TRYGGHET
I EN NY TID

KONGRESS 2017

GÖTEBORG 8–12 APRIL

Jobb och tillväxt för framtidstro

Socialdemokraterna

FRAMTIDSPARTIET

Innehållsförteckning

A JOBB OCH TILLVÄXT FÖR FRAMTIDSTRO 3

JOBB I HELA LANDET 3

UA1 Bostadspolitik 3

UA2 Digitalisering 30

UA3 Hållbara transporter och en bättre infrastruktur för jobb och klimat 36

UA4 Landsbygd 58

SMART INDUSTRI OCH VÄXANDE SMÅFÖRETAG 64

UA5 Fler företag som växer och exporterar 64

UA6 Handel 77

ALLA SOM KAN JOBBA SKA JOBBA 81

UA7 Arbetsmarknad och A-kassa 82

UA8 Ordning och reda på arbetsmarknaden 99

UA9 Upphandling 144

A JOBB OCH TILLVÄXT FÖR FRAMTIDSTRO

JOBB I HELA LANDET

Partistyrelsens utlåtande över motionerna A1:1, A7:1, A7:2, A7:3, A15:1, A15:2, A15:3, A15:4, A15:5, A15:7, A15:8, A15:9, A15:10, A15:11, A15:12, A15:13, A15:14, A16:1, A16:2, A16:3, A16:4, A16:5, A16:7, A16:8, A16:9, A16:10, A16:11, A16:12, A16:13, A16:14, A17:1, A17:2, A17:3, A17:4, A17:5, A17:7, A17:8, A17:9, A17:10, A17:11, A17:12, A17:13, A17:14, A18:1, A18:2, A18:3, A18:4, A18:5, A18:7, A18:8, A18:9, A18:10, A18:11, A18:12, A18:13, A18:14, A19:1, A19:2, A19:3, A19:4, A19:5, A19:7, A19:8, A19:9, A19:10, A19:11, A19:12, A19:13, A19:14, A20:1, A20:2, A20:3, A20:4, A20:5, A20:7, A20:8, A20:9, A20:10, A20:11, A20:12, A20:13, A20:14, A22:1, A24:1, A25:1, A27:1, A27:2, A28:1, A28:2, A28:3, A28:4, A29:1, A30:1, A30:4, A31:1, A31:2, A31:3, A31:4, A31:5, A31:6, A31:7, A31:8, A31:9, A32:1, A32:2, A32:3, A32:4, A32:6, A32:7, A35:1, A35:2, A36:1, A38:1, A38:2, A40:1, A41:1, A43:1, A46:1, A47:1, A48:1, A49:1, A49:2, A49:3, A50:1, A51:1, A52:1, A53:1, A53:2, A54:1, A55:1, A56:1, A57:1, A58:1, A60:1, A60:2, A60:3, A60:4, A60:5, A60:6, A60:7, A60:8, A60:9, A61:3, A68:3, A68:6, A70:1, A70:2, A70:3, A70:4, A70:5, A73:1, A73:2, A75:1, A75:2, A75:3, A76:1, A80:1, A81:1, A85:1, A86:1, A86:2, A96:1, A96:2, A96:3, A96:4, A97:1, A97:2, A104:1, A105:1, A105:2, A105:3, A106:1, A122:1, A123:1, A129:2, A129:3, A136:1, A137:1, A140:1, A147:1, A147:2, A147:3, A147:4, A148:1, A150:1, A150:2, A150:3, A165:1, A165:2, A165:3, A167:1, A167:2, A167:3, D44:3, D45:3, D666:31, D666:32, D666:33, D666:38, D666:39, D666:40, D666:41, D666:42, D666:43, D666:44, D666:45

UA1 Bostadspolitik

För oss socialdemokrater är bostaden en social rättighet och bostadspolitiken en viktig del av välfärdspolitiken. Tillgången till bostäder är också en grundläggande förutsättning för jobb och tillväxt. Åtta år med en moderatledd regering har lett till en bostadskris i Sverige där 240 av landets 290 kommuner anger att de har brist på bostäder. Bostadsbristen gör det svårare att rekrytera personal med rätt kompetens och arbetssökande har svårt att ta de lediga jobb som finns. Ungdomar har svårt att flytta till ett första eget boende och studenter har problem att få bostad på studieorten. Att öka bostadsbyggandet är därför en central fråga för både välfärd och tillväxt.

Partistyrelsen ser det som mycket glädjande att det skrivits så många motioner om just bostadspolitiken till denna partikongress. Det visar på ett stort engagemang runt omkring i hela landet i en för så många människor viktig fråga. Det är också intressant att se att engagemanget leder framåt. Vid den förra partikongressen i Göteborg, år 2013, diskuterades bostadspolitiken utifrån en betydligt dystrare verklighet än vad som är fallet i dag. Den borgerliga regeringen hade

sedan 2006 steg för steg monterat ner bostadspolitiken med ett lågt bostadsbyggande som ett givet resultat. Vid den partikongressen bestämde vi oss för att upprätta ett tydligt nationellt politiskt mål för bostadsbyggandet. Utformningen av målet hänsköts till nästkommande partikongress. Partikongressen 2015 beslutade sedan om ett mål om minst 250 000 nya bostäder fram till år 2020 samt att det därefter i genomsnitt ska byggas 45 000 nya bostäder om året fram till år 2030. Det var nog många som såg detta som ett djärvt mål, då bostadsproduktionen under åren dessförinnan legat under 30 000 nya bostäder.

Men den socialdemokratiskt ledda regeringen har sedan tillträdandet haft bostadspolitiken högt upp på dagordningen. Efter halva mandatperioden går det att konstatera att nu genomförs den största statliga bostadssatsningen på 20 år. Byggandet av flerbostadshus är på den högsta nivån sedan slutet av miljonprogrammet. Boverkets prognos (november 2016) är att byggandet av 64 000 bostäder påbörjas under 2016 och 67 000 bostäder påbörjas under 2017.

Bland de åtgärder som genomförts finns bland annat följande:

- Runt 6 miljarder kronor satsas årligen från och med 2017 på fler och bättre hyresrätter. Det är en större investering, bara under ett år, än vad den moderatledda regeringen lyckades åstadkomma under hela den föregående mandatperioden.
- Ett investeringsstöd har införts för att öka nybyggnationen av små, klimatsmarta och billigare hyresrätter.
- En bonus till de kommuner som bygger bostäder och tar emot nyanlända.
- Stöd till att renovera och energieffektivisera miljonprogramsområden.
- Stöd till att bygga äldrebostäder.
- Stöd för att sanera mark där det kan byggas bostäder.
- Stadsmiljöavtal för hållbara stadsmiljöer.
- Stöd till utemiljöer i vissa områden.

Vidare har den socialdemokratiskt ledda regeringen lagt fram flera olika förslag för att göra det snabbare, enklare och billigare att bygga. Det handlar om en proposition ”Nya steg för en effektivare plan- och bygglag”, en ny bullerförordning som gör det lättare att bygga små hyresrätter i tätorter, en ny instansordning för överklaganden samt ett slopat tak för uppskov på inbetalning av skatt för den som säljer sin bostad vilket ökar rörligheten på bostadsmarknaden.

Efter det att allianspartierna valde att lämna de bostadspolitiska samtalen i juni 2016 presenterade den socialdemokratiskt ledda regeringen ett bostadspolitiskt paket (även kallat 22-punktsprogrammet) för att det ska bli enklare, snabbare och billigare att bygga bostäder. Då detta paket är relevant för partistyrelsens besvarande av motioner redovisas paketet i korthet här:

1. Statlig mark för bostadsbyggande
En förhandlingsperson ges i uppdrag att sammanföra relevanta aktörer i de kommuner där det finns statlig mark som kan vara intressant för bostadsbyggande.

2. Krav på kommunal planering för bostadsbyggande
Kraven skärps på att kommunerna ska planera för ett bostadsbyggande som möter behoven.

3. Strandskydd
En utredning tillsätts för att bl. a ytterligare främja landsbygdsutvecklingen i områden med god tillgång på stränder.

4. Trafikbuller vid bostadsbyggande
Boverket ska analysera vilka effekter mer tillåtande riktvärden skulle kunna leda till vad gäller konsekvenser för bostadsbyggande.

5. Förenklad kontroll av serietillverkade hus
Förslaget innebär att olika bedömningar av samma krav på samma hus inte längre ska vara möjliga.

6. Översyn av Boverkets byggregler
En systematisk och grundlig översyn ska genomföras av i huvudsak bygg- och konstruktionsregler, men också av regler som gör det svårare, långsammare eller dyrare än nödvändigt att bygga.

7. En utvecklad översiktsplanering
Plan- och bygglagen ses över med inriktningen att den kommunala översiktsplanen delvis ska göras bindande.

8. Begränsning av detaljplanekravet
Det ska inte krävas någon detaljplan om åtgärden har stöd i en aktuell översynsplan.

9. Ökad delegation till kommunstyrelsen och byggnadsnämnden
Kommunfullmäktige ska få uppdra åt kommunstyrelsen eller byggnadsnämnden att anta en plan som inte är av principiell beskaffenhet eller annars av större vikt.

10. Fler bygglovsbefriade åtgärder
Möjligheten att införa ytterligare undantag från kravet på bygglov ska utredas.

11. Länsstyrelsens roll
Länsstyrelsens handläggning av överklagade ärenden enligt plan- och bygglagen ändras så att ärenden som avser byggandet av permanentbostäder ska prioriteras tydligare vid handläggningen.

12. Tidsfrist för länsstyrelsens beslut efter överprövning
Länsstyrelsen ska inom två månader avgöra ett sådant ärende där länsstyrelsen på eget initiativ beslutar att överpröva en kommuns beslut vad gäller detaljplan.

13. Kommunen ska kunna begära att länsstyrelsen lämnar ett planeringsbesked
Kommunen ges möjlighet att inför eller under planprocessen begära ett planeringsbesked inom sex veckor.

14. Rätten att överklaga ett beslut om bygglov m.m. begränsas för den som inte har yttrat sig under processen

15. Slopat tak för uppskovsbelopp under en tidsbegränsad period
Förslaget innebär att taket slopas för försäljningar som sker under perioden 21 juni 2016-30 juni 2020.

16. Förslag för att utveckla hyressättningsmodellen
Åtgärderna ska gå i riktning mot att åstadkomma dels en spärregel som gör att hyran efter utgången av den 15-åriga presumtionstiden inte ska kunna sänkas, dels en möjlighet att under presumtionstiden ändra hyran om hyresvärden genomför standardhöjande åtgärder eller principerna för hyressättning ändras.

17. Upplåtelseform i detaljplan
Förutsättningar för att ge kommunerna möjlighet att reglera upplåtelseformer i t.ex. detaljplan ska utredas.

18. Stor samlad exploatering – nya hållbara städer
Förutsättningar för nya hållbara städer ska undersökas.

19. Kreditgarantier
En utredare får i uppdrag att se över systemet med kreditgarantier för bostadsbyggande.

20. Statliga bolags möjligheter att bidra till bostadsbyggandet
Akademiska hus ges i samarbete med andra statliga bolag större möjligheter att bidra till att det byggs bostäder.

21. Öka privatbostadsuthyrningen
Genom ett tryggare och mer rättssäkert system för den som önskar hyra ut såväl för den som önskar hyra kan utbudet av boendetillfällen inom det befintliga beståndet öka.

22. Temporär lagstiftning
Förutsättningar för att införa temporär lagstiftning som kan underlätta för bostadsbyggandet under 3-5 år ska undersökas.

Många utmaningar återstår

Under nästan 20 års tid har det byggts alldeles för lite i Sverige. Därför är det glädjande att det nu äntligen byggs ordentligt. För första gången på flera decennier händer detta över hela landet till följd av en mer aktiv bostadspolitik än tidigare. Till stor del beror detta på kommunerna och framför allt de rödgröna kommunerna. De fem kommuner i landet som bygger mest är rödgröna.

Men det återstår många utmaningar. Även om bostadsproduktionen just nu ligger på en hög nivå måste vi se till att hålla igång byggandet. För att klara det krävs bl.a. fortsatta regelförenklingar. Många kommuner vittnar om långa handläggningstider och utdragna överklagandeprocesser. Det finns en hel del i det ovan beskrivna bostadspaketet som det är viktigt att arbeta vidare med för att komma tillrätta med dessa problem.

En annan utmaning är att staten måste ta ett större ansvar, de statliga sektorsmyndigheterna måste lyfta fram bostadsbyggandet som en viktig prioritering. Bostadsbyggandet måste få ett större utrymme.

Ytterligare en utmaning är att säkra byggbranschens kompetensförsörjning. Det är en nödvändighet för att hålla igång byggandet på en hög nivå.

Byggande

Många motioner tar upp kravet på införandet av ett investeringsstöd. Det har också varit en fråga för tidigare partikongresser. Partistyrelsen kan därför med glädje konstatera att den socialdemokratiskt ledda regeringen har infört ett investeringsstöd till hyresrätter och studentbostäder. Ett långsiktigt och framåtsyftande stöd för de bostäder som byggs från och med januari 2017. Men också ett stöd som gäller för de bostäder som påbörjats tidigast 25 mars 2015 och senast 28 februari 2017. Investeringsstödet kommer att öka bostadsbyggandet ytterligare, och nu med hyresrätter som människor med vanliga inkomster kan efterfråga.

Stödet riktas till nya hyresbostäder där det är befolkningstillväxt och bostadsbrist samt till nya bostäder för studerande i eller i anslutning till kommuner där det finns universitet, högskola eller annan eftergymnasial utbildning eller folkhögskola. Stöd får även lämnas om det, i en kommun

som inte har befolkningstillväxt, finns brist på en viss typ av bostäder och behovet inte kan tillgodoses på annat sätt. Stödet är högre per kvadratmeter för mindre lägenheter, men stöd kan även sökas för större bostäder. Stöd kan lämnas till bostäder i såväl flerbostadshus som i småhus så länge upplåtelseformen är hyresrätt.

Det är viktigt med över tid stabila förutsättningar. Partistyrelsen anser att det nu införda investeringsstödet bör löpa under några år och sedan utvärderas. De motioner som innehåller krav på införande av investeringsstöd samt förändringar eller kompletteringar av det nu införda investeringsstödet menar partistyrelsen därför bör anses som besvarade.

En effektivare konkurrens på byggmarknaden är nödvändig för att pressa byggpriserna och motivera byggentreprenörerna att se över kostnaderna i byggprocessens alla led. Åtgärder bör också vidtas för att förhindra utveckling av oligopol och bristande konkurrens. Partistyrelsen välkomnar nya förslag som leder till bättre konkurrens och lägre priser. Många småhustillverkare har länge använt sig av industriella produktionsmetoder. Under de senaste tio åren har även industriella koncept utvecklats för flerbostadshus. En av punkterna i 22-punktsprogrammet (punkt 5) handlar om förenklad kontroll av serietillverkade hus. Med hänvisning till detta anser partistyrelsen att motionerna som handlar om industriellt byggande bör anses besvarade.

Några motioner tangerar det som behandlas i utlåtandet över landsbygdsfrågor. Det råder bostadsbrist i Sverige, både i städerna och på landsbygden. Utmaningarna är särskilt stora att hitta finansieringslösningar för nybyggnation utanför de starkaste tillväxtregionerna. Byggkostnaderna och det som blir slutnotan för nytt hus och lägenhet överstiger det efterföljande marknadsvärdet för huset, vilket gör förutsättningarna för banklån ytterst begränsade. Staten måste ta ett större ansvar för att hitta lösningar som bidrar till att bostadsförsörjningen och dess finansiering fungerar i hela landet. Investeringar i infrastruktur och bostäder ska ligga till grund för en brett fördelad tillväxt för att bygga ihop Sverige. Den socialdemokratiskt ledda regeringen har också gett en utredare i uppdrag att se över systemet med kreditgarantier för bostadsbyggande (punkt 19 i 22-punktsprogrammet).

Planering

Ett antal motioner tar upp olika aspekter på planarbetet vad gäller bostadsbyggande. Bland motionerna finns krav om både fler och färre skrivningar kring detaljer i plan- och bygglagen. Partistyrelsens uppfattning är att regelförenklingar är det som i nuläget mest gynnar ett ökat byggande och att det fortsatta arbetet därför bör ha den inriktningen. I bostadspaketet finns flera konkreta punkter som syftar till förenklingar och kortare ledtider. En utvecklad översiktsplanering, begränsning av detaljplanekravet, fler bygglovsbefriade åtgärder och länsstyrelsernas roll är några exempel på detta. Att ge kommunerna möjlighet att reglera

upplåtelseform i t.ex. detaljplan är tillgodosedd via 22-punktsprogrammet (punkt 17). Formerna för detta kommer att utredas.

Att ha en feministisk grundsyn också på stadsplanering anser partistyrelsen vara självklart. Vi är ett feministiskt parti och vi leder en feministisk regering. Så naturligtvis ska vi ha en feministisk syn inom alla politikområden. Att skriva in det som ett perspektiv i plan- och bygglagens regler om översiktsplanering bör dock anstå tills nästa helhetsöversyn sker av denna lag. Det finns en del andra förslag till perspektiv som bör skrivas in i lagen och partistyrelsen menar att det bör göras en sammanvägning innan man beslutar vad som ska stå i lagen och vad som lämpligen löses på annat sätt. Det finns också andra framkomstvägar. Ett exempel är Stockholms kommun som valt att skriva in frågan om en feministisk stadsplanering i ägardirektiven för sina kommunala bostadsbolag.

Flera motioner handlar om de långa ledtiderna som är förknippade med överklaganden och rollfördelningen. Partistyrelsen vill återigen peka på 22-punktsprogrammet (punkterna 11-14) som innehåller flera av dessa frågor och menar att därmed är flertalet av dessa motioner besvarade. Det finns dock några motioner som inte kan tillgodoses med detta. Att inte genomföra förslaget att slopa länsstyrelserna som överklagandeinstans är inaktuellt. Det är redan genomfört och partistyrelsen ser inga skäl att redan nu göra några förändringar i denna del. Att införa handläggningstider för domstolar kan vara problematiskt. En domstol verkar under andra förutsättningar än en myndighet. Däremot är det viktigt att domstolarna har resurser för att klara av mål inom rimlig tid och arbeta effektivt. Det finns all anledning att noga följa utvecklingen. Att införa avgifter för överklagan kan vara en åtgärd att ta till om inte de som nu föreslås visar sig fungera. Men det är en inte helt enkel balansgång, rätten att överklaga ska inte vara en rätt reserverad för dem som har råd att betala.

Statens ansvar

Många motioner handlar om statens roll och ansvar för bostadspolitiken. Även om ansvaret för bostadsförsörjning enlig lag ligger på kommunerna så har staten naturligtvis ett ansvar att stödja och underlätta. En viktig del i detta är det som återfinns i 22-punktsprogrammet, statlig mark för bostadsbyggande (punkt 1). Det kommer att bli avgörande för bostadsproduktionen att staten kan avyttra eller upplåta mark för bostadsbyggande. Denna punkt besvarar många av motionerna.

Även 22-punktsprogrammets andra punkt, att skärpa kraven på kommunernas planering för bostadsbyggande, är i linje med flera av motionerna. Däremot anser inte partistyrelsen att det är en statlig angelägenhet att inrätta bostadssociala mål för kommunal eller regional nivå. Det bör även fortsättningsvis vara en kommunal angelägenhet utifrån bostadsförsörjningslagen.

Partistyrelsen anser inte att det bör startas något nytt statligt byggföretag. Däremot kan statliga bolags möjligheter att bidra till bostadsbyggandet vara av stor betydelse. Ett exempel är att Akademiska hus i samarbete med andra statliga bolag ges större möjligheter att bidra till att det byggs bostäder (punkt 20 i 22-punktsprogrammet).

Att motverka spekulation i prisuppgångar vid nyproduktion av bostadsrätter är en viktig uppgift och partistyrelsen kan tänka sig en skärpning av regelverk om det visar sig kunna ha en dämpande effekt. Det pågår ett omfattande digitaliseringsarbete som underlättar transparens vad gäller öppna geodata och andra faktorer som har betydelse gentemot både inhemska och utländska investerare. Det kommer även framgent att finnas generella nationella krav på bostäder, t.ex. vad gäller serietillverkade hus.

Några motioner handlar om att begränsa antalet riksintressen samt att göra bostäder till ett riksintresse. Det finns goda skäl att pröva både formerna för riksintressen och vilka dessa särskilda intressen ska vara. Partistyrelsen vill dock avvakta den fortsatta beredningen inom Regeringskansliet av Riksintresseutredningen och föreslår med det dessa motioner besvarade.

Staten har också en viktig roll när det handlar om konsumentskydd också på bostadsmarknaden. Den socialdemokratiskt ledda regeringen har bl.a. förstärkt Fastighetsmäklarinspektionen och stärkt konsumentskyddet på bolånemarknaden.

Folkbokföring

Folkbokföringen är den grundläggande registreringen av befolkningen i Sverige. I folkbokföringen registreras uppgifter om vilka som bor i Sverige och var de bor. Sedan 2007 ingår också ett lägenhetsnummer i folkbokföringsadressen för de som bor i flerfamiljshus. Den som tror att en person är inkorrekt folkbokförd på sin adress kan anmäla detta till Skatteverket. Om en person är fel registrerad kan Skatteverket förelägga personen att göra en anmälan med rätt adress och detta föreläggande kan förenas med vite. Mot den bakgrunden ser partistyrelsen inget behov av mer omfattande registreringsförfaranden som bara kommer att kräva ökade administrativa resurser.

Bostadsfinansiering, priser och bolån

Under de borgerliga regeringsåren 2006-2014 avvecklades den tidigare socialdemokratiska regeringens investeringsstöd med följden att bostadsproduktionen drastiskt minskades, i synnerhet av flerfamiljshus och hyresrätter. Sedan regeringsskiftet har mycket hänt. Antal påbörjade bostäder ökade med 27 procent under 2015 och uppgick till drygt 49 000 bostäder. Sedan 2012 har antalet påbörjade bostäder fördubblats i landet och störst har ökningen varit i större kommuner utanför storstadsregionerna. Boverkets prognos är att det påbörjas ca 64 000 bostäder i 2016 och ca 67 000 bostäder 2017. I synnerhet förväntas byggandet av hyresrätter att

öka. Trots det höga bostadsbyggandet indikerar befolkningsökningen att bostadsbyggnadsbehovet ökat ytterligare. Boverkets uppskattning av bostadsbehovet är att det behöver byggas fler än 710 000 bostäder till 2025.

Kommunerna har ett stort ansvar för att fler bostäder byggs utifrån planering och tillståndsgivning för byggandet. Staten har ett ansvar inte minst genom att förbättra de ekonomiska möjligheterna för byggandet via stöd och krediter. Tillsammans måste kommunerna och staten jobba med att pröva och där det är möjligt förenkla olika regelverk som försenar och försvårar en hög produktionsnivå, dock utan att sänka kvaliteten för de fysiska miljöerna och standarden i boendet. Ytterligare frågor som tillgången till arbetskraft kräver också åtgärder av det offentliga.

Den socialdemokratiskt ledda regeringen aviserade i budgetpropositionen för 2016 ett bostadspolitiskt paket innehållande investeringsstöd med inriktning på hyresrätter, studentbostäder och bostäder för äldre, stöd till kommuner för ökat bostadsbyggande, stöd till fastighetsägare för energieffektivisering och renovering av flerbostadshus och utomhusmiljöer samt stöd till kommuner för sanering av mark för bostadsbyggande. Investeringsstödet för byggande av hyresrätter och studentbostäder omfattar totalt 11,3 miljarder kronor för åren 2016-2019. Detta paket fullföljs nu och får effekt de kommande åren.

Kreditgarantier för bostadsbyggande kan fylla en viktig funktion för vissa grupper eller delmarknader särskilt under perioder med finansiell instabilitet. Få kommuner använder sig av möjligheten att ställa ut hyresgarantier som berättigar till statligt stöd. Boverket har gjort en översyn av hyresgarantierna och konstaterar samtidigt att många hushåll borde vara hjälpta av en hyresgaranti för att kunna teckna ett hyreskontrakt. Eftersom efterfrågan på befintliga statliga kreditgarantier är låg kommer regeringen att göra en översyn av systemet med kreditgarantier för bostadsbyggande för att se om de behöver anpassas eller om andra garantiprodukter bör övervägas. Även behovet av och möjligheten att införa ett system för statliga topplån i nyproduktion av hyresrätter och studentlägenheter kommer att ses över. Syftet med översynen är att förbättra de långsiktiga finansieringsförutsättningarna för ny- och ombyggnad av bostäder.

Mot bakgrund av de stöd som redan finns, de omfattande satsningar som redan görs och att regeringen kommer att se ännu mer på kreditgarantierna menar partistyrelsen att motionerna om bostadsfinansiering, investeringsstöd, statsstöd och förmånliga lån till hyresrätt eller andra garantier tagits hänsyn till. Vi ser redan goda resultat i bostadsproduktion och bör snarare fullfölja och accelerera det som pågår än starta upp nya spår.

Staten ska inte försöka manipulera marknadsvärden och inte dra på sig kostnader genom att utställa garantier kring dessas ökning. Kravet på en ny statlig investeringsfond är inte aktuellt mot

bakgrund av det investeringsstöd som ges och stödet till renovering och energieffektivisering av flerbostadshus. Att finansiera bostadsinvesteringar med hjälp av prognosticerade ”framtida värdeökningar” avslås bestämt eftersom det innebär ett stort risktagande som om det går fel kan bli oerhört tungt ekonomiskt för den som ska betala om värdeökningen uteblir.

Skatteutjämningssystemet ska inte blandas in i bostadsproduktionen, systemet är komplext och vilar på blocköverskridande överenskommelser. Partistyrelsen ser inget strategiskt intresse av att vi öppnar upp för nya diskussioner om dess utformning i närtid.

En rad åtgärder för att minska riskerna i det finansiella systemet och med hushållens skuldsättning har vidtagits de senaste åren, bl.a. skärpta kapitalkrav och höjda riskvikter för bolån samt belåningsbegränsningar i form av bolånetak. Riksdagen antog våren 2016 regeringens förslag till krav på amortering i samband med nya bolån, vilka tillämpas från och med den 1 juni 2016. Partistyrelsen är tydlig med att om den negativa utvecklingen av hushållens skuldsättning skulle fortsätta och bli helt ohållbar så måste regeringen överväga ytterligare åtgärder för att dämpa utvecklingen. Ränteavdragen är en sådan metod, skuldkvotstak ett annat som diskuterats. Viljan att betala av på de lån man tar måste öka. Det har växt fram en spekulationsekonomi i vilken tyvärr även bostäder blivit en del. Unga tvingas skuldsätta sig stort, byten av bostäder försvåras, problem uppstår vid skilsmässor och gamla bor kvar med större bostadsytor än de behöver eftersom de känner att de ändå bor billigare genom att bo kvar.

Allmännyttan

Kommunerna ansvarar för den sociala bostadspolitiken och har som ett av flera viktiga verktyg de allmännyttiga bostadsföretagen. Det är en del av det kommunala självstyret som partistyrelsen vill värna. Partistyrelsen menar att allmännyttan även i framtiden är ett viktigt redskap för att öka bostadsbyggandet och klara bostadsförsörjningen i kommunerna.

Erfarenheter visar dock att det krävs en aktiv ägarpolitik för att allmännyttorna ska ta på sig nyproduktion. Många allmännyttiga bolag har dragit ner på byggherrekompetensen till förmån för förvaltarskapet. För att bostadsbyggandet ska kunna öka där bostadsbrist råder och kommunerna ska klara sin bostadsförsörjning måste allmännyttan klara båda dessa uppgifter. I många kommuner är det också så, allmännyttan både bygger och förvaltar i imponerande utsträckning. Allmännyttan ska även i fortsättningen vara ett kommunalt verktyg. Ett statligt allmännyttigt bostadsföretag är inget som partistyrelsen ställer sig bakom.

När lagen om allmännyttiga kommunala bostadsaktiebolag trädde i kraft 2011 ändrades villkoren för begränsningar av värdeöverföringar, det vill säga vinstutdelning och överföring av koncernbidrag till moderbolag och systerbolag. Ett syfte med lagen var att klargöra att kommunerna har rätt att driva allmännyttiga bostadsaktiebolag, men att det måste ske i sådana

former att konkurrensen inte snedvrids. Lagen utformades så att det svenska regelverket inte strider mot EU:s konkurrens- och statsstödsregler, men också för att balansera de delvis skilda intressen som finns hos boende, kommuner och fastighetsägare. Att förhandla sig till ett liknande undantag som Österrike ser partistyrelsen inte som en framkomlig väg.

Det är upp till varje kommun att bestämma hur de vill styra sitt allmännyttiga bostadsbolag. Några bostadsbolag har också använt sig av undantagsregeln och avsatt delar av vinsten till bostadsförsörjningsåtgärder som främjar integration och social sammanhållning eller som tillgodoser bostadsbehovet för personer för vilka kommunen har ett särskilt ansvar. Kommunerna ska varje år lämna uppgifter om beslutade värdeöverföringar till länsstyrelserna, och sedan lagen trädde i kraft har Boverket på regeringens uppdrag fortlöpande följt de förändringar som lagen medfört på bostadsmarknaden. Partistyrelsen ser inte att det finns skäl att vidta några åtgärder i dagsläget, men det är viktigt att följa utvecklingen noga och vara beredd att kunna göra en samlad utvärdering om utvecklingen går i fel riktning.

För att hyresrätten ska vara en attraktiv och trygg boendeform i framtiden behöver hyresgästernas ställning stärkas i olika avseenden. Ett exempel på detta är hyresgästernas inflytande vid ombyggnad, en fråga som har fått ökad aktualitet när stora delar av det svenska hyresbeståndet i miljonprogrammen behöver rustas upp. Det har under lång tid ifrågasatts om dagens regler avseende balansen mellan hyresgästens och hyresvärdens intressen vid ombyggnation är rätt avvägda. Boverket har pekat på att hyresgäster i hus där det genomförts omfattande ombyggnader flyttar i större utsträckning än andra hyresgäster. Ombyggnaden får inte bli ett sätt för hyresvärdarna att tvinga bort ekonomiskt svaga hyresgäster. Den socialdemokratiskt ledda regeringen har tillsatt en utredning, ”Stärkt ställning för hyresgäster”, som har i uppdrag att se över hur reglerna om hyresgästernas inflytande tillämpas, vilka konsekvenser de har och hur hyresgästernas inflytande kan stärkas. Tydligare krav på information och samråd med hyresgästerna kan öka tryggheten för hyresgästerna, samtidigt som risken för tvister minskar. Det gynnar också fastighetsägarna. Partistyrelsen anser att det finns skäl att avvakta utredningens förslag.

Partistyrelsen anser att hyresvärdar ska vara försiktiga med att ställa alltför höga krav på hyresgästens inkomst vid uthyrning. Att hyresgästens samlade inkomst ska räknas in (även försörjningsstöd, bostadsbidrag, barnbidrag och underhållsstöd) anser partistyrelsen vara rimligt och detta tillämpar flera allmännyttiga bostadsföretag redan idag. I detta sammanhang vill partistyrelsen betona vikten av förhandlingsmodellen vid hyressättning.

Kommunal förköpsrätt

Ett par motioner tar upp frågan om kommunal förköpsrätt. Enligt förköpslagen (1967:868) hade en kommun förköpsrätt vid försäljning av vissa typer av fast egendom eller tomträtt i sådan

egendom. Genom att utöva förköpsrätten kunde en kommun i vissa fall träda i en köpares ställe sedan köparen tecknat avtal om förvärv av en fastighet. Förköpsrätten innebar att kommunen fick förvärva den egendom som köpet avsåg från säljaren på de villkor som avtalats mellan säljaren och köparen, bland annat i fråga om den avtalade köpeskillingen. Ett förköp skiljde sig därmed från ett expropriationsförfarande eftersom överlåtelsen grundade sig på ett frivilligt val att sälja fastigheten och att fastighetens ägare var villig att sälja fastigheten på de villkor som låg till grund för förköpet.

Förköpslagen var ett instrument som gav kommunerna möjlighet att bedriva en aktiv markpolitik för att styra och planera bebyggelsen och möjliggöra för bostadsbyggande. En aktiv kommunal markpolitik är grundläggande för att få till stånd ett ökat bostadsbyggande och en hållbar bebyggelseutveckling. En aktiv markpolitik får därmed ofta stor betydelse för kommunernas möjlighet att klara sitt lagstadgade bostadsförsörjningsansvar.

Förköpslagen avskaffades i april 2010. Motivet till att avskaffa lagen var att kommunernas, domstolarnas och de statliga myndigheternas administrativa kostnader för att pröva frågor med anknytning till förköpslagen var betydande, att förköpslagen medförde att ett stort antal fastighetsöverlåtelser fördröjdes och att det uppkom olägenheter och kostnader för fastighetsmarknaden och dess parter.

Partistyrelsen menar dock att lagen också hade positiva effekter. Förköpsrätten gav många gånger kommunerna möjlighet att kunna undvika ett ibland tids- och kostnadskrävande expropriationsförfarande. Förköpslagen gav således ibland kommunerna möjlighet att förvärva sådan mark som kunde vara av strategisk betydelse för kommunen utan de nackdelar som kan uppstå vid expropriation.

Partistyrelsen tror inte att det är lämpligt att återinföra lagen i samma form som när den upphävdes med hänsyn till den administration som förfarandet medförde. Det finns dock anledning att noga pröva frågan om kommunernas möjligheter att planera och förvärva sådan mark som har strategisk betydelse för exempelvis bostadsbyggande. Partistyrelsen ställer sig därför positiv till förslaget att införa en ny moderniserad lag om kommunal förköpsrätt. Den exakta utformningen av lagen måste naturligtvis utredas närmare varför partistyrelsen i nuläget inte är beredd att tillmötesgå några detaljer kring hur lagen slutligen ska konstrueras.

Utbildning

Flera motioner behandlar frågan om fler statliga utbildningar inom bygg- och stadsplaneringsbranschen samt att alla kommuner bör uppmanas att göra insatser för att locka fler till byggutbildningar på gymnasial nivå. Matchningen på arbetsmarknaden är ett av de stora problem som den socialdemokratiskt ledda regeringen ärvde från den borgerliga regeringen. Nu

ökar antalet utbildningsplatser och flera insatser görs för att göra yrkesprogrammen i gymnasieskolan mer populära bland unga. Den socialdemokratiskt ledda regeringen har även beslutat om ett statsbidrag för en regionaliserad yrkesutbildning för vuxna, regionalt yrkesvux. Regionalt yrkesvux ska i högre grad än tidigare möta arbetsmarknadens behov av kompetens. För att bryta den negativa trenden för utbildningar inom bygg- och stadsplanering krävs en fortsatt gemensam mobilisering.

Övrigt

Några motioner handlar om olika förändringar av bostadsbidraget. Bostadsbidraget är en ekonomisk ersättning som kom till för att hjälpa människor i vissa utsatta situationer att betala sitt boende. Föräldrar med låga inkomster har rätt till bostadsbidrag. Även unga och studenter under 29 år med låga inkomster har möjlighet att söka. Den socialdemokratiskt ledda regeringen har för avsikt att genomföra en fördelningspolitisk reform med syfte att modernisera de behovsprövade stöden för särlevande föräldrar, som underhållsstöd och bostadsbidrag. Dessa förmåner är av stor betydelse för hushåll med låg ekonomisk standard, men de är inte tillräckligt anpassade till förändrade boendemönster och de olika familjekonstellationer som finns i dag. Det har också visat sig att båda förmånerna kan ge upphov till omfattande skuldsättning. Syftena med reformen är att modernisera stöden för särlevande föräldrar och bättre anpassa dem efter föräldrarnas ekonomiska situation och kostnadsansvar. Den socialdemokratiskt ledda regeringen avser bl.a. att införa ett särskilt bidrag inom bostadsbidraget som ska ersätta det nuvarande underhållsstödet vid växelvist boende för att inte premiera en viss boendeform och för att stödja ekonomiskt utsatta familjer och ge föräldrar bättre förutsättningar att ta ett gemensamt ansvar för barnet och dess försörjning. Mot bakgrund av det arbete som för närvarande pågår avseende underhållsstödet och bostadsbidraget är partistyrelsen i nuläget inte berett att föreslå förändringar av de regelverk som styr dessa förmåner.

Det finns inte något centralt register över bostadsrätter, varken statligt eller privat. Däremot ska en bostadsrättsförenings styrelse förutom medlemsförteckningen föra en lägenhetsförteckning. Riksdagen har nyligen ändrat bostadsrättslagen i frågor som gäller medlemsförteckningen. Bland annat tydliggörs i skärpande riktning bestämmelserna om upprättande, förande och bevarande av sådana förteckningar för att motverka brister. Även revisorns ansvar för att granska att medlemsförteckningen sköts på ett korrekt sätt har förtydligats. Vidare pågår en utredning ”Stärkt konsumentskydd på bostadsrättsmarknaden” i uppdrag att utreda om reglerna om lägenhetsförteckningen bör skärpas och om skyddet mot rättsförluster i samband med överlåtelser och pantsättningar bör stärkas på något annat sätt. Uppdraget ska redovisas senast den 14 april 2017 och partistyrelsens anser att denna redovisning bör inväntas innan ett ställningstagande kring ett eventuellt ett register över vem som äger en bostadsrättslägenhet.

Några motionärer föreslår att partistyrelsen ska ta fram riktlinjer för en sammanhållen bostadspolitik. Det finns dock redan en arbetsgruppsrapport ”Bostadspolitik för jobb och framtid” som väl fyller det syftet. Där finns också ett avsnitt om den ”egnahems-vision” som efterfrågas i motionerna. Partistyrelsen anser att det bör vara tillräckligt och att fokus nu bör ligga på att genomföra de insatser som beskrivs i det bostadspolitiska paketet samt i de riktlinjer som partikongressen har att fastställa.

Frågan om kostnadsansvaret vid arkeologiska undersökningar som belastar enskilda byggprojekt är komplicerad. Kulturminneslagen slår fast att ansvaret för att skydda och bevara vår kulturmiljö delas av alla. Det statliga ansvaret kommer till uttryck i kulturminneslagens bestämmelser och genom möjligheterna till statligt bidrag. Kostnadsansvaret för undersökningar och utgrävningar åvilar exploatören. Det är en grundsyn som partistyrelsen delar. Det är naturligt att exploatören som gör vinst bör stå för de kostnader som är förenade med denna. Dock finns det undantagsregler i kulturminneslagen som kan vara tillämpliga och länsstyrelsen har ett ansvar att väga samman de olika intressen som gynnar utvecklingen, t.ex. behovet av bostäder.

Forskning bedrivs i dag bl.a. av högskolor/universitet och Boverket. Det är viktigt att denna forskning görs attraktiv för nya forskare. Partistyrelsen ser inte nödvändigheten att inrätta ett särskilt Bostadsforskningsinstitut.

Förslaget att inrätta ett särskilt samhällsbyggnadsdepartement är enligt partistyrelsen inte en fråga för någon annan än regeringsbildaren.

ByggAMA (allmän material- och arbetsbeskrivning) uppdateras och revideras regelbundet och partistyrelsen ser det inte som nödvändigt att genomföra en statlig utredning kring denna.

Partikongressen föreslås besluta:

att bifalla motionerna A15:14, A16:14, A17:14, A18:14, A19:14, A20:14, A30:1, A41:1, A46:1, A47:1, A48:1, A49:1, A50:1, A51:1, A52:1, A53:1, A54:1, A55:1, A56:1, A57:1, A58:1, D666:40, D666:45

A15:14 (Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt) att uppmana alla kommuner att göra insatser för att locka fler till byggutbildningar på gymnasial nivå
A16:14 (Södermanlands partidistrikt) att uppmana alla kommuner att göra insatser för att locka fler till byggutbildningar på gymnasial nivå
A17:14 (Örebro läns partidistrikt) att uppmana alla kommuner att göra insatser för att locka fler till byggutbildningar på gymnasial nivå
A18:14 (Östergötlands partidistrikt) att uppmana alla kommuner att göra insatser för att locka fler

till byggutbildningar på gymnasial nivå
A19:14 (Uppsala läns partidistrikt) att uppmana alla kommuner att göra insatser för att locka fler till byggutbildningar på gymnasial nivå
A20:14 (Stockholms läns partidistrikt) att uppmana alla kommuner att göra insatser för att locka fler till byggutbildningar på gymnasial nivå
A30:1 (Göteborgs partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att ge allmännyttan en tydligare roll och syfte för att bygga bort bostadsbristen i enlighet med vad som anförs i motionen
A41:1 (Värmdö arbetarekommun) att införa en moderniserad lag om kommunal förköpsrätt
A46:1 (Kristinehamns arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att ge allmännyttan en tydligare roll och syfte för att bygga bort bostadsbristen i enlighet med vad som anförs i motionen
A47:1 (Uddevalla arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att ge allmännyttan en tydligare roll och syfte för att bygga bort bostadsbristen i enlighet med vad som anförs i motionen
A48:1 (Ekerö arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att ge allmännyttan en tydligare roll och syfte för att bygga bort bostadsbristen i enlighet med vad som anförs i motionen
A49:1 (Malmö arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att ge allmännyttan en tydligare roll och syfte för att bygga bort bostadsbristen i enlighet med vad som anförs i motionen
A50:1 (Umeå arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att ge allmännyttan en tydligare roll och syfte för att bygga bort bostadsbristen i enlighet med vad som anförs i motionen
A51:1 (Vallentuna arbetarekommun) att socialdemokraterna verkar för att ge allmännyttan en tydligare roll och syfte för att bygga bort bostadsbristen i enlighet med vad som anförs i motionen
A52:1 (Hagfors arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att ge allmännyttan en tydligare roll och syfte för att bygga bort bostadsbristen i enlighet med vad som anförs i motionen
A53:1 (Huddinge arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att ge allmännyttan en tydligare roll och syfte för att bygga bort bostadsbristen
A54:1 (Skövde arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att ge allmännyttan en tydligare roll och syfte för att bygga bort bostadsbristen i enlighet med vad som anförs i motionen
A55:1 (Västerås arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att ge allmännyttan en tydligare roll och syfte för att bygga bort bostadsbristen i enlighet med vad som anförs i motionen
A56:1 (Stenungsunds arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att ge allmännyttan en tydligare roll och syfte för att bygga bort bostadsbristen i enlighet med vad som anförs i motionen
A57:1 (Malmö arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att ge allmännyttan

en tydligare roll och syfte för att bygga bort bostadsbristen i enlighet med vad som anförs i motionen
A58:1 (Uppsala arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att ge allmännyttan en tydligare roll och syfte för att bygga bort bostadsbristen i enlighet med vad som anförs i motionen
D666:40 (Skånes partidistrikt) att kommunerna får rätt att i detaljplanen ange upplåtelseform
D666:45 (Skånes partidistrikt) att allmännyttan ska ta hänsyn till den bostadssökandes totala inkomst, inklusive bostadsbidrag, barnbidrag, försörjningsstöd och etableringsersättning

Partikongressen föreslås besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: A1:1, A7:1, A7:2, A7:3, A15:1, A15:2, A15:4, A15:8, A15:9, A15:10, A15:12, A15:13, A16:1, A16:2, A16:4, A16:8, A16:9, A16:10, A16:12, A16:13, A17:1, A17:2, A17:4, A17:8, A17:9, A17:10, A17:12, A17:13, A18:1, A18:2, A18:4, A18:8, A18:9, A18:10, A18:12, A18:13, A19:1, A19:2, A19:4, A19:8, A19:9, A19:10, A19:12, A19:13, A20:1, A20:2, A20:4, A20:8, A20:9, A20:10, A20:12, A20:13, A22:1, A25:1, A28:4, A29:1, A30:4, A31:1, A31:2, A31:3, A31:4, A31:6, A31:8, A31:9, A32:1, A32:2, A32:3, A35:1, A35:2, A36:1, A38:1, A43:1, A53:2, A60:1, A60:2, A60:3, A60:4, A60:6, A60:7, A60:8, A60:9, A61:3, A68:6, A70:1, A70:3, A70:4, A70:5, A73:1, A73:2, A75:1, A75:2, A75:3, A76:1, A80:1, A81:1, A85:1, A96:1, A96:2, A97:2, A104:1, A106:1, A122:1, A123:1, A129:2, A129:3, A136:1, A137:1, A147:2, A147:4, A148:1, A150:1, A165:1, A165:2, A165:3, A167:2, D44:3, D45:3, D666:31, D666:38, D666:41, D666:42

A1:1 (Båstads arbetarekommun) att Socialdemokratiska Arbetarepartiet verkar för att allmänna bänkar och inga offentliga rum byggs med syftet att driva bort människor
A7:1 (Umeå arbetarekommun) att öka bostadsbyggandet av små lägenheter för ungdomar och att bostäder för äldre prioriteras
A7:2 (Umeå arbetarekommun) att ett statligt investeringsstöd till kommunerna införs för att stimulera ökat byggande av bostäder i synnerhet hyresrätter, att exempelvis AP- fonderna används för att finansiera bostadsbyggande
A7:3 (Umeå arbetarekommun) att skapa ett regelverk som försvårar att hyresrätter omvandlas till bostadsrätter
A15:1 (Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt) att kongressen ger partistyrelsen i uppdrag att ta fram bostadspolitiska riktlinjer för en sammanhållen bostadspolitik för hela landet (såväl kommunal-, regional- som nationell nivå). Denna bör även innehålla en ny ”egnahems-vision”
A15:2 (Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms

partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för ökad rörlighet på bostadsmarknaden, och att riksdagsgruppen ska pröva behovet av särskilt anpassat bostadsbidrag för att möjliggöra fler flyttar och fler valmöjligheter

A15:4 (Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för att staten underlättar för kommuner som vill villkora markanvisningar med ”rimliga hyresnivåer” i nybyggda hus

A15:8 (Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt) att ta ställning för att statliga företag ska vara tvungna att sälja byggbar mark till kommuner som vill planlägga och markanvisa marken för bostäder och arbetsplatser

A15:9 (Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt) att ta ställning för att alla statliga myndigheter ska underlätta byggande av bostäder och arbetsplatser, exempelvis genom att Trafikverket i högre grad möjliggör byggande i attraktiva lägen vid vägar och järnvägar

A15:10 (Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt) att ta ställning för att samtliga statliga instanser ska åläggas tidsgränser för handläggningstider och överklaganden

A15:12 (Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka ge riksdagsgruppen i uppdrag att ta initiativ som uppmuntrar industriellt byggande, exempelvis genom typgodkännande av badrums-moduler, köksmoduler eller sovrumsmoduler

A15:13 (Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för fler statliga utbildningar inom bygg- och stadsplaneringsbranschen

A16:1 (Södermanlands partidistrikt) att kongressen ger partistyrelsen i uppdrag att ta fram bostadspolitiska riktlinjer för en sammanhållen bostadspolitik för hela landet (såväl kommunal-, regional- som nationell nivå). Denna bör även innehålla en ny ”egnahems-vision”

A16:2 (Södermanlands partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för ökad rörlighet på bostadsmarknaden, och att pröva behovet av särskilt anpassat bostadsbidrag för att möjliggöra fler flyttar och fler valmöjligheter

A16:4 (Södermanlands partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för att staten underlättar för kommuner som vill villkora markanvisningar med ”rimliga hyresnivåer” i nybyggda hus

A16:8 (Södermanlands partidistrikt) att ta ställning för att statliga företag ska vara tvungna att sälja byggbar mark till kommuner som vill planlägga och markanvisa marken för bostäder och arbetsplatser

A16:9 (Södermanlands partidistrikt) att ta ställning för att alla statliga myndigheter ska underlätta

byggande av bostäder och arbetsplatser, exempelvis genom att Trafikverket i högre grad möjliggör byggande i attraktiva lägen vid vägar och järnvägar

A16:10 (Södermanlands partidistrikt) att ta ställning för att samtliga statliga instanser ska åläggas tidsgränser för handläggningstider och överklaganden

A16:12 (Södermanlands partidistrikt) att Socialdemokraterna ska ta initiativ som uppmuntrar industriellt byggande, exempelvis genom typgodkännande av badrums-moduler, köksmoduler eller sovrumsmoduler

A16:13 (Södermanlands partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för fler statliga utbildningar inom bygg- och stadsplaneringsbranschen

A17:1 (Örebro läns partidistrikt) att kongressen ger partistyrelsen i uppdrag att ta fram bostadspolitiska riktlinjer för en sammanhållen bostadspolitik för hela landet (såväl kommunal-, regional- som nationell nivå). Denna bör även innehålla en ny egnahems-vision

A17:2 (Örebro läns partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för ökad rörlighet på bostadsmarknaden, och att pröva behovet av särskilt anpassat bostadsbidrag för att möjliggöra fler flyttar och fler valmöjligheter

A17:4 (Örebro läns partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för att staten underlättar för kommuner som vill villkora markanvisningar med ”rimliga hyresnivåer” i nybyggda hus

A17:8 (Örebro läns partidistrikt) att ta ställning för att statliga företag ska vara tvungna att sälja byggbar mark till kommuner som vill planlägga och markanvisa marken för bostäder och arbetsplatser

A17:9 (Örebro läns partidistrikt) att ta ställning för att alla statliga myndigheter ska underlätta byggande av bostäder och arbetsplatser, exempelvis genom att Trafikverket i högre grad möjliggör byggande i attraktiva lägen vid vägar och järnvägar

A17:10 (Örebro läns partidistrikt) att ta ställning för att samtliga statliga instanser ska åläggas tidsgränser för handläggningstider och överklaganden

A17:12 (Örebro läns partidistrikt) att Socialdemokraterna ska ta initiativ som uppmuntrar industriellt byggande, exempelvis genom typgodkännande av badrums-moduler, köksmoduler eller sovrumsmoduler

A17:13 (Örebro läns partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för fler statliga utbildningar inom bygg- och stadsplaneringsbranschen

A18:1 (Östergötlands partidistrikt) att kongressen ger partistyrelsen i uppdrag att ta fram bostadspolitiska riktlinjer för en sammanhållen bostadspolitik för hela landet (såväl kommunal-, regional- som nationell nivå). Denna bör även innehålla en ny ”egnahems-vision”

A18:2 (Östergötlands partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för ökad rörlighet på bostadsmarknaden, och att riksdagsgruppen ska pröva behovet av särskilt anpassat bostadsbidrag för att möjliggöra fler flyttar och fler valmöjligheter

A18:4 (Östergötlands partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för att staten underlättar för kommuner som vill villkora markanvisningar med ”rimliga hyresnivåer” i nybyggda hus

A18:8 (Östergötlands partidistrikt) att ta ställning för att statliga företag ska vara tvungna att sälja byggbar mark till kommuner som vill planlägga och markanvisa marken för bostäder och arbetsplatser

A18:9 (Östergötlands partidistrikt) att ta ställning för att alla statliga myndigheter ska underlätta byggande av bostäder och arbetsplatser, exempelvis genom att Trafikverket i högre grad möjliggör byggande i attraktiva lägen vid vägar och järnvägar

A18:10 (Östergötlands partidistrikt) att ta ställning för att samtliga statliga instanser ska åläggas tidsgränser för handläggningstider och överklaganden

A18:12 (Östergötlands partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka ge riksdagsgruppen i uppdrag att ta initiativ som uppmuntrar industriellt byggande, exempelvis genom typgodkännande av badrums-moduler, köksmoduler eller sovrumsmoduler

A18:13 (Östergötlands partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för fler statliga utbildningar inom bygg- och stadsplaneringsbranschen

A19:1 (Uppsala läns partidistrikt) att kongressen ger partistyrelsen i uppdrag att ta fram bostadspolitiska riktlinjer för en sammanhållen bostadspolitik för hela landet (såväl kommunal-, regional- som nationell nivå). Denna bör även innehålla en ny ”egnahems-vision”

A19:2 (Uppsala läns partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för ökad rörlighet på bostadsmarknaden, och att pröva behovet av särskilt anpassat bostadsbidrag för att möjliggöra fler flyttar och fler valmöjligheter

A19:4 (Uppsala läns partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för att staten underlättar för kommuner som vill villkora markanvisningar med ”rimliga hyresnivåer” i nybyggda hus

A19:8 (Uppsala läns partidistrikt) att ta ställning för att statliga företag ska vara tvungna att sälja byggbar mark till kommuner som vill planlägga och markanvisa marken för bostäder och arbetsplatser

A19:9 (Uppsala läns partidistrikt) att ta ställning för att alla statliga myndigheter ska underlätta byggande av bostäder och arbetsplatser, exempelvis genom att Trafikverket i högre grad möjliggör byggande i attraktiva lägen vid vägar och järnvägar

A19:10 (Uppsala läns partidistrikt) att ta ställning för att samtliga statliga instanser ska åläggas tidsgränser för handläggningstider och överklaganden

A19:12 (Uppsala läns partidistrikt) att Socialdemokraterna ska ta initiativ som uppmuntrar industriellt byggande, exempelvis genom typgodkännande av badrums-moduler, köksmoduler eller sovrumsmoduler

A19:13 (Uppsala läns partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för fler statliga utbildningar inom bygg- och stadsplaneringsbranschen

A20:1 (Stockholms läns partidistrikt) att kongressen ger partistyrelsen i uppdrag att ta fram bostadspolitiska riktlinjer för en sammanhållen bostadspolitik för hela landet (såväl kommunal-, regional- som nationell nivå). Denna bör även innehålla en ny ”egnahems-vision”

A20:2 (Stockholms läns partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för ökad rörlighet på bostadsmarknaden, och att pröva behovet av särskilt anpassat bostadsbidrag för att möjliggöra fler flyttar och fler valmöjligheter

A20:4 (Stockholms läns partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för att staten underlättar för kommuner som vill villkora markanvisningar med ”rimliga hyresnivåer” i nybyggda hus

A20:8 (Stockholms läns partidistrikt) att ta ställning för att statliga företag ska vara tvungna att sälja byggbar mark till kommuner som vill planlägga och markanvisa marken för bostäder och

arbetsplatser
A20:9 (Stockholms läns partidistrikt) att ta ställning för att alla statliga myndigheter ska underlätta byggande av bostäder och arbetsplatser, exempelvis genom att Trafikverket i högre grad möjliggör byggande i attraktiva lägen vid vägar och järnvägar
A20:10 (Stockholms läns partidistrikt) att ta ställning för att samtliga statliga instanser ska åläggas tidsgränser för handläggningstider och överklaganden
A20:12 (Stockholms läns partidistrikt) att Socialdemokraterna ska ta initiativ som uppmuntrar industriellt byggande, exempelvis genom typgodkännande av badrums-moduler, köksmoduler eller sovrumsmoduler
A20:13 (Stockholms läns partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för fler statliga utbildningar inom bygg- och stadsplaneringsbranschen
A22:1 (Östergötlands partidistrikt) att en översyn görs av kostnaderna i samband med arkeologiska undersökningar och som i dag belastar enskilda byggprojekt
A25:1 (Lerum arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att se över möjligheten att begränsa överklagande av detaljplaner och bygglov till högre instanser
A28:4 (Kils arbetarekommun) att partistyrelsen kommer med förslag på hur bostadsbristen skall lösas där marknadskrafterna saknar förutsättningar för byggande av bostäder
A29:1 (Malmö arbetarekommun) att det byggs tillräckligt med billiga hyreslägenheter så att alla har råd att hyra en lägenhet
A30:4 (Göteborgs partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för en feministisk stadsplanering skrivs in som ett perspektiv i plan- och bygglagens regler om översiktsplanering
A31:1 (Malmö arbetarekommun) att investeringsstödet till produktion av hyresrätter kompletteras med bidrag till kommuner i syfte att stimulerar nyproduktionen med lägre markkostnader och nedsättning av avgifter
A31:2 (Malmö arbetarekommun) att de statliga företagen och verken ges i uppdrag att ställa mark till förfogande på förmånliga villkor
A31:3 (Malmö arbetarekommun) att regelförändringar genomförs så byggloven kan prövas direkt mot översiktsplanerna
A31:4 (Malmö arbetarekommun) att kommunerna planerar nya områden med blandad bebyggelse och med en mångfald av lägenheter till varierande hyror
A31:6 (Malmö arbetarekommun) att bostadsbidragen för unga, inkomstsvaga hushåll och pensionärer med låga pensioner höjs
A31:8 (Malmö arbetarekommun) att kommunerna inrättar bostadsförmedlingar
A31:9 (Malmö arbetarekommun) att försörjningsstöd, bostadsbidrag, barnbidrag och underhållsstöd accepteras som inkomst vid uthyrning
A32:1 (Stockholms partidistrikt) att staten vidtar åtgärder för att åstadkomma ökat bostadsbyggande och en bättre fungerande bostadsmarknad
A32:2 (Stockholms partidistrikt) att staten vidtar åtgärder för att åstadkomma kortare handläggningstider i den rättsliga processen för överklagade detaljplaner och bygglov
A32:3 (Stockholms partidistrikt) att staten återgår till en starkare finansiering av bostadsbyggandet
A35:1 (Bjuvs arbetarekommun) att stödja prisvärt boende utanför storstadsregion

A35:2 (Bjuvs arbetarekommun) att även bygga på höjden så värdefull jordbruksmark etc. skonas
A36:1 (Sigtuna arbetarekommun) att riksdagsgruppen utreder och utformar ett uppdrag för att genomföra en statlig utredning och konsekvensanalys av ByggAma
A38:1 (Västerås arbetarekommun) att bygga ut bostadsbidragen till ett kraftfullt verktyg i den sociala bostadspolitiken
A43:1 (Umeå arbetarekommun) att låta pensionsfonderna bilda bolag som bygger hyresrätter
A53:2 (Huddinge arbetarekommun) att avkastningen från allmännyttiga bostadsföretag ska användas för bostadssociala ändamål
A60:1 (Stockholms Arbetarekommun - enskild) att staten ska ta ett utökat ansvar för bostadspolitiken
A60:2 (Stockholms Arbetarekommun - enskild) att Sverige ska bli mera transparent gentemot internationella investerare genom en statlig struktur av öppna data och beslutsverktyg
A60:3 (Stockholms Arbetarekommun - enskild) att en nationell bostadspolitisk hållning gentemot EU ska formuleras
A60:4 (Stockholms Arbetarekommun - enskild) att staten ska ansvar för bedömningen av behovet av bostäder och risken för felbedömningar
A60:6 (Stockholms Arbetarekommun - enskild) att det även framgent ska finnas generella nationella krav på bostäder
A60:7 (Stockholms Arbetarekommun - enskild) att det fortsatt ska finnas ett starkt skydd för hyresgästerna baserat på nuvarande regelverk
A60:8 (Stockholms Arbetarekommun - enskild) att det offentliga byggandet och bostadsförvaltningen organiseras på en kommunöverskridande nivå
A60:9 (Stockholms Arbetarekommun - enskild) att kommunernas ansvar för markanvändningsplaneringen förstärks
A61:3 (Jönköpings arbetarekommun) att en utredning om de underliggande orsakerna till bostadssegregationen genomförs
A68:6 (Stenungsunds arbetarekommun) att stimulera att fler hyresrätter byggs
A70:1 (Kalmar läns partidistrikt) att en statlig servicegaranti införs när det gäller handläggningstider vid överklagan
A70:3 (Kalmar läns partidistrikt) att länsstyrelsernas roll som rådgivande gentemot kommunerna stärks
A70:4 (Kalmar läns partidistrikt) att reformer genomförs i syfte att underlätta för ungdomar att ta sig in på bostadsmarknaden
A70:5 (Kalmar läns partidistrikt) att staten stimulerar de bostads-sociala frågorna i kommunernas fysiska planering
A73:1 (Söderköpings arbetarekommun) att berörd myndighet får i uppdrag att utveckla nuvarande modeller för kommunikationen mellan medborgarna och kommunen i planprocessen i första hand vad gäller förtätning (översiktsplan och fördjupad översiktsplan), då blir detaljplaneprocessen mer samverkan och snabbare
A73:2 (Söderköpings arbetarekommun) att Länsstyrelsen eller lämplig myndighet får uppdraget att undersöka och utforma enkla regler för införande av avgifter eller annan lämplig åtgärd vid

överklagande av detaljplaner i enlighet med förslaget
A75:1 (Lerum arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att statens riksintressen blir betydligt färre och täcker en betydligt mindre andel av Sveriges yta än i dag. Bara områden som är verkligt unika i ett nationellt perspektiv ska få anges som riksintressanta
A75:2 (Lerum arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att systemet med riksintressen görs om. Staten behöver ett systematiskt och nationellt arbetssätt för att peka ut områden av riksintresse
A75:3 (Lerum arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att göra behovet av bostäder till ett riksintresse
A76:1 (Älmhults arbetarekommun) att verka för ett statligt ekonomiskt stöd till kommunerna för omarbeta detaljplaner så de blir mer byggbara
A80:1 (Osby arbetarekommun) att en översyn av gällande lagstiftning görs, med syfte att möjliggöra för allmännyttiga bolag att bygga bostäder i områden där betalningsförmågan är så låg att nyproducerade fastigheter värderas lägre än produktionskostnaden
A81:1 (Umeå arbetarekommun - enskild) att Sveriges Socialdemokratiska Arbetareparti ska verka för en lagändring som ger hyresgäster lagstadgad rätt till samråd inför upprustning
A85:1 (Haninge arbetarekommun - enskild) att uppmana regeringskansliet att ta fram förslag på hur en styrning av bostadsbyggandet mot fler seniorbostäder kan gå till
A96:1 (Gävle arbetarekommun) att ett program tas fram för att snabbt bygga bostäder i hela landet
A96:2 (Gävle arbetarekommun) att det inom programmet arbetas fram ett särskilt investeringsstöd för de kommuner som kan ha bostäder klara inom viss tid
A97:2 (Malmö arbetarekommun - enskild) att allmännyttan i huvudsak ska vara bolag för att bygga socialt och ekologiskt hållbara orter och städer
A104:1 (Hörby arbetarekommun) att man i fortsättningen i god tid förbereder och har ett fungerande regelverk klart för ansökningar och utbetalningar av aktuellt investeringsstöd
A106:1 (Botkyrka arbetarekommun - enskild) att det så snabbt som möjligt infös ett register över vem som äger en bostadsrättslägenhet
A122:1 (Askersunds arbetarekommun) att kongressen tar detta förslag och att man utreder förutsättningarna att skapa en finansiering enligt förslaget
A123:1 (Värmdö arbetarekommun) att de statliga regelverken kring bostadsrätter utformas så att spekulation i prisuppgångar vid nyproduktion motverkas
A129:2 (Täby arbetarekommun) att regelverk ses över för att gynna ett blandat bostadsbyggande i alla kommuner
A129:3 (Täby arbetarekommun) att socialdemokraterna verkar för att alla kommuner ska ha ett allmännyttigt bostadsbolag som aktivt motverkar segregation
A136:1 (Örebro arbetarekommun) att överklagade beslut om detaljplaner och bygglov sker inom tio veckor per överprövningsinstans
A137:1 (Värmdö arbetarekommun) att överklagade beslut om detaljplaner och bygglov sker inom tio veckor per överprövningsinstans.
A147:2 (Sollentuna arbetarekommun - enskild) att bostadsbidraget läggs om till ett

omställningsbidrag som syftar till att fler människor ska kunna efterfråga bostäder
A147:4 (Sollentuna arbetarekommun - enskild) att bostadspolitiken läggs om till att stimulera bostadskonsumenten istället för bostadsproducenten
A148:1 (Örebro arbetarekommun) att se över nuvarande lagstiftning och regelverk för de allmännyttiga, kommunägda bostadsföretagens möjligheter att bygga i tider med stora behov av bostäder
A150:1 (Malmö arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att regeringen skyndsamt utreder möjligheterna för staten att inrätta nyproduktions mål på kommunal eller regional nivå
A165:1 (Kristinehamns arbetarekommun) att man allmänt ska göra en översyn av konsumentskyddet för villaägare och konsumenter i dessa sammanhang
A165:2 (Kristinehamns arbetarekommun) att staten uppdrar åt branschorganisationernas att göra en översyn av vilka krav man kan ställa på byggföretagen, för att eliminera risken för icke fackmannamässigt utfört arbete
A165:3 (Kristinehamns arbetarekommun) att se över om staten kan utge ersättning för advokatkostnader och övriga ersättningar/kostnader som uppstår när motparten försätts i konkurs och för eventuella skador det icke fackmannamässiga arbetet medfört för konsumenten
A167:2 (Värmdö arbetarekommun) att stimulera kommunerna att upplåta mark för småskaliga kooperativa bostadslösningar och självbyggeri av egna hem som press på boendekostnaderna
D44:3 (Malmö arbetarekommun - enskild) att en omfattande nybyggnation av hyresrätter till låga hyror genomförs i alla delar av landet där det råder bostadsbrist
D45:3 (Lunds arbetarekommun) att en omfattande nybyggnation av hyresrätter till låga hyror genomförs i alla delar av landet där det råder bostadsbrist
D666:31 (Skånes partidistrikt) att nybyggnationen av bostäder definieras som en riksangelägenhet där länsstyrelserna ska prioritera redan tidsbestämda projekt samt allmännyttans nyproduktion
D666:38 (Skånes partidistrikt) att kommunerna får förköpsrätt för fastigheter och fastighetsbolag
D666:41 (Skånes partidistrikt) att spärren för ombildning från hyresrätt till bostadsrätt stärks
D666:42 (Skånes partidistrikt) att stärka bostadsbolagens möjlighet att samverka över kommungränserna

Partikongressen föreslås besluta:

att avslå motionerna A15:3, A15:5, A15:7, A15:11, A16:3, A16:5, A16:7, A16:11, A17:3, A17:5, A17:7, A17:11, A18:3, A18:5, A18:7, A18:11, A19:3, A19:5, A19:7, A19:11, A20:3, A20:5, A20:7, A20:11, A24:1, A27:1, A27:2, A28:1, A28:2, A28:3, A31:5, A31:7, A32:4, A32:6, A32:7, A38:2, A40:1, A49:2, A49:3, A60:5, A68:3, A70:2, A86:1, A86:2, A96:3, A96:4, A97:1, A105:1, A105:2, A105:3, A140:1, A147:1, A147:3, A150:2, A150:3, A167:1, A167:3, D666:32, D666:33, D666:39, D666:43, D666:44

A15:3 (Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt) att Socialdemokraterna ska initiera en utredning om finansiering av byggande, som exempelvis kan pröva statliga kreditgarantier, en femårig låsning av fastighetsvärdet på nybyggda fastigheter och om allmännyttan, eller hyresfastigheter med ”rimliga hyror”, ska få möjlighet att tillämpa längre avskrivningstid eller kunna skjuta upp nedskrivningsbehov av värdet vid nybyggnation

A15:5 (Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för en översyn göras av amorteringskrav och bolånetak som kombinerar möjligheten att finansiera bostadsköp med en ansvarig finanspolitik

A15:7 (Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för att en modell för hur infrastrukturinvesteringar kan finansieras med hjälp av framtida värdeökningar tas fram

A15:11 (Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt) att ta ställning för att statsbidrag eller skatteutjämningssystem ska användas för att få alla kommuner att möjliggöra byggande genom exempelvis planlagd mark eller markreserv

A16:3 (Södermanlands partidistrikt) att Socialdemokraterna ska initiera en utredning om finansiering av byggande, som exempelvis kan pröva statliga kreditgarantier, en femårig låsning av fastighetsvärdet på nybyggda fastigheter och om allmännyttan, eller hyresfastigheter med ”rimliga hyror”, ska få möjlighet att tillämpa längre avskrivningstid eller kunna skjuta upp nedskrivningsbehov av värdet vid nybyggnation

A16:5 (Södermanlands partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för en översyn göras av amorteringskrav och bolånetak som kombinerar möjligheten att finansiera bostadsköp med en ansvarig finanspolitik

A16:7 (Södermanlands partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för att en modell för hur infrastrukturinvesteringar kan finansieras med hjälp av framtida värdeökningar tas fram

A16:11 (Södermanlands partidistrikt) att ta ställning för att statsbidrag eller skatteutjämningssystem ska användas för att få alla kommuner att möjliggöra byggande genom exempelvis planlagd mark eller markreserv

A17:3 (Örebro läns partidistrikt) att Socialdemokraterna ska initiera en utredning om finansiering av byggande, som exempelvis kan pröva statliga kreditgarantier, en femårig låsning av fastighetsvärdet på nybyggda fastigheter och om allmännyttan, eller hyresfastigheter med ”rimliga hyror”, ska få möjlighet att tillämpa längre avskrivningstid eller kunna skjuta upp nedskrivningsbehov av värdet vid nybyggnation

A17:5 (Örebro läns partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för en översyn göras av amorteringskrav och bolånetak som kombinerar möjligheten att finansiera bostadsköp med en ansvarig finanspolitik

A17:7 (Örebro läns partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för att en modell för hur

infrastrukturinvesteringar kan finansieras med hjälp av framtida värdeökningar tas fram
A17:11 (Örebro läns partidistrikt) att ta ställning för att statsbidrag eller skatteutjämningssystem ska användas för att få alla kommuner att möjliggöra byggande genom exempelvis planlagd mark eller markreserv
A18:3 (Östergötlands partidistrikt) att Socialdemokraterna ska initiera en utredning om finansiering av byggande, som exempelvis kan pröva statliga kreditgarantier, en femårig låsning av fastighetsvärdet på nybyggda fastigheter och om allmännyttan, eller hyresfastigheter med ”rimliga hyror”, ska få möjlighet att tillämpa längre avskrivningstid eller kunna skjuta upp nedskrivningsbehov av värdet vid nybyggnation
A18:5 (Östergötlands partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för en översyn göras av amorteringskrav och bolånetak som kombinerar möjligheten att finansiera bostadsköp med en ansvarig finanspolitik
A18:7 (Östergötlands partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för att en modell för hur infrastrukturinvesteringar kan finansieras med hjälp av framtida värdeökningar tas fram
A18:11 (Östergötlands partidistrikt) att ta ställning för att statsbidrag eller skatteutjämningssystem ska användas för att få alla kommuner att möjliggöra byggande genom exempelvis planlagd mark eller markreserv
A19:3 (Uppsala läns partidistrikt) att Socialdemokraterna ska initiera en utredning om finansiering av byggande, som exempelvis kan pröva statliga kreditgarantier, en femårig låsning av fastighetsvärdet på nybyggda fastigheter och om allmännyttan, eller hyresfastigheter med ”rimliga hyror”, ska få möjlighet att tillämpa längre avskrivningstid eller kunna skjuta upp nedskrivningsbehov av värdet vid nybyggnation
A19:5 (Uppsala läns partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för en översyn göras av amorteringskrav och bolånetak som kombinerar möjligheten att finansiera bostadsköp med en ansvarig finanspolitik
A19:7 (Uppsala läns partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för att en modell för hur infrastrukturinvesteringar kan finansieras med hjälp av framtida värdeökningar tas fram
A19:11 (Uppsala läns partidistrikt) att ta ställning för att statsbidrag eller skatteutjämningssystem ska användas för att få alla kommuner att möjliggöra byggande genom exempelvis planlagd mark eller markreserv
A20:3 (Stockholms läns partidistrikt) att Socialdemokraterna ska initiera en utredning om finansiering av byggande, som exempelvis kan pröva statliga kreditgarantier, en femårig låsning av fastighetsvärdet på nybyggda fastigheter och om allmännyttan, eller hyresfastigheter med ”rimliga hyror”, ska få möjlighet att tillämpa längre avskrivningstid eller kunna skjuta upp nedskrivningsbehov av värdet vid nybyggnation
A20:5 (Stockholms läns partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för en översyn göras av amorteringskrav och bolånetak som kombinerar möjligheten att finansiera bostadsköp med en ansvarig finanspolitik
A20:7 (Stockholms läns partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för att en modell för hur infrastrukturinvesteringar kan finansieras med hjälp av framtida värdeökningar tas fram
A20:11 (Stockholms läns partidistrikt) att ta ställning för att statsbidrag eller

skatteutjämningssystem ska användas för att få alla kommuner att möjliggöra byggande genom exempelvis planlagd mark eller markreserv

A24:1 (Malmö arbetarekommun - enskild) att socialdemokratiska partikongressen beslutar ge partistyrelsen i uppdrag att verka för avdragsrätt för bosparande

A27:1 (Jönköpings arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att staten ska erbjuda förmånliga lån till byggande av hyresrätter

A27:2 (Jönköpings arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att ett statligt allmännyttigt bostadsbolag inrättas

A28:1 (Kils arbetarekommun) att kommunala investeringar i så självklara rättigheter som ett eget boende inte skall drabba kommuninnevånarna via kommunalskatten. Detta är ett gemensamt ansvar på nationell nivå

A28:2 (Kils arbetarekommun) att har inte marknadsvärdet blivit uppvärderat till nybyggnadspriset inom 3 år från nybyggandet skall statlig ersättning utges för hyresbostäder. Motsvarande XX % av mellanskillnaden av marknadsvärdet och nybyggnadspriset

A28:3 (Kils arbetarekommun) att partistyrelsen utreder hur stor ersättningen procentuellt skall vara mellan marknadsvärdet och nybyggnadspriset

A31:5 (Malmö arbetarekommun) att en utredning tillsätts om ett långsiktigt bostadsfinansieringssystem i vilket också skattefrågorna och behoven av renoveringar av miljonprogrammet beaktas

A31:7 (Malmö arbetarekommun) att nuvarande lagstiftning om allmännyttan kompletteras med sanktionsregler mot kommuner som tar ut vinster utöver vad som ryms inom lagstiftningen samt regler som förhindrar försäljningar av hela eller stora delar av bostadsbeståndet

A32:4 (Stockholms partidistrikt) att staten verkar för att Sverige får samma EU-undantag som Österrike har för att tillåta att allmännyttan bygger bostäder med lägre vinstkrav

A32:6 (Stockholms partidistrikt) att staten tar fram ett tvingande system för bostadsbyggande för alla kommuner

A32:7 (Stockholms partidistrikt) att lagen för allmännyttiga kommunala bostadsbolag som infördes 2011 avskaffas eller revideras

A38:2 (Västerås arbetarekommun) att pröva frågan om att ekonomiskt stimulera olika typer av bosparanden

A40:1 (Malmö arbetarekommun - enskild) att Lägenhetsinnehavaren alltid måste signera ett avtal på Skatteverkets folkbokföringsavdelning som indikerar på ett godkännande från lägenhetsinnehavaren att detta är ok med denne. Vid utflyttning av den inneboende skall samma signeringsrutiner gälla från båda parter, d v s den inneboendes signering och lägenhetsinnehavarens signering skall stå på boendeavtalets dokument

A49:2 (Malmö arbetarekommun - enskild) att avkastningskravet lyfts från enskild fastighet och läggs på bolaget som helhet

A49:3 (Malmö arbetarekommun - enskild) att perioden för att uppfylla avkastningskravet förlängs

A60:5 (Stockholms Arbetarekommun - enskild) att de skattemässiga incitamenten för markägare att bygga och hyra ut bostäder ska förstärkas

A68:3 (Stenungsunds arbetarekommun) att en låg moms läggs på bostadshyror

A70:2 (Kalmar läns partidistrikt) att förslaget att slopa länsstyrelserna som överklagandeinstans inte genomförs

A86:1 (Växjö arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att staten ska erbjuda förmånliga lån till byggande av hyresrätter

A86:2 (Växjö arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att ett statligt allmännyttigt bostadsbolag inrättas

A96:3 (Gävle arbetarekommun) att medlen fördelas till kommuner utifrån innevånarantalet

A96:4 (Gävle arbetarekommun) att investeringsstödet styr mot Allmännyttan och/eller egnahem

A97:1 (Malmö arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att lagstiftningen gällande allmännyttan utformas på ett sådant sätt att en icke-vinstprincip blir gällande

A105:1 (Malmö arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna arbetar för en statlig fördelning av byggkvoter utifrån Sveriges geografiska regioner

A105:2 (Malmö arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för inrättandet av regionala bostadspolitiska nätverk som ansvarar för implementering av byggkvoterna

A105:3 (Malmö arbetarekommun - enskild) att Länsstyrelserna ges i uppdrag att följa upp och utvärdera kvotsystemet

A140:1 (Stenungsunds arbetarekommun) att man halverar byggmomsen för nyproduktion av nya hyresrätter

A147:1 (Sollentuna arbetarekommun - enskild) att bosparande subventioneras för att öka hushållens möjligheter att efterfråga bostäder

A147:3 (Sollentuna arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att regionala och statliga allmännyttiga bostadsbolag bildas

A150:2 (Malmö arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att regeringen skyndsamt utreder möjligheterna för staten att inrätta bostadssociala mål för kommunal eller regional nivå

A150:3 (Malmö arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna partiet verkar för inrättandet av ett samhällsbyggnadsdepartement med ansvar för bland annat bostadsfrågor

A167:1 (Värmdö arbetarekommun) att staten återinför någon form av garanti för belåning av icke-kommersiella hyresbostäder och egna hem på särskilda bostadssociala villkor under produktionstiden

A167:3 (Värmdö arbetarekommun) att utjämna de ekonomiska förutsättningarna mellan boendeformerna för att särskilt uppmuntra de som inte kräver höga kapitalinsatser

D666:32 (Skånes partidistrikt) att inrätta ett bostadsforskningsinstitut

D666:33 (Skånes partidistrikt) att inrätta en statligt finansierad investeringsfond enligt principen krona för krona för nybyggnation och upprustning av miljonprogrammen

D666:39 (Skånes partidistrikt) att ett nationellt tak för giltighetstider på markanvisningar och detaljplaner införs om högst 5 år

D666:43 (Skånes partidistrikt) att införa en begränsning i kommunernas möjligheter att göra sig av med delar av sina allmännyttiga bostadsbestånd

D666:44 (Skånes partidistrikt) att den vinstuttagsbegränsning som finns för allmännyttan tillämpas och undantagen för att finanseria kommunal verksamhet slopas

Partistyrelsens utlåtande över motionerna A9:1, A9:2, A9:3, A9:4, A10:1, A10:2, A10:3, A10:4, A11:1, A11:2, A11:3, A11:4, A12:1, A12:2, A12:3, A12:4, A13:1, A13:2, A13:3, A13:4, A14:1, A14:2, A14:3, A14:4, A33:1, A33:2, A33:3, A34:1, A34:2, A42:1, A42:2, A42:3, A42:4, A44:1, A44:2, A45:1, A74:1, A74:2, A100:1, A100:2, A100:3, A100:4, A100:5, A100:6, A171:8

UA2 Digitalisering

Det digitaliserade samhället är idag en verklighet. Vi har under de senaste decennierna sett ett tekniksprång som är oöverträffat historiskt sett. Hur vi kommunicerar och använder oss av olika tjänster har på en rekordsnabb tid i grunden förändrats. Digitaliseringen berör alla politikområden och vi kommer inom en relativt snar framtid att se en förändring som vi inte kan föreställa oss.

Tillgången till en snabb uppkoppling är centralt oavsett vart i landet som man bor. En bra uppkoppling är idag grunden i allt från att driva företag, sköta kontakt med myndigheter och läsa tidningar, till barnens skolgång och det sociala livet. Vi lever idag i ett samhälle som till mångt och mycket kräver att det finns en tillgång till en snabb och pålitlig uppkoppling dygnet runt.

Vi ser även en framtid där allt fler av de produkter och tjänster vi köper kommer att kräva snabb uppkoppling.

Antalet yrken som idag på ett eller annat sätt är oberoende av en stabil och snabb uppkoppling är ett ytterst fåtal. För att vi ska ha en levande landsbygd även i framtiden så krävs det att hela landet har en uppkoppling som går att lita på och som har en tillräckligt bra kapacitet för att hantera stora mängder data.

Det är viktigt att det finns täckning för både mobiltelefoni och internet på alla platser där det vistas människor. Det behövs ett nytt mål för det fortsatta arbetet.

För framtida utbyggnad av IT-infrastrukturen är det viktigt att ta den snabba teknikutvecklingen som sker inom området i beaktande. Framtidens 5G-nät kommer att ha en kapacitet för trådlös uppkoppling som vida överstiger dagens 4G. Arbetet med att utveckla standarden för 5G-nätet utarbetas under de kommande åren. Framtidens utbyggda nät kan mycket väl bli till största del trådlös och en minimal användning av fiber. Hastigheten i utvecklingen gör det även viktigt att vi siktar på att göra alla beslut så teknikneutrala som möjligt. Det viktigaste är att det finns en snabb uppkoppling, inte vilken teknik som används för att säkerställa den.

Våra fyra transportslag idag är väg, järnväg, sjö och luft. Att göra fiberinfrastruktur till ett femte transportslag är idag inte planerat. Frågan kan dock behöva studeras närmare. Digitalisering är ett område som är svårt att särskilja på samma sätt som våra andra transportslag. Inte minst då vi, i

och med den snabba teknikutvecklingen, inte med säkerhet kan säga hur vi kommer att skicka information digitalt i framtiden.

Det är dock viktigt att vi fortsätter med en offensiv politik inom fiberområdet. Även om vi ser en snabb teknikutveckling så kommer fiber med största sannolikhet på kort sikt att vara huvudalternativet för elektronisk kommunikation.

Samarbetet mellan det privata och offentliga i utbyggnaden av bredband har till största del varit en framgångsrik modell i att täcka de folktätaste områdena och regeringen ser nu över frågan om kommunernas möjlighet att verka över kommungränserna när det gäller utbyggnad av stadsnäten. Utbyggnad av fiber hanteras på nationell nivå bland annat genom Landsbygdsprogrammet. Regeringen har flertalet gånger under mandatperioden gjort ytterligare ekonomiska satsningar på fiberutbyggnad för att säkerställa att så många som möjligt ska kunna bygga ut fiber. Som exempel kan innovationsupphandling prövas för den sista procenten av utbyggnaden.

I samband med ny- och ombyggnation av infrastruktur är det viktigt att det skapas förutsättningar för att ytterligare öka kapaciteten i näten. Sverige ska bejaka digitaliseringen och skapa de fysiska förutsättningarna som behövs för att vara ledande i utvecklingen. I detta ingår att göra plats för exempelvis fiber i samband med ny- och ombyggnad av infrastruktur.

Vi kan idag se hur allt fler myndigheter blir bättre och bättre på att utnyttja möjligheterna som digitaliseringen ger. Den socialdemokratiskt ledda regeringen har inlett ett arbete med att effektivisera digitaliseringsarbetet inom det offentliga Sverige. Den offentliga sektorn lägger årligen ett stort antal miljarder på olika IT-lösningar. Dock finns det en stor potential till effektivisering och ytterligare vässning av kompentensen inom detta område. Det är ett stort och viktigt arbete som varje myndighet har framför sig.

Vi ser hur den globala utvecklingen går framåt med stormsteg. Allt fler länder utvecklar sina kunskaper inom IT. Det är mycket viktigt att det finns ett bra utbud av platser på högskola och universitet för att Sverige ska kunna fortsätta vara ett framgångsland inom digitaliseringen. Utbildningarnas kvalitet måste vara högsta möjliga. Utan bra utbildning och forskning kommer Sverige att bli förbisprunget av de länder som gör de här satsningarna.

Sverige ska även i fortsättningen vara ett av de ledande länderna när det gäller den digitala politiken. Vi ska föra en framåtinriktad digitaliseringspolitik som kommer alla invånare till del. För att uppnå detta krävs det att det finns ett aktivt samarbete mellan det offentliga och det privata.

Den socialdemokratiskt ledda regeringen har under sin regeringstid arbetat med att ta fram både en bredbandsstrategi och en digitaliseringsstrategi för att se till så att det finns tydliga linjer och mål som vi arbetar för att nå. Strategierna ska ligga till grund för det framtida arbetet med digitalisering, och se till så att det går att identifiera de områden där vi behöver förbättra våra insatser för att inte riskera att vi halkar efter.

Digitaliseringen medför att vi får nya sätta att resa, bo och kommunicera. Men digitaliseringen får även konsekvenser för arbetsmarknaden och vissa av dagens yrken riskerar att försvinna. Att yrkeskategorier försvinner är i sig inget nytt. Ser vi 100 år tillbaka så hade vi en radikalt annorlunda arbetsmarknad jämfört med idag. Sverige har generellt sett varit ett framgångsrikt land när det kommer till att anamma utvecklingen och skapa nya jobb. Dock krävs en aktiv politik för att säkra framtidens arbeten. Den socialdemokratiskt ledda regeringen har genom i bland annat samverkansprogrammen gjort stora satsningar för att stärka Sveriges globala innovations- och konkurrenskraft. De fem samverkansprogrammen är Nästa generations resor och transporter, Smarta städer, Cirkulär och biobaserad ekonomi, Life science samt Uppkopplad industri och nya material. Programmen ska förstärka samarbetet mellan etablerad industri, it- och telekomföretag, tjänsteföretag, innovativa företag som ligger i framkant när det gäller digitalisering samt olika forskningsmiljöer för att bättre bidra till att öka den svenska konkurrenskraften. Sverige ska vara ett av de naturliga alternativen när företag planerar att placera bland annat datacenters. Sverige har sedan länge fört en offensiv IT-politik vilket gett oss goda förutsättningar idag, men vi måste fortsätta att utveckla oss inom de flesta områdena för att klara den internationella konkurrensen.

I takt med att den tekniska utvecklingen går framåt kommer vi även att se ett fysiskt teknikskifte där den äldre infrastrukturen för kommunikation att bytas ut. Dagens kopparledningar är slitna och i vissa fall inte driftsäkra i samma utsträckning som ny teknik. Det är viktigt att skiftet från gammal till ny teknik går så smärtfritt som möjligt och att det under hela processen finns en dialog mellan alla inblandade parter. Post och Telestyrelsen, PTS, är den ansvariga myndigheten för denna process. I PTS uppdrag ingår att se till så att de medborgare som får sina ledningar utbytta får en likvärdig ersättning.

Partikongressen föreslås besluta:

att bifalla motionerna A9:1, A9:2, A9:4, A10:1, A10:2, A10:4, A11:1, A11:2, A11:4, A12:1, A12:2, A12:4, A13:1, A13:2, A13:4, A14:1, A14:2, A14:4, A100:4, A100:6

A9:1 (Örebro läns partidistrikt) att det utvecklas en helhetssyn på digitaliseringens möjligheter i enlighet med motionens intentioner
A9:2 (Örebro läns partidistrikt) att det utvecklas en långsiktig och offensiv bredbands- och digitaliseringspolitik som syftar till att fördjupa samordningen inom offentlig sektor och mellan

offentlig och privat sektor
A9:4 (Örebro läns partidistrikt) att det offentliga Sveriges digitala kompetens och förmåga säkerställs så att digitaliseringens möjligheter till fullo kan tas tillvara
A10:1 (Östergötlands partidistrikt) att Sverige utvecklar en helhetssyn på digitaliseringens möjligheter i enlighet med motionens intentioner
A10:2 (Östergötlands partidistrikt) att Sverige utvecklar en långsiktig och offensiv bredbands- och digitaliseringspolitik som syftar till att fördjupa samordningen inom offentlig sektor och mellan offentlig och privat sektor
A10:4 (Östergötlands partidistrikt) att det offentliga Sveriges digitala kompetens och förmåga säkerställs så att digitaliseringens möjligheter till fullo kan tas tillvara
A11:1 (Södermanlands partidistrikt) att Sverige utvecklar en helhetssyn på digitaliseringens möjligheter i enlighet med motionens intentioner
A11:2 (Södermanlands partidistrikt) att Sverige utvecklar en långsiktig och offensiv bredbands- och digitaliseringspolitik som syftar till att fördjupa samordningen inom offentlig sektor och mellan offentlig och privat sektor
A11:4 (Södermanlands partidistrikt) att det offentliga Sveriges digitala kompetens och förmåga säkerställs så att digitaliseringens möjligheter till fullo kan tas tillvara
A12:1 (Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt) att Sverige utvecklar en helhetssyn på digitaliseringens möjligheter i enlighet med motionens intentioner
A12:2 (Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt) att Sverige utvecklar en långsiktig och offensiv bredbands- och digitaliseringspolitik som syftar till att fördjupa samordningen inom offentlig sektor och mellan offentlig och privat sektor
A12:4 (Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt) att det offentliga Sveriges digitala kompetens och förmåga säkerställs så att digitaliseringens möjligheter till fullo kan tas tillvara
A13:1 (Uppsala läns partidistrikt) att Sverige utvecklar en helhetssyn på digitaliseringens möjligheter i enlighet med motionens intentioner
A13:2 (Uppsala läns partidistrikt) att Sverige utvecklar en långsiktig och offensiv bredbands- och digitaliseringspolitik som syftar till att fördjupa samordningen inom offentlig sektor och mellan offentlig och privat sektor
A13:4 (Uppsala läns partidistrikt) att det offentliga Sveriges digitala kompetens och förmåga säkerställs så att digitaliseringens möjligheter till fullo kan tas tillvara
A14:1 (Stockholms läns partidistrikt) att Sverige utvecklar en helhetssyn på digitaliseringens möjligheter i enlighet med motionens intentioner

A14:2 (Stockholms läns partidistrikt) att Sverige utvecklar en långsiktig och offensiv bredbands- och digitaliseringspolitik som syftar till att fördjupa samordningen inom offentlig sektor och mellan offentlig och privat sektor

A14:4 (Stockholms läns partidistrikt) att det offentliga Sveriges digitala kompetens och förmåga säkerställs så att digitaliseringens möjligheter till fullo kan tas tillvara

A100:4 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att vid utbyggnad av ny infrastruktur samt ombyggnad av den befintliga infrastrukturen på väg och järnväg skapa förutsättningar till infrastruktur till fiber

A100:6 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att vid utbyggnad av ny infrastruktur samtombyggnad av den befintliga infrastrukturen på väg och järnväg skapa förutsättningar för utbyggnad av infrastruktur med fiber

Partikongressen föreslås besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: A9:3, A10:3, A11:3, A12:3, A13:3, A14:3, A33:1, A33:2, A33:3, A34:1, A34:2, A42:1, A42:2, A42:3, A42:4, A44:1, A44:2, A45:1, A74:1, A74:2, A100:1, A100:2, A100:3, A100:5, A171:8

A9:3 (Örebro läns partidistrikt) att utbyggnaden av snabbt bredband fortsätter att främjas så att 100 procent av Sveriges hushåll och företag senast 2025 har tillgång till 100 Mbit/s

A10:3 (Östergötlands partidistrikt) att utbyggnaden av snabbt bredband fortsätter att främjas så att 100 procent av Sveriges hushåll och företag senast 2025 har tillgång till 100 Mbit/s

A11:3 (Södermanlands partidistrikt) att utbyggnaden av snabbt bredband fortsätter att främjas så att 100 procent av Sveriges hushåll och företag senast 2025 har tillgång till 100 Mbit/s

A12:3 (Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt) att utbyggnaden av snabbt bredband fortsätter att främjas så att 100 procent av Sveriges hushåll och företag senast 2025 har tillgång till 100 Mbit/s

A13:3 (Uppsala läns partidistrikt) att utbyggnaden av snabbt bredband fortsätter att främjas så att 100 procent av Sveriges hushåll och företag senast 2025 har tillgång till 100 Mbit/s

A14:3 (Stockholms läns partidistrikt) att utbyggnaden av snabbt bredband fortsätter att främjas så att 100 procent av Sveriges hushåll och företag senast 2025 har tillgång till 100 Mbit/s

A33:1 (Askersunds arbetarekommun) att alla medborgare ska ha samma rätt till bredband oavsett var man bor

A33:2 (Askersunds arbetarekommun) att det är en samhällsfråga att sköta och leverera tekniken till alla och envar

A33:3 (Askersunds arbetarekommun) att ansvaret för dessa frågor hanteras av myndighet som

har kompetens och kraft gentemot marknaden

A34:1 (Ljusnarsbergs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ser över nuvarande regler gällande bidrag för fiber på landsbygden och förbättrar villkoren

A34:2 (Ljusnarsbergs arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att mer medel satsas på fiberutbyggnaden

A42:1 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att Socialdemokraterna beslutar att formulera en nationell digital strategi för att möta de möjligheter och konsekvenser digitaliseringen ger

A42:2 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att Socialdemokraterna beslutar att öka antalet utbildningsplatser inom högskolan för att möta behoven som digitaliseringen medför

A42:3 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att Socialdemokraterna beslutar att forma en nationell strategi för att främja investeringar inom datacenter och satsa på forskning inom datacenter och big data

A42:4 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att Socialdemokraterna beslutar att lagstiftning ska hålla internationell konkurrenskraft för att främja investeringar, jobb och tillväxt inom datacenter och big data

A44:1 (Lunds arbetarekommun) att det fasta telenätet inte avvecklas förrän det finns en fullgod ersättning

A44:2 (Lunds arbetarekommun) att ev. förändringar föregås av dialog med berörda medborgare, kommuner och regioner

A45:1 (Trollhättans arbetarekommun) att initiera en framtidsutredning där bland annat digitaliseringens och den tekniska utvecklingens konsekvenser för arbetsmarknaden belyses och förslag till adekvata insatser föreslås

A74:1 (Järfälla arbetarekommun) att se till att hela landet har tillgång till nätuppkoppling

A74:2 (Järfälla arbetarekommun) att se till att hela landet har tillgång till nätuppkoppling

A100:1 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att infrastrukturen för fiber ska vara statlig angelägenhet

A100:2 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att fiberinfrastruktur klassas som 5:e transportslag

A100:3 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att förutom hushåll och företag, även ytan tas i beaktas vid målsättning för utbyggnad av fiberbredband

A100:5 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att förutom en ökad målsättning vad gäller bredbandstillgång för hushåll och företag, även geografisk täckning tas i beaktande vid målsättning för utbyggnad av fiberbredband

A171:8 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att satsa på bredband med hög kapacitet och telefoni som fungerar i hela landet

Partistyrelsens utlåtande över motionerna A4:1, A4:2, A6:1, A6:2, A6:3, A21:1, A26:1, A30:2, A30:3, A32:10, A32:11, A32:12, A37:1, A39:1, A59:1, A59:2, A63:1, A65:1, A65:2, A65:3, A65:4, A65:7, A65:8, A65:9, A65:10, A67:1, A71:1, A71:2, A71:3, A71:4, A72:1, A77:1, A77:2, A78:1, A78:2, A79:1, A79:2, A82:2, A83:1, A83:2, A83:3, A83:4, A83:7, A83:8, A83:9, A83:10, A84:1, A84:2, A84:3, A84:4, A84:5, A84:6, A84:7, A84:8, A84:9, A84:10, A87:1, A87:2, A87:3, A88:1, A88:2, A88:3, A89:1, A89:2, A89:3, A90:1, A90:2, A90:3, A91:1, A91:2, A91:3, A92:1, A92:2, A92:3, A93:1, A93:2, A93:3, A93:4, A94:1, A94:2, A94:3, A94:4, A98:1, A101:1, A102:1, A103:1, A107:1, A108:1, A108:2, A108:3, A110:1, A110:2, A110:3, A110:4, A110:5, A110:6, A110:7, A111:1, A112:1, A112:2, A113:1, A114:1, A115:1, A116:1, A119:1, A126:1, A130:1, A132:1, A132:2, A132:5, A132:6, A132:7, A132:8, A132:9, A132:10, A133:1, A133:2, A133:3, A133:4, A133:5, A133:6, A133:7, A133:8, A133:9, A133:10, A134:1, A134:2, A134:3, A134:4, A134:7, A134:8, A134:9, A134:10, A135:1, A135:2, A135:3, A135:4, A135:7, A135:8, A135:9, A135:10, A138:1, A138:2, A138:4, A139:1, A144:1, A146:1, A146:2, A149:1, A151:1, A152:1, A153:1, A154:1, A155:1, A156:1, A157:1, A158:1, A159:1, A160:1, A161:1, A162:1, A163:1, A164:1, A166:2, A166:3, A166:4, A168:1, A168:2, A175:13, A176:13, A177:13, A178:13, A179:13, A180:13, A181:13, E6:2, E6:4, E6:5, E14:2, F124:2

UA3 Hållbara transporter och en bättre infrastruktur för jobb och klimat

De politiska utmaningarna på transport- och infrastrukturområdet är stora. Järnvägen behöver både ökad kapacitet och högre kvalitet. För bättre fungerande arbetspendling och godstransporter måste tågen helt enkelt komma fram i tid. Vägarna måste vara säkra och ha god kapacitet både för gods- och persontransporter. Detta är helt avgörande för jobben.

Utsläpp av växthusgaser, luftföroreningar och buller måste minska. Arbetet med ökad trafiksäkerhet med Nollvisionen som mål måste fortsätta. Seriösa företag i såväl åkeri, taxi - som flygbranscherna riskerar att bli utkonkurrerade av aktörer som dumpar löner, undviker att betala skatt och äventyrar arbetsmiljön. Därför krävs ordning och reda i transportbranschen för att säkra både arbetsvillkor och skatteintäkter.

Andelen kvinnor som arbetar i transportsektorn i dag är endast 22 procent. För Socialdemokraterna som ett feministiskt parti är det därför viktigt att öka kvinnors möjligheter att arbeta och verka inom transportsektorn.

Hållbara transporter och en väl fungerande transportinfrastruktur i hela landet är avgörande för att vi på alla politiska nivåer ska nå de mål vi satt upp för samhällsutvecklingen.

Det handlar om att nå EU:s lägsta arbetslöshet år 2020, en ökad jämlikhet, jämställdhet mellan könen, att Sverige ska bli ett av världens första fossilfria välfärdsländer, nyindustrialiseringen, att öka den svenska exporten och innovationskraften samt att skapa ordning och reda på arbetsmarknaden

Beslut om hållbara transporter tas på flera politiska nivåer. Från den kommunala nämnden till de förhandlingar som världens regeringar för på FN-nivå om transporternas miljö- och klimatpåverkan.

En ekonomiskt, ekologiskt och socialt hållbar samhällsutveckling förutsätter transportinfrastruktur med väl fungerande vägar, järnvägar, hamnar, farleder och flygplatser.

Ny teknik är en förutsättning för ett hållbart transportsystem. Den största risken för samhället är att hålla fast vid gammal teknik som fossila bränslen, gamla signalsystem för järnvägen eller fordon som saknar modern säkerhetsteknik.

Socialdemokraterna vill bejaka användningen ny modern teknik inom transportsektorn för en säkrare framtid. Det gynnar den svenska industrin, jobben, klimatet, trafiksäkerheten och många gånger också arbetsmiljön.

Infrastruktur som stärker och moderniserar Sverige

En väl fungerande transportinfrastruktur ska bidra till att stärka och modernisera Sverige i en ekologiskt, ekonomiskt och socialt hållbar riktning.

Investeringar i infrastruktur är ett effektivt sätt att skapa sysselsättning. Såväl mindre insatser för väg- och järnvägsunderhåll till större kanske fem till- tio åriga infrastrukturprojekt skapar sysselsättning i flera branscher. Från själva byggtiden för att sedan bidra till den ekonomiska utvecklingen under mycket lång tid när de väl är färdigställda.

Att investera i infrastruktur är att ta ansvar för jobben och den långsiktiga samhällsutvecklingen i Sverige.

Internationella valutafonden, IMF, belyser ofta att investeringar i infrastruktur är rätt väg att gå för att långsiktigt stärka tillväxten i utvecklade länder.

I planeringen av framtida transportinfrastruktur utgör olika former av trafikprognoser ett viktigt verktyg precis som de klimatmål riksdagen har beslutat. Både när det gäller vägtrafik, järnvägstrafik, sjöfart och luftfart är olika former av ekonomiska styrmedel allra viktigast för att minska transportsektorns miljö- och klimatpåverkan.

Internationellt lyfts ofta den svenska koldioxidskatten fram som ett exempel på att det går att förena hög tillväxt och samtidigt minska utsläppen. Initiativet till koldioxidskatten som togs redan 1991 av den dåvarande socialdemokratiska regeringen.

Styrmedel kan även fungera för att optimera användningen av transportinfrastrukturen för alla transportslag och på så sätt förbättra kapaciteten.

Socialdemokraterna anser att den nordiska dimensionen är särskilt betydelsefull för infrastrukturplaneringen. Bättre transportförbindelser med våra grannländer gör att de nordiska länderna förs samman än mer ekonomiskt, kulturellt och politiskt. Grunden för detta är en ökad samverkan mellan de nordiska länderna om infrastrukturplanering.

Den ekonomiska ram som den socialdemokratiskt ledda regeringen lagt fram för infrastrukturen 2018-2029 uppgår till 622,5 miljarder kronor, vilket är drygt 100 miljarder mer än den ram som den moderatledda regeringen lade fram 2012 för åren 2014-2025.

Bättre järnvägsunderhåll för tåg i tid

Sedan den socialdemokratiskt ledda regeringen tillträdde har anslaget till järnvägsunderhåll ökat kraftigt. Insatser görs främst på de sträckor på stambanorna där trafiken är som allra tätast.

Större störningar på de mest trafikerade stråken påverkar ofta tågtrafiken i stora delar av landet. Extra medel har även anslagits till underhåll av viktiga sträckor i glesbygd.

Ökade resurser till underhåll är ett effektivt sätt att förbättra järnvägsnätet på kort- och medellång sikt. I den ekonomiska plan för infrastrukturen som den socialdemokratiskt ledda regeringen lagt fram för åren 2018-2029 ökas anslagen till järnvägsunderhåll med 47 procent jämfört med den plan den moderatledda regeringen lade fram. Förutsättningarna för att arbeta med förebyggande underhåll ökar. Det är en solid grund för att förbättra den svenska järnvägen och både stärka gods-och persontrafiken. Det möjliggör även att en större andel av godstransporterna kan gå på järnväg.

Ett arbete pågår även för att staten ska ta det samlade ansvaret för kontroll och utförande av underhåll inom den statliga järnvägen. Att staten har god ha god kunskap om järnvägen, dess skick och behov av åtgärder är grundläggande och helt avgörande för att kunna bedriva en fungerande underhållsverksamhet.

I arbetet med att skapa en bättre tågtrafik i hela landet har även de statliga bolagen SJ AB, Green Cargo och Infranord en viktig roll.

Frågan om järnvägens organisation har belysts grundligt de senaste åren. Därför anser partistyrelsen att det är nu är hög tid att sätta fokus på genomförande i stället för ytterligare utredningar.

Nyinvesteringar i järnväg

Bara underhåll av befintliga järnvägar är inte tillräckligt. För att öka järnvägens kapacitet behövs nyinvesteringar i järnväg.

För att skapa tillväxt i landets alla regioner ska närings- och arbetsmarknadspolitiken anpassas efter regionala förutsättningar. Målet är också att åtgärder som förbättrar transportsystemen och främjar bostadsbyggande i de tre storstadsregionerna ska genomföras. Utbyggnaden av nya stambanor för höghastighetståg måste ske på ett kostnadseffektivt sätt och ska ske i en takt som ekonomin tillåter.

Ett omfattande arbete pågår nu för att se om ytterligare nyinvesteringar i transportinfrastruktur utöver de ovan nämnda är möjliga inom de ekonomiska ramar som finns avsatta för investeringar i järnväg åren 2018-2029. Detta arbete kommer att redovisas i mitten av 2018.

För att främja att mer gods går med järnväg behövs fler genomtänka kombiterminaler både i storstadsregioner och i glesbygd för att främja överflyttning av gods från väg till järnväg.

Bra vägar för gods-och persontransporter

I stora delar av Sverige är bilen det enda möjliga transportmedlet för arbetspendling och för att få vardagen att gå ihop. Även om målet är att mer gods ska köras på järnväg och sjöfart är lastbilstransporter ofta nödvändiga för att godset ska nå ända fram.

I den socialdemokratiskt ledda regeringens ekonomiska ramar för infrastrukturen för 2018-2029 ökas vägunderhållet med sju procent jämför med den plan den moderatledda regeringen lade fram för 2014-2025.

Vägunderhåll och åtgärder som mötesseparering, bullerskydd och elektronisk trafikinformation är ett effektivt sätt att höja kapaciteten, säkerheten och miljöanpassningen på befintliga vägar. För

godstransporter på landsbygden är åtgärder för bärighet och tjälsäkring angelägna. Bärighetsåtgärder kan möjliggöra utökad trafik med tyngre lastbilar. En högre standard på vägnätet behövs för att nå Nollvisionen, att ingen ska dö eller skadas för livet i trafiken.

För framtida trimningsåtgärder och nyinvesteringar ser socialdemokraterna det som angeläget att väga in både digitalisering och elektrifierade fordon. Elvägar ger stora möjligheter att minska utsläppen från främst tunga fordon. Ett införande av elvägar i lite större skala kan bidra till nya innovationer och jobb både i fordonsindustrin och när det gäller infrastrukturplanering.

Redan i dag finns världens första allmänna elväg för lastbilar i Sverige. Nu är utmaningen att gå från dagens småskaliga trafik till mer omfattande trafik på större stråk. Även arbetet med elektrifiering av personbilar har stor betydelse både för klimatet och för svensk industri. Genom den socialdemokratiskt ledda regeringens satsning klimatklivet ges stöd till laddinfrastruktur för elbilar.

Vilka nyinvesteringar i vägar som kan komma att bli aktuella inom den beslutade ekonomiska ramen kommer att redovisas i mitten av 2018.

Enskilda vägar

Enskilda vägar får statlig medfinansiering, det är särskilt viktigt på landsbygden, I dagsläget anser partistyrelsen inte att det behövs någon större översyn av regelverket för enskilda vägar.

Utveckla Arlanda för bättre flygförbindelser och fler jobb i hela Sverige

Sverige är ett till ytan stort land i Norra Europa. Det gör att flyget är viktigt både inom Sverige och för internationella resor. Även med en kraftigt förbättrad järnväg kommer att flyget behövas för inrikes transporter. På vissa sträckor kan tåget ersätta flyget men särskilt för norra Sverige kommer flyget vara mycket betydelsefullt även i framtiden.

Socialdemokraterna ser positivt på utveckla Arlanda flygplats. Det behövs för hela Sveriges utveckling. För att främja såväl affärsresor som besöksnäring behövs allt fler internationella direktanslutningar till och från Arlanda. Det gynnar svenska företag men även de som är intresserade av att investera i Sverige eller redan bedriver verksamhet här,

Det viktiga är framtidens behov av ökad flygkapacitet tillgodoses. En stark utveckling av Arlanda både med ny kapacitet med en fjärde bana ger ökade möjligheter för både frakt- och passagerarflyg. Det kommer att behövas då avtalet för Bromma flygplats upphör år 2038.

För att framtidssäkra Sverige prioriterar socialdemokraterna en utveckling av Arlanda flygplats.

Byggs Arlanda ut gynnas flygförbindelserna i hela landet. Både för kommunala – och statliga flygplatser.

För att ta ett helhetsgrepp om flygets klimatpåverkan behövs väl fungerande kollektivtrafik som ansluter till flygplatserna. Även energieffektiva byggnader och en god laddinfrastruktur för elfordon vid flygplatserna behövs för att minska flygets totala klimatpåverkan.

Den upphandlade flygtrafiken är viktig för stora av landet där flyg är nödvändigt men där det samtidigt inte går att bedriva flygtrafik på kommersiella villkor.

Ett Arlandaråd med företrädare för både den nationella och regionala politiska nivån samt näringslivet är en möjlighet att långsiktigt utveckla Arlanda.

För att minska flygets klimatpåverkan behövs succesivt skärpta regler både i EU och FN:s flygorganisation ICAO. Även en svensk flygskatt är ett viktigt styrmedel för att minska flygets klimatpåverkan.

Kollektivtrafik för jobb och klimat

För Socialdemokraterna är en väl fungerande kollektivtrafik med hög kapacitet och hög kvalitet avgörande för samhällsutvecklingen och för att människors vardag ska gå i hop. Ett ökat kollektivtrafikresande behövs för att minska transportsektorns klimatpåverkan.

Med en bättre kollektivtrafik stärks och förstoras också utbildnings- och arbetsmarknadsregionerna i Sverige. Det blir enklare att söka ett nytt jobb eller gå en utbildning i grannlänet. Även bostadsmarknaden får ett bättre funktionssätt med en utbyggd kollektivtrafik.

Ökade resurser till järnvägsunderhållet, medfinansiering av nyinvesteringar i kollektivtrafik genom stadsmiljöavtal och införande av en elbusspremie är några av de kollektivtrafiksatsningar som den socialdemokratiskt ledda regeringen gjort sedan den tillträdde.

I dag är det ofta krångligt att betala sin resa för den som reser över en regiongräns med kollektivtrafiken. De regionala kollektivtrafikmyndigheterna ska därför ta fram betalningslösningar som underlättar betalning av resor över regiongränserna. Partistyrelsen anser dock att modellen med regionala kollektivtrafikmyndigheter är bättre än att staten skulle ansvara för kollektivtrafiken.

Kollektivtrafiken är särskilt intressant för innovationsupphandling. Eldrivna bussar är ett exempel där kommuner, kollektivtrafikmyndigheter och fordonstillverkare kan samverka för att driva utvecklingen framåt. Innovativa produkter och tjänster kopplade till kollektivtrafik kan innebära ökade exportmöjligheter och nya arbetstillfällen för Sverige.

Väl fungerande taxi i hela landet med schysta villkor

En väl fungerande taxiverksamhet i hela landet har stor betydelse för besöksnäringen, Sverige som affärsland och ibland även för att vardagen ska fungera. En stor del av taxiresorna upphandlas av kommuner och landsting. En fungerande välfärd kräver en fungerande taxibransch. Idag är taxi en bransch med omfattande problem. Överetablering i storstäderna, bristande tillgång i glesbygd, dåliga arbetsvillkor och skattefusk är missförhållanden som kräver åtgärder.

Partistyrelsen anser dock inte att en återgång till det gamla systemet med direkttilldelning av trafiktillstånd för taxi är rätt sätt att lösa taxibranschens problem.

Angeläget är att det offentliga ställer krav på kollektivavtalsliknande villkor vid upphandling av samhällsbetalda resor. Det skulle förbättra arbetsvillkoren i branschen.

Flera initiativ har tagits av regeringen, men det behöver göras mer för att skapa ordning och reda. Reglerna och själva definitionen av vad som ska räknas som traditionell taxi ska ses nu över. Det ska ge möjlighet till ökad kontroll av att rätt skatter betalas in, stärkt kvalitet till nytta för resenären och även att säkra möjligheten till schysta villkor för taxiförarna. Reglerna kan även behöva anpassas till självkörande fordon då dessa väntas introduceras tidigt i taxibranschen. Även anropsstyrd kollektivtrafik kan utvecklas inom ramen för taxi när självkörande fordon blir vanligare. Digitaliseringen och automatisering av taxibranschen ger förutsättningar för nya hållbara resor både i stad och i landsbygd. Samtidigt sker en teknisk utveckling och digitalisering som innebär både möjligheter och utmaningar för taxibranschen och annan taxiliknande verksamhet.

Nystart för Nollvisionen

Socialdemokraterna tog för tjugo år sedan initiativ till den nu globalt kända Nollvisionen – att ingen ska dö eller skadas för livet i trafiken. Nollvisionen har gjort svenska vägar säkrare. Nollvisionen är innovationsdrivande för både infrastrukturplaneringen och fordonsindustrin. Men fortfarande återstår mycket arbete.

Säkerheten för åkande i bil, buss och lastbil har ökat kraftigt. Det är positivt. Nu måste säkerheten förbättras för oskyddade trafikanter som gående, cyklister, mopedister och motorcyklister.

Just nu pågår en översyn av bashastigheten för fordon i tätort. Det är en del av den socialdemokratiskt ledda regeringens Nystart för Nollvisionen, I dag är 50 kilometer i timmen bashastighet i tätort. Sänkt bashastighet i tätort kan leda till ökad trafiksäkerhet för oskyddade trafikanter. Även partikelutsläpp och buller kan minska och på så sätt skapa mer attraktiva och hållbara tätortsmiljöer.

Partistyrelsen ser dock inga skäl till att ändra regelverket så att cyklister, rullskidåkare och inlineåkare alltid ska köra på vänster sida av vägen.

Socialdemokraterna ser mycket positivt på den utveckling med självkörande fordon som nu sker. Redan i år 2017 startar försök i Göteborg med 100 självkörande personbilar. Självkörande fordon kan ge klara fördelar såväl för framkomlighet, miljö och trafiksäkerhet. Städer kan planeras mer yteffektivt då de ytor som avsätts för parkering kan minskas. Att utveckla Sverige som ett föregångsland för självkörande är fordon är viktigt för innovationskraften både inom svensk fordonsindustri och samhällsplanering.

När det gäller självkörande tunga fordon kan detta även innebära stora arbetsmiljöfördelar där chaufförsyrket på sikt kan utvecklas till ett mer operatörsliknande yrke.

Ett omfattande arbete pågår redan i Sverige och internationellt för att anpassa nuvarande trafik- och fordonsregelverk för självkörande fordon.

Användning av mobiltelefon utan handsfree men även annan kommunikationsutrustning som bärbara datorer och läsplattor i samband med bilkörning innebär en stor säkerhetsrisk. För att eventuellt skärpa det regelverk som finns i Sverige sedan 2013 pågår nu en översyn. En skärpning av regelverket bör vara så teknikneutral som möjligt. Ny teknik som självkörande fordon kan minska trafiksäkerhetsriskerna med distraherade förare

Ökad och säker cykling

Socialdemokraterna ser stora möjligheter att utveckla användandet av cykel. Det är ett klimatsmart transportsätt som kortare sträckor är ett attraktivt alternativ till både bil och kollektivtrafik. Folkhälsofördelarna med ökad cykling är stora. I städernas centrum finns även förutsättningar att utveckla lätt godstrafik med cykel. Detta kan i vissa fall minska antalet bilar och lastbilar som utför godstransporter i städernas centrum.

Vi vill se ökad men också säkrare cykling. Cykelinfrastruktur är främst ett kommunalt ansvar. Staten har dock en viktig roll för både medfinansiering och att tillhandahålla kunskapsunderlag om cykling.

För att öka säkerheten för cyklister är insatser på kommunal nivå särskilt viktiga. Det handlar dels om att planera och anlägga nya säkra cykelvägar för att möjliggöra ökad och säker cykling. Skador och farliga hinder på cykelbanor är en stor säkerhetsrisk för cyklister. Kommunernas tillsyn och underhåll av cykelvägar måste förbättras för att öka säkerheten för cyklister.

Att använda cykelhjälm är nu allt mer vanligt. Det är ett mycket viktigt bidrag till säkrare cykling. I dag är det ett obligatoriskt att med cykelhjälm för barn under 15 år. Partistyrelsen ser mycket positivt på en ökad cykelhjälmsanvändning men ser i dagsläget inte behov av någon ytterligare lagstiftning för detta.

Lastbilstransporter med schysta villkor i Sverige och EU

De senaste årens starka ekonomiska utveckling i Sverige har gynnat den svenska åkeribranschen. En ökad industriproduktion och även det stora bostadsbyggandet har skapat ett stort behov av lastbilstransporter.

Dock förekommer problem med osund konkurrens inom åkeribranschen. Det handlar både om åkerier baserade i Sverige och utländska åkerier som dumpar löner, undviker att betala skatter och bryter mot lagar och regler.

Detta innebär både ett hänsynslöst utnyttjande av chaufförer och risk för att seriösa åkerier konkurreras ut. Låga löner ger också färre incitament att sänka bränsleförbrukningen och arbeta med smarta transportupplägg. Prisdumpningen riskerar även att transporter flyttar från järnväg och sjöfart till lastbil. Fusk inom åkeribranschen är även ett hot mot klimatet.

Socialdemokraterna arbetar för schysta villkor i åkeribranschen. Det ska vara ordning och reda på vägarna. Sedan den socialdemokratiskt ledda regeringen tillträdde har en rad åtgärder för att främja ordning och reda på vägarna vidtagits. Det handlar bland annat om införandet av en sanktionsavgift på 40 000 kr vid brott mot EU:s regler för gränsöverskridande trafik samt möjlighet att låsa fast ett hjul på en lastbil för att hindra fortsatt färd. Polisen har även fått ökade resurser för att kontrollera lastbilstrafiken.

Ett arbete har även startat för att se över flera regelverk som styr lastbilstrafiken, bland annat EU:s så kallade kombidirektiv. Det handlar både om hur kombidirektivet ska tillämpas i Sverige samt hur dessa regler ska kunna förändras i EU.

Med start 2017 kommer ett vägtransportpaket att behandlas inom EU. Det innebär ett omfattande arbete både för den socialdemokratiskt ledda regeringen, riksdagsgruppen och Europaparlamentsgruppen för att förbättra regelverken i EU för att skapa ordning och reda på vägarna.

Tyngre och längre lastbilar kan tillsammans med ordning och reda på vägarna minska utsläppen från lastbilstrafiken. För att stärka konkurrenskraften för svensk åkerinäring och minska utsläppen har den högsta tillåtna totalvikten för svenskregistrerade lastbilar höjts från 60 till 64 ton. Snart kommer även trafik med 74 tons lastbilar tillåtas på det svenska vägnätet.

Socialdemokraterna ser även fördelar med längre lastbilar. När det gäller skogstransporter har försöksverksamhet med längre lastbilar nu pågått i flera år.

Socialdemokraterna vill införa en avståndsbaserads vägslitageskatt både för både svenska och utländska lastbilar som kör på svenska vägar. Skatten ska utformas på ett sätt som både underlättar kontroller av att regler följs samt främja nyare och mer miljöanpassade lastbilar och ta hänsyn till svensk geografi och näringsliv. Nu studeras mer ingående hur skatten ska utformas. Flera länder i EU har redan avståndsbaserade skatter för lastbilstrafiken, däribland Tyskland.

Hållbar sjöfart för export och klimat

Sverige är ett exportland med en av Europas längsta kuster. En god tillgång till specialiserad kvalitetsjöfart stärker godstransporterna för svensk industri. Det gynnar jobben.

Socialdemokraterna vill stärka sjöfarten i Sverige. Sjöfartens andel av godstransporterna ska öka. Till skillnad från järnväg och väg finns gott om ledig kapacitet på vattnet. Sedan den socialdemokratiskt ledda regeringen tillträdde har en rad åtgärder vidtagits för att stärka sjöfarten.

Vid årsskiftet 2016/2017 infördes tonnageskatt. Det innebär att svensk sjöfart får samma skatteregler som sjöfarten i övriga kustländer i EU. Detta väntas leda till att fler fartyg flaggas in i Sverige. Satsningarna på järnvägsunderhåll främjar även sjöfarten då gods till de stora hamnarna många gånger går med järnväg. Just nu ses även möjligheterna över för att öka kust-och inlandssjöfarten i Sverige. Detta möjliggör tillsammans med införandet av tonnageskatten att mer gods kan gå med sjöfart och att svensk sjöfart stärks. Även arbetet med att motverka prisdumpningen av lastbilstransporter gynnar sjöfarten.

Sjöfartens klimat- och miljöpåverkan måste minska. De senaste åren har en rad positiva beslut fattats i FN:s sjöfartsorganisation IMO. Det är krav på minskade svavelutsläpp och krav på att rapportera större fartygs bränsleförbrukning. Ett beslut om minskade utsläpp av kväveoxider från sjöfarten i norra Europa förbereds nu. Detta är positivt och innovationsdrivande för sjöfarten. En global utsläppshandel för sjöfarten måste genomföras för att minska sjöfartens klimatpåverkan. Ett fortsatt arbete väntar de kommande åren både på nationell nivå, i EU och IMO för att minska sjöfartens klimat-och miljöpåverkan.

För Socialdemokraterna sär det angeläget att arbetsvillkoren i den internationella sjöfarten är viktig del i arbetet i IMO.

Fungerande fordonsbesiktning, försvåra för fordonsmålvakter och bättre parkeringsregler

En väl fungerande fordonsbesiktning bidrar till både en minskad miljöbelastning och Nollvisionen för trafiksäkerhet. Att fordon besiktigas regelbundet innebär också en ökad

konsumenttrygghet för den som köper ett begagnat fordon. Därför har den socialdemokratiskt ledda regeringen valt att behålla reglerna som kräver att en personbil ska besiktigas varje år efter det att den är fem år gammal.

Den moderatledda regeringen öppnade upp fordonsbesiktningen för konkurrens. Man valde även att sälja ut två tredjedelar av den halvstatliga Bilprovningens stationsnät. Något som Socialdemokraterna motsatte sig. Utförsäljningen har lett både till något sämre tillgänglighet och även högre priser på fordonsbesiktning. Som så många gånger tidigare har de borgerliga partierna genomfört ideologiska privatiseringar för att främja vinstdrivande producentintressen i stället för medborgarna och samhället i stort.

Även om den nu helstatliga Bilprovningen finns kvar drivs nu över hälften av besiktningsstationerna av andra aktörer, främst riskkapitalbolag.

Partistyrelsen ser det dock inte som möjligt att staten ska kunna köpa tillbaka de besiktningsstationer som har sålts ut av tidigare moderatledda regeringar.

Däremot ska krav ställas på att besiktningsföretagen säkerställer god tillgång till fordonsbesiktning i hela landet – inte bara i storstäderna. Det är av stor vikt för både privatpersoner och ägare av olika arbetsfordon som lastbilar, traktorer och anläggningsmaskiner. Redan nu följs priser, tillgänglighet och kvalitetskrav upp årligen men det finns skäl att stärka denna uppföljning.

I arbetet med att motverka användning av obesiktade fordon är det viktigt att vidta ytterligare åtgärder för att försvåra för bilmålvakter.

Kommunerna har nu fått starkare verktyg för att bekämpa felparkeringar. Höjt tak för kommunala parkeringsböter och rätt för kommunerna att flytta bilar som felaktigt använder handikapptillstånd är två reformer som den socialdemokratiskt ledda regeringen genomfört. Nu förbereds även ett regelverk som innebär att kommunerna kan upprätta miljözoner även för lätta fordon. Det är tre reformer för en mer hållbar och tillgänglig stadsmiljö.

Kommunerna bör även få beslutanderätt om avgiftsfria parkeringar bör införas för exempelvis elfordon.

Snöskoter

Den socialdemokratiskt ledda regeringen har nyligen genom förhandlingar med den norska regeringen gjort det svenska förarbeviset för skoter giltigt även i Norge. Detta har stor betydelse både för skoterturismen och för möjligheterna för personer med svenskt förarbevis för skoter att

söka jobb i Norge där skoterkörning ingår. Ett sammanhållet och koordinerat arbete för skoterfrågorna är angeläget.

Fritidsbåtar

Säkerhet på sjön är viktigt. Det finns redan vissa regler. Skepparexamen krävs för större båtar och det finns en promillegräns på sjön. Förarbevis krävs för medlemskap i många båtklubbar. Partistyrelsen ser dock inga skäl för att införa ett körkort för fritidsbåtar. Att återinföra ett båtregister är heller inte aktuellt.

Partikongressen föreslås besluta:

att bifalla motionerna A32:10, A65:1, A65:2, A83:1, A83:2, A84:5, A110:1, A110:2, A110:3, A110:4, A110:5, A110:6, A132:9, A132:10, A133:1, A133:2, A134:1, A134:2, A135:1, A135:2

A32:10 (Stockholms partidistrikt) att staten så snart som möjligt påbörjar planeringen för en utökad kapacitet på Arlanda
A65:1 (Uppsala läns partidistrikt) att arbetet för en ökad kapacitet på Arlanda flygplats påbörjas snarast
A65:2 (Uppsala läns partidistrikt) att möjligheterna att åka kollektivt och miljövänligt till flygplatsen stärks
A83:1 (Stockholms läns partidistrikt) att arbetet för en ökad kapacitet på Arlanda flygplats påbörjas snarast
A83:2 (Stockholms läns partidistrikt) att möjligheterna att åka kollektivt och miljövänligt till flygplatsen stärks
A84:5 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att Arlanda prioriteras som ett nationellt och internationellt flyg nav
A110:1 (Lunds arbetarekommun) att staten beslutar om en kraftfull satsning på spårburen trafik under den närmaste 10-årsperioden
A110:2 (Lunds arbetarekommun) att satsningen medger betydligt bättre underhåll av järnvägsnätet de närmaste åren
A110:3 (Lunds arbetarekommun) att satsningen möjliggör en utveckling av regional järnvägstrafik så att människors dagliga behov av resande till jobb, studier m.m. underlättas
A110:4 (Lunds arbetarekommun) att satsningen medverkar till en regional utveckling i hela landet
A110:5 (Lunds arbetarekommun) att satsningen stimulerar ökade godstransporter på järnväg
A110:6 (Lunds arbetarekommun) att satsningen medför att både persontrafik och godstrafik utökar sina marknadsandelar
A132:9 (Örebro läns partidistrikt) att arbetet för en ökad kapacitet på Arlanda flygplats påbörjas snarast
A132:10 (Örebro läns partidistrikt) att möjligheterna att åka kollektivt och miljövänligt till

flygplatsen stärks
A133:1 (Södermanlands partidistrikt) att arbetet för en ökad kapacitet på Arlanda flygplats påbörjas snarast
A133:2 (Södermanlands partidistrikt) att möjligheterna att åka kollektivt och miljövänligt till flygplatsen stärks
A134:1 (Östergötlands partidistrikt) att arbetet för en ökad kapacitet på Arlanda flygplats påbörjas snarast
A134:2 (Östergötlands partidistrikt) att möjligheterna att åka kollektivt och miljövänligt till flygplatsen stärks
A135:1 (Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt) att arbetet för en ökad kapacitet på Arlanda flygplats påbörjas snarast
A135:2 (Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt) att möjligheterna att åka kollektivt och miljövänligt till flygplatsen stärks

Partikongressen föreslås besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: A4:1, A6:1, A6:2, A6:3, A21:1, A26:1, A30:2, A30:3, A32:11, A32:12, A37:1, A39:1, A59:1, A59:2, A63:1, A65:3, A65:4, A65:7, A65:8, A65:9, A65:10, A67:1, A71:1, A71:2, A71:3, A71:4, A72:1, A77:1, A77:2, A78:1, A78:2, A79:1, A79:2, A82:2, A83:3, A83:4, A83:7, A83:8, A83:9, A83:10, A84:1, A84:2, A84:3, A84:4, A84:6, A84:7, A84:8, A84:9, A84:10, A87:1, A87:2, A87:3, A88:1, A88:2, A88:3, A89:1, A89:2, A89:3, A90:1, A90:2, A90:3, A91:1, A91:2, A91:3, A92:1, A92:2, A92:3, A93:1, A93:2, A93:3, A93:4, A94:1, A94:2, A94:3, A94:4, A98:1, A101:1, A102:1, A108:1, A108:2, A108:3, A110:7, A111:1, A112:1, A112:2, A113:1, A114:1, A115:1, A116:1, A119:1, A126:1, A132:1, A132:2, A132:5, A132:6, A132:7, A132:8, A133:3, A133:4, A133:5, A133:6, A133:7, A133:8, A133:9, A133:10, A134:3, A134:4, A134:7, A134:8, A134:9, A134:10, A135:3, A135:4, A135:7, A135:8, A135:9, A135:10, A138:1, A138:2, A138:4, A139:1, A149:1, A151:1, A152:1, A153:1, A154:1, A155:1, A156:1, A157:1, A158:1, A159:1, A160:1, A161:1, A162:1, A163:1, A164:1, A166:2, A166:3, A166:4, A168:1, A168:2, A175:13, A176:13, A177:13, A178:13, A179:13, A180:13, A181:13, E6:2, E6:4, E6:5, E14:2, F124:2

A4:1 (Vara arbetarekommun) att partikongressen skickar motionen vidare till den Socialdemokratiska riksdagsgruppen för skyndsam åtgärd
A6:1 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att taxinäringen ska återregleras
A6:2 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att det ska upprättas ett juridiskt ramverk som möjliggör en konkurrensneutral taxibransch

A6:3 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att krav på kollektivavtalsliknande villkor blir obligatorisk, tills krav om kollektivavtal är möjligt, i offentlig upphandling av samhällsresor

A21:1 (Bjuvs arbetarekommun) att verka för att gods överförs till järnväg

A26:1 (Malmö arbetarekommun - enskild) att Socialdemokratiska partikongressen beslutar ge partistyrelsen i uppdrag att verka för ett tak på 5 registrerade fordon per privatperson med möjlighet till dispens. Dispensen ska endast kunna ges om den sökande inte har skulder hos kronofogden

A30:2 (Göteborgs partidistrikt) att Socialdemokraterna under kommande år ska arbeta för ökade investeringar bostäder och trafikinfrastruktur i linje med det som anförs i motionen

A30:3 (Göteborgs partidistrikt) att omställningen till en mer hållbar trafikinfrastruktur framhålls som särskilt viktig aspekt i utformningen av framtida investeringar

A32:11 (Stockholms partidistrikt) att Bromma flygplats på sikt ska avvecklas för att bereda plats för bostäder

A32:12 (Stockholms partidistrikt) att Trafikverket får i uppdrag att arbeta med en digitalisering av transportsystemet

A37:1 (Karlskrona arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för att Sydostlänken ska byggas så snart som möjligt

A39:1 (Botkyrka arbetarekommun - enskild) att ett båtregister införs så snabbt som möjligt

A59:1 (Askersunds arbetarekommun) att E 20 mellan Örebro och Göteborg byggs ut till motorvägsstandard och

A59:2 (Askersunds arbetarekommun) att riksväg 50 mellan Borlänge och Örebro byggs ut till mötesfri 2-1väg

A63:1 (Västerbottens partidistrikt) att Socialdemokraterna som regeringsbärande parti snarast tar initiativ för att ta fram en nationell snöskoterstrategi, för att främja och möta möjligheter och ta itu med de utmaningar som finns kopplade till snöskotern

A65:3 (Uppsala läns partidistrikt) att åtgärder vidtas för att styra över mer godstransporter till sjöss

A65:4 (Uppsala läns partidistrikt) att initiativ tas för att utveckla kombiterminalerna och dess logistik så att andelen gods på väg kan minska

A65:7 (Uppsala läns partidistrikt) att Sverige tar initiativ för att bli testområde för utveckling av eldrift

A65:8 (Uppsala läns partidistrikt) att Sverige blir föregångsland i trafikstyrning för ökad framkomlighet, bättre resursutnyttjande och minskad miljöbelastning

A65:9 (Uppsala läns partidistrikt) att kapacitetsförstärkning på järnvägssträckningar in mot storstäderna blir en prioriterad del när det gäller hur medlen till underhåll ska fördelas

A65:10 (Uppsala läns partidistrikt) att fullfölja satsningarna på nya, långsiktigt hållbara investeringar i järnvägssystemet som bland annat skapar ökat utrymme för pendel- och godstrafik

A67:1 (Haninge arbetarekommun) att Socialdemokraterna fortsatt står bakom byggnationen av tvärförbindelse Södertörn och arbetar för att i största möjliga mån tidigarelägga konstruktionen av densamma

A71:1 (Mariestads arbetarekommun) att förbjuda användandet av mobiltelefoner för förare under pågående körning

A71:2 (Mariestads arbetarekommun) att öka säkerheten på våra vägar med hjälp av förbud mot mobilanvändning och samtida framförande av fordon

A71:3 (Mariestads arbetarekommun) att endast tillåta förare under pågående körning att använda sig av handsfree som enda alternativ

A71:4 (Mariestads arbetarekommun) att vi ska vara ett föregångsland inom säkerhet och skydd för våra medborgare samt skapa ett klart regelverk mot mobilanvändning för förare under körning

A72:1 (Växjö arbetarekommun) att Socialdemokraterna återinför statligt järnvägsunderhåll

A77:1 (Gotlands partidistrikt) att man ser över vilka principer som är vägledande i den nationella transportplaneringen enligt intentionerna motionen

A77:2 (Gotlands partidistrikt) att man i planeringen av höghastighetståget också innefattar investeringar av nödvändig och effektiv matartrafik från övriga regioner

A78:1 (Kalmar läns partidistrikt) att man ser över vilka principer som är vägledande i den nationella transportplaneringen enligt intentionerna motionen

A78:2 (Kalmar läns partidistrikt) att man i planeringen av höghastighetståget också innefattar investeringar av nödvändig och effektiv matartrafik från övriga regioner

A79:1 (Blekinge partidistrikt) att man ser över vilka principer som är vägledande i den nationella transportplaneringen enligt intentionerna motionen

A79:2 (Blekinge partidistrikt) att man i planeringen av höghastighetståget också innefattar investeringar av nödvändig och effektiv matartrafik från övriga regioner

A82:2 (Östergötlands partidistrikt) att uppdra åt Socialdemokraterna på alla nivåer att verka för byggstart av Ostlänken 2017

A83:3 (Stockholms läns partidistrikt) att åtgärder vidtas för att styra över mer godstransporter till sjöss

A83:4 (Stockholms läns partidistrikt) att initiativ tas för att utveckla kombiterminalerna och dess logistik så att andelen gods på väg kan minska

A83:7 (Stockholms läns partidistrikt) att Sverige tar initiativ för att bli testområde för utveckling av eldrift

A83:8 (Stockholms läns partidistrikt) att Sverige blir föregångsland i trafikstyrning för ökad framkomlighet, bättre resursutnyttjande och minskad miljöbelastning

A83:9 (Stockholms läns partidistrikt) att kapacitetsförstärkning på järnvägssträckningar in mot storstäderna blir en prioriterad del när det gäller hur medlen till underhåll ska fördelas

A83:10 (Stockholms läns partidistrikt) att fullfölja satsningarna på nya, långsiktigt hållbara investeringar i järnvägssystemet som bland annat skapar ökat utrymme för pendel- och godstrafik

A84:1 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att hela den svenska delen av Bottniska korridoren förverkligas

A84:2 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att Malmbanan,

Ådalsbanan, Norra Stambanan, Mittbanan, Dalabanan och Bergslagsbanan prioriteras i kommande åtgärdsplan

A84:3 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att Inlandsbanan och de för skogsindustrin så viktiga mindre banorna ges en godtagbar och konkurrenskraftig standard

A84:4 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att ombyggnad och underhåll av vägarna i Skogslänen ges hög prioritet eftersom det är vår viktigaste infrastruktur (se exempel i motionstexten)

A84:6 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att den statliga upphandlingen av flygtrafik följs upp så att det som upphandlats verkligen levereras

A84:7 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att säkerställa flygförbindelser mellan de större orterna i norra Sverige

A84:8 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att Malmporten förverkligas som ett led i att stärka sjöfarten

A84:9 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att kustnära sjöfart i norra Sverige ges resurser att kunna utvecklas

A84:10 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att en satsning på feedertrafik från de stora hamnarna i norra Europa till norra Sverige görs

A87:1 (Lidköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna arbetar för att Regeringen förändrar Trafikverkets direktiv så att järnvägarna i Västra Götalandsregionen hålls i sådant skick att inga hastighetsnedsättningar genomförs

A87:2 (Lidköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna arbetar för en rättvis ekonomisk fördelning till de regionala trafikplanerna

A87:3 (Lidköpings arbetarekommun) att uppföljning sker av regionala trafikplaner så att pengarna till de regionala trafikplanerna används på ett sådant sätt att de stödjer järnvägsutvecklingen för alla delar av en region

A88:1 (Malmö arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att avskaffa EC 92/106, Kombidirektivet

A88:2 (Malmö arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att ge alla berörda myndigheter möjligheter och resurser till att utbyta information och verka för ordning och reda i åkerinäringen

A88:3 (Malmö arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att kraftigt bygga ut polisens tunga grupp

A89:1 (Jönköpings läns partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att avskaffa (EC) 92/106 Kombidirektivet

A89:2 (Jönköpings läns partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att ge alla berörda myndigheter möjligheter och resurser till att utbyta information och verka för ordning och reda i åkerinäringen

A89:3 (Jönköpings läns partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att med alla tänkbara medel bekämpa de brott som förekommer på våra vägar

A90:1 (Ängelholms arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att avskaffa (EC) 92/106 Kombidirektivet

A90:2 (Ängelholms arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att ge alla berörda myndigheter möjligheter och resurser till att utbyta information och verka för ordning och reda i åkerinäringen

A90:3 (Ängelholms arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att kraftigt bygga ut polisens tunga grupp

A91:1 (Dalarnas partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att avskaffa (EC) 92/106 Kombidirektivet

A91:2 (Dalarnas partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att ge alla berörda myndigheter möjligheter och resurser till att utbyta information och verka för ordning och reda i åkerinäringen

A91:3 (Dalarnas partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att kraftigt bygga ut polisens tunga grupp

A92:1 (Sundsvalls arbetarekommun) att de utlovade kompensatoriska åtgärderna för skogsindustrin, bl.a. i form av investeringar i tjälsäkring och bärighet av vägar är en förutsättning för ett införande av vägslitageavgiften

A92:2 (Sundsvalls arbetarekommun) att de intäkter som en vägslitageavgift innebär går till att öka investeringar och underhåll av vägar och järnvägar

A92:3 (Sundsvalls arbetarekommun) att förutsättningarna för längre och tyngre fordon skyndsamt genomförs som en klimatåtgärd

A93:1 (Salems arbetarekommun) att Socialdemokraterna alltjämt står bakom byggandet av Tvärförbindelse Södertörn och därmed arbetar för att säkerställa investeringens finansiering, och gärna med en förkortad tidplan

A93:2 (Salems arbetarekommun) att Socialdemokraterna ställer sig bakom en översyn av den statliga infrastrukturen i Södertälje, för att i framtiden undvika mycket kostsamma störningar i framkomligheten för så väl invånarna som företagen

A93:3 (Salems arbetarekommun) att Socialdemokraterna ställer sig bakom behovet av en säkerställd finansiering även av andra strategiskt viktiga infrastruktursatsningar för att understödja den fortsatta utvecklingen på Södertörn. Exempelvis gäller det hanteringen av trafiksäkerheten på, väg 225, väg 226, väg 257 och väg 259

A93:4 (Salems arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar initiativ till att se över möjligheten att åter aktualisera frågan om att på sikt tillskapa ännu en tvärförbindelse mellan väg 73 (Nynäsvägen) och E4an

A94:1 (Haninge arbetarekommun) att Socialdemokraterna alltjämt står bakom byggandet av Tvärförbindelse Södertörn och därmed arbetar för att säkerställa investeringens finansiering, och gärna med en förkortad tidplan

A94:2 (Haninge arbetarekommun) att Socialdemokraterna ställer sig bakom en översyn av den statliga infrastrukturen i Södertälje, för att i framtiden undvika mycket kostsamma störningar i framkomligheten för så väl invånarna som företagen

A94:3 (Haninge arbetarekommun) att Socialdemokraterna ställer sig bakom behovet av en säkerställd finansiering även av andra strategiskt viktiga infrastruktursatsningar för att understödja den fortsatta utvecklingen på Södertörn. Exempelvis gäller det hanteringen av trafiksäkerheten på, väg 225, väg 226, väg 257 och väg 259

A94:4 (Haninge arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar initiativ till att se över möjligheten att åter aktualisera frågan om att på sikt tillskapa ännu en tvärförbindelse mellan väg 73 (Nynäsvägen) och E4an

A98:1 (Höörs arbetarekommun) att våra riksdagsmän och riksdagsgruppen får i uppgift att så fort som möjligt införa en lag om mobilfri fordonskörning

A101:1 (Sundsvalls arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för att en ny bro mellan Alnö och fastlandet byggs så snart som möjligt

A102:1 (Orust arbetarekommun) att partikongressen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det bör göras en översyn av om det ska vara obligatoriskt för alla att använda cykelhjälm när man cyklar

A108:1 (Lunds arbetarekommun) att till en början satsa på att de mest eftersatta sträckorna av järnvägen skall finansieras utan höjning av biljettpriserna

A108:2 (Lunds arbetarekommun) att järnvägen skall bli välfungerande och säker inom en överskådlig framtid

A108:3 (Lunds arbetarekommun) att förstatliga underhållet

A110:7 (Lunds arbetarekommun) att staten - om det är nödvändigt - lånefinansierar till infrastrukturprojekt för att angelägna projekt ska kunna påbörjas

A111:1 (Huddinge arbetarekommun - enskild) att verka för ökad satsning på kollektivtrafikens kunder – resenärerna genom att möjliggöra resurser så att de själva kan driva sina frågor på ett aktivt sätt

A112:1 (Borlänge arbetarekommun) att de för skogsindustrin så viktiga mindre banorna ges en godtagbar och konkurrenskraftig standard

A112:2 (Borlänge arbetarekommun) att regeringen säkerställer att större enskilda satsningar inte slår ut långsiktigt hållbara infrastruktursatsningar som gynnar hela landet

A113:1 (Örebro läns partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att regeringen tar initiativ till en nationsövergripande infrastrukturplanering mellan Sverige och Norge där ansvariga myndigheter från både Sverige och Norge deltar

A114:1 (Värmlands partidistrikt) att Socialdemokraterna tar initiativ till en nationsövergripande infrastrukturplanering mellan Sverige och Norge där ansvariga myndigheter från både Sverige och Norge deltar

A115:1 (Munkedals arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att man skyndsamt utreder ansvarsfrågan

A116:1 (Sotenäs arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att skyndsamt utreda ansvarsfrågan

A119:1 (Vindelns arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att regelverket omkring användandet av mobiltelefoni eller annan teknisk utrustning när man kör bil skärps för att värna om trafiksäkerheten

A126:1 (Norsjö arbetarekommun) att Socialdemokraterna i regeringsställning snarast tar initiativ för att ta fram en nationell snöskoterstrategi för att främja och möta möjligheter och tar i tu med de utmaningar som finns kopplade till snöskotern

A132:1 (Örebro läns partidistrikt) att åtgärder vidtas för att styra över mer godstransporter till sjöss och järnväg

A132:2 (Örebro läns partidistrikt) att initiativ tas för att utveckla kombiterminalerna och dess logistik så att andelen gods på väg kan minska

A132:5 (Örebro läns partidistrikt) att Sverige tar initiativ för att bli testområde för utveckling av eldrift

A132:6 (Örebro läns partidistrikt) att Sverige blir föregångsland i trafikstyrning för ökad framkomlighet, bättre resursutnyttjande och minskad miljöbelastning

A132:7 (Örebro läns partidistrikt) att kapacitetsförstärkning på järnvägssträckningar in mot storstäderna blir en prioriterad del när det gäller hur medlen till underhåll ska fördelas

A132:8 (Örebro läns partidistrikt) att fullfölja satsningarna på nya, långsiktigt hållbara investeringar i järnvägssystemet som bland annat skapar ökat utrymme för pendel- och godstrafik

A133:3 (Södermanlands partidistrikt) att åtgärder vidtas för att styra över mer godstransporter till sjöss

A133:4 (Södermanlands partidistrikt) att initiativ tas för att utveckla kombiterminalerna och dess logistik så att andelen gods på väg kan minska

A133:5 (Södermanlands partidistrikt) att arbetet med förnyelsebara drivmedel intensifieras för att nå visionen om en fossilfri transportsektor

A133:6 (Södermanlands partidistrikt) att arbetet med eldrift och laddinfrastrukturen utvecklas

A133:7 (Södermanlands partidistrikt) att Sverige tar initiativ för att bli testområde för utveckling av eldrift

A133:8 (Södermanlands partidistrikt) att Sverige blir föregångsland i trafikstyrning för ökad framkomlighet, bättre resursutnyttjande och minskad miljöbelastning

A133:9 (Södermanlands partidistrikt) att kapacitetsförstärkning på järnvägssträckningar in mot storstäderna blir en prioriterad del när det gäller hur medlen till underhåll ska fördelas

A133:10 (Södermanlands partidistrikt) att fullfölja satsningarna på nya, långsiktigt hållbara investeringar i järnvägssystemet som bland annat skapar ökat utrymme för pendel- och godstrafik

A134:3 (Östergötlands partidistrikt) att åtgärder vidtas för att styra över mer godstransporter till sjöss

A134:4 (Östergötlands partidistrikt) att initiativ tas för att utveckla kombiterminalerna och dess logistik så att andelen gods på väg kan minska

A134:7 (Östergötlands partidistrikt) att Sverige tar initiativ för att bli testområde för utveckling av eldrift

A134:8 (Östergötlands partidistrikt) att Sverige blir föregångsland i trafikstyrning för ökad framkomlighet, bättre resursutnyttjande och minskad miljöbelastning

A134:9 (Östergötlands partidistrikt) att kapacitetsförstärkning på järnvägssträckningar in mot storstäderna blir en prioriterad del när det gäller hur medlen till underhåll ska fördelas
A134:10 (Östergötlands partidistrikt) att fullfölja satsningarna på nya, långsiktigt hållbara investeringar i järnvägssystemet som bland annat skapar ökat utrymme för pendel- och godstrafik
A135:3 (Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt) att åtgärder vidtas för att styra över mer godstransporter till sjöss
A135:4 (Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt) att initiativ tas för att utveckla kombiterminalerna och dess logistik så att andelen gods på väg kan minska
A135:7 (Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt) att Sverige tar initiativ för att bli testområde för utveckling av eldrift
A135:8 (Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt) att Sverige blir föregångsland i trafikstyrning för ökad framkomlighet, bättre resursutnyttjande och minskad miljöbelastning
A135:9 (Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt) att kapacitetsförstärkning på järnvägssträckningar in mot storstäderna blir en prioriterad del när det gäller hur medlen till underhåll ska fördelas
A135:10 (Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt) att fullfölja satsningarna på nya, långsiktigt hållbara investeringar i järnvägssystemet som bland annat skapar ökat utrymme för pendel- och godstrafik
A138:1 (Eslövs arbetarekommun) att Trafikverket får i uppgift att ta fullt ansvar för det underhåll, som behövs för att trafiken ska fungera
A138:2 (Eslövs arbetarekommun) att tågtrafiken ska avlasta den tunga lastbilstrafiken, som har ökat mycket under de senaste åren. Tågtrafik är mer miljövänlig och därför ska det transporteras mer med tåget
A138:4 (Eslövs arbetarekommun) att partikongressen bifaller motionen och lämnar den vidare till Socialdemokratiska riksdagsgruppen för åtgärder
A139:1 (Munkedals arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att regeringen ser över möjligheten att återinföra Banverket som sköter underhållet på våra järnvägar
A149:1 (Sotenäs arbetarekommun) att socialdemokratiska partiet arbetar för att det blir ett enda kort som fungerar att betala kollektivtrafiken med i hela landet
A151:1 (Ullerud - Forshaga arbetarekommun) att Socialdemokraterna under kommande år ska arbeta för ökade investeringar i bostäder och trafikinfrastruktur i linje med det som anförs i motionen
A152:1 (Umeå arbetarekommun) att Socialdemokraterna under kommande år ska arbeta för

ökade investeringar i bostäder och trafikinfrastruktur i linje med det som anförs i motionen
A153:1 (Torsby - Nordvärmlands arbetarekommun) att Socialdemokraterna under kommande år ska arbeta för ökade investeringar i bostäder och trafikinfrastruktur i linje med det som anförs i motionen
A154:1 (Kristinehamns arbetarekommun) att Socialdemokraterna under kommande åren ska arbeta för ökade investeringar i bostäder och trafikinfrastruktur i linje med det som anförs i motionen
A155:1 (Vallentuna arbetarekommun) att Socialdemokraterna under kommande år ska arbeta för ökade investeringar i bostäder och trafikinfrastruktur i linje med det som anförs i motionen
A156:1 (Uddevalla arbetarekommun) att Socialdemokraterna under kommande år ska arbeta för ökade investeringar i bostäder och trafikinfrastruktur i linje med det som anförs i motionen
A157:1 (Skurups arbetarekommun) att Socialdemokraterna under kommande år ska arbeta för ökade investeringar i bostäder och trafikinfrastruktur i linje med det som anförs i motionen
A158:1 (Huddinge arbetarekommun) att Socialdemokraterna under kommande år ska arbeta för ökade investeringar i bostäder och trafikinfrastruktur i linje med det som anförs i motionen
A159:1 (Malmö arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna under kommande år ska arbeta för ökade investeringar i bostäder och trafikinfrastruktur i linje med det som anförs i motionen
A160:1 (Ekerö arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna under kommande år ska arbeta för ökade investeringar i bostäder och trafikinfrastruktur i linje med det som anförs i motionen
A161:1 (Skövde arbetarekommun) att Socialdemokraterna under kommande år ska arbeta för ökade investeringar i bostäder och trafikinfrastruktur i linje med det som anförs i motionen
A162:1 (Västerås arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna under kommande år ska arbeta för ökade investeringar i bostäder och trafikinfrastruktur i linje med det som anförs i motionen
A163:1 (Uppsala arbetarekommun) att Socialdemokraterna under kommande år ska arbeta för ökade investeringar i bostäder och trafikinfrastruktur i linje med det som anförs i motionen
A164:1 (Hagfors arbetarekommun) att Socialdemokraterna under kommande år ska arbeta för ökade investeringar i bostäder och trafikinfrastruktur i linje med det som anförs i motionen
A166:2 (Sundsvalls arbetarekommun) att kommunal och regional medfinansiering eller brukaravgifter ska så långt som möjligt undvikas i infrastrukturprojekt
A166:3 (Sundsvalls arbetarekommun) att staten ökar resurserna för vägunderhåll och att en rättvisare fördelning av medlen införs
A166:4 (Sundsvalls arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för att järnvägsunderhållet återförs i Trafikverkets regi inom den kommande mandatperioden
A168:1 (Kungsbacka arbetarekommun) att partikongressen beslutar att anmoda regeringen att tillsätta en särskild utredning om hur den framtida järnvägen ska utvecklas och finansieras och
A168:2 (Kungsbacka arbetarekommun) att utredningen bl a ska innefatta experter från regioner, myndigheter och universitet
A175:13 (Örebro läns partidistrikt) att det behövs ett större ansvarstagande från statens sida för att nu investera i infrastruktur och bostadsbyggande

A176:13 (Södermanlands partidistrikt) att det behövs ett större ansvarstagande från statens sida för att nu investera i infrastruktur och bostadsbyggande
A177:13 (Uppsala läns partidistrikt) att det behövs ett större ansvarstagande från statens sida för att nu investera i infrastruktur och bostadsbyggande
A178:13 (Gotlands partidistrikt) att det behövs ett större ansvarstagande från statens sida för att nu investera i infrastruktur och bostadsbyggande
A179:13 (Östergötlands partidistrikt) att det behövs ett större ansvarstagande från statens sida för att nu investera i infrastruktur och bostadsbyggande
A180:13 (Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt) att det behövs ett större ansvarstagande från statens sida för att nu investera i infrastruktur och bostadsbyggande
A181:13 (Stockholms läns partidistrikt) att det behövs ett större ansvarstagande från statens sida för att nu investera i infrastruktur och bostadsbyggande
E6:2 (Örebro arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att kommuner ges möjlighet att införa ekonomiska styrmedel för att minska bilismens negativa påverkan på miljön exempelvis genom en översyn av trafikförordningen respektive lag om rätt för kommun att ta ut avgift för vissa upplåtelser av offentlig plats
E6:4 (Örebro arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att Trafikverket får direktiv att förse såväl motorvägar som järnväg med skyddsanordningar i de fall det möjliggör byggande i närheten
E6:5 (Örebro arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att alla statliga bidrag till trafiksystem i landets kommuner öppnas för såväl investeringar i ökat cyklande som i ökad kollektivtrafik
E14:2 (Stockholms Arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt verkar för att transportsystemets digitaliseringsmöjligheter utreds för att möjliggöra ett mer effektivt utnyttjande av kapaciteten i befintligt vägnät
F124:2 (Kalmar arbetarekommun - enskild) att införa ett körkort på sjön många har redan förarbevis, de som inte har det måste då skaffa sig ett sådant för att få köra båt

Partikongressen föreslås besluta:

att avslå motionerna A4:2, A103:1, A107:1, A130:1, A144:1, A146:1, A146:2

A4:2 (Vara arbetarekommun) att det socialdemokratiska partiet i riksdagen lägger förslag till lagändring som skall leda till en effektiv behovsprövning av trafiktillstånd gällande taxibranschen, denna behovsprövning skall motverka en osund överetablering
A103:1 (Arvika arbetarekommun) att oskyddade trafikanter såsom cyklister, rullskidåkare och inlinesåkare enligt lag skall färdas på vänster sida av vägen
A107:1 (Bjuvs arbetarekommun - enskild) att partikongressen beslutar att utreda och införa ett förstatligande av kollektivtrafiken

A130:1 (Norrköpings arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna i samband med anläggning av nya stambanor verkar för prövning av lämpligheten av magnettåg
A144:1 (Kramfors arbetarekommun) att partiet arbetar för en översyn av modellen med samfällighetsföreningar för skötsel av enskilda vägar i syfte att finna en rättvisare modell i linje med motionens intention
A146:1 (Stockholms Arbetarekommun) att SAP ska anse att Bilprovningen AB ska återfå sitt monopol på kontrollbesiktningsmarknaden
A146:2 (Stockholms Arbetarekommun) att SAP i regeringen ska driva frågan om att återförstatliga bilprovningen

Partistyrelsens utlåtande över motionerna A2:1, A2:2, A2:3, A3:1, A5:1, A8:1, A8:2, A23:1, A62:1, A62:2, A64:1, A66:1, A69:1, A69:2, A69:3, A95:1, A95:3, A99:1, A109:1, A117:1, A117:2, A117:3, A118:1, A120:1, A120:2, A121:1, A124:1, A125:1, A127:1, A127:2, A127:3, A128:4, A131:1, A131:2, A131:3, A131:4, A131:5, A141:1, A142:1, A143:1, A145:1, A145:2, B15:3, D14:3, D132:6

UA4 Landsbygd

Sverige är ett rikt land med stor potential att utvecklas och växa i alla landsdelar. För att lyckas med det behöver vi en sammanhållen politik för hela landet, såväl storstäder som förorter och småstäder. Men också olika sorters landsbygder – skärgården, fjällvärld och jordbrukslandskap. En politik som spänner över alla områden och olika insatsers möjligheter att förstärka varandra. Med klok socialdemokratisk politik bygger vi Sverige helt igen. En ”Hela landet-säkring” är utgångspunkten i formandet av den framtida politiken, istället för specifika program för olika geografiska områden. När det gäller frågan om en särskild skärgårdspolitik så hanteras dessa frågor inom ramen för den maritima strategin.

Tillgång till skolor och utbildning är en grundbult för ett långsiktigt levande samhälle. I skolan skapas mycket av det kitt och den samhörighet som är navet i en bygd. Vi måste öka tillgången till eftergymnasial utbildning så att den finns i hela landet. Högskolor och universitet ska erbjuda möjligheter till utbildning och utveckling där människor bor. Med digitala och flexibla lösningar kan vi nå fler. Pilotprojekt som prövats blir en bra utgångspunkt för utvecklingen. Förutsättningar för rätt kompetensförsörjning och rekrytering är en viktig framgångsfaktor och det är nödvändigt att det finns ett lokalt inflytande i dessa frågor.

Utbyggd infrastruktur, såväl teknisk - IT och bredband - som ett utvecklat transportnät, är samhällets blodomlopp. Bredbandsutbyggnaden har idag samma betydelse som elektrifieringen hade när den genomfördes under förra seklet. Ambitionerna har höjts för att snabba upp takten av utbyggnaden. Utbyggt bredband i hela landet är avgörande för ett fungerande vardagsliv, god konkurrenskraft och en nyckel för att bygga ihop vårt land.

Det råder bostadsbrist i Sverige, både i städerna och på landsbygden. Utmaningarna är särskilt stora att hitta finansieringslösningar för nybyggnation utanför de starkaste tillväxtregionerna. Byggkostnaderna och det som blir slutnotan för nytt hus och lägenhet överstiger det efterföljande marknadsvärdet, vilket gör förutsättningarna för banklån ytterst begränsade. Staten måste ta ett större ansvar för att hitta lösningar som bidrar till att bostadsförsörjningen och dess finansiering fungerar i hela landet. Investeringar i infrastruktur och bostäder ska ligga till grund för en brett fördelad tillväxt för att bygga ihop Sverige.

Det ska vara en självklarhet att kunna handla mat och tanka sin bil inom rimliga avstånd. Insatser görs nu för att vända en långvarig trend med allt färre livsmedelsbutiker och annan service på landsbygden. Vi ska ha beredskap för ytterligare initiativ och ge rätt förutsättningar för ett bra vardagsliv i hela vårt land.

Den statliga servicen är viktig och behöver utvecklas i de glesare delarna av landet efter många år med en vikande närvarograd. Det handlar om servicefunktioner som är grundläggande, exempelvis arbetsförmedling, försäkringskassa och polis. Ytterst är det en fråga om trygghet. En vetskap om att polisen kommer i en nödsituation och att utryckningstiden är rimlig. Det är viktigt att myndigheter tar regionalpolitiska hänsyn gällande lokalisering av statlig verksamhet och samhällstjänster, såväl inom regioner som i landet som helhet. När nya myndigheter etableras ska de lokaliseras i hela landet, något som kan vara både kostnadseffektivt samt stärka den regionala arbetsmarknaden. Arbetet med att se över möjligheten att flytta hela eller delar av befintliga myndigheters verksamhet kommer också att fortsätta.

Den regionala tillväxtpolitiken är central i arbetet med att bygga ihop Sverige. Olika regioner har olika konkurrensfördelar. Därför krävs en aktiv politik som underlättar och stödjer de lokala förutsättningar som råder, en modern och aktiv tillväxtpolitik som bygger ihop landet. Utöver ökad tillgång till utbildning i hela landet för underlätta kompetensförsörjningen vill vi stärka besöksnäringen och utveckla klustren som bygger på våra naturtillgångar. Industrins ställning är viktig och med hjälp av livsmedelsstrategin ges bättre förutsättningar för konkurrenskraften att växa för svensk matproduktion. Den bidrar till klimat- och miljömål och ökad ekologisk produktion och ger stabila förutsättningar för hela livsmedelsindustrin. Ett nationellt skogsprogram skulle ge motsvarande långsiktiga spelregler för en bransch med stor potential att växa. Skogen, det gröna guldet, har mycket att ge. En utvecklad bioekonomi stärker med sina innovationer arbetet med klimatomställningen och ger fler jobb i landsdelar som idag har arbetslöshet. Genom att öka andelen bostäder som byggs i trä kombineras goda klimateffekter och god regionalpolitik. En kompetensbank över exempel på hållbart byggande kan stimulera detta. Arbetet med destinationsutveckling och marknadsföringen av Sverige som turistland ska utvecklas och förstärker effekten av satsningarna på livsmedelsstrategi och skogsprogram. Statliga satsningar på samverkan, innovation, nyindustrialisering och export ska fördelas över hela landet.

Att se över strandskyddets och riksintressenas utformning och tillämpning är också en pusselbit för att stödja utvecklingen på landsbygden. Samtidigt som skyddets värde för allmänheter bör värnas, liksom biologisk mångfald. Det ska vara möjligt att bygga bostäder i vackra lägen och därigenom stärka attraktionskraften för jobb och boende.

Staten bör se över antalet riksintressen och strandskyddet samt ta ett ökat ansvar för att balansera olika intressen mot varandra.

Partistyrelsen anser att åtgärder krävs för att stimulera byggande och boende på landsbygden. Idag hindrar ofta lagar som styr vatten och avlopp byggande eftersom de kan tvinga kommunerna till kostsamma lösningar som inte alltid ger minskad miljöpåverkan. Därför bör lagstiftningen kring vatten och avlopp ses över. I denna översyn kan då övervägas om va-taxan ska kunna användas också till förebyggande investeringar. Men partistyrelsen anser att vatten och avlopp även i fortsättningen ska vara en kommunal angelägenhet utan statliga stöd eller fonderingar.

En sammanhållen politik för hela landet är viktigt för Sverige. Den svenska lösningen med inkomst- och kostnadsutjämningssystemet som grund har tjänat landet väl under många decennier. Inget system blir dock ändamålsenligt över tid där samhällsförändringar råder. Därför ses systemet och dess parametrar över med jämna mellanrum. Utgångspunkten i den översyn som just startat ska vara att bästa möjliga förutsättningar ska ges för hela landets utveckling. Partistyrelsen anser inte att en differentiering av arbetsgivaravgiften är en väg att gå.

I inledningen av nuvarande mandatperiod initierades arbetet med en översyn av regionindelningen. Det fanns ett starkt önskemål från både SKL, landsting och andra partier att staten skulle ta ansvar för ett helhetsgrepp om frågan. Målet med en reform var en stark samhällsorganisation med förutsättningar att skapa utveckling och välfärd i hela landet där en effektivare stat med tydligare regional förankring även kunde stärka legitimiteten för offentlig service. Processen har visat att önskemålet om en bred politisk överenskommelse inte längre finns. Det är partistyrelsens mening att vi ska fortsätta verka för en decentraliserad svensk välfärdsmodell och att möjliggöra sammanslagning för de landsting som ansöker om detta.

Partikongressen föreslås besluta:

att bifalla motionerna A66:1, A117:2, A117:3, A125:1, A127:1

A66:1 (Nybro arbetarekommun) att Socialdemokraterna skall verka för en översyn av lagstiftningen och regelverk för att göra det möjligt att bygga nya hyresrätter även på landsbygden och på så sätt främja byggandet av hyresrätter även där marknadspriserna är låga
A117:2 (Ludvika arbetarekommun) att lokala crowd funding initiativ uppmuntras och ges utrymme i lokalt och regional utvecklingsarbete, för att främja hållbar utveckling

A117:3 (Ludvika arbetarekommun) att en kompetensbank etableras baserat på lokala exempel på hållbart lokalt byggande med nya innovativa metoder
A125:1 (Norsjö arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar initiativ för att underlätta för strandskyddsdispenser i glesbygd
A127:1 (Ludvika arbetarekommun) att utifrån befintlig parlamentarisk kommitté med uppdrag att se över och analysera landsbygdens långsiktiga behov av en tillfredsställande möjlighet till lokal handel och samhällsservice, specifikt beakta de äldres möjligheter till att bo kvar i bygderna

Partikongressen föreslås besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: A2:1, A2:2, A2:3, A3:1, A8:1, A8:2, A23:1, A62:1, A64:1, A69:1, A69:2, A69:3, A95:1, A95:3, A99:1, A117:1, A120:1, A120:2, A121:1, A124:1, A127:2, A127:3, A128:4, A131:1, A131:2, A131:3, A131:4, A131:5, A141:1, A145:1, A145:2, B15:3, D132:6

A2:1 (Oskarshamns arbetarekommun) att dagens ersättningssystem för lanthandlare som är ombud för Systembolaget, Posten, Svenska spel och andra bolag med statligt ägande förändras och ersättningarna höjs
A2:2 (Oskarshamns arbetarekommun) att utredningar tillsätts för att ta fram förslag på hur dessa förändringar och höjningar kan se ut för respektive företag
A2:3 (Oskarshamns arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att statens ägarrepresentanter i bolagsstyrelserna driver och förespråkar förändrade ersättningssystem och höjda ersättningar
A3:1 (Lindesbergs arbetarekommun) att partiet inför en norm att alltid beakta småstads- och landsbygdsperspektivet i de politiska frågor vi driver
A8:1 (Härnösand arbetarekommun) att vårt parti på ett aktivt sätt arbeta för att få etableringar stora som små till glesbygdsorter. Ovanstående och liknande exempel kan vara en bra början
A8:2 (Härnösand arbetarekommun) att ett arbetet påskyndas att politikerna så snart som möjligt tar tillbaka generaldirektörernas makt över lokaliseringarna av statliga verk och myndigheter
A23:1 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokratiska partikongressen beslutar ge partistyrelsen i uppdrag att införa en ny VA lag där VA taxan får användas till förebyggande åtgärder
A62:1 (Sundsvalls arbetarekommun) att en översyn genomförs av hur negativa ekonomiska konsekvenserna av att bygga på landsbygden, till exempel värdeminskning och vissa högre byggnadskostnader, ska kunna undvika att påverka bostadsbyggandet
A64:1 (Gällivare arbetarekommun) att Socialdemokraterna senast 2017 presenterar ett konkret program för utlokalisering av statliga verksamheter
A69:1 (Degerfors arbetarekommun) att regionalstödskartan ritas om utifrån kriterier som jämte glesbygdsproblematik innehåller faktorer som arbetstillfällen, befolkningsutveckling och branschstruktur
A69:2 (Degerfors arbetarekommun) att på kort sikt anslå ytterligare medel till det

företagsutvecklingsstöd som hanteras av länsstyrelsen/region
A69:3 (Degerfors arbetarekommun) att i den översyn av statsstödssystemet som pågår inom EU, påverka EU-kommissionen att utvidga kriterierna för RIS till att omfatta fler faktorer än gleshetsperspektivet
A95:1 (Ludvika arbetarekommun) att i processen med bildandet av storregionerna åläggs de nya strukturerna att redogöra för hur landsbygdsfrågorna och landsbygdspolitiken ges tillfredsställande möjligheter till utveckling och politisk identitet
A95:3 (Ludvika arbetarekommun) att Socialdemokraterna driver frågan om en öronmärkt landsbygdspeng utifrån det regionala utvecklingsanslaget som ska säkerställa landsbygdens möjligheter till utveckling på lika villkor som tätorter och städer
A99:1 (Malå arbetarekommun) att statliga myndigheter får ett regionalpolitiskt ansvar i sina regleringsbrev
A117:1 (Ludvika arbetarekommun) att en finansieringsmöjlighet skapas till lokala initiativ och partnerskap som vill bygga hållbara nya boendelösningar på landsbygden
A120:1 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att länsstyrelserna i sin samordnande roll av statens verksamheter ute i landet får ett tydligare ansvar, gentemot myndigheter och verk i länet, för utveckling av den regionala arbetsmarknaden
A120:2 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att fler statliga verk och myndigheter lokaliseras i hela landet
A121:1 (Skaraborgs partidistrikt) att ge den socialdemokratiska riksdagsgruppen i uppdrag att driva frågan om lokala servicekontor i samverkan mellan statliga myndigheter och kommun samt att statlig verksamhet ska finnas representerad i samtliga landets kommuner
A124:1 (Trollhättans arbetarekommun) att utarbeta riktlinjer för länsstyrelsernas förhållningssätt gentemot skyddet av strandskydd så att det motsvarar allmänhetens intresse både vad det gäller dispensmöjligheterna och bevarandet av strandskyddets syfte
A127:2 (Ludvika arbetarekommun) att landsbygdens förutsättningar beaktas som ett horisontellt kriterium i framväxandes av de nya storregionerna och att specifika beaktande tas härav
A127:3 (Ludvika arbetarekommun) att ett innovativt landsbygdsråd tillsätts på nationell och regionala nivå med syfte att samla, sprida och etablera nya lösningar för lokal handel och samhällsservice
A128:4 (Kalmar läns partidistrikt) att fler statliga jobb fördelas till Kalmar län som också fördelas över hela länet
A131:1 (Vansbro arbetarekommun) att grunden till en ökad regional jämlikhet över hela landet är att kommunerna får mer makt för att råda över sina åtaganden och "territorium"
A131:2 (Vansbro arbetarekommun) att detta innebär utvidgade åtaganden inom välfärdsbyggandet och det territoriella som kräver förbättrad skatteutjämning och nya egna inkomstkällor av tex norsk typ
A131:3 (Vansbro arbetarekommun) att framtidens sjukvård skall upprätthållas med likvärdig kvalitet och tillgänglighet för alla över hela landet. Därvid krävs en utjämnande regional

beskattning t ex inkomstskatt på fysisk persons totala inkomst med tydliga progressiva inslag. Denna skattemassa delas sedan på regioner (typ landsting) för sjukvårdsorganisationen och andra regionala frågor, som ett effektivt utjämnande tillskott till landstingsskatten

A131:4 (Vansbro arbetarekommun) att Socialdemokraterna, senast under nästa mandatperiod, startar ett landsomfattande rådslag inom partiet om framtidsfrågorna med en regional inriktning. Förhoppningsvis kan något av denna motions uppslag vara en del av rådslagsmaterialet

A131:5 (Vansbro arbetarekommun) att ett bifall till denna motion också innebär ett yrkande på avslag, bordläggning eller återremiss av indelningskommitténs förslag (Storregionerna)

A141:1 (Västerviks arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna jobbar för utlokaliseringen av statliga verk och myndigheter

A145:1 (Lindesbergs arbetarekommun) att partiet skapar en tankesmedja för att utveckla nybyggarlandet Sverige utifrån behovet av kraftig befolkningsökning inte minst i glest befolkade områden

A145:2 (Lindesbergs arbetarekommun) att tankesmedjan tar fram konkreta förslag på hur Sverige praktiskt ska kunna genomföra en sådan ny samhällsomdaning och bli framtidens nybyggarland för fler bostäder och fler arbetstillfällen och som förebild för hållbar samhällsplanering

B15:3 (Ludvika arbetarekommun) att det etableras en nationell funktion som syftar till att skapa hög kreativitet och innovativa lösningar för att identifiera hus och renovering av hus, på landsbygden, som nyanlända kan hyra

D132:6 (Älvdalens arbetarekommun) att kommunen själv får avgöra och bestämma om strandskyddet

Partikongressen föreslås besluta:

att avslå motionerna A5:1, A62:2, A109:1, A118:1, A142:1, A143:1, D14:3

A5:1 (Malå arbetarekommun) att det införs ett statligt investeringsstöd till ett långsiktigt hållbart va-näts ombyggnadsprogram

A62:2 (Sundsvalls arbetarekommun) att en statlig lånegaranti införs genom SBAB för att täcka upp lånets mellanskillnad av fastighetens byggkostnad och marknadsvärdet

A109:1 (Orust arbetarekommun) att Socialdemokraterna snarast börjar arbetet med att skapa en samlad skärgårdspolitik

A118:1 (Nybro arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska se över hur vi genom riktade skattelättnader till boende på landsbygden kan minska effekterna av ökade skatter på drivmedel

A142:1 (Sollefteå arbetarekommun) att kongressen bifaller motionen och uppdrar till partistyrelsen och S-riksdagsgruppen att arbeta för att intentionerna och föreslagen beaktas

A143:1 (Askersunds arbetarekommun) att fondera statliga pengar till VA-nätet

D14:3 (Värnamo arbetarekommun) att man ska kunna få låna till att bygga en egen fastighet för boende även om man bor några mil från tätorten

SMART INDUSTRI OCH VÄXANDE SMÅFÖRETAG

Partistyrelsens utlåtande över motionerna A108:4, A128:2, A128:3, A129:1, A169:1, A169:2, A170:1, A170:2, A170:3, A170:4, A170:5, A171:1, A171:2, A171:3, A171:4, A171:6, A171:7, A172:1, A173:1, A174:1, A174:3, A175:1, A175:2, A175:3, A175:4, A175:9, A175:11, A175:12, A175:14, A175:15, A175:16, A175:17, A176:1, A176:2, A176:3, A176:4, A176:11, A176:14, A176:15, A176:16, A176:17, A177:1, A177:2, A177:3, A177:4, A177:11, A177:14, A177:15, A177:16, A177:17, A178:1, A178:2, A178:3, A178:4, A178:11, A178:14, A178:15, A178:16, A178:17, A179:1, A179:2, A179:3, A179:4, A179:9, A179:11, A179:12, A179:14, A179:15, A179:16, A179:17, A180:1, A180:2, A180:3, A180:4, A180:9, A180:11, A180:12, A180:14, A180:15, A180:16, A180:17, A181:1, A181:2, A181:3, A181:4, A181:11, A181:14, A181:15, A181:16, A181:17, A182:1, A182:2, A183:1, A184:1, A187:1, A187:2, A187:6, A190:1, A192:1, A192:2, A192:3, A192:4, A192:5, A193:1, A194:1, A194:2, A194:3, A194:4, A335:5, A335:6, C131:1

UA5 Fler företag som växer och exporterar

Jobben är Socialdemokraternas mest prioriterade fråga. En central del av vår politik för fler jobb är en aktiv näringspolitik med samverkan mellan offentliga aktörer, arbetsmarknadens parter och akademin. För i en värld där den internationella konkurrensen hårdnar behöver Sverige ge företag förutsättningar att bli världsledande i att utveckla nästa generation produkter och tjänster.

Det var till stor del industrins innovativa kraft som tog Sverige från fattigdom till ett av världens rikaste länder. Kompetens och hårt arbete inom industrin skapade förutsättningarna för den svenska modellen. En modell som kunnat ge tillbaka trygghet i omställning, utbildning, vård och omsorg åt alla efter behov, vilket bidragit till att industrin kunnat fortsätta att utveckla Sverige. Men industrin är inte bara Sveriges historia. Den är också vår framtid. För vi kommer inte att klara av att möta vare sig dagens eller framtidens utmaningar utan industrins innovativa kraft. Därför är industrin central i en socialdemokratisk näringspolitik.

Den globala ekonomin ställer allt högre krav på vår förmåga att förnya, ställa om och att hitta nya marknader. Socialdemokraterna vill stärka nya och gamla företagsformers konkurrenskraft, förbättra förutsättningarna för växande företag att anställa och underlätta exportsatsningar och investeringar i Sverige. Det behöver bli både enklare och tryggare att driva företag i Sverige och åtgärder har bland annat gjorts när det gäller förenklad momsredovisning från årsskiftet, nytt högkostnadsskydd för sjuklöner och innovationslån.

Smart industri

Sverige är och ska förbli en industriell nation. Utvecklingen av Sverige, vårt välstånd och vår välfärd hade inte varit möjlig utan den innovativa kraften och de hårt arbetande människorna i

svensk industri. Detsamma gäller för framtiden. För att klara klimatutmaningen, en åldrande befolkning och behovet av digitalisering behövs industrins innovationskraft.

Under den borgerliga regeringen cementerades påståendet att svensk industri var på utdöende. Den borgerliga regeringen gjorde inga insatser inom arbetsmarknads- eller näringspolitiken för att stärka industrin. Socialdemokraterna arbetar nu hårt för att vända den bilden. Vi gör det för att vi tror på de över en miljon svenskar, som varje dag och över hela landet, går till jobbet inom den moderna industrin. Vi gör det för att de dag efter dag bidrar till åttio procent av vår export och skapar resurser till skolan, vården och äldreomsorgen.

Socialdemokraternas budskap till alla som arbetar inom industrin är att de är viktiga för Sverige. Det är riktigt att svensk industri gått igenom en mörk tid. Antalet anställda inom tillverkning har minskat. Utflytten av verksamhet och nedläggningarna har varit många. Men nu tyder allt mer på ett trendbrott. Allt fler företag återvänder efter utflykter i låglöneländer. Industrins investeringar ökar åter i Sverige.

Det finns nu ett fönster för nyindustrialisering av Sverige. Därför har den socialdemokratiskt ledda regeringen tagit fram en nyindustrialiseringsstrategi: Smart Industri. Här identifieras fyra fokusområden: kunskapslyft industri, hållbar produktion, testbädd Sverige och Industri 4.0. Baserat på dessa genomförs nu den första handlingsplanen med 45 konkreta åtgärder som stärker förutsättningarna för industrin att investera i, växa och anställa fler människor runt om i Sverige.

Genom att sjösätta ett kunskapslyft med 70 000 nya utbildningsplatser, varav bland annat 6 000 inom Yrkeshögskolan, har den socialdemokratiskt ledda regeringen också påbörjat arbetet med att åtgärda industrins kompetensförsörjningsproblem. Socialdemokraterna har även slutit en bred blocköverskridande energiöverenskommelse som borgar för ett robust elförsörjningssystem med både leveranssäkerhet, låg miljöpåverkan och konkurrenskraftiga priser för industrin och samhället i stort.

Strategisk samverkan

Globalt sett är Sverige ett litet land som är beroende av att samarbeta med andra för att samla resurser och lösa gemensamma utmaningar. Detta gäller även för näringspolitiken. Sverige har allt att vinna på att utveckla samverkan mellan politik, näringsliv, fack och akademi.

Den socialdemokratiskt ledda regeringen har sedan valet lagt grunden för en mer strategisk samverkan genom inrättandet av ett nationellt innovationsråd och fem strategiska samverkansprogram. Den övergripande målsättningen med innovationsrådet och samverkansprogrammen är att gemensamt kraftsamla kring innovationer och stärka Sveriges globala innovations- och konkurrenskraft.

Samverkansprogrammen bidrar till att möta flera av de samhällsutmaningar Sverige står inför. Det handlar om nya sätt att resa, bo, göra affärer, leva, kommunicera och tillvarata och bevara jordens resurser och ekosystem. Genom samverkan kraftsamlar vi Sveriges resurser för att bidra till en hållbar utveckling och skapa fler jobb i hela landet. Samverkansprogrammen adresserar utmaningar inom områden där Sverige har särskilda styrkor: utvecklingen av framtidens resor och transporter, byggnationen av nya smarta samhällen, skapandet av cirkulär och biobaserad ekonomi, life science och uppkopplad industri och nya material. Trähusbyggnation är ett sådant exempel där en kraftsamling kring svenska styrkor och kompetens både skulle skapa fler jobb i hela landet och stor klimatnytta.

Socialdemokraterna vill i dialog med näringslivet, akademin och de fackliga organisationerna utveckla samverkansprogrammen för att samla Sveriges styrkor och kompetens för att möta framtidens samhällsutmaningar. Det är bara tillsammans som vi kan tillvarata Sveriges fulla potential för att skapa morgondagens jobb och nya export- och investeringsmöjligheter.

Testbädd Sverige

Svenska innovationer skapar ekonomisk utveckling som tjänar Sverige väl. Innovationskraft har hjälpt oss lösa stora samhällsutmaningar som utbyggnationen av elproduktion och elöverföring, kommunikation, trafiksäkerhet, gasfyrar och fordon. Samtidigt har stora svenska exportframgångar skapats. Men under en lång tid har denna modell fått stå tillbaka när företagens investeringar i svenska forsknings- och utvecklingsmiljöer har minskat. Vi socialdemokrater har därför lanserat Testbädd Sverige för att vända utvecklingen och uppmuntra nästa generation varor och tjänster att utvecklas, testas och tillverkas i Sverige. Testbädd Sverige omfattar flera olika typer av satsningar inom ramen för till exempel den forskningspolitiska propositionen och Smart industri.

Socialdemokraterna vill fortsätta att utveckla nationella och regionala testbäddar som bygger på vårt näringslivs specifika styrkeområden och samhällets behov för att stärka Sveriges konkurrenskraft och lägga grunden för nya exportframgångar. Testbäddarna kan skapas kring inkubatorer och science parks. De behöver de stora företagens engagemang men ska också vara tillgängliga för start-ups och andra små och medelstora företag. För att underlätta mötet mellan näringslivets innovationskraft och samhällets behov fortsätter därför Socialdemokraterna att exempelvis underlätta det offentligas möjligheter att strategiskt använda sig av innovationsupphandlingar.

Statligt ägande

De statligt ägda bolagen, som ytterst ägs av svenska folket, utgör en betydande del av näringslivet. Staten har därför en viktig uppgift att aktivt förvalta ägandet så att den långsiktiga värdeutvecklingen blir den bästa möjliga. Men de statliga bolagen är våra gemensamma och har

därför ett självklart uppdrag att i sin verksamhet agera föredömligt och på ett sätt som förtjänar allmänhetens förtroende.

Socialdemokraterna kräver att statligt ägda bolag ska agera långsiktigt, effektivt och lönsamt samt vara föredömen inom hållbart företagande. Det finns en tydlig förväntan på statligt ägda bolag att agera på ett sätt så att de åtnjuter medborgarnas förtroende. Här ligger ett tydligt uppdrag att följa internationella riktlinjer, vara goda arbetsgivare och kunder, agera transparent och integrera miljö- och andra hållbarhetsaspekter i sin kärnverksamhet. Statens styrning av bolagen har stärkts av den socialdemokratiskt ledda regeringen, bland annat på klimatområdet, och ska kontinuerligt utvärderas.

Socialdemokraterna anser att de statliga bolagen ska förvaltas på ett aktivt och professionellt sätt. De särskilda samhällsuppdrag som vissa bolag har förstärker kraven om att bidra med tydlig samhällelig nytta inom respektive sektorer.

De statliga bolagens roll som verktyg för att påverka normbildningen i näringslivet ska heller inte underskattas. Statliga företag ska föregå med gott exempel inom såväl jämställdhetsarbetet som bolagens belönings- och bonussystem. I de hel- och delägda statliga bolagen utgör idag kvinnor 48 % av styrelseledamöterna och 46 % av ordförandena. Vidare är 32 % av Vd:arna i de statliga bolagen kvinnor, där motsvarande siffra för de svenska börsbolagen är 5 %.

Fler och växande företag

Minst fyra av fem jobb skapas i små och medelstora företag. Därför är det avgörande att det finns goda möjligheter för fler och växande företag i hela landet.

Socialdemokraterna vill ta tillvara all den potential som finns hos de som vill starta och utveckla företag i Sverige. Därför ska ett jämställdhetsperspektiv finnas med i arbetet med främjande och förenkling så att politiken bidrar till en mångfald av företag och företagare i olika branscher. Det skapar bättre förutsättningar för konkurrenskraft, förnyelse och hållbarhet. Socialdemokraterna anser också att det är viktigt att sociala företag och entreprenörer får goda förutsättningar att växa och att statens främjandeinsatser kan stödja deras utveckling.

Det ska vara enkelt att starta och driva företag. Verklig förenkling för Sveriges företagare uppnås genom att utnyttja digitaliseringens möjligheter fullt ut. Uppgiftslämnande och tillståndsgivning till och mellan myndigheter kan göras avsevärt mycket effektivare både för företagare och myndighetshandläggare om processer automatiseras.

Den socialdemokratiskt ledda regeringen har därför slutit en överenskommelse med SKL kring att samarbeta för enklare företagande med hjälp av nya gemensamma nationella digitala lösningar. Först ut är restaurangbranschen och målsättningen är att 2017 kunna erbjuda majoriteten av alla

restaurangföretagare i Sverige digitala tjänster för att starta och driva sin verksamhet. Om projektet är lyckat kommer succesivt fler och fler branscher att inkluderas med målsättningen att alla företag i Sverige ska kunna möta myndigheter digitalt och där det är enkelt att göra rätt.

Arbetet med att bana väg för fler kvinnor i styrelserum och på höga chefsposter behöver fortsätta göras mer systematiskt och ambitiöst. Vissa framsteg har gjorts under det senaste decenniet, men utvecklingen har gått alldeles för sakta. Arbetet behöver fortsätta för att skapa ett jämställt näringsliv där kvinnor har samma chans att kunna klättra hela vägen upp på karriärstegen.

Den socialdemokratiskt ledda regeringen har presenterat lagstiftningsförslag för jämställda bolagsstyrelser. I riksdagen har de borgerliga partierna gått samman med Sverigedemokraterna för att stoppa förslaget. Med fler kvinnor i styrelserna skulle svensk konkurrenskraft stärkas. Mycket tyder på att företagsledningar fungerar bättre om de är mixade snarare än likriktade.

Regeringen har även utvidgat kraven om hur alla stora svenska företag ska rapportera om sitt hållbarhetsarbete. Hur de tar miljöhänsyn, respekterar mänskliga rättigheter, tillämpar anständiga arbetsvillkor, främjar jämställdhet och mångfald och motverkar korruption.

Finansiering

En väl fungerande kapitalförsörjning är central för att fler växande och exporterande företag ska utvecklas i hela landet. Sverige har en kapitalmarknad som i grunden fungerar väl, men det finns områden där marknadskompletterande insatser behövs. Det gäller exempelvis tillgång till riskkapital i tidiga faser av ett bolags utveckling och viss typ av lånefinansiering till mindre, unga och innovativa företag, inte minst i delar av landet där låga fastighetspriser gör att det är svårare att få lån.

Socialdemokraterna har i regeringsställning vidtagit ett antal åtgärder som bidragit till att Almis och Norrlandsfondens utlåning kunnat öka kraftigt. Men företagens lånefinansiering är även beroende av att de svenska affärsbankerna tillgodose marknadens behov. Socialdemokraterna ska därför verka för att främja bankernas utlåning till små och medelstora företag i hela landet.

Regeringen har reformerat det statliga riskkapitalet för att stärka tillgången till externt kapital för innovativa och växande företag i hela landet. Det statliga riskkapitalet samlas i det nybildade nationella företaget Saminvest AB som kommer att verka genom så kallad fond-i-fond-metodik där det statliga kapitalet verkar ihop med privat. Syftet är att dra riskvilligt kapital till de sektorer där det idag saknas och på samma gång utveckla den svenska riskkapitalmarknaden. Två fonder som pekats ut som prioriterade för Saminvest AB är dels en Demonstrationsanläggningsfond och en Såddfond.

Gruv- och mineralnäring

Det svenska gruvklustret är världsledande, men står liksom hela branschen under en hård global press. Socialdemokraterna anser att Sverige ska vara föregångare för en hållbar utveckling av gruvindustrin. Genom att öka andelen råvaror som producerats på ett säkert sätt kan vi främja vårt eget ansvar i konsumtionen och samtidigt skapa nya modeller för vidareförädling av gruvnäringen.

Mycket av ny grön teknik, som vindkraftverk, solceller och smarta telefoner, är beroende av att så kallade sällsynta jordartsmetaller i högre grad återvinns och kan utvinnas. Men flera av de metaller som anses kritiska för EU:s försörjningstrygghet produceras bara i ett fåtal länder. Samtidigt finns det god potential att hitta fyndigheter i Sverige. Socialdemokraterna vill främja förutsättningarna för mer återvinning och hållbar utvinning av sällsynta jordartsmetaller i Sverige.

En hållbar utveckling av gruv- och mineralnäringen bygger på såväl miljömässig hållbarhet som social acceptans. Den socialdemokratiskt ledda regeringen har beslutat att undersöka nya modeller för att utveckla samhällets och gruvnäringens ansvar för att finansiera de investeringar som krävs för en hållbar gruvnäring och samhällsutveckling. Det lokala och regionala inflytandet i de beslutsprocesser som reglerar prospekteringar är ett viktigt inslag inom svensk mineralpolitik. Det är angeläget att den lokala dialogen med markägare och kommuner fungerar på ett tillfredställande sätt.

För en hållbar utveckling krävs även förutsättningar för ekonomisk lönsamhet. Socialdemokraterna anser därför att tillståndsprövningar behöver effektiviseras och göras mer förutsägbara. Den statliga myndigheten Tillväxtanalys har genomfört studier av Sveriges attraktivitet som gruvland. Dess slutsatser tyder på att Sverige tillhör de mest attraktiva gruvnationerna, framförallt på grund av vår goda tillgång på mineral. Sverige har också ett stabilt ramverk, men en stark koncentration till i huvudsak två bolag (LKAB, Boliden), där andra länder har en mer spridd företagsstruktur. Skatter och mineralersättningen ligger i Sverige något under andra länders genomsnitt. Samtidigt skulle en höjning riskera att vara kontraproduktiv i dagens läge med låg nivå på prospektering, fortsatt låg efterfrågan och ett utsatt prisläge.

Besöksnäringen

Sverige erbjuder fantastiska möjligheter till unika upplevelser av olika slag. Samtidigt är besöksnäringen en av de branscher som växer allra snabbast globalt. Socialdemokraterna har i regeringsställning ökat det statliga engagemanget och tagit ett samlat grepp kring svensk besöksnäring. Genom en utredning tas underlag fram för en sammanhållen politik för att stärka besöksnäringen som jobb- och tillväxtmotor i hela landet.

Socialdemokraterna anser att arbetet med att främja svensk besöksnäring med särskilt fokus på internationell marknadsföring och destinationsutveckling ska fortsätta att prioriteras. Inom ramen

för den exportstrategi den socialdemokratiskt ledda regeringen skapat ska Sverige också fortsätta arbeta strategiskt för att locka fler evenemang och stora möten till Sverige.

Partikongressen föreslås besluta:

att bifalla motionerna A171:1, A171:7, A175:17, A176:17, A177:17, A178:17, A179:17, A180:17, A181:17

A171:1 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att tillskapa en sammanhållen politik för besöksnäringen som är bärkraftig över tid

A171:7 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att stärka trygghetssystemen för småföretagare

A175:17 (Örebro läns partidistrikt) att det sociala skyddsnätet för småföretagare behöver förbättras

A176:17 (Södermanlands partidistrikt) att det sociala skyddsnätet för småföretagare behöver förbättras

A177:17 (Uppsala läns partidistrikt) att det sociala skyddsnätet för småföretagare behöver förbättras

A178:17 (Gotlands partidistrikt) att det sociala skyddsnätet för småföretagare behöver förbättras

A179:17 (Östergötlands partidistrikt) att det sociala skyddsnätet för småföretagare behöver förbättras

A180:17 (Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt) att det sociala skyddsnätet för småföretagare behöver förbättras

A181:17 (Stockholms läns partidistrikt) att det sociala skyddsnätet för småföretagare behöver förbättras

Partikongressen föreslås besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: A128:2, A128:3, A129:1, A169:1, A169:2, A170:1, A170:2, A170:3, A170:4, A170:5, A171:2, A171:3, A171:4, A171:6, A172:1, A173:1, A175:1, A175:2, A175:3, A175:4, A175:9, A175:11, A175:12, A175:14, A175:15, A175:16, A176:1, A176:2, A176:3, A176:4, A176:11, A176:14, A176:15, A176:16, A177:1, A177:2, A177:3, A177:4, A177:11, A177:14, A177:15, A177:16, A178:1, A178:2, A178:3, A178:4, A178:11, A178:14, A178:15, A178:16, A179:1, A179:2, A179:3, A179:4, A179:9, A179:11, A179:12, A179:14, A179:15, A179:16, A180:1, A180:2, A180:3, A180:4, A180:9, A180:11, A180:12, A180:14, A180:15, A180:16, A181:1, A181:2, A181:3, A181:4, A181:11, A181:14, A181:15, A181:16, A183:1, A187:1, A187:2, A187:6, A192:1, A192:2, A192:3, A192:5, A193:1, A194:2, A194:4, A335:5, A335:6, C131:1

A128:2 (Kalmar läns partidistrikt) att Sveriges exportstrategi utvecklas ytterligare för att stödja företag inom elproduktionsbranschen att finna nya kunder och marknader

A128:3 (Kalmar läns partidistrikt) att Sveriges exportstrategi utvecklas ytterligare för att inkludera Kalmar län tydligare

A129:1 (Täby arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för en näringspolitik som ger arbetsmöjligheter över hela landet

A169:1 (Krokoms arbetarekommun) att verka för att ett lagförslag om kvotering i börsbolagsstyrelser tas fram

A169:2 (Krokoms arbetarekommun) att verka för att ett lagförslag om kvotering i kommunala och statliga bolagsstyrelser tas fram

A170:1 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att verka för att nya strategiska forskningssatsningar genomförs som både utvecklar och bygger vidare på förmågor som svensk skogsindustri redan har

A170:2 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att sätta mål för ökat bostadsbyggande i trä

A170:3 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att verka för statliga insatser som främjar att allt fler mindre och medelstora företag inom skogsnäringen vågar satsa långsiktigt på forskning och utveckling

A170:4 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att verka för att stärka tillgången till riskkapital så att nystartade företag får bättre förutsättningar att växa och skapa sysselsättning

A170:5 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att verka för att skogsindustrins behov av infrastruktur säkras för att främja exporten och öka möjligheterna att exploatera skogen i hela landet

A171:2 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att resurstilldelning ska inkludera besöksnäringens infrastruktur- och transportbehov. Nyckeltalen ska ta hänsyn till antal resande i ett område och inte enbart befolkningsantal

A171:3 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att satsa på utbildningsinsatser, forskning och innovationer för att ta tillvara utvecklingspotentialen på bästa sätt

A171:4 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att förbättra kvalitet och transparens på tillgänglig statistik – såväl lokal, regional som nationell

A171:6 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att nationellt arbeta strategiskt för att få stora internationella evenemang till Sverige

A172:1 (Sollentuna arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att Finansinspektionens uppdrag ska utvidgas även till att främja innovationer inom Fintech-området

A173:1 (Malmö arbetarekommun) att Staten gör en översyn över hur arbetsmiljöarbetet sköts i de statliga företagen

A175:1 (Örebro läns partidistrikt) att det behövs ett utvecklat samarbete mellan stat och näringsliv för att tillsammans kunna stärka svensk konkurrenskraft inom specifika branscher

A175:2 (Örebro läns partidistrikt) att arbetet med att stärka svensk export och investeringar i Sverige ska prioriteras

A175:3 (Örebro läns partidistrikt) att det behövs ett större statligt engagemang för att stärka den svenska besöks- och turismnäringen

A175:4 (Örebro läns partidistrikt) att det ska tas fram en nationell evenemangsstrategi för att få fler stora evenemang till Sverige

A175:9 (Örebro läns partidistrikt) att det offentliga strategiskt ska använda sig av möjligheterna till innovationsnära upphandlingar och innovationsupphandlingar

A175:11 (Örebro läns partidistrikt) att föra en miljöpolitik som främjar utveckling av nya mer hållbara lösningar som understöder svenska företags möjlighet att ligga i framkant på miljöteknikområdet

A175:12 (Örebro läns partidistrikt) att staten ska ta ansvar för att verktyg och framgångsrika exempel för innovationsnära upphandlingar och innovationsupphandlingar sprids inom och utanför Sverige

A175:14 (Örebro läns partidistrikt) att arbetet med att minska de administrativa kostnaderna för företag måste fortsätta, till exempel genom att införa ett gemensamt register för företagsdata

A175:15 (Örebro läns partidistrikt) att Almis företagsrådgivning är viktig för att fler ska våga start eget. Med det är också viktigt för det offentliga att på olika sätt stödja ”Start-up”-scener, inkubatorer och science parks. De fyller en viktig roll I att möjliggöra att fler idéer blir verklighet och utvecklas i och till företag

A175:16 (Örebro läns partidistrikt) att staten ska fortsätta ta ansvar för bra tillgång till riskkapital

A176:1 (Södermanlands partidistrikt) att det behövs ett utvecklat samarbete mellan stat och näringsliv för att tillsammans kunna stärka svensk konkurrenskraft inom specifika branscher

A176:2 (Södermanlands partidistrikt) att arbetet med att stärka svensk export och investeringar i Sverige ska prioriteras

A176:3 (Södermanlands partidistrikt) att det behövs ett större statligt engagemang för att stärka den svenska besöks- och turismnäringen

A176:4 (Södermanlands partidistrikt) att det ska tas fram en nationell evenemangsstrategi för att få fler stora evenemang till Sverige

A176:11 (Södermanlands partidistrikt) att föra en miljöpolitik som främjar utveckling av nya mer hållbara lösningar som understöder svenska företags möjlighet att ligga i framkant på miljöteknikområdet

A176:14 (Södermanlands partidistrikt) att arbetet med att minska de administrativa kostnaderna för företag måste fortsätta, till exempel genom att införa ett gemensamt register för företagsdata
A176:15 (Södermanlands partidistrikt) att Almis företagsrådgivning är viktig för att fler ska våga start eget. Med det är också viktigt för det offentliga att på olika sätt stödja ”Start-up”-scener, inkubatorer och science parks. De fyller en viktig roll I att möjliggöra att fler idéer blir verklighet och utvecklas i och till företag
A176:16 (Södermanlands partidistrikt) att staten ska fortsätta ta ansvar för bra tillgång till riskkapital
A177:1 (Uppsala läns partidistrikt) att det behövs ett utvecklat samarbete mellan stat och näringsliv för att tillsammans kunna stärka svensk konkurrenskraft inom specifika branscher
A177:2 (Uppsala läns partidistrikt) att arbetet med att stärka svensk export och investeringar i Sverige ska prioriteras
A177:3 (Uppsala läns partidistrikt) att det behövs ett större statligt engagemang för att stärka den svenska besöks- och turismnäringen
A177:4 (Uppsala läns partidistrikt) att det ska tas fram en nationell evenemangsstrategi för att få fler stora evenemang till Sverige
A177:11 (Uppsala läns partidistrikt) att föra en miljöpolitik som främjar utveckling av nya mer hållbara lösningar som understöder svenska företags möjlighet att ligga i framkant på miljöteknikområdet
A177:14 (Uppsala läns partidistrikt) att arbetet med att minska de administrativa kostnaderna för företag måste fortsätta, till exempel genom att införa ett gemensamt register för företagsdata
A177:15 (Uppsala läns partidistrikt) att Almis företagsrådgivning är viktig för att fler ska våga start eget. Med det är också viktigt för det offentliga att på olika sätt stödja ”Start-up”-scener, inkubatorer och science parks. De fyller en viktig roll I att möjliggöra att fler idéer blir verklighet och utvecklas i och till företag
A177:16 (Uppsala läns partidistrikt) att staten ska fortsätta ta ansvar för bra tillgång till riskkapital
A178:1 (Gotlands partidistrikt) att det behövs ett utvecklat samarbete mellan stat och näringsliv för att tillsammans kunna stärka svensk konkurrenskraft inom specifika branscher
A178:2 (Gotlands partidistrikt) att arbetet med att stärka svensk export och investeringar i Sverige ska prioriteras
A178:3 (Gotlands partidistrikt) att det behövs ett större statligt engagemang för att stärka den svenska besöks- och turismnäringen
A178:4 (Gotlands partidistrikt) att det ska tas fram en nationell evenemangsstrategi för att få fler stora evenemang till Sverige
A178:11 (Gotlands partidistrikt) att föra en miljöpolitik som främjar utveckling av nya mer hållbara lösningar som understöder svenska företags möjlighet att ligga i framkant på miljöteknikområdet
A178:14 (Gotlands partidistrikt) att arbetet med att minska de administrativa kostnaderna för företag måste fortsätta, till exempel genom att införa ett gemensamt register för företagsdata
A178:15 (Gotlands partidistrikt) att Almis företagsrådgivning är viktig för att fler ska våga start eget. Med det är också viktigt för det offentliga att på olika sätt stödja ”Start-up”-scener,

inkubatorer och science parks. De fyller en viktig roll I att möjliggöra att fler idéer blir verklighet och utvecklas i och till företag

A178:16 (Gotlands partidistrikt) att staten ska fortsätta ta ansvar för bra tillgång till riskkapital

A179:1 (Östergötlands partidistrikt) att det behövs ett utvecklat samarbete mellan stat och näringsliv för att tillsammans kunna stärka svensk konkurrenskraft inom specifika branscher

A179:2 (Östergötlands partidistrikt) att arbetet med att stärka svensk export och investeringar i Sverige ska prioriteras

A179:3 (Östergötlands partidistrikt) att det behövs ett större statligt engagemang för att stärka den svenska besöks- och turismnäringen

A179:4 (Östergötlands partidistrikt) att det ska tas fram en nationell evenemangsstrategi för att få fler stora evenemang till Sverige

A179:9 (Östergötlands partidistrikt) att det offentliga strategiskt ska använda sig av möjligheterna till innovationsnära upphandlingar och innovationsupphandlingar

A179:11 (Östergötlands partidistrikt) att föra en miljöpolitik som främjar utveckling av nya mer hållbara lösningar som understöder svenska företags möjlighet att ligga i framkant på miljöteknikområdet

A179:12 (Östergötlands partidistrikt) att staten ska ta ansvar för att verktyg och framgångsrika exempel för innovationsnära upphandlingar och innovationsupphandlingar sprids inom och utanför Sverige

A179:14 (Östergötlands partidistrikt) att arbetet med att minska de administrativa kostnaderna för företag måste fortsätta, till exempel genom att införa ett gemensamt register för företagsdata

A179:15 (Östergötlands partidistrikt) att Almis företagsrådgivning är viktig för att fler ska våga start eget. Med det är också viktigt för det offentliga att på olika sätt stödja ”Start-up”-scener, inkubatorer och science parks. De fyller en viktig roll I att möjliggöra att fler idéer blir verklighet och utvecklas i och till företag

A179:16 (Östergötlands partidistrikt) att staten ska fortsätta ta ansvar för bra tillgång till riskkapital

A180:1 (Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt) att det behövs ett utvecklat samarbete mellan stat och näringsliv för att tillsammans kunna stärka svensk konkurrenskraft inom specifika branscher

A180:2 (Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt) att arbetet med att stärka svensk export och investeringar i Sverige ska prioriteras

A180:3 (Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt) att det behövs ett större statligt engagemang för att stärka den svenska besöks- och turismnäringen

A180:4 (Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt) att det ska tas fram en nationell evenemangsstrategi för att få fler stora evenemang

till Sverige
A180:9 (Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt) att det offentliga strategiskt ska använda sig av möjligheterna till innovationsnära upphandlingar och innovationsupphandlingar
A180:11 (Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt) att föra en miljöpolitik som främjar utveckling av nya mer hållbara lösningar som understöder svenska företags möjlighet att ligga i framkant på miljöteknikområdet
A180:12 (Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt) att staten ska ta ansvar för att verktyg och framgångsrika exempel för innovationsnära upphandlingar och innovationsupphandlingar sprids inom och utanför Sverige
A180:14 (Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt) att arbetet med att minska de administrativa kostnaderna för företag måste fortsätta, till exempel genom att införa ett gemensamt register för företagsdata
A180:15 (Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt) att Almis företagsrådgivning är viktig för att fler ska våga start eget. Med det är också viktigt för det offentliga att på olika sätt stödja ”Start-up”-scener, inkubatorer och science parks. De fyller en viktig roll i att möjliggöra att fler idéer blir verklighet och utvecklas i och till företag
A180:16 (Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt) att staten ska fortsätta ta ansvar för bra tillgång till riskkapital
A181:1 (Stockholms läns partidistrikt) att det behövs ett utvecklat samarbete mellan stat och näringsliv för att tillsammans kunna stärka svensk konkurrenskraft inom specifika branscher
A181:2 (Stockholms läns partidistrikt) att arbetet med att stärka svensk export och investeringar i Sverige ska prioriteras
A181:3 (Stockholms läns partidistrikt) att det behövs ett större statligt engagemang för att stärka den svenska besöks- och turismnäringen
A181:4 (Stockholms läns partidistrikt) att det ska tas fram en nationell evenemangsstrategi för att få fler stora evenemang till Sverige
A181:11 (Stockholms läns partidistrikt) att föra en miljöpolitik som främjar utveckling av nya mer hållbara lösningar som understöder svenska företags möjlighet att ligga i framkant på miljöteknikområdet
A181:14 (Stockholms läns partidistrikt) att arbetet med att minska de administrativa kostnaderna för företag måste fortsätta, till exempel genom att införa ett gemensamt register för företagsdata
A181:15 (Stockholms läns partidistrikt) att Almis företagsrådgivning är viktig för att fler ska våga start eget. Med det är också viktigt för det offentliga att på olika sätt stödja ”Start-up”-scener,

inkubatorer och science parks. De fyller en viktig roll I att möjliggöra att fler idéer blir verklighet och utvecklas i och till företag

A181:16 (Stockholms läns partidistrikt) att staten ska fortsätta ta ansvar för bra tillgång till riskkapital

A183:1 (Karlstads arbetarekommun) att det arbetas för att det tillsätts utredningar på hur företag ska kunna vara delaktiga i samhällsekonomin och detta genom olika skatter innan alla finansiella förändringar sker

A187:1 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att partikongressen bifaller motionen och skyndsamt verkar för att Tillväxtverket tar fram förslag till handlingsplan för nyindustrialiseringsstrategin som snarast kan omsättas i praktiken

A187:2 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att partikongressen bifaller skogslänens motion om att genomföra konkreta akuta åtgärder för att säkerställa industrins framtid

A187:6 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att regeringen undersöker vilka förutsättningar som underleverantörer till stora industrier behöver för att utvecklas och prioriterar resurser för att möjliggöra denna utveckling. Detta ska ingå som en del av nyindustrialiseringsstrategins handlingsplan

A192:1 (Jönköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna får i uppgift att göra en rejäl genomgång av vårt gemensamma ägande i statliga bolag

A192:2 (Jönköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna får i uppdrag att se över styrningen över dessa verksamheter. Dvs. vad är samhällsuppdraget

A192:3 (Jönköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna gör genomlysningen för att som det var tänkt från början med statliga bolag. De skall återigen vara en motor för tillväxt, jobbskapande, gemensamt ägande och dess intäkter en tillgång för vår gemensamma välfärd

A192:5 (Jönköpings arbetarekommun) att bryta de 4 storbankernas oligopol på bankmarknaden. Detta genom att utveckla och behålla den enda statliga banken SBAB, som vi har kvar

A193:1 (Linköpings arbetarekommun) att kongressen beslutar att partiet ska ta fram ett trygghetssystem för småföretagare

A194:2 (Ystads arbetarekommun) att det socialdemokratiska partiet skall verka för en utredning som har till syfte att verka för en större beskattning av de privata bolagen inom svensk gruvnäring

A194:4 (Ystads arbetarekommun) att det socialdemokratiska partiet skall verka för en utredning som har till syfte att verka för en utvidgning av LKABs verksamhet kring prospektering och utvinning av Sveriges mineralfyndigheter

A335:5 (Göteborgs partidistrikt) att det innovationspolitiska rådet får i uppdrag att fokusera på innovationer med feministisk profil, som kan underlätta arbetet i kvinnodominerade branscher

A335:6 (Göteborgs partidistrikt) att statliga innovationsstöd differentieras och höjas för innovationer med positiva jämställdhetseffekter

C131:1 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att göra det enklare att generationsväxla företag och lättare att kunna bosätta sig var man vill. Se till att använda den gemensamma jordbrukspolitiken på ett sätt som gynnar unga bönder

Partikongressen föreslås besluta:

att avslå motionerna A108:4, A174:1, A174:3, A182:1, A182:2, A184:1, A190:1, A192:4, A194:1, A194:3

A108:4 (Lunds arbetarekommun) att avskaffa SJ och Infranords avkastningskrav
A174:1 (Stockholms partidistrikt) att Socialdemokraterna utreder hur framväxten av löntagarägda företag kan gynnas
A174:3 (Stockholms partidistrikt) att anställda på företag som går i konkurs ska få förtur att juridiskt ta över verksamheten och driva det som en kooperativ förening tillsammans innan andra aktörer får möjlighet att köpa verksamheten
A182:1 (Sunne arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för fler löntagarägda företag
A182:2 (Sunne arbetarekommun) att partistyrelsen ska utreda på vilket sätt en kan få en utvidgning av demokratin till fler livsområden
A184:1 (Tranemo arbetarekommun) att anta motionen
A190:1 (Oxelösunds arbetarekommun) att återställa lagen som föreskriver kravet på att alla bolag skall vara skyldiga att ha revisor (definierat enligt Aktiebolagslagen (2005:551)
A192:4 (Jönköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna i denna utredning ser över förutsättningarna genom en statligt ägd bank
A194:1 (Ystads arbetarekommun) att det socialdemokratiska partiet skall verka för en utredning som har till syfte att verka för uppförandet av en svensk mineralfond
A194:3 (Ystads arbetarekommun) att det socialdemokratiska partiet skall verka för att avkastningen från en framtida mineralfond i första hand skall gå till att täcka de behov som finns hos de lokalsamhällen som exploaterats av gruvnäringen

Partistyrelsens utlåtande över motionerna A185:1, A185:2, A185:3, A186:1, A186:2, A186:3, A186:4, A188:1, A188:2, A189:1, A189:2, A191:1, A195:1, A195:2, A195:3

UA6 Handel

Den svenska handelspolitiken är en grundbult i vår ekonomi som skapar tillväxt, sysselsättning och ökat välstånd. Svenska varor och tjänster är efterfrågade i hela världen. En tredjedel av de svenska jobben är beroende av exporten. 1,4 miljoner svenskar har ett jobb att gå till tack vare exporten. Därför verkar vi socialdemokrater för progressiva handelsavtal och för att riva handelshinder samtidigt som vi står upp för miljön, löntagarnas intressen och människors hälsa.

För att minska arbetslösheten måste vi fortsätta att skapa nya arbetstillfällen i Sverige. Ett sådant verktyg är nya progressiva och omfattande handelsavtal. Därför driver vi på för mer öppen och fri handel.

Ökad global världshandel ger också ekonomiska möjligheter till utvecklingsländer och leder till ekonomisk tillväxt. En öppnare och rättvisare handel genomsyrar flera av FN:s globala utvecklingsmål. Vi socialdemokrater ser handel som en viktig del för att bekämpa fattigdom och stärka utvecklingsländers ekonomiska utveckling. Genom krav på exempelvis arbetsmiljö och miljöhänsyn kan moderna handelsavtal även driva på för reformer avseende arbetsrätts- och miljölagstiftning och därmed bidra till förbättrade arbetsvillkor och miljöhänsyn också i utvecklingsländer.

Allt fler kritiska röster höjs runt om i världen mot globalisering och frihandel. Protektionismen och nationalismen växer. Ökade klyftor och bristen på trygghet har skapat en frustration som riktas mot öppenhet och handel i många länder. Men lösningen är inte att stänga dörren för omvärlden och sluta utvecklas. Vi måste möta de utmaningar och möjligheter som globaliseringen för med sig. Lösningen är att vara en del av utvecklingen och erbjuda ett starkt skyddsnät och en aktiv arbetsmarknadspolitik. Det är otvetydigt att ökad handel ger ökad tillväxt. Men utan en rättvis välfärd och en effektiv fördelningspolitik kommer inte tillväxten att komma alla till del. Vi socialdemokrater vet att utveckling och trygghet måste gå hand i hand. Det är därför vårt land har klarat av flera svåra strukturomvandlingar, efter till exempel varvs-, textil- och den finansiella krisen.

Diskussion och öppenhet i handelsavtalsförhandlingar är en förutsättning för en bred förankring av ett slutligt avtal. Våra folkvalda politiker måste ges möjlighet till insyn i förhandlingarna i enlighet med svenska lagar och förordningar. Vi socialdemokrater måste stå upp för öppenhet och frihandel mot de krafter som arbetar för ökad protektionism.

Öppen handel bidrar till nya och bättre jobb, högre löner, bättre konkurrens och lägre priser. Kapitalintressen får inte ensamma råda över länders utveckling eller erbjudas en fristad undan demokratisk kontroll och socialt ansvarstagande.. För oss socialdemokrater är det oacceptabelt att konkurrera om företagens investeringar genom försämrad trygghet på arbetsmarknaden, dumpa löner eller sänka miljökrav. De mänskliga rättigheterna i arbetslivet måste tillgodoses på ett bättre sätt än idag. FN:s organ för arbetslivsfrågor, ILO, och den globala arbetsrätten måste stärkas, och ILO:s agenda för anständigt arbete genomföras. Genom fortsatta satsningar på *Global Deal* kan den sociala dialogen på global nivå stärkas, ett viktigt instrument i genomförandet av FN:s globala utvecklingsmål om anständiga arbetsvillkor och ekonomisk tillväxt.

Socialdemokratins och den fackliga rörelsens samverkan över gränserna kan och bör stärkas ytterligare. Grundläggande mänskliga rättigheter i arbetslivet måste föras in i internationella handelsavtal. Sverige ska hävda arbetstagarnas rättigheter i internationella organisationer som

Internationella valutafonden, IMF, och Världsbanken, genom bilaterala kontakter och med upphandlingsregler på alla samhällsnivåer såväl globalt och nationellt.

Handel ska styras av gemensamma beslutade regelverk som är rättvisa och gäller för alla. EUs handelsavtal med utvecklingsländer måste resultera i långsiktiga och utvecklingsvänliga avtal. Hörnstenarna bör vara utveckling och partnerskap. Vissa utvecklingsländer utvecklas mycket snabbt med hjälp av globaliseringen medan andra halkar efter. Vår solidaritetspolitik syftar till att varaktigt minska fattigdomen och klyftorna i världen på ett sätt som stärker utvecklingen av demokrati och respekten för mänskliga rättigheter. Biståndet måste skapa förutsättningar för långsiktig tillväxt och fattigdomsbekämpning genom bland annat handel. De möjligheter som skapas i övergången från bistånd till handel måste bättre tas tillvara.

Traditionellt har handelsavtal främst behandlat tullkvoter och handel med varor. Så ser inte längre handelsrelationerna mellan länder ut. En bil som produceras i Sverige består av tusentals olika delar som producerats i ett hundratal olika länder. Importen och exporten är tätt sammanvävda och ömsesidigt beroende. Tjänstehandeln växer i betydelse. Export handlar inte längre enbart om varor utan i allt högre grad om tjänster. Det är inom denna sektor som en stor andel av de nya jobben växer fram. Svensk tjänsteexport växer snabbt och potentialen är stor. Därför behövs nya typer av handelsavtal som tar hänsyn till dessa så kallade globala värdekedjor och en växande tjänstehandel. Samtidigt ska vi slå vakt om arbets- och kollektivavtalsrätten.

Globaliseringen har också medfört en stor ökning av enskilda företags investeringar i andra länder. Multinationella företag etablerar sig i andra länder, butiks- och restaurangkedjor internationaliseras. Det finns ett behov av investeringsskydd i nya handelsavtal men de måste utformas på ett sätt så att de inte kan missbrukas av multinationella företag. Investeringsskydd ska heller inte hindra enskilda stater att utifrån demokratiskt fattade beslut ändra sina lagar. För en rättvis juridisk process kopplad till investeringstvister är internationell skiljedom eftersträvansvärt då det garanterar både statligt oberoende och begränsar bolagens påverkan på besluten. Investerare behöver ges ett grundläggande skydd mot diskriminering och möjlighet att få viss ersättning om förutsättningarna för den investering som gjorts kraftigt har förändrats till följd av politiska beslut. Investeringsskydd är grundlagsskyddat i Sverige och även inkluderat i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna men saknas i många länder vilket hindrar svenska företag, särskilt små och medelstora, från att investera och expandera sin verksamhet. Det i sin tur hindrar framväxten av nya jobb.

Ett frihandelsavtal mellan EU och USA är viktigt för EU, Sverige och USA eftersom ett sådant avtal skulle kunna skapa fler jobb och mer tillväxt. USA är Sveriges fjärde största exportmarknad och per capita är Sverige en av de största investerarna i USA. Tillsammans representerar EU och USA halva världens BNP och en tredjedel av världshandeln. Ett handelsavtal mellan EU och USA har stor geopolitisk såväl som strategisk betydelse, inte minst för Sverige. Ett modernt handelsavtal skulle också kunna sätta standarder som kan bli globala och bidra till att stärka

skyddet för miljö och arbetstagares rättigheter på den amerikanska marknaden. För oss socialdemokrater är det självklart att ett avtal inte kan ingås om det sker på bekostnad av arbetares rättigheter, vår miljö, människors hälsa eller vårt demokratiska utrymme. Detsamma gäller för övriga handelsavtal som just nu förhandlas av EU. Vi socialdemokrater ska verka för progressiva handelsavtal som både respekterar moderna handelsmönster, värnar om människor och miljö samt det demokratiska beslutsfattandet.

Handelsavtalet mellan EU och Kanada, CETA, har väckt stor debatt. Därför har själva avtalstexten kompletterats med ett så kallat tolkningsinstrument. Tolkningsinstrumentet är juridiskt bindande och klargör att ingenting i avtalet skulle innebära inte sänkta standarder gällande exempelvis arbetsrätts- och miljölagstiftning. Avtalet innehåller omfattande och bindande åtaganden för skydd av arbetstagarnas rättigheter. Det förbinder EU, dess medlemsstater och Kanada att förbättra nationella lagar med målet att ge arbetstagare en hög skyddsnivå och slår fast att parterna inte får försämra nationell arbetslagstiftning i syfte att främja handel och locka till sig investeringar. CETA-avtalet förändrar inte arbetstagarnas rätt att förhandla om, ingå och tillämpa kollektivavtal och inskränker inte strejkrätten. Avtalet slår dessutom fast skyldigheten att följa internationella multilaterala miljöavtal och uppmuntrar parterna att hålla höga miljöskyddsnivåer och fortsatt förbättra lagstiftningen på miljöområdet. Avtalet ska inte påverka regleringsrätten eller inskränka det demokratiska utrymmet.

Partikongressen föreslås besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: A186:1, A188:1, A189:1, A195:3

A186:1 (Huddinge arbetarekommun - enskild) att förhandlingarna ska ske på ett så öppet sett så att ländernas parlamentsledamöter har tillgång till materialet under hela processen
A188:1 (Ystads arbetarekommun) att säga nej till klausuler i frihandelsavtal om samordning av standarder och lagstiftning som innebär att krav enligt svenska bestämmelser om miljöskydd, konsumentskydd och arbetarskydd sänks eller försvårar/förhindrar framtida höjningar
A189:1 (Höganäs arbetarekommun) att säga nej till klausuler i handelsavtalet TTIP och CETA om samordning av standarder och lagstiftning som innebär att krav enligt svenska bestämmelser om miljöskydd, konsumentskydd och arbetarskydd sänks eller försvårar/förhindrar framtida höjningar
A195:3 (Sunne arbetarekommun) att demokratins suveränitet över marknaden värnas

Partikongressen föreslås besluta:

att avslå motionerna A185:1, A185:2, A185:3, A186:2, A186:3, A186:4, A188:2, A189:2, A191:1, A195:1, A195:2

A185:1 (Hässleholms arbetarekommun - enskild) att ej underteckna någon del av TTIP-avtalet mellan USA och EU eller något framtida avtal med motsvarande innehåll
A185:2 (Hässleholms arbetarekommun - enskild) att ej ratificera CETA-avtalet mellan Kanada och EU, samt
A185:3 (Hässleholms arbetarekommun - enskild) att ej underteckna TISA-avtalet
A186:2 (Huddinge arbetarekommun - enskild) att ej underteckna TTIP-avtalet mellan USA och EU eller något framtida avtal om de innehåller en möjlighet för företag att stämma stater. som ICS eller ISDS
A186:3 (Huddinge arbetarekommun - enskild) att ej ratificera CETA-avtalet mellan Kanada och EU
A186:4 (Huddinge arbetarekommun - enskild) att ej underteckna TISA-avtalet om avtalet innehåller möjligheten för företag att stämma stater
A188:2 (Ystads arbetarekommun) att säga nej till frihandelsavtal om det innehåller en tvistlösningsmekanism typ ISDS eller ICS eller om det på annat sätt inskränker eller riskerar medföra skadestånd för staters demokratiskt fattade beslut eller inskränker partsautonomin och de fackliga rättigheterna
A189:2 (Höganäs arbetarekommun) att säga nej till TTIP och CETA om det innehåller en tvistlösningsmekanism typ ISDS eller ICS eller om det på annat sätt inskränker staters demokratiska beslutsfattande eller inskränker partsautonomin och de fackliga rättigheterna
A191:1 (Torsby - Nordvärmlands arbetarekommun - enskild) att yrka nej till CETA och TTIP
A195:1 (Sunne arbetarekommun) att Socialdemokraterna inte ska acceptera en ICS-mekanism i TTIP-avtalet
A195:2 (Sunne arbetarekommun) att Socialdemokraterna inte ska acceptera mekanismer liknande ICS-mekanismen i några framtida avtal

ALLA SOM KAN JOBBA SKA JOBBA

Partistyrelsens utlåtande över motionerna A197:1, A197:2, A202:1, A202:2, A203:1, A208:8, A208:10, A208:11, A209:1, A209:2, A209:3, A209:4, A209:5, A209:6, A209:7, A210:1, A210:2, A210:3, A211:1, A211:2, A211:3, A211:4, A222:1, A226:1, A227:1, A228:1, A230:1, A230:2, A251:1, A260:1, A263:1, A263:2, A263:3, A263:5, A265:1, A265:2, A266:1, A266:2, A266:3, A267:1, A268:1, A269:1, A270:1, A271:1, A272:1, A273:1, A274:1, A300:1, A300:2, A300:3, A300:4, A301:1, A301:2, A304:1, A306:1, A320:1, A321:1, A321:2, A321:3, A321:4, A322:1, A323:1, A324:2, A325:1, A331:1, A332:1, A332:4, A332:5, A332:7, A332:11, A332:12, A332:14, A334:1, A334:2, A334:3, A334:4, A334:5, A334:6, A337:1, A358:5, A358:8, A358:9, A358:10, A373:1, A378:1, A378:2, A378:3, A378:4, A378:5, A378:6, A378:7, A379:1, A379:2, A379:3, A379:4, A379:5, A379:6, A379:7, A379:8, A379:10, A380:3, A384:1, A384:2, A384:3, A387:1, A388:1, A389:1, A390:1, A391:1, A392:1, A393:1, A394:1, A395:1, A396:1, A397:1, A398:1, A399:1, A400:1, A402:1, A407:10, A409:1, A409:2, A410:1, A411:1, A411:2, A411:3, A412:1, A412:2, A412:3, A414:1, A414:2, A442:1, A442:2, A443:1, A445:1,

A458:1, A458:2, A473:1, A474:1, A475:1, A483:1, A484:1, A485:1, A486:1, A487:1, A488:1, A489:1, A490:1, A491:1, A492:1, A493:1, A494:1, A495:1, A496:1, A497:1, A498:1, A512:1, A513:1, A514:2, A515:2, A518:1, A519:2, A520:2, A521:2, A522:2, A523:2, A524:2, A525:2, A526:2, A527:2, A528:2, A529:2, A531:2, A532:2, A533:2, A534:2, A535:2, A536:2, A559:1, A560:1, A564:1, C229:3, D305:1, D432:1, D666:20, D666:21, D666:22, D666:23, D666:24, D666:25, F77:6

UA7 Arbetsmarknad och A-kassa

Arbetsmarknad

Hög sysselsättning och låg arbetslöshet är ett av de viktigaste redskapen för att uppnå ett jämlikt samhälle där varje invånare kan känna sig fri och få tillgång till trygghet och välfärd. Att arbeta, göra nytta, vara i ett socialt sammanhang och tjäna sina egna pengar är viktigt för vårt välbefinnande. Arbetslöshet påverkar hela vårt samhälle negativt. Arbetslöshet innebär att våra mänskliga resurser inte tas tillvara, att människors frihet minskar och att arbetstagarnas position på arbetsmarknaden försvagas. Högst på dagordningen står därför kampen mot arbetslösheten.

Under de senare åren har tudelningen på arbetsmarknaden blivit allt allvarligare. Utbildningsnivåerna har ökat och många har fått bättre jobb med hög inkomst. Samtidigt har en allt större grupp lämnats utanför. Kraftiga lågkonjunkturer i kombination med brist på insatser har gjort att den strukturella arbetslösheten har ökat successivt. Bristande tillgång till utbildning, kompetensutveckling och möjlighet till omställning har bidragit till att stora grupper fått lämna arbetsmarknaden eller har svårt att komma in. De senaste årens asylmottagande har också inneburit att nya grupper med kort utbildning kommit in på arbetsmarknaden. När arbetstagarnas sammansättning blir allt mer differentierad så innebär det att arbetsmarknadspolitiken och utbildningspolitiken måste anpassas för att också fånga upp denna grupp. Det innebär stora utmaningar, men rätt hanterat också stora möjligheter.

Partistyrelsen menar att jämställdhetsarbetet måste präglas av handling och aktivitet. Jämställdheten i arbetslivet ska öka. Kvinnor och män ska ha samma lön för samma jobb. För att minska löneskillnaderna är det avgörande att både kvinnor och män tar ansvar för omsorg av barn och för hemmets obetalda arbete. Som ett steg på vägen mot ett jämställt uttag av föräldraförsäkringen är nu ytterligare en månad reserverad för vardera föräldern. Vårdnadsbidraget är avskaffat. Årliga lönekartläggningar har återinförts. SCB och många andra institutioner tar kontinuerligt fram statistik som rör kvinnor och mäns representation.

Sedan den socialdemokratiskt ledda regeringen tillträdde 2014 har arbetslösheten sjunkit och sysselsättningen ökat. Ungdomsarbetslösheten har pressats tillbaka kraftigt. Arbetsförmedlingen och kommunerna jobbar tillsammans för att hantera ungdomsarbetslösheten med hjälp av delegationen för unga till arbete som tillsattes av regeringen vid tillträdet.

Fortfarande präglas arbetsmarknaden av bristfällig matchning. Trots att över 300 000 personer söker jobb i Sverige har arbetsgivare allt svårare att finna rätt kompetens. Situationen är allvarlig och hämmar såväl Sveriges utveckling som bidrar till högre arbetslöshet än vad annars skulle vara fallet.

Partistyrelsen menar att en förbättrad matchning på arbetsmarknaden kräver att Arbetsförmedlingen utvecklas till en stark matchningsmyndighet. Det innebär att myndigheten i ökad utsträckning måste klara av att möta upp arbetsgivarnas behov. Eftersom arbetsgivare ofta har behov av personal med specifik erfarenhet eller utbildning så måste Arbetsförmedlingen bli bättre på att synliggöra arbetssökandes kompetens, matcha arbetssökande mot arbetsgivare och erbjuda möjlighet validering, utbildning och lönestöd. Arbetsförmedlingen måste i högre utsträckning kunna ställa om och anpassa sig till rådande arbetsmarknadsläge. Arbetsmarknadspolitik kräver hög grad av flexibilitet och snabbhet för att kunna lyckas.

Sverige är och ska fortsatt vara ett bra land att driva företag i. Den svenska modellen reglerar stora delar av förutsättningarna på arbetsmarknaden med avtal istället för lag, vilket bidrar till en stark och flexibel arbetsmarknad. Svenska modellen främjar också strukturomvandling. När ett företag inte längre är produktivt måste det kunna läggas ned och personal frigöras. Däremot är det viktigt att vissa företag och samhället inte lämnar individerna i sticket när så sker. Även kommuner som drabbas av stora varsel ska få stöd. Arbetsförmedlingen, facken och trygghetsorganisationerna är mycket bra på att tillsammans hantera varsel och hjälpa personer till ny sysselsättning.

Flera motionärer beskriver behovet av kommunal och regionalt anpassad arbetsmarknadspolitik. Sverige är förvisso ett litet land, men vår arbetsmarknad har stor bredd och ser olika ut beroende på var i landet vi befinner oss. Länsarbetsnämnderna har tagits bort och därmed finns ett stor behov av en regionalt anpassad arbetsmarknadspolitik som kan möta upp de regionala kompetensbehoven. Kompetensplattformarna fungerar olika bra inom olika delar av landet. Det saknas oftast verktyg för att vara en aktör som på allvar kan bidra till att de regionala kompetensbehoven möts. För att skapa tillväxt i landets alla regioner ska närings- och arbetsmarknadspolitiken anpassas efter regionala förutsättningar.

Även den kommunala arbetsmarknadspolitiken spelar en viktig roll. Många kommuner har själva arbetsmarknadspolitiska insatser för att minska antalet personer med försörjningsstöd. Samtidigt är kommunerna viktiga arbetsgivare och centrala aktörer gällande utbildning. Därför är det bra, och till och med nödvändigt, att stat och kommun samarbetar om arbetsmarknadspolitiken. Partistyrelsen menar att arbetsmarknadspolitiken är en statlig angelägenhet som inte kan lämnas endast till kommunens ansvar. Arbetsförmedlingen ska hjälpa alla arbetssökande i behov av insatser, oavsett om de har aktivitetsstöd, a-kassa eller försörjningsstöd.

De låga förtroendesiffrorna som Arbetsförmedlingen haft under många år bidrar till matchningsproblemen på arbetsmarknaden. Arbetsförmedlingen har ett svårt uppdrag men myndighetens resultat måste förbättras för att fler arbetsgivare ska vända sig till arbetsförmedlingen för att hitta personal. Myndigheten har under senare tid förbättrat sitt samarbete med arbetsgivare och arbetstagare, men mycket arbete återstår.

På svensk arbetsmarknad är utbildning viktigt. Gymnasieutbildning har blivit en tydlig tudelare på arbetsmarknaden. Den som saknar gymnasieutbildning får det allt svårare att hävda sig i konkurrensen om jobben. Därför är det viktigt att de som saknar gymnasieutbildning får möjlighet att skaffa en sådan. Den socialdemokratiskt ledda regeringen har vidtagit åtgärder för detta. Att gymnasieutbildning oftast krävs på arbetsmarknaden är inte detsamma som att arbetsuppgifterna som ska utföras alltid kräver gymnasieutbildning. Istället används en fullgjord examen som ett kvitto på att personen kan ta till sig information/kunskap och fullföljer sitt arbete.

En allt större andel av dem som är inskrivna på arbetsförmedlingen saknar fullföljd gymnasieutbildning. Ett relativt stort antal har endast några få års utbildning med sig. Det betyder inte att dessa personer saknar kompetens. Det betyder att arbetsmarknadspolitiken måste bli bättre på att synliggöra kompetens och komplettera utbildningar på olika nivåer. Resultatet i arbetsmarknadsutbildningarna måste förbättras och riktas till individer som bedöms klara utbildning och genom utbildningen öka sina möjligheter till jobb. Med anledning av ökningen av antalet arbetslösa med kort utbildning som nu är inskrivna hos Arbetsförmedlingen är det viktigt att fler börjar studera. Den socialdemokratiskt ledda regeringen inför möjlighet för långtidsarbetslösa och personer med kort utbildning att studera med ersättning.

Fler arbetstagare måste få möjlighet till validering. Den socialdemokratiskt ledda regeringen har satsat stort på utökade medel för validering, bland annat genom snabbspår som möjliggör för nyanlända med utbildning eller erfarenhet från ett bristyrke att snabbt fortsätta arbete inom sitt yrke. För en effektiv validering krävs inte bara ekonomiska medel utan också effektiva valideringssystem och fungerande handläggning från arbetsförmedlingens sida.

Ur ett internationellt perspektiv har Sverige låg långtidsarbetslöshet. Den svenska partsmodellen, med kollektivavtal och omställningsavtal är en viktig förklaring. För att Sverige ska stå sig stark i konkurrensen är det viktigt att fler får tillgång till kompetensutveckling genom hela arbetslivet. Här har både arbetsmarknadens parter och politiken ett stort ansvar. Det stärker Sverige men gör också att individer kan få bättre arbete genom arbetslivet och inte behöva vara rädd för arbetslöshet. Kompetensutveckling stärker vårt lands omställningsförmåga. Regeringen har inlett dialog med parterna om kompetensförsörjningen på arbetsmarknaden. Det handlar både om insatser för att få arbetslösa i jobb och möta upp behovet av arbetskraft. Men också undersöka om det finns sätt att underlätta för kompetensutveckling och möjlighet till kompletterande

utbildning mitt i arbetslivet. När arbetstagare får möjlighet till mer kvalificerade arbeten bidrar det också till att nya på arbetsmarknaden får lättare att komma in.

För personer som har varit arbetslösa länge, har ett funktionshinder som medför nedsatt arbetsförmåga eller har kommit nyligen till Sverige så fyller subventionerade anställningar en viktig funktion. Forskning visar att det är det effektivaste sättet att få över personer i reguljär anställning. För att förhindra stora undanträngningseffekter och missbruk är det viktigt att de subventionerade anställningarna används på ett riktigt sätt och att arbetsgivaren seriositet prövas. Här har Arbetsförmedlingen ett stort ansvar. Den socialdemokratiskt ledda regeringen har infört krav på kollektivavtal eller kollektivavtalsenliga villkor för nystartsjobben. Samtidigt har regeringen styrt om subventionen för att bättre nå personer som har varit arbetslösa länge eller är nyanlända. Samtliga subventionerade anställningar ses nu över för att bättre bidra till en fungerande arbetsmarknad där såväl Arbetsförmedlingen och arbetsgivare finner stödet lätthanterat och där arbetssökande får rätt stöd.

Den som dömts och avtjänat sitt straff måste ha en rimlig möjlighet att återgå till egen försörjning genom arbete. Möjlighet för arbetsgivare att begära utdrag ur belastningsregistret utan stöd i lagen ska därför begränsas.

Personer med funktionshinder som medför nedsatt arbetsförmåga är extra utsatta på arbetsmarknaden. Lönebidraget fyller en viktig funktion för denna grupp och för att lönebidraget ska fortsätta göra så måste taket i lönebidraget höjas kontinuerligt. Samhall är en viktig aktör för att personer med funktionshinders som har nedsatt arbetsförmåga ska ges möjlighet att arbeta efter sin förmåga. Samhall ska vara en arbetsgivare som välkomnar personer med stora funktionshinder.

A-kassa

Den svenska modellen bygger på avtal mellan starka parter på arbetsmarknaden. För att modellen ska fungera krävs att staten bidrar med aktiv arbetsmarknadspolitik och en bra arbetslöshetsförsäkring. På så sätt har den svenska partsmodellen kraftfullt bidragit till ett modernt arbetsliv och konkurrenskraftiga företag.

En väl fungerande, frivillig och solidariskt finansierad omställningsförsäkring som administreras av fristående a-kassor är en viktig grundsten i den svenska arbetsmarknadsmodellen. Rätt utformad kommer en sådan arbetslöshetsförsäkring möjliggöra nödvändig strukturomvandling, ge ekonomisk trygghet till dem som förlorar jobbet, stimulera efterfrågan i ekonomin när arbetslösheten stiger och motverka press nedåt på lönerna samt upprätthålla arbetslinjen.

Efter den borgerliga regeringens nedmontering av a-kassan behöver arbetslöshetsförsäkringen reformeras och förbättras i flera avseenden. Partistyrelsen vill poängtera att förändringarna kommer att ta tid och ske utifrån tydliga prioriteringar.

Att höja taket i a-kassan har haft högsta prioritet. Målet är att de allra flesta ska ha 80 procent av tidigare lön i ersättning. Då säkerställs tryggheten för breda grupper, vilket bidrar till legitimiteten för hela försäkringen.

För att fler ska få ett rimligt inkomstskydd vid arbetslöshet har den s-ledda regeringen höjt den inkomstrelaterade ersättningen i arbetslöshetsförsäkringen. Dagpenningen har höjts från 680 till 910 kronor per dag vilket gör att den som har en månadsinkomst på upp till 25 000 kronor får 80 procent av sin inkomst de första 100 ersättningsdagarna.

Men att höja taket i försäkringen räcker inte. För få personer som är arbetslösa är berättigade till a-kassa. Fler behöver kunna kvalificera sig till a-kassa. Partistyrelsen har tidigare uppmärksammat att de deltidsarbetslösas situation är bekymmersam. Unga, framför allt unga kvinnor, är förutom att de ofta har otrygga anställningar den grupp som jobbar lägst antal timmar. Regeringen genomför nu en reform där deltidsstämplingen höjs från 75 dagar till 60 veckor från 2017. Samtidigt pågår ett utredningsarbete för att fler ska kunna kvalificera sig till a-kassa. Även fackligt arbete och andra förtroendeuppdrag ska kvalificera för ersättning från a-kassan.

När det gäller avdragsrätt för a-kasseavgift är det partistyrelsen uppfattning att den bör återinföras men partistyrelsen vill återigen poängtera att det är viktigt att a-kassan förbättras utifrån tydliga prioriteringar och ekonomiska möjligheter.

Partikongressen föreslås besluta:

att bifalla motionerna A208:11, A209:4, A209:7, A211:1, A226:1, A227:1, A228:1, A265:1, A267:1, A268:1, A269:1, A270:1, A271:1, A272:1, A273:1, A274:1, A300:2, A301:2, A358:8, A379:6, A379:7, A458:2, A483:1, A484:1, A485:1, A486:1, A487:1, A488:1, A489:1, A490:1, A491:1, A492:1, A493:1, A494:1, A495:1, A496:1, A498:1, A529:2

A208:11 (Göteborgs partidistrikt) att socialdemokraterna fortsätter verka för en A-kassa som inkluderar deltidsarbetande
A209:4 (Umeå arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att utveckla utbildningspolitikens roll för omställning och kompetensförsörjningen i arbetslivet, genom att:
A209:7 (Umeå arbetarekommun) att stärka högskolans och universitetens roll för omställning och arbetslivets kompetensförsörjning
A211:1 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för en ökad flexibilitet i arbetsmarknadspolitiken i syfte att erbjuda individanpassade aktiva insatser utformade för att

möta arbetsplatsernas faktiska kompetensbehov
A226:1 (Stockholms Arbetarekommun) att 75-dagarsregeln för deltidsarbetslösa i A-kassan avskaffas
A227:1 (Stockholms Arbetarekommun) att 75-dagarsregeln för deltidsarbetslösa i A-kassan avskaffas
A228:1 (Karlskrona arbetarekommun) att 75-dagarsregeln slopas
A265:1 (Karlskrona arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att beredskapsjobben återinförs som en arbetsmarknadspolitisk åtgärd
A267:1 (Halmstads arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att arbetslöshetsförsäkringens regelverk ändras så att deltidsarbetslösa inte missgynnas. Det ska alltid löna sig att jobba deltid och stämpla på deltid framför att stämpla på heltid
A268:1 (Stockholms Arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att arbetslöshetsförsäkringens regelverk ändras så att deltidsarbetslösa inte missgynnas. Det ska alltid löna sig att jobba deltid och stämpla på deltid framför att stämpla på heltid
A269:1 (Helsingborgs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att arbetslöshetsförsäkringens regelverk ändras så att deltidsarbetslösa inte missgynnas. Det ska alltid löna sig att jobba deltid och stämpla på deltid framför att stämpla på heltid
A270:1 (Höganäs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att arbetslöshetsförsäkringens regelverk ändras så att deltidsarbetslösa inte missgynnas. Det ska alltid löna sig att jobba deltid och stämpla på deltid framför att stämpla på heltid
A271:1 (Örebro arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att arbetslöshetsförsäkringens regelverk ändras så att deltidsarbetslösa inte missgynnas. Det ska alltid löna sig att jobba deltid och stämpla på deltid framför att stämpla på heltid
A272:1 (Falkenbergs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att arbetslöshetsförsäkringens regelverk ändras så att deltidsarbetslösa inte missgynnas. Det ska alltid löna sig att jobba deltid och stämpla på deltid framför att stämpla på heltid
A273:1 (Karlskrona arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att arbetslöshetsförsäkringens regelverk ändras så att deltidsarbetslösa inte missgynnas
A274:1 (Eskilstuna arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att arbetslöshetsförsäkringens regelverk ändras så att deltidsarbetslösa inte missgynnas. Det ska alltid löna sig att jobba deltid och stämpla på deltid framför att stämpla på heltid
A300:2 (Sandvikens arbetarekommun - enskild) att möjligheten att stämpla på deltid, längre tid, återinförs
A301:2 (Bjuvs arbetarekommun) att slopa 75 dagars gränsen för deltidsstämpling
A358:8 (Stockholms partidistrikt) att det ska bli lättare och gå snabbare att få utbildning såväl som yrkeserfarenhet validerad
A379:6 (Avesta arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för nationella insatser som på lokal och regional nivå stärker samordningen och arbetsplatsernas tillgänglighet till stöd för validering och kompetenskartläggning samt utförandet av kompetenshöjande insatser
A379:7 (Avesta arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att arbetsmarknads- och utbildningspolitiken medverkar till att möta arbetsplatsernas kompetensförsörjningsbehov

A458:2 (Östergötlands partidistrikt) att 75-dagarsregeln tas bort
A483:1 (Borlänge arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att deltidsbegränsningsregeln i A-kassan ska tas bort
A484:1 (Umeå arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att deltidsbegränsningsregeln i A-kassan ska tas bort
A485:1 (Hagfors arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att deltidsbegränsningsregeln i A-kassan ska tas bort.
A486:1 (Ludvika arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att deltidsbegränsningsregeln i A-kassan ska tas bort
A487:1 (Stockholms Arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att deltidsbegränsningsregeln i A-kassan ska tas bort
A488:1 (Hässleholms arbetarekommun) att socialdemokraterna ska verka för att deltidsbegränsningsregeln i A-kassan ska tas bort
A489:1 (Skurups arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att deltidsbegränsningsregeln i A-kassan ska tas bort
A490:1 (Upplands Väsby arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att deltidsbegränsningsregeln i A-kassan ska tas bort
A491:1 (Sjöbo arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att deltidsbegränsningsregeln i A-kassan ska tas bort
A492:1 (Mjölby arbetarekommun) att socialdemokraterna ska verka för att deltidsbegränsningsregeln i A-kassan ska tas bort
A493:1 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att deltidsbegränsningsregeln i A-kassan ska tas bort
A494:1 (Norrköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att deltidsbegränsningsregeln i A- kassan ska tas bort
A495:1 (Vindelns arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att deltidsbegränsningsregeln i A-kassan ska tas bort
A496:1 (Linköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att deltidsbegränsningsregeln i A-kassan ska tas bort
A498:1 (Sandvikens arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att deltidsbegränsningsregeln i A-kassan ska tas bort
A529:2 (Västerås arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för arbetslöshetsförsäkringen

Partikongressen föreslås besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: A197:1, A197:2, A202:1, A202:2, A203:1, A208:8, A208:10, A209:1, A209:2, A209:3, A209:5, A209:6, A210:1, A210:2, A210:3, A211:2, A211:3, A211:4, A222:1, A230:1, A230:2, A251:1, A260:1, A263:1, A263:2, A263:3, A263:5, A265:2, A266:1, A266:2, A266:3, A300:1, A300:4, A301:1, A304:1, A306:1, A320:1, A321:1, A321:2, A321:3, A321:4,

A322:1, A323:1, A324:2, A325:1, A331:1, A332:1, A332:5, A332:7, A332:11, A332:12, A332:14, A334:1, A334:2, A334:3, A334:4, A334:5, A334:6, A358:5, A358:9, A358:10, A373:1, A378:1, A378:2, A378:3, A378:4, A378:5, A378:6, A378:7, A379:1, A379:2, A379:3, A379:4, A379:5, A379:8, A379:10, A380:3, A384:1, A384:2, A387:1, A388:1, A389:1, A390:1, A391:1, A392:1, A393:1, A394:1, A395:1, A396:1, A397:1, A398:1, A399:1, A400:1, A402:1, A407:10, A409:1, A409:2, A410:1, A411:1, A411:2, A411:3, A412:1, A412:2, A412:3, A442:1, A442:2, A443:1, A445:1, A458:1, A473:1, A474:1, A475:1, A497:1, A512:1, A513:1, A514:2, A515:2, A518:1, A519:2, A520:2, A521:2, A522:2, A523:2, A524:2, A525:2, A526:2, A527:2, A528:2, A531:2, A532:2, A533:2, A534:2, A535:2, A536:2, A559:1, A560:1, A564:1, C229:3, D305:1, D432:1, D666:20, D666:21, D666:22, D666:23, D666:24, D666:25, F77:6

A197:1 (Skövde arbetarekommun) att verka för att arbetsgivaren ej ska kunna kräva att ta del av utdrag ur belastningsregistret 9 §, enskild person, RPS 442.3. (Det ska fortfarande vara möjligt för arbetsgivaren att begära begränsat utdrag ur belastningsregistret som omfattar förskola, skola, barnomsorg, LSS och HVBhem)

A197:2 (Skövde arbetarekommun) att verka för att arbetsgivaren tvingas betala skadestånd om denna på något sätt tar del av arbetstagarens utdrag ur belastningsregistret 9 §, enskild person, RPS 442.3. (detta berör ej begränsat utdrag ur belastningsregistret som omfattar förskola, skola, barnomsorg, LSS och HVBhem)

A202:1 (Falu arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för en översyn av arbetsmarknadsprogrammen samt

A202:2 (Falu arbetarekommun) att partikongressen beslutar att alla arbetsmarknadsprogram ska vara a-kassegrundande

A203:1 (Avesta arbetarekommun) att Socialdemokraterna utformar ett arbetsmarknadspolitiskt program inför nästa valrörelse där man ser alla människor som en tillgång

A208:8 (Göteborgs partidistrikt) att maxbeloppet för lönebidrag ska höjas

A208:10 (Göteborgs partidistrikt) att arbetsvillkoret i A-kassan sänks

A209:1 (Umeå arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för en ökad flexibilitet i arbetsmarknadspolitiken i syfte att erbjuda individanpassade aktiva insatser utformade för att möta arbetsplatsernas faktiska kompetensbehov

A209:2 (Umeå arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för en ökad flexibilitet i arbetsmarknadspolitiken i syfte att uppnå större anpassning till lokala och regionala behov

A209:3 (Umeå arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att Sverige bygger upp ett system med strukturer och uthållig nationell finansiering av yrkes- och branschvalidering av faktiska kunskaper och färdigheter

A209:5 (Umeå arbetarekommun) att stärka tillgången till yrkesinriktad arbetsmarknadsutbildning

A209:6 (Umeå arbetarekommun) att stärka tillgången till yrkeshögskole- och Yrkesvuxutbildningar som möter arbetslivets behov av kompetens, och som i ökad utsträckning fungerar som omskolningsinsats inom bristyrken

A210:1 (Luleå arbetarekommun) att socialdemokraterna verkar för en ökad flexibilitet i arbetsmarknadspolitiken i syfte att erbjuda individanpassade aktiva insatser utformade för att möta arbetsplatsernas faktiska kompetensbehov

A210:2 (Luleå arbetarekommun) att socialdemokraterna verkar för en ökad flexibilitet i arbetsmarknadspolitiken i syfte att uppnå större anpassning till lokala och regionala behov

A210:3 (Luleå arbetarekommun) att socialdemokraterna verkar för att Sverige bygger upp ett system med strukturer och uthållig nationell finansiering av yrkes- och branschvalidering av faktiska kunskaper och färdigheter

A211:2 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för en ökad flexibilitet i arbetsmarknadspolitiken i syfte att uppnå större anpassning till lokala och regionala behov

A211:3 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att Sverige bygger upp ett system med strukturer och uthållig nationell finansiering av yrkes- och branschvalidering av faktiska kunskaper och färdigheter

A211:4 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att utveckla utbildningspolitikens roll för omställning och kompetensförsörjningen i arbetslivet, genom att: - Stärka tillgången till yrkesinriktad arbetsmarknadsutbildning - Stärka tillgången till yrkeshögskole- och Yrkesvuxutbildningar som möter arbetslivets behov av kompetens, och som i ökad utsträckning fungerat som omskolningsinsats inom bristyrken - Stärka högskolans och universitetens roll för omställning

A222:1 (Umeå arbetarekommun) att avdragsrätten för fack- och a-kasseavgift ses över och återinförs

A230:1 (Umeå arbetarekommun) att Sveriges Socialdemokratiska Arbetareparti ska verka för att ersättningsnivåerna i a-kassan höjs till att utgöra 90 procent av inkomsten för 90 procent av löntagarna

A230:2 (Umeå arbetarekommun) att Sveriges Socialdemokratiska Arbetareparti ska verka för att karensdagarna vid uppsägning från arbetsgivaren i a-kassan tas bort

A251:1 (Helsingborgs arbetarekommun) att Socialdemokraterna skall jobba för en mer flexibel arbetsmarknadspolitik

A260:1 (Halmstads arbetarekommun) att verka för att försörjningsstöd till personer som är arbetslösa ses över och förändras så att Arbetsförmedlingen får ett samlat ansvar för alla individer som är arbetslösa (utan annan problematik) och som behöver stöd för att etablera eller återetablera sig på arbetsmarknaden

A263:1 (Kristianstads arbetarekommun) att verka för en normalisering och acceptans för deltidsstudier under arbetslivet

A263:2 (Kristianstads arbetarekommun) att verka för en arbetsmarknad där kompetensutvecklande studier skall utgöra minst en timme av den ordinarie arbetsdagen i snitt för arbetstagare

A263:3 (Kristianstads arbetarekommun) att verka för att kompetenskartläggning och studieplaner för arbetstagare skall upprättas årligen

A263:5 (Kristianstads arbetarekommun) att verka för ett allmängiltigförklarande av omställningsfonderna och öppna dessa för förebyggande kompetensutvecklingsinsatser under

arbetslivet
A265:2 (Karlskrona arbetarekommun) att Socialdemokraterna jobbar för flera alternativ på sysselsättning inom extratjänstmodellen
A266:1 (Malmö arbetarekommun) att Arbetsförmedlingens resurser får användas på ett flexibelt sätt för att minska arbetslösheten
A266:2 (Malmö arbetarekommun) att verksamheten kvalitetssäkras tillsammans med kommunen
A266:3 (Malmö arbetarekommun) att dialogen med näringslivet intensifieras
A300:1 (Sandvikens arbetarekommun - enskild) att studerandevillkoret återinförs i A-kassan
A300:4 (Sandvikens arbetarekommun - enskild) att inför i A-kassan ett arbetsvillkor med ett visst antal arbetsveckor och årsarbetstid i % på en 12 månadersperiod, då kan fler som får årsarbetstiden uppsplittrad, kvalificera sig
A301:1 (Bjuvs arbetarekommun) att höja ersättningsnivåerna
A304:1 (Nyköpings arbetarekommun) att regelverket för aktivitetsrapporten förenklas
A306:1 (Karlstads arbetarekommun) att det arbetas fram förslag och lagar på hur företag ska kunna vara delaktiga och ta ansvar, för samhällen och de anställda som man lämnar efter sig vid en flytt
A320:1 (Varbergs arbetarekommun) att lönebidraget skall höjas till en nivå som motsvarar avtalsenliga löner i den bransch man arbetar och regleras i samband med lönerörelserna
A321:1 (Ale arbetarekommun) att det bör ske en höjning av maxbeloppet för lönebidraget
A321:2 (Ale arbetarekommun) att det utarbetas en modell för en återkommande höjning av lönebidraget, där ett riktmärke kan vara att det ska öka i takt med löneutvecklingen på den svenska arbetsmarknaden
A321:3 (Ale arbetarekommun) att maxbeloppet för lönebidrag ska höjas
A321:4 (Ale arbetarekommun) att det utarbetas en modell för en återkommande höjning av lönebidraget
A322:1 (Ludvika arbetarekommun) att Socialdemokraterna arbetar för att taket för trygghetsanställningsbidraget höjs och blir indexreglerat
A323:1 (Sölvesborgs arbetarekommun) att tillse att taket för lönebidrag följer den allmänna löneutvecklingen
A324:2 (Umeå arbetarekommun) att återinföra avdragsrätt för arbetslöshetsförsäkringen
A325:1 (Hultsfreds arbetarekommun - enskild) att socialdemokraterna ser till att sanktioner införs enligt motionen
A331:1 (Eskilstuna arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att anställningsstödet instegsjobb ska vara arbetslöshetskassagrundande
A332:1 (Skånes partidistrikt) att genom ökade resurser bredda antalet yrkeskategorier inom offentlig sektor för att avlasta hårt arbetstyngda yrkesgrupper
A332:5 (Skånes partidistrikt) att förtydliga arbetsförmedlingens uppdrag så att de matchar arbetssökandes förmåga med efterfrågan på arbetsmarknaden
A332:7 (Skånes partidistrikt) att arbetsförmedlingen ges ett tydligt mandat att låta lokala förutsättningar styra fördelningen av resurser och hur de används
A332:11 (Skånes partidistrikt) att en kraftfull satsning för subventionerade anställningar med

högre kvalitet genomförs
A332:12 (Skånes partidistrikt) att taket för anställningsstödets bidragsgrundande lön höjs till 25 000 kr för att sedan följa den allmänna löneutvecklingen i Sverige
A332:14 (Skånes partidistrikt) att arbetsmarknadsmarknadsutbildningar ska också ge möjlighet till studiefinansiering
A334:1 (Luleå arbetarekommun) att alla offentliga sektorer, organisationer, förvaltningar, och nämnder ska ha jämlikhets- och mångfaldskommittén. Jämlikhets- och Mångfaldskommitténs arbete ska ha fokus på att öka medvetenheten, vara rådgivande, kartlägga, följa och uppmärksamma
A334:2 (Luleå arbetarekommun) att alla offentliga sektorer, organisationer, förvaltningar, och nämnder ska kartlägga, ha jämlikhets- och mångfaldsplan och verksamhet. Samt ska kartlägga, ange könutdelningen och utomnordiska anställdas andel
A334:3 (Luleå arbetarekommun) att alla företag som gör arbete eller lägger anbud i offentlig sektor ska ha jämlikhets- och mångfaldsplan. Dessa företag ska kartlägga, ange könutdelningen och utomnordiska anställdas andel
A334:4 (Luleå arbetarekommun) att arbetsplats i offentlig sektor ska ha en jämlikhets- och mångfaldsombud som bevakar dessa frågor
A334:5 (Luleå arbetarekommun) att alla företag som gör arbete eller lägger anbud i offentlig sektor ska ha en Jämlikhets- och mångfaldsombud som bevakar dessa frågor
A334:6 (Luleå arbetarekommun) att alla offentliga sektorer, organisationer, förvaltningar, och nämnder ska ange årligen hur många kvinnor och utomnordiska de har av sina anställdas andel
A358:5 (Stockholms partidistrikt) att anställningsstöden blir mer flexibla
A358:9 (Stockholms partidistrikt) att lagen anpassas så att gymnasieungdomar som får sin ferielön av kommunen kan ha placering i såväl privat näringsliv som ideell sektor
A358:10 (Stockholms partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för att lagen anpassas för att möjliggöra ett utökat samarbete av feriearbeten mellan kommun, näringsliv och ideell sektor
A373:1 (Gotlands arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna tar fram en strategi och arbetssätt för att förbättra kvinnors arbetsvillkor och ställning på arbetsmarknaden
A378:1 (Umeå arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar initiativ till nationella system för främjandet av kompetensutveckling i arbetslivet
A378:2 (Umeå arbetarekommun) att Socialdemokraterna som ett led i främjandet av kompetensutveckling i arbetslivet verkar för undersökningar av möjligheterna att i samverkan med arbetsmarknadens parter införa ett system för kompetensförsäkring, och utveckla lösningar där staten delfinansierar kompetensutveckling av arbetstagare som annars riskerar att bli uppsagda, samt att införa avskrivningsmöjligheter för företag som investerar i personalutbildning
A378:3 (Umeå arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar initiativ till förverkligandet av nationella system som främjar yrkes- och branschbaserad validering och kompetenskartläggning
A378:4 (Umeå arbetarekommun) att utveckling och förverkligande av nationella system för kompetensutveckling och yrkes- och branschbaserad validering sker i samverkan med de avtalsbärande parterna på arbetsmarknaden
A378:5 (Umeå arbetarekommun) att Socialdemokraterna medverkar till att undersöka

möjligheten till nationella program som stödjer införande av hållbara processer för strategisk kompetensutveckling baserad på yrkes- och branschvalidering
A378:6 (Umeå arbetarekommun) att Socialdemokraterna medverkar till att undersöka möjligheten att genomföra valideringscheckar
A378:7 (Umeå arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för nationella insatser som på lokal och regional nivå stärker samordningen och arbetsplatsernas tillgänglighet till stöd för validering och kompetenskartläggning samt utförandet av kompetenshöjande insatser
A379:1 (Avesta arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar initiativ till nationella system för främjandet av kompetensutveckling i arbetslivet
A379:2 (Avesta arbetarekommun) att Socialdemokraterna som ett led i främjandet av kompetensutveckling i arbetslivet verkar för undersökningar av möjligheterna att i samverkan med arbetsmarknadens parter införa ett system för kompetensförsäkring, och utveckla lösningar där staten delfinansierar kompetensutveckling av arbetstagare som annars riskerar att bli uppsagda, samt att införa avskrivningsmöjligheter för företag som investerar i personalutbildning
A379:3 (Avesta arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar initiativ till förverkligandet av nationella system som främjar yrkes- och branschbaserad validering och kompetenskartläggning
A379:4 (Avesta arbetarekommun) att utveckling och förverkligande av nationella system för kompetensutveckling och yrkes- och branschbaserad validering sker i samverkan med de avtalsbärande parterna på arbetsmarknaden
A379:5 (Avesta arbetarekommun) att Socialdemokraterna medverkar till att undersöka möjligheten till nationella program som stödjer införande av hållbara processer för strategisk kompetensutveckling baserad på yrkes- och branschvalidering
A379:8 (Avesta arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att yrkesinriktad vuxenutbildning i ökad utsträckning görs tillgänglig för omskolning till bristyrken
A379:10 (Avesta arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att högskola och universitet får ett uppdrag, knutet till riktade resurser, att medverka till omställning och främja arbetslivets kompetensförsörjning
A380:3 (Haninge arbetarekommun - enskild) att partiet arbetar för att säkra kompetensförsörjningen genom att arbeta för riktade utbildningar för de yrken som behövs i infrastrukturprojekten
A384:1 (Vallentuna arbetarekommun) att partiet ska verka för att avgiften för medlemskap i en fackförening och en arbetslöshetskassa ska vara avdragsgill
A384:2 (Vallentuna arbetarekommun) att partiet ska verka för att taken och ersättningsnivån i arbetslöshetsförsäkringarna höjs stegvis så att de präglas av inkomstbortfallsprincipen för fler grupper på arbetsmarknaden
A387:1 (Norrköpings arbetarekommun) att arbetsvillkoret i A- kassan sänks till 40 timmars arbete i månaden alternativt 40 timmar arbete under en längre sammanhängande period av sex månader
A388:1 (Umeå arbetarekommun) att arbetsvillkoret i a-kassan sänks till 40 timmars arbete i månaden alternativt 40 timmar arbete under en längre sammanhängande period av sex månader
A389:1 (Hagfors arbetarekommun) att arbetsvillkoret i a-kassan sänks till 40 timmars arbete i månaden alternativt 40 timmar arbete under en längre sammanhängande period av sex månader.

A390:1 (Stockholms Arbetarekommun) att arbetsvillkoret i a-kassan sänks till 40 timmars arbete i månaden alternativt 40 timmar arbete under en längre sammanhängande period av sex månader
A391:1 (Borlänge arbetarekommun) att arbetsvillkoret i a-kassan sänks till 40 timmars arbete i månaden alternativt 40 timmar arbete under en längre sammanhängande period av sex månader
A392:1 (Hässleholms arbetarekommun) att arbetsvillkoret i a-kassan sänks till 40 timmars arbete i månaden alternativt 40 timmar arbete under en längre sammanhängande period av sex månader
A393:1 (Arvika arbetarekommun) att arbetsvillkoret i a-kassan sänks till 40 timmars arbete i månaden alternativt 40 timmar arbete under en längre sammanhängande period av sex månader
A394:1 (Skurups arbetarekommun) att arbetsvillkoret i a-kassan sänks till 40 timmars arbete i månaden alternativt 40 timmar arbete under en längre sammanhängande period av sex månader
A395:1 (Upplands Väsby arbetarekommun) att arbetsvillkoret i a-kassan sänks till 40 timmars arbete i månaden alternativt 40 timmar arbete under en längre sammanhängande period av sex månader
A396:1 (Mjölby arbetarekommun) att arbetsvillkoret i a-kassan sänks till 40 timmars arbete i månaden alternativt 40 timmar arbete i genomsnitt under en längre sammanhängande period av sex månader
A397:1 (Borås arbetarekommun) att arbetsvillkoret i a-kassan sänks till 40 timmars arbete i månaden alternativt 40 timmar arbete under en längre sammanhängande period av sex månader
A398:1 (Malmö arbetarekommun) att arbetsvillkoret i a-kassan sänks till 40 timmars arbete i månaden alternativt 40 timmar arbete under en längre sammanhängande period av sex månader
A399:1 (Linköpings arbetarekommun - enskild) att arbetsvillkoret i A-kassan sänks till 40 timmas arbete i månaden alternativt 40 timmars arbete under en längre sammanhängande period av sex månader
A400:1 (Sandvikens arbetarekommun) att arbetsvillkoret i a-kassan sänks till 40 timmars arbete i månaden alternativt 40 timmar arbete under en längre sammanhängande period av sex månader
A402:1 (Bjuvs arbetarekommun) att få fler människor aktiverade i meningsfull sysselsättning på justa villkor
A407:10 (Stockholms partidistrikt) att verka för att den offentliga lönestatistiken ska redovisa lön för anställda uppdelat på arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer
A409:1 (Karlskrona arbetarekommun) att verka för att minimera antalet anställningsformer
A409:2 (Karlskrona arbetarekommun) att alla anställningsformer på arbetsmarknaden ska vara a-kassegrundande
A410:1 (Sölvesborgs arbetarekommun) att alla åtgärdsanställningsformer på arbetsmarknaden ska vara a-kassegrundande
A411:1 (Karlskrona arbetarekommun) att minimera antalet anställningsformer
A411:2 (Karlskrona arbetarekommun) att alla anställningsformer på arbetsmarknaden ska vara a-kassegrundande
A411:3 (Karlskrona arbetarekommun) att alla arbetsmarknadsåtgärder ska vara A-kassegrundande
A412:1 (Ronneby arbetarekommun - enskild) att ge Partistyrelsen i uppdrag att verka för
A412:2 (Ronneby arbetarekommun - enskild) att minimera antalet åtgärdsanställningsformer
A412:3 (Ronneby arbetarekommun - enskild) att alla åtgärdsanställningsformer på

arbetsmarknaden ska vara a-kassegrundande
A442:1 (Stenungsunds arbetarekommun) att stärka regionernas roll i arbetsmarknadspolitiken
A442:2 (Stenungsunds arbetarekommun) att skapa nya fora för lekmannainflytande och deltagande från arbetslivet i den regionala och lokala utformningen av arbetsmarknadspolitiken
A443:1 (Hjo arbetarekommun - enskild) att socialdemokraterna i riksdagen verkar för att ändra lagen så att instegsjobb ger rätt till arbetslöshetsersättning som vilken visstidsanställning som helst
A445:1 (Ödeshögs arbetarekommun) att reglerna för a-kassan ses över så att det möjliggörs att kombinera ideella styrelseuppdrag med a-kasseersättning
A458:1 (Östergötlands partidistrikt) att ett förtroendeuppdrag inte jämställs med ett arbete, i den delen som gäller rätten till A-kassa
A473:1 (Karlskrona arbetarekommun) att skyddsregeln i a-kassan ska finnas kvar även efter 900 dagar
A474:1 (Sölvesborgs arbetarekommun) att skyddsregeln i A-kassan ska finnas kvar även efter 900 dagar
A475:1 (Ronneby arbetarekommun) att skyddsregeln i A-kassan ska finnas kvar även efter 900 dagar
A497:1 (Borås arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att deltidsbegränsningsregeln i A-kassan ska tas bort
A512:1 (Stockholms Arbetarekommun) att verka för att A-kasseavgiften och avgiften för fackligt medlemskap åter blir avdragsgilla
A513:1 (Sotenäs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att arbetstagare med svenska som andraspråk inom LO-s avtalsområden ska få rätt till språkutveckling på sina arbetsplatser
A514:2 (Umeå arbetarekommun) att Sveriges Socialdemokratiska Arbetareparti verkar för att återinföra avdragsrätt för medlemskap i a-kassan
A515:2 (Umeå arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för arbetslöshetsförsäkringen
A518:1 (Örebro arbetarekommun) att avdragsrätten för fackföreningsavgiften och a-kassan bör återinföras snarast
A519:2 (Vallentuna arbetarekommun) att socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för arbetslöshetsförsäkringen
A520:2 (Hagfors arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för arbetslöshetsförsäkringen
A521:2 (Kristinehamns arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för avgiften för medlemskap i arbetslöshetsförsäkringen
A522:2 (Stenungsunds arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för arbetslöshetsförsäkringen
A523:2 (Huddinge arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för arbetslöshetsförsäkringen
A524:2 (Uddevalla arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt

för arbetslöshetsförsäkringen
A525:2 (Skövde arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för arbetslöshetsförsäkringen
A526:2 (Arvika arbetarekommun) att socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för arbetslöshetsförsäkringen
A527:2 (Karlstads arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för arbetslöshetsförsäkringen
A528:2 (Arvika arbetarekommun) att socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för arbetslöshetsförsäkringen
A531:2 (Skurups arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för arbetslöshetsförsäkringen
A532:2 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för arbetslöshetsförsäkringen
A533:2 (Uppsala arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för arbetslöshetsförsäkringen
A534:2 (Torsby - Nordvärmlands arbetarekommun) att socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för arbetslöshetsförsäkringen
A535:2 (Ekerö arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för arbetslöshetsförsäkringen
A536:2 (Ullerud - Forshaga arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för arbetslöshetsförsäkringen
A559:1 (Nyköpings arbetarekommun) att de ekonomiska och personella resurserna för validering ökar kraftigt
A560:1 (Ljusnarsbergs arbetarekommun) att en mer flexibel etableringsprocess/ersättning som utgår utifrån individens egna förutsättningar.
A564:1 (Tranemo arbetarekommun) att socialdemokraterna beslutar inrätta ett kommunalt ”KomHall” i varje kommun
C229:3 (Örebro arbetarekommun) att verka för att regionförbunden och regionerna tar ett större helhetsgrepp och ansvarar för att tillgodose de mindre kommunernas behov av kompetensförsörjningsredskap såsom studie- och yrkesvägledning och validering
D305:1 (Uppsala arbetarekommun) att studerandevillkoret i a-kassan antingen ska återinföras eller ersattas med ett omställningsstöd, möjlighet till arbetslöshetsförsäkring eller liknande
D432:1 (Kristinehamns arbetarekommun) att verka för en jämställd lönesättning som är lika för kvinnor och män för lika arbete
D666:20 (Skånes partidistrikt) att avdragsrätt för medlemskap i a-kassa införs och jämställs med nivån på avdragen för medlemsavgifter till arbetsgivarföreningar
D666:21 (Skånes partidistrikt) att Socialdemokraterna uttalar en viljeinriktning om att taket i arbetslöshetsförsäkringen ska ligga på en nivå som innebär att minst 80 procent av alla heltids- och deltidsarbetande har sina löner försäkrade till 90 procent ersättningsnivå under hela arbetslöshetsperioden
D666:22 (Skånes partidistrikt) att grundbeloppet i a-kassan höjs till 410 kronor

D666:23 (Skånes partidistrikt) att ersättningen grundas på arbete och lön under sex månader
D666:24 (Skånes partidistrikt) att karensdagarna vid ofrivillig arbetslöshet tas bort
D666:25 (Skånes partidistrikt) att ett studerandevillkor till a-kassan införs
F77:6 (Göteborgs partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för att fler inom LO-s avtalsområden ska få rätt till språkutveckling på sina arbetsplatser

Partikongressen föreslås besluta:

att avslå motionerna A300:3, A332:4, A337:1, A384:3, A414:1, A414:2

A300:3 (Sandvikens arbetarekommun - enskild) att ersättningsnivåerna återställs till den nivå som gällde vid den nya pensionsreformens införande, och att de som efter reformen drabbats av låg nivå i A-kassa kompenseras i pensionssystemet
A332:4 (Skånes partidistrikt) att arbetsförmedlingen inleder ett arbete med jobbväxling för att möjliggöra validering och komplettering av kunskaper och färdigheter till studielön för den antagne i programmet
A337:1 (Falkenbergs arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att hela eller stora delar av Arbetsförmedlingens ansvar flyttas till kommunerna
A384:3 (Vallentuna arbetarekommun) att partiet ska verka för att avgiften för medlemskap i en fackförening och en arbetslöshetskassa ska kunna tas in via skattsedeln
A414:1 (Ystads arbetarekommun) att Partikongressen klart och tydligt uttalar att det är arbetsköparna som har ansvar för att en person blir arbetslös inte den enskilde
A414:2 (Ystads arbetarekommun) att Partikongressen beslutar om en utredning om hur en fond kan inrättas där arbetsköparna varje månad sätter in motsvarande månadslönen för den uppsagda personen tills denne erhållit arbete igen. Från fonden betalas den fulla tidigare lönen sedan ut till den arbetslöse

Partistyrelsens utlåtande över motionerna A174:2, A196:1, A196:2, A198:2, A200:1, A200:2, A201:1, A204:1, A204:2, A204:3, A204:5, A204:6, A204:8, A204:9, A204:10, A204:11, A204:12, A204:13, A204:14, A204:15, A204:16, A205:1, A206:1, A207:1, A207:2, A208:1, A208:2, A208:6, A208:7, A208:9, A208:12, A208:13, A208:14, A208:15, A208:16, A208:17, A208:18, A212:1, A212:2, A213:1, A214:1, A214:2, A215:1, A215:2, A216:1, A216:2, A216:3, A217:1, A217:3, A217:4, A217:5, A218:1, A219:1, A219:2, A219:3, A220:1, A221:1, A223:1, A224:1, A225:1, A229:1, A231:1, A231:2, A231:3, A232:1, A233:1, A234:1, A234:2, A234:3, A235:1, A235:2, A235:3, A236:1, A236:2, A236:3, A237:1, A237:2, A237:3, A238:1, A239:1, A240:1, A241:1, A242:1, A243:1, A244:1, A245:1, A246:1, A247:1, A248:1, A249:1, A250:1, A250:2, A252:1, A253:1, A253:2, A254:1, A254:2, A255:1, A255:2, A256:1, A256:2, A257:1, A257:2, A258:1, A258:2, A259:1, A259:2, A259:3, A259:4, A261:1, A261:2, A262:1, A262:2, A264:1, A275:1, A275:2, A275:3, A275:4, A275:5, A275:6, A275:7, A276:1, A276:2, A276:3, A276:4, A276:5, A276:6, A276:7, A277:1, A277:2, A277:3, A277:4, A277:5, A277:6, A277:7, A278:1, A278:2, A278:3, A278:4, A278:5, A278:6, A278:7, A279:1, A279:2,

A279:3, A279:4, A279:5, A279:6, A279:7, A280:2, A281:1, A281:2, A282:1, A283:1, A283:2, A284:1, A284:2, A285:1, A285:2, A286:1, A286:2, A287:1, A287:2, A288:1, A288:2, A289:1, A290:1, A290:2, A291:1, A291:2, A292:1, A292:2, A293:1, A293:2, A294:1, A294:2, A295:1, A295:2, A296:1, A296:2, A297:1, A297:2, A298:1, A298:2, A298:3, A298:4, A298:5, A298:6, A298:7, A298:8, A299:1, A302:1, A302:2, A302:3, A303:1, A305:1, A307:1, A308:1, A308:2, A309:1, A309:2, A310:1, A311:2, A312:1, A312:2, A313:1, A314:1, A315:1, A316:1, A317:1, A318:1, A318:2, A319:1, A324:1, A326:1, A327:1, A328:1, A329:1, A329:2, A330:1, A333:1, A333:2, A335:1, A335:4, A336:1, A339:1, A340:1, A359:1, A360:1, A361:1, A362:1, A363:1, A364:1, A365:1, A366:1, A366:2, A367:1, A368:1, A369:1, A370:1, A370:2, A371:1, A372:1, A373:2, A374:1, A375:1, A375:2, A375:3, A375:4, A376:1, A376:2, A381:1, A382:1, A383:1, A385:1, A385:2, A386:1, A386:2, A401:1, A401:2, A401:3, A403:1, A403:2, A404:1, A405:1, A405:2, A406:1, A406:2, A407:1, A407:2, A407:3, A407:4, A407:5, A407:6, A407:7, A407:9, A408:1, A408:2, A408:3, A413:1, A413:2, A429:1, A430:1, A431:1, A432:1, A433:1, A434:1, A435:1, A436:1, A437:1, A438:1, A439:1, A440:1, A441:1, A444:1, A446:1, A446:2, A447:1, A447:2, A447:3, A448:1, A448:2, A449:1, A449:2, A450:1, A450:2, A451:1, A451:2, A452:1, A452:2, A453:1, A454:1, A454:2, A455:1, A455:2, A456:1, A456:2, A457:1, A457:2, A459:1, A460:1, A460:2, A461:1, A462:1, A462:2, A462:3, A462:4, A462:5, A462:6, A462:7, A462:8, A463:1, A463:2, A464:1, A464:2, A465:1, A466:1, A467:1, A468:1, A469:1, A470:1, A471:1, A472:1, A477:1, A478:1, A478:2, A479:1, A479:2, A479:3, A479:4, A479:5, A480:1, A480:2, A480:3, A480:4, A480:5, A481:1, A482:1, A482:2, A499:1, A500:1, A501:1, A501:2, A501:3, A503:1, A503:2, A504:1, A504:2, A505:1, A505:2, A505:3, A505:4, A506:1, A507:1, A508:1, A508:2, A509:1, A509:2, A510:1, A510:2, A514:1, A515:1, A516:1, A517:1, A519:1, A520:1, A521:1, A522:1, A523:1, A524:1, A525:1, A526:1, A527:1, A528:1, A529:1, A530:1, A531:1, A532:1, A533:1, A534:1, A535:1, A536:1, A537:1, A537:2, A538:1, A539:1, A540:1, A540:2, A540:3, A540:4, A541:1, A541:2, A541:3, A541:4, A542:1, A542:2, A542:3, A542:4, A543:1, A543:2, A543:3, A543:4, A544:1, A544:2, A544:3, A544:4, A545:1, A545:2, A545:3, A545:4, A546:1, A546:2, A546:3, A546:4, A547:1, A547:2, A547:3, A547:4, A548:1, A548:2, A549:1, A549:2, A549:3, A549:4, A550:1, A550:2, A550:3, A550:4, A551:1, A551:2, A552:1, A552:2, A552:3, A552:4, A553:1, A553:2, A553:3, A554:1, A554:2, A554:3, A554:4, A555:1, A555:2, A555:3, A555:4, A556:1, A556:2, A556:3, A556:4, A557:1, A557:2, A557:3, A557:4,

A558:1, A562:1, A562:2, A562:3, A563:1, A563:2, D44:6, D45:2, D291:4, F87:4, F88:4

UA8 Ordning och reda på arbetsmarknaden

Arbetsrätt och arbetstid

Arbetet och arbetets villkor är centralt i de allra flesta människors liv. Det formar oss, ger oss möjligheter eller begränsar oss. Arbetet och arbetets villkor är också centralt för arbetarrörelsen och det socialdemokratiska partiet.

Maktförhållandena på arbetsmarknaden avgörs av flera olika faktorer där facklig organisationsgrad och facklig styrka är viktiga. Men själva möjligheten till arbete är också helt avgörande – hög arbetslöshet försvagar löntagarnas ställning och riskerar att leda till att människor tvingas acceptera allt otryggare och sämre villkor. För oss socialdemokrater är det självklart att alla som jobbar i Sverige ska ha goda villkor och en lön som det går att leva på.

Arbetslivets och arbetsgivarnas krav på flexibilitet ökar. Partistyrelsen konstaterar att de anställningsformer som är mest otrygga är vanligast i kvinnligt dominerade sektorer så som handeln, omsorgen och inom hotell- och restaurangsektorn. Det gäller inte minst unga och utrikes födda. Det handlar till exempel om deltidsanställningar, visstidsanställningar, delade turer och det som allmänt benämns som hyvling – att en arbetsgivare kringgår turordningsreglerna i LAS vid en neddragning och kan hävda omorganisation och sänka arbetstiden för vissa eller samtliga anställda.

Detta motverkar socialdemokratins tanke om ökad jämlikhet och bättre villkor för alla. Dåliga arbetsvillkor får inte bara stora konsekvenser under själva arbetslivet, utan påverkar också villkoren som pensionär. Normen på svensk arbetsmarknad ska därför vara tillsvidareanställning på heltid. Det är nödvändigt för att öka jämställdheten på arbetsmarknaden och livsvillkoren för den grupp av framförallt kvinnor som annars riskerar att få en mycket låg pension.

I Sverige finns viss grundläggande reglering av arbetsmarknaden i lagstiftning. I övrigt innebär den svenska arbetsmarknadsmodellen att parterna, genom kollektivavtal, har ett mycket stort ansvar för regleringen av lön, arbetstid, inflytandefrågor och andra anställningsvillkor. Även uppgiften att se till att kollektivavtalen respekteras vilar på avtalsparterna själva. I dagsläget förordar partistyrelsen inga förändringar av MBL.

Det finns flera fördelar med hur svensk arbetsmarknad regleras. Legitimiteten för de överenskommelser som träffas blir större om de förhandlas fram utan någon inblandning från statens sida. Avtal ger också större möjlighet än lagstiftning till flexibilitet och lösningar som är

anpassade till olika branschers särskilda villkor. För att säkerställa goda arbetsvillkor för alla som jobbar i Sverige är det därför helt avgörande att det finns kollektivavtal och att arbetsmarknadens parter tar sitt ansvar, t.ex. i frågan om heltid som norm.

Många motionärer tar upp de brister som finns i det arbetsrättsliga skyddet och argumenterar väl för konkreta lagändringar, men också för en bred översyn av hela den svenska arbetsrätten. Den svenska modellen bygger på starka parter och kollektivtal snarare än lagstiftning. Mot bakgrund av det svåra parlamentariska läget skulle en bred arbetsrättslig översyn också med största sannolikhet göra det svårt för arbetstagarorganisationerna att nå framgång i avtalsförhandlingar om förbättrade arbetsvillkor under lång tid.

Lagen om anställningstrygghet ger fortsatt ett starkt skydd för många arbetstagare men tyvärr innebär utvecklingen på arbetsmarknaden och i rättspraxis att många som arbetar i Sverige har ett mycket svagare arbetsrättsligt skydd än vad som är acceptabelt.

Partistyrelsen vill poängtera vikten av att den offentliga sektorn som styrs genom politiska beslut föregår med gott exempel när det gäller att skapa goda arbetsvillkor. Tidigare kongresser har också varit tydliga i denna fråga.

I sammanhanget har den facklig-politiska samverkan en viktig roll. Redan sker olika initiativ av socialdemokrater både på lokal och på nationell nivå. Detta vill partistyrelsen uppmuntra och se mer av, men tror inte att det är önskvärt att styra upp denna typ av samverkan för hårt.

Arbetstiden är många gånger dåligt fördelad över arbetslivet. Många som är nytillträdande på arbetsmarknaden arbetar mindre än man vill göra, andra tvingas bort från arbetslivet i förtid. Samtidigt upplever många heltidsarbetande att det är svårt att få tiden att räcka till för familj, återhämtning och annat som är viktigt. Det är inte självklart att ökat välstånd ska tas ut helt och hållet som lön.

Partistyrelsen konstaterar samtidigt att en allmän förkortning av normalarbetstiden genom lagstiftning skulle innebära en motsvarande lönesänkning för arbetstagarna, alternativt – om lönenivåerna skulle ligga fast – en motsvarande höjning av arbetsgivarnas lönekostnad. Båda dessa alternativ är problematiska.

Partistyrelsen anser därför att frågor om normalarbetstid, tidsmätningssystem, övertids- och mertidsbegränsningar, utökad tjänstegrad samt utökad semester i första hand bör lösas avtalsvägen. Parterna tecknar redan avtal som innehåller olika typer av arbetstidsförkortning. Däremot är det viktigt att följa de försök som sker runt om i landet när det gäller förkortad arbetstid inom vissa sektorer och branscher.

Normen på svensk arbetsmarknad ska vara fasta heltidsanställningar. Personer som har deltidsanställningar får mindre kompetensutveckling och upplever sig ha sämre inflytande över arbetssituation och arbetsmiljö.

Det krävs en attitydförändring för att bryta de strukturer som motverkar heltidsarbete och som begränsar kvinnors frihet och självständighet. En bra personalpolitik med tryggare anställningar ger goda förutsättningar för kontinuitet och kvalitetsutveckling i alla branscher och näringar.

För att höja värdet på kvinnors arbete är det viktigt att möjliggöra att kvinnor förvärvsarbetar i lika hög utsträckning som män. Så sker genom att göra heltid till norm, genom att se till att fler har en fast förankring på arbetsmarknaden, samt att se till att kvinnors arbetsmiljö prioriteras så att fler kvinnor orkar jobba heltid och dessutom orkar jobba ett helt arbetsliv.

Rätten till heltid bör i första hand åstadkommas avtalsvägen. Om denna väg inte är framkomlig ska lagstiftning övervägas. Som arbetsgivare i kommuner och landsting driver socialdemokraterna att heltid som norm ska in i nationella kollektivavtal. Ett sådant avtal är nu tecknat mellan SKL och Kommunal. Detta avtal kan förhoppningsvis tjäna som förebild även för andra delar av arbetsmarknaden.

Alldeles för många jobb är kortvariga och osäkra. Vikariat staplas på varandra år efter år, sms-jobb, delade turer och påtvingade deltider skapar ohållbara arbetsvillkor och svårigheter att klara en egen försörjning.

Otrygga anställningar har fått fäste i ett ökande antal branscher. Många arbetstagare tvingas acceptera villkor där de inte vet vilken inkomst de har när månaden är slut, eller vilken arbetsgivare de förväntas inställa sig hos på morgonen.

Missbruket av visstidsanställningar måste upphöra. Arbetstagare ska inte fastna i långvariga visstidsanställningar, med återkommande arbetslöshet och otrygghet som följd. Sedan den 1 maj 2016 är det inte längre möjligt att stapla visstidsanställningar på varandra i all evighet. En allmän visstidsanställning omvandlas nu till en tillsvidareanställning om arbetstagaren varit anställd på allmän visstid i mer än två år. Detta gäller inte bara om det sker inom en tidsram om fem år, utan också om det sker under en längre period än så om tidsbegränsade anställningar följt på varandra utan uppehåll eller med mindre än sex månaders mellanrum.

Den nya begränsningsregeln sätter visserligen stopp för eviga visstider, men den löser inte det grundläggande problemet med att arbetsgivare som saknar objektiva skäl ändå ger sina anställda tidsbegränsade anställningar. Föregående kongress beslutade att ”arbetstagarnas villkor ska

stärkas och att det ska finnas objektiva skäl för tidsbegränsade anställningar". De lagändringar som trätt i kraft efter kongressbeslutet har visserligen stärkt arbetstagarnas villkor, men anställningsformen allmän visstid, som infördes just för att ge möjlighet till tidsbegränsade anställningar även när det saknades objektiva skäl, finns kvar. För att fullt ut genomföra vårt tidigare kongressbeslut måste därför anställningsformen allmän visstid tas bort helt ur lagen, eller regleras via kollektivavtal. Förändringen ska innebära att det alltid ska finnas ett objektivt godtagbart skäl för en visstidsanställning, t.ex. vid tillfälligt behov av extra personal.

Det finns yrkanden på olika typer av regleringar av hur stor del av en arbetsstyrka som kan vara visstidsanställd. Partistyrelsen menar att överutnyttjandet av otrygga anställningar bör stävjas på andra sätt än genom procentsatser.

Förutom ett utbrett utnyttjande av otrygga anställningar och deltidstjänster kvarstår problemet med delade turer. Fenomenet finns framför allt inom omsorgen men förekommer också inom t.ex. buss- och tågbranschen. Delade turer skapar stress och påverkar arbetsmotivation och den långsiktiga hälsan. Det leder troligtvis också till ytterligare rekryteringsproblem i branscher där bristen på arbetskraft redan finns och förväntas öka.

Partistyrelsen menar att det först och främst är arbetsmarknadens parter som ska lösa frågan genom kollektivavtal. Också här kan den offentligt styrda sektorn gå före.

LAS, lagen som reglerar anställningstryggheten, är en grundbult för att garantera trygga villkor på arbetsmarknaden. Utvecklingen på arbetsmarknaden visar att lagstiftningen har brister. LAS-frågan hamnade åter i blickpunkten när Arbetsdomstolen (AD) dömde till arbetsgivarnas fördel när det gäller den så kallade hyvlingen. Just nu sker det på bekostnad av arbetstagarnas trygghet – framför allt kvinnornas. Arbetsgivarna efterfrågar allt större flexibilitet och alltför ofta är det arbetstagarna som får betala priset genom försämrade villkor eller ökad otrygghet.

Partistyrelsen kan konstatera att parterna har signalerat att de vill hantera frågan om hyvling. Utifrån detta och ett oklart parlamentariskt läge ser partistyrelsen att det finns stora fördelar med att parterna försöker att hitta en lösning. Om detta inte är möjligt måste lagstiftningsvägen övervägas.

Socialdemokraterna och LO har tillsammans tagit fram ett 10-punktsprogram för ordning och reda på arbetsmarknaden. Syftet var att stävja avarter på arbetsmarknaden bland annat inom transportsektorn. Arbetet med att förverkliga 10-punktsprogrammet pågår.

Också bemanningsfrågan är föremål för diskussion mellan arbetsmarknadens parter. Bemanningsbranschen står för ungefär 1,5 procent av arbetskraften och har gjort så under lång

tid. Användandet av bemanningsföretag skiljer mellan olika branscher, mellan arbetare och tjänstemän. Bemanningsföretagen fyller en funktion på arbetsmarknaden. Problemen uppstår när arbetsgivarna missbrukar användningen. Partistyrelsen vill understryka att arbetsgivare inte ska kunna använda sig av bemanningsföretag för att gå runt reglerna om företrädesrätt vid återanställning i LAS.

Partistyrelsen delar uppfattningen att det inte ska vara möjligt att täcka ett stadigvarande arbetskraftsbehov med inhyrd arbetskraft. Utgångspunkten bör vara att inhyrd arbetskraft inte ska användas då det kan konstateras att ett stadigvarande behov av permanent arbetskraft finns.

Precis som när det gäller osäkra anställningsformer menar partistyrelsen att begränsningar av bemanningsanställda i förhållande till hela personalstyrkan inte är att föredra. En anledning är att Sveriges handlingsutrymme är oklart på dessa punkter eftersom EU-rätten och särskilt bemanningsdirektivet eventuellt begränsar handlingsutrymmet i frågan. Partistyrelsen vill särskilt poängtera att det är av stor vikt att analysera vilka EU-rättsliga möjligheter arbetsmarknadens parter ges att via avtalsvägen reglera denna typ av frågor i kollektivavtal.

Medlingsinstitutet fyller en mycket viktig funktion på svensk arbetsmarknad. Institutet sammanställer varje år lönestatistik som används för att följa löneutvecklingen på svensk arbetsmarknad. Medlingsinstitutet gör årliga löneanalyser ur ett genusperspektiv som kan användas i det fortsatta arbetet att motverka löneskillnader mellan män och kvinnor. För en mer jämlik och jämställd arbetsmarknad delar partistyrelsen uppfattningen att medlingsinstitutet också bör särredovisa löner uppdelat på tjänstemän och arbetare.

De nuvarande reglerna för F-skattsedel trädde i kraft 2009. Sedan dess har uppgifter från olika branscher kommit om missbruk, orimliga arbetsvillkor och problem med att löntagare tvingats till att bli ”företagare” för att behålla eller få jobb.

Det måste vara enkelt att bedöma om en person ska betraktas som självständig företagare eller anställd. Partistyrelsen menar att situationen bör ses över utifrån ett bredare perspektiv där även liknande företeelser på arbetsmarknaden som entreprenörer och det relativt nya fenomenet egenanställda bör beaktas.

Internationell handel och öppenhet gentemot andra länder är avgörande för vårt välstånd, men den fria rörligheten inom EU betyder inte att det är fritt fram att utnyttja människor som kommer till Sverige för att arbeta. Konkurrens mellan företag ska bygga på kompetens, inte dåliga arbetsförhållanden.

Arbetskraftsinvandring ska bidra till att fylla luckor inom exempelvis yrken där det råder stor brist och där råder brist på den svenska arbetsmarknaden. Då arbetslösheten i Sverige måste minska är det däremot viktigt att tjänster som kräver kort alternativt ingen yrkeserfarenhet eller utbildning går till de personer som redan idag står till den svenska arbetsmarknadens förfogande. Arbetskraftsinvandringen ska alltid ske i ordnade former och följa lagar och villkor i vårt land.

Partistyrelsen lägger stor vikt vid att det krävs nya utstationeringsregler för att utveckla den svenska modellen så att den ska fungera även när det gäller skyddet för arbetstagare från andra EU-länder som arbetar tillfälligt i Sverige (så kallad utstationering). Därför ska kollektivavtalens ställning stärkas. Svenska fackförbund ska alltid kunna kräva ett svenskt kollektivavtal, ytterst med stöd av stridsåtgärder (med de begränsningar som följer av EU-rätten). Innan jul 2016 meddelade regeringen att den kommer att föreslå att den s.k. lex Laval därför ska rivas upp och den så kallade bevisregeln tas bort. Samtidigt fortsätter regeringen att bedriva ett mycket aktivt påverkansarbete för att få till stånd en ändring i själva utstationeringsdirektivet så att det blir möjligt att kräva lika lön för utländska och svenska arbetstagare.

Arbetsmiljö och företagshälsovård

Arbete betyder gemenskap, egen försörjning och makt att forma sitt liv. För de allra flesta bidrar jobbet till välmående och en god hälsa. När arbetsmiljön brister kan jobbet istället riskera att göra oss sjuka eller leda till skador och olycksfall, i värsta fall med dödlig utgång.

Alla ska ha rätt att arbeta i en trygg och säker arbetsmiljö som ger yrkesmässig och personlig utveckling, som främjar jämställdhet och en social gemenskap. Alla ska också kunna avsluta ett långt yrkesverksamt liv med bibehållen fysisk och psykisk hälsa. Både individen, företagen och samhället vinner på en sådan utveckling.

Arbetslivet förändras i snabb takt och många upplever att tempot har ökat. I stor utsträckning är det kvinnor som drabbas av den stressrelaterade ohälsan. Organisatoriska eller sociala faktorer ligger nu bakom var tredje arbetsskadeanmälan och är den vanligaste orsaken till anmälan om arbetssjukdom bland kvinnor. Sedan 2010 har dessa anmälningar ökat med drygt 70 procent parallellt med att sjukfrånvaron stigit kontinuerligt. Att omhänderta dessa utmaningar är nödvändigt. Samtidigt måste arbetet med att hantera redan kända arbetsmiljörisker fortsätta och åtgärder vidtas för att motverka att företag bryter mot arbetsmiljöregelverket för att få konkurrensfördelar.

Vi socialdemokrater sätter arbetsmiljön högt på den politiska dagordningen. Det är också en viktig facklig-politisk fråga. Det är ett faktum att god arbetsmiljö gynnar såväl produktivitet som trivsel på arbetsplatsen. Därför är det viktigt att arbetsmiljö handlar om mer än att bedöma risker.

Den goda arbetsmiljön har potential för att öka lönsamheten i näringslivet, få in marginaliserade grupper i arbetslivet och öka demokratin och inflytandet på arbetsplatserna.

Arbetsgivaren har det primära ansvaret för arbetsmiljön. Genom att stärka det förebyggande och systematiska arbetsmiljöarbetet undviks att små och enkla problem blir stora och allvarliga problem. Därför verkar socialdemokraterna för en arbetsmiljölagstiftning som betonar det förebyggande arbetet. Det krävs tillräckliga resurser för uppföljning, utbildning och forskning.

I ett läge där satsningar på en bättre arbetsmiljö behövdes mer än någonsin genomförde den borgerliga regeringen en systematisk nedrustning inom arbetsmiljöområdet. För att vända den negativa utvecklingen har regeringen kraftsamlat och föreslagit en rejäl förstärkning av resurserna inom arbetsmiljöpolitiken med över 100 miljoner kronor årligen under mandatperioden. Därtill kommer den arbetsmiljöstrategi som regeringen har presenterat och som ger en långsiktig inriktning för arbetsmiljöpolitiken under perioden 2016-2020. Med ett systematiskt arbetsmiljöarbete tror partistyrelsen inte att det är nödvändigt med ytterligare reglering som årlig arbetsmiljörevision, personalbokslut eller en nationell certifiering.

Nyligen mottog regeringen en utredning som kartlagt det moderna arbetslivets utmaningar och de regionala skyddsombudens roll. De regionala skyddsombuden (RSO) är centrala i arbetsmiljöarbetet. Det är de som bäst når fram till små arbetsplatser som saknar skyddsombud eller skyddskommitté. Partistyrelsen menar att RSO-verksamheten måste bli bättre. Partistyrelsen menar att de regionala skyddsombuden ska ha ett vidgat uppdrag som innebär att de får rätt att besöka och bygga upp ett strukturerat arbetsmiljöarbete på arbetsplatser där det finns kollektivavtal men där det saknas fackliga medlemmar. Därtill måste skyddsombudens rätt till utbildning säkerställas.

Flera motionärer uppmärksammar den nya föreskriften om organisatorisk och social arbetsmiljö (AF 2015:4). Det är en viktig och efterlängtad föreskrift. Såväl Arbetsmiljöverket som arbetsmarknadens parter arbetar nu intensivt med att sprida information och handleda i hur föreskriften kan bli ett stöd i det psykosociala arbetsmiljöarbetet.

Arbetsmiljölagstiftningen och dess sanktioner gäller alla företag som verkar i Sverige. I dagsläget är det svårt för Arbetsmiljöverket att driva in sanktionsavgifter från utländska företag när dessa brutit mot Arbetsmiljöverkets författningssamling. Att lägga sanktioner på utländska företag är inte problemet. Istället uppstår bekymmer när sanktionerna ska verkställas. Ett sätt att åtgärda detta när det gäller till exempel åkerinäringen är att så kallat klampa bilarna så att de inte kan lämna landet. Det är svårare när det generellt handlar om företag. Den möjlighet som används då är att skriva bilaterala överenskommelser mellan olika länder. På så sätt kan sanktionen verkställas

i ett annat land. Därför bör bilaterala avtal inom EU skrivas för att stärka upp när det gäller sanktionsmöjligheter mot utländska företag.

Vid personalinhyrning är ansvaret för arbetsmiljön dubbelt. Det innebär att den som hyr in arbetskraft ansvarar för arbetsplatsen och det systematiska arbetsmiljöarbetet där, till exempel riskbedömning och vidta de skyddsåtgärder som behövs i det arbete som den inhyrda arbetskraften utför. Bemanningsföretagen ansvarar för sina anställda, bland annat utbildning och rehabilitering. Eftersom ansvaret är dubbelt är det viktigt att kundföretaget tillsammans med bemanningsföretaget preciserar vilka skyldigheter var och en har.

Det finns en stor vilja och ett genuint engagemang bland arbetsmarknadens parter att ta sig an utmaningarna inom arbetsmiljöområdet. En fortsatt nära dialog mellan parterna, regeringen och Arbetsmiljöverket om hur politiken kan utvecklas och vilka insatser som behövs kommer därför vara viktig. Arbetsmarknadens parter har också ett ansvar för utbildning på området. Som i många andra frågor menar partistyrelsen att arbetsmiljön är en viktig fråga att hantera inom facklig-politisk samverkan.

När förhållandena på den svenska arbetsmarknaden ändras behövs en stark arbetslivsforskning. Vi socialdemokrater varit starkt kritiska till nedläggningen av Arbetslivsinstitutet (ALI).

Forskningen kan bidra med att ställa nya och kritiska frågor och utveckla nya metoder som lägger en grund för framtidens arbetsliv. Arbetslivsforskningen ska ha en praktisk tillämpning samtidigt som den håller högsta vetenskapliga kvalitet. För en framgångsrik politik på arbetslivsområdet krävs fortlöpande dialog med forskningen. Givetvis ska arbetsmarknadens parter ha möjlighet att ge synpunkter på hur forskning som berör arbetslivet ska organiseras.

Regeringen gör nu också satsningar på arbetslivsforskningen som stärks med 30 miljoner kronor 2017, 40 miljoner kronor 2018 och från 2019 innebär satsningen 60 miljoner kronor per år. Särskilda medel har avsatts för att finansiera arbetslivsforskning om bland annat arbetsmiljön i kvinnodominerade sektorer samt kvinnors arbetsrelaterade ohälsa. Regeringen har också nyligen tagit emot ett betänkande med förslag på hur ett nationellt centrum för samling och spridning av kunskap och forskningsresultat om arbetsmiljö och för utvärdering av arbetsmiljöpolitik bör inrättas och utformas.

Flera partikongresser har tidigare uttalat att alla anställda måste få del av en lagstadgad företagshälsovård av hög kvalitet. Då det ekonomiska reformutrymmet är begränsat måste företagshälsovården stärkas i den takt som ekonomin tillåter. Partistyrelsen ser ingen anledning att ändra detta ställningstagande men poängterar samtidigt att den första prioriteringen måste vara att företagshälsovården kvalitetssäkras.

En positiv utveckling kräver också att forskning och användning av evidensbaserade metoder utgör grunden för företagshälsovården. På detta sätt kommer kvaliteten i tjänsterna, förtroendet på arbetsplatserna och förutsättningar för utbildningar inom området att öka.

Ett systematiskt arbetsmiljöarbete är en förutsättning för en väl fungerande användning av företagshälsovården (FHV). Partistyrelsen anser att rätt utformad och rätt använd har företagshälsovården goda förutsättningar att bidra till förbättringar av hälsoläget i arbetslivet.

Partistyrelsen vill framhålla att det kan finnas många vinster att göra genom att anställda i första hand ges tillgång till kvalitetssäkrad företagshälsovård genom avtal och i andra hand genom lagstiftning.

När det gäller företagshälsovården har det skett både direkt och indirekta satsningar sedan den socialdemokratiskt ledda regeringen tillträdde. De direkta satsningarna består av t.ex. ökade anslag för kompetensförsörjning. De indirekta satsningarna rör t.ex. ökade anslag till Arbetsmiljöverket, satsningar som i sin tur stödjer ett systematiskt arbetsmiljöarbete.

Utöver utredande insatser som förebygger och förkortar sjukfall är det viktigt att företagshälsovården används utifrån den särskilda tvärvetenskapliga kompetens som många företagshälsovårdsmottagningar har.

För att öka företagshälsovårdens attraktionskraft ser partistyrelsen ett behov av ökad kompetens kring psykosocial hälsa och rehabilitering. Här kommer den nya föreskriften om systematiskt arbetsmiljöarbete att spela stor roll. Partistyrelsen menar att det är önskvärt med ökad samverkan mellan primärvården och företagshälsovården.

Sjuktalen ökade under förra regeringen. Kvinnor är överrepresenterade när det gäller lång sjukfrånvaro vilket regeringen uppmärksammat. Parterna har kommit med en gemensam avsiktsförklaring. Ökningstakten i sjukfrånvaron har också brutits.

Arbetsmiljöverket har både uppdrag och medel för att förbättra kvinnors hälsa i arbetslivet och förebygga att kvinnors arbetsmiljörelaterade problem.

Till att börja med handlar det om att öka kunskapen om hur kvinnor har det på jobbet. Arbetsgivare måste bli bättre på att undersöka om det finns faktorer i arbetsmiljön som gör att kvinnor blir sjuka, och göra något åt problemen. Arbetsmiljöverket ska också se till att den forskning som finns om belastningsskador och värk i muskler och leder blir känd och används i arbetslivet.

Varje år inspekterar Arbetsmiljöverket många arbetsplatser runt om i Sverige; dels för att synliggöra kvinnors och mäns skilda arbetsförhållanden, dels för att uppmärksamma risker för skador som orsakas av arbetsmiljön. I satsningen ingår även utbildning för dem som inspekterar arbetsplatserna. Genom att sprida användbara metoder kan Arbetsmiljöverkets inspektörer hjälpa arbetsgivare att lättare upptäcka hälsorisker i arbetsmiljön.

Arbetsmiljöverket har ett uppdrag att integrera ett jämställdhetsperspektiv i allt arbete. Det betyder att alla, oavsett kön, ska få sina behov och villkor för en bra arbetsmiljö tillgodosedda. Forskning visar att ökad jämställdhet bidrar till en bättre arbetsmiljö för både kvinnor och män.

Jämställdhet och mångfald är en del av arbetsmiljön som ofta inte får det utrymme som det förtjänar. Partistyrelsen vill understryka att detta är ett viktigt område för facklig politisk samverkan, att bevaka, utveckla och driva.

Det är viktigt att arbetstagare ges rätt praktiska förutsättningar att göra sitt jobb. Inte minst handlar det om att arbetsgivaren ska ta sitt arbetsmiljöansvar när det gäller att tillhandahålla skydds- och arbetskläder som behövs för att förebygga olycksfall och ohälsa, både för män och för kvinnor. Självklart ska arbetskläder tillhandahållas i alla yrken där det finns risk för smittspridning. I övrigt anser partistyrelsen att frågan om tillhandahållande av arbetskläder är ett område för parterna att hantera.

Regeringen har tagit fram en arbetsmiljöstrategi och en nollvision mot dödsfall i arbetslivet. Det är ett prioriterat och efterfrågat arbete som sker i samverkan med arbetsmarknadens parter. I arbetet med att upprätta en ny handlingsplan för arbetsmiljöpolitiken har även de psykosociala frågorna i arbetslivet ingått.

För att klara av nollvisionen mot dödsfall i arbetslivet är det självklart avgörande med en bredare ansats som också förebygger arbetsolyckor.

Företag ska inte kunna få konkurrensfördelar genom en sämre arbetsmiljö. Att företagen är globala och rör sig över gränserna innebär också att arbetsmiljön påverkas. Därför är internationellt samarbete om en god arbetsmiljö viktigt, framförallt inom EU.

Partistyrelsen välkomnar också att regeringen har gett Arbetsmiljöverket i uppdrag att förstärka sin tillsyn av företag som bryter mot arbetsmiljölagstiftningen för att få konkurrensfördelar och även rapportera händelser där utländsk arbetskraft förolyckats eller allvarligt skadats.

För att upprätthålla och fördjupa trepartsarbetet har regeringen en löpande dialog med arbetsmarknadens parter.

Arbetsförmedlingen är en viktig samarbetspart för Försäkringskassan. Samarbetet startar med en gemensam kartläggning, där individen deltar, för att tillsammans klargöra det samlade behovet av rehabilitering och för att hitta vägar för individen att få eller återgå i arbete. Även andra parter, som hälso- och sjukvården, kommunerna och arbetsgivarna, kan medverka i den gemensamma kartläggningen.

Inspektionen för Socialförsäkringar, Riksrevisionens och Försäkringskassans granskning av handläggningen av arbetsskadeförsäkringen visar på brister i rättssäkerhet och att kvinnor missgynnas vid bedömning av arbetsskadeanmälan.

De förändringar som gjordes i lagstiftningen 2002, med mildrad bevisbörda i syfte att det skulle bli enklare att få en arbetsskada godkänd och att kvinnors skador skulle omfattas i större grad, har inte fått det genomslag som lagstiftaren ville uppnå. För första gången på femton år så sker nu en översyn av försäkringen.

Arbetsskadeförsäkringen ska ge ersättning till den som drabbats av en skada på arbetsplatsen eller på väg till eller från arbetet. Eventuell sjukskrivning sker enligt reglerna om sjukpenning. Det är enligt partistyrelsens mening en rimlig ordning. Ersättning utgår för två karensdagar från den särskilda arbetsskadeersättningen. Den som drabbas av fler karensdagar kan ansöka om ytterligare ersättning. Den som inte kan komma tillbaka till arbete har möjlighet att ansöka om livränta. Kostnader för tandvård eller särskilda hjälpmedel kan ersättas.

Arbetsgivarens roll är extremt viktig i sjukskrivningsprocessen, både för snabb återgång i arbete, men också för att undvika sjukskrivning från första början. Det arbetsplatsnära stödet ska stötta arbetsgivare i rehabiliteringsarbetet. Särskilt ska de stödja små arbetsgivare som ibland saknar både kunskap och resurser för att kunna ge sina medarbetare det stöd de behöver. Samordningen mellan de olika aktörerna är av avgörande betydelse.

Parterna på arbetsmarknaden har under lång tid haft en mycket viktig funktion i att skapa stabilitet. Parterna har presenterat genomarbetade avsiktsförklaringar med tydliga åtgärder för friskare arbetsplatser. Partistyrelsen vill bygga vidare på detta och stimulera parternas engagemang för att stödja sjukskrivna att snabbt komma tillbaka till arbete innan andra alternativ prövas.

Arbetsgivaren ansvarar för rehabiliteringsåtgärder på arbetsplatsen. Arbetsmiljölagen reglerar arbetsgivarens skyldighet att vidta åtgärder för att underlätta återgången i arbete. I vissa fall kan arbetsgivaren få bidrag för anpassning av arbetsplatsen. Partistyrelsen konstaterar att

arbetsgivarens ansvar för rehabilitering och anpassning av arbetsplatsen är långtgående. Det finns en risk att arbetsgivaren inte tar sitt ansvar för att anpassa arbetsplatsen och arbetet om det blir möjligt att beviljas lönebidrag på sin redan befintliga arbetsplats.

När kravet på att arbeta efter 65 ökar och när fler vill jobba längre har flera motionärer uppmärksammat att avtalsförsäkringarna inte längre gäller. Denna fråga hanteras främst av arbetsmarknadens parter.

Regeringen har nyligen föreslagit att utsträcka meddelarskyddet för privata utförare i offentligt finansierad välfärdsverksamhet. Partistyrelsen anser det inte motiverat att utsträcka meddelarskyddet också till privat finansierad verksamhet inom välfärden.

Stärk den fackliga organiseringen och kollektivavtalens ställning

Genom partsmodellen, en stark omställningsförsäkring, aktiv arbetsmarknadspolitik fortsätter vi socialdemokrater ett forma en arbetsmarknad som klarar av förändring och skapar trygghet.

Vårt land har klarat en rad samhällsförändringar väl. Den svenska modellen har varit och är en framgångsfaktor där arbetsmarknadens till stora delar regleras i kollektivavtal.

Det är arbetstagar- och arbetsgivarorganisationerna som gemensamt ska ta ansvar för tillämpning och efterlevnad av kollektivavtalen. Det är partistyrelsens uppfattning att detta är en bärande förutsättning för den svenska modellen.

Staten är det tredje benet som den svenska modellen vilar på. Statens uppgift är att stödja modellen och se till att parterna har möjlighet att träffa överenskommelser som fria och självständiga organisationer.

Eftersom fack och arbetsgivare förhandlar om många villkor på arbetsmarknaden måste den fackliga organisationen ha hög anslutningsgrad för att kunna förhandla fram stabila kollektivavtal med ett innehåll som ökar jämlikheten på arbetsmarknaden. Hittills har den svenska arbetsmarknadsmodellen tjänat Sverige väl och medfört att vi har haft reallöneökningar, en ekonomi i balans samtidigt som vår konkurrens har stått sig stark.

Ofta är den arbetsrättsliga lagstiftningen dispositiv, vilket innebär att kollektivavtalet ges företräde framför lagstiftning. Även turordningsreglerna i LAS är dispositiva. Kollektivavtalet har, via rättspraxis, tilldelats en normerande verkan. Det är betydelsefullt eftersom det innebär att en arbetsgivare har att tillämpa avtalet på medlemmar i den fackliga organisationen som är part i kollektivavtalet samt medlemmar i andra fackliga organisationer och oorganiserade.

Flera motionärer för fram goda idéer om folkbildande kampanjer kring den svenska modellen. Detta arbete pågår redan runt om i hela det socialdemokratiska partiet organisation och utbildningsverksamhet. Partistyrelsen hoppas att fler har möjlighet och vill delta. Utifrån lokala och regionala förutsättningar finns det många samarbetsparter, inte minst inom de fackliga organisationerna, ABF och folkhögskolorna.

Partistyrelsen ser mycket positivt på samarbeten som sker utanför ramen för den facklig-politiska samverkan. I landet finns många exempel på samverkan och nätverk med t.ex. tjänstemannarörelsen. Partistyrelsen menar att detta är goda exempel som måste spridas. Samtidigt är det viktigt att denna samverkan inte slås fast i centrala direktiv utan sker utifrån behov och individers eller gruppers egna initiativ.

När Alliansregeringen införde det första jobbskatteavdraget 2007 försvann möjligheten att dra av avgift till fackförbund. Socialdemokraterna har på tidigare kongresser fattat beslut om att avdragsrätt för fackavgift ska prioriteras när budgetutrymmet så tillåter. Partistyrelsen står fast vid denna inriktning.

Flera motionärer tar upp frågan om att subventionerade- och yrkesintroduktionsanställningar endast får ske i verksamheter som har kollektivavtal. En arbetssökande har rätt att tacka nej till ett anvisat arbete om anställningsförmånerna inte kan likställas med de förmåner som anställda med motsvarande kvalifikationer och arbetsuppgifter får hos jämförbara arbetsgivare. Enligt partistyrelsens uppfattning är det av avgörande betydelse att en arbetssökande erhåller arbete så fort som möjligt och att arbetslöshetsperioden minimeras.

Finns det inte kollektivavtal på arbetsplatsen ska Arbetsförmedlingen säkerställa att det finns likvärdiga försäkringar och motsvarande lön som kollektivavtalet ger. Det gäller för de flesta av de bidragsformer som riktar sig till arbetsgivare, för att underlätta för dem att anställa. Syftet är att undanröja risken för att den som anställs utnyttjas eller far illa.

När det gäller lönebidrag, som är arbetsgivarstöd när en anställd har någon form av funktionsnedsättning, är Arbetsförmedlingen skyldiga att samråda med den fackliga organisationen.

Arbetsförmedlingen ska göra en arbetsgivarkontroll av de företag det handlar om, och kontrollerar om det finns skatteskulder eller större betalningsanmärkningar. Därutöver samråder man med facket för att höra om arbetsplatsen är lämplig.

När det gäller de förtroendevaldas situation inom bemanningsbranschen finns det en pågående diskussion inom t.ex. LO om hur anställda i bemanningsbranschen kan organiseras och hur den fackliga organisationen ska byggas.

Ungefär 90 procent av alla anställda täcks av ett kollektivavtal. Lagen om facklig förtroendeman medger att regionala förtroendemän har rätt att uppsöka andra arbetsplatser. En facklig organisation kan utse en förtroendeman med uppgift att informera och organisera de anställda på en annan arbetsplats än sin egen. Organisationen kan även utse en facklig funktionär som är anställd hos organisationen till ett sådant uppdrag. Dessa så kallade regionala fackliga förtroendemän ska ha tillträde till de arbetsplatser som de behöver besöka för att fullgöra sitt fackliga uppdrag. Arbetsgivaren på den uppsökta arbetsplatsen ska underrättas av arbetstagarorganisationen om det fackliga uppdraget.

Den fackliga utbildningen är viktig för den fackliga styrkan. När det gäller reformer som kan öka den fackliga styrkan vill partistyrelsen prioritera avdragsrätten för fackmedlemskap under förutsättning att budgetutrymmet så tillåter.

Antalet arbetstagarrepresentanter i bolagsstyrelser minskar och facket går miste om möjligheten att påverka besluten i styrelserummen. Undersökningar som fackföreningsrörelsen gjort visar att antalet arbetstagarrepresentanter i bolagsstyrelser sjunkit kraftigt. Den största anledningen är bristande utbildning sedan alliansregeringen drog in studiefinansieringen för bolagsstyrelserepresentanterna. Nu är det arbetsgivarna som ska stå för kostnaderna, vilket partistyrelsen tycker är en rimlig lösning.

Partikongressen föreslås besluta:

att bifalla motionerna A204:13, A204:16, A208:2, A208:12, A208:14, A208:15, A223:1, A224:1, A225:1, A229:1, A240:1, A242:1, A259:1, A259:2, A259:4, A281:1, A282:1, A283:1, A284:1, A285:1, A286:1, A287:1, A288:1, A289:1, A290:1, A297:1, A298:1, A298:2, A303:1, A308:2, A316:1, A318:1, A324:1, A335:4, A376:1, A376:2, A407:1, A407:2, A429:1, A430:1, A431:1, A432:1, A433:1, A434:1, A435:1, A436:1, A437:1, A438:1, A439:1, A440:1, A459:1, A462:7, A463:2, A464:2, A472:1, A479:3, A480:3, A481:1, A482:1, A514:1, A515:1, A516:1, A517:1, A519:1, A520:1, A521:1, A522:1, A523:1, A524:1, A525:1, A526:1, A527:1, A528:1, A529:1, A530:1, A531:1, A532:1, A533:1, A534:1, A535:1, A536:1, A540:1, A541:1, A542:1, A543:1, A544:1, A545:1, A546:1, A547:1, A548:1, A549:1, A550:1, A551:1, A552:1, A553:1, A554:1, A555:1, A556:1, A557:1, D45:2

A204:13 (Stockholms partidistrikt) att verkar för att Arbetsmiljöverkets tillsynsverksamhet utvecklas genom större närvaro på arbetsplatserna inte minst genom oannonserade besök

A204:16 (Stockholms partidistrikt) att en nollvision mot dödsfall i arbetslivet införs
A208:2 (Göteborgs partidistrikt) att avdragsrätten för fackavgift återinförs
A208:12 (Göteborgs partidistrikt) att allmän visstid tas bort ur Lagen om anställningsskydd
A208:14 (Göteborgs partidistrikt) att socialdemokraterna verkar för att heltidsanställningar ska vara norm
A208:15 (Göteborgs partidistrikt) att socialdemokraterna verkar för sammanhållen arbetstid och ett stopp för missbruket av delade turer
A223:1 (Trelleborg arbetarekommun) att Socialdemokratiska Arbetarpartiet ska verka för återinförande av avdragsrätten för fackföreningsavgiften
A224:1 (Ronneby arbetarekommun) att avdragsrätten för fackföreningsavgiften återinförs
A225:1 (Sölvesborgs arbetarekommun) att avdragsrätten för fackföreningsavgift & a-kassa återinförs
A229:1 (Jönköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt verkar för avskaffandet av anställningsformen allmän visstidsanställning ur LAS
A240:1 (Ystads arbetarekommun) att allmän visstid ska tas bort som anställningsform
A242:1 (Karlshamns arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för slopa allmän visstid som en anställningsform och verkar för trygga jobb med rättighet att få en heltidsanställning
A259:1 (Haparanda arbetarekommun) att verka för en stärkt företagshälsovård
A259:2 (Haparanda arbetarekommun) att de offentliga arbetsgivarna får i uppdrag att föregå med gott exempel och därmed vara drivande när det gäller att teckna avtal för företagshälsovård
A259:4 (Haparanda arbetarekommun) att ett nationellt kunskapscenter för arbetsmiljö inrättas
A281:1 (Halmstads arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta aktivt för att snarast möjligt få en majoritet i Sveriges riksdag för att ta bort allmän visstid ur LAS, så att tidsbegränsade anställningar kräver objektiva skäl, samt
A282:1 (Tyresö arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta aktivt för att snarast möjligt få en majoritet i Sveriges riksdag för att ta bort allmän visstid ur LAS, så att tidsbegränsade anställningar kräver fackliga förhandlingar utifrån objektiva skäl
A283:1 (Helsingborgs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta aktivt för att snarast möjligt få en majoritet i Sveriges riksdag för att ta bort allmän visstid ur LAS, så att tidsbegränsade anställningar kräver objektiva skäl, samt
A284:1 (Höganäs arbetarekommun) att socialdemokraterna ska arbeta aktivt för att snarast möjligt få en majoritet i Sveriges riksdag för att ta bort allmän visstid ur LAS, så att tidsbegränsade anställningar kräver objektiva skäl
A285:1 (Karlskrona arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta aktivt för att snarast möjligt få en majoritet i Sveriges riksdag för att ta bort allmän visstid ur LAS, så att tidsbegränsade anställningar kräver objektiva skäl
A286:1 (Örebro arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att ta bort allmän visstid ur LAS, så att tidsbegränsade anställningar kräver objektiva skäl
A287:1 (Falkenbergs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta aktivt för att snarast

möjligt få en majoritet i Sveriges riksdag för att ta bort allmän visstid ur LAS, så att tidsbegränsade anställningar kräver objektiva skäl

A288:1 (Eskilstuna arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta aktivt för att snarast möjligt få en majoritet i Sveriges riksdag för att ta bort allmän visstid ur LAS, så att tidsbegränsade anställningar kräver objektiva skäl

A289:1 (Nynäshamns arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta aktivt för att snarast möjligt få en majoritet i Sveriges riksdag för att ta bort allmän visstid ur LAS, så att tidsbegränsade anställningar kräver fackliga förhandlingar utifrån objektiva skäl

A290:1 (Haninge arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta aktivt för att snarast möjligt få en majoritet i Sveriges riksdag för att ta bort allmän visstid ur LAS, så att tidsbegränsade anställningar kräver fackliga förhandlingar utifrån objektiva skäl

A297:1 (Karlskrona arbetarekommun) att Socialdemokraterna med kraft ska verka för att heltid ska vara norm i kommuner och landsting

A298:1 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att allmän visstidsanställning tas bort ur LAS

A298:2 (Malmö arbetarekommun) att tidsbegränsade anställningar ska behöva motiveras

A303:1 (Värnamo arbetarekommun) att ett nationellt centrum för arbetslivsforskning skapas där kunskaper om pågående forskning och tidigare forskning finns samlad

A308:2 (Täby arbetarekommun) att partikongressen ger partiet i uppdrag att verka för en snabb avveckling av reglerna om allmän visstid

A316:1 (Trelleborg arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att lagstiftning om heltid som norm på hela arbetsmarknaden införs, utan delade turer

A318:1 (Kalix arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att lagstiftning om heltid som norm på hela arbetsmarknaden införs, utan delade turer

A324:1 (Umeå arbetarekommun) att återinföra avdragsrätt för medlemskap i fackföreningen

A335:4 (Göteborgs partidistrikt) att Medlingsinstitutet får inskrivet i sitt uppdrag att redovisa lön för anställda inom offentlig sektor uppdelat på arbetare och tjänstemän. Och att detta uppdrag gäller både den månadsvisa konjunkturlönestatistiken samt den årliga lönestrukturstatistiken

A376:1 (Värnamo arbetarekommun) att lagen om anställningsskydd förbättras så att inte människor kan utnyttjas i otrygga anställningsformer

A376:2 (Värnamo arbetarekommun) att tillsvidareanställning ska vara norm

A407:1 (Stockholms partidistrikt) att verka för att lön som anges i anställningserbjudande och som ligger till grund för arbetstillstånd i Sverige ska vara bindande lägsta lön om anställning träder i kraft

A407:2 (Stockholms partidistrikt) att verka för att lagen om anställningsskydd ändras så att allmän visstid tas bort så att det alltid ställs krav på objektiva skäl för att motivera visstidsanställningar

A429:1 (Norrköpings arbetarekommun) att Socialdemokratiska paritet ska verka för att Medlingsinstitutet, i egenskap av ansvarig för Sveriges officiella lönestatistik, redovisar lön för anställda uppdelad på arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer i den månadsvisa

konjunkturlönestatistiken och den årliga lönestrukturstatistiken

A430:1 (Umeå arbetarekommun) att det socialdemokratiska partiet ska verka för att Medlingsinstitutet, i egenskap av ansvarig för Sveriges officiella lönestatistik, redovisar lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer i den månadsvisa konjunkturlönestatistiken och den årliga lönestrukturstatistiken

A431:1 (Ludvika arbetarekommun) att det socialdemokratiska partiet ska verka för att Medlingsinstitutet, i egenskap av ansvarig för Sveriges officiella lönestatistik, redovisar lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer i den månadsvisa konjunkturlönestatistiken och den årliga lönestrukturstatistiken

A432:1 (Hässleholms arbetarekommun) att det socialdemokratiska partiet ska verka för att Medlingsinstitutet, i egenskap av ansvarig för Sveriges officiella lönestatistik, redovisar lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer i den månadsvisa konjunkturlönestatistiken och den årliga lönestrukturstatistiken

A433:1 (Borlänge arbetarekommun) att det socialdemokratiska partiet ska verka för att Medlingsinstitutet, i egenskap av ansvarig för Sveriges officiella lönestatistik, redovisar lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer i den månadsvisa konjunkturlönestatistiken och den årliga lönestrukturstatistiken

A434:1 (Skurups arbetarekommun) att det socialdemokratiska partiet ska verka för att Medlingsinstitutet, i egenskap av ansvarig för Sveriges officiella lönestatistik, redovisar lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer i den månadsvisa konjunkturlönestatistiken och den årliga lönestrukturstatistiken

A435:1 (Kalix arbetarekommun) att det socialdemokratiska partiet ska verka för att Medlingsinstitutet, i egenskap av ansvarig för Sveriges officiella lönestatistik, redovisar lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer i den månadsvisa konjunkturlönestatistiken och den årliga lönestrukturstatistiken

A436:1 (Malmö arbetarekommun) att det socialdemokratiska partiet ska verka för att Medlingsinstitutet, i egenskap av ansvarig för Sveriges officiella lönestatistik, redovisar lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer i den månadsvisa konjunkturlönestatistiken och den årliga lönestrukturstatistiken

A437:1 (Upplands Väsby arbetarekommun) att det socialdemokratiska partiet ska verka för att Medlingsinstitutet, i egenskap av ansvarig för Sveriges officiella lönestatistik, redovisar lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer i den månadsvisa konjunkturlönestatistiken och den årliga lönestrukturstatistiken

A438:1 (Sandvikens arbetarekommun) att det socialdemokratiska partiet ska verka för att Medlingsinstitutet, i egenskap av ansvarig för Sveriges officiella lönestatistik, redovisar lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer i den månadsvisa konjunkturlönestatistiken och den årliga lönestrukturstatistiken

A439:1 (Linköpings arbetarekommun) att det socialdemokratiska partiet ska verka för att Medlingsinstitutet, i egenskap av ansvarig för Sveriges officiella lönestatistik, redovisar lön för

anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer i den månadsvisa konjunkturlönestatistiken och den årliga lönestrukturstatistiken

A440:1 (Arvika arbetarekommun) att det socialdemokratiska partiet ska verka för att Medlingsinstitutet, i egenskap av ansvarig för Sveriges officiella lönestatistik, redovisar lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer i den månadsvisa konjunkturlönestatistiken och den årliga lönestrukturstatistiken

A459:1 (Värnamo arbetarekommun) att även löntagarna får rätt till avdrag för fack och A-kasseavgift som arbetsgivarna får göra

A462:7 (Haninge arbetarekommun - enskild) att kunskaper från forskning och rapporter rörande kvinnors arbetsvillkor ska bättre tas tillvara och nyttiggöras framöver

A463:2 (Vallentuna arbetarekommun) att socialdemokraterna verkar för att införa en nollvision för dödsfall i arbetslivet

A464:2 (Huddinge arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att införa en nollvision för dödsfall i arbetslivet

A472:1 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att den allmänna visstidsanställningen stryks ur Lagen om anställningsskydd

A479:3 (Vallentuna arbetarekommun) att ge tydligare direktiv till arbetsmiljöverket att deras roll är att göra ännu mer oannonserade besök på företagen och stötta de lokala skyddsombuden bättre

A480:3 (Huddinge arbetarekommun) att ge tydligare direktiv till arbetsmiljöverket att deras roll är att göra ännu mer oannonserade besök på företagen och stötta de lokala skyddsombuden bättre

A481:1 (Malmö arbetarekommun) att Allmän visstidsanställning tas bort ifrån LAS

A482:1 (Malmö arbetarekommun) att allmän visstidsanställning tas bort i LAS

A514:1 (Umeå arbetarekommun) att Sveriges Socialdemokratiska Arbetareparti verkar för att återinföra avdragsrätt för medlemskap i fackföreningen

A515:1 (Umeå arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för medlemskap i fackföreningen

A516:1 (Sandvikens arbetarekommun) att Avdragsrätten för fackföreningsavgifter återinförs

A517:1 (Haninge arbetarekommun) att uppdra till partistyrelsen att snarast verka för att återinföra avdragsrätten för medlemsavgift i facklig organisation

A519:1 (Vallentuna arbetarekommun) att socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för medlemskap i fackföreningen samt

A520:1 (Hagfors arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för medlemskap i fackföreningen samt

A521:1 (Kristinehamns arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för avgiften för medlemskap i fackföreningen

A522:1 (Stenungsunds arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för medlemskap i fackföreningen samt

A523:1 (Huddinge arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt

för medlemskap i fackföreningen
A524:1 (Uddevalla arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för medlemskap i fackföreningen
A525:1 (Skövde arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för medlemskap i fackföreningen samt
A526:1 (Arvika arbetarekommun) att socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för medlemskap i fackföreningen
A527:1 (Karlstads arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för medlemskap i fackföreningen samt
A528:1 (Arvika arbetarekommun) att socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för medlemskap i fackföreningen
A529:1 (Västerås arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för medlemskap i fackföreningen samt
A530:1 (Karlskrona arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för ett återinförande av avdragsrätt för medlemskap i en fackförening och arbetslöshetskassa
A531:1 (Skurups arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för medlemskap i fackföreningen samt
A532:1 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för medlemskap i fackföreningen
A533:1 (Uppsala arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för medlemskap i fackföreningen samt
A534:1 (Torsby - Nordvärmlands arbetarekommun) att socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för medlemskap i fackföreningen
A535:1 (Ekerö arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för medlemskap i fackföreningen samt
A536:1 (Ullerud - Forshaga arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för medlemskap i fackföreningen
A540:1 (Umeå arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS
A541:1 (Ludvika arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS
A542:1 (Hagfors arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS.
A543:1 (Luleå arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS
A544:1 (Linköpings arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS
A545:1 (Hässleholms arbetarekommun - enskild) att socialdemokraterna aktivt ska verka för att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS

A546:1 (Skurups arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS
A547:1 (Aneby arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS
A548:1 (Örebro arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS
A549:1 (Söderhamns arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS
A550:1 (Borås arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS
A551:1 (Falköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS
A552:1 (Upplands Väsby arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS
A553:1 (Vindelns arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS
A554:1 (Borlänge arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS
A555:1 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS
A556:1 (Sandvikens arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS
A557:1 (Kungsbacka arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS
D45:2 (Lunds arbetarekommun) att fler heltidsanställningar ska komma till stånd inom den offentliga välfärdssektorn

Partikongressen föreslås besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: A174:2, A196:1, A196:2, A198:2, A200:1, A200:2, A204:1, A204:2, A204:3, A204:5, A204:6, A204:8, A204:9, A204:10, A204:11, A204:12, A204:14, A204:15, A205:1, A206:1, A207:1, A207:2, A208:1, A208:6, A208:7, A208:9, A208:13, A208:16, A208:17, A208:18, A212:1, A212:2, A213:1, A214:1, A214:2, A215:1, A215:2, A216:1, A216:2, A216:3, A217:1, A217:3, A217:4, A217:5, A219:3, A221:1, A231:1, A231:2, A231:3, A233:1, A234:1, A234:2, A234:3, A235:1, A235:2, A235:3, A236:1, A236:2, A236:3, A237:1, A237:2, A237:3, A238:1, A239:1, A241:1, A244:1, A245:1, A246:1, A247:1, A248:1, A249:1, A253:1, A253:2, A254:1, A254:2, A255:1, A255:2, A256:1, A256:2, A257:1, A257:2, A258:1, A258:2, A259:3, A261:1, A261:2, A262:1, A262:2, A264:1, A275:1, A275:2, A275:3, A275:4, A275:5, A275:6, A275:7, A276:1, A276:2, A276:3, A276:4,

A276:5, A276:6, A276:7, A277:1, A277:2, A277:3, A277:4, A277:5, A277:6, A277:7, A278:1, A278:2, A278:3, A278:4, A278:5, A278:6, A278:7, A279:1, A279:2, A279:3, A279:4, A279:5, A279:6, A279:7, A280:2, A281:2, A283:2, A284:2, A285:2, A286:2, A287:2, A288:2, A290:2, A291:1, A291:2, A292:1, A292:2, A293:1, A293:2, A294:1, A294:2, A295:1, A295:2, A296:1, A296:2, A297:2, A298:3, A298:4, A298:5, A298:6, A298:7, A298:8, A302:1, A302:2, A302:3, A305:1, A307:1, A308:1, A309:1, A309:2, A310:1, A311:2, A312:1, A312:2, A314:1, A315:1, A317:1, A318:2, A319:1, A328:1, A329:1, A329:2, A330:1, A333:1, A333:2, A335:1, A336:1, A340:1, A359:1, A360:1, A361:1, A362:1, A363:1, A364:1, A365:1, A366:1, A366:2, A367:1, A368:1, A369:1, A370:1, A370:2, A371:1, A372:1, A374:1, A375:1, A375:2, A375:3, A375:4, A381:1, A382:1, A383:1, A385:1, A385:2, A386:1, A386:2, A401:1, A401:2, A401:3, A403:1, A403:2, A405:1, A405:2, A407:3, A407:4, A407:5, A407:6, A407:7, A407:9, A408:1, A408:2, A408:3, A413:1, A413:2, A441:1, A444:1, A446:1, A446:2, A447:1, A447:2, A447:3, A448:1, A448:2, A449:1, A449:2, A450:1, A450:2, A451:1, A451:2, A452:1, A452:2, A453:1, A454:1, A454:2, A455:1, A455:2, A456:1, A456:2, A457:1, A457:2, A460:1, A460:2, A461:1, A462:1, A462:2, A462:3, A462:4, A462:5, A462:6, A462:8, A463:1, A464:1, A465:1, A467:1, A468:1, A469:1, A470:1, A471:1, A477:1, A478:1, A478:2, A479:1, A479:2, A479:4, A479:5, A480:1, A480:2, A480:4, A480:5, A482:2, A499:1, A500:1, A501:1, A501:2, A501:3, A503:1, A503:2, A504:1, A504:2, A505:1, A505:2, A505:3, A507:1, A508:1, A508:2, A509:1, A509:2, A510:1, A510:2, A537:1, A537:2, A538:1, A539:1, A540:2, A540:3, A540:4, A541:2, A541:3, A541:4, A542:2, A542:3, A542:4, A543:2, A543:3, A543:4, A544:2, A544:3, A544:4, A545:2, A545:3, A545:4, A546:2, A546:3, A546:4, A547:2, A547:3, A547:4, A548:2, A549:2, A549:3, A549:4, A550:2, A550:3, A550:4, A551:2, A552:2, A552:3, A552:4, A553:2, A553:3, A554:2, A554:3, A554:4, A555:2, A555:3, A555:4, A556:2, A556:3, A556:4, A557:2, A557:3, A557:4, A562:1, A562:2, A562:3, A563:1, A563:2, D44:6, D291:4, F87:4, F88:4

A174:2 (Stockholms partidistrikt) att Socialdemokraterna ser över på vilket sätt MBL kan utvidgas för att garantera fler ett demokratiskt inflytande på sin arbetsplats

A196:1 (Vimmerby arbetarekommun) att bevisreglerna ändras vid arbetsskadesjukdom så att de som drabbats får full ersättning för sin skada

A196:2 (Vimmerby arbetarekommun) att arbetsskadesjukpenningen införs från första dagen

A198:2 (Göteborgs partidistrikt) att de anställda blir informerad att de har rätt till att sjukskriva sig när de är sjuka eller ha ont i kroppen

A200:1 (Sundsvalls arbetarekommun) att partiet utreder den här frågan ordentligt och

A200:2 (Sundsvalls arbetarekommun) att underlaget kan ligga till grund för nödvändiga förslag

A204:1 (Stockholms partidistrikt) att Socialdemokraterna i kommuner, landsting och stat ska verka för en bättre fördelning av arbetsuppgifter mellan olika yrkesroller för att minska den

fysiska- och psykiska belastningen som orsakar ohälsa

A204:2 (Stockholms partidistrikt) att verka för att kvinnors arbetsvillkor och arbetsmiljö får en mer framträdande plats i arbetslivsforskningen inte minst genom att mer forskning görs på den organisatoriska och sociala arbetsmiljön, i synnerhet inom s k kontaktyrken, och att denna forskning också tillämpas i utformningen av arbetsmiljöpolitiken

A204:3 (Stockholms partidistrikt) att Socialdemokraterna i kommuner och landsting ska verka för en bättre organisatorisk och social arbetsmiljö, t ex genom handlingsplaner och kunskapsspridning om Arbetsmiljöverkets föreskrift om organisatorisk och social arbetsmiljö (AFS 2015:4)

A204:5 (Stockholms partidistrikt) att verka för att personalbokslut införs i alla kommuner och landsting där sjukfrånvarons utveckling tydligt speglas i syfte att se dess orsaker

A204:6 (Stockholms partidistrikt) att verka för att en rehabiliteringsförsäkring, som finansieras genom arbetsgivaravgiften, införs i socialförsäkringssystemet

A204:8 (Stockholms partidistrikt) att verka för att de fackliga organisationerna får resurser för utbildning om arbetsmarknads-, ekonomi- och samhällsfrågor

A204:9 (Stockholms partidistrikt) att Socialdemokraterna i SKL ska driva frågan om rätt till arbetskläder för fler yrkesgrupper

A204:10 (Stockholms partidistrikt) att verka för mer resurser till den regionala skyddsombudsverksamheten

A204:11 (Stockholms partidistrikt) att verka för de regionala skyddsombudens tillträdesrätt och befogenheter stärks

A204:12 (Stockholms partidistrikt) att verka för att de lokala skyddsombudens roll kan stärkas t.ex. genom ökat stöd från Arbetsmiljöverket

A204:14 (Stockholms partidistrikt) att verka för att det blir obligatoriskt för arbetsgivaren att ha företagshälsovård

A204:15 (Stockholms partidistrikt) att verka för att Arbetsmiljöverket ska få utökade möjligheter att förelägga utländska företag sanktionsavgifter vid brott mot arbetsmiljöreglerna

A205:1 (Skurups arbetarekommun) att partistyrelsen och riksdagsgruppen aktivt verkar för att endast tillsvidareanställning och rätt att stå kvar i anställning till 67 år regleras i den delen av LAS som tar upp anställningsformer

A206:1 (Värnamo arbetarekommun) att partiet ska verka för att ge arbetsmiljöverket ökad befogenhet för kontroll av arbetsgivarens arbetsmiljöarbete och rehabiliteringsansvar

A207:1 (Gävle arbetarekommun) att verka för att kollektivavtal är ett måste när migrationsverket godkänner arbetskraftsinvandring

A207:2 (Gävle arbetarekommun) att det är arbetsgivaren och inte som det ser ut idag, arbetstagaren som drabbas om arbetsgivaren betalt ut för lite i lön

A208:1 (Göteborgs partidistrikt) att socialdemokraterna ska verka för att stärka fackligt förtroendevaldas ställning inom bemanningsbranschen

A208:6 (Göteborgs partidistrikt) att likabehandling mellan utstationerad och inhemsk arbetskraft

införs i enlighet med förslag från Utstationeringskommittén
A208:7 (Göteborgs partidistrikt) att socialdemokraterna ska verka för att kollektivavtal ska vara ett krav för att Arbetsförmedlingen ska kunna besluta om arbetsgivarstöd
A208:9 (Göteborgs partidistrikt) att anställda inom vård och omsorg får rätt till arbetskläder som bekostas av arbetsgivaren
A208:13 (Göteborgs partidistrikt) att företrädesrätten, återanställningskravet och konverteringsregeln ska räknas utifrån tid som anställd hos en enskild huvudman, inte en enskild arbetsgivare, givet att det rör sig om samma yrkeskategori
A208:16 (Göteborgs partidistrikt) att normalarbetstiden likställs med anställningsgraden utan påverkan av eventuell frånvaro för att utföra sitt fackliga eller politiska uppdrag
A208:17 (Göteborgs partidistrikt) att socialdemokraterna ska verka för att LAS ändras så att regelverket gällande arbetsbrist blir tillämpligt om en arbetsgivare avser att omreglera den anställdes sysselsättningsgrad
A208:18 (Göteborgs partidistrikt) att socialdemokraterna utifrån de gjorda erfarenheterna av arbetstidsförkortningsförsök tar initiativ för att skapa förutsättningar för ett hållbart arbetsliv
A212:1 (Gävle arbetarekommun) att partiet inför nollvision inte bara för dödsolyckor utan även för alla arbetsrelaterade arbetsskador, sjukdomar samt psykisk ohälsa
A212:2 (Gävle arbetarekommun) att partiet ska arbeta för att återinföra arbetslivsinstitutet eller liknande
A213:1 (Örebro arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att anslagen till den regionala skyddsombudsverksamheten ökas
A214:1 (Umeå arbetarekommun) att omvänd bevisföring i lagen om arbetsskadeförsäkring återinförs
A214:2 (Umeå arbetarekommun) att arbetsskadenämnderna återinförs
A215:1 (Sölvesborgs arbetarekommun) att arbetsskadesjukpenningen införs från första dagen
A215:2 (Sölvesborgs arbetarekommun) att karensdagen tas bort vid arbetssjukdomar och olycksfall
A216:1 (Ronneby arbetarekommun) att bevisreglerna ändras vid arbetssjukdom, så att de som drabbats får full ersättning för sin skada
A216:2 (Ronneby arbetarekommun) att arbetsskadesjukpenningen införs från första dagen
A216:3 (Ronneby arbetarekommun) att karensdagen tas bort vid arbetssjukdomar och olycksfall
A217:1 (Umeå arbetarekommun - enskild) att tillsvidareanställning på heltid ska vara norm för alla anställda inom upphandlad offentlig verksamhet och att deltid bara tillåts på arbetstagarens eget initiativ
A217:3 (Umeå arbetarekommun - enskild) att partiet antar en skrivning som innebär att delade turer inte får förekomma annat än om synnerliga och goda skäl till detta kan anföras
A217:4 (Umeå arbetarekommun - enskild) att partiet antar en skrivning som innebär att all tid en arbetstagare vistas på sin arbetsplats ska vara betald tid jämte 1 timmes rast för mat- och fikaraster

A217:5 (Umeå arbetarekommun - enskild) att eventuell visstids och/eller timtidsanställd personal som kvarstår i verksamheten alltid får tillgodoräkna den LAS-tid de upparbetat hos föregående entreprenör

A219:3 (Stenungsunds arbetarekommun) att Regeringen gör det möjligt för verksamheter där särskilt utsatta yrkesgrupper finns, eller där man sett att arbetstidsförkortning kan ha positiva effekter, att söka ekonomiskt stöd för att genomföra exempelvis försök, projekt eller utredningar inom området arbetstidsförkortning

A221:1 (Jönköpings arbetarekommun) att socialdemokratiska arbetarepartiets partistyrelse får i uppdrag att verka för att den socialdemokratiskt ledda regeringen inbjuder samtliga relevanta fackförbund inom välfärdssektorns område, såväl LO-förbund, som TCO- och SACO-förbund till trepartssamtal med relevanta delar av SKL:s ledning i syfte att reellt förbättra vår roll som arbetsgivare på de offentligt drivna arbetsplatserna, när det gäller arbetsmiljö, arbetsvillkor, arbetstider samt lönenivåer. Målet bör vara att på ett tydligt sätt bli en bättre arbetsgivare än idag

A231:1 (Motala arbetarekommun - enskild) att avtalspensionspremien betalas in av arbetsgivare om man väljer att jobba längre än 65 års ålder eller kompenseras individuellt med motsvarande

A231:2 (Motala arbetarekommun - enskild) att de avtalsförsäkringar som gäller fram till 65 års ålder ska gälla om man väljer att jobba länge än 65

A231:3 (Motala arbetarekommun - enskild) att all skydd som finns idag fram till 65 års ålder ska det gälla om individen väljer att jobba efter 65 års ålder

A233:1 (Ljungby arbetarekommun) att Socialdemokraterna utreder möjligheten att begränsa antalet inhyrda i ett företag

A234:1 (Umeå arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att Arbetsmiljöverket får i uppgift att undersöka kopplingen mellan belastningsskador och psykosociala arbetsskador

A234:2 (Umeå arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att Arbetsmiljöverket får i uppdrag att undersöka möjligheterna att ta fram statistik över hur många som varje år omkommer på grund av arbetssjukdomar

A234:3 (Umeå arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att regeringen antar en nollvision mot döden på jobbet, oavsett om det är en arbetsolycka eller en arbetssjukdom

A235:1 (Luleå arbetarekommun) att socialdemokraterna verkar för att Arbetsmiljöverket får i uppgift att undersöka kopplingen mellan belastningsskador och psykosociala arbetsskador

A235:2 (Luleå arbetarekommun) att socialdemokraterna verkar för att Arbetsmiljöverket får i uppdrag att undersöka möjligheterna att ta fram statistik över hur många som varje år omkommer på grund av arbetssjukdomar

A235:3 (Luleå arbetarekommun) att socialdemokraterna verkar för att regeringen antar en nollvision mot döden på jobbet, oavsett om det är en arbetsolycka eller en arbetssjukdom

A236:1 (Avesta arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att Arbetsmiljöverket får i uppgift att undersöka kopplingen mellan belastningsskador och psykosociala arbetsskador

A236:2 (Avesta arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att Arbetsmiljöverket får i uppdrag att undersöka möjligheterna att ta fram statistik över hur många som varje år

omkommer på grund av arbetssjukdomar
A236:3 (Avesta arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att regeringen antar en nollvision mot döden på jobbet, oavsett om det är en arbetsolycka eller en arbetssjukdom
A237:1 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att Arbetsmiljöverket får i uppgift att undersöka kopplingen mellan belastningsskador och psykosociala arbetsskador
A237:2 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att Arbetsmiljöverket får i uppdrag att undersöka möjligheterna att ta fram statistik över hur många som varje år omkommer på grund av arbetssjukdomar
A237:3 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att regeringen antar en nollvision mot döden på jobbet, oavsett om det är en arbetsolycka eller en arbetssjukdom
A238:1 (Dalarnas partidistrikt) att Socialdemokratiska Arbetarepartiet arbetar aktivt för att reglera så att användandet av bemanningsföretag och underentreprenörer begränsas i förhållande till egen personalstyrka
A239:1 (Hallands partidistrikt) att partikongressen ger regering och riksdagsgrupp i uppdrag att genomföra åtgärder som förhindrar otrygga anställningar och höga sjuktal i offentligt finansierad välfärd
A241:1 (Ystads arbetarekommun) att möjligheterna för delade turer ska tas bort
A244:1 (Umeå arbetarekommun) att om en hemställan till våra företrädare i riksdagsgrupp och regering att åter införa statsbidrag till fackliga organisationers utbildning om arbetsmarknads-, ekonomi- och samhällsfrågor av den typ och omfattning som gällde åren 1983-1992 till dess de av "statsfinansiella skäl" drogs in av höger-regeringen Bildt
A245:1 (Umeå arbetarekommun) att åter införa statsbidrag till fackliga organisationers utbildning om arbetsmarknads-, ekonomi- och samhällsfrågor av den typ och omfattning som gällde åren 1983-1992 fram till dess de av "statsfinansiella skäl" drogs in av regeringen Bildt
A246:1 (Uddevalla arbetarekommun) att hemställa till våra företrädare i riksdagsgrupp och regering att åter införa statsbidrag till fackliga organisationers utbildning om arbetsmarknads-, ekonomi- och samhällsfrågor av den typ och omfattning som gällde åren 1983-1992 fram till dess de av "statsfinansiella skäl" drogs in av regeringen Bildt
A247:1 (Skövde arbetarekommun) att hemställa till våra företrädare i riksdagsgrupp och regering att åter införa statsbidrag till fackliga organisationers utbildning om arbetsmarknads-, ekonomi- och samhällsfrågor av den typ och omfattning som gällde åren 1983-1992 fram till dess de av "statsfinansiella skäl" drogs in av regeringen Bildt
A248:1 (Skurups arbetarekommun) att hemställa till våra företrädare i riksdagsgrupp och regering att åter införa statsbidrag till fackliga organisationers utbildning om arbetsmarknads-, ekonomi- och samhällsfrågor av den typ och omfattning som gällde åren 1983-1992 fram till dess de av "statsfinansiella skäl" drogs in av regeringen Bildt
A249:1 (Malmö arbetarekommun) att åter införa statsbidrag till fackliga organisationers utbildning om arbetsmarknads-, ekonomi- och samhällsfrågor av den typ och omfattning som gällde åren 1983-1992 fram till dess de av "statsfinansiella skäl" drogs in av regeringen Bildt

A253:1 (Gotlands arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att lagstiftning om heltid som norm på hela arbetsmarknaden införs, utan delade turer

A253:2 (Gotlands arbetarekommun - enskild) att arbetet med god arbetsmiljö, god personalpolitik intensifieras i kommuner och landsting för att motverka den ökande ohälsan

A254:1 (Mönsterås arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att lagstiftning om heltid som norm på hela arbetsmarknaden införs, utan delade turer

A254:2 (Mönsterås arbetarekommun) att arbetet med god arbetsmiljö, god personalpolitik intensifieras i kommuner och landsting för att motverka den ökande ohälsan

A255:1 (Västerviks arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att lagstiftning om heltid som norm på hela arbetsmarknaden införs, utan delade turer

A255:2 (Västerviks arbetarekommun) att arbetet med god arbetsmiljö, god personalpolitik intensifieras i kommuner och landsting för att motverka den ökande ohälsan

A256:1 (Skellefteå arbetarekommun) att socialdemokraterna verkar för att lagstiftning om heltid som norm på hela arbetsmarknaden införs, utan delade turer

A256:2 (Skellefteå arbetarekommun) att arbetet med god arbetsmiljö, god personalpolitik intensifieras i kommuner och landsting för att motverka den ökande ohälsan

A257:1 (Södra Ölands arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att lagstiftning om heltid som norm på hela arbetsmarknaden införs, utan delade turer

A257:2 (Södra Ölands arbetarekommun) att arbetet med god arbetsmiljö, god personalpolitik intensifieras i kommuner och landsting för att motverka den ökande ohälsan

A258:1 (Umeå arbetarekommun) att socialdemokraterna verkar för att lagstiftning om heltid som norm på hela arbetsmarknaden införs

A258:2 (Umeå arbetarekommun) att arbetet med god arbetsmiljö, god personalpolitik intensifieras i kommuner och landsting för att motverka den ökande ohälsan

A259:3 (Haparanda arbetarekommun) att en årlig arbetsmiljörevision skall ingå i företag och organisationers årsredovisning

A261:1 (Avesta arbetarekommun) att ge partistyrelsen i uppdrag att centralt bjuda in Kommunal till dialog om arbetsmiljön i offentlig sektor

A261:2 (Avesta arbetarekommun) att samtliga arbetarekommuner påbörjar lokala samtal med Kommunal för att förbättra arbetsmiljön inom offentlig sektor

A262:1 (Uppsala arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att en starkare organisation byggs upp som kan möjliggöra en närmare samarbete med tjänstemannagrupperna och tjänstemannafacken på central och lokal nivå

A262:2 (Uppsala arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för skapandet av fler tjänstemannaföreningar runt om i distrikten samt fler Socialdemokratiska TCO och SACO klubbar bildas

A264:1 (Botkyrka arbetarekommun) att det införs ytterligare två semesterdagar i semesterlagen

A275:1 (Höganäs arbetarekommun) att socialdemokraterna ska verka för att anslagen till den regionala skyddsombudsverksamheten ökas

A275:2 (Höganäs arbetarekommun) att socialdemokraterna ska verka för att de regionala skyddsombuden får befogenheter att göra skyddsronder även på arbetsplatser där facket saknar medlemmar

A275:3 (Höganäs arbetarekommun) att socialdemokraterna ska verka för att det blir obligatoriskt för arbetsgivare att ha en företagshälsovård

A275:4 (Höganäs arbetarekommun) att socialdemokraterna ska verka för att en rehabiliteringsförsäkring, som finansieras genom arbetsgivaravgifter, införs i socialförsäkringssystemet

A275:5 (Höganäs arbetarekommun) att socialdemokraterna ska verka för att mer forskning görs på den organisatoriska och sociala arbetsmiljön

A275:6 (Höganäs arbetarekommun) att socialdemokraterna, i så nära samarbete med de fackliga organisationerna som möjligt, ska prioritera att följa upp hur väl de verktyg skyddsombuden har för att tillförsäkra en god organisatorisk och social arbetsmiljö fungerar

A275:7 (Höganäs arbetarekommun) att socialdemokraterna ska verka för att Arbetsmiljöverket utvecklar sin verksamhet för att minska risken för arbetsrelaterad psykisk ohälsa

A276:1 (Halmstads arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att anslagen till den regionala skyddsombudsverksamheten ökas

A276:2 (Halmstads arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att de regionala skyddsombuden får befogenheter att göra skyddsronder även på arbetsplatser där facket saknar medlemmar

A276:3 (Halmstads arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att det blir obligatoriskt för arbetsgivare att ha en företagshälsovård

A276:4 (Halmstads arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att en rehabiliteringsförsäkring, som finansieras genom arbetsgivaravgifter, införs i socialförsäkringssystemet

A276:5 (Halmstads arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att mer forskning görs på den organisatoriska och sociala arbetsmiljön

A276:6 (Halmstads arbetarekommun) att Socialdemokraterna, i så nära samarbete med de fackliga organisationerna som möjligt, ska prioritera att följa upp hur väl de verktyg skyddsombuden har för att tillförsäkra en god organisatorisk och social arbetsmiljö fungerar, samt

A276:7 (Halmstads arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att Arbetsmiljöverket utvecklar sin verksamhet för att minska risken för arbetsrelaterad psykisk ohälsa

A277:1 (Helsingborgs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att anslagen till den regionala skyddsombudsverksamheten ökas

A277:2 (Helsingborgs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att de regionala skyddsombuden får befogenheter att göra skyddsronder även på arbetsplatser där facket saknar medlemmar

A277:3 (Helsingborgs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att det blir obligatoriskt för arbetsgivare att ha en företagshälsovård

A277:4 (Helsingborgs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att en rehabiliteringsförsäkring, som finansieras genom arbetsgivaravgifter, införs i socialförsäkringssystemet

A277:5 (Helsingborgs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att mer forskning görs på den organisatoriska och sociala arbetsmiljön

A277:6 (Helsingborgs arbetarekommun) att Socialdemokraterna, i så nära samarbete med de fackliga organisationerna som möjligt, ska prioritera att följa upp hur väl de verktyg skyddsombuden har för att tillförsäkra en god organisatorisk och social arbetsmiljö fungerar

A277:7 (Helsingborgs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att Arbetsmiljöverket utvecklar sin verksamhet för att minska risken för arbetsrelaterad psykisk ohälsa

A278:1 (Falkenbergs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att anslagen till den regionala skyddsombudsverksamheten ökas

A278:2 (Falkenbergs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att de regionala skyddsombuden får befogenheter att göra skyddsronder även på arbetsplatser där facket saknar medlemmar

A278:3 (Falkenbergs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att det blir obligatoriskt för arbetsgivare att ha en företagshälsovård

A278:4 (Falkenbergs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att en rehabiliteringsförsäkring, som finansieras genom arbetsgivaravgifter, införs i socialförsäkringssystemet

A278:5 (Falkenbergs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att mer forskning görs på den organisatoriska och sociala arbetsmiljön

A278:6 (Falkenbergs arbetarekommun) att Socialdemokraterna, i så nära samarbete med de fackliga organisationerna som möjligt, ska prioritera att följa upp hur väl de verktyg skyddsombuden har för att tillförsäkra en god organisatorisk och social arbetsmiljö fungerar

A278:7 (Falkenbergs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att Arbetsmiljöverket utvecklar sin verksamhet för att minska risken för arbetsrelaterad psykisk ohälsa

A279:1 (Karlskrona arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att anslagen till den regionala skyddsombudsverksamheten ökas

A279:2 (Karlskrona arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att de regionala skyddsombuden får befogenheter att göra skyddsronder även på arbetsplatser där facket saknar medlemmar

A279:3 (Karlskrona arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att det blir obligatoriskt för arbetsgivare att samtliga anställda ska ha tillgång till en företagshälsovård

A279:4 (Karlskrona arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att en rehabiliteringsförsäkring, som finansieras genom arbetsgivaravgifter, införs i socialförsäkringssystemet

A279:5 (Karlskrona arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att mer forskning görs på den organisatoriska och sociala arbetsmiljön

A279:6 (Karlskrona arbetarekommun) att Socialdemokraterna, i samarbete med de fackliga organisationerna, ska prioritera att följa upp hur väl de verktyg skyddsombuden har för att tillförsäkra en god organisatorisk och social arbetsmiljö fungerar

A279:7 (Karlskrona arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att Arbetsmiljöverket utvecklar sin verksamhet för att minska risken för arbetsrelaterad psykisk ohälsa

A280:2 (Stockholms Arbetarekommun) att partiet arbetar aktivt och med riktade åtgärder för att förändra de arbetsförhållanden och arbetsmiljöer i kvinnodominerade yrken som gör kvinnor sjuka

A281:2 (Halmstads arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att LAS ändras så att regelverket gällande arbetsbrist blir tillämpligt om en arbetsgivare avser att omreglera den anställdes sysselsättningsgrad

A283:2 (Helsingborgs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att LAS ändras så att regelverket gällande arbetsbrist blir tillämpligt om en arbetsgivare avser att omreglera den anställdes sysselsättningsgrad

A284:2 (Höganäs arbetarekommun) att socialdemokraterna ska verka för att LAS ändras så att regelverket gällande arbetsbrist blir tillämpligt om en arbetsgivare avser att omreglera den anställdes sysselsättningsgrad

A285:2 (Karlskrona arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att LAS ändras så att regelverket gällande arbetsbrist blir tillämpligt om en arbetsgivare avser att omreglera den anställdes sysselsättningsgrad

A286:2 (Örebro arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att LAS ändras så att regelverket gällande arbetsbrist blir tillämpligt om en arbetsgivare avser att omreglera den anställdes sysselsättningsgrad

A287:2 (Falkenbergs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att LAS ändras så att regelverket gällande arbetsbrist blir tillämpligt om en arbetsgivare avser att omreglera den anställdes sysselsättningsgrad

A288:2 (Eskilstuna arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att LAS ändras så att regelverket gällande arbetsbrist blir tillämpligt om en arbetsgivare avser att omreglera den anställdes sysselsättningsgrad

A290:2 (Haninge arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att LAS ändras så att regelverket gällande arbetsbrist blir tillämpligt om en arbetsgivare avser att omreglera den anställdes sysselsättningsgrad

A291:1 (Halmstads arbetarekommun) att Socialdemokraterna i SKL med kraft ska verka för att heltid ska vara norm i kommuner och landsting

A291:2 (Halmstads arbetarekommun) att Socialdemokraterna i SKL med kraft ska verka för att heltid ska vara norm i verksamheter som kommuner och landsting lagt ut på privata utförare, samt

A292:1 (Helsingborgs arbetarekommun) att Socialdemokraterna i SKL med kraft ska verka för att heltid ska vara norm i kommuner och landsting

A292:2 (Helsingborgs arbetarekommun) att Socialdemokraterna i SKL med kraft ska verka för att heltid ska vara norm i verksamheter som kommuner och landsting lagt ut på privata utförare

A293:1 (Höganäs arbetarekommun) att Socialdemokraterna i SKL med kraft ska verka för att heltid ska vara norm i kommuner och landsting

A293:2 (Höganäs arbetarekommun) att Socialdemokraterna i SKL med kraft ska verka för att heltid ska vara norm i verksamheter som kommuner och landsting lagt ut på privata utförare

A294:1 (Höganäs arbetarekommun) att Socialdemokraterna i SKL med kraft ska verka för att heltid ska vara norm i kommuner och landsting

A294:2 (Höganäs arbetarekommun) att Socialdemokraterna i SKL med kraft ska verka för att heltid ska vara norm i verksamheter som kommuner och landsting lagt ut på privata utförare

A295:1 (Eskilstuna arbetarekommun) att Socialdemokraterna i SKL med kraft ska verka för att heltid ska vara norm i kommuner och landsting

A295:2 (Eskilstuna arbetarekommun) att Socialdemokraterna i SKL med kraft ska verka för att heltid ska vara norm i verksamheter som kommuner och landsting lagt ut på privata utförare

A296:1 (Örebro arbetarekommun) att Socialdemokraterna i SKL med kraft ska verka för att heltid ska vara norm i kommuner och landsting

A296:2 (Örebro arbetarekommun) att Socialdemokraterna i SKL med kraft ska verka för att heltid ska vara norm i verksamheter som kommuner och landsting lagt ut på privata utförare

A297:2 (Karlskrona arbetarekommun) att Socialdemokraterna med kraft ska verka för att heltid ska vara norm i verksamheter som kommuner och landsting lagt ut på privata utförare

A298:3 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att LAS inte ska kunna sättas åt sidan genom att företaget säger upp personal för att sedan hyra in personal från bemanningsföretag för samma arbetsuppgifter

A298:4 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att LAS formuleras så att den enskilde individens rätt att utöka sin tjänstgöringsgrad i samband med att någon med högre tjänstgöringsgrad slutar stärks

A298:5 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att LAS turordningsregler kompletteras så att den enskilde individens rätt att bibehålla sin tidigare tjänstgöringsgrad vid en omorganisering stärks

A298:6 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att rätten till företräde till återanställning ska utökas till tolv månader från det att anställningen upphörde

A298:7 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att regelverket för att erhålla f-skattesedel skärps. Bland annat ska det krävas mer än en uppdragsgivare. Arbetsgivare som missbrukar f-skattesedel för att undslippa sitt arbetsgivaransvar ska kunna dömas för detta

A298:8 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att Lagen om uthyrning av arbetskraft ändras så att det blir förbjudet att hyra ut och hyra in arbetskraft för ett stadigvarande arbetskraftsbehov

A302:1 (Örebro arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att mer forskning görs på den organisatoriska och sociala arbetsmiljön

A302:2 (Örebro arbetarekommun) att Socialdemokraterna, i så nära samarbete med de fackliga organisationerna som möjligt, ska prioritera att följa upp hur väl de verktyg skyddsombuden har för att tillförsäkra en god organisatorisk och social arbetsmiljö fungerar

A302:3 (Örebro arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att Arbetsmiljöverket utvecklar sin verksamhet för att minska risken för arbetsrelaterad psykisk ohälsa

A305:1 (Värnamo arbetarekommun) att fackföreningar ska få tillträde till alla arbetsplatser för att kunna motverka dumpning av löner och andra anställningsvillkor, samt få tillsyn över arbetsmiljön

A307:1 (Gävle arbetarekommun) att verka för lagstiftad företagshälsovård, likvärdigt för alla löntagare

A308:1 (Täby arbetarekommun) att partikongressen beslutar att ge partiet i uppdrag att verka för en snabb och total översyn av lagregleringen av anställningstryggheten i syfte att stärka löntagarnas ställning

A309:1 (Kramfors arbetarekommun) att Partikongressen undersöker möjligheten att sjukvårdande personal med legitimation får ett kort där deras totala arbetstid registreras

A309:2 (Kramfors arbetarekommun) att partikongressen arbetar för att regelverket för den sjukvårdande personalen, då de utför sjukvårdande insatser, utformas så att det inte blir lagligt att överträda de begränsningar som arbetstidslagen stipulerar

A310:1 (Sölvesborgs arbetarekommun) att de på Arbetsförmedlingen förekommande arbetsmarknadspolitiska program endast ska gälla på kollektiv-avtalsbundna arbetsplatser

A311:2 (Ronneby arbetarekommun) att de på Arbetsförmedlingen förekommande arbetsmarknadspolitiska program endast ska gälla på kollektiv- avtalsbundna arbetsplatser

A312:1 (Jönköpings arbetarekommun) att förutsättningar skapas för forskning på arbetsskador och arbetssjukdomar inom kvinnodominerade yrken

A312:2 (Jönköpings arbetarekommun) att resurser tillförs för att göra arbetsskadeförsäkringen jämställd för både kvinnor och män

A314:1 (Ludvika arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt verkar för att heltid blir en lagstadgad rättighet

A315:1 (Oskarshamns arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna ska verka för att ge möjlighet för arbetare att kunna gå ned i tid

A317:1 (Vårgårda arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att lagstiftning om heltid som norm på hela arbetsmarknaden införs, utan delade turer

A318:2 (Kalix arbetarekommun) att arbetet med god arbetsmiljö, god personalpolitik intensifieras i kommuner och landsting för att motverka den ökande ohälsan

A319:1 (Partille arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att lagstiftning om heltid som norm införs på hela arbetsmarknaden, utan delade turer

A328:1 (Gotlands partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för återinförandet av fler

semesterdagar i semesterlagen
A329:1 (Motala arbetarekommun - enskild) att bemanningsföretag ska investera i kompetensutveckling och förbättra arbetsmiljö och arbetsförhållandena för de anställda
A329:2 (Motala arbetarekommun - enskild) att bemanningsföretagen skall ha ett större ansvar för den anställdes trygghet
A330:1 (Motala arbetarekommun - enskild) att avskaffa möjligheten till bemanning/inhyrd personal och nyttja de befintliga anställningsformer som finns i LAS och kollektivavtal
A333:1 (Värnamo arbetarekommun) att oberoende/godkänd forskning startas när det gäller lönsamheten av investering i personal
A333:2 (Värnamo arbetarekommun) att en utredning startas som undersöker möjligheter för någon typ av ”morötter” som kan ges till företag som investerar i personalen
A335:1 (Göteborgs partidistrikt) att arbetskläder, där sådana krävs, förses och tillhandahålls till den anställde av arbetsgivaren. Och att denna skyldighet skrivs in i arbetsmiljölagen
A336:1 (Sandvikens arbetarekommun) att det införs krav på kollektivavtal vid anställning med statliga subventioner
A340:1 (Karlskrona arbetarekommun) att de på AF förekommande arbetsmarknadspolitiska program endast ska gälla på kollektiv- avtalsbundna arbetsplatser
A359:1 (Hagfors arbetarekommun) att Socialdemokraterna genomför, följer upp och implementerar heltid som norm i enlighet med centralt kollektivavtal i alla Sveriges kommuner och landsting under den resterande mandatperioden 2016-2018
A360:1 (Borlänge arbetarekommun) att Socialdemokraterna genomför, följer upp och implementerar heltid som norm i enlighet med centralt kollektivavtal i alla Sveriges kommuner och landsting under den resterande mandatperioden 2016-2018
A361:1 (Hässleholms arbetarekommun) att socialdemokraterna genomför, följer upp och implementerar heltid som norm i enlighet med centralt kollektivavtal i alla Sveriges kommuner och landsting under den resterande mandatperioden 2016-2018
A362:1 (Arvika arbetarekommun) att Socialdemokraterna genomför, följer upp och implementerar heltid som norm i enlighet med centralt kollektivavtal i alla Sveriges kommuner och landsting under den resterande mandatperioden 2016-2018
A363:1 (Hudiksvalls arbetarekommun) att Socialdemokraterna genomför, följer upp och implementerar heltid som norm i enlighet med centralt kollektivavtal i alla Sveriges kommuner och landsting under den resterande mandatperioden 2016-2018
A364:1 (Luleå arbetarekommun) att Socialdemokraterna genomför, följer upp och implementerar heltid som norm i enlighet med centralt kollektivavtal i alla Sveriges kommuner och landsting under den resterande mandatperioden 2016-2018
A365:1 (Skurups arbetarekommun) att Socialdemokraterna genomför, följer upp och implementerar heltid som norm i enlighet med centralt kollektivavtal i alla Sveriges kommuner och landsting under den resterande mandatperioden 2016-2018
A366:1 (Falköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna genomför, följer upp och

implementerar heltid som norm i enlighet med centralt kollektivavtal i alla Sveriges kommuner, landsting samt regioner
A366:2 (Falköpings arbetarekommun) att detta ska vara genomfört 31/12 2018
A367:1 (Mjölby arbetarekommun) att Socialdemokraterna genomför, följer upp och implementerar heltid som norm i enlighet med centralt kollektivavtal i alla Sveriges kommuner och landsting under den resterande mandatperioden 2016-2018
A368:1 (Söderhamns arbetarekommun) att Socialdemokraterna genomför, följer upp och implementerar heltid som norm i enlighet med centralt kollektivavtal i alla Sveriges kommuner och landsting under den resterande mandatperioden 2016-2018
A369:1 (Malmö arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna genomför, följer upp och implementerar heltid som norm i enlighet med centralt kollektivavtal i alla Sveriges kommuner och landsting under den resterande mandatperioden 2016-2018
A370:1 (Örebro arbetarekommun) att Socialdemokraterna genomför, följer upp och implementerar heltid som norm i enlighet med centralt kollektivavtal i alla Sveriges kommuner och landsting under den resterande mandatperioden 2016-2018
A370:2 (Örebro arbetarekommun) att Socialdemokraterna i SKL med kraft ska verka för att heltid ska vara norm i verksamheter som kommuner och landsting lagt ut på privata utförare
A371:1 (Borås arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska genomföra, följa upp och implementera heltid som norm i enlighet med centralt kollektivavtal i alla Sveriges kommuner och landsting under den resterande mandatperioden 2016-2018
A372:1 (Linköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna genomför, följer upp och implementerar heltid som norm i enlighet med centralt kollektivavtal i alla Sveriges kommuner och landsting under den resterande mandatperioden 2016-2018
A374:1 (Gävle arbetarekommun) att verka för att undantaget tas bort
A375:1 (Motala arbetarekommun) att ändra lagen till att den är som den var innan ändringen, arbetsgivaren kan visstidsanställa under minst 1 månad och max 12 månader
A375:2 (Motala arbetarekommun) att begränsa till max fem anställda i en sådan anställningsform
A375:3 (Motala arbetarekommun) att varje anställning är tillsvidareanställning om parterna på arbetsmarknaden inte kommer överens om annat
A375:4 (Motala arbetarekommun) att lagen om allmän visstid ska omfatta inhyrd personal i de delar att företaget kan inte har möjlighet att säga upp visstid på inhyrda med 14 dagars varsel
A381:1 (Gislaveds arbetarekommun) att regeringen ger arbetsförmedlingen direktiv att ändra villkoren så att redan anställda kan omfattas av lönebidrag
A382:1 (Emmaboda arbetarekommun) att regeringen ger arbetsförmedlingen direktiv att ändra villkoren så att redan anställda kan omfattas av lönebidrag
A383:1 (Umeå arbetarekommun) att partistyrelsen ges i uppdrag att verka för att redan anställd ges möjlighet till lönebidragsanställning om andra möjligheter är uttömda för att undvika uppsägning av hälsoskäl
A385:1 (Örnsköldsviks arbetarekommun) att se över om man kan avsätta mer pengar till det

regionala skyddsombudsarbetet som bedrivs med hjälp av den fackliga rörelsen
A385:2 (Örnsköldsviks arbetarekommun) att man ska i den budget som s har lagt kring arbetsmiljöverket verka för att det anställs fler arbetsmiljöinspektörer
A386:1 (Marks arbetarekommun) att antalet personal från bemanningsföretag som företag tillåts anlita begränsas
A386:2 (Marks arbetarekommun) att begränsa tiden som en uppdragsgivare får anlita bemanningsföretag
A401:1 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokraterna säkerställer att det långsiktiga arbetet som syftar till att minska den arbetsrelaterade psykiska ohälsan – som i stor uträckning drabbar kvinnor – stärks
A401:2 (Malmö arbetarekommun) att arbetsvillkoren samt de organisatoriska förutsättningarna ska vara jämställda i enlighet med den nya arbetsmiljöföreskriften
A401:3 (Malmö arbetarekommun) att det i kommunens och landstingets verksamheter ska råda balans mellan kraven i verksamheterna och de tilldelade resurserna
A403:1 (Växjö arbetarekommun) att en utredning tillsätts för att granska om en statlig myndighet ska ta över ansvaret att kontrollera att EU:s regler följs när det gäller gästarbetares löne-och arbetsvillkor
A403:2 (Växjö arbetarekommun) att utredningen också undersöker om det finns andra alternativ för att Sverige ska kunna garantera sina gästarbetare rätt löne- och arbetsvillkor
A405:1 (Borlänge arbetarekommun) att Socialdemokratiska partiet arbetar aktivt med att få bort tidsmätningssystemen och låter välfärdsprofessionellas kompetens och yrkesetik styra
A405:2 (Borlänge arbetarekommun) att våra kommunstyrelser, ansvariga för god arbetsmiljö och omsorg tar till sig på allvar vad Stefan Löfven skrivit i DN 2013-11-15
A407:3 (Stockholms partidistrikt) att verka för att LAS ändras så att regelverket gällande arbetsbrist blir tillämpligt om en arbetsgivare avser att omreglera den anställdes sysselsättningsgrad
A407:4 (Stockholms partidistrikt) att verka för att företrädesrätten enligt LAS uppnås redan efter nio månaders arbete
A407:5 (Stockholms partidistrikt) att reglerna för att bevilja F-skatt bör skärpas för att förhindra missbruk
A407:6 (Stockholms partidistrikt) att Socialdemokraterna inom SKL ska verka för att s k delade turer kan undvikas så långt som det är möjligt
A407:7 (Stockholms partidistrikt) att genomföra, följa upp och implementera heltid som norm i enlighet med centralt kollektivavtal i alla Sveriges kommuner och landsting under den resterande mandatperioden 2016-2018
A407:9 (Stockholms partidistrikt) att verka för att produktivitetsförbättringar i större utsträckning än idag ska komma arbetstagarna till del inte bara genom ökade reallöner utan också i form av kortare veckoarbetstid
A408:1 (Malmö arbetarekommun) att arbetet för att stoppa svartarbete intensifieras

A408:2 (Malmö arbetarekommun) att någon form av arbetsmarknadsprövning införs som ett sätt att stoppa handeln med arbetstillstånd

A408:3 (Malmö arbetarekommun) att arbetet med att stoppa illegala åkare intensifieras

A413:1 (Ale arbetarekommun) att ge partistyrelsen i uppdrag att aktivt verka för att det fackliga inflytandet ökar kraftfullt i samband med Arbetsförmedlingens beslut om arbetsgivarstöd

A413:2 (Ale arbetarekommun) att ge partistyrelsen i uppdrag att aktivt verka för att kollektivavtal ska vara ett krav för att Arbetsförmedlingen ska bevilja arbetsgivarstöd

A441:1 (Norrköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna utfärdar direktiv som säkerställer redovisning på utbetalda löner och betalda skatter vid utstationering i Sverige

A444:1 (Karlskrona arbetarekommun) att lagstifta om rätt till heltid, möjlighet till deltid

A446:1 (Umeå arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar initiativ till att driva frågan om arbetskläder för såväl män som kvinnor på arbetsmarknaden

A446:2 (Umeå arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt driver förändring av arbetsmiljölagen som reglerar arbetsgivarens skyldighet att tillhandahålla arbetskläder där det stipuleras att arbetskläder ska bäras

A447:1 (Sotenäs arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar initiativ till att drivafrågan om arbetskläder för såväl kvinnor som män på arbetsmarknaden

A447:2 (Sotenäs arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt driver förändring av arbetsmiljölagen som reglerar arbetsgivarens skyldighet att tillhandahålla arbetskläder där det stipuleras att arbetskläder ska bäras

A447:3 (Sotenäs arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att Arbetsmiljöverket tar fram föreskrifter utifrån motionens intentioner

A448:1 (Skurups arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar initiativ till att driva frågan om arbetskläder för såväl män som kvinnor på arbetsmarknaden

A448:2 (Skurups arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt driver förändring av arbetsmiljölagen som reglerar arbetsgivarens skyldighet att tillhandahålla arbetskläder där det stipuleras att arbetskläder ska bäras

A449:1 (Hagfors arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar initiativ till att driva frågan om arbetskläder för såväl män som kvinnor på arbetsmarknaden

A449:2 (Hagfors arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt driver förändring av arbetsmiljölagen som reglerar arbetsgivarens skyldighet att tillhandahålla arbetskläder där det stipuleras att arbetskläder ska bäras

A450:1 (Ludvika arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar initiativ till att driva frågan om arbetskläder för såväl män som kvinnor på arbetsmarknaden

A450:2 (Ludvika arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt driver förändring av arbetsmiljölagen som reglerar arbetsgivarens skyldighet att tillhandahålla arbetskläder där det stipuleras att arbetskläder ska bäras

A451:1 (Hässleholms arbetarekommun) att socialdemokraterna tar initiativ till att driva frågan om arbetskläder för såväl män som kvinnor på arbetsmarknaden

A451:2 (Hässleholms arbetarekommun) att socialdemokraterna aktivt driver förändring av arbetsmiljölagen som reglerar arbetsgivarens skyldighet att tillhandahålla arbetskläder där det stipuleras att arbetskläder ska bäras

A452:1 (Borlänge arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar initiativ till att driva frågan om arbetskläder för såväl män som kvinnor på arbetsmarknaden

A452:2 (Borlänge arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt driver förändring av arbetsmiljölagen som reglerar arbetsgivarens skyldighet att tillhandahålla arbetskläder där det stipuleras att arbetskläder ska bäras

A453:1 (Falköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt driver förändring av arbetsmiljölagen som reglerar arbetsgivarens skyldighet att tillhandahålla arbetskläder/arbetsskor där det krävs att arbetskläder ska bäras

A454:1 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar initiativ till att driva frågan om arbetskläder för såväl män som kvinnor där arbetet så kräver

A454:2 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt driver förändring av arbetsmiljölagen som reglerar arbetsgivarens skyldighet att tillhandahålla arbetskläder där det stipuleras att arbetskläder ska bäras

A455:1 (Borås arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar initiativ till att driva frågan om arbetskläder för såväl män som kvinnor på arbetsmarknaden

A455:2 (Borås arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt driver förändring av arbetsmiljölagen som reglerar arbetsgivarens skyldighet att tillhandahålla arbetskläder där det stipuleras att arbetskläder ska bäras.

A456:1 (Linköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar initiativ att driva frågan om arbetskläder för såväl män som kvinnor på arbetsmarknaden

A456:2 (Linköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt driver förändring i arbetsmiljölagen som reglerar arbetsgivarens skyldighet att tillhandahålla arbetskläder där det stipuleras att arbetskläder ska bäras

A457:1 (Sandvikens arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar initiativ till att driva frågan om arbetskläder för såväl män som kvinnor på arbetsmarknaden

A457:2 (Sandvikens arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt driver förändring av arbetsmiljölagen som reglerar arbetsgivarens skyldighet att tillhandahålla arbetskläder där det stipuleras att arbetskläder ska bäras

A460:1 (Uddevalla arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar initiativ till att driva frågan om skyddskläder för såväl kvinnor som män på arbetsmarknaden

A460:2 (Uddevalla arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att AMV tar fram föreskrifter utifrån motionens intentioner

A461:1 (Gislaveds arbetarekommun) att vinstkravet tas bort

A462:1 (Haninge arbetarekommun - enskild) att ställa sig bakom ett intensifierat arbete med att efterleva mänskliga rättigheter gällande arbetsvillkor vid kvinnodominerade arbetsplatser och att attsatserna beaktas i arbetet

A462:2 (Haninge arbetarekommun - enskild) att arbetsmiljökunskapen hos chefer, arbetsledare och skyddsombud kvalitetssäkras genom återkommande gemensam arbetsmiljöutbildning
A462:3 (Haninge arbetarekommun - enskild) att kunskap om lagen om organisatorisk och social arbetsmiljö (AFS 2015:4) kvalitetssäkras i hela arbetsorganisationer inom stat, kommun och landsting och att man tar fram en handlingsplan för tillämpning
A462:4 (Haninge arbetarekommun - enskild) att bakomliggande orsakssamband i kvinnodominerande arbetsmiljöer med kända höga risker för arbetsrelaterade besvär identifieras tillräckligt väl, för att ansvariga ska kunna genomföra mer precisa och riktade insatser
A462:5 (Haninge arbetarekommun - enskild) att uppdra till alla politiskt förtroendevalda inom stat, kommun och landsting att se till att alla anställda inom deras verksamheter har arbetsvillkor som är långsiktigt hållbara
A462:6 (Haninge arbetarekommun - enskild) att en idag svag förekomst av fokus på könsskillnader och ett genusteoretiskt perspektiv inom arbetsmiljöforskningen åtgärdas
A462:8 (Haninge arbetarekommun - enskild) att det för arbetsmarknadens parter införs ett samlat kunskaps-/kompetenscentrum rörande arbetsmiljörisker och hur man kan undvika dem
A463:1 (Vallentuna arbetarekommun) att arbetsmiljöverket ska kunna utföra sanktionsmöjligheter mot utländska företag som arbetar i Sverige
A464:1 (Huddinge arbetarekommun) att Arbetsmiljöverket ska kunna utföra sanktionsmöjligheter mot utländska företag som arbetar i Sverige
A465:1 (Sundsvalls arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att semesterlagen ändras så att samma regler ska gälla för personer med partiell/delvis sjukersättning som för personer med heltidsarbete, d.v.s. att antalet semesterdagar minskar först efter 180 dagars sjukfrånvaro
A467:1 (Karlskrona arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för att skapa möjligheter för ökad transparens och samarbete mellan Arbetsmiljöverket och Försäkringskassan
A468:1 (Gotlands partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för att skatteavdraget för fackföreningsavgifter återinförs
A469:1 (Täby arbetarekommun) att partikongressen ger partiet i uppdrag att verka för ett återinförande av skattereduktion för fackföreningsavgiften
A470:1 (Huddinge arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att skattereduktion ska gälla för avgifter till fackföreningar och a-kassa
A471:1 (Uppsala arbetarekommun) att jobba för att återinföra skattereduktion på fackföreningsavgiften
A477:1 (Götene arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att ersättning för arbetsskador på tänder regleras direkt mellan tandläkaren och Försäkringskassan
A478:1 (Jönköpings arbetarekommun) att Skatteverket, Migrationsverket, Arbetsförmedlingen och Försäkringskassan får samköra sina register där brottsmisstanke föreligger
A478:2 (Jönköpings arbetarekommun) att en utredning tillsätts som kan lämna förslag på hur vi långsiktigt kan stoppa och förhindra att ovanstående kriminella upplägg förekommer
A479:1 (Vallentuna arbetarekommun) att se över regelverket hur man kan stärka skyddsombuden

i dess roll och ge dem ännu större skydd
A479:2 (Vallentuna arbetarekommun) att ge ännu mer resurser till arbetsmiljöverket i deras arbete
A479:4 (Vallentuna arbetarekommun) att verka för att arbetsmiljöverket ska kunna utfärda sanktionsmöjligheter mot utländska företag som är och arbetar i Sverige
A479:5 (Vallentuna arbetarekommun) att kongressen antar motionens att-satser för vidarebefordran till riksdagsgruppen
A480:1 (Huddinge arbetarekommun) att se över regelverket hur man kan stärka skyddsombuden i dess roll och ge dem ännu större skydd
A480:2 (Huddinge arbetarekommun) att ge ännu mer resurser till arbetsmiljöverket i deras arbete
A480:4 (Huddinge arbetarekommun) att verka för att arbetsmiljöverket ska kunna utfärda sanktionsmöjligheter mot utländska företag som är och arbetar i Sverige
A480:5 (Huddinge arbetarekommun) att kongressen antar motionens att-satser för vidarebefordran till riksdagsgruppen
A482:2 (Malmö arbetarekommun) att missbruket av tidsbegränsade anställningar begränsas genom ny lagstiftning
A499:1 (Askersunds arbetarekommun) att verka för en förändring i motionens anda
A500:1 (Sollentuna arbetarekommun - enskild) att uppdra åt den socialdemokratiska riksdagsgruppen att verka för att de avtalsförhandlande parterna med »sifferlösa avtal« tvingas in under Medlingsinstitutets tillsyn
A501:1 (Härryda arbetarekommun - enskild) att regeringen stärker rätten till företagshälsovård för de mindre arbetsplatserna
A501:2 (Härryda arbetarekommun - enskild) att regeringen ändrar nuvarande bidragsystem så att vårdföretaget undviker att hamna i en beroendeställning till det upphandlande företaget samt att vårdföretaget skall redovisa vilka insatser pengarna gått till
A501:3 (Härryda arbetarekommun - enskild) att regeringen övervakar att företagshälsovården inte hamnar i beroendeställning och att företagshälsovården är opartiska i sin yrkesutövning
A503:1 (Botkyrka arbetarekommun) att En utredning startas om hur man kan på bästa sätt stärka forskningen om arbetslivet
A503:2 (Botkyrka arbetarekommun) att En utredning startas om hur man forska och föreslå saker för det förebyggande arbetet mot skador i arbetslivet
A504:1 (Haninge arbetarekommun) att hemställa till regeringen om att tillsätta en omfattande statlig utredning som belyser sambandet mellan den ökande stressen och otryggheten i arbetslivet och de växande sjuktalen beroende på såväl psykisk som fysisk ohälsa
A504:2 (Haninge arbetarekommun) att organisera en heltäckande folkbildningskampanj om dessa samband och värdet både socialt och ekonomiskt av en väl organiserad, human och trygg arbetsmarknad där den anställde via sin fackförening har inflytande över sina arbetsvillkor och produktionens organisation
A505:1 (Tyresö arbetarekommun) att hemställa till regeringen om att tillsätta en statlig utredning som belyser sambandet mellan den ökande stressen och otryggheten i arbetslivet och de växande

sjuktalen beroende på såväl psykisk som fysisk ohälsa

A505:2 (Tyresö arbetarekommun) att organisera en heltäckande folkbildningskampanj om dessa samband och värdet både socialt och ekonomiskt av en väl organiserad, human och trygg arbetsmarknad där den anställde via sin fackförening har inflytande över sina arbetsvillkor och produktionens organisation

A505:3 (Tyresö arbetarekommun) att uppdra åt den socialdemokratiska gruppen inom SKL att verka för att SKL ska offentliggöra statistisk som möjliggör jämförelser mellan kommuners sjukskrivningstal, inom olika yrkesgrupper

A507:1 (Jönköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt verkar för införandet av en sjätte semestervecka via lagstiftning

A508:1 (Luleå arbetarekommun) att Socialdemokratiska partiet medverkar till att förverkliga ett folkbildningsarbete inom arbetarrörelsen om den svenska modellen och dess funktion för välfärden och villkoren i arbetslivet

A508:2 (Luleå arbetarekommun) att Socialdemokratiska partiet värnar den svenska modellen genom att överväganden om justeringar i LAS, eller annan nationell eller EU-gemensam arbetsrätt, sker med lyhördhet för de avtalsbärande parternas inställning, och med respekt för behovet av samsyn inom fackföreningsrörelsen

A509:1 (Skinnskattebergs arbetarekommun) att socialdemokratiska partiet medverkar till att förverkliga ett folkbildningsarbete inom arbetarrörelsen om den svenska modellen, och dess funktion för välfärden och villkoren i arbetslivet

A509:2 (Skinnskattebergs arbetarekommun) att socialdemokratiska partiet värnar den svenska modellen genom att överväganden om justeringar i LAS, eller annan nationell eller EU-gemensam arbetsrätt, sker med lyhördhet för de avtalsbärande parternas inställning, och med respekt för behovet av samsyn inom fackföreningsrörelsen

A510:1 (Umeå arbetarekommun) att vi inom arbetarrörelsen höjer och utvecklar vår kunskap om den Svenska modellen

A510:2 (Umeå arbetarekommun) att vi formerar ett gemensamt förhållningsätt till den Svenska modellens funktion för villkoren i arbetslivet

A537:1 (Malmö arbetarekommun) att verka för att forskning kring kvinnors arbetsbelastning skapas

A537:2 (Malmö arbetarekommun) att en samlad arbetsmiljöforskning återskapas

A538:1 (Västerviks arbetarekommun - enskild) att ge partistyrelsen i uppdrag att återinföra trygghetslagarna, så att LAS verkligen blir vad den var avsedd för så att vi äldre har trygghet på arbetsplatserna

A539:1 (Helsingborgs arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att Lagen om uthyrning av arbetskraft förstärkas med en skrivning som gör det otillåtet att hyra ut och hyra in arbetskraft för ett stadigvarande arbetskraftsbehov

A540:2 (Umeå arbetarekommun) att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att företrädesrätten, återanställningskravet och konverteringsregeln i

LAS ska räknas utifrån hur länge en person arbetat för en viss huvudman istället för en viss arbetsgivare, förutsatt att det är arbete inom samma yrkeskategori

A540:3 (Umeå arbetarekommun) att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att det införs procentmål om att det inom ingen yrkeskategori i offentlig verksamhet får vara mindre än 90 procent tillsvidareanställda

A540:4 (Umeå arbetarekommun) att Socialdemokraterna i regeringsställning återställer självständighetskriteriet i inkomstskattelagen till att kräva minst två uppdragsgivare och till att inte bevilja F-skatt för uthyrning vid tillfälliga arbetstoppar

A541:2 (Ludvika arbetarekommun) att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att företrädesrätten, återanställningskravet och konverteringsregeln i LAS ska räknas utifrån hur länge en person arbetat för en viss huvudman istället för en viss arbetsgivare, förutsatt att det är arbete inom samma yrkeskategori

A541:3 (Ludvika arbetarekommun) att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att det införs procentmål om att det inom ingen yrkeskategori i offentlig verksamhet får vara mindre än 90 procent tillsvidareanställda

A541:4 (Ludvika arbetarekommun) att Socialdemokraterna i regeringsställning återställer självständighetskriteriet i inkomstskattelagen till att kräva minst två uppdragsgivare och till att inte bevilja F-skatt för uthyrning vid tillfälliga arbetstoppar

A542:2 (Hagfors arbetarekommun) att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att företrädesrätten, återanställningskravet och konverteringsregeln i LAS ska räknas utifrån hur länge en person arbetat för en viss huvudman istället för en viss arbetsgivare, förutsatt att det är arbete inom samma yrkeskategori.

A542:3 (Hagfors arbetarekommun) att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att det införs procentmål om att det inom ingen yrkeskategori i offentlig verksamhet får vara mindre än 90 procent tillsvidareanställda.

A542:4 (Hagfors arbetarekommun) att Socialdemokraterna i regeringsställning återställer självständighetskriteriet i inkomstskattelagen till att kräva minst två uppdragsgivare och till att inte bevilja F-skatt för uthyrning vid tillfälliga arbetstoppar.

A543:2 (Luleå arbetarekommun) att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att företrädesrätten, återanställningskravet och konverteringsregeln i LAS ska räknas utifrån hur länge en person arbetat för en viss huvudman istället för en viss arbetsgivare, förutsatt att det är arbete inom samma yrkeskategori

A543:3 (Luleå arbetarekommun) att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att det införs procentmål om att det inom ingen yrkeskategori i offentlig verksamhet får vara mindre än 90 procent tillsvidareanställda

A543:4 (Luleå arbetarekommun) att Socialdemokraterna i regeringsställning återställer självständighetskriteriet i inkomstskattelagen till att kräva minst två uppdragsgivare och till att inte bevilja F-skatt för uthyrning vid tillfälliga arbetstoppar

A544:2 (Linköpings arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna i kommun, landsting och

riksdag samt SKL aktivt ska verka för att företrädesrätten, återanställningskravet och konverteringsregeln i LAS ska räknas utifrån hur länge en person arbetat för en viss huvudman istället för en viss arbetsgivare, förutsatt att det är arbete inom samma yrkeskategori

A544:3 (Linköpings arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att det införs procentmål om att det inom ingen yrkeskategori i offentlig verksamhet får vara mindre än 90 procent tillsvidareanställda

A544:4 (Linköpings arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna i regeringsställning återställer självständighetskriteriet i inkomstskattelagen till att kräva minst två uppdragsgivare och till att inte bevilja F skatt för uthyrning vid tillfälliga arbetstoppar

A545:2 (Hässleholms arbetarekommun - enskild) att socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att företrädesrätten, återanställningskravet och konverteringsregeln i LAS ska räknas utifrån hur länge en person arbetat för en viss huvudman istället för en viss arbetsgivare, förutsatt att det är arbete inom samma yrkeskategori

A545:3 (Hässleholms arbetarekommun - enskild) att socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att det införs procentmål om att det inom ingen yrkeskategori i offentlig verksamhet får vara mindre än 90 procent tillsvidareanställda

A545:4 (Hässleholms arbetarekommun - enskild) att socialdemokraterna i regeringsställning återställer självständighetskriteriet i inkomstskattelagen till att kräva minst två uppdragsgivare och till att inte bevilja F-skatt för uthyrning vid tillfälliga arbetstoppar

A546:2 (Skurups arbetarekommun) att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att företrädesrätten, återanställningskravet och konverteringsregeln i LAS ska räknas utifrån hur länge en person arbetat för en viss huvudman istället för en viss arbetsgivare, förutsatt att det är arbete inom samma yrkeskategori

A546:3 (Skurups arbetarekommun) att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att det införs procentmål om att det inom ingen yrkeskategori i offentlig verksamhet får vara mindre än 90 procent tillsvidareanställda

A546:4 (Skurups arbetarekommun) att Socialdemokraterna i regeringsställning återställer självständighetskriteriet i inkomstskattelagen till att kräva minst två uppdragsgivare och till att inte bevilja F-skatt för uthyrning vid tillfälliga arbetstoppar

A547:2 (Aneby arbetarekommun) att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att företrädesrätten, återanställningskravet och konverteringsregeln i LAS ska räknas utifrån hur länge en person arbetat för en viss huvudman i stället för en viss arbetsgivare, förutsatt att det är arbete inom samma yrkeskategori

A547:3 (Aneby arbetarekommun) att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL, aktivt ska verka för att det infört procentmål om att det inom ingen yrkeskategori i offentlig verksamhet får vara mindre än 90 procent tillsvidareanställda

A547:4 (Aneby arbetarekommun) att Socialdemokraterna i regeringsställning återställer självständighetskriteriet i inkomstskattelagen till att kräva minst två uppdragsgivare och till att inte bevilja F-skatt för uthyrning vid tillfälliga arbetstoppar

A548:2 (Örebro arbetarekommun) att Socialdemokraterna i regeringsställning återställer självständighetskriteriet i inkomstskattelagen till att kräva minst två uppdragsgivare och till att inte bevilja F-skatt för uthyrning vid tillfälliga arbetstoppar

A549:2 (Söderhamns arbetarekommun) att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att företrädesrätten, återanställningskravet och konverteringsregeln i LAS ska räknas utifrån hur länge en person arbetat för en viss huvudman istället för en viss arbetsgivare, förutsatt att det är arbete inom samma yrkeskategori

A549:3 (Söderhamns arbetarekommun) att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att det införs procentmål om att det inom ingen yrkeskategori i offentlig verksamhet får vara mindre än 90 procent tillsvidareanställda

A549:4 (Söderhamns arbetarekommun) att Socialdemokraterna i regeringsställning återställer självständighetskriteriet i inkomstskattelagen till att kräva minst två uppdragsgivare och till att inte bevilja F-skatt för uthyrning vid tillfälliga arbetstoppar

A550:2 (Borås arbetarekommun) att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att företrädesrätten, återanställningskravet och konverteringsregeln i LAS ska räknas utifrån hur länge en person arbetat för en viss huvudman istället för en viss arbetsgivare, förutsatt att det är arbete inom samma yrkeskategori

A550:3 (Borås arbetarekommun) att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att det införs procentmål om att det inom ingen yrkeskategori i offentlig verksamhet får vara mindre än 90 procent tillsvidareanställda

A550:4 (Borås arbetarekommun) att Socialdemokraterna i regeringsställning återställer självständighetskriteriet i inkomstskattelagen till att kräva minst två uppdragsgivare och till att inte bevilja F-skatt för uthyrning vid tillfälliga arbetstoppar

A551:2 (Falköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att det införs procentmål om att det inom offentlig verksamhet inte får vara mindre än 90 procent tillsvidareanställda

A552:2 (Upplands Väsby arbetarekommun) att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att företrädesrätten, återanställningskravet och konverteringsregeln i LAS ska räknas utifrån hur länge en person arbetat för en viss huvudman istället för en viss arbetsgivare, förutsatt att det är arbete inom samma yrkeskategori

A552:3 (Upplands Väsby arbetarekommun) att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att det införs procentmål om att det inom ingen yrkeskategori i offentlig verksamhet får vara mindre än 90 procent tillsvidareanställda

A552:4 (Upplands Väsby arbetarekommun) att Socialdemokraterna i regeringsställning återställer självständighetskriteriet i inkomstskattelagen till att kräva minst två uppdragsgivare och till att inte bevilja F-skatt för uthyrning vid tillfälliga arbetstoppar

A553:2 (Vindelns arbetarekommun) att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att företrädesrätten, återanställningskravet och konverteringsregeln i LAS ska räknas utifrån hur länge en person arbetat för en viss huvudman istället för en viss

arbetsgivare, förutsatt att det är arbete inom samma yrkeskategori

A553:3 (Vindelns arbetarekommun) att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att det införs procentmål om att det inom ingen yrkeskategori i offentlig verksamhet får vara mindre än 90 procent tillsvidareanställda

A554:2 (Borlänge arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att företrädesrätten, återanställningskravet och konverteringsregeln i LAS ska räknas utifrån hur länge en person arbetat för en viss huvudman istället för en viss arbetsgivare, förutsatt att det är arbete inom samma yrkeskategori

A554:3 (Borlänge arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att det införs procentmål om att det inom ingen yrkeskategori i offentlig verksamhet får vara mindre än 90 procent tillsvidareanställda

A554:4 (Borlänge arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna i regeringsställning återställer självständighetskriteriet i inkomstskattelagen till att kräva minst två uppdragsgivare och till att inte bevilja F-skatt för uthyrning vid tillfälliga arbetstoppar

A555:2 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att företrädesrätten, återanställningskravet och konverteringsregeln i LAS ska räknas utifrån hur länge en person arbetat för en viss huvudman istället för en viss arbetsgivare, förutsatt att det är arbete inom samma yrkeskategori

A555:3 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att det införs procentmål om att det inom ingen yrkeskategori i offentlig verksamhet får vara mindre än 90 procent tillsvidareanställda

A555:4 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokraterna i regeringsställning återställer självständighetskriteriet i inkomstskattelagen till att kräva minst två uppdragsgivare och till att inte bevilja F-skatt för uthyrning vid tillfälliga arbetstoppar

A556:2 (Sandvikens arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att företrädesrätten, återanställningskravet och konverteringsregeln i LAS ska räknas utifrån hur länge en person arbetat för en viss huvudman istället för en viss arbetsgivare, förutsatt att det är arbete inom samma yrkeskategori

A556:3 (Sandvikens arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att det införs procentmål om att det inom ingen yrkeskategori i offentlig verksamhet får vara mindre än 90 procent tillsvidareanställda

A556:4 (Sandvikens arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna i regeringsställning återställer självständighetskriteriet i inkomstskattelagen till att kräva minst två uppdragsgivare och till att inte bevilja F-skatt för uthyrning vid tillfälliga arbetstoppar

A557:2 (Kungsbacka arbetarekommun) att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att företrädesrätten, återanställningskravet och konverteringsregeln i LAS ska räknas utifrån hur länge en person arbetat för en viss huvudman istället för en viss arbetsgivare, förutsatt att det är arbete inom samma yrkeskategori

A557:3 (Kungsbacka arbetarekommun) att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag

samt SKL aktivt ska verka för att det införs procentmål om att det inom ingen yrkeskategori i offentlig verksamhet får vara mindre än 90 procent tillsvidareanställda

A557:4 (Kungsbacka arbetarekommun) att Socialdemokraterna i regeringsställning återställer självständighetskriteriet i inkomstskattelagen till att kräva minst två uppdragsgivare och till att inte bevilja F-skatt för uthyrning vid tillfälliga arbetstoppar

A562:1 (Motala arbetarekommun - enskild) att övertid ska vara frivilligt att utföra för den enskilde

A562:2 (Motala arbetarekommun - enskild) att övertid bara ska kunna tas ut efter överenskommelse mellan arbetsgivare och arbetstagare

A562:3 (Motala arbetarekommun - enskild) att minska taket på övertidstimmar till 100 per år

A563:1 (Askersunds arbetarekommun) att se över möjligheten att höja övertidsersättningen för att minska övertidsuttaget

A563:2 (Askersunds arbetarekommun) att verka för att böterna vid brott mot övertidsreglerna blir mer kännbara

D44:6 (Malmö arbetarekommun - enskild) att det ska bli bättre villkor och minskad arbetsbelastning för anställda i offentlig verksamhet, i syfte att öka intresset för att arbeta i dessa yrken

D291:4 (Vänersborgs arbetarekommun) att en lagändring kommer till för att förtydliga arbetsgivarens ansvar gentemot arbetstagarna

F87:4 (Malmö arbetarekommun - enskild) att yrkesintroduktionsanställningar endast ska kunna användas av arbetsgivare med kollektivavtal

F88:4 (Lunds arbetarekommun) att yrkesintroduktionsanställningar endast ska kunna användas av arbetsgivare med kollektivavtal

Partikongressen föreslås besluta:

att avslå motionerna A201:1, A218:1, A219:1, A219:2, A220:1, A232:1, A243:1, A250:1, A250:2, A252:1, A299:1, A313:1, A326:1, A327:1, A339:1, A373:2, A404:1, A406:1, A406:2, A466:1, A505:4, A506:1, A558:1

A201:1 (Karlsborgs arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att 6h-arbetsdag med bibehållen heltidslön kan bli möjligt för vårdnadshavare med små barn i förskoleålder

A218:1 (Motala arbetarekommun) att på alla instanser i samhället verka för införandet av 35 timmars arbetsvecka

A219:1 (Stenungsunds arbetarekommun) att Regeringen initierar en djupare utredning kring effekter och konsekvenser av arbetstidsförkortning

A219:2 (Stenungsunds arbetarekommun) att Regeringen initierar arbetet med att ta fram ett metodstöd för verksamheter som vill införa arbetstidsförkortning som exempelvis en arbetsmiljöåtgärd eller som rekryteringsargument

A220:1 (Halmstads arbetarekommun) att verka för att en kortare arbetstid genomförs

A232:1 (Skurups arbetarekommun) att snabbt arbetar fram ett förslag som i syfte att avveckla privata bemanningsföretag som hyr ut personal i alla våra skattefinansierade verksamheter
A243:1 (Värnamo arbetarekommun) att verka för att ett nationellt certifieringssystem skapa och införs för arbetsmiljöarbete
A250:1 (Fagersta arbetarekommun) att låta utreda hur normalarbetstiden kan sänkas till 35 timmar i veckan i Sverige
A250:2 (Fagersta arbetarekommun) att göra en översyn av arbetstidsfrågan
A252:1 (Malmö arbetarekommun) att meddelarfriheten stärks i företag som tillhandahåller tjänster som omfattas av rätten till RUT-avdrag. Meddelarfriheten i dessa företag skall utökas så att både efterforskningsförbud och repressalieförbud gäller, precis som inom offentlig verksamhet
A299:1 (Linköpings arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna arbetar för att förbjuda visstidsanställningar
A313:1 (Luleå arbetarekommun) att ge partistyrelsen i uppdrag att verka för att arbetstidslagen reformeras, så att arbetstiden för heltid successivt förkortas
A326:1 (Gullspångs arbetarekommun) att socialdemokratiska partiet verkar för att fler yrkeslegitimationer införs för exempelvis socionomer, kuratorer, socialsekreterare, studie- och yrkesvägledare och undersköterskor
A327:1 (Bollebygds arbetarekommun) att Socialdemokraterna arbetar för ett införande av 37,5 timmars arbetsvecka så snart som möjligt
A339:1 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att 35 timmars arbetsvecka ska genomföras senast 2022
A373:2 (Gotlands arbetarekommun - enskild) att denna strategi innehåller en plan för att införa 6 timmars arbetsdag framförallt inom vård och omsorg
A404:1 (Skurups arbetarekommun) att partiet tillsammans med de fackliga organisationerna ser över hur det är möjligt att införa en ny lägre heltidsnorm och hur den kan bli mer jämställd
A406:1 (Höörs arbetarekommun) att Socialdemokraterna inför 30-timmars arbetsvecka med bibehållen lön
A406:2 (Höörs arbetarekommun) att 6 timmars arbetsdag ska vara norm
A466:1 (Uppsala arbetarekommun - enskild) att en försöksverksamhet med sex timmars arbetsdag med bibehållen lön utreds och verkställs för undersköterskor och vårdbiträden som är anställda i offentlig regi
A505:4 (Tyresö arbetarekommun) att anmoda partistyrelsen att tillsätta en arbetsgrupp med representanter från olika politikområden med uppdrag att ta fram konkreta förslag för att motverka de ökande sjuktalen genom ökad trygghet på arbetsmarknaden och att därvid särskilt uppmärksamma kvinnors ställning på arbetsmarknaden i förening med kvinnors situation i vardagen
A506:1 (Hörby arbetarekommun) att en utredning tillsätts avseende införandet av basinkomst i Sverige
A558:1 (Ystads arbetarekommun) att socialdemokraterna arbetar för att införa en ny arbetstidsreform där målet är att arbetstiden ska minska

Partistyrelsens utlåtande över motionerna A175:10, A176:9, A176:10, A176:12, A177:9, A177:10, A177:12, A178:9, A178:10, A178:12, A179:10, A180:10, A181:9, A181:10, A181:12, A199:1, A208:3, A208:4, A208:5, A217:2, A305:2, A310:2, A311:1, A311:3, A338:1, A340:2, A341:1, A341:2, A342:1, A342:2, A343:1, A343:2, A344:1, A344:2, A345:1, A345:2, A346:1, A346:2, A347:1, A347:2, A348:1, A348:2, A349:1, A349:2, A350:1, A351:1, A351:2, A352:1, A352:2, A353:1, A353:2, A354:1, A354:2, A355:1, A355:2, A356:1, A356:2, A357:1, A357:2, A358:4, A377:1, A377:2, A380:1, A380:2, A407:8, A415:1, A415:2, A415:3, A416:1, A416:2, A416:3, A417:1, A417:2, A417:3, A418:1, A418:2, A418:3, A419:1, A419:2, A419:3, A420:1, A420:2, A420:3, A421:1, A421:2, A421:3, A422:1, A422:2, A422:3, A423:1, A423:2, A424:1, A424:2, A424:3, A425:1, A425:2, A425:3, A426:1, A426:2, A426:3, A427:1, A427:2, A427:3, A428:1, A428:2, A428:3, A476:1, A502:1, A502:2, A502:3, A511:1, A511:2, A561:1, A561:2, A561:3, C137:3, C137:4, D102:3

UA9 Upphandling

Varje år upphandlar stat, kommun och landsting för över 600 miljarder kronor, vilket är en betydande del av samhällets totala ekonomi. Politiken har ett särskilt ansvar att säkerställa att den del av ekonomin som härstammar ur skattemedel aktivt bidrar till att uppnå samhällspolitiska mål såsom respekt för arbetstagares rättigheter, klimat – och miljöhänsyn, innovation och social inkludering. Att den offentliga upphandlingen inte bidrar till lägre löner och en press nedåt på skyddet av människor, hälsa och miljö.

Den svenska modellen är en framgångsmodell. Den är en källa till stolthet och väcker uppmärksamhet världen över. Men det är också en modell som är ifrågasatt.

Efter ett flertal processer i Sveriges riksdag så röstade majoriteten nej till regeringens förslag om att upphandlande myndigheter ska kräva att arbete som utförs inom ramen för offentliga upphandlingar ska utföras med skäliga anställningsvillkor. Förslaget innebär att upphandlande myndigheter ska ange lön, semester och arbetstid som villkor i kontrakt i offentlig upphandling.

Det är partistyrelsens åsikt att de kryphål som finns lagstiftningen och som fortsatt medger ett missgynnande av svenska företag och löntagare i offentliga upphandlingar täpps till. Krav i enlighet med svenska kollektivavtal och de villkor som innefattas ska så långt som internationella regelverk medger vara en självklarhet vid offentlig upphandling.

Den svenska modellen bygger på ordning och reda och den grundläggande principen om att du ska kunna leva på din lön. Det ska givetvis gälla även för alla de som utför arbeten finansierade av våra skattemedel.

Partistyrelsen ställer sig positiv till social upphandling dvs. krav på att lärlingar, nyanlända, personer med nedsatt arbetsförmåga eller personer i behov av arbetsträning och rehabilitering kan ingå i personalstyrkan för att ett företag ska få vara med och konkurrera om en upphandling.

Partistyrelsen menar därtill att internationella konventioner som ILO-94 ska bejakas.

En fråga som aktualiserats är krav på övertagande av personal vid upphandling. Frågan har bland annat lyfts upp vid kollektivtrafiksupphandlingar där tidigare fastanställd personal riskerar att få försämrade arbetsvillkor hos den nya leverantören.

Det är partistyrelsens åsikt att det vid byte av upphandlad entreprenör ska personalövertagande vara norm i enlighet med verksamhetsövergång i enlighet med LAS. Krav ska ställas som säkrar anställningstryggheten för anställda i kollektivtrafiken.

Partikongressen föreslås besluta:

att bifalla motionerna A208:4, A208:5, A415:1, A415:2, A416:1, A416:2, A417:1, A417:2, A418:1, A418:2, A419:1, A419:2, A420:1, A420:2, A421:1, A421:2, A422:1, A422:2, A423:1, A424:1, A424:2, A425:1, A425:2, A426:2, A427:1, A427:2, A428:1, A428:2, A561:1, A561:2, C137:4

A208:4 (Göteborgs partidistrikt) att socialdemokraterna på kommunal nivå ska ställa krav på personalövertagande vid offentlig upphandling av kollektivtrafik
A208:5 (Göteborgs partidistrikt) att socialdemokraterna på kommunal nivå ska verka för att personalövertagande blir norm även vid annan offentlig upphandling
A415:1 (Borlänge arbetarekommun) att socialdemokrater i kommuner och landsting alltid ska ställa krav på personalövertagande vid kollektivtrafikupphandlingar
A415:2 (Borlänge arbetarekommun) att socialdemokrater i kommuner och landsting ska sträva efter att även i andra upphandlingar säkra de anställdas anställningstrygghet
A416:1 (Umeå arbetarekommun) att Socialdemokrater i kommuner och landsting alltid ska ställa krav på personalövertagande vid kollektivtrafikupphandlingar
A416:2 (Umeå arbetarekommun) att Socialdemokrater i kommuner och landsting ska sträva efter att även i andra upphandlingar säkra de anställdas anställningstrygghet
A417:1 (Ludvika arbetarekommun) att Socialdemokrater i kommuner och landsting alltid ska ställa krav på personalövertagande vid kollektivtrafikupphandlingar
A417:2 (Ludvika arbetarekommun) att Socialdemokrater i kommuner och landsting ska sträva efter att även i andra upphandlingar säkra de anställdas anställningstrygghet
A418:1 (Hagfors arbetarekommun - enskild) att Socialdemokrater i kommuner och landsting alltid ska ställa krav på personalövertagande vid kollektivtrafikupphandlingar
A418:2 (Hagfors arbetarekommun - enskild) att Socialdemokrater i kommuner och landsting ska sträva efter att även i andra upphandlingar säkra de anställdas anställningstrygghet

A419:1 (Luleå arbetarekommun) att socialdemokrater i kommuner och landsting alltid ska ställa krav på personalövertagande vid kollektivtrafikupphandlingar

A419:2 (Luleå arbetarekommun) att socialdemokrater i kommuner och landsting ska sträva efter att även i andra upphandlingar säkra de anställdas anställningstrygghet

A420:1 (Arvika arbetarekommun - enskild) att Socialdemokrater i kommuner och landsting alltid ska ställa krav på personalövertagande vid kollektivtrafikupphandlingar

A420:2 (Arvika arbetarekommun - enskild) att Socialdemokrater i kommuner och landsting ska sträva efter att även i andra upphandlingar säkra de anställdas anställningstrygghet

A421:1 (Skurups arbetarekommun) att Socialdemokrater i kommuner och landsting alltid ska ställa krav på personalövertagande vid kollektivtrafikupphandlingar

A421:2 (Skurups arbetarekommun) att Socialdemokrater i kommuner och landsting ska sträva efter att även i andra upphandlingar säkra de anställdas anställningstrygghet

A422:1 (Söderhamns arbetarekommun) att Socialdemokrater i kommuner, regioner och landsting alltid ska ställa krav på personalövertagande vid kollektivtrafikupphandlingar

A422:2 (Söderhamns arbetarekommun) att Socialdemokrater i kommuner och landsting ska sträva efter att även i andra upphandlingar säkra de anställdas anställningstrygghet

A423:1 (Sjöbo arbetarekommun) att socialdemokrater i kommuner och landsting alltid ska ställa krav på personalövertagande vid upphandlingar av verksamhet

A424:1 (Norrköpings arbetarekommun) att Socialdemokrater i kommuner och landsting alltid ska ställa krav på personalövertagande vi kollektivtrafikupphandlingar

A424:2 (Norrköpings arbetarekommun) att Socialdemokrater i kommuner och landsting ska sträva efter att även i andra upphandlingar säkra de anställas anställningstrygghet

A425:1 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokrater i kommuner och landsting alltid ska ställa krav på personalövertagande vid kollektivtrafikupphandlingar

A425:2 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokrater i kommuner och landsting ska sträva efter att även i andra upphandlingar säkra de anställdas anställningstrygghet

A426:2 (Kungsbacka arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna i kommuner och landsting ska sträva efter att även i andra upphandlingar säkra de anställdas anställningstrygghet

A427:1 (Linköpings arbetarekommun) att Socialdemokrater i kommuner och landsting alltid ska ställa krav på personalövertagande vid kollektivtrafiksupphandlingar

A427:2 (Linköpings arbetarekommun) att Socialdemokrater i kommuner och landsting ska sträva efter att även andra upphandlingar säkra de anställdas anställningstrygghet

A428:1 (Borås arbetarekommun) att Socialdemokrater i kommuner och landsting alltid ska ställa krav på personalövertagande vid kollektivtrafikupphandlingar

A428:2 (Borås arbetarekommun) att Socialdemokrater i kommuner och landsting ska sträva efter att även i andra upphandlingar säkra de anställdas anställningstrygghet

A561:1 (Hässleholms arbetarekommun) att socialdemokrater i kommuner och landsting alltid ska ställa krav på personalövertagande vid kollektivtrafikupphandlingar

A561:2 (Hässleholms arbetarekommun) att socialdemokrater i kommuner och landsting ska sträva efter att även i andra upphandlingar säkra de anställdas anställningstrygghet

C137:4 (Malmö arbetarekommun) att Offentlighetsprincip och meddelarskydd ska gälla överallt i skattefinansierade verksamhet, oavsett driftsform

Partikongressen föreslås besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: A175:10, A176:9, A176:10, A176:12, A177:9, A177:10, A177:12, A178:9, A178:10, A178:12, A179:10, A180:10, A181:9, A181:10, A181:12, A199:1, A208:3, A217:2, A305:2, A310:2, A311:1, A311:3, A338:1, A340:2, A341:1, A341:2, A342:1, A342:2, A343:1, A343:2, A344:1, A344:2, A345:1, A345:2, A346:1, A346:2, A347:1, A347:2, A348:1, A348:2, A349:1, A349:2, A351:1, A351:2, A352:1, A352:2, A353:2, A354:1, A354:2, A355:1, A355:2, A356:1, A356:2, A357:1, A357:2, A358:4, A377:1, A377:2, A380:1, A380:2, A407:8, A415:3, A416:3, A417:3, A418:3, A419:3, A420:3, A421:3, A422:3, A423:2, A424:3, A425:3, A426:1, A426:3, A427:3, A428:3, A476:1, A502:1, A502:2, A502:3, A511:1, A511:2, A561:3, C137:3, D102:3

A175:10 (Örebro läns partidistrikt) att de offentliga aktörer, bland annat landets kommuner, som vill använda offentlig upphandling för att medverka till hållbar utveckling ska få ett bättre statligt stöd

A176:9 (Södermanlands partidistrikt) att det offentliga strategiskt ska använda sig av möjligheterna till innovationsnära upphandlingar och innovationsupphandlingar

A176:10 (Södermanlands partidistrikt) att de offentliga aktörer, bland annat landets kommuner, som vill använda offentlig upphandling för att medverka till hållbar utveckling ska få ett bättre statligt stöd

A176:12 (Södermanlands partidistrikt) att staten ska ta ansvar för att verktyg och framgångsrika exempel för innovationsnära upphandlingar och innovationsupphandlingar sprids inom och utanför Sverige

A177:9 (Uppsala läns partidistrikt) att det offentliga strategiskt ska använda sig av möjligheterna till innovationsnära upphandlingar och innovationsupphandlingar

A177:10 (Uppsala läns partidistrikt) att de offentliga aktörer, bland annat landets kommuner, som vill använda offentlig upphandling för att medverka till hållbar utveckling ska få ett bättre statligt stöd

A177:12 (Uppsala läns partidistrikt) att staten ska ta ansvar för att verktyg och framgångsrika exempel för innovationsnära upphandlingar och innovationsupphandlingar sprids inom och utanför Sverige

A178:9 (Gotlands partidistrikt) att det offentliga strategiskt ska använda sig av möjligheterna till innovationsnära upphandlingar och innovationsupphandlingar

A178:10 (Gotlands partidistrikt) att de offentliga aktörer, bland annat landets kommuner, som vill använda offentlig upphandling för att medverka till hållbar utveckling ska få ett bättre statligt stöd

A178:12 (Gotlands partidistrikt) att staten ska ta ansvar för att verktyg och framgångsrika exempel för innovationsnära upphandlingar och innovationsupphandlingar sprids inom och

utanför Sverige
A179:10 (Östergötlands partidistrikt) att de offentliga aktörer, bland annat landets kommuner, som vill använda offentlig upphandling för att medverka till hållbar utveckling ska få ett bättre statligt stöd
A180:10 (Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt) att de offentliga aktörer, bland annat landets kommuner, som vill använda offentlig upphandling för att medverka till hållbar utveckling ska få ett bättre statligt stöd
A181:9 (Stockholms läns partidistrikt) att det offentliga strategiskt ska använda sig av möjligheterna till innovationsnära upphandlingar och innovationsupphandlingar
A181:10 (Stockholms läns partidistrikt) att de offentliga aktörer, bland annat landets kommuner, som vill använda offentlig upphandling för att medverka till hållbar utveckling ska få ett bättre statligt stöd
A181:12 (Stockholms läns partidistrikt) att staten ska ta ansvar för att verktyg och framgångsrika exempel för innovationsnära upphandlingar och innovationsupphandlingar sprids inom och utanför Sverige
A199:1 (Svalövs arbetarekommun) att partikongressen uppdrar åt partistyrelsen och riksdagsledamöter att verka för att lagen om offentlig upphandling ändras så att det blir en bättre balans mellan företagens intressen och det allmännas intressen
A208:3 (Göteborgs partidistrikt) att kollektivavtal, alternativt villkor som motsvarar ett kollektivavtal, blir ett krav vid offentlig upphandling
A217:2 (Umeå arbetarekommun - enskild) att personalen alltid ska följa med till den nya entreprenören i samband med entreprenörsbyten föranledda av offentlig upphandling
A305:2 (Värnamo arbetarekommun) att vid all offentlig upphandling ska det vara krav på att kollektivavtal finns
A310:2 (Sölvesborgs arbetarekommun) att kollektivavtal ska finnas som grundkrav vid offentlig upphandling
A311:1 (Ronneby arbetarekommun) att ge Partistyrelsen i uppdrag att verka för
A311:3 (Ronneby arbetarekommun) att kollektivavtal ska finnas som grundkrav vid offentlig upphandling
A338:1 (Örebro arbetarekommun) att Socialdemokraterna, om så behövs, också anpassar svensk lagstiftning på området i riktning mot EUs miniminivå
A340:2 (Karlskrona arbetarekommun) att kollektivavtal ska finnas som grundkrav vid offentlig upphandling
A341:1 (Karlskrona arbetarekommun) att gällande kollektivavtal för branschen ska finnas som krav på företag med anställda, vilka ska kunna komma ifråga vid offentlig upphandling
A341:2 (Karlskrona arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för en opinionsbildning bland övriga partier för att få en majoritet för en lagstiftning kring upphandlingsregler enligt motionen och inte avtalsliknade villkor
A342:1 (Karlskrona arbetarekommun) att gällande kollektivavtal för branschen ska finnas som krav på företag med anställda, vilka ska kunna komma ifråga vid offentlig upphandling

A342:2 (Karlskrona arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för en opinionsbildning bland övriga partier för att få en majoritet för en lagstiftning kring upphandlingsregler enligt motionen och inte avtalsliknade villkor

A343:1 (Hagfors arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna i regeringsställning ska utreda i fall det finns sektorer och branscher där det vore möjligt att ställa krav på kollektivavtalsbundenhet för att tilldelas ett offentligt kontrakt. Utgångspunkten för en sådan utredning ska vara att det som inte är uttryckligen förbjudet är tillåtet

A343:2 (Hagfors arbetarekommun - enskild) att om det visar sig vara möjligt införa en sådan obligatorisk reglering.

A344:1 (Ludvika arbetarekommun) att Socialdemokraterna i regeringsställning ska utreda i fall det finns sektorer och branscher där det vore möjligt att ställa krav på kollektivavtalsbundenhet för att tilldelas ett offentligt kontrakt. Utgångspunkten för en sådan utredning ska vara att det som inte är uttryckligen förbjudet är tillåtet

A344:2 (Ludvika arbetarekommun) att i det fall det visar sig vara möjligt införa en sådan obligatorisk reglering

A345:1 (Marks arbetarekommun) att socialdemokraterna i regeringsställning ska utreda ifall det finns sektorer och branscher där det vore möjligt att ställa krav på kollektivavtalsbundenhet för att tilldelas ett offentligt kontrakt. Utgångspunkten för en sådan utredning ska vara att det som inte är uttryckligen förbjudet är tillåtet

A345:2 (Marks arbetarekommun) att om det visar sig vara möjligt införa en sådan obligatorisk reglering

A346:1 (Borlänge arbetarekommun) att Socialdemokraterna i regeringsställning ska utreda i fall det finns sektorer och branscher där det vore möjligt att ställa krav på kollektivavtalsbundenhet för att tilldelas ett offentligt kontrakt. Utgångspunkten för en sådan utredning ska vara att det som inte är uttryckligen förbjudet är tillåtet

A346:2 (Borlänge arbetarekommun) att om det visar sig vara möjligt införa en sådan obligatorisk reglering

A347:1 (Hässleholms arbetarekommun) att socialdemokraterna i regeringsställning ska utreda i fall det finns sektorer och branscher där det vore möjligt att ställa krav på kollektivavtalsbundenhet för att tilldelas ett offentligt kontrakt. Utgångspunkten för en sådan utredning ska vara att det som inte är uttryckligen förbjudet är tillåtet

A347:2 (Hässleholms arbetarekommun) att om det visar sig vara möjligt införa en sådan obligatorisk reglering

A348:1 (Luleå arbetarekommun) att Socialdemokraterna i regeringsställning ska utreda i fall det finns sektorer och branscher där det vore möjligt att ställa krav på kollektivavtalsbundenhet för att tilldelas ett offentligt kontrakt. Utgångspunkten för en sådan utredning ska vara att det som inte är uttryckligen förbjudet är tillåtet

A348:2 (Luleå arbetarekommun) att om det visar sig vara möjligt införa en sådan obligatorisk reglering

A349:1 (Skurups arbetarekommun) att Socialdemokraterna i regeringsställning ska utreda i fall det finns sektorer och branscher där det vore möjligt att ställa krav på kollektivavtalsbundenhet för

att tilldelas ett offentligt kontrakt. Utgångspunkten för en sådan utredning ska vara att det som inte är uttryckligen förbjudet är tillåtet

A349:2 (Skurups arbetarekommun) att om det visar sig vara möjligt införa en sådan obligatorisk reglering

A351:1 (Norrköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna i regeringsställning ska utreda i fall det finns sektorer och branscher där det vore möjligt att ställa krav på kollektivavtalsbundenhet för att tilldelas ett offentligt kontrakt. Utgångspunkten för en sådan utredning ska vara att det som inte är uttryckligen förbjudet är tillåtet

A351:2 (Norrköpings arbetarekommun) att om det visar sig vara möjligt införa en sådan obligatorisk reglering

A352:1 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokraterna i regeringsställning ska utreda i fall det finns sektorer och branscher där det vore möjligt att ställa krav på kollektivavtalsbundenhet för att tilldelas ett offentligt kontrakt. Utgångspunkten för en sådan utredning ska vara att det som inte är uttryckligen förbjudet är tillåtet

A352:2 (Malmö arbetarekommun) att om det visar sig vara möjligt införa en sådan obligatorisk reglering

A353:2 (Vindelns arbetarekommun) att om det visar sig vara möjligt införa en sådan obligatorisk reglering

A354:1 (Sandvikens arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna i regeringsställning ska utreda i fall det finns sektorer och branscher där det vore möjligt att ställa krav på kollektivavtalsbundenhet för att tilldelas ett offentligt kontrakt. Utgångspunkten för en sådan utredning ska vara att det som inte är uttryckligen förbjudet är tillåtet

A354:2 (Sandvikens arbetarekommun - enskild) att om det visar sig vara möjligt införa en sådan obligatorisk reglering

A355:1 (Arvika arbetarekommun) att Socialdemokraterna i regeringsställning ska utreda i fall det finns sektorer och branscher där det vore möjligt att ställa krav på kollektivavtalsbundenhet för att tilldelas ett offentligt kontrakt. Utgångspunkten för en sådan utredning ska vara att det som inte är uttryckligen förbjudet är tillåtet

A355:2 (Arvika arbetarekommun) att om det visar sig vara möjligt införa en sådan obligatorisk reglering

A356:1 (Linköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna i regeringsställning ska utreda ifall det finns sektorer och branscher där det vore möjligt att ställa krav på kollektivavtalsbundenhet för att tilldelas ett offentligt kontrakt. Utgångspunkten för en sådan utredning ska vara att det som inte är uttryckligen förbjudet är tillåtet

A356:2 (Linköpings arbetarekommun) att om det visar sig vara möjligt införa en sådan obligatorisk reglering

A357:1 (Vallentuna arbetarekommun - enskild) att socialdemokraterna verkar för en lagstiftning som innebär att svenska kollektivavtal ställs som krav vid en offentlig upphandling

A357:2 (Vallentuna arbetarekommun - enskild) att alla företag som utför arbeten på en arbetsplats som vunnits genom en offentlig upphandling ska gå under svenska kollektivavtal

A358:4 (Stockholms partidistrikt) att lagstiftningen anpassas så att statliga myndigheter och verk

är fria att samarbeta och köpa tjänster av kommuner utan upphandling
A377:1 (Askersunds arbetarekommun) att regelverket görs enklare för mindre/lokala verksamheter att lämna anbud
A377:2 (Askersunds arbetarekommun) att skadestånd ska kunna utkrävas av den som överprövar en upphandling som visar sig vara riktig
A380:1 (Haninge arbetarekommun - enskild) att lärlingar bereds arbete på alla offentligt finansierade arbeten
A380:2 (Haninge arbetarekommun - enskild) att lärlingar bereds arbete på alla utländska företag som utför offentliga arbeten
A407:8 (Stockholms partidistrikt) att Socialdemokrater i kommuner och landsting ska ställa krav på kollektivavtal och personalövertagande vid offentliga upphandlingar
A415:3 (Borlänge arbetarekommun) att socialdemokrater i regeringsställning ska verka för att lagar utformas och tolkas så att denna politik möjliggörs
A416:3 (Umeå arbetarekommun) att Socialdemokrater i regeringsställning ska verka för att lagar utformas och tolkas så att denna politik möjliggörs
A417:3 (Ludvika arbetarekommun) att Socialdemokrater i regeringsställning ska verka för att lagar utformas och tolkas så att denna politik möjliggörs
A418:3 (Hagfors arbetarekommun - enskild) att Socialdemokrater i regeringsställning ska verka för att lagar utformas och tolkas så att denna politik möjliggörs
A419:3 (Luleå arbetarekommun) att socialdemokrater i regeringsställning ska verka för att lagar utformas och tolkas så att denna politik möjliggörs
A420:3 (Arvika arbetarekommun - enskild) att Socialdemokrater i regeringsställning ska verka för att lagar utformas och tolkas så att denna politik möjliggörs
A421:3 (Skurups arbetarekommun) att Socialdemokrater i regeringsställning ska verka för att lagar utformas och tolkas så att denna politik möjliggörs
A422:3 (Söderhamns arbetarekommun) att Socialdemokrater i regeringsställning ska verka för att lagar utformas och tolkas så att denna politik möjliggörs
A423:2 (Sjöbo arbetarekommun) att socialdemokrater i regeringsställning ska verka för att lagar utformas och tolkas så att denna politik möjliggörs
A424:3 (Norrköpings arbetarekommun) att Socialdemokrater i regeringsställning ska verka för att lagar utformas och tolkas så att denna politik möjliggörs
A425:3 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokrater i regeringsställning ska verka för att lagar utformas och tolkas så att denna politik möjliggörs
A426:1 (Kungsbacka arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna i kommuner och landsting alltid ska ställa krav på personalövertagande vid kollektivtrafikupphandlingar
A426:3 (Kungsbacka arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna i regeringsställning ska verka för att lagar utformas och tolkas så att denna politik möjliggörs
A427:3 (Linköpings arbetarekommun) att Socialdemokrater i regeringsställning ska verka för att lagar utformas och tolkas så denna politik möjliggörs
A428:3 (Borås arbetarekommun) att Socialdemokrater i regeringsställning ska verka för att lagar utformas och tolkas så att denna politik möjliggörs

A476:1 (Örnsköldsviks arbetarekommun) att partiet tillsammans med arbetsmarknadens parter verkar för att införa social upphandling som en del inom svensk arbetsmarknad
A502:1 (Nyköpings arbetarekommun) att besluta att Socialdemokraterna ska driva frågan om ett förändrat regelverk vid upphandlingar som ger samhället större möjligheter att utvärdera ett upphandlingsanbud
A502:2 (Nyköpings arbetarekommun) att besluta att Socialdemokraterna ska driva frågan om att ge kommuner, landsting och staten större möjligheter att välja om vissa viktiga samhällsfunktioner ska läggas ut på upphandling
A502:3 (Nyköpings arbetarekommun) att besluta att Socialdemokraterna ska driva frågan om att förändra regelverket så det blir svårare att överklaga en avslutad upphandling
A511:1 (Nyköpings arbetarekommun) att det finns redogörelser om lön, semester, arbetstid, försäkringar, pensioner, hur arbetsmiljön säkerställs och vilka utbildningar som krävs och kan erbjudas
A511:2 (Nyköpings arbetarekommun) att villkoren även ska gälla underleverantörer
A561:3 (Hässleholms arbetarekommun) att socialdemokrater i regeringsställning ska verka för att lagar utformas och tolkas så att denna politik möjliggörs
C137:3 (Malmö arbetarekommun) att Lagen om upphandling bör ändras så att kvalitet och trygghet värderas högre än ekonomiska kalkyler
D102:3 (Falu arbetarekommun) att socialdemokratin verkar för att intraprenad införs på fler områden inom offentliga välfärdssektorn

Partikongressen föreslås besluta:

att avslå motionerna A350:1, A353:1

A350:1 (Borås arbetarekommun) att Socialdemokraterna i regeringsställning ska utreda i fall det finns sektorer och branscher där det vore möjligt att ställa krav på kollektivavtalsbundenhet för att tilldelas ett offentligt kontrakt. Utgångspunkten för en sådan utredning ska vara att det som inte är uttryckligen förbjudet
A353:1 (Vindelns arbetarekommun) att Socialdemokraterna i regeringsställning ska utreda i fall det finns sektorer och branscher där det vore möjligt att ställa krav på kollektivavtalsbundenhet för att tilldelas ett offentligt kontrakt. Utgångspunkten för en sådan utredning ska vara att det som inte är uttryckligen förbjudet är tillåtet

MOTION A1

BÅSTADS ARBETAREKOMMUN

Allas rätt att finnas i samhället

När det byggs nytt tas inte hänsyn till de som har det svårt i samhället. Man bygger obekväma bänkar för att hålla bort de man anser inte tillhör samhället, de ska inte synas. Det känns som att de som planerar städerna tycker att det ser smutsigt ut med utsatta människor. Självklart vill vi att alla ska ha ett riktigt hem, men vi behöver inte göra det svårare för de utan genom att bygga bort deras chans att finnas. Det borde byggas många fler hem för folk som har det svårt att klara av ett eget just nu.

Ett exempel på stadsplanering där man har byggt bort människors rätt till plats i det gemensamma är nybyggda Citytunneln i Malmö där bänkarna är byggda sneda för att folk inte ska kunna sova där. Bänkar kan verka vara en liten bagatell, men för den som inte har någonstans att sova på natten är de guld värda. Det är ovärdigt ett socialdemokratiskt samhälle.

Partikongressen föreslås besluta:

A1:1 att Socialdemokratiska Arbetarepartiet verkar för att allmänna bänkar och inga offentliga rum byggs med syftet att driva bort människor

Daniel Löfblad SSU
Båstads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A2

OSKARSHAMNS ARBETAREKOMMUN

Höj ersättningarna till lanthandlarna!

Sveriges lanthandlare spelar en avgörande roll för landsbygden. Det gäller också här i Kalmar län där vi har flera lanthandlare, vilket vi ska vara glada för.

De bidrar till att utveckla glesbygden och ett grundläggande serviceutbud gör att människor vågar flytta till och bo kvar på landsbygden.

En väl fungerande lanthandlare är ofta både livsmedelsbutik och post, apotek och bank, samt ombud för Systembolaget. Där denna service finns är den ofta hotad på grund av ständigt

vikande lönsamhet och tuff konkurrens från städernas stora köpcenter.

Vi socialdemokrater vill möjliggöra för fler servicenav på landsbygden. Enskilda entreprenörer och näringsidkare, bygdeföreningar och byalag ska kunna söka stöd under en övergångsperiod för att etablera och konsolidera service på landsbygden. Detta finns beskrivet i den senaste socialdemokratiska budgetmotionen.

Att en basservice finns gör en bygd mer attraktiv för fritidsboende och turister. Och det skapar ytterligare bas för jobb och företagande. Detta stöd ingår i det landsbygdsprogram vi socialdemokrater vill satsa på.

De förslag som partiet redan har är viktiga och i rätt riktning. Detta behöver dock kompletteras med att förbättra de ersättningar som landets lanthandlare får för att vara ombud för olika bolag med statligt ägande.

Dagens ersättningssystem täcker inte kostnaderna
Det ersättningssystem som i dag finns för lanthandlare som sköter till exempel Systembolagets, Svenska Spels, Postens och apotekens service på landsbygden motsvarar inte alls den nytta det innebär för de statligt ägda bolagen eller för samhället.

Två exempel på detta är Systembolaget och Svenska spel:
Systembolaget: Det utgår ingen som helst månads- eller årsersättning för att lanthandlaren är ombud för Systembolaget. Den enda ersättning som utgår är kopplad till försäljningen: sju kr per beställning om beställningen betalas med kort och sex kronor per beställning om den betalas kontant. Utöver detta belopp får ombudet en kr per burk eller flaska per beställning.

Svenska spel: Inte heller de ger någon allmän ersättning per månad eller år utan ersättningen är baserad på försäljningen. Till exempel ges fem procent i ersättning per såld lott samt tre kronor per vinstlott. För till exempel Stryktipset, Keno och Europatipset ges åtta procent av insatserna, exklusive moms, i ersättning samt tre kronor per vinst per kvitto (dock en krona per vinst per kvitto för Keno). Svenska Spel har inte justerat sina ersättningar på över 25 år och de tillåter inte heller mindre butiker att vara ombud vilket innebär att flera små lanthandlare inte blir aktuella för att vara ombud.

Enligt Livsmedelshandlarna täcker inte ombudskapen kostnaderna för butiken, framför allt inte i mindre butiker.

Även om ombudskapen naturligtvis kan vara ett sätt att skapa trafik till butiken är det varken rimligt eller rättvist att lanthandlarna inte får en ersättning som ens står i proportion med kostnaderna. Särskilt med tanke på den stora samhällsnytta lanthandlarna bidrar med. Både för deras nyckelroll på glesbygden och för deras bidrag att göra samhällets service tillgänglig utanför

centralorterna. Därför måste dagens ersättningssystem förändras.

Osäker framtid för lanthandlarna
Organisationen Hela Sverige ska leva genomförde våren 2013 en enkätundersökning bland landets lanthandlare. I Kalmar län var det 17 lanthandlare som svarade på enkätundersökningen. Undersökningen visade att fyra av tio (40,7 procent) av de 273 lanthandlare som svarade på undersökningen var osäkra på om lanthandeln kommer att finnas kvar om fem år. Detta är mycket allvarligt och måste ses som en varningsklocka. Utslaget på 17 lanthandlare i Kalmar län är det sju butiker!

Detta understryker vikten av att vi agerar! Genom att förändra dagens ersättningssystem och höja ersättningarna kan vi bidra till att stödja länets, och landets, lanthandlare.

Partikongressen föreslås besluta:

A2:1 att	dagens ersättningssystem för lanthandlare som är ombud för Systembolaget, Posten, Svenska spel och andra bolag med statligt ägande förändras och ersättningarna höjs
A2:2 att	utredningar tillsätts för att ta fram förslag på hur dessa förändringar och höjningar kan se ut för respektive företag
A2:3 att	Socialdemokraterna verkar för att statens ägarrepresentanter i bolagsstyrelserna driver och förespråkar förändrade ersättningssystem och höjda ersättningar

Laila Naraghi, Innerstadens S-förening, Oskarshamn Tomas Kronståhl, Hjorteds S-förening, Västervik
Oskarshamns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A3

LINDESBERGS ARBETAREKOMMUN

Mer landsbygdsperspektiv i partiets politik

All landsbygd, utom den tätortsnära, avfolkas och vissa stunder tycks det enda som ökar på landsbygden vara fördomar och intolerans. Missnöje och distans har måhända sina grunder i enkla förklaringsmodeller som inte rymmer en komplex verklighet. Men i vardagen för landsbygdsboende märks skillnaderna mellan stad och land extra tydligt ibland.

Varför ska det vara så svårt att få bygga en liten friggebod, eller rent av en bostad med sjöutsikt när vi ser hur storstäderna växer I VATTNET? Varför ska det vara så svårt att få vara sjuk utan att ruinera sig och faktiskt få vara sjukskriven trots att man ”får ta de hugg som finns” och

hankar sig fram på korta anställningar och timjobb och ibland kanske en egen firma som bisyssla? Varför ska våra små tätorter omfattas av regler om ”gröna ytor” i själva tätbebyggelsen när vi har gångavstånd till milsvida gröna ytor?

Många på landsbygden upplever allt oftare hur regelverk på alla plan är formade i ett slags storstadsperspektiv som är fjärran från våra förhållanden. Det är kanske inte så konstigt om klyftorna växer då?

Lika väl som vår politik behöver sättas under luppen av bland annat genusperspektiv och mångfaldsaspekter är det dags att vi börjar utjämna skillnaden mellan storstad och småstad/landsbygd!

Partikongressen föreslås besluta:

A3:1 att partiet inför en norm att alltid beakta småstads- och landsbygdsperspektivet i de politiska frågor vi driver

Maria Lagerman
Lindesbergs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A4

VARA ARBETAREKOMMUN

Reglering av taxiverksamheten

De flesta taxibilar är knutna till en beställningscentral. Dessa bistår bilarna med körning mot en fast ersättning. Alltså är det i centralens intresse att alltid ha för mycket bilar tillgängliga. Detta för att upprätthålla så hög service mot kund som möjligt med korta responstider. Det skadar inte centralen ekonomiskt att deras bilar står och väntar. De betalar inget för väntetiden. Det gör oftast inte åkaren heller.

En taxiförare jobbar nästan alltid på så kallat rakt ackord som innebär en viss summa av intäkterna för köruppdrag tillfaller föraren. Detta har lett till en mycket olämplig arbetsmiljö för förarna. För att få ut en dräglig lön blir de tvungna att jobba extremt långa arbetspass upp till 13 timmar.

Ett minskat antal taxibilar ger en betydligt högre lönsamhet och därmed förbättrade löne- och anställningsvillkor för förarna. Lönsamma taxiföretag har givetvis råd med schysta villkor både mot kunder och anställda förare.

Vill vi ha yrkesförare i Sverige som har provisionslöner? Strider inte detta mot alla tankar i trafiksäkerhetsarbetet?

Partikongressen föreslås besluta:

A4:1 att partikongressen skickar motionen vidare till den Socialdemokratiska riksdagsgruppen för skyndsam åtgärd

A4:2 att det socialdemokratiska partiet i riksdagen lägger förslag till lagändring som skall leda till en effektiv behovsprövning av trafiktillstånd gällande taxibranschen, denna behovsprövning skall motverka en osund överetablering

Gert Andersson
Vara arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A5

MALÅ ARBETAREKOMMUN

Va-nät

Det svenska vatten– och avloppsnäten i Sveriges kommuner är i stort behov av ombyggnad för att komma till rätta med inläckage och ett uppdämt renoveringsbehov. Det är viktigt att få ett framtida hållbart ledningsnät som klarar de miljökrav som kommer att ställas.

Enligt nuvarande lagstiftning ska sådana investeringar bekostas av brukarna via avgifter, men med de stora investeringar som kommer att behövas blir det orimligt att det ska klaras av med avgiftsfinansiering.

Partikongressen föreslås besluta:

A5:1 att det införs ett statligt investeringsstöd till ett långsiktigt hållbart va-näts ombyggnadsprogram

Martin Norehn
Malå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A6

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Återinför regleringen av taxibranschen

Malmös taxiförare vittnar, om och om igen, i media och genom personliga möten, om förfärliga arbetsvillkor och en oacceptabel arbetsmiljö.

I Malmö finns en påtaglig överetablering av taxibilar vilket genererar en snedvriden konkurrens som ofta leder till en hätsk ton förarna emellan i kampen om kunder. Långa arbetspass och oskäligt låga löner präglar taxiförarnas arbetsdag. Långa arbetspass är konsekvensen av att många förare måste köra på majoriteten av dygnets alla timmar för att överhuvudtaget få ihop till en rimlig dagslön. I Transportarbetareförbundets rapport ”Taxibranschen i Sverige” att den genomsnittliga lönen för en taxichaufför i dagsläget är nere i 18.870 kr/månaden för den som arbetar heltid, dvs 40tim/veckan och där kollektivavtalet finns. Utav kollektivavtal ligger lönen på cirka 8 000- 13 000 kronor per månad och en arbetstid på cirka 70 timmar per vecka. Jämfört med busschaufförer ser man inom branschen hur lönegapet nu växer och taxichaufförerna halkar allt mer efter i löneutveckling. Mönstret är tydligt att ökade driftskostnader och hård konkurrens betalas av pressade priser på löntagarna.

Som en direkt följd av den hårda lönekonkurrensen kommer psykisk ohälsa som sömnsvårigheter, stressymptomer och en allmän oro över att få ihop till sin familjs försörjning är inte ovanlig. Till det kan vi också lägga förekomsten av hotfulla situationer som ytterligare en parameter i att förare mår dåligt. Stressen av att dygnets flesta timmar jaga kunder och körningar skapar bråk förare emellan. Alla har lika stort behov att få ihop till sin försörjning och tyvärr händer det allt för ofta att bråken förarna emellan går till handgripligheter. Arbetssituationen orsakar per automatik dessutom ett ohälsosamt familjeliv och socialt liv. Större delen av dygnets timmar är förarna ute på Malmös gator och jagar körningar och familjen tar stryk. Enligt Transportarbetareförbundets undersökning står idag de samhällsbetalda resorna för 50 % av taxibranschens totala omsättning. Den konstaterar att detta i kombination med bristen på ordning och reda, där många företagare vägrar teckna kollektivavtal samtidigt som man deltar i offentliga upphandlingar som till största delen styrs av lägsta pris leder ofrånkomligen till lönedumpning och i många fall att man inte sköter från skatteinbetalningar. I vissa fall kan priset på en samhällsbetald resa vara 40 % under en privatfinansierade. Denna prispress kan bara betalas i slutändan av taxichauffören.

Förändringar och förbättringar av offentliga upphandlingar med krav på kollektivavtal eller den s.k. Vita jobb modellen kan förbättra situationen till viss del men ändå inte fullt ut. Som tidigare beskrivet påverkar detta endast hälften av branschens omsättning dessutom är de flesta egna

åkare, dvs egna företagare, kopplade till en beställningscentral. Detta gör att krav på kollektivavtal bara kommer att påverka ett fåtal medan för de allra flesta, som är egna företagare, påverkar det bara marginellt. Dessutom måste uppföljningen och kontrollen av upphandlingen utökas betydligt. Samarbete mellan polis, skatteverk och kommun måste öka. Detta innehåller dock svårigheter då resurserna styrs annorlunda beroende på om det kommer från kommun eller stat.

I tidigare nämnda rapport konstatera man vidare att problemen förvärras ytterligare av olika arbetsmarknadsåtgärder. Sedan 2008 har över 6 000 subventionerade anställningar godkänts för taxiförare. Transport menar att det leder till att företag som strävar efter att bygga upp en seriös verksamhet blir utkonkurrerade av företag som bygger upp sin verksamhet på en statligt subventionerad prispress. Problemen i branschen är med andra ord både nationella och lokala.

Lagstiftningen måste förändras, kraven på taxitrafiktillståndsinnehavarna förbättras och tillsynen stärkas.

Polisen, Skatteverket, Arbetsmiljöverket, Konkurrensverket och Transportstyrelsen måste få de resurser och det juridiska ramverk som krävs för att skapa förutsättningar för en konkurrensneutral taxibransch.

Arbetsförmedlingens krav på arbetsgivarna måste skärpas. De subventionerade anställningarna inom taxi måste kontrolleras bättre för att branschen ska få en seriositet med företag som kan bära sina egna kostnader.

Partikongressen föreslås besluta:

A6:1 att	Socialdemokraterna ska verka för att taxinäringen ska återregleras
A6:2 att	Socialdemokraterna verkar för att det ska upprättas ett juridiskt ramverk som möjliggör en konkurrensneutral taxibransch
A6:3 att	Socialdemokraterna verkar för att krav på kollektivavtalsliknande villkor blir obligatorisk, tills krav om kollektivavtal är möjligt, i offentlig upphandling av samhällsresor

Andreas Schönström, Lone Olsson och Fehim Yilmaz
Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A7

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Aktivare och rättvisare bostadspolitik

Vi Socialdemokrater har alltid lyft fram allmännyttan som ett bostadspolitiskt verktyg. Det har varit och är naturligt eftersom det är just allmännyttan som politiken kan ha ett direkt inflytande över. Allmännyttan är av största vikt både för en social bostadspolitik och för bostadsförsörjningen.

Höga produktionskostnader pekas ofta ut som en av huvudanledningarna till den låga nivån på byggandet. Flera faktorer fördyrar byggandet, bristande konkurrens i byggsektorn liksom det faktum att bostadsbristen driver upp markpriserna. Att sänka byggkostnaderna är en viktig fråga för att kunna öka byggtakten.

Partikongressen föreslås besluta:

A7:1 att	öka bostadsbyggandet av små lägenheter för ungdomar och att bostäder för äldre prioriteras
A7:2 att	ett statligt investeringsstöd till kommunerna införs för att stimulera ökat byggande av bostäder i synnerhet hyresrätter, att exempelvis AP- fonderna används för att finansiera bostadsbyggande
A7:3 att	skapa ett regelverk som försvårar att hyresrätter omvandlas till bostadsrätter

Gamla Gardets Socialdemokratiska förening i Umeå
Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A8

HÄRNÖSAND ARBETAREKOMMUN

Aktivare regionalpolitik i stort och smått - minska den regionala obalansen

Härnösands socialdemokratiska seniorförening finner det angeläget att ta upp frågan om regionalpolitik då vi inte kan se att regionalpolitiken och arbetet med att minska den regionala obalansen gett önskat resultat. Frågan om begränsning av generaldirektörernas makt att förlägga verksamheter i landet har inte redovisats.

Flera glesbygdslän och orter blöder. Befolkningen minskar och samhällsservicen ställs inför stora

problem för att kunna ge människor en dräglig tillvaro. Det är närmast en katastrof i horisonten för främst samhällen i glesbygd men även för de större orterna. Regionalpolitik är nödvändig och på gränsen till akut. Den regionala obalansen kan inte få fortsätta. Tyvärr kan konstateras att regionalpolitik inte motsvarar behovet. Det finns anledning att öka insatserna.

Vi har och haft tillfälliga ”högkonjunkturer” vid infrastruktursatsningar typ. Botniabanan. I dagsläget är det flyktingar som bidrar till att samhällen hakar sig fram. Effekterna är i stort tillfälliga. Regionalpolitik kan göras i stort och smått. Mycket kan göras oavsett om man sitter i regering, riksdag eller är en aktiv politiker med möjlighet att ta kontakter och agera. Tex. våra riksdagsledamöter som kan och bör driva frågor och försöka få etableringar till vårt län.

Exempelvis ta kontakt med representanter för föreningar, organisationer, och företag som har sin administration och verksamhet i överetablerade storstäder. Diskutera och undersök deras intresse för en omlokalisering från storstäderna till län som har problem med minskad befolkning och sysselsättning. Tex: vårt Kombilotteri, Våra gårdar, Hembygdsgårdarnas riksförbund mfl. Det finns hundratal sådana organisationer i Stockholm som har allt att vinna på en etablering utanför storstäderna. Många gånger finns det partivänner i ledande ställning i dessa organisationer. Ett kansli på tex. 8-10 medarbetare skulle på ett bra sätt bidra till regionalpolitiken.

En annan viktig fråga med stark koppling till regionalpolitiken är att politiken tar tillbaka eller minska generaldirektörerna makt över lokaliseringarna av statliga verk och myndigheter. En fråga som distriktskongressen 2013 biföll. Alla skulle bli vinnare i detta!

Partikongressen föreslås besluta:

A8:1 att vårt parti på ett aktivt sätt arbeta för att få etableringar stora som små till glesbygdsorter. Ovanstående och liknande exempel kan vara en bra början

A8:2 att ett arbetet påskyndas att politikerna så snart som möjligt tar tillbaka generaldirektörernas makt över lokaliseringarna av statliga verk och myndigheter

Bo-Anders Öberg, Stig Nilsson Härnösands (S)eniorförening
Härnösand arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A9

ÖREBRO LÄNS PARTIDISTRIKT

Alla ska med på digitaliseringståget

Digitaliseringen håller på att stöpa om samhället i grunden. Hur lång tid det kommer att ta innan vi når slutdestinationen vet ingen, men att det just nu går fort är de flesta överens om. Arbetsmarknaden, sjukvården, utbildningsväsendet, även sättet vi människor skapar relationer med varandra på, håller på att förändras i grunden av digitaliseringen. Vikten av att det offentliga Sverige på ett bättre sätt än i dag förmår ta tillvara digitaliseringens möjligheter när vi tar oss an framtidens samhällsutmaningar går inte nog att understryka.

Även om Sveriges utveckling är positiv väntar många angelägna frågor på att besvaras. Utmaningarna på klimatområdet känner vi till. De demografiska förutsättningarna, som innebär att färre människor kommer att behöva göra allt mer för allt fler, känner vi också till. Utmaningarna för svenska företag att upprätthålla sin konkurrenskraft i en ekonomi som håller på att transformeras av digitaliseringen, är också välkända.

Digitaliseringen är inte svaret på alla frågor. Men för att klara av välfärdens utmaningar, till exempel hemtjänstens tids- och personalbrist, eller lyckas skapa bästa möjliga förutsättningar för att nya hållbara näringar ska växa fram i takt med att produktivitetsorienterade jobb automatiseras, ja då måste Sverige bli smartare.

För att stå starkt rustat inför framtiden kommer det offentliga Sverige att behöva bli mer effektivt för att frigöra resurser, och där är digitaliseringen ett mycket viktigt instrument. Eftersom en betydande del av den svenska ekonomin är offentligt finansierad kommer effektiviseringar genom digitalisering att få positiva samhällsekonomiska effekter.

Enligt SKL har digitaliseringen av svensk offentlig sektor tappat mark vid internationella jämförelser sedan topparna i mitten på 00-talet. I EU-kommissionens Digital Economy and Society Index 2016 (DESI) faller Sverige från en sjunde plats 2015 till en åttonde plats 2016 vad gäller digitaliseringen inom offentlig sektor. Enligt samma rapport är Sverige det enda land som inte förbättrade sina värden under 2015. Utvecklingen har alltså till viss del stagnerat.

Förutsättningarna för Sverige att återigen bli en digital stormakt på den internationella scenen och nå det IT-politiska målet, ”Sverige ska år 2025 vara bäst i världen på att ta tillvara digitaliseringens möjligheter”, är dock bra. De tekniska förutsättningarna är goda och användarna är aktiva och har höga förväntningar.

• Enligt SKL är 72 procent av befolkningen positivt inställd till den ökade digitaliseringen i samhället, men bara två av tio tycker att kommuner och landsting lever upp till deras digitala förväntningar. Det finns alltså ett digitaliseringsvakuum att fylla.

• Enligt PTS bredbandskartläggning 2015 hade 67 procent av alla hushåll och företag tillgång till bredband om minst 100 Mbit/s i oktober 2015. En ökning med sex procent jämfört med föregående år. Regeringens målsättning är att 90 procent av hushållen och företagen bör ha tillgång till 100 Mbit/s senast 2020. Enligt PTS är prognosen god för att målet kommer att nås.

• Enligt EU-kommissionens Digital Economy & Society Index 2016 (DESI) ligger svenska privatpersoner och företag i den absoluta toppen bland de 28 medlemsländerna när det gäller tillgång till och användning av digitaliseringens möjligheter.

En förutsättning för att det IT-politiska målet ska kunna nås är att säkerställa det offentliga Sveriges digitala kompetens och förmåga, så att digitaliseringens möjligheter till fullo tas tillvara. Exempelvis är det brist på programmerare i Sverige trots att just programmerare är det vanligaste yrket i Stockholms län i dag.

För att digitaliseringen av det offentliga Sverige ska ta ny fart är det av stor vikt att utveckla standarder för hur digitaliseringsarbetet ska gå till, avgöra hur arbetet långsiktigt ska finansieras samt att etablera en fördjupad samverkan inom offentlig sektor och mellan offentlig och privat sektor.

Kommuner, landsting och regioner står i dag inför liknande utmaningar, men det enskilda ansvaret är fortsatt stort. Det finns i dag mängder med smarta digitaliseringsprojekt inom den offentliga sektorn, men utvecklingen sker på olika håll. Genom ökad samverkan kan fler kommungemensamma digitala tjänster bli verklighet och kommunicera med varandra, och digitaliseringen av den offentliga sektorn på så sätt intensifieras.

Det är mycket viktigt att den personliga integriteten värnas i takt med den digitala revolutionen. Personlig data och personuppgifter måste användas på ett säkert sätt om tilliten till nya digitala tjänster ska hållas intakt. Det krävs också att näten är robusta så att de kan stå emot exempelvis överbelastningsattacker.

Bredbandsutbyggnaden behöver fortsätta även efter att regeringens mål om att 90 procent av Sveriges hushåll och företag senast 2020 ska ha tillgång till 100 Mbit/s har uppnåtts. Alla människor bör få tillgång till snabba bredbandsuppkopplingar för att kunna fungera i det moderna samhället, vare sig man vill driva företag eller ta del av välfärdstjänster. Detta är särskilt viktigt utifrån perspektivet att tillväxt ska främjas och jobb ska skapas i hela Sverige.

I takt med att digitaliseringen intensifieras måste den digitala delaktigheten öka. Det finns i dag

grupper som använder digitala tjänster mer sällan än andra. Äldre, utrikesfödda och funktionshindrade är tre exempel på grupper vars digitala kompetens kan öka om trösklarna för att engagera sig sänks och rätt sorts satsningar initieras.

Eftersom det också finns personer med hög inkomst och en gedigen utbildning som inte är tillräckligt digitalt delaktiga krävs det flera olika satsningar för att uppnå önskad effekt. För att öka medborgarnas digitala kompetens och delaktighet spelar Sveriges kommuner en viktig roll, men även företag och organisationer har goda förutsättningar att göra ytterligare insatser.

Vi ska inte ha en digital underklass. Alla ska med på digitaliseringståget!

Partikongressen föreslås besluta:

A9:1 att	det utvecklas en helhetssyn på digitaliseringens möjligheter i enlighet med motionens intentioner
A9:2 att	det utvecklas en långsiktig och offensiv bredbands- och digitaliseringspolitik som syftar till att fördjupa samordningen inom offentlig sektor och mellan offentlig och privat sektor
A9:3 att	utbyggnaden av snabbt bredband fortsätter att främjas så att 100 procent av Sveriges hushåll och företag senast 2025 har tillgång till 100 Mbit/s
A9:4 att	det offentliga Sveriges digitala kompetens och förmåga säkerställs så att digitaliseringens möjligheter till fullo kan tas tillvara

Distriktsstyrelsen
Örebro läns partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A10

ÖSTERGÖTLANDS PARTIDISTRIKT

Alla ska med på digitaliseringståget

Digitaliseringen håller på att stöpa om samhället i grunden. Hur lång tid det kommer att ta innan vi når slutdestinationen vet ingen, men att det just nu går fort är de flesta överens om. Arbetsmarknaden, sjukvården, utbildningsväsendet, även sättet vi människor skapar relationer med varandra på, håller på att förändras i grunden av digitaliseringen. Vikten av att det offentliga Sverige på ett bättre sätt än i dag förmår ta tillvara digitaliseringens möjligheter när vi tar oss an framtidens samhällsutmaningar går inte nog att understryka.

Även om Sveriges utveckling är positiv väntar många angelägna frågor på att besvaras.

Utmaningarna på klimatområdet känner vi till. De demografiska förutsättningarna, som innebär att färre människor kommer att behöva göra allt mer för allt fler, känner vi också till. Utmaningarna för svenska företag att upprätthålla sin konkurrenskraft i en ekonomi som håller på att transformeras av digitaliseringen, är också välkända.

Digitaliseringen är inte svaret på alla frågor. Men för att klara av välfärdens utmaningar, till exempel hemtjänstens tids- och personalbrist, eller lyckas skapa bästa möjliga förutsättningar för att nya hållbara näringar ska växa fram i takt med att produktivitetsorienterade jobb automatiseras, ja då måste Sverige bli smartare.

För att stå starkt rustat inför framtiden kommer det offentliga Sverige att behöva bli mer effektivt för att frigöra resurser, och där är digitaliseringen ett mycket viktigt instrument. Eftersom en betydande del av den svenska ekonomin är offentligt finansierad kommer effektiviseringar genom digitalisering att få positiva samhällsekonomiska effekter.

Enligt SKL har digitaliseringen av svensk offentlig sektor tappat mark vid internationella jämförelser sedan topparna i mitten på 00-talet. I EU-kommissionens Digital Economy and Society Index 2016 (DESI) faller Sverige från en sjunde plats 2015 till en åttonde plats 2016 vad gäller digitaliseringen inom offentlig sektor. Enligt samma rapport är Sverige det enda land som inte förbättrade sina värden under 2015. Utvecklingen har alltså till viss del stagnerat.

Förutsättningarna för Sverige att återigen bli en digital stormakt på den internationella scenen och nå det IT-politiska målet, ”Sverige ska år 2025 vara bäst i världen på att ta tillvara digitaliseringens möjligheter”, är dock bra. De tekniska förutsättningarna är goda och användarna är aktiva och har höga förväntningar.

• Enligt SKL är 72 procent av befolkningen positivt inställd till den ökade digitaliseringen i samhället, men bara två av tio tycker att kommuner och landsting lever upp till deras digitala förväntningar. Det finns alltså ett digitaliseringsvakuum att fylla.

• Enligt PTS bredbandskartläggning 2015 hade 67 procent av alla hushåll och företag tillgång till bredband om minst 100 Mbit/s i oktober 2015. En ökning med sex procent jämfört med föregående år. Regeringens målsättning är att 90 procent av hushållen och företagen bör ha tillgång till 100 Mbit/s senast 2020. Enligt PTS är prognosen god för att målet kommer att nås.

• Enligt EU-kommissionens Digital Economy & Society Index 2016 (DESI) ligger svenska privatpersoner och företag i den absoluta toppen bland de 28 medlemsländerna när det gäller tillgång till och användning av digitaliseringens möjligheter.

En förutsättning för att det IT-politiska målet ska kunna nås är att säkerställa det offentliga Sveriges digitala kompetens och förmåga, så att digitaliseringens möjligheter till fullo tas tillvara.

Exempelvis är det brist på programmerare i Sverige trots att just programmerare är det vanligaste yrket i Stockholms län i dag.

För att digitaliseringen av det offentliga Sverige ska ta ny fart är det av stor vikt att utveckla standarder för hur digitaliseringsarbetet ska gå till, avgöra hur arbetet långsiktigt ska finansieras samt att etablera en fördjupad samverkan inom offentlig sektor och mellan offentlig och privat sektor.

Kommuner, landsting och regioner står i dag inför liknande utmaningar, men det enskilda ansvaret är fortsatt stort. Det finns i dag mängder med smarta digitaliseringsprojekt inom den offentliga sektorn, men utvecklingen sker på olika håll. Genom ökad samverkan kan fler kommungemensamma digitala tjänster bli verklighet och kommunicera med varandra, och digitaliseringen av den offentliga sektorn på så sätt intensifieras.

Det är mycket viktigt att den personliga integriteten värnas i takt med den digitala revolutionen. Personlig data och personuppgifter måste användas på ett säkert sätt om tilliten till nya digitala tjänster ska hållas intakt. Det krävs också att näten är robusta så att de kan stå emot exempelvis överbelastningsattacker.

Bredbandsutbyggnaden behöver fortsätta även efter att regeringens mål om att 90 procent av Sveriges hushåll och företag senast 2020 ska ha tillgång till 100 Mbit/s har uppnåtts. Alla människor bör få tillgång till snabba bredbandsuppkopplingar för att kunna fungera i det moderna samhället, vare sig man vill driva företag eller ta del av välfärdstjänster. Detta är särskilt viktigt utifrån perspektivet att tillväxt ska främjas och jobb ska skapas i hela Sverige.

I takt med att digitaliseringen intensifieras måste den digitala delaktigheten öka. Det finns i dag grupper som använder digitala tjänster mer sällan än andra. Äldre, utrikesfödda och funktionshindrade är tre exempel på grupper vars digitala kompetens kan öka om trösklarna för att engagera sig sänks och rätt sorts satsningar initieras.

Eftersom det också finns personer med hög inkomst och en gedigen utbildning som inte är tillräckligt digitalt delaktiga krävs det flera olika satsningar för att uppnå önskad effekt. För att öka medborgarnas digitala kompetens och delaktighet spelar Sveriges kommuner en viktig roll, men även företag och organisationer har goda förutsättningar att göra ytterligare insatser.

Vi ska inte ha en digital underklass. Alla ska med på digitaliseringståget.

Partikongressen föreslås besluta:

A10:1 att Sverige utvecklar en helhetssyn på digitaliseringens möjligheter i enlighet med motionens intentioner

A10:2 att	Sverige utvecklar en långsiktig och offensiv bredbands- och digitaliseringspolitik som syftar till att fördjupa samordningen inom offentlig sektor och mellan offentlig och privat sektor
A10:3 att	utbyggnaden av snabbt bredband fortsätter att främjas så att 100 procent av Sveriges hushåll och företag senast 2025 har tillgång till 100 Mbit/s
A10:4 att	det offentliga Sveriges digitala kompetens och förmåga säkerställs så att digitaliseringens möjligheter till fullo kan tas tillvara

Örebro läns partidistrikt, Sörmlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt och Östergötlands partidistrikt
Östergötlands partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A11

SÖDERMANLANDS PARTIDISTRIKT

Alla ska med på digitaliseringståget

Digitaliseringen håller på att stöpa om samhället i grunden. Hur lång tid det kommer att ta innan vi når slutdestinationen vet ingen, men att det just nu går fort är de flesta överens om. Arbetsmarknaden, sjukvården, utbildningsväsendet, även sättet vi människor skapar relationer med varandra på, håller på att förändras i grunden av digitaliseringen. Vikten av att det offentliga Sverige på ett bättre sätt än i dag förmår ta tillvara digitaliseringens möjligheter när vi tar oss an framtidens samhällsutmaningar går inte nog att understryka.

Även om Sveriges utveckling är positiv väntar många angelägna frågor på att besvaras. Utmaningarna på klimatområdet känner vi till. De demografiska förutsättningarna, som innebär att färre människor kommer att behöva göra allt mer för allt fler, känner vi också till. Utmaningarna för svenska företag att upprätthålla sin konkurrenskraft i en ekonomi som håller på att transformeras av digitaliseringen, är också välkända.

Digitaliseringen är inte svaret på alla frågor. Men för att klara av välfärdens utmaningar, till exempel hemtjänstens tids- och personalbrist, eller lyckas skapa bästa möjliga förutsättningar för att nya hållbara näringar ska växa fram i takt med att produktivitetsorienterade jobb automatiseras, ja då måste Sverige bli smartare.

För att stå starkt rustat inför framtiden kommer det offentliga Sverige att behöva bli mer effektivt för att frigöra resurser, och där är digitaliseringen ett mycket viktigt instrument. Eftersom en betydande del av den svenska ekonomin är offentligt finansierad kommer effektiviseringar genom

digitalisering att få positiva samhällsekonomiska effekter.

Enligt SKL har digitaliseringen av svensk offentlig sektor tappat mark vid internationella jämförelser sedan topparna i mitten på 00-talet. I EU-kommissionens Digital Economy and Society Index 2016 (DESI) faller Sverige från en sjunde plats 2015 till en åttonde plats 2016 vad gäller digitaliseringen inom offentlig sektor. Enligt samma rapport är Sverige det enda land som inte förbättrade sina värden under 2015. Utvecklingen har alltså till viss del stagnerat.

Förutsättningarna för Sverige att återigen bli en digital stormakt på den internationella scenen och nå det IT-politiska målet, ”Sverige ska år 2025 vara bäst i världen på att ta tillvara digitaliseringens möjligheter”, är dock bra. De tekniska förutsättningarna är goda och användarna är aktiva och har höga förväntningar.

• Enligt SKL är 72 procent av befolkningen positivt inställd till den ökade digitaliseringen i samhället, men bara två av tio tycker att kommuner och landsting lever upp till deras digitala förväntningar. Det finns alltså ett digitaliseringsvakuum att fylla.

• Enligt PTS bredbandskartläggning 2015 hade 67 procent av alla hushåll och företag tillgång till bredband om minst 100 Mbit/s i oktober 2015. En ökning med sex procent jämfört med föregående år. Regeringens målsättning är att 90 procent av hushållen och företagen bör ha tillgång till 100 Mbit/s senast 2020. Enligt PTS är prognosen god för att målet kommer att nås.

• Enligt EU-kommissionens Digital Economy & Society Index 2016 (DESI) ligger svenska privatpersoner och företag i den absoluta toppen bland de 28 medlemsländerna när det gäller tillgång till och användning av digitaliseringens möjligheter.

En förutsättning för att det IT-politiska målet ska kunna nås är att säkerställa det offentliga Sveriges digitala kompetens och förmåga, så att digitaliseringens möjligheter till fullo tas tillvara. Exempelvis är det brist på programmerare i Sverige trots att just programmerare är det vanligaste yrket i Stockholms län i dag.

För att digitaliseringen av det offentliga Sverige ska ta ny fart är det av stor vikt att utveckla standarder för hur digitaliseringsarbetet ska gå till, avgöra hur arbetet långsiktigt ska finansieras samt att etablera en fördjupad samverkan inom offentlig sektor och mellan offentlig och privat sektor.

Kommuner, landsting och regioner står i dag inför liknande utmaningar, men det enskilda ansvaret är fortsatt stort. Det finns i dag mängder med smarta digitaliseringsprojekt inom den offentliga sektorn, men utvecklingen sker på olika håll. Genom ökad samverkan kan fler kommungemensamma digitala tjänster bli verklighet och kommunicera med varandra, och digitaliseringen av den offentliga sektorn på så sätt intensifieras.

Det är mycket viktigt att den personliga integriteten värnas i takt med den digitala revolutionen. Personlig data och personuppgifter måste användas på ett säkert sätt om tilliten till nya digitala tjänster ska hållas intakt. Det krävs också att näten är robusta så att de kan stå emot exempelvis överbelastningsattacker.

Bredbandsutbyggnaden behöver fortsätta även efter att regeringens mål om att 90 procent av Sveriges hushåll och företag senast 2020 ska ha tillgång till 100 Mbit/s har uppnåtts. Alla människor bör få tillgång till snabba bredbandsuppkopplingar för att kunna fungera i det moderna samhället, vare sig man vill driva företag eller ta del av välfärdstjänster. Detta är särskilt viktigt utifrån perspektivet att tillväxt ska främjas och jobb ska skapas i hela Sverige.

I takt med att digitaliseringen intensifieras måste den digitala delaktigheten öka. Det finns i dag grupper som använder digitala tjänster mer sällan än andra. Äldre, utrikesfödda och funktionshindrade är tre exempel på grupper vars digitala kompetens kan öka om trösklarna för att engagera sig sänks och rätt sorts satsningar initieras.

Eftersom det också finns personer med hög inkomst och en gedigen utbildning som inte är tillräckligt digitalt delaktiga krävs det flera olika satsningar för att uppnå önskad effekt. För att öka medborgarnas digitala kompetens och delaktighet spelar Sveriges kommuner en viktig roll, men även företag och organisationer har goda förutsättningar att göra ytterligare insatser.

Vi ska inte ha en digital underklass. Alla ska med på digitaliseringståget.

Partikongressen föreslås besluta:

A11:1 att Sverige utvecklar en helhetssyn på digitaliseringens möjligheter i enlighet med motionens intentioner

A11:2 att Sverige utvecklar en långsiktig och offensiv bredbands- och digitaliseringspolitik som syftar till att fördjupa samordningen inom offentlig sektor och mellan offentlig och privat sektor

A11:3 att utbyggnaden av snabbt bredband fortsätter att främjas så att 100 procent av Sveriges hushåll och företag senast 2025 har tillgång till 100 Mbit/s

A11:4 att det offentliga Sveriges digitala kompetens och förmåga säkerställs så att digitaliseringens möjligheter till fullo kan tas tillvara

Distriktsstyrelsen för Socialdemokraterna i Sörmland
Södermanlands partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A12

STOCKHOLMS LÄNS PARTIDISTRIKT, SÖDERMANLANDS PARTIDISTRIKT, UPPSALA LÄNS PARTIDISTRIKT, VÄSTMANLANDS PARTIDISTRIKT, ÖREBRO LÄNS PARTIDISTRIKT, ÖSTERGÖTLANDS PARTIDISTRIKT, STOCKHOLMS PARTIDISTRIKT

Alla ska med på digitaliseringståget

Digitaliseringen håller på att stöpa om samhället i grunden. Hur lång tid det kommer att ta innan vi når slutdestinationen vet ingen, men att det just nu går fort är de flesta överens om. Arbetsmarknaden, sjukvården, utbildningsväsendet, även sättet vi människor skapar relationer med varandra på, håller på att förändras i grunden av digitaliseringen. Vikten av att det offentliga Sverige på ett bättre sätt än i dag förmår ta tillvara digitaliseringens möjligheter när vi tar oss an framtidens samhällsutmaningar går inte nog att understryka.

Även om Sveriges utveckling är positiv väntar många angelägna frågor på att besvaras. Utmaningarna på klimatområdet känner vi till. De demografiska förutsättningarna, som innebär att färre människor kommer att behöva göra allt mer för allt fler, känner vi också till. Utmaningarna för svenska företag att upprätthålla sin konkurrenskraft i en ekonomi som håller på att transformeras av digitaliseringen, är också välkända.

Digitaliseringen är inte svaret på alla frågor. Men för att klara av välfärdens utmaningar, till exempel hemtjänstens tids- och personalbrist, eller lyckas skapa bästa möjliga förutsättningar för att nya hållbara näringar ska växa fram i takt med att produktivitetsorienterade jobb automatiseras, ja då måste Sverige bli smartare.

För att stå starkt rustat inför framtiden kommer det offentliga Sverige att behöva bli mer effektivt för att frigöra resurser, och där är digitaliseringen ett mycket viktigt instrument. Eftersom en betydande del av den svenska ekonomin är offentligt finansierad kommer effektiviseringar genom digitalisering att få positiva samhällsekonomiska effekter.

Enligt SKL har digitaliseringen av svensk offentlig sektor tappat mark vid internationella jämförelser sedan topparna i mitten på 00-talet. I EU-kommissionens Digital Economy and Society Index 2016 (DESI) faller Sverige från en sjunde plats 2015 till en åttonde plats 2016 vad gäller digitaliseringen inom offentlig sektor. Enligt samma rapport är Sverige det enda land som inte förbättrade sina värden under 2015. Utvecklingen har alltså till viss del stagnerat.

Förutsättningarna för Sverige att återigen bli en digital stormakt på den internationella scenen och nå det IT-politiska målet, ”Sverige ska år 2025 vara bäst i världen på att ta tillvara digitaliseringens

möjligheter", är dock bra. De tekniska förutsättningarna är goda och användarna är aktiva och har höga förväntningar.

- Enligt SKL är 72 procent av befolkningen positivt inställd till den ökade digitaliseringen i samhället, men bara två av tio tycker att kommuner och landsting lever upp till deras digitala förväntningar. Det finns alltså ett digitaliseringsvakuum att fylla.

- Enligt PTS bredbandskartläggning 2015 hade 67 procent av alla hushåll och företag tillgång till bredband om minst 100 Mbit/s i oktober 2015. En ökning med sex procent jämfört med föregående år. Regeringens målsättning är att 90 procent av hushållen och företagen bör ha tillgång till 100 Mbit/s senast 2020. Enligt PTS är prognosen god för att målet kommer att nås.

- Enligt EU-kommissionens Digital Economy & Society Index 2016 (DESI) ligger svenska privatpersoner och företag i den absoluta toppen bland de 28 medlemsländerna när det gäller tillgång till och användning av digitaliseringens möjligheter.

En förutsättning för att det IT-politiska målet ska kunna nås är att säkerställa det offentliga Sveriges digitala kompetens och förmåga, så att digitaliseringens möjligheter till fullo tas tillvara. Exempelvis är det brist på programmerare i Sverige trots att just programmerare är det vanligaste yrket i Stockholms län i dag.

För att digitaliseringen av det offentliga Sverige ska ta ny fart är det av stor vikt att utveckla standarder för hur digitaliseringsarbetet ska gå till, avgöra hur arbetet långsiktigt ska finansieras samt att etablera en fördjupad samverkan inom offentlig sektor och mellan offentlig och privat sektor.

Kommuner, landsting och regioner står i dag inför liknande utmaningar, men det enskilda ansvaret är fortsatt stort. Det finns i dag mängder med smarta digitaliseringsprojekt inom den offentliga sektorn, men utvecklingen sker på olika håll. Genom ökad samverkan kan fler kommungemensamma digitala tjänster bli verklighet och kommunicera med varandra, och digitaliseringen av den offentliga sektorn på så sätt intensifieras.

Det är mycket viktigt att den personliga integriteten värnas i takt med den digitala revolutionen. Personlig data och personuppgifter måste användas på ett säkert sätt om tilliten till nya digitala tjänster ska hållas intakt. Det krävs också att näten är robusta så att de kan stå emot exempelvis överbelastningsattacker.

Bredbandsutbyggnaden behöver fortsätta även efter att regeringens mål om att 90 procent av Sveriges hushåll och företag senast 2020 ska ha tillgång till 100 Mbit/s har uppnåtts. Alla människor bör få tillgång till snabba bredbandsuppkopplingar för att kunna fungera i det

moderna samhället, vare sig man vill driva företag eller ta del av välfärdstjänster. Detta är särskilt viktigt utifrån perspektivet att tillväxt ska främjas och jobb ska skapas i hela Sverige.

I takt med att digitaliseringen intensifieras måste den digitala delaktigheten öka. Det finns i dag grupper som använder digitala tjänster mer sällan än andra. Äldre, utrikesfödda och funktionshindrade är tre exempel på grupper vars digitala kompetens kan öka om trösklarna för att engagera sig sänks och rätt sorts satsningar initieras.

Eftersom det också finns personer med hög inkomst och en gedigen utbildning som inte är tillräckligt digitalt delaktiga krävs det flera olika satsningar för att uppnå önskad effekt. För att öka medborgarnas digitala kompetens och delaktighet spelar Sveriges kommuner en viktig roll, men även företag och organisationer har goda förutsättningar att göra ytterligare insatser.

Vi ska inte ha en digital underklass. Alla ska med på digitaliseringståget.

Partikongressen föreslås besluta:

A12:1 att Sverige utvecklar en helhetssyn på digitaliseringens möjligheter i enlighet med motionens intentioner

A12:2 att Sverige utvecklar en långsiktig och offensiv bredbands- och digitaliseringspolitik som syftar till att fördjupa samordningen inom offentlig sektor och mellan offentlig och privat sektor

A12:3 att utbyggnaden av snabbt bredband fortsätter att främjas så att 100 procent av Sveriges hushåll och företag senast 2025 har tillgång till 100 Mbit/s

A12:4 att det offentliga Sveriges digitala kompetens och förmåga säkerställs så att digitaliseringens möjligheter till fullo kan tas tillvara

Motionen togs fram av en arbetsgrupp med företrädare för samtliga distrikt.
Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A13

UPPSALA LÄNS PARTIDISTRIKT

Alla ska med på digitaliseringståget

Digitaliseringen håller på att stöpa om samhället i grunden. Hur lång tid det kommer att ta innan vi når slutdestinationen vet ingen, men att det just nu går fort är de flesta överens om.

Arbetsmarknaden, sjukvården, utbildningsväsendet, även sättet vi människor skapar relationer med varandra på, håller på att förändras i grunden av digitaliseringen. Vikten av att det offentliga Sverige på ett bättre sätt än i dag förmår ta tillvara digitaliseringens möjligheter när vi tar oss an framtidens samhällsutmaningar går inte nog att understryka.

Även om Sveriges utveckling är positiv väntar många angelägna frågor på att besvaras. Utmaningarna på klimatområdet känner vi till. De demografiska förutsättningarna, som innebär att färre människor kommer att behöva göra allt mer för allt fler, känner vi också till. Utmaningarna för svenska företag att upprätthålla sin konkurrenskraft i en ekonomi som håller på att transformeras av digitaliseringen, är också välkända.

Digitaliseringen är inte svaret på alla frågor. Men för att klara av välfärdens utmaningar, till exempel hemtjänstens tids- och personalbrist, eller lyckas skapa bästa möjliga förutsättningar för att nya hållbara näringar ska växa fram i takt med att produktivitetsorienterade jobb automatiseras, ja då måste Sverige bli smartare.

För att stå starkt rustat inför framtiden kommer det offentliga Sverige att behöva bli mer effektivt för att frigöra resurser, och där är digitaliseringen ett mycket viktigt instrument. Eftersom en betydande del av den svenska ekonomin är offentligt finansierad kommer effektiviseringar genom digitalisering att få positiva samhällsekonomiska effekter.

Enligt SKL har digitaliseringen av svensk offentlig sektor tappat mark vid internationella jämförelser sedan topparna i mitten på 00-talet. I EU-kommissionens Digital Economy and Society Index 2016 (DESI) faller Sverige från en sjunde plats 2015 till en åttonde plats 2016 vad gäller digitaliseringen inom offentlig sektor. Enligt samma rapport är Sverige det enda land som inte förbättrade sina värden under 2015. Utvecklingen har alltså till viss del stagnerat.

Förutsättningarna för Sverige att återigen bli en digital stormakt på den internationella scenen och nå det IT-politiska målet, ”Sverige ska år 2025 vara bäst i världen på att ta tillvara digitaliseringens möjligheter”, är dock bra. De tekniska förutsättningarna är goda och användarna är aktiva och har höga förväntningar.

• Enligt SKL är 72 procent av befolkningen positivt inställd till den ökade digitaliseringen i samhället, men bara två av tio tycker att kommuner och landsting lever upp till deras digitala förväntningar. Det finns alltså ett digitaliseringsvakuum att fylla.

• Enligt PTS bredbandskartläggning 2015 hade 67 procent av alla hushåll och företag tillgång till bredband om minst 100 Mbit/s i oktober 2015. En ökning med sex procent jämfört med föregående år. Regeringens målsättning är att 90 procent av hushållen och företagen bör ha tillgång till 100 Mbit/s senast 2020. Enligt PTS är prognosen god för att målet kommer att nås.

• Enligt EU-kommissionens Digital Economy & Society Index 2016 (DESI) ligger svenska privatpersoner och företag i den absoluta toppen bland de 28 medlemsländerna när det gäller tillgång till och användning av digitaliseringens möjligheter.

En förutsättning för att det IT-politiska målet ska kunna nås är att säkerställa det offentliga Sveriges digitala kompetens och förmåga, så att digitaliseringens möjligheter till fullo tas tillvara. Exempelvis är det brist på programmerare i Sverige trots att just programmerare är det vanligaste yrket i Stockholms län i dag.

För att digitaliseringen av det offentliga Sverige ska ta ny fart är det av stor vikt att utveckla standarder för hur digitaliseringsarbetet ska gå till, avgöra hur arbetet långsiktigt ska finansieras samt att etablera en fördjupad samverkan inom offentlig sektor och mellan offentlig och privat sektor.

Kommuner, landsting och regioner står i dag inför liknande utmaningar, men det enskilda ansvaret är fortsatt stort. Det finns i dag mängder med smarta digitaliseringsprojekt inom den offentliga sektorn, men utvecklingen sker på olika håll. Genom ökad samverkan kan fler kommungemensamma digitala tjänster bli verklighet och kommunicera med varandra, och digitaliseringen av den offentliga sektorn på så sätt intensifieras.

Det är mycket viktigt att den personliga integriteten värnas i takt med den digitala revolutionen. Personlig data och personuppgifter måste användas på ett säkert sätt om tilliten till nya digitala tjänster ska hållas intakt. Det krävs också att näten är robusta så att de kan stå emot exempelvis överbelastningsattacker.

Bredbandsutbyggnaden behöver fortsätta även efter att regeringens mål om att 90 procent av Sveriges hushåll och företag senast 2020 ska ha tillgång till 100 Mbit/s har uppnåtts. Alla människor bör få tillgång till snabba bredbandsuppkopplingar för att kunna fungera i det moderna samhället, vare sig man vill driva företag eller ta del av välfärdstjänster. Detta är särskilt viktigt utifrån perspektivet att tillväxt ska främjas och jobb ska skapas i hela Sverige.

I takt med att digitaliseringen intensifieras måste den digitala delaktigheten öka. Det finns i dag grupper som använder digitala tjänster mer sällan än andra. Äldre, utrikesfödda och funktionshindrade är tre exempel på grupper vars digitala kompetens kan öka om trösklarna för att engagera sig sänks och rätt sorts satsningar initieras.

Eftersom det också finns personer med hög inkomst och en gedigen utbildning som inte är tillräckligt digitalt delaktiga krävs det flera olika satsningar för att uppnå önskad effekt. För att öka medborgarnas digitala kompetens och delaktighet spelar Sveriges kommuner en viktig roll, men även företag och organisationer har goda förutsättningar att göra ytterligare insatser.

Vi ska inte ha en digital underklass. Alla ska med på digitaliseringståget.

Partikongressen föreslås besluta:

A13:1 att	Sverige utvecklar en helhetssyn på digitaliseringens möjligheter i enlighet med motionens intentioner
A13:2 att	Sverige utvecklar en långsiktig och offensiv bredbands- och digitaliseringspolitik som syftar till att fördjupa samordningen inom offentlig sektor och mellan offentlig och privat sektor
A13:3 att	utbyggnaden av snabbt bredband fortsätter att främjas så att 100 procent av Sveriges hushåll och företag senast 2025 har tillgång till 100 Mbit/s
A13:4 att	det offentliga Sveriges digitala kompetens och förmåga säkerställs så att digitaliseringens möjligheter till fullo kan tas tillvara

Uppsala läns partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A14

STOCKHOLMS LÄNS PARTIDISTRIKT

Alla ska med på digitaliseringståget

Digitaliseringen håller på att stöpa om samhället i grunden. Hur lång tid det kommer att ta innan vi når slutdestinationen vet ingen, men att det just nu går fort är de flesta överens om. Arbetsmarknaden, sjukvården, utbildningsväsendet, även sättet vi människor skapar relationer med varandra på, håller på att förändras i grunden av digitaliseringen. Vikten av att det offentliga Sverige på ett bättre sätt än i dag förmår ta tillvara digitaliseringens möjligheter när vi tar oss an framtidens samhällsutmaningar går inte nog att understryka.

Även om Sveriges utveckling är positiv väntar många angelägna frågor på att besvaras. Utmaningarna på klimatområdet känner vi till. De demografiska förutsättningarna, som innebär att färre människor kommer att behöva göra allt mer för allt fler, känner vi också till. Utmaningarna för svenska företag att upprätthålla sin konkurrenskraft i en ekonomi som håller på att transformeras av digitaliseringen, är också välkända.

Digitaliseringen är inte svaret på alla frågor. Men för att klara av välfärdens utmaningar, till exempel hemtjänstens tids- och personalbrist, eller lyckas skapa bästa möjliga förutsättningar för att nya hållbara näringar ska växa fram i takt med att produktivitetsorienterade jobb automatiseras, ja då måste Sverige bli smartare.

För att stå starkt rustat inför framtiden kommer det offentliga Sverige att behöva bli mer effektivt för att frigöra resurser, och där är digitaliseringen ett mycket viktigt instrument. Eftersom en betydande del av den svenska ekonomin är offentligt finansierad kommer effektiviseringar genom digitalisering att få positiva samhällsekonomiska effekter.

Enligt SKL har digitaliseringen av svensk offentlig sektor tappat mark vid internationella jämförelser sedan topparna i mitten på 00-talet. I EU-kommissionens Digital Economy and Society Index 2016 (DESI) faller Sverige från en sjunde plats 2015 till en åttonde plats 2016 vad gäller digitaliseringen inom offentlig sektor. Enligt samma rapport är Sverige det enda land som inte förbättrade sina värden under 2015. Utvecklingen har alltså till viss del stagnerat.

Förutsättningarna för Sverige att återigen bli en digital stormakt på den internationella scenen och nå det IT-politiska målet, ”Sverige ska år 2025 vara bäst i världen på att ta tillvara digitaliseringens möjligheter”, är dock bra. De tekniska förutsättningarna är goda och användarna är aktiva och har höga förväntningar.

• Enligt SKL är 72 procent av befolkningen positivt inställd till den ökade digitaliseringen i samhället, men bara två av tio tycker att kommuner och landsting lever upp till deras digitala förväntningar. Det finns alltså ett digitaliseringsvakuum att fylla.

• Enligt PTS bredbandskartläggning 2015 hade 67 procent av alla hushåll och företag tillgång till bredband om minst 100 Mbit/s i oktober 2015. En ökning med sex procent jämfört med föregående år. Regeringens målsättning är att 90 procent av hushållen och företagen bör ha tillgång till 100 Mbit/s senast 2020. Enligt PTS är prognosen god för att målet kommer att nås.

• Enligt EU-kommissionens Digital Economy & Society Index 2016 (DESI) ligger svenska privatpersoner och företag i den absoluta toppen bland de 28 medlemsländerna när det gäller tillgång till och användning av digitaliseringens möjligheter.

En förutsättning för att det IT-politiska målet ska kunna nås är att säkerställa det offentliga Sveriges digitala kompetens och förmåga, så att digitaliseringens möjligheter till fullo tas tillvara. Exempelvis är det brist på programmerare i Sverige trots att just programmerare är det vanligaste yrket i Stockholms län i dag.

För att digitaliseringen av det offentliga Sverige ska ta ny fart är det av stor vikt att utveckla standarder för hur digitaliseringsarbetet ska gå till, avgöra hur arbetet långsiktigt ska finansieras samt att etablera en fördjupad samverkan inom offentlig sektor och mellan offentlig och privat sektor.

Kommuner, landsting och regioner står i dag inför liknande utmaningar, men det enskilda

ansvaret är fortsatt stort. Det finns i dag mängder med smarta digitaliseringsprojekt inom den offentliga sektorn, men utvecklingen sker på olika håll. Genom ökad samverkan kan fler kommungemensamma digitala tjänster bli verklighet och kommunicera med varandra, och digitaliseringen av den offentliga sektorn på så sätt intensifieras.

Det är mycket viktigt att den personliga integriteten värnas i takt med den digitala revolutionen. Personlig data och personuppgifter måste användas på ett säkert sätt om tilliten till nya digitala tjänster ska hållas intakt. Det krävs också att näten är robusta så att de kan stå emot exempelvis överbelastningsattacker.

Bredbandsutbyggnaden behöver fortsätta även efter att regeringens mål om att 90 procent av Sveriges hushåll och företag senast 2020 ska ha tillgång till 100 Mbit/s har uppnåtts. Alla människor bör få tillgång till snabba bredbandsuppkopplingar för att kunna fungera i det moderna samhället, vare sig man vill driva företag eller ta del av välfärdstjänster. Detta är särskilt viktigt utifrån perspektivet att tillväxt ska främjas och jobb ska skapas i hela Sverige.

I takt med att digitaliseringen intensifieras måste den digitala delaktigheten öka. Det finns i dag grupper som använder digitala tjänster mer sällan än andra. Äldre, utrikesfödda och funktionshindrade är tre exempel på grupper vars digitala kompetens kan öka om trösklarna för att engagera sig sänks och rätt sorts satsningar initieras.

Eftersom det också finns personer med hög inkomst och en gedigen utbildning som inte är tillräckligt digitalt delaktiga krävs det flera olika satsningar för att uppnå önskad effekt. För att öka medborgarnas digitala kompetens och delaktighet spelar Sveriges kommuner en viktig roll, men även företag och organisationer har goda förutsättningar att göra ytterligare insatser.

Vi ska inte ha en digital underklass. Alla ska med på digitaliseringståget.

Partikongressen föreslås besluta:

A14:1 att	Sverige utvecklar en helhetssyn på digitaliseringens möjligheter i enlighet med motionens intentioner
A14:2 att	Sverige utvecklar en långsiktig och offensiv bredbands- och digitaliseringspolitik som syftar till att fördjupa samordningen inom offentlig sektor och mellan offentlig och privat sektor
A14:3 att	utbyggnaden av snabbt bredband fortsätter att främjas så att 100 procent av Sveriges hushåll och företag senast 2025 har tillgång till 100 Mbit/s
A14:4 att	det offentliga Sveriges digitala kompetens och förmåga säkerställs så att digitaliseringens möjligheter till fullo kan tas tillvara

Socialdemokraterna Stockholms län
Stockholms läns partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A15

STOCKHOLMS LÄNS PARTIDISTRIKT, SÖDERMANLANDS PARTIDISTRIKT, UPPSALA LÄNS PARTIDISTRIKT, VÄSTMANLANDS PARTIDISTRIKT, ÖREBRO LÄNS PARTIDISTRIKT, ÖSTERGÖTLANDS PARTIDISTRIKT, STOCKHOLMS PARTIDISTRIKT

Allas rätt till en god bostad - ett ansvar för hela vårt parti

Allas rätt till en god bostad är grundläggande för Socialdemokratin. En aktiv bostadspolitik är också avgörande för Sveriges tillväxt, för att skapa levande och attraktiva städer och för att få hela landet att leva.

Att bryta bostadssegregation är kanske den övergripande största utmaningen men också den svåraste. Det handlar om planering av blandade områden, vilket är ett långsiktigt arbete.

Men det handlar även om att staten ska vara aktiv. I regeringsförklaringen 2014 framgår att bostadsbyggandet är ett nationellt intresse. Det förpliktigar till att staten kan samordna sina myndigheter och investera i infrastruktur som gör det möjligt att bygga på fler ställen.

Vi ser att staten nu gör sin största satsning på bostadsbyggandet på över 20 år. Stimulanspengar till kommuner som bygger i form av byggbonus, investeringsstöd för byggandet av hyresrätter som annars inte skulle bli byggt, stöd till energieffektivisering med mera.

Utmaningen för landets kommuner och regioner är stor. Det kanske viktigaste bidraget till en nationell samling kring bostadspolitikens förutsättningar gjordes genom de så kallade Bostadspolitiska samtalen, där regeringen kallade Vänsterpartiet och Allianspartierna till samtal i syfte att finna långsiktigt blocköverskridande överenskommelser. Ett initiativ som applåderades av en hel bransch, kommuner, regioner och intresseorganisationer.

Även om partierna inte förmådde samla sig kring en bred överenskommelse fick ändå regeringen en god bild av inom vilka förslag den skulle kunna samla en majoritet bakom sig. Därför är denna typ av initiativ viktiga även framöver. Många av de så kallade finansieringsfrågorna väntar alltjämt på en lösning.

Det finns därför goda skäl för Socialdemokratin att formulera ett sammanhållet program om

bostadsbyggande, stadsplanering och hållbara samhällen. Inriktningen på ett sådant program bör dels vara att formulera tydliga riktlinjer och principer för socialdemokratiska företrädare på såväl nationell, regional som lokal nivå. Det borde vara självklart att det socialdemokratiska partiet har en principiell uppfattning i aktuella frågor, bortom de akuta frågorna om att bygga bort bostadsbristen. Hur formulerar Socialdemokratin sin syn på ”social housing”? Vad är principerna bakom försvaret av allmännyttans ställning? Hur ser vi på blandade upplåtelseformer när det i många områden handlar om att öka inslaget av ägt boende eller bostadsrätt? Vilken är principen bakom ställningstagandet om att staten ska behandla upplåtelseformerna rättvist? Vad är politikens roll i bostadsbyggande och stadsplanering: vilka redskap finns numera för en progressiv bostadspolitik?

De principiella ståndpunkterna måste alltid utgå från de utmaningar vi står inför i dagens samhällsbygge. Vi ser tre områden som särskilt angelägna.

Det goda samhället måste vara socialt hållbart
Om det ska vara möjligt att alla får rätt till en god bostad, som de har råd med, krävs rörlighet på bostadsmarknaden. Eftersom de flesta bostäder redan är byggda måste samhället bidra till att det skapas flyttkedjor.

När det äldre paret kan flytta från villan till ett mer anpassat seniorboende innebär det dels att det frigörs ett hus som en barnfamilj kan flytta in i, men det ger också ett mervärde till det äldre paret som därmed kan leva tillsammans, i sitt eget hem, längre. För samhället är det dessutom samhällsekonomiskt mer lönsamt att tillgänglighetsanpassa nya bostäder än att bygga om hela det äldre beståndet.

För att skapa den flyttkedjan krävs i de flesta fall attraktiva bostäder som lockar folk att själva ta steget, men samhället kan också bidra till rörligheten. Staten bör överväga ett särskilt anpassat bostadsbidrag för vissa grupper, för att stimulera möjligheten att efterfråga boende.

Kan kommunala eller statliga insatser bidra till att de rymliga äldre villorna blir tillgängliga för stora familjer som i vanliga fall inte skulle kunna få ett lån stort nog för att köpa ett äldre hus i ett attraktivt område? Den blandning som på det sättet kan uppstå i ett äldre, välbärgat, villaområde bör vara så angelägen att det offentliga bör verka för det.

Eftersom nya bostäder nästan alltid är dyrare än äldre bostäder står landets kommuner inför en särskild utmaning under kommande år: hela stadsdelar med tusentals lägenheter kommer under tiotals år framöver bara att vara tillgängliga för relativt välbärgade. Den segregering som på många ställen blev resultatet av miljonprogrammet riskerar nu att uppstå i en stor del av landets kommuner – fast med omvända förtecken.

För att motverka det krävs ett batteri av åtgärder, en enda lösning kan inte lösa problemet. Viktigt

är dock att få prispress, sänkta byggkostnader och statliga stöd att hamna i de boendes plånbok, istället för i byggbolag och fastighetsägares.

Några ändringar bör utredas:
- Kan fastighetsvärdet på nybyggda fastigheter blir låst de första fem åren, då avskrivningar inte behövs?
- Bör allmännyttan, eller hyresfastigheter med ”rimliga hyror” få möjlighet att tillämpa längre avskrivningstid så att nybyggnation blir lönsammare i exempelvis mindre tätorter och i de mindre attraktiva delarna av de större städerna?
- Kan lagstiftning och statliga stödsystem möjliggöra för kommuner som exempelvis vill villkora markanvisningar med ”rimliga hyresnivåer” i de nybyggda husen?

Blandade områden har många dimensioner, men en grundläggande faktor är att det ska finnas olika upplåtelseformer. Ett område med såväl hyresrätt som bostadsrätt och äganderätt är mer socialt hållbart och bidrar bättre till tillväxt och ett gott samhällsbygge. Men upplåtelseformen får inte i sig vara en ny form av klassmarkör: även normalinkomsttagare ska kunna välja att bo i äganderätt. Socialdemokratin bör formulera en ny egnahemsrörelse: att äga sitt boende ska inte vara förbehållet de med mest pengar, lika lite som hyresrätt ska vara ett boende endast för dem med lägst inkomster.

För detta krävs en översyn av bostadsfinansieringen. Bankerna ser redan idag över hur mycket de lånar ut för byggprojekt och med de 700 000 bostäder som ska byggas i åtanke behöver staten/politiken ta ansvar för att tillräckligt med kapital finns tillgängligt.

Även vad gäller finansieringsfrågorna krävs ett antal utredningar:
- Kan ett skärpt amorteringskrav ersätta dagens bolånetak?
- Kan ränteavdragen bidra till att fler får möjlighet att äga sitt boende, istället för att bara göra det extra lönsamt för dem som redan haft pengar att köpa hus eller bostadsrätt?
- Kan en utveckling av äganderätten vara ett sätt att göra så att fler kan köpa en lägenhet?
- Kan kooperativ hyresrätt bli ett mer attraktivt val genom statliga insatser?
- Kan blandade upplåtelseformer säkras på annat sätt än genom att det regleras i detaljplaner?
- Bör byggklar/byggbar mark beskattas särskilt?
- Bygg bort bostadsbristen – och pressa kostnaderna

Bostadsbristen är ett allvarligt hot både mot Sveriges utveckling och mot människors möjligheter att förverkliga sina livsdrömmar.

När det saknas bostäder på en ort försvårar det för företag att hitta rätt arbetskraft, kommuner och landsting/regioner går miste om såväl utvecklingskraft som skatteintäkter och det omöjliggör en hållbar stadsutveckling.

För den enskilde innebär bostadsbristen begränsade möjligheter, att hen inte har råd att skaffa den bostad man drömmer om.

Bostadsbristen innebär också att boendekostnaden drivs upp, eftersom fler är beredda att betala mer för de bostäder som ändå finns. Att bygga bort bostadsbristen är därför avgörande för att kunna skapa rimliga boendekostnader. Om bostadsbristen består kommer det som nås genom lägre byggkostnader annars att ätas upp av ökade bostadspriser på grund av högre efterfrågan än utbud.

För att öka byggtakten krävs insatser från alla aktörer. Från staten krävs en översyn om hur regelverk och lagstiftning påverkar, men även förändringar vad gäller finansiering och infrastruktur för att skapa fler bra lägen för bostäder. Från byggindustrin krävs effektivare processer och högre produktivitet. Från kommunerna krävs översyn av planprocesser och arbetssätt. Från fastighetsägarna krävs helhetssyn och långsiktighet för att i vissa fall acceptera lägre vinster under en byggnads första år.

Ett batteri av åtgärder krävs alltså.

En modell för hur infrastrukturinvesteringar kan finansieras med hjälp av framtida värdeökningar kring exempelvis stationsområden behöver tas fram, utifrån de resonemang som finns i såväl Sverigeförhandlingen som i regeringens 22 steg för fler bostäder. Genom en typ av omvänd förskottering öppnas nya lägen för bostäder och arbetsplatser och statens investering kan delvis finansieras av att kommuner och fastighetsägare ”betalar tillbaka” genom att avstå en del av de framtida vinsterna.

Genom tydligare uppdrag till de statliga myndigheterna skapas bättre förutsättningar för ökat byggande. Staten bör ålägga de statliga bolag som äger mark runtom i landet att sälja marken, till ett marknadsmässigt pris, till den kommun som önskar köpa den för att kunna markanvisa fler bostäder och arbetsplatser. Det ökade värde som skapas när exempelvis icke-planerad statlig mark säljs för bostäder skulle kunna återgå till staten, efter att kostnader för exploatering räknats bort.

Rätt använt är kommunernas markinnehav ett kraftfullt verktyg för såväl ett ökat bostadsbyggande som för ett bättre byggande. Kommunernas möjligheter att bedriva en aktiv markpolitik och att bygga upp en markreserv bör underlättas. Att återinföra en kommunal förköpsrätt i modern tappning är en möjlighet som med fördel kan övervägas för att stärka den aktiva markpolitiken ute i kommunerna.

På många ställen skulle relativt enkla åtgärder från Trafikverket kunna skapa möjlighet för attraktiva lägen för bostäder eller arbetsplatser. Bullerskydd eller andra skydd runt exempelvis ett

järnvägsspår trafikerat av farligt gods kan möjliggöra bebyggelse ända fram till spåret. Det bör också prövas om bullermätning inomhus skulle kunna ersätta mätning vid fasad i exempelvis järnvägsnära lägen, i så fall kompletterat med stränga krav på skyddad utomhusmiljö och andra skyddsåtgärder.

I de flesta tillväxtkommuner skulle sådana åtgärder från Trafikverket och andra statliga myndigheter över tid skapa värdeökningar, som även de genom särskild lagstiftning kan återgå till staten.

Det ökade samspel som därmed krävs mellan staten, kommunerna och fastighetsägare runtom i landet borde vara Länsstyrelsens ansvar att samordna och underlätta. Därigenom tydliggörs också Länsstyrelsernas ansvar för att vid avvägningar mellan olika intressen prioritera upp intresset av fler bostäder och mer arbetsplatser. Att korta handläggningstider, och överklaganden, är ett annat sätt som staten kan bidra till kortare byggprocesser. Samma typ av tidsgränser som kommunerna åläggs vid exempelvis bygglovsprövning (10 veckor) är en utgångspunkt för statliga myndigheter och domstolsväsendet.

Det är rimligt att det finns en koppling mellan hur kommuner bidrar till stadsutveckling och byggande, genom att exempelvis detaljplanera mark, och antingen statsbidrag eller det kommunala skatteutjämningssystemet. De kommuner som tar det största ansvaret för att bygga bostäder och planera för arbetsplatser och verksamhet bör också få ekonomisk nytta av det, jämfört med de kommuner som skulle kunna planera för byggande men inte gör det. Hur en sådan koppling kan utformas måste utredas så att den bidrar till mer byggande där behovet av nya bostäder finns, utan att för den skull försämra situationen för de kommuner som har en vikande marknad eller av andra skäl har svårt att bidra till ökat byggande.

Ett ökat samspel mellan den nationella nivån och kommunernas handläggning är också tillämpligt när det gäller industriellt byggande. Genom att exempelvis modellhus eller delar av modellhus typgodkänns kan handläggningen förenklas för kommunerna. Exempelvis kan man tänka sig att badrums-moduler, köksmoduler eller sovrumsmoduler är typgodkända och att bygglovsprövningen i respektive kommun uteslutande kan inriktas på den yttre gestaltningen och hur byggnaden samspelar med resten av området. Denna typ av typgodkända moduler skulle också kunna bidra till ett mer klimatsmart byggande, exempelvis ökat trähusbyggande.

För många kommuner med en lång historia innebär möjliga fornlämningar stora problem vid planering och byggande. Den osäkerhet som uppstår genom att arkeologiska utgrävningar kan kosta stora pengar och att utgrävningar i vissa fall måste föregå planeringen förhindrar byggande även där historiska lämningar sedan inte visar sig förhindra byggnation. Hur kostnaderna för detta ska fördelas bör utredas särskilt.

En ökad dialog och statliga stöd till de kommuner som på olika sätt prövar nya och mer effektiva

metoder kan också vara ett sätt att underlätta kunskapsspridning och effektivisera processerna i landets kommuner.

Ett av skälen till de ökade byggkostnaderna i Sverige är bristen på utbildad arbetskraft och bristen på tillräcklig konkurrens på byggmarknaden. I båda fallen krävs ett ökat samarbete mellan den nationella nivån och den kommunala: utbildningar måste ges både på kommunal nivå och på universitet och högskolor, fler aktörer på byggmarknaden kräver sannolikt både målmedveten markanvisning till utländska aktörer och statliga insatser för att motverka kartellbildning och liknande.

Det finns behov av ökad konkurrens inom byggbranschen. De fyra totaldominerande aktörerna behöver få reell konkurrens. För att kunna börja pressa priser och öka kapaciteten i byggandet behöver större utländska företag kunna etablera sig. Det är bra att Regeringen adresserat frågan.

Bristen på rätt kompetens är idag ett stort hinder för tillräckligt byggande. Arbetsförmedlingen kan idag lista flera av yrkesgrupperna kopplade till byggindustrin bland bristyrken. Detta samtidigt som vi fortfarande ser en arbetslöshet bita sig fast i delar av våra städer och kommuner. Nyckeln här är naturligtvis utbildning, praktik inom dessa yrken och snabbspår in till jobb bland de som skulle kunna ta ett jobb inom denna bransch. Kompetensförsörjningen är ett måste för att klara ett bostadsbyggande på de nivåer som krävs. Idag larmar bostadsföretag att de inte klarar av att lämna anbud eftersom de saknar arbetskraft. Konkret handlar det om behov av kompetensförsörjning inom bygg, projekt, plan, VA-ingenjörer, lantmätare och planarkitekter. Vi vill se en prioritering av bristyrken och en fortsatt satsning på KY-utbildning och yrkeshögskoleutbildningar. Det behövs insatser för att locka fler till byggbranschen. Vi ser gärna högskolebehörighet på byggprogrammet!

Ett Sverige som växer både i städer och på landet
Sverige urbaniseras i en högre takt än de flesta andra länder i Europa. Det är i sig inte konstigt: ett så litet och utspritt land som Sverige behöver växande städer där kunskapsspridning, matchning och kreativitet underlättas. Rätt planerade stadsmiljöer är en viktig tillväxtfaktor: blandade områden med mycket mötesplatser föder exempelvis fler affärsidéer än ensidiga och ensliga miljöer.

Genom att förtäta, bygga högre och utnyttja bra lägen som är lättillgängliga för kollektivtrafik eller cykel kan fler mellanstora städer utvecklas till attraktiva miljöer för såväl kreativa näringar som för kultur, attraktioner och ökad tillväxt. Det skapar också bättre förutsättningar för klimatsmarta städer. Regeringens satsning på stadsmiljöavtalen är välkommen.

Därför är urbaniseringen en förutsättning för Sveriges konkurrenskraft. Samtidigt måste det vara en nationell angelägenhet att hela Sverige ska leva.

Med ett så kraftigt tryck som idag på de stora och medelstora städerna finns risken att avkastningskraven trissas upp så att ännu fler byggprojekt på landsbygd eller i mindre tätorter bedöms vara olönsamma när marknadens bedömning blir den enda rådande.

Den här frågan är avgörande om byggnationen ska kunna hållas uppe utanför de större städernas A-lägen vid en nedgång på marknaden. Om man vill rikta detta mot enskilda platser och projekt bör det kopplas till de bedömningar/sammanställningar som länsstyrelsen gör över bostadsbristen i respektive kommun samt det ansvar man har kring bostadsförsörjningen.

En översyn av avskrivningstider för nybyggda bostäder som ger allmännyttan, eller hyresfastigheter med ”rimliga hyror” möjlighet att tillämpa längre avskrivningstid, eller att kunna skjuta upp nedskrivningsbehov av värdet vid nybyggnation, bidrar till att fler bostäder kan byggas även på orter där det idag inte anses vara marknadsmässigt att bygga nytt. Samma förändringar skulle sannolikt vara effektivt för att underlätta nybyggnation av bostäder i de miljonprogramsområden som domineras av hyreslägenheter.

I många fall är det liknande insatser som krävs i landets mindre tätorter och i många av de hyresrätts-dominerade miljonprogramsområdena i landets medelstora städer. I storstäderna är det i allmänhet lönsamt att bygga nya och mer profilerade bostäder i, eller i anslutning till, miljonprogramsområdena. I landets medelstora städer är dock i allmänhet fastighetsvärdena i dessa områden för låga för att nybyggnation ska anses vara lönsam.

Statliga kreditgarantier kan vara en annan modell för att åstadkomma mer byggnation i mindre tätorter eller i miljonprogramsområden.

Självkritik en bra utgångspunkt för framtidssatsningar
Vi måste vara självkritiska inom vårt parti. Under allt för lång tid har bostadspolitiken inte fått den plats i partiets idéutveckling och studietradition som behövs.

Partistyrelsen behöver lyfta upp bostadspolitiken bland de områden där förtroendevalda får möjlighet till vidareutbildning, vi kan inte bara utgå ifrån att vi kan hantera den frågan i våra arbetarekommuner. Det gäller inte minst hur vi använder våra kommunala bostadsbolag för ett ökat bostadsbyggande och en klok förvaltning och vilken vägledning som ges till alla de förtroendevalda på olika nivåer inom politiken som jobbar med bostadspolitik.

Idag saknas vägledning i form av riktlinjer på flera områden inom bostadspolitiken. Vår önskan är att partistyrelsen kan ges i uppdrag att ta fram sådana riktlinjer.

Partikongressen föreslås besluta:

A15:1 att kongressen ger partistyrelsen i uppdrag att ta fram bostadspolitiska riktlinjer för en sammanhållen bostadspolitik för hela landet (såväl kommunal-, regional- som nationell nivå). Denna bör även innehålla en ny ”egnahems-vision”

A15:2 att Socialdemokraterna ska verka för ökad rörlighet på bostadsmarknaden, och att riksdagsgruppen ska pröva behovet av särskilt anpassat bostadsbidrag för att möjliggöra fler flyttar och fler valmöjligheter

A15:3 att Socialdemokraterna ska initiera en utredning om finansiering av byggande, som exempelvis kan pröva statliga kreditgarantier, en femårig låsning av fastighetsvärdet på nybyggda fastigheter och om allmännyttan, eller hyresfastigheter med ”rimliga hyror”, ska få möjlighet att tillämpa längre avskrivningstid eller kunna skjuta upp nedskrivningsbehov av värdet vid nybyggnation

A15:4 att Socialdemokraterna ska verka för att staten underlättar för kommuner som vill villkora markanvisningar med ”rimliga hyresnivåer” i nybyggda hus

A15:5 att Socialdemokraterna verkar för en översyn göras av amorteringskrav och bolånetak som kombinerar möjligheten att finansiera bostadsköp med en ansvarig finanspolitik

A15:6 att Socialdemokraterna ska verka för att det utreds om statliga insatser för att uppmuntra kooperativ hyresrätt, utveckling av äganderätten eller förändringar i ränteavdragen för att bidra till att fler ska få möjlighet att äga sitt boende

A15:7 att Socialdemokraterna ska verka för att en modell för hur infrastrukturinvesteringar kan finansieras med hjälp av framtida värdeökningar tas fram

A15:8 att ta ställning för att statliga företag ska vara tvungna att sälja byggbar mark till kommuner som vill planlägga och markanvisa marken för bostäder och arbetsplatser

A15:9 att ta ställning för att alla statliga myndigheter ska underlätta byggande av bostäder och arbetsplatser, exempelvis genom att Trafikverket i högre grad möjliggör byggande i attraktiva lägen vid vägar och järnvägar

A15:10 att ta ställning för att samtliga statliga instanser ska åläggas tidsgränser för handläggningstider och överklaganden

A15:11 att ta ställning för att statsbidrag eller skatteutjämningssystem ska användas för att få alla kommuner att möjliggöra byggande genom exempelvis planlagd mark eller markreserv

A15:12 att Socialdemokraterna ska verka ge riksdagsgruppen i uppdrag att ta initiativ som uppmuntrar industriellt byggande, exempelvis genom typgodkännande av badrums-moduler, köksmoduler eller sovrumsmoduler

A15:13 att Socialdemokraterna ska verka för fler statliga utbildningar inom bygg- och stadsplaneringsbranschen

A15:14 att uppmana alla kommuner att göra insatser för att locka fler till byggutbildningar på gymnasial nivå

Motionen togs fram av en arbetsgrupp med företrädare för samtliga distrikt.
Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A16

SÖDERMANLANDS PARTIDISTRIKT

Allas rätt till en god bostad - ett ansvar för hela vårt parti

Allas rätt till en god bostad är grundläggande för Socialdemokratin. En aktiv bostadspolitik är också avgörande för Sveriges tillväxt, för att skapa levande och attraktiva städer och för att få hela landet att leva.

Att bryta bostadssegregation är kanske den övergripande största utmaningen men också den svåraste. Det handlar om planering av blandade områden, vilket är ett långsiktigt arbete.

Men det handlar även om att staten ska vara aktiv. I regeringsförklaringen 2014 framgår att bostadsbyggandet är ett nationellt intresse. Det förpliktigar till att staten kan samordna sina myndigheter och investera i infrastruktur som gör det möjligt att bygga på fler ställen.

Vi ser att staten nu gör sin största satsning på bostadsbyggandet på över 20 år. Stimulanspengar till kommuner som bygger i form av byggbonus, investeringsstöd för byggandet av hyresrätter som annars inte skulle bli byggt, stöd till energieffektivisering med mera.

Utmaningen för landets kommuner och regioner är stor. Det kanske viktigaste bidraget till en nationell samling kring bostadspolitikens förutsättningar gjordes genom de så kallade Bostadspolitiska samtalen, där regeringen kallade Vänsterpartiet och Alliansparterna till samtal i syfte att finna långsiktigt blocköverskridande överenskommelser. Ett initiativ som applåderades av en hel bransch, kommuner, regioner och intresseorganisationer.

Även om partierna inte förmådde samla sig kring en bred överenskommelse fick ändå regeringen en god bild av inom vilka förslag den skulle kunna samla en majoritet bakom sig. Därför är denna

typ av initiativ viktiga även framöver. Många av de så kallade finansieringsfrågorna väntar alltjämt på en lösning.

Det finns därför goda skäl för Socialdemokratin att formulera ett sammanhållet program om bostadsbyggande, stadsplanering och hållbara samhällen. Inriktningen på ett sådant program bör dels vara att formulera tydliga riktlinjer och principer för socialdemokratiska företrädare på såväl nationell, regional som lokal nivå. Det borde vara självklart att det socialdemokratiska partiet har en principiell uppfattning i aktuella frågor, bortom de akuta frågorna om att bygga bort bostadsbristen. Hur formulerar Socialdemokratin sin syn på ”social housing”? Vad är principerna bakom försvaret av allmännyttans ställning? Hur ser vi på blandade upplåtelseformer när det i många områden handlar om att öka inslaget av ägt boende eller bostadsrätt? Vilken är principen bakom ställningstagandet om att staten ska behandla upplåtelseformerna rättvist? Vad är politikens roll i bostadsbyggande och stadsplanering: vilka redskap finns numera för en progressiv bostadspolitik?

De principiella ståndpunkterna måste alltid utgå från de utmaningar vi står inför i dagens samhällsbygge. Vi ser tre områden som särskilt angelägna.

1. Det goda samhället måste vara socialt hållbart
Om det ska vara möjligt att alla får rätt till en god bostad, som de har råd med, krävs rörlighet på bostadsmarknaden. Eftersom de flesta bostäder redan är byggda måste samhället bidra till att det skapas flyttkedjor.

När det äldre paret kan flytta från villan till ett mer anpassat seniorboende innebär det dels att det frigörs ett hus som en barnfamilj kan flytta in i, men det ger också ett mervärde till det äldre paret som därmed kan leva tillsammans, i sitt eget hem, längre. För samhället är det dessutom samhällsekonomiskt mer lönsamt att tillgänglighetsanpassa nya bostäder än att bygga om hela det äldre beståndet.

För att skapa den flyttkedjan krävs i de flesta fall attraktiva bostäder som lockar folk att själva ta steget, men samhället kan också bidra till rörligheten. Staten bör överväga ett särskilt anpassat bostadsbidrag för vissa grupper, för att stimulera möjligheten att efterfråga boende.

Kan kommunala eller statliga insatser bidra till att de rymliga äldre villorna blir tillgängliga för stora familjer som i vanliga fall inte skulle kunna få ett lån stort nog för att köpa ett äldre hus i ett attraktivt område? Den blandning som på det sättet kan uppstå i ett äldre, välbärgat, villaområde bör vara så angelägen att det offentliga bör verka för det.

Eftersom nya bostäder nästan alltid är dyrare än äldre bostäder står landets kommuner inför en särskild utmaning under kommande år: hela stadsdelar med tusentals lägenheter kommer under tiotals år framöver bara att vara tillgängliga för relativt välbärgade. Den segregering som på

många ställen blev resultatet av miljonprogrammet riskerar nu att uppstå i en stor del av landets kommuner – fast med omvända förtecken.

För att motverka det krävs ett batteri av åtgärder, en enda lösning kan inte lösa problemet. Viktigt är dock att få prispress, sänkta byggkostnader och statliga stöd att hamna i de boendes plånbok, istället för i byggbolag och fastighetsägares.

Några ändringar bör utredas:
• Kan fastighetsvärdet på nybyggda fastigheter blir låst de första fem åren, då avskrivningar inte behövs?
• Bör allmännyttan, eller hyresfastigheter med ”rimliga hyror” få möjlighet att tillämpa längre avskrivningstid så att nybyggnation blir lönsammare i exempelvis mindre tätorter och i de mindre attraktiva delarna av de större städerna?
• Kan lagstiftning och statliga stödsystem möjliggöra för kommuner som exempelvis vill villkora markanvisningar med ”rimliga hyresnivåer” i de nybyggda husen?

Blandade områden har många dimensioner, men en grundläggande faktor är att det ska finnas olika upplåtelseformer. Ett område med såväl hyresrätt som bostadsrätt och äganderätt är mer socialt hållbart och bidrar bättre till tillväxt och ett gott samhällsbygge. Men upplåtelseformen får inte i sig vara en ny form av klassmarkör: även normalinkomsttagare ska kunna välja att bo i äganderätt. Socialdemokratin bör formulera en ny egnahemsrörelse: att äga sitt boende ska inte vara förbehållet de med mest pengar, lika lite som hyresrätt ska vara ett boende endast för dem med lägst inkomster.

För detta krävs en översyn av bostadsfinansieringen. Bankerna ser redan idag över hur mycket de lånar ut för byggprojekt och med de 700 000 bostäder som ska byggas i åtanke behöver staten/politiken ta ansvar för att tillräckligt med kapital finns tillgängligt.

Även vad gäller finansieringsfrågorna krävs ett antal utredningar:
• Kan ett skärpt amorteringskrav ersätta dagens bolånetak?
• Kan ränteavdragen bidra till att fler får möjlighet att äga sitt boende, istället för att bara göra det extra lönsamt för dem som redan haft pengar att köpa hus eller bostadsrätt?
• Kan en utveckling av äganderätten vara ett sätt att göra så att fler kan köpa en lägenhet?
• Kan kooperativ hyresrätt bli ett mer attraktivt val genom statliga insatser?
• Kan blandade upplåtelseformer säkras på annat sätt än genom att det regleras i detaljplaner?
• Bör byggklar/byggbar mark beskattas särskilt?

2. Bygg bort bostadsbristen – och pressa kostnaderna
Bostadsbristen är ett allvarligt hot både mot Sveriges utveckling och mot människors möjligheter att förverkliga sina livsdrömmar.

När det saknas bostäder på en ort försvårar det för företag att hitta rätt arbetskraft, kommuner och landsting/regioner går miste om såväl utvecklingskraft som skatteintäkter och det omöjliggör en hållbar stadsutveckling.

För den enskilde innebär bostadsbristen begränsade möjligheter, att hen inte har råd att skaffa den bostad man drömmer om.

Bostadsbristen innebär också att boendekostnaden drivs upp, eftersom fler är beredda att betala mer för de bostäder som ändå finns. Att bygga bort bostadsbristen är därför avgörande för att kunna skapa rimliga boendekostnader. Om bostadsbristen består kommer det som nås genom lägre byggkostnader annars att ätas upp av ökade bostadspriser på grund av högre efterfrågan än utbud.

För att öka byggtakten krävs insatser från alla aktörer. Från staten krävs en översyn om hur regelverk och lagstiftning påverkar, men även förändringar vad gäller finansiering och infrastruktur för att skapa fler bra lägen för bostäder. Från byggindustrin krävs effektivare processer och högre produktivitet. Från kommunerna krävs översyn av planprocesser och arbetssätt. Från fastighetsägarna krävs helhetssyn och långsiktighet för att i vissa fall acceptera lägre vinster under en byggnads första år.

Ett batteri av åtgärder krävs alltså.

En modell för hur infrastrukturinvesteringar kan finansieras med hjälp av framtida värdeökningar kring exempelvis stationsområden behöver tas fram, utifrån de resonemang som finns i såväl Sverigeförhandlingen som i regeringens 22 steg för fler bostäder. Genom en typ av omvänd förskottering öppnas nya lägen för bostäder och arbetsplatser och statens investering kan delvis finansieras av att kommuner och fastighetsägare ”betalar tillbaka” genom att avstå en del av de framtida vinsterna.

Genom tydligare uppdrag till de statliga myndigheterna skapas bättre förutsättningar för ökat byggande. Staten bör ålägga de statliga bolag som äger mark runtom i landet att sälja marken, till ett marknadsmässigt pris, till den kommun som önskar köpa den för att kunna markanvisa fler bostäder och arbetsplatser. Det ökade värde som skapas när exempelvis icke-planerad statlig mark säljs för bostäder skulle kunna återgå till staten, efter att kostnader för exploatering räknats bort.

Rätt använt är kommunernas markinnehav ett kraftfullt verktyg för såväl ett ökat bostadsbyggande som för ett bättre byggande. Kommunernas möjligheter att bedriva en aktiv markpolitik och att bygga upp en markreserv bör underlättas. Att återinföra en kommunal förköpsrätt i modern tappning är en möjlighet som med fördel kan övervägas för att stärka den aktiva markpolitiken ute i kommunerna.

På många ställen skulle relativt enkla åtgärder från Trafikverket kunna skapa möjlighet för attraktiva lägen för bostäder eller arbetsplatser. Bullerskydd eller andra skydd runt exempelvis ett järnvägsspår trafikerat av farligt gods kan möjliggöra bebyggelse ända fram till spåret. Det bör också prövas om bullermätning inomhus skulle kunna ersätta mätning vid fasad i exempelvis järnvägsnära lägen, i så fall kompletterat med stränga krav på skyddad utomhusmiljö och andra skyddsåtgärder.

I de flesta tillväxtkommuner skulle sådana åtgärder från Trafikverket och andra statliga myndigheter över tid skapa värdeökningar, som även de genom särskild lagstiftning kan återgå till staten.

Det ökade samspel som därmed krävs mellan staten, kommunerna och fastighetsägare runtom i landet borde vara Länsstyrelsens ansvar att samordna och underlätta. Därigenom tydliggörs också Länsstyrelsernas ansvar för att vid avvägningar mellan olika intressen prioritera upp intresset av fler bostäder och mer arbetsplatser. Att korta handläggningstider, och överklaganden, är ett annat sätt som staten kan bidra till kortare byggprocesser. Samma typ av tidsgränser som kommunerna åläggs vid exempelvis bygglovsprövning (10 veckor) är en utgångspunkt för statliga myndigheter och domstolsväsendet.

Det är rimligt att det finns en koppling mellan hur kommuner bidrar till stadsutveckling och byggande, genom att exempelvis detaljplanera mark, och antingen statsbidrag eller det kommunala skatteutjämningssystemet. De kommuner som tar det största ansvaret för att bygga bostäder och planera för arbetsplatser och verksamhet bör också få ekonomisk nytta av det, jämfört med de kommuner som skulle kunna planera för byggande men inte gör det. Hur en sådan koppling kan utformas måste utredas så att den bidrar till mer byggande där behovet av nya bostäder finns, utan att för den skull försämra situationen för de kommuner som har en vikande marknad eller av andra skäl har svårt att bidra till ökat byggande.

Ett ökat samspel mellan den nationella nivån och kommunernas handläggning är också tillämpligt när det gäller industriellt byggande. Genom att exempelvis modellhus eller delar av modellhus typgodkänns kan handläggningen förenklas för kommunerna. Exempelvis kan man tänka sig att badrums-moduler, köksmoduler eller sovrumsmoduler är typgodkända och att bygglovsprövningen i respektive kommun uteslutande kan inriktas på den yttre gestaltningen och hur byggnaden samspelar med resten av området. Denna typ av typgodkända moduler skulle också kunna bidra till ett mer klimatsmart byggande, exempelvis ökat trähusbyggande.

För många kommuner med en lång historia innebär möjliga fornlämningar stora problem vid planering och byggande. Den osäkerhet som uppstår genom att arkeologiska utgrävningar kan kosta stora pengar och att utgrävningar i vissa fall måste föregå planeringen förhindrar byggande även där historiska lämningar sedan inte visar sig förhindra byggnation. Hur kostnaderna för

detta ska fördelas bör utredas särskilt.

En ökad dialog och statliga stöd till de kommuner som på olika sätt prövar nya och mer effektiva metoder kan också vara ett sätt att underlätta kunskapsspridning och effektivisera processerna i landets kommuner.

Ett av skälen till de ökade byggkostnaderna i Sverige är bristen på utbildad arbetskraft och bristen på tillräcklig konkurrens på byggmarknaden. I båda fallen krävs ett ökat samarbete mellan den nationella nivån och den kommunala: utbildningar måste ges både på kommunal nivå och på universitet och högskolor, fler aktörer på byggmarknaden kräver sannolikt både målmedveten markanvisning till utländska aktörer och statliga insatser för att motverka kartellbildning och liknande.

Det finns behov av ökad konkurrens inom byggbranschen. De fyra totaldominerande aktörerna behöver få reell konkurrens. För att kunna börja pressa priser och öka kapaciteten i byggandet behöver större utländska företag kunna etablera sig. Det är bra att Regeringen adresserat frågan.

Bristen på rätt kompetens är idag ett stort hinder för tillräckligt byggande. Arbetsförmedlingen kan idag lista flera av yrkesgrupperna kopplade till byggindustrin bland bristyrken. Detta samtidigt som vi fortfarande ser en arbetslöshet bita sig fast i delar av våra städer och kommuner. Nyckeln här är naturligtvis utbildning, praktik inom dessa yrken och snabbspår in till jobb bland de som skulle kunna ta ett jobb inom denna bransch. Kompetensförsörjningen är ett måste för att klara ett bostadsbyggande på de nivåer som krävs. Idag larmar bostadsföretag att de inte klarar av att lämna anbud eftersom de saknar arbetskraft. Konkret handlar det om behov av kompetensförsörjning inom bygg, projekt, plan, VA-ingenjörer, lantmätare och planarkitekter. Vi vill se en prioritering av bristyrken och en fortsatt satsning på KY-utbildning och yrkeshögskoleutbildningar. Det behövs insatser för att locka fler till byggbranschen. Vi ser gärna högskolebehörighet på byggprogrammet!

3. Ett Sverige som växer både i städer och på landet
Sverige urbaniseras i en högre takt än de flesta andra länder i Europa. Det är i sig inte konstigt: ett så litet och utspritt land som Sverige behöver växande städer där kunskapsspridning, matchning och kreativitet underlättas. Rätt planerade stadsmiljöer är en viktig tillväxtfaktor: blandade områden med mycket mötesplatser föder exempelvis fler affärsidéer än ensidiga och ensliga miljöer.

Genom att förtäta, bygga högre och utnyttja bra lägen som är lättillgängliga för kollektivtrafik eller cykel kan fler mellanstora städer utvecklas till attraktiva miljöer för såväl kreativa näringar som för kultur, attraktioner och ökad tillväxt. Det skapar också bättre förutsättningar för klimatsmarta städer. Regeringens satsning på stadsmiljöavtalen är välkommen.

Därför är urbaniseringen en förutsättning för Sveriges konkurrenskraft. Samtidigt måste det vara en nationell angelägenhet att hela Sverige ska leva.

Med ett så kraftigt tryck som idag på de stora och medelstora städerna finns risken att avkastningskraven trissas upp så att ännu fler byggprojekt på landsbygd eller i mindre tätorter bedöms vara olönsamma när marknadens bedömning blir den enda rådande.

Den här frågan är avgörande om byggnationen ska kunna hållas uppe utanför de större städernas A-lägen vid en nedgång på marknaden. Om man vill rikta detta mot enskilda platser och projekt bör det kopplas till de bedömningar/sammanställningar som länsstyrelsen gör över bostadsbristen i respektive kommun samt det ansvar man har kring bostadsförsörjningen.

En översyn av avskrivningstider för nybyggda bostäder som ger allmännyttan, eller hyresfastigheter med ”rimliga hyror” möjlighet att tillämpa längre avskrivningstid, eller att kunna skjuta upp nedskrivningsbehov av värdet vid nybyggnation, bidrar till att fler bostäder kan byggas även på orter där det idag inte anses vara marknadsmässigt att bygga nytt. Samma förändringar skulle sannolikt vara effektivt för att underlätta nybyggnation av bostäder i de miljonprogramsområden som domineras av hyreslägenheter.

I många fall är det liknande insatser som krävs i landets mindre tätorter och i många av de hyresrätts-dominerade miljonprogramsområdena i landets medelstora städer. I storstäderna är det i allmänhet lönsamt att bygga nya och mer profilerade bostäder i, eller i anslutning till, miljonprogramsområdena. I landets medelstora städer är dock i allmänhet fastighetsvärdena i dessa områden för låga för att nybyggnation ska anses vara lönsam.

Statliga kreditgarantier kan vara en annan modell för att åstadkomma mer byggnation i mindre tätorter eller i miljonprogramsområden. Självkritik en bra utgångspunkt för framtidssatsningar…

Vi måste vara självkritiska inom vårt parti. Under allt för lång tid har bostadspolitiken inte fått den plats i partiets idéutveckling och studietradition som behövs.

Partistyrelsen behöver lyfta upp bostadspolitiken bland de områden där förtroendevalda får möjlighet till vidareutbildning, vi kan inte bara utgå ifrån att vi kan hantera den frågan i våra arbetarekommuner. Det gäller inte minst hur vi använder våra kommunala bostadsbolag för ett ökat bostadsbyggande och en klok förvaltning och vilken vägledning som ges till alla de förtroendevalda på olika nivåer inom politiken som jobbar med bostadspolitik.

Idag saknas vägledning i form av riktlinjer på flera områden inom bostadspolitiken. Vår önskan är att partistyrelsen kan ges i uppdrag att ta fram sådana riktlinjer.

Partikongressen föreslås besluta:

A16:1 att kongressen ger partistyrelsen i uppdrag att ta fram bostadspolitiska riktlinjer för en sammanhållen bostadspolitik för hela landet (såväl kommunal-, regional- som nationell nivå). Denna bör även innehålla en ny ”egnahems-vision”

A16:2 att Socialdemokraterna ska verka för ökad rörlighet på bostadsmarknaden, och att pröva behovet av särskilt anpassat bostadsbidrag för att möjliggöra fler flyttar och fler valmöjligheter

A16:3 att Socialdemokraterna ska initiera en utredning om finansiering av byggande, som exempelvis kan pröva statliga kreditgarantier, en femårig låsning av fastighetsvärdet på nybyggda fastigheter och om allmännyttan, eller hyresfastigheter med ”rimliga hyror”, ska få möjlighet att tillämpa längre avskrivningstid eller kunna skjuta upp nedskrivningsbehov av värdet vid nybyggnation

A16:4 att Socialdemokraterna ska verka för att staten underlättar för kommuner som vill villkora markanvisningar med ”rimliga hyresnivåer” i nybyggda hus

A16:5 att Socialdemokraterna verkar för en översyn göras av amorteringskrav och bolånetak som kombinerar möjligheten att finansiera bostadsköp med en ansvarig finanspolitik

A16:6 att Socialdemokraterna ska verka för att det utreds om statliga insatser för att uppmuntra kooperativ hyresrätt, utveckling av äganderätten eller förändringar i ränteavdragen för att bidra till att fler ska få möjlighet att äga sitt boende

A16:7 att Socialdemokraterna ska verka för att en modell för hur infrastrukturinvesteringar kan finansieras med hjälp av framtida värdeökningar tas fram

A16:8 att ta ställning för att statliga företag ska vara tvungna att sälja byggbar mark till kommuner som vill planlägga och markanvisa marken för bostäder och arbetsplatser

A16:9 att ta ställning för att alla statliga myndigheter ska underlätta byggande av bostäder och arbetsplatser, exempelvis genom att Trafikverket i högre grad möjliggör byggande i attraktiva lägen vid vägar och järnvägar

A16:10 att ta ställning för att samtliga statliga instanser ska åläggas tidsgränser för handläggningstider och överklaganden

A16:11 att ta ställning för att statsbidrag eller skatteutjämningssystem ska användas för att få alla kommuner att möjliggöra byggande genom exempelvis planlagd mark eller markreserv

A16:12 att Socialdemokraterna ska ta initiativ som uppmuntrar industriellt byggande, exempelvis genom typgodkännande av badrums-moduler, köksmoduler eller sovrumsmoduler

A16:13 att Socialdemokraterna ska verka för fler statliga utbildningar inom bygg- och stadsplaneringsbranschen

A16:14 att uppmana alla kommuner att göra insatser för att locka fler till byggutbildningar på gymnasial nivå

Distriktsstyrelsen för Socialdemokraterna i Sörmland
Södermanlands partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A17

ÖREBRO LÄNS PARTIDISTRIKT

Allas rätt till en god bostad – ett ansvar för hela vårt parti

Allas rätt till en god bostad är grundläggande för Socialdemokratin. En aktiv bostadspolitik är också avgörande för Sveriges tillväxt, för att skapa levande och attraktiva städer och för att få hela landet att leva.

Att bryta bostadssegregation är kanske den övergripande största utmaningen men också den svåraste. Det handlar om planering av blandade områden, vilket är ett långsiktigt arbete.

Men det handlar även om att staten ska vara aktiv. I regeringsförklaringen 2014 framgår att bostadsbyggandet är ett nationellt intresse. Det förpliktigar till att staten kan samordna sina myndigheter och investera i infrastruktur som gör det möjligt att bygga på fler ställen.

Vi ser att staten nu gör sin största satsning på bostadsbyggandet på över 20 år. Stimulanspengar till kommuner som bygger i form av byggbonus, investeringsstöd för byggandet av hyresrätter som annars inte skulle bli byggt, stöd till energieffektivisering med mera.

Utmaningen för landets kommuner och regioner är stor. Det kanske viktigaste bidraget till en nationell samling kring bostadspolitikens förutsättningar gjordes genom de så kallade Bostadspolitiska samtalen, där regeringen kallade Vänsterpartiet och Alliansparterna till samtal i syfte att finna långsiktigt blocköverskridande överenskommelser. Ett initiativ som applåderades av en hel bransch, kommuner, regioner och intresseorganisationer.

Även om partierna inte förmådde samla sig kring en bred överenskommelse fick ändå regeringen en god bild av inom vilka förslag den skulle kunna samla en majoritet bakom sig. Därför är denna typ av initiativ viktiga även framöver. Många av de så kallade finansieringsfrågorna väntar alltjämt på en lösning.

Det finns därför goda skäl för Socialdemokratin att formulera ett sammanhållet program om bostadsbyggande, stadsplanering och hållbara samhällen. Inriktningen på ett sådant program bör dels vara att formulera tydliga riktlinjer och principer för socialdemokratiska företrädare på såväl nationell, regional som lokal nivå. Det borde vara självklart att det socialdemokratiska partiet har en principiell uppfattning i aktuella frågor, bortom de akuta frågorna om att bygga bort bostadsbristen. Hur formulerar Socialdemokratin sin syn på ”social housing”? Vad är principerna bakom försvaret av allmännyttans ställning? Hur ser vi på blandade upplåtelseformer när det i många områden handlar om att öka inslaget av ägt boende eller bostadsrätt? Vilken är principen bakom ställningstagandet om att staten ska behandla upplåtelseformerna rättvist? Vad är politikens roll i bostadsbyggande och stadsplanering: vilka redskap finns numera för en progressiv bostadspolitik?

De principiella ståndpunkterna måste alltid utgå från de utmaningar vi står inför i dagens samhällsbygge. Vi ser tre områden som särskilt angelägna.

1. Det goda samhället måste vara socialt hållbart
Om det ska vara möjligt att alla får rätt till en god bostad, som de har råd med, krävs rörlighet på bostadsmarknaden. Eftersom de flesta bostäder redan är byggda måste samhället bidra till att det skapas flyttkedjor.

När det äldre paret kan flytta från villan till ett mer anpassat seniorboende innebär det dels att det frigörs ett hus som en barnfamilj kan flytta in i, men det ger också ett mervärde till det äldre paret som därmed kan leva tillsammans, i sitt eget hem, längre. För samhället är det dessutom samhällsekonomiskt mer lönsamt att tillgänglighetsanpassa nya bostäder än att bygga om hela det äldre beståndet.

För att skapa den flyttkedjan krävs i de flesta fall attraktiva bostäder som lockar folk att själva ta steget, men samhället kan också bidra till rörligheten. Staten bör överväga ett särskilt anpassat bostadsbidrag för vissa grupper, för att stimulera möjligheten att efterfråga boende.

Kan kommunala eller statliga insatser bidra till att de rymliga äldre villorna blir tillgängliga för stora familjer som i vanliga fall inte skulle kunna få ett lån stort nog för att köpa ett äldre hus i ett attraktivt område? Den blandning som på det sättet kan uppstå i ett äldre, välbärgat, villaområde bör vara så angelägen att det offentliga bör verka för det.

Eftersom nya bostäder nästan alltid är dyrare än äldre bostäder står landets kommuner inför en särskild utmaning under kommande år: hela stadsdelar med tusentals lägenheter kommer under tiotals år framöver bara att vara tillgängliga för relativt välbärgade. Den segregering som på många ställen blev resultatet av miljonprogrammet riskerar nu att uppstå i en stor del av landets kommuner – fast med omvända förtecken.

För att motverka det krävs ett batteri av åtgärder, en enda lösning kan inte lösa problemet. Viktigt är dock att få prispress, sänkta byggkostnader och statliga stöd att hamna i de boendes plånbok, istället för i byggbolag och fastighetsägares.

Några ändringar bör utredas:
• Kan fastighetsvärdet på nybyggda fastigheter blir låst de första fem åren, då avskrivningar inte behövs?
• Bör allmännyttan, eller hyresfastigheter med ”rimliga hyror” få möjlighet att tillämpa längre avskrivningstid så att nybyggnation blir lönsammare i exempelvis mindre tätorter och i de mindre attraktiva delarna av de större städerna?
• Kan lagstiftning och statliga stödsystem möjliggöra för kommuner som exempelvis vill villkora markanvisningar med ”rimliga hyresnivåer” i de nybyggda husen?

Blandade områden har många dimensioner, men en grundläggande faktor är att det ska finnas olika upplåtelseformer. Ett område med såväl hyresrätt som bostadsrätt och äganderätt är mer socialt hållbart och bidrar bättre till tillväxt och ett gott samhällsbygge. Men upplåtelseformen får inte i sig vara en ny form av klassmarkör: även normalinkomsttagare ska kunna välja att bo i äganderätt. Socialdemokratin bör formulera en ny egnahemsrörelse: att äga sitt boende ska inte vara förbehållet de med mest pengar, lika lite som hyresrätt ska vara ett boende endast för dem med lägst inkomster.

För detta krävs en översyn av bostadsfinansieringen. Bankerna ser redan idag över hur mycket de lånar ut för byggprojekt och med de 700 000 bostäder som ska byggas i åtanke behöver staten/politiken ta ansvar för att tillräckligt med kapital finns tillgängligt.

Även vad gäller finansieringsfrågorna krävs ett antal utredningar:
• Kan ett skärpt amorteringskrav ersätta dagens bolånetak?
• Kan ränteavdragen bidra till att fler får möjlighet att äga sitt boende, istället för att bara göra det extra lönsamt för dem som redan haft pengar att köpa hus eller bostadsrätt?
• Kan en utveckling av äganderätten vara ett sätt att göra så att fler kan köpa en lägenhet?
• Kan kooperativ hyresrätt bli ett mer attraktivt val genom statliga insatser?
• Kan blandade upplåtelseformer säkras på annat sätt än genom att det regleras i detaljplaner?
• Bör byggklar/byggbar mark beskattas särskilt?

2. Bygg bort bostadsbristen – och pressa kostnaderna
Bostadsbristen är ett allvarligt hot både mot Sveriges utveckling och mot människors möjligheter att förverkliga sina livsdrömmar.

När det saknas bostäder på en ort försvårar det för företag att hitta rätt arbetskraft, kommuner och landsting/regioner går miste om såväl utvecklingskraft som skatteintäkter och det omöjliggör

en hållbar stadsutveckling.

För den enskilde innebär bostadsbristen begränsade möjligheter, att hen inte har råd att skaffa den bostad man drömmer om.

Bostadsbristen innebär också att boendekostnaden drivs upp, eftersom fler är beredda att betala mer för de bostäder som ändå finns. Att bygga bort bostadsbristen är därför avgörande för att kunna skapa rimliga boendekostnader. Om bostadsbristen består kommer det som nås genom lägre byggkostnader annars att ätas upp av ökade bostadspriser på grund av högre efterfrågan än utbud.

För att öka byggtakten krävs insatser från alla aktörer. Från staten krävs en översyn om hur regelverk och lagstiftning påverkar, men även förändringar vad gäller finansiering och infrastruktur för att skapa fler bra lägen för bostäder. Från byggindustrin krävs effektivare processer och högre produktivitet. Från kommunerna krävs översyn av planprocesser och arbetssätt. Från fastighetsägarna krävs helhetssyn och långsiktighet för att i vissa fall acceptera lägre vinster under en byggnads första år.

Ett batteri av åtgärder krävs alltså.

En modell för hur infrastrukturinvesteringar kan finansieras med hjälp av framtida värdeökningar kring exempelvis stationsområden behöver tas fram, utifrån de resonemang som finns i såväl Sverigeförhandlingen som i regeringens 22 steg för fler bostäder. Genom en typ av omvänd förskottering öppnas nya lägen för bostäder och arbetsplatser och statens investering kan delvis finansieras av att kommuner och fastighetsägare ”betalar tillbaka” genom att avstå en del av de framtida vinsterna.

Genom tydligare uppdrag till de statliga myndigheterna skapas bättre förutsättningar för ökat byggande. Staten bör ålägga de statliga bolag som äger mark runtom i landet att sälja marken, till ett marknadsmässigt pris, till den kommun som önskar köpa den för att kunna markanvisa fler bostäder och arbetsplatser. Det ökade värde som skapas när exempelvis icke-planerad statlig mark säljs för bostäder skulle kunna återgå till staten, efter att kostnader för exploatering räknats bort.

Rätt använt är kommunernas markinnehav ett kraftfullt verktyg för såväl ett ökat bostadsbyggande som för ett bättre byggande. Kommunernas möjligheter att bedriva en aktiv markpolitik och att bygga upp en markreserv bör underlättas. Att återinföra en kommunal förköpsrätt i modern tappning är en möjlighet som med fördel kan övervägas för att stärka den aktiva markpolitiken ute i kommunerna.

På många ställen skulle relativt enkla åtgärder från Trafikverket kunna skapa möjlighet för

attraktiva lägen för bostäder eller arbetsplatser. Bullerskydd eller andra skydd runt exempelvis ett järnvägsspår trafikerat av farligt gods kan möjliggöra bebyggelse ända fram till spåret. Det bör också prövas om bullermätning inomhus skulle kunna ersätta mätning vid fasad i exempelvis järnvägsnära lägen, i så fall kompletterat med stränga krav på skyddad utomhusmiljö och andra skyddsåtgärder.

I de flesta tillväxtkommuner skulle sådana åtgärder från Trafikverket och andra statliga myndigheter över tid skapa värdeökningar, som även de genom särskild lagstiftning kan återgå till staten.

Det ökade samspel som därmed krävs mellan staten, kommunerna och fastighetsägare runtom i landet borde vara Länsstyrelsens ansvar att samordna och underlätta. Därigenom tydliggörs också Länsstyrelsernas ansvar för att vid avvägningar mellan olika intressen prioritera upp intresset av fler bostäder och mer arbetsplatser. Att korta handläggningstider, och överklaganden, är ett annat sätt som staten kan bidra till kortare byggprocesser. Samma typ av tidsgränser som kommunerna åläggs vid exempelvis bygglovsprövning (10 veckor) är en utgångspunkt för statliga myndigheter och domstolsväsendet.

Det är rimligt att det finns en koppling mellan hur kommuner bidrar till stadsutveckling och byggande, genom att exempelvis detaljplanera mark, och antingen statsbidrag eller det kommunala skatteutjämningssystemet. De kommuner som tar det största ansvaret för att bygga bostäder och planera för arbetsplatser och verksamhet bör också få ekonomisk nytta av det, jämfört med de kommuner som skulle kunna planera för byggande men inte gör det. Hur en sådan koppling kan utformas måste utredas så att den bidrar till mer byggande där behovet av nya bostäder finns, utan att för den skull försämra situationen för de kommuner som har en vikande marknad eller av andra skäl har svårt att bidra till ökat byggande.

Ett ökat samspel mellan den nationella nivån och kommunernas handläggning är också tillämpligt när det gäller industriellt byggande. Genom att exempelvis modellhus eller delar av modellhus typgodkänns kan handläggningen förenklas för kommunerna. Exempelvis kan man tänka sig att badrums-moduler, köksmoduler eller sovrumsmoduler är typgodkända och att bygglovsprövningen i respektive kommun uteslutande kan inriktas på den yttre gestaltningen och hur byggnaden samspelar med resten av området. Denna typ av typgodkända moduler skulle också kunna bidra till ett mer klimatsmart byggande, exempelvis ökat trähusbyggande.

För många kommuner med en lång historia innebär möjliga fornlämningar stora problem vid planering och byggande. Den osäkerhet som uppstår genom att arkeologiska utgrävningar kan kosta stora pengar och att utgrävningar i vissa fall måste föregå planeringen förhindrar byggande även där historiska lämningar sedan inte visar sig förhindra byggnation. Hur kostnaderna för detta ska fördelas bör utredas särskilt.

En ökad dialog och statliga stöd till de kommuner som på olika sätt prövar nya och mer effektiva metoder kan också vara ett sätt att underlätta kunskapsspridning och effektivisera processerna i landets kommuner.

Ett av skälen till de ökade byggkostnaderna i Sverige är bristen på utbildad arbetskraft och bristen på tillräcklig konkurrens på byggmarknaden. I båda fallen krävs ett ökat samarbete mellan den nationella nivån och den kommunala: utbildningar måste ges både på kommunal nivå och på universitet och högskolor, fler aktörer på byggmarknaden kräver sannolikt både målmedveten markanvisning till utländska aktörer och statliga insatser för att motverka kartellbildning och liknande.

Det finns behov av ökad konkurrens inom byggbranschen. De fyra totaldominerande aktörerna behöver få reell konkurrens. För att kunna börja pressa priser och öka kapaciteten i byggandet behöver större utländska företag kunna etablera sig. Det är bra att Regeringen adresserat frågan.

Bristen på rätt kompetens är idag ett stort hinder för tillräckligt byggande. Arbetsförmedlingen kan idag lista flera av yrkesgrupperna kopplade till byggindustrin bland bristyrken. Detta samtidigt som vi fortfarande ser en arbetslöshet bita sig fast i delar av våra städer och kommuner. Nyckeln här är naturligtvis utbildning, praktik inom dessa yrken och snabbspår in till jobb bland de som skulle kunna ta ett jobb inom denna bransch. Kompetensförsörjningen är ett måste för att klara ett bostadsbyggande på de nivåer som krävs. Idag larmar bostadsföretag att de inte klarar av att lämna anbud eftersom de saknar arbetskraft. Konkret handlar det om behov av kompetensförsörjning inom bygg, projekt, plan, VA-ingenjörer, lantmätare och planarkitekter. Vi vill se en prioritering av bristyrken och en fortsatt satsning på KY-utbildning och yrkeshögskoleutbildningar. Det behövs insatser för att locka fler till byggbranschen. Vi ser gärna högskolebehörighet på byggprogrammet!

3. Ett Sverige som växer både i städer och på landet
Sverige urbaniseras i en högre takt än de flesta andra länder i Europa. Det är i sig inte konstigt: ett så litet och utspritt land som Sverige behöver växande städer där kunskapsspridning, matchning och kreativitet underlättas. Rätt planerade stadsmiljöer är en viktig tillväxtfaktor: blandade områden med mycket mötesplatser föder exempelvis fler affärsidéer än ensidiga och ensliga miljöer.

Genom att förtäta, bygga högre och utnyttja bra lägen som är lättillgängliga för kollektivtrafik eller cykel kan fler mellanstora städer utvecklas till attraktiva miljöer för såväl kreativa näringar som för kultur, attraktioner och ökad tillväxt. Det skapar också bättre förutsättningar för klimatsmarta städer. Regeringens satsning på stadsmiljöavtalen är välkommen.

Därför är urbaniseringen en förutsättning för Sveriges konkurrenskraft. Samtidigt måste det vara en nationell angelägenhet att hela Sverige ska leva.

Med ett så kraftigt tryck som idag på de stora och medelstora städerna finns risken att avkastningskraven trissas upp så att ännu fler byggprojekt på landsbygd eller i mindre tätorter bedöms vara olönsamma när marknadens bedömning blir den enda rådande.

Den här frågan är avgörande om byggnationen ska kunna hållas uppe utanför de större städernas A-lägen vid en nedgång på marknaden. Om man vill rikta detta mot enskilda platser och projekt bör det kopplas till de bedömningar/sammanställningar som länsstyrelsen gör över bostadsbristen i respektive kommun samt det ansvar man har kring bostadsförsörjningen.

En översyn av avskrivningstider för nybyggda bostäder som ger allmännyttan, eller hyresfastigheter med ”rimliga hyror” möjlighet att tillämpa längre avskrivningstid, eller att kunna skjuta upp nedskrivningsbehov av värdet vid nybyggnation, bidrar till att fler bostäder kan byggas även på orter där det idag inte anses vara marknadsmässigt att bygga nytt. Samma förändringar skulle sannolikt vara effektivt för att underlätta nybyggnation av bostäder i de miljonprogramsområden som domineras av hyreslägenheter.

I många fall är det liknande insatser som krävs i landets mindre tätorter och i många av de hyresrätts-dominerade miljonprogramsområdena i landets medelstora städer. I storstäderna är det i allmänhet lönsamt att bygga nya och mer profilerade bostäder i, eller i anslutning till, miljonprogramsområdena. I landets medelstora städer är dock i allmänhet fastighetsvärdena i dessa områden för låga för att nybyggnation ska anses vara lönsam.

Statliga kreditgarantier kan vara en annan modell för att åstadkomma mer byggnation i mindre tätorter eller i miljonprogramsområden.

Självkritik en bra utgångspunkt för framtidssatsningar…

Vi måste vara självkritiska inom vårt parti. Under allt för lång tid har bostadspolitiken inte fått den plats i partiets idéutveckling och studietradition som behövs.

Partistyrelsen behöver lyfta upp bostadspolitiken bland de områden där förtroendevalda får möjlighet till vidareutbildning, vi kan inte bara utgå ifrån att vi kan hantera den frågan i våra arbetarekommuner. Det gäller inte minst hur vi använder våra kommunala bostadsbolag för ett ökat bostadsbyggande och en klok förvaltning och vilken vägledning som ges till alla de förtroendevalda på olika nivåer inom politiken som jobbar med bostadspolitik.

Idag saknas vägledning i form av riktlinjer på flera områden inom bostadspolitiken. Vår önskan är att partistyrelsen kan ges i uppdrag att ta fram sådana riktlinjer.

Partikongressen föreslås besluta:

A17:1 att kongressen ger partistyrelsen i uppdrag att ta fram bostadspolitiska riktlinjer för en sammanhållen bostadspolitik för hela landet (såväl kommunal-, regional- som nationell nivå). Denna bör även innehålla en ny egnahems-vision

A17:2 att Socialdemokraterna ska verka för ökad rörlighet på bostadsmarknaden, och att pröva behovet av särskilt anpassat bostadsbidrag för att möjliggöra fler flyttar och fler valmöjligheter

A17:3 att Socialdemokraterna ska initiera en utredning om finansiering av byggande, som exempelvis kan pröva statliga kreditgarantier, en femårig låsning av fastighetsvärdet på nybyggda fastigheter och om allmännyttan, eller hyresfastigheter med ”rimliga hyror”, ska få möjlighet att tillämpa längre avskrivningstid eller kunna skjuta upp nedskrivningsbehov av värdet vid nybyggnation

A17:4 att Socialdemokraterna ska verka för att staten underlättar för kommuner som vill villkora markanvisningar med ”rimliga hyresnivåer” i nybyggda hus

A17:5 att Socialdemokraterna verkar för en översyn göras av amorteringskrav och bolånetak som kombinerar möjligheten att finansiera bostadsköp med en ansvarig finanspolitik

A17:6 att Socialdemokraterna ska verka för att det utreds om statliga insatser för att uppmuntra kooperativ hyresrätt, utveckling av äganderätten eller förändringar i ränteavdragen för att bidra till att fler ska få möjlighet att äga sitt boende

A17:7 att Socialdemokraterna ska verka för att en modell för hur infrastrukturinvesteringar kan finansieras med hjälp av framtida värdeökningar tas fram

A17:8 att ta ställning för att statliga företag ska vara tvungna att sälja byggbar mark till kommuner som vill planlägga och markanvisa marken för bostäder och arbetsplatser

A17:9 att ta ställning för att alla statliga myndigheter ska underlätta byggande av bostäder och arbetsplatser, exempelvis genom att Trafikverket i högre grad möjliggör byggande i attraktiva lägen vid vägar och järnvägar

A17:10 att ta ställning för att samtliga statliga instanser ska åläggas tidsgränser för handläggningstider och överklaganden

A17:11 att ta ställning för att statsbidrag eller skatteutjämningssystem ska användas för att få alla kommuner att möjliggöra byggande genom exempelvis planlagd mark eller markreserv

A17:12 att Socialdemokraterna ska ta initiativ som uppmuntrar industriellt byggande, exempelvis genom typgodkännande av badrums-moduler, köksmoduler eller sovrumsmoduler

A17:13 att Socialdemokraterna ska verka för fler statliga utbildningar inom bygg- och stadsplaneringsbranschen

A17:14 att uppmana alla kommuner att göra insatser för att locka fler till byggutbildningar på gymnasial nivå

Distriktsstyrelsen
Örebro läns partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A18

ÖSTERGÖTLANDS PARTIDISTRIKT

Allas rätt till en god bostad – ett ansvar för hela vårt parti

Allas rätt till en god bostad är grundläggande för Socialdemokratin. En aktiv bostadspolitik är också avgörande för Sveriges tillväxt, för att skapa levande och attraktiva städer och för att få hela landet att leva.

Att bryta bostadssegregation är kanske den övergripande största utmaningen men också den svåraste. Det handlar om planering av blandade områden, vilket är ett långsiktigt arbete.

Men det handlar även om att staten ska vara aktiv. I regeringsförklaringen 2014 framgår att bostadsbyggandet är ett nationellt intresse. Det förpliktigar till att staten kan samordna sina myndigheter och investera i infrastruktur som gör det möjligt att bygga på fler ställen.

Vi ser att staten nu gör sin största satsning på bostadsbyggandet på över 20 år. Stimulanspengar till kommuner som bygger i form av byggbonus, investeringsstöd för byggandet av hyresrätter som annars inte skulle bli byggt, stöd till energieffektivisering med mera.

Utmaningen för landets kommuner och regioner är stor. Det kanske viktigaste bidraget till en nationell samling kring bostadspolitikens förutsättningar gjordes genom de så kallade Bostadspolitiska samtalen, där regeringen kallade Vänsterpartiet och Alliansparterna till samtal i syfte att finna långsiktigt blocköverskridande överenskommelser. Ett initiativ som applåderades av en hel bransch, kommuner, regioner och intresseorganisationer.

Även om partierna inte förmådde samla sig kring en bred överenskommelse fick ändå regeringen en god bild av inom vilka förslag den skulle kunna samla en majoritet bakom sig. Därför är denna typ av initiativ viktiga även framöver. Många av de så kallade finansieringsfrågorna väntar alltjämt på en lösning.

Det finns därför goda skäl för Socialdemokratin att formulera ett sammanhållet program om bostadsbyggande, stadsplanering och hållbara samhällen. Inriktningen på ett sådant program bör dels vara att formulera tydliga riktlinjer och principer för socialdemokratiska företrädare på såväl nationell, regional som lokal nivå. Det borde vara självklart att det socialdemokratiska partiet har en principiell uppfattning i aktuella frågor, bortom de akuta frågorna om att bygga bort bostadsbristen. Hur formulerar Socialdemokratin sin syn på ”social housing”? Vad är principerna bakom försvaret av allmännyttans ställning? Hur ser vi på blandade upplåtelseformer när det i många områden handlar om att öka inslaget av ägt boende eller bostadsrätt? Vilken är principen bakom ställningstagandet om att staten ska behandla upplåtelseformerna rättvist? Vad är politikens roll i bostadsbyggande och stadsplanering: vilka redskap finns numera för en progressiv bostadspolitik?

De principiella ståndpunkterna måste alltid utgå från de utmaningar vi står inför i dagens samhällsbygge. Vi ser tre områden som särskilt angelägna.

1. Det goda samhället måste vara socialt hållbart
Om det ska vara möjligt att alla får rätt till en god bostad, som de har råd med, krävs rörlighet på bostadsmarknaden. Eftersom de flesta bostäder redan är byggda måste samhället bidra till att det skapas flyttkedjor.

När det äldre paret kan flytta från villan till ett mer anpassat seniorboende innebär det dels att det frigörs ett hus som en barnfamilj kan flytta in i, men det ger också ett mervärde till det äldre paret som därmed kan leva tillsammans, i sitt eget hem, längre. För samhället är det dessutom samhällsekonomiskt mer lönsamt att tillgänglighetsanpassa nya bostäder än att bygga om hela det äldre beståndet.

För att skapa den flyttkedjan krävs i de flesta fall attraktiva bostäder som lockar folk att själva ta steget, men samhället kan också bidra till rörligheten. Staten bör överväga ett särskilt anpassat bostadsbidrag för vissa grupper, för att stimulera möjligheten att efterfråga boende.

Kan kommunala eller statliga insatser bidra till att de rymliga äldre villorna blir tillgängliga för stora familjer som i vanliga fall inte skulle kunna få ett lån stort nog för att köpa ett äldre hus i ett attraktivt område? Den blandning som på det sättet kan uppstå i ett äldre, välbärgat, villaområde bör vara så angelägen att det offentliga bör verka för det.

Eftersom nya bostäder nästan alltid är dyrare än äldre bostäder står landets kommuner inför en särskild utmaning under kommande år: hela stadsdelar med tusentals lägenheter kommer under tiotals år framöver bara att vara tillgängliga för relativt välbärgade. Den segregering som på många ställen blev resultatet av miljonprogrammet riskerar nu att uppstå i en stor del av landets kommuner – fast med omvända förtecken.

För att motverka det krävs ett batteri av åtgärder, en enda lösning kan inte lösa problemet. Viktigt är dock att få prispress, sänkta byggkostnader och statliga stöd att hamna i de boendes plånbok, istället för i byggbolag och fastighetsägares.

Några ändringar bör utredas:
• Kan fastighetsvärdet på nybyggda fastigheter blir låst de första fem åren, då avskrivningar inte behövs?
• Bör allmännyttan, eller hyresfastigheter med ”rimliga hyror” få möjlighet att tillämpa längre avskrivningstid så att nybyggnation blir lönsammare i exempelvis mindre tätorter och i de mindre attraktiva delarna av de större städerna?
• Kan lagstiftning och statliga stödsystem möjliggöra för kommuner som exempelvis vill villkora markanvisningar med ”rimliga hyresnivåer” i de nybyggda husen?

Blandade områden har många dimensioner, men en grundläggande faktor är att det ska finnas olika upplåtelseformer. Ett område med såväl hyresrätt som bostadsrätt och äganderätt är mer socialt hållbart och bidrar bättre till tillväxt och ett gott samhällsbygge. Men upplåtelseformen får inte i sig vara en ny form av klassmarkör: även normalinkomsttagare ska kunna välja att bo i äganderätt. Socialdemokratin bör formulera en ny egnahemsrörelse: att äga sitt boende ska inte vara förbehållet de med mest pengar, lika lite som hyresrätt ska vara ett boende endast för dem med lägst inkomster.

För detta krävs en översyn av bostadsfinansieringen. Bankerna ser redan idag över hur mycket de lånar ut för byggprojekt och med de 700 000 bostäder som ska byggas i åtanke behöver staten/politiken ta ansvar för att tillräckligt med kapital finns tillgängligt.

Även vad gäller finansieringsfrågorna krävs ett antal utredningar:
• Kan ett skärpt amorteringskrav ersätta dagens bolånetak?
• Kan ränteavdragen bidra till att fler får möjlighet att äga sitt boende, istället för att bara göra det extra lönsamt för dem som redan haft pengar att köpa hus eller bostadsrätt?
• Kan en utveckling av äganderätten vara ett sätt att göra så att fler kan köpa en lägenhet?
• Kan kooperativ hyresrätt bli ett mer attraktivt val genom statliga insatser?
• Kan blandade upplåtelseformer säkras på annat sätt än genom att det regleras i detaljplaner?
• Bör byggklar/byggbar mark beskattas särskilt?

2. Bygg bort bostadsbristen – och pressa kostnaderna
Bostadsbristen är ett allvarligt hot både mot Sveriges utveckling och mot människors möjligheter att förverkliga sina livsdrömmar.

När det saknas bostäder på en ort försvårar det för företag att hitta rätt arbetskraft, kommuner och landsting/regioner går miste om såväl utvecklingskraft som skatteintäkter och det omöjliggör

en hållbar stadsutveckling.

För den enskilde innebär bostadsbristen begränsade möjligheter, att hen inte har råd att skaffa den bostad man drömmer om.

Bostadsbristen innebär också att boendekostnaden drivs upp, eftersom fler är beredda att betala mer för de bostäder som ändå finns. Att bygga bort bostadsbristen är därför avgörande för att kunna skapa rimliga boendekostnader. Om bostadsbristen består kommer det som nås genom lägre byggkostnader annars att ätas upp av ökade bostadspriser på grund av högre efterfrågan än utbud.

För att öka byggtakten krävs insatser från alla aktörer. Från staten krävs en översyn om hur regelverk och lagstiftning påverkar, men även förändringar vad gäller finansiering och infrastruktur för att skapa fler bra lägen för bostäder. Från byggindustrin krävs effektivare processer och högre produktivitet. Från kommunerna krävs översyn av planprocesser och arbetssätt. Från fastighetsägarna krävs helhetssyn och långsiktighet för att i vissa fall acceptera lägre vinster under en byggnads första år.

Ett batteri av åtgärder krävs alltså.

En modell för hur infrastrukturinvesteringar kan finansieras med hjälp av framtida värdeökningar kring exempelvis stationsområden behöver tas fram, utifrån de resonemang som finns i såväl Sverigeförhandlingen som i regeringens 22 steg för fler bostäder. Genom en typ av omvänd förskottering öppnas nya lägen för bostäder och arbetsplatser och statens investering kan delvis finansieras av att kommuner och fastighetsägare ”betalar tillbaka” genom att avstå en del av de framtida vinsterna.

Genom tydligare uppdrag till de statliga myndigheterna skapas bättre förutsättningar för ökat byggande. Staten bör ålägga de statliga bolag som äger mark runtom i landet att sälja marken, till ett marknadsmässigt pris, till den kommun som önskar köpa den för att kunna markanvisa fler bostäder och arbetsplatser. Det ökade värde som skapas när exempelvis icke-planerad statlig mark säljs för bostäder skulle kunna återgå till staten, efter att kostnader för exploatering räknats bort.

Rätt använt är kommunernas markinnehav ett kraftfullt verktyg för såväl ett ökat bostadsbyggande som för ett bättre byggande. Kommunernas möjligheter att bedriva en aktiv markpolitik och att bygga upp en markreserv bör underlättas. Att återinföra en kommunal förköpsrätt i modern tappning är en möjlighet som med fördel kan övervägas för att stärka den aktiva markpolitiken ute i kommunerna.

På många ställen skulle relativt enkla åtgärder från Trafikverket kunna skapa möjlighet för

attraktiva lägen för bostäder eller arbetsplatser. Bullerskydd eller andra skydd runt exempelvis ett järnvägsspår trafikerat av farligt gods kan möjliggöra bebyggelse ända fram till spåret. Det bör också prövas om bullermätning inomhus skulle kunna ersätta mätning vid fasad i exempelvis järnvägsnära lägen, i så fall kompletterat med stränga krav på skyddad utomhusmiljö och andra skyddsåtgärder.

I de flesta tillväxtkommuner skulle sådana åtgärder från Trafikverket och andra statliga myndigheter över tid skapa värdeökningar, som även de genom särskild lagstiftning kan återgå till staten.

Det ökade samspel som därmed krävs mellan staten, kommunerna och fastighetsägare runtom i landet borde vara Länsstyrelsens ansvar att samordna och underlätta. Därigenom tydliggörs också Länsstyrelsernas ansvar för att vid avvägningar mellan olika intressen prioritera upp intresset av fler bostäder och mer arbetsplatser. Att korta handläggningstider, och överklaganden, är ett annat sätt som staten kan bidra till kortare byggprocesser. Samma typ av tidsgränser som kommunerna åläggs vid exempelvis bygglovsprövning (10 veckor) är en utgångspunkt för statliga myndigheter och domstolsväsendet.

Det är rimligt att det finns en koppling mellan hur kommuner bidrar till stadsutveckling och byggande, genom att exempelvis detaljplanera mark, och antingen statsbidrag eller det kommunala skatteutjämningssystemet. De kommuner som tar det största ansvaret för att bygga bostäder och planera för arbetsplatser och verksamhet bör också få ekonomisk nytta av det, jämfört med de kommuner som skulle kunna planera för byggande men inte gör det. Hur en sådan koppling kan utformas måste utredas så att den bidrar till mer byggande där behovet av nya bostäder finns, utan att för den skull försämra situationen för de kommuner som har en vikande marknad eller av andra skäl har svårt att bidra till ökat byggande.

Ett ökat samspel mellan den nationella nivån och kommunernas handläggning är också tillämpligt när det gäller industriellt byggande. Genom att exempelvis modellhus eller delar av modellhus typgodkänns kan handläggningen förenklas för kommunerna. Exempelvis kan man tänka sig att badrums-moduler, köksmoduler eller sovrumsmoduler är typgodkända och att bygglovsprövningen i respektive kommun uteslutande kan inriktas på den yttre gestaltningen och hur byggnaden samspelar med resten av området. Denna typ av typgodkända moduler skulle också kunna bidra till ett mer klimatsmart byggande, exempelvis ökat trähusbyggande.

För många kommuner med en lång historia innebär möjliga fornlämningar stora problem vid planering och byggande. Den osäkerhet som uppstår genom att arkeologiska utgrävningar kan kosta stora pengar och att utgrävningar i vissa fall måste föregå planeringen förhindrar byggande även där historiska lämningar sedan inte visar sig förhindra byggnation. Hur kostnaderna för detta ska fördelas bör utredas särskilt.

En ökad dialog och statliga stöd till de kommuner som på olika sätt prövar nya och mer effektiva metoder kan också vara ett sätt att underlätta kunskapsspridning och effektivisera processerna i landets kommuner.

Ett av skälen till de ökade byggkostnaderna i Sverige är bristen på utbildad arbetskraft och bristen på tillräcklig konkurrens på byggmarknaden. I båda fallen krävs ett ökat samarbete mellan den nationella nivån och den kommunala: utbildningar måste ges både på kommunal nivå och på universitet och högskolor, fler aktörer på byggmarknaden kräver sannolikt både målmedveten markanvisning till utländska aktörer och statliga insatser för att motverka kartellbildning och liknande.

Det finns behov av ökad konkurrens inom byggbranschen. De fyra totaldominerande aktörerna behöver få reell konkurrens. För att kunna börja pressa priser och öka kapaciteten i byggandet behöver större utländska företag kunna etablera sig. Det är bra att Regeringen adresserat frågan.

Bristen på rätt kompetens är idag ett stort hinder för tillräckligt byggande. Arbetsförmedlingen kan idag lista flera av yrkesgrupperna kopplade till byggindustrin bland bristyrken. Detta samtidigt som vi fortfarande ser en arbetslöshet bita sig fast i delar av våra städer och kommuner. Nyckeln här är naturligtvis utbildning, praktik inom dessa yrken och snabbspår in till jobb bland de som skulle kunna ta ett jobb inom denna bransch. Kompetensförsörjningen är ett måste för att klara ett bostadsbyggande på de nivåer som krävs. Idag larmar bostadsföretag att de inte klarar av att lämna anbud eftersom de saknar arbetskraft. Konkret handlar det om behov av kompetensförsörjning inom bygg, projekt, plan, VA-ingenjörer, lantmätare och planarkitekter. Vi vill se en prioritering av bristyrken och en fortsatt satsning på KY-utbildning och yrkeshögskoleutbildningar. Det behövs insatser för att locka fler till byggbranschen. Vi ser gärna högskolebehörighet på byggprogrammet!

3. Ett Sverige som växer både i städer och på landet
Sverige urbaniseras i en högre takt än de flesta andra länder i Europa. Det är i sig inte konstigt: ett så litet och utspritt land som Sverige behöver växande städer där kunskapsspridning, matchning och kreativitet underlättas. Rätt planerade stadsmiljöer är en viktig tillväxtfaktor: blandade områden med mycket mötesplatser föder exempelvis fler affärsidéer än ensidiga och ensliga miljöer.

Genom att förtäta, bygga högre och utnyttja bra lägen som är lättillgängliga för kollektivtrafik eller cykel kan fler mellanstora städer utvecklas till attraktiva miljöer för såväl kreativa näringar som för kultur, attraktioner och ökad tillväxt. Det skapar också bättre förutsättningar för klimatsmarta städer. Regeringens satsning på stadsmiljöavtalen är välkommen.

Därför är urbaniseringen en förutsättning för Sveriges konkurrenskraft. Samtidigt måste det vara en nationell angelägenhet att hela Sverige ska leva.

Med ett så kraftigt tryck som idag på de stora och medelstora städerna finns risken att avkastningskraven trissas upp så att ännu fler byggprojekt på landsbygd eller i mindre tätorter bedöms vara olönsamma när marknadens bedömning blir den enda rådande.

Den här frågan är avgörande om byggnationen ska kunna hållas uppe utanför de större städernas A-lägen vid en nedgång på marknaden. Om man vill rikta detta mot enskilda platser och projekt bör det kopplas till de bedömningar/sammanställningar som länsstyrelsen gör över bostadsbristen i respektive kommun samt det ansvar man har kring bostadsförsörjningen.

En översyn av avskrivningstider för nybyggda bostäder som ger allmännyttan, eller hyresfastigheter med ”rimliga hyror” möjlighet att tillämpa längre avskrivningstid, eller att kunna skjuta upp nedskrivningsbehov av värdet vid nybyggnation, bidrar till att fler bostäder kan byggas även på orter där det idag inte anses vara marknadsmässigt att bygga nytt. Samma förändringar skulle sannolikt vara effektivt för att underlätta nybyggnation av bostäder i de miljonprogramsområden som domineras av hyreslägenheter.

I många fall är det liknande insatser som krävs i landets mindre tätorter och i många av de hyresrätts-dominerade miljonprogramsområdena i landets medelstora städer. I storstäderna är det i allmänhet lönsamt att bygga nya och mer profilerade bostäder i, eller i anslutning till, miljonprogramsområdena. I landets medelstora städer är dock i allmänhet fastighetsvärdena i dessa områden för låga för att nybyggnation ska anses vara lönsam.

Statliga kreditgarantier kan vara en annan modell för att åstadkomma mer byggnation i mindre tätorter eller i miljonprogramsområden.

Självkritik en bra utgångspunkt för framtidssatsningar…

Vi måste vara självkritiska inom vårt parti. Under allt för lång tid har bostadspolitiken inte fått den plats i partiets idéutveckling och studietradition som behövs.

Partistyrelsen behöver lyfta upp bostadspolitiken bland de områden där förtroendevalda får möjlighet till vidareutbildning, vi kan inte bara utgå ifrån att vi kan hantera den frågan i våra arbetarekommuner. Det gäller inte minst hur vi använder våra kommunala bostadsbolag för ett ökat bostadsbyggande och en klok förvaltning och vilken vägledning som ges till alla de förtroendevalda på olika nivåer inom politiken som jobbar med bostadspolitik.

Idag saknas vägledning i form av riktlinjer på flera områden inom bostadspolitiken. Vår önskan är att partistyrelsen kan ges i uppdrag att ta fram sådana riktlinjer.

Partikongressen föreslås besluta:

A18:1 att kongressen ger partistyrelsen i uppdrag att ta fram bostadspolitiska riktlinjer för en sammanhållen bostadspolitik för hela landet (såväl kommunal-, regional- som nationell nivå). Denna bör även innehålla en ny ”egnahems-vision”

A18:2 att Socialdemokraterna ska verka för ökad rörlighet på bostadsmarknaden, och att riksdagsgruppen ska pröva behovet av särskilt anpassat bostadsbidrag för att möjliggöra fler flyttar och fler valmöjligheter

A18:3 att Socialdemokraterna ska initiera en utredning om finansiering av byggande, som exempelvis kan pröva statliga kreditgarantier, en femårig låsning av fastighetsvärdet på nybyggda fastigheter och om allmännyttan, eller hyresfastigheter med ”rimliga hyror”, ska få möjlighet att tillämpa längre avskrivningstid eller kunna skjuta upp nedskrivningsbehov av värdet vid nybyggnation

A18:4 att Socialdemokraterna ska verka för att staten underlättar för kommuner som vill villkora markanvisningar med ”rimliga hyresnivåer” i nybyggda hus

A18:5 att Socialdemokraterna verkar för en översyn göras av amorteringskrav och bolånetak som kombinerar möjligheten att finansiera bostadsköp med en ansvarig finanspolitik

A18:6 att Socialdemokraterna ska verka för att det utreds om statliga insatser för att uppmuntra kooperativ hyresrätt, utveckling av äganderätten eller förändringar i ränteavdragen för att bidra till att fler ska få möjlighet att äga sitt boende

A18:7 att Socialdemokraterna ska verka för att en modell för hur infrastrukturinvesteringar kan finansieras med hjälp av framtida värdeökningar tas fram

A18:8 att ta ställning för att statliga företag ska vara tvungna att sälja byggbar mark till kommuner som vill planlägga och markanvisa marken för bostäder och arbetsplatser

A18:9 att ta ställning för att alla statliga myndigheter ska underlätta byggande av bostäder och arbetsplatser, exempelvis genom att Trafikverket i högre grad möjliggör byggande i attraktiva lägen vid vägar och järnvägar

A18:10 att ta ställning för att samtliga statliga instanser ska åläggas tidsgränser för handläggningstider och överklaganden

A18:11 att ta ställning för att statsbidrag eller skatteutjämningssystem ska användas för att få alla kommuner att möjliggöra byggande genom exempelvis planlagd mark eller markreserv

A18:12 att Socialdemokraterna ska verka ge riksdagsgruppen i uppdrag att ta initiativ som uppmuntrar industriellt byggande, exempelvis genom typgodkännande av badrums-moduler, köksmoduler eller sovrumsmoduler

A18:13 att Socialdemokraterna ska verka för fler statliga utbildningar inom bygg- och stadsplaneringsbranschen

A18:14 att uppmana alla kommuner att göra insatser för att locka fler till byggutbildningar på gymnasial nivå

Örebro läns partidistrikt, Sörmlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt och Östergötlands partidistrikt
Östergötlands partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A19

UPPSALA LÄNS PARTIDISTRIKT

Allas rätt till en god bostad – ett ansvar för hela vårt parti

Allas rätt till en god bostad är grundläggande för Socialdemokratin. En aktiv bostadspolitik är också avgörande för Sveriges tillväxt, för att skapa levande och attraktiva städer och för att få hela landet att leva.

Att bryta bostadssegregation är kanske den övergripande största utmaningen men också den svåraste. Det handlar om planering av blandade områden, vilket är ett långsiktigt arbete.

Men det handlar även om att staten ska vara aktiv. I regeringsförklaringen 2014 framgår att bostadsbyggandet är ett nationellt intresse. Det förpliktigar till att staten kan samordna sina myndigheter och investera i infrastruktur som gör det möjligt att bygga på fler ställen.

Vi ser att staten nu gör sin största satsning på bostadsbyggandet på över 20 år. Stimulanspengar till kommuner som bygger i form av byggbonus, investeringsstöd för byggandet av hyresrätter som annars inte skulle bli byggt, stöd till energieffektivisering med mera.

Utmaningen för landets kommuner och regioner är stor. Det kanske viktigaste bidraget till en nationell samling kring bostadspolitikens förutsättningar gjordes genom de så kallade Bostadspolitiska samtalen, där regeringen kallade Vänsterpartiet och Alliansparterna till samtal i syfte att finna långsiktigt blocköverskridande överenskommelser. Ett initiativ som applåderades av en hel bransch, kommuner, regioner och intresseorganisationer.

Även om partierna inte förmådde samla sig kring en bred överenskommelse fick ändå regeringen en god bild av inom vilka förslag den skulle kunna samla en majoritet bakom sig. Därför är denna typ av initiativ viktiga även framöver. Många av de så kallade finansieringsfrågorna väntar alltjämt

på en lösning.

Det finns därför goda skäl för Socialdemokratin att formulera ett sammanhållet program om bostadsbyggande, stadsplanering och hållbara samhällen. Inriktningen på ett sådant program bör dels vara att formulera tydliga riktlinjer och principer för socialdemokratiska företrädare på såväl nationell, regional som lokal nivå. Det borde vara självklart att det socialdemokratiska partiet har en principiell uppfattning i aktuella frågor, bortom de akuta frågorna om att bygga bort bostadsbristen. Hur formulerar Socialdemokratin sin syn på ”social housing”? Vad är principerna bakom försvaret av allmännyttans ställning? Hur ser vi på blandade upplåtelseformer när det i många områden handlar om att öka inslaget av ägt boende eller bostadsrätt? Vilken är principen bakom ställningstagandet om att staten ska behandla upplåtelseformerna rättvist? Vad är politikens roll i bostadsbyggande och stadsplanering: vilka redskap finns numera för en progressiv bostadspolitik?

De principiella ståndpunkterna måste alltid utgå från de utmaningar vi står inför i dagens samhällsbygge. Vi ser tre områden som särskilt angelägna.

1. Det goda samhället måste vara socialt hållbart
Om det ska vara möjligt att alla får rätt till en god bostad, som de har råd med, krävs rörlighet på bostadsmarknaden. Eftersom de flesta bostäder redan är byggda måste samhället bidra till att det skapas flyttkedjor.

När det äldre paret kan flytta från villan till ett mer anpassat seniorboende innebär det dels att det frigörs ett hus som en barnfamilj kan flytta in i, men det ger också ett mervärde till det äldre paret som därmed kan leva tillsammans, i sitt eget hem, längre. För samhället är det dessutom samhällsekonomiskt mer lönsamt att tillgänglighetsanpassa nya bostäder än att bygga om hela det äldre beståndet.

För att skapa den flyttkedjan krävs i de flesta fall attraktiva bostäder som lockar folk att själva ta steget, men samhället kan också bidra till rörligheten. Staten bör överväga ett särskilt anpassat bostadsbidrag för vissa grupper, för att stimulera möjligheten att efterfråga boende.

Kan kommunala eller statliga insatser bidra till att de rymliga äldre villorna blir tillgängliga för stora familjer som i vanliga fall inte skulle kunna få ett lån stort nog för att köpa ett äldre hus i ett attraktivt område? Den blandning som på det sättet kan uppstå i ett äldre, välbärgat, villaområde bör vara så angelägen att det offentliga bör verka för det.

Eftersom nya bostäder nästan alltid är dyrare än äldre bostäder står landets kommuner inför en särskild utmaning under kommande år: hela stadsdelar med tusentals lägenheter kommer under tiotals år framöver bara att vara tillgängliga för relativt välbärgade. Den segregering som på många ställen blev resultatet av miljonprogrammet riskerar nu att uppstå i en stor del av landets

kommuner – fast med omvända förtecken.

För att motverka det krävs ett batteri av åtgärder, en enda lösning kan inte lösa problemet. Viktigt är dock att få prispress, sänkta byggkostnader och statliga stöd att hamna i de boendes plånbok, istället för i byggbolag och fastighetsägares.

Några ändringar bör utredas:
• Kan fastighetsvärdet på nybyggda fastigheter blir låst de första fem åren, då avskrivningar inte behövs?
• Bör allmännyttan, eller hyresfastigheter med ”rimliga hyror” få möjlighet att tillämpa längre avskrivningstid så att nybyggnation blir lönsammare i exempelvis mindre tätorter och i de mindre attraktiva delarna av de större städerna?
• Kan lagstiftning och statliga stödsystem möjliggöra för kommuner som exempelvis vill villkora markanvisningar med ”rimliga hyresnivåer” i de nybyggda husen?

Blandade områden har många dimensioner, men en grundläggande faktor är att det ska finnas olika upplåtelseformer. Ett område med såväl hyresrätt som bostadsrätt och äganderätt är mer socialt hållbart och bidrar bättre till tillväxt och ett gott samhällsbygge. Men upplåtelseformen får inte i sig vara en ny form av klassmarkör: även normalinkomsttagare ska kunna välja att bo i äganderätt. Socialdemokratin bör formulera en ny egnahemsrörelse: att äga sitt boende ska inte vara förbehållet de med mest pengar, lika lite som hyresrätt ska vara ett boende endast för dem med lägst inkomster.

För detta krävs en översyn av bostadsfinansieringen. Bankerna ser redan idag över hur mycket de lånar ut för byggprojekt och med de 700 000 bostäder som ska byggas i åtanke behöver staten/politiken ta ansvar för att tillräckligt med kapital finns tillgängligt.

Även vad gäller finansieringsfrågorna krävs ett antal utredningar:
• Kan ett skärpt amorteringskrav ersätta dagens bolånetak?
• Kan ränteavdragen bidra till att fler får möjlighet att äga sitt boende, istället för att bara göra det extra lönsamt för dem som redan haft pengar att köpa hus eller bostadsrätt?
• Kan en utveckling av äganderätten vara ett sätt att göra så att fler kan köpa en lägenhet?
• Kan kooperativ hyresrätt bli ett mer attraktivt val genom statliga insatser?
• Kan blandade upplåtelseformer säkras på annat sätt än genom att det regleras i detaljplaner?
• Bör byggklar/byggbar mark beskattas särskilt?

2. Bygg bort bostadsbristen – och pressa kostnaderna
Bostadsbristen är ett allvarligt hot både mot Sveriges utveckling och mot människors möjligheter att förverkliga sina livsdrömmar.

När det saknas bostäder på en ort försvårar det för företag att hitta rätt arbetskraft, kommuner

och landsting/regioner går miste om såväl utvecklingskraft som skatteintäkter och det omöjliggör en hållbar stadsutveckling.

För den enskilde innebär bostadsbristen begränsade möjligheter, att hen inte har råd att skaffa den bostad man drömmer om.

Bostadsbristen innebär också att boendekostnaden drivs upp, eftersom fler är beredda att betala mer för de bostäder som ändå finns. Att bygga bort bostadsbristen är därför avgörande för att kunna skapa rimliga boendekostnader. Om bostadsbristen består kommer det som nås genom lägre byggkostnader annars att ätas upp av ökade bostadspriser på grund av högre efterfrågan än utbud.

För att öka byggtakten krävs insatser från alla aktörer. Från staten krävs en översyn om hur regelverk och lagstiftning påverkar, men även förändringar vad gäller finansiering och infrastruktur för att skapa fler bra lägen för bostäder. Från byggindustrin krävs effektivare processer och högre produktivitet. Från kommunerna krävs översyn av planprocesser och arbetssätt. Från fastighetsägarna krävs helhetssyn och långsiktighet för att i vissa fall acceptera lägre vinster under en byggnads första år.

Ett batteri av åtgärder krävs alltså.
En modell för hur infrastrukturinvesteringar kan finansieras med hjälp av framtida värdeökningar kring exempelvis stationsområden behöver tas fram, utifrån de resonemang som finns i såväl Sverigeförhandlingen som i regeringens 22 steg för fler bostäder. Genom en typ av omvänd förskottering öppnas nya lägen för bostäder och arbetsplatser och statens investering kan delvis finansieras av att kommuner och fastighetsägare ”betalar tillbaka” genom att avstå en del av de framtida vinsterna.

Genom tydligare uppdrag till de statliga myndigheterna skapas bättre förutsättningar för ökat byggande. Staten bör ålägga de statliga bolag som äger mark runtom i landet att sälja marken, till ett marknadsmässigt pris, till den kommun som önskar köpa den för att kunna markanvisa fler bostäder och arbetsplatser. Det ökade värde som skapas när exempelvis icke-planerad statlig mark säljs för bostäder skulle kunna återgå till staten, efter att kostnader för exploatering räknats bort.

Rätt använt är kommunernas markinnehav ett kraftfullt verktyg för såväl ett ökat bostadsbyggande som för ett bättre byggande. Kommunernas möjligheter att bedriva en aktiv markpolitik och att bygga upp en markreserv bör underlättas. Att återinföra en kommunal förköpsrätt i modern tappning är en möjlighet som med fördel kan övervägas för att stärka den aktiva markpolitiken ute i kommunerna.

På många ställen skulle relativt enkla åtgärder från Trafikverket kunna skapa möjlighet för

attraktiva lägen för bostäder eller arbetsplatser. Bullerskydd eller andra skydd runt exempelvis ett järnvägsspår trafikerat av farligt gods kan möjliggöra bebyggelse ända fram till spåret. Det bör också prövas om bullermätning inomhus skulle kunna ersätta mätning vid fasad i exempelvis järnvägsnära lägen, i så fall kompletterat med stränga krav på skyddad utomhusmiljö och andra skyddsåtgärder.

I de flesta tillväxtkommuner skulle sådana åtgärder från Trafikverket och andra statliga myndigheter över tid skapa värdeökningar, som även de genom särskild lagstiftning kan återgå till staten.

Det ökade samspel som därmed krävs mellan staten, kommunerna och fastighetsägare runtom i landet borde vara Länsstyrelsens ansvar att samordna och underlätta. Därigenom tydliggörs också Länsstyrelsernas ansvar för att vid avvägningar mellan olika intressen prioritera upp intresset av fler bostäder och mer arbetsplatser. Att korta handläggningstider, och överklaganden, är ett annat sätt som staten kan bidra till kortare byggprocesser. Samma typ av tidsgränser som kommunerna åläggs vid exempelvis bygglovsprövning (10 veckor) är en utgångspunkt för statliga myndigheter och domstolsväsendet.

Det är rimligt att det finns en koppling mellan hur kommuner bidrar till stadsutveckling och byggande, genom att exempelvis detaljplanera mark, och antingen statsbidrag eller det kommunala skatteutjämningssystemet. De kommuner som tar det största ansvaret för att bygga bostäder och planera för arbetsplatser och verksamhet bör också få ekonomisk nytta av det, jämfört med de kommuner som skulle kunna planera för byggande men inte gör det. Hur en sådan koppling kan utformas måste utredas så att den bidrar till mer byggande där behovet av nya bostäder finns, utan att för den skull försämra situationen för de kommuner som har en vikande marknad eller av andra skäl har svårt att bidra till ökat byggande.

Ett ökat samspel mellan den nationella nivån och kommunernas handläggning är också tillämpligt när det gäller industriellt byggande. Genom att exempelvis modellhus eller delar av modellhus typgodkänns kan handläggningen förenklas för kommunerna. Exempelvis kan man tänka sig att badrums-moduler, köksmoduler eller sovrumsmoduler är typgodkända och att bygglovsprövningen i respektive kommun uteslutande kan inriktas på den yttre gestaltningen och hur byggnaden samspelar med resten av området. Denna typ av typgodkända moduler skulle också kunna bidra till ett mer klimatsmart byggande, exempelvis ökat trähusbyggande.

För många kommuner med en lång historia innebär möjliga fornlämningar stora problem vid planering och byggande. Den osäkerhet som uppstår genom att arkeologiska utgrävningar kan kosta stora pengar och att utgrävningar i vissa fall måste föregå planeringen förhindrar byggande även där historiska lämningar sedan inte visar sig förhindra byggnation. Hur kostnaderna för detta ska fördelas bör utredas särskilt.

En ökad dialog och statliga stöd till de kommuner som på olika sätt prövar nya och mer effektiva metoder kan också vara ett sätt att underlätta kunskapsspridning och effektivisera processerna i landets kommuner.

Ett av skälen till de ökade byggkostnaderna i Sverige är bristen på utbildad arbetskraft och bristen på tillräcklig konkurrens på byggmarknaden. I båda fallen krävs ett ökat samarbete mellan den nationella nivån och den kommunala: utbildningar måste ges både på kommunal nivå och på universitet och högskolor, fler aktörer på byggmarknaden kräver sannolikt både målmedveten markanvisning till utländska aktörer och statliga insatser för att motverka kartellbildning och liknande.

Det finns behov av ökad konkurrens inom byggbranschen. De fyra totaldominerande aktörerna behöver få reell konkurrens. För att kunna börja pressa priser och öka kapaciteten i byggandet behöver större utländska företag kunna etablera sig. Det är bra att Regeringen adresserat frågan.

Bristen på rätt kompetens är idag ett stort hinder för tillräckligt byggande. Arbetsförmedlingen kan idag lista flera av yrkesgrupperna kopplade till byggindustrin bland bristyrken. Detta samtidigt som vi fortfarande ser en arbetslöshet bita sig fast i delar av våra städer och kommuner. Nyckeln här är naturligtvis utbildning, praktik inom dessa yrken och snabbspår in till jobb bland de som skulle kunna ta ett jobb inom denna bransch. Kompetensförsörjningen är ett måste för att klara ett bostadsbyggande på de nivåer som krävs. Idag larmar bostadsföretag att de inte klarar av att lämna anbud eftersom de saknar arbetskraft. Konkret handlar det om behov av kompetensförsörjning inom bygg, projekt, plan, VA-ingenjörer, lantmätare och planarkitekter. Vi vill se en prioritering av bristyrken och en fortsatt satsning på KY-utbildning och yrkeshögskoleutbildningar. Det behövs insatser för att locka fler till byggbranschen. Vi ser gärna högskolebehörighet på byggprogrammet!

3. Ett Sverige som växer både i städer och på landet
Sverige urbaniseras i en högre takt än de flesta andra länder i Europa. Det är i sig inte konstigt: ett så litet och utspritt land som Sverige behöver växande städer där kunskapsspridning, matchning och kreativitet underlättas. Rätt planerade stadsmiljöer är en viktig tillväxtfaktor: blandade områden med mycket mötesplatser föder exempelvis fler affärsidéer än ensidiga och ensliga miljöer.

Genom att förtäta, bygga högre och utnyttja bra lägen som är lättillgängliga för kollektivtrafik eller cykel kan fler mellanstora städer utvecklas till attraktiva miljöer för såväl kreativa näringar som för kultur, attraktioner och ökad tillväxt. Det skapar också bättre förutsättningar för klimatsmarta städer. Regeringens satsning på stadsmiljöavtalen är välkommen.

Därför är urbaniseringen en förutsättning för Sveriges konkurrenskraft. Samtidigt måste det vara en nationell angelägenhet att hela Sverige ska leva.

Med ett så kraftigt tryck som idag på de stora och medelstora städerna finns risken att avkastningskraven trissas upp så att ännu fler byggprojekt på landsbygd eller i mindre tätorter bedöms vara olönsamma när marknadens bedömning blir den enda rådande.

Den här frågan är avgörande om byggnationen ska kunna hållas uppe utanför de större städernas A-lägen vid en nedgång på marknaden. Om man vill rikta detta mot enskilda platser och projekt bör det kopplas till de bedömningar/sammanställningar som länsstyrelsen gör över bostadsbristen i respektive kommun samt det ansvar man har kring bostadsförsörjningen.

En översyn av avskrivningstider för nybyggda bostäder som ger allmännyttan, eller hyresfastigheter med ”rimliga hyror” möjlighet att tillämpa längre avskrivningstid, eller att kunna skjuta upp nedskrivningsbehov av värdet vid nybyggnation, bidrar till att fler bostäder kan byggas även på orter där det idag inte anses vara marknadsmässigt att bygga nytt. Samma förändringar skulle sannolikt vara effektivt för att underlätta nybyggnation av bostäder i de miljonprogramsområden som domineras av hyreslägenheter.

I många fall är det liknande insatser som krävs i landets mindre tätorter och i många av de hyresrätts-dominerade miljonprogramsområdena i landets medelstora städer. I storstäderna är det i allmänhet lönsamt att bygga nya och mer profilerade bostäder i, eller i anslutning till, miljonprogramsområdena. I landets medelstora städer är dock i allmänhet fastighetsvärdena i dessa områden för låga för att nybyggnation ska anses vara lönsam.

Statliga kreditgarantier kan vara en annan modell för att åstadkomma mer byggnation i mindre tätorter eller i miljonprogramsområden.

Självkritik en bra utgångspunkt för framtidssatsningar…

Vi måste vara självkritiska inom vårt parti. Under allt för lång tid har bostadspolitiken inte fått den plats i partiets idéutveckling och studietradition som behövs.

Partistyrelsen behöver lyfta upp bostadspolitiken bland de områden där förtroendevalda får möjlighet till vidareutbildning, vi kan inte bara utgå ifrån att vi kan hantera den frågan i våra arbetarekommuner. Det gäller inte minst hur vi använder våra kommunala bostadsbolag för ett ökat bostadsbyggande och en klok förvaltning och vilken vägledning som ges till alla de förtroendevalda på olika nivåer inom politiken som jobbar med bostadspolitik.

Idag saknas vägledning i form av riktlinjer på flera områden inom bostadspolitiken. Vår önskan är att partistyrelsen kan ges i uppdrag att ta fram sådana riktlinjer.

Partikongressen föreslås besluta:

A19:1 att kongressen ger partistyrelsen i uppdrag att ta fram bostadspolitiska riktlinjer för en sammanhållen bostadspolitik för hela landet (såväl kommunal-, regional- som nationell nivå). Denna bör även innehålla en ny ”egnahems-vision”

A19:2 att Socialdemokraterna ska verka för ökad rörlighet på bostadsmarknaden, och att pröva behovet av särskilt anpassat bostadsbidrag för att möjliggöra fler flyttar och fler valmöjligheter

A19:3 att Socialdemokraterna ska initiera en utredning om finansiering av byggande, som exempelvis kan pröva statliga kreditgarantier, en femårig låsning av fastighetsvärdet på nybyggda fastigheter och om allmännyttan, eller hyresfastigheter med ”rimliga hyror”, ska få möjlighet att tillämpa längre avskrivningstid eller kunna skjuta upp nedskrivningsbehov av värdet vid nybyggnation

A19:4 att Socialdemokraterna ska verka för att staten underlättar för kommuner som vill villkora markanvisningar med ”rimliga hyresnivåer” i nybyggda hus

A19:5 att Socialdemokraterna verkar för en översyn göras av amorteringskrav och bolånetak som kombinerar möjligheten att finansiera bostadsköp med en ansvarig finanspolitik

A19:6 att Socialdemokraterna ska verka för att det utreds om statliga insatser för att uppmuntra kooperativ hyresrätt, utveckling av äganderätten eller förändringar i ränteavdragen för att bidra till att fler ska få möjlighet att äga sitt boende

A19:7 att Socialdemokraterna ska verka för att en modell för hur infrastrukturinvesteringar kan finansieras med hjälp av framtida värdeökningar tas fram

A19:8 att ta ställning för att statliga företag ska vara tvungna att sälja byggbar mark till kommuner som vill planlägga och markanvisa marken för bostäder och arbetsplatser

A19:9 att ta ställning för att alla statliga myndigheter ska underlätta byggande av bostäder och arbetsplatser, exempelvis genom att Trafikverket i högre grad möjliggör byggande i attraktiva lägen vid vägar och järnvägar

A19:10 att ta ställning för att samtliga statliga instanser ska åläggas tidsgränser för handläggningstider och överklaganden

A19:11 att ta ställning för att statsbidrag eller skatteutjämningssystem ska användas för att få alla kommuner att möjliggöra byggande genom exempelvis planlagd mark eller markreserv

A19:12 att Socialdemokraterna ska ta initiativ som uppmuntrar industriellt byggande, exempelvis genom typgodkännande av badrums-moduler, köksmoduler eller sovrumsmoduler

A19:13 att Socialdemokraterna ska verka för fler statliga utbildningar inom bygg- och stadsplaneringsbranschen

A19:14 att uppmana alla kommuner att göra insatser för att locka fler till byggutbildningar på gymnasial nivå

Uppsala läns partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A20

STOCKHOLMS LÄNS PARTIDISTRIKT

Allas rätt till en god bostad – ett ansvar för hela vårt parti

Allas rätt till en god bostad är grundläggande för Socialdemokratin. En aktiv bostadspolitik är också avgörande för Sveriges tillväxt, för att skapa levande och attraktiva städer och för att få hela landet att leva.

Att bryta bostadssegregation är kanske den övergripande största utmaningen men också den svåraste. Det handlar om planering av blandade områden, vilket är ett långsiktigt arbete.

Men det handlar även om att staten ska vara aktiv. I regeringsförklaringen 2014 framgår att bostadsbyggandet är ett nationellt intresse. Det förpliktigar till att staten kan samordna sina myndigheter och investera i infrastruktur som gör det möjligt att bygga på fler ställen.

Vi ser att staten nu gör sin största satsning på bostadsbyggandet på över 20 år. Stimulanspengar till kommuner som bygger i form av byggbonus, investeringsstöd för byggandet av hyresrätter som annars inte skulle bli byggt, stöd till energieffektivisering med mera.

Utmaningen för landets kommuner och regioner är stor. Det kanske viktigaste bidraget till en nationell samling kring bostadspolitikens förutsättningar gjordes genom de så kallade Bostadspolitiska samtalen, där regeringen kallade Vänsterpartiet och Alliansparterna till samtal i syfte att finna långsiktigt blocköverskridande överenskommelser. Ett initiativ som applåderades av en hel bransch, kommuner, regioner och intresseorganisationer.

Även om partierna inte förmådde samla sig kring en bred överenskommelse fick ändå regeringen en god bild av inom vilka förslag den skulle kunna samla en majoritet bakom sig. Därför är denna typ av initiativ viktiga även framöver. Många av de så kallade finansieringsfrågorna väntar alltjämt på en lösning.

Det finns därför goda skäl för Socialdemokratin att formulera ett sammanhållet program om bostadsbyggande, stadsplanering och hållbara samhällen. Inriktningen på ett sådant program bör dels vara att formulera tydliga riktlinjer och principer för socialdemokratiska företrädare på såväl nationell, regional som lokal nivå. Det borde vara självklart att det socialdemokratiska partiet har en principiell uppfattning i aktuella frågor, bortom de akuta frågorna om att bygga bort bostadsbristen. Hur formulerar Socialdemokratin sin syn på ”social housing”? Vad är principerna bakom försvaret av allmännyttans ställning? Hur ser vi på blandade upplåtelseformer när det i många områden handlar om att öka inslaget av ägt boende eller bostadsrätt? Vilken är principen bakom ställningstagandet om att staten ska behandla upplåtelseformerna rättvist? Vad är politikens roll i bostadsbyggande och stadsplanering: vilka redskap finns numera för en progressiv bostadspolitik?

De principiella ståndpunkterna måste alltid utgå från de utmaningar vi står inför i dagens samhällsbygge. Vi ser tre områden som särskilt angelägna.

1. Det goda samhället måste vara socialt hållbart
Om det ska vara möjligt att alla får rätt till en god bostad, som de har råd med, krävs rörlighet på bostadsmarknaden. Eftersom de flesta bostäder redan är byggda måste samhället bidra till att det skapas flyttkedjor.

När det äldre paret kan flytta från villan till ett mer anpassat seniorboende innebär det dels att det frigörs ett hus som en barnfamilj kan flytta in i, men det ger också ett mervärde till det äldre paret som därmed kan leva tillsammans, i sitt eget hem, längre. För samhället är det dessutom samhällsekonomiskt mer lönsamt att tillgänglighetsanpassa nya bostäder än att bygga om hela det äldre beståndet.

För att skapa den flyttkedjan krävs i de flesta fall attraktiva bostäder som lockar folk att själva ta steget, men samhället kan också bidra till rörligheten. Staten bör överväga ett särskilt anpassat bostadsbidrag för vissa grupper, för att stimulera möjligheten att efterfråga boende.

Kan kommunala eller statliga insatser bidra till att de rymliga äldre villorna blir tillgängliga för stora familjer som i vanliga fall inte skulle kunna få ett lån stort nog för att köpa ett äldre hus i ett attraktivt område? Den blandning som på det sättet kan uppstå i ett äldre, välbärgat, villaområde bör vara så angelägen att det offentliga bör verka för det.

Eftersom nya bostäder nästan alltid är dyrare än äldre bostäder står landets kommuner inför en särskild utmaning under kommande år: hela stadsdelar med tusentals lägenheter kommer under tiotals år framöver bara att vara tillgängliga för relativt välbärgade. Den segregering som på många ställen blev resultatet av miljonprogrammet riskerar nu att uppstå i en stor del av landets kommuner – fast med omvända förtecken.

För att motverka det krävs ett batteri av åtgärder, en enda lösning kan inte lösa problemet. Viktigt är dock att få prispress, sänkta byggkostnader och statliga stöd att hamna i de boendes plånbok, istället för i byggbolag och fastighetsägares.

Några ändringar bör utredas:
• Kan fastighetsvärdet på nybyggda fastigheter blir låst de första fem åren, då avskrivningar inte behövs?
• Bör allmännyttan, eller hyresfastigheter med ”rimliga hyror” få möjlighet att tillämpa längre avskrivningstid så att nybyggnation blir lönsammare i exempelvis mindre tätorter och i de mindre attraktiva delarna av de större städerna?
• Kan lagstiftning och statliga stödsystem möjliggöra för kommuner som exempelvis vill villkora markanvisningar med ”rimliga hyresnivåer” i de nybyggda husen?

Blandade områden har många dimensioner, men en grundläggande faktor är att det ska finnas olika upplåtelseformer. Ett område med såväl hyresrätt som bostadsrätt och äganderätt är mer socialt hållbart och bidrar bättre till tillväxt och ett gott samhällsbygge. Men upplåtelseformen får inte i sig vara en ny form av klassmarkör: även normalinkomsttagare ska kunna välja att bo i äganderätt. Socialdemokratin bör formulera en ny egnahemsrörelse: att äga sitt boende ska inte vara förbehållet de med mest pengar, lika lite som hyresrätt ska vara ett boende endast för dem med lägst inkomster.

För detta krävs en översyn av bostadsfinansieringen. Bankerna ser redan idag över hur mycket de lånar ut för byggprojekt och med de 700 000 bostäder som ska byggas i åtanke behöver staten/politiken ta ansvar för att tillräckligt med kapital finns tillgängligt.

Även vad gäller finansieringsfrågorna krävs ett antal utredningar:
• Kan ett skärpt amorteringskrav ersätta dagens bolånetak?
• Kan ränteavdragen bidra till att fler får möjlighet att äga sitt boende, istället för att bara göra det extra lönsamt för dem som redan haft pengar att köpa hus eller bostadsrätt?
• Kan en utveckling av äganderätten vara ett sätt att göra så att fler kan köpa en lägenhet?
• Kan kooperativ hyresrätt bli ett mer attraktivt val genom statliga insatser?
• Kan blandade upplåtelseformer säkras på annat sätt än genom att det regleras i detaljplaner?
• Bör byggklar/byggbar mark beskattas särskilt?

2. Bygg bort bostadsbristen – och pressa kostnaderna
Bostadsbristen är ett allvarligt hot både mot Sveriges utveckling och mot människors möjligheter att förverkliga sina livsdrömmar.

När det saknas bostäder på en ort försvårar det för företag att hitta rätt arbetskraft, kommuner och landsting/regioner går miste om såväl utvecklingskraft som skatteintäkter och det omöjliggör

en hållbar stadsutveckling.

För den enskilde innebär bostadsbristen begränsade möjligheter, att hen inte har råd att skaffa den bostad man drömmer om.

Bostadsbristen innebär också att boendekostnaden drivs upp, eftersom fler är beredda att betala mer för de bostäder som ändå finns. Att bygga bort bostadsbristen är därför avgörande för att kunna skapa rimliga boendekostnader. Om bostadsbristen består kommer det som nås genom lägre byggkostnader annars att ätas upp av ökade bostadspriser på grund av högre efterfrågan än utbud.

För att öka byggtakten krävs insatser från alla aktörer. Från staten krävs en översyn om hur regelverk och lagstiftning påverkar, men även förändringar vad gäller finansiering och infrastruktur för att skapa fler bra lägen för bostäder. Från byggindustrin krävs effektivare processer och högre produktivitet. Från kommunerna krävs översyn av planprocesser och arbetssätt. Från fastighetsägarna krävs helhetssyn och långsiktighet för att i vissa fall acceptera lägre vinster under en byggnads första år.

Ett batteri av åtgärder krävs alltså.

En modell för hur infrastrukturinvesteringar kan finansieras med hjälp av framtida värdeökningar kring exempelvis stationsområden behöver tas fram, utifrån de resonemang som finns i såväl Sverigeförhandlingen som i regeringens 22 steg för fler bostäder. Genom en typ av omvänd förskottering öppnas nya lägen för bostäder och arbetsplatser och statens investering kan delvis finansieras av att kommuner och fastighetsägare ”betalar tillbaka” genom att avstå en del av de framtida vinsterna.

Genom tydligare uppdrag till de statliga myndigheterna skapas bättre förutsättningar för ökat byggande. Staten bör ålägga de statliga bolag som äger mark runtom i landet att sälja marken, till ett marknadsmässigt pris, till den kommun som önskar köpa den för att kunna markanvisa fler bostäder och arbetsplatser. Det ökade värde som skapas när exempelvis icke-planerad statlig mark säljs för bostäder skulle kunna återgå till staten, efter att kostnader för exploatering räknats bort.

Rätt använt är kommunernas markinnehav ett kraftfullt verktyg för såväl ett ökat bostadsbyggande som för ett bättre byggande. Kommunernas möjligheter att bedriva en aktiv markpolitik och att bygga upp en markreserv bör underlättas. Att återinföra en kommunal förköpsrätt i modern tappning är en möjlighet som med fördel kan övervägas för att stärka den aktiva markpolitiken ute i kommunerna.

På många ställen skulle relativt enkla åtgärder från Trafikverket kunna skapa möjlighet för

attraktiva lägen för bostäder eller arbetsplatser. Bullerskydd eller andra skydd runt exempelvis ett järnvägsspår trafikerat av farligt gods kan möjliggöra bebyggelse ända fram till spåret. Det bör också prövas om bullermätning inomhus skulle kunna ersätta mätning vid fasad i exempelvis järnvägsnära lägen, i så fall kompletterat med stränga krav på skyddad utomhusmiljö och andra skyddsåtgärder.

I de flesta tillväxtkommuner skulle sådana åtgärder från Trafikverket och andra statliga myndigheter över tid skapa värdeökningar, som även de genom särskild lagstiftning kan återgå till staten.

Det ökade samspel som därmed krävs mellan staten, kommunerna och fastighetsägare runtom i landet borde vara Länsstyrelsens ansvar att samordna och underlätta. Därigenom tydliggörs också Länsstyrelsernas ansvar för att vid avvägningar mellan olika intressen prioritera upp intresset av fler bostäder och mer arbetsplatser. Att korta handläggningstider, och överklaganden, är ett annat sätt som staten kan bidra till kortare byggprocesser. Samma typ av tidsgränser som kommunerna åläggs vid exempelvis bygglovsprövning (10 veckor) är en utgångspunkt för statliga myndigheter och domstolsväsendet.

Det är rimligt att det finns en koppling mellan hur kommuner bidrar till stadsutveckling och byggande, genom att exempelvis detaljplanera mark, och antingen statsbidrag eller det kommunala skatteutjämningssystemet. De kommuner som tar det största ansvaret för att bygga bostäder och planera för arbetsplatser och verksamhet bör också få ekonomisk nytta av det, jämfört med de kommuner som skulle kunna planera för byggande men inte gör det. Hur en sådan koppling kan utformas måste utredas så att den bidrar till mer byggande där behovet av nya bostäder finns, utan att för den skull försämra situationen för de kommuner som har en vikande marknad eller av andra skäl har svårt att bidra till ökat byggande.

Ett ökat samspel mellan den nationella nivån och kommunernas handläggning är också tillämpligt när det gäller industriellt byggande. Genom att exempelvis modellhus eller delar av modellhus typgodkänns kan handläggningen förenklas för kommunerna. Exempelvis kan man tänka sig att badrums-moduler, köksmoduler eller sovrumsmoduler är typgodkända och att bygglovsprövningen i respektive kommun uteslutande kan inriktas på den yttre gestaltningen och hur byggnaden samspelar med resten av området. Denna typ av typgodkända moduler skulle också kunna bidra till ett mer klimatsmart byggande, exempelvis ökat trähusbyggande.

För många kommuner med en lång historia innebär möjliga fornlämningar stora problem vid planering och byggande. Den osäkerhet som uppstår genom att arkeologiska utgrävningar kan kosta stora pengar och att utgrävningar i vissa fall måste föregå planeringen förhindrar byggande även där historiska lämningar sedan inte visar sig förhindra byggnation. Hur kostnaderna för detta ska fördelas bör utredas särskilt.

En ökad dialog och statliga stöd till de kommuner som på olika sätt prövar nya och mer effektiva metoder kan också vara ett sätt att underlätta kunskapsspridning och effektivisera processerna i landets kommuner.

Ett av skälen till de ökade byggkostnaderna i Sverige är bristen på utbildad arbetskraft och bristen på tillräcklig konkurrens på byggmarknaden. I båda fallen krävs ett ökat samarbete mellan den nationella nivån och den kommunala: utbildningar måste ges både på kommunal nivå och på universitet och högskolor, fler aktörer på byggmarknaden kräver sannolikt både målmedveten markanvisning till utländska aktörer och statliga insatser för att motverka kartellbildning och liknande.

Det finns behov av ökad konkurrens inom byggbranschen. De fyra totaldominerande aktörerna behöver få reell konkurrens. För att kunna börja pressa priser och öka kapaciteten i byggandet behöver större utländska företag kunna etablera sig. Det är bra att Regeringen adresserat frågan.

Bristen på rätt kompetens är idag ett stort hinder för tillräckligt byggande. Arbetsförmedlingen kan idag lista flera av yrkesgrupperna kopplade till byggindustrin bland bristyrken. Detta samtidigt som vi fortfarande ser en arbetslöshet bita sig fast i delar av våra städer och kommuner. Nyckeln här är naturligtvis utbildning, praktik inom dessa yrken och snabbspår in till jobb bland de som skulle kunna ta ett jobb inom denna bransch. Kompetensförsörjningen är ett måste för att klara ett bostadsbyggande på de nivåer som krävs. Idag larmar bostadsföretag att de inte klarar av att lämna anbud eftersom de saknar arbetskraft. Konkret handlar det om behov av kompetensförsörjning inom bygg, projekt, plan, VA-ingenjörer, lantmätare och planarkitekter. Vi vill se en prioritering av bristyrken och en fortsatt satsning på KY-utbildning och yrkeshögskoleutbildningar. Det behövs insatser för att locka fler till byggbranschen. Vi ser gärna högskolebehörighet på byggprogrammet!

3. Ett Sverige som växer både i städer och på landet
Sverige urbaniseras i en högre takt än de flesta andra länder i Europa. Det är i sig inte konstigt: ett så litet och utspritt land som Sverige behöver växande städer där kunskapsspridning, matchning och kreativitet underlättas. Rätt planerade stadsmiljöer är en viktig tillväxtfaktor: blandade områden med mycket mötesplatser föder exempelvis fler affärsidéer än ensidiga och ensliga miljöer.

Genom att förtäta, bygga högre och utnyttja bra lägen som är lättillgängliga för kollektivtrafik eller cykel kan fler mellanstora städer utvecklas till attraktiva miljöer för såväl kreativa näringar som för kultur, attraktioner och ökad tillväxt. Det skapar också bättre förutsättningar för klimatsmarta städer. Regeringens satsning på stadsmiljöavtalen är välkommen.

Därför är urbaniseringen en förutsättning för Sveriges konkurrenskraft. Samtidigt måste det vara en nationell angelägenhet att hela Sverige ska leva.

Med ett så kraftigt tryck som idag på de stora och medelstora städerna finns risken att avkastningskraven trissas upp så att ännu fler byggprojekt på landsbygd eller i mindre tätorter bedöms vara olönsamma när marknadens bedömning blir den enda rådande.

Den här frågan är avgörande om byggnationen ska kunna hållas uppe utanför de större städernas A-lägen vid en nedgång på marknaden. Om man vill rikta detta mot enskilda platser och projekt bör det kopplas till de bedömningar/sammanställningar som länsstyrelsen gör över bostadsbristen i respektive kommun samt det ansvar man har kring bostadsförsörjningen.

En översyn av avskrivningstider för nybyggda bostäder som ger allmännyttan, eller hyresfastigheter med ”rimliga hyror” möjlighet att tillämpa längre avskrivningstid, eller att kunna skjuta upp nedskrivningsbehov av värdet vid nybyggnation, bidrar till att fler bostäder kan byggas även på orter där det idag inte anses vara marknadsmässigt att bygga nytt. Samma förändringar skulle sannolikt vara effektivt för att underlätta nybyggnation av bostäder i de miljonprogramsområden som domineras av hyreslägenheter.

I många fall är det liknande insatser som krävs i landets mindre tätorter och i många av de hyresrätts-dominerade miljonprogramsområdena i landets medelstora städer. I storstäderna är det i allmänhet lönsamt att bygga nya och mer profilerade bostäder i, eller i anslutning till, miljonprogramsområdena. I landets medelstora städer är dock i allmänhet fastighetsvärdena i dessa områden för låga för att nybyggnation ska anses vara lönsam.

Statliga kreditgarantier kan vara en annan modell för att åstadkomma mer byggnation i mindre tätorter eller i miljonprogramsområden.

Självkritik en bra utgångspunkt för framtidssatsningar…

Vi måste vara självkritiska inom vårt parti. Under allt för lång tid har bostadspolitiken inte fått den plats i partiets idéutveckling och studietradition som behövs.

Partistyrelsen behöver lyfta upp bostadspolitiken bland de områden där förtroendevalda får möjlighet till vidareutbildning, vi kan inte bara utgå ifrån att vi kan hantera den frågan i våra arbetarekommuner. Det gäller inte minst hur vi använder våra kommunala bostadsbolag för ett ökat bostadsbyggande och en klok förvaltning och vilken vägledning som ges till alla de förtroendevalda på olika nivåer inom politiken som jobbar med bostadspolitik.

Idag saknas vägledning i form av riktlinjer på flera områden inom bostadspolitiken. Vår önskan är att partistyrelsen kan ges i uppdrag att ta fram sådana riktlinjer.

Partikongressen föreslås besluta:

A20:1 att kongressen ger partistyrelsen i uppdrag att ta fram bostadspolitiska riktlinjer för en sammanhållen bostadspolitik för hela landet (såväl kommunal-, regional- som nationell nivå). Denna bör även innehålla en ny ”egnahems-vision”

A20:2 att Socialdemokraterna ska verka för ökad rörlighet på bostadsmarknaden, och att pröva behovet av särskilt anpassat bostadsbidrag för att möjliggöra fler flyttar och fler valmöjligheter

A20:3 att Socialdemokraterna ska initiera en utredning om finansiering av byggande, som exempelvis kan pröva statliga kreditgarantier, en femårig låsning av fastighetsvärdet på nybyggda fastigheter och om allmännyttan, eller hyresfastigheter med ”rimliga hyror”, ska få möjlighet att tillämpa längre avskrivningstid eller kunna skjuta upp nedskrivningsbehov av värdet vid nybyggnation

A20:4 att Socialdemokraterna ska verka för att staten underlättar för kommuner som vill villkora markanvisningar med ”rimliga hyresnivåer” i nybyggda hus

A20:5 att Socialdemokraterna verkar för en översyn göras av amorteringskrav och bolånetak som kombinerar möjligheten att finansiera bostadsköp med en ansvarig finanspolitik

A20:6 att Socialdemokraterna ska verka för att det utreds om statliga insatser för att uppmuntra kooperativ hyresrätt, utveckling av äganderätten eller förändringar i ränteavdragen för att bidra till att fler ska få möjlighet att äga sitt boende

A20:7 att Socialdemokraterna ska verka för att en modell för hur infrastrukturinvesteringar kan finansieras med hjälp av framtida värdeökningar tas fram

A20:8 att ta ställning för att statliga företag ska vara tvungna att sälja byggbar mark till kommuner som vill planlägga och markanvisa marken för bostäder och arbetsplatser

A20:9 att ta ställning för att alla statliga myndigheter ska underlätta byggande av bostäder och arbetsplatser, exempelvis genom att Trafikverket i högre grad möjliggör byggande i attraktiva lägen vid vägar och järnvägar

A20:10 att ta ställning för att samtliga statliga instanser ska åläggas tidsgränser för handläggningstider och överklaganden

A20:11 att ta ställning för att statsbidrag eller skatteutjämningssystem ska användas för att få alla kommuner att möjliggöra byggande genom exempelvis planlagd mark eller markreserv

A20:12 att Socialdemokraterna ska ta initiativ som uppmuntrar industriellt byggande, exempelvis genom typgodkännande av badrums-moduler, köksmoduler eller sovrumsmoduler

A20:13 att Socialdemokraterna ska verka för fler statliga utbildningar inom bygg- och stadsplaneringsbranschen

A20:14 att uppmana alla kommuner att göra insatser för att locka fler till byggutbildningar på gymnasial nivå

Socialdemokraterna Stockholms län
Stockholms läns partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A21

BJUVS ARBETAREKOMMUN

Allt gods på järnväg

För att minska miljöpåverkan och hindra lastbilsolyckor med trötta och stressade förare.

Partikongressen föreslås besluta:

A21:1 att verka för att gods överförs till järnväg

Bert Roos, Mickael Persson
Bjuvs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A22

ÖSTERGÖTLANDS PARTIDISTRIKT

Arkeologiska undersökningar ett ekonomiskt hinder för fler bostäder

För oss socialdemokrater är bostadsfrågan en viktig del av välfärden. Det grundläggande är att alla ska ha rätt till en bostad. Vår bostadspolitik syftar även till att motverka segregering därför måste det erbjudas bostäder med olika upplåtelseformer centralt i våra städer. Vidare handlar vår bostadspolitik om att bostäderna ska ha en tillräckligt hög kvalité och att bostäderna är miljöanpassade för att klara våra krav på ett ekologiskt hållbart samhälle.

Det finns fler ambitioner med bostadspolitiken men det finns också generella slutsatser vi kan dra. Idag finns ett behov av att bygga fler bostäder och vi måste stimulera bostadsbyggande. Om viljan att bygga fler bostäder möter stora hinder kommer viljan att avta. Är en byggprocess osäker kommer den att avbrytas. Vi måste därför se till att ta bort de onödiga hinder som finns för att bygga bostäder och minska den osäkerhet som idag präglar bostadsbyggandet.

För många kommuner med en lång historia begränsas möjligheten att bebygga vissa markområden betydligt. Om man vill bygga på mark där det kan finnas fornlämningar ska enligt Kulturminneslagen Kap 1 och 2 länsstyrelsen ge besked om hur långtgående undersökningar som krävs. I vissa fall behövs en utgrävning för att dokumentera och ta bort fördämningarna. Enligt lagstiftningen ska den enskilda byggherren själv bekosta undersökningen av utgrävningen.

När det gäller tiden för arkeologiska utredningar och utgrävningar så tar de en viss tid. Här kan byggherren vinna tid genom att starta processen tidigt. Den andra osäkerhetsfaktorn är kostnaden för utredningar och utgrävningar. Arkeologiska utredningar och utgrävningar bidrar till att bygga upp kunskapen om vår historia. Det finns därför anledning att överväga om kostnaden för detta ska bäras av enstaka byggherrar eller om den kan fördelas på ett större kollektiv. För att inte försena eller stoppa ur allmän synpunkt viktiga projekt bör de arkeologiska kostnaderna begränsas till en andel av hela projektkostnaden.

Detta ger inte den exakta kostnaden men skapar rimlig förutsägbarhet i ett bygg- eller anläggningsprojekt. De arkeologiska kostnader som inte täcks inom ett takbelopp bör istället balanseras på andra sätt då det är av nationellt intresse att dessa utgrävningar och undersökningar görs. Det är rätt och viktigt att undersökningar görs av marken innan man börjar bygga men det är av nationellt intresse och orimligt att enskilda projekt eller den enskilda byggherren ska stå för kostnaden. Dagens system leder till att många byggprojekt inte blir av.

Partikongressen föreslås besluta:

A22:1 att en översyn görs av kostnaderna i samband med arkeologiska undersökningar och som i dag belastar enskilda byggprojekt

Östergötlands partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A23

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Att använda VA taxan i förebyggande åtgärder

Den 31:e augusti 2015 svämmade Malmö bokstavligen över till följd av ett 100-års regn. Ett regn på mer än 100 mm under 24 timmar. Liknade regnoväder har drabbat flera städer i Sverige. Detta har medfört mänskligt lidande, skador på fastigheter, fordon mm, och landar i enorma skador för fastighetsägare, kommuner och försäkringsbolag.

Liknande situation drabbade Köpenhamn och under juni 2011. Där landade skadorna på mer än 7 miljarder danska kronor. Vad många upplevt efter dessa båda skyfall är problematiken med ansvarsfördelningen och vilken lösning är bäst.

Många framhåller Köpenhamn som en förebild i arbetet med skyfallsplanering och implementeringen av förebyggande åtgärder, något man ser väldigt lite av i Sverige. Skälet är väldigt enkelt eftersom man i Danmark snabbt ändrade VA lagen på så sätt att VA taxan kunde användas i förebyggande åtgärder, att bygga öppnadagvattensystem, att montera backventiller och annat. Något som är förbjudet i Sverige.

Vid alla utredningar lyfter man upp kostnaderna som problemet, men glömmer de enkla lösningarna på problemet. Kommuner, VA förbund och försäkringsbolag kan tillsammans och i utvecklat samarbete gemensamt säkert hitta både enkla och effektiva lösningar. En ändring av VA lagen skulle innebära att kommunerna kan arbeta förebyggande med öppendagvatten hantering, montering av backventiler till reducerat pris eller gratis i småfamiljshus och/eller större fastigheter mot att de leder regnvattnet från taket till egna tomten. Fastighetsägare och kommunen skulle i samarbete med försäkringsbolagen, i förebyggande arbete, på så sätt minska mänskligt lidande, göra stora kostnadsbesparingar och därigenom minska de enorma kostnaderna som uppstår för både kommuner, VA förbund, försäkringsbolag och privatpersoner. VA-lagen måste därför förändras så att VA-taxan fortsättningsvis kan användas för förebyggande insatser.

Partikongressen föreslås besluta:

A23:1 att Socialdemokratiska partikongressen beslutar ge partistyrelsen i uppdrag att införa en ny VA lag där VA taxan får användas till förebyggande åtgärder

Milan Obradovic
Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A24

MALMÖ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Avdragsrätt för bosparande

I dagsläget ser vi ökade klyftor och sämre möjligheter till eget boende inte minst med tanke på att bostadsbristen. Den håller ett järngrepp om Sverige och har inga planer på att släppa.

Samtidigt som kravet på 15 procent i kontantinsats har gjort det svårare för de utan en förmögenhet att köpa en bostadsrätt, ombildas allt fler hyresrätter. Och de hyresrätter som faktiskt byggs blir allt dyrare.

Kvar finns den svekfulla andra- och tredjehandsmarknaden där svartkontrakt och ockerhyror regerar. En egen bostad är en mänsklig rättighet, alla ska kunna komma hem och stänga dörren om sig i sitt eget boende. I Norge har man med gott resultat funnit en modell BSU (Boligsparing for ungdom). Modellen innebär ett maxsparande på 25 000:- om året ett tak på 300 0000:- för avdragsrätt på sitt bosparande. Avdragsrätten är 20 % och man har en hög sparränta på boendet 3,25 %.

Partikongressen föreslås besluta:

A24:1 att socialdemokratiska partikongressen beslutar ge partistyrelsen i uppdrag att verka för avdragsrätt för bosparande

Milan Obradovic, Sentrums S-förening
Malmö arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A25

LERUM ARBETAREKOMMUN

Begränsa möjligheten till överklagande

Enligt en rapport som Hyresgästföreningen har tagit fram så bor nu 94 procent av befolkningen i Sverige i en kommun där det råder bostadsbrist. Det är en siffra som ökat kraftigt de senaste åren. Bara sedan förra året har antalet kommuner med brist ökat med 57 stycken, eller 31 procent. Av Sveriges 290 kommuner anger nu 240 att de har brist på bostäder i kommunen som helhet. För tre år sedan var det bara hälften så många, 126 stycken. 2016 är det endast 40 kommuner som uppger att de har balans på bostadsmarknaden, och 10 som har överskott på bostäder.

En av anledningarna till att det byggs för lite bostäder är att det tar allt för lång tid att få igenom detaljplaner och bygglov. I ett läge där bostadsbristen i Sverige är akut och det behövs ännu fler bostäder för att ordna bostäder till nyanlända som har kommit i Sverige så är detta en ohållbar situation.

Många detaljplaner överklagas så långt det är möjligt vilket fördröjer byggprocessen med ibland flera år. Självklart ska det finnas en demokratisk möjlighet att pröva politiska beslut men det behövs någon form av begränsning för att minska överklagandet till högre instanser.

Partikongressen föreslås besluta:

A25:1 att Socialdemokraterna verkar för att se över möjligheten att begränsa överklagande av detaljplaner och bygglov till högre instanser

Dennis Jeryd
Lerum arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A26

MALMÖ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Bilmålvakter

Begreppet bilmålvakt används om personer som av någon anledning går med på att registreras som ägare till ett fordon i stället för fordonets verklige ägare. Genom att använda en bilmålvakt undgår fordonets verklige ägare betalningsansvar för fordonsrelaterade skatter och avgifter eftersom den registrerade ägaren (dvs. bilmålvakten) är betalningsskyldig. Bilmålvakten betalar dock aldrig varken, försäkringar, skatter eller avgifter och både stat och kommuner går därmed miste om stora intäkter samtidigt som förfarandet skapar stora kostnader för samhället.

Enligt Kronofogdemyndigheten var det sammanlagda skuldbeloppet för de fordonsrelaterade skulderna nästan 1,9 miljarder kronor i början av 2016. En lagändring skulle enkelt kunna lösa problemet, allt som behövs är politisk vilja och mod. Sätter vi en högsta gräns på antal registrerade fordon för vilka en privatperson kunde vara registrerad som ägare till kan problemet lösas eller åtminstone minskas i stor grad. En rimlig gräns kunde vara fem (5) fordon för vilka en person kunde vara registrerad som ägare till och därefter kan möjligheten ges att söka dispens för ytterligare fordonsinnehav. En förutsättning för dispens torde vara att den sökande inte har några skulder hos kronofogdemyndighet eller kommun.

Den tidigare lagändringen där det möjliggjordes att fordon med en skuld på över 5000:- kan beslagtas har blivit ett slag i luften, ett tandlöst förslag som skapat en devalvering av fordonskvalitéerna på bilmålvakternas fordon.

Vi ser att ett stort antal fordon har beslagtagits och därefter skrotats, men vi ser även att verksamheten fortsätter. Och nu med en tydlig trend som visar att på att kvalitén på deras fordon blir allt sämre. Att fordonskvalitén blivit sämre kan enbart vara i syfte att minska förlusten på det beslagtagna fordonet och därmed säkra den ekonomiska vinsten för bilmålvakten.

Detta förfarande innebär att ett stort antal oförsäkrade, oskattade och obesiktigade fordon med allt större säkerhetsbrister än vi tidigare sett kör runt på våra gator och därmed utgör en fara för

såväl medtrafikanter som oskyddade fotgängare. Detta är också en rättvisefråga. För gemene man som inte nyttjar sig av en bilmålvakt måste samhällets oförmåga att agera mot bilmålvakterna te sig oförståeligt.

Enligt uppgift från polismyndigheten är bilmålvakternas fordon oftare inblandade i både buskörningar och bilbränder än andra fordon. Det är dags för oss Socialdemokrater att ta ansvar och sätta stopp för denna verksamhet.

Partikongressen föreslås besluta:

A26:1 att Socialdemokratiska partikongressen beslutar ge partistyrelsen i uppdrag att verka för ett tak på 5 registrerade fordon per privatperson med möjlighet till dispens. Dispensen ska endast kunna ges om den sökande inte har skulder hos kronofogden

Milan Obradovic, Sentrums S-förening
Malmö arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A27

JÖNKÖPINGS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Bostad åt alla

Behovet av nya bostäder är enormt. Enligt Boverket krävs över 700 000 nya bostäder till 2025. Men det är inte vilka bostäder som helst som behövs – det är framförallt bostäder som även låg- och normalinkomsttagare har råd att bo i. Bostadsbristen utgör idag ett allvarligt hot mot såväl samhällsekonomin som människors rätt till ett hem. Regeringen har levererat ett antal förslag som leder i rätt riktning, till exempel byggbonus till kommunerna, bostadsbyggande på statligt ägd mark och förenklad kontroll av serietillverkade hus. Men för att garantera rätten till en bostad behöver ännu mer göras. Riktigt stora behov kräver riktigt stora reformer.

Och att bygga bostäder är dyrt. Därför är det en grundförutsättning att det finns goda möjligheter att låna pengar till nya bostadsprojekt. Ju bättre lånevillkoren är, desto lägre hyra krävs för att projektet ska gå runt. Med dagens enorma behov av nya bostäder riskerar bostadsbolagens möjlighet att hitta riskvilligt kapital att bli en flaskhals som håller tillbaka nyproduktionen. För att byggandet ska kunna öka krävs därför att staten tillhandahåller lån med förmånliga villkor till bostadsproducenter. Detta görs rimligtvis mot villkoret att hyran hålls på en låg nivå. En del av kapitalet skulle med fördel också kunna öronmärkas för utlåning till byggande av studentbostäder. Men det räcker inte för staten att bara försöka stimulera andras byggande. Sedan den statliga bostadspolitiken i princip avvecklades i början av 90-talet har marknadskrafterna styrt byggandet. Resultatet: en bostadsbrist i nivå med den i början av 1900-talet och kraftigt ökande

boendekostnader.

Men för bostadsföretagen är bostadsbrist en ekonomiskt lönsam affär eftersom det gör det möjligt att ta ut högre hyror och priser, varför de saknar incitament att på egen hand bygga efter samhällets behov. Därför är det dags att staten helt sonika bygger bostäder i egen regi. Regeringen har redan öppnat upp för att det statliga företaget Akademiska Hus ska kunna bygga studentbostäder, men bör också inrätta ett statligt allmännyttigt bostadsbolag som får ansvar för ett mer storskaligt och industriellt byggande. Visst är det reformer som kostar, men om bostadsbristen inte byggs bort riskerar det att kosta samhället mycket mer än att ta tag i problemen. Dessutom kan Sverige idag låna till rekordlåg ränta, vilket skapar en närmast historisk möjlighet att sätta fart på produktionen av nya bostäder. Det är en chans vi inte har råd att försumma.

Partikongressen föreslås besluta:

A27:1 att	Socialdemokraterna verkar för att staten ska erbjuda förmånliga lån till byggande av hyresrätter
A27:2 att	Socialdemokraterna verkar för att ett statligt allmännyttigt bostadsbolag inrättas

SSU Jönköping
Jönköpings arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A28

KILS ARBETAREKOMMUN

Bostadsbrist där marknaden inte vill investera

Nybyggnadspriset kontra marknadsvärdet är ett stort hinder för många kommuner idag att göra nödvändiga investeringar i bostäder. Vill vi att hela Sverige ska kunna växa behöver vi se över förutsättningarna för byggandet av nya bostäder.

I vissa kommuner finns inte heller privata aktörer som kan göra investeringen på grund av ekonomiska skäl. Behoven finns men inte medlen. Kommunala investeringar i så självklara rättigheter som ett eget boende borde inte drabba kommuninnevånarna via kommunalskatten på det sätt det gör idag. Bostadsbristen är ett faktum idag i många kommuner. Vi anser att detta är ett gemensamt ansvar på nationell nivå och borde finansieras kollektivt där marknaden inte finns. Behoven finns som sagt och går inte blunda för, frågan är hur ser vi på möjliga lösningar?

Partikongressen föreslås besluta:

A28:1 att kommunala investeringar i så självklara rättigheter som ett eget boende inte skall drabba kommuninnevånarna via kommunalskatten. Detta är ett gemensamt ansvar på nationell nivå

A28:2 att har inte marknadsvärdet blivit uppvärderat till nybyggnadspriset inom 3 år från nybyggandet skall statlig ersättning utges för hyresbostäder. Motsvarande XX % av mellanskillnaden av marknadsvärdet och nybyggnadspriset

A28:3 att partistyrelsen utreder hur stor ersättningen procentuellt skall vara mellan marknadsvärdet och nybyggnadspriset

A28:4 att partistyrelsen kommer med förslag på hur bostadsbristen skall lösas där marknadskrafterna saknar förutsättningar för byggande av bostäder

Anders Johansson
Kils arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A29

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Bostadsbrist för ungdomar

Det finns många ungdomar som har svårt att få en bostad.

Partikongressen föreslås besluta:

A29:1 att det byggs tillräckligt med billiga hyreslägenheter så att alla har råd att hyra en lägenhet

Persiska Socialdemokratiska Förening
Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A30

GÖTEBORGS PARTIDISTRIKT

Bostadspolitik

Öka takten på offentliga investeringarna i trafik och bostäder
Att underskottet på bostäder i Sverige är stort råder det ingen tvekan om. De skenande priserna

på bostadsrätter och villor är en indikator, de långa köerna till hyresrätter en annan. Allt för få bostäder har byggts under allt för lång tid. Det går att se en ökad byggtakt de senaste åren, men under en lång period har en bostadsskuld byggts upp.

Boverket bedömer i byggbehovsprognosen 2016 att byggbehovet fram till 2025, räknat från 2015, är i storleksordningen 710 000 bostäder. Rapportförfattarna till rapporten Behov av Bostadsbyggande (2005) menar att det handlar om byggvolymer i nivå med miljonprogrammet. En stor andel av behovet ligger dessutom i närtid. Störst behöv är i storstäderna.

Det är därför glädjande att se hur regeringen satsar 55 miljoner kronor per år i budgetpropositionen för 2017 på att det ska bli snabbare, enklare och billigare att bygga. Idag leder omfattande byggregler och brist på kompetens och resurser i planprocessen till att det tar onödigt lång tid att få fram nya bostäder. Det är även positivt att regeringen satsar på att förenkla byggreglerna och korta handläggningstiderna.

Sverige har haft bostadsbrist under lång tid. Trots att det nu byggs fler bostäder än på länge räcker det inte. Regeringen genomför den största bostadspolitiska satsningen på 20 år för att det ska byggas ännu fler bostäder. Sedan tidigare finns bland annat satsningar på investeringsstöd, kommunbonus och renoveringsstöd. Regeringen presenterade i juni 2016 även ett 22-punktsprogram för ökat byggande. Allt detta är positivt, men det är viktigt att både takten och ambitionsnivån håller i sig även i kommande budgetar och förslag.

Hållbara bostäder och effektiv infrastruktur
Hållbarhet är ett viktigt perspektiv när man diskuterar nya investeringar i bostad och infrastruktur. Regeringens senaste budget utgör den största investeringsbudgeten inom hållbarhetsområdet i Sveriges historia. Investeringarna görs inom framför allt fyra områden: omställningen till förnybar energi, fossilfria resor, 'hela Sverige är med' och internationella klimatinvesteringar. Totalt uppgår investeringarna till 12,9 miljarder kronor för perioden 2017-2020.

Genom Klimatklivet satsar regeringen totalt 3,5 miljarder kronor på regionala och lokala initiativ för att minska utsläppen av växthusgaser. Det matchas med minst 50 procents medfinansiering av företag, kommuner, landsting och bostadsrättsföreningar. Därmed möjliggörs klimatinvesteringar i Sverige för ca 7-9 miljarder kronor under 2015-2020.

Regeringen föreslår en utökad satsning på stadsmiljöavtalen. Avtalen lanserades för att bidra till hållbara stadsmiljöer genom stöd till investeringar i kollektivtrafik. Nu utvidgas stödet till att omfatta även investeringar i cykelinfrastruktur. De 500 miljoner kr per år 2015-2018 som tidigare gällt ökas med 250 miljoner kronor 2017 och med 500 miljoner kronor 2018.

Som ett led i omställningen till fossilfrihet fortsätter regeringen att stärka järnvägen för att

förbättra förutsättningarna för att fler resor och transporter ska kunna ske med tåg. Regeringen avsätter 5,9 miljarder till en förstärkning av resurserna till drift- och underhåll av järnvägen under perioden 2019-2020 och avser att lämna en infrastrukturproposition till riksdagen med förslag till ekonomiska ramar för en nationell plan för perioden 2018–2029.

En särskild satsning på 200 miljoner kronor genomförs under 2017 för att höja järnvägens kapacitet och göra systemet mer robust. Regeringen har gjort rätt investeringar med syfte att modernisera och stärka hållbarheten i trafikinfrastrukturen.

Samtidigt är trafikinfrastrukturen i Sverige en ständig källa till frustration bland medborgarna och näringslivet. Avbrott och förseningar i tågtrafik, trångt på vägar, trångt på cykelbanor, begränsningar i regional- och pendeltågstrafik, kapacitetsproblem för anslutande väg och järnväg vid hamnar och längre tider för godstransport på järnväg är bara några exempel där fler insatser behövs.

Att vara socialdemokrat är att kunna vara stolt, men aldrig känna sig nöjd. Utöver de mer akuta utmaningarna är det hög tid att kraftigt höja ambitionerna för fler klimatvänliga transporter, både av personer och gods.

En stark allmännytta
Det får aldrig råda någon tvivel om allmännyttans roll och framtid som en kritiskt instrument i den kommunala verktygslådan för att säkra billiga och trygga bostäder. För Socialdemokrater är det viktigt med livskraftiga och ekonomiskt starka allmännyttiga bostadsbolag för att klara bostadsförsörjningen och för att föra en social bostadspolitik.

I egenskap av demokratiskt ägda företag ska dessa verka för allmännyttiga mål. Alla människor ska ha rätt till en bra bostad till rimliga kostnader. Hyressättningen på bostadsmarknaden ska styras av ett bruksvärdessystem som garanteras genom kollektivt förhandlade hyror. Genom hyror som motsvarar bostadens standard och kvalitet är syftet att kunna ge alla hyresgäster, oberoende av inkomst, en bra bostad till en rimlig kostnad.

Ibland hävdas det att det är bruksvärdessystemets fel att det byggs så få hyresrätter. Socialdemokraterna vidhåller att det är bostadsbristen och den prispress uppåt den för med sig på ägda bostäder som skapar ett tryck uppåt även på hyrorna. Dessutom kan fastighetsägare redan i dag sätta s.k. presumtionshyror på nybyggnation som kan ligga långt över bruksvärdet för hyresrätten. Den socialdemokratiska lösningen här bör vara att möta bostadsbristen genom att bygga fler bostäder, inte genom att låta redan höga hyror pressas ännu högre.

Det är därför marknadshyror är fel väg att gå. Konsekvensen av införda marknadshyror riskerar bli kraftigt höjda hyror, vilket i sin tur riskerar få en av två konsekvenser. Antingen att bostadsbidragen höjs i liknande takt och att dessa höjda bidrag sedan i huvudsak går åt till att

subventionera hyresvärdars vinster. Eller så försvårar högre hyror för låg- och medelinkomsttagare att bo kvar i attraktiva områden, och därigenom driver förslaget på bostadssegregationen.

Det är viktigt att vi bygger bostadsområden som är trygga både för män och för kvinnor.

Partikongressen föreslås besluta:

A30:1 att	Socialdemokraterna verkar för att ge allmännyttan en tydligare roll och syfte för att bygga bort bostadsbristen i enlighet med vad som anförs i motionen
A30:2 att	Socialdemokraterna under kommande år ska arbeta för ökade investeringar bostäder och trafikinfrastruktur i linje med det som anförs i motionen
A30:3 att	omställningen till en mer hållbar trafikinfrastruktur framhålls som särskilt viktig aspekt i utformningen av framtida investeringar
A30:4 att	Socialdemokraterna verkar för en feministisk stadsplanering skrivs in som ett perspektiv i plan- och bygglagens regler om översiktsplanering

Göteborgs partidistrikt
Göteborgs partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A31

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Bostadspolitiken

Bostaden en social rättighet och den sociala boendepolitiken är en omistlig del av den socialdemokratiska välfärdspolitiken. Målen är tydliga. Alla ska ges förutsättningar att leva i goda bostäder till rimliga kostnader. Boende- och bebyggelsemiljön ska bidra till jämlika och värdiga levnadsförhållanden. Vårt mål är att skapa boende och bostadsområden som har något som tilltalar alla, med olika typer av bostäder och upplåtelseformer. Segregationen ska motverkas..

Målen för den sociala bostadspolitiken är uppfordrande. Bostadsbristen är idag påtaglig. Unga har svårt att ta sig in på bostadsmarknaden. Inkomstsvaga hushåll har det särskilt besvärligt. Segregationen ökar. Det är uppenbart att både den nationella nivån och den kommunala måste ta ett större ansvar för att lösa de bostadspolitiska utmaningarna.

Det handlar om en politik för att bygga bort bostadsbristen, utforma ett hållbart bostadsfinansieringssystem och skapa neutrala villkor mellan upplåtelseformerna. Att utveckla allmännyttan, renovera och bygga om miljonprogrammets bostäder och bedriva ett aktivt arbete

mot segregationen är andra viktig gemensamma uppgifter

BOSTADSBRISTEN
Bristen på bostäder o då särskilt hyresbostäder börjar nu få samma omfattning som 1966 då den allvarliga bostadsbristen ledde fram till de politiska beslut som skapade miljonprogrammet. Enligt boverkets bedömning behövs det fram till 2025 byggas 710 000 nya bostäder. De senaste årens kraftig migration har ökat behovet påtagligt. 240 kommuner uppger sig ha bostadsbrist. Även om bostadsbyggandet ökat kraftigt är det långt ifrån tillräckligt och framförallt behövs det till en kraftigt ökad produktion av hyresbostäder till mer rimliga kostnader

Bostadspolitiken i Sverige bygger på en sedan länge etablerad arbets- och ansvarsfördelning mellan stat, kommun och marknad. Det är inte en aktör som har ansvaret, utan flera.

Staten ska se till att rättsliga och finansiella instrument finns tillgängliga för bostadsbyggandet och att den lagstiftning som berör boendet förbättrar marknadens funktionssätt. Det kommunala bostadsförsörjningsansvaret är tydligt och instrumenten för detta är främst det kommunala planmonopolet, en aktiv markpolitik och de allmännyttiga bostadsbolagen.

Ett kraftfullt investeringsstöd är nödvändigt för att öka produktionen av hyresrätter till rimliga kostnader. Regeringen har infört ett sådant investeringsstöd vilket är bra. Investeringsstödet bör kompletteras med bidrag till kommuner i syfta att stimulera nyproduktion med lägre markkostnader och rabatter på avgifter av olika slag.

De statliga företagen och verken bör ges i uppdrag att ställa statlig mark till förfogande på förmånliga villkor för bostadsbyggande.

En rad regelförändringar har gjorts eller planeras för at skynda på och förenkla planprocessen. En angelägen fråga är möjliggöra att byggloven direkt kan prövas mot översiktsplanerna.

Kommunerna har betydande ansvar för att stimulera bostadsbyggandet. Detaljplanerna och byggloven är i hög grad styrande också för bostadsprojektens ekonomi. Nya områden måste planeras med blandad bebyggelse och med en mångfald av lägenheter till varierande hyror. Alltför långtgående kommunala krav kan lägga hinder i vägen för bostäder till rimliga kostnader.

ETT NYTT BOSTADSFINANSIERINGSSYSTEM
Investeringsstödet är en åtgärd för snabbt öka produktionen av hyresrätter och kan på så sätt betraktas som en kortsiktig åtgärd. En utredning bör tillsättas med syftet att ta fram ett förslag till ett mer långsiktig bostadsfinansieringssystem i vilket också skattefrågorna beaktas. Tillgång till krediter på fördelaktiga villkor är en av frågorna som bör övervägas. Ett förbättrat kredit- och hyresgarantisystem liksom en statlig stimulans till bosparande bör finnas med i översynen.

Sveriges bostadsbestånd är av ganska ungt datum i förhållande till många andra länders. Bara 10 procent av bostadsbeståndet är äldre än 80 år. Och flertalet bostäder är byggda efter andra världskriget, många under miljonprogrammet 1965-1974. Av de äldre husen har mer än 60 procent genomgått omfattande renoveringar under de senaste 25 åren.

Det finns nu ett behov av renovera, utveckla och bygga om en hel del av det medelgamla bostadsbeståndet. Det är i första hand fastighetsägarens roll att sköta underhållet, men i delar av miljonprogramsområdena och särskilt i utflyttningskommuner är behoven stora och de ekonomiska förutsättningarna begränsade. Översynen av bostadsfinansieringssystemet bör också ta hänsyn till renoveringsbehovet.

Bostadsbidragen är nödvändiga för att unga och inkomstsvaga hushåll ska kunna efterfråga en bostad. I samband med den stora skattereformen höjdes bostadsbidragen kraftigt. Dessa har sedan dess urholkats. Bostadsbidragen för unga, inkomstsvaga hushåll och pensionärer med låga pensioner bör höjas.

ALLMÄNNYTTAN
Kommunerna har bostadsförsörjningsansvaret och därmed en mycket viktig roll på bostadsmarknaden. Tillsammans med planmonopolet är den kommunala allmännyttan kommunernas viktigaste bostadspolitiska verktyg och central för att öka bostadsbyggandet.

Allmännyttan i Sverige har en lång och viktig tradition som garant för att klara bostadsförsörjningen. För allmännyttan är vinsten ett medel för att nå målet om en god verksamhet. Privata företag gör tvärtom – verksamheten är ett medel för att nå vinst.

Alldeles speciellt handlar idag allmännyttans särställning om att vara ett redskap för kommunen att ge goda bostäder till skäliga kostnader till alla människor.

Det ansvarstagande och den långsiktighet som allmännyttan står för är också en förutsättning för att ge människor en reell valfrihet i sitt boende, för att hålla ner boendekostnaderna och för att främja integrationen mellan olika grupper i samhället. Med ett stort fastighetsbestånd går det att leva upp till detta och vara attraktiva för bredare grupper.

Allmännyttan måste omges av en tydlig lagstiftning med regler som begränsar möjligheterna till vinstutdelning. Nuvarande lagstiftning bör kompletteras med sanktionsregler mot kommuner som tar ut vinster utöver vad som ryms inom lagstiftningen. De allmännyttiga bostadsbolagen bör också omgärdas med regler som förhindrar försäljningar av hela eller stora delar av bostadsbeståndet.

Allmännyttans speciella särart och betydelse för den sociala bostadspolitiken ställer särskilda krav på hur förmedlingen av lägenheterna sker. Kommunerna bör ha ansvar för att

bostadsförmedlingar upprättas och förvaltas. Det bör vara självklart att allmännyttan accepterar försörjningsstöd, bostadsbidrag, barnbidrag och underhållsstöd som inkomst.

Partikongressen föreslås besluta:

A31:1 att investeringsstödet till produktion av hyresrätter kompletteras med bidrag till kommuner i syfte att stimulerar nyproduktionen med lägre markkostnader och nedsättning av avgifter

A31:2 att de statliga företagen och verken ges i uppdrag att ställa mark till förfogande på förmånliga villkor

A31:3 att regelförändringar genomförs så byggloven kan prövas direkt mot översiktsplanerna

A31:4 att kommunerna planerar nya områden med blandad bebyggelse och med en mångfald av lägenheter till varierande hyror

A31:5 att en utredning tillsätts om ett långsiktigt bostadsfinansieringssystem i vilket också skattefrågorna och behoven av renoveringar av miljonprogrammet beaktas

A31:6 att bostadsbidragen för unga, inkomstsvaga hushåll och pensionärer med låga pensioner höjs

A31:7 att nuvarande lagstiftning om allmännyttan kompletteras med sanktionsregler mot kommuner som tar ut vinster utöver vad som ryms inom lagstiftningen samt regler som förhindrar försäljningar av hela eller stora delar av bostadsbeståndet

A31:8 att kommunerna inrättar bostadsförmedlingar

A31:9 att försörjningsstöd, bostadsbidrag, barnbidrag och underhållsstöd accepteras som inkomst vid uthyrning

Malmö arbetarekommuns styrelse
Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A32

STOCKHOLMS PARTIDISTRIKT

Bostäder och en hållbar infrastruktur

Öka bostadsbyggandet
Sverige lider av en omfattande bostadsbrist. Enligt Boverkets bedömning krävs 700 000 nya bostäder fram till år 2025 för att klara behoven. Bostadsbyggandet i Sverige har sedan avskaffandet av bostadssubventionerna i början av 1990-talet legat på en låg nivå, sedan år 1997 har i snitt 26 500 bostäder färdigställts per år. Detta ska jämföras med den takt om 70 000 nya

bostäder som nu behövs. Bostadsbyggandet har visserligen ökat senare år (46 100 bostäder år 2015), men ligger fortsatt på en allt för låg nivå.

Bostadsbristens sociala och ekonomiska konsekvenser är uppenbara. Trångboddheten ökar, liksom segregationen. I de kommuner och stadsdelar som idag är mest våldsutsatta är också trångboddheten som störst. Få investeringar i det offentliga rummet har också kommit dessa platser till del. Företag anger bostadsbristen som en av de främsta orsakerna till att de har svårt att rekrytera. I regeringsformens andra paragraf anges att bostaden är en social rättighet, idag följs inte detta.

Att öka bostadsbyggandet måste vara ett av samhällets högst prioriterade områden det närmaste årtiondet. För att upprätthålla ett högt bostadsbyggande krävs ett aktivt agerande från både stat, landsting och kommuner. Det kommunala planmonopolet innebär att kommunerna har ett huvudansvar i att möjliggöra ett ökat bostadsbyggande. Därutöver har staten ett stort ansvar, inte minst om det ska vara möjligt att bygga för grupper med låga inkomster. Utgångspunkten idag måste vara att det inte är ytterligare regelförändringar som krävs för att öka bostadsbyggandet. Det är kommuner som Stockholm och Örebro ett tydligt exempel på. Snarare krävs lokal politisk vilja och beslutsamhet i kombination med mer statlig finansiering.

Statens ansvar

Statens ansvar för bostadsförsörjningen har varierat över tid. Sedan början av 90-talet har vi dock gått från en situation där statens ansvar var omfattande och en utgiftspost i statsbudgeten till att bostadsbyggandet idag är en nettoinkomst för staten. Socialdemokraterna har i regeringsställning 2001 och 2015 infört statliga stöd till hyresrättsbyggande men annars har statens huvudsakliga inblandning de senaste decennierna varit via lagstiftningen och skattesystemet. De senaste årens debatt har också i huvudsak fokuserat på statens lagstiftningsansvar. Ett flertal utredningar har presenterats med olika förslag på förändringar i Plan- och bygglagen (PBL), liksom förändringar i exempelvis Boverkets byggregler. Det konkreta resultatet av dessa utredningar har varit magert även om många av förslagen som presenterats i huvudsak varit bra. Ska bostadsbyggandets roll ändras måste statens ansvar tydliggöras till att i huvudsak fokusera på att åstadkomma kortare handläggningstider i den rättsliga processen och stärkt finansiering av bostadsbyggandet.

Överklaganden

Det är uppenbart att överklagade detaljplaner är en anledning till att bostadsbyggandet fördröjs, särskilt i storstadsområdena. Möjligheten att överklaga myndigheters beslut en viktig demokratisk rättighet. Vi kan dock konstatera att 95 procent av alla överklagade planer inte blir upphävda, ändå är det många av dessa som tar lång tid i överklagandeprocessen och fördröjer bostadsbyggandet.

Staten behöver vidta åtgärder i syfte att minska antalet okynnesöverklaganden eller där det saknas uppenbara skäl. Staten måste därutöver vidta åtgärder för att tiderna för handläggning av

överklagande måste minska. Idag ställer staten krav på kommunerna att bygglov ska handläggas på tio veckor. Samma krav bör gälla statens laglighetsbedömning.

Förutom att mängden överklaganden och tiden för överklagande behöver minska måste länsstyrelsernas roll tydliggöras. Deras samlade ansvar för statens intressen tydliggöras och de måste kunna göra avvägningar mellan olika statliga intressen. Idag är flera statliga aktörer involverade i planeringen trots att Länsstyrelsen har en samordnande roll. Förslaget om ett bindande planeringsbesked bör genomföras.

Finansiering

Flera fundamentala utmaningar med bostadsbristen är svåra att lösa på kommunal nivå. En av dem är tillgången till prisvärda bostäder för de allt större grupper som inte har råd att bo i dagens nyproduktion. Risken är att kortsiktigt statligt budgettänkande leder oss raka vägen till ännu större ojämlikhet.

Österrike som ofta lyfts fram som ett positivt exempel i den svenska debatten tack vare sin låga arbetslöshet har även haft en framgångsrik modell för bostadsförsörjning. Den österrikiska staten investerar motsvarande en procent av BNP i bostadsbyggande varje år. Det innebär bland annat att huvudstaden Wien får ungefär sex miljarder per år för att bygga prisvärda bostäder.

Statliga investeringar och allmännyttigt byggande är lösningar vi gärna vill se även i Sverige. Österrike har ett särskilt undantag från EU om att tillåta allmännyttan att bygga bostäderna med lägre vinstkrav, något som inte är möjligt med dagens svenska lagstiftning. Om en aktiv bostadspolitik ska fungera behövs ett ständigt tillskott av framför allt hyresrätter. Det har visat sig vara en uppgift som marknaden inte på egen hand klarar av att lösa. Den svenska regeringen bör driva linjen att Sverige ska få motsvarande undantag som Österrike har.

Staten måste ta ett större ansvar för finansieringen av bostäder. De bör ske i form av ökade anslag till bostadsproduktion i kombination med att bostadsbidragen ses över.

Sysselsättningseffekter

Den direkta sysselsättningseffekten av ett ökat bostadsbyggande är omfattande. Byggnadsarbetare-förbundet brukar uttrycka det som att på varje investerad miljon är den direkta sysselsättningseffekten 1 person och den indirekta 0,8. Statliga investeringar i bostäder är en effektiv arbetsmarknadspolitisk åtgärd. Minst lika viktigt är den sysselsättningseffekt som kommer av att människor de facto får möjlighet att flytta till starka arbetsmarknader där jobb finns.

Skatter

Genom skattesystemet har staten en stark påverkan på bostadsmarknaden. Det nuvarande skattesystemet innebär i praktiken en kraftig subvention av det ägda boendet jämfört med hyrda.

Genom ränteavdrag, fastighetsavgiftens utformning och ROT-avdrag är ägandet starkt premierat. Reavinstskatten innebär i sammanhanget att rörligheten på bostadsmarknaden minskar då det är mer lönsamt att behålla en fastighet jämfört med att sälja den. Dagens skattesituation innebär att staten är villig att subventionera kostnaden för den bostadsrättsägare som vill renovera sitt kök, medan en hyresrätt vars bostads genomgår samma renovering måste ta hela kostnaden. Skattemässigt måste skillnaderna särskilt mellan hyresrätt och bostadsrätt minska och skattesystemet omvandlas för att öka rörligheten på bostadsmarknaden. Skattesystemet bör, om något, premiera sparande för boende. På sikt måste ränteavdragen minskas och skatteskillnaderna mellan hyresrätter och bostadsrätter utraderas.

Upplåtelseformer

En god blandning av olika upplåtelseformer är en förutsättning för att minska segregationen. Hyresrätten har varit under attack av 2000-talets borgerliga regeringar. Idag är hyresrätten på många håll underrepresenterad som upplåtelseform och behovet av nya hyresrätter är stort. Staten har ett ansvar att möjliggöra en blandning av upplåtelseformer. Dels genom som tidigare anförts skattesystemet, dels genom att möjliggöra för kommunen att i detaljplan binda upplåtelseformen. För kommuner med lågt eget markinnehav är detta enda möjligheten att uppnå en god blandning av upplåtelseformer.

Kompetensförsörjning

En stark begränsning av kommunernas möjlighet att planlägga mark och byggherrars förmåga att bygga bostäder är bristen på arbetskraft. Idag saknas arbetskraft i alla led, både högskoleutbildad arbetskraft i form av planarkitekter, bygglovshandläggare och byggnadsingenjörer liksom yrkesarbetare. Staten har ett stort ansvar att trygga kompetensförsörjningen i byggbranschen dels behöver utbildningarna inom området få växa dels behöver personer med kompetenser inom byggbranschen som kommer till Sverige få möjlighet att snabbt komma in på arbetsmarknaden.

Kommunernas ansvar

Störst ansvar för bostadsförsörjningen och en god stadsplanering har kommunerna. Det är på kommunal nivå den politiska viljan att bygga bostäder är mest avgörande. Flertalet kommuner i Sverige visar idag att med en tillräcklig politisk vilja är det möjligt med ett högt bostadsbyggande av god kvalitet.

Alla kommuner ska bygga

Det finns ett antal kommuner i Sverige som har en hög bostadsproduktion. Kännetecknade för dessa kommuner är att det finns en vilja att bygga bostäder. Dock finns alltför många kommuner, särskilt kring Sveriges storstäder som håller planerar allt för få bostäder. Kännetecknade för dessa kommuner är ofta har mycket obebyggd mark, att dess befolkning har höga inkomster och att skatteuttaget generellt är lågt. Ska bostadsbristen minska är det avgörande att alla kommuner bygger och att ingen kommun åker snålskjuts på andra. Ett tvingande system för bostadsbyggande bör införas där alla kommuner som avstår från att delta i bostadsförsörjningen

betalar kostnaden till kommuner som bidrar.

Planmonopolet
Det kommunala planmonopolet är grunden för en god och demokratisk stadsutveckling. I grunden är det rimligt att kommunerna ansvarar för markanvändningen inom kommunens gräns. Inte minst med tanke på att kommunen i hög grad också ansvar för välfärden. Det kommunala planmonopolet är också grunden i en demokratisk utveckling. Dialoger och samråd möjliggör för invånarna att delta i stadsutvecklingen vilket är centralt för att stadens utveckling ska få legitimitet. Det kommunala planmonopolet bör därför inte avskaffas för ett ökat statligt inflytande. Istället måste kommuner genom incitament och krav fortsatt ansvara för bostadsbyggandet.

Fokus på hyresrätten
Bostadsrätten och småhuset kommer fortsatt vara en viktig del av bostadsförsörjningen. Viktigast idag är dock att öka antalet hyresrätter. Kommuner måste öka antalet hyresrätter inte minst med tanke på näringslivets rekryteringsbehov. Hyresrätten är den enda bostadsform som är tillräckligt flexibelt vilket bland annat unga tillväxtföretag som exempelvis Spotify vittnat om. Minst 50 procent av de som nu byggs i Sverige bör var just hyresrätter.

Hyresrättens ställning har inte bara utarmats på grund av ombildningar och för låg nyproduktion. Även hyresgästens ställning har försvagats. Besittningsskyddet för förstahandshyresgästen är fortsatt starkt, men med en större andrahandsmarknad samt kommande stora renoveringsbehov hotas hyresgästernas trygghet. Hyresgästernas möjlighet till återinflyttande efter renoveringar måste säkras och en lagstiftning som starkare än idag tryggar andrahandshyresgästens trygghet är behövlig.

Allmännytta
Den kommunala allmännyttan har historiskt fyllt en mycket viktig roll i att lösa behovet av bostäder och skapa goda stadsmiljöer. Allmännyttan är också ett av kommunernas viktigaste bostadspolitiska verktyg. Allmännyttan kommer fortsatt spela en viktig roll och de kommunala bostadsbolagen behöver öka sitt byggande. Den nya lag för allmännyttiga kommunala bostadsaktiebolag som infördes 2011 innebär en alltför stor begränsning av kommunernas möjlighet att genom allmännyttan driva projekt som är olönsamma i strikt ekonomisk mening men har samhällsekonomiskt viktiga värden. Ett avskaffande av lagen och ett möjliggörande av en icke-kommersiell bostadsproduktion är nödvändigt för att kunna uppfylla inte bara behovet av bostäder utan också bygga goda och blandade boendemiljöer där alla har en möjlighet att bo.

Stadsplanering och segregation
Flertalet svenska städer är djupt segregerade. Skillnaden i livslängd och livsvillkor mellan olika bostadsområden kan vara avsevärda, mellan två bostadsområden i Stockholm kan de skilja så mycket som 4 år i förväntad livslängd mellan två stadsdelar. Det fria skolvalet har gjort att

mötena mellan olika bostadsområden minskat än mer. Klasskillnader cementeras i områden där utbildning är låg och arbetslösheten hög. Nya områden skapas där sammansättningen av bostäder gör att enbart människor med mycket höga inkomster kan bo. Stadens fysiska struktur är viktigt, en god urban struktur kan stärka det sociala kapitalet, öka antalet möten med andra människor och skapa möjligheter att röra sig mer fritt. Tillgången till kultur, idrott, service osv. är viktigt för människors levnadsvillkor. En god stadsplanering som skapar mötesplatser och attraktiva offentliga rum kan åtminstone mildra segregationen.

Genom att bygga blandade områden kan segregationen minska. En huvuduppgift för en socialdemokratisk stadsbyggnadspolitik måste vara att använda den kraft som finns i staden för att överbrygga klyftor och minska den sociala utsattheten.

Infrastruktur för ett hållbart samhälle
Infrastrukturens roll för det moderna samhället är svår att överskatta. Tillgången till snabba och billiga resor är en förutsättning för det moderna samhällsbygget och avgörande för en stark ekonomi. Ny infrastruktur är också en förutsättning för att kunna bygga bostäder. Samtidigt innebär resandet idag en framtidsutmaning. I Sverige står utsläppen från trafiken år 2014 för 33 procent av utsläppen av växthusgaser, detta är också den enda utsläppskällan som inte minskat sina utsläpp, på grund av att trafikarbetet totalt sett ökar. Trafiken skapar också trängsel och bullerproblem i våra samhällen. Sverige behöver ett modernt och hållbart trafiksystem. I städerna ska gång-, cykel-, kollektivtrafik och nyttotrafik vara prioriterat.

Infrastruktur och bostäder
Möjligheten att bygga det stora antalet bostäder som behövs är helt avhängigt att en ändamålsenlig infrastruktur byggs ut. Kapacitetsstark kollektivtrafik som tunnelbana ger möjlighet till en tätare och mer hållbar stad.

Ökat statligt ansvar
Staten måste ta ett huvudansvar för infrastrukturutbyggnaden. Dagens system där kommunerna tar en allt större del av investeringarna är i längden ohållbar. Den princip som hitintills har funnits gällande finansiering av infrastruktur bör fortsatt råda. Det innebär i huvudsak att staten ansvarar för utbyggnad och finansiering av stambanor, riksvägar, motorleder och motorvägar, landstinget för kollektivtrafik och kommunerna för lokala vägar samt anslutningar till de övriga nätet. Många av de senaste årens större infrastrukturprojekt som Stockholmsöverenskommelsen, Citybanan och Sverigeförhandlingen frångår i stort sett denna princip helt. Inte minst storstäder som Stockholm blir idag kraftigt underfinansierade av infrastrukturprojekt, utifrån befolkningsmängd och framförallt utifrån den kraftiga befolkningstillväxten. Stockholms län växer med drygt ett nytt ”Malmö” vart tionde år. Om denna utveckling fortsätter kommer i praktiken ”flaskhalsarna” i regionens trafiksystem, bli betydligt större år 2030 jämfört med idag, trots flera beslutade infrastrukturprojekt. Det är ett allvarligt hot mot regionens och nationens internationella position och konkurrenskraft.

Insatser relaterade till tillväxtpotential
Att infrastruktursatsningar relateras till bostadspotential är en positiv del av både Sverigeförhandlingen och Stockholmsförhandlingen, under förutsättning att betydande statligt investeringsstöd betalas ut som motsvarar antalet nya bostäder. Det är viktigt att omfattande ny infrastruktur generellt sätt knyts till faktiskt bostadsbyggande eller andra investeringar som gynnar en hög tillväxt i landets olika delar.

Flygets roll
Flyget kommer fortsatt ha en viktig roll för internationella transporter i framtiden. En utbyggd flygkapacitet på Arlanda är avgörande för Sveriges och Stockholms konkurrenskraft. Arlanda behöver bättre internationella flygförbindelser och fler direktflyg, det är avgörande för Stockholmsregionens internationella konkurrenskraft. På längre sikt måste vi samtidigt förbereda oss på att den nödvändiga skärpningen av klimatpolitiken eventuellt kan leda till att luftfarten måste begränsas.

Att fortsatt behålla Bromma som flygplats i framtiden är inte rimligt, flygplatsen saknar i praktiken utvecklingspotential och skadar på sikt Stockholms möjligheter att utvecklas i ett av de mer viktiga stadsutvecklingsområdena. Bostadspotentialen på flygfältet är stor liksom flygplatsens områdespåverkan både vad gäller stadsutveckling och påverkan på Stockholmarnas livsmiljö. För att möjliggöra en ökad trafik från Arlanda krävs dock att staten redan idag börjar planera för att utöka Arlandas kapacitet och att stat, landsting och kommun tillsammans börjar planera för ny infrastruktur kring Bromma flygplats som kan möta en kraftigt ökad befolkning.

Ett fossilfritt Sverige år 2045
Ska Sverige uppnå målet om att bli det första fossilfria välfärdslandet krävs att transport och energisystemen ställs om. Central för att uppnå detta mål är tre saker: ökad andel resor med gång, cykel och kollektivtrafik, en miljöanpassad fordonsflotta och smartare transportsystem. Inom några decennier bör de fossila drivmedlen helt fasas ut.

Kollektivtrafik
Kollektivtrafikens andel av resandet i Sverige är relativt låg. Det är nödvändigt att denna resandeandel ökar vilket kräver ökade investeringarna i kollektivtrafik. Bättre underhåll av tåget, en förbättrad bygg- och tågtrafik behövs i hela landet och ny kapacitetsstark kollektivtrafik behöver byggas i storstäderna. Staten måste prioritera kollektivtrafiksatsningar inom infrastrukturpolitiken.

Modern och hållbar fordonsflotta
Ska Sverige klara sina höga ambitioner vad gäller klimatet krävs att fordonsflottan ställs om. Bilar drivna på fossilbränslen måste fasas ut. Den snabba tekniska utvecklingen som sker mot en ny och miljöanpassad fordonsflotta ser ljus ut men riktade styrmedel och regleringar både på

nationell- och lokal nivå är nödvändiga för att påskynda utvecklingen. Ekonomiska styrmedel är en viktig grundbult i att driva en omställning men på sikt behövs miljözoner och förbud mot fossila bränslen. Ett större statlig ansvar behöver tas för att tillhandahålla nödvändig kring infrastruktur, till exempel i form av ladd-infrastruktur för bilar.

Systemet med trängselavgifter har visat sig mycket framgångsrikt i de två storstäder som infört detta. Systemets effektivitet urholkas dessvärre idag på ett allvarligt sätt av de skatteregler som gäller för förmånsbilar. Allt fler får möjlighet till förmånsbil utan att direkt påverkas av systemet med trängselavgifter. Därmed urholkas systemet med trängselavgifter på ett allvarligt sätt. Skattelagstiftningen på detta område måste ses över och göras både mer rättvist och påverkarbart gentemot de trafikstyrande avgiftssystem som används. Den lokala kontrollen över såväl trängselskattesystemets utformning som dess intäkter måste stärkas.

Digitalisering
Digitaliseringen har en stor potential i att utveckla ett mer hållbart transportsystem. Flera innovationer i närtid kan komma att helt ändra hur vi transporterar oss. Digitala system har också potential att möjliggöra för ett effektivare utnyttjande av trafikrummet liksom en smartare prissättning. Denna potential måste utnyttjas och trafikverket behöver få ett tydligt uppdrag att arbete med digitalisering av transportsystemet.

Partikongressen föreslås besluta:

A32:1 att	staten vidtar åtgärder för att åstadkomma ökat bostadsbyggande och en bättre fungerande bostadsmarknad
A32:2 att	staten vidtar åtgärder för att åstadkomma kortare handläggningstider i den rättsliga processen för överklagade detaljplaner och bygglov
A32:3 att	staten återgår till en starkare finansiering av bostadsbyggandet
A32:4 att	staten verkar för att Sverige får samma EU-undantag som Österrike har för att tillåta att allmännyttan bygger bostäder med lägre vinstkrav
A32:5 att	skattesystemet ses över för en rättvisare beskattning av hyresrätter och bostadsrätter för att underlätta rörligheten på bostadsmarknaden och ett premierande av bostadssparande
A32:6 att	staten tar fram ett tvingande system för bostadsbyggande för alla kommuner
A32:7 att	lagen för allmännyttiga kommunala bostadsbolag som infördes 2011 avskaffas eller revideras
A32:8 att	den princip som hitintills har funnits gällande finansiering av infrastruktur fortsatt ska råda, innebärande att staten ansvarar för utbyggnad och finansiering av

stambanor, riksvägar, motorleder och motorvägar, landstinget för kollektivtrafik och kommunerna för lokala vägar samt anslutningar till de övriga näten

A32:9 att staten ser över systemet med förmånsbeskattning av bilar och i synnerhet anpassa det till systemet med trängselavgifter

A32:10 att staten så snart som möjligt påbörjar planeringen för en utökad kapacitet på Arlanda

A32:11 att Bromma flygplats på sikt ska avvecklas för att bereda plats för bostäder

A32:12 att Trafikverket får i uppdrag att arbeta med en digitalisering av transportsystemet

Stockholms partidistrikt
Stockholms partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A33

ASKERSUNDS ARBETAREKOMMUN

Bredband till alla

Motion om alla invånares rätt till uppkoppling till fibernät lika Telias riks telefonnät idag. Det kan inte vara rätt att privata aktörer kan styra marknaden för vilka som ska få möjlighet till bra bredbandsanslutning. Än mer konstigt är det att det ska ligga på privatpersoner att driva frågan om infrastruktur (digitalisering) av mindre orter och landsbygd. Det borde vara en nationell rättighet för alla invånare och som leds av staten. Alla ska med! Alla frågor är inte utredda, vem som långsiktigt ska äga och sköta näten och utrustningen. Det måste klarläggas.

Partikongressen föreslås besluta:

A33:1 att alla medborgare ska ha samma rätt till bredband oavsett var man bor

A33:2 att det är en samhällsfråga att sköta och leverera tekniken till alla och envar

A33:3 att ansvaret för dessa frågor hanteras av myndighet som har kompetens och kraft gentemot marknaden

Rolf Karlsson
Askersunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A34

LJUSNARSBERGS ARBETAREKOMMUN

Bredbandsinfrastruktur i hela Sverige

På många ställen i vårt avlånga land stänger Telia ned telestationer och tar bort kopparledningarna. Förändringen påverkar både privat- och företagskunder. De tjänster som påverkas är telefoni, bredband, TV och olika företagstjänster. Förändringen sägs vara ett led i arbetet med en successiv övergång till det man anser vara en mer framtidssäker teknik, främst via fiber och mobilnäten.

I grunden är idén god, men den ligger inte alls i fas med bredbandsutbyggnaden och förstärkningen av mobilnätet från marknadens sida. Problemet är att stora områden på landsbygden har mycket dålig mobiltäckningen. Bredband via fiber saknas också på stora delar av landsbygden, särskilt i de områden som nu drabbas av Telias stängning av telestationer.

En rad företagare på landsbygden kommer ställas inför stora problem. Hur ska man klara av att driva sina företag om man inte har tillgång till en fungerande kommunikation via bredband. Hur ska vi från kommuner och landsting kunna säkerställa fungerande välfärdstjänster som trygghetslarm och olika former av tjänster inom e-hälsa?

Det borde vara självklar att man först bygger ut bredband via fiber och därefter tar steget att stänga ned telestationerna och avvecklar kopparledningarna. Staten borde villkora kravet på stängning av telestationerna med att först ska utbyggnad av bredband ske. Pengarna till stöd för bredbandsutbyggnad på landsbygden är inte tillräckliga och marknaden självt kommer inte att lösa detta, man väljer de områden som är befolkningstäta i första hand. Det kommer på sikt innebära att många abonnenter på landsbygden drabbas av inte heller få något samhälleligt stöd för att säkra utbyggnaden av en nödvändig bredbands-infrastruktur i hela vårt land.

Utbyggnaden av bredbandsinfrastruktur via fiber måste fortsätta. Och där inte marknadens aktörer förstärker sitt arbete måste andra lösningar skapas. För det krävs att staten satsar mer medel på en utbyggnad av bredbandsinfrastruktur över hela landet inklusive landsbygden. Det borde vara självklart att alla invånare i vårt land ska ha tillgång till bredband som det en gång var att alla skulle ha rätt till el.

Partikongressen föreslås besluta:

A34:1 att Socialdemokraterna ser över nuvarande regler gällande bidrag för fiber på landsbygden och förbättrar villkoren

A34:2 att Socialdemokraterna verkar för att mer medel satsas på fiberutbyggnaden

Ewa-Leena Johansson
Ljusnarsbergs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A35

BJUVS ARBETAREKOMMUN

Bygg bort bostadsbristen

Vi ser att det idag börjar byggas bostäder i en allt större omfattning men till allt för höga priser och en allt mer accelererande urbanisering. Vi yrkar på att SAP verkar för ett prisvärt boende möjligt för alla att ta del av i hela landet.

Partikongressen föreslås besluta:

A35:1 att stödja prisvärt boende utanför storstadsregion

A35:2 att även bygga på höjden så värdefull jordbruksmark etc. skonas

Walter Steffert, Kai Christiansen, Else Flink-Andersén och Hasse Henningsson
Bjuvs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A36

SIGTUNA ARBETAREKOMMUN

Bygg bort hindren och reformera ByggAMA flerfamiljshus

Uppdrag från statsmakten 1950 var att arbetet med uppbyggande av ByggAMA skulle vara:

”... att bestämmelserna icke finge innehålla onödigt stränga fordringar, som kunde fördyra arbetet.”

Och som Aftonbladet kommenterade då;
Som varje förnuftig människa redan anat kommer detta högteoretiska nya språkbruk från dem som sitter vid skrivborden och letar efter arbetsuppgifter.

Och nu är vi där, ByggAma som kom till 1950 och började användas i byggbranschen på 1950-talet för att kunna bygga likvärdiga hus och lägenheter till ex. arbetarfamiljer som sedan växte till

industriell tillverkning av hus och byggblock i alla dess former i mångmiljonsprogrammet.

I dagsläget är dessa ByggAMA-normer och -bestämmelser kontraproduktiva och resulterar höga kvadratmeterpriser som ingen vill eller kan hyra. Idag finns det områden bland annat i Sigtuna (Sigtunahöjden), Söderhöjden i Järfälla, Svanhöjden i Nacka och södra Rosendal i Uppsala som har så höga hyror i nyproduktion att det inte finns någon kö eller efterfrågan.

(Här saknas bild, då den inte kunde läggas in i systemet)

Denna snedvridning drabbar idag direkt 1,5 miljoner respektive 1,3 miljoner människor enligt Boverkets rapport. Idag ger byggandet av bostäder enligt ByggAMA flerfamiljshus trånga och/eller dyra lägenheter.

Vi har kommit till vägs ände av tillämpning och användning av nuvarande ByggAMA-system för att få drägliga bostäder i rätt utförande och pris. De som lever på marginalerna är barnfamiljer, pensionärer, hushåll i storstadsområden och de som bor i hyreslägenheter.

Idag blir det så dyra bostäder så få eller ingen har råd att bo i dessa eller att man krymper i kvadratmeter så att vi snart är tillbaka till LortSverige då flera tvingades att bo i små bostäder. Man kanske har råd med en tvåa i nyproduktion då man tidigare kunde ha råd att hyra en trea eller fyra.

Partikongressen föreslås besluta:

A36:1 att riksdagsgruppen utreder och utformar ett uppdrag för att genomföra en statlig utredning och konsekvensanalys av ByggAma

Anja Nyman
Sigtuna arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A37

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN

Bygg Sydostlänken

Det finns goda skäl för att bygga Sydostlänken genom att upprusta sträckan Olofström till Älmhult samt bygga en förlängning av järnvägen från Olofström till Blekinge kustbana och Karlshamn, detta blir sammantaget den så kallade Sydostlänken.

En utveckling av banan skulle bidra till stabiliteten i järnvägssystemet i södra Sverige och

samtidigt på ett avgörande sätt underlätta för den ökade handeln till östra Europa och Asien. Den hårt belastade Södra stambanan söder om Älmhult skulle kunna avlastas genom Sydostlänken.

Sydostlänken skulle bidra till ökad flexibilitet och robusthet i transportsystemet för både gods- och persontrafik och integrera Blekinge, södra Småland och Skåne i en gemensam arbetsmarknadsregion.

Sydostlänken skulle bli en del i en klimateffektiv transportkorridor för export och import över Östersjön till växande marknader i östra Europa och Asien och öka regionens och företagens konkurrenskraft. Genom Sydostlänken binder man samman den europeiska transportkorridoren i Sverige med den i Balticum vilket ger näringslivet ökade möjligheter.

Trafikverket har också i järnvägsutredningen beräknat att Sydostlänken är samhällsekonomisk lönsam! Näringslivet i regionen har starkt betonat behovet av Sydostlänken, däribland Volvo personvagnar, Ikea och Karlshamns hamn.

Ikea bygger ut och stärker sin position i Älmhult, Volvo personvagnar satsar 35 miljarder i Sverige, däribland i nya produktionsanläggningar i Olofström. Transportbehovet kommer dessutom att öka från Volvo Olofström till sammansättningsfabrikerna i Kina och den som är under uppbyggnad i USA.

Karlshamns hamn har även satsat över 200 miljoner kronor för att med stöd av EU utveckla hamnen med ny kombiterminal för ökad intermodalitet.

Partikongressen föreslås besluta:

A37:1 att Socialdemokraterna ska arbeta för att Sydostlänken ska byggas så snart som möjligt

Magnus Manhammar
Karlskrona arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A38

VÄSTERÅS ARBETAREKOMMUN

Bygg ut bostadsbidragen och stimulera bosparande som kraftfulla verktyg för en social bostadspolitik

Det byggs som sällan tidigare runt om i vårt land. Efterfrågan på bostäder är fortfarande hög och orter där bostadsbyggandet varit noll i decennier kan ha fler byggprojekt. Men bostaden är något mer än en handelsvara.

I våra bostäder bygger vi våra hem, eller som det kommunala allmännyttiga bostadsbolaget i Västerås har som sin devis ”En bra dag börjar hemma”. Det är alldeles för många som inte har ett hem att börja dagen i. De har stora behov men kan helt enkelt inte efterfråga en bostad.

Efter den kraschade subventionspolitiken på 70-, 80- och 90 talen har det varit svårt för oss socialdemokrater att omformulera den sociala bostadspolitiken. Det har blivit alltmer uppenbart att vägen via subventioner till dem som bygger bostäder har stora begränsningar. En politik som istället stimulerar både det hyrda boendet och det ägda boendet direkt till den som efterfrågar boendet är därför vägen framåt.

Under många år har socialdemokratin haft en direkt beröringsskräck med höjda bostadsbidrag. Vi är många som påpekat att de har stora marginaleffekter. Det är ju en sanning som det inte går att slå hål på.

Men, det går inte längre att ducka för det faktum att utbyggda bostadsbidrag är en väg som innebär att fler kommer att kunna efterfråga bostäder i alla bostadsområden. Risken är annars att vi kommer att behöva bygga särlösningar, så kallad social housing.

När det gäller det ägda boendet är en väg att ekonomiskt stimulera olika typer av bosparanden. Det har gjorts tidigare och görs med stor framgång i andra länder.

Partikongressen föreslås besluta:

A38:1 att bygga ut bostadsbidragen till ett kraftfullt verktyg i den sociala bostadspolitiken

A38:2 att pröva frågan om att ekonomiskt stimulera olika typer av bosparanden

Anders Teljebäck
Västerås arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A39

BOTKYRKA ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Båtregister

Idag dumpas det många båtar ut i naturen. Det blir då kommunerna som får betala för bortforsling och skrotning av dessa båtar. Att kommunerna får betala detta beror på att det inte finns ett båtregister i Sverige. Hade vi ett båtregister då hade kommunerna lättare kunnat kräva båtägarna på ersättning för de kostnader de har haft. Ett båtregister skulle också innebära att färre

dumpade sina båtar och själv betalar för skrotning av sin båt. Polisen skulle också få hjälp av registret i samband med båtstölder. För att slippa att skattepengar betalar detta båtregister bör den registerförande myndigheten ha rätt att ta ut en avgift av båtägaren för registrering av ny ägare. Transportstyrelsen skulle kunna vara registerförande myndighet för detta register.

Partikongressen föreslås besluta:

A39:1 att ett båtregister införs så snabbt som möjligt

Diana Hildingsson
Botkyrka arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A40

MALMÖ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

C/O-adresser

För de som blir plötsligt utsatta för brev från adressverket om att de har en inneboende utan deras vetskap utgör detta en minskning av försörjningsstöd för de personer som är registrerade som ensamboende. Detta utgör intrång på personliga integriteten och bör likställas som en kriminell handling.

Partikongressen föreslås besluta:

A40:1 att Lägenhetsinnehavaren alltid måste signera ett avtal på Skatteverkets folkbokföringsavdelning som indikerar på ett godkännande från lägenhetsinnehavaren att detta är ok med denne. Vid utflyttning av den inneboende skall samma signeringsrutiner gälla från båda parter, d v s den inneboendes signering och lägenhetsinnehavarens signering skall stå på boendeavtalets dokument

Marie-Christine Persson, Sentrums S-förening
Malmö arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A41

VÄRMDÖ ARBETAREKOMMUN

Dags för kommunal förköpsrätt 2.0

Vad vill motionen? Bidra till ökade möjligheter för landets kommuner att ta sitt lagstadgade ansvar för bostadsförsörjning.

Bostadskrisen i stora delar av Sverige är allvarlig. Inflyttningen till till exempel Stockholmsregionen är snabbare än vad kommunerna hinner planera för och byggherrar på bostadsmarknaden har intresse av och förmåga att lösa. Vi behöver vända på alla stenar för att snabbare och effektivare bygga bostäder.

Kommunernas ansvar för bostadsförsörjningen är reglerat i flera lagar. Det pågår ett antal åtgärder och insatser för att underlätta för bostadsplanering och ny bebyggelse.

Trots att kommunerna fortfarande har planmonopol är äganderätten fortfarande en förutsättning för en aktiv och konkret samhällsplanering. För de kommuner som har mark är problemet mindre. Medan andra kommuner, bland annat Värmdö, äger väldigt lite mark.

Expropriation (att kommunen tvingande tar över strategisk mark) är ett verktyg för att skapa bättre förutsättningar för nödvändig samhällsplanering. Det används av naturliga skäl restriktivt.

Ett annat redskap var den kommunala förköpsrätten. Den avskaffades 2010. Den gav kommunerna möjlighet att på vissa föreskrivna grunder förköpa fast egendom. Systemet fick kritik för att vara byråkratiskt, skapa inlåsningseffekter och en icke-fungerande marknad.

Lagen upphörde i strid med Boverkets utvärdering av lagen 2008. Myndigheten ansåg då att kommunerna behövde redskapet för en långsiktigt hållbar planering och föreslog att lagen skulle vara kvar, men förenklas. Det enda skälet som kommunerna skulle få framhålla som grund för förköp, var att egendomen krävdes för utveckling av tätbebyggelse.

Vi kan också se att det fanns problem med förköpslagen i dåvarande skick. I dag har samhällsutmaningarna vuxit. För att klara vårt bostadsförsörjningsansvar och en god samhällsplanering, menar vi att Boverkets förslag är värt att lyfta upp igen och titta närmare på inom ramen för Riksdagens arbete. Vi ser framför allt ett stort behov att kunna tillämpa den i tätbebyggda områden. Därför menar vi att det är dags att utreda frågan igen i syfte att ta fram en lag om kommunal förköpsrätt, version 2.0.

Partikongressen föreslås besluta:

A41:1 att införa en moderniserad lag om kommunal förköpsrätt

Mikael Lindström
Värmdö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A42

DALARNAS PARTIDISTRIKT, GÄVLEBORGS PARTIDISTRIKT, JÄMTLANDS LÄNS PARTIDISTRIKT, NORRBOTTENS PARTIDISTRIKT, VÄSTERBOTTENS PARTIDISTRIKT, VÄSTERNORRLANDS PARTIDISTRIKT

Datacenter och digital industri

Världen står inför en stor förändring där digitalisering av vårt samhälle kommer att på djupet förändra många människors arbetsliv, privatliv, men också hur offentlig sektor bedriver sin verksamhet och de privata företagen producerar och distribuerar sina tjänster och produkter.

Begrepp som Internet of Things där maskiner och produkter talar med varandra och kan dela information blir en självklarhet. Arbeten som idag sköts av människor kommer att processas och hanteras direkt i en digitaliserad hantering. Arbeten som vi idag tar för självklara kommer att rationaliseras bort och nya arbeten kommer att komma istället. Men det kräver en strategi och plan för Sverige.

Med en så genomgripande förändring där internet växer i betydelse och där kapaciteten i snabbhet och lagringsutrymme blir en kritisk råvara finns det goda möjligheter för Sverige att ta en globalt ledande position. Behovet av att processa och lagra data växer mycket kraftigt och kommer att fortsätta växa. Fram till 2003 hade människan totalt skapat 5 exabyte data. Det skapar vi idag på två dygn - om två år på ett dygn. 1 exabyte är 1 miljard gigabyte. År 2020 beräknas världen ha 30 miljarder uppkopplade enheter, allt från telefoner och datorer till diskmaskiner och bilar. Det byggs och kommer att fortsätta byggas väldigt mycket infrastruktur och datacenter för att kunna hantera all denna växande data i världen. Vårt glest befolkade land med ett stabilt elnät och välutbyggt fibernät, en elproduktion som har liten klimatpåverkan och ett kallt klimat ger konkurrensfördelar som världen efterfrågar.

Redan idag har Sverige tagit en global position med en fantastisk miljö för start ups inom digital teknik i olika branscher och sektorer. Stockholm ses som en av de mest intressanta miljöerna i

världen för att utveckla företag som bryter ny mark med digitaliseringen som grund. I norra Sverige har ett flertal datacenter etablerats via Facebooks första investeringar utanför USA och andra som följt i deras fotspår. Förutom direkta arbeten vid dessa datacenter har kringverksamheter gett nya företag och fler arbetstillfällen. Servicesektorn och besöksnäringen har gynnats av en ökad aktivitet i ekonomin.

Ett unikt forskningsinstitut inom datacenter och big data har etablerats i Sverige vid Luleå tekniska universitet för att ligga i global framkant när det gäller forskning och praktiskt tillämpning inom detta växande område.

Socialdemokraterna i Skogslänen ser goda möjligheter till fortsatt utveckling i kölvattnet av digitaliseringen och behovet att processa, lagra och distribuera stora mängder data. Vi ser det som kritiskt att Sverige dels satsar på utbildning och forskning inom området. Behovet av ingenjörer, tekniker och programmerare ökar kraftigt exempelvis. Vi ser det också som avgörande att det bedrivs ett aktivt arbete från Sverige för att behålla befintliga företag och attrahera nya som vill investera och satsa i digitaliseringens konsekvenser och möjligheter, i datacenter och hanteringen av big data. Det är också nödvändigt att säkerställa att villkoren att bedriva verksamhet inom datacenter och motsvarande är internationellt konkurrenskraftig.

Partikongressen föreslås besluta:

A42:1 att	Socialdemokraterna beslutar att formulera en nationell digital strategi för att möta de möjligheter och konsekvenser digitaliseringen ger
A42:2 att	Socialdemokraterna beslutar att öka antalet utbildningsplatser inom högskolan för att möta behoven som digitaliseringen medför
A42:3 att	Socialdemokraterna beslutar att forma en nationell strategi för att främja investeringar inom datacenter och satsa på forskning inom datacenter och big data
A42:4 att	Socialdemokraterna beslutar att lagstiftning ska hålla internationell konkurrenskraft för att främja investeringar, jobb och tillväxt inom datacenter och big data

Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A43

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Det behöver byggas mycket fler hyresrätter

Det är en akut bostadsbrist i Sverige men byggandet kommer inte igång och en del beror på den egenfinansiering som bankerna kräver för att bevilja lån. Det kan inte heller vara ett ansvar endast för de kommunala bolagen att bygga alla hyresrätter som behövs. Vi har våra Pensionsfonder som mycket väl skulle kunna bidra med bostadsbyggandet. Bostäder ger minst lika bra avkastning som många andra investeringsobjekt som de sysslar med då vår uppfattning är att reglerna för AP fonderna ändras så att de kan bilda bolag som i sin tur investerar i hyresrätter i Sverige och vi tror att de över tiden är en god investering för våra framtida pensionärer.

Partikongressen föreslås besluta:

A43:1 att låta pensionsfonderna bilda bolag som bygger hyresrätter

Kerstin Rörsch Centrala Umeå Socialdemokratiska förening
Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A44

LUNDS ARBETAREKOMMUN

Det fasta telenätet bör behållas till det finns fullgod ersättning

Telia har planer på att avveckla det fasta telefonnätet bl. a i vissa delar av Skåne under 2016. Enligt uppgift berör det ca 1 700 abonnenter. Det finns också exempel från andra delar av landet. Och det slår hårdast emot landsbygden och de mera glesbefolkade delarna av vårt land. Det är orimligt att avveckla det fasta telenätet innan det finns en fullgod ersättning.

Staten ska självklart ha ett grundläggande ansvar för att alla garanteras goda telekommunikationer oavsett var man bor i Sverige, samt också ställa tydliga krav på operatörerna.

Partikongressen föreslås besluta:

A44:1 att det fasta telenätet inte avvecklas förrän det finns en fullgod ersättning

A44:2 att ev. förändringar föregås av dialog med berörda medborgare, kommuner och regioner

Gunnar Jönsson, Inger Ponsler, Ronny Hansson, Akram Heidari, Tord Persson, Claes Göran

Jönsson
Lunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A45

TROLLHÄTTANS ARBETAREKOMMUN

E-handel, digitalisering, teknikutveckling och dess konsekvenser för skattesystemet och arbetsmarknaden

Enligt e-barometerns årsrapport 20151 uppgick internet-handeln 2015 till drygt 50 miljarder kronor. Branschen visade samma år en tillväxt på hela 19 % jämfört med föregående år. Denna utveckling ser ut att fortsätta i ännu högre omfattning under kommande år.

Digitalisering och den tekniska utvecklingen skapar i många stycken fantastiska möjligheter, och leder till stora nyttor i samtliga samhällssektorer. Vi ser helt nya produkter och tjänster växa fram. Men teknikutvecklingen innebär också att traditionella branscher, där mindre kvalificerad arbetskraft arbetar, t.ex. inom handeln, förändras alltmer. En trolig utveckling är att alltfler kommer att handla allt mer via digitala tjänster, många över landsgränser. Utvecklingen kommer sannolikt att leda till att behovet av mellanled minskar drastiskt. Ett troligt framtida scenario är att vi handlar allt ifrån kläder och livsmedel till investeringsvaror och tjänster via digitala sajter.

Konsolidering kommer också att ske när dessa branscher har mognat vilket innebär färre men större aktörer, vilka kommer att kontrollera hela kedjan från produktion till distribution. Teknikutvecklingen kommer med all säkerhet att automatisera allt mer av handeln, men även andra branscher. El- eller självgående bilar kommer att bli alternativ till de resmöjligheter som idag finns till hands. Frågan är hur våra samhälls- och skattesystemet bör utvecklas utifrån de nya omständigheterna. Hur ska fördelningen av förädlingsvärdet ske om/när allt färre arbetar inom de traditionella sektorerna? Hur säkra statens intäkter för att även säkra välfärdens finansiering? Hur bör arbetsmarknadspolitiken anpassas till en alltmer kunskapskrävande arbetsmarknad när ännu fler lämnar de traditionella branscherna? Frågorna är många men svaren kräver eftertanke och analys. Här krävs förutseende och verkningsfulla strategier för att i tid bygga kapacitet och förmåga att möta den nya tiden.

Partikongressen föreslås besluta:

A45:1 att initiera en framtidsutredning där bland annat digitaliseringens och den tekniska utvecklingens konsekvenser för arbetsmarknaden belyses och förslag till adekvata insatser föreslås

Bijan Zainali
Trollhättans arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A46

KRISTINEHAMNS ARBETAREKOMMUN

En allmännytta för alla

Bristen på bostäder i Sverige är stor och har spridit sig över hela landet. För att få marknaden i balans uppskattar man att man under de kommande tio åren behöver bygga mer än 700 000 bostäder. Behovet av bostäder närmar sig därmed de nivåer som rådde under när miljonprogrammet påbörjades. Resultatet av bostadsbristen är skenande bostadspriser, långa köer till hyresrätter och en andrahandsmarknad som inte fungerar. Men den hindrar också företag från att rekrytera arbetskraft.

Läget på bostadsmarknaden är på många vis akut. De som blir exkluderade från möjligheten till tryggt boende med rimliga kostnader är resurssvaga hushåll. Det är nyanlända flyktingar, unga vuxna och studenter som i stor utsträckning drabbas. Det är därför dags för ett ansvarstagande bostadsbyggande där samhällsnyttan är hög och där människor har råd att bo och leva.

Allmännyttiga bostadsföretags syfte är att tillgodose olika typer av bostadsbehov. Man ska ha ett varierat utbud med bra kvalitet som är attraktivt för olika människor. Utöver allmännyttans ansvar över att förvalta det befintliga bostadsbeståndet finns det potential för att allmännyttan kan verka för nyproduktion av bostadsbeståndet. Allmännyttans roll att bygga det svenska folkhemmet kan inte överskattas. Tillsammans med folkrörelseföretag som HSB och Riksbyggen spelade allmännyttan en avgörande roll för att bygga bort bostadsbrist, förse flertalet människor med moderna lägenheter och utgöra en kostnadspress på hyrorna.

Trots goda exempel på hur allmännyttiga bostadsföretag i kraft av sin storlek har lyckats pressa priserna med 25 procent under marknadspris, står allmännyttan inför samma förutsättningar och hinder för ökad produktion som övriga aktörer. Inte minst med tanke på avkastningskravet som infördes 2011, är problem som höga produktionskostnader, svårigheter att få planlagd mark och bristande konkurrens stora utmaningar för allmännyttan. Trots försvårande omständigheter föregår allmännyttan med gott exempel. Det ger fler bostäder samtidigt som det ökar samhällsnyttan.

Frågan är på så vis inte vilken roll som allmännyttan borde spela för nyproduktionen av bostäder, utan hur man ska skapa rätt förutsättningar som möjliggör allmännyttans ledande roll i

produktionen igen.

Vi behöver förtydliga den roll som allmännyttiga bostadsföretag kan ha på svensk bostadsmarknad så att allmännyttans resurser ska kunna användas fullt ut. Allmännyttiga bostadsföretag finns etablerade i nästan samtliga kommuner i Sverige. Det är en fördel genom att man ta tillvara på den lokala kännedomen av hur både efterfrågan och utbud på bostäder ser ut. Styrningen av de allmännyttiga bostadsföretagen skiljer sig dock åt från kommun till kommun. Det är därför viktigt att hitta ett sätt att prata om allmännyttan som harmoniserar de kommunala skillnaderna i hur man styr det allmännyttiga bostadsföretaget för att fullt ut använda allmännyttans kapacitet.

Om allmännyttan i större utsträckning ska användas för nyproduktion av bostäder, behöver de kommunala bostadsbolagen få en bättre beskrivning av vad som ingår i deras uppdrag. Med det avses att det tydligt ska framgå vad avkastningen från de allmännyttiga bostadsföretagen ska användas till. Ett tydliggörande av avkastningen bör vara att den ska användas för bostadssociala ändamål. Då spelar det mindre roll hur stort belopp som kommunerna är tillåtna att ta ut från bolaget i form av värdeöverföringar. Skulle detta vara otillräckligt behöver avkastningsansvaret slopas.

Allmännyttans uppgift att ta ett socialt ansvar vid förvaltningen av bostäder bör även gälla planeringen av nyproduktion. För att allmännyttan ska kunna utöka nyproduktionen, men fortfarande agera efter affärsmässiga grunder behöver man överväga möjligheten att exempelvis förenkla planprocessen för allmännyttiga bostäder. För att förslaget ska vara förenligt med att kommunala bostadsföretag ska agera affärsmässigt behöver man förstärka innebörden av allmännyttan som en aktör som ska agera för att öka samhällsnyttan.

En förenklad byggprocess för allmännyttiga bostäder behöver inte innebära att kommunerna tar över för stora marknadsandelar från de privata aktörerna. Tvärtom kan det innebära att kommunala bostadsföretag banar väg för privata aktörer att söka sig till, och etablera sig på, den lokala bostadsmarknaden. Kommunen och allmännyttan kan inte heller försörja för alla, så ett förenklande av planprocessen skulle inte försämra konkurrensen för privata aktörer. Det kan istället öppna upp för möjligheter för kommunerna att stärka samarbetet med privata aktörer på bostadsmarknaden. Det har flera kommuner med ambition att bygga fler bostäder visat.

Det finns ett behov av en part som agerar och har medel att bygga åt de typer av grupper som idag har svårt att hitta en bostad. Allmännyttiga bostadsföretag har kapacitet att utveckla sin roll och agera än tydligare som den part som tar det samhällsnyttiga ansvaret. Exempel på möjligheter för allmännyttan att öka sin produktion av bostäder är genom att förenkla byggprocessen för allmännyttiga bostäder och förtydliga avkastningskravet så att det går åt bostadssociala ändamål.

Det är dags för ett ansvarstagande bostadsbyggande och det är därför kritiskt att allmännyttans

möjlighet att öka nyproduktionen av bostäder diskuteras.

Partikongressen föreslås besluta:

A46:1 att Socialdemokraterna verkar för att ge allmännyttan en tydligare roll och syfte för att bygga bort bostadsbristen i enlighet med vad som anförs i motionen

Thomas Andersson
Kristinehamns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A47

UDDEVALLA ARBETAREKOMMUN

En allmännytta för alla

Bristen på bostäder i Sverige är stor och har spridit sig över hela landet. För att få marknaden i balans uppskattar man att man under de kommande tio åren behöver bygga mer än 700 000 bostäder. Behovet av bostäder närmar sig därmed de nivåer som rådde när miljonprogrammet påbörjades. Resultatet av bostadsbristen är skenande bostadspriser, långa köer till hyresrätter och en andrahandsmarknad som inte fungerar. Men det hindrar också företag från att rekrytera personal.

Läget på bostadsmarknaden är på många vis akut. De som blir exkluderade från möjligheten till tryggt boende med rimliga kostnader är resurssvaga hushåll. Det är nyanlända flyktingar, unga vuxna och studenter som i stor utsträckning drabbas. Det är därför dags för ett ansvarstagande bostadsbyggande där samhällsnyttan är hög och där människor har råd att bo och leva.

Allmännyttiga bostadsföretags syfte är att tillgodose olika typer av bostadsbehov. Man ska ha ett varierat utbud med bra kvalitet som är attraktivt för olika människor. Utöver allmännyttans ansvar över att förvalta det befintliga bostadsbeståndet finns det potential för att allmännyttan kan verka för nyproduktion av bostadsbeståndet. Allmännyttans roll att bygga det svenska folkhemmet kan inte överskattas. Tillsammans med folkrörelseföretag som HSB och Riksbyggen spelade allmännyttan en avgörande roll för att bygga bort bostadsbrist, förse flertalet människor med moderna lägenheter och utgöra en kostnadspress på hyrorna.

Trots goda exempel på hur allmännyttiga företag i kraft av sin storlek har lyckats pressa priserna med 25 % under marknadspris, står allmännyttan inför samma förutsättningar och hinder för ökad produktion som övriga aktörer. Inte minst med tanke på avkastningskravet som infördes 2011, är problem som höga produktionskostnader, svårigheter att få planlagd mark och bristande konkurrens stora utmaningar för allmännyttan. Trots försvårande omständigheter föregår

allmännyttan med gott exempel. Det ger fler bostäder samtidigt som det ökar samhällsnyttan.

Frågan är på så vis inte vilken roll allmännyttan borde spela för nyproduktionen av bostäder, utan hur man ska skapa rätt förutsättningar som möjliggör allmännyttans ledande roll i produktionen igen.

Vi behöver förtydliga den roll som allmännyttiga bostadsföretag kan ha på svensk bostadsmarknad så att allmännyttans resurser ska kunna användas fullt ut. Allmännyttiga bostadsföretag finns etablerade i nästan samtliga kommuner i Sverige. Det är en fördel genom att man tar tillvara på den lokala kännedomen av hur både efterfrågan och utbud på bostäder ser ut. Styrningen av de allmännyttiga bostadsföretagen skiljer sig dock åt från kommun till kommun. Det är därför viktigt att hitta ett sätt att prata om allmännyttan som harmoniserar med de kommunala skillnader i hur man styr det allmännyttiga bostadsföretaget för att fullt ut använda allmännyttans kapacitet.

Om allmännyttan i större utsträckning ska användas för nyproduktion av bostäder, behöver de kommunala bostadsbolagen få en bättre beskrivning av vad som ingår i deras uppdrag. Med det avses att det tydligt ska framgå vad avkastningen från de allmännyttiga bostadsföretagen ska användas till. Ett tydliggörande av avkastningen bör vara att den ska användas för bostadssociala ändamål. Då spelar det mindre roll hur stort belopp som kommunerna är tillåtna att ta ut från bolaget i form av värdeöverföringar. Skulle detta vara otillräckligt behöver avkastningsansvaret slopas.

Allmännyttans uppgift att ta ett socialt ansvar vid förvaltningen av bostäder bör även gälla planeringen av nyproduktion. för att allmännyttan ska kunna utöka nyproduktionen, men fortfarande agera efter affärsmässiga grunder behöver man överväga möjligheten att exempelvis förenkla planprocessen för allmännyttiga bostäder. För att förslaget ska vara förenligt med att kommunala bostadsföretag ska agera affärsmässigt behöver man förstärka innebörden av allmännyttan som en aktör som ska agera för att öka samhällsnyttan.

En förenklad byggprocess för allmännyttiga bostäder behöver inte innebära att kommunerna tar över för stora marknadsandelar från de privata aktörerna. Tvärtom kan det innebära att kommunala bostadsföretag banar väg för privata aktörer att söka sig till, och etablera sig på, den lokala bostadsmarknaden. Kommunen och allmännyttan kan inte heller försörja för alla, så ett förenklande av planprocessen skulle inte försämra konkurrensen för privata aktörer. Det kan istället öppna upp för möjligheter för kommunerna att stärka samarbetet med privata aktörer på bostadsmarknaden. Det har flera kommuner med ambition att bygga fler bostäder visat.

Det finns ett behov av en part som agerar och har medel att bygga åt de typer av grupper som idag har svårt att hitta en bostad. Allmännyttiga bostadsföretag har kapacitet att utveckla sin roll och att agera än tydligare som den part som tar det samhällsnyttiga ansvaret. Exempel på

möjligheter för allmännyttan att öka sin produktion av bostäder är genom att förenkla byggandeprocessen för allmännyttiga bostäder och förtydliga avkastningskravet så att det går åt bostadssociala ändamål. Det är dags för ett ansvarstagande bostadsbyggande och det är därför kritiskt att allmännyttans möjlighet att öka nyproduktionen av bostäder diskuteras.

Partikongressen föreslås besluta:

A47:1 att Socialdemokraterna verkar för att ge allmännyttan en tydligare roll och syfte för att bygga bort bostadsbristen i enlighet med vad som anförs i motionen

Stefan Skoglund
Uddevalla arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A48

EKERÖ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

En allmännytta för alla

Bristen på bostäder i Sverige är stor och har spridit sig över hela landet. För att få marknaden i balans uppskattar man att man under de kommande tio åren behöver bygga mer än 700 000 bostäder. Behovet av bostäder närmar sig därmed de nivåer som rådde under när miljonprogrammet påbörjades. Resultatet av bostadsbristen är skenande bostadspriser, långa köer till hyresrätter och en andrahandsmarknad som inte fungerar. Men den hindrar också företag från att rekrytera arbetskraft.

Läget på bostadsmarknaden är på många vis akut. De som blir exkluderade från möjligheten till tryggt boende med rimliga kostnader är resurssvaga hushåll. Det är nyanlända flyktingar, unga vuxna och studenter som i stor utsträckning drabbas. Det är därför dags för ett ansvarstagande bostadsbyggande där samhällsnyttan är hög och där människor har råd att bo och leva.

Allmännyttiga bostadsföretags syfte är att tillgodose olika typer av bostadsbehov. Man ska ha ett varierat utbud med bra kvalitet som är attraktivt för olika människor. Utöver allmännyttans ansvar över att förvalta det befintliga bostadsbeståndet finns det potential för att allmännyttan kan verka för nyproduktion av bostadsbeståndet. Allmännyttans roll att bygga det svenska folkhemmet kan inte överskattas. Tillsammans med folkrörelseföretag som HSB och Riksbyggen spelade allmännyttan en avgörande roll för att bygga bort bostadsbrist, förse flertalet människor med moderna lägenheter och utgöra en kostnadspress på hyrorna.

Trots goda exempel på hur allmännyttiga bostadsföretag i kraft av sin storlek har lyckats pressa priserna med 25 procent under marknadspris, står allmännyttan inför samma förutsättningar och

hinder för ökad produktion som övriga aktörer. Inte minst med tanke på avkastningskravet som infördes 2011, är problem som höga produktionskostnader, svårigheter att få planlagd mark och bristande konkurrens stora utmaningar för allmännyttan. Trots försvårande omständigheter föregår allmännyttan med gott exempel. Det ger fler bostäder samtidigt som det ökar samhällsnyttan.

Frågan är på så vis inte vilken roll som allmännyttan borde spela för nyproduktionen av bostäder, utan hur man ska skapa rätt förutsättningar som möjliggör allmännyttans ledande roll i produktionen igen.

Vi behöver förtydliga den roll som allmännyttiga bostadsföretag kan ha på svensk bostadsmarknad så att allmännyttans resurser ska kunna användas fullt ut. Allmännyttiga bostadsföretag finns etablerade i nästan samtliga kommuner i Sverige. Det är en fördel genom att man ta tillvara på den lokala kännedomen av hur både efterfrågan och utbud på bostäder ser ut. Styrningen av de allmännyttiga bostadsföretagen skiljer sig dock åt från kommun till kommun. Det är därför viktigt att hitta ett sätt att prata om allmännyttan som harmoniserar de kommunala skillnaderna i hur man styr det allmännyttiga bostadsföretaget för att fullt ut använda allmännyttans kapacitet.

Om allmännyttan i större utsträckning ska användas för nyproduktion av bostäder, behöver de kommunala bostadsbolagen få en bättre beskrivning av vad som ingår i deras uppdrag. Med det avses att det tydligt ska framgå vad avkastningen från de allmännyttiga bostadsföretagen ska användas till. Ett tydliggörande av avkastningen bör vara att den ska användas för bostadssociala ändamål. Då spelar det mindre roll hur stort belopp som kommunerna är tillåtna att ta ut från bolaget i form av värdeöverföringar. Skulle detta vara otillräckligt behöver avkastningsansvaret slopas.

Allmännyttans uppgift att ta ett socialt ansvar vid förvaltningen av bostäder bör även gälla planeringen av nyproduktion. För att allmännyttan ska kunna utöka nyproduktionen, men fortfarande agera efter affärsmässiga grunder behöver man överväga möjligheten att exempelvis förenkla planprocessen för allmännyttiga bostäder. För att förslaget ska vara förenligt med att kommunala bostadsföretag ska agera affärsmässigt behöver man förstärka innebörden av allmännyttan som en aktör som ska agera för att öka samhällsnyttan.

En förenklad byggprocess för allmännyttiga bostäder behöver inte innebära att kommunerna tar över för stora marknadsandelar från de privata aktörerna. Tvärtom kan det innebära att kommunala bostadsföretag banar väg för privata aktörer att söka sig till, och etablera sig på, den lokala bostadsmarknaden. Kommunen och allmännyttan kan inte heller försörja för alla, så ett förenklande av planprocessen skulle inte försämra konkurrensen för privata aktörer. Det kan istället öppna upp för möjligheter för kommunerna att stärka samarbetet med privata aktörer på bostadsmarknaden. Det har flera kommuner med ambition att bygga fler bostäder visat.

Det finns ett behov av en part som agerar och har medel att bygga åt de typer av grupper som idag har svårt att hitta en bostad. Allmännyttiga bostadsföretag har kapacitet att utveckla sin roll och agera än tydligare som den part som tar det samhällsnyttiga ansvaret. Exempel på möjligheter för allmännyttan att öka sin produktion av bostäder är genom att förenkla byggandeprocessen för allmännyttiga bostäder och förtydliga avkastningskravet så att det går åt bostadssociala ändamål.

Det är dags för ett ansvarstagande bostadsbyggande och det är därför kritiskt att allmännyttans möjlighet att öka nyproduktionen av bostäder diskuteras.

Partikongressen föreslås besluta:

A48:1 att Socialdemokraterna verkar för att ge allmännyttan en tydligare roll och syfte för att bygga bort bostadsbristen i enlighet med vad som anförs i motionen

Fredrik Sirberg
Ekerö arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A49

MALMÖ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

En allmännytta för alla

Bristen på bostäder i Sverige är stor och har spridit sig över hela landet. För att få marknaden i balans uppskattar man att man under de kommande tio åren behöver bygga mer än 700 000 bostäder. Behovet av bostäder närmar sig därmed de nivåer som rådde under när miljonprogrammet påbörjades. Resultatet av bostadsbristen är skenande bostadspriser, långa köer till hyresrätter och en andrahandsmarknad som inte fungerar. Men den hindrar också företag från att rekrytera arbetskraft.

Läget på bostadsmarknaden är på många vis akut. De som blir exkluderade från möjligheten till tryggt boende med rimliga kostnader är resurssvaga hushåll. Det är nyanlända flyktingar, unga vuxna och studenter som i stor utsträckning drabbas. Det är därför dags för ett ansvarstagande bostadsbyggande där samhällsnyttan är hög och där människor har råd att bo och leva.

Allmännyttiga bostadsföretags syfte är att tillgodose olika typer av bostadsbehov. Man ska ha ett varierat utbud med bra kvalitet som är attraktivt för olika människor. Utöver allmännyttans ansvar över att förvalta det befintliga bostadsbeståndet finns det potential för att allmännyttan kan verka för nyproduktion av bostadsbeståndet. Allmännyttans roll att bygga det svenska folkhemmet kan inte överskattas. Tillsammans med folkrörelseföretag som HSB och Riksbyggen

spelade allmännyttan en avgörande roll för att bygga bort bostadsbrist, förse flertalet människor med moderna lägenheter och utgöra en kostnadspress på hyrorna.

Trots goda exempel på hur allmännyttiga bostadsföretag i kraft av sin storlek har lyckats pressa priserna med 25 procent under marknadspris, står allmännyttan inför samma förutsättningar och hinder för ökad produktion som övriga aktörer. Inte minst med tanke på avkastningskravet som infördes 2011, är problem som höga produktionskostnader, svårigheter att få planlagd mark och bristande konkurrens stora utmaningar för allmännyttan. Trots försvårande omständigheter föregår allmännyttan med gott exempel. Det ger fler bostäder samtidigt som det ökar samhällsnyttan.

Frågan är på så vis inte vilken roll som allmännyttan borde spela för nyproduktionen av bostäder, utan hur man ska skapa rätt förutsättningar som möjliggör allmännyttans ledande roll i produktionen igen.

Vi behöver förtydliga den roll som allmännyttiga bostadsföretag kan ha på svensk bostadsmarknad så att allmännyttans resurser ska kunna användas fullt ut. Allmännyttiga bostadsföretag finns etablerade i nästan samtliga kommuner i Sverige. Det är en fördel genom att man ta tillvara på den lokala kännedomen av hur både efterfrågan och utbud på bostäder ser ut. Styrningen av de allmännyttiga bostadsföretagen skiljer sig dock åt från kommun till kommun. Det är därför viktigt att hitta ett sätt att prata om allmännyttan som harmoniserar de kommunala skillnaderna i hur man styr det allmännyttiga bostadsföretaget för att fullt ut använda allmännyttans kapacitet.

Om allmännyttan i större utsträckning ska användas för nyproduktion av bostäder, behöver de kommunala bostadsbolagen få en bättre beskrivning av vad som ingår i deras uppdrag. Med det avses att det tydligt ska framgå vad avkastningen från de allmännyttiga bostadsföretagen ska användas till. Ett tydliggörande av avkastningen bör vara att den ska användas för bostadssociala ändamål. Då spelar det mindre roll hur stort belopp som kommunerna är tillåtna att ta ut från bolaget i form av värdeöverföringar. Skulle detta vara otillräckligt behöver avkastningsansvaret slopas.

Allmännyttans uppgift att ta ett socialt ansvar vid förvaltningen av bostäder bör även gälla planeringen av nyproduktion. För att allmännyttan ska kunna utöka nyproduktionen, men fortfarande agera efter affärsmässiga grunder behöver man överväga möjligheten att exempelvis förenkla planprocessen för allmännyttiga bostäder. För att förslaget ska vara förenligt med att kommunala bostadsföretag ska agera affärsmässigt behöver man förstärka innebörden av allmännyttan som en aktör som ska agera för att öka samhällsnyttan.

En förenklad byggprocess för allmännyttiga bostäder behöver inte innebära att kommunerna tar över för stora marknadsandelar från de privata aktörerna. Tvärtom kan det innebära att

kommunala bostadsföretag banar väg för privata aktörer att söka sig till, och etablera sig på, den lokala bostadsmarknaden. Kommunen och allmännyttan kan inte heller försörja för alla, så ett förenklande av planprocessen skulle inte försämra konkurrensen för privata aktörer. Det kan istället öppna upp för möjligheter för kommunerna att stärka samarbetet med privata aktörer på bostadsmarknaden. Det har flera kommuner med ambition att bygga fler bostäder visat.

Det finns ett behov av en part som agerar och har medel att bygga åt de typer av grupper som idag har svårt att hitta en bostad. Allmännyttiga bostadsföretag har kapacitet att utveckla sin roll och agera än tydligare som den part som tar det samhällsnyttiga ansvaret. Exempel på möjligheter för allmännyttan att öka sin produktion av bostäder är genom att förenkla byggandeprocessen för allmännyttiga bostäder och förtydliga avkastningskravet så att det går åt bostadssociala ändamål.

Det är dags för ett ansvarstagande bostadsbyggande och det är därför kritiskt att allmännyttans möjlighet att öka nyproduktionen av bostäder diskuteras.

Partikongressen föreslås besluta:

A49:1 att	Socialdemokraterna verkar för att ge allmännyttan en tydligare roll och syfte för att bygga bort bostadsbristen i enlighet med vad som anförs i motionen
A49:2 att	avkastningskravet lyfts från enskild fastighet och läggs på bolaget som helhet
A49:3 att	perioden för att uppfylla avkastningskravet förlängs

Elektrikernas S-klubb
Malmö arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A50

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

En allmännytta, för alla

Bristen på bostäder i Sverige är stor och har spridit sig över hela landet. För att få marknaden i balans uppskattar man att man under de kommande tio åren behöver bygga mer än 700 000 bostäder. Behovet av bostäder närmar sig därmed de nivåer som rådde under när miljonprogrammet påbörjades. Resultatet av bostadsbristen är skenande bostadspriser, långa köer till hyresrätter och en andrahandsmarknad som inte fungerar. Men den hindrar också företag från att rekrytera arbetskraft. Läget på bostadsmarknaden är på många vis akut. De som blir exkluderade från möjligheten till tryggt boende med rimliga kostnader är resurssvaga hushåll. Det är nyanlända flyktingar, unga vuxna och studenter som i stor utsträckning drabbas. Det är därför dags för ett ansvarstagande bostadsbyggande där samhällsnyttan är hög och där människor har

råd att bo och leva.

Allmännyttiga bostadsföretags syfte är att tillgodose olika typer av bostadsbehov. Man ska ha ett varierat utbud med bra kvalitet som är attraktivt för olika människor. Utöver allmännyttans ansvar över att förvalta det befintliga bostadsbeståndet finns det potential för att allmännyttan kan verka för nyproduktion av bostadsbeståndet. Allmännyttans roll att bygga det svenska folkhemmet kan inte överskattas. Tillsammans med folkrörelseföretag som HSB och Riksbyggen spelade allmännyttan en avgörande roll för att bygga bort bostadsbrist, förse flertalet människor med moderna lägenheter och utgöra en kostnadspress på hyrorna.

Trots goda exempel på hur allmännyttiga bostadsföretag i kraft av sin storlek har lyckats pressa priserna med 25 procent under marknadspris, står allmännyttan inför samma förutsättningar och hinder för ökad produktion som övriga aktörer. Inte minst med tanke på avkastningskravet som infördes 2011, är problem som höga produktionskostnader, svårigheter att få planlagd mark och bristande konkurrens stora utmaningar för allmännyttan. Trots försvårande omständigheter föregår allmännyttan med gott exempel. Det ger fler bostäder samtidigt som det ökar samhällsnyttan.

Frågan är på så vis inte vilken roll som allmännyttan borde spela för nyproduktionen av bostäder, utan hur man ska skapa rätt förutsättningar som möjliggör allmännyttans ledande roll i produktionen igen.

Vi behöver förtydliga den roll som allmännyttiga bostadsföretag kan ha på svensk bostadsmarknad så att allmännyttans resurser ska kunna användas fullt ut. Allmännyttiga bostadsföretag finns etablerade i nästan samtliga kommuner i Sverige. Det är en fördel genom att man ta tillvara på den lokala kännedomen av hur både efterfrågan och utbud på bostäder ser ut. Styrningen av de allmännyttiga bostadsföretagen skiljer sig dock åt från kommun till kommun. Det är därför viktigt att hitta ett sätt att prata om allmännyttan som harmoniserar de kommunala skillnaderna i hur man styr det allmännyttiga bostadsföretaget för att fullt ut använda allmännyttans kapacitet.

Om allmännyttan i större utsträckning ska användas för nyproduktion av bostäder, behöver de kommunala bostadsbolagen få en bättre beskrivning av vad som ingår i deras uppdrag. Med det avses att det tydligt ska framgå vad avkastningen från de allmännyttiga bostadsföretagen ska användas till. Ett tydliggörande av avkastningen bör vara att den ska användas för bostadssociala ändamål. Då spelar det mindre roll hur stort belopp som kommunerna är tillåtna att ta ut från bolaget i form av värdeöverföringar. Skulle detta vara otillräckligt behöver avkastningsansvaret slopas.

Allmännyttans uppgift att ta ett socialt ansvar vid förvaltningen av bostäder bör även gälla planeringen av nyproduktion. För att allmännyttan ska kunna utöka nyproduktionen, men

fortfarande agera efter affärsmässiga grunder behöver man överväga möjligheten att exempelvis förenkla planprocessen för allmännyttiga bostäder. För att förslaget ska vara förenligt med att kommunala bostadsföretag ska agera affärsmässigt behöver man förstärka innebörden av allmännyttan som en aktör som ska agera för att öka samhällsnyttan.

En förenklad byggprocess för allmännyttiga bostäder behöver inte innebära att kommunerna tar över för stora marknadsandelar från de privata aktörerna. Tvärtom kan det innebära att kommunala bostadsföretag banar väg för privata aktörer att söka sig till, och etablera sig på, den lokala bostadsmarknaden. Kommunen och allmännyttan kan inte heller försörja för alla, så ett förenklande av planprocessen skulle inte försämra konkurrensen för privata aktörer. Det kan istället öppna upp för möjligheter för kommunerna att stärka samarbetet med privata aktörer på bostadsmarknaden. Det har flera kommuner med ambition att bygga fler bostäder visat.

Det finns ett behov av en part som agerar och har medel att bygga åt de typer av grupper som idag har svårt att hitta en bostad. Allmännyttiga bostadsföretag har kapacitet att utveckla sin roll och agera än tydligare som den part som tar det samhällsnyttiga ansvaret. Exempel på möjligheter för allmännyttan att öka sin produktion av bostäder är genom att förenkla byggandeprocessen för allmännyttiga bostäder och förtydliga avkastningskravet så att det går åt bostadssociala ändamål. Det är dags för ett ansvarstagande bostadsbyggande och det är därför kritiskt att allmännyttans möjlighet att öka nyproduktionen av bostäder diskuteras.

Partikongressen föreslås besluta:

A50:1 att Socialdemokraterna verkar för att ge allmännyttan en tydligare roll och syfte för att bygga bort bostadsbristen i enlighet med vad som anförs i motionen

Fackliga Samhällsbyggarna Socialdemokratisk förening i Umeå
Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A51

VALLENTUNA ARBETAREKOMMUN

En allmännytta, för alla

Bristen på bostäder i Sverige är stor och har spridit sig över hela landet. För att få marknaden i balans uppskattar man att man under de kommande tio åren behöver bygga mer än 700 000 bostäder. Behovet av bostäder närmar sig därmed de nivåer som rådde under när miljonprogrammet påbörjades. Resultatet av bostadsbristen är skenande bostadspriser, långa köer till hyresrätter och en andrahandsmarknad som inte fungerar. Men den hindrar också företag från att rekrytera arbetskraft. Läget på bostadsmarknaden är på många vis akut. De som blir

exkluderade från möjligheten till tryggt boende med rimliga kostnader är resurssvaga hushåll. Det är nyanlända flyktingar, unga vuxna och studenter som i stor utsträckning drabbas. Det är därför dags för ett ansvarstagande bostadsbyggande där samhällsnyttan är hög och där människor har råd att bo och leva.

Allmännyttiga bostadsföretags syfte är att tillgodose olika typer av bostadsbehov. Man ska ha ett varierat utbud med bra kvalitet som är attraktivt för olika människor. Utöver allmännyttans ansvar över att förvalta det befintliga bostadsbeståndet finns det potential för att allmännyttan kan verka för nyproduktion av bostadsbeståndet. Allmännyttans roll att bygga det svenska folkhemmet kan inte överskattas. Tillsammans med folkrörelseföretag som HSB och Riksbyggen spelade allmännyttan en avgörande roll för att bygga bort bostadsbrist, förse flertalet människor med moderna lägenheter och utgöra en kostnadspress på hyrorna. Trots goda exempel på hur allmännyttiga bostadsföretag i kraft av sin storlek har lyckats pressa priserna med 25 procent under marknadspris, står allmännyttan inför samma förutsättningar och hinder för ökad produktion som övriga aktörer. Inte minst med tanke på avkastningskravet som infördes 2011, är problem som höga produktionskostnader, svårigheter att få planlagd mark och bristande konkurrens stora utmaningar för allmännyttan. Trots försvårande omständigheter föregår allmännyttan med gott exempel. Det ger fler bostäder samtidigt som det ökar samhällsnyttan. Frågan är på så vis inte vilken roll som allmännyttan borde spela för nyproduktionen av bostäder, utan hur man ska skapa rätt förutsättningar som möjliggör allmännyttans ledande roll i produktionen igen.

Vi behöver förtydliga den roll som allmännyttiga bostadsföretag kan ha på svensk bostadsmarknad så att allmännyttans resurser ska kunna användas fullt ut. Allmännyttiga bostadsföretag finns etablerade i nästan samtliga kommuner i Sverige. Det är en fördel genom att man ta tillvara på den lokala kännedomen av hur både efterfrågan och utbud på bostäder ser ut. Styrningen av de allmännyttiga bostadsföretagen skiljer sig dock åt från kommun till kommun. Det är därför viktigt att hitta ett sätt att prata om allmännyttan som harmoniserar de kommunala skillnaderna i hur man styr det allmännyttiga bostadsföretaget för att fullt ut använda allmännyttans kapacitet.

Om allmännyttan i större utsträckning ska användas för nyproduktion av bostäder, behöver de kommunala bostadsbolagen få en bättre beskrivning av vad som ingår i deras uppdrag. Med det avses att det tydligt ska framgå vad avkastningen från de allmännyttiga bostadsföretagen ska användas till. Ett tydliggörande av avkastningen bör vara att den ska användas för bostadssociala ändamål. Då spelar det mindre roll hur stort belopp som kommunerna är tillåtna att ta ut från bolaget i form av värdeöverföringar. Skulle detta vara otillräckligt behöver avkastningsansvaret slopas.

Allmännyttans uppgift att ta ett socialt ansvar vid förvaltningen av bostäder bör även gälla planeringen av nyproduktion. För att allmännyttan ska kunna utöka nyproduktionen, men

fortfarande agera efter affärsmässiga grunder behöver man överväga möjligheten att exempelvis förenkla planprocessen för allmännyttiga bostäder. För att förslaget ska vara förenligt med att kommunala bostadsföretag ska agera affärsmässigt behöver man förstärka innebörden av allmännyttan som en aktör som ska agera för att öka samhällsnyttan. En förenklad byggprocess för allmännyttiga bostäder behöver inte innebära att kommunerna tar över för stora marknadsandelar från de privata aktörerna. Tvärtom kan det innebära att kommunala bostadsföretag banar väg för privata aktörer att söka sig till, och etablera sig på, den lokala bostadsmarknaden. Kommunen och allmännyttan kan inte heller försörja för alla, så ett förenklande av planprocessen skulle inte försämra konkurrensen för privata aktörer. Det kan istället öppna upp för möjligheter för kommunerna att stärka samarbetet med privata aktörer på bostadsmarknaden. Det har flera kommuner med ambition att bygga fler bostäder visat.

Det finns ett behov av en part som agerar och har medel att bygga åt de typer av grupper som idag har svårt att hitta en bostad. Allmännyttiga bostadsföretag har kapacitet att utveckla sin roll och agera än tydligare som den part som tar det samhällsnyttiga ansvaret. Exempel på möjligheter för allmännyttan att öka sin produktion av bostäder är genom att förenkla byggandeprocessen för allmännyttiga bostäder och förtydliga avkastningskravet så att det går åt bostadssociala ändamål. Det är dags för ett ansvarstagande bostadsbyggande och det är därför kritiskt att allmännyttans möjlighet att öka nyproduktionen av bostäder diskuteras.

Partikongressen föreslås besluta:

A51:1 att socialdemokraterna verkar för att ge allmännyttan en tydligare roll och syfte för att bygga bort bostadsbristen i enlighet med vad som anförs i motionen

Henrik Hedman
Vallentuna arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A52

HAGFORS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

En allmännytta, för alla

Bristen på bostäder i Sverige är stor och har spridit sig över hela landet. För att få marknaden i balans uppskattar man att man under de kommande tio åren behöver bygga mer än 700 000 bostäder. Behovet av bostäder närmar sig därmed de nivåer som rådde under när miljonprogrammet påbörjades. Resultatet av bostadsbristen är skenande bostadspriser, långa köer till hyresrätter och en andrahandsmarknad som inte fungerar. Men den hindrar också företag från att rekrytera arbetskraft.

Läget på bostadsmarknaden är på många vis akut. De som blir exkluderade från möjligheten till tryggt boende med rimliga kostnader är resurssvaga hushåll. Det är nyanlända flyktingar, unga vuxna och studenter som i stor utsträckning drabbas. Det är därför dags för ett ansvarstagande bostadsbyggande där samhällsnyttan är hög och där människor har råd att bo och leva.

Allmännyttiga bostadsföretags syfte är att tillgodose olika typer av bostadsbehov. Man ska ha ett varierat utbud med bra kvalitet som är attraktivt för olika människor. Utöver allmännyttans ansvar över att förvalta det befintliga bostadsbeståndet finns det potential för att allmännyttan kan verka för nyproduktion av bostadsbeståndet. Allmännyttans roll att bygga det svenska folkhemmet kan inte överskattas. Tillsammans med folkrörelseföretag som HSB och Riksbyggen spelade allmännyttan en avgörande roll för att bygga bort bostadsbrist, förse flertalet människor med moderna lägenheter och utgöra en kostnadspress på hyrorna.

Trots goda exempel på hur allmännyttiga bostadsföretag i kraft av sin storlek har lyckats pressa priserna med 25 procent under marknadspris, står allmännyttan inför samma förutsättningar och hinder för ökad produktion som övriga aktörer. Inte minst med tanke på avkastningskravet som infördes 2011, är problem som höga produktionskostnader, svårigheter att få planlagd mark och bristande konkurrens stora utmaningar för allmännyttan. Trots försvårande omständigheter föregår allmännyttan med gott exempel. Det ger fler bostäder samtidigt som det ökar samhällsnyttan.

Frågan är på så vis inte vilken roll som allmännyttan borde spela för nyproduktionen av bostäder, utan hur man ska skapa rätt förutsättningar som möjliggör allmännyttans ledande roll i produktionen igen.

Vi behöver förtydliga den roll som allmännyttiga bostadsföretag kan ha på svensk bostadsmarknad så att allmännyttans resurser ska kunna användas fullt ut. Allmännyttiga bostadsföretag finns etablerade i nästan samtliga kommuner i Sverige. Det är en fördel genom att man ta tillvara på den lokala kännedomen av hur både efterfrågan och utbud på bostäder ser ut. Styrningen av de allmännyttiga bostadsföretagen skiljer sig dock åt från kommun till kommun. Det är därför viktigt att hitta ett sätt att prata om allmännyttan som harmoniserar de kommunala skillnaderna i hur man styr det allmännyttiga bostadsföretaget för att fullt ut använda allmännyttans kapacitet.

Om allmännyttan i större utsträckning ska användas för nyproduktion av bostäder, behöver de kommunala bostadsbolagen få en bättre beskrivning av vad som ingår i deras uppdrag. Med det avses att det tydligt ska framgå vad avkastningen från de allmännyttiga bostadsföretagen ska användas till. Ett tydliggörande av avkastningen bör vara att den ska användas för bostadssociala ändamål. Då spelar det mindre roll hur stort belopp som kommunerna är tillåtna att ta ut från bolaget i form av värdeöverföringar. Skulle detta vara otillräckligt behöver avkastningsansvaret slopas.

Allmännyttans uppgift att ta ett socialt ansvar vid förvaltningen av bostäder bör även gälla planeringen av nyproduktion. För att allmännyttan ska kunna utöka nyproduktionen, men fortfarande agera efter affärsmässiga grunder behöver man överväga möjligheten att exempelvis förenkla planprocessen för allmännyttiga bostäder. För att förslaget ska vara förenligt med att kommunala bostadsföretag ska agera affärsmässigt behöver man förstärka innebörden av allmännyttan som en aktör som ska agera för att öka samhällsnyttan.

En förenklad byggprocess för allmännyttiga bostäder behöver inte innebära att kommunerna tar över för stora marknadsandelar från de privata aktörerna. Tvärtom kan det innebära att kommunala bostadsföretag banar väg för privata aktörer att söka sig till, och etablera sig på, den lokala bostadsmarknaden. Kommunen och allmännyttan kan inte heller försörja för alla, så ett förenklande av planprocessen skulle inte försämra konkurrensen för privata aktörer. Det kan istället öppna upp för möjligheter för kommunerna att stärka samarbetet med privata aktörer på bostadsmarknaden. Det har flera kommuner med ambition att bygga fler bostäder visat.

Det finns ett behov av en part som agerar och har medel att bygga åt de typer av grupper som idag har svårt att hitta en bostad. Allmännyttiga bostadsföretag har kapacitet att utveckla sin roll och agera än tydligare som den part som tar det samhällsnyttiga ansvaret. Exempel på möjligheter för allmännyttan att öka sin produktion av bostäder är genom att förenkla byggandeprocessen för allmännyttiga bostäder och förtydliga avkastningskravet så att det går åt bostadssociala ändamål.

Det är dags för ett ansvarstagande bostadsbyggande och det är därför kritiskt att allmännyttans möjlighet att öka nyproduktionen av bostäder diskuteras.

Partikongressen föreslås besluta:

A52:1 att Socialdemokraterna verkar för att ge allmännyttan en tydligare roll och syfte för att bygga bort bostadsbristen i enlighet med vad som anförs i motionen

Tomas Pettersson
Hagfors arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A53

HUDDINGE ARBETAREKOMMUN

En allmännytta, för alla

Bristen på bostäder i Sverige är stor och har spridit sig över hela landet. För att få marknaden i balans uppskattar man att man under de kommande tio åren behöver bygga mer än 700 000

bostäder. Behovet av bostäder närmar sig därmed de nivåer som rådde under när miljonprogrammet påbörjades. Resultatet av bostadsbristen är skenande bostadspriser, långa köer till hyresrätter och en andrahandsmarknad som inte fungerar. Men den hindrar också företag från att rekrytera arbetskraft.

Läget på bostadsmarknaden är på många vis akut. De som blir exkluderade från möjligheten till tryggt boende med rimliga kostnader är resurssvaga hushåll. Det är nyanlända flyktingar, unga vuxna och studenter som i stor utsträckning drabbas. Det är därför dags för ett ansvarstagande bostadsbyggande där samhällsnyttan är hög och där människor har råd att bo och leva.

Allmännyttiga bostadsföretags syfte är att tillgodose olika typer av bostadsbehov. Man ska ha ett varierat utbud med bra kvalitet som är attraktivt för olika människor. Utöver allmännyttans ansvar över att förvalta det befintliga bostadsbeståndet finns det potential för att allmännyttan kan verka för nyproduktion av bostadsbeståndet. Allmännyttans roll att bygga det svenska folkhemmet kan inte överskattas. Tillsammans med folkrörelseföretag som HSB och Riksbyggen spelade allmännyttan en avgörande roll för att bygga bort bostadsbrist, förse flertalet människor med moderna lägenheter och utgöra en kostnadspress på hyrorna.

Trots goda exempel på hur allmännyttiga bostadsföretag i kraft av sin storlek har lyckats pressa priserna med 25 procent under marknadspris, står allmännyttan inför samma förutsättningar och hinder för ökad produktion som övriga aktörer. Inte minst med tanke på avkastningskravet som infördes 2011, är problem som höga produktionskostnader, svårigheter att få planlagd mark och bristande konkurrens stora utmaningar för allmännyttan. Trots försvårande omständigheter föregår allmännyttan med gott exempel. Det ger fler bostäder samtidigt som det ökar samhällsnyttan.

Frågan är på så vis inte vilken roll som allmännyttan borde spela för nyproduktionen av bostäder, utan hur man ska skapa rätt förutsättningar som möjliggör allmännyttans ledande roll i produktionen igen.

Vi behöver förtydliga den roll som allmännyttiga bostadsföretag kan ha på svensk bostadsmarknad så att allmännyttans resurser ska kunna användas fullt ut. Allmännyttiga bostadsföretag finns etablerade i nästan samtliga kommuner i Sverige. Det är en fördel genom att man ta tillvara på den lokala kännedomen av hur både efterfrågan och utbud på bostäder ser ut. Styrningen av de allmännyttiga bostadsföretagen skiljer sig dock åt från kommun till kommun. Det är därför viktigt att hitta ett sätt att prata om allmännyttan som harmoniserar de kommunala skillnaderna i hur man styr det allmännyttiga bostadsföretaget för att fullt ut använda allmännyttans kapacitet.

Om allmännyttan i större utsträckning ska användas för nyproduktion av bostäder, behöver de kommunala bostadsbolagen få en bättre beskrivning av vad som ingår i deras uppdrag. Med det

avses att det tydligt ska framgå vad avkastningen från de allmännyttiga bostadsföretagen ska användas till. Ett tydliggörande av avkastningen bör vara att den ska användas för bostadssociala ändamål. Då spelar det mindre roll hur stort belopp som kommunerna är tillåtna att ta ut från bolaget i form av värdeöverföringar. Skulle detta vara otillräckligt behöver avkastningsansvaret slopas.

Allmännyttans uppgift att ta ett socialt ansvar vid förvaltningen av bostäder bör även gälla planeringen av nyproduktion. För att förslaget ska vara förenligt med att kommunala bostadsföretag ska agera affärsmässigt behöver man förstärka innebörden av allmännyttan som en aktör som ska agera för att öka samhällsnyttan.

Det finns ett behov av en part som agerar och har medel att bygga åt de typer av grupper som idag har svårt att hitta en bostad. Allmännyttiga bostadsföretag har kapacitet att utveckla sin roll och agera än tydligare som den part som tar det samhällsnyttiga ansvaret. Exempel på möjligheter för allmännyttan att öka sin produktion av bostäder är genom att använda moderna tekniker för att bygga billigare. Genom att förtydliga avkastningskravet så att det går åt bostadssociala ändamål, kommer mer kapital kunna användas just i bostadssektorn.

Det är dags för ett ansvarstagande bostadsbyggande och det är därför kritiskt att allmännyttans möjlighet att öka nyproduktionen av bostäder diskuteras.

Partikongressen föreslås besluta:

A53:1 att Socialdemokraterna verkar för att ge allmännyttan en tydligare roll och syfte för att bygga bort bostadsbristen

A53:2 att avkastningen från allmännyttiga bostadsföretag ska användas för bostadssociala ändamål

Petter Johansson och Claes Thim
Huddinge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A54

SKÖVDE ARBETAREKOMMUN

En allmännytta, för alla

Bristen på bostäder i Sverige är stor och har spridit sig över hela landet. För att få marknaden i balans uppskattar man att man under de kommande tio åren behöver bygga mer än 700 000 bostäder. Behovet av bostäder närmar sig därmed de nivåer som rådde under när

miljonprogrammet påbörjades. Resultatet av bostadsbristen är skenande bostadspriser, långa köer till hyresrätter och en andrahandsmarknad som inte fungerar. Men den hindrar också företag från att rekrytera arbetskraft.

Läget på bostadsmarknaden är på många vis akut. De som blir exkluderade från möjligheten till tryggt boende med rimliga kostnader är resurssvaga hushåll. Det är nyanlända flyktingar, unga vuxna och studenter som i stor utsträckning drabbas. Det är därför dags för ett ansvarstagande bostadsbyggande där samhällsnyttan är hög och där människor har råd att bo och leva.

Allmännyttiga bostadsföretags syfte är att tillgodose olika typer av bostadsbehov. Man ska ha ett varierat utbud med bra kvalitet som är attraktivt för olika människor. Utöver allmännyttans ansvar över att förvalta det befintliga bostadsbeståndet finns det potential för att allmännyttan kan verka för nyproduktion av bostadsbeståndet. Allmännyttans roll att bygga det svenska folkhemmet kan inte överskattas. Tillsammans med folkrörelseföretag som HSB och Riksbyggen spelade allmännyttan en avgörande roll för att bygga bort bostadsbrist, förse flertalet människor med moderna lägenheter och utgöra en kostnadspress på hyrorna.

Trots goda exempel på hur allmännyttiga bostadsföretag i kraft av sin storlek har lyckats pressa priserna med 25 procent under marknadspris, står allmännyttan inför samma förutsättningar och hinder för ökad produktion som övriga aktörer. Inte minst med tanke på avkastningskravet som infördes 2011, är problem som höga produktionskostnader, svårigheter att få planlagd mark och bristande konkurrens stora utmaningar för allmännyttan. Trots försvårande omständigheter föregår allmännyttan med gott exempel. Det ger fler bostäder samtidigt som det ökar samhällsnyttan.

Frågan är på så vis inte vilken roll som allmännyttan borde spela för nyproduktionen av bostäder, utan hur man ska skapa rätt förutsättningar som möjliggör allmännyttans ledande roll i produktionen igen.

Vi behöver förtydliga den roll som allmännyttiga bostadsföretag kan ha på svensk bostadsmarknad så att allmännyttans resurser ska kunna användas fullt ut. Allmännyttiga bostadsföretag finns etablerade i nästan samtliga kommuner i Sverige. Det är en fördel genom att man ta tillvara på den lokala kännedomen av hur både efterfrågan och utbud på bostäder ser ut. Styrningen av de allmännyttiga bostadsföretagen skiljer sig dock åt från kommun till kommun. Det är därför viktigt att hitta ett sätt att prata om allmännyttan som harmoniserar de kommunala skillnaderna i hur man styr det allmännyttiga bostadsföretaget för att fullt ut använda allmännyttans kapacitet.

Om allmännyttan i större utsträckning ska användas för nyproduktion av bostäder, behöver de kommunala bostadsbolagen få en bättre beskrivning av vad som ingår i deras uppdrag. Med det avses att det tydligt ska framgå vad avkastningen från de allmännyttiga bostadsföretagen ska

användas till. Ett tydliggörande av avkastningen bör vara att den ska användas för bostadssociala ändamål. Då spelar det mindre roll hur stort belopp som kommunerna är tillåtna att ta ut från bolaget i form av värdeöverföringar. Skulle detta vara otillräckligt behöver avkastningsansvaret slopas.

Allmännyttans uppgift att ta ett socialt ansvar vid förvaltningen av bostäder bör även gälla planeringen av nyproduktion. För att allmännyttan ska kunna utöka nyproduktionen, men fortfarande agera efter affärsmässiga grunder behöver man överväga möjligheten att exempelvis förenkla planprocessen för allmännyttiga bostäder. För att förslaget ska vara förenligt med att kommunala bostadsföretag ska agera affärsmässigt behöver man förstärka innebörden av allmännyttan som en aktör som ska agera för att öka samhällsnyttan.

En förenklad byggprocess för allmännyttiga bostäder behöver inte innebära att kommunerna tar över för stora marknadsandelar från de privata aktörerna. Tvärtom kan det innebära att kommunala bostadsföretag banar väg för privata aktörer att söka sig till, och etablera sig på, den lokala bostadsmarknaden. Kommunen och allmännyttan kan inte heller försörja för alla, så ett förenklande av planprocessen skulle inte försämra konkurrensen för privata aktörer. Det kan istället öppna upp för möjligheter för kommunerna att stärka samarbetet med privata aktörer på bostadsmarknaden. Det har flera kommuner med ambition att bygga fler bostäder visat.

Det finns ett behov av en part som agerar och har medel att bygga åt de typer av grupper som idag har svårt att hitta en bostad. Allmännyttiga bostadsföretag har kapacitet att utveckla sin roll och agera än tydligare som den part som tar det samhällsnyttiga ansvaret. Exempel på möjligheter för allmännyttan att öka sin produktion av bostäder är genom att förenkla byggandeprocessen för allmännyttiga bostäder och förtydliga avkastningskravet så att det går åt bostadssociala ändamål.

Det är dags för ett ansvarstagande bostadsbyggande och det är därför kritiskt att allmännyttans möjlighet att öka nyproduktionen av bostäder diskuteras.

Partikongressen föreslås besluta:

A54:1 att Socialdemokraterna verkar för att ge allmännyttan en tydligare roll och syfte för att bygga bort bostadsbristen i enlighet med vad som anförs i motionen

Byggnads socialdemokratiska förening i Skövde
Skövde arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A55

VÄSTERÅS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

En allmännytta, för alla

Bristen på bostäder i Sverige är stor och har spridit sig över hela landet. För att få marknaden i balans uppskattar man att man under de kommande tio åren behöver bygga mer än 700 000 bostäder. Behovet av bostäder närmar sig därmed de nivåer som rådde under när miljonprogrammet påbörjades. Resultatet av bostadsbristen är skenande bostadspriser, långa köer till hyresrätter och en andrahandsmarknad som inte fungerar. Men den hindrar också företag från att rekrytera arbetskraft.

Läget på bostadsmarknaden är på många vis akut. De som blir exkluderade från möjligheten till tryggt boende med rimliga kostnader är resurssvaga hushåll. Det är nyanlända flyktingar, unga vuxna och studenter som i stor utsträckning drabbas. Det är därför dags för ett ansvarstagande bostadsbyggande där samhällsnyttan är hög och där människor har råd att bo och leva.

Allmännyttiga bostadsföretags syfte är att tillgodose olika typer av bostadsbehov. Man ska ha ett varierat utbud med bra kvalitet som är attraktivt för olika människor. Utöver allmännyttans ansvar över att förvalta det befintliga bostadsbeståndet finns det potential för att allmännyttan kan verka för nyproduktion av bostadsbeståndet. Allmännyttans roll att bygga det svenska folkhemmet kan inte överskattas. Tillsammans med folkrörelseföretag som HSB och Riksbyggen spelade allmännyttan en avgörande roll för att bygga bort bostadsbrist, förse flertalet människor med moderna lägenheter och utgöra en kostnadspress på hyrorna.

Trots goda exempel på hur allmännyttiga bostadsföretag i kraft av sin storlek har lyckats pressa priserna med 25 procent under marknadspris, står allmännyttan inför samma förutsättningar och hinder för ökad produktion som övriga aktörer. Inte minst med tanke på avkastningskravet som infördes 2011, är problem som höga produktionskostnader, svårigheter att få planlagd mark och bristande konkurrens stora utmaningar för allmännyttan. Trots försvårande omständigheter föregår allmännyttan med gott exempel. Det ger fler bostäder samtidigt som det ökar samhällsnyttan.

Frågan är på så vis inte vilken roll som allmännyttan borde spela för nyproduktionen av bostäder, utan hur man ska skapa rätt förutsättningar som möjliggör allmännyttans ledande roll i produktionen igen.

Vi behöver förtydliga den roll som allmännyttiga bostadsföretag kan ha på svensk bostadsmarknad så att allmännyttans resurser ska kunna användas fullt ut. Allmännyttiga

bostadsföretag finns etablerade i nästan samtliga kommuner i Sverige. Det är en fördel genom att man ta tillvara på den lokala kännedomen av hur både efterfrågan och utbud på bostäder ser ut. Styrningen av de allmännyttiga bostadsföretagen skiljer sig dock åt från kommun till kommun. Det är därför viktigt att hitta ett sätt att prata om allmännyttan som harmoniserar de kommunala skillnaderna i hur man styr det allmännyttiga bostadsföretaget för att fullt ut använda allmännyttans kapacitet.

Om allmännyttan i större utsträckning ska användas för nyproduktion av bostäder, behöver de kommunala bostadsbolagen få en bättre beskrivning av vad som ingår i deras uppdrag. Med det avses att det tydligt ska framgå vad avkastningen från de allmännyttiga bostadsföretagen ska användas till. Ett tydliggörande av avkastningen bör vara att den ska användas för bostadssociala ändamål. Då spelar det mindre roll hur stort belopp som kommunerna är tillåtna att ta ut från bolaget i form av värdeöverföringar. Skulle detta vara otillräckligt behöver avkastningsansvaret slopas.

Allmännyttans uppgift att ta ett socialt ansvar vid förvaltningen av bostäder bör även gälla planeringen av nyproduktion. För att allmännyttan ska kunna utöka nyproduktionen, men fortfarande agera efter affärsmässiga grunder behöver man överväga möjligheten att exempelvis förenkla planprocessen för allmännyttiga bostäder. För att förslaget ska vara förenligt med att kommunala bostadsföretag ska agera affärsmässigt behöver man förstärka innebörden av allmännyttan som en aktör som ska agera för att öka samhällsnyttan.

En förenklad byggprocess för allmännyttiga bostäder behöver inte innebära att kommunerna tar över för stora marknadsandelar från de privata aktörerna. Tvärtom kan det innebära att kommunala bostadsföretag banar väg för privata aktörer att söka sig till, och etablera sig på, den lokala bostadsmarknaden. Kommunen och allmännyttan kan inte heller försörja för alla, så ett förenklande av planprocessen skulle inte försämra konkurrensen för privata aktörer. Det kan istället öppna upp för möjligheter för kommunerna att stärka samarbetet med privata aktörer på bostadsmarknaden. Det har flera kommuner med ambition att bygga fler bostäder visat.

Det finns ett behov av en part som agerar och har medel att bygga åt de typer av grupper som idag har svårt att hitta en bostad. Allmännyttiga bostadsföretag har kapacitet att utveckla sin roll och agera än tydligare som den part som tar det samhällsnyttiga ansvaret. Exempel på möjligheter för allmännyttan att öka sin produktion av bostäder är genom att förenkla byggandeprocessen för allmännyttiga bostäder och förtydliga avkastningskravet så att det går åt bostadssociala ändamål.

Det är dags för ett ansvarstagande bostadsbyggande och det är därför kritiskt att allmännyttans möjlighet att öka nyproduktionen av bostäder diskuteras.

Partikongressen föreslås besluta:

A55:1 att Socialdemokraterna verkar för att ge allmännyttan en tydligare roll och syfte för att bygga bort bostadsbristen i enlighet med vad som anförs i motionen

6F Socialdemokratiska förening Västerås
Västerås arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A56

STENUNGSUNDS ARBETAREKOMMUN

En allmännytta, för alla

Bristen på bostäder i Sverige är stor och har spridit sig över hela landet. För att få marknaden i balans uppskattar man att man under de kommande tio åren behöver bygga mer än 700 000 bostäder. Behovet av bostäder närmar sig därmed de nivåer som rådde under när miljonprogrammet påbörjades. Resultatet av bostadsbristen är skenande bostadspriser, långa köer till hyresrätter och en andrahandsmarknad som inte fungerar. Men den hindrar också företag från att rekrytera arbetskraft.

Läget på bostadsmarknaden är på många vis akut. De som blir exkluderade från möjligheten till tryggt boende med rimliga kostnader är resurssvaga hushåll. Det är nyanlända flyktingar, unga vuxna och studenter som i stor utsträckning drabbas. Det är därför dags för ett ansvarstagande bostadsbyggande där samhällsnyttan är hög och där människor har råd att bo och leva.

Allmännyttiga bostadsföretags syfte är att tillgodose olika typer av bostadsbehov. Man ska ha ett varierat utbud med bra kvalitet som är attraktivt för olika människor. Utöver allmännyttans ansvar över att förvalta det befintliga bostadsbeståndet finns det potential för att allmännyttan kan verka för nyproduktion av bostadsbeståndet. Allmännyttans roll att bygga det svenska folkhemmet kan inte överskattas. Tillsammans med folkrörelseföretag som HSB och Riksbyggen spelade allmännyttan en avgörande roll för att bygga bort bostadsbrist, förse flertalet människor med moderna lägenheter och utgöra en kostnadspress på hyrorna.

Trots goda exempel på hur allmännyttiga bostadsföretag i kraft av sin storlek har lyckats pressa priserna med 25 procent under marknadspris, står allmännyttan inför samma förutsättningar och hinder för ökad produktion som övriga aktörer. Inte minst med tanke på avkastningskravet som infördes 2011, är problem som höga produktionskostnader, svårigheter att få planlagd mark och bristande konkurrens stora utmaningar för allmännyttan. Trots försvårande omständigheter föregår allmännyttan med gott exempel. Det ger fler bostäder samtidigt som det ökar samhällsnyttan.

Frågan är på så vis inte vilken roll som allmännyttan borde spela för nyproduktionen av bostäder, utan hur man ska skapa rätt förutsättningar som möjliggör allmännyttans ledande roll i produktionen igen.

Vi behöver förtydliga den roll som allmännyttiga bostadsföretag kan ha på svensk bostadsmarknad så att allmännyttans resurser ska kunna användas fullt ut. Allmännyttiga bostadsföretag finns etablerade i nästan samtliga kommuner i Sverige. Det är en fördel genom att man ta tillvara på den lokala kännedomen av hur både efterfrågan och utbud på bostäder ser ut. Styrningen av de allmännyttiga bostadsföretagen skiljer sig dock åt från kommun till kommun. Det är därför viktigt att hitta ett sätt att prata om allmännyttan som harmoniserar de kommunala skillnaderna i hur man styr det allmännyttiga bostadsföretaget för att fullt ut använda allmännyttans kapacitet.

Om allmännyttan i större utsträckning ska användas för nyproduktion av bostäder, behöver de kommunala bostadsbolagen få en bättre beskrivning av vad som ingår i deras uppdrag. Med det avses att det tydligt ska framgå vad avkastningen från de allmännyttiga bostadsföretagen ska användas till. Ett tydliggörande av avkastningen bör vara att den ska användas för bostadssociala ändamål. Då spelar det mindre roll hur stort belopp som kommunerna är tillåtna att ta ut från bolaget i form av värdeöverföringar. Skulle detta vara otillräckligt behöver avkastningsansvaret slopas.

Allmännyttans uppgift att ta ett socialt ansvar vid förvaltningen av bostäder bör även gälla planeringen av nyproduktion. För att allmännyttan ska kunna utöka nyproduktionen, men fortfarande agera efter affärsmässiga grunder behöver man överväga möjligheten att exempelvis förenkla planprocessen för allmännyttiga bostäder. För att förslaget ska vara förenligt med att kommunala bostadsföretag ska agera affärsmässigt behöver man förstärka innebörden av allmännyttan som en aktör som ska agera för att öka samhällsnyttan.

En förenklad byggprocess för allmännyttiga bostäder behöver inte innebära att kommunerna tar över för stora marknadsandelar från de privata aktörerna. Tvärtom kan det innebära att kommunala bostadsföretag banar väg för privata aktörer att söka sig till, och etablera sig på, den lokala bostadsmarknaden. Kommunen och allmännyttan kan inte heller försörja för alla, så ett förenklande av planprocessen skulle inte försämra konkurrensen för privata aktörer. Det kan istället öppna upp för möjligheter för kommunerna att stärka samarbetet med privata aktörer på bostadsmarknaden. Det har flera kommuner med ambition att bygga fler bostäder visat.

Det finns ett behov av en part som agerar och har medel att bygga åt de typer av grupper som idag har svårt att hitta en bostad. Allmännyttiga bostadsföretag har kapacitet att utveckla sin roll och agera än tydligare som den part som tar det samhällsnyttiga ansvaret. Exempel på möjligheter för allmännyttan att öka sin produktion av bostäder är genom att förenkla byggandeprocessen för

allmännyttiga bostäder och förtydliga avkastningskravet så att det går åt bostadssociala ändamål.

Det är dags för ett ansvarstagande bostadsbyggande och det är därför kritiskt att allmännyttans möjlighet att öka nyproduktionen av bostäder diskuteras.

Partikongressen föreslås besluta:

A56:1 att Socialdemokraterna verkar för att ge allmännyttan en tydligare roll och syfte för att bygga bort bostadsbristen i enlighet med vad som anförs i motionen

Claes Olsson
Stenungsunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A57

MALMÖ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

En allmännytta, för alla

Bristen på bostäder i Sverige är stor och har spridit sig över hela landet. För att få marknaden i balans uppskattar man att man under de kommande tio åren behöver bygga mer än 700 000 bostäder. Behovet av bostäder närmar sig därmed de nivåer som rådde under när miljonprogrammet påbörjades. Resultatet av bostadsbristen är skenande bostadspriser, långa köer till hyresrätter och en andrahandsmarknad som inte fungerar. Men den hindrar också företag från att rekrytera arbetskraft.

Läget på bostadsmarknaden är på många vis akut. De som blir exkluderade från möjligheten till tryggt boende med rimliga kostnader är resurssvaga hushåll. Det är nyanlända flyktingar, unga vuxna och studenter som i stor utsträckning drabbas. Det är därför dags för ett ansvarstagande bostadsbyggande där samhällsnyttan är hög och där människor har råd att bo och leva.

Allmännyttiga bostadsföretags syfte är att tillgodose olika typer av bostadsbehov. Man ska ha ett varierat utbud med bra kvalitet som är attraktivt för olika människor. Utöver allmännyttans ansvar över att förvalta det befintliga bostadsbeståndet finns det potential för att allmännyttan kan verka för nyproduktion av bostadsbeståndet. Allmännyttans roll att bygga det svenska folkhemmet kan inte överskattas. Tillsammans med folkrörelseföretag som HSB och Riksbyggen spelade allmännyttan en avgörande roll för att bygga bort bostadsbrist, förse flertalet människor med moderna lägenheter och utgöra en kostnadspress på hyrorna.

Trots goda exempel på hur allmännyttiga bostadsföretag i kraft av sin storlek har lyckats pressa priserna med 25 procent under marknadspris, står allmännyttan inför samma förutsättningar och

hinder för ökad produktion som övriga aktörer. Inte minst med tanke på avkastningskravet som infördes 2011, är problem som höga produktionskostnader, svårigheter att få planlagd mark och bristande konkurrens stora utmaningar för allmännyttan. Trots försvårande omständigheter föregår allmännyttan med gott exempel. Det ger fler bostäder samtidigt som det ökar samhällsnyttan.

Frågan är på så vis inte vilken roll som allmännyttan borde spela för nyproduktionen av bostäder, utan hur man ska skapa rätt förutsättningar som möjliggör allmännyttans ledande roll i produktionen igen.

Vi behöver förtydliga den roll som allmännyttiga bostadsföretag kan ha på svensk bostadsmarknad så att allmännyttans resurser ska kunna användas fullt ut. Allmännyttiga bostadsföretag finns etablerade i nästan samtliga kommuner i Sverige. Det är en fördel genom att man ta tillvara på den lokala kännedomen av hur både efterfrågan och utbud på bostäder ser ut. Styrningen av de allmännyttiga bostadsföretagen skiljer sig dock åt från kommun till kommun. Det är därför viktigt att hitta ett sätt att prata om allmännyttan som harmoniserar de kommunala skillnaderna i hur man styr det allmännyttiga bostadsföretaget för att fullt ut använda allmännyttans kapacitet.

Om allmännyttan i större utsträckning ska användas för nyproduktion av bostäder, behöver de kommunala bostadsbolagen få en bättre beskrivning av vad som ingår i deras uppdrag. Med det avses att det tydligt ska framgå vad avkastningen från de allmännyttiga bostadsföretagen ska användas till. Ett tydliggörande av avkastningen bör vara att den ska användas för bostadssociala ändamål. Då spelar det mindre roll hur stort belopp som kommunerna är tillåtna att ta ut från bolaget i form av värdeöverföringar. Skulle detta vara otillräckligt behöver avkastningsansvaret slopas.

Allmännyttans uppgift att ta ett socialt ansvar vid förvaltningen av bostäder bör även gälla planeringen av nyproduktion. För att allmännyttan ska kunna utöka nyproduktionen, men fortfarande agera efter affärsmässiga grunder behöver man överväga möjligheten att exempelvis förenkla planprocessen för allmännyttiga bostäder. För att förslaget ska vara förenligt med att kommunala bostadsföretag ska agera affärsmässigt behöver man förstärka innebörden av allmännyttan som en aktör som ska agera för att öka samhällsnyttan.

En förenklad byggprocess för allmännyttiga bostäder behöver inte innebära att kommunerna tar över för stora marknadsandelar från de privata aktörerna. Tvärtom kan det innebära att kommunala bostadsföretag banar väg för privata aktörer att söka sig till, och etablera sig på, den lokala bostadsmarknaden. Kommunen och allmännyttan kan inte heller försörja för alla, så ett förenklande av planprocessen skulle inte försämra konkurrensen för privata aktörer. Det kan istället öppna upp för möjligheter för kommunerna att stärka samarbetet med privata aktörer på bostadsmarknaden. Det har flera kommuner med ambition att bygga fler bostäder visat.

Det finns ett behov av en part som agerar och har medel att bygga åt de typer av grupper som idag har svårt att hitta en bostad. Allmännyttiga bostadsföretag har kapacitet att utveckla sin roll och agera än tydligare som den part som tar det samhällsnyttiga ansvaret. Exempel på möjligheter för allmännyttan att öka sin produktion av bostäder är genom att förenkla byggandeprocessen för allmännyttiga bostäder och förtydliga avkastningskravet så att det går åt bostadssociala ändamål.

Det är dags för ett ansvarstagande bostadsbyggande och det är därför kritiskt att allmännyttans möjlighet att öka nyproduktionen av bostäder diskuteras.

Partikongressen föreslås besluta:

A57:1 att Socialdemokraterna verkar för att ge allmännyttan en tydligare roll och syfte för att bygga bort bostadsbristen i enlighet med vad som anförs i motionen

Stefan Pinjefors, Lorensborg-S
Malmö arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A58

UPPSALA ARBETAREKOMMUN

En allmännytta, för alla

Bristen på bostäder i Sverige är stor och har spridit sig över hela landet. För att få marknaden i balans uppskattar man att man under de kommande tio åren behöver bygga mer än 700 000 bostäder. Behovet av bostäder närmar sig därmed de nivåer som rådde under när miljonprogrammet påbörjades. Resultatet av bostadsbristen är skenande bostadspriser, långa köer till hyresrätter och en andrahandsmarknad som inte fungerar. Men den hindrar också företag från att rekrytera arbetskraft.

Läget på bostadsmarknaden är på många vis akut. De som blir exkluderade från möjligheten till tryggt boende med rimliga kostnader är resurssvaga hushåll. Det är nyanlända flyktingar, unga vuxna och studenter som i stor utsträckning drabbas. Det är därför dags för ett ansvarstagande bostadsbyggande där samhällsnyttan är hög och där människor har råd att bo och leva.

Allmännyttiga bostadsföretags syfte är att tillgodose olika typer av bostadsbehov. Man ska ha ett varierat utbud med bra kvalitet som är attraktivt för olika människor. Utöver allmännyttans ansvar över att förvalta det befintliga bostadsbeståndet finns det potential för att allmännyttan kan verka för nyproduktion av bostadsbeståndet. Allmännyttans roll att bygga det svenska folkhemmet kan inte överskattas. Tillsammans med folkrörelseföretag som HSB och Riksbyggen

spelade allmännyttan en avgörande roll för att bygga bort bostadsbrist, förse flertalet människor med moderna lägenheter och utgöra en kostnadspress på hyrorna.

Trots goda exempel på hur allmännyttiga bostadsföretag i kraft av sin storlek har lyckats pressa priserna med 25 procent under marknadspris, står allmännyttan inför samma förutsättningar och hinder för ökad produktion som övriga aktörer. Inte minst med tanke på avkastningskravet som infördes 2011, är problem som höga produktionskostnader, svårigheter att få planlagd mark och bristande konkurrens stora utmaningar för allmännyttan. Trots försvårande omständigheter föregår allmännyttan med gott exempel. Det ger fler bostäder samtidigt som det ökar samhällsnyttan.

Frågan är på så vis inte vilken roll som allmännyttan borde spela för nyproduktionen av bostäder, utan hur man ska skapa rätt förutsättningar som möjliggör allmännyttans ledande roll i produktionen igen.

Vi behöver förtydliga den roll som allmännyttiga bostadsföretag kan ha på svensk bostadsmarknad så att allmännyttans resurser ska kunna användas fullt ut. Allmännyttiga bostadsföretag finns etablerade i nästan samtliga kommuner i Sverige. Det är en fördel genom att man ta tillvara på den lokala kännedomen av hur både efterfrågan och utbud på bostäder ser ut. Styrningen av de allmännyttiga bostadsföretagen skiljer sig dock åt från kommun till kommun. Det är därför viktigt att hitta ett sätt att prata om allmännyttan som harmoniserar de kommunala skillnaderna i hur man styr det allmännyttiga bostadsföretaget för att fullt ut använda allmännyttans kapacitet.

Om allmännyttan i större utsträckning ska användas för nyproduktion av bostäder, behöver de kommunala bostadsbolagen få en bättre beskrivning av vad som ingår i deras uppdrag. Med det avses att det tydligt ska framgå vad avkastningen från de allmännyttiga bostadsföretagen ska användas till. Ett tydliggörande av avkastningen bör vara att den ska användas för bostadssociala ändamål. Då spelar det mindre roll hur stort belopp som kommunerna är tillåtna att ta ut från bolaget i form av värdeöverföringar. Skulle detta vara otillräckligt behöver avkastningsansvaret slopas.

Allmännyttans uppgift att ta ett socialt ansvar vid förvaltningen av bostäder bör även gälla planeringen av nyproduktion. För att allmännyttan ska kunna utöka nyproduktionen, men fortfarande agera efter affärsmässiga grunder behöver man överväga möjligheten att exempelvis förenkla planprocessen för allmännyttiga bostäder. För att förslaget ska vara förenligt med att kommunala bostadsföretag ska agera affärsmässigt behöver man förstärka innebörden av allmännyttan som en aktör som ska agera för att öka samhällsnyttan.

En förenklad byggprocess för allmännyttiga bostäder behöver inte innebära att kommunerna tar över för stora marknadsandelar från de privata aktörerna. Tvärtom kan det innebära att

kommunala bostadsföretag banar väg för privata aktörer att söka sig till, och etablera sig på, den lokala bostadsmarknaden. Kommunen och allmännyttan kan inte heller försörja för alla, så ett förenklande av planprocessen skulle inte försämra konkurrensen för privata aktörer. Det kan istället öppna upp för möjligheter för kommunerna att stärka samarbetet med privata aktörer på bostadsmarknaden. Det har flera kommuner med ambition att bygga fler bostäder visat.

Det finns ett behov av en part som agerar och har medel att bygga åt de typer av grupper som idag har svårt att hitta en bostad. Allmännyttiga bostadsföretag har kapacitet att utveckla sin roll och agera än tydligare som den part som tar det samhällsnyttiga ansvaret. Exempel på möjligheter för allmännyttan att öka sin produktion av bostäder är genom att förenkla byggandeprocessen för allmännyttiga bostäder och förtydliga avkastningskravet så att det går åt bostadssociala ändamål.

Det är dags för ett ansvarstagande bostadsbyggande och det är därför kritiskt att allmännyttans möjlighet att öka nyproduktionen av bostäder diskuteras.

Partikongressen föreslås besluta:

A58:1 att Socialdemokraterna verkar för att ge allmännyttan en tydligare roll och syfte för att bygga bort bostadsbristen i enlighet med vad som anförs i motionen

Byggsosens studiecirkelgrupp
Uppsala arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A59

ASKERSUNDS ARBETAREKOMMUN

En industriell livsnerv

Från Borlänge till Göteborg finns ett pärlband av industrier som importerar och exporterar varor via Göteborgs hamn. Dagens situation på E 20 och riksväg 50 med endast 2 filig väg med låga hastighetsbegränsningar på långa sträckor gör det vanskligt och svårt med transporterna.

För att förbättra möjligheterna för våra industriers transportbehov tycker vi att E 20 skall byggas ut till motorvägsstandard och att Riksväg 50 mellan Borlänge och Örebro ska vara minst mötesfri 2-1 väg.

Synergi effekterna blir stora efter vägen genom att industrierna kan expandera och transportera mer och då får näringsidkare efter vägen ett större underlag.

Kostnaderna för ombyggnad och utökat underhåll kommer att bli stora men ska industrin i vårt

land kunna överleva är infrastrukturen viktig.

Vinsten om beslut tas i motionens anda är att nuvarande företag och nya företag kan importera och exportera sitt material på en snabb och säker väg till och från Göteborgs hamn.

Partikongressen föreslås besluta:

A59:1 att E 20 mellan Örebro och Göteborg byggs ut till motorvägsstandard och

A59:2 att riksväg 50 mellan Borlänge och Örebro byggs ut till mötesfri 2-1väg

IF Metallsossen Askersund
Askersunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A60

STOCKHOLMS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

En nationell bostadspolitik

Den svenska bostadspolitiken har alltsedan dess moderna födelse efter andra världskriget byggt på att det offentliga kompletterar marknaden. Bostadsbehoven, och därmed det offentliga åtagandet, var störst under de första decennierna, men den analys som gjordes av den bostadssociala utredningen i betänkandet 1945 äger samma giltighet i dag – det privata kapitalet kommer aldrig att förse hela befolkningen med goda bostäder.

Bostadspolitiken innefattar såväl villkoren för byggande och förvaltning av bostadshus som villkoren för upplåtelser av bostäder. Den offentliga påverkan på marknaderna kan ske genom lagstiftning, skatter eller bidrag, eller genom att det offentliga uppträder som aktör på marknaden. Det offentliga kan företrädas av stat eller kommun. De offentliga åtgärderna måste ständigt omvärderas i relation till de marknader de är avsedda att komplettera.

Bostadspolitiken utformades efter andra världskriget i en omgivning med kreditreglering och enorm efterfrågan på arbetskraft inom den varuproducerande industrin. Staten avsatte andelar av ett givet kreditutrymme till bostadsbyggande och kommunerna försågs med rätten att expropriera mark och uppföra bostäder i anslutning till de växande industrierna. Staten fastställde normer för vad som är en god bostad och reglerade villkoren för upplåtelser för att skydda hyresgästerna mot snabba hyreshöjningar. Politiken var framgångsrik, och i slutet av 1970-talet hade alla hushåll tillgång till en god bostad, ungefär samtidigt som den varuproducerande industrins roll som motor i ekonomin började utmanas.

Den socialdemokratiska bostadspolitiken har ända fram till i dag formulerats i relation till den politik och strukturer som byggdes upp på 1950-talet. Partistyrelsens utlåtande och de motioner som antogs av partikongressen 2013 avspeglar inte att den marknad som politiken ska komplettera i dag är radikalt förändrad. Sverige är medlem i EU och krediter och arbetskraft kan röra sig fritt över gränserna. Den svenska arbetsmarknaden består till övervägande del av tjänster, dels sådana som produceras och levereras digitalt och därmed oberoende av lokalisering, dels sådana som innebär direkt leverans i närområdet, som restauranger och äldreomsorg. I denna verklighet måste de offentliga insatserna och arbetsfördelningen mellan stat och kommun omvärderas. Uppdraget, att tillförsäkra alla en god bostad, är dock oförändrat.

Ett utökat statligt ansvar

Kapitalmarknaderna internationalisering, EU-medlemskapet den föränderliga arbetsmarknaden och flyktingströmmar; allt talar för att den offentliga aktören på bostadsmarknaden i högre grad än i dag måste vara staten, och att kommunernas roll behöver omdefinieras. I det följande beskrivs det offentliga uppdraget under åtta rubriker. De sju första avser sådant som staten har ansvaret för, medan den åttonde rubriken behandlar kommunernas roll.

Gör Sverige transparent gentemot internationella investerare

Bostadsbyggande kräver kapital, och tillgången på kapital är det som bestämmer bostadsbyggandets omfattning. Ju attraktivare det är för privat kapital att investera i bostäder, desto mindre blir behovet av kompletterande offentliga bidrag eller investeringar. Sverige har generellt förmånliga villkor för företag som vill investera och det går att få god avkastning på investeringar i svenska bostäder. Det som är svårt att utifrån förstå och värdera är villkoren på en marknad där varje projekt är i sämsta mening unikt. Staten kan, utan att förändra ambitionerna när det gäller skydd för värdefull natur och kulturmiljö eller inskränka lokalsamhällets inflytande, göra den svenska bostadsmarknaden mycket mera transparent. Genom att etablera en infrastruktur där digitala kartor, fastighetsindelning och kommunala planer finns tillgängliga i ett generellt och öppet format ökar möjligheten att överblicka och jämföra olika alternativa lokaliseringar. Genom att skapa digitala verktyg för framtagande av planer och beslut om bygglov som används i hela landet, liksom öppna databaser över de miljöundersökningar och utredningar som i dag finns på en mängd olika ställen, kan konsulter utom och inom landet delta i och sätta pris på de processer som leder fram till ett färdigt inflyttningsklart projekt. Dagens verklighet, där regelverken är nationella, men tillämpningen lokal, gör att osäkerheten om vilka kostnader ett visst projekt ska bära är stor, och de kalkylerade marginalerna måste ta höjd för detta. Reformer som innebär att kommunernas översiktsplaner får en mera bindande verkan och där statliga riksintressen finns tydligt avgränsade innebär ytterligare steg i samma riktning.

Formulera en nationell hållning gentemot EU

Bostadspolitik är en nationell kompetens inom EU, och alla medlemsländer bedriver en marknadskompletterande bostadspolitik. I Sverige har ingen regering sedan EU-inträdet 1995 formulerat hur Sverige ser på behovet av bostadspolitik, och därmed vilka inskränkningar som

marknadsaktörerna måste vara beredda på. Den reform som medvetet motiverats i relation till EU, marknadsanpassningen av de kommunala bostadsbolagen, kombinerades inte med något nationellt ställningstagande för hur de offentliga uppdrag som bolagen tidigare löst nu skulle hanteras. Det innebär att varje kommun i dag måste förhålla sig till Kommissionens tolkningar av EU-regelverken när man försöker ta ett ansvar för bostadsförsörjningen. Förutom att detta är en uppgift som är övermäktig för alla kommuner utom de största, innebär det att den svenska bostadsmarknaden fragmenteras och blir ännu svårare att överblicka för de investerare som ska lockas hit. Sverige kan med hänvisning till våra generellt höga välfärdsambitioner och vår lojalitet mot gemensamma regelverk utifrån en styrkeposition formulera en nationell bostadspolitik och kräva att den accepteras av de övriga medlemsländerna. Den hittillsvarande hållningen, att ägna lång tid åt juridiska hårklyverier med tjänstemännen i Kommissionen, leder i bästa fall till oklara kompromisser och risker för rättsprocesser.

Ta ansvar för bedömningen av behovet av bostäder och risken för felbedömningar
Efterfrågan på bostäder bedöms bäst på marknaden, men med en ambition att täcka inte bara efterfrågan utan också behovet, måste det finnas en kontinuerlig offentlig uppfattning om hur många bostäder som behövs och var de behöver tillkomma. Det här ansvaret ligger i dag på kommunerna. För en kommun innebär ett ökat bostadsbyggande krav på investeringar i vägar, skolor m.m. och även om detta delvis kan finansieras genom exploateringsintäkter, så blir kommunen en av förlorarna om bostäderna står tomma. De befolkningsprognoser som utgör grunden för all planering blir för varje år mer osäkra, allteftersom migrationsströmmarna in och ut ur landet ökar. Dessutom avspeglar den bild av var människor bor som förmedlas genom offentlig statistik inte på något sätt verkligheten. Att det enligt SCB i Stockholms stad finns ca 50 000 fler lägenheter än hushåll, avspeglar bara att den offentliga viljan att skaffa sig ett adekvat planeringsunderlag är helt otillräcklig. Sammantaget är det uppgift för staten att skaffa sig ett grepp om boendesituationen i dag, och göra så goda bedömningar som möjligt för framtiden, så att planeringen för bostadsbyggande kan anpassas till en stabil och gemensam framtidsbild. De kommuner som tar ansvar för att möta den bilden måste också veta att de ekonomiskt kommer att kompenseras om prognoserna slår fel.

Öka incitamenten för markägare att bygga och hyra ut bostäder
Vid sidan av kapital är mark den viktigaste resursen på bostadsmarknaden. I Sverige har äganderätten till mark stärkts i omgångar, och det är i dag omöjligt att överföra mark i allmän ägo utan att betala markägaren inte bara marknadsvärdet utan också 25 procent därutöver. Den förändring av Expropriationslagen som genomfördes av den borgerliga regeringen 2010 bör med hänsyn till detta revideras. Oavsett detta måste det vara ekonomiskt fördelaktigt för markägare att bebygga sin mark med bostäder och att hyra ut de bostäder man äger, gentemot andra handlingsalternativ. Med dagens skatteregler är ägandet av bostadsfastigheter lågt beskattat, men det är också statiskt och oberoende av hur fastigheten nyttjas. Genom att låta skatten premiera hög exploateringsgrad, dvs. samma skatt för en bostadsfastighet i samma läge oberoende av hur många bostäder det finns på den, skapas underliggande drivkrafter för alla markägare att utöka

och utnyttja sin byggrätt maximalt. Ett omvandlingstryck skapas på centrala lågt exploaterade fastigheter. Genom att dessutom koppla skatten till faktiskt boende, ökar kostnaden för dubbla bostäder, undanträngning av permanentboende till förmån för fritidsboende och liknande avarter där skattereglerna i dag gynnar ägande av bostadsfastigheter utan att det ger samhället något nytta i form av fler bostäder.

Bibehåll generella krav på bostäder

Nybyggnadskraven på bostäder formulerades i en tid då staten stod för bostadsfinansieringen och därför hade en självklar legitimitet när det gällde att ställa krav på det man betalade för. I dagens läge, då bostadsbyggandet i allt väsentligt finansieras av privat kapital, ifrågasätts statens roll som normgivare. Även från socialdemokratiskt håll kommer förslag om borttagna byggregler, underförstått i syfte att öka viljan att bygga nytt. Argumenten för ett generellt statligt regelverk är dock fortsatt starka. Gemensamma nybyggnadskrav gör att hela bostadsbeståndet håller en viss minimistandard, och kan användas av människor i olika livsskeden. Särkrav på bostadsutformning för vissa grupper innebär att människor tvingas in i dessa grupper för att komma åt bostäderna. Alla erfarenheter av behovsprövat äldreboende visar att över- och underskott på sådana bostäder är legio. Kostnaderna för att bygga bra bostäder är marginellt högre än att bygga dåliga så länge det trots allt handlar om byggnader som ska stå kvar under överskådlig tid. Komplement med mycket enkla baracker till låg kostnad kan möjligen behövas i ett krisläge, men är inget motiv för ändrade nybyggnadskrav. Gemensamma regler ger också förutsättning för standardisering och prefabricering eftersom samma byggnad klarar de offentliga kraven på hela den svenska marknaden. Alternativet till statliga krav kan, så länge vi trots allt har en offentlig tillåtlighetsprövning, bli en mångfald av lokala krav framförda av kommunerna i förhandlingar.

Ett fortsatt starkt skydd för hyresgästerna

För att en bostad ska vara en bostad krävs inte bara att den har en viss utformning utan kanske framför allt att den erbjuder den boende en trygg bas för det övriga livet. Ett hyresförhållande där kontraktet kan sägas upp med kort varsel eller hyran ökas med hänvisning till att hyresvärden tror sig kunna få bättre betalt av någon annan ger ingen sådan trygghet. För att hyresrätten som upplåtelseform ska kunna utgöra en bostad krävs därför alltid ett utvecklat konsumentskydd. Den svenska formen med kollektiva förhandlingar baserade på bruksvärdet må vara ovanlig internationellt, men uppvisar inga svagheter som gör en större reform nödvändig.

Det offentliga byggandet organiseras i ny form

Etablerad forskning visar att närvaron av en offentlig byggherre med långsiktiga mål innebär att viljan att bygga hos de privata aktörerna ökar. Den offentliga aktören tar förvisso en del av marknaden, men gör det framför allt omöjligt för övriga att aktörer att tillämpa en strategi där man avvaktar en manifesterad bristsituation innan man bygger med förväntan om högre hyror/avkastning. Risken med att vänta ökar när den offentliga aktören kan komma att bygga och tillfredsställa efterfrågan. Rollen som offentlig aktör spelas i stora delar av Sverige av de

kommunala bostadsbolagen. Deras förutsättning för att på affärsmässiga grunder upprätthålla ett längre tidsperspektiv på sina investeringar begränsas dock av att de är hänvisade till bara en, lokal, marknad. De har så att säga alla ägg i samma korg. För att skapa en proaktiv offentlig byggaktör behöver de nuvarande bolagen antingen ges incitament att gå samman i större, regionala enheter, eller infogas i en, möjligen delstatlig, koncern, som kan fördela risker över landet och som kan agera i de kommuner som i dag saknar egna bostadsbolag. Oavsett hur den färdiga lösningen ser ut måste staten vara initiativtagare till en förändring.

Kommunerna ansvarar för goda boendemiljöer

Med en politik där staten tar över ansvaret för att bedöma bostadsbyggnadsbehoven och den finansiella risken för felbedömningar kommer kraven på kommunerna att leverera planlagd mark för att möta behoven att öka. Kommunpolitikerna kan inte längre säga nej med hänvisning till de egna invånarnas prioritering av bevarad närmiljö. När bedömningen av om det ska byggas flyttas bort från kommunerna kvarstår ansvaret för att bedöma var och hur byggandet ska ske, och hur de nya bostäderna ska infogas i fungerande samhällen. När staten gör planeringsverktygen tillgängliga för företagen och markägarna upplever ökad exploatering som vägen till lägre skatt, är det kommunerna som ska orka hävda behovet av skolgårdar, parker och service till nytta för befintliga och nytillkommande medborgare. Det här är uppgifter där staten måste vara villig att ta steg tillbaka och låta kommunerna få ett reellt utrymme att i spänningsfältet mellan exploatörskrav och kringboende hitta de lösningar som uppfattas som legitima lokalt.

Partikongressen föreslås besluta:

A60:1 att	staten ska ta ett utökat ansvar för bostadspolitiken
A60:2 att	Sverige ska bli mera transparent gentemot internationella investerare genom en statlig struktur av öppna data och beslutsverktyg
A60:3 att	en nationell bostadspolitisk hållning gentemot EU ska formuleras
A60:4 att	staten ska ansvar för bedömningen av behovet av bostäder och risken för felbedömningar
A60:5 att	de skattemässiga incitamenten för markägare att bygga och hyra ut bostäder ska förstärkas
A60:6 att	det även framgent ska finnas generella nationella krav på bostäder
A60:7 att	det fortsatt ska finnas ett starkt skydd för hyresgästerna baserat på nuvarande regelverk
A60:8 att	det offentliga byggandet och bostadsförvaltningen organiseras på en kommunöverskridande nivå
A60:9 att	kommunernas ansvar för markanvändningsplaneringen förstärks

Johannes-Gustav Vasa s-förening
Stockholms Arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A61

JÖNKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

En rättvis bostadsmarknad

I dagens Sverige finns en stor orättvisa på bostadsmarknaden, där det ägda boendet subventioneras kraftfullt. Hyresgäster i Sverige är med och betalar för utbyggnationer, renoveringar och ränteavdrag som enbart gynnar de som äger sitt boende. Det är en grav orättvisa, som dessutom slår en kil mellan rika och mindre bemedlade, där de som redan kunnat köpa sitt boende premieras av de som får en sämre möjlighet att spara till sitt egna boende.

Partikongressen föreslås besluta:

A61:1 att ränteavdragen avskaffas

A61:2 att bostadssubventioner tillämpas lika för alla bostadsformer

A61:3 att en utredning om de underliggande orsakerna till bostadssegregationen genomförs

Henrik Andersson, ordförande Råslätts socialdemokratiska förening
Jönköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A62

SUNDSVALLS ARBETAREKOMMUN

Ett ökat bostadsbyggande på landsbygden

Inför valet 2014 lovade Socialdemokraternas att öka bostadsbyggandet fram till 2020 med 250 000 nya bostäder. I det vallöftet låg även att 3 miljarder ska tillskjutas för att möjliggöra detta. Pengarna kan användas både på landsbygden och i städerna. Tyvärr är upplägget sådant att det tenderar gynna städerna.

Vi vet att många människor vill bo landsbygden för lugnet och närheten till natur m.m. Många äldre vill gärna bo kvar på landsbygden men oftast finns inte den möjlighet med trygghetsboenden. För att landsbygden ska kunna utvecklas och bli det alla politiker vill och säger att ”landsbygden ska leva” så måste något skapas för att dessa möjligheter ska kunna uppnås och

inte bara bli till tomma ord.

Under det senaste året har det skett en påtagligt ökad flyktingmottagande på landsbygden som bidragit till att det har blivit bostadsbrist på många orter.

Ett problem med byggandet på landsbygden är att värdet på den nybyggda fastigheten oftast inte är vad marknadsvärdet skulle behöva vara. Det medför att antingen så får ägarna gå in med stort eget kapital eller med ett lån som är mycket riskfyllt med dåliga förutsättningar. Unga människor drabbas härmed mest eftersom de inte hunnit bygga upp något eget kapital.

För att skapa de rätta förutsättningarna för byggande av enskilda bostäder, hyresrätter och trygghetsboenden på landsbygden vill vi:

Partikongressen föreslås besluta:

A62:1 att en översyn genomförs av hur negativa ekonomiska konsekvenserna av att bygga på landsbygden, till exempel värdeminskning och vissa högre byggnadskostnader, ska kunna undvika att påverka bostadsbyggandet

A62:2 att en statlig lånegaranti införs genom SBAB för att täcka upp lånets mellanskillnad av fastighetens byggkostnad och marknadsvärdet

Sundsvalls Arbetarekommuns styrelse genom Annika Kallin och Kenth Söder
Sundsvalls arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A63

VÄSTERBOTTENS PARTIDISTRIKT

Framta en nationell snöskoterstrategi

Det finns cirka 275 000 snöskotrar i Sverige, ungefär hälften av dessa finns i Norr och Västerbotten, varje år säljs det närmare 11000 nya skotrar. 1975 fanns det 11 000 skotrar i Sverige, nu säljs det nästan lika många varje år, det visar på snöskoterns växande popularitet. Snöskotertätaste kommunen är Arjeplog med ca 3000 invånare och 3 100 snöskotrar registrerade. Det innebär att alla Arjeplogsbor som är 16 år och uppåt, statistiskt sett har minst en snöskoter. I antal räknat, finns det flest snöskotrar i Luleå kommun, över 12 000 stycken.

Utvecklingen fram till idag har gått kraftigt framåt, både när det gäller antalet registrerade skotrar och snöskotrarnas tekniklösningar, som komfort, design, motorer och annat. En spännande utveckling som inte minst förbättrat motorerna miljömässigt.

På många platser i landet är snöskotern en naturlig och viktig del i människors vardag. Den används flitigt av skogsarbetare, ledningsarbetare, renskötare och i andra yrken. Den ger många en möjlighet att på sin fritid kunna röra sig i vinternaturen.

I ett tidigt skede var egentligen det mesta fokuserat till snöskotern som arbetsfordon, för att senare handla om familjeutflykter och långfärdsturer, en utveckling som gjort snöskotern viktig för besöksnäringen. Snöskotern har fått en allt större betydelse i vinterturismen. År 2013 fanns det ungefär 150 företag med tillstånd att hyra ut skotrar, antalet företagare i branschen växer från år till år.

I Norrlands inland växer skotersafari, fiske och andra typer av aktiviteter med skotrar. De är mycket populära bland turisterna. I Jämtland omsätter skoterturismen varje år 1 miljard kronor och siffran för hela landet är omkring 4–5 miljarder. I USA och Kanada omsätter branschen mycket större summor, år 2012 var det 24 miljarder dollar årligen. Potentialen för Sverige är alltså betydligt större än de pengar som idag omsätts.

Turism är en mycket viktig jobbskapare på landsbygden. Genom att utöka möjligheterna till fiske, jakt, skid- och skoteråkning och andra typer av fritidsaktiviteter kan många nya jobb skapas. Därför är det angeläget att utveckla skoterturismen.

En klar trend är att långfärdsturerna ökar, vilket också talar för att vi måste satsa mycket mer på att tillhandahålla bättre leder. Hur sedan finansieringen av detta ska ske är en annan fråga som måste lösas gemensamt mellan staten, snöskoterorganisationerna och de berörda regionerna. Snöskotern är något som vi, år 2016, inte kan tänka bort eller låtsas som om den inte finns. Den finns och är ett omistligt fordon för många både i jobbet, för besöksnäringen och på fritiden.

När det gäller jobbet så är naturligtvis renskötseln det man främst tänker på. Det skulle idag inte gå att bedriva renskötsel utan snöskoter. Även andra yrkesgrupper som måste ut vintertid i naturen för att utföra sin arbetsuppgifter är snöskotern viktig. Det kan handla om arbete utefter en el eller teleledning, det kan handla om fjällräddning eller andra typer av sjukvårdsinsatser i väglöst land.

För besöksnäringen är snöskotern ytterligare en möjlighet att få med besökare ut i skog och mark. Bara i snöskoterhyra omsätt idag miljontals kronor. Lägg sedan till organiserade skotersafaris, som anordnas med exotiska inslag som vistelse och övernattning i vildmark. Snabbt inser vi att snöskotern även här har en betydande potential.

För fritidsändamål är snöskotern också viktig. Att kunna ta sig till en fiskrik sjö på vintern eller att göra en utflykt med öppen eld och korvgrillning, är något som många uppskattar.

Detta är bara några exempel på hur snöskotern idag används av allt fler. Men i sammanhanget finns också frågor som måste lösas för att vi ska kunna ha en bra och kontrollerad utveckling av snöskotertrafiken. Det kanske viktigaste är snöskoterns vägar, skoterlederna.

Ett finansieringssystem där snöskoterägarna själva bidrar med pengar ligger främst på denna ”att göra-lista”. Det skulle kunna ske genom att det läggs en avgift på varje snöskoter som finns i fordonsregistret. Det som måste finansieras är ett huvudlednät som löper genom hela snöskotersverige. Vidare måste ett enhetligt skyltsystem tas fram så det blir möjligt att hitta fram mellan orterna där leder går förbi, börjar och slutar. Lössnöåkningen ökar och många reagerar negativt på detta. På vissa håll är det ett rejält stort problem som måste stoppas.

Många klagar på buller, men så länge det handlar om lagliga skotrar är detta inget problem, det är olagligt ombyggda skotrar med så kallade effektpipor ger bullerproblemen. Det behövs också utbildningsinsatser för att öka användandet av hjälm och lavinsonder, samt klargöra de förbud för skoteråkning som finns. Det är viktigt att slå fast att skoteråkning inte ska ske i förbudsområden och att dessa områden måste värnas. Det är av största vikt att samhället gemensamt agerar för att få slut på den olovliga körning som ibland förekommer, som är av ondo för alla seriösa snöskoterförare.

Socialdemokraterna bör i regeringsställning snarast ta initiativ för att ta fram en nationell snöskoterstrategi för att möta möjligheter och utmaningar kopplade till snöskotern.

Partikongressen föreslås besluta:

A63:1 att Socialdemokraterna som regeringsbärande parti snarast tar initiativ för att ta fram en nationell snöskoterstrategi, för att främja och möta möjligheter och ta itu med de utmaningar som finns kopplade till snöskotern

Distriktsstyrelsen, Västerbottens partidistrikt
Västerbottens partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A64

GÄLLIVARE ARBETAREKOMMUN

Framtagande av plan för utlokalisering av statliga myndigheter från Stockholm

Det råder inga tvivel om att Socialdemokraterna har tydliga ambitioner om att flytta ut fler statliga myndigheter från Stockholm. Nu gäller det att konkretisera vad, hur och när i god tid innan nästa allmänna val.

Diskussionen om utlokalisering av handlar ytterst om att hålla ihop Sverige i en tid med urbaniseringens starka kraft, som gör att storstadsregionerna i allmänhet, och Stockholm i synnerhet får lokaliseringar av statliga myndigheter medan många mindre orter förlorar personlig service från skattekontor, arbetsförmedlingar mm.

Den nuvarande utvecklingen hotar tilliten till statens olika verksamheter. Relationen mellan myndigheter och medborgare kan inte enbart vila på IT eller papperskontakter.

En avveckling av de lokala kontoren gör inte bara att medborgarna får sämre direkt service. En centralisering till Stockholm gör också att viktiga kunskaper om lokala förhållanden på arbetsmarknad mm går förlorade. Det finns allmänt fördelar med att utlokalisera statlig verksamhet till mindre orter. Hyrorna är generellt betydligt lägre och det har visat sig att utbildningsnivån höjts hos personalen vid tidigare utlokaliseringar. En utlokalisering idag torde innebära att trycket i bostadsfrågorna i Stockholm blir mindre.

Hittills har socialdemokraternas ambitioner med utlokaliseringar lett till att Statskontoret fått i uppdrag att utreda hur myndigheterna diskuterar när det gäller beslut om lokal och regional lokalisering. Utredningen ska föreslå nya vägledande utgångspunkter för lokaliseringsbeslut. Vi förstår att utlokalisering av verksamheter från Stockholm kräver en god planering både i Stockholm som ska avveckla och i den ort som ska starta och utveckla. Det är därför viktigt att ta inriktningsbeslut i god tid att både avveckling och utveckling kan ske på ett ordnat sätt. Vi har ännu inte sett några konkreta resultat från utredandet och vi tycker att socialdemokraterna måste lägga fram konkreta förslag till utlokaliseringar av statlig verksamhet senast under 2017.

Partikongressen föreslås besluta:

A64:1 att Socialdemokraterna senast 2017 presenterar ett konkret program för utlokalisering av statliga verksamheter

Gällivare arbetarekommun
Gällivare arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A65

UPPSALA LÄNS PARTIDISTRIKT

Framtidens infrastruktur

Transportsystemets värde
En väl fungerande samhällsstruktur, där transportsystemet är en del, är grunden för tillgänglighet till bl.a jobb och bostäder i hela landet. Även näringslivets konkurrenskraft bygger på tillförlitliga

transporter. Transportsystemets utformning som helhet har också stor betydelse i arbetet med att nå en långsiktigt hållbar utveckling, såväl ekologiskt som socialt och ekonomiskt.

Väl fungerande transporter bidrar till en fungerande arbetspendling och därmed till en förbättrad matchning på arbetsmarknaden. Dessutom förbättras regioners förutsättningar för tillväxt. God infrastruktur håller också ihop landet.

Järnvägsunderhåll
Det finns en stor efterfrågan på snabba och miljövänliga transporter. Utsläppen från transportsektorn måste ned samtidigt som det finns en stort och växande behov av att kunna pendla mellan bostad och jobb. Järnvägen har en särställning när det gäller klimatvänliga transporter och det är viktigt att fortsätta arbetet med att höja kvaliteten och robustheten i järnvägssystemet.

Efter lång tid av undermåliga underhållsresurser noterar vi med stor glädje att vår regering valt att prioritera omfattande resurser de kommande åren till underhållsåtgärder av järnvägsinfrastrukturen. Vi har under en lång tid haft problem med järnvägen och förtroendet har urholkats både bland resenärer och godstransportköpare.

Genom ökade satsningar på järnvägsunderhåll kan vi få en större tillit och därmed öka andelen arbetspendlare som väljer tåg framför bil. I och med den stora inflyttningen till regionen kommer trycket på bra och pålitliga kommunikationer att öka ytterligare. Därför behövs långsiktiga satsningar för att komma till rätta med den nuvarande underhållsskulden. Inte minst gäller det för att pendling till och från våra storstäder ska fungera. Där är et idag kraftiga brister i funktionalitet och kapacitet.

Att enbart underhålla järnvägssystemet räcker dock inte - investeringar i nya banor är helt avgörande för att få fler resenärer och godsköpare att välja tåget. Beslutet om att bygga Ostlänken är ett gott exempel som kommer leda till att kapacitet frigörs på befintliga stambanor för fler godstransporter och regional persontrafik. Kapaciteten har slagit i taket på flera av våra stambanor, vilket också har medfört stora störningar i trafiken.

Godstrafik
En ökad befolkning är positivt då det leder till att ekonomin växer och utvecklas. En växande population leder även till ökade godstransporter. Beräkningar visar på att godstransporterna inom EU kommer att växa snabbt under de kommande decennierna. Som en import- och exportberoende region är därför ett fungerande godsflöde en förutsättning för den fortsatta utvecklingen. Men de framtida transporterna måste effektiviseras och blir mer klimatvändliga.

För att nå målen om kraftigt minskade utsläpp av skadliga ämnen krävs det att vi förbättrar förutsättningarna för att flytta över godstransporterna från väg till järnväg och sjöfart.

Sjöfarten är ett transportområde där det finns en stor outnyttjad potential. Genom ökade satsningar på inlands- och kustnära sjöfart kan vi flytta över gods från vägarna till sjön. Detta är ett viktigt steg för att minska utsläppen från transportsektorn.

Idag transporteras stora mängder gods på tåg eller lastbil från Mälardalen till södra och västra Sverige. Kapacitets- och punktlighetsproblemen samt klimatutmaningen borde istället leda till att godset snabbare lastas över på sjöfart. Mälaren har förutsättningar att bli en del av lösningen.

Ökade satsningar på järnvägsunderhåll är viktigt för att vi ska få över mer gods från väg till järnväg. Vi kan idag se hur företag väljer bort att frakta gods på järnväg på grund av att de inte litar på att transporterna kommer fram i tid.

Även om det sker en ökning av andelen gods som fraktas på järnväg och till sjöss kommer vi se ett fortsatt stort behov av att transportera gods på väg. De transporter som sker med lastbil måste vara miljövänligare än vad de är idag. Det behövs bättre styrmedel för att gynna de åkerier och företag som satsar miljövänligt.

Satsningar på kombiterminaler för omlastning av gods är ett område där det finns mycket att utveckla. Genom att underlätta för omlastning mellan exempelvis järnväg och sjöfart kan andelen gods som idag fraktas på väg minska. Av både miljö- och trängselskäl är det särskilt viktigt att anlägga kombiterminaler utanför våra större städer.

Sammanhängande godsstråk och noder med hög kapacitet och tillgänglighet är nödvändiga för att kunna tillgodose både större transportbehov och ökade miljökrav. I det arbetet är intermodala lösningar, där hela kedjor av transportslag samordnas, helt nödvändiga.

Elektrifiering
Elektrifiering av vägsystemen är ett sätt att minska transportsektorns utsläpp. Det finns en stor utvecklingspotential även inom detta område. I samband med att alla länder de facto kommer att behöva ställa om till att bli klimatneutrala så kommer det vara en stor fördel att vara först.

Mälardalen består av ett antal vägsträckor som skulle passa bra för denna typ av testverksamhet. Flertalet av de stora Europavägarna finns i regionen och mycket gods fraktas på vägarna. Genom en utökad testverksamhet kan Sverige fortsätta ligga i framkant i den gröna teknikutvecklingen samtidigt som vi ställer om till ett klimatneutralt samhälle.

Arlanda
Arlandas utveckling är av största vikt. Landets största flygplats måste fortsätta utvecklas för att även i framtiden vara en flygplats som kan konkurrera på den internationella marknaden och se till så att vi har bra kommunikationer inom landet.

Arbetet för en ökad kapacitet på Arlanda flygplats måste påbörjas snarast. I en sådan planering är det viktigt att kommunikationerna till och från flygplatsen tas i beaktande. Möjligheterna att åka kollektivt och miljövänligt till flygplatsen måste stärkas.

Arlandas roll för regionen kan inte överskattas. Flygplatsen fungerar som en nav i kontakterna mot omvärlden och fyller en nyckelfunktion när det gäller de snabba leveranser av gods som en allt mer effektiviserad tjänstesektor kräver.

Arlanda är Sveriges största flygplats och ett viktigt nav för Stockholmsregionen och Skandinavien. Flygplatsen skapar nya arbetstillfällen, är viktig för turismen, näringslivet samt för kultur- och kunskapsutbyten. På Stockholm Arlanda Airport finns idag omkring 600 olika företag med runt 17 000 anställda. Inom ett antal år räknar man med cirka 50 000 människor sysselsatta i området.

Väg
Vägarna kommer även i framtiden att ha en central roll i transportsystemet. Det gäller att utveckla och säkra de befintliga vägarna. De satsningar som görs ska vara inriktade på att öka trafiksäkerheten och på att minska utsläppen. Säkra vägar ökar möjligheterna till ett mer förutsägbart trafikflöde.

Uteblivna satsningar på järnvägen har gjort att vi idag har ett väldigt känsligt järnvägssystem. För att inte vägarna ska gå samma öde till mötes krävs det att dagens vägsystem underhålls och investeras i på ett sätt som gör att vi även i framtiden kommer att ha säkra och bra vägar.

Omställning
Transportsektorn är den sektor som dominerar de svenska utsläppen av växthusgaser. Sektorns klimatpåverkan behöver fortsätta att minska kraftigt jämfört med dagens nivå. I den parlamentariska Miljömålsberedningen har sex partier kommit fram till en överenskommelse om att minska utsläppen inom transportsektorn med 70 % till år 2030, jämfört med 2010 års nivå. En förändring kan åstadkommas genom en kombination av fler olika åtgärder som exempelvis energieffektivisering och övergång till förnybara drivmedel.

En betydande teknikutveckling behöver ske såväl vad gäller fordon som förnyelsebara drivmedel för att klara en fossilfri bilanvändning, resande och godstransporter. Ett stort ansvar åvilar staten och EU även om regioner kan bidra på olika sätt, t ex genom krav på upp-handlingar och utbyggnad av alternativa bränslestationer.

Det behövs utvecklade incitament i kombination med olika styrmedel för att bana väg för den nya tekniken och för ny infrastruktur för hållbara drivmedel.

Planeringen av transporter behöver i högre grad se till hela resan – samspelet mellan trafikslag samt olika trafikantgruppers förutsättningar att göra hållbara val. Staten skulle kunna ge lämplig aktör i uppdrag arbeta och samverka kring beteendeförändringar som stöd till kommunernas och regionernas arbete.

Utvecklingen av teknik för trafikstyrning är viktigt för ökad framkomlighet och ökat resursutnyttjande av befintlig infrastruktur. Sverige är ett föregångsland vad gäller öppen data för att kunna utveckla IT-stödsystem. Idag sker mycket forskning på området och utmaningen är att skapa bättre sammanhållna och intelligenta system som ”rekommenderar” trafikanten bästa val av trafikslag utifrån exempelvis tid, avstånd, avgifter och smart miljöval. Såväl kollektivtrafiksystem som vägtrafiksystem har idag outnyttjad transportkapacitet stora delar av dygnet, gjorda investeringar som kan utnyttjas bättre.

Stockholm
De stora trafikströmmarna på både väg och spår rör sig i riktning in och ut från Stockholms centrala delar och följer främst de stora vägarna/motorvägarna samt järnvägarna, inklusive tunnelbana och spårväg.

Bilen är det dominerande transportmedlet vid arbetsresor, framför allt utanför de större städerna och vid pendling över länsgräns. Kollektivtrafiken har höga resandeandelar i städernas centrala delar och dominerar för resor i rusningstrafik in mot Stockholm stad.

De senaste åren har det regionala pendlandet ökat i Stockholm-Mälarregionen. En bi-dragande orsak är en starkt växande befolkning.

I Stockholm-Mälarregionen sker dagligen mer än 750 000 arbetsresor över kommungräns, varav över en halv miljon i Stockholm län, samt ca 150 000 arbetsresor över länsgräns.

Till det kommer en stor mängd resor mellan kommundelar och resor i andra ärenden än transport till och från arbete, något som i Stockholms centrala delar i hög grad påverkar framkomligheten i trafikflödena. Detta ställer stora krav på transportsystemet, som i dagsläget inte kan möta den ökade efterfrågan på personresor i och mellan städerna.

Sträckan mellan Stockholms Central och Stockholms Södra, den så kallade Getingmidjan, är en viktig del av järnvägsnätet och en av de mest trafikerade i hela landet. Här passerar alla tåg till och från södra Sverige – i snitt passerar ett tåg var tredje minut. Blir det stopp på denna sträcka så får det konsekvenser för stora delar av Sveriges järnvägstrafik. Järnvägen är till stora delar från 1950-talet och står nu inför en omfattande upprustning, vilket är mycket positivt.

Tvärkommunikationerna behöver utvecklas för att avlasta de centrala delarna av Stockholm. Alla har inte Stockholms central som målpunkt, utan ska vidare till andra arbetsplatsområden. Detta

skulle även minska sårbarheten i systemet och bidra till kortare restider.

Nordiskt samarbete.
Kommunikationen mellan de nordiska länderna måste förbättras både när det gäller järnväg och väg eftersom goda kommunikationer är en förutsättning för jobb och tillväxt, inte minst för arbetspendling. En bättre koordinering behöver ske som underlättar för både person- och godstransporter över landsgränserna. Inte minst handlar det om att förstärka infrastrukturen mellan de tre huvudstäderna Stockholm, Köpenhamn och Oslo.

Finansieringen
Det är viktigt att slå fast att investeringar i statlig transportinfrastruktur även i framtiden ska finansieras i huvudsak av statliga anslag. Enskilda kommuners och/eller regioners förmåga till förskottering eller medfinansiering ska inte avgöra ett projekts genomförande. Risken är annars stor att den medfinansierade parten vill påverka staten att göra andra prioriteringar, exempelvis föra in nya objekt i planen som inte är lika samhällsekonomiskt motiverade. Denna situation såg Riksrevisionen risker med i sin granskning av medfinansiering.

Partikongressen föreslås besluta:

A65:1 att	arbetet för en ökad kapacitet på Arlanda flygplats påbörjas snarast
A65:2 att	möjligheterna att åka kollektivt och miljövänligt till flygplatsen stärks
A65:3 att	åtgärder vidtas för att styra över mer godstransporter till sjöss
A65:4 att	initiativ tas för att utveckla kombiterminalerna och dess logistik så att andelen gods på väg kan minska
A65:5 att	arbetet med förnyelsebara drivmedel intensifieras för att nå visionen om en fossilfri transportsektor
A65:6 att	arbetet med eldrift och laddinfrastrukturen utvecklas
A65:7 att	Sverige tar initiativ för att bli testområde för utveckling av eldrift
A65:8 att	Sverige blir föregångsland i trafikstyrning för ökad framkomlighet, bättre resursutnyttjande och minskad miljöbelastning
A65:9 att	kapacitetsförstärkning på järnvägssträckningar in mot storstäderna blir en prioriterad del när det gäller hur medlen till underhåll ska fördelas
A65:10 att	fullfölja satsningarna på nya, långsiktigt hållbara investeringar i järnvägssystemet som bland annat skapar ökat utrymme för pendel- och godstrafik

Uppsala läns partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A66

NYBRO ARBETAREKOMMUN

Få fart på byggandet av hyresrätter i mindre tätorter

Det är idag omöjligt att bygga billigt i Sverige. Det regelverk som finns kring finansiering av nybyggandet har gjort att de lägenheter som byggs får en hög hyra som många människor inte kan betala. Detta har också gjort det rent ekonomiskt är omöjligt att bygga på landsbygden där kostnaden för att bo i en hyresrätt oavsett storlek, blir mångdubbelt högre än att bo i egen villa.

Att det inte går att bygga i mindre tätorter har lett till att det är brist på hyresrätter, samt att standarden på hyresrätter många gånger är omodern.

Tyvärr leder detta till att många yngre inte har möjlighet att bo kvar utan tvingas till städerna för att få ett vettigt boende. Det leder också till att äldre av ekonomiska skäl inte flyttar till lägenhet när de känner att de inte orkar med villan. Därmed blir marknaden för villor också lidande.

Detta påskyndar avfolkningen av landsbygden i vårt land. Sveriges invånarantal ökar ständigt och vi behöver vår landsbygd. Från politiskt håll är det viktigt att vi gör det möjligt och inte skapar fler hinder för att bo på landsbygden, oavsett om man är ung eller gammal.

Detta är ett steg för att behålla en levande landsbygd.

Partikongressen föreslås besluta:

A66:1 att Socialdemokraterna skall verka för en översyn av lagstiftningen och regelverk för att göra det möjligt att bygga nya hyresrätter även på landsbygden och på så sätt främja byggandet av hyresrätter även där marknadspriserna är låga

Martina Aronsson
Nybro arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A67

HANINGE ARBETAREKOMMUN

Få fart på tvärförbindelse Södertörn

Tvärförbindelse Södertörn är en viktig satsning för Södertörns utveckling. I RUFS 2010 pekades Kungens kurva, Flemingsberg och Handen ut som tre regionala centrum. Tanken var att binda

dessa genom Södertörnsleden eller senare tvärförbindelse Södertörn. Frågan försenades dock av en långsam hantering från den förra regeringen och på grund av ny lagstiftning tvingades arbetet göras om från grunden, idag väntas den första spaden i marken långt efter 2020.

Under lång tid har trycket på väg 73 och andelen tung trafik förväntas öka kraftigt som följd av Norviks hamn i Nynäshamn. Fullt utbyggd kommer Stockholm Norvik Hamn att har totalt 1 400 meter kaj. Ytan för containerhamnen är cirka 250 000 kvadratmeter och för rorohamnen cirka 100 000 kvadratmeter. Det första fartyget förväntas anlöpa 2020, alltså samtidigt som byggnationen av tvärförbindelse Södertörn. Den utökade tunga trafiken kommer på alltså öka på väg 73 långt innan den efterlängtade tvärförbindelsen kan komma på plats för att avlasta trycket. Samtidigt är detta ett av Sveriges mest spännande områden när det kommer till att växa, bara Handen och Vegaprojekten i Haninge som kommer att beröras av tvärförbindelsen kommer inom de närmaste åren för ca 10 000 nya invånare. Ny infrastruktur kommer att behövas för att inte bara täcka den ökning som redan sker utan också för att stimulera vidare tillväxt i regionen genom underlättande av t.ex. arbetspendling.

Södertörn och Stockholmsregionen måste fortsätta att växa genom att binda ihop regionens delar och centrum om man ska behålla positionen som en av världens mest konkurrenskraftiga regioner.

Partikongressen föreslås besluta:

A67:1 att Socialdemokraterna fortsatt står bakom byggnationen av tvärförbindelse Södertörn och arbetar för att i största möjliga mån tidigarelägga konstruktionen av densamma

A67:2 att anta motionen som sin egen

Joakim Spångberg
Haninge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A68

STENUNGSUNDS ARBETAREKOMMUN

Förbättra hyresrättens villkor

Vi har på många håll i landet långa köer till hyresrätter. Det kan vara svårt att flytta till nytt jobb eller studier pga bostadsbristen. Det kan också vara svårt att bo kvar när hyresrätten renoveras och hyran höjs.

Hyresrätten har alltid varit ryggraden i vår bostadspolitik och vi värnar den i Socialdemokraterna.

Men vi har en hel del utmaningar!

Bara i de kommunala bostadsbolagen beräknas 300 000 av miljonprogrammets lägenheter vara i behov av omfattande ombyggnad. Ombyggnadsprocessen är omtumlande för hyresgästerna och många tvingas flytta på grund av att de inte har råd att bo kvar efter ombyggnaden. Hyreshöjningar på upp till 60 procent är inte ovanligt.

Enligt en rapport från Boverket flyttar minst 25 procent av hyresgästerna i och med ombyggnad. De har inte längre råd att bo kvar i sina hem.

Det finns en ekonomisk obalans mellan olika boendeformer. Den obalansen innebär att hyresrätten är skattemässigt missgynnad jämfört med bostadsrätt och ägt småhus. Detta konstateras bland annat i Bostadsbeskattnings kommittén (SOU 2014:1).

Missgynnandet handlar i huvudsak om fyra faktorer: avsaknad av ROT-avdrag för hyresrätter, slopat investeringsstöd och bibehållen fastighetsskatt. Boende i egnahem har dessutom möjlighet att göra ränteavdrag för sina bostadslån. En nybyggd hyresrätt beskattas hårdare än en jämförbara bostadsrätt eller villa. En nybyggd hyresrätt betalar 2 000 kronor mer per månad i olika skatter och avgifter.

Partikongressen föreslås besluta:

A68:1 att	införa jämlik beskattning av hyresrätten i jämförelse med övriga boendeformer alltså ”neutralitet i beskattning av boendet ska uppnås”
A68:2 att	införa rotavdrag till hyresrätten på samma sätt som övriga boendeformer
A68:3 att	en låg moms läggs på bostadshyror
A68:4 att	fastighetsskatten på hyresrätter avskaffas
A68:5 att	besluta om att investerings- och underhållsfonder blir skattebefriade
A68:6 att	stimulera att fler hyresrätter byggs

Janette Olsson
Stenungsunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A69

DEGERFORS ARBETAREKOMMUN

Företagsutveckling

I mindre kommuner utanför de så kallade tillväxtområdena är bristen på kapital den faktor som mest hämmar företagsutveckling och därmed möjligheten att skapa fler arbetstillfällen i den privata sektorn. För flera mindre kommuner i Örebro län, Västmanlands län, Gävleborgs län och Kalmar län blev det ett än mer akut problem när Alliansregeringen tog bort kommunerna i de länen från stödområde B i regionalstödskartan. Det sista halmstrået vad gäller riskkapital – Regionalt investeringsstöd (RIS) togs då bort med motiveringen att de inte uppfyllde gleshetskriterierna för dom kommunerna.

Vi ser med oro vad förändringen av regionalstödskartan kommer att innebära för redan hårt utsatta kommuner. Om orsaken varit att lyfta ut kommuner, som nu börjar visa tillväxtmöjligheter, hade skälen för det varit relevant. Men att lyfta ut kommuner som fortfarande har att hantera verkningarna av strukturella förändringar på en internationell exportmarknad, kommuner med utflyttningsproblematik, demografisk obalans och som under årtionden tappat arbetstillfällen. Därför blir den nya områdesindelningen obegriplig. Att företag i de aktuella kommunerna nu har fråntagits möjligheten att ta del av RIS kommer att få allvarliga konsekvenser. Uppenbart är att större företagsinvesteringar kommer att i det närmaste omöjliggöras i kommuner utanför tillväxtområden, eftersom bankerna idag inte går in i sådana projekt.

När frågan om riskkapital tas upp med företrädare för regeringen hänvisar de till Almi samt de företagsstöd som hanteras av länsstyrelserna/regionerna. Men Almis stöd är inget alternativ till RIS, utan i bästa fall ett komplement. Problemet med Almi är att de lån företagen kan få därifrån ligger på en alldeles för hög ränta. Det avlastar inte företagens investeringskostnad i förhållande till marknadsvärdet.

Med rätt förutsättningar finns möjligheter att vända utvecklingen även i de kommuner som ligger utanför tillväxtområdena. Men en sådan utveckling förutsätter en politik som bland annat ger tillgång till kapital som gör investeringar möjliga. RIS har en avgörande roll för företagsutvecklingen i mindre kommuner.

Partikongressen föreslås besluta:

A69:1 att regionalstödskartan ritas om utifrån kriterier som jämte glesbygdsproblematik innehåller faktorer som arbetstillfällen, befolkningsutveckling och branschstruktur

A69:2 att på kort sikt anslå ytterligare medel till det företagsutvecklingsstöd som hanteras av länsstyrelsen/region

A69:3 att i den översyn av statsstödssystemet som pågår inom EU, påverka EU-kommissionen att utvidga kriterierna för RIS till att omfatta fler faktorer än gleshetsperspektivet

Marina Åslund, Marianne Högberg, Lars-Erik Karlsson.
Degerfors arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A70

KALMAR LÄNS PARTIDISTRIKT

Förslag för att utveckla bostadspolitiken

Bostadsbristen är en hämmande faktor för många av landets kommuner. Boverket pekar på att över 90 procent av landets kommuner har bostadsbrist. Bostadsbyggandet har nu kommit igång vilket är mycket positivt. Regeringens satsningar på stimulanser och regelförenklingar hjälpt till. Dock är det en lång väg kvar innan vi har balans på bostadsmarknaden där alla har möjlighet till en god bostad till rimlig kostnad.

Regeringens har presenterat ett 22-punktsprogram som bland annat innebär ökade krav på kommunerna, översyn av strandskyddet och bullerfrågorna samt boverkets byggregler. Man ser också över möjligheten att gå direkt från översiktsplan till bygglov samt lättnader när det gäller bestämmelserna i detaljplaner. Det är också bra att man nu genom bidrag stimulerar byggande av hyresrätter till rimlig kostnad samt att kommunerna får stimulansbidrag för snabb och effektiv planering. Allt detta underlättar.

Det som dock fortfarande är en stark hämmande faktor för bostadsbyggandet är de långa ledtiderna vid överklaganden. Detta gäller framförallt hanteringen vid våra domstolar. Där finns inga krav, likt kommunerna, att man ska klara handläggning inom en viss tid. Regeringens förslag att slopa länsstyrelserna som överklagandeinstans kommer dessutom kraftigt att öka på handläggningstiderna för våra domstolar. Mängden ärenden kommer att öka på grund av avsaknad av tidig dialog. Kommunerna kommer att göra ogjort arbete som sedan kan avvisas vid våra domstolar. Länsstyrelsens roll som både rådgivande och myndighet är viktig för en bra regional dialog och för att använda både statens och kommunernas resurser effektivt. Myndighetsutövningen flyttas nu till domstolarna som är omöjligt att föra dialog med. Man har också ett större geografiskt område att hantera. Mark- och miljödomstolarna kommer nu också att få hantera mindre ärenden som bl.a. handlar om höjder på staket o.s.v. där länsstyrelserna tidigare relativt snabbt kunnat avfärda självklara ärenden. Detta förslag går i helt fel riktning och

riskerar att förlänga planeringsprocesserna väsentligt. Regeringen bör istället se till att länsstyrelsernas roll som rådgivande myndighet stärks och ge mer verktyg för en tidig och nära dialog med kommunerna. Regeringen bör också se till att våra domstolar har krav på sig när det gäller handlingstider. En statlig servicegaranti bör införas.

Ett annat problem när det gäller överklaganden är att det sker allt för godtyckligt. En enskild person kan stoppa en byggnation i flertalet år som innebär enorma kostnader för både kommuner och byggherrar.

I en planeringsprocess så är det ett stort antal lagar och riktlinjer man ska ta hänsyn till. Plan- och bygglagen och miljöbalken ligger som grund när det gäller lagstiftningen. Tyvärr så går dessa lagstiftningar ibland emot varandra och miljöbalken väger oftast tyngre än PBL. Detta bör regeringen se över. Detsamma gäller också myndigheternas omfattande krav på riksintressen. Det finns också en mängd allmänna råd och riktlinjer från olika statliga myndigheter som också ibland går emot varandra. Här krävs en hög grad av samordning så att staten har en gemensam syn på vad och hur man ska reglera.

I och med den omfattande bostadsbrist som vi ser över hela landet så ligger just nu fokus på att snabbt få fram nya bostäder. Det är bra och nödvändigt. Dock måste vi som Socialdemokratiskt parti också ha med de bostads-sociala frågorna. Frågor om trångboddhet blir allt mer aktuellt i våra mest segregerade områden. Ungdomar har idag också mycket svårt att ta sig in på bostadsmarknaden. Ungdomar är oftast beroende av borgensåtagande för att överhuvudtaget kunna köpa en bostad. Amorteringskrav och bankernas hårdare krav vid kreditgivning försvårar också. När vi planerar för nya bostadsområden över hela landet är det viktigt att man har ett bostads-socialt perspektiv med i planeringen som motverkar segregation och utanförskap.

Regeringen gör stora insatser när det gäller att stimulera för energieffektiva bostäder. Här bör man också ta ett grepp kring de bostads-sociala frågorna. Även om det måste gå snabbt att få fram nya bostäder så måste vi samtidigt se till att det blir bra och socialt hållbara områden samt att den bostadspolitik som vi för ser till att utsatta grupper i samhället får möjlighet till en bra bostad. Socialdemokratin måste åter erövra och göra bostadsfrågorna till en av sina viktigaste frågor också utifrån ett socialt hållbart samhälle.

Partikongressen föreslås besluta:

A70:1 att	en statlig servicegaranti införs när det gäller handläggningstider vid överklagan
A70:2 att	förslaget att slopa länsstyrelserna som överklagandeinstans inte genomförs
A70:3 att	länsstyrelsernas roll som rådgivande gentemot kommunerna stärks
A70:4 att	reformer genomförs i syfte att underlätta för ungdomar att ta sig in på bostadsmarknaden

A70:5 att staten stimulerar de bostads-sociala frågorna i kommunernas fysiska planering

Mattias Adolfson, Kalmar
Kalmar läns partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A71

MARIESTADS ARBETAREKOMMUN

Förslag till förbud mot användande av mobiltelefoner för förare under pågående körning

Denna motion syftar till att öka säkerheten på våra svenska vägar.

Som förare är du alltid skyldig att köra på ett trafiksäkert sätt, därför får du inte använda utrustning som påverkar körningen trafikfarligt. Sedan den 1 december 2013 tillkom ett tillägg till reglerna hur vi ska hantera mobiltelefoner säkert under körning. Detta tillägg innebär att förare kan använda mobilen eller annan kommunikationsutrustning om det inte påverkar körningen på ett trafikfarligt sätt.

Den bakgrundsfakta som vilken ligger till grund för hur handhavandet av mobiltelefoner påverkar oss i trafiken är framtagen av Transportstyrelsen och SVT. Under de senaste 10 åren har 650 trafikanter, fotgängare och cyklister skadats så allvarligt att de vårdats på akutsjukhus. Dessa skador har enligt transportstyrelsen uppkommit sedan de använt mobiltelefon i samband med olyckan. Det är troligt att mörkertalet är stort, då mobilrelaterade bilolyckor underrapporteras eftersom utredningen baseras på uppgifter från de inblandade själva eller vittnen. Enligt National Safety Council (NSC) kan andelen bilolyckor relaterade till sms:ande bilförare vara så stort som 13%.

Det är lika farligt att sms:a vid bilkörning som att köra rattfull. Risken för att råka ut för en olycka ökar med 23 gånger för den som skickar sms och samtidigt kör bil. (Källa: Virginia Transportation Institute)

Idag använder 66 % av Sveriges bilförare sin mobil under körning, utan att använda sig av handsfree, 37 % unga förare skickar sms samtidigt som de kör och vart tionde surfar på nätet. (Källa: Försäkringsbolaget If)

Fakta:
Användningen av mobil samtidigt med bilkörning ger:
• Längre bromssträcka

• Längre reaktionstid
• Kraftigare inbromsningar
• Sämre överblick
• färre antal kontroller i sido- och backspeglar
• fler missar av vägmärken och trafikinformation
• större och kraftigare rattrörelser

Varje år omkommer flera människor på svenska vägar på grund av detta förfarande. (Källa: motormännens riksförbund)

Sammanfattning:
Att öka säkerheten på våra vägar är motionens huvudsyfte. Ett förbud mot användandet av mobiltelefon vid framförandet av fordon utan handsfree, för att minska antalet olyckor på svenska vägar.

Sverige är idag det enda EU-land som saknar ett förbud mot att använda mobiltelefon bakom ratten utan handsfree. Vi utmärker oss här genom att avvika från övriga EU-medlemsländers lagar, vilket visar att vi inte tar detta på allvar.

För att minska antalet skadade och dödade trafiken och förändra det stagnerade målet mot en nollvision blir detta ett stort steg i rätt riktning. Tillägget som tillkom 1 december 2013 vad gäller handhavande av mobiltelefoner vid körning, har inte den effekt som det var tänkt. Den innebär att föraren själv väljer när och hur mobilen ska användas, detta val kan vara en ren dödsfälla för förare och andra trafikanter i dess närhet.

Ge oss en tydlig lag där mobilanvändning och samtida framförande av fordon är helt förbjuden. Tillåt användandet av handsfree som enda alternativ, därigenom får vi en klarhet i vilket regelverk som är gällande.

Sverige bör vara ett föregångsland inom säkerhet och skydd för sina medborgare. Skador- och dödsfallen på våra vägar behöver minskas och härigenom kan vi direkt påverka detta.

Partikongressen föreslås besluta:

A71:1 att	förbjuda användandet av mobiltelefoner för förare under pågående körning
A71:2 att	öka säkerheten på våra vägar med hjälp av förbud mot mobilanvändning och samtida framförande av fordon
A71:3 att	endast tillåta förare under pågående körning att använda sig av handsfree som enda alternativ

A71:4 att vi ska vara ett föregångsland inom säkerhet och skydd för våra medborgare samt skapa ett klart regelverk mot mobilanvändning för förare under körning

Susanne Henningsson, arbetarekommunen Mariestad
Mariestads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A72

VÄXJÖ ARBETAREKOMMUN

Förstatliga järnvägsunderhållet

Det svenska järnvägsnätet är idag bristfälligt underhållet. Detta på grund av ett konkurrensutsatt järnvägsunderhåll med målet att driva underhållet så billigt och personalsnålt som möjligt med så stora vinster som möjligt.

Partikongressen föreslås besluta:

A72:1 att Socialdemokraterna återinför statligt järnvägsunderhåll

Nicklas Bernthsson
Växjö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A73

SÖDERKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Förstärkta möjligheter för kommunerna att få sina detaljplaner att vinna laga kraft snabbare genom ny process, samt införande av avgift för behandling av överklagande

Idag lider stora delar av landet av bostadsbrist. Den har successivt förvärrats under den gångna 10-årsperioden. Även flyktinginströmningen till landet och dess kommuner bidrar till bristen på bostäder. Kommuner satsar stora resurser på att få fram sina detaljplaner – underlag för bygglov i enskilda byggprojekt. Det är en angelägen fråga för samhällets utveckling att snabbt få fart på angeläget bostadsbyggande.

Att avveckla bostadsbristen är en process som tar viss tid även om kommunernas ambitioner är höga. Det handlar om planprocessen, upphandling och byggprocessen för att få färdigställda bostäder på plats. Det behövs insatser för att snabba upp planprocessen så att detaljplaner snabbare kan vinna laga kraft som en del i tillskapandet av nya bostäder. En motkraft i

planarbetet är de överklaganden som ofta följer dagens detaljplane- process. En del överklaganden saknar grund i de regelverk som är tillämpliga. Dessa överklaganden innebär att byggprojekten skjuts framåt i tiden med försenade byggen och merkostnader för nyproduktionen som följd.

Länsstyrelsens besvärsprövning tar upp mot ett år även om besvären avvisas.

Många av dessa överklaganden tillkommer beroende på bristande kommunikation mellan fastighetsägare/sakägare och kommunen. Det saknas i många fall kunskap om processen, sakägarnas roll, och att det faktum att vara sakägare inte innebär någon vetorätt som det felaktigt uppfattas ibland. Otydligheten och okunskapen ger utrymme för ostrukturerat tyckande som den kommunala organisationen upplever situationen. Samtidigt ser planarkitekterna processen som en ren teknisk fråga.

Vid behandlingen av kommunens fördjupade översiktsplan (FÖP) ska det därför finnas tydligt beskrivet var inom kommunen det planeras för förtätning och övergripande riktlinjer och restriktioner för förtätningens. Vidare ska beskrivas hur anpassning i det aktuellt fall/kvarter (fysiska, miljö, sociala m.fl.). Det innebär att den fördjupade översiktsplanen på ett tydligare sätt lägger fast förutsättningarna för detaljplanen. FÖPen ställs ut och kommuniceras före beslut i kommunfullmäktige med den öppenhet det ger, och på ett tidigare stadie än detaljplanefrågan.

Partikongressen föreslås besluta:

A73:1 att berörd myndighet får i uppdrag att utveckla nuvarande modeller för kommunikationen mellan medborgarna och kommunen i planprocessen i första hand vad gäller förtätning (översiktsplan och fördjupad översiktsplan), då blir detaljplaneprocessen mer samverkan och snabbare

A73:2 att Länsstyrelsen eller lämplig myndighet får uppdraget att undersöka och utforma enkla regler för införande av avgifter eller annan lämplig åtgärd vid överklagande av detaljplaner i enlighet med förslaget

Kjell Eriksson
Söderköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A74

JÄRFÄLLA ARBETAREKOMMUN

Ge pensionärer möjlighet till datorer och datautbildning för att förhindra segregation

Idag blir samhället mer och mer datoriserat och tillgång till nätuppkoppling, datorer och datakunskap ställer stora krav på medborgarna om de inte ska hamna i ett utanförskap. Samhället tenderar att bli ännu mer åtskiljande i november än sammanförande när Telias beslut att kapa koppartrådarna genomförs.

Samhället kräver oftare och oftare kortbetalning och bankerna saknar kontanthantering. För att kunna handla och betala krävs bank-ID och internetbank. Många, framförallt äldre, ställer sig fortfarande i kö på banken med en hög räkningar att betala. Bankerna tycker inte om det, och det tar tid, även om bankerna tar bra betalt för uppdraget.

I partiet utgår man från att alla har datorer och datorkunskap då kallelser och meddelande endast skickas ut via e-post och de som inte har sådan tillgång hamnar utanför och inte kan delta i verksamheten och de hamnar då utanför.

PRO, pensionärernas riksorganisation, har nyligen uppvaktat regeringen med krav på att kontanthanteringen inte ska avskaffas då våra tidigare samhällsbyggare varken behärskar eller har tillgång till tekniken.

I stället för att isolera och segregera, framför allt äldre och pensionärer, är det viktigt att alla får bli delaktiga, kan delta och inte blir en andra klassens medborgare. Därför bör man satsa på datorer, datautbildning och möjlighet till uppkoppling för dessa grupper.

En dator och utbildning kanske vi säger inte kostar så mycket, men allt är relativt. Många pensionärer, många fler än man tror, lever på existensminimum och måste prioritera hyra och mat istället för att bli delaktiga i samhället.

Se till att förena folk, inte skilja åt och segregera!

Frågan ryms inom det nya budgetförslaget.

Partikongressen föreslås besluta:

A74:1 att se till att hela landet har tillgång till nätuppkoppling

A74:2 att se till att hela landet har tillgång till nätuppkoppling

Ulla Werner, Jakobsbergs S-förening
Järfälla arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A75

LERUM ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Gör behov av bostad till ett riksintresse

Enligt en rapport som Hyresgästföreningen har tagit fram så bor nu 94 procent av befolkningen i Sverige i en kommun där det råder bostadsbrist. Det är en siffra som ökat kraftigt de senaste åren. Bara sedan förra året har antalet kommuner med brist ökat med 57 stycken, eller 31 procent. Av Sveriges 290 kommuner anger nu 240 att de har brist på bostäder i kommunen som helhet. För tre år sedan var det bara hälften så många, 126 stycken. 2016 är det endast 40 kommuner som uppger att de har balans på bostadsmarknaden, och 10 som har överskott på bostäder.

Enligt en rapport från Sveriges Kommuner och landsting (SKL) så täcks 55 procent av Sveriges yta av olika riksintressen som allvarligt förhindrar byggande av bostäder. Samtidigt är det endast några få procent av landet som är bebyggt.

Enligt en enkätundersökning som SKL gjorde bland 54 tillväxtkommuner 2015 så svarade kommunerna att statens hantering av riksintressen fördröjde byggstarten av nästan 15 000 bostäder. Det är mer än hälften av antalet bostäder som byggdes i dessa kommuner året innan. Byggstarten fördröjs av att planarbeten ligger still medan staten bedömer hur riksintressen ska hanteras.

I ett läge där bostadsbristen i Sverige är akut och det behövs ännu fler bostäder för att ordna bostäder till nyanlända som har kommit i Sverige så är detta en ohållbar situation. Statens riksintressen måste bli betydligt färre och täcka en betydligt mindre andel av Sveriges yta än i dag. Systemet med riksintressen behöver göras om. Staten behöver ett systematiskt och nationellt arbetssätt för att peka ut områden av riksintresse. Dessutom behöver behov av bostad också göras till ett riksintresse. Att värna om natur och miljö är viktiga frågor men människors behov av bostad i en socialt hållbar miljö är lika viktigt.

Partikongressen föreslås besluta:

A75:1 att Socialdemokraterna verkar för att statens riksintressen blir betydligt färre och täcker en betydligt mindre andel av Sveriges yta än i dag. Bara områden som är verkligt unika i ett nationellt perspektiv ska få anges som riksintressanta

A75:2 att Socialdemokraterna verkar för att systemet med riksintressen görs om. Staten behöver ett systematiskt och nationellt arbetssätt för att peka ut områden av riksintresse

A75:3 att Socialdemokraterna verkar för att göra behovet av bostäder till ett riksintresse

Dennis Jeryd
Lerum arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A76

ÄLMHULTS ARBETAREKOMMUN

Gör kommunernas detaljplaner mer byggbara

Alla har rätt till ett bra boende! Varje människa ska ha möjlighet att vid olika stadier i livet ha ett boende anpassat för sin situation. Idag står Sverige inför stora utmaningar då det gäller bostadsförsörjningen. Vi behöver bygga! Bostadsbrist ska inte vara en anledning till att behöva tacka nej till arbete. Bostadsbrist ska inte vara anledningen att som ung vuxen bo kvar hos sina föräldrar. Bostadsbrist ska inte vara anledningen till att inte sälja villan för att flytta till lägenhet.

För att lösa bostadsbristen finns ett behov av att göra detaljplanerna ute i kommunerna mer byggbara. I debatten hörs ständigt om hur svårt det är att få fram byggbar mark, särskilt i landets större städer. På många platser gäller äldre detaljplaner där genomförandetiden gått ut. Prickad mark och små byggrätter sätter stopp för att bygga fler bostäder och förtäta bebyggelsen. I dag måste varje fastighetsägare betala alla förändringar i sin egen detaljplan vilket ofta blir kostsamt och byggandet uteblir. En lösning på detta problem kan vara en statlig satsning till kommunerna med syfte till att omarbeta de gamla byggplanerna för att öka möjligheten till bostadsbyggande.

Partikongressen föreslås besluta:

A76:1 att verka för ett statligt ekonomiskt stöd till kommunerna för omarbeta detaljplaner så de blir mer byggbara

Tommy Lövquist och Eva Ballovarre
Älmhults arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A77

GOTLANDS PARTIDISTRIKT

Hela landet ska med på resan när vi stärker Sverige

Sverige har goda förutsättningar att utvecklas starkt de kommande åren. Vi har en befolkning med en relativt hög lägsta nivå på utbildning och ett väl utbyggt utbildningssystem. Vi har en stark industri och en livaktig export. Detta, har givit och, ger oss möjlighet att bygga ett av världens bästa länder för barn att växa upp i. Men vi ser också stora utmaningar framöver. Utmaningar som, om vi hanterar dom rätt, gör att Sveriges möjligheter växer sig än starkare.

Den globala utvecklingen gynnar länder som Sverige. När vi kommer närmare de stora nya och snabbt växande marknaderna i såväl Asien som Afrika måste vi bitvis hänga med och förändra lite av våra invanda perspektiv. Utvidgningen av EU och nya växande ekonomier har förändrat kartbilden över Sveriges export och utvecklingspotential. Här ligger södra Östersjöområdet mitt i de framväxande transportstråken. Detta perspektiv måste vävas in i all infrastrukturplanering så att transportplaner för framtiden tydligt visar hur våra starka stråk i transportsystemen, Södra stambanan och stamvägarna, ska samverka med de regionala stråken för att möta utvecklingen som ökade handelsströmmar i södra Östersjöregionen medför. Detta bekräftas också i Trafikverkets rapport Prognoser för arbetet med nationell transportplan 2014-20+25, publikation 2013:056. Där framgår det att godsflödet österut i absoluta tal kan komma att överstiga flödet mot Västeuropa redan 2030.

Detta är en viktig faktor för Sverige. Men enligt OECD riskerar Sverige även att bromsa utvecklingen i hela Östersjöregionen genom att negligera transportplaneringen i sydöstra Sverige. Studien pekar på att Sydöstra Sveriges läge är – eller borde i alla fall vara - en tillgång för hela regionen. De ligger närmare de stora europeiska marknaderna än de nordligare regionerna gör. Ändå gör infrastrukturbegränsningarna att de i vissa avseenden har sämre möjligheter än mer avlägsna regioner att nå dessa marknader och därmed går arbetstillfällen till spillo i såväl regionen som i landet som helhet.

Behovet av satsningar på infrastruktur i sydöstra Sverige är idag stort. Läget är sådant att istället för att främja tillväxt och skapande av jobb begränsar infrastrukturen idag inte bara sydöstra Sveriges möjligheter utan även hela landets möjligheter att utvecklas. Svenska statens transportplanering har under hela efterkrigstiden haft ett västorienterat perspektiv. Inte heller i modern tid har någon anpassning skett mot utvecklingen i österled.

OECD belyser också en region som fått kraftigt förstorade arbetsmarknadsområden, där det 1980 var 22 stycken och ingen av dem korsade länsgränser. 2009 var dessa 15 stycken varav tre

överlappade mer än ett län. Det som inte hänger med är just satsningen på infrastruktur.

Beskrivningen ovan kan med all säkerhet också översättas till andra regioner i Sverige som ligger utanför de stora tillväxtorterna.

Hela infrastrukturplaneringen blir för regioner utanför de stora tillväxtområdena något av ett moment 22. Planeringen bygger i hög utsträckning på att de regioner som har starkast tillväxt också är de som får de största satsningarna. Ju mer man växer desto mer satsar staten på ny effektiv infrastruktur. Och ju mer man satsar i tillväxtregionerna desto mer växer man på bekostnad av övriga landet. Den bygger också i hög grad på självfinansiering från regioner och kommuner, vilket kan vara mycket svårt för mindre och medelstora. På detta sätt bidrar staten till en kraftig urbanisering och urholkning av landsbygden.

Socialdemokraterna i sydöstra Sverige eftersöker därför ett nytt synsätt på hela den transportpolitiska inriktningen. Planeringen bör ha ett mer framtidsorienterat synsätt som bygger på vilket samhälle vi vill skapa över tid. Ska infrastrukturplaneringen bidra till denna extrema urbanisering som vi ser eller ska vi använda planeringen som ett styrinstrument för att ge möjlighet till hela Sverige att leva? Vi tror starkt på det sistnämnda. Därför bör regeringen ha med detta perspektiv i sin planering. Detta är, menar vi, en avgörande faktor för att vi ska ta tillvara hela den utvecklingspotential som finns i Sverige.

Just nu pågår också förberedelser för en ny höghastighetsbana från Stockholm till Malmö/Göteborg. Vikten av effektiva kommunikationer mellan storstadsregionerna är självklart viktigt. Däremot får inte statens satsningar inom dessa områden innebära att man urholkar möjligheten för mindre och medelstora regioner att växa och utvecklas. Obalansen de senaste åren när det gäller statens satsningar på infrastruktur har inneburit en extremt stark befolkningstillväxt i storstadsregionerna på bekostnad av andra mindre regioner som t.ex. stora delar av sydöstra Sverige. Höghastighetsbanan tar väldigt stor andel av den nationella potten för infrastruktur. I planeringen är det viktigt att inte enbart storstadsregionerna får nytta av denna stora satsning. Socialdemokraterna i sydöstra Sverige vill därför lyfta fram vikten av att man inte enbart ser höghastighetsbanan som ett isolerat projekt. Vi behöver effektiv försörjning av matande tågtrafik till den nya höghastighetsbanan. Därför är det viktigt att man i planeringen även tar med investeringar som är nödvändiga för detta.

Partikongressen föreslås besluta:

A77:1 att man ser över vilka principer som är vägledande i den nationella transportplaneringen enligt intentionerna motionen

A77:2 att man i planeringen av höghastighetståget också innefattar investeringar av nödvändig och effektiv matartrafik från övriga regioner

Gotlands partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A78

KALMAR LÄNS PARTIDISTRIKT

Hela landet ska med på resan när vi stärker Sverige

Sverige har goda förutsättningar att utvecklas starkt de kommande åren. Vi har en befolkning med en relativt hög lägsta nivå på utbildning och ett väl utbyggt utbildningssystem. Vi har en stark industri och en livaktig export. Detta, har givit och, ger oss möjlighet att bygga ett av världens bästa länder för barn att växa upp i. Men vi ser också stora utmaningar framöver. Utmaningar som, om vi hanterar dom rätt, gör att Sveriges möjligheter växer sig än starkare.

Den globala utvecklingen gynnar länder som Sverige. När vi kommer närmare de stora nya och snabbt växande marknaderna i såväl Asien som Afrika måste vi bitvis hänga med och förändra lite av våra invanda perspektiv. Utvidgningen av EU och nya växande ekonomier har förändrat kartbilden över Sveriges export och utvecklingspotential. Här ligger södra Östersjöområdet mitt i de framväxande transportstråken. Detta perspektiv måste vävas in i all infrastrukturplanering så att transportplaner för framtiden tydligt visar hur våra starka stråk i transportsystemen, Södra stambanan och stamvägarna, ska samverka med de regionala stråken för att möta utvecklingen som ökade handelsströmmar i södra Östersjöregionen medför. Detta bekräftas också i Trafikverkets rapport Prognoser för arbetet med nationell transportplan 2014-20+25, publikation 2013:056. Där framgår det att godsflödet österut i absoluta tal kan komma att överstiga flödet mot Västeuropa redan 2030.

Detta är en viktig faktor för Sverige. Men enligt OECD riskerar Sverige även att bromsa utvecklingen i hela Östersjöregionen genom att negligera transportplaneringen i sydöstra Sverige. Studien pekar på att Sydöstra Sveriges läge är – eller borde i alla fall vara - en tillgång för hela regionen. De ligger närmare de stora europeiska marknaderna än de nordligare regionerna gör. Ändå gör infrastrukturbegränsningarna att de i vissa avseenden har sämre möjligheter än mer avlägsna regioner att nå dessa marknader och därmed går arbetstillfällen till spillo i såväl regionen som i landet som helhet.

Behovet av satsningar på infrastruktur i sydöstra Sverige är idag stort. Läget är sådant att istället för att främja tillväxt och skapande av jobb begränsar infrastrukturen idag inte bara sydöstra Sveriges möjligheter utan även hela landets möjligheter att utvecklas. Svenska statens transportplanering har under hela efterkrigstiden haft ett västorienterat perspektiv. Inte heller i

modern tid har någon anpassning skett mot utvecklingen i österled.

OECD belyser också en region som fått kraftigt förstorade arbetsmarknadsområden, där det 1980 var 22 stycken och ingen av dem korsade länsgränser. 2009 var dessa 15 stycken varav tre överlappade mer än ett län. Det som inte hänger med är just satsningen på infrastruktur.

Beskrivningen ovan kan med all säkerhet också översättas till andra regioner i Sverige som ligger utanför de stora tillväxtorterna.

Hela infrastrukturplaneringen blir för regioner utanför de stora tillväxtområdena något av ett moment 22. Planeringen bygger i hög utsträckning på att de regioner som har starkast tillväxt också är de som får de största satsningarna. Ju mer man växer desto mer satsar staten på ny effektiv infrastruktur. Och ju mer man satsar i tillväxtregionerna desto mer växer man på bekostnad av övriga landet. Den bygger också i hög grad på självfinansiering från regioner och kommuner, vilket kan vara mycket svårt för mindre och medelstora. På detta sätt bidrar staten till en kraftig urbanisering och urholkning av landsbygden.

Socialdemokraterna i sydöstra Sverige eftersöker därför ett nytt synsätt på hela den transportpolitiska inriktningen. Planeringen bör ha ett mer framtidsorienterat synsätt som bygger på vilket samhälle vi vill skapa över tid. Ska infrastrukturplaneringen bidra till denna extrema urbanisering som vi ser eller ska vi använda planeringen som ett styrinstrument för att ge möjlighet till hela Sverige att leva? Vi tror starkt på det sistnämnda. Därför bör regeringen ha med detta perspektiv i sin planering. Detta är, menar vi, en avgörande faktor för att vi ska ta tillvara hela den utvecklingspotential som finns i Sverige.

Just nu pågår också förberedelser för en ny höghastighetsbana från Stockholm till Malmö/Göteborg. Vikten av effektiva kommunikationer mellan storstadsregionerna är självklart viktigt. Däremot får inte statens satsningar inom dessa områden innebära att man urholkar möjligheten för mindre och medelstora regioner att växa och utvecklas. Obalansen de senaste åren när det gäller statens satsningar på infrastruktur har inneburit en extremt stark befolkningstillväxt i storstadsregionerna på bekostnad av andra mindre regioner som t.ex. stora delar av sydöstra Sverige. Höghastighetsbanan tar väldigt stor andel av den nationella potten för infrastruktur. I planeringen är det viktigt att inte enbart storstadsregionerna får nytta av denna stora satsning. Socialdemokraterna i sydöstra Sverige vill därför lyfta fram vikten av att man inte enbart ser höghastighetsbanan som ett isolerat projekt. Vi behöver effektiv försörjning av matande tågtrafik till den nya höghastighetsbanan. Därför är det viktigt att man i planeringen även tar med investeringar som är nödvändiga för detta.

Partikongressen föreslås besluta:

A78:1 att man ser över vilka principer som är vägledande i den nationella transportplaneringen enligt intentionerna motionen

A78:2 att man i planeringen av höghastighetståget också innefattar investeringar av nödvändig och effektiv matartrafik från övriga regioner

Socialdemokraterna i Kalmar län
Kalmar läns partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A79

BLEKINGE PARTIDISTRIKT

Hela Sverige landet ska med på resan när vi stärker Sverige

Sverige har goda förutsättningar att utvecklas starkt de kommande åren. Vi har en befolkning med en relativt hög lägsta nivå på utbildning och ett väl utbyggt utbildningssystem. Vi har en stark industri och en livaktig export. Detta, har givit och, ger oss möjlighet att bygga ett av världens bästa länder för barn att växa upp i. Men vi ser också stora utmaningar framöver. Utmaningar som, om vi hanterar dom rätt, gör att Sveriges möjligheter växer sig än starkare.

Den globala utvecklingen gynnar länder som Sverige. När vi kommer närmare de stora nya och snabbt växande marknaderna i såväl Asien som Afrika måste vi bitvis hänga med och förändra lite av våra invanda perspektiv. Utvidgningen av EU och nya växande ekonomier har förändrat kartbilden över Sveriges export och utvecklingspotential. Här ligger södra Östersjöområdet mitt i de framväxande transportstråken. Detta perspektiv måste vävas in i all infrastrukturplanering så att transportplaner för framtiden tydligt visar hur våra starka stråk i transportsystemen, Södra stambanan och stamvägarna, ska samverka med de regionala stråken för att möta utvecklingen som ökade handelsströmmar i södra Östersjöregionen medför. Detta bekräftas också i Trafikverkets rapport Prognoser för arbetet med nationell transportplan 2014-20+25, publikation 2013:056. Där framgår det att godsflödet österut i absoluta tal kan komma att överstiga flödet mot Västeuropa redan 2030.

Detta är en viktig faktor för Sverige. Men enligt OECD riskerar Sverige även att bromsa utvecklingen i hela Östersjöregionen genom att negligera transportplaneringen i sydöstra Sverige. Studien pekar på att Sydöstra Sveriges läge är – eller borde i alla fall vara - en tillgång för hela regionen. De ligger närmare de stora europeiska marknaderna än de nordligare regionerna gör. Ändå gör infrastrukturbegränsningarna att de i vissa avseenden har sämre möjligheter än mer avlägsna regioner att nå dessa marknader och därmed går arbetstillfällen till spillo i såväl regionen

som i landet som helhet. Behovet av satsningar på infrastruktur i sydöstra Sverige är idag stort. Läget är sådant att istället för att främja tillväxt och skapande av jobb begränsar infrastrukturen idag inte bara sydöstra Sveriges möjligheter utan även hela landets möjligheter att utvecklas. Svenska statens transportplanering har under hela efterkrigstiden haft ett västorienterat perspektiv. Inte heller i modern tid har någon anpassning skett mot utvecklingen i österled.

OECD belyser också en region som fått kraftigt förstorade arbetsmarknadsområden, där det 1980 var 22 stycken och ingen av dem korsade länsgränser. 2009 var dessa 15 stycken varav tre överlappade mer än ett län. Det som inte hänger med är just satsningen på infrastruktur. Beskrivningen ovan kan med all säkerhet också översättas till andra regioner i Sverige som ligger utanför de stora tillväxtorterna.

Hela infrastrukturplaneringen blir för regioner utanför de stora tillväxtområdena något av ett moment 22. Planeringen bygger i hög utsträckning på att de regioner som har starkast tillväxt också är de som får de största satsningarna. Ju mer man växer desto mer satsar staten på ny effektiv infrastruktur. Och ju mer man satsar i tillväxtregionerna desto mer växer man på bekostnad av övriga landet. Den bygger också i hög grad på självfinansiering från regioner och kommuner, vilket kan vara mycket svårt för mindre och medelstora. På detta sätt bidrar staten till en kraftig urbanisering och urholkning av landsbygden.

Socialdemokraterna i sydöstra Sverige eftersöker därför ett nytt synsätt på hela den transportpolitiska inriktningen. Planeringen bör ha ett mer framtidsorienterat synsätt som bygger på vilket samhälle vi vill skapa över tid. Ska infrastrukturplaneringen bidra till denna extrema urbanisering som vi ser eller ska vi använda planeringen som ett styrinstrument för att ge möjlighet till hela Sverige att leva? Vi tror starkt på det sistnämnda. Därför bör regeringen ha med detta perspektiv i sin planering. Detta är, menar vi, en avgörande faktor för att vi ska ta tillvara hela den utvecklingspotential som finns i Sverige.

Just nu pågår också förberedelser för en ny höghastighetsbana från Stockholm till Malmö/Göteborg. Vikten av effektiva kommunikationer mellan storstadsregionerna är självklart viktigt. Däremot får inte statens satsningar inom dessa områden innebära att man urholkar möjligheten för mindre och medelstora regioner att växa och utvecklas. Obalansen de senaste åren när det gäller statens satsningar på infrastruktur har inneburit en extremt stark befolkningstillväxt i storstadsregionerna på bekostnad av andra mindre regioner som t.ex. stora delar av sydöstra Sverige. Höghastighetsbanan tar väldigt stor andel av den nationella potten för infrastruktur. I planeringen är det viktigt att inte enbart storstadsregionerna får nytta av denna stora satsning.

Socialdemokraterna i sydöstra Sverige vill därför lyfta fram vikten av att man inte enbart ser höghastighetsbanan som ett isolerat projekt. Vi behöver effektiv försörjning av matande tågtrafik till den nya höghastighetsbanan. Därför är det viktigt att man i planeringen även tar med

investeringar som är nödvändiga för detta.

Partikongressen föreslås besluta:

A79:1 att man ser över vilka principer som är vägledande i den nationella transportplaneringen enligt intentionerna motionen

A79:2 att man i planeringen av höghastighetståget också innefattar investeringar av nödvändig och effektiv matartrafik från övriga regioner

Distriktsstyrelsen Blekinge
Blekinge partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A80

OSBY ARBETAREKOMMUN

Hinder för ökat bostadsbyggande

Det råder akut bostadsbrist i Sverige. Ändå förhindras bostadsbyggande i områden med låg betalningsförmåga, av lagstiftning och regler om avskrivning. Resultatet är att de som inte kan betala en hyra som motsvarar kostnaden för nyproduktion bor i sämre bostäder. För oss socialdemokrater är det återigen dags att välja sida i bostadsfrågan.

Sverige byggde sig under 1900-talet bokstavligt talat ur fattigdom, och hög spädbarnsdödlighet. Den förbättrade standarden på bostäder blev en av de största och viktigaste reformerna för att förbättra folkhälsan och ett av de främsta skälen till att vi idag lever längre och är friskare. Politiker bestämde sig för att i grunden förändra samhället genom att erbjuda människor helt nya och bättre förutsättningar att leva ett hälsosamt och långt liv, oavsett betalningsförmåga. Staten tog ett stort ansvar för folkhälsan och byggde bostäder som alla hade råd att bo i. Detta är ett av de viktigaste skälen till att människor som föddes från 1930 talet och framåt lever längre än tidigare generationer, vilket även är en bakgrundsfaktor till den demografiska utmaning många kommuner idag står inför. Nu har villkoren för bostadsmarknaden ändrats och den förväntas vara självreglerande. Det får konsekvenser, både för individer och för samhällsutvecklingen. Det är nu dags att återigen förändra villkoren så att kommunerna ges möjlighet att ta ansvar för bostadsförsörjningen.

Eftersom bostadsmarknaden idag räknas som en fungerande marknad får kommunernas helägda bolag inte ges konkurrensfördelar gentemot privata aktörer. Samma regler för avskrivningar gäller, oavsett hyresgästernas betalningsförmåga. Men en fungerande marknad brukar vanligen definieras som en plats där köpare och säljare möts, där tillgång och efterfrågan sätter ett pris

som köpare och säljare båda kan acceptera. Sverige är det land i Europa där urbaniseringen sker snabbast, kapital och betalningsförmåga koncentreras alltmer till våra städer. I områden där betalningsförmågan är låg och produktionskostnaderna vida överstiger summan som fastighetens värde, uppstår ett underskott som blir en förlust i bokslutet. Få privata aktörer är därför intresserade av att bygga utanför våra största städer. Men kommunen har fortfarande ansvar för bostadsförsörjningen.

Att ha en bostad är en mänsklig rättighet. I Sverige är det kommunen som enligt lag ytterst är skyldig att tillgodose allas rätt att bo någonstans. Så länge det råder bostadsbrist i, i stort sett, samtliga kommuner och byggpriserna, till följd av detta, fortsätter att vara höga har en växande grupp mycket små eller ingen möjlighet att efterfråga det som alltså egentligen är en grundläggande rättighet och en av de viktigaste förutsättningarna för ett långt och hälsosamt liv. I mindre kommuner på glesbygden där skattekraften och inkomsterna är lägre går nyproduktion inte att använda på samma sätt som i en stad, eftersom flyttkedjan fungerar annorlunda.

För att klara bostadsförsörjningen i Sverige behöver kommuner där betalningsförmågan är låg bygga mer än man, med nuvarande regelverk, klarar av. När produktionskostnaden för nyproducerade bostäder är högre än marknadsvärdet uppstår ett underskott som idag måste balanseras inom en tioårsperiod. Om allmännyttiga bolag ges möjlighet att förlänga denna period skulle fler bostäder kunna produceras för människor med låg betalningsförmåga utanför de områden där bostadsmarknaden idag är överhettad. Detta skulle gynna samtliga grupper och även bidra till att kyla ner en överhettad bostadsmarknad i städerna.

Partikongressen föreslås besluta:

A80:1 att en översyn av gällande lagstiftning görs, med syfte att möjliggöra för allmännyttiga bolag att bygga bostäder i områden där betalningsförmågan är så låg att nyproducerade fastigheter värderas lägre än produktionskostnaden

Marika Bjerstedt Hansen
Osby arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A81

UMEÅ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Hyresgästinflytande vid upprustning

Över hela landet upprustas hyresrätter och i de allra flesta fall får hyresgästerna en ny hyra som är så mycket som 50 till 60 procent högre än den tidigare hyran, detta i enlighet med bruksvärdesprincipen. Det är en mycket olycklig utveckling när man som hyresgäst inte vet om

man överhuvudtaget har möjlighet att bo kvar efter upprustning och i praktiken är därmed hyresgästens besittningsskydd satt ur spel.

Det finns sedan länge regler som syftar till att ge hyresgäster inflytande vid upprustningar, dock har dessa regler i verkligheten mycket liten betydelse. Det finns exempel där hyresgästerna, genom samråd med bostadsföretaget, tagit aktiv del och kunnat välja på olika nivåer av upprustning och därmed även hyran, men de är få.

Därför krävs en lagändring där hyresgästerna ges lagstadgad rätt till ett samrådsförfarande inför upprustning.

Partikongressen föreslås besluta:

A81:1 att Sveriges Socialdemokratiska Arbetareparti ska verka för en lagändring som ger hyresgäster lagstadgad rätt till samråd inför upprustning

Alejandro Caviedes
Umeå arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A82

ÖSTERGÖTLANDS PARTIDISTRIKT

Höghastighetsjärnvägen – en investering för framtiden

Under 2017 startar byggandet av Ostlänken. Det är en snabbspårig järnväg som ansluter Stockholm med Sörmland och Östergötland. Projektet är Sveriges största infrastruktursatsning på decennier och en del i den stora höghastighetsbanan som är tänkt byggas mellan Stockholm/Malmö och Stockholm/Göteborg. Byggandet kommer minska restiderna rejält, skapa tiotusentals arbetstillfällen och ge stora förutsättningar för ökad tillväxt i regionen. Ostlänken kommer betyda mycket för regionens dagspendlare och hela höghastighetsnätet bidrar till ett sammanhållet Sverige.

För oss är prioriteringen tydlig, Ostlänken kommer först och är inte beroende av ett beslut om ett nationellt höghastighetsnät. Förberedelserna inför Ostlänken har varit igång i många år och finns också med i den nationella planen för infrastruktur där man också har anslagit 20 miljarder kronor fram till 2025 för planering byggstart av nya stationslägen mellan Järna och Linköping. Ett projekt av den här magnituden kräver mycket noggranna förberedelser. Det handlar om att utbilda den massiva arbetskraft som kommer att krävas, rita detaljplaner och mycket mer. Både Länsstyrelserna, regionerna och kommunerna har sedan länge arbetat med att skapa bästa möjliga förutsättning för att projektet ska bli så bra som möjligt.

Ostlänken blir Nordens första höghastighetsjärnväg för tåg i upp till 320 km/h. Den ansluter till det befintliga järnvägsnätet och innebär en uppdatering av den nuvarande stambanan som är 150 år gammal. När tågen är i rullning kommer det innebära en restid från Linköping till Stockholm på 1 timme.

I och med den nya rälsen som läggs kommer vi få större möjligheter att styra trafiken. Snabba tåg kan gå på den nya höghastighetsbanan och andra tåg på den gamla stambanan. Idag kan det lätt bli stora förseningar på tåg eftersom olika tågtyper delar järnväg. Det kommer också ges större möjligheter till att åka förbi ett annat tåg när något gått fel. Fler spår skapar också möjligheter för fler avgångar på Östgötapendeln.

De nya möjligheterna som skapas kommer också att leda till att fler väljer tåget som transportmedel. Ett persontåg kan ersätta uppåt 140 bilar eller ett godståg kan ersätta 30 långtradare. Det är en god investering för miljön.

Byggandet av den nya höghastighetsbanan kommer att leda till tiotusentals jobb. Det passar väl in i vårt partis ambitioner om att nå EU:s lägsta arbetslöshet till 2020. Det är inte bara den direkta byggnationen som skapar arbete utan även transporter till och från bygget men också kringverksamheter som restauranger, affärer, och mycket annat.

Följderna av Ostlänken, och ett nationellt höghastighetsnätet, och den mängd arbetstillfällen som skapas, innebär också att fler kommer att flytta till regionen och därmed ställs högre krav på bostadsproduktion.

Under hela byggandet kommer det krävas enorma upphandlingar runt om i berörda områden. Vi tycker det är viktigt att man i dessa upphandlingar ställer krav som gynnar regionerna. Lägsta pris är inte alltid det avgörande i en upphandling. Kvalitet, lokalproducerat, kompetens och många andra faktorer ska finnas med i processen. I varje upphandling ska man också fundera över om det finns möjlighet att ställa krav om att en viss procent av de som anställs ska vara personer som står långt bort från arbetsmarknaden eller på andra sätt ställa sociala krav.

Enligt Trafikverkets kapacitetsanalys är det brist på spårkapacitet på ett antal sträckor runt om i landet. Alternativet till höghastighetsutbyggnaden är att utveckla stambanorna med ett eller två nya spår på sträckor som exempelvis mellan Linköping-Norrköping. Men även på flera andra sträckor. En sådan ombyggnation kräver mycket stora investeringar och kommer att påverka detaljplaner och samhällsbyggnad i stor utsträckning. Det vi också måste ha med i beräkningarna är att Sverige redan har en eftersatt infrastruktur och mindre ombyggnationer inte skulle lösa de framtida problemen.

Att göra samhällsekonomiska beräkningar om framtiden är mycket svårt. Vi är optimister och vill

därför ha en järnväg för ett växande Sverige. Och när man bygger nytt vore dumt att inte passa på tillfället att satsa på snabbare tåg.

Enligt Trafikverkets senaste prognos hamnar kostnaderna för höghastighetsjärnvägen i intervallet 190-320 miljarder kronor. Det är mycket pengar och insatser för att komma till en mer säker kostnad måste till men även det lägre kostnadsintervallet är svårt att ta direkt ur befintlig budget. Skulle det bekostas genom investeringar skulle det innebära en extremt lång byggtid och innan hela sträckorna är klara får man inte ut de riktigt stora positiva effekterna. Lånefinansiering utanför statsbudgeten är ett mer hållbart alternativ.

Sverigeförhandlingen är inne på alternativa lösningar. De kommer fram till att lokal och regional medfinansiering kan svara för 5-10% av totalsumman. Alternativ de diskuterar är försäljning av statlig egendom och OPS-lösningar (Offentlig-privat samverkan där staten ger ett privat alternativ möjligheten att finnas med i såväl finansiering som drift av verksamheten). Arlandajärnvägen är väl det mest kända och avskräckande exemplet på vad sådana lösningar leder till. Skyhöga biljettpriser och ett dåligt kapacitetsutnyttjande av banan är två stora nackdelar.

Sverige har ett lågt ränteläge och när staten garanterar lånen blir de billiga. Det finns mycket pensionskapital i Sverige och världen som söker långsiktiga, säkra placeringar. Placeringar i infrastruktur är attraktiva och AP-fonderna skulle återigen kunna spela en viktig roll för att stärka Sveriges tillväxt och konkurrenskraft. Järnvägsobligationer skulle också kunna erbjudas privatpersoner som önskar riskfria placeringar med positiv avkastning.

Partikongressen föreslås besluta:

A82:1 att	en alternativ finansieringsmodell tas fram gällande framtidens järnväg och nya stambanor för höghastighetståg, exempelvis genom järnvägsobligationer
A82:2 att	uppdra åt Socialdemokraterna på alla nivåer att verka för byggstart av Ostlänken 2017

Östergötlands partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A83

STOCKHOLMS LÄNS PARTIDISTRIKT

Infrastruktur

Transportsystemets värde

En väl fungerande samhällsstruktur, där transportsystemet är en del, är grunden för tillgänglighet till bl.a jobb och bostäder i hela landet. Även näringslivets konkurrenskraft bygger på tillförlitliga transporter. Transportsystemets utformning som helhet har också stor betydelse i arbetet med att nå en långsiktigt hållbar utveckling, såväl ekologiskt som socialt och ekonomiskt.

Väl fungerande transporter bidrar till en fungerande arbetspendling och därmed till en förbättrad matchning på arbetsmarknaden. Dessutom förbättras regioners förutsättningar för tillväxt. God infrastruktur håller också ihop landet.

Järnvägsunderhåll

Det finns en stor efterfrågan på snabba och miljövänliga transporter. Utsläppen från transportsektorn måste ned samtidigt som det finns en stort och växande behov av att kunna pendla mellan bostad och jobb. Järnvägen har en särställning när det gäller klimatvänliga transporter och det är viktigt att fortsätta arbetet med att höja kvaliteten och robustheten i järnvägssystemet.

Efter lång tid av undermåliga underhållsresurser noterar vi med stor glädje att vår regering valt att prioritera omfattande resurser de kommande åren till underhållsåtgärder av järnvägsinfrastrukturen. Vi har under en lång tid haft problem med järnvägen och förtroendet har urholkats både bland resenärer och godstransportköpare.

Genom ökade satsningar på järnvägsunderhåll kan vi få en större tillit och därmed öka andelen arbetspendlare som väljer tåg framför bil. I och med den stora inflyttningen till regionen kommer trycket på bra och pålitliga kommunikationer att öka ytterligare. Därför behövs långsiktiga satsningar för att komma till rätta med den nuvarande underhållsskulden. Inte minst gäller det för att pendling till och från våra storstäder ska fungera. Där är et idag kraftiga brister i funktionalitet och kapacitet.

Att enbart underhålla järnvägssystemet räcker dock inte - investeringar i nya banor är helt avgörande för att få fler resenärer och godsköpare att välja tåget. Beslutet om att bygga Ostlänken är ett gott exempel som kommer leda till att kapacitet frigörs på befintliga stambanor för fler godstransporter och regional persontrafik. Kapaciteten har slagit i taket på flera av våra stambanor, vilket också har medfört stora störningar i trafiken.

Godstrafik

En ökad befolkning är positivt då det leder till att ekonomin växer och utvecklas. En växande population leder även till ökade godstransporter. Beräkningar visar på att godstransporterna inom EU kommer att växa snabbt under de kommande decennierna. Som en import- och exportberoende region är därför ett fungerande godsflöde en förutsättning för den fortsatta utvecklingen. Men de framtida transporterna måste effektiviseras och blir mer klimatvändliga.

För att nå målen om kraftigt minskade utsläpp av skadliga ämnen krävs det att vi förbättrar förutsättningarna för att flytta över godstransporterna från väg till järnväg och sjöfart.

Sjöfarten är ett transportområde där det finns en stor outnyttjad potential. Genom ökade satsningar på inlands- och kustnära sjöfart kan vi flytta över gods från vägarna till sjön. Detta är ett viktigt steg för att minska utsläppen från transportsektorn.

Idag transporteras stora mängder gods på tåg eller lastbil från Mälardalen till södra och västra Sverige. Kapacitets- och punktlighetsproblemen samt klimatutmaningen borde istället leda till att godset snabbare lastas över på sjöfart. Mälaren har förutsättningar att bli en del av lösningen.

Ökade satsningar på järnvägsunderhåll är viktigt för att vi ska få över mer gods från väg till järnväg. Vi kan idag se hur företag väljer bort att frakta gods på järnväg på grund av att de inte litar på att transporterna kommer fram i tid.

Även om det sker en ökning av andelen gods som fraktas på järnväg och till sjöss kommer vi se ett fortsatt stort behov av att transportera gods på väg. De transporter som sker med lastbil måste vara miljövänligare än vad de är idag. Det behövs bättre styrmedel för att gynna de åkerier och företag som satsar miljövänligt.

Satsningar på kombiterminaler för omlastning av gods är ett område där det finns mycket att utveckla. Genom att underlätta för omlastning mellan exempelvis järnväg och sjöfart kan andelen gods som idag fraktas på väg minska. Av både miljö- och trängselskäl är det särskilt viktigt att anlägga kombiterminaler utanför våra större städer.

Sammanhängande godsstråk och noder med hög kapacitet och tillgänglighet är nödvändiga för att kunna tillgodose både större transportbehov och ökade miljökrav. I det arbetet är intermodala lösningar, där hela kedjor av transportslag samordnas, helt nödvändiga.

Elektrifiering

Elektrifiering av vägsystemen är ett sätt att minska transportsektorns utsläpp. Det finns en stor utvecklingspotential även inom detta område. I samband med att alla länder de facto kommer att behöva ställa om till att bli klimatneutrala så kommer det vara en stor fördel att vara först.

Mälardalen består av ett antal vägsträckor som skulle passa bra för denna typ av testverksamhet. Flertalet av de stora Europavägarna finns i regionen och mycket gods fraktas på vägarna. Genom en utökad testverksamhet kan Sverige fortsätta ligga i framkant i den gröna teknikutvecklingen samtidigt som vi ställer om till ett klimatneutralt samhälle.

Arlanda
Arlandas utveckling är av största vikt. Landets största flygplats måste fortsätta utvecklas för att även i framtiden vara en flygplats som kan konkurrera på den internationella marknaden och se till så att vi har bra kommunikationer inom landet.

Arbetet för en ökad kapacitet på Arlanda flygplats måste påbörjas snarast. I en sådan planering är det viktigt att kommunikationerna till och från flygplatsen tas i beaktande. Möjligheterna att åka kollektivt och miljövänligt till flygplatsen måste stärkas.

Arlandas roll för regionen kan inte överskattas. Flygplatsen fungerar som en nav i kontakterna mot omvärlden och fyller en nyckelfunktion när det gäller de snabba leveranser av gods som en allt mer effektiviserad tjänstesektor kräver.

Arlanda är Sveriges största flygplats och ett viktigt nav för Stockholmsregionen och Skandinavien. Flygplatsen skapar nya arbetstillfällen, är viktig för turismen, näringslivet samt för kultur- och kunskapsutbyten. På Stockholm Arlanda Airport finns idag omkring 600 olika företag med runt 17 000 anställda. Inom ett antal år räknar man med cirka 50 000 människor sysselsatta i området.

Väg
Vägarna kommer även i framtiden att ha en central roll i transportsystemet. Det gäller att utveckla och säkra de befintliga vägarna. De satsningar som görs ska vara inriktade på att öka trafiksäkerheten och på att minska utsläppen. Säkra vägar ökar möjligheterna till ett mer förutsägbart trafikflöde.

Uteblivna satsningar på järnvägen har gjort att vi idag har ett väldigt känsligt järnvägssystem. För att inte vägarna ska gå samma öde till mötes krävs det att dagens vägsystem underhålls och investeras i på ett sätt som gör att vi även i framtiden kommer att ha säkra och bra vägar.

Omställning
Transportsektorn är den sektor som dominerar de svenska utsläppen av växthusgaser. Sektorns klimatpåverkan behöver fortsätta att minska kraftigt jämfört med dagens nivå. I den parlamentariska Miljömålsberedningen har sex partier kommit fram till en överenskommelse om att minska utsläppen inom transportsektorn med 70 % till år 2030, jämfört med 2010 års nivå. En förändring kan åstadkommas genom en kombination av fler olika åtgärder som exempelvis

energieffektivisering och övergång till förnybara drivmedel.

En betydande teknikutveckling behöver ske såväl vad gäller fordon som förnyelsebara drivmedel för att klara en fossilfri bilanvändning, resande och godstransporter. Ett stort ansvar åvilar staten och EU även om regioner kan bidra på olika sätt, t ex genom krav på upp-handlingar och utbyggnad av alternativa bränslestationer.

Det behövs utvecklade incitament i kombination med olika styrmedel för att bana väg för den nya tekniken och för ny infrastruktur för hållbara drivmedel.

Planeringen av transporter behöver i högre grad se till hela resan – samspelet mellan trafikslag samt olika trafikantgruppers förutsättningar att göra hållbara val. Staten skulle kunna ge lämplig aktör i uppdrag arbeta och samverka kring beteendeförändringar som stöd till kommunernas och regionernas arbete.

Utvecklingen av teknik för trafikstyrning är viktigt för ökad framkomlighet och ökat resursutnyttjande av befintlig infrastruktur. Sverige är ett föregångsland vad gäller öppen data för att kunna utveckla IT-stödsystem. Idag sker mycket forskning på området och utmaningen är att skapa bättre sammanhållna och intelligenta system som ”rekommenderar” trafikanten bästa val av trafikslag utifrån exempelvis tid, avstånd, avgifter och smart miljöval. Såväl kollektivtrafiksystem som vägtrafiksystem har idag outnyttjad transportkapacitet stora delar av dygnet, gjorda investeringar som kan utnyttjas bättre.

Stockholm
De stora trafikströmmarna på både väg och spår rör sig i riktning in och ut från Stockholms centrala delar och följer främst de stora vägarna/motorvägarna samt järnvägarna, inklusive tunnelbana och spårväg.

Bilen är det dominerande transportmedlet vid arbetsresor, framför allt utanför de större städerna och vid pendling över länsgräns. Kollektivtrafiken har höga resandeandelar i städernas centrala delar och dominerar för resor i rusningstrafik in mot Stockholm stad.

De senaste åren har det regionala pendlandet ökat i Stockholm-Mälarregionen. En bi-dragande orsak är en starkt växande befolkning.

I Stockholm-Mälarregionen sker dagligen mer än 750 000 arbetsresor över kommungräns, varav över en halv miljon i Stockholm län, samt ca 150 000 arbetsresor över länsgräns.

Till det kommer en stor mängd resor mellan kommundelar och resor i andra ärenden än transport till och från arbete, något som i Stockholms centrala delar i hög grad påverkar framkomligheten i trafikflödena. Detta ställer stora krav på transportsystemet, som i dagsläget

inte kan möta den ökade efterfrågan på personresor i och mellan städerna.

Sträckan mellan Stockholms Central och Stockholms Södra, den så kallade Getingmidjan, är en viktig del av järnvägsnätet och en av de mest trafikerade i hela landet. Här passerar alla tåg till och från södra Sverige – i snitt passerar ett tåg var tredje minut. Blir det stopp på denna sträcka så får det konsekvenser för stora delar av Sveriges järnvägstrafik. Järnvägen är till stora delar från 1950-talet och står nu inför en omfattande upprustning, vilket är mycket positivt.

Tvärkommunikationerna behöver utvecklas för att avlasta de centrala delarna av Stockholm. Alla har inte Stockholms central som målpunkt, utan ska vidare till andra arbetsplatsområden. Detta skulle även minska sårbarheten i systemet och bidra till kortare restider.

Nordiskt samarbete.
Kommunikationen mellan de nordiska länderna måste förbättras både när det gäller järnväg och väg eftersom goda kommunikationer är en förutsättning för jobb och tillväxt, inte minst för arbetspendling. En bättre koordinering behöver ske som underlättar för både person- och godstransporter över landsgränserna. Inte minst handlar det om att förstärka infrastrukturen mellan de tre huvudstäderna Stockholm, Köpenhamn och Oslo.

Finansieringen
Det är viktigt att slå fast att investeringar i statlig transportinfrastruktur även i framtiden ska finansieras i huvudsak av statliga anslag. Enskilda kommuners och/eller regioners förmåga till förskottering eller medfinansiering ska inte avgöra ett projekts genomförande. Risken är annars stor att den medfinansierade parten vill påverka staten att göra andra prioriteringar, exempelvis föra in nya objekt i planen som inte är lika samhällsekonomiskt motiverade. Denna situation såg Riksrevisionen risker med i sin granskning av medfinansiering.

Partikongressen föreslås besluta:

A83:1 att	arbetet för en ökad kapacitet på Arlanda flygplats påbörjas snarast
A83:2 att	möjligheterna att åka kollektivt och miljövänligt till flygplatsen stärks
A83:3 att	åtgärder vidtas för att styra över mer godstransporter till sjöss
A83:4 att	initiativ tas för att utveckla kombiterminalerna och dess logistik så att andelen gods på väg kan minska
A83:5 att	arbetet med förnyelsebara drivmedel intensifieras för att nå visionen om en fossilfri transportsektor
A83:6 att	arbetet med eldrift och laddinfrastrukturen utvecklas
A83:7 att	Sverige tar initiativ för att bli testområde för utveckling av eldrift

A83:8 att Sverige blir föregångsland i trafikstyrning för ökad framkomlighet, bättre resursutnyttjande och minskad miljöbelastning

A83:9 att kapacitetsförstärkning på järnvägssträckningar in mot storstäderna blir en prioriterad del när det gäller hur medlen till underhåll ska fördelas

A83:10 att fullfölja satsningarna på nya, långsiktigt hållbara investeringar i järnvägssystemet som bland annat skapar ökat utrymme för pendel- och godstrafik

Socialdemokraterna Stockholms län
Stockholms läns partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A84

DALARNAS PARTIDISTRIKT, GÄVLEBORGS PARTIDISTRIKT, JÄMTLANDS LÄNS PARTIDISTRIKT, NORRBOTTENS PARTIDISTRIKT, VÄSTERBOTTENS PARTIDISTRIKT, VÄSTERNORRLANDS PARTIDISTRIKT

Infrastruktur för tillväxt i hela landet

Infrastruktur är inget vi skapar eller bygger för dess egen skull. Det handlar alltid om att transportera människor, gods eller information. När det gäller informationen så behandlar vi den i en annan motion så här koncentrerar vi oss på människor och gods. Alla våra fyra trafikslag har denna dubbla möjlighet och funktion. Att transportera människor och/eller gods.

För vår del i norra Sverige, eller vi ska kanske säga i Skogslänen för området sträcker ju sig över mycket mer än halva Sverige, så handlar det om möjligheter till tillväxt och därmed möjlighet till framtid. Vi ser alla våra fyra transportslag som stora möjligheter för vår landsända men därigenom även för Sverige som land. Om Skogslänen växer, växer Sverige. Så enkelt är det.

Järnvägen
För oss innebär järnvägen nya möjligheter till regionförstoring och snabba möjligheter att skicka vårt gods till sin destination. Våra viktigaste projekt inom området är hela den Bottniska korridoren med såväl en fullt utbyggd Norrbotniabanan som en Ostkustbana med dubbelspår. Malmbanan måste ges dubbelspår mellan Kiruna och Narvik och mellan Luleå och Boden. Inlandsbanan måste upprustas så hela banan tillåter ett axeltryck på 22 ton. Banan från Sundsvall till Storlien måste rustas på den klarar den ökande trafik som kommer, inte minst till Åre. Dalabanan är en viktig länk för att korta arbetspendlingen. Bergslagsbanan behöver rustas för både gods och pendling. Det är en viktig länk mellan våra stora hamnar i Gävle och Göteborg.

Sträckan bör byggas ut med dubbelspår mellan Falun och Borlänge. Vi har också flera mindre banor som är viktiga för skogsindustrin exempelvis Övre Ådalsbanan från Höga kusten Airport till Långsele. Här måste en plan för upprustning till godtagbar standard tas fram så att skogsindustrin kan använda järnvägen för sina transporter. Ett intressant projekt som bör förverkligas är testverksamhet för rälsbunden trafik utefter tvärbanan mellan Jörn och Arvidsjaur.

Vägarna

För oss innebär även vägarna möjligheter till tillväxt och utveckling. Idag är underhållet eftersatt. Det gäller inte minst det mindre vägnätet. Åtgärder för att klara tjälsäkring och bärighet måste till. När det sedan gäller de större europavägarna och riksvägarna så finns det många sträckor som måste byggas om och vissa fall ges helt nya sträckningar. För E 4 gäller det främst sträckan genom Västerbotten och vissa sträckor i Norrbotten. Även förbifarter kring städerna utefter norrlandskusten måste byggas. För E 45 gäller det stora delar av sträckan genom Västerbotten, Jämtland och Dalarna. För E 10 gäller det mellan Gällivare och Kiruna samt förbi Överkalix. För E 12 sträckan mellan Umeå och Lycksele. För E 14 sträckan mellan Sundvall och Ånge och vidare upp genom Jämtland. För E16 sträckan mellan Torsby och Kongsvinger När det gäller de större riksvägarna så vill vi betona vikten av att dessa ges en modern och för framtiden hållbar standard så att rimliga hastigheter kan upprätthållas.

Flyget

Det är för oss viktig att slå fast flygets betydelse för våra möjligheter till att snabbt komma till övriga Sverige och övriga världen. Arlandas betydelse även för våra delar av landet kan därför inte nog betonas. Stommen i vårt flygnät är de statliga flygplatserna. Där finns också de stora passagerarströmmarna. Utvecklingen av dessa flygplatser måste ses som en nationell angelägenhet. Därför får inte de regionala flygplatsernas betydelse på något sätt underskattas. För att hålla ihop landet och ge dessa orter och dess kringlands möjlighet till snabb kommunikation är de högst nödvändiga. Det är viktigt att slå fast att staten måste följa upp och kunna garantera att den upphandling man gör av trafik till många av dessa flygplatser. Dagens situation där detta inte följs upp är inte tillfredsställande. Låt oss som exempel ta Arvidsjaurs flygplats. För hela den testindustri som vuxit fram i norra Sveriges inland är den flygplatsen helt central. Utan den skulle inte testindustrin kunna satsa på det sätt man gör. En annan viktig aspekt på flyget i vår region är att man idag måste till Stockholm och vända för att besöka ett annat län i regionen. Det är inte en hållbar situation. Tvärförbindelser måste komma till.

Sjöfarten

För oss är sjöfart lika med godstransport. De nya möjligheter som skulle öppnas för hela Bottenviken om projektet Malmporten blev verklighet kan inte nog understrykas. För både svensk och finsk sida av viken skulle nya möjligheter öppnas som skulle leda till tillväxt och utveckling. När vi nu i Sverige allt mer börjar ta till oss möjligheterna med den kustnära sjöfarten så borde hela norrlandskusten vara mycket intressant för denna typ av godstransporter. Ett hinder i sammanhanget är farledsavgifterna som ur denna synpunkt bör ses över så de stimulerar

mer av gods på sjön. Även isbrytningen diskuteras idag. För vår del är inte finansiering av isbrytningen det viktigaste utan att det slås fast att staten även fortsättningsvis ska ha ansvaret för att även hamnarna i norr kan trafikeras året runt. Ett annat initiativ som Sverige borde ta är att starta feedertrafik från de stora hamnarna i norra Europa, exempelvis Hamburg och Rotterdam, till hamnarna i norra Sverige. Det skulle på ett påtagligt sätt kunna avlasta annan trafik främst i de södra delarna av landet. En förutsättning är naturligtvis att omlastningsmöjligheter byggs ut i de hamnar som tar emot trafiken.

Partikongressen föreslås besluta:

A84:1 att	hela den svenska delen av Bottniska korridoren förverkligas
A84:2 att	Malmbanan, Ådalsbanan, Norra Stambanan, Mittbanan, Dalabanan och Bergslagsbanan prioriteras i kommande åtgärdsplan
A84:3 att	Inlandsbanan och de för skogsindustrin så viktiga mindre banorna ges en godtagbar och konkurrenskraftig standard
A84:4 att	ombyggnad och underhåll av vägarna i Skogslänen ges hög prioritet eftersom det är vår viktigaste infrastruktur (se exempel i motionstexten)
A84:5 att	Arlanda prioriteras som ett nationellt och internationellt flyg nav
A84:6 att	den statliga upphandlingen av flygtrafik följs upp så att det som upphandlats verkligen levereras
A84:7 att	säkerställa flygförbindelser mellan de större orterna i norra Sverige
A84:8 att	Malmporten förverkligas som ett led i att stärka sjöfarten
A84:9 att	kustnära sjöfart i norra Sverige ges resurser att kunna utvecklas
A84:10 att	en satsning på feedertrafik från de stora hamnarna i norra Europa till norra Sverige görs

Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A85

HANINGE ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Integrerade seniorbostäder i nya eller äldre bostadsområden

Bostadsbristen är ett av de allvarligaste problemen i Sverige – samtidigt som antal kvadratmeter per boende är större i Sverige än i de flesta jämförbara länder. Det byggs för lite och rörligheten på bostadsmarknaden är för dålig.

Minskade ränteavdrag, minskad reavinstskatt och en ökad fastighetsavgift skulle kunna få fler äldre att flytta. Men det måste också finnas lägenheter att flytta till – attraktiva, funktionsanpassade och med en hyra som pensionärer har råd med. Lägenheterna bör finnas integrerade i nya och äldre bostadsområden i nära anslutning till centrumområden (handel, vårdcentral, bibliotek) och med anknytning till gemenskapslokaler, helst i samma hus.

Partikongressen föreslås besluta:

A85:1 att uppmana regeringskansliet att ta fram förslag på hur en styrning av bostadsbyggandet mot fler seniorbostäder kan gå till

A85:2 att skicka in motionen som enskild

Dalarö, Utö, Ornö socialdemokratiska förening
Haninge arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A86

VÄXJÖ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Jalla jalla – bostad åt alla!

Behovet av nya bostäder är enormt. Enligt Boverket krävs över 700 000 nya bostäder till 2025. Men det är inte vilka bostäder som helst som behövs – det är framförallt bostäder som även låg- och normalinkomsttagare har råd att bo i. Bostadsbristen utgör idag ett allvarligt hot mot såväl samhällsekonomin som människors rätt till ett hem.

Regeringen har levererat ett antal förslag som leder i rätt riktning, till exempel byggbonus till kommunerna, bostadsbyggande på statligt ägd mark och förenklad kontroll av serietillverkade hus. Men för att garantera rätten till en bostad behöver ännu mer göras. Riktigt stora behov kräver riktigt stora reformer.

Och att bygga bostäder är dyrt. Därför är det en grundförutsättning att det finns goda möjligheter att låna pengar till nya bostadsprojekt. Ju bättre lånevillkoren är, desto lägre hyra krävs för att projektet ska gå runt. Med dagens enorma behov av nya bostäder riskerar bostadsbolagens möjlighet att hitta riskvilligt kapital att bli en flaskhals som håller tillbaka nyproduktionen. För att byggandet ska kunna öka krävs därför att staten tillhandahåller lån med förmånliga villkor till bostadsproducenter. Detta görs rimligtvis mot villkoret att hyran hålls på en låg nivå. En del av kapitalet skulle med fördel också kunna öronmärkas för utlåning till byggande av studentbostäder.

Men det räcker inte för staten att bara försöka stimulera andras byggande. Sedan den statliga bostadspolitiken i princip avvecklades i början av 90-talet har marknadskrafterna styrt byggandet. Resultatet: en bostadsbrist i nivå med den i början av 1900-talet och kraftigt ökande boendekostnader. Men för bostadsföretagen är bostadsbrist en ekonomiskt lönsam affär eftersom det gör det möjligt att ta ut högre hyror och priser, varför de saknar incitament att på egen hand bygga efter samhällets behov. Därför är det dags att staten helt sonika bygger bostäder i egen regi. Regeringen har redan öppnat upp för att det statliga företaget Akademiska Hus ska kunna bygga studentbostäder, men bör också inrätta ett statligt allmännyttigt bostadsbolag som får ansvar för ett mer storskaligt och industriellt byggande.

Visst är det reformer som kostar, men om bostadsbristen inte byggs bort riskerar det att kosta samhället mycket mer än att ta tag i problemen. Dessutom kan Sverige idag låna till rekordlåg ränta, vilket skapar en närmast historisk möjlighet att sätta fart på produktionen av nya bostäder. Det är en chans vi inte har råd att försumma.

Partikongressen föreslås besluta:

A86:1 att Socialdemokraterna verkar för att staten ska erbjuda förmånliga lån till byggande av hyresrätter

A86:2 att Socialdemokraterna verkar för att ett statligt allmännyttigt bostadsbolag inrättas

Julia Berg
Växjö arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A87

LIDKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Järnvägsutveckling viktig för Skaraborg

Järnvägsutvecklingen i stora delar av Västra Götalandsregionen, som är en flerkärnig region har mycket stor betydelse för arbetsmarknad och befolkningsutveckling då hela Sverige ska leva. Som exempel kan Kinnekullebanan och Älvsborgsbanan nämnas där nedsättning av hastigheten sker till 80 km/tim. Detta tillsammans med övriga hastighetsnedsättningar på angränsande banor kommer att innebära en negativ utveckling och längre restider för berörda bandelar.

Anmärkningsvärt är att Trafikverket inte upprätthåller skicket på banor som de tillsammans med Västra Götalandsregionen satsade extra pengar på så sent som åren 2014 och 2015 för kortare restider och ökad tillförlitlighet. Banorna i regionen måste hållas i sådant skick att restider kan kortas och tillförlitligheten säkras. Det är viktigt, inte minst med fokus på arbetspendling, att en utveckling mot tillförlitlig och snabb tågtrafik säkras. Sträckan Gårdsjö-Herrljunga borde vara ett viktigt komplement till västra stambanan. Statistiken visar på ett stadigt ökande antal resenärer på exempelvis Kinnekullebanan under de tider banan varit i sådant skick, att tågen går tillförlitligt och i normal hastighet. Detta uppnås inte med Trafikverkets planer på en högsta hastighet på 80 km/tim för sträckan Gårdsjö-Håkantorp. Västra Götalandsregionens inställning, med den nuvarande regionmajoriteten, till en utveckling av järnvägstrafiken i Skaraborg är otydlig och diffus. Tydliga satsningar från Västra Götalandsregionen är nödvändigt för en utveckling av järnvägarna i Skaraborg.

Vår regering har inte ändrat planeringsdirektiven för Trafikverket vilket är anmärkningsvärt. Direktiven beslutades av den tidigare alliansregeringen som säger att satsningar på järnväg skall ske på stambanorna och omkring de stora städerna. Detta betyder att Trafikverket fullgör sitt uppdrag enligt de direktiv som vår regering bara övertagit från den tidigare alliansregeringen. För Trafikverket blir därför järnvägsunderhållet i en stor del av Västra Götalandsregionenen en ickefråga, de följer bara sina direktiv.

Partikongressen föreslås besluta:

A87:1 att Socialdemokraterna arbetar för att Regeringen förändrar Trafikverkets direktiv så att järnvägarna i Västra Götalandsregionen hålls i sådant skick att inga hastighetsnedsättningar genomförs

A87:2 att Socialdemokraterna arbetar för en rättvis ekonomisk fördelning till de regionala trafikplanerna

A87:3 att uppföljning sker av regionala trafikplaner så att pengarna till de regionala trafikplanerna används på ett sådant sätt att de stödjer järnvägsutvecklingen för alla delar av en region

Lars-Erik Backman och AK Lidköping
Lidköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A88

MALMÖ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Kombidirektivet - ett hot mot arbetare, miljön och trafiksäkerheten

På många kombiterminaler runt om i Sverige har vi idag aktörer från andra EU-länder som bedriver stadigvarande verksamhet utan någon som helst kontroll eller uppföljning. Enligt kombidirektivet får åkerier från andra EU-länder fritt konkurrera på den svenska marknaden i de fall då godset lastas från eller till tåg under förutsättning att det sker från och till närmaste lämpliga omlastningspunkt.

Problemet är att denna definition verkar tillämpas helt utifrån de oseriösa åkeriernas vinstintresse och inte med miljömässig, trafiksäkerhetsmässig och arbetsrättslig hänsyn.

Detta innebär till exempel att gods kan fraktas från Jönköping till Hallsberg via tåg, för att sedan köras på lastbil upp till Kiruna. På så sätt används direktivet för att dumpa lönerna! I det fackliga arbete Transportarbetarförbundet genomför har förbundet många gånger stött på chaufförer som utnyttjas till den grad att de tvingas att leva månader i sina lastbilar på den ort där kombiterminaler finns.

Vi talar alltså om olaglig inrikestrafik. Problemet är dels att Kombidirektivet är väldigt otydlig om vad som är tillåtet, samt att polisen inte har möjlighet att kontrollera om en lastbil kör en tillåten kombitransport eller en så kallad cabotagetransport. Detta leder till en snedvriden konkurrens från aktörer som utnyttjar och bryter mot EU:s regelverk, att seriösa företag konkurreras ut och att chaufförernas villkor pressas till botten.

Arbetsmiljöverket är kontrollerande myndighet när det gäller utstationerad arbetskraft. Endast en handfull utländska arbetsgivare inom transportsektorn har anmält att man har utstationerad arbetskraft i Sverige vilket bevisar att mörkertalet är stort och mycket omfattande.

Vi kräver att fler myndigheter än Arbetsmiljöverket tar krafttag mot detta fenomen som hotar hela den svenska åkerinäringen. För detta krävs det bland annat förbättrade möjligheter för

samarbete och informationsutbyte mellan myndigheter. Idag finns legala hinder att utbyta tillräcklig information mellan myndigheter på grund av nuvarande lagstiftnings begränsningar.

Arbetsmiljöverket måste till exempel kunna lämna över relevant information till Skatteverket och Skatteverket måste också få rätt att göra oannonserade besök hos företag där det kan finnas misstankar om fusk. Utöver samarbete mellan myndigheterna, så måste de också få förutsättningar att faktiskt kunna göra sitt jobb. Polisens tunga grupp måste få de resurser som behövs för att stävja fusket!

Det kan inte vara socialdemokratins avsikt att den fria rörligheten på EU:s inre marknad så tydligt slår undan fötterna för hederliga företag och arbetare. Genom politiska beslut kan vi understödja Transportarbetarförbundet i deras tuffa kamp mot ett samhälle som blundar för problem som finns rätt framför våra näsor!

Partikongressen föreslås besluta:

A88:1 att	Socialdemokraterna verkar för att avskaffa EC 92/106, Kombidirektivet
A88:2 att	Socialdemokraterna verkar för att ge alla berörda myndigheter möjligheter och resurser till att utbyta information och verka för ordning och reda i åkerinäringen
A88:3 att	Socialdemokraterna verkar för att kraftigt bygga ut polisens tunga grupp

Eyup Kurtulmus, Rosengårds S-förening
Malmö arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A89

JÖNKÖPINGS LÄNS PARTIDISTRIKT

Kombidirektivet – Ett hot mot arbetare, miljön och trafiksäkerheten

På många kombiterminaler runt om i Sverige har vi i dag aktörer från andra EU-länder som bedriver stadigvarande verksamhet utan någon som helst kontroll eller uppföljning. Enligt kombidirektivet får åkerier från andra EU-länder fritt konkurrera på den svenska marknaden i de fall då godset lastas från eller till tåg under förutsättning att det sker från och till närmaste lämpliga omlastningspunkt. Problemet är att denna definition verkar tillämpas helt utifrån de oseriösa åkeriernas vinstintresse och inte med miljömässig, trafiksäkerhetsmässig och arbetsrättslig hänsyn.

Detta innebär till exempel att gods kan fraktas från Jönköping till Hallsberg via tåg, för att sedan köras på lastbil upp till Kiruna. På så sätt används direktivet för att dumpa lönerna! I det fackliga

arbete Transportarbetareförbundet genomför har förbundet många gånger stött på chaufförer som utnyttjas till den grad att de tvingas att leva månader i sina lastbilar på den ort där kombiterminalen finns.

Vi talar alltså om olaglig inrikestrafik. Problemet är dels att Kombidirektivet är väldigt otydlig om vad som är tillåtet, samt att polisen inte har möjlighet att kontrollera om en lastbil kör en tillåten kombitransport eller en så kallad cabotagetransport.

Detta leder till en snedvriden konkurrens från aktörer som utnyttjar och bryter mot EU:s regelverk, att seriösa företag konkurreras ut och att chaufförernas villkor pressas till botten. Arbetsmiljöverket är kontrollerande myndighet när det gäller utstationerad arbetskraft. Endast en handfull utländska arbetsgivare inom transportsektorn har anmält att man har utstationerad arbetskraft i Sverige vilket bevisar att mörkertalet är stort och mycket omfattande.

Vi kräver att fler myndigheter än arbetsmiljöverket tar krafttag mot detta fenomen som hotar hela den svenska åkerinäringen. För detta krävs det bland annat förbättrade möjligheter för samarbete och informationsutbyte mellan myndigheter. Idag finns legala hinder att utbyta tillräcklig information mellan myndigheter på grund av nuvarande lagstiftnings begränsningar. Arbetsmiljöverket måste till exempel kunna lämna över relevant information till skatteverket, och skatteverket måste också få rätt att göra oannonserade besök hos företag där det kan finnas misstankar om fusk. Utöver samarbete mellan myndigheterna, så måste de också få förutsättningar att faktiskt kunna göra sitt jobb. Polisens specialkompetens inklusive bilinspektörer är mycket viktiga aktörer för att stävja fusket på våra vägar.

Det kan inte vara socialdemokratins avsikt att den fria rörligheten på EU:s inre marknad så tydligt slår undan fötterna för hederliga företag och arbetare. Genom politiska beslut kan vi understödja Transportarbetareförbundet i deras tuffa kamp mot ett samhälle som blundar för problem som finns rätt framför våra näsor!

1, Cabotagetransport innebär att en lastbil registrerad i annat EU-land får utföra max 3 inrikestransporter i samband med en internationell transport till Sverige.

Partikongressen föreslås besluta:

A89:1 att	Socialdemokraterna verkar för att avskaffa (EC) 92/106 Kombidirektivet
A89:2 att	Socialdemokraterna verkar för att ge alla berörda myndigheter möjligheter och resurser till att utbyta information och verka för ordning och reda i åkerinäringen
A89:3 att	Socialdemokraterna verkar för att med alla tänkbara medel bekämpa de brott som förekommer på våra vägar

Jönköpings läns partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A90

ÄNGELHOLMS ARBETAREKOMMUN

Kombidirektivet – Ett hot mot arbetare, miljön och trafiksäkerheten

På många kombiterminaler runt om i Sverige har vi i dag aktörer från andra EU-länder som bedriver stadigvarande verksamhet utan någon som helst kontroll eller uppföljning. Enligt kombidirektivet får åkerier från andra EU-länder fritt konkurrera på den svenska marknaden i de fall då godset lastas från eller till tåg under förutsättning att det sker från och till närmaste lämpliga omlastningspunkt. Problemet är att denna definition verkar tillämpas helt utifrån de oseriösa åkeriernas vinstintresse och inte med miljömässig, trafiksäkerhetsmässig och arbetsrättslig hänsyn.

Detta innebär till exempel att gods kan fraktas från Jönköping till Hallsberg via tåg, för att sedan köras på lastbil upp till Kiruna. På så sätt används direktivet för att dumpa lönerna! I det fackliga arbete Transportarbetareförbundet genomför har förbundet många gånger stött på chaufförer som utnyttjas till den grad att de tvingas att leva månader i sina lastbilar på den ort där kombiterminalen finns.

Vi talar alltså om olaglig inrikestrafik. Problemet är dels att Kombidirektivet är väldigt otydlig om vad som är tillåtet, samt att polisen inte har möjlighet att kontrollera om en lastbil kör en tillåten kombitransport eller en så kallad cabotagetransport. 1/

Detta leder till en snedvriden konkurrens från aktörer som utnyttjar och bryter mot EU:s regelverk, att seriösa företag konkurreras ut och att chaufförernas villkor pressas till botten.

Arbetsmiljöverket är kontrollerande myndighet när det gäller utstationerad arbetskraft. Endast en handfull utländska arbetsgivare inom transportsektorn har anmält att man har utstationerad arbetskraft i Sverige vilket bevisar att mörkertalet är stort och mycket omfattande.

Vi kräver att fler myndigheter än arbetsmiljöverket tar krafttag mot detta fenomen som hotar hela den svenska åkerinäringen. För detta krävs det bland annat förbättrade möjligheter för samarbete och informationsutbyte mellan myndigheter. Idag finns legala hinder att utbyta tillräcklig information mellan myndigheter på grund av nuvarande lagstiftnings begränsningar. Arbetsmiljöverket måste till exempel kunna lämna över relevant information till skatteverket, och

skatteverket måste också få rätt att göra oannonserade besök hos företag där det kan finnas misstankar om fusk.

Utöver samarbete mellan myndigheterna, så måste de också få förutsättningar att faktiskt kunna göra sitt jobb. Polisens tunga grupp måste få de resurser som behövs för att stävja fusket!

Det kan inte vara socialdemokratins avsikt att den fria rörligheten på EU:s inre marknad så tydligt slår undan fötterna för hederliga företag och arbetare. Genom politiska beslut kan vi understödja Transportarbetareförbundet i deras tuffa kamp mot ett samhälle som blundar för problem som finns rätt framför våra näsor!

1/ Cabotagetransport innebär att en lastbil registrerad i annat EU-land får utföra max 3 inrikestransporter i samband med en internationell transport till Sverige.

Partikongressen föreslås besluta:

A90:1 att	Socialdemokraterna verkar för att avskaffa (EC) 92/106 Kombidirektivet
A90:2 att	Socialdemokraterna verkar för att ge alla berörda myndigheter möjligheter och resurser till att utbyta information och verka för ordning och reda i åkerinäringen
A90:3 att	Socialdemokraterna verkar för att kraftigt bygga ut polisens tunga grupp

Sten Carlsson
Ängelholms arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A91

DALARNAS PARTIDISTRIKT

Kombidirektivet – Ett hot mot arbetare, miljön och trafiksäkerheten

På många kombiterminaler runt om i Sverige har vi i dag aktörer från andra EU-länder som bedriver stadigvarande verksamhet utan någon som helst kontroll eller uppföljning. Enligt kombidirektivet får åkerier från andra EU-länder fritt konkurrera på den svenska marknaden i de fall då godset lastas från eller till tåg under förutsättning att det sker från och till närmaste lämpliga omlastningspunkt. Problemet är att denna definition verkar tillämpas helt utifrån de oseriösa åkeriernas vinstintresse och inte med miljömässig, trafiksäkerhetsmässig och arbetsrättslig hänsyn.

Detta innebär till exempel att gods kan fraktas från Jönköping till Hallsberg via tåg, för att sedan köras på lastbil upp till Kiruna. På så sätt används direktivet för att dumpa lönerna! I det fackliga

arbete Transportarbetareförbundet genomför har förbundet många gånger stött på chaufförer som utnyttjas till den grad att de tvingas att leva månader i sina lastbilar på den ort där kombiterminalen finns.

Vi talar alltså om olaglig inrikestrafik. Problemet är dels att Kombidirektivet är väldigt otydlig om vad som är tillåtet, samt att polisen inte har möjlighet att kontrollera om en lastbil kör en tillåten kombitransport eller en så kallad cabotagetransport.

Detta leder till en snedvriden konkurrens från aktörer som utnyttjar och bryter mot EU:s regelverk, att seriösa företag konkurreras ut och att chaufförernas villkor pressas till botten. Arbetsmiljöverket är kontrollerande myndighet när det gäller utstationerad arbetskraft. Endast en handfull utländska arbetsgivare inom transportsektorn har anmält att man har utstationerad arbetskraft i Sverige vilket bevisar att mörkertalet är stort och mycket omfattande.

Vi kräver att fler myndigheter än arbetsmiljöverket tar krafttag mot detta fenomen som hotar hela den svenska åkerinäringen. För detta krävs det bland annat förbättrade möjligheter för samarbete och informationsutbyte mellan myndigheter. Idag finns legala hinder att utbyta tillräcklig information mellan myndigheter på grund av nuvarande lagstiftnings begränsningar. Arbetsmiljöverket måste till exempel kunna lämna över relevant information till skatteverket, och skatteverket måste också få rätt att göra oannonserade besök hos företag där det kan finnas misstankar om fusk.

Utöver samarbete mellan myndigheterna, så måste de också få förutsättningar att faktiskt kunna göra sitt jobb. Polisens tunga grupp måste få de resurser som behövs för att stävja fusket!

Det kan inte vara socialdemokratins avsikt att den fria rörligheten på EU:s inre marknad så tydligt slår undan fötterna för hederliga företag och arbetare. Genom politiska beslut kan vi understödja Transportarbetareförbundet i deras tuffa kamp mot ett samhälle som blundar för problem som finns rätt framför våra näsor!

- Cabotagetransport innebär att en lastbil registrerad i annat EU-land får utföra max 3 inrikestransporter i samband med en internationell transport till Sverige.

Partikongressen föreslås besluta:

A91:1 att	Socialdemokraterna verkar för att avskaffa (EC) 92/106 Kombidirektivet
A91:2 att	Socialdemokraterna verkar för att ge alla berörda myndigheter möjligheter och resurser till att utbyta information och verka för ordning och reda i åkerinäringen
A91:3 att	Socialdemokraterna verkar för att kraftigt bygga ut polisens tunga grupp

Transport avdelning 88
Dalarnas partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A92

SUNDSVALLS ARBETAREKOMMUN

Kompensation för vägslitageavgiften

I valrörelserna 2010 och 2014 har frågan om avståndsbaserad avgift för tung trafik varit högaktuell. Inte minst inför valet 2014 så ledde vårt vallöfte om införandet av en avståndsbaserad vägslitageavgift till en stor debatt i många delar av landet. Vi hade flera goda argument som även vi som bor i de delarna av landet med långa avstånd ansåg som rimliga. Vi argumenterade för att detta för att skapa en jämnare konkurrens mellan utländska och inhemska åkare, att det skulle möjliggöra ökade infrastrukturinvesteringar samt konsekvenserna för industrierna, framförallt för skogsnäringen, inte skulle bli så stora som de påstods genom olika åtgärder och undantag. Kompensation till skogsindustrin i form av tjälsäkring och förbättrad bärighet utlovades också. Sedan vi kom i regeringsställning har denna berättelse inte varit lika tydlig. Parallellt har diskussionen om längre och tyngre fordon pågått, ur ett miljö- och klimatperspektiv

För vår trovärdighet som parti tycker vi det är viktigt att vi håller det vi lovar i valrörelser. Vi har genom andra vallöften och initiativ inom näringspolitiken pekat ut skogen som det gröna guldet och en som framtidsbransch som ska leda till ökad sysselsättning. Det vore därför olyckligt om vi inte ger de långsiktiga förutsättningar för att bedriva det arbetet.

Partikongressen föreslås besluta:

A92:1 att de utlovade kompensatoriska åtgärderna för skogsindustrin, bl.a. i form av investeringar i tjälsäkring och bärighet av vägar är en förutsättning för ett införande av vägslitageavgiften

A92:2 att de intäkter som en vägslitageavgift innebär går till att öka investeringar och underhåll av vägar och järnvägar

A92:3 att förutsättningarna för längre och tyngre fordon skyndsamt genomförs som en klimatåtgärd

Sundsvalls Arbetarekommuns styrelse genom Peder Björk och Niklas Säwén
Sundsvalls arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A93

SALEMS ARBETAREKOMMUN

Kraftfull utveckling och tillväxt kräver en tillförlitlig infrastruktur

Södertörnskommunerna Botkyrka, Haninge, Huddinge, Nykvarn, Nynäshamn, Salem, Södertälje och Tyresö växer starkt med fler bostäder och medborgare, fler företag och fler jobb. Här utvecklas långsiktigt fyra regionala stadskärnor i en sammanhållen regional struktur och spelar en viktig roll för huvudstadsregionens utveckling. Många aktörer ska mobiliseras till gemensamma aktiva handlingar för att Stockholmsregionen ska klara utmaningarna inför framtiden, men det sker inte av sig självt och inte isolerat.

Södertörnskommunerna bidrar kraftfullt till stockholmsregionens utveckling och tillväxt. Kommunerna på Södertörn är en attraktiv del av Stockholm- Mälarregionen, med en halv miljon invånare, som med tillväxt, mångfald och handlingskraft skapar livskvalitet och en långsiktig hållbar utveckling.

Utvecklingen av de fyra regionala stadskärnorna – Södertälje, Flemingsberg, Kungens kurva-Skärholmen och Haninge stad stärker möjligheterna till en sammanhållen och hållbar region där ett ökat utbud av bostäder, arbetsplatser och utbildning i de fyra stadskärnorna ökar möjligheterna till en integrerad bostads- och arbetsmarknad. En sådan utveckling stärker hela regionens konkurrenskraft gentemot andra storstadsregioner i Europa.

Södertörn växer starkt med fler bostäder, fler företag och fler jobb. Om Södertörn vore ett eget län skulle vi med drygt 470 000 invånare vara det fjärde största länet i Sverige och även ha haft den fjärde största befolkningstillväxten 2015. Bostadsbyggandet är för närvarande högt och Södertörnskommunernas uttalade ambition är att skapa förutsättningar för minst 72 000 bostäder till 2030. Förutsättningarna är goda för ett ökat bostadsbyggande.

Södertörn har en snabbare företagstillväxt än Stockholms län i sin helhet. Antalet företag och antalet anställda på Södertörn växer också snabbare. Mer än vart tredje företag på Södertörn är en snabbväxare. Stockholm Syd fortsätter att utvecklas kraftfullt med 40 nya företag lokaliserade till området i Nykvarn/Södertälje, i Haninge växer företagsområdet Albyberg fram och inte minst kommer Norviks hamn i Nynäshamn att ha en positiv inverkan på aktiviteten på Södertörn. Södertörnskommunernas uttalade ambition är att skapa förutsättningar för minst 100 000 nya arbetstillfällen till 2030. Med ett ökat företagande och fler arbetsplatser på Södertörn stärks möjligheten till sammanhållning och social hållbarhet i regionen.

Tillgänglighet och framkomlighet är avgörande både för jobben och bostäderna. Flera

målpunkter och tvärförbindelser i regionen skapar ett robustare transportsystem som bättre tål störningar. Med utvecklade regionala stadskärnor på Södertörn blir trafikströmmarna i regionen bättre fördelade och kapaciteten i transportsystemet blir bättre utnyttjad. De faktiska restiderna kan minska och tillgängligheten till viktiga målpunkter blir bättre. Den långsiktiga inriktningen ska vara att de regionala stadskärnorna knyts samman med attraktiv spårtrafik. I avvaktan på det bör stombusstrafik skapas mellan kärnorna.

I Södertälje finns de globala företagen AstraZeneca och Scania, som båda satsar långsiktigt. Södertälje Science Park är en utvecklingsarena för forskning, innovation och utbildning där KTH också utökar antalet utbildningar. Logistikcentret Stockholm syd i Södertälje och Nykvarn ställer stora krav på infrastrukturutbyggnaden både på land och på vatten. Den situation som till följd av trafikolyckan på motorvägsbron uppstod sommaren 2015 visar hur sårbar infrastrukturen är och vilket behov som finns av ett större grepp.

Kungens kurva – Skärholmen är Sveriges största handelsområde och innehåller också ett av regionens stora detaljhandelscentrum. I Kungens kurva sker en omfattande förnyelse och kraftig expansion av handeln. Här ska flera viktiga infrastruktursatsningar knytas samman: Förbifarten, Tvärförbindelse Södertörn och Spårväg Syd.

I Flemingsberg finns ett tvärvetenskapligt starkt växande campus med snart fem akademier, 17 000 studenter, universitetssjukhus och världsledande forskning. Här finns också ett växande rättscentrum kring Södertörns tingsrätt och basen för polisområde Stockholm syd. Investeringarna är omfattande i området både för näringsliv och offentliga verksamheter, men också i bostadsbyggande.

I Haninge stad utvecklar sju fastighetsägare stadskärnan tillsammans med kommunen. Inriktningen är att förtäta stadsmiljön med flera tusen nya bostäder och med mer verksamheter och service. Nya företagsområden utvecklas också för att kunna möta det omvandlingstryck som finns i stockholmsregionen. Den nya hamnen Norvik i Nynäshamn innebär att Tvärförbindelse Södertörn och Förbifart Stockholm behövs för att kunna få till effektiva transporter inom regionen. Det skulle också innebära att flera farliga vägavsnitt skulle kunna avlastas delar av den tunga trafiken.

Tillgängligheten till och mellan de regionala stadskärnorna Södertälje, Kungens kurva – Skärholmen, Flemingsberg, och Haninge stad är i dagsläget otillräcklig. Kommunikationerna mellan de tre stora kommunikationsstråken i södra Stockholmsregionen är bristfälliga för gång-, cykel- och kollektivtrafik, gods och personbilar. Vägnätet är hårt belastat och trafiksäkerheten är låg. Om exempelvis, den redan kraftigt försenade, Tvärförbindelse Södertörn inte säkras kommer det innebära ett allvarligt hot mot tillväxten på Södertörn, men också hela Stockholmsregionen.

Partikongressen föreslås besluta:

A93:1 att Socialdemokraterna alltjämt står bakom byggandet av Tvärförbindelse Södertörn och därmed arbetar för att säkerställa investeringens finansiering, och gärna med en förkortad tidplan

A93:2 att Socialdemokraterna ställer sig bakom en översyn av den statliga infrastrukturen i Södertälje, för att i framtiden undvika mycket kostsamma störningar i framkomligheten för så väl invånarna som företagen

A93:3 att Socialdemokraterna ställer sig bakom behovet av en säkerställd finansiering även av andra strategiskt viktiga infrastruktursatsningar för att understödja den fortsatta utvecklingen på Södertörn. Exempelvis gäller det hanteringen av trafiksäkerheten på, väg 225, väg 226, väg 257 och väg 259

A93:4 att Socialdemokraterna tar initiativ till att se över möjligheten att åter aktualisera frågan om att på sikt tillskapa ännu en tvärförbindelse mellan väg 73 (Nynäsvägen) och E4an

Salems arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A94

HANINGE ARBETAREKOMMUN

Kraftfull utveckling och tillväxt kräver en tillförlitlig infrastruktur

Södertörnskommunerna Botkyrka, Haninge, Huddinge, Nykvarn, Nynäshamn, Salem, Södertälje och Tyresö växer starkt med fler bostäder och medborgare, fler företag och fler jobb. Här utvecklas långsiktigt fyra regionala stadskärnor i en sammanhållen regional struktur och spelar en viktig roll för huvudstadsregionens utveckling. Många aktörer ska mobiliseras till gemensamma aktiva handlingar för att Stockholmsregionen ska klara utmaningarna inför framtiden, men det sker inte av sig självt och inte isolerat.

Södertörnskommunerna bidrar kraftfullt till stockholmsregionens utveckling och tillväxt. Kommunerna på Södertörn är en attraktiv del av Stockholm- Mälarregionen, med en halv miljon invånare, som med tillväxt, mångfald och handlingskraft skapar livskvalitet och en långsiktig hållbar utveckling.

Utvecklingen av de fyra regionala stadskärnorna – Södertälje, Flemingsberg, Kungens kurva-Skärholmen och Haninge stad stärker möjligheterna till en sammanhållen och hållbar region där ett ökat utbud av bostäder, arbetsplatser och utbildning i de fyra stadskärnorna ökar

möjligheterna till en integrerad bostads- och arbetsmarknad. En sådan utveckling stärker hela regionens konkurrenskraft gentemot andra storstadsregioner i Europa.

Södertörn växer starkt med fler bostäder, fler företag och fler jobb. Om Södertörn vore ett eget län skulle vi med drygt 470 000 invånare vara det fjärde största länet i Sverige och även ha haft den fjärde största befolkningstillväxten 2015. Bostadsbyggandet är för närvarande högt och Södertörnskommunernas uttalade ambition är att skapa förutsättningar för minst 72 000 bostäder till 2030. Förutsättningarna är goda för ett ökat bostadsbyggande.

Södertörn har en snabbare företagstillväxt än Stockholms län i sin helhet. Antalet företag och antalet anställda på Södertörn växer också snabbare. Mer än vart tredje företag på Södertörn är en snabbväxare. Stockholm Syd fortsätter att utvecklas kraftfullt med 40 nya företag lokaliserade till området i Nykvarn/Södertälje, i Haninge växer företagsområdet Albyberg fram och inte minst kommer Norviks hamn i Nynäshamn att ha en positiv inverkan på aktiviteten på Södertörn.

Södertörnskommunernas uttalade ambition är att skapa förutsättningar för minst 100 000 nya arbetstillfällen till 2030. Med ett ökat företagande och fler arbetsplatser på Södertörn stärks möjligheten till sammanhållning och social hållbarhet i regionen.

Tillgänglighet och framkomlighet är avgörande både för jobben och bostäderna. Flera målpunkter och tvärförbindelser i regionen skapar ett robustare transportsystem som bättre tål störningar. Med utvecklade regionala stadskärnor på Södertörn blir trafikströmmarna i regionen bättre fördelade och kapaciteten i transportsystemet blir bättre utnyttjad. De faktiska restiderna kan minska och tillgängligheten till viktiga målpunkter blir bättre. Den långsiktiga inriktningen ska vara att de regionala stadskärnorna knyts samman med attraktiv spårtrafik. I avvaktan på det bör stombusstrafik skapas mellan kärnorna.

I Södertälje finns de globala företagen AstraZeneca och Scania, som båda satsar långsiktigt. Södertälje Science Park är en utvecklingsarena för forskning, innovation och utbildning där KTH också utökar antalet utbildningar. Logistikcentret Stockholm syd i Södertälje och Nykvarn ställer stora krav på infrastrukturutbyggnaden både på land och på vatten. Den situation som till följd av trafikolyckan på motorvägsbron uppstod sommaren 2015 visar hur sårbar infrastrukturen är och vilket behov som finns av ett större grepp.

Kungens kurva – Skärholmen är Sveriges största handelsområde och innehåller också ett av regionens stora detaljhandelscentrum. I Kungens kurva sker en omfattande förnyelse och kraftig expansion av handeln. Här ska flera viktiga infrastruktursatsningar knytas samman: Förbifarten, Tvärförbindelse Södertörn och Spårväg Syd.

I Flemingsberg finns ett tvärvetenskapligt starkt växande campus med snart fem akademier, 17 000 studenter, universitetssjukhus och världsledande forskning. Här finns också ett växande

rättscentrum kring Södertörns tingsrätt och basen för polisområde Stockholm syd. Investeringarna är omfattande i området både för näringsliv och offentliga verksamheter, men också i bostadsbyggande.

I Haninge stad utvecklar sju fastighetsägare stadskärnan tillsammans med kommunen. Inriktningen är att förtäta stadsmiljön med flera tusen nya bostäder och med mer verksamheter och service. Nya företagsområden utvecklas också för att kunna möta det omvandlingstryck som finns i stockholmsregionen. Den nya hamnen Norvik i Nynäshamn innebär att Tvärförbindelse Södertörn och Förbifart Stockholm behövs för att kunna få till effektiva transporter inom regionen. Det skulle också innebära att flera farliga vägavsnitt skulle kunna avlastas delar av den tunga trafiken.

Tillgängligheten till och mellan de regionala stadskärnorna Södertälje, Kungens kurva – Skärholmen, Flemingsberg, och Haninge stad är i dagsläget otillräcklig. Kommunikationerna mellan de tre stora kommunikationsstråken i södra Stockholmsregionen är bristfälliga för gång-, cykel- och kollektivtrafik, gods och personbilar. Vägnätet är hårt belastat och trafiksäkerheten är låg. Om exempelvis, den redan kraftigt försenade, Tvärförbindelse Södertörn inte säkras kommer det innebära ett allvarligt hot mot tillväxten på Södertörn, men också hela Stockholmsregionen.

Partikongressen föreslås besluta:

A94:1 att	Socialdemokraterna alltjämt står bakom byggandet av Tvärförbindelse Södertörn och därmed arbetar för att säkerställa investeringens finansiering, och gärna med en förkortad tidplan
A94:2 att	Socialdemokraterna ställer sig bakom en översyn av den statliga infrastrukturen i Södertälje, för att i framtiden undvika mycket kostsamma störningar i framkomligheten för så väl invånarna som företagen
A94:3 att	Socialdemokraterna ställer sig bakom behovet av en säkerställd finansiering även av andra strategiskt viktiga infrastruktursatsningar för att understödja den fortsatta utvecklingen på Södertörn. Exempelvis gäller det hanteringen av trafiksäkerheten på, väg 225, väg 226, väg 257 och väg 259
A94:4 att	Socialdemokraterna tar initiativ till att se över möjligheten att åter aktualisera frågan om att på sikt tillskapa ännu en tvärförbindelse mellan väg 73 (Nynäsvägen) och E4an
A94:5 att	anta motionen som sin egen

Haninge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A95

LUDVIKA ARBETAREKOMMUN

Landsbygdspolitiken måste bli en central angelägenhet i bildandet av Storregionerna

Bakgrund: Med anledning av det blivande bildandet av Storregionerna i Sverige är det helt central för landsbygdens framtida utveckling att dessa frågor får en central plats i den nya regionalpolitiken. Detta kommer annars att helt bli ett bortglömt politikområde som än mer hamnar i skymundan och skapar än större missnöje på landsbygden.

Lösningsförslag: Vi vill därför att det nu påbörjade arbetet med Storregions-bildandet åläggs att konkret etablera strukturer och bindande åtagande för hur landsbygdsfrågorna ska hanteras i de nya regionerna.

Partikongressen föreslås besluta:

A95:1 att i processen med bildandet av storregionerna åläggs de nya strukturerna att redogöra för hur landsbygdsfrågorna och landsbygdspolitiken ges tillfredsställande möjligheter till utveckling och politisk identitet

A95:2 att Dalarnas Arbetarkommuner driver landsbygdsfrågan i förhållande till bildandet av Svealands-regionen, så att detta blir ett central politikområde som får en framträdande plats i det gemensamma nya hållbara regionala utvecklingsarbetet

A95:3 att Socialdemokraterna driver frågan om en öronmärkt landsbygdspeng utifrån det regionala utvecklingsanslaget som ska säkerställa landsbygdens möjligheter till utveckling på lika villkor som tätorter och städer

Grangärdebygdens S-förening
Ludvika arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A96

GÄVLE ARBETAREKOMMUN

Leva i hela landet

Bostadsbristen i landet är ett faktum. I hela landet. Trots detta så domineras debatten av höga priser, svart marknad och att bygga enklare bostäder. Tidigare fanns det diskussioner om att bygga enklare bostäder för unga, nu talas det också om enklare bostäder för människor från andra länder. Hur kunde det plötsligt bli acceptabelt att några ska bo lite enklare? Alla vill bo

billigt, många accepterar enkelt om det inte är dåligt. Om det går att bygga enkelt och bra borde det rimligtvis vara det enda sätt man bygger på.

Det finns idag möjligheter att bygga modulhus som håller den standard vi accepterat i vårt land. Boendet är inte enklare det är däremot produktionen, vilket också påverkar priset. Alla vill ha tillgång till service och en infrastruktur något de flesta kommuner i landet kan leva upp till. Det finns verkligen en särskild problematik i att bygga centralt i våra största städer. Det är något vi på många andra olika sätt måste fortsätta att jobba med.

Men nu behöver vi en satsning på hela landet. En satsning som håller standard och normer, där det skapas nya goda livsmiljöer. En satsning som för tankarna till ett modernt miljonprogram. I hela landet och för alla olika människor.

Partikongressen föreslås besluta:

A96:1 att	ett program tas fram för att snabbt bygga bostäder i hela landet
A96:2 att	det inom programmet arbetas fram ett särskilt investeringsstöd för de kommuner som kan ha bostäder klara inom viss tid
A96:3 att	medlen fördelas till kommuner utifrån innevånarantalet
A96:4 att	investeringsstödet styr mot Allmännyttan och/eller egnahem

Carina Blank
Gävle arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A97

MALMÖ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Låt allmännyttan vara allmän nytta

De kommunägda allmännyttiga företagen har varit ett av de mest centrala verktygen för kommunerna i ambitionen om en tillräcklig bostadsförsörjning. Allmännyttans bostäder har varit till för alla utan gränser eller villkor när det gäller inkomst eller familjestorlek. Också i detta avseende skiljer sig den svenska bostadspolitiken från vad som gäller i flertalet övriga industrialiserade länder, där det samhällsstödda byggandet oftast har förbehållits särskilda grupper – så kallat social housing.

Det har dock skett flera förändringar på bostadsmarknaden under 2000-talet. En av de största debattvågorna skapades i samband med att bostadsbolagen lämnade in en stämningsansökan till EU-kommissionen med utgångspunkt i att svensk lagstiftning gynnade allmännyttan vilket ledde

till skev konkurrenssituation på bostadsmarknaden.

Även om EU-kommissionen aldrig avgett varken något direktiv eller yttrande hade bollen redan satts i rullning. 2010 fattades ett beslut i Riksdagen om vilka regler som ska gälla för de allmännyttiga bostadsbolagen, och hur hyrorna sätts. Man ändrade då hyreslagstiftningen och beslutade bland annat att allmännyttan inte längre skulle sätta taket för hyrorna, som det tidigare varit. Lagen om allmännyttiga kommunala bostadsaktiebolag (AKBL) trädde i kraft den 1 januari 2011.

Idag ska de allmännyttiga bolagen verka som vilket bolag som helst, med samma krav på avkastning som vilket privat bolag som helst.

Lagen säger att de allmännyttiga bostadsbolagen ska driva verksamheten enligt affärsmässiga principer med normala avkastningskrav. Det betyder att bolagen ska drivas på ett sätt som långsiktigt är bäst för bolaget, och att kommunen ska agera som en fastighetsägare. Det innebär ett undantag från kommunallagens förbud att kommuner driver företag i vinstsyfte, men också att bolagen inte ska ges några särskilda fördelar som gynnar dem ekonomiskt i förhållande till sina privata konkurrenter. Relationen mellan kommunerna och bolagen ska vara affärsmässiga och ekonomierna ska hanteras åtskilt.

Men allmännyttan är inte vilken vara som helst. Bostaden har setts och ska fortsatt ses som en social rättighet - samhället har ett ansvar för att denna rättighet tillkommer alla.

De senaste åren har alltfler kommunala bostadsbolag börjat gå med vinst, vinst som sen plockas ut av kommunerna, något bland annat Aktuellt rapporterade om i september 2015. Hyresgästföreningen har kritiserat detta med hänvisning till bostadsbristen och det stora renoveringsbehov som finns inom exempelvis miljonprogramsområdena – och menar att varje krona behövs till nybyggnad och renoveringar.

Bostadsmarknaden behöver nu mer än någonsin starka och välfungerande allmännyttiga bolag som ges förutsättningar att arbeta med dess grunduppdrag om en bostadsförsörjning för alla.

Partikongressen föreslås besluta:

A97:1 att Socialdemokraterna verkar för att lagstiftningen gällande allmännyttan utformas på ett sådant sätt att en icke-vinstprincip blir gällande

A97:2 att allmännyttan i huvudsak ska vara bolag för att bygga socialt och ekologiskt hållbara orter och städer

Unga Sossar Malmö, S-studenter, Avantgarde Unga S-kvinnor
Malmö arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A98

HÖÖRS ARBETAREKOMMUN

Mobilfri bilkörning

Dagens trafikmiljö har blivit och är mycket komplicerad. Även om allt fler hjälpmedel tillkommit för att underlätta körningen är det ändå så att jag som bilförare måste vara koncentrerad till 100 %. Forskning har tydligt visat att samtal i mobiltelefoner kraftigt sätter ned koncentrationen på min körning. Ofta jämförs det med en kraftig onykterhet vad gäller fokus på trafiksituationen runt omkring fordonet. Samtal i mobiltelefon kan inte heller jämföras med samtal med medpassagerare i graden av okoncentration. Inte heller hjälper det med handsfree då det är vår hjärnas beteende, själva visualiserandet av samtalet, som är problemet. En hel del ”oförklarliga” fordonsolyckor, inte minst med tunga fordon, kan härledas till mobilsamtal under färden men mörkertalet är stort då detta inte alltid utreds.

Det är hög tid att även Sverige inför en mobilfri fordonskörning. De flesta länderna i EU har redan infört detta.

Partikongressen föreslås besluta:

A98:1 att våra riksdagsmän och riksdagsgruppen får i uppgift att så fort som möjligt införa en lag om mobilfri fordonskörning

Stefan Lissmark
Höörs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A99

MALÅ ARBETAREKOMMUN

Myndigheters regionalpolitiska ansvar

Det har under en längre tid pågått en centralisering av statens myndigheter till Stockholm. I omgångar har utlokalisering av statlig verksamhet skett genom politiska beslut men myndigheterna har ett självbestämmande när det gäller deras verksamhet som gör att utlokalisering av myndigheter inte alltid ger önskad effekt. Ett bättre sätt skulle vara att myndigheterna får ett regionalpolitiskt ansvar i sina regleringsbrev. För att säkra statens närvaro i hela Sverige vore det en bättre väg att gå. Det skulle också underlätta för övriga verksamheter i landet att rekrytera kompetens om staten hade en större närvaro i hela Sverige då en bredare arbetsmarknad skulle uppstå.

Partikongressen föreslås besluta:

A99:1 att statliga myndigheter får ett regionalpolitiskt ansvar i sina regleringsbrev

Martin Norehn
Malå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A100

DALARNAS PARTIDISTRIKT, GÄVLEBORGS PARTIDISTRIKT, JÄMTLANDS LÄNS PARTIDISTRIKT, NORRBOTTENS PARTIDISTRIKT, VÄSTERBOTTENS PARTIDISTRIKT, VÄSTERNORRLANDS PARTIDISTRIKT

Möt behovet av effektiv elektronisk infrastruktur i hela landet

Ett modernt samhälle är byggt på tillgång till snabb och effektiv elektronisk infrastruktur som är tillgänglig dygnet runt. De sammanlagda investeringar i elektronisk infrastruktur som har gjorts under de senaste 25 åren har skapat många möjligheter för tillväxt i hela landet. Samhälls- och teknikutvecklingen har lett till att dagens och morgondagens behov av elektronisk infrastruktur går att sammanfatta med några få ord, fiber- och höghastighetsbredband. Detta behov finns i, och är något som är gemensamt för, hela landet.

Dagens bönder kan inte mjölka sina kor utan bredband, åkerinäringen kommer inom en snar framtid inte kunna köra på vägarna då de saknar kommunikationsmöjligheter med omvärlden. Verksamheter som skolor, äldreomsorg och kollektivtrafik blir för varje dag mer och mer beroende av snabb och effektiv informationsinhämtning och kommunikation med omvärlden.

Med självkörande bilar, lastbilar och bussar, med E-hälsa, distansutbildningar, E-förvaltning samt 24-timmarsmyndighet har utvecklingen sprungit om det politiska målet om att 90 procent av alla hushåll och företag ska ha tillgång till höghastighetsbredband om minst 100Mbit/s. Alla företag idag behöver höghastighetsbredband. En del av dessa företag har verksamhet som inte alltid är knutna till en fysisk plats. De har behov av en elektronisk infrastruktur på platsen där arbete ska utföras. Det kan vara i skogen eller lägst vägen. Även privatpersoner behöver uppkoppling där var de än befinner sig och inte enbart på sin hemadress. Inom en snar framtid kommer även den virtuella verkligheten att ta större plats i vår vardag. Utvecklingen ställer större krav på infrastrukturen!

Dagens målsättning: ”bredbandsstrategin syftar till att möjliggöra för marknaden att uppnå målet

om att år 2020 bör 90 procent av alla hushåll och företag ha tillgång till bredband om minst 100Mbit/s." är inte tillräcklig för att möta framtidens behov. Den nödvändiga utbyggnaden av bredband har direkt påverkan på konkurrenskraft, ekonomisk tillväxt, välfärden samt miljön. Allt detta sammantaget utgör grunden för att skapa attraktiva regioner.

De 10 procenten av alla hushåll och företag som inte utgör tillräckligt stort underlag för marknadsintresset kommer ha ytterst små möjligheter att bli attraktiva regioner.

I oktober 2014 hade bara 13 procent av befolkningen på landsbygden tillgång till fiber.

Därför anser vi att det bör vara en del av samhällsansvaret för staten att skapa förutsättningar för hela landet att ha tillgång till höghastighetsbredband.

Infrastrukturen för fiberutbyggnad bör vara en statlig angelägenhet. För att kunna kraftsamla kring bredbandsmålet och för att uppnå målet om att hela Sverige ska ha tillgång till höghastighetsbredband måste elektronisk infrastruktur klassas som transportslag. Samt bör en myndighet få samordnande roll i den statliga fiberinfrastrukturen som finns idag. Till det bör man tillägga uppdrag till att vid utbyggnad av ny infrastruktur samt ombyggnad av den befintliga infrastrukturen på väg och järnväg skapa förutsättningar till infrastruktur till fiber.

Partikongressen föreslås besluta:

A100:1 att infrastrukturen för fiber ska vara statlig angelägenhet

A100:2 att fiberinfrastruktur klassas som 5:e transportslag

A100:3 att förutom hushåll och företag, även ytan tas i beaktas vid målsättning för utbyggnad av fiberbredband

A100:4 att vid utbyggnad av ny infrastruktur samt ombyggnad av den befintliga infrastrukturen på väg och järnväg skapa förutsättningar till infrastruktur till fiber

A100:5 att förutom en ökad målsättning vad gäller bredbandstillgång för hushåll och företag, även geografisk täckning tas i beaktande vid målsättning för utbyggnad av fiberbredband

A100:6 att vid utbyggnad av ny infrastruktur samtombyggnad av den befintliga infrastrukturen på väg och järnväg skapa förutsättningar för utbyggnad av infrastruktur med fiber

Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A101

SUNDSVALLS ARBETAREKOMMUN

Ny bro till Alnö

1964 invigdes Alnöbron. Bron går mellan fastlandet vid Fillan till Alnö vid Sundsvall. Idag bor 9000 fastboende på Alnö. Under sommarmånaderna bor där så många som 20 000 personer som är beroende av bron. Alnö fortsätter att växa och är en av Sundsvallsregionens främsta turistmagneter. Nybyggnationen på Alnö står idag still på grund av att brons kapacitet är för dålig. Om vi vill att Alnö och Sundsvallsregionen ska fortsätta utvecklas så krävs det att en ny fyrfilig, låg (30 m hög), bro byggs.

Det finns 650 st egenföretagare på Alnö. En del av dessa vill flytta till fast boende. På senare år har MittSverige Vatten dragit vatten och avlopp till alla sommarstugeägare på Alnö. Det är 1500 fastigheter och varje fastighet har investerat 150-200 000 kronor. Kommunen har dessutom investerat 500 miljoner kronor i förbättrat miljö- och hälsoskydd.

Det är totalt 3000 övriga som vill bosätta sig på Alnö. Men Trafikverket säger nej och med stöd av Länsstyrelsen på grund av Alnö bron är för dålig så får dessa ej skaffa sig ett boende på Alnö. Trafikverket säger att bron håller i 25-30 år till.

Partikongressen föreslås besluta:

A101:1 att Socialdemokraterna ska arbeta för att en ny bro mellan Alnö och fastlandet byggs så snart som möjligt

Kjell Jakobsson
Sundsvalls arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A102

ORUST ARBETAREKOMMUN

Obligatorisk cykelhjälm

Cykelolyckor ökar i antal och ger lika många personskador som bilolyckor.

Cykelolyckornas konsekvenser har varit ett dolt problem och därför har cyklisternas säkerhet varit lågt prioriterad. De huvudskador cyklister får i olyckor leder betydligt oftare till livslånga problem jämfört med andra skador. Därför är det extra viktigt att samhället känner till

omfattningen så att rätt beslut kan tas när man ska arbeta förebyggande i trafiken.

Av alla de cykelolyckor med huvudskador som registrerades på landets sjukhus hade ca 2 000 kunnat undvikas om cyklisten använt cykelhjälm. Två av tre vuxna struntar i cykelhjälmen enligt NTF – Nationalföreningen för trafiksäkerhetens främjande. I och med det är det långt kvar till riksdagens mål 2020 på 70-procentig användning. Alldeles för många skadas i onödan. NTF förordar lag på hjälm för alla.

Det har lagts stor kraft på att förhindra olyckor i biltrafiken. Mitträcken, hastighetsändringar och fartkameror har varit mycket effektiva. På cykelsidan finns inget som motsvarar de insatserna. Det cyklisten själv kan göra är att använda cykelhjälm; hjälmen har stor betydelse för att förhindra skallskador.

Idag finns en åldersgräns på 15 år i lagen för cykelhjälm. Bra så långt men många tonåringar tar av sig hjälmen när tvånget upphör. Användningen av hjälm är som störst hos de barn som är yngst, där föräldrarna har möjlighet att bestämma. Sedan börjar barnen se hur de äldre ungdomarna och de vuxna gör, vilket gör att man oftast inte använder hjälm från tonårstiden. I likhet med vad som gäller för andra trafiksäkerhetsregler som vi har i fråga om t.ex. säkerhetsbälte och hastighetsbegränsningar ska lagstiftningen självklart omfatta alla åldrar.

Partikongressen föreslås besluta:

A102:1 att partikongressen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det bör göras en översyn av om det ska vara obligatoriskt för alla att använda cykelhjälm när man cyklar

Catharina Bråkenhielm, Ulla Buhr, Eva Skoglund, Else-Marie Östling, Alexander Hutter
Orust arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A103

ARVIKA ARBETAREKOMMUN

Oskyddade trafikanter

Många gånger genom åren har jag tänkt på hur dumt det egentligen är att cyklister, rullskidåkare och inlinesåkare färdas på samma sida och i samma riktning som motorfordonstrafik.

Om du t ex cyklar längs en mindre länsväg som har relativt hög frekvens av trafik med tunga fordon märker du detta själv som cyklist. Nya långtradare är ganska tysta och man ser dem av naturliga skäl inte. Då överraskas man i omkörningsögonblicket för att kort därefter drabbas av

ett rejält vinddrag. Om man hade färdats på vänster sida hade man i god tid upptäckt den mötande ”faran” och kunnat förbereda sig alternativt stannat för att undvika risken att hamna i diket.

När det gäller rullskidåkning och inlinesåkning är riskerna desamma som ovan plus att den som använder dessa sätt att ta sig fram ofta blir lite ”breda” i sin åkstil. På mindre vägar kan detta bli trafikhinder och leder ofta till irritation hos bilister. En irritation som kan leda till dumdristiga manövrar som sätter andra människors liv i fara.

Partikongressen föreslås besluta:

A103:1 att oskyddade trafikanter såsom cyklister, rullskidåkare och inlinesåkare enligt lag skall färdas på vänster sida av vägen

Lars-Ove Jansson
Arvika arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A104

HÖRBY ARBETAREKOMMUN

Regeringen tillför förnyad kraft i rekordbyggandet genom investeringsstöd

Detta är ett beslut om två förordningar, som skall ge ett långsiktigt stöd åt byggandet av hyresrätter och studentbostäder. Investeringsstödet på totalt 11,3 miljarder kronor för 2016 – 2019 är största delen av det bostadspolitiska paket, som regeringen presenterade i mars 2015. Men byggbolag har inte kunnat söka detta ekonomiska stöd, då det saknats regelverk enligt regeringen. Så investeringsstödet skulle redan ha kunnat nyttjas efter ansökan om regelverk hade funnits.

Partikongressen föreslås besluta:

A104:1 att man i fortsättningen i god tid förbereder och har ett fungerande regelverk klart för ansökningar och utbetalningar av aktuellt investeringsstöd

Ulla-Britt Thiman
Hörby arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A105

MALMÖ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Regionalt perspektiv på bostadsbyggande

Bostadsbrist råder i mer än två tredjedelar av landets kommuner. Detta leder till en rad negativa effekter för bostadsmarknaden som helhet med framförallt för individer på jakt efter sitt nya hem. Det är framförallt inträdet på bostadsmarknaden som försvårats och lett till att unga människor tvingas acceptera andrahandsuthyrning, ockerhyror, en del som har haft möjlighet har tagit hjälp av föräldrar att istället köpa sig en bostadsrätt.

Prisutvecklingen på bostadsmarknaden har flera konstaterat vara en farlig utveckling och att vi bör vara beredda på en bostadsbubbla om det tillåts fortsätta att skena. Sedan regeringen tillträdde har bostadsbyggandet ökat rejält men det är fortfarande inte tillräckligt.

Trots att kommunerna har huvudansvaret för markanvändning och planmonopol så är bostadsfrågan även en regional fråga utifrån att de geografiska regionernas förutsättningar har stor betydelse kommunernas planeringsmöjligheter. I Region Skåne finns till exempel ett bostadsnätverk där kommunerna träffas och diskuterar behov, förutsättningar och planerat byggande. Denna typ av samordning och strategisk planering behövs det mer av för att möjliggöra för ett ökat bostadsbyggande.

Förr fanns det ett kvotsystem där kommuner blev tilldelade en summa bostäder som skulle byggas inom en viss tid. Vi föreslår ett modernt system med inspiration från det gamla kvotsystemet. Förslaget går ut på att kvoter fördelas utefter de geografiska områden som region/landsting utgör. Kommunerna bestämmer därefter tillsammans fördelningen av bostäder utefter förutsättningar som befolkningsutveckling, arbetsmarknad etc och i viss mån kommunalekonomiska faktorer.

Detta möjliggör en mycket mer riktad bostadsplanering som tar hänsyn till mer än endast kommungränser och som skapar förutsättningar för mer samarbete istället för konkurrens mellan kommuner. I detta nya system föreslår vi att Länsstyrelserna tilldelas uppföljningsansvar och samordningsansvar.

Partikongressen föreslås besluta:

A105:1 att Socialdemokraterna arbetar för en statlig fördelning av byggkvoter utifrån Sveriges geografiska regioner

A105:2 att Socialdemokraterna verkar för inrättandet av regionala bostadspolitiska nätverk som ansvarar för implementering av byggkvoterna

A105:3 att Länsstyrelserna ges i uppdrag att följa upp och utvärdera kvotsystemet

Charlotte Malmborg & Riad Aliefendic, Unga Sossar Malmö
Malmö arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A106

BOTKYRKA ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Register över ägande av bostadsrätter

Många bostadsrättsföreningar har svårigheter att ha korrekta register över vem som äger en bostadsrätt. Detta kan påverka vid arv, gåva och pantsättning av bostadsrätten.

Inget register gör det också lättare för människor som vill köpa och sälja bostadsrätter som affärsverksamhet att undvika korrekt beskattning. Kontrollmöjligheterna för kronofogden blir också bättre när de vill få in betalning av skulder.

Skatteverket har också nytta av denna information när det gäller utredning av skatt och folkbokföring.

Bankerna har också nytta av att få veta vem som äger en bostadsrätt. De kan då kräva att det är korrekt i registret innan de beviljar ett lån. Det har funnits fall där personer lurat banken att ge lån med bostadsrätter som pant. Dessa personer som fått lånen har dock aldrig ägt bostadsrätten som sattes i pant för lånet.

När det gäller arv och gåva är det också viktigt att det blir korrekt. Skatteverket kan då lättare ge korrekt information vid upprättande av boupptecknin och deklaration.

Lantmäteriet registrerar nu vem som äger ägarlägenheter och fastigheter. Det borde då vara denna myndighet som också får ta hand om detta register.

Partikongressen föreslås besluta:

A106:1 att det så snabbt som möjligt införs ett register över vem som äger en bostadsrättslägenhet

Diana Hildingsson
Botkyrka arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A107

BJUVS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Rensa upp i kollektivtrafiken

För att få en fungerande kollektivtrafik föreslår vi att kollektivtrafiken överförs i statlig regi.

Partikongressen föreslås besluta:

A107:1 att partikongressen beslutar att utreda och införa ett förstatligande av kollektivtrafiken

Bert Roos, Mickael Persson
Bjuvs arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A108

LUNDS ARBETAREKOMMUN

Rusta upp den svenska järnvägen

Att resa med tåg idag i Sverige ses av många som något jobbig och som något man inte kan lita på. Vilket är väldigt synd med tanke på alla de positiva effekterna ett välfungerande järnvägsnät har på både samhället och miljön. Ett välfungerande järnvägsnät skapar arbetstillfällen för både de som arbetar med järnväg samt de som behöver järnvägen i sitt pendlande. Om järnvägen är effektiv, och kommer i tid, och är välfungerande kommer folk ta sig snabbare till jobbet och snabbare hem än vad de gör idag med bil, vilket sparar på både tid och miljö. Inte nog med det ett välfungerande järnvägssystem kommer sänka kostnaderna för varutransporter på järnvägen, vilket kraftigt kommer minska antalet lastbilar och utsläpp. Idag står transportindustrin för 30 % av Sveriges totala utsläpp, detta är att likna med järnvägens 0,4 % av Sveriges utsläpp. Om vi ska värna om miljön måste vi våga satsa på järnvägen. För några år sen pratade man om förseningar på grund av bristfälliga underhåll. Idag pratar man om risken för olyckor på grund av bristfälligt underhåll. Imorgon kommer man prata om den obrukbara järnvägen. 2014 behövde 660 spårväxlar bytas ut, endast 25 stycken byttes; samma år behövde 1400km spår bytas ut, endast 90km byttes. Den här undermineringen av järnvägen sker samtidigt som fler och fler åker tåg vilket resulterar i ett större slitage på redan slitna järnvägen. Om vi inte vill att något fruktansvärt inträffar måste vi ta hand om vår järnväg.

Vad behövs för att bygga upp järnvägen igen? Enligt trafikverkets VD behövs 13 miljarder kronor per år i 12 år bara för att vi ska få en välfungerande järnväg igen, detta är bortsett från den utbyggnad och uppgradering som behövs. Men det saknas inte bara pengar det saknas också personal. Det är rent absurt att de saknar personal när arbetslösheten ligger på 7 %. Om vi är det föregångsland vi säger att vi är måste vi se till att ha den bästa och effektivaste järnvägen i världen.

Partikongressen föreslås besluta:

A108:1 att till en början satsa på att de mest eftersatta sträckorna av järnvägen skall finansieras utan höjning av biljettpriserna

A108:2 att järnvägen skall bli välfungerande och säker inom en överskådlig framtid

A108:3 att förstatliga underhållet

A108:4 att avskaffa SJ och Infranords avkastningskrav

SSU Frihet Lund
Lunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A109

ORUST ARBETAREKOMMUN

Samlad skärgårdspolitik

Vatten och hav har blivit oerhört attraktiva i vårt land, så attraktiva att bostäderna i närheten av vatten tiodubblats i pris. Skärgårdskommunernas hus säljs numera i hög grad till sommargäster som endast bor i sina åretrunt hus ett fåtal veckor om året. Dessa människor har sitt permanenta boende på annan ort.

För varje år som går blir det bara dyrare och dyrare. När husägaren blir gammal och måste flytta till äldreboende säljs huset till så höga priser att mycket få av "bygdens barn" har råd att köpa det. Allt fler hus blir sommarhus och åretruntbefolkningen minskar i samma takt i skärgårdskommunerna utarmas. Den bevarade sommaridyllen liknar allt mer ett dockskåp. Allt fler områden i våra kustkommuner somnar sakta in och fler och fler hus gapar tomma med kolsvarta fönster under större delen av året.

Den här utvecklingen leder till ökade problem för åretruntbefolkningen genom att underlaget för samhällsservice i dessa kommundelar minskar drastiskt eller är helt nedlagd. Service i form av affär, kollektivtrafik, skola, äldreboende med mera är viktiga funktioner för att människor ska

kunna bo kvar året runt. I takt med att samhällsservicen minskas eller tas bort helt försvinner även arbetstillfällen. Dessa delar av Sverige avfolkas snabbt.

Om vi socialdemokrater vill ha en levande landsbygd och en levande skärgård och om det ska vara mer än bara ord på papper måste en rad åtgärder vidtas. Det behövs en samlad skärgårdspolitik som visar att vi vill att även skärgården ska kunna leva året runt och inte enbart vara en badbalja för turister och sommargäster.

Partikongressen föreslås besluta:

A109:1 att Socialdemokraterna snarast börjar arbetet med att skapa en samlad skärgårdspolitik

Catharina Bråkenhielm
Orust arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A110

LUNDS ARBETAREKOMMUN

Satsa på hela svenska folkets järnväg

Det är viktigt att staten planerar och förbereder en mycket kraftfull och snar upprustning och av det svenska järnvägsnätet. Akut behövs det ett starkt förbättrat underhåll av järnvägsnätet, men också en kapacitetsutbyggnad. Det är angeläget av flera skäl, bl. a mot bakgrund av de akuta miljöproblemen, inte minst på klimatområdet

Även av regionalpolitiska skäl är det viktigt att järnvägen ges goda möjligheter att bli ett reellt alternativ till privatbilismen. De stora stambanorna har en mycket viktig funktion i kraft av att de passerar flera järnvägsknutpunkter, såsom Linköping, Mjölby, Nässjö, Alvesta, Hässleholm, Hallsberg, Herrljunga, Falköping för att nämna några i mellersta och södra Sverige. Det är därför viktigt att utveckla järnvägarna som ansluter till stambanorna, eftersom de har stor betydelse för den regionala utvecklingen i Sverige. I storstadsregionerna har de regionala järnvägarna särskild betydelse för att begränsa behovet av ytterligare stora väginvesteringar.

I ett hållbart transportsystem utgör således ett utbyggt regionalt järnvägsnät en mycket viktig del.

Det måste också skapas reella förutsättningar för att andelen gods på järnväg kan öka. För att bryta den ständigt tilltagande godstrafiken på landsväg, så krävs det ett nära samarbete inom EU när det gäller satsningar på järnvägsutbyggnad. Godstrafik måste ges verkliga förutsättningar att konkurrera med lastbilstrafiken.

Satsningar på infrastruktur och byggande skapar också arbete. En följdverkan av denna nödvändiga satsning blir således en minskad arbetslöshet. Det är viktigt att se till helheten när det gäller järnvägsinvesteringar, jobben, medverkan till hållbar tillväxt m.m.

En väl fungerande infrastruktur är särskilt viktig för att tillmötesgå de behov som människor har för sitt dagliga behov av att resa till jobb, studier med mera. Underhållet av de svenska järnvägarna är mycket eftersatt, och stora resurser måste tillföras snarast för att järnvägen ska få en godtagbar standard och inte ständigt drabbas av förseningar i form av nedfallna kontaktledningar, rälsbrott med mera.

Det finns också många angelägna järnvägsprojekt, som har stor betydelse för den regionala utvecklingen. Om kollektivtrafiken ska bli ett reellt alternativ till privatbilismen så måste kollektivtrafiken – i synnerhet – den spårburna trafiken utvecklas. Snabba kommunikationer kan också medverka till att tillväxten sprids och är av central betydelse för konkurrenskraft och tillväxt. Det utgör ytterligare ett skäl till varför vi behöver göra stora investeringar i järnvägsnätet under den närmaste 10-årsperioden

Planeringen och utvecklingen av det regionala järnvägsnätet bör ske i nära samverkan med regioner och berörda kommuner. Men eftersom de spårburna kommunikationerna av naturliga skäl måste hänga samman över kommun- och regiongränser så bör staten självklart ansvara för finansieringen.

Det är viktigt att se till både helheten och långsiktigheten när det gäller investeringar i spårburen trafik. Människor har behov av att resa snabbt och enkelt, det behövs jobb och vi behöver satsa på hållbar tillväxt. Satsningen på spårburen trafik bör inte ses som en kostnad, utan som en investering i jobb och långsiktigt hållbar tillväxt, ekonomiskt, ekologiskt och socialt.

När det gäller infrastruktur så måste staten kunna lånefinansiera det, eftersom det är långsiktiga satsningar. Tidigare partikongresser, bl. a kongressen 2009 underströk att ”Det är fullt möjligt att kombinera en utökad lånefinansiering av strategiska större infrastrukturprojekt med budgetlagen och en ansvarsfull ekonomisk politik. Staten måste ta sitt ekonomiska ansvar för infrastrukturen".

Partikongressen föreslås besluta:

A110:1 att staten beslutar om en kraftfull satsning på spårburen trafik under den närmaste 10-årsperioden

A110:2 att satsningen medger betydligt bättre underhåll av järnvägsnätet de närmaste åren

A110:3 att satsningen möjliggör en utveckling av regional järnvägstrafik så att människors dagliga behov av resande till jobb, studier m.m. underlättas

A110:4 att satsningen medverkar till en regional utveckling i hela landet

A110:5 att satsningen stimulerar ökade godstransporter på järnväg

A110:6 att satsningen medför att både persontrafik och godstrafik utökar sina marknadsandelar

A110:7 att staten - om det är nödvändigt - lånefinansierar till infrastrukturprojekt för att angelägna projekt ska kunna påbörjas

Gunnar Jönsson, Inger Ponsler, Ronny Hansson, Akram Heidari, Tord Persson, Claes Göran Jönsson
Lunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A111

HUDDINGE ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Satsa på resenärerna i kollektivtrafiken

Vår största utmaning inför framtiden är hoten mot vår miljö och vårt klimat. Ansträngningar behöver göras på alla håll för att komma till rätta med det fotavtryck vi sätter för framtiden.

Vi blir fler och fler människor i vårt land samtidigt som vi blir mer och mer rörliga. Människors mobilitet behöver därför göras så miljövänlig det bara går. Transporter av såväl personer som gods genererar växthusgaser av stora mått. Byggandet av stora vägar och partiklar som uppkommer vid användning av dessa gör intrång i vår natur och försämrar vår luftkvalitet. Vi måste helt enkelt bli smartare med våra transportbehov. Det ställer krav på samhällsplanerare, fordonens beskaffenhet, forskning för att finna nya sätt att röra sig på och krav på oss alla – att vi tar ansvar för att vårt behov av mobilitet tillgodoses med minsta möjliga miljöpåverkan.

Resa tillsammans är smart. Därför behöver vi lyfta fram kollektivtrafiken. Men om det ska bli ett verkligt alternativ för det dagliga resandet behöver utbud, tillförlitlighet och bekvämlighet öka. Det går att göra mycket med det vi redan har genom prioriteringar av kollektivtrafik i gatuutrymmet (bussen först), goda omstigningspunkter mellan trafikslagen och anpassningar av tidtabeller. Men det finns mycket mer att förbättra om man lyssnar på kollektivtrafikens kunder – resenärerna.

Regeringens mål med konsumentpolitiken – Väl fungerande konsumentmarknader och en miljömässigt, socialt och ekonomiskt hållbar konsumtion, ställer även krav på trafikmönster. Målet som används vid resultatbedömning handlar om vilka förutsättningar som finns för en miljömässigt, socialt och ekonomiskt hållbar konsumtion till gagn för enskilda hushåll och samhället i stort. Människors mobilitet och därmed hushållens transportbehov måste alltså uppmärksammas när målet med konsumentpolitiken utvärderas.

Lagen om kollektivtrafik som trädde ikraft 2012 förutsatte att de regionala kollektivtrafikmyndigheterna och de företag som verkar på området fick bättre förutsättningar att sätta resenärernas behov i centrum när kollektivtrafiktjänster utformas. Kanske att det var tänkt att denna goda ansats skulle bli genomförd med införandet av samråd vid upprättandet av trafikförsörjningsprogram. (Det regionala trafikförsörjningsprogrammet ska upprättas efter samråd med motsvarande myndigheter i angränsande län. Samråd ska även ske med övriga berörda myndigheter, organisationer, kollektivtrafikföretag samt företrädare för näringsliv och resenärer.) Men vi kan konstatera att resenärerna inte kan utöva något reellt inflytande eftersom de inte har någon egen bas att utgå från. Marknadsundersökning mm görs alltid av trafikutövarna eller någon myndighet. Om resenärerna istället fick egna resurser att göra undersökningar mm skulle de också kunna föra fram, för dem, mer relevanta synpunkter. För att bygga en oberoende organisation som tar hand om resenärsperspektivet och som kan föra fram synpunkter som förbättrar attraktionskraften behövs finansiell hjälp från samhället, åtminstone i ett uppbyggnadsskede, likt ”Passagerpulsen” i Danmark.

I statsbudgeten för 2017 betonar Regeringen i utgiftsområde 22 under Åtgärder för ökat resande med kollektivtrafik, vikten av att staten bidrar aktivt till att förbättra förutsättningarna för personer att resa med kollektivtrafiken och att de ser behov av att återkomma med ytterligare satsningar på transportinfrastruktur, förbättringar av regelverk och främjande av hållbar och god samhällsplanering framöver.

Vi anser att det inte bara är infrastruktur, samhällsplanering och regelverk som kan öka attraktionskraften i kollektivtrafiken. Det behövs också ett ökat fokus på kunderna – resenärerna. Resenärsperspektivet behöver kanaliseras, eftersom behoven till sin karaktär är många och individuella, men som med fördel kan tillgodoses genom gemensamma lösningar. Bästa sättet att kanalisera lösningarna är genom resenärerna själva, oberoende av myndigheter, branschen mm. Därför bör resenärerna ges resurser för att själva driva sina frågor på ett aktivt sätt.

Partikongressen föreslås besluta:

A111:1 att verka för ökad satsning på kollektivtrafikens kunder – resenärerna genom att möjliggöra resurser så att de själva kan driva sina frågor på ett aktivt sätt

Lars Gredefelt och Christina Axelsson
Huddinge arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A112

BORLÄNGE ARBETAREKOMMUN

Satsning på infrastruktur

Regeringen satsar på infrastruktur och på att bygga stambanor för höghastighetståg mellan Stockholm, Göteborg och Malmö. Utbyggandet ska ske stegvis, i den takt som ekonomin tillåter. Den beräknade kostnaden för höghastighetsbanan är i nuläget 230 miljarder.

En god infrastruktur är en förutsättning för att våra industrier ska kunna konkurrera på marknaden, både godstrafik och persontrafik i syfte att trygga exporten och den framtida kompetensförsörjningen.

Regeringen har satsat mer på underhåll och det är viktigt att den satsningen är fortsatt prioriterad, så att stora enskilda projekt inte slår ut långsiktiga hållbara satsningar som gynnar hela landet.

Vi ser bland annat att Dalabanan och Bergslagsbanorna behöver rustas för både gods och pendling. Vi har också flera mindre banor som är viktiga för skogsindustrin. En plan för upprustning till godtagbar standard måste därför tas fram.

Partikongressen föreslås besluta:

A112:1 att de för skogsindustrin så viktiga mindre banorna ges en godtagbar och konkurrenskraftig standard

A112:2 att regeringen säkerställer att större enskilda satsningar inte slår ut långsiktigt hållbara infrastruktursatsningar som gynnar hela landet

Borlänge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A113

ÖREBRO LÄNS PARTIDISTRIKT

Satsning på järnvägen kan knyta samman Sverige och Norge

En och en halv miljon flygresor per år mellan Arlanda och Gardermoen talar sitt tydliga språk. Det pågår ett intensivt utbyte mellan de nordiska huvudstäderna, huvudsakligen drivet av det privata näringslivet. Norge är Sverige är varandras viktigaste handelspartners och det senaste

decenniet har ländernas ömsesidiga ekonomiska utbyte utvecklats starkt. Trots det och trots stora brister i befintlig infrastruktur har satsningarna som binder samman Sverige och Norge uteblivet.

Om man räknar bort transferpassagerare är Oslo den största flygdestinationen från Arlanda. Medan svenska och norska näringslivsrepresentanter tagit flyget till möten i Oslo och Stockholm har allt för många stått med ryggarna mot varandra och blickat ut mot Östersjön respektive Nordsjön och Atlanten. En infrastruktursatsning på den öst-västliga länken är en satsning som möter befintliga behov.

Mälardalsrådet pekar i en rapport som presenterades för några år sedan på att en infrastruktursatsning skulle bidra till ett utökat utbyte mellan industrin i Oslo och kunskapsintensiva tjänsteföretag i Stockholm. Samtidigt är avstånden mellan Karlstad och Oslo och mellan Mälardalen och Karlstad inte längre än att daglig pendling borde vara möjlig.

Infrastrukturkommissionen som presenterade sin rapport om tåg mellan Oslo och Stockholm för ett år sedan visar dels på att det är fullt möjligt att nyttja befintliga infrastruktur tillsammans med ett antal strategiska förstärkningar för att binda samman Oslo och Stockholm med en restid på under tre timmar jämfört med dagsläget med tre dagliga förbindelser och en restid på nästan fem timmar. Investeringar som halverar restiden med tåg mellan Stockholm och Oslo skulle inte bara gynna de båda huvudstadsregionerna, utan även vidga de funktionella arbetsmarknadsregionerna längs hela sträckan.

Det som är ännu mer intressant är att Infrastrukturkommissionen landar i slutsatsen att det finns mycket som tyder på att en satsning på Oslo-Stockholm inte bara är samhällsekonomiskt lönsamt utan med stor sannolikhet företagsekonomiskt lönsamt. Det huvudsakliga skälet är att resandet redan är stort och att potentialen att lyfta över resenärer från flyget.

I den åtgärdsvalsstudie som Trafikverket genomför i stråket Stockholm-Oslo, redovisas att det bor över 800 000 människor i stråket mellan huvudstäderna och att över 1,5 miljoner människor i huvudstadsregionerna bor i kommuner med stationer längs stråket. Trots att det skulle vara det befolkningsstarkaste stråket sett från Stockholm, och trots att avståndet inte är längre än till Göteborg, saknas idag både rimlig infrastruktur och trafik. Det är svårt att landa i någon annan slutsats än järnvägen redan varit byggd och att trafiken redan funnits om det inte vore en nationsgräns på sträckan.

I samband med presentationen av förslaget till infrastrukturposition lyftes särskilt behoven av att utveckla kopplingarna över nationsgränser i Norge. Det är ett besked som har betydelse.

Partikongressen föreslås besluta:

A113:1 att Socialdemokraterna verkar för att regeringen tar initiativ till en nationsövergripande infrastrukturplanering mellan Sverige och Norge där ansvariga myndigheter från både Sverige och Norge deltar

Distriktsstyrelsen
Örebro läns partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A114

VÄRMLANDS PARTIDISTRIKT

Satsning på järnvägen kan knyta samman Sverige och Norge

En och en halv miljon flygresor per år mellan Arlanda och Gardermoen talar sitt tydliga språk. Det pågår ett intensivt utbyte mellan de nordiska huvudstäderna, huvudsakligen drivet av det privata näringslivet. Norge är Sverige är varandras viktigaste handelspartners och det senaste decenniet har ländernas ömsesidiga ekonomiska utbyte utvecklats starkt. Trots det och trots stora brister i befintlig infrastruktur har satsningarna som binder samman Sverige och Norge uteblivet.

Om man räknar bort transferpassagerare är Oslo den största flygdestinationen från Arlanda. Medan svenska och norska näringslivsrepresentanter tagit flyget till möten i Oslo och Stockholm har allt för många stått med ryggarna mot varandra och blickat ut mot Östersjön respektive Nordsjön och Atlanten. En infrastruktursatsning på den öst-västliga länken är en satsning som möter befintliga behov.

Mälardalsrådet pekar i en rapport som presenterades för några år sedan på att en infrastruktursatsning skulle bidra till ett utökat utbyte mellan industrin i Oslo och kunskapsintensiva tjänsteföretag i Stockholm. Samtidigt är avstånden mellan Karlstad och Oslo och mellan Mälardalen och Karlstad inte längre än att daglig pendling borde vara möjlig.

Infrastrukturkommissionen som presenterade sin rapport om tåg mellan Oslo och Stockholm för ett år sedan visar dels på att det är fullt möjligt att nyttja befintliga infrastruktur tillsammans med ett antal strategiska förstärkningar för att binda samman Oslo och Stockholm med en restid på under tre timmar jämfört med dagsläget med tre dagliga förbindelser och en restid på nästan fem timmar. Investeringar som halverar restiden med tåg mellan Stockholm och Oslo skulle inte bara gynna de båda huvudstadsregionerna, utan även vidga de funktionella arbetsmarknadsregionerna längs hela sträckan.

Det som är ännu mer intressant är att Infrastrukturkommissionen landar i slutsatsen att det finns

mycket som tyder på att en satsning på Oslo-Stockholm inte bara är samhällsekonomiskt lönsamt utan med stor sannolikhet företagsekonomiskt lönsamt. Det huvudsakliga skälet är att resandet redan är stort och att potentialen att lyfta över resenärer från flyget.

I den åtgärdsvalsstudie som Trafikverket genomför i stråket just nu redovisas att det bor över 800 000 människor i stråket mellan huvudstäderna och att över 1,5 miljoner människor i huvudstadsregionerna bor i kommuner med stationer längs stråket. Trots att det skulle vara det befolknings strakaste stråket sett från Stockholm och trots att avståndet inte är längre än till Göteborg saknas idag både rimlig infrastruktur och trafik. Det är svårt att landa i någon annan slutsats än järnvägen redan varit byggd och att trafiken redan funnits om det inte vore en nationsgräns på sträckan.

I samband med presentationen av förslaget till infrastrukturposition lyftes särskilt behoven av att utveckla kopplingarna över nationsgränser i Norge. Ett besked som har betydelse.

Partikongressen föreslås besluta:

A114:1 att Socialdemokraterna tar initiativ till en nationsövergripande infrastrukturplanering mellan Sverige och Norge där ansvariga myndigheter från både Sverige och Norge deltar

Socialdemokraterna Värmland
Värmlands partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A115

MUNKEDALS ARBETAREKOMMUN

Självkörande (Autonoma) bilar

Det har presenterats ett delbetänkande för regeringen med förslag på regelverk som ska göra det möjligt att tillåta tester på svenska vägar från nästa år. Det som återstår att lösa juridiskt är vem som har ansvaret för bilen när inte en mänsklig förare har kontroll över körsystemet.

Det är viktigt att inte tappa fart för att det finns tveksamheter kring ansvarsfrågan.

Partikongressen föreslås besluta:

A115:1 att Socialdemokraterna verkar för att man skyndsamt utreder ansvarsfrågan

Åsa Karlsson
Munkedals arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A116

SOTENÄS ARBETAREKOMMUN

Självkörande (Autonoma) bilar

Det har presenterats ett delbetänkande för regeringen med förslag på regelverk som ska göra det möjligt att tillåta tester på svenska vägar från nästa år. Det som återstår att lösa juridiskt är vem som har ansvaret för bilen när inte en mänsklig förare har kontroll över körsystemet. Det är viktigt att inte tappa fart för att det finns tveksamheter kring ansvarsfrågan.

Partikongressen föreslås besluta:

A116:1 att Socialdemokraterna verkar för att skyndsamt utreda ansvarsfrågan

Therese Manchini, Petra Sundbladh, Annica Erlandsson
Sotenäs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A117

LUDVIKA ARBETAREKOMMUN

Skapa kreativa och nya lösningar för att främja byggnation av nya bostäder på landsbygden

Bakgrund: På landsbygden finns mycket goda förutsättningar för att bygga ny bostäder och skapa attraktiva kvalitativa boendemiljöer. Motionärerna vill att en djupare analys av hur detta ska kunna uppmuntras och tillvaratas för att främja att ett snabbare bostadsbyggande genomförs. Det bör finnas möjlighet att genom lokal mobilisering och lokala samhällskrafter snabbare kunna sätta igång byggprocesser och relevant finansiering. Idag finns mycket lokal kraft via Crowd Funding lösningar bla.

Lösningsförslag: Därför vill vi att detta omedelbart utreds och att en utredning tillsätts samt att modeller och konkreta finansieringslösningar tillhandahålls för att uppmuntra privata och offentliga byggprocesser.

Partikongressen föreslås besluta:

A117:1 att en finansieringsmöjlighet skapas till lokala initiativ och partnerskap som vill bygga hållbara nya boendelösningar på landsbygden

A117:2 att lokala crowd funding initiativ uppmuntras och ges utrymme i lokalt och regional utvecklingsarbete, för att främja hållbar utveckling

A117:3 att en kompetensbank etableras baserat på lokala exempel på hållbart lokalt byggande med nya innovativa metoder

Grangärdebygdens S-förening
Ludvika arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A118

NYBRO ARBETAREKOMMUN

Skatteväxling för att möjliggöra att fler kan bo kvar på landsbygden

I Sverige har vi genom flera gröna skatteväxlingar höjt skatten på drivmedel för att påskynda övergång till mer miljövänliga levnadsvanor. Det är bra och nödvändigt för en mer hållbar värld. Många människor sätter den egna bekvämligheten först och väljer att färdas i egen bil även när det finns välutbyggd kollektivtrafik. Vi ser också att antalet stora, fyrhjulsdrivna och drivmedelstörstiga bilar ökar inte minst i våra städer där behovet borde vara som lägst.

Men våra levnadsvanor och våra möjligheter till att påverka våra val ser olika beroende på var vi bor. Bor man i staden eller längs trafiktäta stråk finns det väl utbyggd kollektivtrafik. Ute på landsbygden där det är glesare med invånare är det inte möjligt av varken ekonomiska eller miljömässiga skäl att ha kollektivtrafik på samma sätt. Det blir inte bara för dyrt, det sliter mer på miljön att köra med bussar för enstaka individer jämfört om de kör själva.

Höjd skatt på drivmedel drabbar direkt de som bor på landsbygden och som inte har något annat sätt att ta sig till jobbet, affären eller fritidssysselsättningen än med egen bil. De boende på landsbygden har inget bättre alternativ att välja. När kostnaderna för transporterna blir högre och högre så känner sig många tvungna att flytta till städerna och ännu fler blir avskräckta för att flytta ut på landsbygden.

Från politiskt håll är det viktigt att vi gör det möjligt och inte skapar fler hinder för att bo på landsbygden, oavsett om man är ung eller gammal.

Detta är ett steg för att behålla en levande landsbygd.

Partikongressen föreslås besluta:

A118:1 att Socialdemokraterna ska se över hur vi genom riktade skattelättnader till boende på landsbygden kan minska effekterna av ökade skatter på drivmedel

Martina Aronsson
Nybro arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A119

VINDELNS ARBETAREKOMMUN

Skärp reglerna för användning av mobiltelefon och liknande vid bilkörning

En ny lag om användning av mobiltelefoner trädde i kraft 1 december 2013. Den innebär att förare som använder mobiltelefon eller annan kommunikationsutrustning på ett trafikfarligt sätt kan bötfällas. Paragrafen i trafikförordningen som lyder: ”Vid färd på väg med ett motordrivet fordon får föraren ägna sig åt aktiviteter såsom användande av mobiltelefon och annan kommunikationsutrustning, endast om det inte inverkar menligt på framförandet av fordonet.”

I praktiken har förordningen visat sig i stort sett verkningslös och på vägarna kör fortfarande alldeles för många som sätter andra trafikanters liv på spel genom att använda mobiltelefoner och annan teknisk utrustning på ett vårdslöst sätt. Det handlar exempelvis om samtal utan handsfree, att man skickar sms och att man ser på filmer på olika skärmar under körning. Vi måste få till en förändring av detta innan fler får sätta livet till.

Partikongressen föreslås besluta:

A119:1 att Socialdemokraterna ska verka för att regelverket omkring användandet av mobiltelefoni eller annan teknisk utrustning när man kör bil skärps för att värna om trafiksäkerheten

Christer Karlsson
Vindelns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A120

DALARNAS PARTIDISTRIKT, GÄVLEBORGS PARTIDISTRIKT, JÄMTLANDS LÄNS PARTIDISTRIKT, NORRBOTTENS PARTIDISTRIKT, VÄSTERBOTTENS PARTIDISTRIKT, VÄSTERNORRLANDS PARTIDISTRIKT

Statlig närvaro i hela landet och styrning av statliga myndigheter och verk

2014 fanns 54 procent av de statligt sysselsatta i de tre storstadslänen Stockholm, Västra Götaland och Skåne. Om man dessutom lägger till de två län som ligger inom pendlingsavstånd från Stockholm, det vill säga Östergötland och Uppsala, finns 67 procent av de statligt sysselsatta i dessa fem län. De statliga och regionala arbetstillfällena koncentreras också allt mer till storstadsregionerna och de regionala centralorterna. Detta är delvis en följd av förvaltningspolitiken som under lång tid har varit inriktad mot effektivisering och olika former av reformer som syftar till att dra nytta av stordrift.

Flera orter på landsbygden har drabbats av varsel då det varit en statlig arbetsgivare som har stått i centrum. Det har varit myndigheter eller verk som drar upp sina bopålar från en landsbygdsort och utökar sin etablering i en mer central tätort. Därmed flyttas värdefulla arbetstillfällen från landet till ”stan”.

År 1990 var 26 procent av de statligt sysselsatta verksamma i Stockholms län och i dag är 30 procent verksamma i länet. Med undantag av Uppsala, Västerbotten och Östergötland hade övriga län en mindre andel av den statliga sysselsättningen 2014 än vad de hade 1990.

Uppfattningarna om vad som är myndigheterna och verkens uppgift när det handlar om att ta ett regionalpolitiskt ansvar går isär. Med den nya tekniken som utgångspunkt så framförs att myndigheter och verk inte behöver ”ligga nära medborgarna” utan kommunikationen kan skötas via telefon, e-post med mera. Man väljer att minska direktkontakten med medborgarna till fördel för direktkontakten mellan myndighetens egna medarbetare.

Själva skulle vi vilja hävda att det är tvärt om. Statliga myndigheter och verk ska finnas nära de medborgare och företag de är satta att hjälpa. Den nya tekniken ska i första hand användas för att möjliggöra en decentraliserad organisation med goda möjligheter till personlig kontakt mellan myndighet och medborgare. Den ska inte primärt användas som förevändning för att kunna öka personliga och kontakter inom myndigheten.

Statliga myndigheter och verk spelar även en viktig roll i att erbjuda kvalificerade arbetstillfällen på mindre orter på landsbygden. Dels handlar de om de specifika arbetstillfällena i sig men de i

sig erbjuder även i det bredare perspektivet en bild av orten som ett ställe där det för företag, kommuner och landsting och andra verksamheter finns ett bredare utbud av kvalificerad arbetskraft och där det för privatpersoner finns en möjlighet att bygga bo då det finns ett bredare utbud av jobbmöjligheter. Det övriga näringslivets möjligheter att rekrytera personal förstärks då eventuella medföljare har ett bredare utbud av arbetstillfällen.

För att förtroendet för olika myndigheter ska stärkas bör representationen i myndigheternas styrelser ses över. I Statskontorets rapport från 2014, Myndigheternas ledningsformer – en kartläggning och analys (2014:4), tydliggörs bristen på förtroendevalda i våra statliga myndigheters styrelser. Kartläggningen visar att i de 32 styrelserna var 0 procent riksdagsledamöter, ca 1,5 procent kommun- eller landstingspolitiker, drygt 35 procent statlig myndighet och ca 24 procent från näringslivet.

Det kan finnas bra skäl och argument för att det inte enbart ska vara förtroendevalda i styrelserna. Men om förtroendevalda i större utsträckning är representerade så skapas en folklig förankring och därmed en demokratisk påverkansmöjlighet. I förlängningen leder detta till en ökad legitimitet för myndigheternas beslut och på så vis så kommer förtroendet att stärkas. Att det finns ett behov av ett stärkt förtroende visas tydligt i Sifos senaste förtroendemätning av 26 av våra myndigheter. Bottenbetyg får exempelvis Arbetsförmedlingen som är en av de myndigheter som utgör grundstenen i vårt välfärdssystem.

I arbetet som förtroendevald är en kontinuerlig medborgardialog och förmågan att lyssna på sin viktigaste uppdragsgivare – medborgarna – en förutsättning för att man som ledamot i en demokratiskt vald församling ska kunna verka. Den kännedom om människors behov som följer därav ger förtroendevalda i en möjlig roll som styrelseledamot en unik kompetens som svårligen erhålls på annat håll.

Partikongressen föreslås besluta:

A120:1 att länsstyrelserna i sin samordnande roll av statens verksamheter ute i landet får ett tydligare ansvar, gentemot myndigheter och verk i länet, för utveckling av den regionala arbetsmarknaden

A120:2 att fler statliga verk och myndigheter lokaliseras i hela landet

A120:3 att andelen förtroendevalda ökar i de statliga myndigheterna och verkens styrelser

A120:4 att insynsråden ska avskaffas och ersättas av styrelser

Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A121

SKARABORGS PARTIDISTRIKT

Statlig närvaro i kommunerna

I Sverige finns en uppdelning av ansvar mellan kommun, region och stat. Dessa tre nivåer förutsätts samverka och arbeta för medborgarens bästa.

Under senare år har staten mer och mer valt att centrera sin verksamhet till färre orter. I Skaraborg kan vi se hur Arbetsförmedlingen, Skatteverket, Polisen och Försäkringskassan lämnat flera kommuner och flyttat verksamheten till enheter som har ett bredare geografiskt ansvar. Nio av 15 kommuner saknar idag polisstation.

Vi vet att situationen i andra regioner i landet är densamma. Vill man dramatisera kan man tala om en statlig reträtt från landsbygden.

Till stor del kan centreringen förklaras av att allt fler väljer att sköta sina myndighetskontakter via digitala medier. Mycket kan idag lösas via internet och myndigheters hemsidor. Men en tendens är också att man från myndighetens sida anser sig kunna ställa allt högre krav på den enskilde individen att tillse att kontakt är möjlig. Medborgarperspektivet har med andra ord fått stryka på foten för myndighetsperspektivet.

Det är en självklarhet att varje statlig myndighet inte kan ha ett kontor i varje kommun. Många av dem har heller aldrig haft det. Men det är viktigt att statlig verksamhet finns representerad. Försök har genomförts med gemensamma verksamhetskontor i mindre kommuner. Tyvärr försvann många av dessa lika snabbt som de kom.

Lars Högdahls utredning, Utveckling av lokal service i samverkan: Se medborgarna - för bättre offentlig service (SOU 2009:92), visade redan på en väg att gå. Sju av tio remissinstanser var positiva. Mest negativ var de statliga myndigheterna…

Utredningen visade just på de möjligheter gemensamma lokala servicekontor i samverkan med kommunerna kunde ge. De statliga myndigheterna föreslogs samordna sin verksamhet med Arbetsförmedlingen som samordnare. Dessa kontor ska vara en länk mellan medborgare och myndighet. Varje myndighet kan inte vara representerad varje dag, men en servicefunktion som kan hjälpa till med myndighetskontakter och förmedla kontakt är ofta precis den hjälp som medborgaren behöver. Det kan också handla om hjälp att fylla i formulär och liknande.

Servicekontoren ska vara de statliga myndigheternas ”lägstanivå” vad det gäller närvaro nära

medborgarna. Det kommer även framledes att finnas behov av större enheter runt om i landet för myndigheternas egen verksamhet samt medborgar- och verksamhetskontakter i större kommuner.

Mycket av medborgarnas myndighetskontakter sker idag via digitala medier. Man kan dock inte bygga upp hela sin verksamhet kring detta. Stora delar av landet saknar fortfarande fungerande uppkoppling. Många remissinstanser till Högdahls utredning ansåg också att en utbyggd bredbandsstruktur i hela landet är ett villkor för att den nya servicestrukturen med service på distans ska kunna genomföras.

Partikongressen föreslås besluta:

A121:1 att ge den socialdemokratiska riksdagsgruppen i uppdrag att driva frågan om lokala servicekontor i samverkan mellan statliga myndigheter och kommun samt att statlig verksamhet ska finnas representerad i samtliga landets kommuner

Skaraborgs partidistrikt
Skaraborgs partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A122

ASKERSUNDS ARBETAREKOMMUN

Stimulans att bygga hyresrätter

Problemet är att få framförallt privata fastighetsägare att satsa på hyresrätter. En orsak är att produktionskostnaden blir för hög och att det i sin tur innebär höga hyror, vilket skapar osäkerhet om att kunna hyra ut nyproducerade lägenheter trots att ett stort behov av hyresrätter finns. Det gäller naturligtvis samma förutsättningar för offentliga fastighetsbolag. Detta har medfört att det nästan bara produceras bostadsrätter, framförallt i tillväxtorter. Där gör man en bättre affär och byggherren behöver inte ta ansvar över lång tid, ansvaret överlåts på bostadsrättsföreningen. Anledningen till denna motion är att det på framförallt mindre orter är svårt att få till nyproduktion av lägenheter som i sin tur innebär att det är svårt att erbjuda attraktiva boenden till rimliga priser. Vi riskerar att få en kraftfull obalans i bostadsbyggandet i landet då marknadskrafterna enbart gynnar storstäder.

Lösningsförslag
Tanken är att det ska finnas en möjlighet att söka ett ”Investeringsstöd” från staten för de som bygger hyresrätter. Det skulle innebära en nedskrivning av den producerade fastigheten med t.ex. 30 % vilket i sin tur innebär en större förutsättning för att producera bostäder även på mindre orter. Det här låter kanske tokigt men tanken är följande; En byggherre gör en kalkyl och ser att

det inte går att räkna hem investeringen med de hyror som skulle krävas (hyresnivån blir för hög för orten), hur löser man detta utan att det blir spekulation med ”investeringsstödet”? Mitt förslag går ut på att man söker och får ”investeringsstöd” under förutsättning att det låses i fastigheten under 10 år, mot en låg ränta. Låt säga 1 %, ingen amortering under 10 år. När de 10 åren gått så har fastighetsägaren skrivit ned fastigheten (ca 1,5-2%/år). Efter 10 år görs ”investeringsstödet” om till ett fördelaktigt lån utan uppräkning. Kanske ska en del av lånet efterskänkas? Givetvis mot en garanterad hyresnivå! Skulle fastighetsägaren avyttra fastigheten inom 10 år måste lånet lösas, men inte vara grund för hyreshöjning, detta ”investeringsstöd” följer heller inte med till nästa ägare. Grunden är att det ska gynna långsiktiga ägare och ta bort en del spekulation kring boenden i hyresrätter.

Partikongressen föreslås besluta:

A122:1 att kongressen tar detta förslag och att man utreder förutsättningarna att skapa en finansiering enligt förslaget

Rolf Karlsson
Askersunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A123

VÄRMDÖ ARBETAREKOMMUN

Stoppa spekulationen med bostadsrätter

Vad vill motionen? Införa stöd i bostadsrättslagen för att motverka spekulation i prisuppgång vid nyproduktion.

Bostadsmarknaden i storstadsregionerna i Sverige är stekhet. Priserna har ökat kraftigt under flera år på grund av att utbudet inte matchar efterfrågan. Den kraftiga prisutvecklingen har också lett till diskussioner om en förestående bostadsbubbla. Den har inte gått att påvisa och forskare är oense om det finns en överhängande risk eller inte. Prisrallyt har lett till åtgärder på finansmarknaden. Vissa är redan införda, såsom amorteringskravet. Andra är på gång, bland annat skuldkvotstak (beloppsgräns för lån i relation till inkomst), som redan har införts av vissa banker i förväntan om en kommande myndighetsreglering, medan andra inte har gått så långt ännu.

Vid nyproduktion av bostadsrätter startar försäljningen ofta lång tid innan det är dags att flytta in, ofta upp till 1,5 år före. En byggexploatör behöver en viss mängd tidigt tecknade lägenheter, cirka 50 procent av projektet, för att banker ska bevilja finansiering för byggtiden, så kallat byggkreditiv. Beroende på exploatörens marginal och prisutvecklingen på orten, är

teckningspriset mer eller mindre i närheten av marknadspriset den dagen det är dags för inflyttning. Byggbolaget tar sin risk i att stå med osålda lägenheter och måste prissätta så att projektet blir säljbart utan att gå med förlust.

På marknader med stark prisutveckling gör den som har tecknat sig tidigt och säljer vid inflyttning en vinst. Har priserna gått ned måste köparen å andra sidan betala det avtalade beloppet till bostadsrättsföreningen/exploatören. Måste man inte sälja gör man ingen förlust och över tid kommer priset antagligen att stiga.

Med låga räntor, god ekonomi, hög sysselsättning och kraftig bostadsbrist har bostadsrättsmarknaden blivit en väldigt attraktiv kapitalplacering. Genom betala en tidig upplåtelseavgift (som räknas av mot insatsen vid tillträde) på 50 000-100 000 kronor får man rätt (och skyldighet) att köpa lägenheten till det avtalade priset vid ursprungsteckningen. Om lägenhetspriset vid teckningen var 1,3 miljoner kronor och köparen väljer att sälja ett år senare för 2,3 miljoner kronor, blir förtjänsten alltså 1 miljon kronor på ett år. Det motsvarar en ränta på insatt kapital på 1 000 procent (!).

Detta exempel är från Gustavsberg, Värmdö kommun. Priset motsvarar 100 000 kronor per kvadratmeter, i en förort, 25 minuters bussresa från Stockholms innerstad. I detta gamla fabriksområde i Gustavsbergs hamn, som nu exploateras med totalt 1700 bostäder, vittnar flera oberoende mäklare att 30-40 procent av nyteckningarna i de första 500-600 lägenheterna är tecknade på spekulation. Det är en anmärkningsvärt hög siffra. Det finns både de som spekulerar i en lägenhet, men också mer kapitalstarka som med hjälp av släkt och närstående tecknar sig för flera lägenheter åt gången, lägenheter man inte har haft för avsikt att bo i utan endast tjäna pengar på.

När så stor andel av nyproduktionen bygger på spekulation, drivs priserna upp på ett osunt sätt och bidrar till finansmarknadsåtgärder, som kanske inte hade behövts annars och som i sin tur begränsar möjligheten för människor att efterfråga en bostadsrätt. När priserna stiger snabbare och mer än rimligt nödvändigt, minskar möjligheten för många fler att efterfråga en bostad. Det bidrar dessutom till att ännu mer begränsa den rörlighet som bostadsmarknaden behöver.

Flera byggherrar har redan på eget initiativ i bostadsrättsföreningar de startar, frivilligt fört in spekulationsklausuler. De är lite olika utformade, men går i grund och botten ut på att i stadgarna reglera att vid nyteckning får inte lägenheten inom en viss tidsperiod från tillträdesdagen säljas till högre pris än insatsen plus en indexuppräkning. Det finns exempel på att man dessutom kräver en viss boendetid före försäljning (annars byter köpare och säljare av en spekulationslägenhet bara pengar på tillträdesdagen och då har den ursprungliga fullgjort sin plikt gentemot bostadsrättsföreningen att erlägga insatsen). Byggbolagen är inte säkra på att det här förfarandet håller vid en juridisk prövning.

Bostadsrättsföreningar bygger på en solidarisk gemenskap organiserad i en ekonomisk förening. Bostadsrättslägenheter som bygger på kollektivt ägande genom medlemskap och andelstal är därför särskilt olämpliga för spekulation. Det är inte konstigt att det sker, men det är olyckligt eftersom syftet i en sådan ekonomisk förening inte är avkastning på investerat kapital, utan att tillsammans lösa ett av våra mest grundläggande behov, nämligen att ha tak över huvudet, trygghet och gemenskap.

Det finns en annan associationsform för lägenheter: ägarlägenheter. De har inte ännu slagit igenom på bostadsmarknaden i Sverige. Om man begränsar möjligheten till spekulation i bostadsrättslägenheter, finns det skäl att tro att det i viss mån ökar intresset för ägarlägenheter som investering. Det torde ur socialdemokratisk synpunkt vara en mer acceptabel konsekvens än att bostadsrätten utsätts för prisspekulation och utestängande effekter, särskilt när bostadsbristen är så alarmerande stor.

Partikongressen föreslås besluta:

A123:1 att de statliga regelverken kring bostadsrätter utformas så att spekulation i prisuppgångar vid nyproduktion motverkas

Mikael Lindström
Värmdö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A124

TROLLHÄTTANS ARBETAREKOMMUN

Strandskydd

Länsstyrelserna arbetar inte enligt det allmänna intresset som är deras uppgift vid frågor om strandskyddet. Länsstyrelserna bedriver sin bedömning och tillsyn ur ett synnerligen snävt förhållningssätt och bevarar samt befäster ett särintresse i synen på dispensmöjligheter samt förhållningssättet att ta mark i anspråk för byggnation inom strandskyddets gränser.

Den tillämpning av dispenser som idag sker är inte den allmänna uppfattning som det i dag kan anses finnas stöd för av allmänheten och inte heller politiken lär stödja denna restriktiva hållning. Jag anser att ett nytt förhållningssätt bör arbetas fram där både strandskyddets grundläggande syfte efterlevs men där även allmänhetens uppfattning får genomslag.

Partikongressen föreslås besluta:

A124:1 att utarbeta riktlinjer för länsstyrelsernas förhållningssätt gentemot skyddet av strandskydd så att det motsvarar allmänhetens intresse både vad det gäller dispensmöjligheterna och bevarandet av strandskyddets syfte

Peter Andersson, Östra Socialdemokratiska föreningen
Trollhättans arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A125

NORSJÖ ARBETAREKOMMUN

Strandskydd i glesbygd

Den 1 juli 2009 fick vi en ny strandskyddslagstiftning. Den nya lagen benämndes ett differentierat strandskydd, vilket skulle avspegla den bärande idén i hela lagändringen, nämligen att man äntligen skulle kunna göra regionalt och lokalt anpassade bedömningar avseende byggande i strandnära områden. I områden som tidigare utsatts för ett hårt exploateringstryck skulle strandskyddet skärpas, medan det i de delar av Sverige där det finns gott om stränder och där bebyggelsetrycket är litet skulle bli lättare att bo och bygga strandnära.

Länsstyrelserna har nu beslutat om de nya strandskyddslinjerna. Det finns flera exempel där besluten går emot intentionerna i lagstiftningen. Den lokala hänsynen som skulle tas har på många håll uteblivit.

Strandskyddets syfte är att trygga förutsättningarna för allmänhetens friluftsliv och att bevara goda livsvillkor på land och i vatten för djur och växtliv. Att ha klara regler som begränsar utbyggandet i tätbefolkade områden är viktigt för att säkerställa att våra kuster, stränder och öar inte blir överexploaterade.

Idag är det endast en liten del av Sveriges stränder som är påverkade av bebyggelse. I glesbygd ter sig ett landsomfattande, uniformt och strikt strandskydd som ett bekymmer för kommuner med milslånga obebyggda stränder och med en stark avfolkningstrend. Att kunna bebygga stränder på landsbygden är viktigt för att främja landsbygdsutvecklingen och turistnäringen och för att öka attraktionen för nyinflyttning.

Genom en viktig reform som genomförts av alliansregeringen har länsstyrelserna fått uppgiften att granska kommunala dispenser och de kommunala planer som behandlar strandskyddet och vid behov överpröva dessa. Samtidigt har kommunerna fått större makt över besluts processen genom att de kan anta LIS-planer från strandskyddet för åtgärder för landsbygdsutveckling.

Kommuner har möjlighet att peka ut områden för landsbygdsutveckling i strandnära lägen (LIS-områden) i sina översiktsplaner. Områdena ska vara lämpliga för landsbygdsutveckling och av begränsad omfattning så att strandskyddets syften tillgodoses.

Den tidigare Borgerliga regeringen la farm en proposition som skulle lösa både bostadsbrist, allemansrätt och möjligheten att bättre nyttja alla våra stränder. Allt detta är positiva steg i rätt riktning, men lagstiftningen behöver ses över ytterligare för att medge större frihet till kommunerna. Lagstiftningen borde utvecklas så att kommunen har rätt att i varje enskilt fall fatta beslut om dispens från strandskyddet enligt landsbygdsutvecklingen, så att detta inte ska vara begränsat till endast några få områden i översiktsplanen.

Menar vi allvar med att hela Sverige ska leva så krävs det reformer som möjliggör detta. Glesbygdskommunerna behöver reell möjlighet att själva ta ansvar för både en bra miljö och ett attraktivt boende.

Partikongressen föreslås besluta:

A125:1 att Socialdemokraterna tar initiativ för att underlätta för strandskyddsdispenser i glesbygd

Sam Wenngren och Jeanette Berggren
Norsjö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A126

NORSJÖ ARBETAREKOMMUN

Strategi för snöskoter

Det finns ca 275 000 snöskotrar i Sverige och det säljs ungefär 11 000 nya skotrar varje år. 1975 fanns det 11 000 skotrar i Sverige, nu säljs det nästan lika många varje år, vilket visar på snöskoterns stora popularitet. Nästan hälften av landets snöskotrar finns i Norrbottens och Västerbottens län. Snöskotertätaste kommunen är Arjeplog. Där bor ca 3 000 invånare, men det finns över 3 100 snöskotrar registrerade. Så alla Arjeplogsbor från 16 år och uppåt har en snöskoter statistiskt sett. I antal räknat finns det flest snöskotrar, över 12 000 stycken, i Luleå kommun.

Utvecklingen fram till idag har ständigt pekat uppåt, både när det gäller antalet registrerade skotrar, men även allt som hänt utvecklingsmässigt när det gäller komfort, tekniklösningar, design, motorer och annat. En spännande utveckling som inte minst förbättrat motorerna miljömässigt.

På många ställen är snöskotern en naturlig och viktig del i människors vardag. Den används flitigt av skogsarbetare, ledningsarbetare, renskötare och andra i jobbet. Den ger många en möjlighet att på sin fritid kunna röra sig i vinternaturen. I ett tidigt skede var egentligen det mesta fokuserat till skotern som arbetsfordon, för att senare handla om familjeutflykter och långfärdsturer, en utveckling som gjort snöskotern viktig för besöksnäringen. Snöskotern har fått en allt större betydelse i vinterturismen. År 2013 fanns det ungefär 150 företag med tillstånd att hyra ut skotrar och antalet företagare i branschen växer från år till år.

I Norrlands inland växer skotersafari, fiske och andra typer av aktiviteter med skotrar. De är mycket populära bland turisterna. I Jämtland omsätter skoterturismen varje år 1 miljard kronor och siffran för hela landet är omkring 4–5 miljarder. I USA och Kanada omsätter branschen mycket större summor, år 2012 var siffran 24 miljarder dollar årligen. Potentialen för Sverige är alltså betydligt större än de pengar som idag omsätts.

Turism är en mycket viktig jobbskapare på landsbygden. Genom att utöka möjligheterna till fiske, jakt, skid- och skoteråkning och andra typer av fritidsaktiviteter kan många nya jobb skapas. Därför är det angeläget att utveckla skoterturismen. En klar trend är att långfärdsturerna ökar, vilket också talar för att vi måste satsa mycket mer på att tillhandahålla bättre leder. Hur sedan finansieringen av detta ska ske är en annan fråga som måste lösas gemensamt mellan staten, snöskoterorganisationerna och det berörda regionerna.

Snöskotern är 2016 något som vi inte kan tänka bort eller låtsas som om den inte finns. Den finns och är ett omistligt fordon för många både i jobbet, för besöksnäringen och på fritiden. När det gäller jobbet så är naturligtvis renskötseln det man främst tänker på. Det skulle inte gå att idag bedriva renskötsel utan snöskotern. Men även för andra yrkesgrupper som måste ut vintertid i naturen för att utföra sin arbetsuppgifter är snöskotern viktig. Det kan handla om arbete utefter en el eller teleledning, det kan handla om fjällräddning eller andra typer av sjukvårdsinsatser i väglöst land.

För besöksnäringen är snöskotern ytterligare en möjlighet att få med besökare ut i skog och mark. Bara i snöskoter hyra omsätts idag miljontals kronor. Lägg till det de organiserade så kallade skotersafaris som anordnas med både övernattning och vistelse i vildmark som exotiska inslag och man inser lätt att snöskotern även här har en betydande potential.

För fritidsändamål är snöskotern också viktig. Att kunna ta sig till en fiskrik sjö på vintern eller göra en utflykt med öppen eld och korvgrillning är något som många uppskattar. Detta är bara några exempel på hur snöskotern idag används och används av allt fler. Men i sammanhanget finns också frågor som måste lösas för att vi ska kunna ha en bra och kontrollerad utveckling av snöskotertrafiken. Det kanske viktigaste är snöskoterns vägar, skoterlederna.

Ett finansieringssystem där snöskoterägarna själva bidrar med pengarna ligger främst på denna att-göra-lista. Det skulle kunna ske genom att det läggs en avgift på varje snöskoter som finns i fordonsregistret. Det som måste finansieras är ett huvudlednät som löper genom hela snöskotersverige. Vidare måste ett enhetligt skyltsystem tas fram så det blir möjligt att hitta fram mellan orterna där leder går förbi, börjar och slutar. Lössnöåkningen ökar och många reagerar negativt på detta. På vissa håll är det ett rejält stort problem som måste stoppas.

Många klagar på buller men så länge det handlar om lagliga skotrar är det inget problem, det är olagligt ombyggda skotrar med så kallade effektpipor som är problemet. Däremot behövs utbildningsinsatser för att öka användandet av hjälm och lavinsonder samt klargöra de förbud för skoteråkning som finns. Det är viktigt att slå fast att skoteråkning inte ska ske i förbudsområden och att dessa områden måste värnas. Det är av största vikt att samhället samfällt agerar för att få slut på den olovliga körning som också förekommer och som är av ondo föra alla seriösa snöskoterförare.

Socialdemokraterna bör i regeringsställning snarast ta initiativ för att ta fram en nationellsnöskoter strategi för att möta möjligheter och utmaningar kopplade till snöskotern.

Partikongressen föreslås besluta:

A126:1 att Socialdemokraterna i regeringsställning snarast tar initiativ för att ta fram en nationell snöskoterstrategi för att främja och möta möjligheter och tar i tu med de utmaningar som finns kopplade till snöskotern

Sam Wenngren, Anders Björk
Norsjö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A127

LUDVIKA ARBETAREKOMMUN

Stärk förutsättningarna för lokal handel och service på landsbygden

Bakgrund: Landsbygden förlorar mer och mer av den lokala handeln samt samhällsservice i allt snabbare takt. Trots införande av Landsbygdsprogram och Regionala Serviceprogram ger detta inte en effekt som stoppar den allt snabbare utarmningen av landsbygdens möjligheter att upprätthålla ett lokalt förtagande och tillfredsställande samhällsservice. Utvecklingen av t.ex. avsaknad av kassa- och kontanthantering är endast ytterligare ett bevis på detta. Ett nytänkande och bred mobilisering behövs för att vända denna negativa trend, som fortfarande går att råda bot på. För den äldre befolkningen så är situationen avsevärt svårare. Här ökar känslan av otrygghet och frustration samtidigt som tillgängligheten till lokal service minskar.

Lösningsförslag: Vi vill att en parlamentarisk kommitté tillsätts för att fördjupa analys och ge förslag på innovativa lösningar för att stärka handel och service på landsbygden ska genomföra.

Partikongressen föreslås besluta:

A127:1 att utifrån befintlig parlamentarisk kommitté med uppdrag att se över och analysera landsbygdens långsiktiga behov av en tillfredsställande möjlighet till lokal handel och samhällsservice, specifikt beakta de äldres möjligheter till att bo kvar i bygderna

A127:2 att landsbygdens förutsättningar beaktas som ett horisontellt kriterium i framväxandes av de nya storregionerna och att specifika beaktande tas härav

A127:3 att ett innovativt landsbygdsråd tillsätts på nationell och regionala nivå med syfte att samla, sprida och etablera nya lösningar för lokal handel och samhällsservice

Grangärdebygdens S-förening
Ludvika arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A128

KALMAR LÄNS PARTIDISTRIKT

Stöd till omställning vid industrinedläggning

Det är väl känt att ägarna planerar att stänga kärnkraftsreaktorn O2 i förtid. Att O1 kommer att stängas har varit känt länge. Detta kommer att drabba Kalmar län hårt.

Oskarshamns kommuns näringsliv är en viktig motor i den regionala ekonomin. Näringslivets profil innebär att mellanlänet är en ingenjörstät arbetsmarknad i en region som i övrigt domineras av en traditionell tillverkning med en utbildningsnivå som ligger under rikssnittet. Den kvalificerade arbetskraften finns till stor del inom energisektorn med anknytning till OKG (Oskarshamnsverkets Kraftgrupp).

Många av de kunskapsintensiva små och medelstora företagen har en betydande del av sin omsättning kopplad till OKG:s verksamhet. OKG är en viktig motor i utvecklingen även av de mindre kunskapsintensiva tjänsteföretagen i regionen.

Det är också inte enbart de kunskapsintensiva företagen som drabbas hårt av nedläggningarna av O1:an och O2:an utan även företag som erbjuder arbetstillfällen för personal som saknar högre utbildning. Dessa arbetsplatser är viktiga för människor som behöver komma in på arbetsmarknaden, till exempel unga och personer med utländsk bakgrund.

Cirka 500 arbetstillfällen är direkt berörda, men räknar vi även med indirekta arbetstillfällen berörs ytterligare cirka 2 000. Totalt rör det sig alltså om 2500 arbetstillfällen, något som bör jämföras med att det i Kalmar län bor drygt 200 000 invånare. I mellanlänet känner alla åtminstone en som berörs, ofta flera, inte sällan i samma familj.

Kalmar län har sedan tidigare goda erfarenheter av extraordinära insatser vid större företagsnedläggningar. Det handlar framförallt om att behålla kompetensen i regionen. Det vi står inför i Oskarshamn och mellanlänet har dock andra proportioner än tidigare eftersom så många företag runt verksamheten är beroende av OKG samt den specifika kompetens inom energiområdet det handlar om. Det vore ett mycket svårt slag för Kalmar län om detta skulle gå till spillo och rejäla insatser inte sker.

En rad utvecklingsinsatser krävs:
- Stöd till företag i regionen att finna nya kunder och marknader, bland annat inom ramen för regeringens exportstrategi. Genom att öka sin export kan företag utvecklas i regionen samtidigt som nya kunder och marknader nås. För det krävs att Sveriges exportstrategi vässas inom denna bransch och utsträcks för att inkludera Kalmar län tydligare.
- Fler statliga jobb till Kalmar län som också fördelas över hela länet. Med fördel statliga jobb med anknytning till denna bransch.
- Satsning på att utveckla Simpevarp till ett nationellt centrum för elproduktion och på så vis ta till vara både på den stora kompetens som finns inom detta område i regionen och den infrastruktur för elproduktion som finns på plats.
- Satsningar för att fortsätta utvecklingen av det världsunika Äspölaboratoriet. Det är en uppskattad nationell och internationell innovationsmiljö med stor potential.

Oskarshamn har under lång tid ställt upp för landet och producerat en stor del av Sveriges el liksom ansvarat för mellanlagringen av allt högaktivt avfall. Vi hoppas att landet nu ställer upp för oss.

Partikongressen föreslås besluta:

A128:1 att regeringen beslutar om utvecklingsinsatser med anledning av reaktorsstängningarna i Oskarshamn

A128:2 att Sveriges exportstrategi utvecklas ytterligare för att stödja företag inom elproduktionsbranschen att finna nya kunder och marknader

A128:3 att Sveriges exportstrategi utvecklas ytterligare för att inkludera Kalmar län tydligare

A128:4 att fler statliga jobb fördelas till Kalmar län som också fördelas över hela länet

A128:5 att regeringen tillsätter en utredning med syfte att göra Simpevarp till nationellt centrum för svensk elproduktion

A128:6 att nationella satsningar för utbildning och forskning genomförs i Äspölaboratoriet

Laila Naraghi, Oskarshamn, Peter Wretlund, Oskarshamn
Kalmar läns partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A129

TÄBY ARBETAREKOMMUN

Sverige behöver en social och miljömässigt hållbar bostadspolitik

Sveriges befolkning ökar och särskilt i storstadsområdena. Den ökande centraliseringen till storstadsområdena behöver motverkas så långt det är möjligt med en god näringspolitik som främjar utvecklingen av små och medelstora företag. På så sätt kommer människor i större utsträckning att kunna bo och arbeta i hela Sverige.

I många kommuner och landsting kommer man annars inte att ha vare sig skatteunderlag eller personella resurser till att kunna ge sina invånare den vård, skola och omsorg varje medborgare har rätt till.

I storstadsområdena står idag många människor utanför den ordinarie bostadsmarknaden. Det är svårt för många ungdomar att kunna flytta hemifrån, för personer med låga inkomster och nyanlända med uppehållstillstånd att få egen bostad. Med bristen på bostäder höjer hyresvärdarna kraven på vem som ska få ett hyreskontrakt, du ska i så fall ha både fast anställning och en inkomst som är tre gånger så mycket som månadshyran samt inga betalningsanmärkningar.

I flera storstadskommuner är det en allmän brist på hyreslägenheter. Det gör det svårt för människor med låga inkomster att kunna bo i närheten av sitt arbete. Det skapar tidsmässigt långa arbetsresor, en stressad tillvaro för många föräldrar och mycket biltrafik som ger stora luftföroreningar och skadar miljön.

Då inte alla storstadskommuner tar ansvar för ett blandat bostadsbyggande får vi problem med en social segregering. Vi får barn och ungdomar som växer upp i sociala problemområden med stora svårigheter att integreras i det svenska samhället. Många av föräldrarna är arbetslösa eller är lågavlönade, barnen går i skolor med många olika språk och får ofta dåliga skolresultat. Många utvecklar problem med missbruk och kriminalitet.

Vi behöver vända den negativa utvecklingen i Sverige. Vi måste se till att det finns möjligheter till arbete över hela Sverige och att varje kommun kan ge sina invånare goda levnadsförutsättningar. Vi behöver en social och miljömässigt hållbar bostadspolitik där alla kommuner tar ansvar för att ha blandade boendeformer.

Partikongressen föreslås besluta:

A129:1 att Socialdemokraterna verkar för en näringspolitik som ger arbetsmöjligheter över hela landet

A129:2 att regelverk ses över för att gynna ett blandat bostadsbyggande i alla kommuner

A129:3 att socialdemokraterna verkar för att alla kommuner ska ha ett allmännyttigt bostadsbolag som aktivt motverkar segregation

Gunilla Lundberg
Täby arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A130

NORRKÖPINGS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Så kallade magnettåg

Redan år 1854 beslutade Riksdagen att staten skulle bygga stambanor i Sverige. År 1895 öppnade den första elektriska järnvägen mellan Stockholm och Djursholm. Samtidigt började det svenska samhället att ställas om till ett mer ” elektrifierat ” samhälle. Västra stambanan började elektrifieras på 1920-talet. Och nu år 2016 står Sveriges Riksdag åter i begrepp att bygga ny stambana. Där det är tänkt att höghastighetståg meden topphastighet av 320 km/h ska trafikera spåren.

I Kina, Japan och Korea har man så kallade magnettåg (magnetic leviation eller maglev). Tåg som kan nå hastigheter omkring 600nkm/h. Dessa tåg skulle kunna ta dig från Göteborg till Stockholm på cirka 1 timma.

Förmodligen diskuterade man även runt sekelskiftet 1800 – 1900 – talet för och nackdelarmed ånglok kontra elektriska lok. Som motionär anser jag att även magnettåg ska ställas i jämförelse med höghastighetståg.

Partikongressen föreslås besluta:

A130:1 att Socialdemokraterna i samband med anläggning av nya stambanor verkar för prövning av lämpligheten av magnettåg

A130:2 att avslå motionen

Anders Pettersson & Ljura S-förening
Norrköpings arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A131

VANSBRO ARBETAREKOMMUN

Tankar och förslag angående framtidens regionalpolitik

Sammanfattande yrkanden

- att grunden till en ökad regional jämlikhet över hela landet är att kommunerna får mer makt för att råda över sina åtaganden och ”territorium”,
- att detta innebär utvidgade åtagande inom välfärdsbyggandet och det territoriella som kräver förbättrad skatteutjämning och nya egna inkomstkällor av t ex norsk typ.
- att framtidens sjukvård skall upprätthållas med likvärdig kvalitet och tillgänglighet för alla över hela landet. Därvid krävs en utjämnande regional beskattning t ex en inkomstskatt på en fysiks persons totala inkomst med tydliga progressiva inslag. Denna skattemassa delas sedan på regioner (typ landsting) för sjukvårdsorganisationen och andra regionala frågor, som ett effektivt utjämnande tillskott till landstingsskatten.
- att Socialdemokraterna, senast under nästa mandatperiod, startar ett landsomfattande rådslag inom partiet om framtidsfrågorna med en regional inriktning. Förhoppningsvis kan något av denna motions uppslag vara en liten del av rådslagsmaterialet.
- att ett bifall till denna motion också innebär ett yrkande på avslag, bordläggning eller återremiss av indelningskommitténs förslag (Storregionerna).

Framtidspartiets regionalpolitik utgår från kommunerna
Grunden till en ökad jämlikhet över hela landet är att ge kommunerna mer makt att råda över sina villkor. En utökad skatteutjämning och statliga generella bidrag är en förutsättning även om dess möjligheter är begränsade. Där förändringen behövs mest är på landsbygd och i glesbygd i landets inre och norra delar där glesbefolkade kommuner tenderar att vara ytmässigt stora och ha extremt låg skattekraft och följaktligen helt beroende av utjämningssystemet. Detta begränsar dessa kommuners politiska handlingsfrihet och urholkar den kommunala självstyreprincipen. I Norge har kommunerna egna inkomstmöjligheter, utöver kommunalskatt och utjämningsstöd. Detta är en nödvändighet också för svenska glesbygdskommuner. Här ska diskuteras ett sådant uppdrag som ger glesbygdskommunerna både en uppgift och inkomster. Exemplifieringen här på glesbygd innebär inte, att det handlar om särskilda bestämmelser för just glesbygdskommuner, utan de gäller generellt. Meningen är inte bara att hela landet ska leva utan också att hela landet ska användas och kunna användas av människorna, som lever här.

En kommunal markavgift

Den tid är förbi då skogen var en del av de samhällen den omgav i och folket hade sin bärgning av skogen och den industri som förädlade den. Plantageskogsbruket, som nu präglar många av våra glesbygdskommuner, har brutit bandet mellan samhället och skogsnäringen, som i stort sett gjort sig oberoende av de människor som bor i kommunen och samarbete med kommunen. Dock har kommunen och dess invånare ett stort beroende av hur dominerande markägare sköter sina skogar och tar hänsyn till kommunen. Allemansrätten innebär att alla ska kunna vistas och gå i skogen och att landskapet inte ödeläggs. Kommuner har planmonopol som noga klargör hur man får bygga. Beträffande skogsmark har man ingen som helst talan.

I någon mening tillhör landet och dess areal oss alla och den som ”äger” marken har egentligen bara en förfoganderätt till den. Tanken om en jordskatt är uråldrig och ursprunglig. För de flesta andra typer av markarealer än skogsmark gäller ofta någon form av reglering med avgifter att betala, t ex fastighetsavgift. Även för skogsmark är det rimligt att någon form av markavgift utgår. Denna ska tillfalla kommunen för all den skogsmark som ligger inom kommunens gränser.

Markavgiften kan vara någonting mellan ½- 1 öre per m² och år dvs 50-100 kr/ha. I princip bör den omfatta all skogsmark som allmänheten har tillgång till, vilket är ungefär 27 miljoner hektar, motsvarande 2/3 av landets landareal. Föreslagen markavgift motsvarar ca 1-2 promille av taxeringsvärdet. 80 % av landets skogmark finns i Svealand (22 %) + Norrland (58 %). Av all skogsmark är nästan hälften enskilt individuellt ägd (49 %) mest i södra Sverige. Privata AB omfattar 23 % av skogsmarken och övriga 28 %, dvs staten, kommuner, Svenska kyrkan och andra institutioner. I Väster- och Norrbotten omfattar övriga 48 %. En stor del av den enskilda skogsmarken ingår i aktiva jordbruksföretag som belastas med en extra ”pålaga” men som motprestation får en mer intresserad partner för lantbruksutveckling i den egna kommunen. En inte obetydlig del av den enskilda skogen består av mängder av små passivt brukade skogsskiften där ägarna ofta bor någon annanstans. Det finns inget skäl till varför dessa inte skulle bidra med en skärv till kommunens utveckling och säkra dess existens.

Med en fast inkomst från markavgift följer också skyldigheter och uppgifter att för kommunen att göra sådant att skogen kan utnyttjas bättre till folkets bästa. Här handlar det om att samarbeta och agera i samråd med ägaren, länsstyrelse och statliga myndigheter t ex skogsstyrelsen. Detta medför också kostnader för kommunen och till kan markavgiften användas. Men det viktigaste är att ge varje kommun en inkomst att användas till kommunens utveckling och fortbestånd och som är förknippad med ett tydligt uppdrag. Med ”egna pengar” har kommunen möjlighet att mer aktivt stödja och söka utveckla areella verksamheter i kommunens glesa områden.

Kommunerna och sjukvården

Särskilt små kommuner i en region/landsting har i praktiken mycket litet inflytande hur närsjukvården och tillgängligheten till sjukvården fungerar för de egna kommuninnevånarna. Oavsett hur regionindelningen i framtiden utformas är det viktigt att öka kommunernas inflytande över

hur de egna kommuninvånarna har tillgång till vårdcentral och annan primärvård och tillgänglighet till övrig landstings- och statlig specialistsjukvård. För att det ska bli en realitet måste kommunen också ha skyldighet och möjlighet att bidra ekonomiskt.

Ge kommunerna ansvaret för att bygga ut fibernätet till alla kommunens fastigheter
Den tendens till flyttning till tätorter och större städer lär fortsätta oavsett vilken regionalindelning och regionalpolitik Sverige kommer att ha. Men frågan är hur och i vilken takt detta sker. Framförallt bör man observera, att även om en kommun har en liten fast befolkning, kan det finns en mängd bostadsfastigheter och infrastruktur som inte utnyttjas annat än temporärt och sommarhalvåret eller vintern och har en helt annan folkmängd. Detta förhållande är det som gör att hela landet faktiskt lever och förstår man att utnyttja dessa delvis slumrande resurser kan hela landet fortsätta att leva. Återigen här är det kommunerna som ska ges stöd för att utveckla sina egna resurser.

Ett avgörande sådant stöd skulle vara att ge kommunerna i uppdrag att bygga ut det digitala fibernätet till varenda fastighet i hela kommunen som har väg, bebyggelse och elektricitet, oavsett om det är bebott eller inte. Det är viktigt att prioritera anslutning med början i de områdena som ligger längs bort från centralorten. Det gäller att få med även de fastigheter som inte är permanenta bebodda eller använda av företag.

För att finansiera denna fiberutbyggnad kan man tänka sig ett påslag på fastighetsavgiften med ett fast belopp. Denna fördelas på kommunerna efter behov hur mycket kabel man behöver dra. Detta skulle kunna ske på några få år och därmed i grunden ändra försättningarna för möjligheterna till mer jämlika villkor i hela landet, på samma sätt som elektriciteten en gång gjorde, men tvärt om: mer utifrån och inåt, dvs från vägs ände till stad. Nu är det enklare det är bara att gräva. När det är färdiggrävt är alla med.

Om län och landsting och landstingsskatt
Axel Oxenstierna skapade den nuvarande länsindelningen på 1600-talet för att ge kungamakten grepp om vilka resurser som fanns att utnyttja, disponera och beskatta. Det geniala var att ersätta den råa knektmakten med administration. Indelningskommittén försöker på något sätt upprepa Axel Oxenstiernas illusionsnummer att med en administrativ reform ge kunglig glans och lycka åt de nya länen (utveckling och tillväxt som i de nuvarande storregionerna).

Huvudfrågan är, på vilket sätt kan sjukvården förbättras för människorna i de nya landstingen bara genom att ändra organisationens namn, när institutionerna är kvar med de verksamheter som finns nu och landstingsskatter och utjämningsbidrag. Dålig ekonomi blir inte bättre för att man ska dela med andra, hur det nu skulle gå till. Om målet är att skapa en bättre och mer likvärdig och tillgänglig sjukvård i hela landet för alla, måste mer resurser ges till de delar av landet där det saknas mest – dvs de delar som kallas Svealands och Norrlands län. Här ligger regionalpolitikens knäckfråga.

Problemet som indelningskommittén söker lösa med sitt förslag är, att Stockholms län landsting är för stort och har för mycket makt att göra som de vill. Med den skattebas som det landstinget har kan inget landsting, nuvarande eller föreslagna, matcha Stockholms. Men inget landsting kommer heller ha råd med samma vidlyftiga kostsamma privatiseringar, svulstiga sjukhusbyggen och ojämlika vårdreformer.

Landstingsskattens utjämningsförmåga är alltför begränsad för att möjliggöra tillräcklig utjämning. Kommunal- och landstingsskatten är en strikt proportionell skatt på inkomst av tjänst m.m bestäms av respektive kommunen och landsting. Landstingsskatten skulle behöva kompletterad med en statlig regional solidaritetsskatt på den fysiska personens totala inkomst och vara progressiv. En lämplig konstruktion kan vara att utgå från de fysiska personernas deklarerade totala inkomster året före beskattningsåret för alla som har deklarerat och bestämma första steget i skatteskalan vid medianinkomsten, som är den inkomst som precis hälften av de med de lägsta inkomsterna högst har.

Rent konkret kan man förställa sig att skatteverket samlar alla årets deklarationsblanketter och sorterar dem i en stor hög så att de med lägsta inkomsterna hamnar i botten och blanketterna med de högsta inkomsterna allra överst. Den blankett som ligger precis mitt i traven är den med medianinkomsten, dvs 50 % av deklaranterna. Lämpligt är att man i samband sorteringen av blanketterna passar på att markera inkomsten vid varje tiondel av blanketterna. Dessa kallas deciler, 1a decilen är den inkomst som toppar de 10 % fattigaste medan 10e decilen är blanketten med den högsta inkomsten bland de som deklararerat. Hur inkomsten ökar längs decilerna säger mycket om hur ojämlikt ett land är. Vanligt är upp till medianinkomsten (5e decilen) är ökningen rätt måttlig så där behövs ingen progressivitet. I den övre hälften blir inkomstökningen mellan decilerna allt större och ger ett successivt utrymme för progressions påslag (skatt efter bärkraft). Den vanliga inkomstskatten är progressiv medan kapitalinkomster beskattas med 30 %. Kan man välja mellan löneskatt eller kapitalinkomst, som många kan i inkomstlägen över 1 miljon. Här finns säkert utrymme för ett ytterligare progressions påslag. Sedan kan fortsätta dela in blanketthögen för att skapa flera steg för progressivitet t ex 70 %, 80 %, 90 % och 99 % för svara mot hur inkomsterna accelererar mot allt högre inkomster till allt färre. När inkomstgränserna är fastställda ska skatteuttaget fastställas i form av antal skattekronor i varje steg. Man får tänka på att denna solidaritetsskatt är något som kommer ovanpå både kommunal-, landstings- och kapitalinkomster mm och måste därför vara mycket blygsam i de vanligaste inkomstlägena. Det kan vara rimligt med 1 skattekrona för hälften av inkomsttagarna, dvs 1 % på totala inkomsten som är högst medianvärdet, som skattningsvis är något kring 200 tusen kr. De med upp till 7:e decilen (70 %) betalar +1 på inkomsterna på över steg 1 (5e decilen). I varje steg plussar man på med 1 skattekrona eller mer utöver det man betalt i tidigare steg. Sista steget är öppet så att t ex den 1 % högsta inkomster gäller 5 skattekronor eller mer, utöver steg 4 (90%).

Hur utformningen ska ske kan diskuteras men tankegångarna här är att det ska vara en skatt som uppfattas som rättvis och rimlig för utjämning av regionala orättvisor i framförallt sjukvårdens

tillgänglighet och kvalitet. För att uppnå en tillräcklig stor volym krävs en viss progressivitet. Den här föreslagna regionala solidaritetsskatten har en viss likhet med trängselskatten i Stockholm, som beslutas av riksdagen som fördelas ut till Stockholmsregionen för utbyggnad av vägar och kollektivtrafik (i praktiken till byggandet av Förbifart Stockholm). Solidaritetsskatten avser att skapa ett separat utrymme i riksdagens budget för att stödja utvecklingen mot en mer likvärdig och tillgänglig sjukvård i landets regioner/län. Poängen med förslaget är att när man diskuterat (förhandlat) sig fram till någon form av utveckling i region/landstingsfrågan och får en idé vad detta kan kosta att gå mot mer likvärdighet så är det bara att räkna på hur ovanstående solidaritetsskatt ska utformas. Det är klart att man måste utgå från vad man vill åstadkomma och sedan ser man till att skaffa fram pengarna.

Precis det gjorde Axel Oxenstierna; han visste vad kungens skatt skulle användas till - krig. Sjukvården måste bli bättre sett ur människornas perspektiv och effektivare ur ett samhällsperspektiv. Ett friskare folk arbetar bättre och mer. Just detta är grunden för vad man kan kalla regional tillväxt. Detta handlar inte bara om själva sjukvårdsorganisationen utan också hur infrastrukturen ska utvecklas vägar och järnvägar, kollektivtrafik, fibernät osv. Här finns stort utrymme för och behov av nytänkande.

Vad Sverige kan när man är som bäst
Det är att engagera folk i diskussioner och utbildning i för landet avgörande viktiga frågor, t ex ATP, kärnkraften, EU och kunskapslyft av olika slag. I partiet har framgångsrika rådslag ägt rum kring t ex skatteomläggning och arbete. Inom fackföreningsrörelsen t ex Löntagarfonder.

Nu kanske tiden har kommit till fördjupning i en jämlikhet med regionala förtecken. Det kan vara hög tid att gå ut med ett brett rådslag, helst inför valet: ”Vad vill socialdemokraterna med regioner- län- landsting?” De inledda politiska diskussionerna om de 6 regionerna känns inte som någon valvinnarfråga.

Partikongressen föreslås besluta:

A131:1 att grunden till en ökad regional jämlikhet över hela landet är att kommunerna får mer makt för att råda över sina åtaganden och "territorium"

A131:2 att detta innebär utvidgade åtaganden inom välfärdsbyggandet och det territoriella som kräver förbättrad skatteutjämning och nya egna inkomstkällor av tex norsk typ

A131:3 att framtidens sjukvård skall upprätthållas med likvärdig kvalitet och tillgänglighet för alla över hela landet. Därvid krävs en utjämnande regional beskattning t ex inkomstskatt på fysisk persons totala inkomst med tydliga progressiva inslag. Denna skattemassa delas sedan på regioner (typ landsting) för sjukvårdsorganisationen och andra regionala frågor, som ett effektivt utjämnande tillskott till landstingsskatten

A131:4 att Socialdemokraterna, senast under nästa mandatperiod, startar ett landsomfattande rådslag inom partiet om framtidsfrågorna med en regional inriktning. Förhoppningsvis kan något av denna motions uppslag vara en del av rådslagsmaterialet

A131:5 att ett bifall till denna motion också innebär ett yrkande på avslag, bordläggning eller återremiss av indelningskommitténs förslag (Storregionerna)

Björn Magnusson
Vansbro arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A132

ÖREBRO LÄNS PARTIDISTRIKT

Transportsystemets värde

En väl fungerande samhällsstruktur, där transportsystemet är en del, är grunden för tillgänglighet till bl.a jobb och bostäder i hela landet. Även näringslivets konkurrenskraft bygger på tillförlitliga transporter. Transportsystemets utformning som helhet har också stor betydelse i arbetet med att nå en långsiktigt hållbar utveckling, såväl ekologiskt som socialt och ekonomiskt.

Väl fungerande transporter bidrar till en fungerande arbetspendling och därmed till en förbättrad matchning på arbetsmarknaden. Dessutom förbättras regioners förutsättningar för tillväxt. God infrastruktur håller också ihop landet.

Järnvägsunderhåll
Det finns en stor efterfrågan på snabba och miljövänliga transporter. Utsläppen från transportsektorn måste ned samtidigt som det finns en stort och växande behov av att kunna pendla mellan bostad och jobb. Järnvägen har en särställning när det gäller klimatvänliga transporter och det är viktigt att fortsätta arbetet med att höja kvaliteten och robustheten i järnvägssystemet.

Efter lång tid av undermåliga underhållsresurser noterar vi med stor glädje att vår regering valt att prioritera omfattande resurser de kommande åren till underhållsåtgärder av järnvägsinfrastrukturen. Vi har under en lång tid haft problem med järnvägen och förtroendet har urholkats både bland resenärer och godstransportköpare.

Genom ökade satsningar på järnvägsunderhåll kan vi få en större tillit och därmed öka andelen arbetspendlare som väljer tåg framför bil. I och med den stora inflyttningen till regionen kommer

trycket på bra och pålitliga kommunikationer att öka ytterligare. Därför behövs långsiktiga satsningar för att komma till rätta med den nuvarande underhållsskulden. Inte minst gäller det för att pendling till och från våra storstäder ska fungera. Där är et idag kraftiga brister i funktionalitet och kapacitet.

Att enbart underhålla järnvägssystemet räcker dock inte - investeringar i nya banor är helt avgörande för att få fler resenärer och godsköpare att välja tåget. Beslutet om att bygga Ostlänken är ett gott exempel som kommer leda till att kapacitet frigörs på befintliga stambanor för fler godstransporter och regional persontrafik. Kapaciteten har slagit i taket på flera av våra stambanor, vilket också har medfört stora störningar i trafiken.

Godstrafik

En ökad befolkning är positivt då det leder till att ekonomin växer och utvecklas. En växande population leder även till ökade godstransporter. Beräkningar visar på att godstransporterna inom EU kommer att växa snabbt under de kommande decennierna. Som en import- och exportberoende region är därför ett fungerande godsflöde en förutsättning för den fortsatta utvecklingen. Men de framtida transporterna måste effektiviseras och blir mer klimatvändliga.

För att nå målen om kraftigt minskade utsläpp av skadliga ämnen krävs det att vi förbättrar förutsättningarna för att flytta över godstransporterna från väg till järnväg och sjöfart.

Sjöfarten är ett transportområde där det finns en outnyttjad potential. Genom ökade satsningar på inlands- och kustnära sjöfart kan vi flytta över gods från vägarna till sjön. Detta är ett viktigt steg för att minska utsläppen från transportsektorn.

Idag transporteras stora mängder gods på tåg eller lastbil från Mälardalen till södra och västra Sverige. Kapacitets- och punktlighetsproblemen samt klimatutmaningen borde istället leda till att godset snabbare lastas över på sjöfart. Mälaren har förutsättningar att bli en del av lösningen.

Ökade satsningar på järnvägsunderhåll är viktigt för att vi ska få över mer gods från väg till järnväg. Vi kan idag se hur företag väljer bort att frakta gods på järnväg på grund av att de inte litar på att transporterna kommer fram i tid.

Även om det sker en ökning av andelen gods som fraktas på järnväg och till sjöss kommer vi se ett fortsatt stort behov av att transportera gods på väg. För att klara de uppsatta klimatmålen har rangerbangården i Hallsberg en särställning. De transporter som sker med lastbil måste vara miljövänligare än vad de är idag. Det behövs bättre styrmedel för att gynna de åkerier och företag som satsar miljövänligt.

Satsningar på kombiterminaler för omlastning av gods är ett område där det finns mycket att utveckla. Genom att underlätta för omlastning mellan exempelvis järnväg och sjöfart kan andelen

gods som idag fraktas på väg minska. Av både miljö- och trängselskäl är det särskilt viktigt att anlägga omlastningsterminaler utanför våra större städer. Utöver detta behövs ett fokus på större kombiterminaler som kan fungera som godsnoder.

Sammanhängande godsstråk och noder med hög kapacitet och tillgänglighet är nödvändiga för att kunna tillgodose både större transportbehov och ökade miljökrav. I det arbetet är intermodala lösningar, där hela kedjor av transportslag samordnas, helt nödvändiga.

Elektrifiering
Elektrifiering av vägsystemen är ett sätt att minska transportsektorns utsläpp. Det finns en stor utvecklingspotential även inom detta område. I samband med att alla länder de facto kommer att behöva ställa om till att bli klimatneutrala så kommer det vara en stor fördel att vara först.

Mälardalen består av ett antal vägsträckor som skulle passa bra för denna typ av testverksamhet. Flertalet av de stora Europavägarna finns i regionen och mycket gods fraktas på vägarna. Genom en utökad testverksamhet kan Sverige fortsätta ligga i framkant i den gröna teknikutvecklingen samtidigt som vi ställer om till ett klimatneutralt samhälle.

Arlanda
Arlandas utveckling är av största vikt. Landets största flygplats måste fortsätta utvecklas för att även i framtiden vara en flygplats som kan konkurrera på den internationella marknaden och se till så att vi har bra kommunikationer inom landet.

Arbetet för en ökad kapacitet på Arlanda flygplats måste påbörjas snarast. I en sådan planering är det viktigt att kommunikationerna till och från flygplatsen tas i beaktande. Möjligheterna att åka kollektivt och miljövänligt till flygplatsen måste stärkas.

Arlandas roll för regionen kan inte överskattas. Flygplatsen fungerar som en nav i kontakterna mot omvärlden och fyller en nyckelfunktion när det gäller de snabba leveranser av gods som en allt mer effektiviserad tjänstesektor kräver.

Arlanda är Sveriges största flygplats och ett viktigt nav för Stockholmsregionen och Skandinavien. Flygplatsen skapar nya arbetstillfällen, är viktig för turismen, näringslivet samt för kultur- och kunskapsutbyten. På Stockholm Arlanda Airport finns idag omkring 600 olika företag med runt 17 000 anställda. Inom ett antal år räknar man med cirka 50 000 människor sysselsatta i området.

Väg
Vägarna kommer även i framtiden att ha en central roll i transportsystemet. Det gäller att utveckla och säkra de befintliga vägarna. De satsningar som görs ska vara inriktade på att öka trafiksäkerheten och på att minska utsläppen. Säkra vägar ökar möjligheterna till ett mer

förutsägbart trafikflöde.

Uteblivna satsningar på järnvägen har gjort att vi idag har ett väldigt känsligt järnvägssystem. För att inte vägarna ska gå samma öde till mötes krävs det att dagens vägsystem underhålls och investeras i på ett sätt som gör att vi även i framtiden kommer att ha säkra och bra vägar.

Omställning
Transportsektorn är den sektor som dominerar de svenska utsläppen av växthusgaser. Sektorns klimatpåverkan behöver fortsätta att minska kraftigt jämfört med dagens nivå. I den parlamentariska Miljömålsberedningen har sex partier kommit fram till en överenskommelse om att minska utsläppen inom transportsektorn med 70 % till år 2030, jämfört med 2010 års nivå. En förändring kan åstadkommas genom en kombination av fler olika åtgärder som exempelvis energieffektivisering och övergång till förnybara drivmedel.

En betydande teknikutveckling behöver ske såväl vad gäller fordon som förnyelsebara drivmedel för att klara en fossilfri bilanvändning, resande och godstransporter. Ett stort ansvar åvilar staten och EU även om regioner kan bidra på olika sätt, t ex genom krav på upp-handlingar och utbyggnad av alternativa bränslestationer.

Det behövs utvecklade incitament i kombination med olika styrmedel för att bana väg för den nya tekniken och för ny infrastruktur för hållbara drivmedel.

Planeringen av transporter behöver i högre grad se till hela resan – samspelet mellan trafikslag samt olika trafikantgruppers förutsättningar att göra hållbara val. Staten skulle kunna ge lämplig aktör i uppdrag arbeta och samverka kring beteendeförändringar som stöd till kommunernas och regionernas arbete.

Utvecklingen av teknik för trafikstyrning är viktigt för ökad framkomlighet och ökat resursutnyttjande av befintlig infrastruktur. Sverige är ett föregångsland vad gäller öppen data för att kunna utveckla IT-stödsystem. Idag sker mycket forskning på området och utmaningen är att skapa bättre sammanhållna och intelligenta system som ”rekommenderar” trafikanten bästa val av trafikslag utifrån exempelvis tid, avstånd, avgifter och smart miljöval. Såväl kollektivtrafiksystem som vägtrafiksystem har idag outnyttjad transportkapacitet stora delar av dygnet, gjorda investeringar som kan utnyttjas bättre.

Stockholm
De stora trafikströmmarna på både väg och spår rör sig i riktning in och ut från Stockholms centrala delar och följer främst de stora vägarna/motorvägarna samt järnvägarna, inklusive tunnelbana och spårväg.

Bilen är det dominerande transportmedlet vid arbetsresor, framför allt utanför de större städerna

och vid pendling över länsgräns. Kollektivtrafiken har höga resandeandelar i städernas centrala delar och dominerar för resor i rusningstrafik in mot Stockholm stad.

De senaste åren har det regionala pendlandet ökat i Stockholm-Mälarregionen. En bi-dragande orsak är en starkt växande befolkning.

I Stockholm-Mälarregionen sker dagligen mer än 750 000 arbetsresor över kommungräns, varav över en halv miljon i Stockholm län, samt ca 150 000 arbetsresor över länsgräns.

Till det kommer en stor mängd resor mellan kommundelar och resor i andra ärenden än transport till och från arbete, något som i Stockholms centrala delar i hög grad påverkar framkomligheten i trafikflödena. Detta ställer stora krav på transportsystemet, som i dagsläget inte kan möta den ökade efterfrågan på personresor i och mellan städerna.

Sträckan mellan Stockholms Central och Stockholms Södra, den så kallade Getingmidjan, är en viktig del av järnvägsnätet och en av de mest trafikerade i hela landet. Här passerar alla tåg till och från södra Sverige – i snitt passerar ett tåg var tredje minut. Blir det stopp på denna sträcka så får det konsekvenser för stora delar av Sveriges järnvägstrafik. Järnvägen är till stora delar från 1950-talet och står nu inför en omfattande upprustning, vilket är mycket positivt.

Tvärkommunikationerna behöver utvecklas för att avlasta de centrala delarna av Stockholm. Alla har inte Stockholms central som målpunkt, utan ska vidare till andra arbetsplatsområden. Detta skulle även minska sårbarheten i systemet och bidra till kortare restider.

Nordiskt samarbete.
Kommunikationen mellan de nordiska länderna måste förbättras både när det gäller järnväg och väg eftersom goda kommunikationer är en förutsättning för jobb och tillväxt, inte minst för arbetspendling. En bättre koordinering behöver ske som underlättar för både person- och godstransporter över landsgränserna. Inte minst handlar det om att förstärka infrastrukturen mellan de tre huvudstäderna Stockholm, Köpenhamn och Oslo.

Finansieringen
Det är viktigt att slå fast att investeringar i statlig transportinfrastruktur även i framtiden ska finansieras i huvudsak av statliga anslag. Enskilda kommuners och/eller regioners förmåga till förskottering eller medfinansiering ska inte avgöra ett projekts genomförande. Risken är annars stor att den medfinansierade parten vill påverka staten att göra andra prioriteringar, exempelvis föra in nya objekt i planen som inte är lika samhällsekonomiskt motiverade. Denna situation såg Riksrevisionen risker med i sin granskning av medfinansiering.

Partikongressen föreslås besluta:

A132:1 att	åtgärder vidtas för att styra över mer godstransporter till sjöss och järnväg
A132:2 att	initiativ tas för att utveckla kombiterminalerna och dess logistik så att andelen gods på väg kan minska
A132:3 att	arbetet med förnyelsebara drivmedel intensifieras för att nå visionen om en fossilfri transportsektor
A132:4 att	arbetet med eldrift och laddinfrastrukturen utvecklas
A132:5 att	Sverige tar initiativ för att bli testområde för utveckling av eldrift
A132:6 att	Sverige blir föregångsland i trafikstyrning för ökad framkomlighet, bättre resursutnyttjande och minskad miljöbelastning
A132:7 att	kapacitetsförstärkning på järnvägssträckningar in mot storstäderna blir en prioriterad del när det gäller hur medlen till underhåll ska fördelas
A132:8 att	fullfölja satsningarna på nya, långsiktigt hållbara investeringar i järnvägssystemet som bland annat skapar ökat utrymme för pendel- och godstrafik
A132:9 att	arbetet för en ökad kapacitet på Arlanda flygplats påbörjas snarast
A132:10 att	möjligheterna att åka kollektivt och miljövänligt till flygplatsen stärks

Distriktsstyrelsen
Örebro läns partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A133

SÖDERMANLANDS PARTIDISTRIKT

Transportsystemets värde

En väl fungerande samhällsstruktur, där transportsystemet är en del, är grunden för tillgänglighet till bl.a jobb och bostäder i hela landet. Även näringslivets konkurrenskraft bygger på tillförlitliga transporter. Transportsystemets utformning som helhet har också stor betydelse i arbetet med att nå en långsiktigt hållbar utveckling, såväl ekologiskt som socialt och ekonomiskt.

Väl fungerande transporter bidrar till en fungerande arbetspendling och därmed till en förbättrad matchning på arbetsmarknaden. Dessutom förbättras regioners förutsättningar för tillväxt. God infrastruktur håller också ihop landet.

Järnvägsunderhåll
Det finns en stor efterfrågan på snabba och miljövänliga transporter. Utsläppen från transportsektorn måste ned samtidigt som det finns en stort och växande behov av att kunna pendla mellan bostad och jobb. Järnvägen har en särställning när det gäller klimatvänliga transporter och det är viktigt att fortsätta arbetet med att höja kvaliteten och robustheten i järnvägssystemet.

Efter lång tid av undermåliga underhållsresurser noterar vi med stor glädje att vår regering valt att prioritera omfattande resurser de kommande åren till underhållsåtgärder av järnvägsinfrastrukturen. Vi har under en lång tid haft problem med järnvägen och förtroendet har urholkats både bland resenärer och godstransportköpare.

Genom ökade satsningar på järnvägsunderhåll kan vi få en större tillit och därmed öka andelen arbetspendlare som väljer tåg framför bil. I och med den stora inflyttningen till regionen kommer trycket på bra och pålitliga kommunikationer att öka ytterligare. Därför behövs långsiktiga satsningar för att komma till rätta med den nuvarande underhållsskulden. Inte minst gäller det för att pendling till och från våra storstäder ska fungera. Där är et idag kraftiga brister i funktionalitet och kapacitet.

Att enbart underhålla järnvägssystemet räcker dock inte - investeringar i nya banor är helt avgörande för att få fler resenärer och godsköpare att välja tåget. Beslutet om att bygga Ostlänken är ett gott exempel som kommer leda till att kapacitet frigörs på befintliga stambanor för fler godstransporter och regional persontrafik. Kapaciteten har slagit i taket på flera av våra stambanor, vilket också har medfört stora störningar i trafiken.

Godstrafik
En ökad befolkning är positivt då det leder till att ekonomin växer och utvecklas. En växande population leder även till ökade godstransporter. Beräkningar visar på att godstransporterna inom EU kommer att växa snabbt under de kommande decennierna. Som en import- och exportberoende region är därför ett fungerande godsflöde en förutsättning för den fortsatta utvecklingen. Men de framtida transporterna måste effektiviseras och blir mer klimatvändliga.

För att nå målen om kraftigt minskade utsläpp av skadliga ämnen krävs det att vi förbättrar förutsättningarna för att flytta över godstransporterna från väg till järnväg och sjöfart.

Sjöfarten är ett transportområde där det finns en stor outnyttjad potential. Genom ökade satsningar på inlands- och kustnära sjöfart kan vi flytta över gods från vägarna till sjön. Detta är ett viktigt steg för att minska utsläppen från transportsektorn.

Idag transporteras stora mängder gods på tåg eller lastbil från Mälardalen till södra och västra Sverige. Kapacitets- och punktlighetsproblemen samt klimatutmaningen borde istället leda till att

godset snabbare lastas över på sjöfart. Mälaren har förutsättningar att bli en del av lösningen.

Ökade satsningar på järnvägsunderhåll är viktigt för att vi ska få över mer gods från väg till järnväg. Vi kan idag se hur företag väljer bort att frakta gods på järnväg på grund av att de inte litar på att transporterna kommer fram i tid.

Även om det sker en ökning av andelen gods som fraktas på järnväg och till sjöss kommer vi se ett fortsatt stort behov av att transportera gods på väg. De transporter som sker med lastbil måste vara miljövänligare än vad de är idag. Det behövs bättre styrmedel för att gynna de åkerier och företag som satsar miljövänligt.

Satsningar på kombiterminaler för omlastning av gods är ett område där det finns mycket att utveckla. Genom att underlätta för omlastning mellan exempelvis järnväg och sjöfart kan andelen gods som idag fraktas på väg minska. Av både miljö- och trängselskäl är det särskilt viktigt att anlägga kombiterminaler utanför våra större städer.

Sammanhängande godsstråk och noder med hög kapacitet och tillgänglighet är nödvändiga för att kunna tillgodose både större transportbehov och ökade miljökrav. I det arbetet är intermodala lösningar, där hela kedjor av transportslag samordnas, helt nödvändiga.

Elektrifiering
Elektrifiering av vägsystemen är ett sätt att minska transportsektorns utsläpp. Det finns en stor utvecklingspotential även inom detta område. I samband med att alla länder de facto kommer att behöva ställa om till att bli klimatneutrala så kommer det vara en stor fördel att vara först.

Mälardalen består av ett antal vägsträckor som skulle passa bra för denna typ av testverksamhet. Flertalet av de stora Europavägarna finns i regionen och mycket gods fraktas på vägarna. Genom en utökad testverksamhet kan Sverige fortsätta ligga i framkant i den gröna teknikutvecklingen samtidigt som vi ställer om till ett klimatneutralt samhälle.

Arlanda
Arlandas utveckling är av största vikt. Landets största flygplats måste fortsätta utvecklas för att även i framtiden vara en flygplats som kan konkurrera på den internationella marknaden och se till så att vi har bra kommunikationer inom landet.

Arbetet för en ökad kapacitet på Arlanda flygplats måste påbörjas snarast. I en sådan planering är det viktigt att kommunikationerna till och från flygplatsen tas i beaktande. Möjligheterna att åka kollektivt och miljövänligt till flygplatsen måste stärkas.

Arlandas roll för regionen kan inte överskattas. Flygplatsen fungerar som en nav i kontakterna mot omvärlden och fyller en nyckelfunktion när det gäller de snabba leveranser av gods som en

allt mer effektiviserad tjänstesektor kräver.

Arlanda är Sveriges största flygplats och ett viktigt nav för Stockholmsregionen och Skandinavien. Flygplatsen skapar nya arbetstillfällen, är viktig för turismen, näringslivet samt för kultur- och kunskapsutbyten. På Stockholm Arlanda Airport finns idag omkring 600 olika företag med runt 17 000 anställda. Inom ett antal år räknar man med cirka 50 000 människor sysselsatta i området.

Väg
Vägarna kommer även i framtiden att ha en central roll i transportsystemet. Det gäller att utveckla och säkra de befintliga vägarna. De satsningar som görs ska vara inriktade på att öka trafiksäkerheten och på att minska utsläppen. Säkra vägar ökar möjligheterna till ett mer förutsägbart trafikflöde.

Uteblivna satsningar på järnvägen har gjort att vi idag har ett väldigt känsligt järnvägssystem. För att inte vägarna ska gå samma öde till mötes krävs det att dagens vägsystem underhålls och investeras i på ett sätt som gör att vi även i framtiden kommer att ha säkra och bra vägar.

Omställning
Transportsektorn är den sektor som dominerar de svenska utsläppen av växthusgaser. Sektorns klimatpåverkan behöver fortsätta att minska kraftigt jämfört med dagens nivå. I den parlamentariska Miljömålsberedningen har sex partier kommit fram till en överenskommelse om att minska utsläppen inom transportsektorn med 70 % till år 2030, jämfört med 2010 års nivå. En förändring kan åstadkommas genom en kombination av fler olika åtgärder som exempelvis energieffektivisering och övergång till förnybara drivmedel.

En betydande teknikutveckling behöver ske såväl vad gäller fordon som förnyelsebara drivmedel för att klara en fossilfri bilanvändning, resande och godstransporter. Ett stort ansvar åvilar staten och EU även om regioner kan bidra på olika sätt, t ex genom krav på upp-handlingar och utbyggnad av alternativa bränslestationer.

Det behövs utvecklade incitament i kombination med olika styrmedel för att bana väg för den nya tekniken och för ny infrastruktur för hållbara drivmedel.

Planeringen av transporter behöver i högre grad se till hela resan – samspelet mellan trafikslag samt olika trafikantgruppers förutsättningar att göra hållbara val. Staten skulle kunna ge lämplig aktör i uppdrag arbeta och samverka kring beteendeförändringar som stöd till kommunernas och regionernas arbete.

Utvecklingen av teknik för trafikstyrning är viktigt för ökad framkomlighet och ökat resursutnyttjande av befintlig infrastruktur. Sverige är ett föregångsland vad gäller öppen data för

att kunna utveckla IT-stödsystem. Idag sker mycket forskning på området och utmaningen är att skapa bättre sammanhållna och intelligenta system som ”rekommenderar” trafikanten bästa val av trafikslag utifrån exempelvis tid, avstånd, avgifter och smart miljöval. Såväl kollektivtrafiksystem som vägtrafiksystem har idag outnyttjad transportkapacitet stora delar av dygnet, gjorda investeringar som kan utnyttjas bättre.

Stockholm
De stora trafikströmmarna på både väg och spår rör sig i riktning in och ut från Stockholms centrala delar och följer främst de stora vägarna/motorvägarna samt järnvägarna, inklusive tunnelbana och spårväg.

Bilen är det dominerande transportmedlet vid arbetsresor, framför allt utanför de större städerna och vid pendling över länsgräns. Kollektivtrafiken har höga resandeandelar i städernas centrala delar och dominerar för resor i rusningstrafik in mot Stockholm stad.

De senaste åren har det regionala pendlandet ökat i Stockholm-Mälarregionen. En bi-dragande orsak är en starkt växande befolkning.

I Stockholm-Mälarregionen sker dagligen mer än 750 000 arbetsresor över kommungräns, varav över en halv miljon i Stockholm län, samt ca 150 000 arbetsresor över länsgräns.

Till det kommer en stor mängd resor mellan kommundelar och resor i andra ärenden än transport till och från arbete, något som i Stockholms centrala delar i hög grad påverkar framkomligheten i trafikflödena. Detta ställer stora krav på transportsystemet, som i dagsläget inte kan möta den ökade efterfrågan på personresor i och mellan städerna.

Sträckan mellan Stockholms Central och Stockholms Södra, den så kallade Getingmidjan, är en viktig del av järnvägsnätet och en av de mest trafikerade i hela landet. Här passerar alla tåg till och från södra Sverige – i snitt passerar ett tåg var tredje minut. Blir det stopp på denna sträcka så får det konsekvenser för stora delar av Sveriges järnvägstrafik. Järnvägen är till stora delar från 1950-talet och står nu inför en omfattande upprustning, vilket är mycket positivt.

Tvärkommunikationerna behöver utvecklas för att avlasta de centrala delarna av Stockholm. Alla har inte Stockholms central som målpunkt, utan ska vidare till andra arbetsplatsområden. Detta skulle även minska sårbarheten i systemet och bidra till kortare restider.

Nordiskt samarbete.
Kommunikationen mellan de nordiska länderna måste förbättras både när det gäller järnväg och väg eftersom goda kommunikationer är en förutsättning för jobb och tillväxt, inte minst för arbetspendling. En bättre koordinering behöver ske som underlättar för både person- och godstransporter över landsgränserna. Inte minst handlar det om att förstärka infrastrukturen

mellan de tre huvudstäderna Stockholm, Köpenhamn och Oslo.

Finansieringen
Det är viktigt att slå fast att investeringar i statlig transportinfrastruktur även i framtiden ska finansieras i huvudsak av statliga anslag. Enskilda kommuners och/eller regioners förmåga till förskottering eller medfinansiering ska inte avgöra ett projekts genomförande. Risken är annars stor att den medfinansierade parten vill påverka staten att göra andra prioriteringar, exempelvis föra in nya objekt i planen som inte är lika samhällsekonomiskt motiverade. Denna situation såg Riksrevisionen risker med i sin granskning av medfinansiering.

Partikongressen föreslås besluta:

A133:1 att	arbetet för en ökad kapacitet på Arlanda flygplats påbörjas snarast
A133:2 att	möjligheterna att åka kollektivt och miljövänligt till flygplatsen stärks
A133:3 att	åtgärder vidtas för att styra över mer godstransporter till sjöss
A133:4 att	initiativ tas för att utveckla kombiterminalerna och dess logistik så att andelen gods på väg kan minska
A133:5 att	arbetet med förnyelsebara drivmedel intensifieras för att nå visionen om en fossilfri transportsektor
A133:6 att	arbetet med eldrift och laddinfrastrukturen utvecklas
A133:7 att	Sverige tar initiativ för att bli testområde för utveckling av eldrift
A133:8 att	Sverige blir föregångsland i trafikstyrning för ökad framkomlighet, bättre resursutnyttjande och minskad miljöbelastning
A133:9 att	kapacitetsförstärkning på järnvägssträckningar in mot storstäderna blir en prioriterad del när det gäller hur medlen till underhåll ska fördelas
A133:10 att	fullfölja satsningarna på nya, långsiktigt hållbara investeringar i järnvägssystemet som bland annat skapar ökat utrymme för pendel- och godstrafik

Distriktsstyrelsen för Socialdemokraterna i Sörmland
Södermanlands partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A134

ÖSTERGÖTLANDS PARTIDISTRIKT

Transportsystemets värde

En väl fungerande samhällsstruktur, där transportsystemet är en del, är grunden för tillgänglighet till bl.a jobb och bostäder i hela landet. Även näringslivets konkurrenskraft bygger på tillförlitliga transporter. Transportsystemets utformning som helhet har också stor betydelse i arbetet med att nå en långsiktigt hållbar utveckling, såväl ekologiskt som socialt och ekonomiskt.

Väl fungerande transporter bidrar till en fungerande arbetspendling och därmed till en förbättrad matchning på arbetsmarknaden. Dessutom förbättras regioners förutsättningar för tillväxt. God infrastruktur håller också ihop landet.

Järnvägsunderhåll

Det finns en stor efterfrågan på snabba och miljövänliga transporter. Utsläppen från transportsektorn måste ned samtidigt som det finns en stort och växande behov av att kunna pendla mellan bostad och jobb. Järnvägen har en särställning när det gäller klimatvänliga transporter och det är viktigt att fortsätta arbetet med att höja kvaliteten och robustheten i järnvägssystemet.

Efter lång tid av undermåliga underhållsresurser noterar vi med stor glädje att vår regering valt att prioritera omfattande resurser de kommande åren till underhållsåtgärder av järnvägsinfrastrukturen. Vi har under en lång tid haft problem med järnvägen och förtroendet har urholkats både bland resenärer och godstransportköpare.

Genom ökade satsningar på järnvägsunderhåll kan vi få en större tillit och därmed öka andelen arbetspendlare som väljer tåg framför bil. I och med den stora inflyttningen till regionen kommer trycket på bra och pålitliga kommunikationer att öka ytterligare. Därför behövs långsiktiga satsningar för att komma till rätta med den nuvarande underhållsskulden. Inte minst gäller det för att pendling till och från våra storstäder ska fungera. Där är et idag kraftiga brister i funktionalitet och kapacitet.

Att enbart underhålla järnvägssystemet räcker dock inte - investeringar i nya banor är helt avgörande för att få fler resenärer och godsköpare att välja tåget. Beslutet om att bygga Ostlänken är ett gott exempel som kommer leda till att kapacitet frigörs på befintliga stambanor för fler godstransporter och regional persontrafik. Kapaciteten har slagit i taket på flera av våra stambanor, vilket också har medfört stora störningar i trafiken.

Godstrafik

En ökad befolkning är positivt då det leder till att ekonomin växer och utvecklas. En växande population leder även till ökade godstransporter. Beräkningar visar på att godstransporterna inom EU kommer att växa snabbt under de kommande decennierna. Som en import- och exportberoende region är därför ett fungerande godsflöde en förutsättning för den fortsatta utvecklingen. Men de framtida transporterna måste effektiviseras och blir mer klimatvändliga.

För att nå målen om kraftigt minskade utsläpp av skadliga ämnen krävs det att vi förbättrar förutsättningarna för att flytta över godstransporterna från väg till järnväg och sjöfart.

Sjöfarten är ett transportområde där det finns en stor outnyttjad potential. Genom ökade satsningar på inlands- och kustnära sjöfart kan vi flytta över gods från vägarna till sjön. Detta är ett viktigt steg för att minska utsläppen från transportsektorn.

Idag transporteras stora mängder gods på tåg eller lastbil från Mälardalen till södra och västra Sverige. Kapacitets- och punktlighetsproblemen samt klimatutmaningen borde istället leda till att godset snabbare lastas över på sjöfart. Mälaren har förutsättningar att bli en del av lösningen.

Ökade satsningar på järnvägsunderhåll är viktigt för att vi ska få över mer gods från väg till järnväg. Vi kan idag se hur företag väljer bort att frakta gods på järnväg på grund av att de inte litar på att transporterna kommer fram i tid.

Även om det sker en ökning av andelen gods som fraktas på järnväg och till sjöss kommer vi se ett fortsatt stort behov av att transportera gods på väg. De transporter som sker med lastbil måste vara miljövänligare än vad de är idag. Det behövs bättre styrmedel för att gynna de åkerier och företag som satsar miljövänligt.

Satsningar på kombiterminaler för omlastning av gods är ett område där det finns mycket att utveckla. Genom att underlätta för omlastning mellan exempelvis järnväg och sjöfart kan andelen gods som idag fraktas på väg minska. Av både miljö- och trängselskäl är det särskilt viktigt att anlägga kombiterminaler utanför våra större städer.

Sammanhängande godsstråk och noder med hög kapacitet och tillgänglighet är nödvändiga för att kunna tillgodose både större transportbehov och ökade miljökrav. I det arbetet är intermodala lösningar, där hela kedjor av transportslag samordnas, helt nödvändiga.

Elektrifiering

Elektrifiering av vägsystemen är ett sätt att minska transportsektorns utsläpp. Det finns en stor utvecklingspotential även inom detta område. I samband med att alla länder de facto kommer att behöva ställa om till att bli klimatneutrala så kommer det vara en stor fördel att vara först.

Mälardalen består av ett antal vägsträckor som skulle passa bra för denna typ av testverksamhet. Flertalet av de stora Europavägarna finns i regionen och mycket gods fraktas på vägarna. Genom en utökad testverksamhet kan Sverige fortsätta ligga i framkant i den gröna teknikutvecklingen samtidigt som vi ställer om till ett klimatneutralt samhälle.

Arlanda
Arlandas utveckling är av största vikt. Landets största flygplats måste fortsätta utvecklas för att även i framtiden vara en flygplats som kan konkurrera på den internationella marknaden och se till så att vi har bra kommunikationer inom landet.

Arbetet för en ökad kapacitet på Arlanda flygplats måste påbörjas snarast. I en sådan planering är det viktigt att kommunikationerna till och från flygplatsen tas i beaktande. Möjligheterna att åka kollektivt och miljövänligt till flygplatsen måste stärkas.

Arlandas roll för regionen kan inte överskattas. Flygplatsen fungerar som en nav i kontakterna mot omvärlden och fyller en nyckelfunktion när det gäller de snabba leveranser av gods som en allt mer effektiviserad tjänstesektor kräver.

Arlanda är Sveriges största flygplats och ett viktigt nav för Stockholmsregionen och Skandinavien. Flygplatsen skapar nya arbetstillfällen, är viktig för turismen, näringslivet samt för kultur- och kunskapsutbyten. På Stockholm Arlanda Airport finns idag omkring 600 olika företag med runt 17 000 anställda. Inom ett antal år räknar man med cirka 50 000 människor sysselsatta i området.

Väg
Vägarna kommer även i framtiden att ha en central roll i transportsystemet. Det gäller att utveckla och säkra de befintliga vägarna. De satsningar som görs ska vara inriktade på att öka trafiksäkerheten och på att minska utsläppen. Säkra vägar ökar möjligheterna till ett mer förutsägbart trafikflöde.

Uteblivna satsningar på järnvägen har gjort att vi idag har ett väldigt känsligt järnvägssystem. För att inte vägarna ska gå samma öde till mötes krävs det att dagens vägsystem underhålls och investeras i på ett sätt som gör att vi även i framtiden kommer att ha säkra och bra vägar.

Omställning
Transportsektorn är den sektor som dominerar de svenska utsläppen av växthusgaser. Sektorns klimatpåverkan behöver fortsätta att minska kraftigt jämfört med dagens nivå. I den parlamentariska Miljömålsberedningen har sex partier kommit fram till en överenskommelse om att minska utsläppen inom transportsektorn med 70 % till år 2030, jämfört med 2010 års nivå. En förändring kan åstadkommas genom en kombination av fler olika åtgärder som exempelvis energieffektivisering och övergång till förnybara drivmedel.

En betydande teknikutveckling behöver ske såväl vad gäller fordon som förnyelsebara drivmedel för att klara en fossilfri bilanvändning, resande och godstransporter. Ett stort ansvar åvilar staten och EU även om regioner kan bidra på olika sätt, t ex genom krav på upp-handlingar och utbyggnad av alternativa bränslestationer.

Det behövs utvecklade incitament i kombination med olika styrmedel för att bana väg för den nya tekniken och för ny infrastruktur för hållbara drivmedel.

Planeringen av transporter behöver i högre grad se till hela resan – samspelet mellan trafikslag samt olika trafikantgruppers förutsättningar att göra hållbara val. Staten skulle kunna ge lämplig aktör i uppdrag arbeta och samverka kring beteendeförändringar som stöd till kommunernas och regionernas arbete.

Utvecklingen av teknik för trafikstyrning är viktigt för ökad framkomlighet och ökat resursutnyttjande av befintlig infrastruktur. Sverige är ett föregångsland vad gäller öppen data för att kunna utveckla IT-stödsystem. Idag sker mycket forskning på området och utmaningen är att skapa bättre sammanhållna och intelligenta system som ”rekommenderar” trafikanten bästa val av trafikslag utifrån exempelvis tid, avstånd, avgifter och smart miljöval. Såväl kollektivtrafiksystem som vägtrafiksystem har idag outnyttjad transportkapacitet stora delar av dygnet, gjorda investeringar som kan utnyttjas bättre.

Stockholm
De stora trafikströmmarna på både väg och spår rör sig i riktning in och ut från Stockholms centrala delar och följer främst de stora vägarna/motorvägarna samt järnvägarna, inklusive tunnelbana och spårväg.

Bilen är det dominerande transportmedlet vid arbetsresor, framför allt utanför de större städerna och vid pendling över länsgräns. Kollektivtrafiken har höga resandeandelar i städernas centrala delar och dominerar för resor i rusningstrafik in mot Stockholm stad.

De senaste åren har det regionala pendlandet ökat i Stockholm-Mälarregionen. En bi-dragande orsak är en starkt växande befolkning.

I Stockholm-Mälarregionen sker dagligen mer än 750 000 arbetsresor över kommungräns, varav över en halv miljon i Stockholm län, samt ca 150 000 arbetsresor över länsgräns.

Till det kommer en stor mängd resor mellan kommundelar och resor i andra ärenden än transport till och från arbete, något som i Stockholms centrala delar i hög grad påverkar framkomligheten i trafikflödena. Detta ställer stora krav på transportsystemet, som i dagsläget inte kan möta den ökade efterfrågan på personresor i och mellan städerna.

Sträckan mellan Stockholms Central och Stockholms Södra, den så kallade Getingmidjan, är en viktig del av järnvägsnätet och en av de mest trafikerade i hela landet. Här passerar alla tåg till och från södra Sverige – i snitt passerar ett tåg var tredje minut. Blir det stopp på denna sträcka så får det konsekvenser för stora delar av Sveriges järnvägstrafik. Järnvägen är till stora delar från 1950-talet och står nu inför en omfattande upprustning, vilket är mycket positivt.

Tvärkommunikationerna behöver utvecklas för att avlasta de centrala delarna av Stockholm. Alla har inte Stockholms central som målpunkt, utan ska vidare till andra arbetsplatsområden. Detta skulle även minska sårbarheten i systemet och bidra till kortare restider.

Nordiskt samarbete.
Kommunikationen mellan de nordiska länderna måste förbättras både när det gäller järnväg och väg eftersom goda kommunikationer är en förutsättning för jobb och tillväxt, inte minst för arbetspendling. En bättre koordinering behöver ske som underlättar för både person- och godstransporter över landsgränserna. Inte minst handlar det om att förstärka infrastrukturen mellan de tre huvudstäderna Stockholm, Köpenhamn och Oslo.

Finansieringen
Det är viktigt att slå fast att investeringar i statlig transportinfrastruktur även i framtiden ska finansieras i huvudsak av statliga anslag. Enskilda kommuners och/eller regioners förmåga till förskottering eller medfinansiering ska inte avgöra ett projekts genomförande. Risken är annars stor att den medfinansierade parten vill påverka staten att göra andra prioriteringar, exempelvis föra in nya objekt i planen som inte är lika samhällsekonomiskt motiverade. Denna situation såg Riksrevisionen risker med i sin granskning av medfinansiering.

Partikongressen föreslås besluta:

A134:1 att	arbetet för en ökad kapacitet på Arlanda flygplats påbörjas snarast
A134:2 att	möjligheterna att åka kollektivt och miljövänligt till flygplatsen stärks
A134:3 att	åtgärder vidtas för att styra över mer godstransporter till sjöss
A134:4 att	initiativ tas för att utveckla kombiterminalerna och dess logistik så att andelen gods på väg kan minska
A134:5 att	arbetet med förnyelsebara drivmedel intensifieras för att nå visionen om en fossilfri transportsektor
A134:6 att	arbetet med eldrift och laddinfrastrukturen utvecklas
A134:7 att	Sverige tar initiativ för att bli testområde för utveckling av eldrift
A134:8 att	Sverige blir föregångsland i trafikstyrning för ökad framkomlighet, bättre resursutnyttjande och minskad miljöbelastning

A134:9 att kapacitetsförstärkning på järnvägssträckningar in mot storstäderna blir en prioriterad del när det gäller hur medlen till underhåll ska fördelas

A134:10 att fullfölja satsningarna på nya, långsiktigt hållbara investeringar i järnvägssystemet som bland annat skapar ökat utrymme för pendel- och godstrafik

Örebro läns partidistrikt, Sörmlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt och Östergötlands partidistrikt
Östergötlands partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A135

STOCKHOLMS LÄNS PARTIDISTRIKT, SÖDERMANLANDS PARTIDISTRIKT, UPPSALA LÄNS PARTIDISTRIKT, VÄSTMANLANDS PARTIDISTRIKT, ÖREBRO LÄNS PARTIDISTRIKT, ÖSTERGÖTLANDS PARTIDISTRIKT, STOCKHOLMS PARTIDISTRIKT

Transportsystemets värde

En väl fungerande samhällsstruktur, där transportsystemet är en del, är grunden för tillgänglighet till bl.a jobb och bostäder i hela landet. Även näringslivets konkurrenskraft bygger på tillförlitliga transporter. Transportsystemets utformning som helhet har också stor betydelse i arbetet med att nå en långsiktigt hållbar utveckling, såväl ekologiskt som socialt och ekonomiskt.

Väl fungerande transporter bidrar till en fungerande arbetspendling och därmed till en förbättrad matchning på arbetsmarknaden. Dessutom förbättras regioners förutsättningar för tillväxt. God infrastruktur håller också ihop landet.

Järnvägsunderhåll

Det finns en stor efterfrågan på snabba och miljövänliga transporter. Utsläppen från transportsektorn måste ned samtidigt som det finns en stort och växande behov av att kunna pendla mellan bostad och jobb. Järnvägen har en särställning när det gäller klimatvänliga transporter och det är viktigt att fortsätta arbetet med att höja kvaliteten och robustheten i järnvägssystemet.

Efter lång tid av undermåliga underhållsresurser noterar vi med stor glädje att vår regering valt att prioritera omfattande resurser de kommande åren till underhållsåtgärder av järnvägsinfrastrukturen. Vi har under en lång tid haft problem med järnvägen och förtroendet har urholkats både bland resenärer och godstransportköpare.

Genom ökade satsningar på järnvägsunderhåll kan vi få en större tillit och därmed öka andelen arbetspendlare som väljer tåg framför bil. I och med den stora inflyttningen till regionen kommer trycket på bra och pålitliga kommunikationer att öka ytterligare. Därför behövs långsiktiga satsningar för att komma till rätta med den nuvarande underhållsskulden. Inte minst gäller det för att pendling till och från våra storstäder ska fungera. Där är et idag kraftiga brister i funktionalitet och kapacitet.

Att enbart underhålla järnvägssystemet räcker dock inte - investeringar i nya banor är helt avgörande för att få fler resenärer och godsköpare att välja tåget. Beslutet om att bygga Ostlänken är ett gott exempel som kommer leda till att kapacitet frigörs på befintliga stambanor för fler godstransporter och regional persontrafik. Kapaciteten har slagit i taket på flera av våra stambanor, vilket också har medfört stora störningar i trafiken.

Godstrafik
En ökad befolkning är positivt då det leder till att ekonomin växer och utvecklas. En växande population leder även till ökade godstransporter. Beräkningar visar på att godstransporterna inom EU kommer att växa snabbt under de kommande decennierna. Som en import- och exportberoende region är därför ett fungerande godsflöde en förutsättning för den fortsatta utvecklingen. Men de framtida transporterna måste effektiviseras och blir mer klimatvändliga.

För att nå målen om kraftigt minskade utsläpp av skadliga ämnen krävs det att vi förbättrar förutsättningarna för att flytta över godstransporterna från väg till järnväg och sjöfart.

Sjöfarten är ett transportområde där det finns en stor outnyttjad potential. Genom ökade satsningar på inlands- och kustnära sjöfart kan vi flytta över gods från vägarna till sjön. Detta är ett viktigt steg för att minska utsläppen från transportsektorn.

Idag transporteras stora mängder gods på tåg eller lastbil från Mälardalen till södra och västra Sverige. Kapacitets- och punktlighetsproblemen samt klimatutmaningen borde istället leda till att godset snabbare lastas över på sjöfart. Mälaren har förutsättningar att bli en del av lösningen.

Ökade satsningar på järnvägsunderhåll är viktigt för att vi ska få över mer gods från väg till järnväg. Vi kan idag se hur företag väljer bort att frakta gods på järnväg på grund av att de inte litar på att transporterna kommer fram i tid.

Även om det sker en ökning av andelen gods som fraktas på järnväg och till sjöss kommer vi se ett fortsatt stort behov av att transportera gods på väg. De transporter som sker med lastbil måste vara miljövänligare än vad de är idag. Det behövs bättre styrmedel för att gynna de åkerier och företag som satsar miljövänligt.

Satsningar på kombiterminaler för omlastning av gods är ett område där det finns mycket att

utveckla. Genom att underlätta för omlastning mellan exempelvis järnväg och sjöfart kan andelen gods som idag fraktas på väg minska. Av både miljö- och trängselskäl är det särskilt viktigt att anlägga kombiterminaler utanför våra större städer.

Sammanhängande godsstråk och noder med hög kapacitet och tillgänglighet är nödvändiga för att kunna tillgodose både större transportbehov och ökade miljökrav. I det arbetet är intermodala lösningar, där hela kedjor av transportslag samordnas, helt nödvändiga.

Elektrifiering
Elektrifiering av vägsystemen är ett sätt att minska transportsektorns utsläpp. Det finns en stor utvecklingspotential även inom detta område. I samband med att alla länder de facto kommer att behöva ställa om till att bli klimatneutrala så kommer det vara en stor fördel att vara först.

Mälardalen består av ett antal vägsträckor som skulle passa bra för denna typ av testverksamhet. Flertalet av de stora Europavägarna finns i regionen och mycket gods fraktas på vägarna. Genom en utökad testverksamhet kan Sverige fortsätta ligga i framkant i den gröna teknikutvecklingen samtidigt som vi ställer om till ett klimatneutralt samhälle.

Arlanda
Arlandas utveckling är av största vikt. Landets största flygplats måste fortsätta utvecklas för att även i framtiden vara en flygplats som kan konkurrera på den internationella marknaden och se till så att vi har bra kommunikationer inom landet.

Arbetet för en ökad kapacitet på Arlanda flygplats måste påbörjas snarast. I en sådan planering är det viktigt att kommunikationerna till och från flygplatsen tas i beaktande. Möjligheterna att åka kollektivt och miljövänligt till flygplatsen måste stärkas.

Arlandas roll för regionen kan inte överskattas. Flygplatsen fungerar som en nav i kontakterna mot omvärlden och fyller en nyckelfunktion när det gäller de snabba leveranser av gods som en allt mer effektiviserad tjänstesektor kräver.

Arlanda är Sveriges största flygplats och ett viktigt nav för Stockholmsregionen och Skandinavien. Flygplatsen skapar nya arbetstillfällen, är viktig för turismen, näringslivet samt för kultur- och kunskapsutbyten. På Stockholm Arlanda Airport finns idag omkring 600 olika företag med runt 17 000 anställda. Inom ett antal år räknar man med cirka 50 000 människor sysselsatta i området.

Väg
Vägarna kommer även i framtiden att ha en central roll i transportsystemet. Det gäller att utveckla och säkra de befintliga vägarna. De satsningar som görs ska vara inriktade på att öka trafiksäkerheten och på att minska utsläppen. Säkra vägar ökar möjligheterna till ett mer

förutsägbart trafikflöde.

Uteblivna satsningar på järnvägen har gjort att vi idag har ett väldigt känsligt järnvägssystem. För att inte vägarna ska gå samma öde till mötes krävs det att dagens vägsystem underhålls och investeras i på ett sätt som gör att vi även i framtiden kommer att ha säkra och bra vägar.

Omställning
Transportsektorn är den sektor som dominerar de svenska utsläppen av växthusgaser. Sektorns klimatpåverkan behöver fortsätta att minska kraftigt jämfört med dagens nivå. I den parlamentariska Miljömålsberedningen har sex partier kommit fram till en överenskommelse om att minska utsläppen inom transportsektorn med 70 % till år 2030, jämfört med 2010 års nivå. En förändring kan åstadkommas genom en kombination av fler olika åtgärder som exempelvis energieffektivisering och övergång till förnybara drivmedel.

En betydande teknikutveckling behöver ske såväl vad gäller fordon som förnyelsebara drivmedel för att klara en fossilfri bilanvändning, resande och godstransporter. Ett stort ansvar åvilar staten och EU även om regioner kan bidra på olika sätt, t ex genom krav på upp-handlingar och utbyggnad av alternativa bränslestationer.

Det behövs utvecklade incitament i kombination med olika styrmedel för att bana väg för den nya tekniken och för ny infrastruktur för hållbara drivmedel.

Planeringen av transporter behöver i högre grad se till hela resan – samspelet mellan trafikslag samt olika trafikantgruppers förutsättningar att göra hållbara val. Staten skulle kunna ge lämplig aktör i uppdrag arbeta och samverka kring beteendeförändringar som stöd till kommunernas och regionernas arbete.

Utvecklingen av teknik för trafikstyrning är viktigt för ökad framkomlighet och ökat resursutnyttjande av befintlig infrastruktur. Sverige är ett föregångsland vad gäller öppen data för att kunna utveckla IT-stödsystem. Idag sker mycket forskning på området och utmaningen är att skapa bättre sammanhållna och intelligenta system som ”rekommenderar” trafikanten bästa val av trafikslag utifrån exempelvis tid, avstånd, avgifter och smart miljöval. Såväl kollektivtrafiksystem som vägtrafiksystem har idag outnyttjad transportkapacitet stora delar av dygnet, gjorda investeringar som kan utnyttjas bättre.

Stockholm
De stora trafikströmmarna på både väg och spår rör sig i riktning in och ut från Stockholms centrala delar och följer främst de stora vägarna/motorvägarna samt järnvägarna, inklusive tunnelbana och spårväg.

Bilen är det dominerande transportmedlet vid arbetsresor, framför allt utanför de större städerna

och vid pendling över länsgräns. Kollektivtrafiken har höga resandeandelar i städernas centrala delar och dominerar för resor i rusningstrafik in mot Stockholm stad.

De senaste åren har det regionala pendlandet ökat i Stockholm-Mälarregionen. En bi-dragande orsak är en starkt växande befolkning.

I Stockholm-Mälarregionen sker dagligen mer än 750 000 arbetsresor över kommungräns, varav över en halv miljon i Stockholm län, samt ca 150 000 arbetsresor över länsgräns.

Till det kommer en stor mängd resor mellan kommundelar och resor i andra ärenden än transport till och från arbete, något som i Stockholms centrala delar i hög grad påverkar framkomligheten i trafikflödena. Detta ställer stora krav på transportsystemet, som i dagsläget inte kan möta den ökade efterfrågan på personresor i och mellan städerna.

Sträckan mellan Stockholms Central och Stockholms Södra, den så kallade Getingmidjan, är en viktig del av järnvägsnätet och en av de mest trafikerade i hela landet. Här passerar alla tåg till och från södra Sverige – i snitt passerar ett tåg var tredje minut. Blir det stopp på denna sträcka så får det konsekvenser för stora delar av Sveriges järnvägstrafik. Järnvägen är till stora delar från 1950-talet och står nu inför en omfattande upprustning, vilket är mycket positivt.

Tvärkommunikationerna behöver utvecklas för att avlasta de centrala delarna av Stockholm. Alla har inte Stockholms central som målpunkt, utan ska vidare till andra arbetsplatsområden. Detta skulle även minska sårbarheten i systemet och bidra till kortare restider.

Nordiskt samarbete

Kommunikationen mellan de nordiska länderna måste förbättras både när det gäller järnväg och väg eftersom goda kommunikationer är en förutsättning för jobb och tillväxt, inte minst för arbetspendling. En bättre koordinering behöver ske som underlättar för både person- och godstransporter över landsgränserna. Inte minst handlar det om att förstärka infrastrukturen mellan de tre huvudstäderna Stockholm, Köpenhamn och Oslo.

Finansieringen

Det är viktigt att slå fast att investeringar i statlig transportinfrastruktur även i framtiden ska finansieras i huvudsak av statliga anslag. Enskilda kommuners och/eller regioners förmåga till förskottering eller medfinansiering ska inte avgöra ett projekts genomförande. Risken är annars stor att den medfinansierade parten vill påverka staten att göra andra prioriteringar, exempelvis föra in nya objekt i planen som inte är lika samhällsekonomiskt motiverade. Denna situation såg Riksrevisionen risker med i sin granskning av medfinansiering.

Partikongressen föreslås besluta:

A135:1 att	arbetet för en ökad kapacitet på Arlanda flygplats påbörjas snarast
A135:2 att	möjligheterna att åka kollektivt och miljövänligt till flygplatsen stärks
A135:3 att	åtgärder vidtas för att styra över mer godstransporter till sjöss
A135:4 att	initiativ tas för att utveckla kombiterminalerna och dess logistik så att andelen gods på väg kan minska
A135:5 att	arbetet med förnyelsebara drivmedel intensifieras för att nå visionen om en fossilfri transportsektor
A135:6 att	arbetet med eldrift och laddinfrastrukturen utvecklas
A135:7 att	Sverige tar initiativ för att bli testområde för utveckling av eldrift
A135:8 att	Sverige blir föregångsland i trafikstyrning för ökad framkomlighet, bättre resursutnyttjande och minskad miljöbelastning
A135:9 att	kapacitetsförstärkning på järnvägssträckningar in mot storstäderna blir en prioriterad del när det gäller hur medlen till underhåll ska fördelas
A135:10 att	fullfölja satsningarna på nya, långsiktigt hållbara investeringar i järnvägssystemet som bland annat skapar ökat utrymme för pendel- och godstrafik

Motionen togs fram av en arbetsgrupp med företrädare för samtliga distrikt.
Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A136

ÖREBRO ARBETAREKOMMUN

Tvinga staten besluta fortare vid bostadsöverklagan

Vad vill motionen? Ställa krav på staten att hantera överklagandeprocesser inom tio veckor.

Bostadsbristen i Sverige är skriande. Socialdemokratiskt styrda kommuner runt om i landet har visat att det går att öka byggtakten. Även i kommuner där vi är i opposition, har vi genom kreativa lösningar och breda överenskommelser över blockgränser visat på förmåga att ta ansvar för landets bostadsförsörjning, en kommunal skyldighet.

Samtidigt som staten ålägger kommuner detta ansvar och även ställer andra specifika krav, som till exempel handläggningstider för bygglov inom tio veckor enligt plan- och bygglagen (PBL), så motarbetar staten samtidigt kommunerna i deras bostadsförsörjningsansvar. Ett av de största hindren för nybyggnadsprojekt är de långa handläggningstiderna när detaljplaner och bygglov överklagas. Det är en process som kan ta många år och det är förödande för tempot i bostadsproduktionen.

Statens krav på kommuner via lagstiftning att ordna bostäder måste gå hand i hand med motsvarande krav på staten när kommuner har tagit sitt ansvar och möjliggjort för byggnation av nya bostäder.

Partikongressen föreslås besluta:

A136:1 att överklagade beslut om detaljplaner och bygglov sker inom tio veckor per överprövningsinstans

Björn Sundin, Futura s-förening
Örebro arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A137

VÄRMDÖ ARBETAREKOMMUN

Tvinga staten besluta fortare vid bostadsöverklagan

Vad vill motionen? Ställa krav på staten att hantera överklagandeprocesser inom tio veckor.

Bostadsbristen i Sverige är skriande. Socialdemokratiskt styrda kommuner runt om i landet har visat att det går att öka byggtakten. Även i kommuner där vi är i opposition, har vi genom kreativa lösningar och breda överenskommelser över blockgränser visat på förmåga att ta ansvar för landets bostadsförsörjning, en kommunal skyldighet.

Samtidigt som staten ålägger kommuner detta ansvar och även ställer andra specifika krav, som till exempel handläggningstider för bygglov inom tio veckor enligt plan- och bygglagen (PBL), så motarbetar staten samtidigt kommunerna i deras bostadsförsörjningsansvar. Ett av de största hindren för nybyggnadsprojekt är de långa handläggningstiderna när detaljplaner och bygglov överklagas till länsstyrelser och domstolar. Det är en process som kan ta många år och det är förödande för tempot i bostadsproduktionen.

Statens krav på kommuner via lagstiftning att ordna bostäder måste gå hand i hand med motsvarande krav på staten när kommuner har tagit sitt ansvar och möjliggjort för byggnation av

nya bostäder.

Partikongressen föreslås besluta:

A137:1 att överklagade beslut om detaljplaner och bygglov sker inom tio veckor per överprövningsinstans.

Mikael Lindström
Värmdö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A138

ESLÖVS ARBETAREKOMMUN

Tågtrafiken

Tågtrafiken i Sverige är en av de viktigaste grundstenarna ur ett samhällsperspektiv. Många människor vill åka kollektivtrafik därför att det är miljövänligt och ekonomiskt smart. Vi vill åka tåg och vi vill komma fram som planerat, men tågtrafiken har försämrats för varje år. Varje dag är det problem med tågen. Tågen kommer inte fram som planerat eller så kommer de inte alls trots att det är mitt i sommaren. Varje dag är det många människor som kommer för sent till arbetet och missar viktiga möten på grund av att tågtrafiken inte fungerar. Det är oacceptabelt!

Vi får ställa en viktig fråga. Varför fungerar inte tågtrafik i Sverige?

Svaret är att det finns flera orsaker.

-Bristande service av tågen, rälsen och ledningar.
-Underhåll och service sköts av någon annan aktör som inte kör tågen på banan som gör att det blir mer komplicerat för att få tågtrafiken att fungera.

Partikongressen föreslås besluta:

A138:1 att Trafikverket får i uppgift att ta fullt ansvar för det underhåll, som behövs för att trafiken ska fungera

A138:2 att tågtrafiken ska avlasta den tunga lastbilstrafiken, som har ökat mycket under de senaste åren. Tågtrafik är mer miljövänlig och därför ska det transporteras mer med tåget

A138:3 att Eslövs Arbetarekommun bifaller motionen och skickar den vidare till partikongressen 2017

A138:4 att partikongressen bifaller motionen och lämnar den vidare till Socialdemokratiska riksdagsgruppen för åtgärder

Anna Biegus Nilsson
Eslövs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A139

MUNKEDALS ARBETAREKOMMUN

Underhåll av våra järnvägar

Idag så duggar rapporterna tätt om hur Trafikverket inte klarar av sitt uppdrag då det gäller järnvägsunderhållet och samtidigt har man ett överskott på ca fyra miljarder kronor 2015. Det hade räckt till att upprusta alla länsbanor till ett gott skick. Dessa är idag så dåligt skötta att man riskerar att få lägga ner dem istället. Kompetensen försvinner och vi riskerar att tappa järnvägen som alternativ till bil, buss och flyg.

Partikongressen föreslås besluta:

A139:1 att Socialdemokraterna verkar för att regeringen ser över möjligheten att återinföra Banverket som sköter underhållet på våra järnvägar

Åsa Karlsson
Munkedals arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A140

STENUNGSUNDS ARBETAREKOMMUN

Underlätta att fler hyresrätter byggs

Det är dags att bygga fler hyresrätter, alla säger att det byggs för lite men att det är någon annans ansvar. Staten skyller på kommunerna, kommunerna skyller på kostnaderna och byggföretagen säger att det är kommunernas fel. Vem eller vilka är då förlorarna när nu alla är överens att det skall byggas mer och då framförallt nya hyresrätter? Svaret är ungdomar och äldre.

Men det gick ju förr, varför inte nu? Samhället och reglerna har visserligen förändrats, men måste det vara på detta sätt?

I Sverige byggde vi mycket på 70 och 80-talen i Sverige. Frågan är, vad har vi lärt oss av detta. Det begicks misstag som vi inte ska upprepa, men vi byggde trots allt bort en bostadsbrist som nu håller på att öka och på några ställen i Sverige är helt förskräcklig hög.

Vad behöver då byggas som inte byggs i en ort som Stenungsund idag? Det är nya flerfamiljshus och då framförallt hyresrätter. Vi har stora ungdomsgrupper som är på väg ut till eget boende, vilket gäller för i stort sett hela Sverige. Vi har äldre som byggde villor på 60,70 och 80 talet som nu vill komma ifrån gräsklippning och snöskottning m.m. Dessutom är bostäderna ofta i behov av upprustning, såsom takomläggning, dränering och inre underhåll, vilket många äldre varken orkar eller vill. Många vill komma ifrån sina gamla bostäder och flytta in i moderna med breda dörröppningar och hiss. Barbro Westerholm utredde för ett par år sedan ”det ofrivilliga fängelset” eftersom många äldre som bor i hus inte har hiss.

Vad är det som hindrar? Vad har förändrats? I Stenungsund byggdes det under början av -90 talet bostäder snarlika Hammarby sjöstad.

Var detta dålig planering? Vi har idag 10 års kö om man vill ha bostad där. Detaljplanen omfattar en pärm.

Om vi skulle göra samma idag blir det istället tre pärmar med utredningsmaterial, vad har då förändrats? Exempel på handlingar/utredningar till en detaljplan idag.

Miljöbedömning som skall ge svar på om detta ger upphov till betydande miljöpåverkan.
Eventuell en miljökonsekvensbeskrivning(MKB) beroende på ovan.
Kulturmiljöutredning här har kraven skärps ibland krävs nya inventeringar görs.
Naturinventering (c:a 4000 arter/växter är rödlistade vilket är 10 % av arter/växter i Sverige)
Dagvattenutredning.
Avstämning ”stigande vatten” Hur påverkas/påverkar området.
Bullerutredning, trafikflöden etc.
Luftkvalitetsutredning.
Geotekniska utredningar.
Riskutredningar.
Riksintresse, Natura 2000.
Strandskydd.

Ovanstående måste hanteras i de flesta av våra detaljplaner.

Den tid det tar att ta fram allt detta medför kostnader och frågan om det är möjligt att ta hänsyn till allt. Var bostadsområdet som vi byggde i slutet på -80 talet i Stenungsund verkligen så dåligt? På -80 talet hade vi en byggmoms på 12,87% och en anläggningsmoms på 3.95%. Idag är momsen i båda fallen 25 % vilket innebär att kostnaden för den som bygger har blivit betydligt

högre.

Det går att se vad som går att åtgärda och vem som skall ta på sig ansvaret för detta, utan att skylla på någon annan och här finns utrymme för något slags samhällskontrakt med staten, kommunerna och byggherrarna som partner. Detta bör gå ut på att staten sänker momsen för byggande av hyresrätter, kommunerna håller nere anslutningsavgifter, bygglovsavgifter och har ”låga avkastningskrav” medan byggherrar har en rationell produktion utan att höja kostnaderna. Detta skulle minska bostadsbristen och minska arbetslösheten samtidigt som det tillgodo ser ett grundläggande behov av bostad för alla. Det kan dessutom förbättra statsfinanserna om byggandet skulle fördubblas.

Partikongressen föreslås besluta:

A140:1 att man halverar byggmomsen för nyproduktion av nya hyresrätter

A140:2 att om ovanstående inte går att man ger motsvarande i investeringsstöd

Bo Pettersson
Stenungsunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A141

VÄSTERVIKS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Utlokalisering av statliga verk

Staten är idag en mycket viktig arbetsgivare. Stora delar av de statliga verken och institutionerna är placerare i storstadsregionerna.

För att utveckla andra delar av landet och minska trycket på dessa regioner(storstäder), skall regeringen kraftigt öka takten på.

Partikongressen föreslås besluta:

A141:1 att Socialdemokraterna jobbar för utlokaliseringen av statliga verk och myndigheter

Håkan Blohm
Västerviks arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A142

SOLLEFTEÅ ARBETAREKOMMUN

Utveckling i Norrlands inland i allmänhet och i Sollefteå kommun i synnerhet

Problembeskrivning:
Befolkningsutvecklingen i Norrlands inland har varit negativ de senaste 30-40 åren. Om inte denna trend vänds kommer stora områden att vara helt öde inom några år.

Statsmakterna uttalar sig ofta om hur viktig glesbygden är för hela landets utveckling. Parollen "Hela Sverige ska leva" används i olika sammanhang för att markera intresset för glesbygdens utveckling. Det har dock inte gjorts mycket för att uppfylla internationerna i denna devis. Om hela Sverige ska leva måste beslutsfattare på olika nivåer tro på att en utveckling är både möjlig och nödvändig. Invånare och beslutsfattare i storstadsområden måste också inse att man måste avstå resurser om landsbygden ska överleva och utvecklas.

Nackdelar i utvecklingsarbetet:
Den avlöning av servicefunktioner som f.n. sker i glesbygden kommer att bli förödande för möjligheterna att bo kvar i dessa områden. Matvaru-och andra viktiga affärer tvingas lägga ner sin verksamhet. Bensinstationer, banker m.fl. lägger ned sin service. Skolor och äldreboenden drabbas vilket innebär besvärande följdverkningar. Som synes är det många faktorer som omöjliggör utvecklingsarbetet till gagn för dessa bygder. Även den omorganisation av verksamheten vid Sollefteå sjukhus som f.n. pågår kommer att försämra förutsättningarna för ett konstruktivt utvecklingsarbete i glesbygden.

Förutsättningar för utveckling:

- Stora skogsområden med produktiv skogsmark med möjligheter till småskaliga förädlingar av sågråvaror av bark , kott och flis för värmeproduktion m.m. Tillvaratagande av skogsbär av olika slag samt förädling

- Elproduktion vid våra vatten-och vindkraftverk.

- Stora fritidsområden där ytterligare utvecklingsarbeten för turism är möjliga.

- Sportfiskemöjligheter i älvar och sjöområden som kan vidareutvecklas.

- Jordbruksmark som kan utnyttjas för mjölk-och köttproduktion, odling av potatis och andra rotfrukter, bärodlingar m.m. med efterföljande förädlingar.

Som ovan beskrivits finns massor av utvecklingsmöjligheter i dessa områden. Men för att utveckling ska ske måste hela befolkningen förstå problematiken, förstå den totala produktion som kan och bör ske i vårt land till stora delar är livsnödvändig för hela vår befolkning att överleva i ett globalt välfärdssamhälle. Det är också viktigt att bygga ett samhälle fritt från miljögifter och stordriftsproduktion och där det ekonomiska vinstintresset inte får styra beslutsfattandet i första hand. De politiker som vågar ta tag i dessa frågor och vända utvecklingen i en positiv och mer långsiktig glesbygdspolitik har framtiden för sig.

Vad bör göras?
Partiet måste uppmärksamma de ovan redovisade frågeställningarna samt vidta åtgärder som säkrar en långsiktig utveckling av hela landets glesbygdsområden.

Några viktiga åtgärder som erfordras:
1. Bättre kompensation för det skattebortfall som sker genom den felaktiga beskattningen av naturtillgångarna. Fastighetsvärden och produktionsintäkter måste beskattas och komma glesbygden tillgodo.

2. Drivmedelsbeskattningen måste minimeras till glesbygdens fördel. Annars kommer ingen jordbruksproduktion att överleva. Bensinstationer, livsmedelsaffärer m.fl. måste stödjas. Den föreslagna dieselbeskattningen måste stoppas i inlandet.

3. Företagare som vill starta verksamhet i glesbygdsområden måste få bättre möjligheter till lån och stöd för sin etablering.

4. Regionala stödprogram för glesbygden måste utarbetas och prioriteras.

5. EU-stödet måste utformas så att produktionsfrämjande åtgärder prioriteras.

6. Järnvägarna måste rustas upp så att tyngre transporter kan föras över från bil – till järnvägstransporter.

Partikongressen föreslås besluta:

A142:1 att kongressen bifaller motionen och uppdrar till partistyrelsen och S-riksdagsgruppen att arbeta för att intentionerna och föreslagen beaktas

Lennart Frost Trästa-Skärvsta S-förening
Sollefteå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A143

ASKERSUNDS ARBETAREKOMMUN

Vatten och avlopp

När stora delar av våra avlopp och vattenledningar byggdes under 50-60 talet så var det med hjälp av stats bidrag och belastade inte VA-avgifter. Det är nu dags för mycket stora reinvesteringar i nätet. Detta kommer att efterföljas av mycket stora höjningar på avgifterna för att betala investeringarna.

Partikongressen föreslås besluta:

A143:1 att fondera statliga pengar till VA-nätet

Johan Calais
Askersunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A144

KRAMFORS ARBETAREKOMMUN

Väghållning av enskilda vägar

I en kommun har kommunen ansvar för väghållning av vägar inom tätområden. Kostnaden för plogning och sandning betalas gemensamt av kommunens skattebetalare. För enskilda vägar ligger ansvaret på samfällighetsföreningar eller så kallade vägföreningar och detta regleras av Lag 1973:1150. I båda fallen rör det sig om vägar som är öppna för allmänheten. Kostnaden för väghållningen av de enskilda vägarna ligger på dem som har sina fastigheter efter vägen vilket gör att dessa medborgare belastas dubbelt ekonomiskt. Dels får de dela på kostnaden för den väg de bor efter, dels, via skatt, kostnaden för alla vägar inom tätområde. Denna dubbelkostnad slipper de medborgare som bor inom tätområde.

Genom att lägga över ansvaret för de enskilda vägarna på privatpersoner tvingar man människor som i de allra flesta fallen saknar adekvat utbildning och kunskap att sköta vägar. Det är i många fall också väldigt svårt att få till en styrelse i dessa samfällighetsföreningar då många känner sig intvingade i dem och det slutar ofta med att ett fåtal får ta på sig ett orimligt stort ansvar och

arbete. Inte heller bidrar detta ansvar till någon grannsämja då inkasserande av medlemsavgiften ibland fallerar med inkasso som följd.

Partikongressen föreslås besluta:

A144:1 att partiet arbetar för en översyn av modellen med samfällighetsföreningar för skötsel av enskilda vägar i syfte att finna en rättvisare modell i linje med motionens intention

Carl-Gunnar Krooks
Kramfors arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A145

LINDESBERGS ARBETAREKOMMUN

Xanadu: Sverige behöver bli ett nybyggarland - bostadsbyggande och samhällsplanering för befolkningsökning och framtidstro

Sveriges befolkning är ca 10 miljoner 2017. Strömsunds kommun har en yta motsvarande Kosovo och Vilhelmina en yta motsvarande Skåne. Lindesberg med 23 602 invånare är ungefär lika stort som Luxemburg till ytan. Det finns gott om plats och utvecklingsmöjligheter. Glest befolkade kommuner är en enorm tillgång för Sverige och de som behöver ett nytt hemland!

Idag har vi historiskt många människor på flykt och i migration. Just nu utvandrar väldigt många människor från Sverige (i stor utsträckning hemvändare) samtidigt som vi tagit emot många asylsökande. Människor söker sammanhang där man kan leva ett gott liv och Sverige kan erbjuda det samtidigt som vi behöver bli fler, inte minst med tanke på en åldrande befolkning, kompetensförsörjning och behov av hållbar tillväxt för alla. Världen står också inför allvarliga klimathot och social oro pga av socioekonomiska klyftor, segregation och frustration "då man jämför hur det är med hur det hade kunnat va". Vi vet också att jämställda samhällen utvecklas bättre, både ekonomiskt och socialt.

Allt detta sammantaget leder till frågan om inte Sverige skulle kunna både bidra till att ge människor en plats och en möjlighet att leva ett gott liv samtidigt som vi behöver föryngring, kompetenstillförsel, fler människor i välfärden etcetera. Vi skulle kunna göra det genom att bli ett nybyggarland, ett land där människor ges möjlighet att bygga och bo, att starta en hoppfull framtid i framförallt områden där det råder brist på människor. Låt Sverige återigen bli det moderna framtidsland som skapar hopp och tillväxt för alla!!

Sverige skulle kunna satsa på att fördubbla sin befolkning så att vi är 20 miljoner om 15-20 år.

Det kan ske genom framtidens hållbara samhällsbygge där vi bygger klimatsmarta, socialt hållbara samhällen i idag glest befolkade områden.

Det skulle innebära allt från mer kollektivtrafik, folk som bygger bostäder med ständigt nya bostadsmässor där man får provbo framtiden. Det ger också fler vägar, tekniska och sociala innovationer och skapar behov av dagis, produktion av tvättmaskiner, möbler, cyklar och nya lösningar för transporter och företagande. Nya näringar växer fram. Forskning visar också att mångfald attraherar och tar emot kreativa idéer mycket bättre än homogena grupper.

Sverige kan bli ett nybyggarland, ett "Xanadu" som ger framtidstro och "smart hållbar tillväxt för alla". Sverige behöver växa och världen behöver förebilder för framtiden. Framförallt skulle en sådan framtidssatsning möta stora utmaningar som jobb, kommunal service, bostäder, nya möjligheter för människor på flykt etc. Vi föreslår därför att ett arbete påbörjas för att skapa framtidens hållbara samhälle där vårt lands befolkning kraftigt kan öka inom en snar framtid genom, inte minst samverkan med kreativa kommuner som behöver bli fler för samhällsservice och framtidstro.

Partikongressen föreslås besluta:

A145:1 att partiet skapar en tankesmedja för att utveckla nybyggarlandet Sverige utifrån behovet av kraftig befolkningsökning inte minst i glest befolkade områden

A145:2 att tankesmedjan tar fram konkreta förslag på hur Sverige praktiskt ska kunna genomföra en sådan ny samhällsomdaning och bli framtidens nybyggarland för fler bostäder och fler arbetstillfällen och som förebild för hållbar samhällsplanering

Bengt Storbacka
Lindesbergs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A146

STOCKHOLMS ARBETAREKOMMUN

Återförstatliga bilprovningen

2010 avskaffades Bilprovningens monopol på kontrollbesiktning av motorfordon. Det säger sig självt att något så viktigt som besiktning av de fordon som rör sig på våra vägar sköts bättre av det offentliga än privata aktörer som inte har något intresse av den allmänna trafiksäkerheten.

Socialdemokraterna röstade dessutom emot denna privatisering i riksdagen.

Partikongressen föreslås besluta:

A146:1 att SAP ska anse att Bilprovningen AB ska återfå sitt monopol på kontrollbesiktningsmarknaden

A146:2 att SAP i regeringen ska driva frågan om att återförstatliga bilprovningen

SSU Stockholm
Stockholms Arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A147

SOLLENTUNA ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Ändra inriktningen på bostadspolitiken

Rättigheten till en bostad är en av arbetarrörelsens främsta paroller. Tyvärr är inte så fallet idag. I Hyresgästföreningens undersökning om unga vuxnas boende framgår att det behövs 221 000 bostäder bara för åldersgrupperna 20-27 år. För varje år som det byggs för lite ökar behovet kommande år, eller med andra ord. Underskottet blir hela tiden större och Boverket har uppskattat att det behövs byggas ca 700 000 nya bostäder innan år 2025. Sedan början på 1990-talet fram till förra året har vi gått från en statligt finansierad bostadsmarknad till en mer marknadsstyrd bostadsmarknad. Antalet nyproducerade bostäder har under den här perioden sjunkit kraftigt. Det byggs helt enkelt för få villor, bostadsrätter och hyresrätter i förhållande till den ökande befolkningen. Därefter lade den socialdemokratisk styrda regeringen om bostadspolitiken marginellt efter valet, vilket har bidragit till att det nu byggs rekordmycket. Vi får gå tillbaka till miljonprogramsåren för att komma upp i samma takt. Trots det byggs det för lite, mer än 2/3 av kommunerna i Sverige lider av bostadsbrist. Vi kan också konstatera att de resurser som regeringen i budgetpropositioner avsatt till att öka bostadsbyggandet i Sverige inte utnyttjas fullt ut. Det gör att trovärdigheten för en socialdemokratisk bostadspolitik minskar, men det finns vägar för att vända denna trend.

Genom att staten istället för att ge statliga bidrag till de som producerar bostäderna, kan staten istället ge stimulans till hushållen för att öka deras betalningsförmåga att efterfråga bostäder. Det kan ex vis ske genom att staten reformerar bostadsbidraget, så att det blir ett omställningsbidrag som berör många flera. Det kan också ske genom att staten subventionerar bosparandet. I nedanstående två exempel ska jag visa vad en omläggning skulle få för konsekvenser.

Exempel 1: Det finns en myt om att det endast är rika människor som flyttar till områden där det råder bostadsbrist. Det är bara en myt. Enligt SABO har de som exempelvis flyttar in i

Stockholmsområdet idag en köpkraft på att hyra en lägenhet på 1000 kr/kvm och år. Tyvärr finns det väldigt få lägenheter som hyrs ut för denna hyra i Stockholmsområdet. Genom stimulanser till bostadskonsumenten kan vi få individerna att höja sin köpkraft några hundra till i månaden och då finns det faktiskt en möjlighet för individen att ex vis flytta in i en hyresrätt i Stockholmsregionen (hyran i allmännyttan i Stockholmsregionen är f n i genomsnitt ca 1200 kr/kvm och år), men då krävs det också att de som bor där idag måste ha möjlighet att flytta vidare och därför måste de kommunal bostadsbolagen bygga mer.

Exempel 2:
Pris/kvm 2 rok 45 kvm Kontantinsats 15% 3 år 4 år 5 år 3 rok 65 kvm Kontantinsats 15% 3 år 5 år

Göteborg 37 482 1 686 690 253 004 7 028 5 271 4 217 2 436 330 365 450 10 151 6 091

Karlstad 20 204 909 180 136 377 3 788 2 841 2 273 1 313 260 196 989 5 472 3 283

Linköping 28 759 1 294 155 194 123 5 392 4 044 3 235 1 869 335 280 400 7 789 4 673

Lund 28 085 1 263 825 189 574 5 266 3 949 3 160 1 825 525 273 829 7 606 4 564

Malmö 23 285 1 047 825 157 174 4 366 3 274 2 620 1 513 525 227 029 6 306 3 784

Södertälje 25 258 1 136 610 170 492 4 736 3 552 2 842 1 641 770 246 266 6 841 4 104

Umeå 25 735 1 158 075 173 711 4 825 3 619 2 895 1 672 775 250 916 6 970 4 182

Uppsala 38 074 1 713 330 257 000 7 139 5 354 4 283 2 474 810 371 222 10 312 6 187

Örebro 21 870 984 150 147 623 4 101 3 075 2 460 1 421 550 213 233 5 923 3 554

Källa: Mäklarstatistik

I ovanstående tabell har jag sammanställt genomsnittliga priser för bostadsrätter i några orter och hur länge och hur mycket man måste spara för att få ihop till kontantinsatsen. Den visar att ett månadssparande på ett par till tre tusen per person i ett par förhållande gör att de efter ca 3 år har sparat ihop till kontantinsatsen för en 2 r o k och efter 5 år för en 3 r o k i nästan samtliga kommuner med undantag för Stockholmsregionen. Slutsatsen är det faktiskt är möjligt redan idag att spara ihop till en bostadsrätt i Sverige, men att konsumenten får vara beredd att målmedvetet spara under flera år.

Utöver dessa åtgärder tycker jag att vi som Socialdemokrater bör verka för att genomföra ett stort

samhällsprogram för att skapa en regional och kanske även regional allmännyttigt bostadsbolag, som får möjlighet att verka över hela landet. Invändningen mot detta är självklart att det strider mot det kommunala självstyret, men bostadsbristen är så tillväxthämmande idag att vi inte kan vänta på att kommunalägda bostadsbolag som vägrar bygga nya bostäder börjar att göra detta. Det statliga bolaget skulle kunna låna upp med negativ ränta på finansmarknaden och sedan gå ut med en förfrågan till alla kommuner i Sverige, som är beredd att avsätta mark för att bygga på orter, där bostäder kan efterfrågas av medelinkomsttagare. Det statliga bolaget åtar sig att bygga 10 000 bostäder per år i de kommuner som snabbast får fram klara detaljplaner. Bolaget kan sedan bygga både bostadsrätter och hyresrätter, men det viktigaste är att få loss mark på ställen, där det ej byggs idag.

Partikongressen föreslås besluta:

A147:1 att bosparande subventioneras för att öka hushållens möjligheter att efterfråga bostäder

A147:2 att bostadsbidraget läggs om till ett omställningsbidrag som syftar till att fler människor ska kunna efterfråga bostäder

A147:3 att Socialdemokraterna verkar för att regionala och statliga allmännyttiga bostadsbolag bildas

A147:4 att bostadspolitiken läggs om till att stimulera bostadskonsumenten istället för bostadsproducenten

Joakim Jonsson
Sollentuna arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A148

ÖREBRO ARBETAREKOMMUN

Öka bostadsbyggandet

Brist på bostäder finns nu i närmare 250 av landets 290 kommuner. Endast tre kommuner anger att man har ett överskott. Boverket uppger att de närmaste tio åren behöver det byggas närmare 700 000 bostäder i Sverige.

Regeringen genomför nu flera insatser för att öka byggandet av framför allt mindre hyresrätter och studentlägenheter. I budgetpropositionen för 2016 avsattes medel till ett investeringsstöd som ett svar på kraven på hyresrätter med överkomliga hyror. Arbetet med att förenkla regelverken, förkorta tiden från plan till färdiga bostäder, öka byggkapaciteten och översyn finansiering är andra delar i arbetet för att få till stånd ett ökat bostadsbyggande. Men det behövs mer.

De kommunägda bostadsföretagen, som finns i alla delar av Sverige, har i ett historiskt perspektiv varit en viktig aktör för att öka bostadsbyggandet. Det kan dessa företag även vara i framtiden men då måste också deras roll i bostadsförsörjningen förtydligas.

I januari 2011 trädde den s k Allbolagen i kraft för de allmännyttiga bostadsföretagen vilket innebar en förändrad roll. Lagen slår fast att företagen ska verka i ett allmännyttigt syfte och samtidigt agera i enlighet med affärsmässiga principer. I praktiken innebär det att ”samhällsansvaret” ska balanseras mot avkastningskrav samt redovisningsregler och nedskrivningar enligt marknadsmässiga principer.

Denna förändring, tillsammans med kostnadsutvecklingen för byggande, har begränsat möjligheterna, framförallt för de mindre och medelstora, allmännyttiga och kommunägda bostadsföretagen att bygga nya bostäder.

Det finns därför all anledning att, utifrån dagens bostadsbyggnadsbehov över hela Sverige, se över nuvarande lagstiftning och regelverk för de allmännyttiga, kommunägda bostadsföretagen.

Partikongressen föreslås besluta:

A148:1 att se över nuvarande lagstiftning och regelverk för de allmännyttiga, kommunägda bostadsföretagens möjligheter att bygga i tider med stora behov av bostäder

Camilla Andersson
Örebro arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A149

SOTENÄS ARBETAREKOMMUN

Öka kollektivåkandet - förenkla betalningen

Ibland behövs bilen för att man ska kunna ta sig mellan två punkter. Men det finns på många ställen en väl utbyggd kollektivtrafik, som kan utnyttjas. Det är bra om människor använder den kollektivtrafik som finns. Man bör ta bort onödig hinder. Jag har erfarenhet av kollektivtrafik i Västra Götaland, i Linköping, där jag har arbetat, och i Stockholm. Alla tre ställen har olika sätt att betala och alla har olika kort. I Västra Götaland ska man dessutom "checka Ut" vid byte och då ska man komma ihåg att trycka "+" när man stiger på. Det är ofta oklart om man kan betala biljetter på buss eller tåg eller om man måste köpa i förväg.

Det har varit flera reportage i pressen som visar att människor drar sig för att åka kollektivt på

nya ställen. De vet inte hur man gör. Stiger man av tåget i någon svensk stad och ska till ett möte så är det enklare att ta taxi. Där betalar man på samma sätt i hela landet. Det borde självklart finnas ett enda kort för kollektivtrafiken i hela landet istället för att varje anordnare har ett eget. Inget hindrar att prissättningen varierar men det borde vara fullt möjligt att samma reskassa på ett kort används i hela landet. Helst också på järnvägen. Det kan inte vara konstigare än att man kan använda samma kredit- eller betalkort i alla affärer och att olika affärer har olika priser.

Partikongressen föreslås besluta:

A149:1 att socialdemokratiska partiet arbetar för att det blir ett enda kort som fungerar att betala kollektivtrafiken med i hela landet

Stellan Welin
Sotenäs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A150

MALMÖ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Öka statens ansvarstagande för bostadsförsörjningen genom bostadskvoter och inrättandet av ett samhällsbyggnadsdepartement

Det finns ett stort behov av bostäder i Sverige, Boverket uppskattar att under perioden 2016 till 2025 behöver det byggas över 700 000 nya bostäder. Regeringen har satt ett ambitiöst mål att det mellan 2016 och 2020 skall byggas 250 000 nya bostäder. För att nå målen genomför regeringen en rad reformer som skall stödja bostadsmarknaden såsom statligt investeringsstöd, förenklade regelverk och förstärkt utbildning till byggbranschen. Detta är bra men vi kan göra mer.

Vi föreslår att staten utöver de nationella mål som redan idag finns för bostadsbyggande och produktion inrättar mål och kvoter på lokal nivå (kommun eller region). Mer konkret uttryckt att om regeringen har ett mål på att producera 250 000 bostäder bör detta delas upp i mindre kvoter som tilldelas olika kommuner eller regioner, där kommunen eller regionen får som mål att uppnå kvoten. Dessa mål kan och anser vi bör knytas till sanktioner och/eller belöningar för de kommuner som uppfyller målen. Målen kan även vidgas till att innehålla krav på exempelvis att en viss procent av nyproduktionen skall vara hyresrätter, att byggnation skall vara hållbar eller att man skall eftersträva blandade hyresnivåer. Den exakta utformningen lämnar vi öppen men vi menar att det bör både finnas nyproduktionskvoter och mer vidgade mål som skall gynna bostadssociala målsättningar som blandad bebyggelse och låg segregation.

Det finns, tror vi, ett långsiktigt behov att från staten ta ett samlat grepp om bostad och samhälls-byggnadsfrågor generellt. Vi ser införandet av dessa kvoter och mål som ett sätt att möta detta

behov och utvidga det statliga ansvarstagandet för bostadsförsörjningen. För att administrera ett utvidgat statlig ansvar ser vi ett behov av att återinrätta ett samhällsbyggnadsdepartement.

Bostadsförsörjningen är ett gemensamt offentligt ansvar
En god bostad bör inte ses som en ordinär vara på marknaden utan en social rättighet - något som alla medborgare har en rätt till och det offentliga bör garantera tillgången på. Ett sätt att göra detta är att det utifrån en behovsanalys ställa upp krav eller mål för hur ett gott boende ser ut och hur hög produktionen bör vara. Det offentliga bör därefter samordnat använd olika verktyg såsom planmonopol, markägande, allmännytta med mera för att nå dessa mål. Den här motionen stärker förutsättningarna för sådan målstyrning. I Sverige ligger verktygen för bostadsplanering till stor del på kommunal nivå. Vi tror att den målstyrning vi efterfrågar kan förbättras av att stat och region tar större del i detta ansvar tillsammans med kommunerna, för detta har vi tre övergripande skäl.

[1] För det första är de lokala bostadsmarknaderna idag ofta större än en kommun. Genom ökad arbetspendling och regionförstoring har resandet över kommungränserna och avståndet mellan arbete och bostad ökat. Det finns idag 290 kommuner men uppskattningsvis endast 76 lokala bostadsmarknader, att jämföra med år 1970 då antalet lokala bostadsmarknader har uppskattats till 187. För att få en planering som tillgodoser hela bostadsmarknadens behov och inte endast situationen inom kommungränsen är det logiskt att planeringen delvis flyttas eller ges en komponent som ligger ovanför kommunnivån.

[2] För det andra har det skett en ökad uppdelning i hög- och låginkomst kommuner. Detta kan i viss grad tänkas snedvrida incitament i bostadsplaneringen hos vissa kommuner. Lokala väljare kan exempelvis vara oroade för att ökade inslag av hyresrätter kan ha effekt på fastighetsvärden. Kommunala politiker kan även tänkas vara oroade för att en annorlunda socioekonomisk boendestruktur kan förändra den politiska mandatfördelningen i kommunen till deras nackdel. Sneda incitament kan föranleda kommuner att agera emot vad som från ett nationellt eller regionalt perspektiv är önskvärt och del av målbilden. Genom att ge belöningar till kommuner som följer en önskvärd målbild, eller sanktioner till de som inte gör det, kan sneda incitament korrigeras.

[3] För det tredje påverkas kommuner och andra politiska aktörers prioritering och fokus av de incitament de utsätts för. Genom att skapa en incitamentsstruktur som ger ytterligare skäl att både prioritera kreativa åtgärder för att nå ökad bostadsproduktion och åtgärda bostadssociala frågor så ökas chansen att lösningar söks, hittas och genomförs. Vår modell går här ut på att de övergripande målen sätts på statlig nivå medan det i olika grad är region och kommun som gör detaljbeslut, på så sätt bevaras ett lokalt inflytande och möjlighet att välja olika lösningar.

Mål för en bättre bostadssocial politik
Vi menar att bostadspolitiken inte endast bör handla om att en viss kvantitet nya bostäder skall

byggas utan politiken bör även ha sociala mål. Vi menar här med bostadssociala mål målsättningar som ligger utanför rena produktionsmål - exempel på detta är en rimlig boendestandard i termer av husens livslängd och kvalitet eller att nyproduktion anpassas till de behov som finns genom god mix av upplåtelseformer, bostadstorlek, hyra och målgrupp. En socialdemokratisk bostadspolitik bör syfta till en integrerad stad där människor av olika socioekonomisk status och bakgrund lever blandat snarare än uppdelat i enklaver - om en sådan ambition kan omsättas i uppföljbara mål kan även detta bli en del av den sociala målstyrning vi efterlyser.

Ett förslag med flera olika möjliga utformningar
Vi kan tänka oss olika modeller för hur ett sådant här målsystem skall utformas i detalj. Staten kan exempelvis välja att sätta produktionskvoter och andra mål endast för regioner som sedan i sin tur utformar kvoter och mål för enskilda kommuner. En annan modell är att staten sätter kvoter och mål direkt på kommunal nivå utan regional inblandning. Där emellan kan olika system konstrueras som innehåller olika nivåer av regionalt inflytande. Utöver detta kan förslaget skilja sig på fler sätt som i vilka mål man använder sig av eller vilka sanktioner och belöningar som används. Vi tar ingen ställning i dessa detaljer utan lämnar exakt utformning fritt. Vi tror dock att en generell ökning av det statliga ansvaret hade varit av godo.

Partikongressen föreslås besluta:

A150:1 att Socialdemokraterna verkar för att regeringen skyndsamt utreder möjligheterna för staten att inrätta nyproduktions mål på kommunal eller regional nivå

A150:2 att Socialdemokraterna verkar för att regeringen skyndsamt utreder möjligheterna för staten att inrätta bostadssociala mål för kommunal eller regional nivå

A150:3 att Socialdemokraterna partiet verkar för inrättandet av ett samhällsbyggnadsdepartement med ansvar för bland annat bostadsfrågor

Filip Sjöstrand, S-studenter i Malmö
Malmö arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A151

ULLERUD - FORSHAGA ARBETAREKOMMUN

Ökade investeringar i infrastruktur och bostäder

Under de senaste 30 åren har offentliga investeringar i Sverige under långa perioder legat på en nivå som har varit långt under behoven. I dagsläget är vi på väg åt rätt håll – investeringarna ökar.

Vid första anblicken kan politiker på nationell och regional nivå framstå som offensiva. Men perioderna av låga investeringar gör att nuvarande investeringstakt är för låg. För de löntagare som letar bostad har priserna stigit till alarmerande höga nivåer och prisökningen fortgår. Interregional och regional tågtrafik är svår att lita på. Kollektivtrafikens andel av personresorna och personkilometrarna är liten. Samtidigt har arbetslösheten tillåtits parkera på en skrämmande nivå, vilket i sin tur bidrar till att fler arbetar under osäkra villkor. Sverige behöver öka takten i de offentliga investeringarna.

Trafikinfrastruktur och bostäder lämpar sig särskilt väl som en del i en sådan satsning. Att medborgarna har trygga hem till en rimlig kostnad och att de enkelt kan ta sig mellan hem, arbete och fritidsaktiviteter är en förutsättning för ett jämlikt samhälle. Transport av gods måste kunna ske säkert och smidigt för att samhället ska fungera. Samtidigt är en av vår tids största utmaningar att bygga ett långsiktigt hållbart samhälle. Mer resurssnåla och effektiva transporter och klimatsäkrade bostäder är viktiga faktorer för att nå framgång i den strävan.

Bostäder

Att underskottet på bostäder i Sverige är stort råder det ingen tvekan om. De skenande priserna på bostadsrätter och villor är en indikator, de långa köerna till hyresrätter en annan. Allt för få bostäder har byggts under allt för lång tid. Det går att se en ökad byggtakt de senaste åren, men under en lång period har en bostadsskuld byggts upp. Boverket bedömer i byggbehovsprognosen 2016 att byggbehovet fram till 2025, räknat från 2015, är i storleksordningen 710 000 bostäder. Rapportförfattarna till rapporten Behov av Bostadsbyggande (2015) menar att det handlar om byggvolymer i nivå med miljonprogrammet. En stor andel av behovet ligger dessutom i närtid. Eller som de själva uttrycker det: ”Ett nytt Stockholm behöver byggas inom loppet av sex år.”

Enligt Boverket bor 80 procent av befolkningen i kommuner som uppger att det råder ett underskott på bostäder. Störst är behoven i storstadsregionerna. En stor majoritet av kommunerna uppger dessutom att de har underskott på bostäder för nyanlända. I realiteten är behovet i dagsläget ännu större, till följd av de ökade flyktingströmmarna till Sverige under 2015. Bostadsbristen bör mötas med offensiv politik i form av investeringar. Under 2015 påbörjas bygge av cirka 47 000 bostäder, medan Boverkets prognoser talar om ett behov om cirka 71 000 bostäder. Vi har i rapporten Bygg bort arbetslösheten (2014) räknat ut att ett extra bostadsbyggande om 25 000 bostäder per år skulle medföra en kostnad på 73 miljarder kronor. Till det tillkommer behovet av renovering och klimatomställning av befintliga bostäder, som bör ske i en takt om 60 000 bostäder per år, jämfört med dagens 20 000. En sådan ökad ambition medför en kostnad på 30 miljarder kronor per år.

Trafikinfrastruktur

Sverige är ett glesbefolkat, avlångt och exportberoende land. Med det i åtanke kan det verka rimligt att investeringarna i trafikinfrastrukturen i Sverige skulle ligga på en nivå en bit över snittet jämfört med andra länder inom OECD. Men så är inte fallet, vi ligger bara på en medelmåttig

nivå. Sverige ligger dessutom långt ner på listan jämfört med EU 24 när det gäller utgifter för drift och underhåll. Samtidigt är trafikinfrastrukturen i Sverige en ständig källa till frustration bland medborgarna och näringslivet. Ett par exempel: Avbrott och förseningar i tågtrafik, trångt på vägar, trångt på cykelbanor, begränsningar i regional- och pendeltågstrafik, kapacitetsproblem för anslutande väg och järnväg vid hamnar, längre tider för godstransport på järnväg, med mera. Utöver de mer akuta utmaningarna är det hög tid att kraftigt höja ambitionerna för fler klimatvänliga transporter, både av personer och gods. Precis som på bostadsområdet har vissa höjningar av investeringsnivån på trafikinfrastrukturområdet kommit under senare år. Men det är fortfarande inte på en nivå som räcker till. Våra beräkningar pekar mot ett ytterligare behov av 3 miljarder per år till underhåll av trafikinfrastrukturen och 10 miljarder per år till investeringar i ny trafikinfrastruktur.

Sysselsättningseffekter
De förslag på investeringar som vi tecknar i den här motionen uppgår till 126 miljarder per år. Det är inte en siffra tagen ur luften, utan vad det kostar att möta de utmaningar som finns. I sammanhanget är det viktigt att ha i minnet att kostnaderna är högre än vad de borde behöva vara, eftersom Sverige under lång tid haft perioder av allt för låga investeringar. Under tiden har en investeringsskuld byggts upp som vi nu måste betala av. Våra förslag har givetvis positiva effekter på arbetslösheten. Medan det är svårt att visa på exakt hur stora effekterna blir är det värt att nämna att en tumregel inom byggbranschen är att 1 miljon kronor leder till direkt sysselsättning av en person och indirekt sysselsättning av 0,8 personer i andra branscher. Varje investerad miljard ger alltså 1 800 nya jobb. Våra beräkningar visar att nästan tre av fyra av jobben som skapas inom byggsektorn tillkommer inom LO-sektorn.

Partikongressen föreslås besluta:

A151:1 att Socialdemokraterna under kommande år ska arbeta för ökade investeringar i bostäder och trafikinfrastruktur i linje med det som anförs i motionen

Per Lavén
Ullerud - Forshaga arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A152

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Ökade investeringar i trafikinfrastruktur

Under de senaste 30 åren har offentliga investeringar i Sverige under långa perioder legat på en nivå som har varit långt under behoven. I dagsläget är vi på väg åt rätt håll – investeringarna ökar.

Vid första anblicken kan politiker på nationell och regional nivå framstå som offensiva. Men perioderna av låga investeringar gör att nuvarande investeringstakt är för låg. För de löntagare som letar bostad har priserna stigit till alarmerande höga nivåer och prisökningen fortgår. Interregional och regional tågtrafik är svår att lita på. Kollektivtrafikens andel av personresorna och personkilometrarna är liten. Samtidigt har arbetslösheten tillåtits parkera på en skrämmande nivå, vilket i sin tur bidrar till att fler arbetar under osäkra villkor. Sverige behöver öka takten i de offentliga investeringarna.

Trafikinfrastruktur och bostäder lämpar sig särskilt väl som en del i en sådan satsning. Att medborgarna har trygga hem till en rimlig kostnad och att de enkelt kan ta sig mellan hem, arbete och fritidsaktiviteter är en förutsättning för ett jämlikt samhälle. Transport av gods måste kunna ske säkert och smidigt för att samhället ska fungera. Samtidigt är en av vår tids största utmaningar att bygga ett långsiktigt hållbart samhälle. Mer resurssnåla och effektiva transporter och klimatsäkrade bostäder är viktiga faktorer för att nå framgång i den strävan.

Bostäder

Att underskottet på bostäder i Sverige är stort råder det ingen tvekan om. De skenande priserna på bostadsrätter och villor är en indikator, de långa köerna till hyresrätter en annan. Allt för få bostäder har byggts under allt för lång tid. Det går att se en ökad byggtakt de senaste åren, men under en lång period har en bostadsskuld byggts upp. Boverket bedömer i byggbehovsprognosen 2016 att byggbehovet fram till 2025, räknat från 2015, är i storleksordningen 710 000 bostäder. Rapportförfattarna till rapporten Behov av Bostadsbyggande (2015) menar att det handlar om byggvolymer i nivå med miljonprogrammet. En stor andel av behovet ligger dessutom i närtid. Eller som de själva uttrycker det: ”Ett nytt Stockholm behöver byggas inom loppet av sex år.”

Enligt Boverket bor 80 procent av befolkningen i kommuner som uppger att det råder ett underskott på bostäder. Störst är behoven i storstadsregionerna. En stor majoritet av kommunerna uppger dessutom att de har underskott på bostäder för nyanlända. I realiteten är behovet i dagsläget ännu större, till följd av de ökade flyktingströmmarna till Sverige under 2015.

Bostadsbristen bör mötas med offensiv politik i form av investeringar. Under 2015 påbörjas bygge av cirka 47 000 bostäder, medan Boverkets prognoser talar om ett behov om cirka 71 000 bostäder. 6F har i rapporten Bygg bort arbetslösheten (2014) räknat ut att ett extra bostadsbyggande om 25 000 bostäder per år skulle medföra en kostnad på 73 miljarder kronor. Till det tillkommer behovet av renovering och klimatomställning av befintliga bostäder, som bör ske i en takt om 60 000 bostäder per år, jämfört med dagens 20 000. En sådan ökad ambition medför en kostnad på 30 miljarder kronor per år.

Trafikinfrastruktur

Sverige är ett glesbefolkat, avlångt och exportberoende land. Med det i åtanke kan det verka rimligt att investeringarna i trafikinfrastrukturen i Sverige skulle ligga på en nivå en bit över snittet

jämfört med andra länder inom OECD. Men så är inte fallet, vi ligger bara på en medelmåttig nivå. Sverige ligger dessutom långt ner på listan jämfört med EU 24 när det gäller utgifter för drift och underhåll. Samtidigt är trafikinfrastrukturen i Sverige en ständig källa till frustration bland medborgarna och näringslivet. Ett par exempel: Avbrott och förseningar i tågtrafik, trångt på vägar, trångt på cykelbanor, begränsningar i regional- och pendeltågstrafik, kapacitetsproblem för anslutande väg och järnväg vid hamnar, längre tider för godstransport på järnväg, med mera. Utöver de mer akuta utmaningarna är det hög tid att kraftigt höja ambitionerna för fler klimatvänliga transporter, både av personer och gods. Precis som på bostadsområdet har vissa höjningar av investeringsnivån på trafikinfrastrukturområdet kommit under senare år. Men det är fortfarande inte på en nivå som räcker till. Våra beräkningar pekar mot ett ytterligare behov av 3 miljarder per år till underhåll av trafikinfrastrukturen och 10 miljarder per år till investeringar i ny trafikinfrastruktur.

Sysselsättningseffekter
De förslag på investeringar som vi tecknar i den här motionen uppgår till 126 miljarder per år. Det är inte en siffra tagen ur luften, utan vad det kostar att möta de utmaningar som finns. I sammanhanget är det viktigt att ha i minnet att kostnaderna är högre än vad de borde behöva vara, eftersom Sverige under lång tid haft perioder av allt för låga investeringar. Under tiden har en investeringsskuld byggts upp som vi nu måste betala av. Våra förslag har givetvis positiva effekter på arbetslösheten. Medan det är svårt att visa på exakt hur stora effekterna blir är det värt att nämna att en tumregel inom byggbranschen är att 1 miljon kronor leder till direkt sysselsättning av en person och indirekt sysselsättning av 0,8 personer i andra branscher. Varje investerad miljard ger alltså 1 800 nya jobb. Våra beräkningar visar att nästan tre av fyra av jobben som skapas inom byggsektorn tillkommer inom LO-sektorn.

Partikongressen föreslås besluta:

A152:1 att Socialdemokraterna under kommande år ska arbeta för ökade investeringar i bostäder och trafikinfrastruktur i linje med det som anförs i motionen

Fackliga Samhällsbyggarna Socialdemokratisk förening
Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A153

TORSBY - NORDVÄRMLANDS ARBETAREKOMMUN

Ökade investeringar i trafikinfrastruktur och bostäder

Under de senaste 30 åren har offentliga investeringar i Sverige under långa perioder legat på en nivå som har varit långt under behoven. I dagsläget är vi på väg åt rätt håll – investeringarna ökar.

Vid första anblicken kan politiker på nationell och regional nivå framstå som offensiva. Men perioderna av låga investeringar gör att nuvarande investeringstakt är för låg. För de löntagare som letar bostad har priserna stigit till alarmerande höga nivåer och prisökningen fortgår. Interregional och regional tågtrafik är svår att lita på. Kollektivtrafikens andel av personresorna och personkilometrarna är liten. Samtidigt har arbetslösheten tillåtits parkera på en skrämmande nivå, vilket i sin tur bidrar till att fler arbetar under osäkra villkor. Sverige behöver öka takten i de offentliga investeringarna.

Trafikinfrastruktur och bostäder lämpar sig särskilt väl som en del i en sådan satsning. Att medborgarna har trygga hem till en rimlig kostnad och att de enkelt kan ta sig mellan hem, arbete och fritidsaktiviteter är en förutsättning för ett jämlikt samhälle. Transport av gods måste kunna ske säkert och smidigt för att samhället ska fungera. Samtidigt är en av vår tids största utmaningar att bygga ett långsiktigt hållbart samhälle. Mer resurssnåla och effektiva transporter och klimatsäkrade bostäder är viktiga faktorer för att nå framgång i den strävan.

Bostäder

Att underskottet på bostäder i Sverige är stort råder det ingen tvekan om. De skenande priserna på bostadsrätter och villor är en indikator, de långa köerna till hyresrätter en annan. Allt för få bostäder har byggts under allt för lång tid. Det går att se en ökad byggtakt de senaste åren, men under en lång period har en bostadsskuld byggts upp. Boverket bedömer i byggbehovsprognosen 2016 att byggbehovet fram till 2025, räknat från 2015, är i storleksordningen 710 000 bostäder. Rapportförfattarna till rapporten Behov av Bostadsbyggande (2015) menar att det handlar om byggvolymer i nivå med miljonprogrammet. En stor andel av behovet ligger dessutom i närtid. Eller som de själva uttrycker det: ”Ett nytt Stockholm behöver byggas inom loppet av sex år.” Enligt Boverket bor 80 procent av befolkningen i kommuner som uppger att det råder ett underskott på bostäder. Störst är behoven i storstadsregionerna. En stor majoritet av kommunerna uppger dessutom att de har underskott på bostäder för nyanlända. I realiteten är behovet i dagsläget ännu större, till följd av de ökade flyktingströmmarna till Sverige under 2015. Bostadsbristen bör mötas med offensiv politik i form av investeringar. Under 2015 påbörjas bygge av cirka 47 000 bostäder, medan Boverkets prognoser talar om ett behov om cirka 71 000 bostäder. Vi har i rapporten Bygg bort arbetslösheten (2014) räknat ut att ett extra bostadsbyggande om 25 000 bostäder per år skulle medföra en kostnad på 73 miljarder kronor. Till det tillkommer behovet av renovering och klimatomställning av befintliga bostäder, som bör ske i en takt om 60 000 bostäder per år, jämfört med dagens 20 000. En sådan ökad ambition medför en kostnad på 30 miljarder kronor per år.

Trafikinfrastruktur

Sverige är ett glesbefolkat, avlångt och exportberoende land. Med det i åtanke kan det verka rimligt att investeringarna i trafikinfrastrukturen i Sverige skulle ligga på en nivå en bit över snittet jämfört med andra länder inom OECD. Men så är inte fallet, vi ligger bara på en medelmåttig

nivå. Sverige ligger dessutom långt ner på listan jämfört med EU 24 när det gäller utgifter för drift och underhåll. Samtidigt är trafikinfrastrukturen i Sverige en ständig källa till frustration bland medborgarna och näringslivet. Ett par exempel: Avbrott och förseningar i tågtrafik, trångt på vägar, trångt på cykelbanor, begränsningar i regional- och pendeltågstrafik, kapacitetsproblem för anslutande väg och järnväg vid hamnar, längre tider för godstransport på järnväg, med mera. Utöver de mer akuta utmaningarna är det hög tid att kraftigt höja ambitionerna för fler klimatvänliga transporter, både av personer och gods. Precis som på bostadsområdet har vissa höjningar av investeringsnivån på trafikinfrastrukturområdet kommit under senare år. Men det är fortfarande inte på en nivå som räcker till. Våra beräkningar pekar mot ett ytterligare behov av 3 miljarder per år till underhåll av trafikinfrastrukturen och 10 miljarder per år till investeringar i ny trafikinfrastruktur.

Sysselsättningseffekter
De förslag på investeringar som vi tecknar i den här motionen uppgår till 126 miljarder per år. Det är inte en siffra tagen ur luften, utan vad det kostar att möta de utmaningar som finns. I sammanhanget är det viktigt att ha i minnet att kostnaderna är högre än vad de borde behöva vara, eftersom Sverige under lång tid haft perioder av allt för låga investeringar. Under tiden har en investeringsskuld byggts upp som vi nu måste betala av. Våra förslag har givetvis positiva effekter på arbetslösheten. Medan det är svårt att visa på exakt hur stora effekterna blir är det värt att nämna att en tumregel inom byggbranschen är att 1 miljon kronor leder till direkt sysselsättning av en person och indirekt sysselsättning av 0,8 personer i andra branscher. Varje investerad miljard ger alltså 1 800 nya jobb. Våra beräkningar visar att nästan tre av fyra av jobben som skapas inom byggsektorn tillkommer inom LO-sektorn.

Partikongressen föreslås besluta:

A153:1 att Socialdemokraterna under kommande år ska arbeta för ökade investeringar i bostäder och trafikinfrastruktur i linje med det som anförs i motionen

Stanley Nilsson
Torsby - Nordvärmlands arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A154

KRISTINEHAMNS ARBETAREKOMMUN

Ökade investeringar i trafikinfrastruktur och bostäder

Under de senaste 30 åren har offentliga investeringar i Sverige under långa perioder legat på en nivå som har varit långt under behoven. I dagsläget är vi på väg åt rätt håll – investeringarna ökar.

Vid första anblicken kan politiker på nationell och regional nivå framstå som offensiva. Men perioderna av låga investeringar gör att nuvarande investeringstakt är för låg. För de löntagare som letar bostad har priserna stigit till alarmerande höga nivåer och prisökningen fortgår. Interregional och regional tågtrafik är svår att lita på. Kollektivtrafikens andel av personresorna och personkilometrarna är liten. Samtidigt har arbetslösheten tillåtits parkera på en skrämmande nivå, vilket i sin tur bidrar till att fler arbetar under osäkra villkor. Sverige behöver öka takten i de offentliga investeringarna.

Trafikinfrastruktur och bostäder lämpar sig särskilt väl som en del i en sådan satsning. Att medborgarna har trygga hem till en rimlig kostnad och att de enkelt kan ta sig mellan hem, arbete och fritidsaktiviteter är en förutsättning för ett jämlikt samhälle. Transport av gods måste kunna ske säkert och smidigt för att samhället ska fungera. Samtidigt är en av vår tids största utmaningar att bygga ett långsiktigt hållbart samhälle. Mer resurssnåla och effektiva transporter och klimatsäkrade bostäder är viktiga faktorer för att nå framgång i den strävan.

Bostäder

Att underskottet på bostäder i Sverige är stort råder det ingen tvekan om. De skenande priserna på bostadsrätter och villor är en indikator, de långa köerna till hyresrätter en annan. Allt för få bostäder har byggts under allt för lång tid. Det går att se en ökad byggtakt de senaste åren, men under en lång period har en bostadsskuld byggts upp. Boverket bedömer i byggbehovsprognosen 2016 att byggbehovet fram till 2025, räknat från 2015, är i storleksordningen 710 000 bostäder. Rapportförfattarna till rapporten Behov av Bostadsbyggande (2015) menar att det handlar om byggvolymer i nivå med miljonprogrammet. En stor andel av behovet ligger dessutom i närtid. Eller som de själva uttrycker det: ”Ett nytt Stockholm behöver byggas inom loppet av sex år”.

Enligt Boverket bor 80 procent av befolkningen i kommuner som uppger att det råder ett underskott på bostäder. Störst är behoven i storstadsregionerna. En stor majoritet av kommunerna uppger dessutom att de har underskott på bostäder för nyanlända. I realiteten är behovet i dagsläget ännu större, till följd av de ökade flyktingströmmarna till Sverige under 2015. Bostadsbristen bör mötas med offensiv politik i form av investeringar. Under 2015 påbörjas bygge av cirka 47 000 bostäder, medan Boverkets prognoser talar om ett behov om cirka 71 000 bostäder. Vi har i rapporten Bygg bort arbetslösheten (2014) räknat ut att ett extra bostadsbyggande om 25 000 bostäder per år skulle medföra en kostnad på 73 miljarder kronor. Till det tillkommer behovet av renovering och klimatomställning av befintliga bostäder, som bör ske i en takt om 60 000 bostäder per år, jämfört med dagens 20 000. En sådan ökad ambition medför en kostnad på 30 miljarder kronor per år.

Trafikinfrastruktur

Sverige är ett glesbefolkat, avlångt och exportberoende land. Med det i åtanke kan det verka rimligt att investeringarna i trafikinfrastrukturen i Sverige skulle ligga på en nivå en bit över snittet jämfört med andra länder inom OECD. Men så är inte fallet, vi ligger bara på en medelmåttig

nivå. Sverige ligger dessutom långt ner på listan jämfört med EU 24 när det gäller utgifter för drift och underhåll. Samtidigt är trafikinfrastrukturen i Sverige en ständig källa till frustration bland medborgarna och näringslivet.

Ett par exempel: Avbrott och förseningar i tågtrafik, trångt på vägar, trångt på cykelbanor, begränsningar i regional- och pendeltågstrafik, kapacitetsproblem för anslutande väg och järnväg vid hamnar, längre tider för godstransport på järnväg, med mera. Utöver de mer akuta utmaningarna är det hög tid att kraftigt höja ambitionerna för fler klimatvänliga transporter, både av personer och gods. Precis som på bostadsområdet har vissa höjningar av investeringsnivån på trafikinfrastrukturområdet kommit under senare år. Men det är fortfarande inte på en nivå som räcker till. Våra beräkningar pekar mot ett ytterligare behov av 3 miljarder per år till underhåll av trafikinfrastrukturen och 10 miljarder per år till investeringar i ny trafikinfrastruktur.

Sysselsättningseffekter
De förslag på investeringar som vi tecknar i den här motionen uppgår till 126 miljarder per år. Det är inte en siffra tagen ur luften, utan vad det kostar att möta de utmaningar som finns. I sammanhanget är det viktigt att ha i minnet att kostnaderna är högre än vad de borde behöva vara, eftersom Sverige under lång tid haft perioder av allt för låga investeringar. Under tiden har en investeringsskuld byggts upp som vi nu måste betala av. Våra förslag har givetvis positiva effekter på arbetslösheten. Medan det är svårt att visa på exakt hur stora effekterna blir är det värt att nämna att en tumregel inom byggbranschen är att 1 miljon kronor leder till direkt sysselsättning av en person och indirekt sysselsättning av 0,8 personer i andra branscher. Varje investerad miljard ger alltså 1 800 nya jobb. Våra beräkningar visar att nästan tre av fyra av jobben som skapas inom byggsektorn tillkommer inom LO-sektorn.

Partikongressen föreslås besluta:

A154:1 att Socialdemokraterna under kommande åren ska arbeta för ökade investeringar i bostäder och trafikinfrastruktur i linje med det som anförs i motionen

Thomas Andersson
Kristinehamns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A155

VALLENTUNA ARBETAREKOMMUN

Ökade investeringar i trafikinfrastruktur och bostäder

Under de senaste 30 åren har offentliga investeringar i Sverige under långa perioder legat på en nivå som har varit långt under behoven. I dagsläget är vi på väg åt rätt håll – investeringarna ökar.

Vid första anblicken kan politiker på nationell och regional nivå framstå som offensiva.

Men perioderna av låga investeringar gör att nuvarande investeringstakt är för låg. För de löntagare som letar bostad har priserna stigit till alarmerande höga nivåer och prisökningen fortgår. Interregional och regional tågtrafik är svår att lita på. Kollektivtrafikens andel av personresorna och personkilometrarna är liten. Samtidigt har arbetslösheten tillåtits parkera på en skrämmande nivå, vilket i sin tur bidrar till att fler arbetar under osäkra villkor. Sverige behöver öka takten i de offentliga investeringarna.

Trafikinfrastruktur och bostäder lämpar sig särskilt väl som en del i en sådan satsning.

Att medborgarna har trygga hem till en rimlig kostnad och att de enkelt kan ta sig mellan hem, arbete och fritidsaktiviteter är en förutsättning för ett jämlikt samhälle. Transport av gods måste kunna ske säkert och smidigt för att samhället ska fungera. Samtidigt är en av vår tids största utmaningar att bygga ett långsiktigt hållbart samhälle. Mer resurssnåla och effektiva transporter och klimatsäkrade bostäder är viktiga faktorer för att nå framgång i den strävan.

Bostäder
Att underskottet på bostäder i Sverige är stort råder det ingen tvekan om. De skenande priserna på bostadsrätter och villor är en indikator, de långa köerna till hyresrätter en annan.

Allt för få bostäder har byggts under allt för lång tid. Det går att se en ökad byggtakt de senaste åren, men under en lång period har en bostadsskuld byggts upp. Boverket bedömer i byggbehovsprognosen 2016 att byggbehovet fram till 2025, räknat från 2015, är i storleksordningen 710 000 bostäder. Rapportförfattarna till rapporten Behov av Bostadsbyggande (2015) menar att det handlar om byggvolymer i nivå med miljonprogrammet. En stor andel av behovet ligger dessutom i närtid.

Eller som de själva uttrycker det: ”Ett nytt Stockholm behöver byggas inom loppet av sex år.”

Enligt Boverket bor 80 procent av befolkningen i kommuner som uppger att det råder ett underskott på bostäder. Störst är behoven i storstadsregionerna. En stor majoritet av kommunerna uppger dessutom att de har underskott på bostäder för nyanlända. I realiteten är behovet i dagsläget ännu större, till följd av de ökade flyktingströmmarna till Sverige under 2015.

Bostadsbristen bör mötas med offensiv politik i form av investeringar. Under 2015 påbörjas bygge av cirka 47 000 bostäder, medan Boverkets prognoser talar om ett behov om cirka 71 000 bostäder. Vi har i rapporten Bygg bort arbetslösheten (2014) räknat ut att ett extra bostadsbyggande om 25 000 bostäder per år skulle medföra en kostnad på 73 miljarder kronor.

Till det tillkommer behovet av renovering och klimatomställning av befintliga bostäder, som bör ske i en takt om 60 000 bostäder per år, jämfört med dagens 20 000. En sådan ökad ambition medför en kostnad på 30 miljarder kronor per år.

Trafikinfrastruktur
Sverige är ett glesbefolkat, avlångt och exportberoende land. Med det i åtanke kan det verka rimligt att investeringarna i trafikinfrastrukturen i Sverige skulle ligga på en nivå en bit över snittet jämfört med andra länder inom OECD. Men så är inte fallet, vi ligger bara på en medelmåttig nivå. Sverige ligger dessutom långt ner på listan jämfört med EU 24 när det gäller utgifter för drift och underhåll.

Samtidigt är trafikinfrastrukturen i Sverige en ständig källa till frustration bland medborgarna och näringslivet. Ett par exempel: Avbrott och förseningar i tågtrafik, trångt på vägar, trångt på cykelbanor, begränsningar i regional- och pendeltågstrafik, kapacitetsproblem för anslutande väg och järnväg vid hamnar, längre tider för godstransport på järnväg, med mera. Utöver de mer akuta utmaningarna är det hög tid att kraftigt höja ambitionerna för fler klimatvänliga transporter, både av personer och gods. Precis som på bostadsområdet har vissa höjningar av investeringsnivån på trafikinfrastrukturområdet kommit under senare år. Men det är fortfarande inte på en nivå som räcker till. Våra beräkningar pekar mot ett ytterligare behov av 3 miljarder per år till underhåll av trafikinfrastrukturen och 10 miljarder per år till investeringar i ny trafikinfrastruktur.

Sysselsättningseffekter
De förslag på investeringar som vi tecknar i den här motionen uppgår till 126 miljarder per år. Det är inte en siffra tagen ur luften, utan vad det kostar att möta de utmaningar som finns.

I sammanhanget är det viktigt att ha i minnet att kostnaderna är högre än vad de borde behöva vara, eftersom Sverige under lång tid haft perioder av allt för låga investeringar. Under tiden har en investeringsskuld byggts upp som vi nu måste betala av.

Våra förslag har givetvis positiva effekter på arbetslösheten. Medan det är svårt att visa på exakt hur stora effekterna blir är det värt att nämna att en tumregel inom byggbranschen är att 1 miljon kronor leder till direkt sysselsättning av en person och indirekt sysselsättning av 0,8 personer i andra branscher. Varje investerad miljard ger alltså 1 800 nya jobb. Våra beräkningar visar att nästan tre av fyra av jobben som skapas inom byggsektorn tillkommer inom LO-sektorn.

Partikongressen föreslås besluta:

A155:1 att Socialdemokraterna under kommande år ska arbeta för ökade investeringar i bostäder och trafikinfrastruktur i linje med det som anförs i motionen

Henrik Hedman
Vallentuna arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A156

UDDEVALLA ARBETAREKOMMUN

Ökade investeringar i trafikinfrastruktur och bostäder

Under de senaste 30 åren har offentliga investeringar i Sverige under långa perioder legat på en nivå som har varit långt under behoven. I dagsläget är vi på väg åt rätt håll – investeringarna ökar.

Vid första anblicken kan politiker på nationell och regional nivå framstå som offensiva.

Men perioderna av låga investeringar gör att nuvarande investeringstakt är för låg. För de löntagare som letar bostad har priserna stigit till alarmerande höga nivåer och prisökningen fortgår. Interregional och regional tågtrafik är svår att lita på. Kollektivtrafikens andel av personresorna och personkilometrarna är liten. Samtidigt har arbetslösheten tillåtits parkera på en skrämmande nivå, vilket i sin tur bidrar till att fler arbetar under osäkra villkor. Sverige behöver öka takten i de offentliga investeringarna.

Trafikinfrastruktur och bostäder lämpar sig särskilt väl som en del i en sådan satsning.

Att medborgarna har trygga hem till en rimlig kostnad och att de enkelt kan ta sig mellan hem, arbete och fritidsaktiviteter är en förutsättning för ett jämlikt samhälle. Transport av gods måste kunna ske säkert och smidigt för att samhället ska fungera. Samtidigt är en av vår tids största utmaningar att bygga ett långsiktigt hållbart samhälle. Mer resurssnåla och effektiva transporter och klimatsäkrade bostäder är viktiga faktorer för att nå framgång i den strävan.

Bostäder
Att underskottet på bostäder i Sverige är stort råder det ingen tvekan om. De skenande priserna på bostadsrätter och villor är en indikator, de långa köerna till hyresrätter en annan.

Allt för få bostäder har byggts under allt för lång tid. Det går att se en ökad byggtakt de senaste åren, men under en lång period har en bostadsskuld byggts upp. Boverket bedömer i byggbehovsprognosen 2016 att byggbehovet fram till 2025, räknat från 2015, är i storleksordningen 710 000 bostäder. Rapportförfattarna till rapporten Behov av Bostadsbyggande (2015) menar att det handlar om byggvolymer i nivå med miljonprogrammet. En stor andel av behovet ligger dessutom i närtid.

Eller som de själva uttrycker det: ”Ett nytt Stockholm behöver byggas inom loppet av sex år.”

Enligt Boverket bor 80 procent av befolkningen i kommuner som uppger att det råder ett underskott på bostäder. Störst är behoven i storstadsregionerna. En stor majoritet av kommunerna uppger dessutom att de har underskott på bostäder för nyanlända. I realiteten är behovet i dagsläget ännu större, till följd av de ökade flyktingströmmarna till Sverige under 2015.

Bostadsbristen bör mötas med offensiv politik i form av investeringar. Under 2015 påbörjas bygge av cirka 47 000 bostäder, medan Boverkets prognoser talar om ett behov om cirka 71 000 bostäder. Vi har i rapporten Bygg bort arbetslösheten (2014) räknat ut att ett extra bostadsbyggande om 25 000 bostäder per år skulle medföra en kostnad på 73 miljarder kronor.

Till det tillkommer behovet av renovering och klimatomställning av befintliga bostäder, som bör ske i en takt om 60 000 bostäder per år, jämfört med dagens 20 000. En sådan ökad ambition medför en kostnad på 30 miljarder kronor per år.

Trafikinfrastruktur
Sverige är ett glesbefolkat, avlångt och exportberoende land. Med det i åtanke kan det verka rimligt att investeringarna i trafikinfrastrukturen i Sverige skulle ligga på en nivå en bit över snittet jämfört med andra länder inom OECD. Men så är inte fallet, vi ligger bara på en medelmåttig nivå. Sverige ligger dessutom långt ner på listan jämfört med EU 24 när det gäller utgifter för drift och underhåll.

Samtidigt är trafikinfrastrukturen i Sverige en ständig källa till frustration bland medborgarna och näringslivet. Ett par exempel: Avbrott och förseningar i tågtrafik, trångt på vägar, trångt på cykelbanor, begränsningar i regional- och pendeltågstrafik, kapacitetsproblem för anslutande väg och järnväg vid hamnar, längre tider för godstransport på järnväg, med mera. Utöver de mer akuta utmaningarna är det hög tid att kraftigt höja ambitionerna för fler klimatvänliga transporter, både av personer och gods. Precis som på bostadsområdet har vissa höjningar av investeringsnivån på trafikinfrastrukturområdet kommit under senare år. Men det är fortfarande inte på en nivå som räcker till. Våra beräkningar pekar mot ett ytterligare behov av 3 miljarder per år till underhåll av trafikinfrastrukturen och 10 miljarder per år till investeringar i ny trafikinfrastruktur.

Sysselsättningseffekter
De förslag på investeringar som vi tecknar i den här motionen uppgår till 126 miljarder per år. Det är inte en siffra tagen ur luften, utan vad det kostar att möta de utmaningar som finns.

I sammanhanget är det viktigt att ha i minnet att kostnaderna är högre än vad de borde behöva vara, eftersom Sverige under lång tid haft perioder av allt för låga investeringar. Under tiden har

en investeringsskuld byggts upp som vi nu måste betala av.

Våra förslag har givetvis positiva effekter på arbetslösheten. Medan det är svårt att visa på exakt hur stora effekterna blir är det värt att nämna att en tumregel inom byggbranschen är att 1 miljon kronor leder till direkt sysselsättning av en person och indirekt sysselsättning av 0,8 personer i andra branscher. Varje investerad miljard ger alltså 1 800 nya jobb. Våra beräkningar visar att nästan tre av fyra av jobben som skapas inom byggsektorn tillkommer inom LO-sektorn

Partikongressen föreslås besluta:

A156:1 att Socialdemokraterna under kommande år ska arbeta för ökade investeringar i bostäder och trafikinfrastruktur i linje med det som anförs i motionen

Stefan Skoglund
Uddevalla arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A157

SKURUPS ARBETAREKOMMUN

Ökade investeringar i trafikinfrastruktur och bostäder!

Under de senaste 30 åren har offentliga investeringar i Sverige under långa perioder legat på en nivå som har varit långt under behoven. I dagsläget är vi på väg åt rätt håll – investeringarna ökar.

Vid första anblicken kan politiker på nationell och regional nivå framstå som offensiva. Men perioderna av låga investeringar gör att nuvarande investeringstakt är för låg. För de löntagare som letar bostad har priserna stigit till alarmerande höga nivåer och prisökningen fortgår. Interregional och regional tågtrafik är svår att lita på. Kollektivtrafikens andel av personresorna och personkilometrarna är liten. Samtidigt har arbetslösheten tillåtits parkera på en skrämmande nivå, vilket i sin tur bidrar till att fler arbetar under osäkra villkor. Sverige behöver öka takten i de offentliga investeringarna.

Trafikinfrastruktur och bostäder lämpar sig särskilt väl som en del i en sådan satsning. Att medborgarna har trygga hem till en rimlig kostnad och att de enkelt kan ta sig mellan hem, arbete och fritidsaktiviteter är en förutsättning för ett jämlikt samhälle. Transport av gods måste kunna ske säkert och smidigt för att samhället ska fungera. Samtidigt är en av vår tids största utmaningar att bygga ett långsiktigt hållbart samhälle. Mer resurssnåla och effektiva transporter och klimatsäkrade bostäder är viktiga faktorer för att nå framgång i den strävan.

Bostäder

Att underskottet på bostäder i Sverige är stort råder det ingen tvekan om. De skenande priserna på bostadsrätter och villor är en indikator, de långa köerna till hyresrätter en annan. Allt för få bostäder har byggts under allt för lång tid. Det går att se en ökad byggtakt de senaste åren, men under en lång period har en bostadsskuld byggts upp. Boverket bedömer i byggbehovsprognosen 2016 att byggbehovet fram till 2025, räknat från 2015, är i storleksordningen 710 000 bostäder. Rapportförfattarna till rapporten Behov av Bostadsbyggande (2015) menar att det handlar om byggvolymer i nivå med miljonprogrammet. En stor andel av behovet ligger dessutom i närtid. Eller som de själva uttrycker det: ”Ett nytt Stockholm behöver byggas inom loppet av sex år.” Enligt Boverket bor 80 procent av befolkningen i kommuner som uppger att det råder ett underskott på bostäder. Störst är behoven i storstadsregionerna. En stor majoritet av kommunerna uppger dessutom att de har underskott på bostäder för nyanlända. I realiteten är behovet i dagsläget ännu större, till följd av de ökade flyktingströmmarna till Sverige under 2015.

Bostadsbristen bör mötas med offensiv politik i form av investeringar. Under 2015 påbörjas bygge av cirka 47 000 bostäder, medan Boverkets prognoser talar om ett behov om cirka 71 000 bostäder. Vi har i rapporten Bygg bort arbetslösheten (2014) räknat ut att ett extra bostadsbyggande om 25 000 bostäder per år skulle medföra en kostnad på 73 miljarder kronor. Till det tillkommer behovet av renovering och klimatomställning av befintliga bostäder, som bör ske i en takt om 60 000 bostäder per år, jämfört med dagens 20 000. En sådan ökad ambition medför en kostnad på 30 miljarder kronor per år.

Trafikinfrastruktur

Sverige är ett glesbefolkat, avlångt och exportberoende land. Med det i åtanke kan det verka rimligt att investeringarna i trafikinfrastrukturen i Sverige skulle ligga på en nivå en bit över snittet jämfört med andra länder inom OECD. Men så är inte fallet, vi ligger bara på en medelmåttig nivå. Sverige ligger dessutom långt ner på listan jämfört med EU 24 när det gäller utgifter för drift och underhåll. Samtidigt är trafikinfrastrukturen i Sverige en ständig källa till frustration bland medborgarna och näringslivet. Ett par exempel: Avbrott och förseningar i tågtrafik, trångt på vägar, trångt på cykelbanor, begränsningar i regional- och pendeltågstrafik, kapacitetsproblem för anslutande väg och järnväg vid hamnar, längre tider för godstransport på järnväg, med mera. Utöver de mer akuta utmaningarna är det hög tid att kraftigt höja ambitionerna för fler klimatvänliga transporter, både av personer och gods. Precis som på bostadsområdet har vissa höjningar av investeringsnivån på trafikinfrastrukturområdet kommit under senare år. Men det är fortfarande inte på en nivå som räcker till. Våra beräkningar pekar mot ett ytterligare behov av 3 miljarder per år till underhåll av trafikinfrastrukturen och 10 miljarder per år till investeringar i ny trafikinfrastruktur.

Sysselsättningseffekter

De förslag på investeringar som vi tecknar i den här motionen uppgår till 126 miljarder per år. Det är inte en siffra tagen ur luften, utan vad det kostar att möta de utmaningar som finns. I sammanhanget är det viktigt att ha i minnet att kostnaderna är högre än vad de borde behöva

vara, eftersom Sverige under lång tid haft perioder av allt för låga investeringar. Under tiden har en investeringsskuld byggts upp som vi nu måste betala av.

Våra förslag har givetvis positiva effekter på arbetslösheten. Medan det är svårt att visa på exakt hur stora effekterna blir är det värt att nämna att en tumregel inom byggbranschen är att 1 miljon kronor leder till direkt sysselsättning av en person och indirekt sysselsättning av 0,8 personer i andra branscher. Varje investerad miljard ger alltså 1 800 nya jobb. Våra beräkningar visar att nästan tre av fyra av jobben som skapas inom byggsektorn tillkommer inom LO-sektorn.

Partikongressen föreslås besluta:

A157:1 att Socialdemokraterna under kommande år ska arbeta för ökade investeringar i bostäder och trafikinfrastruktur i linje med det som anförs i motionen

Byggfackens S-förening
Skurups arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A158

HUDDINGE ARBETAREKOMMUN

Ökade investeringar i trafikinfrastruktur och bostäder!

Under de senaste 30 åren har offentliga investeringar i Sverige under långa perioder legat på en nivå som har varit långt under behoven. I dagsläget är vi på väg åt rätt håll – investeringarna ökar.

Vid första anblicken kan politiker på nationell och regional nivå framstå som offensiva. Men perioderna av låga investeringar gör att nuvarande investeringstakt är för låg. För de löntagare som letar bostad har priserna stigit till alarmerande höga nivåer och prisökningen fortgår. Interregional och regional tågtrafik är svår att lita på. Kollektivtrafikens andel av personresorna och personkilometrarna är liten. Samtidigt har arbetslösheten tillåtits parkera på en skrämmande nivå, vilket i sin tur bidrar till att fler arbetar under osäkra villkor. Sverige behöver öka takten i de offentliga investeringarna.

Trafikinfrastruktur och bostäder lämpar sig särskilt väl som en del i en sådan satsning. Att medborgarna har trygga hem till en rimlig kostnad och att de enkelt kan ta sig mellan hem, arbete och fritidsaktiviteter är en förutsättning för ett jämlikt samhälle. Transport av gods måste kunna ske säkert och smidigt för att samhället ska fungera. Samtidigt är en av vår tids största utmaningar att bygga ett långsiktigt hållbart samhälle. Mer resurssnåla och effektiva transporter och klimatsäkrade bostäder är viktiga faktorer för att nå framgång i den strävan.

Bostäder

Att underskottet på bostäder i Sverige är stort råder det ingen tvekan om. De skenande priserna på bostadsrätter och villor är en indikator, de långa köerna till hyresrätter en annan. Allt för få bostäder har byggts under allt för lång tid. Det går att se en ökad byggtakt de senaste åren, men under en lång period har en bostadsskuld byggts upp. Boverket bedömer i byggbehovsprognosen 2016 att byggbehovet fram till 2025, räknat från 2015, är i storleksordningen 710 000 bostäder. Rapportförfattarna till rapporten Behov av Bostadsbyggande (2015) menar att det handlar om byggvolymer i nivå med miljonprogrammet. En stor andel av behovet ligger dessutom i närtid. Eller som de själva uttrycker det: ”Ett nytt Stockholm behöver byggas inom loppet av sex år.”

Enligt Boverket bor 80 procent av befolkningen i kommuner som uppger att det råder ett underskott på bostäder. Störst är behoven i storstadsregionerna. En stor majoritet av kommunerna uppger dessutom att de har underskott på bostäder för nyanlända. I realiteten är behovet i dagsläget ännu större, till följd av de ökade flyktingströmmarna till Sverige under 2015.

Bostadsbristen bör mötas med offensiv politik i form av investeringar. Under 2015 påbörjas bygge av cirka 47 000 bostäder, medan Boverkets prognoser talar om ett behov om cirka 71 000 bostäder. Vi har i rapporten Bygg bort arbetslösheten (2014) räknat ut att ett extra bostadsbyggande om 25 000 bostäder per år skulle medföra en kostnad på 73 miljarder kronor. Till det tillkommer behovet av renovering och klimatomställning av befintliga bostäder, som bör ske i en takt om 60 000 bostäder per år, jämfört med dagens 20 000. En sådan ökad ambition medför en kostnad på 30 miljarder kronor per år.

Trafikinfrastruktur

Sverige är ett glesbefolkat, avlångt och exportberoende land. Med det i åtanke kan det verka rimligt att investeringarna i trafikinfrastrukturen i Sverige skulle ligga på en nivå en bit över snittet jämfört med andra länder inom OECD. Men så är inte fallet, vi ligger bara på en medelmåttig nivå. Sverige ligger dessutom långt ner på listan jämfört med EU 24 när det gäller utgifter för drift och underhåll.

Samtidigt är trafikinfrastrukturen i Sverige en ständig källa till frustration bland medborgarna och näringslivet. Ett par exempel: Avbrott och förseningar i tågtrafik, trångt på vägar, trångt på cykelbanor, begränsningar i regional- och pendeltågstrafik, kapacitetsproblem för anslutande väg och järnväg vid hamnar, längre tider för godstransport på järnväg, med mera. Utöver de mer akuta utmaningarna är det hög tid att kraftigt höja ambitionerna för fler klimatvänliga transporter, både av personer och gods. Precis som på bostadsområdet har vissa höjningar av investeringsnivån på trafikinfrastrukturområdet kommit under senare år. Men det är fortfarande inte på en nivå som räcker till. Våra beräkningar pekar mot ett ytterligare behov av 3 miljarder per år till underhåll av trafikinfrastrukturen och 10 miljarder per år till investeringar i ny trafikinfrastruktur.

Sysselsättningseffekter
De förslag på investeringar som vi tecknar i den här motionen uppgår till 126 miljarder per år. Det är inte en siffra tagen ur luften, utan vad det kostar att möta de utmaningar som finns. I sammanhanget är det viktigt att ha i minnet att kostnaderna är högre än vad de borde behöva vara, eftersom Sverige under lång tid haft perioder av allt för låga investeringar. Under tiden har en investeringsskuld byggts upp som vi nu måste betala av.

Våra förslag har givetvis positiva effekter på arbetslösheten. Medan det är svårt att visa på exakt hur stora effekterna blir är det värt att nämna att en tumregel inom byggbranschen är att 1 miljon kronor leder till direkt sysselsättning av en person och indirekt sysselsättning av 0,8 personer i andra branscher. Varje investerad miljard ger alltså 1 800 nya jobb. Våra beräkningar visar att nästan tre av fyra av jobben som skapas inom byggsektorn tillkommer inom LO-sektorn.

Partikongressen föreslås besluta:

A158:1 att Socialdemokraterna under kommande år ska arbeta för ökade investeringar i bostäder och trafikinfrastruktur i linje med det som anförs i motionen

Petter Johansson Claes Thim
Huddinge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A159

MALMÖ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Ökade investeringar i trafikinfrastruktur och bostäder!

Under de senaste 30 åren har offentliga investeringar i Sverige under långa perioder legat på en nivå som har varit långt under behoven. I dagsläget är vi på väg åt rätt håll – investeringarna ökar.

Vid första anblicken kan politiker på nationell och regional nivå framstå som offensiva. Men perioderna av låga investeringar gör att nuvarande investeringstakt är för låg. För de löntagare som letar bostad har priserna stigit till alarmerande höga nivåer och prisökningen fortgår. Interregional och regional tågtrafik är svår att lita på. Kollektivtrafikens andel av personresorna och personkilometrarna är liten. Samtidigt har arbetslösheten tillåtits parkera på en skrämmande nivå, vilket i sin tur bidrar till att fler arbetar under osäkra villkor. Sverige behöver öka takten i de offentliga investeringarna.

Trafikinfrastruktur och bostäder lämpar sig särskilt väl som en del i en sådan satsning. Att medborgarna har trygga hem till en rimlig kostnad och att de enkelt kan ta sig mellan hem, arbete och fritidsaktiviteter är en förutsättning för ett jämlikt samhälle. Transport av gods måste kunna

ske säkert och smidigt för att samhället ska fungera. Samtidigt är en av vår tids största utmaningar att bygga ett långsiktigt hållbart samhälle. Mer resurssnåla och effektiva transporter och klimatsäkrade bostäder är viktiga faktorer för att nå framgång i den strävan.

Bostäder

Att underskottet på bostäder i Sverige är stort råder det ingen tvekan om. De skenande priserna på bostadsrätter och villor är en indikator, de långa köerna till hyresrätter en annan. Allt för få bostäder har byggts under allt för lång tid. Det går att se en ökad byggtakt de senaste åren, men under en lång period har en bostadsskuld byggts upp. Boverket bedömer i byggbehovsprognosen 2016 att byggbehovet fram till 2025, räknat från 2015, är i storleksordningen 710 000 bostäder. Rapportförfattarna till rapporten Behov av Bostadsbyggande (2015) menar att det handlar om byggvolymer i nivå med miljonprogrammet. En stor andel av behovet ligger dessutom i närtid. Eller som de själva uttrycker det: ”Ett nytt Stockholm behöver byggas inom loppet av sex år.”

Enligt Boverket bor 80 procent av befolkningen i kommuner som uppger att det råder ett underskott på bostäder. Störst är behoven i storstadsregionerna. En stor majoritet av kommunerna uppger dessutom att de har underskott på bostäder för nyanlända. I realiteten är behovet i dagsläget ännu större, till följd av de ökade flyktingströmmarna till Sverige under 2015.

Bostadsbristen bör mötas med offensiv politik i form av investeringar. Under 2015 påbörjas bygge av cirka 47 000 bostäder, medan Boverkets prognoser talar om ett behov om cirka 71 000 bostäder. Vi har i rapporten Bygg bort arbetslösheten (2014) räknat ut att ett extra bostadsbyggande om 25 000 bostäder per år skulle medföra en kostnad på 73 miljarder kronor. Till det tillkommer behovet av renovering och klimatomställning av befintliga bostäder, som bör ske i en takt om 60 000 bostäder per år, jämfört med dagens 20 000. En sådan ökad ambition medför en kostnad på 30 miljarder kronor per år.

Trafikinfrastruktur

Sverige är ett glesbefolkat, avlångt och exportberoende land. Med det i åtanke kan det verka rimligt att investeringarna i trafikinfrastrukturen i Sverige skulle ligga på en nivå en bit över snittet jämfört med andra länder inom OECD. Men så är inte fallet, vi ligger bara på en medelmåttig nivå. Sverige ligger dessutom långt ner på listan jämfört med EU 24 när det gäller utgifter för drift och underhåll.

Samtidigt är trafikinfrastrukturen i Sverige en ständig källa till frustration bland medborgarna och näringslivet. Ett par exempel: Avbrott och förseningar i tågtrafik, trångt på vägar, trångt på cykelbanor, begränsningar i regional- och pendeltågstrafik, kapacitetsproblem för anslutande väg och järnväg vid hamnar, längre tider för godstransport på järnväg, med mera. Utöver de mer akuta utmaningarna är det hög tid att kraftigt höja ambitionerna för fler klimatvänliga transporter, både av personer och gods. Precis som på bostadsområdet har vissa höjningar av investeringsnivån på trafikinfrastrukturområdet kommit under senare år. Men det är fortfarande

inte på en nivå som räcker till. Våra beräkningar pekar mot ett ytterligare behov av 3 miljarder per år till underhåll av trafikinfrastrukturen och 10 miljarder per år till investeringar i ny trafikinfrastruktur.

Sysselsättningseffekter
De förslag på investeringar som vi tecknar i den här motionen uppgår till 126 miljarder per år. Det är inte en siffra tagen ur luften, utan vad det kostar att möta de utmaningar som finns. I sammanhanget är det viktigt att ha i minnet att kostnaderna är högre än vad de borde behöva vara, eftersom Sverige under lång tid haft perioder av allt för låga investeringar. Under tiden har en investeringsskuld byggts upp som vi nu måste betala av.

Våra förslag har givetvis positiva effekter på arbetslösheten. Medan det är svårt att visa på exakt hur stora effekterna blir är det värt att nämna att en tumregel inom byggbranschen är att 1 miljon kronor leder till direkt sysselsättning av en person och indirekt sysselsättning av 0,8 personer i andra branscher. Varje investerad miljard ger alltså 1 800 nya jobb. Våra beräkningar visar att nästan tre av fyra av jobben som skapas inom byggsektorn tillkommer inom LO-sektorn.

Partikongressen föreslås besluta:

A159:1 att Socialdemokraterna under kommande år ska arbeta för ökade investeringar i bostäder och trafikinfrastruktur i linje med det som anförs i motionen

Elektrikernas S-klubb och Lorensborgs S-förening
Malmö arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A160

EKERÖ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Ökade investeringar i trafikinfrastruktur och bostäder!

Under de senaste 30 åren har offentliga investeringar i Sverige under långa perioder legat på en nivå som har varit långt under behoven. I dagsläget är vi på väg åt rätt håll – investeringarna ökar.

Vid första anblicken kan politiker på nationell och regional nivå framstå som offensiva. Men perioderna av låga investeringar gör att nuvarande investeringstakt är för låg. För de löntagare som letar bostad har priserna stigit till alarmerande höga nivåer och prisökningen fortgår. Interregional och regional tågtrafik är svår att lita på. Kollektivtrafikens andel av personresorna och personkilometrarna är liten. Samtidigt har arbetslösheten tillåtits parkera på en skrämmande nivå, vilket i sin tur bidrar till att fler arbetar under osäkra villkor. Sverige behöver öka takten i de offentliga investeringarna.

Trafikinfrastruktur och bostäder lämpar sig särskilt väl som en del i en sådan satsning. Att medborgarna har trygga hem till en rimlig kostnad och att de enkelt kan ta sig mellan hem, arbete och fritidsaktiviteter är en förutsättning för ett jämlikt samhälle. Transport av gods måste kunna ske säkert och smidigt för att samhället ska fungera. Samtidigt är en av vår tids största utmaningar att bygga ett långsiktigt hållbart samhälle. Mer resurssnåla och effektiva transporter och klimatsäkrade bostäder är viktiga faktorer för att nå framgång i den strävan.

Bostäder

Att underskottet på bostäder i Sverige är stort råder det ingen tvekan om. De skenande priserna på bostadsrätter och villor är en indikator, de långa köerna till hyresrätter en annan.

Allt för få bostäder har byggts under allt för lång tid. Det går att se en ökad byggtakt de senaste åren, men under en lång period har en bostadsskuld byggts upp. Boverket bedömer i byggbehovsprognosen 2016 att byggbehovet fram till 2025, räknat från 2015, är i storleksordningen 710 000 bostäder. Rapportförfattarna till rapporten Behov av Bostadsbyggande (2015) menar att det handlar om byggvolymer i nivå med miljonprogrammet. En stor andel av behovet ligger dessutom i närtid.

Eller som de själva uttrycker det: ”Ett nytt Stockholm behöver byggas inom loppet av sex år.”

Enligt Boverket bor 80 procent av befolkningen i kommuner som uppger att det råder ett underskott på bostäder. Störst är behoven i storstadsregionerna. En stor majoritet av kommunerna uppger dessutom att de har underskott på bostäder för nyanlända. I realiteten är behovet i dagsläget ännu större, till följd av de ökade flyktingströmmarna till Sverige under 2015.

Bostadsbristen bör mötas med offensiv politik i form av investeringar. Under 2015 påbörjas bygge av cirka 47 000 bostäder, medan Boverkets prognoser talar om ett behov om cirka 71 000 bostäder. Vi har i rapporten Bygg bort arbetslösheten (2014) räknat ut att ett extra bostadsbyggande om 25 000 bostäder per år skulle medföra en kostnad på 73 miljarder kronor.

Till det tillkommer behovet av renovering och klimatomställning av befintliga bostäder, som bör ske i en takt om 60 000 bostäder per år, jämfört med dagens 20 000. En sådan ökad ambition medför en kostnad på 30 miljarder kronor per år.

Trafikinfrastruktur

Sverige är ett glesbefolkat, avlångt och exportberoende land. Med det i åtanke kan det verka rimligt att investeringarna i trafikinfrastrukturen i Sverige skulle ligga på en nivå en bit över snittet jämfört med andra länder inom OECD. Men så är inte fallet, vi ligger bara på en medelmåttig nivå. Sverige ligger dessutom långt ner på listan jämfört med EU 24 när det gäller utgifter för drift och underhåll.

Samtidigt är trafikinfrastrukturen i Sverige en ständig källa till frustration bland medborgarna och näringslivet. Ett par exempel: Avbrott och förseningar i tågtrafik, trångt på vägar, trångt på cykelbanor, begränsningar i regional- och pendeltågstrafik, kapacitetsproblem för anslutande väg och järnväg vid hamnar, längre tider för godstransport på järnväg, med mera. Utöver de mer akuta utmaningarna är det hög tid att kraftigt höja ambitionerna för fler klimatvänliga transporter, både av personer och gods. Precis som på bostadsområdet har vissa höjningar av investeringsnivån på trafikinfrastrukturområdet kommit under senare år. Men det är fortfarande inte på en nivå som räcker till. Våra beräkningar pekar mot ett ytterligare behov av 3 miljarder per år till underhåll av trafikinfrastrukturen och 10 miljarder per år till investeringar i ny trafikinfrastruktur.

Sysselsättningseffekter
De förslag på investeringar som vi tecknar i den här motionen uppgår till 126 miljarder per år. Det är inte en siffra tagen ur luften, utan vad det kostar att möta de utmaningar som finns.

I sammanhanget är det viktigt att ha i minnet att kostnaderna är högre än vad de borde behöva vara, eftersom Sverige under lång tid haft perioder av allt för låga investeringar. Under tiden har en investeringsskuld byggts upp som vi nu måste betala av.

Våra förslag har givetvis positiva effekter på arbetslösheten. Medan det är svårt att visa på exakt hur stora effekterna blir är det värt att nämna att en tumregel inom byggbranschen är att 1 miljon kronor leder till direkt sysselsättning av en person och indirekt sysselsättning av 0,8 personer i andra branscher. Varje investerad miljard ger alltså 1 800 nya jobb. Våra beräkningar visar att nästan tre av fyra av jobben som skapas inom byggsektorn tillkommer inom LO-sektorn.

Partikongressen föreslås besluta:

A160:1 att Socialdemokraterna under kommande år ska arbeta för ökade investeringar i bostäder och trafikinfrastruktur i linje med det som anförs i motionen

Fredrik Sirberg
Ekerö arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A161

SKÖVDE ARBETAREKOMMUN

Ökade investeringar i trafikinfrastruktur och bostäder!

Under de senaste 30 åren har offentliga investeringar i Sverige under långa perioder legat på en nivå som har varit långt under behoven. I dagsläget är vi på väg åt rätt håll – investeringarna ökar.

Vid första anblicken kan politiker på nationell och regional nivå framstå som offensiva. Men perioderna av låga investeringar gör att nuvarande investeringstakt är för låg. För de löntagare som letar bostad har priserna stigit till alarmerande höga nivåer och prisökningen fortgår. Interregional och regional tågtrafik är svår att lita på. Kollektivtrafikens andel av personresorna och personkilometrarna är liten. Samtidigt har arbetslösheten tillåtits parkera på en skrämmande nivå, vilket i sin tur bidrar till att fler arbetar under osäkra villkor. Sverige behöver öka takten i de offentliga investeringarna.

Trafikinfrastruktur och bostäder lämpar sig särskilt väl som en del i en sådan satsning. Att medborgarna har trygga hem till en rimlig kostnad och att de enkelt kan ta sig mellan hem, arbete och fritidsaktiviteter är en förutsättning för ett jämlikt samhälle. Transport av gods måste kunna ske säkert och smidigt för att samhället ska fungera. Samtidigt är en av vår tids största utmaningar att bygga ett långsiktigt hållbart samhälle. Mer resurssnåla och effektiva transporter och klimatsäkrade bostäder är viktiga faktorer för att nå framgång i den strävan.

Bostäder

Att underskottet på bostäder i Sverige är stort råder det ingen tvekan om. De skenande priserna på bostadsrätter och villor är en indikator, de långa köerna till hyresrätter en annan. Allt för få bostäder har byggts under allt för lång tid. Det går att se en ökad byggtakt de senaste åren, men under en lång period har en bostadsskuld byggts upp.

Boverket bedömer i byggbehovsprognosen 2016 att byggbehovet fram till 2025, räknat från 2015, är i storleksordningen 710 000 bostäder. Rapportförfattarna till rapporten Behov av Bostadsbyggande (2015) menar att det handlar om byggvolymer i nivå med miljonprogrammet. En stor andel av behovet ligger dessutom i närtid. Eller som de själva uttrycker det: ”Ett nytt Stockholm behöver byggas inom loppet av sex år.”

Enligt Boverket bor 80 procent av befolkningen i kommuner som uppger att det råder ett underskott på bostäder. Störst är behoven i storstadsregionerna. En stor majoritet av kommunerna uppger dessutom att de har underskott på bostäder för nyanlända. I realiteten är behovet i dagsläget ännu större, till följd av de ökade flyktingströmmarna till Sverige under 2015.

Bostadsbristen bör mötas med offensiv politik i form av investeringar. Under 2015 påbörjas bygge av cirka 47 000 bostäder, medan Boverkets prognoser talar om ett behov om cirka 71 000 bostäder.

Vi har i rapporten Bygg bort arbetslösheten (2014) räknat ut att ett extra bostadsbyggande om 25 000 bostäder per år skulle medföra en kostnad på 73 miljarder kronor. Till det tillkommer behovet av renovering och klimatomställning av befintliga bostäder, som bör ske i en takt om 60 000 bostäder per år, jämfört med dagens 20 000. En sådan ökad ambition medför en kostnad på 30 miljarder kronor per år.

Trafikinfrastruktur

Sverige är ett glesbefolkat, avlångt och exportberoende land. Med det i åtanke kan det verka rimligt att investeringarna i trafikinfrastrukturen i Sverige skulle ligga på en nivå en bit över snittet jämfört med andra länder inom OECD. Men så är inte fallet, vi ligger bara på en medelmåttig nivå.

Sverige ligger dessutom långt ner på listan jämfört med EU 24 när det gäller utgifter för drift och underhåll. Samtidigt är trafikinfrastrukturen i Sverige en ständig källa till frustration bland medborgarna och näringslivet. Ett par exempel: Avbrott och förseningar i tågtrafik, trångt på vägar, trångt på cykelbanor, begränsningar i regional- och pendeltågstrafik, kapacitetsproblem för anslutande väg och järnväg vid hamnar, längre tider för godstransport på järnväg, med mera.

Utöver de mer akuta utmaningarna är det hög tid att kraftigt höja ambitionerna för fler klimatvänliga transporter, både av personer och av gods. Precis som på bostadsområdet har vissa höjningar av investeringsnivån på trafikinfrastrukturområdet kommit under senare år. Men det är fortfarande inte på en nivå som räcker till. Våra beräkningar pekar mot ett ytterligare behov av 3 miljarder per år till underhåll av trafikinfrastrukturen och 10 miljarder per år till investeringar i ny trafikinfrastruktur.

Sysselsättningseffekter

De förslag på investeringar som vi tecknar i den här motionen uppgår till 126 miljarder per år. Det är inte en siffra tagen ur luften, utan vad det kostar att möta de utmaningar som finns. I sammanhanget är det viktigt att ha i minnet att kostnaderna är högre än vad de borde behöva vara, eftersom Sverige under lång tid haft perioder av allt för låga investeringar. Under tiden har en investeringsskuld byggts upp som vi nu måste betala av.

Våra förslag har givetvis positiva effekter på arbetslösheten. Medan det är svårt att visa på exakt hur stora effekterna blir är det värt att nämna att en tumregel inom byggbranschen är att 1 miljon kronor leder till direkt sysselsättning av en person och indirekt sysselsättning av 0,8 personer i andra branscher. Varje investerad miljard ger alltså 1 800 nya jobb. Våra beräkningar visar att

nästan tre av fyra av jobben som skapas inom byggsektorn tillkommer inom LO-sektorn.

Partikongressen föreslås besluta:

A161:1 att Socialdemokraterna under kommande år ska arbeta för ökade investeringar i bostäder och trafikinfrastruktur i linje med det som anförs i motionen

Byggnads socialdemokratiska förening i Skövde
Skövde arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A162

VÄSTERÅS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Ökade investeringar i trafikinfrastruktur och bostäder!

Under de senaste 30 åren har offentliga investeringar i Sverige under långa perioder legat på en nivå som har varit långt under behoven. I dagsläget är vi på väg åt rätt håll – investeringarna ökar.

Vid första anblicken kan politiker på nationell och regional nivå framstå som offensiva.

Men perioderna av låga investeringar gör att nuvarande investeringstakt är för låg. För de löntagare som letar bostad har priserna stigit till alarmerande höga nivåer och prisökningen fortgår. Interregional och regional tågtrafik är svår att lita på. Kollektivtrafikens andel av personresorna och personkilometrarna är liten. Samtidigt har arbetslösheten tillåtits parkera på en skrämmande nivå, vilket i sin tur bidrar till att fler arbetar under osäkra villkor. Sverige behöver öka takten i de offentliga investeringarna.

Trafikinfrastruktur och bostäder lämpar sig särskilt väl som en del i en sådan satsning.

Att medborgarna har trygga hem till en rimlig kostnad och att de enkelt kan ta sig mellan hem, arbete och fritidsaktiviteter är en förutsättning för ett jämlikt samhälle. Transport av gods måste kunna ske säkert och smidigt för att samhället ska fungera. Samtidigt är en av vår tids största utmaningar att bygga ett långsiktigt hållbart samhälle. Mer resurssnåla och effektiva transporter och klimatsäkrade bostäder är viktiga faktorer för att nå framgång i den strävan.

Bostäder
Att underskottet på bostäder i Sverige är stort råder det ingen tvekan om. De skenande priserna på bostadsrätter och villor är en indikator, de långa köerna till hyresrätter en annan.

Allt för få bostäder har byggts under allt för lång tid. Det går att se en ökad byggtakt de senaste

åren, men under en lång period har en bostadsskuld byggts upp. Boverket bedömer i byggbehovsprognosen 2016 att byggbehovet fram till 2025, räknat från 2015, är i storleksordningen 710 000 bostäder. Rapportförfattarna till rapporten Behov av Bostadsbyggande (2015) menar att det handlar om byggvolymer i nivå med miljonprogrammet. En stor andel av behovet ligger dessutom i närtid.

Eller som de själva uttrycker det: ”Ett nytt Stockholm behöver byggas inom loppet av sex år.”

Enligt Boverket bor 80 procent av befolkningen i kommuner som uppger att det råder ett underskott på bostäder. Störst är behoven i storstadsregionerna. En stor majoritet av kommunerna uppger dessutom att de har underskott på bostäder för nyanlända. I realiteten är behovet i dagsläget ännu större, till följd av de ökade flyktingströmmarna till Sverige under 2015. Bostadsbristen bör mötas med offensiv politik i form av investeringar.

Under 2015 påbörjas bygge av cirka 47 000 bostäder, medan Boverkets prognoser talar om ett behov om cirka 71 000 bostäder. Vi har i rapporten Bygg bort arbetslösheten (2014) räknat ut att ett extra bostadsbyggande om 25 000 bostäder per år skulle medföra en kostnad på 73 miljarder kronor. Till det tillkommer behovet av renovering och klimatomställning av befintliga bostäder, som bör ske i en takt om 60 000 bostäder per år, jämfört med dagens 20 000. En sådan ökad ambition medför en kostnad på 30 miljarder kronor per år.

Trafikinfrastruktur

Sverige är ett glesbefolkat, avlångt och exportberoende land. Med det i åtanke kan det verka rimligt att investeringarna i trafikinfrastrukturen i Sverige skulle ligga på en nivå en bit över snittet över snittet jämfört med andra länder inom OECD. Men så är inte fallet, vi ligger bara på en medelmåttig nivå. Sverige ligger dessutom långt ner på listan jämfört med EU 24 när det gäller utgifter för drift och underhåll. Samtidigt är trafikinfrastrukturen i Sverige en ständig källa till frustration bland medborgarna och näringslivet. Ett par exempel: Avbrott och förseningar i tågtrafik, trångt på vägar, trångt på cykelbanor, begränsningar i regional- och pendeltågstrafik, kapacitetsproblem för anslutande väg och järnväg vid hamnar, längre tider för godstransport på järnväg, med mera. Utöver de mer akuta utmaningarna är det hög tid att kraftigt höja ambitionerna för fler klimatvänliga transporter, både av personer och gods. Precis som på bostadsområdet har vissa höjningar av investeringsnivån på trafikinfrastrukturområdet kommit under senare år. Men det är fortfarande inte på en nivå som räcker till. Våra beräkningar pekar mot ett ytterligare behov av 3 miljarder per år till underhåll av trafikinfrastrukturen och 10 miljarder per år till investeringar i ny trafikinfrastruktur.

Sysselsättningseffekter

De förslag på investeringar som vi tecknar i den här motionen uppgår till 126 miljarder per år. Det är inte en siffra tagen ur luften, utan vad det kostar att möta de utmaningar som finns.

I sammanhanget är det viktigt att ha i minnet att kostnaderna är högre än vad de borde behöva vara, eftersom Sverige under lång tid haft perioder av allt för låga investeringar. Under tiden har en investeringsguld byggts upp som vi nu måste betala av.

Våra förslag har givetvis positiva effekter på arbetslösheten. Medan det är svårt att visa på exakt hur stora effekterna blir är det värt att nämna att en tumregel inom byggbranschen är att 1 miljon kronor leder till direkt sysselsättning av en person och indirekt sysselsättning av 0,8 personer i andra branscher. Varje investerad miljard ger alltså 1 800 nya jobb. Våra beräkningar visar att nästan av fyra av jobben som skapas inom byggsektorn tillkommer inom LO-sektorn.

Partikongressen föreslås besluta:

A162:1 att Socialdemokraterna under kommande år ska arbeta för ökade investeringar i bostäder och trafikinfrastruktur i linje med det som anförs i motionen

A162:2 att motionen sänds in som enskild

6F Socialdemokratiska Förening Västerås
Västerås arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A163

UPPSALA ARBETAREKOMMUN

Ökade investeringar i trafikinfrastruktur och bostäder!

Under de senaste 30 åren har offentliga investeringar i Sverige under långa perioder legat på en nivå som har varit långt under behoven. I dagsläget är vi på väg åt rätt håll – investeringarna ökar.

Vid första anblicken kan politiker på nationell och regional nivå framstå som offensiva.

Men perioderna av låga investeringar gör att nuvarande investeringstakt är för låg. För de löntagare som letar bostad har priserna stigit till alarmerande höga nivåer och prisökningen fortgår. Interregional och regional tågtrafik är svår att lita på. Kollektivtrafikens andel av personresorna och personkilometrarna är liten. Samtidigt har arbetslösheten tillåtits parkera på en skrämmande nivå, vilket i sin tur bidrar till att fler arbetar under osäkra villkor. Sverige behöver öka takten i de offentliga investeringarna.

Trafikinfrastruktur och bostäder lämpar sig särskilt väl som en del i en sådan satsning. Att medborgarna har trygga hem till en rimlig kostnad och att de enkelt kan ta sig mellan hem, arbete och fritidsaktiviteter är en förutsättning för ett jämlikt samhälle. Transport av gods måste kunna

ske säkert och smidigt för att samhället ska fungera. Samtidigt är en av vår tids största utmaningar att bygga ett långsiktigt hållbart samhälle. Mer resurssnåla och effektiva transporter och klimatsäkrade bostäder är viktiga faktorer för att nå framgång i den strävan.

Bostäder

Att underskottet på bostäder i Sverige är stort råder det ingen tvekan om. De skenande priserna på bostadsrätter och villor är en indikator, de långa köerna till hyresrätter en annan.

Allt för få bostäder har byggts under allt för lång tid. Det går att se en ökad byggtakt de senaste åren, men under en lång period har en bostadsskuld byggts upp. Boverket bedömer i byggbehovsprognosen 2016 att byggbehovet fram till 2025, räknat från 2015, är i storleksordningen 710 000 bostäder. Rapportförfattarna till rapporten Behov av Bostadsbyggande (2015) menar att det handlar om byggvolymer i nivå med miljonprogrammet. En stor andel av behovet ligger dessutom i närtid.

Eller som de själva uttrycker det: ”Ett nytt Stockholm behöver byggas inom loppet av sex år.”

Enligt Boverket bor 80 procent av befolkningen i kommuner som uppger att det råder ett underskott på bostäder. Störst är behoven i storstadsregionerna. En stor majoritet av kommunerna uppger dessutom att de har underskott på bostäder för nyanlända. I realiteten är behovet i dagsläget ännu större, till följd av de ökade flyktingströmmarna till Sverige under 2015.

Bostadsbristen bör mötas med offensiv politik i form av investeringar. Under 2015 påbörjas bygge av cirka 47 000 bostäder, medan Boverkets prognoser talar om ett behov om cirka 71 000 bostäder. Vi har i rapporten Bygg bort arbetslösheten (2014) räknat ut att ett extra bostadsbyggande om 25 000 bostäder per år skulle medföra en kostnad på 73 miljarder kronor.

Till det tillkommer behovet av renovering och klimatomställning av befintliga bostäder, som bör ske i en takt om 60 000 bostäder per år, jämfört med dagens 20 000. En sådan ökad ambition medför en kostnad på 30 miljarder kronor per år.

Trafikinfrastruktur

Sverige är ett glesbefolkat, avlångt och exportberoende land. Med det i åtanke kan det verka rimligt att investeringarna i trafikinfrastrukturen i Sverige skulle ligga på en nivå en bit över snittet jämfört med andra länder inom OECD. Men så är inte fallet, vi ligger bara på en medelmåttig nivå. Sverige ligger dessutom långt ner på listan jämfört med EU 24 när det gäller utgifter för drift och underhåll.

Samtidigt är trafikinfrastrukturen i Sverige en ständig källa till frustration bland medborgarna och näringslivet. Ett par exempel: Avbrott och förseningar i tågtrafik, trångt på vägar, trångt på cykelbanor, begränsningar i regional- och pendeltågstrafik, kapacitetsproblem för anslutande väg

och järnväg vid hamnar, längre tider för godstransport på järnväg, med mera. Utöver de mer akuta utmaningarna är det hög tid att kraftigt höja ambitionerna för fler klimatvänliga transporter, både av personer och gods. Precis som på bostadsområdet har vissa höjningar av investeringsnivån på trafikinfrastrukturområdet kommit under senare år. Men det är fortfarande inte på en nivå som räcker till. Våra beräkningar pekar mot ett ytterligare behov av 3 miljarder per år till underhåll av trafikinfrastrukturen och 10 miljarder per år till investeringar i ny trafikinfrastruktur.

Sysselsättningseffekter
De förslag på investeringar som vi tecknar i den här motionen uppgår till 126 miljarder per år. Det är inte en siffra tagen ur luften, utan vad det kostar att möta de utmaningar som finns.

I sammanhanget är det viktigt att ha i minnet att kostnaderna är högre än vad de borde behöva vara, eftersom Sverige under lång tid haft perioder av allt för låga investeringar. Under tiden har en investeringsskuld byggts upp som vi nu måste betala av.

Våra förslag har givetvis positiva effekter på arbetslösheten. Medan det är svårt att visa på exakt hur stora effekterna blir är det värt att nämna att en tumregel inom byggbranschen är att 1 miljon kronor leder till direkt sysselsättning av en person och indirekt sysselsättning av 0,8 personer i andra branscher. Varje investerad miljard ger alltså 1 800 nya jobb. Våra beräkningar visar att nästan tre av fyra av jobben som skapas inom byggsektorn tillkommer inom LO-sektorn.

Partikongressen föreslås besluta:

A163:1 att Socialdemokraterna under kommande år ska arbeta för ökade investeringar i bostäder och trafikinfrastruktur i linje med det som anförs i motionen

Byggsosens studiecirkelgrupp
Uppsala arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A164

HAGFORS ARBETAREKOMMUN

Ökade investeringar i trafikinfrastruktur och bostäder!

Under de senaste 30 åren har offentliga investeringar i Sverige under långa perioder legat på en nivå som har varit långt under behoven. I dagsläget är vi på väg åt rätt håll – investeringarna ökar.

Vid första anblicken kan politiker på nationell och regional nivå framstå som offensiva. Men

perioderna av låga investeringar gör att nuvarande investeringstakt är för låg. För de löntagare som letar bostad har priserna stigit till alarmerande höga nivåer och prisökningen fortgår. Interregional och regional tågtrafik är svår att lita på. Kollektivtrafikens andel av personresorna och personkilometrarna är liten. Samtidigt har arbetslösheten tillåtits parkera på en skrämmande nivå, vilket i sin tur bidrar till att fler arbetar under osäkra villkor. Sverige behöver öka takten i de offentliga investeringarna.

Trafikinfrastruktur och bostäder lämpar sig särskilt väl som en del i en sådan satsning. Att medborgarna har trygga hem till en rimlig kostnad och att de enkelt kan ta sig mellan hem, arbete och fritidsaktiviteter är en förutsättning för ett jämlikt samhälle. Transport av gods måste kunna ske säkert och smidigt för att samhället ska fungera. Samtidigt är en av vår tids största utmaningar att bygga ett långsiktigt hållbart samhälle. Mer resurssnåla och effektiva transporter och klimatsäkrade bostäder är viktiga faktorer för att nå framgång i den strävan.

Bostäder

Att underskottet på bostäder i Sverige är stort råder det ingen tvekan om. De skenande priserna på bostadsrätter och villor är en indikator, de långa köerna till hyresrätter en annan. Allt för få bostäder har byggts under allt för lång tid. Det går att se en ökad byggtakt de senaste åren, men under en lång period har en bostadsskuld byggts upp. Boverket bedömer i byggbehovsprognosen 2016 att byggbehovet fram till 2025, räknat från 2015, är i storleksordningen 710 000 bostäder. Rapportförfattarna till rapporten Behov av Bostadsbyggande (2015) menar att det handlar om byggvolymer i nivå med miljonprogrammet. En stor andel av behovet ligger dessutom i närtid. Eller som de själva uttrycker det: ”Ett nytt Stockholm behöver byggas inom loppet av sex år.”

Enligt Boverket bor 80 procent av befolkningen i kommuner som uppger att det råder ett underskott på bostäder. Störst är behoven i storstadsregionerna. En stor majoritet av kommunerna uppger dessutom att de har underskott på bostäder för nyanlända. I realiteten är behovet i dagsläget ännu större, till följd av de ökade flyktingströmmarna till Sverige under 2015. Bostadsbristen bör mötas med offensiv politik i form av investeringar. Under 2015 påbörjas bygge av cirka 47 000 bostäder, medan Boverkets prognoser talar om ett behov om cirka

71 000 bostäder. Vi har i rapporten Bygg bort arbetslösheten (2014) räknat ut att ett extra bostadsbyggande om 25 000 bostäder per år skulle medföra en kostnad på 73 miljarder kronor. Till det tillkommer behovet av renovering och klimatomställning av befintliga bostäder, som bör ske i en takt om 60 000 bostäder per år, jämfört med dagens 20 000. En sådan ökad ambition medför en kostnad på 30 miljarder kronor per år.

Trafikinfrastruktur

Sverige är ett glesbefolkat, avlångt och exportberoende land. Med det i åtanke kan det verka rimligt att investeringarna i trafikinfrastrukturen i Sverige skulle ligga på en nivå en bit över snittet jämfört med andra länder inom OECD. Men så är inte fallet, vi ligger bara på en medelmåttig

nivå. Sverige ligger dessutom långt ner på listan jämfört med EU 24 när det gäller utgifter för drift och underhåll.

Samtidigt är trafikinfrastrukturen i Sverige en ständig källa till frustration bland medborgarna och näringslivet. Ett par exempel: Avbrott och förseningar i tågtrafik, trångt på vägar, trångt på cykelbanor, begränsningar i regional- och pendeltågstrafik, kapacitetsproblem för anslutande väg och järnväg vid hamnar, längre tider för godstransport på järnväg, med mera. Utöver de mer akuta utmaningarna är det hög tid att kraftigt höja ambitionerna för fler klimatvänliga transporter, både av personer och gods. Precis som på bostadsområdet har vissa höjningar av investeringsnivån på trafikinfrastrukturområdet kommit under senare år. Men det är fortfarande inte på en nivå som räcker till. Våra beräkningar pekar mot ett ytterligare behov av 3 miljarder per år till underhåll av trafikinfrastrukturen och 10 miljarder per år till investeringar i ny trafikinfrastruktur.

Sysselsättningseffekter
De förslag på investeringar som vi tecknar i den här motionen uppgår till 126 miljarder per år. Det är inte en siffra tagen ur luften, utan vad det kostar att möta de utmaningar som finns. I sammanhanget är det viktigt att ha i minnet att kostnaderna är högre än vad de borde behöva vara, eftersom Sverige under lång tid haft perioder av allt för låga investeringar. Under tiden har en investeringsskuld byggts upp som vi nu måste betala av. Våra förslag har givetvis positiva effekter på arbetslösheten. Medan det är svårt att visa på exakt hur stora effekterna blir är det värt att nämna att en tumregel inom byggbranschen är att 1 miljon kronor leder till direkt sysselsättning av en person och indirekt sysselsättning av 0,8 personer i andra branscher. Varje investerad miljard ger alltså 1 800 nya jobb. Våra beräkningar visar att nästan tre av fyra av jobben som skapas inom byggsektorn tillkommer inom LO-sektorn.

Partikongressen föreslås besluta:

A164:1 att Socialdemokraterna under kommande år ska arbeta för ökade investeringar i bostäder och trafikinfrastruktur i linje med det som anförs i motionen

Tomas Pettersson
Hagfors arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A165

KRISTINEHAMNS ARBETAREKOMMUN

Ökat skydd för konsumenten mot fuskbyggare

De flesta har nog hört talas om villaägare som drabbats av oseriösa hantverkare. Dessvärre finns inget gott skydd för konsumenten när hantverkare utfört ett arbete som inte är fackmannamässigt utfört. Fuskbyggare kan fortsätta utsätta fler konsumenter för sin oseriösa verksamhet. Kvar står konsumenten med förstörda hus, raserad ekonomi, ibland i hus som inte längre går att bo i. Detta leder till ett otroligt lidande för konsumenten, med mycket liten möjlighet att påverka.

I vårt Sverige ska ingen konsument behöva känna denna oro vid anlitande av hantverkare. Vi måste kunna skydda konsumenten bättre mot fuskbyggare. Trots att fuskbyggare är ett välkänt och gammalt fenomen, har inte skyddet för konsumenten stärkts. Konsumenten står i dessa sammanhang utan möjlighet att enkelt få saken prövad. I de fall ärendet går till Tingsrätten går eventuellt hemförsäkringen in med rättsskydd. Eventuellt, för det prövas mot ett strängt regelverk. Rättsskyddet innebär ofta höga kostnader för försäkringstagaren. Förlorar man i Tingsrätten får man betala motpartens rättegångskostnader upp till flera hundra tusen kronor, som innebär att de flesta konsumenten inte vågar eller har ekonomisk möjlighet att stämma hantverkaren. Vinner man betalar hantverkaren alla kostnader, men det är ett risktagande. Det värsta scenariot är om hantverkaren under tiden går i konkurs. Då får konsumenten betala rättegångskostnaderna även om man haft goda förutsättningar att vinna tvisten. Detta innebär alltså att konsumenten oftast inte vågar driva ärendet vidare och inte har möjlighet att få ekonomisk kompensation för de skador hantverkaren orsakat.

Idag menar man att konsumenten har ett ansvar att kontrollera entreprenören och att anbudet är skrivet så allt är täckt och inkluderat, kontrollera om kollektivavtal finns m.m. För det första är det att ställa överkrav på en konsument. Det är inte lätt att som lekman ställa en fråga man inte har. De flesta har inte kunskap om hur ett anbud ska se ut och vika krav man ska ställa på hantverkaren. För det andra så spelar det ingen roll hur anbudet ser ut, om ändå arbetet inte utförts fackmannamässigt.

Vägrar konsumenten betala då arbetet är utfört, och entreprenören inte begär in pengarna förrän lång tid förflutit, kan man heller inte vända sig till ARN (Allmänna reklamationsnämnden) för att få saken prövad. I de fallen har inte ARN någon funktion eftersom ärendet måste hanteras inom viss tid från händelsedatumet. Detta tillvägagångssätt är inte heller helt ovanligt och okänt för hantverkare, som kan förhala och dra nytta av det.

Partikongressen föreslås besluta:

A165:1 att man allmänt ska göra en översyn av konsumentskyddet för villaägare och konsumenter i dessa sammanhang

A165:2 att staten uppdrar åt branschorganisationernas att göra en översyn av vilka krav man kan ställa på byggföretagen, för att eliminera risken för icke fackmannamässigt utfört arbete

A165:3 att se över om staten kan utge ersättning för advokatkostnader och övriga ersättningar/kostnader som uppstår när motparten försätts i konkurs och för eventuella skador det icke fackmannamässiga arbetet medfört för konsumenten

Camilla Andreasson
Kristinehamns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A166

SUNDSVALLS ARBETAREKOMMUN

Ökat statligt ansvar för infrastrukturen

För oss socialdemokrater är en god infrastruktur en viktig del av vår gemensamma välfärd. En fungerande infrastruktur är helt avgörande om företag ska våga växa, människor ska kunna ta ett jobb och vi ska få en utveckling i hela Sverige. Dessutom behövs en fungerande infrastruktur, framförallt järnvägsinfrastruktur, om vi ska klara av klimatutmaningen.

Detta är väldigt övergripande frågor. Därför har vi socialdemokrater alltid resonerat att infrastruktur i första hand är ett statligt åtagande. Efter åtta år med en borgerlig politik har förhållandet mellan stat och kommun kraftigt förändrats och i fler och fler fall så krävs kommunal medfinansiering till större infrastrukturprojekt. Det gör att mer resursstarka kommuner och regioner riskerar att få förtur i Trafikverkets prioriteringar, istället för att det är behoven som styr. Det är en utveckling vi som socialdemokrater inte kan acceptera.

Förutom nyinvesteringar och underhåll av järnväg är också underhållet av det svenska vägnätet en viktig fråga om vi ska kunna ha en tillväxt i hela landet. Det är viktigt för företagens varor att ta sig fram, det är viktigt för trafiksäkerheten och det är viktigt för människor som pendlar till jobb eller utbildning. Mer resurser behöver tillföras vägunderhållet, men vi behöver också skapa en rättvisare fördelning av resurserna så att staten bidrar till ett förbättrat vägunderhåll i hela Sverige.

Men det är inte bara när det gäller finansieringen av infrastruktur som staten behöver ta ett större ansvar, det gäller även underhållet av befintlig infrastruktur. I valrörelsen lovade

Socialdemokraterna att Trafikverket åter skulle få ansvaret för att utföra järnvägsunderhåll. Detta för att kunna garantera ordning och reda på svenska järnvägar och för att säkerställa att människor och gods ska komma fram i tid. Sedan vi kom i regeringsställning har tongångarna låtit annorlunda, och det enda som i skrivande stund gjorts är att Trafikverket åter har besiktningsansvaret för underhållet. Vi tror det är bra början, men vi är övertygade om att hela underhållet bör återföras under statlig kontroll och vi vill också påminna om att det var det vi lovade i valrörelsen.

Partikongressen föreslås besluta:

A166:1 att enskilda kommuners och/eller regioners förmåga till medfinansiering inte ska avgöra ett projekts genomförande

A166:2 att kommunal och regional medfinansiering eller brukaravgifter ska så långt som möjligt undvikas i infrastrukturprojekt

A166:3 att staten ökar resurserna för vägunderhåll och att en rättvisare fördelning av medlen införs

A166:4 att Socialdemokraterna ska arbeta för att järnvägsunderhållet återförs i Trafikverkets regi inom den kommande mandatperioden

Sundsvalls Arbetarekommuns styrelse genom Niklas Säwén och Peder Björk
Sundsvalls arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A167

VÄRMDÖ ARBETAREKOMMUN

Öppna för fler aktörer på bostadsmarknaden

Återigen är bostadsbristen stor i Sverige. Särskilt i regioner med tillgång till utbildningsplatser och/eller gynnsam arbetsmarknad. Vid motsvarande förhållanden under förra seklet uppkom egnahemsrörelsen i syfte att uppmuntra personer med små inkomster till ett insteg på bostadsmarknaden, genom att själva kunna bygga ett eget hem. Ofta i kombination med en försörjningskälla i anslutning till boendet.

Företeelsen fick ett uppsving efter andra världskriget då flera storstadsnära områden kunde erbjudas denna grupp ett eget hem som självbyggeri. En betydande del skedde i Stockholm genom Stockholms småstugebyrå (SMÅA) som planlade bostadsområden och upplät mark med tomträtt för att på denna, genom självbyggeri uppföra, standardutformade mindre villor. Med samma princip skulle fler aktörer på bostadsmarknaden kunna tillskapas. Både som enskilda och som grupper.

Sedan dess har både staten och kommunerna dragit sig tillbaka från bostadsmarknaden. Numer råder fri, om än snedvriden, konkurrens kring bostadsbyggandet. Den som inte har något eget kapital som utgör minst 30 procent av den bedömda produktionskostnaden kan heller inte bygga någon bostad. Det har fått till följd att enbart stora byggföretag eller kapital-starka investerare kan uppföra bostäder.

Unga, nyanlända eller andra utan förankring på bostadsmarknaden kan därför inte själva medverka till att lösa sina bostadsbehov. Inte heller små företag eller ideella organisationer kan agera på bostadsmarknaden. Den goda idén om gemensamma lösningar i form av kooperativa hyresbostäder kan inte heller genomföras av samma skäl. Vilket också missgynnar småskaliga initiativ av seniorbostäder.

Om staten erbjuder ett garantisystem där den enskilde eller grupper genom eget arbete som investering med fastigheten som säkerhet för hela produktionskostnaden, kan fler aktörer komma in på bostadsmarknaden. På det sättet skulle fler ges en möjlighet till ett bra boende och samtidigt få en plattform för en vidare boendekarriär. Samhällsförtjänsten blir också dubbel med både fler bostäder och fler människor som kan ta sig vidare på bostadsmarknaden.

Dagens marknadssystem för bostadsfinansiering betyder exempelvis att ingen aktör utan ett eget kapital på minst en tredjedel av produktionskostnaden kan bygga hyresbostäder eller eget hem. I praktiken innebär det att boendeformen kooperativ hyresrätt är omöjlig att upp-föra som småskaligt alternativ genom ideella krafter. Istället tvingas aktörerna in i ett system där högsta marknadspris blir säkerhetsmarginalen vilket går ut över boendekostnaderna.

Sättet att finansiera bostadsbyggandet driver samtidigt upp kostnaderna för detta. Det betyder att kostnaden för att bygga en bostad kan öka med 70 procent från ca 25 000 kr/kvm upp mot 40 000 kr/kvm bara på grund av finansieringen. Det tvingar fram höga kapitalinsatser som utestänger stora grupper från bostadsmarknaden. Med en annan finansieringslösning skulle de ekonomiska förutsättningarna mellan boendeformerna kunna utjämnas. Nuvarande system driver upp boendekostnaderna utan att för den skull få fram vare sig fler eller bättre bostäder.

Partikongressen föreslås besluta:

A167:1 att staten återinför någon form av garanti för belåning av icke-kommersiella hyresbostäder och egna hem på särskilda bostadssociala villkor under produktionstiden

A167:2 att stimulera kommunerna att upplåta mark för småskaliga kooperativa bostadslösningar och självbyggeri av egna hem som press på boendekostnaderna

A167:3 att utjämna de ekonomiska förutsättningarna mellan boendeformerna för att särskilt uppmuntra de som inte kräver höga kapitalinsatser

Christer Hedberg, Mikael Lindström
Värmdö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A168

KUNGSBACKA ARBETAREKOMMUN

Översyn av järnvägsinfrastrukturen

Inledning
En ny infrastrukturproposition ska läggas fram i höst. När detta skrivs är endast vissa inspel från regeringen kända. Det betyder att nedanstående inte kan ge synpunkter utifrån denna proposition som är av intresse.

För att ge en del begreppsförklaringar ska följande tas i beaktande:

Blandad trafik. På våra huvudbanor eller s k stambanor ska snabbtåg, regionaltåg, pendeltåg och godståg samsas. Detta gäller särskilt i våra tre storstadsregioner. I bl a Västsverige är nu kapaciteten för detta i stort sett nådd. Det talas om hastighetsnedsättningar från Trafikverket p g a bristande underhåll.

Snabbtåg kallas persontåg som har en högre topphastighet än genomsnittet, 200 till 250 km/t. I Sverige är dock hastigheten mindre. Enligt EU:s normer tillåts inte högre hastighet än 250 km/h vid passage av perronger där det är tillåtet att människor vistas, vilket aldrig skulle tillåtas vid t ex motorvägar.

Höghastighetståg används på lite olika sätt. Enligt EU:s definition kategori I är banor avsedda för 250 km/h eller högre hastighet utan någon korglutning. Ingen sådan bana finns i Sverige. I Sverige åsyftas i dagspressen normalt endast sträckor som tillhör denna högsta kategori, kategori I, när någon använder begreppet höghastighetståg.

European Rail Traffic Management System (ERTMS) är ett EU-gemensamt signalsystem. Detta gör det möjligt att passera landsgränser i ett system. I systemet saknas signaler och systemet anpassas enkelt uttryckt till tågets hastighet bromsförmåga mm. Det kräver investeringar för tågsätten/loken. Det ersätter Automatic Railway System (ATC) som är signalbaserat. ERTMS införs nu successivt på det svenska järnvägsnätet. År 2035 är det klart i sin helhet enligt information från Trafikverket. RTMS kan på nätet med dubbla spår öka kapaciteten med upp till

20 procent.

Finansiering
Finansieringen av underhåll och investeringar sker normalt över statsbudgeten. Kravet på underhållet av järnvägen, som är kraftigt eftersatt, kräver stora kostnader. Finansieringen av nya investeringar sker på samma sätt i konkurrens med andra åtaganden. Några finansieringar har skett på annat sätt som för t ex Arlandabanan, Öresundsbron och Botniabanan som finansierades bl a via lån. F ö har Botniabanan ett RTMS-system liksom nya banan Malmö-Köpenhamn.

Regeringen vill dock titta på hur alternativ finansiering kan ske. Som det nu ser ut är det inte möjligt att inom rimlig tid finansiera järnvägsinvesteringar i statsbudgeten.

Sverigeförhandlingen. I Sverigeförhandlingens uppdrag ingår att föreslå en strategi för utbyggnaden av nya höghastighetsjärnvägar mellan Göteborg-Stockholm -Malmö med hänsyn till kostnader och nyttor. Investeringskostnaderna är höga. Kommuner ska bidra genom bl a bostadsbyggande (ca 100 000 nya bostäder), i och för sig bra för att del- och medfinansiera utbyggnaden. Någonstans måste kostnaderna för detta landa; hos regioner och kommuner över skattsedeln och kanske hos hyresgästerna genom högre hyror. Det finns många diskussioner om dessa banor kan klara driftskostnader mm. Kan de endast trafikeras av höghastighetståg?

Flaskhalsar
En rad flaskhalsar finns på järnvägsnäten. Ett exempel är på Västkustbanan Göteborg-Malmö. Ca 12-13 procent har enkelspår idag. Enligt tidigare investeringsprogram är dessa inte bortbyggda förrän tidigast 2025. Den stora investeringen i tunneln vid Hallandsåsen betyder därför väldigt lite ur kapacitetssynpunkt. Det finns flera dokumenterade flaskhalsar på andra ställen i Sverige.

Sammanfattning
Det skulle bli en alltför lång motion för att gå igenom alla delar av problematiken. Det kan tilläggas att nyligen Västra Götalandsregionen nyligen tagit beslut om mål för hur godstransporterna ska lösas i Västsverige. Så har också skett på andra håll t ex i Skåneregionen. Kapacitetsutredningen för några år sedan gjorde också en analys av behoven för att lösa flaskhalsar mm. Det är tyvärr så att många utredningar från Staten/Trafikverket och regionala önskemål saknar en gemensam ståndpunkt. Det är inte acceptabelt.

Partikongressen föreslås besluta:

A168:1 att partikongressen beslutar att anmoda regeringen att tillsätta en särskild utredning om hur den framtida järnvägen ska utvecklas och finansieras och

A168:2 att utredningen bl a ska innefatta experter från regioner, myndigheter och universitet

Alf Olofsson, Ordf. Kungsbacka arbetarekommun
Kungsbacka arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A169

KROKOMS ARBETAREKOMMUN

Kvotering till bolagsstyrelser

"Det är ägarnas ansvar, inte politikernas, att se till att styrelsen präglas av mångfald och att den samlade kompetens som finns bland både kvinnor och män tas till vara." Det är ett uttalande vi ofta får höra när kvotering kommer på tal.

I mer än 15 år har vi debatterat hur det ska bli jämnare könsbalans i bolagsstyrelser, såväl inom den offentliga sektorn som i det privata näringslivet. När tidigare jämställdhetsminister Margareta Winberg (S) hotade med lagstiftning började det hända saker i näringslivet. Men när det trycket försvann i och med regeringsskiftet 2006 stannade utvecklingen av.

Därför måste politiken ta sitt ansvar. I nuvarande takt kommer det att dröja 70 år innan vi når 40 procent kvinnor i de privata bolagens styrelser. Dessutom är ägarna också ofta vi skattebetalare som vill se till att bolag och styrelser arbetar effektivt.

När nätverket European Professional Women's Network undersökte kvinnornas ställning i Europas 300 största företag visade det sig att kvinnor utgjorde 8,5 procent av styrelsemedlemmarna. Det kan jämföras med 14,7 procent av USA:s 500 största företag. I Sverige har kvinnor 22,8 procent av styrelseplatserna i de företag som ingår i undersökningen.

AllBright-rapporten 2013 visar följande:
• Ett av tre bolag inte har en enda kvinna i ledningsgruppen.
• Två av tre kvinnor sitter i en stabsfunktion.
• Kvinnor befordrar kvinnor: Sex av de tio de mest jämställda bolagen har en kvinna som vd.
• Den vanligaste vd:n är man, heter Johan, är 51 år och civilekonom från Handelshögskolan i Stockholm.
• Hälften av alla börsbolags ledningsgruppsmedlemmar är födda på 60-talet.
• Nio av tio styrelseproffs är män.
• Hälsovårdsbranschen är fortsatt bäst på att tillvarata kvinnors kompetens.

Dessa siffror talar ett tydligt språk – näringslivet likställer kompetens med att vara man. Trots att det är fler kvinnor än män som tar akademisk examen är det ont om kvinnor i börsbolagen.

Bolagsledningarna missar genom sina gamla metoder, med män som rekryterar män, att rekrytera värdefull kompetens. I det nya globala samhället med konkurrens från hela världen har ingen styrelse i bolag, kommun eller stat råd att avstå den kompetens som hälften av befolkningen besitter!

Med jämn könsfördelning i bolagsledningar, d.v.s. både styrelser, ledningsgrupper och chefsposter, ökar möjligheten att bredda företagens erfarenhetsbas och därigenom potential att öka marknaden. Men bolagen verkar inte klara av att bryta mansdominansen av egen kraft trots att de flesta valberedningar borde inse fördelarna. Det är snarare valberedningarna som behöver utbildas för att lära sig rekrytera med genusglasögonen på. En kvotering av män till styrelseuppdrag pågår ju alltjämt i det fördolda!

Flera undersökningar visar att det är dålig business med enfald i ledning och styrelse. Hösten 2009 presenterades den finska Evarapporten, som visar att bolag med en kvinnlig vd är ungefär 10 procent mer lönsamma. Något som ligger i linje med tidigare rapporter från amerikanska forskningsinstitut som konstaterat vid en studie av 353 företag att de med högst andel kvinnor i ledningen hade 35 procent högre avkastning på det egna kapitalet, jämfört med de mindre jämställda bolagen.

Jämställdhetsfrågan är vår tids stora demokratifråga. Att kvinnor generellt har sämre ekonomisk makt och är sämre representerade bland chefer, i bolagsstyrelser och ledningsgrupper är inte enbart en fråga för en handfull människor som äger företag, ej heller för vissa personer i de politiska ledningarna. Jämställda löner och ekonomisk självständighet är en förutsättning för att åstadkomma ökad jämställdhet. Sverige borde lära av alla de länder som redan har infört reglering.

Jämställdhet handlar om frihet. Människors möjligheter att leva sina liv ska inte begränsas av kön eller könsidentitet. En modern och radikal jämställdhetspolitik lägger fokus på både mäns och kvinnors lika möjligheter på arbetsmarknaden och när det gäller ansvar för hem och familj.

Partikongressen föreslås besluta:

A169:1 att verka för att ett lagförslag om kvotering i börsbolagsstyrelser tas fram

A169:2 att verka för att ett lagförslag om kvotering i kommunala och statliga bolagsstyrelser tas fram

Anci Syversen
Krokoms arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A170

DALARNAS PARTIDISTRIKT, GÄVLEBORGS PARTIDISTRIKT, JÄMTLANDS LÄNS PARTIDISTRIKT, NORRBOTTENS PARTIDISTRIKT, VÄSTERBOTTENS PARTIDISTRIKT, VÄSTERNORRLANDS PARTIDISTRIKT

Använd skogens resurser för hållbar tillväxt och fler jobb

Den 11 maj 1903 stiftade Sverige världens första skogsvårdslag där visionen var att landets skog skulle växa upp. I början av 1900-talet engagerades hela befolkningen i skogsutvecklingen och intresset för skog ökade när såväl arbetare och skolklasser vara ute och planterade skog. Idag står vi inför utmaningar både vad gäller jobb och klimat, och nu precis som då kan skogsnäringen vara framtidsbranschen som har svaret på våra utmaningar.

Sverige har mycket resurser och skogen är en av våra viktigaste naturtillgångar. Skogsnäringen exporterar årligen trävaror för ca 120 miljarder, vilket är 11 % av Sveriges totala export. I skogsnäringen och skogsindustrin arbetar ungefär 70 000 människor. Vi har ett högt värde av skogsexporten och skogsbruket sysselsätter många människor. Det finns ett stort intresse för det moderna träbyggandet samtidigt som bostäder saknas i nästan samtliga Sveriges kommuner. Träbyggnadskansliet spår att marknadsandelen kan ligga på 20 % år 2020. Sveriges skogsnäring har alla förutsättningar att utvecklas och skogsbruket är en viktig väg för att få hela Sverige att leva och öka sysselsättningen i landet. En långsiktig skogsnäringsstrategi behövs, och den måste täcka upp många olika parametrar som var för sig och tillsammans kan skapa synergieffekter.

Skogen har en viktig roll i att utveckla en svensk industri runt tex. biobaserat bränsle och bättre metoder att bygga i trä, och en mängd andra områden. Genom en skogsstrategi som beskriver satsningar på helt nya sätt att vidareförädla skogen kan nya gröna jobb skapas inom service och teknikutveckling. I den internationella marknaden för skogsindustrin har efterfrågan på miljömärkta produkter ökat avsevärt de senaste åren. Detta behöver vi ta tillvara på för att utveckla bioekonomin, och till fullo realisera den potential som finns i Sveriges skogar. Skogens viktiga roll både i klimatet och ekonomin behöver prioriteras. Skogsnäringen har all möjlighet att spela en ännu större roll än idag för Sveriges jobbpolitik. Genom stöd för ökad samverkan mellan näringsliv, forskare och myndigheter för att främja basindustrins omställning till minskad energianvändning och grönare, mer förädlade produkter får vi ett mer hållbart samhälle och skapar fler förutsättningar för jobb, och ökad export.

Sveriges skogsnäringsstrategi behöver innehålla riktade satsningar i områden där skogen finns. Satsningarna behöver vara tydligt kopplade till arbetsmarknad och klimat. Utbildning är vår viktigaste faktor för detta. Innovativa företag inom skogsbranschen uppger idag att de har svårt

att rekrytera medarbetare med rätt kompetens. Genom satsningar på kvalitativa gymnasiala och eftergymnasiala utbildningar inom skogsbruk, förädling av biomassa och bioekonomi stärker vi fler för ett arbetsliv inom skogsindustrin. Detta i kombination med beredskapsjobb inom branschen gör att vi kan utveckla landsbygden, och ge företagen de bästa möjligheterna för att växa och öka sin konkurrenskraft. Det finns en stor potentiell internationell marknad för Svensk skogsnäring att bli ledande inom om vi nu tar chansen att ligga i framkant och stöttar den utveckling som redan är på god väg.

Skogsnäringsstrategin behöver också innehålla målsättningar för att öka intresset och engagemanget för Sveriges guld. Det får vi genom investeringar som visar att skogen är framtiden, för hållbarheten, tillväxten och arbetsmarknaden.

Partikongressen föreslås besluta:

A170:1 att verka för att nya strategiska forskningssatsningar genomförs som både utvecklar och bygger vidare på förmågor som svensk skogsindustri redan har

A170:2 att sätta mål för ökat bostadsbyggande i trä

A170:3 att verka för statliga insatser som främjar att allt fler mindre och medelstora företag inom skogsnäringen vågar satsa långsiktigt på forskning och utveckling

A170:4 att verka för att stärka tillgången till riskkapital så att nystartade företag får bättre förutsättningar att växa och skapa sysselsättning

A170:5 att verka för att skogsindustrins behov av infrastruktur säkras för att främja exporten och öka möjligheterna att exploatera skogen i hela landet

Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A171

DALARNAS PARTIDISTRIKT, GÄVLEBORGS PARTIDISTRIKT, JÄMTLANDS LÄNS PARTIDISTRIKT, NORRBOTTENS PARTIDISTRIKT, VÄSTERBOTTENS PARTIDISTRIKT, VÄSTERNORRLANDS PARTIDISTRIKT

Besöksnäring

Besöksnäringen skapar ständigt fler arbetstillfällen. Idag omsätter besöksnäringen 269 miljarder, genererar ett exportvärde på 97 miljarder och levererar 159 000 jobb - i hela landet. För många ungdomar är ett jobb inom besöksnäringen det första steget in på arbetsmarknaden.

Från Abisko till Österlen, genom hela Sverige, finns ställen människor drömmer att besöka för att tillbringa sina viktigaste timmar, sin semester.

Vi har fjäll, sjöar och hav, vi har skärgård, vi har de livliga städerna och vi har lugnet och tystnaden på landsbygden. Vi har den goda maten, vi har bra råvaror, vi har kulturen och de kreativa näringarna. Besöksnäringen är full av hårt arbetande entreprenörer, småföretagare och även stora företag som tar tillvara och utvecklar sin by, sin tätort och sin stad med reseanledningar för att locka just dig till ett besök.

Den inhemska marknaden är störst men vi vet att vi tävlar mot resten av världen. Vi vill att fler utländska turister ska besöka Sverige, spendera mer pengar, stanna längre och upptäcka mer av Sverige. Vårt mål är att Sverige ska bli ett av världens främsta turistländer.

Många destinationer i Sverige är redan exportmogna, här behöver vi hjälpa till med marknadsföring. Visit Sweden, som ägs av staten, och organisationen Svensk Turism har till uppdrag att marknadsföra Sverige som destinationsland och att utveckla svenska destinationsplatser.

Sverige ligger i framkant internationellt när det gäller en hållbar utveckling för besöksnäringen. Det är naturligt för oss som lever i ett relativt glesbefolkat land med en tradition av närhet till naturen och den omgivande miljön.

Ett tydligt hållbarhetsarbete ger också konkurrensfördelar på marknaden och därför är det viktigt att vi arbetar hårt för en hållbar utveckling ur alla perspektiv.

Ekonomiskt, ekologiskt och socialt/kulturellt.

Sverige är fantastiskt på att anordna stora internationella idrottsevenemang och vi vet betydelsen av och stoltheten av att få arrangera dem. Vi vet vilken bra regionalpolitik det är, vad de ger i arbetstillfällen, hur det ökar investeringsviljan, vad det ger i infrastruktur, hur bra det är för ortens näring, vilken marknadsföring det blir av både ort och Sverige. Vi vet också vilket fantastiskt jobb och engagemang idrottsrörelsen lägger ner för att få ett litet eller stort evenemang att fungera.

Stora och mycket uppmärksammade evenemang både inom politik, idrott och kultur, stärker Sveriges roll i världen och är mycket viktiga för regionernas utveckling. Inte minst de regioner som är starka på turism och upplevelser.

Utvecklingspotentialen för besöksnäringen i alla delar av Sverige är stor och ska tas tillvara genom att de lokala förutsättningarna stärks och de unika möjligheterna i varje geografiskt område främjas. Det kräver inte minst att tillgången till bredband och telefoni förbättras och att investeringar sker i kommunikationer och infrastruktur. Det kräver även utbildningsinsatser och forskning. Sverige kan bättre och Sverige har all potential att ställa upp på branschens egna mål om en fördubbling till 2020. Turism är en svårslagen källa till sådana upplevelser som får både människor och ekonomier att växa.

Besöksnäringen består av småföretagare som kämpar hårt, utvecklar lokalsamhället och ger arbetstillfällen. Som skapar stolthet över sin ort, som säljer Sverige, som omsätter mer än annan industri och för att fortsätta utvecklas krävs en mer sammanhållen politik.

Eftersom turistnäringen är en bransch som till stor del består av små företag, är det viktigt att göra det lättare att starta och driva företag. Regelförenkling för företag och tillgång till kapital i tidiga skeden är många gånger av avgörande betydelse. Ett stärkt trygghetssystem för företagare är angeläget, inte minst för småföretagare inom branschen. Dessutom behövs det resurser till forskning och innovationer.

Utbyggnad av vägar, järnvägar och bättre flygförbindelser ökar tillgängligheten, vilket är en nödvändig förutsättning för branschen. Fungerande kommunikationer är avgörande för att besökarna ska kunna ta sig fram till destinationen. Dessutom är turistföretagarna beroende av bredband med hög kapacitet och telefoni som fungerar i hela landet. Därför borde resurstilldelningen till infrastrukturinvesteringar inte baseras enbart utifrån antalet boende på en ort, utan även ta hänsyn till det faktiska antalet personer som reser i området.

En översyn av mervärdesskattesatserna inom kultur- och besöksnäringen bör göras. Inom besöksnäringen förekommer en mängd olika momssatser som försvårar för entreprenörer och kunder av turistaktiviteter, exempelvis persontransport 6 %, guidning 25 %, boende 12 % och en kulturaktivitet 6 % eller 25 %. Utgångspunkten bör vara en mer enhetlighet mellan olika typer av företeelser inom besöksnäring. Om samma artist uppträder på Skansen eller hos grannen Gröna

lund, är skillnaden 6 % till 25 %. Åtgärden kan förväntas ge en betydande förenkling för berörda företag och i förlängningen bidra till att skapa nya jobb

Partikongressen föreslås besluta:

A171:1 att tillskapa en sammanhållen politik för besöksnäringen som är bärkraftig över tid

A171:2 att resurstilldelning ska inkludera besöksnäringens infrastruktur- och transportbehov. Nyckeltalen ska ta hänsyn till antal resande i ett område och inte enbart befolkningsantal

A171:3 att satsa på utbildningsinsatser, forskning och innovationer för att ta tillvara utvecklingspotentialen på bästa sätt

A171:4 att förbättra kvalitet och transparens på tillgänglig statistik – såväl lokal, regional som nationell

A171:5 att göra en översyn av mervärdesskatterna inom kultur- och besöksnäringen där utgångspunkten bör vara mer enhetlighet

A171:6 att nationellt arbeta strategiskt för att få stora internationella evenemang till Sverige

A171:7 att stärka trygghetssystemen för småföretagare

A171:8 att satsa på bredband med hög kapacitet och telefoni som fungerar i hela landet

Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A172

SOLLENTUNA ARBETAREKOMMUN

Bredda Finansinspektionens uppdrag

Stockholmsområdet drar idag till sig nästa en femtedel av alla FinTech investeringar i EU, vilket gör oss till näststörsta regionen för FinTech- investeringar i EU. Framgångarna beror på den svenska modellen, där vi samarbetar för att få fram innovationer, som konsumenterna har nytta av. Inom Finansområdet har ju ex vis bankerna gått samman och tagit fram innovativa kostnadseffektiva lösningar för konsumenten, såsom ex vis Bankgirot där miljontals transaktioner flödar varje dag och nu senast Mobilt BankID och Swish. Dock saknas fortfarande en viktig aktör i Sverige i denna diskussion, nämligen staten och dess myndighet Finansinspektionen. Genom att regeringen kompletterar Finansinspektionens uppdrag med att verka för att främja

uppkomsten av fler investeringar inom FinTech kan Sverige inom en snar framtid ta första platsen. Det vinner vi alla på oavsett om vi driver företag eller är privatpersoner, då en välfungerande finansbransch är oljan i att utveckla ett samhällsmaskineri som främjar innovationer och skapar tillväxt på sikt.

Partikongressen föreslås besluta:

A172:1 att Socialdemokraterna verkar för att Finansinspektionens uppdrag ska utvidgas även till att främja innovationer inom Fintech-området

Joakim Jonsson
Sollentuna arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A173

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Bättre arbetsmiljö i statliga företag

Svenska staten är en stor och viktig arbetsgivare, inte bara för de som är anställda direkt av staten, utan även för de som jobbar åt något av de företag staten helt eller delvis äger. Samhall är ett av många företag som ägs av staten. Vi skulle vilja ge ett kort bild hur det kan gå till på Samhall idag. En individ fick anställning på Samhall för att klippa gräs. Samhall tillhandahöll arbets- och skyddskläder förutom skyddsskor. Dessa fick arbetstagaren köpa själva. Om den anställde inte köpte skyddsskor fick han heller inte utföra jobbet. En i vårt tycke minst sagt märklig ordning.

Ett samtal med Arbetsmiljöverket gav vid handen att arbetsgivaren skall står för den utrustning som behövs. En likalydande formulering finns i avtalet mellan Fastighetsanställdas förbund och Samhall.

Förhoppningsvis är ovanstående exempel ett olycksfall i arbetet, men de statliga företagen ägs av medborgarna, dvs av oss. Det innebär att vi har såväl en rätt som en skyldighet att ta ansvar för och ställa krav på hur staten agerar i sin roll som arbetsgivare. Staten måste i sin roll som ägare säkerställa att arbetsmiljöarbetet i de statliga företagen fungerar.

Partikongressen föreslås besluta:

A173:1 att Staten gör en översyn över hur arbetsmiljöarbetet sköts i de statliga företagen

Jean-Pierre Denapé och Adi Haskovic, Möllevångens S-förening
Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A174

STOCKHOLMS PARTIDISTRIKT

Ekonomisk demokrati

Den ekonomiska demokratin är en fråga som arbetarrörelsen diskuterat sedan Socialdemokraternas bildande, ofta i samband med den övergripande debatten om demokratins räckvidd. Att demokratin skulle genomsyra hela samhället från allmänna val till arbetsplatsen var en självklarhet för tidiga socialdemokrater, men demokratiseringen visade sig också mer problematisk inom vissa delar och de politiska riksdagsmajoriteterna räckte aldrig till att säkra den ekonomiska demokratin.

Idag är frågan om demokratins räckvidd åter aktuell då många arbetstagare känner en brist på inflytande över sitt arbete. Likaså har ojämlikheten brett ut sig i såväl Sverige som globalt och den globala ojämlikheten når nu nivåer som påminner om de för hundra år sedan. Växande vinstutdelningar på löneandelens bekostnad är en delförklaring till detta. Konsekvensen av dessa trender blir en ökande känsla av vanmakt över sin vardag och i förlängningen social oro.

Inflytande över arbetsplatsen är inte heller en fråga enbart om demokrati utan även om tillväxt. Internationella studier har visat att ett ökat inflytande över sin egen arbetsplats också skapar starkare incitament för de anställda. Företag som ägs av arbetstagarna uppvisar exempelvis arbetstagare med en högre grad av lojalitet, högre löner och färre konkurser och nedläggningar än aktiebolag eller enskilda företag. Konkreta exempel på detta finns att hitta inte minst inom advokatfirmor och banksektorn där vinstdelning och gemensamt ägande länge varit en viktig nyckel till framgång. Nyligen krävde även Spotify att möjligheten till vinstdelning utökades för att kunna locka fler anställda till sitt företag.

För att lyfta frågan om demokratins räckvidd beslutade Stockholms arbetarekommun under 2015 att ta fram ett förslag på hur den ekonomiska demokratin ska vidgas. Resultatet var rapporten ”Krafttag för ekonomisk demokrati” som diskuterar frågan ur främst tre perspektiv.

- En tydligare lagstiftning som gynnar gemensamt företagsägande.
- Behovet av ökad aktiv styrning av de fackligt kontrollerade pensionsfonderna.
- En utökad MBL lagstiftning för fler rättigheter till inflytande på arbetsplatsen.

Det är av största vikt att Socialdemokraterna tar trenden för ett större inflytande över sin arbetsplats på största allvar. Demokratin kan inte begränsas till endast parlamentariska val vart fjärde år utan måste vidgas ytterligare. Riskerna med att missa denna utveckling kan annars leda till misstro mot såväl demokratin liksom bristande ekonomisk utveckling.

Partikongressen föreslås besluta:

A174:1 att Socialdemokraterna utreder hur framväxten av löntagarägda företag kan gynnas

A174:2 att Socialdemokraterna ser över på vilket sätt MBL kan utvidgas för att garantera fler ett demokratiskt inflytande på sin arbetsplats

A174:3 att anställda på företag som går i konkurs ska få förtur att juridiskt ta över verksamheten och driva det som en kooperativ förening tillsammans innan andra aktörer får möjlighet att köpa verksamheten

Stockholms partidistrikt
Stockholms partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A175

ÖREBRO LÄNS PARTIDISTRIKT

Framtidens jobb

Inledning
Sverige ska konkurrera med kunskap och kompetens. Det är genom kunskap och kompetens som individer kan öka sin frihet, företag kan klara konkurrensen på den globala marknaden och Sverige kan finansiera en utvecklad välfärd.

Sverige är ett på världsmarknaden litet land, ändå har vi många framgångsrika och världsledande företag. Det är vi stolta över. Sverige har många entreprenörer som sett möjligheter och vågat investera och utveckla dem. Samtidigt är Sverige ett attraktivt land för företagande. Vi har låg korruption, förhållandevis enkel byråkrati, en handelspolitik som bygger på låga tullar och öppna gränser, högutbildad och kvalificerad arbetskraft och en väl fungerande arbetsmarknadsmodell med två starka parter.

Vi har stora naturtillgångar inte minst i skog, mineraler och vattenkraft.
Men det saknas inte utmaningar. Många av våra stora industrier finns i branscher där strukturomvandlingen går fort och konkurrensen är knivskarp. Samtidigt som det finns människor i vårt land som saknar arbete, finns det företag som har svårt att rekrytera. Många länder som vi konkurrerar med investerar stort i forskning och utveckling. Vår export sker mestadels i vår geografiska närhet, inte till de delar av världen som just nu utvecklas snabbast. Flera av Sveriges stora företag är hårt konkurrensutsatta och finns i branscher som genomgår snabba strukturomvandlingar.

Denna motion berör framtidens arbete, hur politiken kan skapa förutsättningar för ett konkurrenskraftigt näringsliv. Motionen avgränsar sig och tar inte upp frågor rörande arbetsmiljö och arbetsvillkor.

Sverige tjänar på samarbete.
Det är viktigt att se att vi som ett litet land måste samarbeta med andra, både inom och utanför vårt lands gränser. Strategisk samverkan mellan det offentliga och näringslivet är viktigt. En avgörande faktor för framtiden är till exempel att också det offentliga investerar i utbildning och forskning. Tydligast är det förstås när yrkesutbildningar gör det möjligt att matcha näringslivets och samhällets behov samtidigt som det ger individer goda möjligheter till arbete.

Det är viktigt att samhället och näringslivet gör gemensamma satsningar inom vissa strategiska områden för att ha bästa möjliga förutsättningar att klara den tuffa globala konkurrensen. Därför ser vi positivt på innovationsrådets arbete och de samverkansprogram och samordnare som regeringen initierat och tillsatt. Vi välkomnar också att regeringen nu höjer forskningsanslagen och fortsätter lägga vikt vid att den kunskap som finns vid våra lärosäten ska komma samhället till nytta. Likaså ser vi satsningen på testbädd Sverige som något mycket positivt. Möjligheten att bygga demo-anläggningar kan vara nyckeln som öppnar möjligheten att sälja till andra köpare och exportera till andra länder.

För att nå nya exportmarknader kan staten och dess utrikesförvaltning spela en avgörande roll. Svenska företag har mycket att vinna på att finnas på fler exportmarknader, men världen har också mycket att vinna på att lära av framgångsrika svenska företag. Vi ser flera områden där svensk teknik kan bidra med att skapa hållbara lösningar som bidrar både till bättre livskvalitet och mindre miljöpåverkan runt om i världen. Det gäller inte minst områden som energi, life science och stadsutveckling.

Team Sweden, där Sveriges främjandearbete samlas under ett paraply, har alla förutsättningar att bli lyckosamt. Sverige måste sträva efter att öka exporten till de länder som nu står för mycket av världens tillväxt. Då behöver också fler svenska företag våga sig ut på nya marknader, därför välkomnar vi att regeringen nu också bygger upp regionala exportcentrum.

Den inhemska exporten – besöks- och turistnäringen är också en viktig framtidsbransch för Sverige. Den är också viktig för att främja bilden av Sverige utomlands och därmed för att öka vårt lands attraktionskraft. Vi behöver fortsätta stärka oss i konkurrensen med andra länder för att locka turister. Många städer och regioner jobbar aktivt med detta, men vi ser att staten skulle kunna ta ett mer samlande ansvar för att utveckla Sveriges destinationers attraktionskraft. Att stå värd för stora evenemang och konferenser är också en viktig del i att stärka regionernas tillväxt. En nationell evenemangsstrategi skulle kunna samla Sverige på bästa möjliga sätt för att kunna dra till oss olika typer av arrangemang.

Kunskap och kompetens

Sverige har många framgångsrika industriföretag. De är och förblir viktiga för Sverige. Senaste tiden har flera svenska företag dessutom flyttat hem produktion till Sverige, en viktig vändning för jobben i Sverige. Att ha produktion och forskning och utveckling i närheten av varandra har dessutom många fördelar. Dessa fördelar kan nu i högre utsträckning komma Sverige till del.

Många av Sveriges framgångsrika företag kännetecknas av hög specialisering, låg miljöpåverkan och innovation. Från gruvorna i norr med sina världsledande mineralprodukter med jämförelsevis låga miljöavtryck till högt specialiserad ståltillverkning i stålindustrin och en verkstadsindustri. På samma sätt ser det ut i skogen från uthålligt skogsbruk till stor export av sågade trävaror, papper, pappersmassa och kartong av kvaliteter som få andra kan konkurrera med. Tack vare sitt nytänkande förmår de konkurrera på marknader där kostnaderna och miljökraven är lägre.

De här framgångarna är inte givna. Tvärtom måste de återvinnas varje dag med nytänkande och innovation, större energieffektivitet och minskade utsläpp och marknadssatsningar här hemma och på de viktiga marknaderna över världen.

Samtidigt som produktionen blir allt mer kvalificerad ökar graden av tjänster i varje såld produkt. En lastbil från Scania i Södertälje är inte längre bara en lastbil utan en del i en transportlösning där bland annat service, underhåll och planering ingår. Samtidigt blir allt fler saker uppkopplade på internet och kommunicerar ”själva” med omvärlden (the internet of things), vilket kan resultera i helt nya tjänster och levnadsmönster.

Tidigare hade industriföretagen många verksamheter som nu köps från specialiserade leverantörer. Många egna konstruktionsavdelningar har ersatts av inköp av teknisk kompetens, de egna löneavdelningarna har ersatts av tjänsteleverantörer, kommunikationstjänster köps från den växande PR- och reklambranschen. Produkter säljs ofta som delar av helhetslösningar. De stora managementkonsulterna löser organisatoriska utmaningar i företagen.

Samtidigt bildas tjänsteföretag som säljer helt nya tjänster. Inte minst digitaliseringen bidrar till att utvecklingen av nya tjänster går mycket snabbt.

Detta ställer förstås helt nya krav på de som jobbar i företagen. . Det gör det än viktigare att vända utvecklingen med fallande kunskapsresultat i den svenska skolan. Alla barn ska ges förutsättningar att nå kunskapsmålen och också utveckla sina förmågor på bästa sätt. Den svenska gymnasieskolan bör bli obligatorisk, investeringarna i vuxenutbildning och yrkesutbildning måste fortsätta. Kvalificerade yrkesutbildningar, lärlingssystem och utbildningar som sker tillsammans med företagen leder till fler människor i arbete och bidrar till en spridning av arbetserfarenhet. På det sättet får vi förutsättningar på arbetsmarknaden att ständigt sträva efter att nå excellens inom alla arbetskategorier.

Men det höga omvandlingstrycket i samhälle och näringsliv gör också att vidareutbildning blir helt centralt genom hela livet. Till stor del är detta något som sker inom näringslivet och inom respektive företag. Men i takt med att omvandlingen inom industrin och tjänstesektorn sker snabbare och snabbare måste också samhället möta upp med möjligheter att vidareutbilda sig sent i livet. Det måste också bli lättare att mitt i livet helt byta yrke. Det vore en styrka för Sverige om vi på detta sätt kunde stärka vår omställningsförmåga. Samtidigt skulle det underlätta för företag att hitta ”rätt” personal, och öka möjligheter för individer att hitta jobb som de trivs med. Kanske skulle det också kunna bidra till att minska sjukskrivningarna då människor mitt i livet får en möjlighet att välja om och byta karriär.

Gröna folkhemmet en motor för arbete och tillväxt
Det är genom att vara ledande i den ekologiska omställningen som vi skapar förutsättningar för jobb och välfärd imorgon. För att Sverige ska kunna vara ledande i omställningen måste det finnas en efterfrågan på hållbara lösningar. En sådan efterfrågan skapas av medvetna konsumenter, men framför allt via ambitiös och långsiktig miljölagstiftning och krav vid offentliga upphandlingar.

Genom att ställa krav på miljövänlig teknik stimuleras företag att hela tiden ligga i framkant på miljöområdet. Därför är – om det utformas på rätt sätt - ambitiös miljölagstiftning och höga miljökrav vid offentliga upphandlingar viktiga verktyg för att gynna innovationer. Detta alltså vid sidan av den miljönytta som det innebär i sig självt när varor med sämre miljöprestanda fasas ut och ersätts med bättre alternativ.

De nya upphandlingsreglerna inom EU ger nu större möjligheter både till innovationsnära upphandling på miljösidan och till innovationsupphandling. Det är viktigt att det offentliga Sverige tar tillvara dessa möjligheter att bidra till bra och hållbara lösningar för medborgarna, samtidigt som det stärker svensk konkurrenskraft. Den nya myndighetsstrukturen för upphandling bör ge offentliga aktörer stöd i detta. Dessutom bör Sverige som land redan nu fundera på hur goda exempel på hållbar upphandling kan spridas till andra delar av EU. Det är viktigt för att vi snabbare ska kunna ställa om samhället, men också för att öka svenska företags möjligheter att konkurrera i Europa.

Svensk klimat- och energipolitik bidrar också till att stärka svensk konkurrenskraft. Både genom säker tillgång till el med konkurrenskraftiga priser och genom låg klimatpåverkan. För många svenska företag bidrar låg klimatpåverkan i produktionsledet till konkurrensfördelar på världsmarknaden.

Kommunikationer och bostäder ger lyckad arbetsmarknad
Utbildning är en av hörnstenarna för framtidens arbetsmarknad. Andra hörnstenar är bostäder och kommunikationer.

Pålitliga, snabba och hållbara transporter är viktiga för att transportera gods inom Sverige och ut från Sverige. Tillgången till effektiva och konkurrenskraftiga transporter är avgörande för stora delar av svensk industri.

Samtidigt är pålitliga, snabba och hållbara transporter avgörande för att resorna till och från jobbet ska fungera bättre.

Bostadsbristen i Sveriges urbana centra, utgör också ett hinder för många människor att kunna vara tillgängliga på attraktiva arbetsmarknader. För företagen innebär bristen på bostäder och snabba kommunikationer att det blir svårare att rekrytera personal. Ökat bostadsbyggandet och bättre kommunikationer skapar därför förutsättningar för bättre matchning på arbetsmarknaden och för att människor att kunna bosätta sig där det finns tillgängliga arbetstillfällen. Det är därför positivt med regeringens investeringar i fler bostäder och hållbar stadsutveckling. Men mer insatser behövs.

Stockholm och hela mälardalsregionen har idag stora kommunikationsutmaningar. Dessa kommunikationsutmaningar påverkar tillväxten och arbetsmarknaden i regionen, men ger också efterverkningar i hela landet. Med förkortad restid kan arbetstagare ha sin bostad längre bort från arbetsplatsen. Det skapar bättre möjligheter till matchning på arbetsmarknaden och verkar för att ökade arbetstillfällen. Bolag får det lättare att genomföra affärsresor med ökad försäljning och arbetstillfällen som följd. Staten måste ta ett större ansvar för att korta restiderna i denna region.

En förbättrad digital infrastruktur är också viktig. En snabb utbyggnad av digital teknik är en viktig del i att öka delaktigheten i det moderna samhället, skapa attraktiva marknader för nya digitala tjänster och för att svensk arbetskraft ska ligga i framkant vad gäller digital kompetens. Det kan också underlätta arbete på distans och därmed minska miljöpåverkande transporter och bidra till ökad livskvalitet när människor kan lägga mindre tid på arbetspendling.

Små- och medelstora företag – framtidens stora arbetsplatser
Småföretagande och entreprenörskap är en viktig del människors möjlighet till självförverkligande och att skapa tillväxt och arbetstillfällen. Historiskt har Sverige varit bra på storföretagande med många goda resultat. Det lilla landet Sverige lyckades under förra seklet skapa telekomindustri i världsklass, två ledande bilmärken och en försvarsindustri med global marknad, bara för att nämna några exempel. Men det räcker inte. Vi behöver små- och medelstora företag liksom nya storföretag.

Ett sätt att underlätta administrationen för små- och medelstora företag vore att införa ett gemensamt register för företagsdata. Då skulle företagen få, i alla fall i huvudsak, en kontakt för olika former av datainsamling, sedan får de olika myndigheterna kommunicera sinsemellan.

När regler införs finns det redan idag krav på att redovisa förslagens effekter för företag.

Riksrevisionen har dock pekat på brister i hur detta har skötts bakåt i tiden. För svensk konkurrenskraft är det viktigt att nya reglers effekt för företag verkligen beaktas i regeringens arbete. Det är då viktigt att man belyser utgår ifrån förslagens effekter på små företag.

För att få fler att våga gå från ide till företag är de start-ups verksamheter som bedrivs runt om i landet och den inkubators- och science-parksverksamhet som finns runt många av landets universitet och högskolor centrala. Här finns tillgång till nätverk som kan stödja med allt ifrån goda råd till kapital. Denna typ av verksamhet bör stimuleras och byggas ut. Statliga Almi har också en viktig roll i att genom sin rådgivning stödja människor i att våga utveckla och starta företag.

Många nystartade företag passerar något som kallas dödens dal "valley of death", som är gapet mellan koncept och kommersialisering. För att nå den enorma tillväxt och utvecklingspotential som små- och medelstora företag utgör behöver vi ständigt jobba med att få fler entreprenörer att ta sig över denna dödens dal. Dessa innovationsdrivna företag behöver bland annat adekvat finansiering, tillgång till "know-how", affärserfarenhet och -kunskap för att lyckas.

Finansiering i tidiga skeden är således en av de grundläggande förutsättningarna för att lyckas med framtidens arbetsmarknad. Staten har här ett viktigt ansvar. Den förändring som nu gjorts för det svenska riskkapitalet är positivt och har goda chanser att vara framgångsrikt. De redan nämnda satsningarna på testbädd Sverige likaså. Men mer kan behöva göras för att öka tillgången på riskkapital.

En stor fråga för många som funderar på att starta ett eget företag är det personliga risktagandet. Som fast anställd har du ett fungerande socialt skyddsnät om du till exempel skulle bli sjuk. För företagare är skyddsnätet inte lika utvecklat. Detta är en fråga som diskuterats länge, men vi är övertygade om att för att fler ska våga starta företag så måste den sociala tryggheten för småföretagare öka.

Partikongressen föreslås besluta:

A175:1 att	det behövs ett utvecklat samarbete mellan stat och näringsliv för att tillsammans kunna stärka svensk konkurrenskraft inom specifika branscher
A175:2 att	arbetet med att stärka svensk export och investeringar i Sverige ska prioriteras
A175:3 att	det behövs ett större statligt engagemang för att stärka den svenska besöks- och turismnäringen
A175:4 att	det ska tas fram en nationell evenemangsstrategi för att få fler stora evenemang till Sverige

A175:5 att	det behövs fortsatt stora investeringar i det svenska utbildningssystemet, inte minst i yrkesutbildningar
A175:6 att	det behövs ökade offentliga investeringar i forskning
A175:7 att	lärosätenas samverkan med det övriga samhället för att i högre utsträckning nyttogöra forskningsresultat behöver förbättras
A175:8 att	möjligheterna till vidareutbildning och karriärbyte mitt i livet ska förbättras
A175:9 att	det offentliga strategiskt ska använda sig av möjligheterna till innovationsnära upphandlingar och innovationsupphandlingar
A175:10 att	de offentliga aktörer, bland annat landets kommuner, som vill använda offentlig upphandling för att medverka till hållbar utveckling ska få ett bättre statligt stöd
A175:11 att	föra en miljöpolitik som främjar utveckling av nya mer hållbara lösningar som understöder svenska företags möjlighet att ligga i framkant på miljöteknikområdet
A175:12 att	staten ska ta ansvar för att verktyg och framgångsrika exempel för innovationsnära upphandlingar och innovationsupphandlingar sprids inom och utanför Sverige
A175:13 att	det behövs ett större ansvarstagande från statens sida för att nu investera i infrastruktur och bostadsbyggande
A175:14 att	arbetet med att minska de administrativa kostnaderna för företag måste fortsätta, till exempel genom att införa ett gemensamt register för företagsdata
A175:15 att	Almis företagsrådgivning är viktig för att fler ska våga start eget. Med det är också viktigt för det offentliga att på olika sätt stödja ”Start-up”-scener, inkubatorer och science parks. De fyller en viktig roll I att möjliggöra att fler idéer blir verklighet och utvecklas i och till företag
A175:16 att	staten ska fortsätta ta ansvar för bra tillgång till riskkapital
A175:17 att	det sociala skyddsnätet för småföretagare behöver förbättras

Distriktsstyrelsen
Örebro läns partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A176

SÖDERMANLANDS PARTIDISTRIKT

Framtidens jobb

Inledning

Sverige ska konkurrera med kunskap och kompetens. Det är genom kunskap och kompetens som individer kan öka sin frihet, företag kan klara konkurrensen på den globala marknaden och Sverige kan finansiera en utvecklad välfärd.

Sverige är ett på världsmarknaden litet land, ändå har vi många framgångsrika och världsledande företag. Det är vi stolta över. Sverige har många entreprenörer som sett möjligheter och vågat investera och utveckla dem. Samtidigt är Sverige ett attraktivt land för företagande. Vi har låg korruption, förhållandevis enkel byråkrati, en handelspolitik som bygger på låga tullar och öppna gränser, högutbildad och kvalificerad arbetskraft och en väl fungerande arbetsmarknadsmodell med två starka parter. Vi har stora naturtillgångar inte minst i skog, mineraler och vattenkraft.

Men det saknas inte utmaningar. Många av våra stora industrier finns i branscher där strukturomvandlingen går fort och konkurrensen är knivskarp. Samtidigt som det finns människor i vårt land som saknar arbete, finns det företag som har svårt att rekrytera. Många länder som vi konkurrerar med investerar stort i forskning och utveckling. Vår export sker mestadels i vår geografiska närhet, inte till de delar av världen som just nu utvecklas snabbast. Flera av Sveriges stora företag är hårt konkurrensutsatta och finns i branscher som genomgår snabba strukturomvandlingar.

Denna motion berör framtidens arbete, hur politiken kan skapa förutsättningar för ett konkurrenskraftigt näringsliv. Motionen avgränsar sig och tar inte upp frågor rörande arbetsmiljö och arbetsvillkor.

Sverige tjänar på samarbete. Det är viktigt att se att vi som ett litet land måste samarbeta med andra, både inom och utanför vårt lands gränser. Strategisk samverkan mellan det offentliga och näringslivet är viktigt. En avgörande faktor för framtiden är till exempel att också det offentliga investerar i utbildning och forskning. Tydligast är det förstås när yrkesutbildningar gör det möjligt att matcha näringslivets och samhällets behov samtidigt som det ger individer goda möjligheter till arbete.

Det är viktigt att samhället och näringslivet gör gemensamma satsningar inom vissa strategiska områden för att ha bästa möjliga förutsättningar att klara den tuffa globala konkurrensen. Därför ser vi positivt på innovationsrådets arbete och de samverkansprogram och samordnare som

regeringen initierat och tillsatt. Vi välkomnar också att regeringen nu höjer forskningsanslagen och fortsätter lägga vikt vid att den kunskap som finns vid våra lärosäten ska komma samhället till nytta. Likaså ser vi satsningen på testbädd Sverige som något mycket positivt. Möjligheten att bygga demo-anläggningar kan vara nyckeln som öppnar möjligheten att sälja till andra köpare och exportera till andra länder.

För att nå nya exportmarknader kan staten och dess utrikesförvaltning spela en avgörande roll. Svenska företag har mycket att vinna på att finnas på fler exportmarknader, men världen har också mycket att vinna på att lära av framgångsrika svenska företag. Vi ser flera områden där svensk teknik kan bidra med att skapa hållbara lösningar som bidrar både till bättre livskvalitet och mindre miljöpåverkan runt om i världen. Det gäller inte minst områden som energi, life science och stadsutveckling.

Team Sweden, där Sveriges främjandearbete samlas under ett paraply, har alla förutsättningar att bli lyckosamt. Sverige måste sträva efter att öka exporten till de länder som nu står för mycket av världens tillväxt. Då behöver också fler svenska företag våga sig ut på nya marknader, därför välkomnar vi att regeringen nu också bygger upp regionala exportcentrum.

Den inhemska exporten – besöks- och turistnäringen är också en viktig framtidsbransch för Sverige. Den är också viktig för att främja bilden av Sverige utomlands och därmed för att öka vårt lands attraktionskraft. Vi behöver fortsätta stärka oss i konkurrensen med andra länder för att locka turister. Många städer och regioner jobbar aktivt med detta, men vi ser att staten skulle kunna ta ett mer samlande ansvar för att utveckla Sveriges destinationers attraktionskraft. Att stå värd för stora evenemang och konferenser är också en viktig del i att stärka regionernas tillväxt. En nationell evenemangsstrategi skulle kunna samla Sverige på bästa möjliga sätt för att kunna dra till oss olika typer av arrangemang.

Kunskap och kompetens
Sverige har många framgångsrika industriföretag. De är och förblir viktiga för Sverige. Senaste tiden har flera svenska företag dessutom flyttat hem produktion till Sverige, en viktig vändning för jobben i Sverige. Att ha produktion och forskning och utveckling i närheten av varandra har dessutom många fördelar. Dessa fördelar kan nu i högre utsträckning komma Sverige till del.

Många av Sveriges framgångsrika företag kännetecknas av hög specialisering, låg miljöpåverkan och innovation. Från gruvorna i norr med sina världsledande mineralprodukter med jämförelsevis låga miljöavtryck till högt specialiserad ståltillverkning i stålindustrin och en verkstadsindustri. På samma sätt ser det ut i skogen från uthålligt skogsbruk till stor export av sågade trävaror, papper, pappersmassa och kartong av kvaliteter som få andra kan konkurrera med. Tack vare sitt nytänkande förmår de konkurrera på marknader där kostnaderna och miljökraven är lägre.

De här framgångarna är inte givna. Tvärtom måste de återvinnas varje dag med nytänkande och

innovation, större energieffektivitet och minskade utsläpp och marknadssatsningar här hemma och på de viktiga marknaderna över världen.

Samtidigt som produktionen blir allt mer kvalificerad ökar graden av tjänster i varje såld produkt. En lastbil från Scania i Södertälje är inte längre bara en lastbil utan en del i en transportlösning där bland annat service, underhåll och planering ingår. Samtidigt blir allt fler saker uppkopplade på internet och kommunicerar ”själva” med omvärlden (the internet of things), vilket kan resultera i helt nya tjänster och levnadsmönster.

Tidigare hade industriföretagen många verksamheter som nu köps från specialiserade leverantörer. Många egna konstruktionsavdelningar har ersatts av inköp av teknisk kompetens, de egna löneavdelningarna har ersatts av tjänsteleverantörer, kommunikationstjänster köps från den växande PR- och reklambranschen. Produkter säljs ofta som delar av helhetslösningar. De stora managementkonsulterna löser organisatoriska utmaningar i företagen.

Samtidigt bildas tjänsteföretag som säljer helt nya tjänster. Inte minst digitaliseringen bidrar till att utvecklingen av nya tjänster går mycket snabbt.

Detta ställer förstås helt nya krav på de som jobbar i företagen. . Det gör det än viktigare att vända utvecklingen med fallande kunskapsresultat i den svenska skolan. Alla barn ska ges förutsättningar att nå kunskapsmålen och också utveckla sina förmågor på bästa sätt. Den svenska gymnasieskolan bör bli obligatorisk, investeringarna i vuxenutbildning och yrkesutbildning måste fortsätta. Kvalificerade yrkesutbildningar, lärlingssystem och utbildningar som sker tillsammans med företagen leder till fler människor i arbete och bidrar till en spridning av arbetserfarenhet. På det sättet får vi förutsättningar på arbetsmarknaden att ständigt sträva efter att nå excellens inom alla arbetskategorier.

Men det höga omvandlingstrycket i samhälle och näringsliv gör också att vidareutbildning blir helt centralt genom hela livet. Till stor del är detta något som sker inom näringslivet och inom respektive företag. Men i takt med att omvandlingen inom industrin och tjänstesektorn sker snabbare och snabbare måste också samhället möta upp med möjligheter att vidareutbilda sig sent i livet. Det måste också bli lättare att mitt i livet helt byta yrke. Det vore en styrka för Sverige om vi på detta sätt kunde stärka vår omställningsförmåga. Samtidigt skulle det underlätta för företag att hitta ”rätt” personal, och öka möjligheter för individer att hitta jobb som de trivs med. Kanske skulle det också kunna bidra till att minska sjukskrivningarna då människor mitt i livet får en möjlighet att välja om och byta karriär.

Gröna folkhemmet en motor för arbete och tillväxt
Det är genom att vara ledande i den ekologiska omställningen som vi skapar förutsättningar för jobb och välfärd imorgon. För att Sverige ska kunna vara ledande i omställningen måste det finnas en efterfrågan på hållbara lösningar. En sådan efterfrågan skapas av medvetna

konsumenter, men framför allt via ambitiös och långsiktig miljölagstiftning och krav vid offentliga upphandlingar.

Genom att ställa krav på miljövänlig teknik stimuleras företag att hela tiden ligga i framkant på miljöområdet. Därför är – om det utformas på rätt sätt - ambitiös miljölagstiftning och höga miljökrav vid offentliga upphandlingar viktiga verktyg för att gynna innovationer. Detta alltså vid sidan av den miljönytta som det innebär i sig självt när varor med sämre miljöprestanda fasas ut och ersätts med bättre alternativ.

De nya upphandlingsreglerna inom EU ger nu större möjligheter både till innovationsnära upphandling på miljösidan och till innovationsupphandling. Det är viktigt att det offentliga Sverige tar tillvara dessa möjligheter att bidra till bra och hållbara lösningar för medborgarna, samtidigt som det stärker svensk konkurrenskraft. Den nya myndighetsstrukturen för upphandling bör ge offentliga aktörer stöd i detta. Dessutom bör Sverige som land redan nu fundera på hur goda exempel på hållbar upphandling kan spridas till andra delar av EU. Det är viktigt för att vi snabbare ska kunna ställa om samhället, men också för att öka svenska företags möjligheter att konkurrera i Europa.

Svensk klimat- och energipolitik bidrar också till att stärka svensk konkurrenskraft. Både genom säker tillgång till el med konkurrenskraftiga priser och genom låg klimatpåverkan. För många svenska företag bidrar låg klimatpåverkan i produktionsledet till konkurrensfördelar på världsmarknaden.

Kommunikationer och bostäder ger lyckad arbetsmarknad
Utbildning är en av hörnstenarna för framtidens arbetsmarknad. Andra hörnstenar är bostäder och kommunikationer.

Pålitliga, snabba och hållbara transporter är viktiga för att transportera gods inom Sverige och ut från Sverige. Tillgången till effektiva och konkurrenskraftiga transporter är avgörande för stora delar av svensk industri.

Samtidigt är pålitliga, snabba och hållbara transporter avgörande för att resorna till och från jobbet ska fungera bättre.

Bostadsbristen i Sveriges urbana centra, utgör också ett hinder för många människor att kunna vara tillgängliga på attraktiva arbetsmarknader. För företagen innebär bristen på bostäder och snabba kommunikationer att det blir svårare att rekrytera personal. Ökat bostadsbyggandet och bättre kommunikationer skapar därför förutsättningar för bättre matchning på arbetsmarknaden och för att människor att kunna bosätta sig där det finns tillgängliga arbetstillfällen. Det är därför positivt med regeringens investeringar i fler bostäder och hållbar stadsutveckling. Men mer insatser behövs.

Stockholm och hela mälardalsregionen har idag stora kommunikationsutmaningar. Dessa kommunikationsutmaningar påverkar tillväxten och arbetsmarknaden i regionen, men ger också efterverkningar i hela landet. Med förkortad restid kan arbetstagare ha sin bostad längre bort från arbetsplatsen. Det skapar bättre möjligheter till matchning på arbetsmarknaden och verkar för att ökade arbetstillfällen. Bolag får det lättare att genomföra affärsresor med ökad försäljning och arbetstillfällen som följd. Staten måste ta ett större ansvar för att korta restiderna i denna region.

En förbättrad digital infrastruktur är också viktig. En snabb utbyggnad av digital teknik är en viktig del i att öka delaktigheten i det moderna samhället, skapa attraktiva marknader för nya digitala tjänster och för att svensk arbetskraft ska ligga i framkant vad gäller digital kompetens. Det kan också underlätta arbete på distans och därmed minska miljöpåverkande transporter och bidra till ökad livskvalitet när människor kan lägga mindre tid på arbetspendling.

Små- och medelstora företag – framtidens stora arbetsplatser
Småföretagande och entreprenörskap är en viktig del människors möjlighet till självförverkligande och att skapa tillväxt och arbetstillfällen. Historiskt har Sverige varit bra på storföretagande med många goda resultat. Det lilla landet Sverige lyckades under förra seklet skapa telekomindustri i världsklass, två ledande bilmärken och en försvarsindustri med global marknad, bara för att nämna några exempel. Men det räcker inte. Vi behöver små- och medelstora företag liksom nya storföretag.

Ett sätt att underlätta administrationen för små- och medelstora företag vore att införa ett gemensamt register för företagsdata. Då skulle företagen få, i alla fall i huvudsak, en kontakt för olika former av datainsamling, sedan får de olika myndigheterna kommunicera sinsemellan.

När regler införs finns det redan idag krav på att redovisa förslagens effekter för företag. Riksrevisionen har dock pekat på brister i hur detta har skötts bakåt i tiden. För svensk konkurrenskraft är det viktigt att nya reglers effekt för företag verkligen beaktas i regeringens arbete. Det är då viktigt att man belyser utgår ifrån förslagens effekter på små företag.

För att få fler att våga gå från ide till företag är de start-ups verksamheter som bedrivs runt om i landet och den inkubators- och science-parksverksamhet som finns runt många av landets universitet och högskolor centrala. Här finns tillgång till nätverk som kan stödja med allt ifrån goda råd till kapital. Denna typ av verksamhet bör stimuleras och byggas ut. Statliga Almi har också en viktig roll i att genom sin rådgivning stödja människor i att våga utveckla och starta företag.

Många nystartade företag passerar något som kallas dödens dal "valley of death", som är gapet mellan koncept och kommersialisering. För att nå den enorma tillväxt och utvecklingspotential som små- och medelstora företag utgör behöver vi ständigt jobba med att få fler entreprenörer

att ta sig över denna dödens dal. Dessa innovationsdrivna företag behöver bland annat adekvat finansiering, tillgång till "know-how", affärserfarenhet och -kunskap för att lyckas.

Finansiering i tidiga skeden är således en av de grundläggande förutsättningarna för att lyckas med framtidens arbetsmarknad. Staten har här ett viktigt ansvar. Den förändring som nu gjorts för det svenska riskkapitalet är positivt och har goda chanser att vara framgångsrikt. De redan nämnda satsningarna på testbädd Sverige likaså. Men mer kan behöva göras för att öka tillgången på riskkapital.

En stor fråga för många som funderar på att starta ett eget företag är det personliga risktagandet. Som fast anställd har du ett fungerande socialt skyddsnät om du till exempel skulle bli sjuk. För företagare är skyddsnätet inte lika utvecklat. Detta är en fråga som diskuterats länge, men vi är övertygade om att för att fler ska våga starta företag så måste den sociala tryggheten för småföretagare öka.

Partikongressen föreslås besluta:

A176:1 att	det behövs ett utvecklat samarbete mellan stat och näringsliv för att tillsammans kunna stärka svensk konkurrenskraft inom specifika branscher
A176:2 att	arbetet med att stärka svensk export och investeringar i Sverige ska prioriteras
A176:3 att	det behövs ett större statligt engagemang för att stärka den svenska besöks- och turismnäringen
A176:4 att	det ska tas fram en nationell evenemangsstrategi för att få fler stora evenemang till Sverige
A176:5 att	det behövs fortsatt stora investeringar i det svenska utbildningssystemet, inte minst i yrkesutbildningar
A176:6 att	det behövs ökade offentliga investeringar i forskning
A176:7 att	lärosätenas samverkan med det övriga samhället för att i högre utsträckning nyttogöra forskningsresultat behöver förbättras
A176:8 att	möjligheterna till vidareutbildning och karriärbyte mitt i livet ska förbättras
A176:9 att	det offentliga strategiskt ska använda sig av möjligheterna till innovationsnära upphandlingar och innovationsupphandlingar
A176:10 att	de offentliga aktörer, bland annat landets kommuner, som vill använda offentlig upphandling för att medverka till hållbar utveckling ska få ett bättre statligt stöd
A176:11 att	föra en miljöpolitik som främjar utveckling av nya mer hållbara lösningar som understöder svenska företags möjlighet att ligga i framkant på miljöteknikområdet

A176:12 att staten ska ta ansvar för att verktyg och framgångsrika exempel för innovationsnära upphandlingar och innovationsupphandlingar sprids inom och utanför Sverige

A176:13 att det behövs ett större ansvarstagande från statens sida för att nu investera i infrastruktur och bostadsbyggande

A176:14 att arbetet med att minska de administrativa kostnaderna för företag måste fortsätta, till exempel genom att införa ett gemensamt register för företagsdata

A176:15 att Almis företagsrådgivning är viktig för att fler ska våga start eget. Med det är också viktigt för det offentliga att på olika sätt stödja ”Start-up”-scener, inkubatorer och science parks. De fyller en viktig roll I att möjliggöra att fler idéer blir verklighet och utvecklas i och till företag

A176:16 att staten ska fortsätta ta ansvar för bra tillgång till riskkapital

A176:17 att det sociala skyddsnätet för småföretagare behöver förbättras

Distriktsstyrelsen för Socialdemokraterna i Sörmland
Södermanlands partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A177

UPPSALA LÄNS PARTIDISTRIKT

Framtidens jobb

Inledning
Sverige ska konkurrera med kunskap och kompetens. Det är genom kunskap och kompetens som individer kan öka sin frihet, företag kan klara konkurrensen på den globala marknaden och Sverige kan finansiera en utvecklad välfärd.

Sverige är ett på världsmarknaden litet land, ändå har vi många framgångsrika och världsledande företag. Det är vi stolta över. Sverige har många entreprenörer som sett möjligheter och vågat investera och utveckla dem. Samtidigt är Sverige ett attraktivt land för företagande. Vi har låg korruption, förhållandevis enkel byråkrati, en handelspolitik som bygger på låga tullar och öppna gränser, högutbildad och kvalificerad arbetskraft och en väl fungerande arbetsmarknadsmodell med två starka parter. Vi har stora naturtillgångar inte minst i skog, mineraler och vattenkraft.

Men det saknas inte utmaningar. Många av våra stora industrier finns i branscher där strukturomvandlingen går fort och konkurrensen är knivskarp. Samtidigt som det finns människor i vårt land som saknar arbete, finns det företag som har svårt att rekrytera. Många länder som vi konkurrerar med investerar stort i forskning och utveckling. Vår export sker

mestadels i vår geografiska närhet, inte till de delar av världen som just nu utvecklas snabbast. Flera av Sveriges stora företag är hårt konkurrensutsatta och finns i branscher som genomgår snabba strukturomvandlingar.

Denna motion berör framtidens arbete, hur politiken kan skapa förutsättningar för ett konkurrenskraftigt näringsliv. Motionen avgränsar sig och tar inte upp frågor rörande arbetsmiljö och arbetsvillkor.

Sverige tjänar på samarbete.
Det är viktigt att se att vi som ett litet land måste samarbeta med andra, både inom och utanför vårt lands gränser. Strategisk samverkan mellan det offentliga och näringslivet är viktigt. En avgörande faktor för framtiden är till exempel att också det offentliga investerar i utbildning och forskning. Tydligast är det förstås när yrkesutbildningar gör det möjligt att matcha näringslivets och samhällets behov samtidigt som det ger individer goda möjligheter till arbete.

Det är viktigt att samhället och näringslivet gör gemensamma satsningar inom vissa strategiska områden för att ha bästa möjliga förutsättningar att klara den tuffa globala konkurrensen. Därför ser vi positivt på innovationsrådets arbete och de samverkansprogram och samordnare som regeringen initierat och tillsatt. Vi välkomnar också att regeringen nu höjer forskningsanslagen och fortsätter lägga vikt vid att den kunskap som finns vid våra lärosäten ska komma samhället till nytta. Likaså ser vi satsningen på testbädd Sverige som något mycket positivt. Möjligheten att bygga demo-anläggningar kan vara nyckeln som öppnar möjligheten att sälja till andra köpare och exportera till andra länder.

För att nå nya exportmarknader kan staten och dess utrikesförvaltning spela en avgörande roll. Svenska företag har mycket att vinna på att finnas på fler exportmarknader, men världen har också mycket att vinna på att lära av framgångsrika svenska företag. Vi ser flera områden där svensk teknik kan bidra med att skapa hållbara lösningar som bidrar både till bättre livskvalitet och mindre miljöpåverkan runt om i världen. Det gäller inte minst områden som energi, life science och stadsutveckling.

Team Sweden, där Sveriges främjandearbete samlas under ett paraply, har alla förutsättningar att bli lyckosamt. Sverige måste sträva efter att öka exporten till de länder som nu står för mycket av världens tillväxt. Då behöver också fler svenska företag våga sig ut på nya marknader, därför välkomnar vi att regeringen nu också bygger upp regionala exportcentrum.

Den inhemska exporten – besöks- och turistnäringen är också en viktig framtidsbransch för Sverige. Den är också viktig för att främja bilden av Sverige utomlands och därmed för att öka vårt lands attraktionskraft. Vi behöver fortsätta stärka oss i konkurrensen med andra länder för att locka turister. Många städer och regioner jobbar aktivt med detta, men vi ser att staten skulle kunna ta ett mer samlande ansvar för att utveckla Sveriges destinationers attraktionskraft. Att stå

värd för stora evenemang och konferenser är också en viktig del i att stärka regionernas tillväxt. En nationell evenemangsstrategi skulle kunna samla Sverige på bästa möjliga sätt för att kunna dra till oss olika typer av arrangemang.

Kunskap och kompetens
Sverige har många framgångsrika industriföretag. De är och förblir viktiga för Sverige. Senaste tiden har flera svenska företag dessutom flyttat hem produktion till Sverige, en viktig vändning för jobben i Sverige. Att ha produktion och forskning och utveckling i närheten av varandra har dessutom många fördelar. Dessa fördelar kan nu i högre utsträckning komma Sverige till del.

Många av Sveriges framgångsrika företag kännetecknas av hög specialisering, låg miljöpåverkan och innovation. Från gruvorna i norr med sina världsledande mineralprodukter med jämförelsevis låga miljöavtryck till högt specialiserad ståltillverkning i stålindustrin och en verkstadsindustri. På samma sätt ser det ut i skogen från uthålligt skogsbruk till stor export av sågade trävaror, papper, pappersmassa och kartong av kvaliteter som få andra kan konkurrera med. Tack vare sitt nytänkande förmår de konkurrera på marknader där kostnaderna och miljökraven är lägre.

De här framgångarna är inte givna. Tvärtom måste de återvinnas varje dag med nytänkande och innovation, större energieffektivitet och minskade utsläpp och marknadssatsningar här hemma och på de viktiga marknaderna över världen.

Samtidigt som produktionen blir allt mer kvalificerad ökar graden av tjänster i varje såld produkt. En lastbil från Scania i Södertälje är inte längre bara en lastbil utan en del i en transportlösning där bland annat service, underhåll och planering ingår. Samtidigt blir allt fler saker uppkopplade på internet och kommunicerar ”själva” med omvärlden (the internet of things), vilket kan resultera i helt nya tjänster och levnadsmönster.

Tidigare hade industriföretagen många verksamheter som nu köps från specialiserade leverantörer. Många egna konstruktionsavdelningar har ersatts av inköp av teknisk kompetens, de egna löneavdelningarna har ersatts av tjänsteleverantörer, kommunikationstjänster köps från den växande PR- och reklambranschen. Produkter säljs ofta som delar av helhetslösningar. De stora managementkonsulterna löser organisatoriska utmaningar i företagen.

Samtidigt bildas tjänsteföretag som säljer helt nya tjänster. Inte minst digitaliseringen bidrar till att utvecklingen av nya tjänster går mycket snabbt.

Detta ställer förstås helt nya krav på de som jobbar i företagen. Det gör det än viktigare att vända utvecklingen med fallande kunskapsresultat i den svenska skolan. Alla barn ska ges förutsättningar att nå kunskapsmålen och också utveckla sina förmågor på bästa sätt. Den svenska gymnasieskolan bör bli obligatorisk, investeringarna i vuxenutbildning och yrkesutbildning måste fortsätta. Kvalificerade yrkesutbildningar, lärlingssystem och utbildningar

som sker tillsammans med företagen leder till fler människor i arbete och bidrar till en spridning av arbetserfarenhet. På det sättet får vi förutsättningar på arbetsmarknaden att ständigt sträva efter att nå excellens inom alla arbetskategorier.

Men det höga omvandlingstrycket i samhälle och näringsliv gör också att vidareutbildning blir helt centralt genom hela livet. Till stor del är detta något som sker inom näringslivet och inom respektive företag. Men i takt med att omvandlingen inom industrin och tjänstesektorn sker snabbare och snabbare måste också samhället möta upp med möjligheter att vidareutbilda sig sent i livet. Det måste också bli lättare att mitt i livet helt byta yrke. Det vore en styrka för Sverige om vi på detta sätt kunde stärka vår omställningsförmåga. Samtidigt skulle det underlätta för företag att hitta ”rätt” personal, och öka möjligheter för individer att hitta jobb som de trivs med. Kanske skulle det också kunna bidra till att minska sjukskrivningarna då människor mitt i livet får en möjlighet att välja om och byta karriär.

Gröna folkhemmet en motor för arbete och tillväxt
Det är genom att vara ledande i den ekologiska omställningen som vi skapar förutsättningar för jobb och välfärd imorgon. För att Sverige ska kunna vara ledande i omställningen måste det finnas en efterfrågan på hållbara lösningar. En sådan efterfrågan skapas av medvetna konsumenter, men framför allt via ambitiös och långsiktig miljölagstiftning och krav vid offentliga upphandlingar.

Genom att ställa krav på miljövänlig teknik stimuleras företag att hela tiden ligga i framkant på miljöområdet. Därför är – om det utformas på rätt sätt - ambitiös miljölagstiftning och höga miljökrav vid offentliga upphandlingar viktiga verktyg för att gynna innovationer. Detta alltså vid sidan av den miljönytta som det innebär i sig självt när varor med sämre miljöprestanda fasas ut och ersätts med bättre alternativ.

De nya upphandlingsreglerna inom EU ger nu större möjligheter både till innovationsnära upphandling på miljösidan och till innovationsupphandling. Det är viktigt att det offentliga Sverige tar tillvara dessa möjligheter att bidra till bra och hållbara lösningar för medborgarna, samtidigt som det stärker svensk konkurrenskraft. Den nya myndighetsstrukturen för upphandling bör ge offentliga aktörer stöd i detta. Dessutom bör Sverige som land redan nu fundera på hur goda exempel på hållbar upphandling kan spridas till andra delar av EU. Det är viktigt för att vi snabbare ska kunna ställa om samhället, men också för att öka svenska företags möjligheter att konkurrera i Europa.

Svensk klimat- och energipolitik bidrar också till att stärka svensk konkurrenskraft. Både genom säker tillgång till el med konkurrenskraftiga priser och genom låg klimatpåverkan. För många svenska företag bidrar låg klimatpåverkan i produktionsledet till konkurrensfördelar på världsmarknaden.

Kommunikationer och bostäder ger lyckad arbetsmarknad

Utbildning är en av hörnstenarna för framtidens arbetsmarknad. Andra hörnstenar är bostäder och kommunikationer.

Pålitliga, snabba och hållbara transporter är viktiga för att transportera gods inom Sverige och ut från Sverige. Tillgången till effektiva och konkurrenskraftiga transporter är avgörande för stora delar av svensk industri.

Samtidigt är pålitliga, snabba och hållbara transporter avgörande för att resorna till och från jobbet ska fungera bättre.

Bostadsbristen i Sveriges urbana centra, utgör också ett hinder för många människor att kunna vara tillgängliga på attraktiva arbetsmarknader. För företagen innebär bristen på bostäder och snabba kommunikationer att det blir svårare att rekrytera personal. Ökat bostadsbyggandet och bättre kommunikationer skapar därför förutsättningar för bättre matchning på arbetsmarknaden och för att människor att kunna bosätta sig där det finns tillgängliga arbetstillfällen. Det är därför positivt med regeringens investeringar i fler bostäder och hållbar stadsutveckling. Men mer insatser behövs.

Stockholm och hela mälardalsregionen har idag stora kommunikationsutmaningar. Dessa kommunikationsutmaningar påverkar tillväxten och arbetsmarknaden i regionen, men ger också efterverkningar i hela landet. Med förkortad restid kan arbetstagare ha sin bostad längre bort från arbetsplatsen. Det skapar bättre möjligheter till matchning på arbetsmarknaden och verkar för att ökade arbetstillfällen. Bolag får det lättare att genomföra affärsresor med ökad försäljning och arbetstillfällen som följd. Staten måste ta ett större ansvar för att korta restiderna i denna region.

En förbättrad digital infrastruktur är också viktig. En snabb utbyggnad av digital teknik är en viktig del i att öka delaktigheten i det moderna samhället, skapa attraktiva marknader för nya digitala tjänster och för att svensk arbetskraft ska ligga i framkant vad gäller digital kompetens. Det kan också underlätta arbete på distans och därmed minska miljöpåverkande transporter och bidra till ökad livskvalitet när människor kan lägga mindre tid på arbetspendling.

Små- och medelstora företag – framtidens stora arbetsplatser

Småföretagande och entreprenörskap är en viktig del människors möjlighet till självförverkligande och att skapa tillväxt och arbetstillfällen. Historiskt har Sverige varit bra på storföretagande med många goda resultat. Det lilla landet Sverige lyckades under förra seklet skapa telekomindustri i världsklass, två ledande bilmärken och en försvarsindustri med global marknad, bara för att nämna några exempel. Men det räcker inte. Vi behöver små- och medelstora företag liksom nya storföretag.

Ett sätt att underlätta administrationen för små- och medelstora företag vore att införa ett

gemensamt register för företagsdata. Då skulle företagen få, i alla fall i huvudsak, en kontakt för olika former av datainsamling, sedan får de olika myndigheterna kommunicera sinsemellan.

När regler införs finns det redan idag krav på att redovisa förslagens effekter för företag. Riksrevisionen har dock pekat på brister i hur detta har skötts bakåt i tiden. För svensk konkurrenskraft är det viktigt att nya reglers effekt för företag verkligen beaktas i regeringens arbete. Det är då viktigt att man belyser utgår ifrån förslagens effekter på små företag.

För att få fler att våga gå från ide till företag är de start-ups verksamheter som bedrivs runt om i landet och den inkubators- och science-parksverksamhet som finns runt många av landets universitet och högskolor centrala. Här finns tillgång till nätverk som kan stödja med allt ifrån goda råd till kapital. Denna typ av verksamhet bör stimuleras och byggas ut. Statliga Almi har också en viktig roll i att genom sin rådgivning stödja människor i att våga utveckla och starta företag.

Många nystartade företag passerar något som kallas dödens dal "valley of death", som är gapet mellan koncept och kommersialisering. För att nå den enorma tillväxt och utvecklingspotential som små- och medelstora företag utgör behöver vi ständigt jobba med att få fler entreprenörer att ta sig över denna dödens dal. Dessa innovationsdrivna företag behöver bland annat adekvat finansiering, tillgång till "know-how", affärserfarenhet och -kunskap för att lyckas.

Finansiering i tidiga skeden är således en av de grundläggande förutsättningarna för att lyckas med framtidens arbetsmarknad. Staten har här ett viktigt ansvar. Den förändring som nu gjorts för det svenska riskkapitalet är positivt och har goda chanser att vara framgångsrikt. De redan nämnda satsningarna på testbädd Sverige likaså. Men mer kan behöva göras för att öka tillgången på riskkapital.

En stor fråga för många som funderar på att starta ett eget företag är det personliga risktagandet. Som fast anställd har du ett fungerande socialt skyddsnät om du till exempel skulle bli sjuk. För företagare är skyddsnätet inte lika utvecklat. Detta är en fråga som diskuterats länge, men vi är övertygade om att för att fler ska våga starta företag så måste den sociala tryggheten för småföretagare öka.

Partikongressen föreslås besluta:

A177:1 att	det behövs ett utvecklat samarbete mellan stat och näringsliv för att tillsammans kunna stärka svensk konkurrenskraft inom specifika branscher
A177:2 att	arbetet med att stärka svensk export och investeringar i Sverige ska prioriteras
A177:3 att	det behövs ett större statligt engagemang för att stärka den svenska besöks- och turismnäringen

A177:4 att det ska tas fram en nationell evenemangsstrategi för att få fler stora evenemang till Sverige

A177:5 att det behövs fortsatt stora investeringar i det svenska utbildningssystemet, inte minst i yrkesutbildningar

A177:6 att det behövs ökade offentliga investeringar i forskning

A177:7 att lärosätenas samverkan med det övriga samhället för att i högre utsträckning nyttogöra forskningsresultat behöver förbättras

A177:8 att möjligheterna till vidareutbildning och karriärbyte mitt i livet ska förbättras

A177:9 att det offentliga strategiskt ska använda sig av möjligheterna till innovationsnära upphandlingar och innovationsupphandlingar

A177:10 att de offentliga aktörer, bland annat landets kommuner, som vill använda offentlig upphandling för att medverka till hållbar utveckling ska få ett bättre statligt stöd

A177:11 att föra en miljöpolitik som främjar utveckling av nya mer hållbara lösningar som understöder svenska företags möjlighet att ligga i framkant på miljöteknikområdet

A177:12 att staten ska ta ansvar för att verktyg och framgångsrika exempel för innovationsnära upphandlingar och innovationsupphandlingar sprids inom och utanför Sverige

A177:13 att det behövs ett större ansvarstagande från statens sida för att nu investera i infrastruktur och bostadsbyggande

A177:14 att arbetet med att minska de administrativa kostnaderna för företag måste fortsätta, till exempel genom att införa ett gemensamt register för företagsdata

A177:15 att Almis företagsrådgivning är viktig för att fler ska våga start eget. Med det är också viktigt för det offentliga att på olika sätt stödja ”Start-up”-scener, inkubatorer och science parks. De fyller en viktig roll I att möjliggöra att fler idéer blir verklighet och utvecklas i och till företag

A177:16 att staten ska fortsätta ta ansvar för bra tillgång till riskkapital

A177:17 att det sociala skyddsnätet för småföretagare behöver förbättras

Socialdemokraterna
Uppsala läns partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A178

GOTLANDS PARTIDISTRIKT

Framtidens jobb

Sverige ska konkurrera med kunskap och kompetens. Det är genom kunskap och kompetens som individer kan öka sin frihet, företag kan klara konkurrensen på den globala marknaden och Sverige kan finansiera en utvecklad välfärd.

Sverige är ett på världsmarknaden litet land, ändå har vi många framgångsrika och världsledande företag. Det är vi stolta över. Sverige har många entreprenörer som sett möjligheter och vågat investera och utveckla dem. Samtidigt är Sverige ett attraktivt land för företagande. Vi har låg korruption, förhållandevis enkel byråkrati, en handelspolitik som bygger på låga tullar och öppna gränser, högutbildad och kvalificerad arbetskraft och en väl fungerande arbetsmarknadsmodell med två starka parter. Vi har stora naturtillgångar inte minst i skog, mineraler och vattenkraft.

Men det saknas inte utmaningar. Många av våra stora industrier finns i branscher där strukturomvandlingen går fort och konkurrensen är knivskarp. Samtidigt som det finns människor i vårt land som saknar arbete, finns det företag som har svårt att rekrytera. Många länder som vi konkurrerar med investerar stort i forskning och utveckling. Vår export sker mestadels i vår geografiska närhet, inte till de delar av världen som just nu utvecklas snabbast. Flera av Sveriges stora företag är hårt konkurrensutsatta och finns i branscher som genomgår snabba strukturomvandlingar.

Denna motion berör framtidens arbete, hur politiken kan skapa förutsättningar för ett konkurrenskraftigt näringsliv. Motionen avgränsar sig och tar inte upp frågor rörande arbetsmiljö och arbetsvillkor.

Sverige tjänar på samarbete.
Det är viktigt att se att vi som ett litet land måste samarbeta med andra, både inom och utanför vårt lands gränser. Strategisk samverkan mellan det offentliga och näringslivet är viktigt. En avgörande faktor för framtiden är till exempel att också det offentliga investerar i utbildning och forskning. Tydligast är det förstås när yrkesutbildningar gör det möjligt att matcha näringslivets och samhällets behov samtidigt som det ger individer goda möjligheter till arbete.

Det är viktigt att samhället och näringslivet gör gemensamma satsningar inom vissa strategiska områden för att ha bästa möjliga förutsättningar att klara den tuffa globala konkurrensen. Därför ser vi positivt på innovationsrådets arbete och de samverkansprogram och samordnare som regeringen initierat och tillsatt. Vi välkomnar också att regeringen nu höjer forskningsanslagen

och fortsätter lägga vikt vid att den kunskap som finns vid våra lärosäten ska komma samhället till nytta. Likaså ser vi satsningen på testbädd Sverige som något mycket positivt. Möjligheten att bygga demo-anläggningar kan vara nyckeln som öppnar möjligheten att sälja till andra köpare och exportera till andra länder.

För att nå nya exportmarknader kan staten och dess utrikesförvaltning spela en avgörande roll. Svenska företag har mycket att vinna på att finnas på fler exportmarknader, men världen har också mycket att vinna på att lära av framgångsrika svenska företag. Vi ser flera områden där svensk teknik kan bidra med att skapa hållbara lösningar som bidrar både till bättre livskvalitet och mindre miljöpåverkan runt om i världen. Det gäller inte minst områden som energi, life science och stadsutveckling.

Team Sweden, där Sveriges främjandearbete samlas under ett paraply, har alla förutsättningar att bli lyckosamt. Sverige måste sträva efter att öka exporten till de länder som nu står för mycket av världens tillväxt. Då behöver också fler svenska företag våga sig ut på nya marknader, därför välkomnar vi att regeringen nu också bygger upp regionala exportcentrum.

Den inhemska exporten – besöks- och turistnäringen är också en viktig framtidsbransch för Sverige. Den är också viktig för att främja bilden av Sverige utomlands och därmed för att öka vårt lands attraktionskraft. Vi behöver fortsätta stärka oss i konkurrensen med andra länder för att locka turister. Många städer och regioner jobbar aktivt med detta, men vi ser att staten skulle kunna ta ett mer samlande ansvar för att utveckla Sveriges destinationers attraktionskraft. Att stå värd för stora evenemang och konferenser är också en viktig del i att stärka regionernas tillväxt. En nationell evenemangsstrategi skulle kunna samla Sverige på bästa möjliga sätt för att kunna dra till oss olika typer av arrangemang.

Kunskap och kompetens

Sverige har många framgångsrika industriföretag. De är och förblir viktiga för Sverige. Senaste tiden har flera svenska företag dessutom flyttat hem produktion till Sverige, en viktig vändning för jobben i Sverige. Att ha produktion och forskning och utveckling i närheten av varandra har dessutom många fördelar. Dessa fördelar kan nu i högre utsträckning komma Sverige till del.

Många av Sveriges framgångsrika företag kännetecknas av hög specialisering, låg miljöpåverkan och innovation. Från gruvorna i norr med sina världsledande mineralprodukter med jämförelsevis låga miljöavtryck till högt specialiserad ståltillverkning i stålindustrin och en verkstadsindustri. På samma sätt ser det ut i skogen från uthålligt skogsbruk till stor export av sågade trävaror, papper, pappersmassa och kartong av kvaliteter som få andra kan konkurrera med. Tack vare sitt nytänkande förmår de konkurrera på marknader där kostnaderna och miljökraven är lägre.

De här framgångarna är inte givna. Tvärtom måste de återvinnas varje dag med nytänkande och innovation, större energieffektivitet och minskade utsläpp och marknadssatsningar här hemma

och på de viktiga marknaderna över världen.

Samtidigt som produktionen blir allt mer kvalificerad ökar graden av tjänster i varje såld produkt. En lastbil från Scania i Södertälje är inte längre bara en lastbil utan en del i en transportlösning där bland annat service, underhåll och planering ingår. Samtidigt blir allt fler saker uppkopplade på internet och kommunicerar ”själva” med omvärlden (the internet of things), vilket kan resultera i helt nya tjänster och levnadsmönster.

Tidigare hade industriföretagen många verksamheter som nu köps från specialiserade leverantörer. Många egna konstruktionsavdelningar har ersatts av inköp av teknisk kompetens, de egna löneavdelningarna har ersatts av tjänsteleverantörer, kommunikationstjänster köps från den växande PR- och reklambranschen. Produkter säljs ofta som delar av helhetslösningar. De stora managementkonsulterna löser organisatoriska utmaningar i företagen.

Samtidigt bildas tjänsteföretag som säljer helt nya tjänster. Inte minst digitaliseringen bidrar till att utvecklingen av nya tjänster går mycket snabbt.

Detta ställer förstås helt nya krav på de som jobbar i företagen. . Det gör det än viktigare att vända utvecklingen med fallande kunskapsresultat i den svenska skolan. Alla barn ska ges förutsättningar att nå kunskapsmålen och också utveckla sina förmågor på bästa sätt. Den svenska gymnasieskolan bör bli obligatorisk, investeringarna i vuxenutbildning och yrkesutbildning måste fortsätta. Kvalificerade yrkesutbildningar, lärlingssystem och utbildningar som sker tillsammans med företagen leder till fler människor i arbete och bidrar till en spridning av arbetserfarenhet. På det sättet får vi förutsättningar på arbetsmarknaden att ständigt sträva efter att nå excellens inom alla arbetskategorier.

Men det höga omvandlingstrycket i samhälle och näringsliv gör också att vidareutbildning blir helt centralt genom hela livet. Till stor del är detta något som sker inom näringslivet och inom respektive företag. Men i takt med att omvandlingen inom industrin och tjänstesektorn sker snabbare och snabbare måste också samhället möta upp med möjligheter att vidareutbilda sig sent i livet. Det måste också bli lättare att mitt i livet helt byta yrke. Det vore en styrka för Sverige om vi på detta sätt kunde stärka vår omställningsförmåga. Samtidigt skulle det underlätta för företag att hitta ”rätt” personal, och öka möjligheter för individer att hitta jobb som de trivs med. Kanske skulle det också kunna bidra till att minska sjukskrivningarna då människor mitt i livet får en möjlighet att välja om och byta karriär.

Gröna folkhemmet en motor för arbete och tillväxt
Det är genom att vara ledande i den ekologiska omställningen som vi skapar förutsättningar för jobb och välfärd imorgon. För att Sverige ska kunna vara ledande i omställningen måste det finnas en efterfrågan på hållbara lösningar. En sådan efterfrågan skapas av medvetna konsumenter, men framför allt via ambitiös och långsiktig miljölagstiftning och krav vid

offentliga upphandlingar.

Genom att ställa krav på miljövänlig teknik stimuleras företag att hela tiden ligga i framkant på miljöområdet. Därför är – om det utformas på rätt sätt - ambitiös miljölagstiftning och höga miljökrav vid offentliga upphandlingar viktiga verktyg för att gynna innovationer. Detta alltså vid sidan av den miljönytta som det innebär i sig självt när varor med sämre miljöprestanda fasas ut och ersätts med bättre alternativ.

De nya upphandlingsreglerna inom EU ger nu större möjligheter både till innovationsnära upphandling på miljösidan och till innovationsupphandling. Det är viktigt att det offentliga Sverige tar tillvara dessa möjligheter att bidra till bra och hållbara lösningar för medborgarna, samtidigt som det stärker svensk konkurrenskraft. Den nya myndighetsstrukturen för upphandling bör ge offentliga aktörer stöd i detta. Dessutom bör Sverige som land redan nu fundera på hur goda exempel på hållbar upphandling kan spridas till andra delar av EU. Det är viktigt för att vi snabbare ska kunna ställa om samhället, men också för att öka svenska företags möjligheter att konkurrera i Europa.

Svensk klimat- och energipolitik bidrar också till att stärka svensk konkurrenskraft. Både genom säker tillgång till el med konkurrenskraftiga priser och genom låg klimatpåverkan. För många svenska företag bidrar låg klimatpåverkan i produktionsledet till konkurrensfördelar på världsmarknaden.

Kommunikationer och bostäder ger lyckad arbetsmarknad
Utbildning är en av hörnstenarna för framtidens arbetsmarknad. Andra hörnstenar är bostäder och kommunikationer. Pålitliga, snabba och hållbara transporter är viktiga för att transportera gods inom Sverige och ut från Sverige. Tillgången till effektiva och konkurrenskraftiga transporter är avgörande för stora delar av svensk industri.

Samtidigt är pålitliga, snabba och hållbara transporter avgörande för att resorna till och från jobbet ska fungera bättre.

Bostadsbristen i Sveriges urbana centra, utgör också ett hinder för många människor att kunna vara tillgängliga på attraktiva arbetsmarknader. För företagen innebär bristen på bostäder och snabba kommunikationer att det blir svårare att rekrytera personal. Ökat bostadsbyggandet och bättre kommunikationer skapar därför förutsättningar för bättre matchning på arbetsmarknaden och för att människor att kunna bosätta sig där det finns tillgängliga arbetstillfällen. Det är därför positivt med regeringens investeringar i fler bostäder och hållbar stadsutveckling. Men mer insatser behövs.

Stockholm och hela mälardalsregionen har idag stora kommunikationsutmaningar. Dessa kommunikationsutmaningar påverkar tillväxten och arbetsmarknaden i regionen, men ger också

efterverkningar i hela landet. Med förkortad restid kan arbetstagare ha sin bostad längre bort från arbetsplatsen. Det skapar bättre möjligheter till matchning på arbetsmarknaden och verkar för att ökade arbetstillfällen. Bolag får det lättare att genomföra affärsresor med ökad försäljning och arbetstillfällen som följd. Staten måste ta ett större ansvar för att korta restiderna i denna region.

En förbättrad digital infrastruktur är också viktig. En snabb utbyggnad av digital teknik är en viktig del i att öka delaktigheten i det moderna samhället, skapa attraktiva marknader för nya digitala tjänster och för att svensk arbetskraft ska ligga i framkant vad gäller digital kompetens. Det kan också underlätta arbete på distans och därmed minska miljöpåverkande transporter och bidra till ökad livskvalitet när människor kan lägga mindre tid på arbetspendling.

Små- och medelstora företag – framtidens stora arbetsplatser
Småföretagande och entreprenörskap är en viktig del människors möjlighet till självförverkligande och att skapa tillväxt och arbetstillfällen. Historiskt har Sverige varit bra på storföretagande med många goda resultat. Det lilla landet Sverige lyckades under förra seklet skapa telekomindustri i världsklass, två ledande bilmärken och en försvarsindustri med global marknad, bara för att nämna några exempel. Men det räcker inte. Vi behöver små- och medelstora företag liksom nya storföretag.

Ett sätt att underlätta administrationen för små- och medelstora företag vore att införa ett gemensamt register för företagsdata. Då skulle företagen få, i alla fall i huvudsak, en kontakt för olika former av datainsamling, sedan får de olika myndigheterna kommunicera sinsemellan.

När regler införs finns det redan idag krav på att redovisa förslagens effekter för företag. Riksrevisionen har dock pekat på brister i hur detta har skötts bakåt i tiden. För svensk konkurrenskraft är det viktigt att nya reglers effekt för företag verkligen beaktas i regeringens arbete. Det är då viktigt att man belyser utgår ifrån förslagens effekter på små företag.

För att få fler att våga gå från ide till företag är de start-ups verksamheter som bedrivs runt om i landet och den inkubators- och science-parksverksamhet som finns runt många av landets universitet och högskolor centrala. Här finns tillgång till nätverk som kan stödja med allt ifrån goda råd till kapital. Denna typ av verksamhet bör stimuleras och byggas ut. Statliga Almi har också en viktig roll i att genom sin rådgivning stödja människor i att våga utveckla och starta företag.

Många nystartade företag passerar något som kallas dödens dal "valley of death", som är gapet mellan koncept och kommersialisering. För att nå den enorma tillväxt och utvecklingspotential som små- och medelstora företag utgör behöver vi ständigt jobba med att få fler entreprenörer att ta sig över denna dödens dal. Dessa innovationsdrivna företag behöver bland annat adekvat finansiering, tillgång till "know-how", affärserfarenhet och -kunskap för att lyckas.

Finansiering i tidiga skeden är således en av de grundläggande förutsättningarna för att lyckas med framtidens arbetsmarknad. Staten har här ett viktigt ansvar. Den förändring som nu gjorts för det svenska riskkapitalet är positivt och har goda chanser att vara framgångsrikt. De redan nämnda satsningarna på testbädd Sverige likaså. Men mer kan behöva göras för att öka tillgången på riskkapital.

En stor fråga för många som funderar på att starta ett eget företag är det personliga risktagandet. Som fast anställd har du ett fungerande socialt skyddsnät om du till exempel skulle bli sjuk. För företagare är skyddsnätet inte lika utvecklat. Detta är en fråga som diskuterats länge, men vi är övertygade om att för att fler ska våga starta företag så måste den sociala tryggheten för småföretagare öka.

Partikongressen föreslås besluta:

A178:1 att	det behövs ett utvecklat samarbete mellan stat och näringsliv för att tillsammans kunna stärka svensk konkurrenskraft inom specifika branscher
A178:2 att	arbetet med att stärka svensk export och investeringar i Sverige ska prioriteras
A178:3 att	det behövs ett större statligt engagemang för att stärka den svenska besöks- och turismnäringen
A178:4 att	det ska tas fram en nationell evenemangsstrategi för att få fler stora evenemang till Sverige
A178:5 att	det behövs fortsatt stora investeringar i det svenska utbildningssystemet, inte minst i yrkesutbildningar
A178:6 att	det behövs ökade offentliga investeringar i forskning
A178:7 att	lärosätenas samverkan med det övriga samhället för att i högre utsträckning nyttogöra forskningsresultat behöver förbättras
A178:8 att	möjligheterna till vidareutbildning och karriärbyte mitt i livet ska förbättras
A178:9 att	det offentliga strategiskt ska använda sig av möjligheterna till innovationsnära upphandlingar och innovationsupphandlingar
A178:10 att	de offentliga aktörer, bland annat landets kommuner, som vill använda offentlig upphandling för att medverka till hållbar utveckling ska få ett bättre statligt stöd
A178:11 att	föra en miljöpolitik som främjar utveckling av nya mer hållbara lösningar som understöder svenska företags möjlighet att ligga i framkant på miljöteknikområdet
A178:12 att	staten ska ta ansvar för att verktyg och framgångsrika exempel för innovationsnära upphandlingar och innovationsupphandlingar sprids inom och utanför Sverige

A178:13 att det behövs ett större ansvarstagande från statens sida för att nu investera i infrastruktur och bostadsbyggande

A178:14 att arbetet med att minska de administrativa kostnaderna för företag måste fortsätta, till exempel genom att införa ett gemensamt register för företagsdata

A178:15 att Almis företagsrådgivning är viktig för att fler ska våga start eget. Med det är också viktigt för det offentliga att på olika sätt stödja ”Start-up”-scener, inkubatorer och science parks. De fyller en viktig roll I att möjliggöra att fler idéer blir verklighet och utvecklas i och till företag

A178:16 att staten ska fortsätta ta ansvar för bra tillgång till riskkapital

A178:17 att det sociala skyddsnätet för småföretagare behöver förbättras

Gotlands partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A179

ÖSTERGÖTLANDS PARTIDISTRIKT

Framtidens jobb

Inledning

Sverige ska konkurrera med kunskap och kompetens. Det är genom kunskap och kompetens som individer kan öka sin frihet, företag kan klara konkurrensen på den globala marknaden och Sverige kan finansiera en utvecklad välfärd.

Sverige är ett på världsmarknaden litet land, ändå har vi många framgångsrika och världsledande företag. Det är vi stolta över. Sverige har många entreprenörer som sett möjligheter och vågat investera och utveckla dem. Samtidigt är Sverige ett attraktivt land för företagande. Vi har låg korruption, förhållandevis enkel byråkrati, en handelspolitik som bygger på låga tullar och öppna gränser, högutbildad och kvalificerad arbetskraft och en väl fungerande arbetsmarknadsmodell med två starka parter. Vi har stora naturtillgångar inte minst i skog, mineraler och vattenkraft.

Men det saknas inte utmaningar. Många av våra stora industrier finns i branscher där strukturomvandlingen går fort och konkurrensen är knivskarp. Samtidigt som det finns människor i vårt land som saknar arbete, finns det företag som har svårt att rekrytera. Många länder som vi konkurrerar med investerar stort i forskning och utveckling. Vår export sker mestadels i vår geografiska närhet, inte till de delar av världen som just nu utvecklas snabbast. Flera av Sveriges stora företag är hårt konkurrensutsatta och finns i branscher som genomgår

snabba strukturomvandlingar.

Denna motion berör framtidens arbete, hur politiken kan skapa förutsättningar för ett konkurrenskraftigt näringsliv. Motionen avgränsar sig och tar inte upp frågor rörande arbetsmiljö och arbetsvillkor.

Sverige tjänar på samarbete.
Det är viktigt att se att vi som ett litet land måste samarbeta med andra, både inom och utanför vårt lands gränser. Strategisk samverkan mellan det offentliga och näringslivet är viktigt. En avgörande faktor för framtiden är till exempel att också det offentliga investerar i utbildning och forskning. Tydligast är det förstås när yrkesutbildningar gör det möjligt att matcha näringslivets och samhällets behov samtidigt som det ger individer goda möjligheter till arbete.

Det är viktigt att samhället och näringslivet gör gemensamma satsningar inom vissa strategiska områden för att ha bästa möjliga förutsättningar att klara den tuffa globala konkurrensen. Därför ser vi positivt på innovationsrådets arbete och de samverkansprogram och samordnare som regeringen initierat och tillsatt. Vi välkomnar också att regeringen nu höjer forskningsanslagen och fortsätter lägga vikt vid att den kunskap som finns vid våra lärosäten ska komma samhället till nytta. Likaså ser vi satsningen på testbädd Sverige som något mycket positivt. Möjligheten att bygga demo-anläggningar kan vara nyckeln som öppnar möjligheten att sälja till andra köpare och exportera till andra länder.

För att nå nya exportmarknader kan staten och dess utrikesförvaltning spela en avgörande roll. Svenska företag har mycket att vinna på att finnas på fler exportmarknader, men världen har också mycket att vinna på att lära av framgångsrika svenska företag. Vi ser flera områden där svensk teknik kan bidra med att skapa hållbara lösningar som bidrar både till bättre livskvalitet och mindre miljöpåverkan runt om i världen. Det gäller inte minst områden som energi, life science och stadsutveckling.

Team Sweden, där Sveriges främjandearbete samlas under ett paraply, har alla förutsättningar att bli lyckosamt. Sverige måste sträva efter att öka exporten till de länder som nu står för mycket av världens tillväxt. Då behöver också fler svenska företag våga sig ut på nya marknader, därför välkomnar vi att regeringen nu också bygger upp regionala exportcentrum.

Den inhemska exporten – besöks- och turistnäringen är också en viktig framtidsbransch för Sverige. Den är också viktig för att främja bilden av Sverige utomlands och därmed för att öka vårt lands attraktionskraft. Vi behöver fortsätta stärka oss i konkurrensen med andra länder för att locka turister. Många städer och regioner jobbar aktivt med detta, men vi ser att staten skulle kunna ta ett mer samlande ansvar för att utveckla Sveriges destinationers attraktionskraft. Att stå värd för stora evenemang och konferenser är också en viktig del i att stärka regionernas tillväxt. En nationell evenemangsstrategi skulle kunna samla Sverige på bästa möjliga sätt för att kunna

dra till oss olika typer av arrangemang.

Kunskap och kompetens
Sverige har många framgångsrika industriföretag. De är och förblir viktiga för Sverige. Senaste tiden har flera svenska företag dessutom flyttat hem produktion till Sverige, en viktig vändning för jobben i Sverige. Att ha produktion och forskning och utveckling i närheten av varandra har dessutom många fördelar. Dessa fördelar kan nu i högre utsträckning komma Sverige till del.

Många av Sveriges framgångsrika företag kännetecknas av hög specialisering, låg miljöpåverkan och innovation. Från gruvorna i norr med sina världsledande mineralprodukter med jämförelsevis låga miljöavtryck till högt specialiserad ståltillverkning i stålindustrin och en verkstadsindustri. På samma sätt ser det ut i skogen från uthålligt skogsbruk till stor export av sågade trävaror, papper, pappersmassa och kartong av kvaliteter som få andra kan konkurrera med. Tack vare sitt nytänkande förmår de konkurrera på marknader där kostnaderna och miljökraven är lägre.

De här framgångarna är inte givna. Tvärtom måste de återvinnas varje dag med nytänkande och innovation, större energieffektivitet och minskade utsläpp och marknadssatsningar här hemma och på de viktiga marknaderna över världen.

Samtidigt som produktionen blir allt mer kvalificerad ökar graden av tjänster i varje såld produkt. En lastbil från Scania i Södertälje är inte längre bara en lastbil utan en del i en transportlösning där bland annat service, underhåll och planering ingår. Samtidigt blir allt fler saker uppkopplade på internet och kommunicerar ”själva” med omvärlden (the internet of things), vilket kan resultera i helt nya tjänster och levnadsmönster.

Tidigare hade industriföretagen många verksamheter som nu köps från specialiserade leverantörer. Många egna konstruktionsavdelningar har ersatts av inköp av teknisk kompetens, de egna löneavdelningarna har ersatts av tjänsteleverantörer, kommunikationstjänster köps från den växande PR- och reklambranschen. Produkter säljs ofta som delar av helhetslösningar. De stora managementkonsulterna löser organisatoriska utmaningar i företagen.

Samtidigt bildas tjänsteföretag som säljer helt nya tjänster. Inte minst digitaliseringen bidrar till att utvecklingen av nya tjänster går mycket snabbt.

Detta ställer förstås helt nya krav på de som jobbar i företagen. Det gör det än viktigare att vända utvecklingen med fallande kunskapsresultat i den svenska skolan. Alla barn ska ges förutsättningar att nå kunskapsmålen och också utveckla sina förmågor på bästa sätt. Den svenska gymnasieskolan bör bli obligatorisk, investeringarna i vuxenutbildning och yrkesutbildning måste fortsätta. Kvalificerade yrkesutbildningar, lärlingssystem och utbildningar som sker tillsammans med företagen leder till fler människor i arbete och bidrar till en spridning av arbetserfarenhet. På det sättet får vi förutsättningar på arbetsmarknaden att ständigt sträva

efter att nå excellens inom alla arbetskategorier.

Men det höga omvandlingstrycket i samhälle och näringsliv gör också att vidareutbildning blir helt centralt genom hela livet. Till stor del är detta något som sker inom näringslivet och inom respektive företag. Men i takt med att omvandlingen inom industrin och tjänstesektorn sker snabbare och snabbare måste också samhället möta upp med möjligheter att vidareutbilda sig sent i livet. Det måste också bli lättare att mitt i livet helt byta yrke. Det vore en styrka för Sverige om vi på detta sätt kunde stärka vår omställningsförmåga. Samtidigt skulle det underlätta för företag att hitta ”rätt” personal, och öka möjligheter för individer att hitta jobb som de trivs med. Kanske skulle det också kunna bidra till att minska sjukskrivningarna då människor mitt i livet får en möjlighet att välja om och byta karriär.

Gröna folkhemmet en motor för arbete och tillväxt
Det är genom att vara ledande i den ekologiska omställningen som vi skapar förutsättningar för jobb och välfärd imorgon. För att Sverige ska kunna vara ledande i omställningen måste det finnas en efterfrågan på hållbara lösningar. En sådan efterfrågan skapas av medvetna konsumenter, men framför allt via ambitiös och långsiktig miljölagstiftning och krav vid offentliga upphandlingar.

Genom att ställa krav på miljövänlig teknik stimuleras företag att hela tiden ligga i framkant på miljöområdet. Därför är – om det utformas på rätt sätt - ambitiös miljölagstiftning och höga miljökrav vid offentliga upphandlingar viktiga verktyg för att gynna innovationer. Detta alltså vid sidan av den miljönytta som det innebär i sig självt när varor med sämre miljöprestanda fasas ut och ersätts med bättre alternativ.

De nya upphandlingsreglerna inom EU ger nu större möjligheter både till innovationsnära upphandling på miljösidan och till innovationsupphandling. Det är viktigt att det offentliga Sverige tar tillvara dessa möjligheter att bidra till bra och hållbara lösningar för medborgarna, samtidigt som det stärker svensk konkurrenskraft. Den nya myndighetsstrukturen för upphandling bör ge offentliga aktörer stöd i detta. Dessutom bör Sverige som land redan nu fundera på hur goda exempel på hållbar upphandling kan spridas till andra delar av EU. Det är viktigt för att vi snabbare ska kunna ställa om samhället, men också för att öka svenska företags möjligheter att konkurrera i Europa.

Svensk klimat- och energipolitik bidrar också till att stärka svensk konkurrenskraft. Både genom säker tillgång till el med konkurrenskraftiga priser och genom låg klimatpåverkan. För många svenska företag bidrar låg klimatpåverkan i produktionsledet till konkurrensfördelar på världsmarknaden.

Kommunikationer och bostäder ger lyckad arbetsmarknad
Utbildning är en av hörnstenarna för framtidens arbetsmarknad. Andra hörnstenar är bostäder

och kommunikationer.

Pålitliga, snabba och hållbara transporter är viktiga för att transportera gods inom Sverige och ut från Sverige. Tillgången till effektiva och konkurrenskraftiga transporter är avgörande för stora delar av svensk industri.

Samtidigt är pålitliga, snabba och hållbara transporter avgörande för att resorna till och från jobbet ska fungera bättre.

Bostadsbristen i Sveriges urbana centra, utgör också ett hinder för många människor att kunna vara tillgängliga på attraktiva arbetsmarknader. För företagen innebär bristen på bostäder och snabba kommunikationer att det blir svårare att rekrytera personal. Ökat bostadsbyggandet och bättre kommunikationer skapar därför förutsättningar för bättre matchning på arbetsmarknaden och för att människor att kunna bosätta sig där det finns tillgängliga arbetstillfällen. Det är därför positivt med regeringens investeringar i fler bostäder och hållbar stadsutveckling. Men mer insatser behövs.

Stockholm och hela mälardalsregionen har idag stora kommunikationsutmaningar. Dessa kommunikationsutmaningar påverkar tillväxten och arbetsmarknaden i regionen, men ger också efterverkningar i hela landet. Med förkortad restid kan arbetstagare ha sin bostad längre bort från arbetsplatsen. Det skapar bättre möjligheter till matchning på arbetsmarknaden och verkar för att ökade arbetstillfällen. Bolag får det lättare att genomföra affärsresor med ökad försäljning och arbetstillfällen som följd. Staten måste ta ett större ansvar för att korta restiderna i denna region.

En förbättrad digital infrastruktur är också viktig. En snabb utbyggnad av digital teknik är en viktig del i att öka delaktigheten i det moderna samhället, skapa attraktiva marknader för nya digitala tjänster och för att svensk arbetskraft ska ligga i framkant vad gäller digital kompetens. Det kan också underlätta arbete på distans och därmed minska miljöpåverkande transporter och bidra till ökad livskvalitet när människor kan lägga mindre tid på arbetspendling.

Små- och medelstora företag – framtidens stora arbetsplatser
Småföretagande och entreprenörskap är en viktig del människors möjlighet till självförverkligande och att skapa tillväxt och arbetstillfällen. Historiskt har Sverige varit bra på storföretagande med många goda resultat. Det lilla landet Sverige lyckades under förra seklet skapa telekomindustri i världsklass, två ledande bilmärken och en försvarsindustri med global marknad, bara för att nämna några exempel. Men det räcker inte. Vi behöver små- och medelstora företag liksom nya storföretag.

Ett sätt att underlätta administrationen för små- och medelstora företag vore att införa ett gemensamt register för företagsdata. Då skulle företagen få, i alla fall i huvudsak, en kontakt för olika former av datainsamling, sedan får de olika myndigheterna kommunicera sinsemellan.

När regler införs finns det redan idag krav på att redovisa förslagens effekter för företag. Riksrevisionen har dock pekat på brister i hur detta har skötts bakåt i tiden. För svensk konkurrenskraft är det viktigt att nya reglers effekt för företag verkligen beaktas i regeringens arbete. Det är då viktigt att man belyser utgår ifrån förslagens effekter på små företag.

För att få fler att våga gå från ide till företag är de start-ups verksamheter som bedrivs runt om i landet och den inkubators- och science-parksverksamhet som finns runt många av landets universitet och högskolor centrala. Här finns tillgång till nätverk som kan stödja med allt ifrån goda råd till kapital. Denna typ av verksamhet bör stimuleras och byggas ut. Statliga Almi har också en viktig roll i att genom sin rådgivning stödja människor i att våga utveckla och starta företag.

Många nystartade företag passerar något som kallas dödens dal "valley of death", som är gapet mellan koncept och kommersialisering. För att nå den enorma tillväxt och utvecklingspotential som små- och medelstora företag utgör behöver vi ständigt jobba med att få fler entreprenörer att ta sig över denna dödens dal. Dessa innovationsdrivna företag behöver bland annat adekvat finansiering, tillgång till "know-how", affärserfarenhet och -kunskap för att lyckas.

Finansiering i tidiga skeden är således en av de grundläggande förutsättningarna för att lyckas med framtidens arbetsmarknad. Staten har här ett viktigt ansvar. Den förändring som nu gjorts för det svenska riskkapitalet är positivt och har goda chanser att vara framgångsrikt. De redan nämnda satsningarna på testbädd Sverige likaså. Men mer kan behöva göras för att öka tillgången på riskkapital.

En stor fråga för många som funderar på att starta ett eget företag är det personliga risktagandet. Som fast anställd har du ett fungerande socialt skyddsnät om du till exempel skulle bli sjuk. För företagare är skyddsnätet inte lika utvecklat. Detta är en fråga som diskuterats länge, men vi är övertygade om att för att fler ska våga starta företag så måste den sociala tryggheten för småföretagare öka.

Partikongressen föreslås besluta:

A179:1 att	det behövs ett utvecklat samarbete mellan stat och näringsliv för att tillsammans kunna stärka svensk konkurrenskraft inom specifika branscher
A179:2 att	arbetet med att stärka svensk export och investeringar i Sverige ska prioriteras
A179:3 att	det behövs ett större statligt engagemang för att stärka den svenska besöks- och turismnäringen
A179:4 att	det ska tas fram en nationell evenemangsstrategi för att få fler stora evenemang till Sverige

A179:5 att	det behövs fortsatt stora investeringar i det svenska utbildningssystemet, inte minst i yrkesutbildningar
A179:6 att	det behövs ökade offentliga investeringar i forskning
A179:7 att	lärosätenas samverkan med det övriga samhället för att i högre utsträckning nyttogöra forskningsresultat behöver förbättras
A179:8 att	möjligheterna till vidareutbildning och karriärbyte mitt i livet ska förbättras
A179:9 att	det offentliga strategiskt ska använda sig av möjligheterna till innovationsnära upphandlingar och innovationsupphandlingar
A179:10 att	de offentliga aktörer, bland annat landets kommuner, som vill använda offentlig upphandling för att medverka till hållbar utveckling ska få ett bättre statligt stöd
A179:11 att	föra en miljöpolitik som främjar utveckling av nya mer hållbara lösningar som understöder svenska företags möjlighet att ligga i framkant på miljöteknikområdet
A179:12 att	staten ska ta ansvar för att verktyg och framgångsrika exempel för innovationsnära upphandlingar och innovationsupphandlingar sprids inom och utanför Sverige
A179:13 att	det behövs ett större ansvarstagande från statens sida för att nu investera i infrastruktur och bostadsbyggande
A179:14 att	arbetet med att minska de administrativa kostnaderna för företag måste fortsätta, till exempel genom att införa ett gemensamt register för företagsdata
A179:15 att	Almis företagsrådgivning är viktig för att fler ska våga start eget. Med det är också viktigt för det offentliga att på olika sätt stödja ”Start-up”-scener, inkubatorer och science parks. De fyller en viktig roll I att möjliggöra att fler idéer blir verklighet och utvecklas i och till företag
A179:16 att	staten ska fortsätta ta ansvar för bra tillgång till riskkapital
A179:17 att	det sociala skyddsnätet för småföretagare behöver förbättras

Stockholms läns partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Sörmlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt och Östergötlands partidistrikt
Östergötlands partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A180

STOCKHOLMS LÄNS PARTIDISTRIKT, SÖDERMANLANDS PARTIDISTRIKT, UPPSALA LÄNS PARTIDISTRIKT, VÄSTMANLANDS PARTIDISTRIKT, ÖREBRO LÄNS PARTIDISTRIKT, ÖSTERGÖTLANDS PARTIDISTRIKT, STOCKHOLMS PARTIDISTRIKT

Framtidens jobb

Sverige ska konkurrera med kunskap och kompetens. Det är genom kunskap och kompetens som individer kan öka sin frihet, företag kan klara konkurrensen på den globala marknaden och Sverige kan finansiera en utvecklad välfärd.

Sverige är ett på världsmarknaden litet land, ändå har vi många framgångsrika och världsledande företag. Det är vi stolta över. Sverige har många entreprenörer som sett möjligheter och vågat investera och utveckla dem. Samtidigt är Sverige ett attraktivt land för företagande. Vi har låg korruption, förhållandevis enkel byråkrati, en handelspolitik som bygger på låga tullar och öppna gränser, högutbildad och kvalificerad arbetskraft och en väl fungerande arbetsmarknadsmodell med två starka parter. Vi har stora naturtillgångar inte minst i skog, mineraler och vattenkraft.

Men det saknas inte utmaningar. Många av våra stora industrier finns i branscher där strukturomvandlingen går fort och konkurrensen är knivskarp. Samtidigt som det finns människor i vårt land som saknar arbete, finns det företag som har svårt att rekrytera. Många länder som vi konkurrerar med investerar stort i forskning och utveckling. Vår export sker mestadels i vår geografiska närhet, inte till de delar av världen som just nu utvecklas snabbast. Flera av Sveriges stora företag är hårt konkurrensutsatta och finns i branscher som genomgår snabba strukturomvandlingar.

Denna motion berör framtidens arbete, hur politiken kan skapa förutsättningar för ett konkurrenskraftigt näringsliv. Motionen avgränsar sig och tar inte upp frågor rörande arbetsmiljö och arbetsvillkor.

Sverige tjänar på samarbete

Det är viktigt att se att vi som ett litet land måste samarbeta med andra, både inom och utanför vårt lands gränser. Strategisk samverkan mellan det offentliga och näringslivet är viktigt. En avgörande faktor för framtiden är till exempel att också det offentliga investerar i utbildning och forskning. Tydligast är det förstås när yrkesutbildningar gör det möjligt att matcha näringslivets och samhällets behov samtidigt som det ger individer goda möjligheter till arbete.

Det är viktigt att samhället och näringslivet gör gemensamma satsningar inom vissa strategiska

områden för att ha bästa möjliga förutsättningar att klara den tuffa globala konkurrensen. Därför ser vi positivt på innovationsrådets arbete och de samverkansprogram och samordnare som regeringen initierat och tillsatt. Vi välkomnar också att regeringen nu höjer forskningsanslagen och fortsätter lägga vikt vid att den kunskap som finns vid våra lärosäten ska komma samhället till nytta. Likaså ser vi satsningen på testbädd Sverige som något mycket positivt. Möjligheten att bygga demo-anläggningar kan vara nyckeln som öppnar möjligheten att sälja till andra köpare och exportera till andra länder.

För att nå nya exportmarknader kan staten och dess utrikesförvaltning spela en avgörande roll. Svenska företag har mycket att vinna på att finnas på fler exportmarknader, men världen har också mycket att vinna på att lära av framgångsrika svenska företag. Vi ser flera områden där svensk teknik kan bidra med att skapa hållbara lösningar som bidrar både till bättre livskvalitet och mindre miljöpåverkan runt om i världen. Det gäller inte minst områden som energi, life science och stadsutveckling.

Team Sweden, där Sveriges främjandearbete samlas under ett paraply, har alla förutsättningar att bli lyckosamt. Sverige måste sträva efter att öka exporten till de länder som nu står för mycket av världens tillväxt. Då behöver också fler svenska företag våga sig ut på nya marknader, därför välkomnar vi att regeringen nu också bygger upp regionala exportcentrum.

Den inhemska exporten – besöks- och turistnäringen är också en viktig framtidsbransch för Sverige. Den är också viktig för att främja bilden av Sverige utomlands och därmed för att öka vårt lands attraktionskraft. Vi behöver fortsätta stärka oss i konkurrensen med andra länder för att locka turister. Många städer och regioner jobbar aktivt med detta, men vi ser att staten skulle kunna ta ett mer samlande ansvar för att utveckla Sveriges destinationers attraktionskraft. Att stå värd för stora evenemang och konferenser är också en viktig del i att stärka regionernas tillväxt. En nationell evenemangsstrategi skulle kunna samla Sverige på bästa möjliga sätt för att kunna dra till oss olika typer av arrangemang.

Kunskap och kompetens

Sverige har många framgångsrika industriföretag. De är och förblir viktiga för Sverige. Senaste tiden har flera svenska företag dessutom flyttat hem produktion till Sverige, en viktig vändning för jobben i Sverige. Att ha produktion och forskning och utveckling i närheten av varandra har dessutom många fördelar. Dessa fördelar kan nu i högre utsträckning komma Sverige till del.

Många av Sveriges framgångsrika företag kännetecknas av hög specialisering, låg miljöpåverkan och innovation. Från gruvorna i norr med sina världsledande mineralprodukter med jämförelsevis låga miljöavtryck till högt specialiserad ståltillverkning i stålindustrin och en verkstadsindustri. På samma sätt ser det ut i skogen från uthålligt skogsbruk till stor export av sågade trävaror, papper, pappersmassa och kartong av kvaliteter som få andra kan konkurrera med. Tack vare sitt nytänkande förmår de konkurrera på marknader där kostnaderna och miljökraven är lägre.

De här framgångarna är inte givna. Tvärtom måste de återvinnas varje dag med nytänkande och innovation, större energieffektivitet och minskade utsläpp och marknadssatsningar här hemma och på de viktiga marknaderna över världen.

Samtidigt som produktionen blir allt mer kvalificerad ökar graden av tjänster i varje såld produkt. En lastbil från Scania i Södertälje är inte längre bara en lastbil utan en del i en transportlösning där bland annat service, underhåll och planering ingår. Samtidigt blir allt fler saker uppkopplade på internet och kommunicerar ”själva” med omvärlden (the internet of things), vilket kan resultera i helt nya tjänster och levnadsmönster.

Tidigare hade industriföretagen många verksamheter som nu köps från specialiserade leverantörer. Många egna konstruktionsavdelningar har ersatts av inköp av teknisk kompetens, de egna löneavdelningarna har ersatts av tjänsteleverantörer, kommunikationstjänster köps från den växande PR- och reklambranschen. Produkter säljs ofta som delar av helhetslösningar. De stora managementkonsulterna löser organisatoriska utmaningar i företagen.

Samtidigt bildas tjänsteföretag som säljer helt nya tjänster. Inte minst digitaliseringen bidrar till att utvecklingen av nya tjänster går mycket snabbt.

Detta ställer förstås helt nya krav på de som jobbar i företagen. Det gör det än viktigare att vända utvecklingen med fallande kunskapsresultat i den svenska skolan. Alla barn ska ges förutsättningar att nå kunskapsmålen och också utveckla sina förmågor på bästa sätt. Den svenska gymnasieskolan bör bli obligatorisk, investeringarna i vuxenutbildning och yrkesutbildning måste fortsätta. Kvalificerade yrkesutbildningar, lärlingssystem och utbildningar som sker tillsammans med företagen leder till fler människor i arbete och bidrar till en spridning av arbetserfarenhet. På det sättet får vi förutsättningar på arbetsmarknaden att ständigt sträva efter att nå excellens inom alla arbetskategorier.

Men det höga omvandlingstrycket i samhälle och näringsliv gör också att vidareutbildning blir helt centralt genom hela livet. Till stor del är detta något som sker inom näringslivet och inom respektive företag. Men i takt med att omvandlingen inom industrin och tjänstesektorn sker snabbare och snabbare måste också samhället möta upp med möjligheter att vidareutbilda sig sent i livet. Det måste också bli lättare att mitt i livet helt byta yrke. Det vore en styrka för Sverige om vi på detta sätt kunde stärka vår omställningsförmåga. Samtidigt skulle det underlätta för företag att hitta ”rätt” personal, och öka möjligheter för individer att hitta jobb som de trivs med. Kanske skulle det också kunna bidra till att minska sjukskrivningarna då människor mitt i livet får en möjlighet att välja om och byta karriär.

Gröna folkhemmet en motor för arbete och tillväxt
Det är genom att vara ledande i den ekologiska omställningen som vi skapar förutsättningar för

jobb och välfärd imorgon. För att Sverige ska kunna vara ledande i omställningen måste det finnas en efterfrågan på hållbara lösningar. En sådan efterfrågan skapas av medvetna konsumenter, men framför allt via ambitiös och långsiktig miljölagstiftning och krav vid offentliga upphandlingar.

Genom att ställa krav på miljövänlig teknik stimuleras företag att hela tiden ligga i framkant på miljöområdet. Därför är – om det utformas på rätt sätt - ambitiös miljölagstiftning och höga miljökrav vid offentliga upphandlingar viktiga verktyg för att gynna innovationer. Detta alltså vid sidan av den miljönytta som det innebär i sig självt när varor med sämre miljöprestanda fasas ut och ersätts med bättre alternativ.

De nya upphandlingsreglerna inom EU ger nu större möjligheter både till innovationsnära upphandling på miljösidan och till innovationsupphandling. Det är viktigt att det offentliga Sverige tar tillvara dessa möjligheter att bidra till bra och hållbara lösningar för medborgarna, samtidigt som det stärker svensk konkurrenskraft. Den nya myndighetsstrukturen för upphandling bör ge offentliga aktörer stöd i detta. Dessutom bör Sverige som land redan nu fundera på hur goda exempel på hållbar upphandling kan spridas till andra delar av EU. Det är viktigt för att vi snabbare ska kunna ställa om samhället, men också för att öka svenska företags möjligheter att konkurrera i Europa.

Svensk klimat- och energipolitik bidrar också till att stärka svensk konkurrenskraft. Både genom säker tillgång till el med konkurrenskraftiga priser och genom låg klimatpåverkan. För många svenska företag bidrar låg klimatpåverkan i produktionsledet till konkurrensfördelar på världsmarknaden.

Kommunikationer och bostäder ger lyckad arbetsmarknad
Utbildning är en av hörnstenarna för framtidens arbetsmarknad. Andra hörnstenar är bostäder och kommunikationer. Pålitliga, snabba och hållbara transporter är viktiga för att transportera gods inom Sverige och ut från Sverige. Tillgången till effektiva och konkurrenskraftiga transporter är avgörande för stora delar av svensk industri. Samtidigt är pålitliga, snabba och hållbara transporter avgörande för att resorna till och från jobbet ska fungera bättre.

Bostadsbristen i Sveriges urbana centra, utgör också ett hinder för många människor att kunna vara tillgängliga på attraktiva arbetsmarknader. För företagen innebär bristen på bostäder och snabba kommunikationer att det blir svårare att rekrytera personal. Ökat bostadsbyggandet och bättre kommunikationer skapar därför förutsättningar för bättre matchning på arbetsmarknaden och för att människor att kunna bosätta sig där det finns tillgängliga arbetstillfällen. Det är därför positivt med regeringens investeringar i fler bostäder och hållbar stadsutveckling. Men mer insatser behövs.

Stockholm och hela mälardalsregionen har idag stora kommunikationsutmaningar. Dessa

kommunikationsutmaningar påverkar tillväxten och arbetsmarknaden i regionen, men ger också efterverkningar i hela landet. Med förkortad restid kan arbetstagare ha sin bostad längre bort från arbetsplatsen. Det skapar bättre möjligheter till matchning på arbetsmarknaden och verkar för att ökade arbetstillfällen. Bolag får det lättare att genomföra affärsresor med ökad försäljning och arbetstillfällen som följd. Staten måste ta ett större ansvar för att korta restiderna i denna region.

En förbättrad digital infrastruktur är också viktig. En snabb utbyggnad av digital teknik är en viktig del i att öka delaktigheten i det moderna samhället, skapa attraktiva marknader för nya digitala tjänster och för att svensk arbetskraft ska ligga i framkant vad gäller digital kompetens. Det kan också underlätta arbete på distans och därmed minska miljöpåverkande transporter och bidra till ökad livskvalitet när människor kan lägga mindre tid på arbetspendling.

Små- och medelstora företag - framtidens stora arbetsplatser
Småföretagande och entreprenörskap är en viktig del människors möjlighet till självförverkligande och att skapa tillväxt och arbetstillfällen. Historiskt har Sverige varit bra på storföretagande med många goda resultat. Det lilla landet Sverige lyckades under förra seklet skapa telekomindustri i världsklass, två ledande bilmärken och en försvarsindustri med global marknad, bara för att nämna några exempel. Men det räcker inte. Vi behöver små- och medelstora företag liksom nya storföretag.

Ett sätt att underlätta administrationen för små- och medelstora företag vore att införa ett gemensamt register för företagsdata. Då skulle företagen få, i alla fall i huvudsak, en kontakt för olika former av datainsamling, sedan får de olika myndigheterna kommunicera sinsemellan.

När regler införs finns det redan idag krav på att redovisa förslagens effekter för företag. Riksrevisionen har dock pekat på brister i hur detta har skötts bakåt i tiden. För svensk konkurrenskraft är det viktigt att nya reglers effekt för företag verkligen beaktas i regeringens arbete. Det är då viktigt att man belyser utgår ifrån förslagens effekter på små företag.

För att få fler att våga gå från ide till företag är de start-ups verksamheter som bedrivs runt om i landet och den inkubators- och science-parksverksamhet som finns runt många av landets universitet och högskolor centrala. Här finns tillgång till nätverk som kan stödja med allt ifrån goda råd till kapital. Denna typ av verksamhet bör stimuleras och byggas ut. Statliga Almi har också en viktig roll i att genom sin rådgivning stödja människor i att våga utveckla och starta företag.

Många nystartade företag passerar något som kallas dödens dal "valley of death", som är gapet mellan koncept och kommersialisering. För att nå den enorma tillväxt och utvecklingspotential som små- och medelstora företag utgör behöver vi ständigt jobba med att få fler entreprenörer att ta sig över denna dödens dal. Dessa innovationsdrivna företag behöver bland annat adekvat finansiering, tillgång till "know-how", affärserfarenhet och -kunskap för att lyckas.

Finansiering i tidiga skeden är således en av de grundläggande förutsättningarna för att lyckas med framtidens arbetsmarknad. Staten har här ett viktigt ansvar. Den förändring som nu gjorts för det svenska riskkapitalet är positivt och har goda chanser att vara framgångsrikt. De redan nämnda satsningarna på testbädd Sverige likaså. Men mer kan behöva göras för att öka tillgången på riskkapital.

En stor fråga för många som funderar på att starta ett eget företag är det personliga risktagandet. Som fast anställd har du ett fungerande socialt skyddsnät om du till exempel skulle bli sjuk. För företagare är skyddsnätet inte lika utvecklat. Detta är en fråga som diskuterats länge, men vi är övertygade om att för att fler ska våga starta företag så måste den sociala tryggheten för småföretagare öka.

Partikongressen föreslås besluta:

A180:1 att	det behövs ett utvecklat samarbete mellan stat och näringsliv för att tillsammans kunna stärka svensk konkurrenskraft inom specifika branscher
A180:2 att	arbetet med att stärka svensk export och investeringar i Sverige ska prioriteras
A180:3 att	det behövs ett större statligt engagemang för att stärka den svenska besöks- och turismnäringen
A180:4 att	det ska tas fram en nationell evenemangsstrategi för att få fler stora evenemang till Sverige
A180:5 att	det behövs fortsatt stora investeringar i det svenska utbildningssystemet, inte minst i yrkesutbildningar
A180:6 att	det behövs ökade offentliga investeringar i forskning
A180:7 att	lärosätenas samverkan med det övriga samhället för att i högre utsträckning nyttogöra forskningsresultat behöver förbättras
A180:8 att	möjligheterna till vidareutbildning och karriärbyte mitt i livet ska förbättras
A180:9 att	det offentliga strategiskt ska använda sig av möjligheterna till innovationsnära upphandlingar och innovationsupphandlingar
A180:10 att	de offentliga aktörer, bland annat landets kommuner, som vill använda offentlig upphandling för att medverka till hållbar utveckling ska få ett bättre statligt stöd
A180:11 att	föra en miljöpolitik som främjar utveckling av nya mer hållbara lösningar som understöder svenska företags möjlighet att ligga i framkant på miljöteknikområdet
A180:12 att	staten ska ta ansvar för att verktyg och framgångsrika exempel för innovationsnära upphandlingar och innovationsupphandlingar sprids inom och utanför Sverige

A180:13 att det behövs ett större ansvarstagande från statens sida för att nu investera i infrastruktur och bostadsbyggande

A180:14 att arbetet med att minska de administrativa kostnaderna för företag måste fortsätta, till exempel genom att införa ett gemensamt register för företagsdata

A180:15 att Almis företagsrådgivning är viktig för att fler ska våga start eget. Med det är också viktigt för det offentliga att på olika sätt stödja ”Start-up”-scener, inkubatorer och science parks. De fyller en viktig roll i att möjliggöra att fler idéer blir verklighet och utvecklas i och till företag

A180:16 att staten ska fortsätta ta ansvar för bra tillgång till riskkapital

A180:17 att det sociala skyddsnätet för småföretagare behöver förbättras

Motionen togs fram av en arbetsgrupp med företrädare för samtliga distrikt.
Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A181

STOCKHOLMS LÄNS PARTIDISTRIKT

Framtidens jobb

Inledning
Sverige ska konkurrera med kunskap och kompetens. Det är genom kunskap och kompetens som individer kan öka sin frihet, företag kan klara konkurrensen på den globala marknaden och Sverige kan finansiera en utvecklad välfärd.

Sverige är ett på världsmarknaden litet land, ändå har vi många framgångsrika och världsledande företag. Det är vi stolta över. Sverige har många entreprenörer som sett möjligheter och vågat investera och utveckla dem. Samtidigt är Sverige ett attraktivt land för företagande. Vi har låg korruption, förhållandevis enkel byråkrati, en handelspolitik som bygger på låga tullar och öppna gränser, högutbildad och kvalificerad arbetskraft och en väl fungerande arbetsmarknadsmodell med två starka parter. Vi har stora naturtillgångar inte minst i skog, mineraler och vattenkraft.

Men det saknas inte utmaningar. Många av våra stora industrier finns i branscher där strukturomvandlingen går fort och konkurrensen är knivskarp. Samtidigt som det finns människor i vårt land som saknar arbete, finns det företag som har svårt att rekrytera. Många länder som vi konkurrerar med investerar stort i forskning och utveckling. Vår export sker

mestadels i vår geografiska närhet, inte till de delar av världen som just nu utvecklas snabbast. Flera av Sveriges stora företag är hårt konkurrensutsatta och finns i branscher som genomgår snabba strukturomvandlingar.

Denna motion berör framtidens arbete, hur politiken kan skapa förutsättningar för ett konkurrenskraftigt näringsliv. Motionen avgränsar sig och tar inte upp frågor rörande arbetsmiljö och arbetsvillkor.

Sverige tjänar på samarbete.
Det är viktigt att se att vi som ett litet land måste samarbeta med andra, både inom och utanför vårt lands gränser. Strategisk samverkan mellan det offentliga och näringslivet är viktigt. En avgörande faktor för framtiden är till exempel att också det offentliga investerar i utbildning och forskning. Tydligast är det förstås när yrkesutbildningar gör det möjligt att matcha näringslivets och samhällets behov samtidigt som det ger individer goda möjligheter till arbete.

Det är viktigt att samhället och näringslivet gör gemensamma satsningar inom vissa strategiska områden för att ha bästa möjliga förutsättningar att klara den tuffa globala konkurrensen. Därför ser vi positivt på innovationsrådets arbete och de samverkansprogram och samordnare som regeringen initierat och tillsatt. Vi välkomnar också att regeringen nu höjer forskningsanslagen och fortsätter lägga vikt vid att den kunskap som finns vid våra lärosäten ska komma samhället till nytta. Likaså ser vi satsningen på testbädd Sverige som något mycket positivt. Möjligheten att bygga demo-anläggningar kan vara nyckeln som öppnar möjligheten att sälja till andra köpare och exportera till andra länder.

För att nå nya exportmarknader kan staten och dess utrikesförvaltning spela en avgörande roll. Svenska företag har mycket att vinna på att finnas på fler exportmarknader, men världen har också mycket att vinna på att lära av framgångsrika svenska företag. Vi ser flera områden där svensk teknik kan bidra med att skapa hållbara lösningar som bidrar både till bättre livskvalitet och mindre miljöpåverkan runt om i världen. Det gäller inte minst områden som energi, life science och stadsutveckling.

Team Sweden, där Sveriges främjandearbete samlas under ett paraply, har alla förutsättningar att bli lyckosamt. Sverige måste sträva efter att öka exporten till de länder som nu står för mycket av världens tillväxt. Då behöver också fler svenska företag våga sig ut på nya marknader, därför välkomnar vi att regeringen nu också bygger upp regionala exportcentrum.

Den inhemska exporten – besöks- och turistnäringen är också en viktig framtidsbransch för Sverige. Den är också viktig för att främja bilden av Sverige utomlands och därmed för att öka vårt lands attraktionskraft. Vi behöver fortsätta stärka oss i konkurrensen med andra länder för att locka turister. Många städer och regioner jobbar aktivt med detta, men vi ser att staten skulle kunna ta ett mer samlande ansvar för att utveckla Sveriges destinationers attraktionskraft. Att stå

värd för stora evenemang och konferenser är också en viktig del i att stärka regionernas tillväxt. En nationell evenemangsstrategi skulle kunna samla Sverige på bästa möjliga sätt för att kunna dra till oss olika typer av arrangemang.

Kunskap och kompetens
Sverige har många framgångsrika industriföretag. De är och förblir viktiga för Sverige. Senaste tiden har flera svenska företag dessutom flyttat hem produktion till Sverige, en viktig vändning för jobben i Sverige. Att ha produktion och forskning och utveckling i närheten av varandra har dessutom många fördelar. Dessa fördelar kan nu i högre utsträckning komma Sverige till del.

Många av Sveriges framgångsrika företag kännetecknas av hög specialisering, låg miljöpåverkan och innovation. Från gruvorna i norr med sina världsledande mineralprodukter med jämförelsevis låga miljöavtryck till högt specialiserad ståltillverkning i stålindustrin och en verkstadsindustri. På samma sätt ser det ut i skogen från uthålligt skogsbruk till stor export av sågade trävaror, papper, pappersmassa och kartong av kvaliteter som få andra kan konkurrera med. Tack vare sitt nytänkande förmår de konkurrera på marknader där kostnaderna och miljökraven är lägre.

De här framgångarna är inte givna. Tvärtom måste de återvinnas varje dag med nytänkande och innovation, större energieffektivitet och minskade utsläpp och marknadssatsningar här hemma och på de viktiga marknaderna över världen.

Samtidigt som produktionen blir allt mer kvalificerad ökar graden av tjänster i varje såld produkt. En lastbil från Scania i Södertälje är inte längre bara en lastbil utan en del i en transportlösning där bland annat service, underhåll och planering ingår. Samtidigt blir allt fler saker uppkopplade på internet och kommunicerar ”själva” med omvärlden (the internet of things), vilket kan resultera i helt nya tjänster och levnadsmönster.

Tidigare hade industriföretagen många verksamheter som nu köps från specialiserade leverantörer. Många egna konstruktionsavdelningar har ersatts av inköp av teknisk kompetens, de egna löneavdelningarna har ersatts av tjänsteleverantörer, kommunikationstjänster köps från den växande PR- och reklambranschen. Produkter säljs ofta som delar av helhetslösningar. De stora managementkonsulterna löser organisatoriska utmaningar i företagen.

Samtidigt bildas tjänsteföretag som säljer helt nya tjänster. Inte minst digitaliseringen bidrar till att utvecklingen av nya tjänster går mycket snabbt.

Detta ställer förstås helt nya krav på de som jobbar i företagen. . Det gör det än viktigare att vända utvecklingen med fallande kunskapsresultat i den svenska skolan. Alla barn ska ges förutsättningar att nå kunskapsmålen och också utveckla sina förmågor på bästa sätt. Den svenska gymnasieskolan bör bli obligatorisk, investeringarna i vuxenutbildning och yrkesutbildning måste fortsätta. Kvalificerade yrkesutbildningar, lärlingssystem och utbildningar

som sker tillsammans med företagen leder till fler människor i arbete och bidrar till en spridning av arbetserfarenhet. På det sättet får vi förutsättningar på arbetsmarknaden att ständigt sträva efter att nå excellens inom alla arbetskategorier.

Men det höga omvandlingstrycket i samhälle och näringsliv gör också att vidareutbildning blir helt centralt genom hela livet. Till stor del är detta något som sker inom näringslivet och inom respektive företag. Men i takt med att omvandlingen inom industrin och tjänstesektorn sker snabbare och snabbare måste också samhället möta upp med möjligheter att vidareutbilda sig sent i livet. Det måste också bli lättare att mitt i livet helt byta yrke. Det vore en styrka för Sverige om vi på detta sätt kunde stärka vår omställningsförmåga. Samtidigt skulle det underlätta för företag att hitta ”rätt” personal, och öka möjligheter för individer att hitta jobb som de trivs med. Kanske skulle det också kunna bidra till att minska sjukskrivningarna då människor mitt i livet får en möjlighet att välja om och byta karriär.

Gröna folkhemmet en motor för arbete och tillväxt
Det är genom att vara ledande i den ekologiska omställningen som vi skapar förutsättningar för jobb och välfärd imorgon. För att Sverige ska kunna vara ledande i omställningen måste det finnas en efterfrågan på hållbara lösningar. En sådan efterfrågan skapas av medvetna konsumenter, men framför allt via ambitiös och långsiktig miljölagstiftning och krav vid offentliga upphandlingar.

Genom att ställa krav på miljövänlig teknik stimuleras företag att hela tiden ligga i framkant på miljöområdet. Därför är – om det utformas på rätt sätt - ambitiös miljölagstiftning och höga miljökrav vid offentliga upphandlingar viktiga verktyg för att gynna innovationer. Detta alltså vid sidan av den miljönytta som det innebär i sig självt när varor med sämre miljöprestanda fasas ut och ersätts med bättre alternativ.

De nya upphandlingsreglerna inom EU ger nu större möjligheter både till innovationsnära upphandling på miljösidan och till innovationsupphandling. Det är viktigt att det offentliga Sverige tar tillvara dessa möjligheter att bidra till bra och hållbara lösningar för medborgarna, samtidigt som det stärker svensk konkurrenskraft. Den nya myndighetsstrukturen för upphandling bör ge offentliga aktörer stöd i detta. Dessutom bör Sverige som land redan nu fundera på hur goda exempel på hållbar upphandling kan spridas till andra delar av EU. Det är viktigt för att vi snabbare ska kunna ställa om samhället, men också för att öka svenska företags möjligheter att konkurrera i Europa.

Svensk klimat- och energipolitik bidrar också till att stärka svensk konkurrenskraft. Både genom säker tillgång till el med konkurrenskraftiga priser och genom låg klimatpåverkan. För många svenska företag bidrar låg klimatpåverkan i produktionsledet till konkurrensfördelar på världsmarknaden.

Kommunikationer och bostäder ger lyckad arbetsmarknad

Utbildning är en av hörnstenarna för framtidens arbetsmarknad. Andra hörnstenar är bostäder och kommunikationer.

Pålitliga, snabba och hållbara transporter är viktiga för att transportera gods inom Sverige och ut från Sverige. Tillgången till effektiva och konkurrenskraftiga transporter är avgörande för stora delar av svensk industri.

Samtidigt är pålitliga, snabba och hållbara transporter avgörande för att resorna till och från jobbet ska fungera bättre.

Bostadsbristen i Sveriges urbana centra, utgör också ett hinder för många människor att kunna vara tillgängliga på attraktiva arbetsmarknader. För företagen innebär bristen på bostäder och snabba kommunikationer att det blir svårare att rekrytera personal. Ökat bostadsbyggandet och bättre kommunikationer skapar därför förutsättningar för bättre matchning på arbetsmarknaden och för att människor att kunna bosätta sig där det finns tillgängliga arbetstillfällen. Det är därför positivt med regeringens investeringar i fler bostäder och hållbar stadsutveckling. Men mer insatser behövs.

Stockholm och hela mälardalsregionen har idag stora kommunikationsutmaningar. Dessa kommunikationsutmaningar påverkar tillväxten och arbetsmarknaden i regionen, men ger också efterverkningar i hela landet. Med förkortad restid kan arbetstagare ha sin bostad längre bort från arbetsplatsen. Det skapar bättre möjligheter till matchning på arbetsmarknaden och verkar för att ökade arbetstillfällen. Bolag får det lättare att genomföra affärsresor med ökad försäljning och arbetstillfällen som följd. Staten måste ta ett större ansvar för att korta restiderna i denna region.

En förbättrad digital infrastruktur är också viktig. En snabb utbyggnad av digital teknik är en viktig del i att öka delaktigheten i det moderna samhället, skapa attraktiva marknader för nya digitala tjänster och för att svensk arbetskraft ska ligga i framkant vad gäller digital kompetens. Det kan också underlätta arbete på distans och därmed minska miljöpåverkande transporter och bidra till ökad livskvalitet när människor kan lägga mindre tid på arbetspendling.

Små- och medelstora företag – framtidens stora arbetsplatser

Småföretagande och entreprenörskap är en viktig del människors möjlighet till självförverkligande och att skapa tillväxt och arbetstillfällen. Historiskt har Sverige varit bra på storföretagande med många goda resultat. Det lilla landet Sverige lyckades under förra seklet skapa telekomindustri i världsklass, två ledande bilmärken och en försvarsindustri med global marknad, bara för att nämna några exempel. Men det räcker inte. Vi behöver små- och medelstora företag liksom nya storföretag.

Ett sätt att underlätta administrationen för små- och medelstora företag vore att införa ett

gemensamt register för företagsdata. Då skulle företagen få, i alla fall i huvudsak, en kontakt för olika former av datainsamling, sedan får de olika myndigheterna kommunicera sinsemellan.

När regler införs finns det redan idag krav på att redovisa förslagens effekter för företag. Riksrevisionen har dock pekat på brister i hur detta har skötts bakåt i tiden. För svensk konkurrenskraft är det viktigt att nya reglers effekt för företag verkligen beaktas i regeringens arbete. Det är då viktigt att man belyser utgår ifrån förslagens effekter på små företag.

För att få fler att våga gå från ide till företag är de start-ups verksamheter som bedrivs runt om i landet och den inkubators- och science-parksverksamhet som finns runt många av landets universitet och högskolor centrala. Här finns tillgång till nätverk som kan stödja med allt ifrån goda råd till kapital. Denna typ av verksamhet bör stimuleras och byggas ut. Statliga Almi har också en viktig roll i att genom sin rådgivning stödja människor i att våga utveckla och starta företag.

Många nystartade företag passerar något som kallas dödens dal "valley of death", som är gapet mellan koncept och kommersialisering. För att nå den enorma tillväxt och utvecklingspotential som små- och medelstora företag utgör behöver vi ständigt jobba med att få fler entreprenörer att ta sig över denna dödens dal. Dessa innovationsdrivna företag behöver bland annat adekvat finansiering, tillgång till "know-how", affärserfarenhet och -kunskap för att lyckas.

Finansiering i tidiga skeden är således en av de grundläggande förutsättningarna för att lyckas med framtidens arbetsmarknad. Staten har här ett viktigt ansvar. Den förändring som nu gjorts för det svenska riskkapitalet är positivt och har goda chanser att vara framgångsrikt. De redan nämnda satsningarna på testbädd Sverige likaså. Men mer kan behöva göras för att öka tillgången på riskkapital.

En stor fråga för många som funderar på att starta ett eget företag är det personliga risktagandet. Som fast anställd har du ett fungerande socialt skyddsnät om du till exempel skulle bli sjuk. För företagare är skyddsnätet inte lika utvecklat. Detta är en fråga som diskuterats länge, men vi är övertygade om att för att fler ska våga starta företag så måste den sociala tryggheten för småföretagare öka.

Partikongressen föreslås besluta:

A181:1 att	det behövs ett utvecklat samarbete mellan stat och näringsliv för att tillsammans kunna stärka svensk konkurrenskraft inom specifika branscher
A181:2 att	arbetet med att stärka svensk export och investeringar i Sverige ska prioriteras
A181:3 att	det behövs ett större statligt engagemang för att stärka den svenska besöks- och turismnäringen

A181:4 att	det ska tas fram en nationell evenemangsstrategi för att få fler stora evenemang till Sverige
A181:5 att	det behövs fortsatt stora investeringar i det svenska utbildningssystemet, inte minst i yrkesutbildningar
A181:6 att	det behövs ökade offentliga investeringar i forskning
A181:7 att	lärosätenas samverkan med det övriga samhället för att i högre utsträckning nyttogöra forskningsresultat behöver förbättras
A181:8 att	möjligheterna till vidareutbildning och karriärbyte mitt i livet ska förbättras
A181:9 att	det offentliga strategiskt ska använda sig av möjligheterna till innovationsnära upphandlingar och innovationsupphandlingar
A181:10 att	de offentliga aktörer, bland annat landets kommuner, som vill använda offentlig upphandling för att medverka till hållbar utveckling ska få ett bättre statligt stöd
A181:11 att	föra en miljöpolitik som främjar utveckling av nya mer hållbara lösningar som understöder svenska företags möjlighet att ligga i framkant på miljöteknikområdet
A181:12 att	staten ska ta ansvar för att verktyg och framgångsrika exempel för innovationsnära upphandlingar och innovationsupphandlingar sprids inom och utanför Sverige
A181:13 att	det behövs ett större ansvarstagande från statens sida för att nu investera i infrastruktur och bostadsbyggande
A181:14 att	arbetet med att minska de administrativa kostnaderna för företag måste fortsätta, till exempel genom att införa ett gemensamt register för företagsdata
A181:15 att	Almis företagsrådgivning är viktig för att fler ska våga start eget. Med det är också viktigt för det offentliga att på olika sätt stödja ”Start-up”-scener, inkubatorer och science parks. De fyller en viktig roll I att möjliggöra att fler idéer blir verklighet och utvecklas i och till företag
A181:16 att	staten ska fortsätta ta ansvar för bra tillgång till riskkapital
A181:17 att	det sociala skyddsnätet för småföretagare behöver förbättras

Socialdemokraterna Stockholms län
Stockholms läns partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A182

SUNNE ARBETAREKOMMUN

För kollektivt ägda företag

Enligt en Gallupundersökning från 2013 är endast 16 procent av svenskarna engagerade på sitt jobb. Detta väcker många frågetecken, om vilka man kan tvista i en evighet, dock kan man dra en enkel men tydlig slutsats:

Detta måste vi göra något åt.

Inte bara för att vår ekonomi och våra produkter blir bättre om vi finner glädje i skapandet, utan även för dom 84 procenten som inte är engagerade i sitt jobb - som de tillbringar åtskilliga timmar i veckan åt - hur stor mening med sin sysselsättning och i ett längre perspektiv tillvaro kan man känna när hälften av ens vakna tid går till något du inte känner lust inför?

Det görs redan många åtgärder för att främja drägliga villkor på arbetsplatsen, främst genom fackföreningar och olika lagar. Tyvärr motarbetas dessa viljor ofta av arbetsgivare och vinstintressen. En måste fråga sig om situationen är hållbar, eller om en ska ta nästa steg mot ett hållbart arbetsliv, och till och med den ekonomiska demokratin:

Kollektivt ägda och styrda företag.

Och inte då genom statsskicket, utan genom att dom arbetande på företaget i demokratisk ordning styr. När människor har inflytande i de institutioner de finner sig i, då vet vi av historien att utvecklingen går framåt, och människor ser utopier istället för dystopier. Detta är en del av socialdemokratins uppgift.

En annan del är att alltid ifrågasätta maktkoncentration. Och även om industrisamhället i någon mån finns i mindre utsträckning än när arbetarrörelsen organiserade sig, är det viktigt att vi ser en utvidgning av demokratin inom dessa sektorer, eller som Ernst Wigforss sa: ”Den som öppet godtagit en demokratisk likvärdighetsprincip kan inte sedan efter sitt behag begränsa dess tillämpning till vissa livsområden.”

Demokratiskt kollektivt styrda företag skulle omkullkasta den kapitalistiska modellen, själva maktordningen. Från att kapitalägare startar företag och hyr arbetskraft för att producera det som ska produceras, till att kollektiv startar företag och hyr kapital för att producera det som ska produceras. Inom företaget väljs en styrelse, som utser en VD. Demokratiskt sätter man arbetsvillkor och bestämmer vilka riktlinjer företaget ska ha. Detta leder till ökad effektivitet,

ökad trivsel och ökad förståelse, inte bara för dom på företaget utan för människor i stort, osv. Och dessutom blir företagen mindre känsliga för konjunktursvängar: om en ser att företaget går sämre kan folk t.ex. arbeta färre timmar, för att sedan ta igen förlorad inkomst när företaget reser sig igen.

Kort sagt: I en global ekonomi som blir alltmer svajig, kan kollektivt styrda företag bli en viktig kraft för att stabilisera arbetsmarknaden, och ge mer trygghet till den enskilde.

Problemet med nuvarande system är dock att det kan vara svårt att starta sådana företag. Det finns t.ex. ingen tydlig företagsform för detta, och som följd kan banker vara avigt inställda till att bevilja utlåning.

Partikongressen föreslås besluta:

A182:1 att Socialdemokraterna ska verka för fler löntagarägda företag

A182:2 att partistyrelsen ska utreda på vilket sätt en kan få en utvidgning av demokratin till fler livsområden

Gustav Nilsson
Sunne arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A183

KARLSTADS ARBETAREKOMMUN

Företags samhällsansvar

Idag kan företag genom olika möjligheter till interna transaktioner minska sina skatter till samhället. Man försöker på många olika sätt finna lösningar till att få ner skatten, bl.a. genom förlustavdrag i andra bolag man äger osv.

Ägarnas vinstintressen är också en stor del i att skatter minskas och sittande regering har hjälpt till genom minskandet av vissa arbetsgivaravgifter. Allt för att företagandet ska vara en glorifierad företeelse

Innan de så kallade kvartalsredovisningarna kom till under -80 talet så hade företag anställningar som man kan kalla samhällsansvarig verksamhet. Man sade inte upp personer som inte hade full sysselsättningsgrad, man såg istället till ett värde för individen att vara kvar i anställning och därigenom utföra de arbetsuppgifter som man ålagt hen att göra, även om det var arbetsuppgifter ibland av ringa karaktär.

Under 80-talet så kom ju en annan syn på hur anställdas vinster skulle vara, ”varje individ skulle dra sitt strå till stacken och man kunde som företag inte ha anställda som inte gick ihop”.

Uppsägningar skedde av personal som man ansåg sig inte behöva för att kunna få vinst i produktionen, människor lämnades över till samhället för att där tas om hand, antingen genom andra arbetsgivare eller så blev man arbetslös utan möjligheter till egen försörjning.

Tycker att vi i Sverige idag har tappat den människosyn som utgöra av Allas lika värde. Detta genom att man av olika anledningar inte kan utföra arbetsuppgifter till 100 % eller arbetsgivare inte har ”rätt” vinst på det utförda arbetet man gör.

Tycker att det är dags att arbetsgivare, som faktiskt får en hel del av samhället, återigen tar ett samhällsansvar och att arbetsgivarna ser samhället som en del av sin verksamhet.

Partikongressen föreslås besluta:

A183:1 att det arbetas för att det tillsätts utredningar på hur företag ska kunna vara delaktiga i samhällsekonomin och detta genom olika skatter innan alla finansiella förändringar sker

IF Metall S-förening
Karlstads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A184

TRANEMO ARBETAREKOMMUN

Ge större möjligheter för gruvbrytning i Sverige

I en rapport till Expertgruppen för studier i offentlig ekonomi (ESO) som presenterades 2013 skrev Jesper Roine och Daniel Spiro bl.a:

”Villkoren för mineralbrytningen i Sverige handlar ofta om grundläggande rättigheter till markområden och mineralutvinningens miljöeffekter. Några anser att stora gruvbolag exploaterar landet, gör enorma vinster och lämnar skövlad natur efter sig. Andra menar att gruvnäringen skapar sysselsättning i glesbygd och bidrar till viktig teknisk utveckling.

Frågor om grundläggande rättigheter och hur vi ska värdera vår natur är svåra. Det finns områden där man vare sig nu eller i framtiden bör bryta mineral. Men det finns också områden där mineralbrytning är samhällsekonomiskt lönsam. När mineraler ska brytas är det viktigt att på

ett rimligt sätt kunna hantera två centrala frågor: vilka villkor ska gälla för gruvindustrin och hur ska vinsterna från verksamheten hanteras?

En central utgångspunkt är att mineraltillgångarna i Sverige tillhör hela den, nuvarande och framtida, svenska befolkningen, och att staten ansvarar för att hantera tillgångarna så att samhällsnyttan blir så stor som möjligt.

De skatter och avgifter som tas ut i Sverige är väsentligt lägre än i andra jämförbara länder som Kanada och Australien. En anledning till att andra länder infört särskilda skatter vid mineralutvinning är att stora delar av de vinster som görs inte kommer från själva produktionen; de finns där från början, i marken. Det är därför inte uppenbart att gruvnäringen ska behandlas som näringslivet i övrigt. Men det är inte heller uppenbart att staten ska ta mycket betalt för mineralerna. Om värdefull sysselsättning och teknikutveckling går förlorad på grund av hög beskattning kan slutsatsen mycket väl vara att skatten ska vara låg.

Hur ser då avvägningen ut? Gruvindustrin är mycket kapitalintensiv och relationen mellan de vinster som görs och de nya arbetstillfällen som skapas visar att det är mycket dyrköpta jobb. Höjda mineralskatter skulle kunna användas för andra, effektivare, jobbsatsningar. Argumentet att branschen är viktig för teknikutvecklingen har möjligen mer bärkraft men det är också mycket svårare att kvantifiera och värdera. Det är inte heller särskilt troligt att en högre skatt skulle göra att företagen förlorade intresse för svenska mineraler. Företag tar inte bara hänsyn till avgifter och skatter i sina beslut om var de ska verka. Faktorer som stabilt politiskt klimat, tillgång till välutbildad arbetskraft och utvecklad infrastruktur är minst lika viktiga. Mineralskatterna i Sverige borde kunna höjas till de nivåer som gäller i jämförbara länder utan att det uppstår några dramatiska konsekvenser för vare sig sysselsättning eller teknologisk utveckling.

Det grundläggande problem som gruvföretagen står inför är att de måste investera i prospektering och produktion innan de vet hur lönsamt det blir. Att då enbart beskatta vinsten gör att företagen får ta hela risken medan staten tar del av vinsten. Ju högre skatten är desto lägre blir då investeringsviljan. Ett sätt att komma runt problemet är att parallellt med vinstbeskattningen subventionera prospekteringen. Under förutsättning att branschen som helhet gör vinst ger det större inkomster för staten samtidigt som systemet blir neutralt för den som investerar. För företagen blir avkastningen per investerad krona densamma som om skatten inte fanns. Beskattningens negativa effekt på investeringsviljan skulle med andra ord hävas. Ett sådant system är inte heller så komplicerat eller utopiskt som det kan verka. I Norge har man i många år framgångsrikt använt det för oljeindustrin."

Denna rapport beskriver vilka fördelar Sverige kan ha med en lösning där samhället är med och stöttar inledningsvis vid prospekteringsfasen och beskattar när mineralerna som tas ur i marken ger vinst.

Partikongressen föreslås besluta:

A184:1 att anta motionen

Lars-Olof Karlsson
Tranemo arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A185

HÄSSLEHOLMS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Handelsavtalen TTIP, CETA och TISA

Partiets stadgar kapitel 1, ”Partiets ändamål”

”Medborgarnas gemensamma vilja, utvecklad i en fri och öppen debatt och uttalad i demokratiska val, är alltid överordnad andra maktanspråk och intressen.

Demokratin har därför företräde före marknaden. Genom demokratin bestämmer medborgarna vilka principer som ska styra samhällsutvecklingen och om hur uppgifter och ansvar ska fördelas mellan det gemensamma och det enskilda, mellan det offentliga och marknaden.”

Bakgrund
TTIP är ett av de många frihandels- och investeringsavtal som förhandlas mellan EU och USA. Samtidigt är EU i ett läge där allt mer kritiseras i grunden. EU har, under manteln av fri rörlighet, bidragit till att öka klyftorna mellan dem som har och dem som inte har.

Två andra liknande avtal, som ger stora företag samt finansmarknad enormt många nya befogenheter och rättigheter, är CETA-avtalet mellan Kanada och EU samt TISA-avtalet.

Ju mer som kommer fram från förhandlingarna mellan EU och USA om TTIP, desto mer andas den nya typen av frihandel mer liberalisering och privatisering, något som under lång tid prövats och inte fungerat.

Frihandelsavtalet TTIP handlar dels om att ta bort de få och låga tullar som idag finns, dels om att samordna standarder och lagstiftning och om att införa att företag kan stämma stater för beräknade uteblivna vinster i sk skiljedomstol.

Ju mer vi får veta om avtalen desto mer står det klart att det handlar om att sätta press på vårt demokratiska system och våra folkvaldas rätt att fatta beslut som skyddar miljö, konsumenter och

arbetare. Förslaget kallas Investment Court System (ICS), tidigare ISDS. Det är specialdomstolar utanför det normala rättssystemet som ger företag rätt att stämma stater när de anser att ett lands lagstiftning minskar företagens vinster.

Vår Riksdag skulle inte längre fritt kunna stifta lagar för att skydda människor, miljö och anställda. Företag skulle kunna starta miljöfarlig verksamhet utan risk. Om Riksdagen stiftar lagar som stoppar den farliga verksamheten får de sin vinst ändå genom att stämma Sverige och begära skadestånd.

Förhandlingar som sker bakom lyckta dörrar, där endast ett fåtal privilegierade ämbetsmän och företagarrepresentanter samt jurister får ta del av fakta, är så långt ett öppet samhälle vi kan komma. Det är självklart att ett så viktigt avtal som berör så många medborgare ska vara öppet och kunna granskas.

Sammanfattning
Vi ska inte sälja ut rätten att avtala eller lagstifta om ytterligare förbättringar av skydd för miljö, konsumenter och anställda. Svenska riksdagens rätt att fatta beslut är inte förhandlingsbar. Demokratin måste alltid väga tyngre än marknadens intressen.

Vi kan ha frihandel och samordna regelverk utan att ge storbolagen super-rättigheter.

Socialdemokratin kan inte acceptera avtal som inskränker mänskliga fri- och rättigheter, miljölagstiftning eller demokratin. Marknaden och ekonomiska intressen har aldrig rätt att sätta gränser för demokratin. Det är tvärtom alltid demokratin som har den överordnade rätten att ange villkor och ramar för ekonomin.

Partikongressen föreslås besluta:

A185:1 att ej underteckna någon del av TTIP-avtalet mellan USA och EU eller något framtida avtal med motsvarande innehåll

A185:2 att ej ratificera CETA-avtalet mellan Kanada och EU, samt

A185:3 att ej underteckna TISA-avtalet

Lena Nockert
Hässleholms arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A186

HUDDINGE ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Handelsavtalen TTIP, CETA och TISA

Partiets stadgar kapitel 1, ”Partiets ändamål”

”Medborgarnas gemensamma vilja, utvecklad i en fri och öppen debatt och uttalad i demokratiska val, är alltid överordnad andra maktanspråk och intressen. Demokratin har därför företräde före marknaden. Genom demokratin bestämmer medborgarna vilka principer som ska styra samhällsutvecklingen och om hur uppgifter och ansvar ska fördelas mellan det gemensamma och det enskilda, mellan det offentliga och marknaden.”

Bakgrund
TTIP är ett av de många frihandels- och investeringsavtal som förhandlas mellan EU och USA. Samtidigt är EU i ett läge där allt mer kritiseras i grunden. EU har, under manteln av fri rörlighet, bidragit till att öka klyftorna mellan dem som har och dem som inte har. Två andra liknande avtal, som ger stora företag samt finansmarknad enormt många nya befogenheter och rättigheter, är CETA-avtalet mellan Kanada och EU samt TISA-avtalet.

Ju mer som kommer fram från förhandlingarna mellan EU och USA om TTIP, desto mer andas den nya typen av frihandel mer liberalisering och privatisering, något som under lång tid prövats och inte fungerat. Frihandelsavtalet TTIP handlar dels om att ta bort de få och låga tullar som idag finns, dels om att samordna standarder och lagstiftning och om att införa att företag kan stämma stater för beräknade uteblivna vinster i sk skiljedomstol. Ju mer vi får veta om avtalen desto mer står det klart att det handlar om att sätta press på vårt demokratiska system och våra folkvaldas rätt att fatta beslut som skyddar miljö, konsumenter och arbetare. Förslaget kallas Investment Court System (ICS), tidigare ISDS. Det är specialdomstolar utanför det normala rättssystemet som ger företag rätt att stämma stater när de anser att ett lands lagstiftning minskar företagens vinster. Vår Riksdag skulle inte längre fritt kunna stifta lagar för att skydda människor, miljö och anställda. Företag skulle kunna starta miljöfarlig verksamhet utan risk. Om Riksdagen stiftar lagar som stoppar den farliga verksamheten får de sin vinst ändå genom att stämma Sverige och begära skadestånd.

Förhandlingar som sker bakom lyckta dörrar, där endast ett fåtal privilegierade ämbetsmän och företagarrepresentanter samt jurister får ta del av fakta, är så långt ett öppet samhälle vi kan komma. Det är självklart att ett så viktigt avtal som berör så många medborgare ska vara öppet och kunna granskas.

Sammanfattning
Vi ska inte sälja ut rätten att avtala eller lagstifta om ytterligare förbättringar av skydd för miljö, konsumenter och anställda. Svenska riksdagens rätt att fatta beslut är inte förhandlingsbar. Demokratin måste alltid väga tyngre än marknadens intressen.

Vi kan ha frihandel och samordna regelverk utan att ge storbolagen super-rättigheter. Socialdemokratin kan inte acceptera avtal som inskränker mänskliga fri- och rättigheter, miljölagstiftning eller demokratin. Marknaden och ekonomiska intressen har aldrig rätt att sätta gränser för demokratin. Det är tvärtom alltid demokratin som har den överordnade rätten att ange villkor och ramar för ekonomin.

Med hänvisning till partiets stadgar kapitel 1 ”Partiets ändamål” föreslås

Partikongressen föreslås besluta:

A186:1 att förhandlingarna ska ske på ett så öppet sett så att ländernas parlamentsledamöter har tillgång till materialet under hela processen

A186:2 att ej underteckna TTIP-avtalet mellan USA och EU eller något framtida avtal om de innehåller en möjlighet för företag att stämma stater. som ICS eller ISDS

A186:3 att ej ratificera CETA-avtalet mellan Kanada och EU

A186:4 att ej underteckna TISA-avtalet om avtalet innehåller möjligheten för företag att stämma stater

Lili Thelning
Huddinge arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A187

DALARNAS PARTIDISTRIKT, GÄVLEBORGS PARTIDISTRIKT, JÄMTLANDS LÄNS PARTIDISTRIKT, NORRBOTTENS PARTIDISTRIKT, VÄSTERBOTTENS PARTIDISTRIKT, VÄSTERNORRLANDS PARTIDISTRIKT

Industri

Den råvarubaserade spetsindustrin sysselsätter en miljon människor, står för 77 procent av Sveriges export och är en motor för svensk välfärd. Sverige har lyckats utveckla flera ledande företag i olika branscher, till exempel ABB, LKAB, Ovako, Outokumpus och SSAB, Sandvik, Stora Enso och Aluminium. Trots det möter den råvarubaserade spetsindustrin i Sverige stora

utmaningar på en allt mer konkurrensutsatt global marknad. Det kommer att kräva akuta såväl som långsiktiga åtgärder för att garantera industrins fortlevnad. Den socialdemokratiskt ledda regeringen har, genom nyindustrialiseringsstrategin, tydliggjort industrins betydelse. Nyindustrialiseringsstrategin tar ut flera viktiga framtidsinriktningar, bland annat att företag i svensk industri ska vara ledande inom den digitala utvecklingen och i att utnyttja digitaliseringens möjligheter. Strategin lyfter fram flera viktiga områden:

- Hållbar produktion med fokus på ökad resurseffektivitet och miljöhänsyn. Detta ska bidra till värdeskapande, jobbskapande och konkurrenskraft.
- Kunskapslyft industri – Kompetensförsörjningssystemet ska möta industrins behov och främja dess långsiktiga utveckling.
- Testbädd Sverige – Sverige ska vara ledande i forskning inom områden som bidrar till att stärka den industriella produktionen av varor och tjänster i Sverige.

Nyindustrialiseringsstrategin visar att regeringen prioriterar industrin. Men arbetet behöver stärkas ytterligare. Tillväxtverket har fått i uppdrag att ta fram en handlingsplan till nyindustrialiseringsstrategin. Detta måste ske snaras. Regeringen, näringslivet, arbetstagarorganisationerna, SKL och enskilda kommuner måste tillsammans skapa förutsättningar för starka regionala högskolor, innovationsutveckling, resurser till framtida kompetensförsörjning och en god infrastruktur för att säkerställa industrins framtid. Regeringen behöver därför fortsätta på det inslagna spåret, men också lägga större vikt vid att satsa på:

1. Undersöka industrins grundläggande förutsättningar för överlevnad
Regeringen måste tillsammans med näringslivet undersöka vilka förutsättningar som den råvarubaserade spetsindustrin behöver för att överleva på en hårt konkurrensutsatt marknad. Det är nödvändigt att detta konkretiseras i nyindustrialiseringsstrategins handlingsplan och inom snar framtid omsätts i praktiken för att garantera industrins fortlevnad. Detta kan handla om tillfälliga regelförändringar, exportstöd eller andra relevanta insatser för att säkerställa den svenska råvarubaserade spetsindustrins framtid på den globala marknaden.

2. Satsa på smart specialisering
Smart specialisering skapas genom samarbete mellan olika aktörer, till exempel genom ett gott samarbete mellan högskolor och näringsliv. Kommunerna kan fungera som utbildningsanordnare, underlätta arbetet med praktikplatser, fungera som innovationsupphandlare och samverkanspartner till landets internationella investeringsfrämjande verksamhet. Kommunerna kan även erbjuda demonstrationsplatser för nya produkter och medverka till att förstärka bilden av Sverige som en plats för talangfulla individer att flytta till.

3. Kompetensförsörjning
För att tillfredsställa den framtida kompetensförsörjningen inom landet krävs ett samarbete mellan politik och näringsliv. Industrin behöver ingenjörskompetens, industriarbetare och

tjänstemän med ett flertal kompetenser. Det kräver att det ska uppfattas attraktivt att arbeta inom industrin, för ungdomar, för dem som vill byta yrkeskarriär eller för våra nyanlända. För att skapa fler möjligheter till detta föreslår vi att högskolebehörigheten på gymnasie-programmen återinföras och att yrkeshögskola och snabbspår för nyanlända fortsätter att prioriteras av regeringen. Våra regionala högskolor behöver också skapa utbildningar efter den regionala arbetsmarknadens behov.

4. Stärka högskolornas samarbete med industrin
Sverige ska vara ledande i forskning inom områden som bidrar till att stärka den industriella produktionen av varor och tjänster i Sverige. Högskolorna har ett viktigt uppdrag i att förstärka och utveckla utbildning, forskning och samarbetet mellan näringsliv, akademi och offentlig sektor. Efterfrågan på personer med högre utbildning ökar och Sverige har ett stort behov av framtida arbetskraft. Högskolor och universitet behöver därför få ett uppdrag att arbeta med breddad rekrytering i syfte att få dem som inte har högskoleutbildade föräldrar att gå vidare till högre studier. Nu är det tre gånger så vanligt att den som har högskoleutbildade föräldrar går vidare till studier än dem vars föräldrar har gymnasieutbildning.

5. Infrastruktursatsningar
En god infrastruktur är en förutsättning för att våra industrier ska kunna konkurrera på marknaden, både godstrafik och persontrafik i syfte att trygga exporten och den framtida kompetensförsörjningen.

6. En god energipolitik
Den råvarubaserade spetsindustrin kräver mer energi än andra industrier. Därför måste det finnas tillgång till elenergi i tillräcklig mängd och till ett pris som är konkurrenskraftigt mot resten av världen. Den råvarubaserade spetsindustrin är i behov av en långsiktig energipolitik som ger färdriktning samt klara och hållbara spelregler förframtiden.

7. Underleverantörernas förutsättningar
Regeringen behöver undersöka vilka förutsättningar som underleverantörer till stora industrier behöver för att utvecklas. Detta är i sin tur en förutsättning för de stora företagen ska kunna klara sig på en konkurrensutsatt marknad. Resurser till detta behöver prioriteras.

Partikongressen föreslås besluta:

A187:1 att partikongressen bifaller motionen och skyndsamt verkar för att Tillväxtverket tar fram förslag till handlingsplan för nyindustrialiseringsstrategin som snarast kan omsättas i praktiken

A187:2 att partikongressen bifaller skogslänens motion om att genomföra konkreta akuta åtgärder för att säkerställa industrins framtid

A187:3 att högskolebehörigheten återinförs på de yrkesförberedande programmen för att få fler unga att välja yrket

A187:4 att högskolor och universitet får ett uppdrag att arbeta med breddad rekrytering

A187:5 att regeringen måste driva en långsiktigt hållbar energipolitik som handlar om att det måste finnas elenergi i tillräcklig mängd och till ett pris som är konkurrenskraftigt mot resten av världen

A187:6 att regeringen undersöker vilka förutsättningar som underleverantörer till stora industrier behöver för att utvecklas och prioriterar resurser för att möjliggöra denna utveckling. Detta ska ingå som en del av nyindustrialiseringsstrategins handlingsplan

Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A188

YSTADS ARBETAREKOMMUN

Ja till frihandel, men nej till investerares rätt till skadestånd mot det offentliga för demokratiskt fattade beslut

Frihandelsavtalet TTIP handlar dels om att ta bort de tullar som idag finns dels och handlar TTIP om att samordna standarder och lagstiftning, där kan det bli problem om det innebär att miljöskydd, konsumentskydd och arbetarskydd åsidosätts. Det förstnämnda innebär rätt och slätt frihandel och är bra för konsumenten, särskilt för ett land som exporterar mycket och har stor utrikeshandel som Sverige. Det andra är bestämmelser som staten satt upp för att skydda konsument, arbetstagare och miljön. Dessa får naturligtvis inte ur sättas ur spel.

Det verkliga kruxet är att USA och företagen vill ha in en skadeståndsrätt i anledning av regeringars reglering. Om staten genom reglering förändrar förhållandena för viss företagsamhet så skulle staten bli skadeståndsskyldig med fantasibelopp. Staten kan även förbjudas att genomföra en lagstiftning som gör en investerare ekonomiskt lidande. Detta kallas ISDS, investor-state-dispute-settlements, numera omdöpt till ICS. Regeringar genomför sina regleringar på grundval av förtroende av väljarna i val. ICS innebär alltså ett grundskott mot demokratin. Förmodligen kommer alla miljö- och hälsohänsyn att negligeras och andra grundläggande reformer omöjliggöras. Exempelvis skulle Vattenfall kräva över 3,7 miljarder USD från Tyskland efter deras beslut om att avveckla kärnkraften och Philip Morris 2 miljarder USD från Uruguay som föreskrev hälsovarningar på cigarettpaketen. Svensk företag som etablerat sig i

välfärdssektorn kan öppna representation utomlands och på så sätt kräva skadestånd av Sverige om exempelvis vinstutdelning förbjuds i skolor, sjukvård, äldrevård mm. Konsekvenserna blir långgående och stoppar demokratiska beslut. Frågan är helt enkelt: Skall marknaden eller medborgarna bestämma i Sverige – S måste ta ställning mot ISDS/ICS och liknande bestämmelser i frihandelsavtal?

Ett liknande avtal, som ger stora företag samt finansmarknad många befogenheter och rättigheter, är CETA-avtalet mellan Kanada och EU. CETA är färdigförhandlat, men inte ratificerat av Sverige. Enligt vad jag inhämtat från EU- och handelsminister Ann Lindes politiska sakkunniga så kan stat med anledning av demokratiska beslut drabbas av skadestånd p.g.a investerarskyddet i CETA om "marknadsförutsättningarna totalt förändras" som med kärnkraften i Tyskland och det är svårt att se att "marknadsförutsättningarna" inte skulle ändras på skadeståndspliktigt sätt vid ett ev. framtida vinstförbud inom välfärdssektorn. Däremot inskränks tydligen inte statens möjlighet att lagstifta, varvid kravet är att det gäller "legitima allmänna ändamål", ett uttryck som staten själv definierar. CETA innehåller alltså investerarskydd som blir särskilt kostsamt när det gäller stora multinationella företag p.g.a. deras omfattande investeringar. Vi anser att detta inte kan försvaras med hänvisning till att liknande reglering finns i andra handelsavtal.

Till stöd för motionen åberopas vårt Program för förändring 2013, särskilt följande citat ur angivna avsnitt:

Marknad och kapitalism:
Den renodlade kapitalismen ska hållas isär från marknadsekonomin. Den är marknadens destruktiva sida. Den betecknar ett maktsystem, där den som äger kapitalet ges rätten att bestämma över alla andra intressen, och där människors värde och rättigheter bestäms av deras ekonomiska lönsamhet. Detta maktsystem skapar ofrihet för alla andra än de stora kapitalägarna. Det skapar en ojämn fördelning, stora orättvisor och kraftiga sociala spänningar inom och mellan länder. Det leder till allvarlig exploatering av miljö och naturtillgångar. Därför är socialdemokratin ett antikapitalistiskt parti… Marknaden och vinstintresset är en del av det ekonomiska livet. Men ekonomiska intressen har aldrig rätt att sätta gränser för demokratin. Det är tvärtom alltid demokratin som har den överordnade rätten att ange villkor och ramar för ekonomin.

Rörelse i förändring:
Den svenska socialdemokratin vill vara en del av denna politiska kraft, som gör globaliseringen till ett verktyg för demokrati, rättvisa och hållbarhet.

Globalisering och rättvisa:
Politisk och facklig organisering har alltid varit effektiva vapen mot kapitalintressena. Motvikterna till dagens globala kapitalism ligger i ett medvetet, samordnat politiskt och fackligt arbete med stöd av ett starkt civilsamhälle… En central del i detta arbete är att i olika internationella

organisationer för ett globalt ekonomiskt regelverk, som bygger på respekt för demokratin, social rättvisa och hänsyn till miljön. Frihandelsavtalen, de internationella miljöavtalen och konventionerna om löntagares rättigheter är viktiga redskap. Det är också nödvändigt att utveckla instrument som ökar stabiliteten i de internationella finanssystemen, motverkar kortsiktiga spekulationer och gynnar långsiktiga investeringar… Frihandel är ett av de viktigaste instrumenten för att främja en global ekonomisk utveckling, men den förutsätter rättvisa spelregler i det internationella handelssystemet. Handelsavtalen får inte bli verktyg för starka kapitalintressen… De internationella handelsavtalen måste stämma överens med de internationella miljöavtalen. De måste likaså samordnas med de internationella avtalen om arbetsmiljö och löntagares rättigheter.

Demokrati och politiskt ansvar:
Demokratins handlingskraft måste därför ständigt värnas, både mot grupper som har makt i kraft av sin ekonomiska styrka… anser sig ha större rätt än andra att påverka politiken.

Tillit och gemenskap:
Genom sina verksamheter har civilsamhället en viktig uppgift att balansera marknadskrafterna och att ställa krav på den politiska makten.

Vi Socialdemokrater måste ha klart för oss att vi kan ha frihandel utan att ge storinvesterare superrättigheter. Vi Socialdemokrater kan på grund av detta inte ställa oss bakom ett investeringsskydd som hotar demokrati och mänskliga rättigheter och som sätter företagens kortsiktiga vinstintressen före miljöhänsyn, konsumentskydd och arbetsrätt.

Partikongressen föreslås besluta:

A188:1 att säga nej till klausuler i frihandelsavtal om samordning av standarder och lagstiftning som innebär att krav enligt svenska bestämmelser om miljöskydd, konsumentskydd och arbetarskydd sänks eller försvårar/förhindrar framtida höjningar

A188:2 att säga nej till frihandelsavtal om det innehåller en tvistlösningsmekanism typ ISDS eller ICS eller om det på annat sätt inskränker eller riskerar medföra skadestånd för staters demokratiskt fattade beslut eller inskränker partsautonomin och de fackliga rättigheterna

Bo Widegren, Dan-Peter Nilsson, Kurt Westlund, Kevin Rasmussen
Ystads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A189

HÖGANÄS ARBETAREKOMMUN

Ja till frihandel, nej till investerares rätt till skadestånd mot det offentliga för demokratiskt fattade beslut

Frihandelsavtalet TTIP handlar dels om att ta bort de tullar som idag finns och dels om att samordna standarder och lagstiftning, där kan det bli problem vad gäller miljöskydd, konsumentskydd och arbetarskydd. Det först nämnda innebär att frihandel är bra för konsumenten, särskilt för ett land med stor utrikeshandel som Sverige. Det andra är bestämmelser som staten satt upp för att skydda konsument, arbetstagare och miljön. Dessa får naturligtvis inte sättas ur spel.

Det verkliga kruxet är att USA och företagen vill ha in en skadeståndsrätt med anledning av regeringars reglering. Om staten genom reglering förändrar förhållandena för viss företagsamhet så skulle staten bli skadeståndsskyldig med fantasibelopp. Staten kan även förbjudas att genomföra en lagstiftning som gör en investerare ekonomiskt lidande. Detta kallas ISDS, investor-state-dispute-settlements, numera omdöpt till ICS. Regeringar genomför sina regleringar på grundval av väljarnas förtroende i allmänna val. ICS innebär alltså ett grundskott mot demokratin. Förmodligen kommer alla miljö- och hälsohänsyn att negligeras och andra grundläggande reformer omöjliggöras. Exempelvis skulle Vattenfall kräva över 3,7 miljarder USD från Tyskland efter deras beslut att avveckla kärnkraften, och Philip Morris 2 miljarder USD från Uruguay som föreskrev hälsovarningar på cigarettpaketen. Svenska företag som etablerat sig i välfärdssektorn kan öppna representation utomlands och på så sätt kräva skadestånd av Sverige om exempelvis vinstutdelning förbjuds i skolor, sjukvård, äldrevård mm. Konsekvenserna blir långgående och förhindrar demokratiska beslut. Frågan är helt enkelt: Skall marknaden eller medborgarna bestämma i Sverige – S måste ta ställning mot ISDS/ICS och liknande bestämmelser i frihandelsavtal.

Till stöd för motionen åberopas vårt Program för förändring 2013, särskilt följande citat ur angivna avsnitt:

Marknad och kapitalism:
Den renodlade kapitalismen ska hållas isär från marknadsekonomin. Den är marknadens destruktiva sida. Den betecknar ett maktsystem, där den som äger kapitalet ges rätten att bestämma över alla andra intressen, och där människors värde och rättigheter bestäms av deras ekonomiska lönsamhet. Detta maktsystem skapar ofrihet för alla andra än de stora kapitalägarna. Det skapar en ojämn fördelning, stora orättvisor och kraftiga sociala spänningar inom och mellan länder. Det leder till allvarlig exploatering av miljö och naturtillgångar. Därför är socialdemokratin

ett antikapitalistiskt parti… Marknaden och vinstintresset är en del av det ekonomiska livet. Men ekonomiska intressen har aldrig rätt att sätta gränser för demokratin. Det är tvärtom alltid demokratin som har den överordnade rätten att ange villkor och ramar för ekonomin.

Rörelse i förändring:
Den svenska socialdemokratin vill vara en del av denna politiska kraft, som gör globaliseringen till ett verktyg för demokrati, rättvisa och hållbarhet.

Globalisering och rättvisa:
Politisk och facklig organisering har alltid varit effektiva vapen mot kapitalintressena. Motvikterna till dagens globala kapitalism ligger i ett medvetet, samordnat politiskt och fackligt arbete med stöd av ett starkt civilsamhälle… En central del i detta arbete är att i olika internationella organisationer för ett globalt ekonomiskt regelverk, som bygger på respekt för demokratin, social rättvisa och hänsyn till miljön. Frihandelsavtalen, de internationella miljöavtalen och konventionerna om löntagares rättigheter är viktiga redskap. Det är också nödvändigt att utveckla instrument som ökar stabiliteten i de internationella finanssystemen, motverkar kortsiktiga spekulationer och gynnar långsiktiga investeringar… Frihandel är ett av de viktigaste instrumenten för att främja en global ekonomisk utveckling, men den förutsätter rättvisa spelregler i det internationella handelssystemet. Handelsavtalen får inte bli verktyg för starka kapitalintressen… De internationella handelsavtalen måste stämma överens med de internationella miljöavtalen. De måste likaså samordnas med de internationella avtalen om arbetsmiljö och löntagares rättigheter

Demokrati och politiskt ansvar:
Demokratins handlingskraft måste därför ständigt värnas, både mot grupper som har makt i kraft av sin ekonomiska styrka… anser sig ha större rätt än andra att påverka politiken.

Tillit och gemenskap:
Genom sina verksamheter har civilsamhället en viktig uppgift att balansera marknadskrafterna och att ställa krav på den politiska makten.

Vi Socialdemokrater måste ha klart för oss att vi kan ha frihandel utan att ge storinvesterare superrättigheter. Vi Socialdemokrater kan på grund av detta inte ställa oss bakom ett investeringsskydd som hotar demokrati och mänskliga rättigheter och som sätter företagens kortsiktiga vinstintressen före miljöhänsyn, konsumentskydd och arbetsrätt.

Ett liknande avtal, som ger stora företag samt finansmarknad många nya befogenheter och rättigheter, är CETA-avtalet mellan Kanada och EU. CETA är färdigförhandlat men inte ratificerat av Sverige. Enligt uppgifter från politiskt sakkunniga till EU- och handelsminister Ann Linde så kan stat med anledning av demokratiska beslut drabbas av skadestånd p g a investerarskyddet i CETA om ”marknadsförutsättningarna totalt förändras” som med

kärnkraften i Tyskland. Det är vidare svårt att se att ”marknadsförutsättningarna” inte skulle ändras på ett skadeståndspliktigt sätt vid ett eventuellt framtida vinstförbud inom välfärdssektorn. Däremot inskränks tydligen inte statens möjlighet att lagstifta, varvid kravet är att det gäller ”legitima allmänna ändamål”, ett uttryck som staten själv definierar. CETA innehåller alltså investerarskydd som blir särskilt kostsamt när det gäller stora multinationella företag p g a deras omfattande investeringar. Jag anser att detta inte kan försvaras med hänvisning till att liknande reglering finns i andra handelsavtal.

Partikongressen föreslås besluta:

A189:1 att säga nej till klausuler i handelsavtalet TTIP och CETA om samordning av standarder och lagstiftning som innebär att krav enligt svenska bestämmelser om miljöskydd, konsumentskydd och arbetarskydd sänks eller försvårar/förhindrar framtida höjningar

A189:2 att säga nej till TTIP och CETA om det innehåller en tvistlösningsmekanism typ ISDS eller ICS eller om det på annat sätt inskränker staters demokratiska beslutsfattande eller inskränker partsautonomin och de fackliga rättigheterna

Bengt Silfverstrand
Höganäs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A190

OXELÖSUNDS ARBETAREKOMMUN

Lag om krav på revisorer

Från och med den 1 november 2010 gäller nya regler om revision av mindre aktiebolag. För dessa bolag är det fritt att välja om bolaget ska ha en revisor eller inte. Revisionsplikten inskränks även för handelsbolag och filialer, för ekonomiska föreningar höjs gränsvärdena för när dessa måste ha auktoriserad revisor.

Idag avsäger sig 85 procent av de nyregistrerade bolagen revisor. Det är en alarmerande siffra. Vi tror att de kriminella aktörerna nu har sett denna möjlighet, säger Henrik Lundin, strategisk ekobrottsrevisor till SvD.

Facit av fyra år med revisorslösa aktiebolag är att detta håller på att bli ett jätteproblem. Antalet felsummerade bokslut har trefaldigats, från knappt 900 stycken 2011 till drygt 2 800 i år. Antalet bokslut utan revisionsberättelser har ökat från 767 till över 136 000 stycken.

De aktiebolag som alltid måste ha revisor är
• publika aktiebolag
• aktiebolag som enligt särskild lagstiftning är skyldiga att ha revisor, exempelvis aktiebolag som bedriver bank- eller finansieringsrörelse
• aktiebolag med en särskild begränsning av vinstutdelningen.

Andra aktiebolag kan välja att ta bort kravet på revisor om de inte når upp till två av dessa värden för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren:
• fler än 3 anställda (i medeltal)
• mer än 1,5 miljoner miljoner kronor i balansomslutning
• mer än 3 miljoner miljoner kronor i nettoomsättning.

Observera att det är samma värden som inte får vara uppfyllda två år i rad. Kravet på revisor på grund av aktiebolagets storlek gäller alltså först från och med det tredje räkenskapsåret.

Förutom dessa krav kan det finnas krav på revisor enligt branschregler, exempelvis regler för advokataktiebolag och för kommunalt ägda aktiebolag.

Behoven av ekonomiska resurser, för våra gemensamma verksamheter, är stora.

Något som är viktigt i detta sammanhang är att, i möjligaste mån, begränsa hur mycket av dessa resurser som går till annat än vad de är avsedda för.

Under de senaste åren har bl.a. de kriminella upptäckt en ny läcka i regelverket. Genom att driva ett bolag, anpassat till de förändrade reglerna som tillåter vissa bolag att inte behöva anlita revisor, kan de själva styra över sin årsredovisning. Dessutom så har det blivit vanligt att använda sig av s.k. målvakter, i styrelsen.

Partikongressen föreslås besluta:

A190:1 att återställa lagen som föreskriver kravet på att alla bolag skall vara skyldiga att ha revisor (definierat enligt Aktiebolagslagen (2005:551)

Evert Melander
Oxelösunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A191

TORSBY - NORDVÄRMLANDS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Om frihandelsavtal

Frihandelsavtalen CETA, med Kanada och TTIP med USA riskerar att skada den svenska demokratin och den svenska modellen. Det finns ett utbrett folkligt motstånd mot att riskkapitalbolag sköter till exempel äldrevård med profit som främsta intresse. Marknaden fungerar inte. Marknadsliberalismen är den svenska modellens fiende. Det finns andra områden som många ser med ökande tveksamhet på. Järnvägstransporter, telekommunikationer, elnät och utbyggnad av fibernät. Med de nämnda handelsavtalen kan dessa och andra funktioner säljas ut och säljas vidare utan att Sverige har något större att säga till om. Företag kan även stämma den svenska staten för utebliven förväntad vinst inför en internationell domstol av jurister, vars beslut inte kan överklagas. Det inses lätt att dessa regler beskär vårt handlingsutrymme avsevärt och urholkar demokratin. Jag och flera med mig ser beslutet om detta som ett lackmustest på vårt partis inställning till socialism och demokrati.

Frihandelsavtalen CETA, med Kanada och TTIP med USA riskerar att skada den svenska demokratin och den svenska modellen. Det finns ett utbrett folkligt motstånd mot att riskkapitalbolag sköter till exempel äldrevård med profit som främsta intresse. Marknaden fungerar inte. Marknadsliberalismen är den svenska modellens fiende. Det finns andra områden som många ser med ökande tveksamhet på. Järnvägstransporter, telekommunikationer, elnät och utbyggnad av fibernät. Med de nämnda handelsavtalen kan dessa och andra funktioner säljas ut och säljas vidare utan att Sverige har något större att säga till om. Företag kan även stämma den svenska staten för utebliven förväntad vinst inför en internationell domstol av jurister, vars beslut inte kan överklagas. Det inses lätt att dessa regler beskär vårt handlingsutrymme avsevärt och urholkar demokratin. Vi och flera med oss ser beslutet om detta som ett lackmustest på vårt partis inställning till socialism och demokrati.

Partikongressen föreslås besluta:

A191:1 att yrka nej till CETA och TTIP

Björn Nilsson, Niclas Persson, Peo Brodén, Tommy Olsson, Valeska Hartmann
Torsby - Nordvärmlands arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A192

JÖNKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Strategi för statligt ägande ur ett långsiktigt jobb och tillväxtperspektiv

Statligt ägande har tillkommit av olika orsaker. Inom gruv- och skogsnäringen tillkom statligt ägande delvis på önskemål från försvaret för att bara staten kunde garantera tillgång av skog och malm vid krig i Sverige eller i dess omvärld. Posten bildades på uppdrag av Axel Oxenstierna 1636, därför att budet om Gustav den 2:e Adolfs död vid Lutzen tog en månad att nå hufvudstaden Stockholm. Enligt liknande resonemang fanns inga privata företag eller investerare som ville satsa på infrastruktur i form av vägar, järnvägar, telefon osv. En förutsättning för att detta skulle till, var att staten gick in som ägare eller delägare i dessa verksamheter. På senare tid har även staten varit tvungen att gå in som ägare för att rädda banker, rederi, bilindustri och andra branscher i akut nöd, genom ett statligt bolag. Vi hade kunnat äga en bank genom det som en gång var Postsparbanken. Men denna bankrättighet (bankoktroj) övergick till PK-banken, Nordbanken-Merita, som sen blev Nordea. Det enda ägande vi har kvar är i SBAB bank, som förr var de som skötte Statliga bostadslån under ett annat namn. Men med vinster på mellan 80-100 miljarder kronor per år för de 4 storbankerna, sticker denna kvarvarande bank SBAB i ögonen på storbankerna. Nu är banken 2016 överst på Moderaternas lista över nya utförsäljningar av statlig gemensamt ägande till kapitalet. De statliga företagen har idag 2016 170.000 anställda. Ett marknadsvärde enligt försiktiga redovisningsprinciper ligger på över 500 miljarder kr. Företag där den Borgerliga Alliansen sagt sig vilja förändra ägandet är Bilprovningen, Lernia, SAS, Orio, Bostadsgaranti, SBAB och SEK.

Nedan är de bolag som staten är ägare till:
Bolag – ansvarsfördelning
Finansdepartementet
Akademiska Hus
Apoteket
Apoteksgruppen
Bilprovningen
Bostadsgaranti
Fouriertransform
Green Cargo
Göta kanalbolag
Infranord
Jernhusen
Lernia
LKAB

Metria
Orio
PostNord
RISE
Samhall
SAS
SBAB
SEK (Svensk Exportkredit)
SJ
SOS Alarm
Specialfastigheter
SS C (Svenska rymdaktiebolaget)
Sveaskog
Svenska Skeppshypotek
Svenska Spel
Svevia
Swedavia
Swedfund
TeliaSonera
Teracom Group
Vasallen
Vattenfall
Justitiedepartementet
Miljömärkning Sverige
Kulturdepartementet
Dramaten
Operan
Voksenåsen
Miljödepartementet
Miljöstyrningsrådet
Näringsdepartementet
Almi Företagspartner
Arlandabanan Infastructure
Inlandsinnovation
Svedab
VisitSweden
Socialdepartementet
APL (Apotek Produktion & Laboratorier)
Statens Bostadsomvandling
Swedesurvey
Systembolaget

Utbildningsdepartementet
ESS (European Spallation Source)
Utrikesdepartementet
Dom Shvetsii

Ramverket för bolag med statligt ägande
Många av de statliga bolagen har flyttats mellan departementen, ibland avsiktligt för att borgliga politiker på det sättet kunnat peka på att samhällsnyttan inte är så stor att staten bör äga ett visst bolag. Exempelvis har Bolag (fd. Verk) flyttat från Kommunikationsdepartementet till Näringsdepartementet och därifrån till Finansdepartementet. Frågan är vad Finansdepartementet har att göra med Tågtrafiken, Postutdelningen eller Telefon/mobilnätet?

Avregleringar och bolagiseringar har haft ett uppenbart syfte för de som själva drivit frågan om avregleringar. Bla har Postens ordförande ökat sitt arvode från 28.000 per år 1992 till 600.000 per år 2013. Generaldirektörslönen var samma år 48.000 kr per månad för att nu uppgå till över 800.000 kr per månad. Det ser likadant ut i de andra bolagen. Detta samtidigt som antalet anställda i dessa bolag kraftigt minskat. Så höjd lön för mindre ansvar, när löneutvecklingen för LO-medlemmar i samma bolag varit medioker.

För försäljning av statligt ägande hänvisas till sid 53 i Verksamhetsberättelse för Statliga Bolag 2013. Här framgår att staten minskat sitt ägande med över 160 miljarder kronor mellan åren 2007 och 2013. Våra inkomster från alla statliga bolag har under dessa år varit hisnande 185 miljarder kronor. Så inte undra på att de statliga bolagen är satta under attack från borgerliga politiker som påhejade av privata profitörer vill fortsätta att sälja ut våra gemensamma tillgångar.

Partikongressen föreslås besluta:

A192:1 att Socialdemokraterna får i uppgift att göra en rejäl genomgång av vårt gemensamma ägande i statliga bolag

A192:2 att Socialdemokraterna får i uppdrag att se över styrningen över dessa verksamheter. Dvs. vad är samhällsuppdraget

A192:3 att Socialdemokraterna gör genomlysningen för att som det var tänkt från början med statliga bolag. De skall återigen vara en motor för tillväxt, jobbskapande, gemensamt ägande och dess intäkter en tillgång för vår gemensamma välfärd

A192:4 att Socialdemokraterna i denna utredning ser över förutsättningarna genom en statligt ägd bank

A192:5 att bryta de 4 storbankernas oligopol på bankmarknaden. Detta genom att utveckla och behålla den enda statliga banken SBAB, som vi har kvar

June S förening
Jönköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A193

LINKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Trygghetssystem för småföretagare

Företagare har ett sämre skydd än de flesta anställda och omfattas inte av de socialförsäkringar en anställd har. Många är de småföretagare som känner ett behov av ett trygghetssystem. Det vore högst rimligt att även småföretagare får möjlighet att säkra en pension och ges möjlighet till sjukförsäkring och andra socialförsäkringar genom vårt samhälleliga trygghetssystem. Ett trygghetssystem borde vara till för alla, oavsett om man driver eget företag eller är anställd.

Det är också troligt att ett bättre skyddsnät för småföretagare skulle innebära att fler vågade ta den risk som det ändå innebär att starta eget företag. Målet för Socialdemokratin är att nå lägst arbetslöshet i EU senast år 2020. Det är ett viktigt och ambitiöst mål. Socialdemokratin visat vägen och redan nu har sysselsättningsgraden ökat. Men för att nå detta ambitiösa mål behöver insatser göras på flera olika håll, bland annat genom att stimulera goda förutsättningar för företag att starta, växa och leva kvar. Småföretag står för en betydande del av vår jobbtillväxt.

Ge de människor som driver små företag tryggheten med ett socialförsäkringssystem som också är till för dem.

Partikongressen föreslås besluta:

A193:1 att kongressen beslutar att partiet ska ta fram ett trygghetssystem för småföretagare

Eva Lindh, Anna-Lena Sörenson, Johan Löfstrand
Linköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A194

YSTADS ARBETAREKOMMUN

Utvinning för allmän vinning

Motion om inrättandet av en statlig mineralfond samt en utvidgad statlig verksamhet inom gruvnäringen.

Sedan flera decennier har Sverige haft en gruvnäring som prospekterat och utvunnit en betydande del av världens mineraler, som under 1900-talet andra hälft visserligen fick se en nedgång men som under de senaste tio åren rest sig igen och kommit att bli en kraftig expanderande industri. Följande motion utgår övervägande från ESO-rapporten ”Utvinning för allmän vinning – en ESO-rapport om svenska mineralinkomster” från 2013 av Jesper Roine och Daniel Spiro.

Under 2011 så bröts det exempelvis mineraler, i Sverige, av ett sammanlagt värde om cirka 50 miljarder kronor, där järnmalmen står för ungefär hälften av summan. Under samma år så gjorde även företag inom gruvnäringen en samlad investering i Sverige omkring 800 miljoner kronor samt att undersökningstillstånd slog nya rekordnivåer. Prognoser visar dessutom på att exempelvis järnmalmsproduktionen kommer att fördubblas inom de närmaste åren, och att priserna kommer att öka. Prognoser kring andra mineraler såsom koppar, zink och guld ger liknande indikationer. Värdet på marknaden för dessa mineraler har under de närmaste åren har satts på en skala mellan 50 till 200 miljarder – beroende på de internationella prisnivåerna. Det prognostiserade expansionen av gruvnäringen skall dessutom leda till ytterligare 21 000-36 000 arbetstillfällen, varav dagens totala arbetstillfälle ligger på 30 000 personer. Vad gäller den geologiska situationen i Sverige så tillhör landet ett av de mineralrikaste områdena i världen då den tillhör den så kallade ”fennoskandiska skölden” och den databas som lagrar information kring mineralfyndigheter i regionen har gjort en bedömning om att enbart i Sverige så skall det finnas mineralfyndigheter omkring 300 miljarder amerikanska dollar, varav det summerade värdet av alla historiska gruvor och idag aktiva gruvor uppgår till 265 miljarder amerikanska dollar.

I denna svenska skattkammare så har flera olika privata företag etablerat sig för att prospektera och utvinna mineraler som ger de egna företagen enorma vinster, den svenska staten väldigt liten avkastning medan lokalsamhällen exploateras. Ett färskt exempel är Northland Resources i Pajala som gick i konkurs i december 2014 efter att företagets pengar hade tagit slut – även om femmanna ledningen under åren 2009-2011 kunde plocka ut pengar på 45 miljoner kronor. Konsekvenser av att Northlands gick i konkurs var bland annat att 500 personer varslades och underentreprenörer såsom byggföretaget Peab gick miste om 260 miljoner kronor. Summan ”500 personer” kan ses som beskedlig i jämförelse med andra konkurser, men med en kommun på drygt 6000 personer blir siffran signifikant, och då är inte olika underleverantörer inräknade som dessutom drabbas av en konkurs. Ett förlorat arbete drabbar inte heller en ensam individ, utan det drabbar en hel familj och en hel byggd. En arbetslös människa är inget enskilt individuellt ansvar eller enskilt individuell angelägenhet, utan ett kollektivt ansvar och en kollektiv angelägenhet. Vad gäller Northlands gick inte företaget i konkurs på grund av värdet på järnmalmen som företaget bröts var lågt, snarare tvärtom, utan här ser vi istället exempel på hur marknaden havererar då investerare inte ser tillräcklig avkastning vilket i sin tur drabbar ett helt samhälle.

Vad gäller mineralrättigheter så finns det krasst två olika former mineraler – koncessionsmineraler och markägarmineraler. Vad gäller koncessionsmineraler så innebär det att det är svenska staten som äger rätten kring vem som skall få utvinna mineralerna, varav i det andra fallet så är det markägaren som äger mineralfyndigheterna. Den utgångspunkt kring äganderätten och nyttjanderätten till mineraltillgångarna i Sverige som man utgår ifrån i ESO-rapporten bifaller jag: ”staten i egenskap av företrädare för allmännyttan är ansvarig för att hantera mineraltillgångarna i syfte att maximera den totala samhällsnyttan”.

Vad gäller den privata och den statliga ägandefrågan inom gruvnäringen så finns det inga tecken på att statlig verksamhet skulle vara mindre effektiv än privat verksamhet. LKAB, statens bolag inom gruvnäringen, är ett företag som går en vinst med 10 miljarder per år och som, vad gäller ett marknadsekonomiskt tänkande, redan ligger i konkurrens med internationella företag även andra konkurrenter inte skulle finnas i Sverige.

I Norge finns den så kallade norska Oljefonden, vars officiella namn egentligen är ”Norska statens Pensionsfond”, där intäkterna från olje- och gasutvinningen från det statligt majoritetsägda företaget Statoil renderat i en av världens största statliga fonder och innefattar tusentals miljarder svenska kronor. Beslutet om att inrätta den här fonden togs på 90-talet där inkomsterna från landets naturresurser skulle placeras, varav motivet var att Norges olja och gas tillhörde även kommande generationer och att avkastningen från den här näringen därmed skulle maximeras över tid. Alla statens vinster från olja och gas går in i fonden, varav max 4 procent av fondens värde – baserat på fondens avkastning - får årligen användas för statsbudgeten.

Även om inkomsterna i Sverige från mineralfyndigheterna inte är i närheten av Norges olja och gas så blir det trots allt en betydande summa över tid. Den årliga vinsten (2013) hos LKAB är 10 miljarder och om vinsterna skulle ligga på samma nivå under de närmaste 20 åren skulle det innebära att 2036 så hade denna mineralfond haft ett samlat värde på 200 miljarder svenska kronor, om en avkastning på år skulle ligga på 4 procent så hade det inneburit ett tillslag på 8 miljarder till statsbudgeten varje år – vilket skulle innebära att Sverige skulle kunna tillgodose sig själv med en avkastning på denna mineralfond för en väldigt lång tid framöver även om gruvnäringen sedan länge klappat ihop. En mineralfond är således en långsiktig investering, då det i ett längre perspektiv ger en högre avkastning än vad gruvnäringens vinster skulle ge.

Källor:
Utvinning för allmän vinning – en ESO-rapport om svenska mineralinkomster. Rapport till Expertgruppen för studier i offentlig ekonomi. 2013:9. Jesper Roine och Daniel Spiro. Regeringskansliet – Finansdepartementet.

http://www.aftonbladet.se/minekonomi/article16207689.ab

http://www.aftonbladet.se/nyheter/article19984041.ab

Partikongressen föreslås besluta:

A194:1 att det socialdemokratiska partiet skall verka för en utredning som har till syfte att verka för uppförandet av en svensk mineralfond

A194:2 att det socialdemokratiska partiet skall verka för en utredning som har till syfte att verka för en större beskattning av de privata bolagen inom svensk gruvnäring

A194:3 att det socialdemokratiska partiet skall verka för att avkastningen från en framtida mineralfond i första hand skall gå till att täcka de behov som finns hos de lokalsamhällen som exploaterats av gruvnäringen

A194:4 att det socialdemokratiska partiet skall verka för en utredning som har till syfte att verka för en utvidgning av LKABs verksamhet kring prospektering och utvinning av Sveriges mineralfyndigheter

Mike Enocksson
Ystads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A195

SUNNE ARBETAREKOMMUN

Värna demokratins suveränitet

TTIP är ett frihandelsavtal som syftar till att öka handeln mellan USA och Europa. En del i avtalet handlar om att avskaffa tariffära hinder för handel, men det finns även delar som handlar om icke-tariffära hinder. Så långt finns inget som väcker något större uppseende. Frihandel som syftar till att avskaffa tullavgifter har ej skäl att möta något principiellt motstånd för oss som socialdemokrater. Endast fyra procent av handeln mellan USA och EU berörs i dagens läge av tullar, således en minimal del av den marknaden.

Men TTIP-avtalet sträcker sig långt utöver tullavgifternas avskaffande. En del i TTIP-avtalet handlar nämligen om att säkra vinst för företagen när de väl har investerat i värdlandet. Denna del kallas ICS-mekanismen. Den innebär att länder som på demokratisk väg beslutar om skatter, lagar eller regler som leder till att företagen får utebliven vinst kan bli stämda av företagen i särskilda skiljedomstolar. Detta ändrar helt de demokratiska spelreglerna, och demokratierna får ge vika för storföretagens intressen. Detta kan betraktas som storföretagens hot mot, och makt över, folkviljan.

I valrörelsen 2014 var ett av våra vallöften att vi skulle förstatliga järnvägs-underhållet. Med en mekanism som ICS skulle ett förstatligande kunna bli väldigt dyrt, om inte omöjligt. Vi talar

mycket om friskolornas vinstuttag, med ICS blir en begränsning av vinstuttag för dom företag som tjänar pengar på våra barn också mycket kostsam att genomföra. Slovakien har erfarit ett sådant ingrepp i välfärden. Ett demokratiskt beslut som har inneburit förbud mot vinstuttag inom sjukvården har medfört att Achmea, (ett sjukvårdsföretag), stämt staten på 22 miljoner euro p.g.a. utebliven vinst. Och vunnit. Det finns fler exempel där storbolagen stämmer stater på grund av demokratiskt fattade beslut (för det är alltid storbolag, andra har inte råd med sådana stämningar): Tobaksbolaget Philip Morris mot Australien är ett exempel, där företaget stämt staten på grund av regler kring cigaretternas paketering. Olje- och gasbolaget Lone Pine Resources mot Canada är ett annat, där företaget stämt staten på grund av förbud mot fracking. Vattenfall mot Tyskland är ett tredje, där företaget stämt både myndigheter och stat på grund av striktare miljökrav mot företagen. Alla dessa exempel handlar om miljön eller folkhälsan, företagen tycker helt enkelt att demokratin har satt käppar i hjulen för deras intentioner.

Dessutom bygger antaganden om eventuella vinster med TTIP i vissa fall på rena dröm-kalkyler. En uppsjö av forskare har uttalat sig om avtalet, och deras analyser ger inte precis ett samlat intryck. Detta borde vara föremål för att anta att många osäkerhetsfaktorer omgärdar prognoserna kring avtalet. En studie som i hög grad har citerats i artiklar o.s.v. är ett föredragande från Kommerskollegium till regeringen Reinfelt i vilken man förutsatt att samtliga tariffära och icke-tariffära handelshinder avskaffas, och som i sådana fall skulle ge varje svensk 1700kr mer per år. Detta utfall är enligt den samlade forskarkåren högst osannolikt, men siffran är ändå vedertagen bland förespråkare. Själva uträkningen finns ej att tillgå i skrift.

Vi tycker inte att det är rimligt att företag ska kunna säkra sin vinst i all framtid, det är som att skapa en överstatlig regel som anger måttet på tänkta vinster och en plikt att inte påverka dessa vinster genom parlamentariska beslut i det egna landet.

Vi tycker att socialdemokraterna ska sätta människor, hälsa och miljö främst och att partiet ska verka enligt kongressbeslutet taget under rubriken "Frihandel och ökad export" den 30 maj 2015:

"Sverige ska arbeta för ökad frihandel genom progressiva internationella frihandelsavtal som respekterar demokratiskt fattade beslut, och där demokratins suveränitet värnas. Vi vill riva handelshinder som skadar sysselsättningen, samtidigt som vi står upp för miljön, löntagarnas intressen, en demokratiskt styrd offentlig sektor, samt människors och djurs hälsa."

Partikongressen föreslås besluta:

A195:1 att Socialdemokraterna inte ska acceptera en ICS-mekanism i TTIP-avtalet

A195:2 att Socialdemokraterna inte ska acceptera mekanismer liknande ICS-mekanismen i några framtida avtal

A195:3 att demokratins suveränitet över marknaden värnas

Sunne Arbetarekommun
Sunne arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A196

VIMMERBY ARBETAREKOMMUN

Förbättra arbetsskadeförsäkringen

Förbättra arbetsskadeförsäkringen (LAF). I Sverige har vi haft ett heltäckande ekonomiskt skydd när vi drabbats av sjukdomar och olycksfall orsakad av arbetet. Självklart måste målet vara att inga människor ska drabbas av ohälsa på grund av sina arbetsuppgifter, detta går inte att lösa genom att minska ersättningarna till de som drabbats av ohälsa genom arbetet eller genom en bevisregel som gör det näst intill omöjligt att få en arbetssjukdom godkänd som arbetsskada. Det är den sjuke som ska bevisa att sjukdomen är av hög grad och sannolikt orsakad av arbetet.

Vi måste få tillbaka en arbetsskadeförsäkring som ger full inkomsttäckning när man skadar sig eller blir sjuk genom arbete. I dagens Sverige får man inkomstförlusten täckt om man skadar sig i en trafikolycka på väg till eller från arbetet, däremot inte om man skadar sig i en olycka på arbetet.

Partikongressen föreslås besluta:

A196:1 att bevisreglerna ändras vid arbetsskadesjukdom så att de som drabbats får full ersättning för sin skada

A196:2 att arbetsskadesjukpenningen införs från första dagen

IF Metall,s S förening
Vimmerby arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A197

SKÖVDE ARBETAREKOMMUN

Förhindra att arbetsgivaren får tillgång till utdrag ur belastningsregistret 9 §, enskild person, RPS 442.3

Syfte:
I dag finns det en lucka i lagen som gör att arbetsgivaren i praktiken kan utpressa den

arbetssökande till att ge ut sekretessbelagd information för att få en chans till arbete. Konsekvensen av detta omfattar tre extremt viktiga frågor som berör socialdemokratin.

1. Är det en mänsklig rättighet att var och en har rätt till arbete?
2. Ska vi tillåta indirekt utpressning av individer i beroendeställning att delge sekretess belagd information om sig själva?
3. Har en individ som suttit av sitt straff betalat tillbaka till samhället?

Bakgrund
För att klargöra så handlar denna motion endast om utdrag ur belastningsregistret 9 §, enskild person, RPS 442.3. som är sekretessbelagd information för den enskilde individen. Motionen berör ej begränsat utdrag ur belastningsregistret som är ett intyg som krävs för utvalda känsliga yrken (exempelvis skola eller barnomsorg 442.5, LSS, HvB hem).

Som det ser ut i dag så har det enskilda utdraget ur belastningsregistret har ökar ifrån 40.000 år 2003 till 223.000 år 2013. Mycket tyder på att arbetsgivaren begär detta för att utan författningsstöd själv avgöra huruvida en arbetssökande är moralisk lämplig för att få ett arbete. Läser man på det fullständiga utdraget så står det "syftet med registerutdraget är att du själv ska få information om de uppgifter som eventuellt finns om dig i belastningsregistret. Det är inte lagstiftarens mening att utdraget ska användas som ett intyg för att visa att du inte är straffad". Syftet är alltså inte att detta utdrag ska användas som ett intyg, men det är precis så det används i dag. Finns det något annat område där sådan utpressning av personliga känsliga uppgifter accepteras för att en individ ska få tillgång arbete som är en grundläggande rättighet enligt FN-stadgan artikel 23 om mänskliga rättigheter? Vad det INTE står i denna FN deklaration är att var och en har rätt till arbete, enbart om de delger sekretessbelagd information om sig själva, vilket faktiskt är verkligheten för ALLA i Sverige i dag. Ska vi bara acceptera att 1.6 miljoner svenskar som står med i belastningsregistret godtyckligt kan stängas ute ifrån arbetsmarknaden?

Jag motionerar härmed att socialdemokraterna står bakom principen att alla ska ha rätt till arbete och att de som har avtjänat sitt straff har betalat tillbaka till samhället. Detta kan endast uppnås om min motion bifalles.

Partikongressen föreslås besluta:

A197:1 att verka för att arbetsgivaren ej ska kunna kräva att ta del av utdrag ur belastningsregistret 9 §, enskild person, RPS 442.3. (Det ska fortfarande vara möjligt för arbetsgivaren att begära begränsat utdrag ur belastningsregistret som omfattar förskola, skola, barnomsorg, LSS och HVBhem)

A197:2 att verka för att arbetsgivaren tvingas betala skadestånd om denna på något sätt tar del av arbetstagarens utdrag ur belastningsregistret 9 §, enskild person, RPS 442.3. (detta

berör ej begränsat utdrag ur belastningsregistret som omfattar förskola, skola, barnomsorg, LSS och HVBhem)

John Björklind
Skövde arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A198

GÖTEBORGS PARTIDISTRIKT

Kontroll av företagen

Idag har vi många företagare som har svart arbetskraft, genom denna motion vill vi att vi se till ny som gamla företag att lagen följs och de ha rätt arbetsförhållande. De som inte följer den Svenska lagen eller inte betalar arbetsgivaravgift, verksamheten som inte uppfyller kraven får en tids period på 100 dagar att åtgärda problemet. Om det inte betalas eller inte följs blir verksamheten nedlagd.

Partikongressen föreslås besluta:

A198:1 att skattemyndigheten och Ekobrottsmyndigheten får ökade resurser för bekämpning av skattebrott och fusk

A198:2 att de anställda blir informerad att de har rätt till att sjukskriva sig när de är sjuka eller ha ont i kroppen

A198:3 att de anställda blir informerande över sina rättigheter i Sverige om de kommer ifrån utlandet

Sven Ludwig
Göteborgs partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A199

SVALÖVS ARBETAREKOMMUN

Lagen om offentlig upphandling

I samband med Sveriges undertecknande av EES-avtalet och de krav som ställdes föreslog regeringen i proposition 1992/93:88 om offentlig upphandling att Sverige därmed åtagit sig att införa regler som motsvarade EG:s regler om offentlig upphandling inom den inre marknaden.

Genom avtalet skulle det skapas förutsättningar för en gemensam marknad för den offentliga upphandlingen inom hela det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).

Propositionen föreslog en omdaning i flera viktiga avseenden av det system som hittills gällt i Sverige. Den svenska upphandlingen hade i materiellt hänseende skett med konkurrens, icke-diskriminering och objektivitet som främsta ledstjärnor. I den delen innebar EES-avtalets krav inte någon förändring. Dessa låg snarare i att de medel som anbefalls och tillhandahålls för uppnående av dessa mål är noga angivna genomomfattande detaljregleringar av en upphandlings olika skeden.

Efter snart två decennier med Lagen om offentlig upphandling och ett antal förändringar är erfarenheterna från Sveriges kommuner och landsting i huvudsak negativa. Särskilt i avseendet att upphandlingsprocesserna är allt mer riskfyllda och utdragna för kommuner och landsting.

Det saknas i dag en rimlig balans mellan belopp som ska upphandlas och hur upphandlingarna ska ske. Inte sällan är det så att själva upphandlingsförfarandet blir mer kostsamt än den vara eller tjänst man ska upphandla kostar!

Den nuvarande utformningen av LOU gynnar även de krafter som önskar se ökade privatiseringar. Och detta tycks också vara ett syfte med lagen. Den öppnar upp för privatisering, och för att privatisering kan genomföras utan egentlig debatt. Istället blir privatisering en effekt av de krav lagen sätter på det offentliga. På så sätt kringskärs också kommuninvånarnas möjlighet att påverka inriktningen på politiken. Därmed inskränker lagen om offentlig upphandling vår demokrati.

Partikongressen föreslås besluta:

A199:1 att partikongressen uppdrar åt partistyrelsen och riksdagsledamöter att verka för att lagen om offentlig upphandling ändras så att det blir en bättre balans mellan företagens intressen och det allmännas intressen

Karl-Erik Kruse
Svalövs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A200

SUNDSVALLS ARBETAREKOMMUN

Ungdomars möjlighet att få ihop till en skälig pension

Korta och osäkra deltidsanställningar som staplas på varandra. För många ungdomar är det i dag en realitet. Den här typen av anställningar gör det svårt för dagens ungdomar att tjäna ihop till en anständig pension.

Förutom låga löner kan de också hamna i en situation att en stor del av lönen måste sättas av i privat pensionssparande, vilket kan få konsekvenser inte bara för den personliga situationen utan fastmer även för landets utveckling.

Jag är väl medveten att det här är en komplicerad fråga, där många parametrar spelar in. Men icke desto mindre är det viktigt att partiet omgående skaffar sig en klar bild av läget för dagens ungdomar – framtidens pensionärer!

Partikongressen föreslås besluta:

A200:1 att partiet utreder den här frågan ordentligt och

A200:2 att underlaget kan ligga till grund för nödvändiga förslag

Kjell Jakobsson
Sundsvalls arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A201

KARLSBORGS ARBETAREKOMMUN

6h-arbetstid för småbarnsföräldrar

Vi lever i ett samhälle där stress och ohälsa är mer en regel än ett undantag. Små barn lämnas tidigt på förskolan och hämtas sent, då oftast båda vårdnadshavarna har heltidsjobb. De vårdnadshavare som väljer att gå ned i tid är till mer procent kvinnor än män som i och med det valet får en sämre pension.

Att få möjlighet att arbeta 6 h om dagen med en heltids lön kan bidra med bättre hälsa och mindre stress för småbarnsföräldrar men också för de små barn som måste gå långa dagar på förskolan. På lång sikt kan detta bidra med lägre sjukskrivningar, skapa mindre stress och bidra

till en vardag där barn och vårdnadshavare får mer tid tillsammans.

Partikongressen föreslås besluta:

A201:1 att Socialdemokraterna verkar för att 6h-arbetsdag med bibehållen heltidslön kan bli möjligt för vårdnadshavare med små barn i förskoleålder

Lina Davidsson
Karlsborgs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A202

FALU ARBETAREKOMMUN

Alla arbetsmarknadsprogram ska vara a-kassegrundande

Arbetsförmedlingen kan idag erbjuda personer en väg till arbete genom olika arbetsmarknadsåtgärder. Bland dessa visar det sig finnas åtgärder som inte är a-kassegrundande. Ett exempel på det är en arbetssökande som fick arbete med hjälp av ett sådant program. Anställningen innebar heltidsanställning till avtalsenlig lön enligt kollektivavtal. Personen ifråga gick med i a-kassa och fackförbund från den dag anställningen började i tron att vid händelse av arbetslöshet skulle hen vara berättigad till a-kassa.

Då anställningen avslutades två och ett halvt år senare visade det sig att hen inte hade rätt till a-kassa, trots att hen uppfyllde kvalifikationskraven för rätt till a-kassa.

Vid kontakt med facklig organisation visade det sig att personen varit inskriven i ett åtgärdsprogram som inte var a-kassegrundande och stod därmed utan försörjning. För den drabbade kändes det som ett stort svek eftersom hen hela tiden trott att försörjningen var säkrad även vid anställningens upphörande. Dessutom visade det sig att inte heller arbetsförmedlingen var medveten om att åtgärden inte var a-kassegrundande.

Detta stämmer inte överens med regeringens aktiva arbetsmarknadspolitik. En socialdemokratisk regering måste garantera att arbetsmarknadsåtgärder som innebär anställning ska vara a-kassegrundande.

Vid närmare undersökning visade det sig att om personen ifråga istället fått tex en lönebidragsanställning, som kunde sägas vara likvärdig det åtgärdsprogram som den drabbade var inskriven i, så hade de ekonomiska följderna för individen aldrig uppstått, eftersom det programmet är a-kassegrundande.

Partikongressen föreslås besluta:

A202:1 att Socialdemokraterna verkar för en översyn av arbetsmarknadsprogrammen samt

A202:2 att partikongressen beslutar att alla arbetsmarknadsprogram ska vara a-kassegrundande

Monica Enarsson, IF-Metalls S-förening Falun
Falu arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A203

AVESTA ARBETAREKOMMUN

Alla kan göra något, men alla kan inte jobba med allt

En del människor jobbar och sliter sig sjuka samtidigt som andra är arbetslösa, mår dåligt och inget hellre vill än att jobba och göra nytta. Vi måste se och förstå att arbetsmarknaden inte är anpassad till alla människor. Därför behöver vi en kompletterad arbetsmarknad där man har större möjlighet att jobba utifrån sina förutsättningar. Man bruka prata om att kunna jobba 100 % av sin egen arbetsförmåga.

Det har visat sig att det finns ett motstånd på många arbetsplatser att erbjuda anställningar eller praktikplatser till personer som av olika anledningar hamnat utanför arbetsmarknaden.

Ofta säger man att man inte har tid, inte ork eller att man saknar kompetens för att kunna ta emot personer. Det är naturligtvis sant i ett perspektiv, vi har rationaliserat och slimmat många arbetsplatser så att det inte finns utrymme för sådana arbetsuppgifter. Men då ser vi inte alla mänskliga resurserna som finns och som då vi går miste om.

För att skapa en kompletterad arbetsmarknad så behöver vi formulera ett ambitiöst politisk mål för detta.

Det skulle kunna t ex vara att S-styrda kommuner ha som mål att erbjuda X-antal platser/100 anställda. Det innebär att offentlig sektor tar ett betydligt större ansvar än i dag samt att det är lätt att mäta och följa upp.

Vi måste ta det ansvaret som ett arbetareparti att alla behövs och att alla kan bidra efter sin förmåga.

Partikongressen föreslås besluta:

A203:1 att Socialdemokraterna utformar ett arbetsmarknadspolitiskt program inför nästa valrörelse där man ser alla människor som en tillgång

Patrik Engström / IF Metall S-fackklubb, Avesta
Avesta arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A204

STOCKHOLMS PARTIDISTRIKT

Alla tjänar på en bra arbetsmiljö

Vi lever en stor del av våra liv på jobbet. Arbete betyder gemenskap, egen försörjning och makt att forma sitt liv. För de allra flesta bidrar jobbet till välmående och en god hälsa. Vi mår helt enkelt bra av att arbeta och dåligt av att gå sysslolösa. Men det är inte alltid så. Ibland är taket för lågt, stressen för hög, säkerheten för dålig, belastningen för tung och vi tar med oss negativa upplevelser hem. Vi skadas, blir sjuka, blir utslitna eller utbrända. Och ibland händer det ofattbara: någon av oss går till jobbet för att aldrig komma hem igen. Varje vecka händer det – en människa mister sitt liv på jobbet.

Arbetsmiljö handlar om våra liv, vår hälsa och vårt välmående. Därför kan arbetsmiljön aldrig kompromissas. Därför kan kraven på en god arbetsmiljö inte vara lägre för små eller nya företag. Därför måste en nollvision gälla för dödsolyckor på våra arbetsplatser. I ett läge där satsningar på en bättre arbetsmiljö behövdes mer än någonsin genomförde den förra regeringen en systematisk nedrustning inom arbetsmiljöområdet. Resurserna till arbetsmiljöverket skars ned brutalt och Arbetslivsinstitutet som samlade värdefull forskning lades ner. Nu ska vi ta krafttag för att vända den negativa trenden för arbetsmiljöarbetet! Det kommer att krävas tid och resurser så att de fackliga organisationerna kan utbilda förtroendevalda för att uppnå en bra arbetsplats.

Arbetsmiljöutmaningarna är extra stora i början och slutet av arbetslivet. För många unga är den första erfarenheten av arbetslivet ett jobb med betydande arbetsmiljörisker. När det gäller äldre arbetstagare är det så många som 14 procent i åldern 50–64 år som inte tror sig eller är osäkra på om de kommer kunna arbeta fram till ”ordinarie” pensionsålder inom sitt nuvarande yrke. Mer insatser behövs för att förebygga den arbetsrelaterade ohälsan och för att minska risken att arbetstagare skadas eller slits ut. Arbetsmiljöverket måste också bli bättre på att identifiera arbetsmiljörisker kopplade till nya sätt att organisera arbetet, såsom ökad användning av underleverantörer och bemanningsföretag.

Arbetslivet förändras i snabb takt och många upplever att tempot har ökat. Inom delar av

arbetsmarknaden suddas gränsen mellan arbetsliv och privatliv ut. Det har samtidigt blivit vanligare att stress och press i arbetslivet betraktas som ett individuellt problem, istället för en fråga om arbetsgivarens arbetsmiljöansvar. I stor utsträckning är det kvinnor som drabbas av den stressrelaterade ohälsan. Organisatoriska eller sociala faktorer ligger nu bakom var tredje arbetsskadeanmälan och är den vanligaste orsaken till anmälan om arbetssjukdom bland kvinnor. Sjukfrånvaron är på en alldeles för hög nivå, även om den ökande trenden nu verkar ha brutits. En branschanpassad företagshälsovård för alla som en del av en rehabiliteringsförsäkring skulle kunna vara ett viktigt verktyg för att komma tillrätta med ohälsan och öka möjligheten att snabbt komma tillbaka i arbete.

Kvinnor är mycket mer sjukskrivna än män. Den ökande sjukfrånvaron är en stor utmaning för samhället i stort, samtidigt som det ojämställda uttaget av sjukförsäkringen är en av vår tids främsta jämställdhetsfrågor. Utifrån utredningar och rapporter från bl a. Arbetsgivarverket kan vi konstatera att en dålig arbetsmiljö är rätt förutsättning för sjukfrånvaro. Kvinnor utsätts för psykosociala arbetsmiljöproblem i större utsträckning än män, samtidigt som kraven i kvinnodominerade yrken ofta upplevs som högre än den egna kontrollen över arbetssituationen. I kontaktyrken, där risken för sjukskrivning är störst, upplever många en känsla av otillräcklighet. Det innebär ofta omhändertagande arbetsuppgifter där tillräckliga resurser saknas och där de anställda utsätts för alldeles för hög emotionell belastning. Emotionell belastning kan vara särskilt betungande samt kräva längre återhämtningstid än vid andra former av arbetsbelastning. Många arbetsmiljöåtgärder är inte anpassat för den typen av belastning.

Om en arbetsuppgift som innebär mycket omsorg är för tung för att utföras av en person på heltid, kanske vi istället kan dela upp arbetsdagen och utföra olika arbetsuppgifter som belastar på olika sätt. Inom offentlig sektor ryms väldigt många typer av arbetsuppgifter och det vore därför inte omöjligt att dela solidariskt på de arbetsuppgifter som behöver utföras för att alla ska få ett hållbart arbetsliv.

Det är helt oacceptabelt att kvinnor drabbas av ohälsa kopplat till sitt arbete i högre utsträckning än män. Kvinnors arbetsmiljö måste därför ges högre prioritet. Men det är också viktigt att arbetsmiljöreglerna i sig bidrar till jämställdhet. I många kvinnodominerade yrkesgrupper och branscher saknas idag arbetskläder trots att det av hygienskäl ställs krav på vilken typ av kläder som får användas. Många arbetstagare använder därför sina privata kläder också i sin yrkesutövning trots att kläderna behöver tvättas ofta och därför slits och förbrukas snabbt. Detta blir en orimlig merkostnad för den enskilde. Därför måste arbetsgivare tillhandahålla arbetskläder där det krävs i lagar och föreskrifter.

Att omhänderta de nya arbetsmiljöutmaningarna är nödvändigt. Samtidigt måste arbetet med att hantera redan kända arbetsmiljörisker fortsätta och åtgärder vidtas för att motverka att företag bryter mot arbetsmiljöregelverket för att få konkurrensfördelar. Här är det helt avgörande att Arbetsmiljöverket kan öka sin närvaro på arbetsplatserna. Under perioden 2006-2014 minskade

antalet arbetsmiljöinspektörer kraftigt. De ökade resurserna till Arbetsmiljöverket har inneburit att den minskande trenden nu har vänts då myndigheten har kunnat rekrytera ett femtiotal nya inspektörer. Att Arbetsmiljöverket kan fortsätta att stärka sin tillsynsverksamhet kommer vara ett viktigt verktyg för att skapa mer ordning och reda på svensk arbetsmarknad. Det är nödvändigt att öka arbetslivsforskningen och säkerställa att ny kunskap används i arbetsmiljöarbetet.

Flexibla lösningar på arbetsmarknaden, en ökad rörlighet över nationsgränser och minskande antal fackligt anslutna arbetstagare innebär att samverkan mellan arbetsgivare och arbetstagare inte fungerar som det är tänkt i arbetsmiljölagen. Skyddsombudens verksamhet är avgörande för att det systematiska arbetsmiljöarbetet på landets arbetsplatser ska fungera så att ohälsa, arbetsolyckor och i värsta fall dödsolyckor kan förhindras. På mindre arbetsställen som saknar ett organiserat lokalt skyddsarbete i form av lokala skyddsombud eller skyddskommittéer spelar de regionala skyddsombuden en viktig roll i att uppmärksamma arbetsmiljörisker. De regionala skyddsombudens tillträdesrätt och befogenheter behöver stärkas för att hantera utmaningarna med det moderna arbetslivet där små och utländska företag ökar i etablering.

Partikongressen föreslås besluta:

A204:1 att	Socialdemokraterna i kommuner, landsting och stat ska verka för en bättre fördelning av arbetsuppgifter mellan olika yrkesroller för att minska den fysiska- och psykiska belastningen som orsakar ohälsa
A204:2 att	verka för att kvinnors arbetsvillkor och arbetsmiljö får en mer framträdande plats i arbetslivsforskningen inte minst genom att mer forskning görs på den organisatoriska och sociala arbetsmiljön, i synnerhet inom s k kontaktyrken, och att denna forskning också tillämpas i utformningen av arbetsmiljöpolitiken
A204:3 att	Socialdemokraterna i kommuner och landsting ska verka för en bättre organisatorisk och social arbetsmiljö, t ex genom handlingsplaner och kunskapsspridning om Arbetsmiljöverkets föreskrift om organisatorisk och social arbetsmiljö (AFS 2015:4)
A204:4 att	uppdra till socialdemokrater i landstingen att organisera primärvården så att den möter vårdsökande med psykiska besvär på ett sätt som främjar återgång i arbete
A204:5 att	verka för att personalbokslut införs i alla kommuner och landsting där sjukfrånvarons utveckling tydligt speglas i syfte att se dess orsaker
A204:6 att	verka för att en rehabiliteringsförsäkring, som finansieras genom arbetsgivaravgiften, införs i socialförsäkringssystemet
A204:7 att	verka för att det återinförs ett kursavsnitt om arbetsmiljö och hälsosamt arbete i gymnasiets yrkesförberedande program och att de som undervisar i ämnet ska inneha formell kompetens i arbetsmiljöfrågor

A204:8 att	verka för att de fackliga organisationerna får resurser för utbildning om arbetsmarknads-, ekonomi- och samhällsfrågor
A204:9 att	Socialdemokraterna i SKL ska driva frågan om rätt till arbetskläder för fler yrkesgrupper
A204:10 att	verka för mer resurser till den regionala skyddsombudsverksamheten
A204:11 att	verka för de regionala skyddsombudens tillträdesrätt och befogenheter stärks
A204:12 att	verka för att de lokala skyddsombudens roll kan stärkas t.ex. genom ökat stöd från Arbetsmiljöverket
A204:13 att	verkar för att Arbetsmiljöverkets tillsynsverksamhet utvecklas genom större närvaro på arbetsplatserna inte minst genom oannonserade besök
A204:14 att	verka för att det blir obligatoriskt för arbetsgivaren att ha företagshälsovård
A204:15 att	verka för att Arbetsmiljöverket ska få utökade möjligheter att förelägga utländska företag sanktionsavgifter vid brott mot arbetsmiljöreglerna
A204:16 att	en nollvision mot dödsfall i arbetslivet införs

Stockholms partidistrikt
Stockholms partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A205

SKURUPS ARBETAREKOMMUN

Anställningsformer

Grunden för vår svenska modell ligger i att arbetsmarknadens parter träffar överenskommelse vilka regler som ska gälla på arbetsmarknaden genom rikstäckande kollektivavtal. Detta har under en lång period varit en modell som har fört Sverige framåt till en respekterad position i hela världen. Den hanteringen av arbetsmarknaden har medfört en långsiktig trygghet för de anställda och företagen har kunnat långsiktigt bygga upp en bra och lönsam verksamhet. Denna trygghet, för både anställda och företagen, har gjort att en hög välfärd har skapats och klyftorna i samhället har utjämnats.

Som komplement till kollektivavtalen har det stiftats arbetsrättslagar som utgör ett ramverk. Tidigare fanns det, i lagen, fler otrygga och flexibla anställningsformer men idag är de bortplockade. Idag är tendensen att historien återkommit och fler otrygga anställningsförhållande har skapats. Företagen utnyttjar oftare de tidsbegränsande anställningsformerna med syfte att lättare omsätta personal. Vissa yrkesgrupper och individer blir hårt drabbade av detta och det är

något som socialdemokraterna bör motverka. I vissa branschen är det nu så illa att mer än hälften av de som arbetar är anställda på osäkra anställningsformer.

Att parterna på arbetsmarknaden, i samförstånd, träffar överenskommelser om vilka förhållande som ska gälla på arbetsmarknaden skapar både bäst förutsättningar för företagen att utvecklas och de anställda att vara delaktiga och känna trygghet. Alla branscher har olika förutsättningar och lagen ger en grund som passar alla branscher och som sedan varje bransch anpassar genom kollektivavtal. Anställningsformerna är idag reglerat i LAS med en rad olika alternativ att tillgå. Vilka anställningsformer som tillämpas avgörs av arbetsgivaren utifrån vilket behov som finns. Tyvärr kan vi konstatera att numera utnyttjas de anställningsformerna som regleras i LAS för att lättare omsätta personalen med en otrygghet som följd för den enskilde. För att stärka de anställdas trygghet som medför en positiv utveckling för företagen bör endast tillsvidare anställningen vara reglerad i LAS. De branscher som har ett behov av fler anställningsformer ska självklar ha den möjligheten men det borde vara upp till parterna att träffa överenskommelse om vilka som ska gälla, i kollektivavtalen.

Partikongressen föreslås besluta:

A205:1 att partistyrelsen och riksdagsgruppen aktivt verkar för att endast tillsvidareanställning och rätt att stå kvar i anställning till 67 år regleras i den delen av LAS som tar upp anställningsformer

Magnus Alm, Pierre Esbjörnsson
Skurups arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A206

VÄRNAMO ARBETAREKOMMUN

Arbetsgivarna ska bidra till att sänka sjukskrivningstalen

Den svenska modellen innebär att alla folkbokförda i Sverige ska jobba och betala skatt för att vi ska gemensamma resurser som vi kan tillsätta där behovet finns. Lärarlyftet, bättre skolan, flera jobb, infrastruktur, bra och trygg vård, och socialförsäkringen är några exempel på hur vi på ett positivt sätt utnyttjar dessa resurser som till stor del kommer från skattebetalarna.

Att skattebetalare ska vara sjukskrivna då både vården och Försäkringskassan anser att man kan återgå i arbete men där individen inte kan återgå därför att arbetsgivaren inte gör de anpassningar eller omplacerar när detta krävs är helt enkelt inte rimligt. Att gå i terapi hjälper inte när man inte kan få anpassade arbetsuppgifter som är tillfälliga eller en omplacering som ger en ökad arbetsförmåga.

Vi vet att den psykiska ohälsa har ökat i Sverige och allt fler lider av stressrelaterade besvär som ofta kommer från arbetsplatsen. Men när man ska sätta sig tillsammans med arbetsgivaren och titta på möjligheter där en arbetsförmåga kan tas tillvara på kan det i flera fall ta stopp. Man fortsätter istället att vara sjukskriven. Detta bidrar inte till laget Sverige eller den svenska modellen.

Om laget Sverige ska lyckas med att sänka sjukskrivningstalen gäller det att Försäkringskassan, vården, de sjukskrivna och arbetsgivare är med på tåget och arbetar proaktivt för att sänka antal sjukskrivna i vårt land. Dessa aktörer ska inte motarbeta varandra. Arbetsgivare har en lag att följa gällande arbetsmiljön och även ett tungt rehabiliteringsansvar som alldeles för ofta förminskas. Att skicka en impuls till Arbetsmiljöverket leder till att man tittar på den generella rehabiliteringspolicyn som ofta ser bra ut på papper. Arbetsmiljöverkets möjligheter till befogenheter att kontrollera att arbetsgivare tas sitt ansvar behöver därför utredas och utökas.

Partikongressen föreslås besluta:

A206:1 att partiet ska verka för att ge arbetsmiljöverket ökad befogenhet för kontroll av arbetsgivarens arbetsmiljöarbete och rehabiliteringsansvar

Azra Muranovic Mujagic
Värnamo arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A207

GÄVLE ARBETAREKOMMUN

Arbetskraftsinvandring

I Sverige importeras arbetskraft i form av bland annat pizzabagare. Som reglerna ser ut ska migrationsverket samråda med den fackliga organisationen. I samrådet ska det framgå bland annat lön, andra arbetsvillkor samt om företaget har kollektivavtal eller ej. Den fackliga organisationen samtycker eller avslår utifrån dessa kriterier.

Migrationsverket har I dag ingen skyldighet att följa eller att följa upp detta. Vilket innebär att utländsk arbetskraft hamnar på arbetsplatser utan kollektivavtal och utan några garantier gällande lön eller andra saker som regleras i kollektivavtalet. Vi ser också att människor blir utvisade endast på grund av att de tjänat för lite. Med andra ord, migrationsverket godkänner arbetskraftsinvandring till arbetsplatser utan avtal för att sedan utvisa samma arbetstagare för att den tjänat för lite. Det är inte värdigt vårt land att ha arbetskraft som helt är i arbetsgivarens makt.

Partikongressen föreslås besluta:

A207:1 att verka för att kollektivavtal är ett måste när migrationsverket godkänner arbetskraftsinvandring

A207:2 att det är arbetsgivaren och inte som det ser ut idag, arbetstagaren som drabbas om arbetsgivaren betalt ut för lite i lön

Sara Astner, Jasmine Larsson, Tord Wallén
Gävle arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A208

GÖTEBORGS PARTIDISTRIKT

Arbetslivets villkor

Det går bra för Sverige. Den socialdemokratiskt ledda regeringen har levererat en högre tillväxt, investeringar i framtidens branscher och fler jobb med bättre villkor. Efter åtta år med en moderatledd högerregering som prioriterade skattesänkningar före nödvändiga satsningar på lägre arbetslöshet är Sverige äntligen på rätt väg. Men vi är inte färdiga än.

Under de senaste åren har Sverige tagit ett stort ansvar för de människor som befinner sig på flykt i vår omvärld. Dessa människor förtjänar chansen att få arbeta och bidra till vår gemensamma välfärd. För att lösa denna framtidsutmaning krävs en aktiv politik där jobben blir fler och kompetensen hos de arbetssökande högre.

Som socialdemokrater står vi alltid upp för att den svenska modellen ska utvecklas, inte avvecklas. I vårt samhällsbygge spelar fackföreningarna en avgörande roll för att säkerställa löntagares villkor på arbetsmarknaden. I grunden ser vi allra helst att arbetsmarknadens konflikter, bekymmer och utmaningar löses gemensamt av arbetsmarknadens parter – men när detta uteblir är det politikens plikt att träda in och ta ansvar. Den svenska modellen och samarbetat mellan parterna bygger på att balansen mellan dessa upprätthålls. Därför vill vi återinföra möjligheten att göra avdrag på fackföreningsavgiften och stötta fackligt förtroendevalda i sitt viktiga arbete.

Vi står upp för turordningsreglerna i lagen om anställningsskydd
Sverige blir inte ett rikare land av att den svenska modellen avvecklas. När högerpartierna angriper turordningsreglerna i Lagen om anställningsskydd (LAS) är målet tydligt – de vill ge arbetsgivare makten att godtyckligt avskeda den som har jobbat och slitit så länge att kroppen

inte längre är lika snabb eller stark som förut. När löntagare ställs mot löntagare blir arbetsmarknaden otrygg och jobben får sämre villkor. Otrygga anställningar gör den enskilde mer utsatt på jobbet och resultatet kan bli att färre vågar uppmärksamma missförhållanden, stanna hemma när de är sjuka eller engagera sig fackligt. Den svenska modellen bygger på partssamverkan. Skulle det bli aktuellt för arbetsmarknadens parter att diskutera och komma överens om eventuella förändringar i LAS turordningsregler är vi självklart villiga att ta intryck av detta och utveckla den svenska modellen – men till dess står vi socialdemokrater fortsatt upp för ett anställningsskydd som värnar löntagare, inte arbetsgivare.

Människor förtjänar trygga anställningar
Som framkommer i det förra stycket står Socialdemokraterna tydligt upp för turordningsreglerna i LAS. Men detta innebär inte att vi som rörelse inte ser de problem som finns i lagens nuvarande form. Socialdemokrater har länge pekat på att otryggheten på arbetsmarknaden har ökat under det senaste årtiondet. Tidsbegränsade anställningar som staplas på varandra, påtvingade F-skattsedlar och oseriösa bemanningsföretag har gjort att så många som var tredje anställd inom – bland annat – handelsbranschen, vården och omsorgen arbetar utan den säkerhet som en tillsvidareanställning ger.

Den känsla av utbytbarhet som skapas underminerar fackligt arbete och sammanhållningen mellan de anställda. Kvaliteten på det utförda arbetet, speciellt i offentlig sektor, blir lidande när personalen ständigt kan bytas ut. Dessutom drabbas människor på ett individuellt plan – med otryggheten kommer ohälsan, och sjuktalen ökar i takt med oro över familjens inkomster och framtidsutsikter om anställningen plötsligt skulle ta slut och lönen försvinna. Fler än 600 000 svenskar lever med dessa villkor. Många av våra ungdomar kan inte ens föreställa sig att få en fastanställning. Daglöneriet måste stoppas.

Otrygga jobb är ett hot mot den svenska modellen och mot vår socialdemokratiska syn på samhället. Den socialdemokratiskt ledda regeringen har gjort mycket sedan den tillträdde – men vi är övertygade om att mer behöver göras. Det ska krävas objektiva skäl för tidsbegränsade anställningar. Att, som den förra moderatledda högerregeringen, möjliggöra för en arbetsgivare att stapla tidsbegränsade anställningar på varandra är ett oskick som går direkt emot den svenska modellen. Allmän visstid måste tas bort ur lagen om anställningsskydd. Företrädesrätten, återanställningskravet och konverteringsregeln i LAS ska – förutsatt att det rör sig om samma yrkeskategori – ta hänsyn till vilken huvudman, inte vilken arbetsgivare, en löntagare har arbetat för. Vidare reglering av tidsbegränsade anställningar bör lämnas till parterna att förhandla om. Som socialdemokrater är det dock vår skyldighet att täppa till det utrymme för missbruk av den svenska modellen som lagen om anställningsskydd bidrar till.

Nej till social dumpning, ja till kollektivavtalsenliga villkor!
I Sverige konkurrerar vi med kompetens och kunskap, inte med lönedumpning och orättvisa villkor. För bland andra byggarbetare, taxichaufförer, lastbilsförare och färdtjänstpersonal har

lönedumpning blivit ett verkligt problem under de senaste åren. Vi värnar och står upp för EU:s fria rörlighet – men som socialdemokrater kan vi inte se på när svenska löntagare kommer i kläm mellan olika regelverk. Än värre; vi ser social dumpning även i branscher där den offentliga sektorn, det gemensamma, är en dominerande upphandlare eller arbetsgivare. Vi måste ställa krav på rättvisa och schyssta villkor för de som jobbar i verksamheter som finansieras av våra gemensamma skattemedel. Personalövertagande måste bli norm vid offentlig upphandling. Utstationerad och inhemsk personal måste få samma löner och villkor – annars kommer Lex Laval fortsatt att bidra till lönedumpning. Den offentliga sektorn upphandlar årligen varor och tjänster för mer än 600 miljarder kronor. Det är helt orimligt att dessa pengar ska bidra till ett mer utsatt läge för tusentals svenska löntagare. Vi ska säkerställa att det blir sund konkurrens för företagen och att det inte ska gå att konkurrera med låga löner. Vi ska inte gynna de företag som ger dåliga villkor till sina anställda. I Sverige ska svenska villkor gälla.

En stärkt A-kassa som omfattar fler

Engagemanget för en förstärkt och bredare A-kassa är starkt bland socialdemokratins medlemmar, förtroendevalda och sympatisörer. Målet med den socialdemokratiska arbetsmarknadspolitiken är att alla som kan jobba, ska jobba. Men för att detta ska kunna bli verklighet måste det finnas starka, stabila trygghetssystem som omfattar de flesta löntagare.

A-kassan försvagades kraftigt av den förra moderatledda högerregeringen, som fokuserade på att göra tillvaron så svår som möjligt för de som drabbats av arbetslöshet – istället för att skapa fler jobb. Så arbetar inte en socialdemokratiskt ledd regering med den svenska modellen i fokus.

Den förra moderatledda högerregeringen försvagade A-kassan på två sätt; den utlovade ersättningen på 80 procent av löntagarens tidigare lön urholkades och villkoren blev så svåra att hundratusentals människor inte längre kvalificerade sig för ersättning överhuvudtaget. Det är därför nödvändigt att, som ett första steg, reparera dessa skador. Den socialdemokratiskt ledda regeringen har redan höjt dagsersättningens tak från 680 till 910 kronor (efter 13 år utan någon höjning alls!), vilket har gjort att fler människor får ut sin utlovade andel av den tidigare lönen.

Det är orättvist att omställningstiden för de som arbetar deltid under arbetslösheten varierar så pass kraftigt som det gör i dag. Kvinnor arbetar deltid i större utsträckning än män och är särskilt drabbade. Det är inte rimligt att den som försöker komma tillbaka till arbetsmarknaden ska tacka nej till arbete för att vara säker på att klara sin försörjning. Tidigare kunde en löntagare bara arbeta deltid i 75 dagar med bibehållen ersättningen från A-kassan – nu utökar regeringen detta till 60 veckor. Oro inför att klara privatekonomin ska inte vara ett hinder för den som vill och kan arbeta.

Vi menar att det dessutom är rimligt att arbetsvillkoret i A-kassan sänks från de 80 timmar under det halvår som direkt föregår arbetslösheten som gäller idag. Fler kvinnor, fler lågutbildade och fler svenskar med utländsk bakgrund arbetar halvtid eller deltid. A-kassan behöver omfatta även

dem. Det är en fråga om att bygga Sverige mer jämlikt och göra det möjligt för familjer att kunna klara en tids arbetslöshet utan att behöva gå på knäna. Detta är en kärna i den svenska modellen.

Heltid som norm, deltid som möjlighet
Att ge människor över sitt arbetsliv handlar mycket om att också ge människor makten över sin arbetstid. Under 2016 undertecknade Sveriges Kommuner och Landsting, där socialdemokrater leder majoriteten, ett kollektivavtal som syftar till att införa heltid som norm i den del av den offentliga sektorn som ligger under kommuner, landsting och kommunala bolag. Socialdemokratin har en stolt historia av att ha stått upp för tanken om en rimlig balans mellan arbete, fritid och vila.

Idag ser vi hur många i vårt land går på knäna. Ofrivillig deltid, delade turer och löner som knappt går att leva på är ett oskick – och särskilt i de kvinnodominerade branscher som utgör själva stommen i vårt välfärdssamhälle. Vi socialdemokrater måste arbeta med att göra heltid till norm i hela landet, och erbjuda deltid som en möjlighet för den som av olika skäl behöver gå ner i arbetstid. Missbruket av delade turer måste försvinna, antingen genom avtal mellan arbetsmarknadens parter eller lagstiftningsvägen. Människor ska inte ofrivilligt arbeta mindre än de kan och vill.

Partikongressen föreslås besluta:

A208:1 att	socialdemokraterna ska verka för att stärka fackligt förtroendevaldas ställning inom bemanningsbranschen
A208:2 att	avdragsrätten för fackavgift återinförs
A208:3 att	kollektivavtal, alternativt villkor som motsvarar ett kollektivavtal, blir ett krav vid offentlig upphandling
A208:4 att	socialdemokraterna på kommunal nivå ska ställa krav på personalövertagande vid offentlig upphandling av kollektivtrafik
A208:5 att	socialdemokraterna på kommunal nivå ska verka för att personalövertagande blir norm även vid annan offentlig upphandling
A208:6 att	likabehandling mellan utstationerad och inhemsk arbetskraft införs i enlighet med förslag från Utstationeringskommittén
A208:7 att	socialdemokraterna ska verka för att kollektivavtal ska vara ett krav för att Arbetsförmedlingen ska kunna besluta om arbetsgivarstöd
A208:8 att	maxbeloppet för lönebidrag ska höjas
A208:9 att	anställda inom vård och omsorg får rätt till arbetskläder som bekostas av arbetsgivaren

A208:10 att arbetsvillkoret i A-kassan sänks

A208:11 att socialdemokraterna fortsätter verka för en A-kassa som inkluderar deltidsarbetande

A208:12 att allmän visstid tas bort ur Lagen om anställningsskydd

A208:13 att företrädesrätten, återanställningskravet och konverteringsregeln ska räknas utifrån tid som anställd hos en enskild huvudman, inte en enskild arbetsgivare, givet att det rör sig om samma yrkeskategori

A208:14 att socialdemokraterna verkar för att heltidsanställningar ska vara norm

A208:15 att socialdemokraterna verkar för sammanhållen arbetstid och ett stopp för missbruket av delade turer

A208:16 att normalarbetstiden likställs med anställningsgraden utan påverkan av eventuell frånvaro för att utföra sitt fackliga eller politiska uppdrag

A208:17 att socialdemokraterna ska verka för att LAS ändras så att regelverket gällande arbetsbrist blir tillämpligt om en arbetsgivare avser att omreglera den anställdes sysselsättningsgrad

A208:18 att socialdemokraterna utifrån de gjorda erfarenheterna av arbetstidsförkortningsförsök tar initiativ för att skapa förutsättningar för ett hållbart arbetsliv

Göteborgs partidistrikt
Göteborgs partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A209

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Arbetsmarknadspolitik för kompetens och omställning

En arbetsmarknadspolitik som förmår hitta rätt lösningar för enskilda människor och som bättre förmår möta arbetsplatsernas faktiska kompetensbehov behöver ha tillgång till yrkesinriktade arbetsmarknadsutbildningar.

Antalet utbildningar behöver bli fler. Men en volymökning ska inte bara ske för att ge fler en plats i arbetsmarknadsutbildning. Slentrianmässiga krav på mer åt fler ger sällan verkan i den verklighet där människor befinner sig. Vi menar att en utökning av arbetsmarknadsutbildningen ska inriktas på att matcha personer med rätt förutsättningar – oaktat tid i arbetslöshet – till yrkesinriktade utbildningar som möter arbetslivets behov.

Yrkes- och branschinriktad validering tillför mervärde
För att kunna stärka matchningen och kompetensförsörjningen behöver Sverige bygga upp ett fungerande system för yrkes- och branschvalidering av faktiska kunskaper och färdigheter. Det behövs både strukturer och uthållig nationell finansiering.

Regeringens tillsättande av en valideringsdelegation är bra. Nu är det angeläget att utforma en validering som inte bara fungerar för det offentliga utbildningsväsendet – utan även för yrken och branscher. Utvecklandet av modeller för validering är en del. En annan del handlar om att arbetsmarknadspolitiken i större utsträckning finansierar och använder valideringsinsatser.

Omställningsinsatser med möjligheter för rehabilitering
Regeringens engagemang för att förstärka den arbetslivsinriktade rehabiliteringen är angelägen. Insatser för rehabilitering ger en väl fungerande arbetsmarknad och en finansiellt hållbar sjukförsäkring. Vi menar att ytterligare steg kan tas genom att staten agerar för att stärka samverkan med parternas organ för omställning – Trygghetsrådet TRR och Trygghetsfonden TSL med flera.

Matchningsbehoven syns regionalt och lokalt
Arbetsplatsernas kompetensförsörjning måste säkerställas utifrån insikten att de avgörande insatserna sker lokalt och regionalt. Därför är det angeläget att manöverutrymmet blir större - för att lokalt och regionalt kunna utforma lösningar som passar enskilda människors och arbetsplatsers behov. Regelverk som låser resurser till program och målgrupper riskerar att skapa en rad trånga stuprör där möjligheter fastnar.

Ett större manöverutrymme för regionala och lokala lösningar kan handla om att anställningsstöden anpassas bättre efter möjligheter som uppstår, istället för att spaltas upp i olika program. Eller om att ge kommuner en tydligare roll i att utforma vägen ut ur försörjningsstöd. Det kan även handla om att öppna för regionala eller lokala pilotlösningar som ger större möjligheter att nå samverkande individanpassade lösningar.

En ökad flexibilitet som tar hänsyn till lokala och regionala behov och resurser behöver samordna insatser som sker i gränslandet mellan arbetsmarknadspolitiken och utbildningspolitiken. En del är att utveckla arbetsmarknadsutbildningarnas roll. En annan del rör utbildningspolitiken. För att samordning ska bli möjlig måste utbildningspolitiken utvecklas så att den i högre grad möter mål för landets kompetensförsörjning. Regeringens engagemang för att stärka grund- och gymnasieskolan är viktigt för att ge unga människor grunder för jobb och vidare studier.

Det är angeläget att Yrkesvux- och yrkeshögskolans utbildningar fortsätter att bli fler och utformas för att möta det kompetensbehov som landets arbetsplatser har. Det är vidare viktigt att Yrkesvux i större utsträckning utför omskolningsinsatser - t.ex. för människor med en examen

från teoretisk gymnasieutbildning som ser en framtid inom ett bristyrke.

Högskolan måste få tydliga uppdrag att medverka till omställning och främja arbetslivets kompetensförsörjning. Det skulle möjliggöra en mer ambitiös styrning av resurser för att främja utbildningsutbud, stärka fler utbildningars kontakter med arbetslivet och underlätta att studiestöden utformas för att nå människor med vidareutbildnings- eller omställningsbehov.

Sammantaget finns det stor potential i kombinationen av en arbetsmarknadsvänlig regering och en arbetsmarknadspolitik som ger större manöverutrymme att kunna möta omställnings-, matchnings- och kompetensförsörjningsbehov. I denna motion har vi lyft fram några områden för att utveckla manöverutrymmet.

Partikongressen föreslås besluta:

A209:1 att Socialdemokraterna verkar för en ökad flexibilitet i arbetsmarknadspolitiken i syfte att erbjuda individanpassade aktiva insatser utformade för att möta arbetsplatsernas faktiska kompetensbehov

A209:2 att Socialdemokraterna verkar för en ökad flexibilitet i arbetsmarknadspolitiken i syfte att uppnå större anpassning till lokala och regionala behov

A209:3 att Socialdemokraterna verkar för att Sverige bygger upp ett system med strukturer och uthållig nationell finansiering av yrkes- och branschvalidering av faktiska kunskaper och färdigheter

A209:4 att Socialdemokraterna verkar för att utveckla utbildningspolitikens roll för omställning och kompetensförsörjningen i arbetslivet, genom att:

A209:5 att stärka tillgången till yrkesinriktad arbetsmarknadsutbildning

A209:6 att stärka tillgången till yrkeshögskole- och Yrkesvuxutbildningar som möter arbetslivets behov av kompetens, och som i ökad utsträckning fungerar som omskolningsinsats inom bristyrken

A209:7 att stärka högskolans och universitetens roll för omställning och arbetslivets kompetensförsörjning

IF Metall Södra Västerbotten S-förening
Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A210

LULEÅ ARBETAREKOMMUN

Arbetsmarknadspolitik för kompetens och omställning

En arbetsmarknadspolitik som förmår hitta rätt lösningar för enskilda människor och som bättre förmår möta arbetsplatsernas faktiska kompetensbehov behöver ha tillgång till yrkesinriktade arbetsmarknadsutbildningar. Antalet utbildningar behöver bli fler. Men en volymökning ska inte bara ske för att ge fler en plats i arbetsmarknadsutbildning. Slentrianmässiga krav på mer åt fler ger sällan verkan i den verklighet där människor befinner sig. Vi menar att en utökning av arbetsmarknadsutbildningen ska inriktas på att matcha personer med rätt förutsättningar – oaktat tid i arbetslöshet – till yrkesinriktade utbildningar som möter arbetslivets behov.

Yrkes- och branschinriktad validering tillför mervärde

För att kunna stärka matchningen och kompetensförsörjningen behöver Sverige bygga upp ett fungerande system för yrkes- och branschvalidering av faktiska kunskaper och färdigheter. Det behövs både strukturer och uthållig nationell finansiering. Regeringens tillsättande av en valideringsdelegation är bra. Nu är det angeläget att utforma en validering som inte bara fungerar för det offentliga utbildningsväsendet – utan även för yrken och branscher. Utvecklandet av modeller för validering är en del. En annan del handlar om att arbetsmarknadspolitiken i större utsträckning finansierar och använder valideringsinsatser.

Omställningsinsatser med möjligheter för rehabilitering

Regeringens engagemang för att förstärka den arbetslivsinriktade rehabiliteringen är angelägen. Insatser för rehabilitering ger en väl fungerande arbetsmarknad och en finansiellt hållbar sjukförsäkring. Vi menar att ytterligare steg kan tas genom att staten agerar för att stärka samverkan med parternas organ för omställning – Trygghetsrådet TRR och Trygghetsfonden TSL med flera.

Matchningsbehoven syns regionalt och lokalt

Arbetsplatsernas kompetensförsörjning måste säkerställas utifrån insikten att de avgörande insatserna sker lokalt och regionalt. Därför är det angeläget att manöverutrymmet blir större - för att lokalt och regionalt kunna utforma lösningar som passar enskilda människors och arbetsplatsers behov. Regelverk som låser resurser till program och målgrupper riskerar att skapa en rad trånga stuprör där möjligheter fastnar. Ett större manöverutrymme för regionala och lokala lösningar kan handla om att anställningsstöden anpassas bättre efter möjligheter som uppstår, istället för att spaltas upp i olika program. Eller om att ge kommuner en tydligare roll i att utforma vägen ut ur försörjningsstöd. Det kan även handla om att öppna för regionala eller lokala pilotlösningar som ger större möjligheter att nå samverkande individanpassade lösningar.

En ökad flexibilitet som tar hänsyn till lokala och regionala behov och resurser behöver samordna insatser som sker i gränslandet mellan arbetsmarknadspolitiken och utbildningspolitiken. En del är att utveckla arbetsmarknadsutbildningarnas roll. En annan del rör utbildningspolitiken. För att samordning ska bli möjlig måste utbildningspolitiken utvecklas så att den i högre grad möter mål för landets kompetensförsörjning. Regeringens engagemang för att stärka grund- och gymnasieskolan är viktigt för att ge unga människor grunder för jobb och vidare studier. Det är angeläget att Yrkesvux- och yrkeshögskolans utbildningar fortsätter att bli fler och utformas för att möta det kompetensbehov som landets arbetsplatser har. Det är vidare viktigt att Yrkesvux i större utsträckning utför omskolningsinsatser - t.ex. för människor med en examen från teoretisk gymnasieutbildning som ser en framtid inom ett bristyrke. Högskolan måste få tydliga uppdrag att medverka till omställning och främja arbetslivets kompetensförsörjning. Det skulle möjliggöra en mer ambitiös styrning av resurser för att främja utbildningsutbud, stärka fler utbildningars kontakter med arbetslivet och underlätta att studiestöden utformas för att nå människor med vidareutbildnings- eller omställningsbehov.

Sammantaget finns det stor potential i kombinationen av en arbetsmarknadsvänlig regering och en arbetsmarknadspolitik som ger större manöverutrymme att kunna möta omställnings-, matchnings- och kompetensförsörjningsbehov. I denna motion har vi lyft fram några områden för att utveckla manöverutrymmet.

Partikongressen föreslås besluta:

A210:1 att socialdemokraterna verkar för en ökad flexibilitet i arbetsmarknadspolitiken i syfte att erbjuda individanpassade aktiva insatser utformade för att möta arbetsplatsernas faktiska kompetensbehov

A210:2 att socialdemokraterna verkar för en ökad flexibilitet i arbetsmarknadspolitiken i syfte att uppnå större anpassning till lokala och regionala behov

A210:3 att socialdemokraterna verkar för att Sverige bygger upp ett system med strukturer och uthållig nationell finansiering av yrkes- och branschvalidering av faktiska kunskaper och färdigheter

A210:4 att socialdemokraterna verkar för att utveckla utbildningspolitikens roll för omställning och kompetensförsörjningen i arbetslivet, genom att: - Stärka tillgången till yrkesinriktad arbetsmarknadsutbildning - Stärka tillgången till yrkeshögskole- och Yrkesvuxutbildningar som möter arbetslivets behov av kompetens, och som i ökad utsträckning fungerat som omskolningsinsats inom bristyrken - Stärka högskolans och universitetens roll för omställning och arbetslivets kompetensförsörjning

Metalls (S)-fackklubbar i Luleå
Luleå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A211

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Arbetsmarknadspolitik för kompetens och omställning

En arbetsmarknadspolitik som förmår hitta rätt lösningar för enskilda människor och som bättre förmår möta arbetsplatsernas faktiska kompetensbehov behöver ha tillgång till yrkesinriktade arbetsmarknadsutbildningar. Antalet utbildningar behöver bli fler. Men en volymökning ska inte bara ske för att ge fler en plats i arbetsmarknadsutbildning. Slentrianmässiga krav på mer åt fler ger sällan verkan i den verklighet där människor befinner sig. Vi menar att en utökning av arbetsmarknadsutbildningen ska inriktas på att matcha personer med rätt förutsättningar – oaktat tid i arbetslöshet – till yrkesinriktade utbildningar som möter arbetslivets behov.

Yrkes- och branschinriktad validering tillför mervärde

För att kunna stärka matchningen och kompetensförsörjningen behöver Sverige bygga upp ett fungerande system för yrkes- och branschvalidering av faktiska kunskaper och färdigheter. Det behövs både strukturer och uthållig nationell finansiering.

Regeringens tillsättande av en valideringsdelegation är bra. Nu är det angeläget att utforma en validering som inte bara fungerar för det offentliga utbildningsväsendet – utan även för yrken och branscher. Utvecklandet av modeller för validering är en del. En annan del handlar om att arbetsmarknadspolitiken i större utsträckning finansierar och använder valideringsinsatser.

Omställningsinsatser med möjligheter för rehabilitering

Regeringens engagemang för att förstärka den arbetslivsinriktade rehabiliteringen är angelägen. Insatser för rehabilitering ger en väl fungerande arbetsmarknad och en finansiellt hållbar sjukförsäkring. Vi menar att ytterligare steg kan tas genom att staten agerar för att stärka samverkan med parternas organ för omställning – Trygghetsrådet TRR och Trygghetsfonden TSL med flera.

Matchningsbehoven syns regionalt och lokalt

Arbetsplatsernas kompetensförsörjning måste säkerställas utifrån insikten att de avgörande insatserna sker lokalt och regionalt. Därför är det angeläget att manöverutrymmet blir större - för att lokalt och regionalt kunna utforma lösningar som passar enskilda människors och arbetsplatsers behov. Regelverk som låser resurser till program och målgrupper riskerar att skapa en rad trånga stuprör där möjligheter fastnar.

Ett större manöverutrymme för regionala och lokala lösningar kan handla om att anställningsstöden anpassas bättre efter möjligheter som uppstår, istället för att spaltas upp i olika

program. Eller om att ge kommuner en tydligare roll i att utforma vägen ut ur försörjningsstöd. Det kan även handla om att öppna för regionala eller lokala pilotlösningar som ger större möjligheter att nå samverkande individanpassade lösningar.

En ökad flexibilitet som tar hänsyn till lokala och regionala behov och resurser behöver samordna insatser som sker i gränslandet mellan arbetsmarknadspolitiken och utbildningspolitiken. En del är att utveckla arbetsmarknadsutbildningarnas roll. En annan del rör utbildningspolitiken. För att samordning ska bli möjlig måste utbildningspolitiken utvecklas så att den i högre grad möter mål för landets kompetensförsörjning. Regeringens engagemang för att stärka grund- och gymnasieskolan är viktigt för att ge unga människor grunder för jobb och vidare studier.

Det är angeläget att Yrkesvux- och yrkeshögskolans utbildningar fortsätter att bli fler och utformas för att möta det kompetensbehov som landets arbetsplatser har. Det är vidare viktigt att Yrkesvux i större utsträckning utför omskolningsinsatser - t.ex. för människor med en examen från teoretisk gymnasieutbildning som ser en framtid inom ett bristyrke.

Högskolan måste få tydliga uppdrag att medverka till omställning och främja arbetslivets kompetensförsörjning. Det skulle möjliggöra en mer ambitiös styrning av resurser för att främja utbildningsutbud, stärka fler utbildningars kontakter med arbetslivet och underlätta att studiestöden utformas för att nå människor med vidareutbildnings- eller omställningsbehov.

Sammantaget finns det stor potential i kombinationen av en arbetsmarknadsvänlig regering och en arbetsmarknadspolitik som ger större manöverutrymme att kunna möta omställnings-, matchnings- och kompetensförsörjningsbehov. I denna motion har vi lyft fram några områden för att utveckla manöverutrymmet.

Partikongressen föreslås besluta:

A211:1 att Socialdemokraterna verkar för en ökad flexibilitet i arbetsmarknadspolitiken i syfte att erbjuda individanpassade aktiva insatser utformade för att möta arbetsplatsernas faktiska kompetensbehov

A211:2 att Socialdemokraterna verkar för en ökad flexibilitet i arbetsmarknadspolitiken i syfte att uppnå större anpassning till lokala och regionala behov

A211:3 att Socialdemokraterna verkar för att Sverige bygger upp ett system med strukturer och uthållig nationell finansiering av yrkes- och branschvalidering av faktiska kunskaper och färdigheter

A211:4 att Socialdemokraterna verkar för att utveckla utbildningspolitikens roll för omställning och kompetensförsörjningen i arbetslivet, genom att: - Stärka tillgången till yrkesinriktad arbetsmarknadsutbildning - Stärka tillgången till yrkeshögskole- och

Yrkesvuxutbildningar som möter arbetslivets behov av kompetens, och som i ökad utsträckning fungerat som omskolningsinsats inom bristyrken - Stärka högskolans och universitetens roll för omställning

IF Metalls S-fackklubb
Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A212

GÄVLE ARBETAREKOMMUN

Arbetsmiljö

I vårt partiprogram står det att vi arbetar för att stärka arbetsmiljöarbetet och satsar bland annat på arbetslivsforskning. Fram till den 30 juni 2007 fanns arbetslivsinstitutet som bland annat bedrev forskning gällande arbetsrätt, kemiska riskfaktorer och psykosociala ohälsa. Deras forskningsarbete var en viktig del av det systematiska arbetsmiljöarbetet samt ett viktigt verktyg för alla skyddsombud. Vi har i partiprogrammet en nollvision när det gäller arbetsplatsolyckor med dödlig utgång. Vår vision borde vara en nollvision angående alla arbetsrelaterade skador och sjukdomar.

Partikongressen föreslås besluta:

A212:1 att partiet inför nollvision inte bara för dödsolyckor utan även för alla arbetsrelaterade arbetsskador, sjukdomar samt psykisk ohälsa

A212:2 att partiet ska arbeta för att återinföra arbetslivsinstitutet eller liknande

Sara Astner, Jasmine Larsson, Tord Wallén
Gävle arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A213

ÖREBRO ARBETAREKOMMUN

Arbetsmiljön är inte till salu

Arbetares ställning i arbetslivet kan enkelt utläsas av hur stor andel av de värden som produceras man får ta del av. Men produktionen av dessa värden betalar man alltför ofta ett högt pris för i form av brister i arbetsmiljön. När arbetsgivare söker pressa kostnader är det inte bara löner som får stå tillbaka, utan också löntagares säkerhet och hälsa.

Att produktionen effektiviseras, så att mer kan produceras till en lägre kostnad, är något i grunden positivt. Det kan ske genom teknisk och organisatorisk utveckling, genom kompetensutveckling för de anställda. Precis som det aldrig får ske genom att man går under den lägsta normerade lönenivån för branschen får det heller inte ske genom att de anställda utsätts för fara. Arbetsmiljön är inte förhandlingsbar. För att denna gräns ska kunna upprätthållas krävs både att facket, genom sina skyddsombud, och att staten, genom Arbetsmiljöverket och rättssystemet, gör sin del.

Partikongressen föreslås besluta:

A213:1 att Socialdemokraterna ska verka för att anslagen till den regionala skyddsombudsverksamheten ökas

Per Lilja Handels s-förening
Örebro arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A214

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Arbetsskadeförsäkringen

Som det ser ut i dagsläget får många av LO:s medlemmar inte sina arbetssjukdomar godkända.

En av anledningarna till att man inte uppfyller kraven för LAF, som vi ser det är att försäkringskassan omorganiserats och att arbetsskadenämnderna förvunnit och därmed finns inte det medborgerliga inflytandet längre.

Högerregeringens förändringar av sjukpenning och sjukersättning har medfört att arbetssjukdomarna inte längre prövas.

Som det ser ut är arbetsskadeanmälningarna i många fall undermåliga vilket kan medföra att försäkringskassan har svårt att fatta rätt beslut.

Försäkringskassan skyldighet är att se till att en exponeringsutredning genomförs. En utredning av vilken skadlighet den försäkrade varit utsatt för och om omfattningen av den är tillräcklig. Bristerna i utredningen ökar andelen avslag och överklagningar.

Den rådgivande kompetensen är dessutom varierande och på intet sätt en garant för rättssäkerhet och lika bedömning. De försäkringsmedicinska rådgivarna är många gånger inte uppdaterade på

kunskapsläget vid olika sjukdomar. De anger som orsak för att avslå en arbetssjukdom degenerativa förändringar. Det saknas dock en klar relation mellan de degenerativa processerna och värk i rygg enligt vetenskap och beprövad erfarenhet. Trots det använder försäkringsmedicinska rådgivarna degenerativa förändringar som argument och i sitt yttrande så accepteras inte arbetsskadesjukdomar.

Detta är förvånansvärt speciellt eftersom degenerativa förändringar i ländryggen inte har någon koppling till besvärsbilden enligt SBU-AFA:s rapport och ett antal andra rapporter.

Bedömningen om en skada är en arbetsskada eller inte påverkas av omständigheterna och bevismöjligheterna i det enskilda fallet samt av de medicinska kunskaperna på området.

I grunden handlar det om att peka ut en eller flera tänkbara orsaker till den skada som inträffat och att därefter visa på ett konkret samband mellan orsak och skadan så kallat orsakssamband. Orsaken måste också kunna relateras till arbetet.

Bedömningen om det föreligger skadlig inverkan i arbetet ska bygga på en vetenskaplig förvärvad medicinsk grund. Dock krävs inte full vetenskaplig bevisning, utan även skador som på goda medicinska grunder kan ha sitt ursprung i faktorer i arbetsmiljön, ska kunna omfattas av arbetsskadeförsäkringen.

Eftersom försäkringen är eftersatt så föreligger en enorm rättsosäkerhet. Det är för många yrkesgrupper som det saknas vetenskaplig bedömning och koncensus på.

Yrken som företrädesvis innehas av kvinnor, och en snäv tolkning av den forskning som idag finns leder till osakliga skillnader i besluten mellan kvinnor och män.

Försäkringskassan hanterar även begreppet ”varaktighet” på ett felaktigt sätt. När en nedsättning av arbetsförmågan antas bestå i ett år ska kassan pröva livräntan. Allt för ofta görs inte det då man menar att kravet på varaktighet inte har uppnåtts.

För att få en arbetsskadeförsäkring som är mera rättvis krävs en återgång till omvänd bevisföring, vilket också är arbetsskadekommissionens förslag, däremot inte socialförsäkringsutredningens.

Partikongressen föreslås besluta:

A214:1 att omvänd bevisföring i lagen om arbetsskadeförsäkring återinförs

A214:2 att arbetsskadenämnderna återinförs

IF Metall Södra Västerbotten S-förening
Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A215

SÖLVESBORGS ARBETAREKOMMUN

Arbetsskadeförsäkringen (LAF)

I Sverige har vi haft ett heltäckande ekonomiskt skydd när vi drabbats av sjukdomar och olycksfall orsakat av arbetet. Detta skydd fungerar bra för många drabbade fram till den borgerliga regeringens kapning av arbetsskadeförsäkringen från 1992.

En bevisregel som gör det näst intill omöjligt att få en arbetssjukdom godkänd som arbetsskada, det är den sjuke som skall bevisa att sjukdomen är av hög grad och sannolikhet orsakad av arbetet.

Efter detta så har väldigt många främst från LO-kollektivet gjort stora inkomstförluster, då de drabbats av sjukdom orsakade av arbetet.

Självklart måste målet vara att inga människor skall drabbas av ohälsa på grund av sina arbetsuppgifter, men detta går inte att lösa genom att minska ersättningarna till de som drabbats av ohälsa genom arbetet.

”Under LO-kongressen 2000 talade vår stadsminister Göran Persson om hur viktigt och rättvist det är att förbättra arbetsskadeförsäkringen. Det är tid att göra det nu och vi har råd med det och att de som har fått sina arbetsskador godkända ska få en rimlig ersättning framöver”.

Partikongressen föreslås besluta:

A215:1 att arbetsskadesjukpenningen införs från första dagen

A215:2 att karensdagen tas bort vid arbetssjukdomar och olycksfall

Christer Skoog, Lennart Johansson
Sölvesborgs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A216

RONNEBY ARBETAREKOMMUN

Arbetsskadeförsäkringen (LAF)

I Sverige har vi haft ett heltäckande ekonomiskt skydd när vi drabbats av sjukdomar och olycksfall orsakat av arbetet. Detta skydd fungerar bra för många drabbade fram till den borgerliga regeringens kapning av arbetsskadeförsäkringen från 1992.

En bevisregel som gör det näst intill omöjligt att få en arbetssjukdom godkänd som arbetsskada, det är den sjuke som skall bevisa att sjukdomen är av hög grad och sannolikhet orsakad av arbetet.

Efter detta så har väldigt många främst från LO-kollektivet gjort stora inkomstförluster, då de drabbats av sjukdom orsakade av arbetet.

Självklart måste målet vara att inga människor skall drabbas av ohälsa på grund av sina arbetsuppgifter, men detta går inte att lösa genom att minska ersättningarna till de som drabbats av ohälsa genom arbetet.

”Under LO-kongressen 2000 talade vår stadsminister Göran Persson om hur viktigt och rättvist det är att förbättra arbetsskadeförsäkringen. Det är tid att göra det nu och vi har råd med det och att de som har fått sina arbetsskador godkända ska få en rimlig ersättning framöver”.

Partikongressen föreslås besluta:

A216:1 att bevisreglerna ändras vid arbetssjukdom, så att de som drabbats får full ersättning för sin skada

A216:2 att arbetsskadesjukpenningen införs från första dagen

A216:3 att karensdagen tas bort vid arbetssjukdomar och olycksfall

Annette Rydell
Ronneby arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A217

UMEÅ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Arbetstagarnas trygghet får aldrig kompromissas bort i samband med offentliga upphandlingar

Syftet med denna motion är att trygga arbetstagarnas anställningstrygghet i samband med offentliga upphandlingar – I vart fall i alla sammanhang där Socialdemokraterna ingår i den styrande majoriteten.

Det måste bli ordning och reda och större kravställande vad gäller arbetstagarnas anställningstrygghet och arbetssituation i samband med offentliga upphandlingar. Arbetstagarnas trygghet ska aldrig kompromissas bort till förmån för högre vinst för utföraren och/eller lägre pris för beställaren.

I dagsläget leder konkurrensutsättning och upphandling av offentlig verksamhet nästan undantagslöst till försämringar och förlorad trygghet för arbetstagarna. Exempel på sådana försämringar är provanställningar, visstidsanställningar, deltidsanställningar, delade turer och vistelse på jobbet utan betalning i form av obetalda raster.

Denna trend måste brytas och det är mot denna bakgrund motionen är skriven och utformad. Med dessa enkla och självklara förändringar i upphandlingsunderlagen skapar vi en situation där anställningstryggheten alltid sätts i första rummet. Det är den sortens politik jag som Socialdemokrat kallar den svenska samhällsmodellen. Jag vill därför att partikongressen beslutar att vi i vårt partiprogram antar följande skrivning avseende upphandlingar:

Partikongressen föreslås besluta:

A217:1 att tillsvidareanställning på heltid ska vara norm för alla anställda inom upphandlad offentlig verksamhet och att deltid bara tillåts på arbetstagarens eget initiativ

A217:2 att personalen alltid ska följa med till den nya entreprenören i samband med entreprenörsbyten föranledda av offentlig upphandling

A217:3 att partiet antar en skrivning som innebär att delade turer inte får förekomma annat än om synnerliga och goda skäl till detta kan anföras

A217:4 att partiet antar en skrivning som innebär att all tid en arbetstagare vistas på sin arbetsplats ska vara betald tid jämte 1 timmes rast för mat- och fikaraster

A217:5 att eventuell visstids och/eller timtidsanställd personal som kvarstår i verksamheten alltid får tillgodoräkna den LAS-tid de upparbetat hos föregående entreprenör

Anders Forss, Ersboda Socialdemokratiska förening
Umeå arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A218

MOTALA ARBETAREKOMMUN

Arbetstid

År 1919 infördes åtta timmars arbetsdag i Sverige. Året därpå 1920 kom 48 timmarsveckan. Vi fick vänta ända fram till 1970 innan vi fick 40 timmars arbetsvecka. Arbetstidslagen som begränsar arbetstagarnas rätt att kräva längre och fler arbetsdagar är utformad som en skyddslag men den kompletteras även av andra lagar som garanterar att man ska kunna kombinera arbete, barn och familj.

Starkt styrda och hårt slimmade organisationer med löpande band är tyvärr högsta mode inom arbetslivet idag. Dessa arbetsplatser präglas idag av maximalt resursutnyttjande inte minst när det gäller personalen. Arbetet utförs ofta under stark tidspress och stress vilket sliter på de anställda såväl psykiskt som fysiskt. Det är därför av stor betydelse att de anställda får tillräckligt möjlighet till återhämtning mellan arbetspassen.

För att vi ska få friskare samhälle i framtiden borde vi titta på en annan arbetstid per veckan eftersom det är sedan 70 talet var det sista ändringen. Ska vi sikta mot framtiden och ska få flera att dela på bördan så tycker jag att det är dags att titta på 35 timmars veckoarbetstid. Folk kommer att må bättre få mer tid med familj och sjukskrivningar kommer att minska.

Detta är ett steg närmare till målet, som är 30 timmars arbetsvecka.

Partikongressen föreslås besluta:

A218:1 att på alla instanser i samhället verka för införandet av 35 timmars arbetsvecka

Jasmin Cosic
Motala arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A219

STENUNGSUNDS ARBETAREKOMMUN

Arbetstidsförkortning

Sjukskrivningar på grund av psykisk ohälsa ökar i Sverige. Antalet sjukfall, längre än 90 dagar, med en psykiatrisk diagnos har mer än fördubblats mellan 2009 och 2014. Värst drabbade är kvinnor i vård, skola och omsorg mellan 36 och 45 år. En åldersgrupp som tidigare varit underrepresenterad i sjukskrivningsstatistiken. För att förhindra den här utvecklingen krävs riktade förebyggande insatser.

På Svartedalens äldrecentrum i Göteborg har ett försök med sex timmars arbetsdag pågått sedan i februari 2015. Syftet med försöket är att utreda effekterna av kortare arbetstid, bland annat vad gäller hälsa och sjukfrånvaro. Parallellt genomförs en studie på Solängens äldreboende, där personalen fortsatt med åtta timmars arbetsdag. Resultatet är tydligt och entydigt.

Medan sjukfrånvaron sjunkit bland de anställda på Svartedalens äldrecentrum, ser man en markant ökning, både bland Solängens medarbetare och bland Göteborgs kommuns anställda i stort. Forskningsresultaten visar även på positiva effekter med mindre stress, bättre balans mellan fritid och arbete samt piggare, friskare personal som och motionerar mer. Detta är något som även påverkat de boende positivt. Sedan försöket startade anordnar personalen 64 procent fler aktiviteter än det likvärdiga äldreboendet Solängen som forskningsrapporten jämför med.

Konceptet med sex timmars arbetsdag blir populärare. Anledningarna är flera, men framförallt är man på de arbetsplatser där man infört sex timmars arbetsdag övertygad om att gott mående ökar effektiviteten och kvalitén i det jobb man utför. Man tror helt enkelt inte att någon kan vara effektiv i åtta timmar.

Sex timmars arbetsdag uppges även vara ett lyckat rekryteringsargument. I en tid där våra sjukhus tvingas använda dyra lösningar bemanningslösningar för att åtgärda bristen på ordinarie personal med rätt kompetens skulle kortare arbetstid kunna hjälpa sjukhusen till lyckade och långvariga rekryteringar till förmån för både övriga anställda och patienter.

De positiva resultaten från Svartedalens äldrecentrum stärker argumenten för en bredare arbetstidsförkortning inom framförallt vård och omsorgsyrken. Det är en viktig del av skapandet av en modernare, mer hållbar arbetsmarknad, där fler arbetar, samtidigt som de som arbetar kan orka göra det till pensionen. Arbetstidsförkortning är därför en reform för såväl rättvisa, frihet och jämställdhet. Kortare arbetstid med bibehållen lön skulle medföra att kvinnors möjligheter till ekonomisk självständighet ökar, samt färre mer eller mindre ofrivilliga deltidsanställningar på

grund av att man inte orkar eller kan få ihop sin vardag.

Det är över 40 år sedan Sverige kortade normalarbetstiden senast. Sedan dess har världen förändrats och produktiviteten i samhället ökat medan arbetstiden legat på samma nivå. Jag anser att en ny tid kräver ett nytt förhållande till arbetstid, för ett bättre, mer jämställt, rättvist och hållbart arbetsliv.

Partikongressen föreslås besluta:

A219:1 att Regeringen initierar en djupare utredning kring effekter och konsekvenser av arbetstidsförkortning

A219:2 att Regeringen initierar arbetet med att ta fram ett metodstöd för verksamheter som vill införa arbetstidsförkortning som exempelvis en arbetsmiljöåtgärd eller som rekryteringsargument

A219:3 att Regeringen gör det möjligt för verksamheter där särskilt utsatta yrkesgrupper finns, eller där man sett att arbetstidsförkortning kan ha positiva effekter, att söka ekonomiskt stöd för att genomföra exempelvis försök, projekt eller utredningar inom området arbetstidsförkortning

Carin Oleryd
Stenungsunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A220

HALMSTADS ARBETAREKOMMUN

Arbetstidsförkortning för bättre folkhälsa

Sjukskrivningarna i Sverige ökar. Snart beräknas kostnaderna för sjukskrivningar uppgå till över ca 40 miljarder per år och år 2018 till ca 50 miljarder om inget förändras. Sjukskrivningarna innebär även en hög kostnad för arbetsgivarna. En stor del av sjukskrivningarna är psykiskt relaterade framförallt s.k. utmattningssyndrom eller liknande. Det innebär ofta långa sjukskrivningar och lång rehabilitering för att kunna återgå i arbete. För den enskilde får detta i många fall både sociala och ekonomiska konsekvenser.

Arbetstempot och kraven i arbetet har ökat under många år. I en nyligen publicerad undersökning framkommer att pressen i arbetslivet är högst i de nordiska länderna. Alltfler har också idag lång resväg till arbetet. Många som arbetar, inte minst kvinnor, upplever att de inte orkar arbeta heltid utan väljer själv att arbeta deltid vilket får konsekvenser i form av lägre inkomst som senare ger låg pension. För många barn är det också idag långa dagar i förskola och

på fritids med begränsad tid för dagligt umgänge med föräldrarna.

Vi anser att alla ska orka arbeta heltid med full lön. En sänkning av arbetstiden kan vara en möjlighet för att alla ska kunna arbeta heltid med heltidslön utan att bli sjuka eller känna sig tvingade att arbeta deltid för att orka med. Ett antal försök med kortare arbetstid har genomförts i olika branscher som bilindustri, vård/omsorg mm med goda resultat i form av minskade sjukskrivningar.

Under 50-, 60- och 70-talet genomfördes arbetstidsförkortningar i syfte att bl.a. möjliggöra kombination med arbete, sociala åtaganden och en rikare fritid. Nuvarande arbetstid med 40-timmarsvecka var fullt genomförd år 1973 dvs för mer än 40 år sedan. Under dessa 40 år har arbetet förändrats i stor utsträckning och även vår livsstil har förändrats. Det var också vanligt att familjer valde att en arbetade 40 timmar medan den andre parten (oftast kvinnan) arbetade 20-30 timmar per vecka. Det underlättade för att få livspusslet att fungera med barn, äldre familjemedlemmar och fritidsaktiviteter mm. Men det fick också konsekvenser ex i form av svårigheter för den med deltid att få en bra löneutveckling, att göra karriär och, som vi ser idag, i form av att en stor andel kvinnor har låga pensioner. Under många år har vi strävat efter att alla ska kunna arbeta heltid för att få samma förutsättningar på arbetsmarknaden och på sikt en pension man kan leva av.

Då framhålls av vissa att arbetstidsförkortningar har genomförts i vissa branscher avtalsvägen och att detta är en fråga för arbetsmarknadens parter. Så har skett i vissa avtal, men ofta är det så att arbetstidsförkortning via avtalen sker genom mindre löneförhöjning. För yrken med låga löner (ofta kvinnoyrken) är detta oftast inte ett alternativ eftersom det innebär att lönegapet ökar. Det är också ofta i dessa yrken vi finner de mest fysiskt påfrestande arbetena med höga sjukskrivningstal(ex vård/omsorg, lokalvård). Vi S-kvinnor tycker att alla ska ha rätt till kortare arbetstid med heltidslön för att orka arbeta och ha en bra fritid och att den därför ska vara lagstadgad.

Men...framhålls inte ofta att vår totalt arbetade tid behöver öka? Jo, och det kan den göra även med en kortare arbetstid per person! Med färre sjukskrivna och färre arbetslösa kommer vår totalt arbetade tid att öka även med kortare arbetstid per person. Men det blir ju dyrare att producera varor och tjänster om fler måste anställas....? Har vi råd med det...? Ja, genom att kostnaderna för sjukskrivningar minskar för arbetsgivarna och samhället samt genom att kostnaderna för arbetslösa minskar för samhället kan pengar omfördelas.

Alltså:
Vi S-kvinnor i Halmstad föreslår att den lagstadgade arbetstiden successivt minskas för att förbättra folkhälsan och möjliggöra att fler kan arbeta heltid.

Effekter bl.a:

- Bättre folkhälsa med färre sjukskrivna
- Fler i arbete och färre med deltidsarbete
- Mer tid för familjen och rimligare tid för barn i förskola och på fritids samt tid att umgås med äldre släktingar
- Mer tid för en aktiv fritid med ex engagemang i föreningsliv
- På sikt bättre pension för kvinnor
- Minskade kostnader för sjukskrivning och arbetslöshet för samhället
- Ökad jämlikhet mellan olika samhällsgrupper och ökad jämställdhet mellan kvinnor och män
- Invånare som mår bra och kan ägna tid åt arbete, familj, föreningsliv, bildning och fritidsaktiviteter.

Partikongressen föreslås besluta:

A220:1 att verka för att en kortare arbetstid genomförs

S-kvinnor i Halmstad
Halmstads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A221

JÖNKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Arbetsvillkoren i den gemensamma sektorn: Lyssna på vårdupproret!

De 8 åren 2006-2014 med moderatledda privatiseringar i kombination med stora inkomstskattesänkningar har ritat om den välfärdspolitiska kartan för manga människor i vart land. I kommuner, landsting och på nationell nivå har resurser överförts från offentlig sektor till privata plånböcker på en mängd olika sätt. Gemensamt har varit att de karaktäriserats av en med vara ögon sett omvänd fördelningspolitik, tvärtemot de Robin Hoodtankar som ofta väglett socialdemokratins reformer nu såväl som tidigare genom åren.

En av de viktigaste utmaningarna för svensk socialdemokrati idag måste vara att återskapa ett förtroende för och en tillit till det gemensamma projektet, där välfärdspolitiken är central. Att skapa en trovärdig och hållbar tillväxt och välfärd för alla måste bli det alternativ mot vilket moderatledda skattesänkningar ställs. Centralt blir då att visa vad socialdemokratin vill göra istället för att sänka skatter. Här tror vi att ett arbete måste igångsättas med just detta som syfte. Vi ser framför oss en reform som kan utveckla den svenska modellen när det gäller välfärdspolitiska ambitioner, nämligen de gemensamma arbetsplatserna.

Om vi ska vara självkritiska så har vi socialdemokrater inte alltid varit de föredömen som

arbetsgivare som vi har önskat. Många är de, både kvinnor och män, som inte erbjudits heltid på hyggliga villkor, som upplever stress och otillfredsställelse på sitt jobb, som märker hur ekonomins budgetar i kommuner och landsting/regioner stramar åt deras möjligheter att göra ett bra jobb. Vi bör här ta ett initiativ som på allvar kan rubba den negativa bild av våra gemensamt drivna arbetsplatser som finns här och var, och öppna upp för en reell förbättring av framtidens arbetsplatser.

En början till detta är att den S-ledda regeringen bjuder in arbetsgivare och arbetstagare till samtal kring specifikt välfärdens arbetsplatser i framtiden.

Partikongressen föreslås besluta:

A221:1 att socialdemokratiska arbetarepartiets partistyrelse får i uppdrag att verka för att den socialdemokratiskt ledda regeringen inbjuder samtliga relevanta fackförbund inom välfärdssektorns område, såväl LO-förbund, som TCO- och SACO-förbund till trepartssamtal med relevanta delar av SKL:s ledning i syfte att reellt förbättra vår roll som arbetsgivare på de offentligt drivna arbetsplatserna, när det gäller arbetsmiljö, arbetsvillkor, arbetstider samt lönenivåer. Målet bör vara att på ett tydligt sätt bli en bättre arbetsgivare än idag

Socialdemokrater för Tro och Solidaritet i Jönköpings kommun
Jönköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A222

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Avdragsrätt för fackföreningsavgift

Tidigare innan alliansen övertog regeringsmakten hade fackföreningsanslutna begränsad avdragsrätt på sin fack och a-kasseavgift. Samtidigt har företagen och arbetsgivarorganisationerna fortfarande har kvar sin avdragsrätt. Vi anser att en sådan orättvisa måste rättas till.

Partikongressen föreslås besluta:

A222:1 att avdragsrätten för fack- och a-kasseavgift ses över och återinförs

IF Metall Södra Västerbotten S-förening
Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A223

TRELLEBORG ARBETAREKOMMUN

Avdragsrätt för fackföreningsavgift

Den borgerliga regeringen gjorde om a-kassan och avdragsrätten på fackavgiften. Det ledde till ett enormt tapp av medlemmar. Detta har också lett till att många människor missat ersättningarna som de hade haft rätt till som medlemmar i a-kassa och fackförbund.

Partikongressen föreslås besluta:

A223:1 att Socialdemokratiska Arbetarpartiet ska verka för återinförande av avdragsrätten för fackföreningsavgiften

John Thörnlund, Norra S-föreningen i Trelleborg
Trelleborg arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A224

RONNEBY ARBETAREKOMMUN

Avdragsrätten för fackavgift & a-kassa bör återinföras snarast

Avdraget kom till för att skapa rättvisa mellan parterna. Arbetsgivaren hade sedan länge hittat ett sätt att kringgå skatt på den avgift som de betalade till arbetsgivarorganisationerna.

2006 beslutade moderatledda regeringen att ta bort avdragsrätten för fackavgifter.

2007 trädde beslutet i kraft.

25 % avdrag på fackföreningsavgiften och 40 % avdrag på a-kassan.

Det måste finnas argument till att återinföra skatterabatten till arbetslöshetskassor och fackföreningsavgifter.

Arbetsgivaren kunde fortsätta undvika skatt för motsvarande avgifter.

2006 upphörde rättvisan.

Ett bra argument på återinförd avdragsrätt på avgifterna är en likabehandling av parterna på

arbetsmarknaden.

Ett återförande av avdragsrätten skulle också kunna innebära att fler ansluter sig till arbetslöshetsförsäkringen.

För att skapa mer jämvikt mellan parterna och för att höja organisationsgraden bland arbetare yrkar vi

Partikongressen föreslås besluta:

A224:1 att avdragsrätten för fackföreningsavgiften återinförs

Annette Rydell
Ronneby arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A225

SÖLVESBORGS ARBETAREKOMMUN

Avdragsrätten för fackföreningsavgift & a-kassa bör återinföras snarast

Avdraget kom till för att skapa rättvisa mellan parterna. Arbetsgivaren hade sedan länge hittat ett sätt att kringgå skatt på den avgift som de betalade till arbetsgivarorganisationerna.

2006 beslutade moderatledda regeringen att ta bort avdragsrätten för fackavgifter. 2007 trädde beslutet i kraft. 25 % avdrag på fackföreningsavgiften och 40 % avdrag på a-kassan. Det måste finnas argument till att återinföra skatterabatten till arbetslöshetskassor och fackföreningsavgifter. Arbetsgivaren kunde fortsätta undvika skatt för motsvarande avgifter. 2006 upphörde rättvisan.

Ett bra argument på återinförd avdragsrätt på avgifterna är en likabehandling av parterna på arbetsmarknaden. Ett återförande av avdragsrätten skulle också kunna innebära att fler ansluter sig till arbetslöshetsförsäkringen.

Partikongressen föreslås besluta:

A225:1 att avdragsrätten för fackföreningsavgift & a-kassa återinförs

Christer Skoog, Lennart Johansson
Sölvesborgs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A226

STOCKHOLMS ARBETAREKOMMUN

Avskaffa 75-dagarsregeln i A-kassan

I april 2008 införde den borgerliga Alliansen en begränsningsregel inom A-kassan, vilket innebär att man bara kan få deltidsersättning i 75 dagar, istället för de vanliga 300. Enligt Alliansen syftade begränsningsregeln till att fler skulle få heltidsjobb. De menade att arbetsgivare i större utsträckning kommer att erbjuda heltidsjobb, om inte möjligheten till deltidsutfyllnad finns. Detta är dock en omöjlig ekvation, eftersom heltidsjobb saknas inom kultursektorn. Det är en arbetsmarknad som skiljer sig väsentligt från övrig arbetsmarknad, då endast tillfälliga uppdrag erbjuds. Korttids/deltidsanställda känner sig tvingade att tacka nej till arbete för att inte riskera att stämplas ut vid 75 dagar. Regeln är alltså kontraproduktiv - den skulle uppmuntra till arbete, men istället ledde den till det motsatta, nämligen att den uppmuntrar till heltidsarbetslöshet.

En annan effekt är att 75-dagarsregelns omräkningssystem för ersättning kan leda till lönedumpning. Om en arbetslös tar ett uppdrag med ett ”för högt” arvode, räknas den veckan som heltidsarbetad, men en del av arvodet spiller över på nästa vecka. Trots att man då är heltidsarbetslös räknas man som deltidsarbetande och de 75 dagarna räknas ned mot en hotande utförsäkring. För att slippa den effekten måste man alltså begära lägre ersättning än man erbjudits.

Allt frilansande leder till att luckor uppstår mellan deltidsjobben. Tidigare har det gått att fylla ut den tiden med stämplingsdagar. Den möjligheten är borta med den så kallade 75-dagarsregeln. På något sätt måste även kulturarbetare kunna överleva på sitt konstnärliga arbete. De tillfälliga arbetsgivarna betalar inte för luckorna som uppstår mellan jobben.

Lyckas frilansare fylla ut delar av luckorna med s.k. ”brödjobb” inom andra branscher, slår den här regeln till även mot de jobben.

En viktig princip måste vara att det alltid ska löna sig att arbeta, oavsett om det handlar om korta eller varaktiga anställningar, vilket det inte gör idag.

Partikongressen föreslås besluta:

A226:1 att 75-dagarsregeln för deltidsarbetslösa i A-kassan avskaffas

Kulturarbetarnas Socialdemokratiska Förening i Stockholm, KSF
Stockholms Arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A227

STOCKHOLMS ARBETAREKOMMUN

Avskaffa 75-dagarsregeln i A-kassan

I april 2008 införde den borgerliga Alliansen en begränsningsregel inom A-kassan, vilket innebär att man bara kan få deltidsersättning i 75 dagar, istället för de vanliga 300. Enligt Alliansen syftade begränsningsregeln till att fler skulle få heltidsjobb. De menade att arbetsgivare i större utsträckning kommer att erbjuda heltidsjobb, om inte möjligheten till deltidsutfyllnad finns. Detta är dock en omöjlig ekvation, eftersom heltidsjobb saknas inom kultursektorn. Det är en arbetsmarknad som skiljer sig väsentligt från övrig arbetsmarknad, då endast tillfälliga uppdrag erbjuds. Korttids/deltidsanställda känner sig tvingade att tacka nej till arbete för att inte riskera att stämplas ut vid 75 dagar. Regeln är alltså kontraproduktiv - den skulle uppmuntra till arbete, men istället ledde den till det motsatta, nämligen att den uppmuntrar till heltidsarbetslöshet. En annan effekt är att 75-dagarsregelns omräkningssystem för ersättning kan leda till lönedumpning. Om en arbetslös tar ett uppdrag med ett ”för högt” arvode, räknas den veckan som heltidsarbetad, men en del av arvodet spiller över på nästa vecka. Trots att man då är heltidsarbetslös räknas man som deltidsarbetande och de 75 dagarna räknas ned mot en hotande utförsäkring. För att slippa den effekten måste man alltså begära lägre ersättning än man erbjudits. Allt frilansande leder till att luckor uppstår mellan deltidsjobben. Tidigare har det gått att fylla ut den tiden med stämplingsdagar. Den möjligheten är borta med den så kallade 75-dagarsregeln. På något sätt måste även kulturarbetare kunna överleva på sitt konstnärliga arbete. De tillfälliga arbetsgivarna betalar inte för luckorna som uppstår mellan jobben. Lyckas frilansare fylla ut delar av luckorna med s.k. ”brödjobb” inom andra branscher, slår den här regeln till även mot de jobben.

En viktig princip måste vara att det alltid ska löna sig att arbeta, oavsett om det handlar om korta eller varaktiga anställningar, vilket det inte gör idag.

Partikongressen föreslås besluta:

A227:1 att 75-dagarsregeln för deltidsarbetslösa i A-kassan avskaffas

Tanto-Zinken s-förening
Stockholms Arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A228

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN

Avskaffa 75-dagarsregeln i A-kassan

När man är arbetslös och uppbär a-kassa står man till arbetsmarknadens förfogande, vilket är helt rätt. Detta skall även gälla vid deltidsarbetslöshet, vilket innebär att 75-dagarsregeln ska tas bort och att deltidstämpling skall vara möjligt under hela 300 dagarsperioden.

Partikongressen föreslås besluta:

A228:1 att 75-dagarsregeln slopas

IF Metall Östra Blekinge Karlskrona S-förening
Karlskrona arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A229

JÖNKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Avskaffa anställningsformen allmän visstid

Olika typer av visstidsanställningar som staplas på varandra har allt mer blivit norm på arbetsmarknaden. Särskilt utsatta är unga människor, som genom bristen på anställningstrygghet förvägras möjligheten att starta sina vuxna liv. Många unga möts av en arbetsmarknad som blir allt mer otrygg vilket gör det svårare för dem att planera sitt liv och få kontroll och inflytande över sin situation på jobbet.

Det nuvarande systemet är riggat till arbetsgivarnas fördel då facket måste lägga kraft på att förhandla bort visstiden. Låt i stället de arbetsgivare som anser sig behöva anställa på visstid föra fram det i förhandlingarna. Att från politikens sida rätta till det fel Reinfeldt begick när hans regering kraftigt förändrade spelplanen för parterna är viktigt för alla de unga som idag har en otrygg anställning.

En utvecklad svensk modell kan inte innefatta lagstiftad otrygghet för unga arbetstagare. En svensk modell måste innebära trygghet och framtidstro – och det är vår uppgift att realisera.

Partikongressen föreslås besluta:

A229:1 att Socialdemokraterna aktivt verkar för avskaffandet av anställningsformen allmän visstidsanställning ur LAS

Adrian Ericson SSU Vätterbygd
Jönköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A230

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Avskaffande av karensdagar och höjd ersättningsnivå i a-kassan

Det har sedan länge varit ett krav från hela fackföreningsrörelsen att a-kassan ska förbättras genom bland annat högre ersättningsnivåer. De tidigare borgerliga regeringarna har under lång tid försämrat och raserat a-kassan. Nu har det mödosamma arbetet startat med att bygga upp kassan, till det den en gång var. I en dynamisk, öppen ekonomi är en modern a-kassa en central del. Globalisering och ökad internationell konkurrens gör att många jobb försvinner medan andra tillkommer, ofta i nya expanderande branscher. Det är denna dynamik som skapar förutsättningar för ökat välstånd.

En väl fungerande a-kassa är en av nycklarna till att folk ska våga ta risker och pröva nya jobb. Det är väldigt viktigt för att dynamiken i ekonomin ska kunna stärkas.

A-kassan har viktiga uppgifter för både individen, hushållen och samhällsekonomin. Viktigt är att den ska ge inkomsttrygghet vid arbetslöshet. Den som förlorar jobbet ska kunna ägna sig åt jobbsökande och kompetensutveckling istället för att behöva oroa sig över risken att få gå ifrån hus och hem. Försäkringen ska också fungera som en försäkring för individens kunskap och kompetens.

Den socialdemokratiska regeringen har påbörjat arbetet med att förbättra a-kassan och har bland annat höjt ersättningsnivåerna. Det är utmärkt och ligger helt i linje med vallöftena. Men det räcker inte. Vi kan inte avstanna arbetet utan måste gå vidare med att ytterligare höja ersättningsnivåerna så att ersättningen blir 90 procent för 90 procent av löntagarna.

Det är inte den enskildes fel att hen blir arbetslös. Därför ska inte heller skuld eller den ekonomiska bördan läggas på den som ofrivilligt blir uppsagd från sitt jobb. Karensdagarna i a-kassan innebär att man lägger en ekonomisk börda på den som inte själv har valt att hamna i arbetslöshet. Karensdagarna i a-kassan ska därför tas bort.

Partikongressen föreslås besluta:

A230:1 att Sveriges Socialdemokratiska Arbetareparti ska verka för att ersättningsnivåerna i a-kassan höjs till att utgöra 90 procent av inkomsten för 90 procent av löntagarna

A230:2 att Sveriges Socialdemokratiska Arbetareparti ska verka för att karensdagarna vid uppsägning från arbetsgivaren i a-kassan tas bort

Alejandro Caviedes
Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A231

MOTALA ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Avtalspension övriga villkor och förmåner

I våra kollektivavtal finns regleringar om en årlig avsättning till avtalspension SAF-LO. Alla medlemmar får inte ta del av avtalspensionsinsättning, bland annat de som väljer att jobba kvar efter 65 års ålder. För att avtalspensionspremien ska fortsätta att betalas in, krävs en överenskommelse mellan arbetstagare och arbetsgivare, något som många inte känner till. Ingen ska förlora insättningen till avtalspensionen, det ska sättas in automatiskt av arbetsgivaren tills individen har gått i pension.

Partikongressen föreslås besluta:

A231:1 att avtalspensionspremien betalas in av arbetsgivare om man väljer att jobba längre än 65 års ålder eller kompenseras individuellt med motsvarande

A231:2 att de avtalsförsäkringar som gäller fram till 65 års ålder ska gälla om man väljer att jobba länge än 65

A231:3 att all skydd som finns idag fram till 65 års ålder ska det gälla om individen väljer att jobba efter 65 års ålder

Jasmin Cosic
Motala arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A232

SKURUPS ARBETAREKOMMUN

Avveckla bemanningsföretag i skattefinansierade verksamheter

Entreprenöriella människor, - i LO - i fackförbund, i andra föreningar och i politiken; aktiva socialdemokrater - har i över ett hundra år, motionerat till arbetarekommuner, partidistrikts- och partikongresser om att utveckla den generella välfärden från det vi föds och livet ut, som vi med skatter ska finansiera efter förmåga och få del av efter behov.

Självklart har det under flera - om inte alla dessa årtionden - funnits politiker, som har velat ta över makten, dels över fördelningen av samhällets resurser och dels för att tillägna sig vinster från våra skattefinansierade verksamheter. Vilket nu också verkligen har skett. Mycket verksamhet sker i så kallade "privata verksamheter" för våra skattemedel. Något vi i partiet inte alltid är överens om - det så ska vara!

Det är därför mycket olyckligt det har fått växa upp bemanningsföretag, under de sista decennierna, som har fått uppdraget att "klara" av bemanningen i våra skattefinansierade verksamheter. Yrkesgrupper, som är anställda i "privata bemanningsföretag", för att bli slussade ut i de kommunala, de regionala och de "privata" skattefinansierade verksamheterna! Det är enligt mina värderingar riktigt oklokt! Hur engagerad kan en yrkeskvinna eller -man känna sig, som bara få "besöka" en arbetsplats för dagen eller för ett uppdrag? Det kan också konstateras det är den ordinarie yrkesgruppen, som får det tyngsta arbetet. Detta skapar frustration och missnöje!

Det kan aldrig, som ansvarsfull arbetsgivare vara positivt att ha anställda som kommer "på besök", det kan inte vara optimalt eller ens positivt, varken för brukare, vårdtagare, behövande med olika servicebehov eller personal! Det är också kostnadsdrivande. Ex. hyrläkare, -tandläkare, -sjuksköterskor, -undersköterskor, -lärare, -förskollärare, -barnskötare, -lokalvårdare, -socionomer ja listan kan göras lång! Tänk vilken oro det innebär för alla berörda!

Vad skulle vi inte kunna använda de skattemedel, som bemanningsföretagen kapar åt sig i vinster? Kanske hålla budgeten bättre? Hur positivt kan det inte vara att ha ett bemanningsföretag i egen regi? I varje kommun eller region, ha fast anställda personer, som är innovativa, som är kreativa och kanske inte har behov av att vara stationära på en och samma arbetsplats? Personer som kan vistas på flera arbetsplatser, men vara fast anställda. Alla undersökningar visar trots allt, de flesta vill vara tillsvidareanställd.

Partikongressen föreslås besluta:

A232:1 att snabbt arbetar fram ett förslag som i syfte att avveckla privata bemanningsföretag som hyr ut personal i alla våra skattefinansierade verksamheter

Anncristin Svensson
Skurups arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A233

LJUNGBY ARBETAREKOMMUN

Begränsa antalet inhyrda i företag

När ett företag får ett tillfälligt höjning av orderingången tar man oftast hjälp av bemanningsföretag för att möta efterfrågan och för att kunna hålla tider för leverans. Men i många fall består den höjda orderingången och de som arbetar via bemanningsföretag får oftast arbeta på företag i flera år utan att bli anställda och även om tanken med bemanningsföretag är att endast användas för kortvariga produktionstoppar, sjukdomar och semestrar.

En anställning i bemanningsföretag anses som otryggt där man ena dagen är hos en arbetsgivare för att sedan vara hos en annan dagen efter. Dessutom så kan en anställd tvingas åka långa sträckor till arbetet. Det svenska bemanningsavtalet ger inte den anställde tillräckligt skydd när det gäller psykisk hälsa men även fysisk då de löper mycket större risk att drabbas av arbetsrelaterade olyckor. Detta för att arbetsgivaren inte engagera sig tillräckligt och ge den anställde rätt information kring arbetsmiljön på arbetsplatsen.

Partikongressen föreslås besluta:

A233:1 att Socialdemokraterna utreder möjligheten att begränsa antalet inhyrda i ett företag

Matija Rafaj
Ljungby arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A234

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Bekämpa arbetssjukdomarna

Arbetsmiljöverkets arbetsskadestatistik för 2015 visar att arbetssjukdomar ökar för sjätte året i rad och är vanligare bland kvinnor än bland män. Sjukdomar på grund av sociala och organisatoriska orsaker i arbetet ökar allra mest. Hela 83 procent bland kvinnor och 60 procent bland män sedan 2011.

Varje år möts vi av siffror på det här området som bara stiger. När dagens anorektiska arbetsorganisationer ställer allt högre krav på oss individer så minskar vår tolerans att hantera vardagens stresspåslag. När barnen blir sjuka eller partnern förlorar jobbet så kan vi hamna i situationer som blir omöjliga att hantera. Den klassiska arbetssjukdomen belastningsskador ligger även den fortsatt högt i statistiken. Många av dem är orsakade av just stress, men blir klassificerade fel. Det är till exempel lätt att stämpla någon med trasig nacke som belastningsskadad, när i själva verket en ohållbar arbetsbörda är roten till det onda. Stress och konflikter på arbetsplatsen kan lätt ge upphov till sjukdomssymptom.

Regeringen har i sin nationella arbetsmiljöstrategi antagit en nollvision mot dödsolyckor på jobbet. Detta är en stor framgång för arbetarkollektivet som står för majoriteten av dödsolyckorna. Det finns dock ett mörkertal som inte får tillräckligt uppmärksamhet. Det gäller de som dör av sjukdomar de fått på grund av jobbet. Det gäller även dem som på grund av psykisk stress väljer att avsluta sina liv.

Partikongressen föreslås besluta:

A234:1 att Socialdemokraterna verkar för att Arbetsmiljöverket får i uppgift att undersöka kopplingen mellan belastningsskador och psykosociala arbetsskador

A234:2 att Socialdemokraterna verkar för att Arbetsmiljöverket får i uppdrag att undersöka möjligheterna att ta fram statistik över hur många som varje år omkommer på grund av arbetssjukdomar

A234:3 att Socialdemokraterna verkar för att regeringen antar en nollvision mot döden på jobbet, oavsett om det är en arbetsolycka eller en arbetssjukdom

IF Metall Södra Västerbotten S-förening
Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A235

LULEÅ ARBETAREKOMMUN

Bekämpa arbetssjukdomarna

Arbetsmiljöverkets arbetsskadestatistik för 2015 visar att arbetssjukdomar ökar för sjätte året i rad och är vanligare bland kvinnor än bland män. Sjukdomar på grund av sociala och organisatoriska orsaker i arbetet ökar allra mest. Hela 83 procent bland kvinnor och 60 procent bland män sedan 2011.

Varje år möts vi av siffror på det här området som bara stiger. När dagens anorektiska arbetsorganisationer ställer allt högre krav på oss individer så minskar vår tolerans att hantera vardagens stresspåslag. När barnen blir sjuka eller partnern förlorar jobbet så kan vi hamna i situationer som blir omöjliga att hantera.

Den klassiska arbetssjukdomen belastningsskador ligger även den fortsatt högt i statistiken. Många av dem är orsakade av just stress, men blir klassificerade fel. Det är till exempel lätt att stämpla någon med trasig nacke som belastningsskadad, när i själva verket en ohållbar arbetsbörda är roten till det onda. Stress och konflikter på arbetsplatsen kan lätt ge upphov till sjukdomssymptom.

Regeringen har i sin nationella arbetsmiljöstrategi antagit en nollvision mot dödsolyckor på jobbet. Detta är en stor framgång för arbetarkollektivet som står för majoriteten av dödsolyckorna. Det finns dock ett mörkertal som inte får tillräckligt uppmärksamhet. Det gäller de som dör av sjukdomar de fått på grund av jobbet. Det gäller även dem som på grund av psykisk stress väljer att avsluta sina liv.

Partikongressen föreslås besluta:

A235:1 att socialdemokraterna verkar för att Arbetsmiljöverket får i uppgift att undersöka kopplingen mellan belastningsskador och psykosociala arbetsskador

A235:2 att socialdemokraterna verkar för att Arbetsmiljöverket får i uppdrag att undersöka möjligheterna att ta fram statistik över hur många som varje år omkommer på grund av arbetssjukdomar

A235:3 att socialdemokraterna verkar för att regeringen antar en nollvision mot döden på jobbet, oavsett om det är en arbetsolycka eller en arbetssjukdom

Metalls (S)-fackklubbar i Luleå
Luleå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A236

AVESTA ARBETAREKOMMUN

Bekämpa arbetssjukdomarna

Arbetsmiljöverkets arbetsskadestatistik för 2015 visar att arbetssjukdomar ökar för sjätte året i rad och är vanligare bland kvinnor än bland män. Sjukdomar på grund av sociala och organisatoriska orsaker i arbetet ökar allra mest. Hela 83 procent bland kvinnor och 60 procent bland män sedan 2011.

Varje år möts vi av siffror på det här området som bara stiger. När dagens slimmade arbetsorganisationer ställer allt högre krav på oss individer så minskar vår tolerans att hantera vardagens stresspåslag. När barnen blir sjuka eller partnern förlorar jobbet så kan vi hamna i situationer som blir omöjliga att hantera.

Den klassiska arbetssjukdomen belastningsskador ligger även den fortsatt högt i statistiken. Många av dem är orsakade av just stress, men blir klassificerade fel. Det är till exempel lätt att stämpla någon med trasig nacke som belastningsskadad, när i själva verket en ohållbar arbetsbörda är roten till det onda. Stress och konflikter på arbetsplatsen kan lätt ge upphov till sjukdomssymptom.

Regeringen har i sin nationella arbetsmiljöstrategi antagit en nollvision mot dödsolyckor på jobbet. Detta är en stor framgång för arbetarkollektivet som står för majoriteten av dödsolyckorna. Det finns dock ett mörkertal som inte får tillräckligt uppmärksamhet. Det gäller de som dör av sjukdomar de fått på grund av jobbet. Det gäller även dem som på grund av psykisk stress väljer att avsluta sina liv.

Partikongressen föreslås besluta:

A236:1 att Socialdemokraterna verkar för att Arbetsmiljöverket får i uppgift att undersöka kopplingen mellan belastningsskador och psykosociala arbetsskador

A236:2 att Socialdemokraterna verkar för att Arbetsmiljöverket får i uppdrag att undersöka möjligheterna att ta fram statistik över hur många som varje år omkommer på grund av arbetssjukdomar

A236:3 att Socialdemokraterna verkar för att regeringen antar en nollvision mot döden på jobbet, oavsett om det är en arbetsolycka eller en arbetssjukdom

Stefan Palm / IF Metalls S-fackklubb, Avesta
Avesta arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A237

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Bekämpa arbetssjukdomarna

Arbetsmiljöverkets arbetsskadestatistik för 2015 visar att arbetssjukdomar ökar för sjätte året i rad och är vanligare bland kvinnor än bland män. Sjukdomar på grund av sociala och organisatoriska orsaker i arbetet ökar allra mest. Hela 83 procent bland kvinnor och 60 procent bland män sedan 2011. Varje år möts vi av siffror på det här området som bara stiger. När dagens anorektiska arbetsorganisationer ställer allt högre krav på oss individer så minskar vår tolerans att hantera vardagens stresspåslag. När barnen blir sjuka eller partnern förlorar jobbet så kan vi hamna i situationer som blir omöjliga att hantera.

Den klassiska arbetssjukdomen belastningsskador ligger även den fortsatt högt i statistiken. Många av dem är orsakade av just stress, men blir klassificerade fel. Det är till exempel lätt att stämpla någon med trasig nacke som belastningsskadad, när i själva verket en ohållbar arbetsbörda är roten till det onda. Stress och konflikter på arbetsplatsen kan lätt ge upphov till sjukdomssymptom.

Regeringen har i sin nationella arbetsmiljöstrategi antagit en nollvision mot dödsolyckor på jobbet. Detta är en stor framgång för arbetarkollektivet som står för majoriteten av dödsolyckorna. Det finns dock ett mörkertal som inte får tillräckligt uppmärksamhet. Det gäller de som dör av sjukdomar de fått på grund av jobbet. Det gäller även dem som på grund av psykisk stress väljer att avsluta sina liv.

Partikongressen föreslås besluta:

A237:1 att Socialdemokraterna verkar för att Arbetsmiljöverket får i uppgift att undersöka kopplingen mellan belastningsskador och psykosociala arbetsskador

A237:2 att Socialdemokraterna verkar för att Arbetsmiljöverket får i uppdrag att undersöka möjligheterna att ta fram statistik över hur många som varje år omkommer på grund av arbetssjukdomar

A237:3 att Socialdemokraterna verkar för att regeringen antar en nollvision mot döden på jobbet, oavsett om det är en arbetsolycka eller en arbetssjukdom

Malmö arbetarekommuns styrelse
Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A238

DALARNAS PARTIDISTRIKT

Bemanningsföretag

För att den svenska modellen ska kunna utvecklas på samma sätt som den utvecklats de senaste 80 åren så krävs starkt fackligt engagemang på arbetsplatserna. Då svensk arbetsmarknad de senaste 20-åren förändrats till följd av tillåtande av privata arbetsförmedlingar, bemanningsföretag och återinförande av MBL 38-40 så har den egna bemanningen på olika arbetsplatser minskat trots att företagens omsättningar och orderstockar ökat.

Med andra ord så har arbetsmarknaden inte minskat utan den har förändrats. Det arbete som förr utfördes av ”egna anställda” kan i dag utföras till 50 % av egna anställda samtidigt som resten av arbetet är utsålt till underentreprenörer och bemanningsföretag.

En konsekvens av detta är att en arbetsplats som en gång i tiden varit tillräckligt stor för att sysselsätta egen fackklubb och ett flertal skyddsombud idag inte kan motivera en facklig organisation i den omfattningen längre. På mindre företag så har de fackliga organisationerna svårt att organisera medlemmar då de som är anställda där kanske fått sitt arbete sedan deras gamla arbetsplats drabbats av driftsinskränkningar.

På det sättet som den ekonomiska världen utvecklats de senaste decennierna så har hushållen allt större skuldsättning och konsekvenserna av att ha en osäker anställning eller att stå utanför arbetsmarknaden är större nu än för 20-30 år sedan. För att förhindra fortsatt förfall av den svenska modellen så krävs regleringar i användandet av bemanningsföretag och andelen utsålda arbeten.

Partikongressen föreslås besluta:

A238:1 att Socialdemokratiska Arbetarepartiet arbetar aktivt för att reglera så att användandet av bemanningsföretag och underentreprenörer begränsas i förhållande till egen personalstyrka

Byggnads GävleDala
Dalarnas partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A239

HALLANDS PARTIDISTRIKT

Bort från otrygga anställningar och höga sjuktal

Vård och omsorg sysselsätter flest svenskar. Det är också de branscher där sjukskrivningarna är som flest enligt Försäkringskassan, som identifierar stress och psykisk ohälsa som de största orsakerna till sjukskrivningar. Framförallt ökar det för kvinnor inom offentlig sektor. Sjukfallen är en tydlig signal på brister i vård- och omsorgspersonalens arbetsmiljö. Förutom lidande för personalen själva skapar sjukfallen extra kostnader för kommuner och regioner och instabilitet för vårdtagarna. Med dålig arbetsmiljö är det svårt att rekrytera personal vilket är ett problem i och med att kompetensförsörjning redan är en av vårdens största utmaningar.

Omkring 30 % av anställningarna inom offentlig sektor är så kallade otrygga anställningar. Ett känt exempel är sms-anställningar som innebär att personer blir utlämnade till att vara en av de som inom 15 sekunder ska svara på ett erbjudande om arbetspass. Metoden används istället för en fast anställning och blir allt mer populärt men går direkt emot det vi känner igen som den svenska modellen.

Under flera år har otrygga anställningar, sjukskrivningar, deltidsanställningar, delade turer och dålig arbetsmiljö blivit ett allt större problem inom arbetsmarknaden. Inte minst när det gäller offentligt finansierad arbetsmarknad. Det handlar både om att direkt bryta mot arbetsmiljölagen och övrig arbetsrätt samt att utnyttja de kryphål som finns på bekostnad av de anställda och i förlängningen den svenska välfärden.

Det vi ser riskerar att bli cementerat som den nya svenska arbetsmarknaden. Vi som parti är de enda som kan motverka det och vända utvecklingen inom offentligt finansierad verksamhet.

Partikongressen föreslås besluta:

A239:1 att partikongressen ger regering och riksdagsgrupp i uppdrag att genomföra åtgärder som förhindrar otrygga anställningar och höga sjuktal i offentligt finansierad välfärd

Hallands partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A240

YSTADS ARBETAREKOMMUN

Borttagande av anställningsformen ”allmän visstid”

Något som är ett stort problem idag på den svenska arbetsmarknaden är att alltför många har otrygga anställningar där anställningsformen ”allmän visstid” är den främsta orsaken till detta. Till skillnad från vikariat då man ersätter någon som är frånvarande för t.ex. föräldraledighet behöver arbetsgivaren inte specificera varför någon ska s.k. allmän visstid. Anställningsformen ger arbetsgivaren möjlighet att anställa på lösa grunder i korta perioder direkt efterföljande av varandra. I kombination med t.ex. vikariat så kan en anställd ha osäker anställning i flera år vilket är klart hämmande för arbetstagarens utveckling i livet.

Partikongressen föreslås besluta:

A240:1 att allmän visstid ska tas bort som anställningsform

Mårten Mårtensson
Ystads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A241

YSTADS ARBETAREKOMMUN

Borttagande av delade turer i arbetslivet

I arbetstidslagstiftningen (1982;660) finns flera klargöranden om hur arbetstiden kan och ska förläggas. Till detta finns det kollektivavtal som förhandlas fram mellan arbetsmarknadens parter. I kollektivavtalen inom flera områden finns det skrivningar om att s.k. delade turer inte ska få förekomma. Dock är det inte så inom alla avtalsområden och där kan arbetsgivare använda delade turer schemaläggning vilket medför att arbetstagaren kan få 3 timmars arbetstid på förmiddagen och 3 timmars arbetstid på kvällen. Det gör att arbetstagarens förmåga att planera sitt liv minskar med sänkt livskvalitet som följd.

Partikongressen föreslås besluta:

A241:1 att möjligheterna för delade turer ska tas bort

Mårten Mårtensson, Malin Henningsson
Ystads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A242

KARLSHAMNS ARBETAREKOMMUN

Borttagning av Allmän visstid i LAS

Att ha en otrygg och kort anställning gör att många mår dåligt. Man får inga lån, kan ej skaffa sig en bostad eller planera sitt liv i övrigt.

Partikongressen föreslås besluta:

A242:1 att Socialdemokraterna verkar för slopa allmän visstid som en anställningsform och verkar för trygga jobb med rättighet att få en heltidsanställning

Gunilla Dahlbom, Handels s-förening Karlshamn-Olofström-Sölvesborg
Karlshamns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A243

VÄRNAMO ARBETAREKOMMUN

Certifiering av arbetsmiljön

På grund av den förra borgerliga regeringens syn på arbetsmiljöfrågor märker vi hur dessa frågor har tappats bort. Under de senaste 10 åren har det skett närmare 300 000 allvarliga olyckor på arbetsplatser runt om i landet, och en säker arbetsmiljö idag är allt annat än självklar.

Vi behöver olika incitament för att åter få dessa, för arbetarna och för hela samhället, så viktiga frågor på bordet igen. Ett sätt är att de företag som prioriterar en bra arbetsmiljö får en certifiering som visar att man ser detta som en viktig del i företaget. Fokus ska här ligga på arbetstagarens arbetsmiljö. Uppföljning ska ske på samma sätt varje år som det som gäller för de olika ISO systemen. Företag som är villiga att satsa på denna typ certifiering skulle kunna erbjudas någon form av ”morot”.

Partikongressen föreslås besluta:

A243:1 att verka för att ett nationellt certifieringssystem skapa och införs för arbetsmiljöarbete

S-föreningen IF Metallarna, Värnamo
Värnamo arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A244

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Den svenska modellen haltar

Den 1 juli 1992 tog regeringen Bildt och dåvarande borgerliga riksdags-majoritet bort det statsbidrag som sedan 1983 - efter socialdemokratisk seger i valet 1982 - utbetalats till fackliga intresseorganisationers utbildningsverksamhet om avtal och lagar som reglerar förhållandet mellan arbetsgivare och anställda på svensk arbetsmarknad. Bidraget utgjorde en motvikt mot arbetsgivarnas möjligheter att finansiera utbildning som en kostnad för företagens verksamhet, d.v.s. med obeskattade medel. Sedan 1992 har företag och arbetsgivarorganisationer fortsatt att bedriva utbildning och information för obeskattade pengar eftersom kostnaderna är en del av företagens utgifter för verksamheten. Samtidigt har våra fackliga organisationer, som har i uppgift att hävda de anställdas intressen, fått bekosta all utbildning och information genom medlemmarnas avgifter. De betalas av beskattade medel.

Det säger sig självt att denna olikhet - och ojämlikhet - i förutsättningar medverkat till att företagsledningars och bolagsstyrelsers makt och inflytande i arbetslivet förstärkts. Detta i tider då globaliserad ekonomi, vårt lands medlemskap i EU, uthyrning av arbetskraft och tidvis hög arbetslöshet medfört att vi nu har en arbetsmarknad som mer och mer dikteras av kapitalets makt.

För en socialdemokratisk riksdagsgrupp och regering är det en mycket viktig angelägenhet att återskapa ett mer jämställt förhållande mellan arbetsmarknadens parter, då det gäller möjligheten att bekosta utbildning som gäller partsförhållanden, både det som överenskommits genom förhandlingar och det som finns angivet i lagar och förordningar.

Detta är en fråga om rättvisa mellan parter på arbetsmarknaden!

Partikongressen föreslås besluta:

A244:1 att om en hemställan till våra företrädare i riksdagsgrupp och regering att åter införa statsbidrag till fackliga organisationers utbildning om arbetsmarknads-, ekonomi- och samhällsfrågor av den typ och omfattning som gällde åren 1983-1992 till dess de av "statsfinansiella skäl" drogs in av höger-regeringen Bildt

Byggnads Umeå
Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A245

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Den svenska modellen haltar

Den 1 juli 1992 tog regeringen Bildt och dåvarande borgerliga riksdags-majoritet bort det statsbidrag som sedan 1983 - efter socialdemokratisk seger i valet 1982 - utbetalats till fackliga intresseorganisationers utbildningsverksamhet om avtal och lagar som reglerar förhållandet mellan arbetsgivare och anställda på svensk arbetsmarknad. Bidraget utgjorde en motvikt mot arbetsgivarnas möjligheter att finansiera utbildning som en delkostnad för företagens verksamhet, dvs med obeskattade medel.

Sedan 1992 har företag och arbetsgivarorganisationer fortsatt att bedriva utbildning och information för obeskattade pengar eftersom kostnaderna är en del av företagens utgifter för verksamheten. Samtidigt har våra fackliga organisationer, som har i uppgift att hävda de anställdas intressen, fått bekosta all utbildning och information genom medlemmarnas avgifter. De betalas av beskattade medel. Det säger sig självt att denna olikhet och ojämlikhet i förutsättningar medverkat till att företagsledningars och bolagsstyrelsers makt och inflytande i arbetslivet förstärkts. Detta i tider då globaliserad ekonomi, vårt lands medlemskap i EU, uthyrning av arbetskraft och tidvis hög arbetslöshet medfört att vi nu har en arbetsmarknad som mer och mer dikteras av kapitalets makt.

För en socialdemokratisk riksdagsgrupp och regering är det en mycket viktig angelägenhet att återskapa ett mer jämställt förhållande mellan arbetsmarknadens parter, då det gäller möjligheten att bekosta utbildning som gäller partsförhållanden, både det som överenskommits genom förhandlingar och det som finns angivet i lagar och förordningar.

Detta är en fråga om rättvisa mellan parter på arbetsmarknaden!

Partikongressen föreslås besluta:

A245:1 att åter införa statsbidrag till fackliga organisationers utbildning om arbetsmarknads-, ekonomi- och samhällsfrågor av den typ och omfattning som gällde åren 1983-1992 fram till dess de av "statsfinansiella skäl" drogs in av regeringen Bildt

Fackliga Samhällsbyggarna Socialdemokratisk förening
Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A246

UDDEVALLA ARBETAREKOMMUN

Den svenska modellen haltar

Den 1 juli 1992 tog regeringen Bildt och dåvarande borgerliga riksdagsmajoritet bort det statsbidrag som sedan 1983 - efter socialdemokratisk seger i valet 1982 - utbetalats till fackliga intresseorganisationers utbildningsverksamhet om avtal och lagar som reglerar förhållandet mellan arbetsgivare och anställda på svensk arbetsmarknad. Bidraget utgjorde en motvikt mot arbetsgivarnas möjligheter att finansiera utbildning som en delkostnad för företagens verksamhet, dvs med obeskattade medel.

Sedan 1992 har företag och arbetsgivarorganisationer fortsatt att bedriva utbildning och information för obeskattade pengar eftersom kostnaderna är en del av företagens utgifter för verksamheten. Samtidigt har våra fackliga organisationer, som har i uppgift att hävda de anställdas intressen, fått bekosta all utbildning och information genom medlemmarnas avgifter. De betalas av beskattade medel.

Det säger sig självt att denna olikhet - och ojämlikhet - i förutsättningar medverkat till att företagsledningars och bolagsstyrelsers makt och inflytande i arbetslivet förstärkts. Detta i tider då globaliserad ekonomi, vårt lands medlemskap i EU, uthyrning av arbetskraft och - tidvis hög arbetslöshet medfört att vi nu har en arbetsmarknad som mer och mer dikteras av kapitalets makt.

För en socialdemokratisk riksdagsgrupp och regering är det en mycket viktig angelägenhet att återskapa ett mer jämställt förhållande mellan arbetsmarknadens parter, då det gäller möjligheten att bekosta utbildning som gäller partsförhållanden, både det som överenskommits genom förhandlingar och det som finns angivet i lagar och förordningar. Detta är en fråga om rättvisa mellan parter på arbetsmarknaden!

Partikongressen föreslås besluta:

A246:1 att hemställa till våra företrädare i riksdagsgrupp och regering att åter införa statsbidrag till fackliga organisationers utbildning om arbetsmarknads-, ekonomi- och samhällsfrågor av den typ och omfattning som gällde åren 1983-1992 fram till dess de av "statsfinansiella skäl" drogs in av regeringen Bildt

Stefan Skoglund
Uddevalla arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A247

SKÖVDE ARBETAREKOMMUN

Den svenska modellen haltar

Den 1 juli 1992 tog regeringen Bildt och dåvarande borgerliga riksdagsmajoritet bort det statsbidrag som utbetalats till fackliga intresseorganisationers utbildningsverksamhet om de avtal och lagar som reglerar förhållandet mellan arbetsgivare och anställda på svensk arbetsmarknad.

Bidraget infördes 1983 efter socialdemokratisk valseger 1982 och utgjorde en motvikt mot arbetsgivarnas möjligheter att finansiera utbildning som en delkostnad för företagens verksamhet, dvs. med obeskattade medel.

Sedan 1992 har företag och arbetsgivarorganisationer haft fortsatt möjlighet att bedriva utbildning och information för obeskattade pengar eftersom kostnaderna är en del av företagens utgifter för verksamheten. Samtidigt har våra fackliga organisationer, som har i uppgift att hävda de anställdas intressen, fått bekosta all utbildning och information genom medlemmarnas avgifter som betalas med beskattade medel.

Det säger sig självt att denna olikhet och ojämlikhet i förutsättningar medverkat till att företagsledningars och bolagsstyrelsers makt och inflytande i arbetslivet förstärkts. Detta i tider då globaliserad ekonomi, vårt lands medlemskap i EU, uthyrning av arbetskraft och - tidvis hög arbetslöshet medfört att vi nu har en arbetsmarknad som mer och mer dikteras av kapitalets makt.

För en socialdemokratisk riksdagsgrupp och regering är det en mycket viktig angelägenhet att återskapa ett mer jämställt förhållande mellan arbetsmarknadens parter när det gäller möjligheten att bekosta utbildning som gäller partsförhållanden, både det som överenskommits genom förhandlingar och det som finns angivet i lagar och förordningar.

Detta är en fråga om rättvisa mellan parter på arbetsmarknaden!

Partikongressen föreslås besluta:

A247:1 att hemställa till våra företrädare i riksdagsgrupp och regering att åter införa statsbidrag till fackliga organisationers utbildning om arbetsmarknads-, ekonomi- och samhällsfrågor av den typ och omfattning som gällde åren 1983-1992 fram till dess de av "statsfinansiella skäl" drogs in av regeringen Bildt

Byggnads socialdemokratiska förening i Skövde
Skövde arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A248

SKURUPS ARBETAREKOMMUN

Den svenska modellen haltar – återinför statsbidrag för facklig utbildning

Den 1 juli 1992 tog regeringen Bildt och dåvarande borgerliga riksdags-majoritet bort det statsbidrag som sedan 1983 - efter socialdemokratisk seger i valet 1982 - utbetalats till fackliga intresseorganisationers utbildningsverksamhet om avtal och lagar som reglerar förhållandet mellan arbetsgivare och anställda på svensk arbetsmarknad. Bidraget utgjorde en motvikt mot arbetsgivarnas möjligheter att finansiera utbildning som en delkostnad för företagens verksamhet, dvs med obeskattade medel.

Sedan 1992 har företag och arbetsgivarorganisationer fortsatt att bedriva utbildning och information för obeskattade pengar eftersom kostnaderna är en del av företagens utgifter för verksamheten. Samtidigt har våra fackliga organisationer, som har i uppgift att hävda de anställdas intressen, fått bekosta all utbildning och information genom medlemmarnas avgifter. De betalas av beskattade medel.

Det säger sig självt att denna olikhet - och ojämlikhet - i förutsättningar medverkat till att företagsledningars och bolagsstyrelsers makt och inflytande i arbetslivet förstärkts. Detta i tider då globaliserad ekonomi, vårt lands medlemskap i EU, uthyrning av arbetskraft och - tidvis hög arbetslöshet medfört att vi nu har en arbetsmarknad som mer och mer dikteras av kapitalets makt.

För en socialdemokratisk riksdagsgrupp och regering är det en mycket viktig angelägenhet att återskapa ett mer jämställt förhållande mellan arbetsmarknadens parter, då det gäller möjligheten att bekosta utbildning som gäller partsförhållanden, både det som överenskommits genom förhandlingar och det som finns angivet i lagar och förordningar.

Detta är en fråga om rättvisa mellan parter på arbetsmarknaden!

Partikongressen föreslås besluta:

A248:1 att hemställa till våra företrädare i riksdagsgrupp och regering att åter införa statsbidrag till fackliga organisationers utbildning om arbetsmarknads-, ekonomi- och

samhällsfrågor av den typ och omfattning som gällde åren 1983-1992 fram till dess de av "statsfinansiella skäl" drogs in av regeringen Bildt

Byggfackens S-förening
Skurups arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A249

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Den svenska modellen haltar – återinför statsbidrag för facklig utbildning

Den 1 juli 1992 tog regeringen Bildt och dåvarande borgerliga riksdagsmajoritet bort det statsbidrag som sedan 1983 - efter socialdemokratisk seger i valet 1982 - utbetalats till fackliga intresseorganisationers utbildningsverksamhet om avtal och lagar som reglerar förhållandet mellan arbetsgivare och anställda på svensk arbetsmarknad. Bidraget utgjorde en motvikt mot arbetsgivarnas möjligheter att finansiera utbildning som en delkostnad för företagens verksamhet, dvs med obeskattade medel.

Sedan 1992 har företag och arbetsgivarorganisationer fortsatt att bedriva utbildning och information för obeskattade pengar eftersom kostnaderna är en del av företagens utgifter för verksamheten. Samtidigt har våra fackliga organisationer, som har i uppgift att hävda de anställdas intressen, fått bekosta all utbildning och information genom medlemmarnas avgifter. De betalas av beskattade medel.

Det säger sig självt att denna olikhet - och ojämlikhet - i förutsättningar medverkat till att företagsledningars och bolagsstyrelsers makt och inflytande i arbetslivet förstärkts. Detta i tider då globaliserad ekonomi, vårt lands medlemskap i EU, uthyrning av arbetskraft och - tidvis hög arbetslöshet medfört att vi nu har en arbetsmarknad som mer och mer dikteras av kapitalets makt.

För en socialdemokratisk riksdagsgrupp och regering är det en mycket viktig angelägenhet att återskapa ett mer jämställt förhållande mellan arbetsmarknadens parter, då det gäller möjligheten att bekosta utbildning som gäller partsförhållanden, både det som överenskommits genom förhandlingar och det som finns angivet i lagar och förordningar.

Partikongressen föreslås besluta:

A249:1 att åter införa statsbidrag till fackliga organisationers utbildning om arbetsmarknads-, ekonomi- och samhällsfrågor av den typ och omfattning som gällde åren 1983-1992 fram till dess de av "statsfinansiella skäl" drogs in av regeringen Bildt

Elektrikernas S-klubb
Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A250

FAGERSTA ARBETAREKOMMUN

En arbetsmarknad för alla

Nuvarande system bygger genom sin principfasthet en snudd på ogenomtränglig barriär runt arbetsmarknaden, som det i snitt tar drygt åtta år för en nyanländ att ta sig igenom. För många innebär det att sitta sysslolösa i åratal i väntan på nästa möte med nästa myndighetsföreträdare. För alltför många unga och långtidsarbetslösa är ett eget arbete något man bara kan drömma om.

Det finns synnerliga skäl till att lyfta frågan om arbetstidsförkortning. Det har under senare år blivit allt tydligare att människor i största allmänhet fått det allt svårare att kombinera arbetslivet med fritidslivet. Tiden är för många en bristvara och vi kan tydligt se detta i ett ökat uttag av övertidstimmar som inte kan förklaras av så mycket annat än ökade krav från arbetsgivarna.

Många arbetar med andra ord allt mer, medan en stor grupp människor alltjämt står utanför den ordinarie arbetsmarknaden. Den borgerliga regeringen visade under sina åtta år vid makten en särdeles ovilja att på allvar ta itu med arbetslösheten, deras lösningar med skattelättnader och privatiseringar var bevisligen inte rätt väg att gå då antalet långtidsarbetslösa tredubblats under samma period. Utanförskap leder till missnöje och vi som parti har varit alldeles för dåliga på att fånga upp detta, vilket också lett till stigande valresultat för Sverigedemokraterna, som med hjälp av fantasi och halvsanningar vill få det till att invandringen är orsaken till i det närmaste allt.

Det krävs nya tag och ett mod att våga tänka utanför boxen om man ska nå de satta målen om att nå den lägsta arbetslöshetsnivån inom hela EU år 2020. Kan man minska stressen i såväl fritids- som arbetslivet genom att göra arbetsmarknaden tillgänglig för fler människor, liksom slå ett slag för såväl jämställdhet som rätten till arbete – så är arbetstidsförkortning en välfärdsreform väl värd att diskutera. Det handlar slutligen om att om att fördela det betalda och det obetalda arbetet mellan könen och mellan människor i och utanför arbetsmarknaden. Det handlar om människors hälsa och livskvalitet. Det handlar om en välfärd värd namnet.

Vi måste ha ambitionen att skapa en arbetsmarknad för alla. En sänkning av normalarbetstiden till en 7-timmars arbetsdag skapar teoretiskt ett nytt heltidsarbete för var nionde sysselsatta person. Av våra 4,9 miljoner sysselsatta (SCB okt-16) kan arbete skapas åt drygt en halv miljon människor om man utgår från att den totala mängden arbetade timmar är densamma som idag. Vi kanske inte når så långt, men vi kan med ekonomiska styrmedel premiera arbetsgivare som nyanställer i samband med ett införande av arbetstidsförkortning genom sänkta arbetsgivaravgifter, till stor del finansierat genom minskade utgifter för arbetslöshet.

Detta ska ses som en del av de totala insatserna för att få ner arbetslösheten. Vi kan förhållandevis snabbt skapa ett mycket stort antal nya jobb till en rimlig kostnad för staten och utan ekonomiska problem för företagen, och med det få ner arbetslösheten och ta itu med missnöjet och utanförskapet genom att ge betydande livskvalitetsvinster för befolkningen generellt.

Partikongressen föreslås besluta:

A250:1 att låta utreda hur normalarbetstiden kan sänkas till 35 timmar i veckan i Sverige

A250:2 att göra en översyn av arbetstidsfrågan

Marino Wallsten
Fagersta arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A251

HELSINGBORGS ARBETAREKOMMUN

En flexibel sysselsättningsgrad

Om du har nedsatt arbetsförmåga p.g.a sjukdom, skada eller funktionsnedsättning, så har du antingen sjukpenning en period eller så har du fått beviljat sjukersättning. Båda dessa ersättningarna kan du få på 100 %, 75 %, 50 % eller 25 %. Hur mycket du får beror på hur mycket din arbetsförmåga är nedsatt och dina möjligheter att försörja dig genom arbete.

Samhället är uppbyggt på ett system som är väldigt stramt och oflexibelt. Det gör att om en person som inte klarar av att jobba heltid, men kan klara av att testa 80 % eller 40 % får inte möjlighet att göra det.

Vi hade alla vunnit på en mer flexibel arbetsmarknadspolitik för individen. Det är ju vi politiker som behöver ge våra invånare förutsättningarna i arbetslivet. Genom en flexibel arbetsmarknad

höjer vi sysselsättningen och minskar sjukskrivningar och förtidspensioneringar.

Partikongressen föreslås besluta:

A251:1 att Socialdemokraterna skall jobba för en mer flexibel arbetsmarknadspolitik

Mörarp s-förening
Helsingborgs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A252

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

En förbättrad meddelarfrihet i företag som säljer hushållsnära tjänster

För många har arbetslivet utvecklats till det sämre under den senaste tioårsperioden. LO har belyst problematiken på ett bra sätt i rapporten ”Anställningsformer 2014”. Rapporten visar att ungdomar, arbetare och kvinnor är mest drabbade av osäkra anställningsformer. Ett allt vanligare inslag är också att företagen ställer krav på sekretess och tystnad från de anställdas sida. Osäkra anställningar är framför allt vanligt i små serviceföretag med mycket ensamarbete, exempelvis inom hushållsnära tjänster.

Alliansregeringen införde 2007 en skattereduktion vid köp av hushållsnära tjänster, så kallat RUT-avdrag. Detta har alltså utvecklats till en bransch med många osäkra anställningar och en återkommande dålig arbetsmiljö.

Att stärka meddelarfriheten är ett av många sätt att försöka förbättra situationen för de anställda och sätta strålkastarljuset på brister i arbetsmiljön. Meddelarfriheten gäller alla anställda, men privat anställda är inte skyddade av efterforskningsförbudet och inte heller av repressalieförbudet. Att låta både efterforskningsförbudet och repressalieförbudet gälla i en bransch som är beroende av ett avdrag som riksdagen beslutat om är fullt rimligt och ett steg i rätt riktning. Särskilt i ett läge där RUT-avdragen dessvärre verkar finnas kvar de närmsta åren.

Partikongressen föreslås besluta:

A252:1 att meddelarfriheten stärks i företag som tillhandahåller tjänster som omfattas av rätten till RUT-avdrag. Meddelarfriheten i dessa företag skall utökas så att både efterforskningsförbud och repressalieförbud gäller, precis som inom offentlig verksamhet

Martin Hjort, Västra Innerstadens S-förening
Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A253

GOTLANDS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

En modern arbetsorganisation

Idag arbetar var tredje kvinna deltid, jämfört med var tionde man. Totalt beräknas 200 000 personer, framförallt kvinnor arbeta ofrivillig deltid.

Vi har en löneskillnad som när man räknar in deltiderna så tjänar kvinnor nästan 8000 kronor mindre än en man per månad.

Löneskillnaderna tillsammans med färre arbetade timmar ger kvinnor en betydligt lägre inkomst och till följd av det blir det en lägre pension.

Heltid som norm är nödvändigt för att minska skillnaden mellan hur den kvinnodominerade respektive den mansdominerade arbetsmarknaden är uppbyggd.

Heltid som norm innebär att alla anställningar är på heltid.

Kvinnor och män ska ha rätt till samma sysselsättningsgrad, på lika villkor. De ska ha samma rätt till ekonomiskt oberoende.

Obetalade håltimmar
I dag arbetar många framförallt kvinnor delade turer. Det är inte acceptabelt att man ska ta sig till och från ditt jobb två gånger under samma dag.

En arbetsdag med delad tur kan se ut så att man börjar arbeta klockan 07:00-12:00 och sedan har 4 obetalade håltimmar innan man börjar nästa pass klockan 16:00-21:00.

Arbetsgivarna måste ta sitt ansvar och verka för en sammanhållen arbetsdag, utan delade turer.

Ohälsa
Arbetsrelaterad stress och psykisk ohälsa därmed hög sjukfrånvaro ökar framförallt bland unga kvinnor i kvinnodominerade arbeten.

Det kräver en sund arbetsmarknad, med en sund arbetsmiljö och bättre arbetsvillkor för att förebygga ohälsan och minska sjukfrånvaron på riktigt. Där bör kommuner och landsting vara föregångare för att skapa den goda arbetsplatsen.

Partikongressen föreslås besluta:

A253:1 att Socialdemokraterna verkar för att lagstiftning om heltid som norm på hela arbetsmarknaden införs, utan delade turer

A253:2 att arbetet med god arbetsmiljö, god personalpolitik intensifieras i kommuner och landsting för att motverka den ökande ohälsan

S-kvinnor Gotland
Gotlands arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A254

MÖNSTERÅS ARBETAREKOMMUN

En modern arbetsorganisation

Heltid som norm
Idag arbetar var tredje kvinna deltid, jämfört med var tionde man. Totalt beräknas 200 000 personer, framförallt kvinnor arbeta ofrivillig deltid.

Vi har en löneskillnad som när man räknar in deltiderna så tjänar kvinnor nästan 8000 kronor mindre än en man per månad.

Löneskillnaderna tillsammans med färre arbetade timmar ger kvinnor en betydligt lägre inkomst och till följd av det blir det en lägre pension.

Heltid som norm är nödvändigt för att minska skillnaden mellan hur den kvinnodominerade respektive den mansdominerade arbetsmarknaden är uppbyggd.

Heltid som norm innebär att alla anställningar är på heltid.

Kvinnor och män ska ha rätt till samma sysselsättningsgrad, på lika villkor. De ska ha samma rätt till ekonomiskt oberoende.

Obetalade håltimmar
I dag arbetar många framförallt kvinnor delade turer. Det är inte acceptabelt att man ska ta sig till

och från sitt jobb två gånger under samma dag.

En arbetsdag med delad tur kan se ut så att man börjar arbeta klockan 07:00-12:00 och sedan har 4 obetalade håltimmar innan man börjar nästa pass klockan 16:00-21:00.

Arbetsgivarna måste ta sitt ansvar och verka för en sammanhållen arbetsdag, utan delade turer.

Ohälsa
Arbetsrelaterad stress och psykisk ohälsa därmed hög sjukfrånvaro ökar framförallt bland unga kvinnor i kvinnodominerade arbeten.

Det kräver en sund arbetsmarknad, med en sund arbetsmiljö och bättre arbetsvillkor för att förebygga ohälsan och minska sjukfrånvaron på riktigt. Där bör kommuner och landsting vara föregångare för att skapa den goda arbetsplatsen.

Partikongressen föreslås besluta:

A254:1 att Socialdemokraterna verkar för att lagstiftning om heltid som norm på hela arbetsmarknaden införs, utan delade turer

A254:2 att arbetet med god arbetsmiljö, god personalpolitik intensifieras i kommuner och landsting för att motverka den ökande ohälsan

Fliseryd S-kvinnor
Mönsterås arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A255

VÄSTERVIKS ARBETAREKOMMUN

En modern arbetsorganisation

Heltid som norm.
Idag arbetar var tredje kvinna deltid, jämfört med var tionde man. Totalt beräknas 200 000 personer, framförallt kvinnor arbeta ofrivillig deltid.

Vi har en löneskillnad som när man räknar in deltiderna så tjänar kvinnor nästan 8000 kronor mindre än en man per månad.

Löneskillnaderna tillsammans med färre arbetade timmar ger kvinnor en betydligt lägre inkomst och till följd av det blir det en lägre pension.

Heltid som norm är nödvändigt för att minska skillnaden mellan hur den kvinnodominerade respektive den mansdominerade arbetsmarknaden är uppbyggd.

Heltid som norm innebär att alla anställningar är på heltid.

Kvinnor och män ska ha rätt till samma sysselsättningsgrad, på lika villkor. De ska ha samma rätt till ekonomiskt oberoende.

Obetalade håltimmar
I dag arbetar många framförallt kvinnor delade turer. Det är inte acceptabelt att man ska ta sig till och från ditt jobb två gånger under samma dag.

En arbetsdag med delad tur kan se ut så att man börjar arbeta klockan 07:00-12:00 och sedan har 4 obetalade håltimmar innan man börjar nästa pass klockan 16:00-21:00.

Arbetsgivarna måste ta sitt ansvar och verka för en sammanhållen arbetsdag, utan delade turer.

Ohälsa
Arbetsrelaterad stress och psykisk ohälsa därmed hög sjukfrånvaro ökar framförallt bland unga kvinnor i kvinnodominerade arbeten.

Det kräver en sund arbetsmarknad, med en sund arbetsmiljö och bättre arbetsvillkor för att förebygga ohälsan och minska sjukfrånvaron på riktigt. Där bör kommuner och landsting vara föregångare för att skapa den goda arbetsplatsen.

Partikongressen föreslås besluta:

A255:1 att Socialdemokraterna verkar för att lagstiftning om heltid som norm på hela arbetsmarknaden införs, utan delade turer

A255:2 att arbetet med god arbetsmiljö, god personalpolitik intensifieras i kommuner och landsting för att motverka den ökande ohälsan

S-Kvinnor i Västervik
Västerviks arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A256

SKELLEFTEÅ ARBETAREKOMMUN

En modern arbetsorganisation

Heltid som norm Idag arbetar var tredje kvinna deltid, jämfört med var tionde man. Totalt beräknas 200 000 personer, framförallt kvinnor arbeta ofrivillig deltid.

Vi har en löneskillnad som när man räknar in deltiderna så tjänar kvinnor nästan 8000 kronor mindre än en man per månad. Löneskillnaderna tillsammans med färre arbetade timmar ger kvinnor en betydligt lägre inkomst och till följd av det blir det en lägre pension.

Heltid som norm är nödvändigt för att minska skillnaden mellan hur den kvinnodominerade respektive den mansdominerade arbetsmarknaden är uppbyggd. Heltid som norm innebär att alla anställningar är på heltid. Kvinnor och män ska ha rätt till samma sysselsättningsgrad, på lika villkor. De ska ha samma rätt till ekonomiskt oberoende.

Obetalade håltimmar
I dag arbetar många framförallt kvinnor delade turer. Det är inte acceptabelt att man ska ta sig till och från sitt jobb två gånger under samma dag. En arbetsdag med delad tur kan se ut så att man börjar arbeta klockan 07:00-12:00 och sedan har 4 obetalade håltimmar innan man börjar nästa pass klockan 16:00-21:00.

Arbetsgivarna måste ta sitt ansvar och verka för en sammanhållen arbetsdag, utan delade turer.

Ohälsa
Arbetsrelaterad stress och psykisk ohälsa därmed hög sjukfrånvaro ökar framförallt bland unga kvinnor i kvinnodominerade arbeten.

Det kräver en sund arbetsmarknad, med en sund arbetsmiljö och bättre arbetsvillkor för att förebygga ohälsan och minska sjukfrånvaron på riktigt. Där bör kommuner och landsting vara föregångare för att skapa den goda arbetsplatsen.

Partikongressen föreslås besluta:

A256:1 att socialdemokraterna verkar för att lagstiftning om heltid som norm på hela arbetsmarknaden införs, utan delade turer

A256:2 att arbetet med god arbetsmiljö, god personalpolitik intensifieras i kommuner och landsting för att motverka den ökande ohälsan

Susanne Dufvenberg
Skellefteå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A257

SÖDRA ÖLANDS ARBETAREKOMMUN

En modern arbetsorganisation med heltid som norm

Idag arbetar var tredje kvinna deltid, jämfört med var tionde man. Totalt beräknas 200 000 personer, framförallt kvinnor arbeta ofrivillig deltid. Vi har en löneskillnad som när man räknar in deltiderna så tjänar kvinnor nästan 8000 kronor mindre än en man per månad. Löneskillnaderna tillsammans med färre arbetade timmar ger kvinnor en betydligt lägre inkomst och till följd av det blir det en lägre pension. Heltid som norm är nödvändigt för att minska skillnaden mellan hur den kvinnodominerade respektive den mansdominerade arbetsmarknaden är uppbyggd. Heltid som norm innebär att alla anställningar är på heltid. Kvinnor och män ska ha rätt till samma sysselsättningsgrad, på lika villkor. De ska ha samma rätt till ekonomiskt oberoende.

I dag arbetar många framförallt kvinnor delade turer. Det är inte acceptabelt att man ska ta sig till och från ditt jobb två gånger under samma dag. En arbetsdag med delad tur kan se ut så att man börjar arbeta klockan 07:00-12:00 och sedan har fyra obetalade håltimmar innan man börjar nästa pass klockan 16:00-21:00. Arbetsgivarna måste ta sitt ansvar och verka för en sammanhållen arbetsdag, utan delade turer.

Arbetsrelaterad stress och psykisk ohälsa därmed hög sjukfrånvaro ökar framförallt bland unga kvinnor i kvinnodominerade arbeten. Det kräver en sund arbetsmarknad, med en sund arbetsmiljö och bättre arbetsvillkor för att förebygga ohälsan och minska sjukfrånvaron på riktigt. Där bör kommuner och landsting vara föregångare för att skapa den goda arbetsplatsen.

Partikongressen föreslås besluta:

A257:1 att Socialdemokraterna verkar för att lagstiftning om heltid som norm på hela arbetsmarknaden införs, utan delade turer

A257:2 att arbetet med god arbetsmiljö, god personalpolitik intensifieras i kommuner och landsting för att motverka den ökande ohälsan

Anna Hedh
Södra Ölands arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A258

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

En modern arbetsorganisation/Heltid som norm

Idag arbetar var tredje kvinna deltid, jämfört med var tionde man. Totalt beräknas 200 000 personer, framförallt kvinnor arbeta ofrivillig deltid.

Vi har en löneskillnad som när man räknar in deltiderna så tjänar kvinnor nästan 8000 kronor mindre än en man per månad.

Löneskillnaderna tillsammans med färre arbetade timmar ger kvinnor en betydligt lägre inkomst och till följd av det blir det en lägre pension.

Heltid som norm är nödvändigt för att minska skillnaden mellan hur den kvinnodominerade respektive den mansdominerade arbetsmarknaden är uppbyggd.

Heltid som norm innebär att alla anställningar är på heltid.

Kvinnor och män ska ha rätt till samma sysselsättningsgrad, på lika villkor. De ska ha samma rätt till ekonomiskt oberoende.

Obetalade håltimmar
I dag arbetar många framförallt kvinnor delade turer. Det är inte acceptabelt att man ska ta sig till och från ditt jobb två gånger under samma dag.

En arbetsdag med delad tur kan se ut så att man börjar arbeta klockan 07:00-12:00 och sedan har 4 obetalade håltimmar innan man börjar nästa pass klockan 16:00-21:00. Arbetsgivarna måste ta sitt ansvar och verka för en sammanhållen arbetsdag, utan delade turer.

Ohälsa
Arbetsrelaterad stress och psykisk ohälsa därmed hög sjukfrånvaro ökar framförallt bland unga kvinnor i kvinnodominerade arbeten.

Det kräver en sund arbetsmarknad, med en sund arbetsmiljö och bättre arbetsvillkor för att förebygga ohälsan och minska sjukfrånvaron på riktigt. Där bör kommuner och landsting vara föregångare för att skapa den goda arbetsplatsen.

Partikongressen föreslås besluta:

A258:1 att socialdemokraterna verkar för att lagstiftning om heltid som norm på hela arbetsmarknaden införs

A258:2 att arbetet med god arbetsmiljö, god personalpolitik intensifieras i kommuner och landsting för att motverka den ökande ohälsan

Umeå S-kvinnoklubb
Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A259

HAPARANDA ARBETAREKOMMUN

En stärkt företagshälsovård

Sedan år 2010 har sjukpenningtalet ökat med 80 procent. Utgifterna för sjukpenningen har ökat från 21 miljarder 2010 till 37 miljarder 2015. Kostnadsökningen för sjukpenningen har varit betydande de senaste åren och prognoserna är att ökningen fortsätter även om en viss minskning i ökningstakten nu syns. Det är en allvarlig utveckling som måste brytas.

Den rödgröna regeringen har fört en politik som syftar till att göra sjukförsäkringen mera trygg, effektiv och förutsägbar. Utgångspunkten är att försäkringen ska ge den trygghet som försäkrade har rätt att förvänta sig samt att försäkrade snabbt ska kunna återkomma till arbete. Ersättning från sjukförsäkringen ska lämnas under den tid det behövs för att återfå arbetsförmågan. Den som är sjukskriven ska erbjudas stöd för rehabilitering och omställning och den enskilda människans förmåga ska bättre tas till vara.

Vidare har regeringen satt upp ett mål om ett sjukpenningtal om maximalt 9 dagar år 2020. I praktiken är detta en tredjedel lägre än prognosen och motsvarar 17 miljarder i lägre utgifter eller uppskattningsvis 80 000 färre pågående sjukfall.

Det har identifierats sju områden som behöver utvecklas och där åtgärder behöver vidtas för att öka hälsan i samhället, bryta den negativa utvecklingen och stabilisera sjukfrånvaron. Åtgärdsprogrammet bygger på att regeringen, berörda myndigheter, arbetsmarknadens parter och hälso- och sjukvården tillsammans tar ansvar. Det handlar om förebyggande åtgärder, insatser under sjukfallet och stöd tillbaka till jobb.

Vi anser att det finns behov av riktlinjer för att ge företagshälsovården och arbetsgivare ett evidensbaserat stöd i det förebyggande arbetet. Vi delar regeringens syn på företagshälsovården

som en viktig aktör i sjukskrivnings- och rehabiliteringsprocessen. Därför är det angeläget att fler anställda får tillgång till en god företagshälsovård.

Försäkringskassan har i uppdrag att utvärdera det arbetsplatsnära stödet och lämna förslag på hur detta stöd kan utvecklas för att ytterligare förebygga sjukfrånvaro och främja återgång i arbete. Vi motionärer vill lyfta fram företagshälsovårdens betydelse i förebyggandet av ohälsa men även dess betydelse för återgång till arbete.

Företagshälsovården är en viktig aktör i arbetet för ett sunt arbetsliv. Den ska bidra både till att förebygga ohälsa och främja hälsa, samt till att skapa goda och säkra arbetsplatser. Idag förekommer företagshälsovård på stora delar av arbetsmarknaden, men långt ifrån hela. Dessutom förefaller det som att en del företag och organisationer använder företagshälsovård, men inte alls i den utsträckning som behövs. Därför finns ett behov av att överväga hur företagshälsovården kan stärkas och hur den kan göras tillgänglig till större delar av arbetsmarknaden.

Ett område där företagshälsovården skulle ha stor betydelse är inom den offentliga sektorn. Ohälsan och sjukfrånvaron bland medarbetarna har ökat kraftigt under de senaste åren och framförallt är det den psykiska ohälsan som har ökat. I landets kommuner och landsting skulle en företagshälsovård, med hög kompetens att arbeta med just den psykosociala arbetsmiljön, spela en central roll.

En väl fungerande företagshälsovård är central för den svenska arbetsmarknadsmodellen. En god företagshälsovård har staten och parterna på arbetsmarknaden ett gemensamt intresse av. Företagshälsovård handlar bland annat om att ta ansvar för att förebygga arbetsrelaterad ohälsa samt att ta fram adekvata insatser vid ohälsa.

Då Arbetslivsinstitutet fanns ansvarade det för viss koordinerande verksamhet kring företagshälsovård. Nu planerar regeringen att skapa ett Nationellt kunskapscenter för arbetsmiljö. Ett sådant center bör få ett liknande ansvar för koordinering av t.ex. utbildning av företagsläkare samt andra viktiga discipliner för företagshälsovården.

Företagshälsovårdens discipliner bör även ha en starkare närvaro inom primärvården. Till exempel skulle första vårdinstans kunna sköta sjukskrivningen till dess att den medicinska rehabiliteringen är färdiggjord. Om personen har ett arbete skulle därefter personen remitteras till en företagshälsa, för den arbetsplatsinriktade rehabiliteringen. Företagshälsan skulle också kunna finnas med redan vid sjukskrivningstillfället. Behandlingen av sjukskrivningen skulle alternativt kunna hanteras av någon med arbetsmedicinsk kompetens. Då skulle medarbetaren inte behöva gå via primärvården och rätt typ av insats skulle kunna anpassas och sättas in omedelbart.

Att människor i så hög omfattning blir sjuka på grund av situationen i arbetlivet är oacceptabelt.

Det är heller inte acceptabelt att så många saknar det stöd som behövs för att återvända efter sjukskrivning.

Men den höga ohälsan i arbetslivet, som leder till långa, många och dyrbara sjukskrivingar, är inte bara ett stort samhällsproblem. Det är också en tragedi för den enskilde som drabbas.

Människor i yrkesverksam ålder är de som utgör ryggraden i vårt välfärdssamhälle. Det är de, som genom sitt arbete, skapar och bygger vår gemensamma välfärd. Då är det inte mer än rimligt att de också har någon form av garanti för skydd mot ohälsa orsakad av just sitt arbete. En garanti som säkerställer rätten till god och relevant rehabilitering för att kunna återvända till arbetslivet. Den garantin menar vi att företagshälsovården skulle kunna utgöra.

Målet måste vara att alla yrkesverksamma omfattas av en företagshälsovård som är byggd på kunskap om evidensbaserade åtgärder och av god kvalitet. På längre sikt bör detta utvecklas till att samtliga anställda omfattas av en obligatorisk försäkring som ger rätt till förebyggande hälsovård knuten till arbetslivet. Den bör också innehålla rätten till en god och evidensbaserad rehabilitering om du råkar ut för en längre sjukskrivning.

Eftersom ohälsan och sjukskrivningarna är så omfattande hos de offentliga arbetsgivarna, bör de ligga i framkant och gå före med gott exempel. Stat, kommuner och landsting/regioner bör ges i uppdrag att teckna försäkringar som ger deras anställda skydd enligt ovan.

Det finns flera sätt att stärka det strukturerade arbetsmiljöarbetet. En väg i den riktningen är att detta arbete kontinuerligt utvärderas. Den mest centrala dokumentationen av företags och organisationers arbete under det gångna året är årsredovisningen med dess förvaltningsberättelse. Detta skulle kunna ske via en årlig arbetsmiljö revision, som skall infogas i årsredovisningen.

Det behövs en incitamentsmodell för att stärka företags och organisationers drivkraft för att arbeta med företagshälsovård och arbetsmiljö. Genom att ta fram tydliga kriterier så skulle företag eller organisationer som uppfyller kraven kunna erbjudas exempelvis ekonomiska fördelar. Några kriterium som skulle kunna finnas med är en årlig och godkänd arbetsmiljörevision, anslutning till en företagshälsa, samt har samma eller lägre sjukfrånvaro än branschsnittet.

Sammanfattning:
Motionen lyfter fram behovet av en samlad mängd reformer för företagshälsovården. I grund och botten finns ett stort behov av en genomgripande reform som försäkrar arbetstagare rätt till företagshälsovård, oavsett om det sker som en lagstiftad försäkring eller via avtal mellan arbetsmarknadens parter.

På kort sikt behövs en statlig delfinansiering av förstärkt företagshälsovård. Detta skulle göras

som motionen föreslår via en nedsättning av arbetsgivaravgifterna för företag som satsar på företagshälsovård.

En utökning av företagshälsovården skulle också öka behovet av certifiering av företagsläkare och företagssjuksköterskor. Detta skulle med fördel kunna göras inom ramen för Nationellt Center för arbetsmiljö.

Partikongressen föreslås besluta:

A259:1 att verka för en stärkt företagshälsovård

A259:2 att de offentliga arbetsgivarna får i uppdrag att föregå med gott exempel och därmed vara drivande när det gäller att teckna avtal för företagshälsovård

A259:3 att en årlig arbetsmiljörevision skall ingå i företag och organisationers årsredovisning

A259:4 att ett nationellt kunskapscenter för arbetsmiljö inrättas

Haparanda arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A260

HALMSTADS ARBETAREKOMMUN

Ersättning vid arbetslöshet

Bakgrund:
De senaste åren har det varit svårt för de som är nya på arbetsmarknaden att etablera sig. Detta gäller yngre och i vissa fall mer mogna personer som ännu inte yrkesarbetat i någon större utsträckning tidigare. Det finns i nuläget ett stort antal olika former av aktiviteter för de som är arbetslösa som ger lön eller annan form av ersättning. För unga under 25 år finns yrkesintroduktionsanställning, utbildningskontrakt och traineejobb. För personer som är nyanlända i Sverige och har uppehållstillstånd som flykting, skyddsbehövande eller anhörig till någon sådan, finns möjlighet till etableringsersättning (lag om etableringsinsatser ...2010:197). Den som varit arbetslös länge efter att tidigare haft anställning kan få hjälp med s.k. nystartsjobb. Möjlighet finns att gå kompletterande utbildning ex. gymnasiekompetens med studiebidrag och ev. studielån. Samtliga aktiviteter handläggs och/eller introduceras i huvudsak av Arbetsförmedlingen (även om utbetalning av ersättning sker via ex. Försäkringskassan, A-kassa m.fl.)

Men det finns personer som inte omfattas av dessa aktiviteter och som ännu inte etablerat sig på arbetsmarknaden. Det kan vara personer som är 25 år och mer och som av olika skäl inte ännu

har arbetat ex. på grund av att man fått barn, varit hemma med barn, studerat över längre perioder pga. av att man fått barn mm. Om dessa personer är ensamstående och inte får jobb finns oftast inget annat alternativ för försörjning än ekonomiskt bistånd enligt socialtjänstlagen. Även om man är medlem i en arbetslöshetskassa kan kvalificeringstiden bli lång innan man har möjlighet att få A-kassa.

För att få ersättning från a-kassan krävs förutom ett års medlemskap att man arbetat i viss omfattning under minst 6 månader den senaste 12 månaders perioden. För många kan det vara svårt att få tillräcklig arbetad tid om de arbete man kan få blir semestervikariat och begränsad timanställning.

Ekonomiskt bistånd enligt socialtjänstlagen är oftast, om än nödvändig för den enskilde, inte en lämplig försörjningsform då arbetslöshet är huvudorsaken till behovet av försörjningsstöd. Det finns många exempel på att personer som söker ekonomiskt bistånd möts av bristande stöd för sin situation och istället i huvudsak krav och kontroll. Detta leder till dåligt självförtroende vilket inte förbättrar förutsättningarna för att få jobb. Krav och kontroll behövs men för den som är arbetslös måste tyngdpunkten ligga på stöd för att kunna etablera sig på arbetsmarknaden. De handläggare den enskilde möter i kommunens försörjningsstödsverksamhet har oftast en profession med fokus på socialtjänstverksamhet men mindre erfarenhet av arbetsmarknadsfrågor. Arbetsförmedlingen ger ofta mycket begränsat stöd till denna grupp förutom en handlingsplan och prioriterar oftast de som har möjlighet att få aktiviteter som ovan nämnts.

Förslag:
- Samla all handläggning och åtgärder kopplade till arbetslöshet hos en myndighet ex Arbetsförmedlingen i likhet med vad som nu finns för etableringsersättning och arbetslöshetsförsäkring (A-kassa). Kravet för att få ersättning bör i så fall vara, att följa överenskommen etableringsplan och att personen sökt medlemskap i någon A-kassa.

Detta skulle innebära för individen att fokus kommer att vara åtgärder för att etablera sig på arbetsmarknaden med stöd av handläggare vars profession är inriktad på arbetsmarknadens förutsättningar och att stödja personer för att etablera sig på arbetsmarknaden. För samhället innebär det en samlad bild av hur många som på grund av arbetslöshet inte kan försörja sig av egen kraft. Samtidigt vore det bra med en starkare koppling mellan ekonomiska anslag för etableringsersättning och anslag för åtgärder. Det skulle då öka möjligheten att omfördela vid minskade kostnader för etableringsersättning till att vid behov användas för åtgärder.

Partikongressen föreslås besluta:

A260:1 att verka för att försörjningsstöd till personer som är arbetslösa ses över och förändras så att Arbetsförmedlingen får ett samlat ansvar för alla individer som är arbetslösa

(utan annan problematik) och som behöver stöd för att etablera eller återetablera sig på arbetsmarknaden

S-kvinnor i Halmstad
Halmstads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A261

AVESTA ARBETAREKOMMUN

Ett hållbart arbetsliv inom vård och omsorg

Sverige är ett av världens bästa länder när det gäller arbetsmiljö och schyssta villkor för arbetstagare. Den facklig-politiska samverkan vi har är rätt så unik. Men den ser inte lika bra ut i vår offentliga sektorn. Dagens omsorgspersonal har sjuktal som bara stiger, de vakanta sjuksköterskeplatserna blir en dragkamp mellan grannkommuner och den psykosociala arbetsmiljön är, oftare regel än undantag, riktigt dålig.

Vi som styrande politiker har ett ansvar att värna om våra brukare - likväl måste vi värna om våra anställda. En timvikarie i hemtjänsten kan bli av med en veckas a-kassa för ett tretimmarspass på en enhet. Ordinarie personal stressas in i väggen tack vare minutstyrda scheman, där toalettbesök inte är att tänka på. Administrativa delar av tjänsten får skötas på den korta lunchrasten, annars sjunker siffrorna för enheten och de får mindre resurser - vilket leder till ännu hårdare tidspress.

I det här läget måste den facklig-politiska samverkan få ta utrymme i den politiska verksamheten. Kommunal har på lokal nivå flaggat för läget och vilka katastrofala konsekvenser det kan få framledes om vi redan nu kör slut på personalen som ska ta hand om oss i framtiden. Vi bör ta dessa signaler på allvar och påbörja en dialog om hur vi kan ändra våra arbetssätt och resultatmätningar för att ge personalen bättre förutsättningar för att lyckas och samtidigt kunna ha ett drägligt arbetsliv utan att konstant oroa sig för att inte hinna göra sitt jobb eller ännu värre bränna ut sig.

Partikongressen föreslås besluta:

A261:1 att ge partistyrelsen i uppdrag att centralt bjuda in Kommunal till dialog om arbetsmiljön i offentlig sektor

A261:2 att samtliga arbetarekommuner påbörjar lokala samtal med Kommunal för att förbättra arbetsmiljön inom offentlig sektor

IF Metall S-fackklubb, Avesta
Avesta arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A262

UPPSALA ARBETAREKOMMUN

Ett modernt parti för alla lönearbetare

Socialdemokraterna har historiskt sett haft ett starkt stöd inte bara bland traditionell arbetarklass utan även bland breda grupper av väljare, den så kallade medelklassen. Situationen har dock ändrats och vi ser ett vikande stöd bland LO medlemmarna där bara drygt hälften lägger sin röst på S men även ett svagt stöd bland tjänstemän.

För första gången finns i Sverige lika många fackligt organiserade tjänstemän som arbetare och inom kort kommer den sammantagna tjänstemannarörelsen att vara större än LO. Det blir en allt viktigare grupp. Genom åren har det visat sig, att så som TCO:aren lägger sin röst, så röstar Svenska Folket.

Trots denna förändring, har partiet stannat kvar i samma organisationsform och har ett stort fokus på de traditionella arbetarfrågorna. Därför om vi vill återerövra den politiska mitten måste vi identifiera problemen och förklara hur de ska åtgärdas. Vi måste bli relevanta och bli ett parti för alla lönearbetare. Socialdemokraterna måste bredda basen och vidareutveckla och stärka banden med tjänstemannagrupperna och akademikerna.

Det behövs därför en organisationsmodell som möjliggör att partiet kan utveckla rutiner och en systematiserad dialog med tjänstemän och akademiker på gräsrotsnivå. Några möjligheter är skapandet av ett tjänstemannaråd på centralnivå och en bättre organisering av det politiska tjänstemannaarbetet på olika fackliga förbund.

Partikongressen föreslås besluta:

A262:1 att Socialdemokraterna verkar för att en starkare organisation byggs upp som kan möjliggöra en närmare samarbete med tjänstemannagrupperna och tjänstemannafacken på central och lokal nivå

A262:2 att Socialdemokraterna verkar för skapandet av fler tjänstemannaföreningar runt om i distrikten samt fler Socialdemokratiska TCO och SACO klubbar bildas

Patrik Hedlund
Uppsala arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A263

KRISTIANSTADS ARBETAREKOMMUN

Ett verkligt livslångt lagstadgat lärande

Stark kritik framfördes i början av 70-talet mot Komvux framför allt från LO och ABF. Man menade att Komvux inte nådde de verkligt lågutbildade utan framför allt rekryterade vuxna med realexamen eller flickskola som utbildningsbakgrund. Man menade också, att det var orealistiskt att vänta sig, att arbetare efter en lång dags kroppsarbete skulle orka sätta sig på skolbänken på kvällstid för att studera. Flera reformer genomfördes därför på 70-talet för att underlätta för lågutbildade att delta i Komvux. Statsbidrag infördes för uppsökande verksamhet för de fackliga organisationerna. Arbetstagare fick laglig rätt till ledighet för studier, och ett särskilt studiestöd för vuxna infördes. Detta ökade förutsättningarna för dagundervisning och heltidsstudier.

Det var en orimlig prövning för arbetstagarorganisationer att frigöra ledighet i tillräcklig omfattning för arbetstagare trots de stora satsningar, arbetsmarknaden var fortfarande fast riggad i ett system för maximerande av produktivitet. Innovation kom främst i form av automatisering. Kunskapspåbyggande för arbetstagare ökade inte tillverkningsprocessen i tillräckligt snabb takt för ”storindustrin”, och näringslivet tog inte utbildningsbehovet på allvar. Detta låste fast Sverige i en stagnerande storindustri och i takt med att omvärlden kom ikapp teknikmässigt förflyttades produktion till billigare länder då Sverige inte längre hade ett försprång varken kompetens- eller teknikmässigt mot omvärlden.

Under 1990-talet blev Komvux i hög grad ett arbetsmarknadspolitiskt instrument med Kunskapslyftet (1998 – 2002). Från 2006 har Komvux åter knutits närmare till ungdomsskolans utveckling. Bildning och behörighet för fortsatta studier har betonats allt starkare. Detta samtidigt som stora nedskärningar av Komvux har genomförts med början 2008 då statsbidragen till skolformen minskade med 25 %.

För att inte fastna i samma mönster med en haltande arbetsmarknad är det av vikt att reformer av deltidsstudier under arbetslivet genomförs.

I den form Komvux utvecklats är det återigen ingen verklig kunskapsutveckling för arbetstagare på arbetsmarknaden. Utbildningar har till största delen utformats för att tillse gymnasiekompetens och förberedande för högskolan. Det är tydligt att arbetstagare i LO

kollektivet inte kan, utan att behöva välja mellan ett ekonomiskt och närvaromässigt gångbart familjeliv eller vidareutbildning, tillgodose sig verkliga kompetensutbildningsinsatser för en framtida mer kunskapskrävande arbetsmarknad genom befintliga skolformer. För dagens deltids/distans studier kvarstår samma problematik kring att arbetstagare inte har utrymme för kvällsstudier i ett krävande arbets- och familjeliv, på samma sätt som påtalades under 70-talet. För att minska de förtryckande strukturerna kring arbetsbördan i hemmet, som blir ännu tydligare när det kommer till vidareutvecklingsviljan, är det en nödvändighet att frigöra tid ifrån arbetet för studier. Denna tid måste frigöras för att arbetstagare skall ges möjlighet att genomföra t ex distans- eller deltidsutbildningar.

Parterna lyckas inte ha samsyn i värdet av kompetensutveckling över branscherna. Näringslivets kortsiktiga kompetenskrav för verksamheten gör att företag inte ser styrkan i kompetensutveckling. Därför bör förändringar genomföras generellt genom dispositiva lagar då Motsättningarna är störst där kompetenskraven är minst och insatser behövs som mest för att minska kunskapsklyftan i samhället.

Partikongressen föreslås besluta:

A263:1 att verka för en normalisering och acceptans för deltidsstudier under arbetslivet

A263:2 att verka för en arbetsmarknad där kompetensutvecklande studier skall utgöra minst en timme av den ordinarie arbetsdagen i snitt för arbetstagare

A263:3 att verka för att kompetenskartläggning och studieplaner för arbetstagare skall upprättas årligen

A263:4 att verka för en skolform som binder ihop arbetsmarknaden med det livslånga lärandet

A263:5 att verka för ett allmängiltigförklarande av omställningsfonderna och öppna dessa för förebyggande kompetensutvecklingsinsatser under arbetslivet

Martin Hallingström
Kristianstads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A264

BOTKYRKA ARBETAREKOMMUN

Fler semesterdagar

Idag har vi enligt lagen rätt till 25 semesterdagar. Många har via kollektivavtalen rätt till fler semesterdagar t.ex. 31 och 35 dagar. Men det är inte alla.

I dagens samhälle så behövs det fler semesterdagar för att kunna ta hand om alla sina privata angelägenheter och samtidigt kunna få sin välbehövliga vila från arbetet. Fler semesterdagar kommer att behövas om man vill att befolkningen ska kunna orka arbeta upp till 70 år.

De med fysiskt slitsamma arbeten borde ha ett större behov av fler semesterdagar. Det är oftast de som bara har rätt till det antal dagar som man har rätt till enligt lagen. De med dessa arbeten brukar oftast inte ha rätt till flextid. När man inte har flextid är det svårt att kunna göra privata ärenden som tar 1-2 timmar t.ex. gå till läkaren, gå till läkaren med sitt barn, ha utvecklingssamtal på barnens skola, ta emot en hantverkare osv.

Att behöva ta ut semesterdagar pga ärenden som tar kort tid känns som ett slöseri. Eftersom alla yrken inte kan ha flextid och att vi har ett stressigt arbetsliv behövs fler vilodagar. Inför valet 1988 hade socialdemokraterna som vallöfte om att införa en sjätte semestervecka.

Det året vann vi valet. Detta gjordes att 1 januari 1991 fick alla 27 semesterdagar. På grund av den finansiella kris som kom därefter gjorde partiet upp med de borgerliga om att ta tillbaka höjningen. 1 januari 1993 gick ändringen igenom och åter igen hade alla 25 semesterdagar.

Vi får inte glömma våra rötter. Vi finns för att förbättra livet för alla som bor i Sverige och det ska vi göra i framtiden också.

Att ändra semesterlagen kommer att leda till en förbättring av livet för alla anställda i Sverige.

Partikongressen föreslås besluta:

A264:1 att det införs ytterligare två semesterdagar i semesterlagen

Diana Hildingsson
Botkyrka arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A265

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN

Flera arbetsmarknadspolitiska åtgärder

Sysselsättning fasen (fas 3) håller på att nedmonteras och skall upphöra. Det är bra att den försvinner och att extratjänster ska ersätta denna åtgärd. Extratjänster är precis som namnet säger extra händer i vård o omsorg men det är tyvärr inte alla som har en fallenhet för den typen av jobb.

Arbetet ska kombineras med utbildning vilket också är bra men det betyder att när man ska jobba 75 % och utbilda sig eller studera återstående 25 %.

Detta innebär att man får bara betalt för de 75 procenten och inte de återstående 25 procenten som man studerar.

Det finns många bra fördelar med extratjänsterna i jämförelse med ”FAS3” tex ska det finnas kollektivavtal och schysta villkor men eftersom det bara är deltidsarbete blir det ändå knapert för många. Studier o utbildning är en bra investering för samhället och borde belönas med lön och räknas som arbetstid. Företagen har ju också interna utbildningar så att de anställda får mer kompetens inom sitt område och då får de betalt. Det är ju sagt att det ska vara fulltidsjobb som vi ska jobba för. För de som kommer upp i ålder och närmar sig pensionsåldern ska det finnas andra alternativ till exempel att återinföra beredskapsjobben igen.

Partikongressen föreslås besluta:

A265:1 att Socialdemokraterna verkar för att beredskapsjobben återinförs som en arbetsmarknadspolitisk åtgärd

A265:2 att Socialdemokraterna jobbar för flera alternativ på sysselsättning inom extratjänstmodellen

Trossö s-förening Roland Andreasson
Karlskrona arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A266

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Flexibel användning av Arbetsförmedlingens resurser

I Framtidskontraktet som beslutades på senaste Partikongressen har vi Socialdemokrater prioriterat vikten av att utveckla Arbetsförmedlingens insatser och låta förmedlingen använda pengarna mer fritt efter människors skiftande behov. I en kommun som Malmö med landets högsta arbetslöshet bland vuxna och ungdom ca 15 % är det helt orimligt att sända tillbaka 140 miljoner eftersom pengarna inte kunde användas till vad de var avsedda för. I Malmö återsändes 90 miljoner för traineejobb. (för hela landet rör det sig om 1,3 miljarder som återsänts till staten) Dessa resurser hade kunnat användas på ett mycket flexiblare sätt för att skapa jobb på den lokala arbetsmarknaden tillsammans med kommunen och det lokala näringslivets behov. Vår viktigaste fråga är jobben. Skapande av fler jobb och aktiva insatser mot arbetslösheten går före allt annat och är vår viktigaste prioritering. Det är därför nödvändigt att utveckla Arbetsförmedlingens

verksamhet och förverkliga prioriteringarna i Framtidskontraktet.

Partikongressen föreslås besluta:

A266:1 att Arbetsförmedlingens resurser får användas på ett flexibelt sätt för att minska arbetslösheten

A266:2 att verksamheten kvalitetssäkras tillsammans med kommunen

A266:3 att dialogen med näringslivet intensifieras

Eva Sjöstedt, SEKO-S-Förening
Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A267

HALMSTADS ARBETAREKOMMUN

För en arbetslöshetsförsäkring som värnar deltidsanställda

Arbetslöshetsförsäkringen är idag utformad på sådant sätt att deltidsarbetslösa riskerar komma i kläm. I vissa fall tvingas människor för sin försörjning rent av att säga upp sig för att stämpla på heltid istället. Att denna ordning inte är rimlig säger sig självt. Regelverket måste därför snarast ändras så att deltidsarbetslösa inte missgynnas.

Partikongressen föreslås besluta:

A267:1 att Socialdemokraterna ska verka för att arbetslöshetsförsäkringens regelverk ändras så att deltidsarbetslösa inte missgynnas. Det ska alltid löna sig att jobba deltid och stämpla på deltid framför att stämpla på heltid

S-Föreningen i Handelsanställdas Förbund Avd 3 Halmstad
Halmstads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A268

STOCKHOLMS ARBETAREKOMMUN

För en arbetslöshetsförsäkring som värnar deltidsanställda

Arbetslöshetsförsäkringen är idag utformad på sådant sätt att deltidsarbetslösa riskerar komma i kläm. I vissa fall tvingas människor för sin försörjning rent av att säga upp sig för att stämpla på

heltid istället. Att denna ordning inte är rimlig säger sig självt. Regelverket måste därför snarast ändras så att deltidsarbetslösa inte missgynnas.

Partikongressen föreslås besluta:

A268:1 att Socialdemokraterna ska verka för att arbetslöshetsförsäkringens regelverk ändras så att deltidsarbetslösa inte missgynnas. Det ska alltid löna sig att jobba deltid och stämpla på deltid framför att stämpla på heltid

Handels förbundskontors S-förening, Fackliga utskottet
Stockholms Arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A269

HELSINGBORGS ARBETAREKOMMUN

För en arbetslöshetsförsäkring som värnar deltidsanställda

Arbetslöshetsförsäkringen är idag utformad på sådant sätt att deltidsarbetslösa riskerar komma i kläm. I vissa fall tvingas människor för sin försörjning rent av att säga upp sig för att stämpla på heltid istället. Att denna ordning inte är rimlig säger sig självt. Regelverket måste därför snarast ändras så att deltidsarbetslösa inte missgynnas.

Partikongressen föreslås besluta:

A269:1 att Socialdemokraterna ska verka för att arbetslöshetsförsäkringens regelverk ändras så att deltidsarbetslösa inte missgynnas. Det ska alltid löna sig att jobba deltid och stämpla på deltid framför att stämpla på heltid

Handels s-förening
Helsingborgs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A270

HÖGANÄS ARBETAREKOMMUN

För en arbetslöshetsförsäkring som värnar deltidsanställda

Arbetslöshetsförsäkringen är idag utformad på sådant sätt att deltidsarbetslösa riskerar komma i kläm. I vissa fall tvingas människor för sin försörjning rent av att säga upp sig för att stämpla på heltid istället. Att denna ordning inte är rimlig säger sig självt. Regelverket måste därför snarast

ändras så att deltidsarbetslösa inte missgynnas.

Partikongressen föreslås besluta:

A270:1 att Socialdemokraterna ska verka för att arbetslöshetsförsäkringens regelverk ändras så att deltidsarbetslösa inte missgynnas. Det ska alltid löna sig att jobba deltid och stämpla på deltid framför att stämpla på heltid

Anneli Eriksson, Lennart Nilsson
Höganäs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A271

ÖREBRO ARBETAREKOMMUN

För en arbetslöshetsförsäkring som värnar deltidsanställda

Arbetslöshetsförsäkringen är idag utformad på sådant sätt att deltidsarbetslösa riskerar komma i kläm. I vissa fall tvingas människor för sin försörjning rent av att säga upp sig för att stämpla på heltid istället. Att denna ordning inte är rimlig säger sig självt. Regelverket måste därför snarast ändras så att deltidsarbetslösa inte missgynnas.

Partikongressen föreslås besluta:

A271:1 att Socialdemokraterna ska verka för att arbetslöshetsförsäkringens regelverk ändras så att deltidsarbetslösa inte missgynnas. Det ska alltid löna sig att jobba deltid och stämpla på deltid framför att stämpla på heltid

Per Lilja Handels s-förening
Örebro arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A272

FALKENBERGS ARBETAREKOMMUN

För en arbetslöshetsförsäkring som värnar deltidsanställda

Arbetslöshetsförsäkringen är idag utformad på sådant sätt att deltidsarbetslösa riskerar komma i kläm. I vissa fall tvingas människor för sin försörjning rent av att säga upp sig för att stämpla på heltid istället.

Att denna ordning inte är rimlig säger sig självt. Regelverket måste därför snarast ändras så att deltidsarbetslösa inte missgynnas.

Partikongressen föreslås besluta:

A272:1 att Socialdemokraterna ska verka för att arbetslöshetsförsäkringens regelverk ändras så att deltidsarbetslösa inte missgynnas. Det ska alltid löna sig att jobba deltid och stämpla på deltid framför att stämpla på heltid

A272:2 att anta motionen som sin egen och skicka den till partikongressen 2017

Handels fackförbund
Falkenbergs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A273

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN

För en arbetslöshetsförsäkring som värnar deltidsanställda

Arbetslöshetsförsäkringen är idag utformad på sådant sätt att deltidsarbetslösa riskerar komma i kläm. I vissa fall tvingas människor för sin försörjning rent av att säga upp sig för att stämpla på heltid istället. Att denna ordning inte är rimlig säger sig självt. Regelverket måste därför snarast ändras så att deltidsarbetslösa inte missgynnas. Det ska alltid löna sig att jobba deltid och stämpla på deltid framför att stämpla på heltid.

Partikongressen föreslås besluta:

A273:1 att Socialdemokraterna ska verka för att arbetslöshetsförsäkringens regelverk ändras så att deltidsarbetslösa inte missgynnas

Handels S-förening Karlskrona/Ronneby Roland Andreasson
Karlskrona arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A274

ESKILSTUNA ARBETAREKOMMUN

För en arbetslöshetsförsäkring som värnar deltidsanställda

Arbetslöshetsförsäkringen är idag utformad på sådant sätt att deltidsarbetslösa riskerar komma i kläm. I vissa fall tvingas människor för sin försörjning rent av att säga upp sig för att stämpla på

heltid istället. Att denna ordning inte är rimlig säger sig självt. Regelverket måste därför snarast ändras så att deltidsarbetslösa inte missgynnas.

Partikongressen föreslås besluta:

A274:1 att Socialdemokraterna ska verka för att arbetslöshetsförsäkringens regelverk ändras så att deltidsarbetslösa inte missgynnas. Det ska alltid löna sig att jobba deltid och stämpla på deltid framför att stämpla på heltid

Handels s-förening
Eskilstuna arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A275

HÖGANÄS ARBETAREKOMMUN

För en god arbetsmiljö

Arbetares ställning i arbetslivet kan enkelt utläsas av hur stor andel av de värden som produceras man får ta del av. Men produktionen av dessa värden betalar man alltför ofta ett högt pris för i form av brister i arbetsmiljön. När arbetsgivare söker pressa kostnader är det inte bara löner som får stå tillbaka, utan också löntagares säkerhet och hälsa.

Att produktionen effektiviseras, så att mer kan produceras till en lägre kostnad, är något i grunden positivt. Det kan ske genom teknisk och organisatorisk utveckling, genom kompetensutveckling för de anställda. Precis som det aldrig får ske genom att man går under den lägsta normerade lönenivån för branschen får det heller inte ske genom att de anställda utsätts för fara. Arbetsmiljön är inte förhandlingsbar. För att denna gräns ska kunna upprätthållas krävs både att facket, genom sina skyddsombud, och att staten, genom Arbetsmiljöverket och rättssystemet, gör sin del.

I dagsläget kan de fackliga organisationerna inte göra anspråk på att ha insyn i arbetsmiljöförhållandena på alla arbetsplatser. Detta är bland annat en konsekvens av en utveckling där små arbetsplatser blir allt vanligare. Anslagen till den regionala skyddsombudsverksamheten måste därför ökas. Särskilt utsatta är de arbetsplatser där facket saknar medlemmar – där kan missförhållanden fortgå utan att det kommer till fackets kännedom. De regionala skyddsombuden måste därför få rätt att göra skyddsronder även på arbetsplatser där man inte har medlemmar.

Ett fullgott förebyggande arbetsmiljöarbete kräver närvaron av en företagshälsovård, som kan vara ett stöd för arbetsgivaren och skyddsombuden. Det borde därför vara obligatoriskt för

arbetsgivare att ha en företagshälsovård.

Arbetsgivarna måste åter få ett tydligare ansvar för rehabilitering. Därför bör en särskild rehabiliteringsförsäkring med särskilt stöd för den enskilde, som ligger utöver den ordinarie sjukförsäkringen, införas. För att undvika en orimlig kostnad för små arbetsgivare med många rehabiliteringsärenden, som arbetsgivaren kanske inte orsakat, bör försäkringen finansieras solidariskt av arbetsgivarna via arbetsgivaravgifter.

De brister i arbetsmiljön som ofta är svårast att påvisa och kräva åtgärder mot, är de som rör den organisatoriska och sociala arbetsmiljön. På detta område ökar också ohälsan. Därför behöver särskilda åtgärder vidtas för att förbättra den organisatoriska och sociala arbetsmiljön. Mer forskning behöver göras på området. De fackliga organisationerna prioriterar nu att följa upp hur väl de verktyg skyddsombuden har fungerar. Detta måste även Socialdemokratiska partiet engagera sig i. Och Arbetsmiljöverket måste utveckla sin verksamhet för att minska risken för psykisk ohälsa.

Partikongressen föreslås besluta:

A275:1 att socialdemokraterna ska verka för att anslagen till den regionala skyddsombudsverksamheten ökas

A275:2 att socialdemokraterna ska verka för att de regionala skyddsombuden får befogenheter att göra skyddsronder även på arbetsplatser där facket saknar medlemmar

A275:3 att socialdemokraterna ska verka för att det blir obligatoriskt för arbetsgivare att ha en företagshälsovård

A275:4 att socialdemokraterna ska verka för att en rehabiliteringsförsäkring, som finansieras genom arbetsgivaravgifter, införs i socialförsäkringssystemet

A275:5 att socialdemokraterna ska verka för att mer forskning görs på den organisatoriska och sociala arbetsmiljön

A275:6 att socialdemokraterna, i så nära samarbete med de fackliga organisationerna som möjligt, ska prioritera att följa upp hur väl de verktyg skyddsombuden har för att tillförsäkra en god organisatorisk och social arbetsmiljö fungerar

A275:7 att socialdemokraterna ska verka för att Arbetsmiljöverket utvecklar sin verksamhet för att minska risken för arbetsrelaterad psykisk ohälsa

Anneli Eriksson, Lennart Nilsson
Höganäs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A276

HALMSTADS ARBETAREKOMMUN

För en god arbetsmiljö

Arbetares ställning i arbetslivet kan enkelt utläsas av hur stor andel av de värden som produceras man får ta del av. Men produktionen av dessa värden betalar man alltför ofta ett högt pris för i form av brister i arbetsmiljön. När arbetsgivare söker pressa kostnader är det inte bara löner som får stå tillbaka, utan också löntagares säkerhet och hälsa.

Att produktionen effektiviseras, så att mer kan produceras till en lägre kostnad, är något i grunden positivt. Det kan ske genom teknisk och organisatorisk utveckling, genom kompetensutveckling för de anställda. Precis som det aldrig får ske genom att man går under den lägsta normerade lönenivån för branschen får det heller inte ske genom att de anställda utsätts för fara. Arbetsmiljön är inte förhandlingsbar. För att denna gräns ska kunna upprätthållas krävs både att facket, genom sina skyddsombud, och att staten, genom Arbetsmiljöverket och rättssystemet, gör sin del.

I dagsläget kan de fackliga organisationerna inte göra anspråk på att ha insyn i arbetsmiljöförhållandena på alla arbetsplatser. Detta är bland annat en konsekvens av en utveckling där små arbetsplatser blir allt vanligare. Anslagen till den regionala skyddsombudsverksamheten måste därför ökas. Särskilt utsatta är de arbetsplatser där facket saknar medlemmar – där kan missförhållanden fortgå utan att det kommer till fackets kännedom. De regionala skyddsombuden måste därför få rätt att göra skyddsronder även på arbetsplatser där man inte har medlemmar.

Ett fullgott förebyggande arbetsmiljöarbete kräver närvaron av en företagshälsovård, som kan vara ett stöd för arbetsgivaren och skyddsombuden. Det borde därför vara obligatoriskt för arbetsgivare att ha en företagshälsovård.

Arbetsgivarna måste åter få ett tydligare ansvar för rehabilitering. Därför bör en särskild rehabiliteringsförsäkring med särskilt stöd för den enskilde, som ligger utöver den ordinarie sjukförsäkringen, införas. För att undvika en orimlig kostnad för små arbetsgivare med många rehabiliteringsärenden, som arbetsgivaren kanske inte orsakat, bör försäkringen finansieras solidariskt av arbetsgivarna via arbetsgivaravgifter.

De brister i arbetsmiljön som ofta är svårast att påvisa och kräva åtgärder mot, är de som rör den organisatoriska och sociala arbetsmiljön. På detta område ökar också ohälsan. Därför behöver särskilda åtgärder vidtas för att förbättra den organisatoriska och sociala arbetsmiljön. Mer

forskning behöver göras på området. De fackliga organisationerna prioriterar nu att följa upp hur väl de verktyg skyddsombuden har fungerar. Detta måste även Socialdemokratiska partiet engagera sig i. Och Arbetsmiljöverket måste utveckla sin verksamhet för att minska risken för psykisk ohälsa.

Partikongressen föreslås besluta:

A276:1 att Socialdemokraterna ska verka för att anslagen till den regionala skyddsombudsverksamheten ökas

A276:2 att Socialdemokraterna ska verka för att de regionala skyddsombuden får befogenheter att göra skyddsronder även på arbetsplatser där facket saknar medlemmar

A276:3 att Socialdemokraterna ska verka för att det blir obligatoriskt för arbetsgivare att ha en företagshälsovård

A276:4 att Socialdemokraterna ska verka för att en rehabiliteringsförsäkring, som finansieras genom arbetsgivaravgifter, införs i socialförsäkringssystemet

A276:5 att Socialdemokraterna ska verka för att mer forskning görs på den organisatoriska och sociala arbetsmiljön

A276:6 att Socialdemokraterna, i så nära samarbete med de fackliga organisationerna som möjligt, ska prioritera att följa upp hur väl de verktyg skyddsombuden har för att tillförsäkra en god organisatorisk och social arbetsmiljö fungerar, samt

A276:7 att Socialdemokraterna ska verka för att Arbetsmiljöverket utvecklar sin verksamhet för att minska risken för arbetsrelaterad psykisk ohälsa

S-Föreningen i Handelsanställdas Förbund Avd 3 Halmstad
Halmstads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A277

HELSINGBORGS ARBETAREKOMMUN

För en god arbetsmiljö

Arbetares ställning i arbetslivet kan enkelt utläsas av hur stor andel av de värden som produceras man får ta del av. Men produktionen av dessa värden betalar man alltför ofta ett högt pris för i form av brister i arbetsmiljön. När arbetsgivare söker pressa kostnader är det inte bara löner som får stå tillbaka, utan också löntagares säkerhet och hälsa.

Att produktionen effektiviseras, så att mer kan produceras till en lägre kostnad, är något i

grunden positivt. Det kan ske genom teknisk och organisatorisk utveckling, genom kompetensutveckling för de anställda. Precis som det aldrig får ske genom att man går under den lägsta normerade lönenivån för branschen får det heller inte ske genom att de anställda utsätts för fara. Arbetsmiljön är inte förhandlingsbar. För att denna gräns ska kunna upprätthållas krävs både att facket, genom sina skyddsombud, och att staten, genom Arbetsmiljöverket och rättssystemet, gör sin del.

I dagsläget kan de fackliga organisationerna inte göra anspråk på att ha insyn i arbetsmiljöförhållandena på alla arbetsplatser. Detta är bland annat en konsekvens av en utveckling där små arbetsplatser blir allt vanligare. Anslagen till den regionala skyddsombudsverksamheten måste därför ökas. Särskilt utsatta är de arbetsplatser där facket saknar medlemmar – där kan missförhållanden fortgå utan att det kommer till fackets kännedom. De regionala skyddsombuden måste därför få rätt att göra skyddsronder även på arbetsplatser där man inte har medlemmar.

Ett fullgott förebyggande arbetsmiljöarbete kräver närvaron av en företagshälsovård, som kan vara ett stöd för arbetsgivaren och skyddsombuden. Det borde därför vara obligatoriskt för arbetsgivare att ha en företagshälsovård.

Arbetsgivarna måste åter få ett tydligare ansvar för rehabilitering. Därför bör en särskild rehabiliteringsförsäkring med särskilt stöd för den enskilde, som ligger utöver den ordinarie sjukförsäkringen, införas. För att undvika en orimlig kostnad för små arbetsgivare med många rehabiliteringsärenden, som arbetsgivaren kanske inte orsakat, bör försäkringen finansieras solidariskt av arbetsgivarna via arbetsgivaravgifter.

De brister i arbetsmiljön som ofta är svårast att påvisa och kräva åtgärder mot, är de som rör den organisatoriska och sociala arbetsmiljön. På detta område ökar också ohälsan. Därför behöver särskilda åtgärder vidtas för att förbättra den organisatoriska och sociala arbetsmiljön. Mer forskning behöver göras på området. De fackliga organisationerna prioriterar nu att följa upp hur väl de verktyg skyddsombuden har fungerar. Detta måste även Socialdemokratiska partiet engagera sig i. Och Arbetsmiljöverket måste utveckla sin verksamhet för att minska risken för psykisk ohälsa.

Partikongressen föreslås besluta:

A277:1 att Socialdemokraterna ska verka för att anslagen till den regionala skyddsombudsverksamheten ökas

A277:2 att Socialdemokraterna ska verka för att de regionala skyddsombuden får befogenheter att göra skyddsronder även på arbetsplatser där facket saknar medlemmar

A277:3 att Socialdemokraterna ska verka för att det blir obligatoriskt för arbetsgivare att ha en företagshälsovård

A277:4 att Socialdemokraterna ska verka för att en rehabiliteringsförsäkring, som finansieras genom arbetsgivaravgifter, införs i socialförsäkringssystemet

A277:5 att Socialdemokraterna ska verka för att mer forskning görs på den organisatoriska och sociala arbetsmiljön

A277:6 att Socialdemokraterna, i så nära samarbete med de fackliga organisationerna som möjligt, ska prioritera att följa upp hur väl de verktyg skyddsombuden har för att tillförsäkra en god organisatorisk och social arbetsmiljö fungerar

A277:7 att Socialdemokraterna ska verka för att Arbetsmiljöverket utvecklar sin verksamhet för att minska risken för arbetsrelaterad psykisk ohälsa

Handels s-förening
Helsingborgs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A278

FALKENBERGS ARBETAREKOMMUN

För en god arbetsmiljö

Arbetares ställning i arbetslivet kan enkelt utläsas av hur stor andel av de värden som produceras man får ta del av. Men produktionen av dessa värden betalar man alltför ofta ett högt pris för i form av brister i arbetsmiljön. När arbetsgivare söker pressa kostnader är det inte bara löner som får stå tillbaka, utan också löntagares säkerhet och hälsa.

Att produktionen effektiviseras, så att mer kan produceras till en lägre kostnad, är något i grunden positivt. Det kan ske genom teknisk och organisatorisk utveckling, genom kompetensutveckling för de anställda. Precis som det aldrig får ske genom att man går under den lägsta normerade lönenivån för branschen får det heller inte ske genom att de anställda utsätts för fara. Arbetsmiljön är inte förhandlingsbar. För att denna gräns ska kunna upprätthållas krävs både att facket, genom sina skyddsombud, och att staten, genom Arbetsmiljöverket och rättssystemet, gör sin del.

I dagsläget kan de fackliga organisationerna inte göra anspråk på att ha insyn i arbetsmiljöförhållandena på alla arbetsplatser. Detta är bland annat en konsekvens av en utveckling där små arbetsplatser blir allt vanligare. Anslagen till den regionala skyddsombudsverksamheten måste därför ökas. Särskilt utsatta är de arbetsplatser där facket

saknar medlemmar – där kan missförhållanden fortgå utan att det kommer till fackets kännedom. De regionala skyddsombuden måste därför få rätt att göra skyddsronder även på arbetsplatser där man inte har medlemmar.

Ett fullgott förebyggande arbetsmiljöarbete kräver närvaron av en företagshälsovård, som kan vara ett stöd för arbetsgivaren och skyddsombuden.

Det borde därför vara obligatoriskt för arbetsgivare att ha en företagshälsovård.

Arbetsgivarna måste åter få ett tydligare ansvar för rehabilitering. Därför bör en särskild rehabiliteringsförsäkring med särskilt stöd för den enskilde, som ligger utöver den ordinarie sjukförsäkringen, införas. För att undvika en orimlig kostnad för små arbetsgivare med många rehabiliteringsärenden, som arbetsgivaren kanske inte orsakat, bör försäkringen finansieras solidariskt av arbetsgivarna via arbetsgivaravgifter.

De brister i arbetsmiljön som ofta är svårast att påvisa och kräva åtgärder mot, är de som rör den organisatoriska och sociala arbetsmiljön. På detta område ökar också ohälsan. Därför behöver särskilda åtgärder vidtas för att förbättra den organisatoriska och sociala arbetsmiljön. Mer forskning behöver göras på området. De fackliga organisationerna prioriterar nu att följa upp hur väl de verktyg skyddsombuden har fungerar. Detta måste även Socialdemokratiska partiet engagera sig i. Och Arbetsmiljöverket måste utveckla sin verksamhet för att minska risken för psykisk ohälsa.

Partikongressen föreslås besluta:

A278:1 att Socialdemokraterna ska verka för att anslagen till den regionala skyddsombudsverksamheten ökas

A278:2 att Socialdemokraterna ska verka för att de regionala skyddsombuden får befogenheter att göra skyddsronder även på arbetsplatser där facket saknar medlemmar

A278:3 att Socialdemokraterna ska verka för att det blir obligatoriskt för arbetsgivare att ha en företagshälsovård

A278:4 att Socialdemokraterna ska verka för att en rehabiliteringsförsäkring, som finansieras genom arbetsgivaravgifter, införs i socialförsäkringssystemet

A278:5 att Socialdemokraterna ska verka för att mer forskning görs på den organisatoriska och sociala arbetsmiljön

A278:6 att Socialdemokraterna, i så nära samarbete med de fackliga organisationerna som möjligt, ska prioritera att följa upp hur väl de verktyg skyddsombuden har för att tillförsäkra en god organisatorisk och social arbetsmiljö fungerar

A278:7 att Socialdemokraterna ska verka för att Arbetsmiljöverket utvecklar sin verksamhet för att minska risken för arbetsrelaterad psykisk ohälsa

A278:8 att anta motionen som sin egen och skicka den till partikongressen 2017.

Handels fackförbund
Falkenbergs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A279

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN

För en god arbetsmiljö

Arbetares ställning i arbetslivet kan enkelt utläsas av hur stor andel av de värden som produceras man får ta del av. Men produktionen av dessa värden betalar man alltför ofta ett högt pris för i form av brister i arbetsmiljön. När arbetsgivare söker pressa kostnader är det inte bara löner som får stå tillbaka, utan också löntagares säkerhet och hälsa.

Att produktionen effektiviseras, så att mer kan produceras till en lägre kostnad, är något i grunden positivt. Det kan ske genom teknisk och organisatorisk utveckling, genom kompetensutveckling för de anställda. Precis som det aldrig får ske genom att man går under den lägsta normerade lönenivån för branschen får det heller inte ske genom att de anställda utsätts för fara. Arbetsmiljön är inte förhandlingsbar. För att denna gräns ska kunna upprätthållas krävs både att facket, genom sina skyddsombud, och att staten, genom Arbetsmiljöverket och rättssystemet, gör sin del.

I dagsläget kan de fackliga organisationerna inte göra anspråk på att ha insyn i arbetsmiljöförhållandena på alla arbetsplatser. Detta är bland annat en konsekvens av en utveckling där små arbetsplatser blir allt vanligare. Anslagen till den regionala skyddsombudsverksamheten måste därför ökas. Särskilt utsatta är de arbetsplatser där facket saknar medlemmar – där kan missförhållanden fortgå utan att det kommer till fackets kännedom. De regionala skyddsombuden måste därför få rätt att göra skyddsronder även på arbetsplatser där man inte har medlemmar.

Ett fullgott förebyggande arbetsmiljöarbete kräver närvaron av en företagshälsovård, som kan vara ett stöd för arbetsgivaren och skyddsombuden. Det borde därför vara obligatoriskt för arbetsgivare att ha en företagshälsovård.

Arbetsgivarna måste åter få ett tydligare ansvar för rehabilitering. Därför bör en särskild

rehabiliteringsförsäkring med särskilt stöd för den enskilde, som ligger utöver den ordinarie sjukförsäkringen, införas. För att undvika en orimlig kostnad för små arbetsgivare med många rehabiliteringsärenden, som arbetsgivaren kanske inte orsakat, bör försäkringen finansieras solidariskt av arbetsgivarna via arbetsgivaravgifter.

De brister i arbetsmiljön som ofta är svårast att påvisa och kräva åtgärder mot, är de som rör den organisatoriska och sociala arbetsmiljön. På detta område ökar också ohälsan. Därför behöver särskilda åtgärder vidtas för att förbättra den organisatoriska och sociala arbetsmiljön. Mer forskning behöver göras på området. De fackliga organisationerna prioriterar nu att följa upp hur väl de verktyg skyddsombuden har fungerar. Detta måste även Socialdemokratiska partiet engagera sig i. Och Arbetsmiljöverket måste utveckla sin verksamhet för att minska risken för psykisk ohälsa.

Partikongressen föreslås besluta:

A279:1 att Socialdemokraterna ska verka för att anslagen till den regionala skyddsombudsverksamheten ökas

A279:2 att Socialdemokraterna ska verka för att de regionala skyddsombuden får befogenheter att göra skyddsronder även på arbetsplatser där facket saknar medlemmar

A279:3 att Socialdemokraterna ska verka för att det blir obligatoriskt för arbetsgivare att samtliga anställda ska ha tillgång till en företagshälsovård

A279:4 att Socialdemokraterna ska verka för att en rehabiliteringsförsäkring, som finansieras genom arbetsgivaravgifter, införs i socialförsäkringssystemet

A279:5 att Socialdemokraterna ska verka för att mer forskning görs på den organisatoriska och sociala arbetsmiljön

A279:6 att Socialdemokraterna, i samarbete med de fackliga organisationerna, ska prioritera att följa upp hur väl de verktyg skyddsombuden har för att tillförsäkra en god organisatorisk och social arbetsmiljö fungerar

A279:7 att Socialdemokraterna ska verka för att Arbetsmiljöverket utvecklar sin verksamhet för att minska risken för arbetsrelaterad psykisk ohälsa

Handels S-förening Karlskrona/Ronneby Roland Andreasson
Karlskrona arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A280

STOCKHOLMS ARBETAREKOMMUN

För en jämställd hälsa

I skrivande stund (sommaren 2016) är kvinnornas inflöde till Försäkringskassan 82 procent högre än männens och psykiatriska diagnoser är det vanligaste. Det är kanske inte konstigt att kvinnor mår dåligt i ett patriarkat, men det är oacceptabelt att kvinnor får betala priset för det ohållbara i vårt samhälle. Den ökande sjukfrånvaron är en stor utmaning för samhället i stort, samtidigt som det ojämställda uttaget av sjukförsäkringen är en av vår tids främsta jämställdhetsfrågor. Även om vi nu ser en inbromsning av den ökande sjukfrånvaron, är skillnaden i uttag av försäkringen väldigt stor mellan könen. Regeringen har tagit många viktiga steg för att vända den negativa utvecklingen sedan valet 2014, men det finns mycket mer att göra ur ett jämställdhetsperspektiv.

Höga krav och låg egen kontroll är en kombination som har en tydlig negativ effekt på sjukfrånvaron. Ojämställdhet i arbetslivet, huvudansvar i hem – och familjelivet, utseendeskrav och diskriminerande bemötande är några av de saker som sammantaget skulle kunna göra vem som helst sjuk. Ofta diskuteras kvinnor som individer som inte kan säga nej när det i själva verket är ett strukturellt problem. Det finns ingen omfattande undersökning som svarar på varför kvinnor är mer sjukskrivna än män utifrån hela livssituationen, det som finns är olika studier och antaganden. Arbetsrelaterad sjukfrånvaro är ett av de stora forskningsområdena och Arbetsgivarverkets senaste studie visar att arbetsvillkoren och arbetsmiljön är mycket sämre på kvinnodominerade arbetsplatser.

Den politiska debatten kring sjukförsäkringen handlar ofta främst om kostnaden av den totala ökningen av sjukfrånvaro eftersom det har en stor ekonomisk betydelse för samhället. Något som diskuteras mer sällan är kostnaden för individen och för kvinnor. Sett ur ett jämställdhetsperspektiv förstärker en längre tids sjukfrånvaro de befintliga skillnaderna mellan kön eftersom sjukskrivning påverkar livskvalitén och livsinkomsten. Den som till följd av sjukdom har en nedsatt arbetsförmåga ska ha ett skydd vid inkomstbortfall och behandlas lika oavsett kön. Kostnaden för sjukfrånvaro är snarare ett symptom på det bakomliggande problemet: vi behöver förändra de diskriminerande strukturer som gör kvinnor sjuka. Som socialdemokrater står vi för jämlikhet och jämställdhet. Detta behöver vara vägledande även när vi tar fram strategier för att få bättre hälsa och jämställt uttag av sjukförsäkringen. Det bör finnas ett särskilt fokus och riktade åtgärder för att bidra till en mer jämställd hälsa.

Partikongressen föreslås besluta:

A280:1 att det socialdemokratiska partiet verkar för att regeringen ska ge i uppdrag till berörda myndigheter att genomföra en omfattande utredning om varför kvinnor är sjukskrivna mer än män. Utredningen ska utgå ifrån hela livssituationen

A280:2 att partiet arbetar aktivt och med riktade åtgärder för att förändra de arbetsförhållanden och arbetsmiljöer i kvinnodominerade yrken som gör kvinnor sjuka

Engelbrekts s-förening, Östermalm-Gärdets s-förening, Värtans s-förening
Stockholms Arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A281

HALMSTADS ARBETAREKOMMUN

För en politik för trygga jobb och framtidshopp

Att ingjuta hopp om framtiden är den kanske viktigaste politiska utmaningen just nu. Människors upplevelse av oro och uppgivenhet fungerar som bränsle för Sverigedemokraterna och andra reaktionära tendenser. För att ingjuta hopp om framtiden är en nödvändig – men inte tillräcklig – förutsättning att presentera en handfast politik som tar sig an de konkreta utmaningar människor möter i sin vardag. Vi måste åter till ett läge där den allmänna upplevelsen är att arbetarrörelsen inte bara minimerar skadorna av samhällsförändringar, utan också använder dessa förändringar till att skapa ett bättre samhälle. Det måste återigen bli en självklarhet att våra barn ska leva friare och rikare liv än vi själva kunnat göra.

Ett av de områden där det är som mest angeläget att formulera en politik som ger hopp om att vi har underbara dagar framför oss är arbetlivets område. På stora delar av arbetsmarknaden, inte minst inom tjänstesektorn, har otrygga anställningsvillkor normaliserats. Arbetsgivare anställer tidsbegränsat även när de behöver personal tillsvidare. Bland unga finns många som inte kan föreställa sig att få en fast anställning. När arbetsgivare och borgerliga företrädare hävdar att det enda de med svag ställning på arbetsmarknaden kan hoppas på är att kostnaderna för att anställa dem ska sjunka fördjupas upplevelsen av otrygghet än mer.

Under den innevarande mandatperioden har både LO och Socialdemokraterna fattat kongressbeslut om att det ska krävas objektiva skäl för att anställa tidsbegränsat. Det förutsätter, som LO-kongressen konstaterade, att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS. Vad allmän visstid möjliggör är nämligen just att anställa tidsbegränsat trots att objektiva skäl för det saknas.

Inom fackföreningsrörelsen råder konsensus om att användandet av tidsbegränsade anställningar bör regleras i avtal. När arbetsgivare idag anställer tidsbegränsat lutar de sig mot lagen. Det är lagstiftningen som gör det möjligt att anställa tidsbegränsat trots att det saknas objektiva skäl för det. Då är det också lagstiftarens ansvar att täppa till den möjlighet till missbruk som lagen ger. Lagen måste utformas så att arbetsmarknadens parter hänvisas till att avtala om hur tidsbegränsade anställningar ska användas.

Socialdemokraterna har länge beklagat utvecklingen mot mer otrygga anställningsvillkor. Samtidigt har utvecklingen fortsatt. Att ta bort allmän visstid ur LAS är just en sådan handfast lösning på ett konkret problem som kan ingjuta hopp om att människor i framtiden kan få en tryggare ställning i arbetslivet. Majoritetsförhållandena i riksdagen har omöjliggjort en sådan förändring i nuläget. Nu gäller det att lägga all kraft på att förändra de majoritetsförhållandena.

Bristerna i anställningstryggheten är dock inte begränsade till dem som är tillfälligt anställda. En dom i Arbetsdomstolen, Handels mot Polarn o Pyret (dom nr 47 2012), visar att arbetsgivare kan ta timmar från en anställd och ge till en annan anställd med lägre sysselsättningsgrad, även om den senare har kortare anställningstid. Det är också möjligt att hyvla timmar från tillsvidareanställdas kontrakt och samtidigt nyanställa på deltid. Detta innebär att anställningsskyddet i LAS endast omfattar anställningen som sådan – inte sysselsättningsgraden. Så måste även den heltids- och tillsvidareanställda frukta en omreglering av sin anställning.

Att man ska kunna hyvla timmar från anställdas kontrakt utan att tillämpa det regelverk som gäller vid arbetsbrist var aldrig lagstiftarens intention. När Arbetsdomstolen nu tolkar lagen som att den tillåter just detta måste lagen justeras. Detta konstaterade LO-kongressen 2016. Nu är det upp till Socialdemokraterna att driva denna fråga vidare.

Partikongressen föreslås besluta:

A281:1 att Socialdemokraterna ska arbeta aktivt för att snarast möjligt få en majoritet i Sveriges riksdag för att ta bort allmän visstid ur LAS, så att tidsbegränsade anställningar kräver objektiva skäl, samt

A281:2 att Socialdemokraterna ska verka för att LAS ändras så att regelverket gällande arbetsbrist blir tillämpligt om en arbetsgivare avser att omreglera den anställdes sysselsättningsgrad

S-Föreningen i Handelsanställdas Förbund Avd 3 Halmstad
Halmstads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A282

TYRESÖ ARBETAREKOMMUN

För en politik för trygga jobb och framtidshopp

Att ingjuta hopp om framtiden är den kanske viktigaste politiska utmaningen just nu. Människors upplevelse av oro och uppgivenhet fungerar som bränsle för Sverigedemokraterna och andra reaktionära tendenser. För att ingjuta hopp om framtiden är en nödvändig – men inte tillräcklig – förutsättning att presentera en handfast politik som tar sig an de konkreta utmaningar människor möter i sin vardag. Vi måste åter till ett läge där den allmänna upplevelsen är att arbetarrörelsen inte bara minimerar skadorna av samhällsförändringar, utan också använder dessa förändringar till att skapa ett bättre samhälle. Det måste återigen bli en självklarhet att våra barn ska leva friare och rikare liv än vi själva kunnat göra.

Ett av de områden där det är som mest angeläget att formulera en politik som ger hopp om att vi har underbara dagar framför oss är arbetlivets område. På stora delar av arbetsmarknaden, inte minst inom tjänstesektorn, har otrygga anställningsvillkor normaliserats. Arbetsgivare anställer tidsbegränsat även när de behöver personal tillsvidare. Bland unga finns många som inte kan föreställa sig att få en fast anställning. När arbetsgivare och borgerliga företrädare hävdar att det enda de med svag ställning på arbetsmarknaden kan hoppas på är att kostnaderna för att anställa dem ska sjunka fördjupas upplevelsen av otrygghet än mer.

Under den innevarande mandatperioden har både LO och Socialdemokraterna fattat kongressbeslut om att det ska krävas objektiva skäl för att anställa tidsbegränsat. Det förutsätter, som LO-kongressen konstaterade, att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS. Vad allmän visstid möjliggör är nämligen just att anställa tidsbegränsat trots att objektiva skäl för det saknas.

Inom fackföreningsrörelsen råder konsensus om att användandet av tidsbegränsade anställningar bör regleras i avtal. När arbetsgivare idag anställer tidsbegränsat lutar de sig mot lagen. Det är lagstiftningen som gör det möjligt att anställa tidsbegränsat trots att det saknas objektiva skäl för det. Då är det också lagstiftarens ansvar att täppa till den möjlighet till missbruk som lagen ger. Lagen måste utformas så att arbetsmarknadens parter hänvisas till att avtala om hur tidsbegränsade anställningar ska användas.

Socialdemokraterna har länge beklagat utvecklingen mot mer otrygga anställningsvillkor. Samtidigt har utvecklingen fortsatt. Att ta bort allmän visstid ur LAS är just en sådan handfast lösning på ett konkret problem som kan ingjuta hopp om att människor i framtiden kan få en tryggare ställning i arbetslivet. Majoritetsförhållandena i riksdagen har omöjliggjort en sådan

förändring i nuläget. Nu gäller det att lägga all kraft på att förändra de majoritetsförhållandena.

Bristerna i anställningstryggheten är dock inte begränsade till dem som är tillfälligt anställda. En dom i Arbetsdomstolen, Handels mot Polarn o Pyret (dom nr 47 2012), visar att arbetsgivare kan ta timmar från en anställd och ge till en annan anställd med lägre sysselsättningsgrad, även om den senare har kortare anställningstid. Det är också möjligt att hyvla timmar från tillsvidareanställdas kontrakt och samtidigt nyanställa på deltid. Detta innebär att anställningsskyddet i LAS endast omfattar anställningen som sådan – inte sysselsättningsgraden. Så måste även den heltids- och tillsvidareanställda frukta en omreglering av sin anställning.

Att man ska kunna hyvla timmar från anställdas kontrakt utan att tillämpa det regelverk som gäller vid arbetsbrist var aldrig lagstiftarens intention. När Arbetsdomstolen nu tolkar lagen som att den tillåter just detta måste lagen justeras. Detta konstaterade LO-kongressen 2016. Nu är det upp till Socialdemokraterna att driva denna fråga vidare.

Partikongressen föreslås besluta:

A282:1 att Socialdemokraterna ska arbeta aktivt för att snarast möjligt få en majoritet i Sveriges riksdag för att ta bort allmän visstid ur LAS, så att tidsbegränsade anställningar kräver fackliga förhandlingar utifrån objektiva skäl

Bror Perjus
Tyresö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A283

HELSINGBORGS ARBETAREKOMMUN

För en politik för trygga jobb och framtidshopp

Att ingjuta hopp om framtiden är den kanske viktigaste politiska utmaningen just nu. Människors upplevelse av oro och uppgivenhet fungerar som bränsle för Sverigedemokraterna och andra reaktionära tendenser. För att ingjuta hopp om framtiden är en nödvändig – men inte tillräcklig – förutsättning att presentera en handfast politik som tar sig an de konkreta utmaningar människor möter i sin vardag. Vi måste åter till ett läge där den allmänna upplevelsen är att arbetarrörelsen inte bara minimerar skadorna av samhällsförändringar, utan också använder dessa förändringar till att skapa ett bättre samhälle. Det måste återigen bli en självklarhet att våra barn ska leva friare och rikare liv än vi själva kunnat göra.

Ett av de områden där det är som mest angeläget att formulera en politik som ger hopp om att vi har underbara dagar framför oss är arbetlivets område. På stora delar av arbetsmarknaden, inte

minst inom tjänstesektorn, har otrygga anställningsvillkor normaliserats. Arbetsgivare anställer tidsbegränsat även när de behöver personal tillsvidare. Bland unga finns många som inte kan föreställa sig att få en fast anställning. När arbetsgivare och borgerliga företrädare hävdar att det enda de med svag ställning på arbetsmarknaden kan hoppas på är att kostnaderna för att anställa dem ska sjunka fördjupas upplevelsen av otrygghet än mer.

Under den innevarande mandatperioden har både LO och Socialdemokraterna fattat kongressbeslut om att det ska krävas objektiva skäl för att anställa tidsbegränsat. Det förutsätter, som LO-kongressen konstaterade, att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS. Vad allmän visstid möjliggör är nämligen just att anställa tidsbegränsat trots att objektiva skäl för det saknas.

Inom fackföreningsrörelsen råder konsensus om att användandet av tidsbegränsade anställningar bör regleras i avtal. När arbetsgivare idag anställer tidsbegränsat lutar de sig mot lagen. Det är lagstiftningen som gör det möjligt att anställa tidsbegränsat trots att det saknas objektiva skäl för det. Då är det också lagstiftarens ansvar att täppa till den möjlighet till missbruk som lagen ger. Lagen måste utformas så att arbetsmarknadens parter hänvisas till att avtala om hur tidsbegränsade anställningar ska användas.

Socialdemokraterna har länge beklagat utvecklingen mot mer otrygga anställningsvillkor. Samtidigt har utvecklingen fortsatt. Att ta bort allmän visstid ur LAS är just en sådan handfast lösning på ett konkret problem som kan ingjuta hopp om att människor i framtiden kan få en tryggare ställning i arbetslivet. Majoritetsförhållandena i riksdagen har omöjliggjort en sådan förändring i nuläget. Nu gäller det att lägga all kraft på att förändra de majoritetsförhållandena.

Bristerna i anställningstryggheten är dock inte begränsade till dem som är tillfälligt anställda. En dom i Arbetsdomstolen, Handels mot Polarn o Pyret (dom nr 47 2012), visar att arbetsgivare kan ta timmar från en anställd och ge till en annan anställd med lägre sysselsättningsgrad, även om den senare har kortare anställningstid. Det är också möjligt att hyvla timmar från tillsvidareanställdas kontrakt och samtidigt nyanställa på deltid. Detta innebär att anställningsskyddet i LAS endast omfattar anställningen som sådan – inte sysselsättningsgraden. Så måste även den heltids- och tillsvidareanställda frukta en omreglering av sin anställning.

Att man ska kunna hyvla timmar från anställdas kontrakt utan att tillämpa det regelverk som gäller vid arbetsbrist var aldrig lagstiftarens intention. När Arbetsdomstolen nu tolkar lagen som att den tillåter just detta måste lagen justeras. Detta konstaterade LO-kongressen 2016. Nu är det upp till Socialdemokraterna att driva denna fråga vidare.

Partikongressen föreslås besluta:

A283:1 att Socialdemokraterna ska arbeta aktivt för att snarast möjligt få en majoritet i Sveriges riksdag för att ta bort allmän visstid ur LAS, så att tidsbegränsade anställningar kräver objektiva skäl, samt

A283:2 att Socialdemokraterna ska verka för att LAS ändras så att regelverket gällande arbetsbrist blir tillämpligt om en arbetsgivare avser att omreglera den anställdes sysselsättningsgrad

Handels s-förening
Helsingborgs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A284

HÖGANÄS ARBETAREKOMMUN

För en politik för trygga jobb och framtidshopp

Att ingjuta hopp om framtiden är den kanske viktigaste politiska utmaningen just nu. Människors upplevelse av oro och uppgivenhet fungerar som bränsle för Sverigedemokraterna och andra reaktionära tendenser. För att ingjuta hopp om framtiden är en nödvändig – men inte tillräcklig – förutsättning att presentera en handfast politik som tar sig an de konkreta utmaningar människor möter i sin vardag. Vi måste åter till ett läge där den allmänna upplevelsen är att arbetarrörelsen inte bara minimerar skadorna av samhällsförändringar, utan också använder dessa förändringar till att skapa ett bättre samhälle. Det måste återigen bli en självklarhet att våra barn ska leva friare och rikare liv än vi själva kunnat göra.

Ett av de områden där det är som mest angeläget att formulera en politik som ger hopp om att vi har underbara dagar framför oss är arbetlivets område. På stora delar av arbetsmarknaden, inte minst inom tjänstesektorn, har otrygga anställningsvillkor normaliserats. Arbetsgivare anställer tidsbegränsat även när de behöver personal tillsvidare. Bland unga finns många som inte kan föreställa sig att få en fast anställning. När arbetsgivare och borgerliga företrädare hävdar att det enda de med svag ställning på arbetsmarknaden kan hoppas på är att kostnaderna för att anställa dem ska sjunka fördjupas upplevelsen av otrygghet än mer.

Under den innevarande mandatperioden har både LO och Socialdemokraterna fattat kongressbeslut om att det ska krävas objektiva skäl för att anställa tidsbegränsat. Det förutsätter, som LO-kongressen konstaterade, att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS. Vad allmän visstid möjliggör är nämligen just att anställa tidsbegränsat trots att objektiva skäl för det saknas.

Inom fackföreningsrörelsen råder konsensus om att användandet av tidsbegränsade anställningar bör regleras i avtal. När arbetsgivare idag anställer tidsbegränsat lutar de sig mot lagen. Det är lagstiftningen som gör det möjligt att anställa tidsbegränsat trots att det saknas objektiva skäl för det. Då är det också lagstiftarens ansvar att täppa till den möjlighet till missbruk som lagen ger. Lagen måste utformas så att arbetsmarknadens parter hänvisas till att avtala om hur tidsbegränsade anställningar ska användas.

Socialdemokraterna har länge beklagat utvecklingen mot mer otrygga anställningsvillkor. Samtidigt har utvecklingen fortsatt. Att ta bort allmän visstid ur LAS är just en sådan handfast lösning på ett konkret problem som kan ingjuta hopp om att människor i framtiden kan få en tryggare ställning i arbetslivet. Majoritetsförhållandena i riksdagen har omöjliggjort en sådan förändring i nuläget. Nu gäller det att lägga all kraft på att förändra de majoritetsförhållandena.

Bristerna i anställningstryggheten är dock inte begränsade till dem som är tillfälligt anställda. En dom i Arbetsdomstolen, Handels mot Polarn o Pyret (dom nr 47 2012), visar att arbetsgivare kan ta timmar från en anställd och ge till en annan anställd med lägre sysselsättningsgrad, även om den senare har kortare anställningstid. Det är också möjligt att hyvla timmar från tillsvidareanställdas kontrakt och samtidigt nyanställa på deltid. Detta innebär att anställningsskyddet i LAS endast omfattar anställningen som sådan – inte sysselsättningsgraden. Så måste även den heltids- och tillsvidareanställda frukta en omreglering av sin anställning.

Att man ska kunna hyvla timmar från anställdas kontrakt utan att tillämpa det regelverk som gäller vid arbetsbrist var aldrig lagstiftarens intention. När Arbetsdomstolen nu tolkar lagen som att den tillåter just detta måste lagen justeras. Detta konstaterade LO-kongressen 2016. Nu är det upp till Socialdemokraterna att driva denna fråga vidare.

Partikongressen föreslås besluta:

A284:1 att socialdemokraterna ska arbeta aktivt för att snarast möjligt få en majoritet i Sveriges riksdag för att ta bort allmän visstid ur LAS, så att tidsbegränsade anställningar kräver objektiva skäl

A284:2 att socialdemokraterna ska verka för att LAS ändras så att regelverket gällande arbetsbrist blir tillämpligt om en arbetsgivare avser att omreglera den anställdes sysselsättningsgrad

Anneli Eriksson, Lennart Nilsson
Höganäs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A285

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN

För en politik för trygga jobb och framtidshopp

Att ingjuta hopp om framtiden är den kanske viktigaste politiska utmaningen just nu. Människors upplevelse av oro och uppgivenhet fungerar som bränsle för Sverigedemokraterna och andra reaktionära tendenser. För att ingjuta hopp om framtiden är en nödvändig – men inte tillräcklig – förutsättning att presentera en handfast politik som tar sig an de konkreta utmaningar människor möter i sin vardag. Vi måste åter till ett läge där den allmänna upplevelsen är att arbetarrörelsen inte bara minimerar skadorna av samhällsförändringar, utan också använder dessa förändringar till att skapa ett bättre samhälle. Det måste återigen bli en självklarhet att våra barn ska leva friare och rikare liv än vi själva kunnat göra.

Ett av de områden där det är som mest angeläget att formulera en politik som ger hopp om att vi har underbara dagar framför oss är arbetlivets område. På stora delar av arbetsmarknaden, inte minst inom tjänstesektorn, har otrygga anställningsvillkor normaliserats. Arbetsgivare anställer tidsbegränsat även när de behöver personal tillsvidare. Bland unga finns många som inte kan föreställa sig att få en fast anställning. När arbetsgivare och borgerliga företrädare hävdar att det enda de med svag ställning på arbetsmarknaden kan hoppas på är att kostnaderna för att anställa dem ska sjunka fördjupas upplevelsen av otrygghet än mer.

Under den innevarande mandatperioden har både LO och Socialdemokraterna fattat kongressbeslut om att det ska krävas objektiva skäl för att anställa tidsbegränsat. Det förutsätter, som LO-kongressen konstaterade, att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS. Vad allmän visstid möjliggör är nämligen just att anställa tidsbegränsat trots att objektiva skäl för det saknas.

Inom fackföreningsrörelsen råder konsensus om att användandet av tidsbegränsade anställningar bör regleras i avtal. När arbetsgivare idag anställer tidsbegränsat lutar de sig mot lagen. Det är lagstiftningen som gör det möjligt att anställa tidsbegränsat trots att det saknas objektiva skäl för det. Då är det också lagstiftarens ansvar att täppa till den möjlighet till missbruk som lagen ger. Lagen måste utformas så att arbetsmarknadens parter hänvisas till att avtala om hur tidsbegränsade anställningar ska användas.

Socialdemokraterna har länge beklagat utvecklingen mot mer otrygga anställningsvillkor. Samtidigt har utvecklingen fortsatt. Att ta bort allmän visstid ur LAS är just en sådan handfast lösning på ett konkret problem som kan ingjuta hopp om att människor i framtiden kan få en tryggare ställning i arbetslivet. Majoritetsförhållandena i riksdagen har omöjliggjort en sådan

förändring i nuläget. Nu gäller det att lägga all kraft på att förändra de majoritetsförhållandena.

Bristerna i anställningstryggheten är dock inte begränsade till dem som är tillfälligt anställda. En dom i Arbetsdomstolen, Handels mot Polarn o Pyret (dom nr 47 2012), visar att arbetsgivare kan ta timmar från en anställd och ge till en annan anställd med lägre sysselsättningsgrad, även om den senare har kortare anställningstid. Det är också möjligt att hyvla timmar från tillsvidareanställdas kontrakt och samtidigt nyanställa på deltid. Detta innebär att anställningsskyddet i LAS endast omfattar anställningen som sådan – inte sysselsättningsgraden. Så måste även den heltids- och tillsvidareanställda frukta en omreglering av sin anställning.

Att man ska kunna hyvla timmar från anställdas kontrakt utan att tillämpa det regelverk som gäller vid arbetsbrist var aldrig lagstiftarens intention. När Arbetsdomstolen nu tolkar lagen som att den tillåter just detta måste lagen justeras. Detta konstaterade LO-kongressen 2016. Nu är det upp till Socialdemokraterna att driva denna fråga vidare.

Partikongressen föreslås besluta:

A285:1 att Socialdemokraterna ska arbeta aktivt för att snarast möjligt få en majoritet i Sveriges riksdag för att ta bort allmän visstid ur LAS, så att tidsbegränsade anställningar kräver objektiva skäl

A285:2 att Socialdemokraterna ska verka för att LAS ändras så att regelverket gällande arbetsbrist blir tillämpligt om en arbetsgivare avser att omreglera den anställdes sysselsättningsgrad

Handels S-förening Karlskrona /Ronneby Roland Andreasson
Karlskrona arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A286

ÖREBRO ARBETAREKOMMUN

För en politik för trygga jobb och framtidshopp

Att ingjuta hopp om framtiden är den kanske viktigaste politiska utmaningen just nu. Människors upplevelse av oro och uppgivenhet fungerar som bränsle för Sverigedemokraterna och andra reaktionära tendenser. För att ingjuta hopp om framtiden är en nödvändig – men inte tillräcklig – förutsättning att presentera en handfast politik som tar sig an de konkreta utmaningar människor möter i sin vardag. Vi måste åter till ett läge där den allmänna upplevelsen är att arbetarrörelsen inte bara minimerar skadorna av samhällsförändringar, utan också använder dessa förändringar till att skapa ett bättre samhälle. Det måste återigen bli en självklarhet att våra barn ska leva friare

och rikare liv än vi själva kunnat göra.

Ett av de områden där det är som mest angeläget att formulera en politik som ger hopp om att vi har underbara dagar framför oss är arbetlivets område. På stora delar av arbetsmarknaden, inte minst inom tjänstesektorn, har otrygga anställningsvillkor normaliserats. Arbetsgivare anställer tidsbegränsat även när de behöver personal tillsvidare. Bland unga finns många som inte kan föreställa sig att få en fast anställning. När arbetsgivare och borgerliga företrädare hävdar att det enda de med svag ställning på arbetsmarknaden kan hoppas på är att kostnaderna för att anställa dem ska sjunka fördjupas upplevelsen av otrygghet än mer.

Under den innevarande mandatperioden har både LO och Socialdemokraterna fattat kongressbeslut om att det ska krävas objektiva skäl för att anställa tidsbegränsat. Det förutsätter, som LO-kongressen konstaterade, att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS. Vad allmän visstid möjliggör är nämligen just att anställa tidsbegränsat trots att objektiva skäl för det saknas.

Inom fackföreningsrörelsen råder konsensus om att användandet av tidsbegränsade anställningar bör regleras i avtal. När arbetsgivare idag anställer tidsbegränsat lutar de sig mot lagen. Det är lagstiftningen som gör det möjligt att anställa tidsbegränsat trots att det saknas objektiva skäl för det. Då är det också lagstiftarens ansvar att täppa till den möjlighet till missbruk som lagen ger. Lagen måste utformas så att arbetsmarknadens parter hänvisas till att avtala om hur tidsbegränsade anställningar ska användas.

Socialdemokraterna har länge beklagat utvecklingen mot mer otrygga anställningsvillkor. Samtidigt har utvecklingen fortsatt. Att ta bort allmän visstid ur LAS är just en sådan handfast lösning på ett konkret problem som kan ingjuta hopp om att människor i framtiden kan få en tryggare ställning i arbetslivet. Majoritetsförhållandena i riksdagen har omöjliggjort en sådan förändring i nuläget. Nu gäller det att lägga all kraft på att förändra de majoritetsförhållandena.

Bristerna i anställningstryggheten är dock inte begränsade till dem som är tillfälligt anställda. En dom i Arbetsdomstolen, Handels mot Polarn o Pyret (dom nr 47 2012), visar att arbetsgivare kan ta timmar från en anställd och ge till en annan anställd med lägre sysselsättningsgrad, även om den senare har kortare anställningstid. Det är också möjligt att hyvla timmar från tillsvidareanställdas kontrakt och samtidigt nyanställa på deltid. Detta innebär att anställningsskyddet i LAS endast omfattar anställningen som sådan – inte sysselsättningsgraden. Så måste även den heltids- och tillsvidareanställda frukta en omreglering av sin anställning.

Att man ska kunna hyvla timmar från anställdas kontrakt utan att tillämpa det regelverk som gäller vid arbetsbrist var aldrig lagstiftarens intention. När Arbetsdomstolen nu tolkar lagen som att den tillåter just detta måste lagen justeras. Detta konstaterade LO-kongressen 2016. Nu är det upp till Socialdemokraterna att driva denna fråga vidare.

Partikongressen föreslås besluta:

A286:1 att Socialdemokraterna ska verka för att ta bort allmän visstid ur LAS, så att tidsbegränsade anställningar kräver objektiva skäl

A286:2 att Socialdemokraterna ska verka för att LAS ändras så att regelverket gällande arbetsbrist blir tillämpligt om en arbetsgivare avser att omreglera den anställdes sysselsättningsgrad

Per Lilja
Örebro arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A287

FALKENBERGS ARBETAREKOMMUN

För en politik för trygga jobb och framtidshopp

Att ingjuta hopp om framtiden är den kanske viktigaste politiska utmaningen just nu. Människors upplevelse av oro och uppgivenhet fungerar som bränsle för Sverigedemokraterna och andra reaktionära tendenser. För att ingjuta hopp om framtiden är en nödvändig – men inte tillräcklig – förutsättning att presentera en handfast politik som tar sig an de konkreta utmaningar människor möter i sin vardag. Vi måste åter till ett läge där den allmänna upplevelsen är att arbetarrörelsen inte bara minimerar skadorna av samhällsförändringar, utan också använder dessa förändringar till att skapa ett bättre samhälle. Det måste återigen bli en självklarhet att våra barn ska leva friare och rikare liv än vi själva kunnat göra.

Ett av de områden där det är som mest angeläget att formulera en politik som ger hopp om att vi har underbara dagar framför oss är arbetlivets område. På stora delar av arbetsmarknaden, inte minst inom tjänstesektorn, har otrygga anställningsvillkor normaliserats. Arbetsgivare anställer tidsbegränsat även när de behöver personal tillsvidare. Bland unga finns många som inte kan föreställa sig att få en fast anställning. När arbetsgivare och borgerliga företrädare hävdar att det enda de med svag ställning på arbetsmarknaden kan hoppas på är att kostnaderna för att anställa dem ska sjunka fördjupas upplevelsen av otrygghet än mer.

Under den innevarande mandatperioden har både LO och Socialdemokraterna fattat kongressbeslut om att det ska krävas objektiva skäl för att anställa tidsbegränsat. Det förutsätter, som LO-kongressen konstaterade, att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS. Vad allmän visstid möjliggör är nämligen just att anställa tidsbegränsat trots att objektiva skäl för det saknas.

Inom fackföreningsrörelsen råder konsensus om att användandet av tidsbegränsade anställningar bör regleras i avtal. När arbetsgivare idag anställer tidsbegränsat lutar de sig mot lagen. Det är lagstiftningen som gör det möjligt att anställa tidsbegränsat trots att det saknas objektiva skäl för det. Då är det också lagstiftarens ansvar att täppa till den möjlighet till missbruk som lagen ger. Lagen måste utformas så att arbetsmarknadens parter hänvisas till att avtala om hur tidsbegränsade anställningar ska användas.

Socialdemokraterna har länge beklagat utvecklingen mot mer otrygga anställningsvillkor. Samtidigt har utvecklingen fortsatt. Att ta bort allmän visstid ur LAS är just en sådan handfast lösning på ett konkret problem som kan ingjuta hopp om att människor i framtiden kan få en tryggare ställning i arbetslivet. Majoritetsförhållandena i riksdagen har omöjliggjort en sådan förändring i nuläget. Nu gäller det att lägga all kraft på att förändra de majoritetsförhållandena.

Bristerna i anställningstryggheten är dock inte begränsade till dem som är tillfälligt anställda. En dom i Arbetsdomstolen, Handels mot Polarn o Pyret (dom nr 47 2012), visar att arbetsgivare kan ta timmar från en anställd och ge till en annan anställd med lägre sysselsättningsgrad, även om den senare har kortare anställningstid. Det är också möjligt att hyvla timmar från tillsvidareanställdas kontrakt och samtidigt nyanställa på deltid. Detta innebär att anställningsskyddet i LAS endast omfattar anställningen som sådan – inte sysselsättningsgraden. Så måste även den heltids- och tillsvidareanställda frukta en omreglering av sin anställning.

Att man ska kunna hyvla timmar från anställdas kontrakt utan att tillämpa det regelverk som gäller vid arbetsbrist var aldrig lagstiftarens intention. När Arbetsdomstolen nu tolkar lagen som att den tillåter just detta måste lagen justeras. Detta konstaterade LO-kongressen 2016. Nu är det upp till Socialdemokraterna att driva denna fråga vidare.

Partikongressen föreslås besluta:

A287:1 att Socialdemokraterna ska arbeta aktivt för att snarast möjligt få en majoritet i Sveriges riksdag för att ta bort allmän visstid ur LAS, så att tidsbegränsade anställningar kräver objektiva skäl

A287:2 att Socialdemokraterna ska verka för att LAS ändras så att regelverket gällande arbetsbrist blir tillämpligt om en arbetsgivare avser att omreglera den anställdes sysselsättningsgrad

A287:3 att anta motionen som sin egen och skicka den till partikongressen 2017

Handels fackförbund
Falkenbergs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A288

ESKILSTUNA ARBETAREKOMMUN

För en politik för trygga jobb och framtidshopp

Att ingjuta hopp om framtiden är den kanske viktigaste politiska utmaningen just nu. Människors upplevelse av oro och uppgivenhet fungerar som bränsle för Sverigedemokraterna och andra reaktionära tendenser. För att ingjuta hopp om framtiden är en nödvändig – men inte tillräcklig – förutsättning att presentera en handfast politik som tar sig an de konkreta utmaningar människor möter i sin vardag. Vi måste åter till ett läge där den allmänna upplevelsen är att arbetarrörelsen inte bara minimerar skadorna av samhällsförändringar, utan också använder dessa förändringar till att skapa ett bättre samhälle. Det måste återigen bli en självklarhet att våra barn ska leva friare och rikare liv än vi själva kunnat göra.

Ett av de områden där det är som mest angeläget att formulera en politik som ger hopp om att vi har underbara dagar framför oss är arbetslivets område. På stora delar av arbetsmarknaden, inte minst inom tjänstesektorn, har otrygga anställningsvillkor normaliserats. Arbetsgivare anställer tidsbegränsat även när de behöver personal tillsvidare. Bland unga finns många som inte kan föreställa sig att få en fast anställning. När arbetsgivare och borgerliga företrädare hävdar att det enda de med svag ställning på arbetsmarknaden kan hoppas på är att kostnaderna för att anställa dem ska sjunka fördjupas upplevelsen av otrygghet än mer.

Under den innevarande mandatperioden har både LO och Socialdemokraterna fattat kongressbeslut om att det ska krävas objektiva skäl för att anställa tidsbegränsat. Det förutsätter, som LO-kongressen konstaterade, att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS. Vad allmän visstid möjliggör är nämligen just att anställa tidsbegränsat trots att objektiva skäl för det saknas.

Inom fackföreningsrörelsen råder konsensus om att användandet av tidsbegränsade anställningar bör regleras i avtal. När arbetsgivare idag anställer tidsbegränsat lutar de sig mot lagen. Det är lagstiftningen som gör det möjligt att anställa tidsbegränsat trots att det saknas objektiva skäl för det. Då är det också lagstiftarens ansvar att täppa till den möjlighet till missbruk som lagen ger. Lagen måste utformas så att arbetsmarknadens parter hänvisas till att avtala om hur tidsbegränsade anställningar ska användas.

Socialdemokraterna har länge beklagat utvecklingen mot mer otrygga anställningsvillkor. Samtidigt har utvecklingen fortsatt. Att ta bort allmän visstid ur LAS är just en sådan handfast lösning på ett konkret problem som kan ingjuta hopp om att människor i framtiden kan få en tryggare ställning i arbetslivet. Majoritetsförhållandena i riksdagen har omöjliggjort en sådan

förändring i nuläget. Nu gäller det att lägga all kraft på att förändra de majoritetsförhållandena.

Bristerna i anställningstryggheten är dock inte begränsade till dem som är tillfälligt anställda. En dom i Arbetsdomstolen, Handels mot Polarn o Pyret (dom nr 47 2012), visar att arbetsgivare kan ta timmar från en anställd och ge till en annan anställd med lägre sysselsättningsgrad, även om den senare har kortare anställningstid. Det är också möjligt att hyvla timmar från tillsvidareanställdas kontrakt och samtidigt nyanställa på deltid. Detta innebär att anställningsskyddet i LAS endast omfattar anställningen som sådan – inte sysselsättningsgraden. Så måste även den heltids- och tillsvidareanställda frukta en omreglering av sin anställning.

Att man ska kunna hyvla timmar från anställdas kontrakt utan att tillämpa det regelverk som gäller vid arbetsbrist var aldrig lagstiftarens intention. När Arbetsdomstolen nu tolkar lagen som att den tillåter just detta måste lagen justeras. Detta konstaterade LO-kongressen 2016. Nu är det upp till Socialdemokraterna att driva denna fråga vidare.

Partikongressen föreslås besluta:

A288:1 att Socialdemokraterna ska arbeta aktivt för att snarast möjligt få en majoritet i Sveriges riksdag för att ta bort allmän visstid ur LAS, så att tidsbegränsade anställningar kräver objektiva skäl

A288:2 att Socialdemokraterna ska verka för att LAS ändras så att regelverket gällande arbetsbrist blir tillämpligt om en arbetsgivare avser att omreglera den anställdes sysselsättningsgrad

Handels s-förening
Eskilstuna arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A289

NYNÄSHAMNS ARBETAREKOMMUN

För en politik för trygga jobb och framtidshopp - Avskaffa visstid

Att ingjuta hopp om framtiden är den kanske viktigaste politiska utmaningen just nu. Människors upplevelse av oro och uppgivenhet fungerar som bränsle för Sverigedemokraterna och andra reaktionära tendenser. För att ingjuta hopp om framtiden är en nödvändig – men inte tillräckligt – förutsättning att presentera en handfast politik som tar sig an de konkreta utmaningar människor möter i sin vardag. Vi måste åter till ett läge där den allmänna upplevelsen är att arbetarrörelsen inte bara minimerar skadorna av samhällsförändringar, utan också använder dessa förändringar till att skapa ett bättre samhälle. Det måste återigen bli en självklarhet att våra barn

ska leva friare och rikare liv än vi själva kunnat göra.

Ett av de områden där det är som mest angeläget att formulera en politik som ger hopp om att vi har underbara dagar framför oss är arbetslivets område. På stora delar av arbetsmarknaden, inte minst inom tjänstesektorn, har otrygga anställningsvillkor normaliserats. Arbetsgivare anställer tidsbegränsat även när de behöver personal tillsvidare. Bland unga finns många som inte kan föreställa sig att få en fast anställning. När arbetsgivare och borgerliga företrädare hävdar att det enda de med svag ställning på arbetsmarknaden kan hoppas på är att kostnaderna för att anställda dem ska sjunka fördjupas upplevelsen av otrygghet än mer.

Under den innevarande mandatperioden har både LO och Socialdemokraterna fattat kongressbeslut om att det ska krävas objektiva skäl för att anställa tidsbegränsat. Det förutsätter, som LO-kongressen konstaterade, att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS. Vad allmän visstid möjliggör är nämligen just att anställa tidsbegränsat trots att objektiva skäl för det saknas.

Inom fackföreningsrörelsen råder konsensus om att användandet av tidsbegränsade anställningar bör regleras i avtal. När arbetsgivare idag anställer tidsbegränsat lutar de sig mot lagen. Det är lagstiftningen som gör det möjligt att anställa tidsbegränsat trots att det saknas objektiva skäl för det. Då är det också lagstiftarens ansvar att täppa till den möjlighet till missbruk som lagen ger. Lagen måste utformas så att arbetsmarknadens parter hänvisas till att avtala om hur tidsbegränsade anställningar ska användas.

Socialdemokraterna har längre beklagat utvecklingen mot mer otrygga anställningsvillkor. Samtidigt har utvecklingen fortsatt. Att ta bort allmän visstid ur LAS är just en sådan handfast lösning på ett konkret problem som kan ingjuta hopp om att människor i framtiden kan få en tryggare ställning i arbetslivet. Majoritetsförhållandena i riksdagen har omöjliggjort en sådan förändring i nuläget. Nu gäller det att lägga all kraft på att förändra de majoritetsförhållandena.

Partikongressen föreslås besluta:

A289:1 att Socialdemokraterna ska arbeta aktivt för att snarast möjligt få en majoritet i Sveriges riksdag för att ta bort allmän visstid ur LAS, så att tidsbegränsade anställningar kräver fackliga förhandlingar utifrån objektiva skäl

Kate Nilsson, Ösmo socialdemokratiska förening
Nynäshamns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A290

HANINGE ARBETAREKOMMUN

För en politik för trygga jobb och framtidshopp - Avskaffa visstid

Att ingjuta hopp om framtiden är den kanske viktigaste politiska utmaningen just nu. Människors upplevelse av oro och uppgivenhet fungerar som bränsle för Sverigedemokraterna och andra reaktionära tendenser. För att ingjuta hopp om framtiden är en nödvändig – men inte tillräcklig – förutsättning att presentera en handfast politik som tar sig an de konkreta utmaningar människor möter i sin vardag. Vi måste åter till ett läge där den allmänna upplevelsen är att arbetarrörelsen inte bara minimerar skadorna av samhällsförändringar, utan också använder dessa förändringar till att skapa ett bättre samhälle. Det måste återigen bli en självklarhet att våra barn ska leva friare och rikare liv än vi själva kunnat göra.

Ett av de områden där det är som mest angeläget att formulera en politik som ger hopp om att vi har underbara dagar framför oss är arbetlivets område. På stora delar av arbetsmarknaden, inte minst inom tjänstesektorn, har otrygga anställningsvillkor normaliserats. Arbetsgivare anställer tidsbegränsat även när de behöver personal tillsvidare. Bland unga finns många som inte kan föreställa sig att få en fast anställning. När arbetsgivare och borgerliga företrädare hävdar att det enda de med svag ställning på arbetsmarknaden kan hoppas på är att kostnaderna för att anställa dem ska sjunka fördjupas upplevelsen av otrygghet än mer.

Under den innevarande mandatperioden har både LO och Socialdemokraterna fattat kongressbeslut om att det ska krävas objektiva skäl för att anställa tidsbegränsat. Det förutsätter, som LO-kongressen konstaterade, att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS. Vad allmän visstid möjliggör är nämligen just att anställa tidsbegränsat trots att objektiva skäl för det saknas.

Inom fackföreningsrörelsen råder konsensus om att användandet av tidsbegränsade anställningar bör regleras i avtal. När arbetsgivare idag anställer tidsbegränsat lutar de sig mot lagen. Det är lagstiftningen som gör det möjligt att anställa tidsbegränsat trots att det saknas objektiva skäl för det. Då är det också lagstiftarens ansvar att täppa till den möjlighet till missbruk som lagen ger. Lagen måste utformas så att arbetsmarknadens parter hänvisas till att avtala om hur tidsbegränsade anställningar ska användas.

Socialdemokraterna har länge beklagat utvecklingen mot mer otrygga anställningsvillkor. Samtidigt har utvecklingen fortsatt. Att ta bort allmän visstid ur LAS är just en sådan handfast lösning på ett konkret problem som kan ingjuta hopp om att människor i framtiden kan få en tryggare ställning i arbetslivet. Majoritetsförhållandena i riksdagen har omöjliggjort en sådan

förändring i nuläget. Nu gäller det att lägga all kraft på att förändra de majoritetsförhållandena.

Bristerna i anställningstryggheten är dock inte begränsade till dem som är tillfälligt anställda. En dom i Arbetsdomstolen, Handels mot Polarn o Pyret (dom nr 47 2012), visar att arbetsgivare kan ta timmar från en anställd och ge till en annan anställd med lägre sysselsättningsgrad, även om den senare har kortare anställningstid. Det är också möjligt att hyvla timmar från tillsvidareanställdas kontrakt och samtidigt nyanställa på deltid. Detta innebär att anställningsskyddet i LAS endast omfattar anställningen som sådan – inte sysselsättningsgraden. Så måste även den heltids- och tillsvidareanställda frukta en omreglering av sin anställning.

Att man ska kunna hyvla timmar från anställdas kontrakt utan att tillämpa det regelverk som gäller vid arbetsbrist var aldrig lagstiftarens intention. När Arbetsdomstolen nu tolkar lagen som att den tillåter just detta måste lagen justeras. Detta konstaterade LO-kongressen 2016. Nu är det upp till Socialdemokraterna att driva denna fråga vidare.

Partikongressen föreslås besluta:

A290:1 att Socialdemokraterna ska arbeta aktivt för att snarast möjligt få en majoritet i Sveriges riksdag för att ta bort allmän visstid ur LAS, så att tidsbegränsade anställningar kräver fackliga förhandlingar utifrån objektiva skäl

A290:2 att Socialdemokraterna ska verka för att LAS ändras så att regelverket gällande arbetsbrist blir tillämpligt om en arbetsgivare avser att omreglera den anställdes sysselsättningsgrad

A290:3 att anta motionen som sin egen

Byggnads socialdemokratiska förening för Tyresö, Haninge och Nynäshamn
Haninge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A291

HALMSTADS ARBETAREKOMMUN

För ett jämställt arbetsliv med heltid som norm

En central del av ojämställdheten mellan män och kvinnor i dagens arbetsliv är de skilda anställningsvillkoren. De skiljer sig åt mellan kvinnor och män i samma bransch, men tydligast är skillnaden mellan kvinno- och mansdominerade branscher. I kvinnodominerade branscher är tidsbegränsade anställningar och deltidsanställningar utbredda. Mest utsatta är, föga förvånande, arbetarkvinnor. Inom detaljhandeln är det enbart en dryg femtedel av arbetarkvinnorna som har en tillsvidareanställning på heltid. Detta får direkta konsekvenser för inkomsten, och därmed för

pensionen. Men det får också konsekvenser för i vilken utsträckning man kan ställa krav på sin arbetsgivare, i vilken mån man får kompetensutveckling och möjlighet att ta sig an mer utmanande arbetsuppgifter, om man kan planera sin vardag eller inte.

Flera fackförbund har kommit en bit på vägen med sina motparter. Men en lång väg återstår. Här kan politiken, som genom den offentliga sektorn har inflytande över villkoren i en betydande del av den kvinnodominerade tjänstesektorn, gå före. Många av dem som jobbar i den privata tjänstesektorn har offentlig sektor som alternativarbetsmarknad, varför villkoren i den senare har en påverkan på villkoren i den förra. Om offentlig sektor erbjuder heltider måste den privata sektorn helt enkelt följa efter för att behålla arbetskraft.

LO-kongressen 2016 slog fast att målet är att heltid ska vara norm. Vissa arbetsgivare, inte minst kommuner, har slagit fast heltid som en rättighet. Men att individen har rätt att kräva heltid i en verksamhet som är organiserad för deltider är inte nog. Arbetet och schemat måste organiseras med heltidstjänster som utgångspunkt. Då först kan man slippa betala med delade turer för att få ihop sin heltidstjänst.

En faktor som har avgörande betydelse för deltidsarbetets utbredning är fördelningen av föräldraledigheten mellan män och kvinnor. Den som är hemma mest när barnen är små tenderar också vara den som vabbar mest, går ner i arbetstid och tar störst ansvar för hemmet. Ett jämställt familjeliv är en förutsättning för ett jämställt arbetsliv. Så länge kvinnor tar ut den stora merparten av föräldraledigheten kommer arbetsgivare fortsätta se det som att kvinnor är på jobbet när familjen tillåter det, medan män är med familjen när arbetet tillåter det.

Partikongressen 2015 gjorde ett viktigt ställningstagande när man slog fast att Socialdemokraternas mål är en individualiserad föräldraförsäkring där man inte kan överlåta dagar mellan dagarna. LO-kongressen 2016 gick längre än styrelsen föreslog och beslutade att LO ska verka för en föräldraförsäkring som fungerar just på det viset.

Steg i denna riktning har tagits under den innevarande mandatperioden. Nu är det hög tid att ta ytterligare steg. Målet måste vara att komma fram så fort det bara är möjligt.

Partikongressen föreslås besluta:

A291:1 att Socialdemokraterna i SKL med kraft ska verka för att heltid ska vara norm i kommuner och landsting

A291:2 att Socialdemokraterna i SKL med kraft ska verka för att heltid ska vara norm i verksamheter som kommuner och landsting lagt ut på privata utförare, samt

A291:3 att Socialdemokraterna ska verka för att föräldraförsäkringen snarast individualiseras, så att dagar inte kan överlåtas från den ena föräldern till den andra

S-Föreningen i Handelsanställdas Förbund Avd 3 Halmstad
Halmstads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A292

HELSINGBORGS ARBETAREKOMMUN

För ett jämställt arbetsliv med heltid som norm

En central del av ojämställdheten mellan män och kvinnor i dagens arbetsliv är de skilda anställningsvillkoren. De skiljer sig åt mellan kvinnor och män i samma bransch, men tydligast är skillnaden mellan kvinno- och mansdominerade branscher. I kvinnodominerade branscher är tidsbegränsade anställningar och deltidsanställningar utbredda. Mest utsatta är, föga förvånande, arbetarkvinnor. Inom detaljhandeln är det enbart en dryg femtedel av arbetarkvinnorna som har en tillsvidareanställning på heltid. Detta får direkta konsekvenser för inkomsten, och därmed för pensionen. Men det får också konsekvenser för i vilken utsträckning man kan ställa krav på sin arbetsgivare, i vilken mån man får kompetensutveckling och möjlighet att ta sig an mer utmanande arbetsuppgifter, om man kan planera sin vardag eller inte.

Flera fackförbund har kommit en bit på vägen med sina motparter. Men en lång väg återstår. Här kan politiken, som genom den offentliga sektorn har inflytande över villkoren i en betydande del av den kvinnodominerade tjänstesektorn, gå före. Många av dem som jobbar i den privata tjänstesektorn har offentlig sektor som alternativarbetsmarknad, varför villkoren i den senare har en påverkan på villkoren i den förra. Om offentlig sektor erbjuder heltider måste den privata sektorn helt enkelt följa efter för att behålla arbetskraft.

LO-kongressen 2016 slog fast att målet är att heltid ska vara norm. Vissa arbetsgivare, inte minst kommuner, har slagit fast heltid som en rättighet. Men att individen har rätt att kräva heltid i en verksamhet som är organiserad för deltider är inte nog. Arbetet och schemat måste organiseras med heltidstjänster som utgångspunkt. Då först kan man slippa betala med delade turer för att få ihop sin heltidstjänst.

En faktor som har avgörande betydelse för deltidsarbetets utbredning är fördelningen av föräldraledigheten mellan män och kvinnor. Den som är hemma mest när barnen är små tenderar också vara den som vabbar mest, går ner i arbetstid och tar störst ansvar för hemmet. Ett jämställt familjeliv är en förutsättning för ett jämställt arbetsliv. Så länge kvinnor tar ut den stora merparten av föräldraledigheten kommer arbetsgivare fortsätta se det som att kvinnor är på jobbet när familjen tillåter det, medan män är med familjen när arbetet tillåter det.

Partikongressen 2015 gjorde ett viktigt ställningstagande när man slog fast att Socialdemokraternas mål är en individualiserad föräldraförsäkring där man inte kan överlåta dagar mellan dagarna. LO-kongressen 2016 gick längre än styrelsen föreslog och beslutade att LO ska verka för en föräldraförsäkring som fungerar just på det viset.

Steg i denna riktning har tagits under den innevarande mandatperioden. Nu är det hög tid att ta ytterligare steg. Målet måste vara att komma fram så fort det bara är möjligt.

Partikongressen föreslås besluta:

A292:1 att Socialdemokraterna i SKL med kraft ska verka för att heltid ska vara norm i kommuner och landsting

A292:2 att Socialdemokraterna i SKL med kraft ska verka för att heltid ska vara norm i verksamheter som kommuner och landsting lagt ut på privata utförare

A292:3 att Socialdemokraterna ska verka för att föräldraförsäkringen snarast individualiseras, så att dagar inte kan överlåtas från den ena föräldern till den andra

Handels s-förening
Helsingborgs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A293

HÖGANÄS ARBETAREKOMMUN

För ett jämställt arbetsliv med heltid som norm

En central del av ojämställdheten mellan män och kvinnor i dagens arbetsliv är de skilda anställningsvillkoren. De skiljer sig åt mellan kvinnor och män i samma bransch, men tydligast är skillnaden mellan kvinno- och mansdominerade branscher. I kvinnodominerade branscher är tidsbegränsade anställningar och deltidsanställningar utbredda. Mest utsatta är, föga förvånande, arbetarkvinnor. Inom detaljhandeln är det enbart en dryg femtedel av arbetarkvinnorna som har en tillsvidareanställning på heltid. Detta får direkta konsekvenser för inkomsten, och därmed för pensionen. Men det får också konsekvenser för i vilken utsträckning man kan ställa krav på sin arbetsgivare, i vilken mån man får kompetensutveckling och möjlighet att ta sig an mer utmanande arbetsuppgifter, om man kan planera sin vardag eller inte.

Flera fackförbund har kommit en bit på vägen med sina motparter. Men en lång väg återstår. Här kan politiken, som genom den offentliga sektorn har inflytande över villkoren i en betydande del av den kvinnodominerade tjänstesektorn, gå före. Många av dem som jobbar i den privata tjänstesektorn har offentlig sektor som alternativarbetsmarknad, varför villkoren i den senare har

en påverkan på villkoren i den förra. Om offentlig sektor erbjuder heltider måste den privata sektorn helt enkelt följa efter för att behålla arbetskraft.

LO-kongressen 2016 slog fast att målet är att heltid ska vara norm. Vissa arbetsgivare, inte minst kommuner, har slagit fast heltid som en rättighet. Men att individen har rätt att kräva heltid i en verksamhet som är organiserad för deltider är inte nog. Arbetet och schemat måste organiseras med heltidstjänster som utgångspunkt. Då först kan man slippa betala med delade turer för att få ihop sin heltidstjänst.

En faktor som har avgörande betydelse för deltidsarbetets utbredning är fördelningen av föräldraledigheten mellan män och kvinnor. Den som är hemma mest när barnen är små tenderar också vara den som vabbar mest, går ner i arbetstid och tar störst ansvar för hemmet. Ett jämställt familjeliv är en förutsättning för ett jämställt arbetsliv. Så länge kvinnor tar ut den stora merparten av föräldraledigheten kommer arbetsgivare fortsätta se det som att kvinnor är på jobbet när familjen tillåter det, medan män är med familjen när arbetet tillåter det.

Partikongressen 2015 gjorde ett viktigt ställningstagande när man slog fast att Socialdemokraternas mål är en individualiserad föräldraförsäkring där man inte kan överlåta dagar mellan dagarna. LO-kongressen 2016 gick längre än styrelsen föreslog och beslutade att LO ska verka för en föräldraförsäkring som fungerar just på det viset.

Steg i denna riktning har tagits under den innevarande mandatperioden. Nu är det hög tid att ta ytterligare steg. Målet måste vara att komma fram så fort det bara är möjligt.

Partikongressen föreslås besluta:

A293:1 att Socialdemokraterna i SKL med kraft ska verka för att heltid ska vara norm i kommuner och landsting

A293:2 att Socialdemokraterna i SKL med kraft ska verka för att heltid ska vara norm i verksamheter som kommuner och landsting lagt ut på privata utförare

A293:3 att Socialdemokraterna ska verka för att föräldraförsäkringen snarast individualiseras, så att dagar inte kan överlåtas från den ena föräldern till den andra

Anneli Eriksson, Lennart Nilsson
Höganäs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A294

HÖGANÄS ARBETAREKOMMUN

För ett jämställt arbetsliv med heltid som norm

En central del av ojämställdheten mellan män och kvinnor i dagens arbetsliv är de skilda anställningsvillkoren. De skiljer sig åt mellan kvinnor och män i samma bransch, men tydligast är skillnaden mellan kvinno- och mansdominerade branscher. I kvinnodominerade branscher är tidsbegränsade anställningar och deltidsanställningar utbredda. Mest utsatta är, föga förvånande, arbetarkvinnor. Inom detaljhandeln är det enbart en dryg femtedel av arbetarkvinnorna som har en tillsvidareanställning på heltid. Detta får direkta konsekvenser för inkomsten, och därmed för pensionen. Men det får också konsekvenser för i vilken utsträckning man kan ställa krav på sin arbetsgivare, i vilken mån man får kompetensutveckling och möjlighet att ta sig an mer utmanande arbetsuppgifter, om man kan planera sin vardag eller inte.

Flera fackförbund har kommit en bit på vägen med sina motparter. Men en lång väg återstår. Här kan politiken, som genom den offentliga sektorn har inflytande över villkoren i en betydande del av den kvinnodominerade tjänstesektorn, gå före. Många av dem som jobbar i den privata tjänstesektorn har offentlig sektor som alternativarbetsmarknad, varför villkoren i den senare har en påverkan på villkoren i den förra. Om offentlig sektor erbjuder heltider måste den privata sektorn helt enkelt följa efter för att behålla arbetskraft.

LO-kongressen 2016 slog fast att målet är att heltid ska vara norm. Vissa arbetsgivare, inte minst kommuner, har slagit fast heltid som en rättighet. Men att individen har rätt att kräva heltid i en verksamhet som är organiserad för deltider är inte nog. Arbetet och schemat måste organiseras med heltidstjänster som utgångspunkt. Då först kan man slippa betala med delade turer för att få ihop sin heltidstjänst.

En faktor som har avgörande betydelse för deltidsarbetets utbredning är fördelningen av föräldraledigheten mellan män och kvinnor. Den som är hemma mest när barnen är små tenderar också vara den som vabbar mest, går ner i arbetstid och tar störst ansvar för hemmet. Ett jämställt familjeliv är en förutsättning för ett jämställt arbetsliv. Så länge kvinnor tar ut den stora merparten av föräldraledigheten kommer arbetsgivare fortsätta se det som att kvinnor är på jobbet när familjen tillåter det, medan män är med familjen när arbetet tillåter det.

Partikongressen 2015 gjorde ett viktigt ställningstagande när man slog fast att Socialdemokraternas mål är en individualiserad föräldraförsäkring där man inte kan överlåta dagar mellan dagarna. LO-kongressen 2016 gick längre än styrelsen föreslog och beslutade att LO ska verka för en föräldraförsäkring som fungerar just på det viset.

Steg i denna riktning har tagits under den innevarande mandatperioden. Nu är det hög tid att ta ytterligare steg. Målet måste vara att komma fram så fort det bara är möjligt.

Partikongressen föreslås besluta:

A294:1 att Socialdemokraterna i SKL med kraft ska verka för att heltid ska vara norm i kommuner och landsting

A294:2 att Socialdemokraterna i SKL med kraft ska verka för att heltid ska vara norm i verksamheter som kommuner och landsting lagt ut på privata utförare

A294:3 att Socialdemokraterna ska verka för att föräldraförsäkringen snarast individualiseras, så att dagar inte kan överlåtas från den ena föräldern till den andra

Anneli Eriksson, Lennart Nilsson
Höganäs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A295

ESKILSTUNA ARBETAREKOMMUN

För ett jämställt arbetsliv med heltid som norm

En central del av ojämställdheten mellan män och kvinnor i dagens arbetsliv är de skilda anställningsvillkoren. De skiljer sig åt mellan kvinnor och män i samma bransch, men tydligast är skillnaden mellan kvinno- och mansdominerade branscher. I kvinnodominerade branscher är tidsbegränsade anställningar och deltidsanställningar utbredda. Mest utsatta är, föga förvånande, arbetarkvinnor. Inom detaljhandeln är det enbart en dryg femtedel av arbetarkvinnorna som har en tillsvidareanställning på heltid. Detta får direkta konsekvenser för inkomsten, och därmed för pensionen. Men det får också konsekvenser för i vilken utsträckning man kan ställa krav på sin arbetsgivare, i vilken mån man får kompetensutveckling och möjlighet att ta sig an mer utmanande arbetsuppgifter, om man kan planera sin vardag eller inte.

Flera fackförbund har kommit en bit på vägen med sina motparter. Men en lång väg återstår. Här kan politiken, som genom den offentliga sektorn har inflytande över villkoren i en betydande del av den kvinnodominerade tjänstesektorn, gå före. Många av dem som jobbar i den privata tjänstesektorn har offentlig sektor som alternativarbetsmarknad, varför villkoren i den senare har en påverkan på villkoren i den förra. Om offentlig sektor erbjuder heltider måste den privata sektorn helt enkelt följa efter för att behålla arbetskraft.

LO-kongressen 2016 slog fast att målet är att heltid ska vara norm. Vissa arbetsgivare, inte minst

kommuner, har slagit fast heltid som en rättighet. Men att individen har rätt att kräva heltid i en verksamhet som är organiserad för deltider är inte nog. Arbetet och schemat måste organiseras med heltidstjänster som utgångspunkt. Då först kan man slippa betala med delade turer för att få ihop sin heltidstjänst.

En faktor som har avgörande betydelse för deltidsarbetets utbredning är fördelningen av föräldraledigheten mellan män och kvinnor. Den som är hemma mest när barnen är små tenderar också vara den som vabbar mest, går ner i arbetstid och tar störst ansvar för hemmet. Ett jämställt familjeliv är en förutsättning för ett jämställt arbetsliv. Så länge kvinnor tar ut den stora merparten av föräldraledigheten kommer arbetsgivare fortsätta se det som att kvinnor är på jobbet när familjen tillåter det, medan män är med familjen när arbetet tillåter det.

Partikongressen 2015 gjorde ett viktigt ställningstagande när man slog fast att Socialdemokraternas mål är en individualiserad föräldraförsäkring där man inte kan överlåta dagar mellan dagarna. LO-kongressen 2016 gick längre än styrelsen föreslog och beslutade att LO ska verka för en föräldraförsäkring som fungerar just på det viset.

Steg i denna riktning har tagits under den innevarande mandatperioden. Nu är det hög tid att ta ytterligare steg. Målet måste vara att komma fram så fort det bara är möjligt.

Partikongressen föreslås besluta:

A295:1 att Socialdemokraterna i SKL med kraft ska verka för att heltid ska vara norm i kommuner och landsting

A295:2 att Socialdemokraterna i SKL med kraft ska verka för att heltid ska vara norm i verksamheter som kommuner och landsting lagt ut på privata utförare

A295:3 att Socialdemokraterna ska verka för att föräldraförsäkringen snarast individualiseras, så att dagar inte kan överlåtas från den ena föräldern till den andra

Handels s-förening
Eskilstuna arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A296

ÖREBRO ARBETAREKOMMUN

För ett jämställt arbetsliv med heltid som norm

En central del av ojämställdheten mellan män och kvinnor i dagens arbetsliv är de skilda anställningsvillkoren. De skiljer sig åt mellan kvinnor och män i samma bransch, men tydligast är

skillnaden mellan kvinno- och mansdominerade branscher. I kvinnodominerade branscher är tidsbegränsade anställningar och deltidsanställningar utbredda. Mest utsatta är, föga förvånande, arbetarkvinnor. Inom detaljhandeln är det enbart en dryg femtedel av arbetarkvinnorna som har en tillsvidareanställning på heltid. Detta får direkta konsekvenser för inkomsten, och därmed för pensionen. Men det får också konsekvenser för i vilken utsträckning man kan ställa krav på sin arbetsgivare, i vilken mån man får kompetensutveckling och möjlighet att ta sig an mer utmanande arbetsuppgifter, om man kan planera sin vardag eller inte.

Flera fackförbund har kommit en bit på vägen med sina motparter. Men en lång väg återstår. Här kan politiken, som genom den offentliga sektorn har inflytande över villkoren i en betydande del av den kvinnodominerade tjänstesektorn, gå före. Många av dem som jobbar i den privata tjänstesektorn har offentlig sektor som alternativarbetsmarknad, varför villkoren i den senare har en påverkan på villkoren i den förra. Om offentlig sektor erbjuder heltider måste den privata sektorn helt enkelt följa efter för att behålla arbetskraft.

LO-kongressen 2016 slog fast att målet är att heltid ska vara norm. Vissa arbetsgivare, inte minst kommuner, har slagit fast heltid som en rättighet. Men att individen har rätt att kräva heltid i en verksamhet som är organiserad för deltider är inte nog. Arbetet och schemat måste organiseras med heltidstjänster som utgångspunkt. Då först kan man slippa betala med delade turer för att få ihop sin heltidstjänst.

Partikongressen föreslås besluta:

A296:1 att Socialdemokraterna i SKL med kraft ska verka för att heltid ska vara norm i kommuner och landsting

A296:2 att Socialdemokraterna i SKL med kraft ska verka för att heltid ska vara norm i verksamheter som kommuner och landsting lagt ut på privata utförare

Per Lilja Handels s-förening
Örebro arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A297

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN

För ett jämställt arbetsliv med heltid som norm

En central del av ojämställdheten mellan män och kvinnor i dagens arbetsliv är de skilda anställningsvillkoren. De skiljer sig åt mellan kvinnor och män i samma bransch, men tydligast är skillnaden mellan kvinno- och mansdominerade branscher. I kvinnodominerade branscher är

tidsbegränsade anställningar och deltidsanställningar utbredda. Mest utsatta är, föga förvånande, arbetarkvinnor. Inom detaljhandeln är det enbart en dryg femtedel av arbetarkvinnorna som har en tillsvidareanställning på heltid. Detta får direkta konsekvenser för inkomsten, och därmed för pensionen. Men det får också konsekvenser för i vilken utsträckning man kan ställa krav på sin arbetsgivare, i vilken mån man får kompetensutveckling och möjlighet att ta sig an mer utmanande arbetsuppgifter, om man kan planera sin vardag eller inte.

Flera fackförbund har kommit en bit på vägen med sina motparter. Men en lång väg återstår. Här kan politiken, som genom den offentliga sektorn har inflytande över villkoren i en betydande del av den kvinnodominerade tjänstesektorn, gå före. Många av dem som jobbar i den privata tjänstesektorn har offentlig sektor som alternativarbetsmarknad, varför villkoren i den senare har en påverkan på villkoren i den förra. Om offentlig sektor erbjuder heltider måste den privata sektorn helt enkelt följa efter för att behålla arbetskraft.

LO-kongressen 2016 slog fast att målet är att heltid ska vara norm. Vissa arbetsgivare, inte minst kommuner, har slagit fast heltid som en rättighet. Men att individen har rätt att kräva heltid i en verksamhet som är organiserad för deltider är inte nog. Arbetet och schemat måste organiseras med heltidstjänster som utgångspunkt. Då först kan man slippa betala med delade turer för att få ihop sin heltidstjänst.

En faktor som har avgörande betydelse för deltidsarbetets utbredning är fördelningen av föräldraledigheten mellan män och kvinnor. Den som är hemma mest när barnen är små tenderar också vara den som vabbar mest, går ner i arbetstid och tar störst ansvar för hemmet. Ett jämställt familjeliv är en förutsättning för ett jämställt arbetsliv. Så länge kvinnor tar ut den stora merparten av föräldraledigheten kommer arbetsgivare fortsätta se det som att kvinnor är på jobbet när familjen tillåter det, medan män är med familjen när arbetet tillåter det.

Partikongressen 2015 gjorde ett viktigt ställningstagande när man slog fast att Socialdemokraternas mål är en individualiserad föräldraförsäkring där man inte kan överlåta dagar mellan föräldrarna. LO-kongressen 2016 gick längre än styrelsen föreslog och beslutade att LO ska verka för en föräldraförsäkring som fungerar just på det viset.

Steg i denna riktning har tagits under den innevarande mandatperioden. Nu är det hög tid att ta ytterligare steg. Målet måste vara att komma fram så fort det bara är möjligt.

Partikongressen föreslås besluta:

A297:1 att Socialdemokraterna med kraft ska verka för att heltid ska vara norm i kommuner och landsting

A297:2 att Socialdemokraterna med kraft ska verka för att heltid ska vara norm i verksamheter som kommuner och landsting lagt ut på privata utförare

A297:3 att Socialdemokraterna ska verka för att föräldraförsäkringen snarast individualiseras, så att dagar inte kan överlåtas från den ena föräldern till den andra

Handels S-förening Karlskrona/Ronneby Roland Andreasson
Karlskrona arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A298

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Förbud av visstidsanställningar

Arbetslivet är för många en källa till glädje, gemenskap och personlig utveckling. Dessvärre är det ofta organiserat på ett sådant sätt att det också är en källa till frustration, själslig utarmning och ohälsa. Sjukskrivningarna på grund av psykiska diagnoser ökar. Värst drabbade är kvinnor. Det är hög tid att gå till botten med vad som orsakar denna ohälsa. Något är grundläggande fel i ett arbetsliv som gör människor sjuka.

Arbetslivet har genomgått några grundläggande förändringar de senaste decennierna. Den kvinnodominerade tjänstesektorn används ofta som murbräcka för att introducera nya, för löntagarna ofördelaktiga, normer som sedan sprider sig på resten av arbetsmarknaden. En av de viktigaste förändringarna rör strategierna för bemanning.

Den ordinarie personalen lever under ständig stress över att hinna med sina arbetsuppgifter (samtidigt som man ska introducera den tillfälliga personalen) människor som borde haft fasta anställningar hänvisas till olika tillfälliga anställningsformer. Tidsbegränsade anställningar och bemanningsföretag får ett allt större utrymme. I vissa fall hänvisas rent av arbetstagare till att bli egenföretagare med f-skattesedel, trots att de är helt beroende av en enskild uppdragsgivare. Bland arbetare i detaljhandeln och den kommunala sektorn ligger de tidsbegränsade anställningarna runt 30 procent. För arbetare i hotell- och restaurangbranschen är motsvarande siffra 44 procent. Detta kan inte helt förklaras av tillfälliga, oförutsedda behov av personal – en stor del av de tidsbegränsat anställda utgör en del av den ordinarie bemanningen. På många arbetsplatser skulle en vanlig arbetsdag inte fungera om det inte vore för den tillfälliga personalen.

De som hänvisas till otrygga jobb, vare sig det är tidsbegränsade anställningar, bemanningsanställningar, korta deltider eller f-skattesedlar, döms både till ekonomisk otrygghet och en svag anknytning till arbetsplatsen. Man blir en gäst på sin egen arbetsplats och förnekas möjligheter till både gemenskap och utveckling i arbetet. Nyordningen på arbetsmarknaden får allvarliga effekter som bland annat utläsas i en ökande sjukfrånvaro.

När det gäller att till exempel lyfta tunga föremål kan ett skyddsombud begära att man på förhand ska beräkna hur många personer, alternativt vilka hjälpmedel, som krävs för att lyfta föremålet på ett säkert sätt. När det kommer till arbetsskador som uppstår på grund av stress finns inte samma verktyg. Det är ofta lätt att på förhand se att om dessa arbetsuppgifter ska utföras på ett säkert sätt så krävs en högre bemanning men det svårt att tvinga arbetsgivaren att anpassa sin bemanning.

Detta måste förändras. Grundbemanningen måste pressas upp, och anpassas till den faktiska arbetsbelastningen.

Att begränsa tiderna för hur länge en person får vara tidsbegränsat anställd är nödvändigt men inte tillräckligt. I värsta fall får det endast till konsekvens att den tillfälliga personalen byts ut i snabbare takt. Det är möjligheten att ta in tillfällig personal trots att den behövs tillsvidare som är problemet.

Tidsbegränsade anställningar behövs. Därom råder inget tvivel. Lagstiftningen bör tillåta tidsbegränsade anställningar under ett antal tydligt definierade omständigheter, som är relevanta för alla branscher (till exempel provanställning, vikariat, projekt, säsongsanställning). För övrigt bör det regleras i avtal mellan fack och arbetsgivare, i enlighet med den svenska modellen.

Den nuvarande ordningen, där lagen ger arbetsgivarna mycket större friheter än något fackförbund någonsin skulle sluta avtal om, håller dock effektivt arbetsgivarna borta från förhandlingsbordet. Varför sluta avtal som innebär en konkurrensnackdel gentemot dem som står utanför kollektivavtalsmodellen? Allmän visstidsanställning måste tas bort ur LAS så att parterna får incitament att sluta överenskommelser med varandra.

Partikongressen föreslås besluta:

A298:1 att Socialdemokraterna ska verka för att allmän visstidsanställning tas bort ur LAS

A298:2 att tidsbegränsade anställningar ska behöva motiveras

A298:3 att Socialdemokraterna ska verka för att LAS inte ska kunna sättas åt sidan genom att företaget säger upp personal för att sedan hyra in personal från bemanningsföretag för samma arbetsuppgifter

A298:4 att Socialdemokraterna ska verka för att LAS formuleras så att den enskilde individens rätt att utöka sin tjänstgöringsgrad i samband med att någon med högre tjänstgöringsgrad slutar stärks

A298:5 att Socialdemokraterna ska verka för att LAS turordningsregler kompletteras så att den enskilde individens rätt att bibehålla sin tidigare tjänstgöringsgrad vid en omorganisering stärks

A298:6 att Socialdemokraterna ska verka för att rätten till företräde till återanställning ska utökas till tolv månader från det att anställningen upphörde

A298:7 att Socialdemokraterna ska verka för att regelverket för att erhålla f-skattesedel skärps. Bland annat ska det krävas mer än en uppdragsgivare. Arbetsgivare som missbrukar f-skattesedel för att undslippa sitt arbetsgivaransvar ska kunna dömas för detta

A298:8 att Socialdemokraterna ska verka för att Lagen om uthyrning av arbetskraft ändras så att det blir förbjudet att hyra ut och hyra in arbetskraft för ett stadigvarande arbetskraftsbehov

Avantgarde unga S-kvinnor Skåne
Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A299

LINKÖPINGS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Förbud mot visstidsanställningar

Under den tiden de borgliga regerade infördes en ny form av anställning, så kallad visstidsanställning vilket gör det möjligt att anställa personer en viss tid. Den här ”viss tid” finns inte reglerat någonstans, det kan röra sig om till exempel en timme eller åtta timmar, i folkmun kallas även den här anställningsformen SMS-anställning.

Vi har läst och hört mycket om den här anställningsformen bland annat folk som sover med telefon under kudden för man inte vill missa ett jobb, psykisk ohälsa ökar, det finns exempel på tjejer och killar som inte vågar skaffa barn på grund av att dem inte vet om dem får fler sms av chefen om hen vet att dem ska ha barn. Till och med EU har riktat skarp kritik mot Sverige på grund av den här anställningsformen. Alla förtjänar en trygg anställning, ingen ska stå med mössan i hand som på 1900-talet.

Partikongressen föreslås besluta:

A299:1 att Socialdemokraterna arbetar för att förbjuda visstidsanställningar

SSU Linköping
Linköpings arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A300

SANDVIKENS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Förbättra villkoren för A-kassan och pensionen

När den nya pensionsreformen gjordes var A-kassan frikostig i regelsystemet. Det gick att deltidsstämpla, och nivån på ersättningen var betydligt högre. Arbetslöshet påverkade inte framtida pension i lika stor utsträckning. Det var inte individen som fick bära bördan ensam, för förändringarna i arbetslivet.

När A-kassans villkor försämrats har det även menligt påverkat många gruppers framtida pension. Detta har det varit alldeles för tyst om i samhällsdebatten.

Dagens marknadsekonomi missgynnar unga vuxna som avslutar studierna i början på en lågkonjunktur. Det är extra kännbart nu när livstidsinkomsten styr pensionsnivån. Inkomsten de första åren i arbetslivet, ger med ränta på ränta stora skillnader i pension. A-kassa är pensionslönegrundande, och det tidigare Studerandevillkoret i A-kassan jämnade ut skillnader i pensionsgrundande inkomst. Studerandevillkoret bör återinföras!

Studerandevillkoret påverkade även ekonomin positivt i glesbygdskommuner med ensidigt näringsliv, och konjunkturkänsliga verksamheter. Utan Studerandevillkoret och bättre ersättningsnivåer generellt, belastas socialtjänstens budget och socialsekreterares arbetsbelastning med ekonomiskt bistånd, i större omfattning.

Det tidigare pensionssystemet med bästa 16 inkomståren var rättvisare mot kvinnor, och folk i konjunkturkänsliga yrken. Idag är även en stor del av befolkningen visstidsanställda eller anställda i bemanningsföretag. Vi har fått ett pensionssystem där det är tur eller otur i arbetslivet som i större utsträckning styr pensionsnivån. Folk i regioner med ensidigt näringsliv missgynnas mer än de i dynamiska storstäder. En A-kassa med frikostigare villkor, minskar skillnaderna i pension mellan arbetande och de som drabbas av arbetslöshet.

Arbetsvillkoret i A-kassan, med 6 månader i följd, med arbetstid till visst antal timmar i månaden, utesluter många unga och yrkesgrupper från att nå villkoret för ersättning. T ex lärarvikarier är inte anställda vid Jul/Nyår, sportlov, påsklov, sommaruppehåll. De kan arbeta år efter år och göra samhällsnytta, utan att få rätt till A-kassa.

Länk till regler: https://www.alfakassan.se/Ersattning/Ratt_till_ersattning/

En kompletterande förändring med alternativt arbetsvillkor med visst antal veckor och

årsarbetstid i % under senaste 12 månader, är motiverat. Då kan de grupper som får årsarbetstiden splittrad, kvalificera sig. De förtjänar bättre ekonomiska livsvillkor och framtida pension. Det är både kommunalekonomiskt och socialt motiverat att visstidsanställda har lättare att uppnå rätten till A-kassa, och få kontinuerliga inbetalningar till framtida pension. Vi knäcker människors värdighet och skapar ekonomisk stress, som gör människor sjuka, i dagens system.

Återställ A-kassan till de nivåer som gällde vid nya pensionsreformens införande! Vi måste prata om solidaritet mellan generationerna och omtanke om de som drabbas av förändringar i arbetslivet, i den offentliga debatten.

Partikongressen föreslås besluta:

A300:1 att studerandevillkoret återinförs i A-kassan

A300:2 att möjligheten att stämpla på deltid, längre tid, återinförs

A300:3 att ersättningsnivåerna återställs till den nivå som gällde vid den nya pensionsreformens införande, och att de som efter reformen drabbats av låg nivå i A-kassa kompenseras i pensionssystemet

A300:4 att inför i A-kassan ett arbetsvillkor med ett visst antal arbetsveckor och årsarbetstid i % på en 12 månadersperiod, då kan fler som får årsarbetstiden uppsplittrad, kvalificera sig

Aimo Särkimäki
Sandvikens arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A301

BJUVS ARBETAREKOMMUN

Förbättrad A-kassa

Idag är A-kassan en försäkring som inte ger ett fullgott skydd och i sig inte får arbetsgivarna att anställa fler på heltid. För att motverka bristerna vill vi att SAP ska verka för:

Partikongressen föreslås besluta:

A301:1 att höja ersättningsnivåerna

A301:2 att slopa 75 dagars gränsen för deltidsstämpling

Walter Steffert, Kai Christiansen, Else Flink-Andersén och Hasse Henningsson
Bjuvs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A302

ÖREBRO ARBETAREKOMMUN

Förbättrad arbetsmiljö genom ökad kunskap och forskning

Arbetares ställning i arbetslivet kan enkelt utläsas av hur stor andel av de värden som produceras man får ta del av. Men produktionen av dessa värden betalar man alltför ofta ett högt pris för i form av brister i arbetsmiljön. När arbetsgivare söker pressa kostnader är det inte bara löner som får stå tillbaka, utan också löntagares säkerhet och hälsa.

Att produktionen effektiviseras, så att mer kan produceras till en lägre kostnad, är något i grunden positivt. Det kan ske genom teknisk och organisatorisk utveckling, genom kompetensutveckling för de anställda. Precis som det aldrig får ske genom att man går under den lägsta normerade lönenivån för branschen får det heller inte ske genom att de anställda utsätts för fara. Arbetsmiljön är inte förhandlingsbar. För att denna gräns ska kunna upprätthållas krävs både att facket, genom sina skyddsombud, och att staten, genom Arbetsmiljöverket och rättssystemet, gör sin del.

De brister i arbetsmiljön som ofta är svårast att påvisa och kräva åtgärder mot, är de som rör den organisatoriska och sociala arbetsmiljön. På detta område ökar också ohälsan. Därför behöver särskilda åtgärder vidtas för att förbättra den organisatoriska och sociala arbetsmiljön. Mer forskning behöver göras på området. De fackliga organisationerna prioriterar nu att följa upp hur väl de verktyg skyddsombuden har fungerar. Detta måste även Socialdemokratiska partiet engagera sig i. Och Arbetsmiljöverket måste utveckla sin verksamhet för att minska risken för psykisk ohälsa.

Partikongressen föreslås besluta:

A302:1 att Socialdemokraterna ska verka för att mer forskning görs på den organisatoriska och sociala arbetsmiljön

A302:2 att Socialdemokraterna, i så nära samarbete med de fackliga organisationerna som möjligt, ska prioritera att följa upp hur väl de verktyg skyddsombuden har för att tillförsäkra en god organisatorisk och social arbetsmiljö fungerar

A302:3 att Socialdemokraterna ska verka för att Arbetsmiljöverket utvecklar sin verksamhet för att minska risken för arbetsrelaterad psykisk ohälsa

Per Lilja Handels s-förening
Örebro arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A303

VÄRNAMO ARBETAREKOMMUN

Förebygga och motverka dålig arbetsmiljö

Vi ser med stor oro på att den borgerliga efter valvinsten 2006 avvecklade arbetslivsinstitutet. Denna institution har haft en mycket stor betydelse i kampen mot dåliga arbetsmiljöer, farliga ämnen och ett viktigt verktyg för att kunna förebygga ohälsa, psykosocial arbetsmiljö och arbetsplatsolyckor. Det är av yttersta vikt att vi har tillgång till hög kompetens inom arbetsmiljöområdet vilket ju också fanns i det tidigare institutet.

Vi vill att människor skall ha trygga och säkra arbetsplatser och kunna arbeta till pensionen då måste också förutsättningar för detta finnas. Idag så ökar sjukskrivningar som man till viss del kan relatera till den psykosociala arbetsmiljön kraftigt och här behövs det verkligen mera kunskap hur man förebygger detta nu stora arbetsmiljö problem. Därför bör det finnas någon form av institut eller annan organisation som aktivt jobbar med ovanstående frågor.

Partikongressen föreslås besluta:

A303:1 att ett nationellt centrum för arbetslivsforskning skapas där kunskaper om pågående forskning och tidigare forskning finns samlad

S-föreningen IF Metallarna, Värnamo
Värnamo arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A304

NYKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Förenklat regelverk för aktivitetsrapport

Idag har vi ett regelverk som innebär att arbetslösa ska fylla i en aktivitetsrapport för att uppfylla kraven för att erhålla arbetslöshetsförsäkring. Detta regelverk måste ses över.

Aktivitetsrapporteringen är ett kontrollsystem där arbetslösa ska visa att man söker arbete. I praktiken är rapporteringen poänglös. Rapporteringen skapar bara stress och oro hos den arbetssökande och ökar påtagligt administrativt arbete hos arbetsgivarna såväl som hos arbetsförmedlingen utan påtagligt positiv effekt för den enskilde att erhålla ett nytt arbete.

Regelverket runt aktivitetsrapporten är skapat av den tidigare alliansregeringen och varken tanken

eller ideologin bakom den hör hemma hos en socialdemokratiskt ledd regering.

Partikongressen föreslås besluta:

A304:1 att regelverket för aktivitetsrapporten förenklas

Michael Nygren
Nyköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A305

VÄRNAMO ARBETAREKOMMUN

Företag som saknar kollektivavtal

Värna föreningsrätten och sund konkurrens bland företagen. En grundbult i varje demokrati är rätten att organisera sig i sin fackliga organisation för att gemensamt driva på om bättre arbetslivsvillkor. Därför är föreningsrätten något som i varje avseende ska lämnas okränkt.

Fackförbunden får med jämna mellanrum uppleva problem med företag som inte har kollektivavtal. Man ser att medlemmar som får anställning på sådana företag ofta inom ett par veckor begär utträde ur facket. När de tillfrågas varför man vill gå ur vill en del inte svara medan andra rent ut säger ”om jag vill ha jobbet kvar måste jag gå ur”. Förbunden har vid flera tillfällen när människor slutat på avtalslösa arbetsplatser fått erfara att de ofta haft sämre villkor än vad kollektivavtalet skulle givit. De här arbetsgivarna är också ett hot mot de seriösa företagen därför att de inte konkurrerar på samma villkor. Vi ser med oro vad som händer inom t.ex. bygg och transport branschen, detta har också spridit sig till den offentliga verksamheten där t.ex bemanningsföretag hyr in sjuksköterskor för 20 kr/tim.

Eftersom villkoren ofta är sämre kan de konkurrera med lägre priser och på det viset slå ut företag som vill leva på arbetsmarknadens seriösa villkor. Den så kallat svarta arbetskraften, kan hamna i slaveri liknande förhållanden om det inte ges möjlighet till insyn i de här företagen.

Partikongressen föreslås besluta:

A305:1 att fackföreningar ska få tillträde till alla arbetsplatser för att kunna motverka dumpning av löner och andra anställningsvillkor, samt få tillsyn över arbetsmiljön

A305:2 att vid all offentlig upphandling ska det vara krav på att kollektivavtal finns

S-föreningen IF Metallarna, Värnamo
Värnamo arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A306

KARLSTADS ARBETAREKOMMUN

Företags ansvar vid företagsflytt

Idag så kan företag på olika sätt ta del av olika externa hjälpmedel som gör det enkelt att flytta företag inom Europa utan några kostnader till det samhälle man verkat i.

Uppsägningar sker av personal som vilken annan vara som helst som man säljer, utan att man behöver ta något ansvar.

Kommuner som under år kanske har ställd upp för företaget genom kommunala serviceapparater, vägar, VA mm, sedan beslutar man att verksamheten ska flyttas utan att bry sig om den ort man varit en del av.

Partikongressen föreslås besluta:

A306:1 att det arbetas fram förslag och lagar på hur företag ska kunna vara delaktiga och ta ansvar, för samhällen och de anställda som man lämnar efter sig vid en flytt

IF Metall S-förening
Karlstads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A307

GÄVLE ARBETAREKOMMUN

Företagshälsovård

Mycket behöver göras för att minska arbetsskador och minska sjukskrivningar. Det förebyggande arbetet behöver stärkas och möjligheterna till rehabilitering behöver bli bättre.

Partikongressen föreslås besluta:

A307:1 att verka för lagstiftad företagshälsovård, likvärdigt för alla löntagare

Hans Wahlström
Gävle arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A308

TÄBY ARBETAREKOMMUN

Förstärk anställningstryggheten

Under 1970-talet fick vi en lagstiftning med syftet att stärka arbetstagarnas anställningstrygghet. Det var LAS med turordningsregeln sist in – först ut, Främjandelagen, MBL, Studieledighetslagen och Bolagsstyrelselagen.

På 2000-talet har allt fler kommit i anställning med otrygga villkor. Med alliansregeringen 2006-2014 har lagstiftningen urholkats. Vi har fått begreppet allmän visstid, som gör att arbetsgivarna kan stapla korta anställningar på varandra så att den anställde aldrig får en fast anställning. Företeelsen att företagen anlitar underentreprenörer i långa kedjor ökar. De anställda längst ned i kedjan, som har en otrygg ställning, blir allt fler. Den fria rörligheten för arbetskraften inom EU och ökning av antalet inhyrda arbetare ökar arbetsgivarnas möjligheter till lönedumpning.

Vidare är allt fler anställda via bemanningsföretag (privata arbetsförmedlingar). Dessa löntagare får gå med mobilen i hand och ställa upp med kort varsel. De har en minst sagt osäker tillvaro. Därför måste lagregleringen ses över och ändras så att löntagarnas anställningstrygghet stärks och anställningsformen allmän visstid omedelbart tas bort.

Därefter får socialdemokraterna jobba hårt på alla plan för förslag, åtgärder och beslut som leder fram till målet, en demokratisk skola, lika för alla barn.

Partikongressen föreslås besluta:

A308:1 att partikongressen beslutar att ge partiet i uppdrag att verka för en snabb och total översyn av lagregleringen av anställningstryggheten i syfte att stärka löntagarnas ställning

A308:2 att partikongressen ger partiet i uppdrag att verka för en snabb avveckling av reglerna om allmän visstid

Jan Aspefjord och Rosalind Eriksson
Täby arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A309

KRAMFORS ARBETAREKOMMUN

Ge "körkort" till sjukvårdande personal med legitimation

Landstinget behöver utveckla ett system for att säkra att läkare och annan personal har rätt kompetens. Detta är inte minst viktigt för att utveckla en trygg, jämlik och säker vård. En del av den personal som jobbar inom sjukvården jobbar med sjukvårdande insatser även då de är lediga. De gör de som inhyrd personal och ibland i egna bolag. Detta blir en risk vad gäller patientsäkerhet. Att inte få tillräcklig vila mellan arbetspassen utgör dels en risk för personalen själva i form av stress etc. och dels en risk for patienten då risken för felaktiga insatser naturligtvis ökar om man som personal inte får tillräckligt med vila mellan arbetspassen.

Som exempel kan nämnas inom yrkestrafiken har man ett system for att säkra att förarna får tillräckligt med vila mellan arbetspassen. De blir också skyldiga att ha ett yrkesbevis for att få jobba med yrkestrafik i olika typer, de måste även ha ett Yrkeskompetensbevis för att få köra. Förarkort är ett kort med chip som chaufförer inom yrkestrafiken måste ha. På chippet registreras främst arbetstiden. Om den sjukvårdande personalen skulle omfattas av ett liknande system som chaufförer i yrkesverksam trafik har skulle det inte vara möjligt att jobba så mycket som en del av den sjukvårdande personalen gör och det skulle också säkra att man har rätt kompetens och erfarenhet för arbetet.

Partikongressen föreslås besluta:

A309:1 att Partikongressen undersöker möjligheten att sjukvårdande personal med legitimation får ett kort där deras totala arbetstid registreras

A309:2 att partikongressen arbetar för att regelverket för den sjukvårdande personalen, då de utför sjukvårdande insatser, utformas så att det inte blir lagligt att överträda de begränsningar som arbetstidslagen stipulerar

Christer Sonidsson, John Aberg, Monica Fällström, Lars Åström, Per-Ame Frisk, Anette Lövgren, Malin Westman ledamöter i Landstingsfullmäktige i Västernorrland
Kramfors arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A310

SÖLVESBORGS ARBETAREKOMMUN

Grundkrav på kollektivavtal

Idag finns det många arbetsgivare som har kollektivavtal enligt den svenska modellen. Detta innebär att de anställda har ett försäkringsskydd och är garanterade lägstalöner enligt avtal.

För att motverka osund konkurrens och lönedumpning på svensk arbetsmarknad skall kollektivavtal finnas vid offentliga upphandlingar och när en arbetsgivare får stöd via arbetsförmedlingen genom arbetsmarknadspolitiska program.

Partikongressen föreslås besluta:

A310:1 att de på Arbetsförmedlingen förekommande arbetsmarknadspolitiska program endast ska gälla på kollektiv-avtalsbundna arbetsplatser

A310:2 att kollektivavtal ska finnas som grundkrav vid offentlig upphandling

Christer Skoog, Lennart Johansson
Sölvesborgs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A311

RONNEBY ARBETAREKOMMUN

Grundkrav på kollektivavtal

Idag finns det många arbetsgivare som har kollektivavtal enligt den svenska modellen. Detta innebär att de anställda har ett försäkringsskydd och är garanterade lägstalöner enligt avtal.

För att motverka osund konkurrens och lönedumpning på svensk arbetsmarknad skall kollektivavtal finnas vid offentliga upphandlingar och när en arbetsgivare får stöd via arbetsförmedlingen genom arbetsmarknadspolitiska program.

Partikongressen föreslås besluta:

A311:1 att ge Partistyrelsen i uppdrag att verka för

A311:2 att de på Arbetsförmedlingen förekommande arbetsmarknadspolitiska program endast ska gälla på kollektiv- avtalsbundna arbetsplatser

A311:3 att kollektivavtal ska finnas som grundkrav vid offentlig upphandling

Annette Rydell
Ronneby arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A312

JÖNKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Gör arbetsskadeförsäkringen jämställd

Statistik visar att det är betydligt svårare för kvinnor att få sina arbetsskador godkända än det är för män. Detta trots att en lagändring genomfördes 2002 för att göra det jämlikt. Det visar en granskning från inspektionen för socialförsäkring. Försäkringskassans medicinska rådgivares underlag väger fortfarande tungt vid bedömning av arbetsskador. Deras underlag vilar på forskning som är bristfällig och i till största delen gjord inom mansdominerade yrken och på män.

Det innebär till exempel att kvinnliga butiksanställda eller vårdpersonal med förslitningsskador och kronisk smärta inte får ersättning från arbetsskadeförsäkringen. Det är en ren diskriminering där kvinnors arbetsvillkor inte tas på lika stort allvar som mäns. Arbetsskadeförsäkringens bedömning skall vara evidensbaserad. Då det inte finns tillräckligt med forskning på kvinnors förutsättningar att förhindra arbetsskador och arbetssjukdomar så blir det per automatik mycket svårare att få ersättning för dem. Detta vill vi ändra på.

Partikongressen föreslås besluta:

A312:1 att förutsättningar skapas för forskning på arbetsskador och arbetssjukdomar inom kvinnodominerade yrken

A312:2 att resurser tillförs för att göra arbetsskadeförsäkringen jämställd för både kvinnor och män

S-kvinnor i Jönköpings kommun Maria Hörnsten, ordförande och Anette Höglund, sekreterare
Jönköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A313

LULEÅ ARBETAREKOMMUN

Gör din plikt-kräv din rätt!

”Politiken måste alltid blicka framåt. Den måste alltid handla om framtiden, om det samhälle vi vill skapa imorgon, inte om det vi redan har byggt. Vi ska vara den politiska kraft som bäst förstår - och som steg för steg - kan lösa de stora framtidsutmaningar som Sverige står inför idag.” Så beskriver vi oss som parti och så vill vi urskilja oss från andra partier i det politiska landskapet. Låt oss förtjäna den beskrivningen. Låt oss reformera arbetstidslagen.

En viktig framtidsutmaning är att skapa jämlika och jämställda livsvillkor. Den kanske viktigaste faktorn som påverkar livskvaliteten är arbete. Har du ett arbete? Kan du försörja dig på ditt arbete? Har du balans mellan arbetstid och fritid? Alltför många människor svarar nej på dessa frågor. Alltför många av dem är kvinnor.

Försäkringskassans senaste statistik visade att i slutet av 2014 rörde 71.000 ärenden psykiska diagnoser, vilket kunde jämföras med 48.000 år 2012 – en ökning på 48 procent. Försäkringskassan hade inga svar på varför den här typen av sjukskrivningar hade skjutit i höjden så kraftigt, men konstaterade att diagnosen – precis som andra typer av sjukskrivningar – var vanligast i kvinnodominerade kontaktyrken som vård, omsorg och skola. Diagnosen var också vanligast mitt i livet. Allra störst risk löper personer mellan 30 och 39 år.

S-kvinnor har länge drivit frågan om rätt till heltid. Det är oacceptabelt att vi i Sverige 2016 fortfarande ser att en tredjedel av alla kvinnor på arbetsmarknaden jobbar deltid. Det är pinsamt att det fortfarande finns stora orättvisor i hur ditt arbete påverkar din hälsa. Detta måste förändras. Det är nu mer än 40 år sedan normalarbetstiden blev 40 timmar/vecka. S-kvinnor menar att det växande framtida konsumtionsutrymme som följer av ökad produktivitet bör kunna tas ut i form av kortare daglig arbetstid. Det skulle gynna kvinnors livskvalitet och hälsa samt främja en jämställd och hållbar samhällsekonomi.

Partikongressen föreslås besluta:

A313:1 att ge partistyrelsen i uppdrag att verka för att arbetstidslagen reformeras, så att arbetstiden för heltid successivt förkortas

Skurholmens S-kvinnoklubb
Luleå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A314

LUDVIKA ARBETAREKOMMUN

Heltid en rättighet

Den som arbetar deltid riskerar att bli fattig, både idag som ung och i framtiden som gammal. Det är ingen utveckling vi vill se. Vi vill att heltid införs som norm och att medarbetarna ska kunna leva på sin lön. Vi vill att trygga anställningar på friska arbetsplatser är det som erbjuds.

Våren 2016 tecknade Sveriges Kommuner och Landsting (SKL) tillsammans med Svenska Kommunalarbetareförbundet (Kommunal) ett historiskt kollektivavtal som innebär att införa heltid som norm i kommuner, landsting och kommunala bolag. Det är bra. Nu återstår att implementera detta och utarbeta planer för genomförande, vilket vi förutsätter kommer att ske!

Men....det behövs arbetas vidare. Arbetet är inte slutfört. Det finns många branscher där deltid är norm och heltid en utopi! Branscher där tyvärr kollektivavtal inte är vägen fram.

Partikongressen föreslås besluta:

A314:1 att Socialdemokraterna aktivt verkar för att heltid blir en lagstadgad rättighet

Kommunal Bergslagen Sektion Ludvika
Ludvika arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A315

OSKARSHAMNS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Heltid en rättighet, deltid en möjlighet

I en allt mer uppskruvad och stressande värld som vi lever i, är möjligheten till att själv påverka sin situation begränsad. Heltid är krav inom industrin för att få behålla sin anställning. Fler vill nu själva kunna påverka hur livet ska vara där fritid, familj och egen tid prioriteras mer och mer. Att pensionen påverkas vet alla om och ska naturligtvis informeras om innan, men många som sagt kanske prioriterar att leva nu.

Partikongressen föreslås besluta:

A315:1 att Socialdemokraterna ska verka för att ge möjlighet för arbetare att kunna gå ned i tid

Leine Johansson
Oskarshamns arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A316

TRELLEBORG ARBETAREKOMMUN

Heltid ska vara norm

Var tredje kvinna arbetar deltid, jämfört med var tionde man. Totalt beräknas 200 000 personer, framförallt kvinnor, arbeta ofrivillig deltid. Kvinnor tjänar nästan 8 000 kronor mindre än en man per månad, och då har vi räknat in deltiderna.

Löneskillnaderna tillsammans med färre arbetade timmar ger kvinnor både betydligt lägre inkomst och pension. Heltid som norm är nödvändigt för att minska skillnaden mellan hur den kvinnodominerade respektive den mansdominerade arbetsmarknaden är uppbyggd. Heltid som norm innebär att alla anställningar är på heltid. Kvinnor och män ska ha rätt till samma sysselsättningsgrad, på lika villkor. Kvinnor ska ha samma rätt till ekonomiskt oberoende.

Obetalade håltimmar
I dag arbetar många, framförallt kvinnor, delade turer. Det är inte acceptabelt att tvingas åka till och från jobbet två gånger om dagen. En arbetsdag med delad tur kan se ut så att man arbetar klockan 7–12 och har fyra obetalade håltimmar innan man börjar nästa pass 16–20.

Arbetsgivarna måste ta ansvar och verka för en sammanhållen arbetsdag, utan delade turer.

Ohälsa
Arbetsrelaterad stress och psykisk ohälsosam och därmed hög sjukfrånvaro ökar framförallt bland unga kvinnor i kvinnodominerade arbeten. För att detta ska bli bättre krävs en sund arbetsmarknad, en sund arbetsmiljö och bättre arbetsvillkor för att förebygga ohälsa och minska sjukfrånvaron. Kommuner och landsting bör vara föregångare för att skapa den goda arbetsplatsen.

Partikongressen föreslås besluta:

A316:1 att Socialdemokraterna verkar för att lagstiftning om heltid som norm på hela arbetsmarknaden införs, utan delade turer

S-kvinnor Trelleborg
Trelleborg arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A317

VÅRGÅRDA ARBETAREKOMMUN

Heltid som norm

Idag arbetar var tredje kvinna deltid, jämfört med var tionde man. Totalt beräknas 200 000 personer, framförallt kvinnor arbeta ofrivillig deltid.

Vi har en löneskillnad som när man räknar in deltiderna så tjänar kvinnor nästan 8000 kronor mindre än en man per månad.

Löneskillnaderna tillsammans med färre arbetade timmar ger kvinnor en betydligt lägre inkomst och till följd av det blir det en lägre pension.

Heltid som norm är nödvändigt för att minska skillnaden mellan hur den kvinnodominerade respektive den mansdominerade arbetsmarknaden är uppbyggd.

Heltid som norm innebär att alla anställningar är på heltid.

Kvinnor och män ska ha rätt till samma sysselsättningsgrad, på lika villkor. De ska ha samma rätt till ekonomiskt oberoende.

I dag arbetar många framförallt kvinnor delade turer. Det är inte acceptabelt att man ska ta sig till och från ditt jobb två gånger under samma dag.

En arbetsdag med delad tur kan se ut så att man börjar arbeta klockan 07:00-12:00 och sedan har fyra obetalade håltimmar innan man börjar nästa pass klockan 16:00-21:00.

Arbetsgivarna måste ta sitt ansvar och verka för en sammanhållen arbetsdag, utan delade turer.

Partikongressen föreslås besluta:

A317:1 att Socialdemokraterna verkar för att lagstiftning om heltid som norm på hela arbetsmarknaden införs, utan delade turer

Marielle Palm
Vårgårda arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A318

KALIX ARBETAREKOMMUN

Heltid som norm

Idag arbetar var tredje kvinna deltid, jämfört med var tionde man. Totalt beräknas 200 000 personer, framförallt kvinnor arbeta ofrivillig deltid. Vi har en löneskillnad som när man räknar in deltiderna så tjänar kvinnor nästan 8000 kronor mindre än en man per månad.

Löneskillnaderna tillsammans med färre arbetade timmar ger kvinnor en betydligt lägre inkomst och till följd av det blir det en lägre pension.

Heltid som norm är nödvändigt för att minska skillnaden mellan hur den kvinnodominerade respektive den mansdominerade arbetsmarknaden är uppbyggd.

Heltid som norm innebär att alla anställningar är på heltid.
Kvinnor och män ska ha rätt till samma sysselsättningsgrad, på lika villkor. De ska ha samma rätt till ekonomiskt oberoende.

Obetalade håltimmar
I dag arbetar många framförallt kvinnor delade turer. Det är inte acceptabelt att man ska ta sig till och från ditt jobb två gånger under samma dag.

En arbetsdag med delad tur kan se ut så att man börjar arbeta klockan 07:00-12:00 och sedan har 4 obetalade håltimmar innan man börjar nästa pass klockan 16:00-21:00. Arbetsgivarna måste ta sitt ansvar och verka för en sammanhållen arbetsdag, utan delade turer.

Ohälsa
Arbetsrelaterad stress och psykisk ohälsa därmed hög sjukfrånvaro ökar framförallt bland unga kvinnor i kvinnodominerade arbeten.

Det kräver en sund arbetsmarknad, med en sund arbetsmiljö och bättre arbetsvillkor för att förebygga ohälsan och minska sjukfrånvaron på riktigt. Där bör kommuner och landsting vara föregångare för att skapa den goda arbetsplatsen.

Partikongressen föreslås besluta:

A318:1 att Socialdemokraterna verkar för att lagstiftning om heltid som norm på hela arbetsmarknaden införs, utan delade turer

A318:2 att arbetet med god arbetsmiljö, god personalpolitik intensifieras i kommuner och landsting för att motverka den ökande ohälsan

Kalix Socialdemokratiska kvinnoklubb
Kalix arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A319

PARTILLE ARBETAREKOMMUN

Heltid som norm

Idag arbetar var tredje kvinna deltid, jämfört med var tionde man. Totalt beräknas 200 000 personer, framförallt kvinnor arbeta ofrivillig deltid.

Vi har en löneskillnad som när man räknar in deltiderna så tjänar kvinnor nästan 8 000 kronor mindre än en man per månad.

Löneskillnaderna tillsammans med färre arbetade timmar ger kvinnor en betydligt lägre inkomst och till följd av det blir det en lägre pension. Heltid som norm är nödvändigt för att minska skillnaden mellan hur den kvinnodominerade respektive den mansdominerade arbetsmarknaden är uppbyggd.

Heltid som norm innebär att alla anställningar är på heltid.

Kvinnor och män ska ha rätt till samma sysselsättningsgrad, på lika villkor. De ska ha samma rätt till ekonomiskt oberoende.

I dag arbetar många framförallt kvinnor delade turer. Det är inte acceptabelt att man ska ta sig till och från ditt jobb två gånger under samma dag. En arbetsdag med delad tur kan se ut så att man börjar arbeta klockan 07:00-12:00 och sedan har fyra obetalade håltimmar innan man börjar nästa pass klockan 16:00-21:00.

Arbetsgivarna måste ta sitt ansvar och verka för en sammanhållen arbetsdag, utan delade turer.

Partikongressen föreslås besluta:

A319:1 att Socialdemokraterna verkar för att lagstiftning om heltid som norm införs på hela arbetsmarknaden, utan delade turer

Marlene Segerson
Partille arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A320

VARBERGS ARBETAREKOMMUN

Höj lönebidraget nu!

Lönebidraget har varit ett utmärkt verktyg för att få ut personer med någon form av funktionsnedsättning på arbetsmarknaden. Nu har det stått stilla sedan 2007 och det kan inte anses rimligt med ett tak på 80 % av 16 700 kr. Det är långt under de lägstalöner som i dag är aktuella i Sverige och viljan att anställa personer med funktionsnedsättningar riskerar att minska i samma takt som bidraget urholkas. Redan 2012 konstaterade den så kallade Funkautredningen att 93 % av arbetsgivarna som mottar lönebidrag inte får full kompensationen utifrån tanken med lönebidraget och vi ser att Arbetsförmedlingen skickar tillbaks miljontals kronor till staten, då de inte lyckas hitta arbetsgivare som är intresserade att ta emot personer med funktionsnedsättningar.

Funkautredningen föreslog en höjning till 19 800 kr (i 2012 års lönenivå) och det är rimligt att lönesubventionen utgör en faktisk kompensation för arbetsgivaren och då inte bara jobb i de lägsta lönenivåerna. Det finns ingen anledning att funktionsnedsatta skall fastna i låga löner utan möjlighet att påverka sin ekonomi.

Partikongressen föreslås besluta:

A320:1 att lönebidraget skall höjas till en nivå som motsvarar avtalsenliga löner i den bransch man arbetar och regleras i samband med lönerörelserna

A320:2 att föreslå medlemsmötet bifalla motionen

Turid Ravlo-Svensson
Varbergs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A321

ALE ARBETAREKOMMUN

Höj taket för ersättning vid lönebidrag

Möjligheten till anställning med hjälp av lönebidrag är en viktig reform som infördes 1980 och gav då arbetsgivare såsom exempelvis ideella föreningar möjlighet att anställa arbetshandikappade och samtidigt få bidrag upp till 80 procent av lönekostnaden. Maxbeloppet för lönebidrag som arbetsgivaren får är idag dock endast 16.700 kr/månad, vilket det varit sedan 2006.

För den anställde innebär anställningen inte någon skillnad jämfört med en vanlig anställning. Det vill säga om arbetsgivaren följer den svenska modellen och tecknat kollektivavtal så innebär det: lön enligt kollektivavtal och den anställde är försäkrad i enlighet med kollektivavtalet.

Eftersom maxbeloppet legat stilla under 10 år samtidigt som löneutvecklingen varit runt 2 procent varje år, har det blivit allt svårare för framför allt ideella föreningar med svag ekonomi, att klara av att ha en anställd med lönebidrag.

Partikongressen föreslås besluta:

A321:1 att det bör ske en höjning av maxbeloppet för lönebidraget

A321:2 att det utarbetas en modell för en återkommande höjning av lönebidraget, där ett riktmärke kan vara att det ska öka i takt med löneutvecklingen på den svenska arbetsmarknaden

A321:3 att maxbeloppet för lönebidrag ska höjas

A321:4 att det utarbetas en modell för en återkommande höjning av lönebidraget

Björn Norberg och Lena Orstadius
Ale arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A322

LUDVIKA ARBETAREKOMMUN

Höjning av bidraget till trygghetsanställning

Det är viktigt att möjlighet finns att få ett arbete, även om man har eller drabbas av en funktionsnedsättning. Arbetsgivaren kan få ekonomisk ersättning, när den anställer en person,

som är arbetssökande och har nedsatt arbetsförmåga på grund av en funktionsnedsättning, en trygghetsanställning.

Arbetsförmedlingen beslutar om hur stor ersättningen blir. Beloppet påverkas av lönekostnaden för den anställde d.v.s. bruttolön, sjuklön, semesterlön, arbetsgivaravgifter och premier för arbetsgivarförsäkring samt den anställdes arbetsförmåga.

Arbetsgivaren får ersättning i procent utifrån en lönekostnad upp till 16 700 kr av den avtalsenliga lönen. Denna summa har varit oförändrad under många år medan lönekostnaden enligt avtal har stigit. En höjning av bidragstaket finns med i budgeten för nästa år, men glappet mellan utgifter för anställningen och bidraget är fortfarande stort och blir större för varje år. Detta innebär att föreningar med trygghetsanställda snart inte har råd att ha den anställde kvar.

Partikongressen föreslås besluta:

A322:1 att Socialdemokraterna arbetar för att taket för trygghetsanställningsbidraget höjs och blir indexreglerat

Grängesbergs S-kvinnor
Ludvika arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A323

SÖLVESBORGS ARBETAREKOMMUN

Höjning av taket för lönebidrag

Arbetsmarknadsåtgärden för anställningar med lönebidrag har under lång tid varit till gagn för funktionshindrade som fått sysselsättning med normala villkor på arbetsmarknaden. Detta har också varit till fördel för deras arbetsgivare, som kunnat göra anställningar, som annars inte skulle blivit av.

Målet för den här arbetsmarknadsåtgärden är att den skall leda till en reguljär anställning. Men den som får en lönebidragsanställning står oftast långt från den öppna arbetsmarknaden och har väldigt svårt att få ett ordinarie arbete. Betydelsen av lönebidragsanställningen får inte underskattas. För den enskilde arbetstagaren betyder det att man får möjlighet att verka i en vanlig arbetsmiljö men med de anpassningar, som krävs beroende på funktionshindret. För arbetsgivaren betyder det att man kan göra arbetsuppgifter, som annars inte skulle blivit utförda.

I reglerna för lönebidrag ingår att det finns ett tak för högsta bidragsgrundande lönekostnad. Detta ligger för närvarande på 16700 kr, vilket det har gjort sedan 2007. Numera ligger de flesta

löner för lönebidragsanställda över taket, vilket innebär att bidraget har urholkats och den faktiska lönebidragsdelen i de flesta fall ligger långt under den beviljade procentsatsen. För arbetsgivaren innebär detta att man betalar hela påslaget vid en lönerevision.

Många lönebidragsanställningar finns i den ideella sektorn hos föreningar och organisationer. Dessa är alltmer i en pressad ekonomisk situation då även andra ersättningar och bidrag inte följt med i kostnadsutvecklingen. Följden har blivit att alltfler lönebidragsanställda sägs upp från sina anställningar.

I regeringens budgetproposition den 20/9 2016 föreslås en höjning av taket för den bidragsgrundande lönekostnaden från 16700 till 17100 kr. Höjningen är välkommen men tyvärr helt otillräckligt och kommer inte att göra någon skillnad för de som nu riskerar sina jobb. För att någorlunda komma ikapp skulle det krävas en höjning av taket upp till 19000 kr.

Partikongressen föreslås besluta:

A323:1 att tillse att taket för lönebidrag följer den allmänna löneutvecklingen

Christer Skoog, Alve Ohlsson, Bengt Johnsson, Leif Nilsson, Ronnie Johansson
Sölvesborgs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A324

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Inför avdragsrätten i deklarationen för medlemskap i en fackförening

Fackföreningsrörelsen har i alla tider värnat om allas lika värde och rättigheter för alla medlemmar i en fackförening, samt har också varit en viktig part i att skapa en maktbalans mellan arbetsgivare och den anställdas intresse. Därför är det viktigt att stärka den svenska modellen och säkerställa ordning och reda på arbetsmarknaden. De senaste åren har fackföreningsrörelsens roll och funktion avsevärt minskat genom värderingsförskjutning och antifacklig politik som har genomförts ute i landet. Främst från andra partier som har kört antifackliga retoriker. Detta är mycket dåligt och fullständigt grundlöst, vilket gör att många utesluter att vara med i en fackförening. Därför är den svenska modellen viktig för svenska arbetsmarknaden och i samhället i stort.

Parterna på arbetsmarknaden har ett ansvar att stå upp för och upprätthålla en hög organisationsgrad och en hög täckningsgrad på kollektivavtalen. I med man har systematiskt undermінerat den svenska modellens grundfundament och försvårat och ifrågasatt medlemsrekrytering, avtalsbevakning och kollektivavtalsteckning. Dessutom har man gjort ett

fackligt medlemskap dyrare och arbetslöshetsförsäkringen sämre. Att företagare har rätt att dra av sina avgifter till arbetsgivarföreningar samtidigt som löntagare inte har rätt att dra av fackföreningsavgiften och a-kasseavgiften är både orättvis och försvårar för löntagare att vara med i fackföreningar. Inte minst de grundläggande mänskliga rättigheterna såsom yttrandefrihet och demokrati. Där med är det lika viktigt för löntagare som det är för företagare att ha ekonomisk möjlighet att vara med i en intresseorganisation. Därför är det hög tid återskapa balansen och göra det mera attraktivt med ett fackligt medlemskap och att kunna fackligt politiskt påverka arbetarrörelsen.

Partikongressen föreslås besluta:

A324:1 att återinföra avdragsrätt för medlemskap i fackföreningen

A324:2 att återinföra avdragsrätt för arbetslöshetsförsäkringen

Byggnads Umeå
Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A325

HULTSFREDS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Inför sanktioner på uteblivet arbetsgivarintyg

Enligt lagen om arbetslöshetsersättning ska till ansökan om ersättning bifogas ett arbetsgivarintyg. Det ska informera om den sökandes arbetsförhållanden, ersättning och de uppgifter i övrigt, som behövs för bedömande av den sökandes rätt till ersättning.

Om ett sådant intyg är mycket svårt att skaffa, får arbetsförhållandena och övriga uppgifter styrkas på annat sätt. Vidare sägs i bestämmelsen att arbetsgivare på begäran ska utfärda intyget enligt formulär, som fastställts av Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen, skyndsamt.

Det finns ingen sanktion (påföljd) i lagen för den arbetsgivare som inte utfärdar arbetsgivarintyg. Eftersom det finns arbetsgivare som aldrig, eller tar lång tid på sig, så borde det finnas möjlighet till sanktioner för arbetsgivaren, som tillfaller den fackliga organisationen eller medlemmen.

Det är inte meningen att a-kassamedlemmen ska drabbas av utebliven ersättning för att arbetsgivaren inte skriver ut intyget.

Partikongressen föreslås besluta:

A325:1 att socialdemokraterna ser till att sanktioner införs enligt motionen

Tommy Rälg och Tomas Söreling
Hultsfreds arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A326

GULLSPÅNGS ARBETAREKOMMUN

Inför yrkeslegitimation för fler yrken

Det finns idag ett antal yrken som har yrkeslegitimation ex. sjuksköterskor, psykologer och nu senast infördes legitimation för lärare. Det innebär för den som innehar legitimation att utföra sitt yrkes professionellt och med individen i centrum. Det innebär också att yrkesprofessionen kan ifrågasättas och prövas. Det stärker samtidigt individen som har en legitimation, det är inte bara att klars utbildningen utan också att utöva yrket professionellt.

För att säkra tillgången på kunnig, kompetent och engagerad personal inom offentliga sektorn anser vi att fler yrkeslegitimationer ska införas

Partikongressen föreslås besluta:

A326:1 att socialdemokratiska partiet verkar för att fler yrkeslegitimationer införs för exempelvis socionomer, kuratorer, socialsekreterare, studie- och yrkesvägledare och undersköterskor

Carina Gullberg, Per-Arne Brandberg, Jan Hassel
Gullspångs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A327

BOLLEBYGDS ARBETAREKOMMUN

Införa 37,5 timmars arbetsvecka

I Sverige har vi sänkt arbetstiden i flera omgångar. Rätt genomförd kan arbetstidsförkortning hjälpa oss att lösa olika samhällsproblem så som stress, utbrändhet, arbetslöshet och ojämlikhet. Inte minst kan det frigöra tid för sådant vi helst av allt vill göra. När det gäller reformer är det bra att ta små steg så att vi får med oss så många som möjligt. Att sänka arbetstiden med en halvtimma per dag till 37,5 timmar i veckan är ett sådant steg.

Partikongressen föreslås besluta:

A327:1 att Socialdemokraterna arbetar för ett införande av 37,5 timmars arbetsvecka så snart som möjligt

Lars-Erik Olsson
Bollebygds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A328

GOTLANDS PARTIDISTRIKT

Införande av fler semesterdagar

År 1978 infördes fem semesterveckor med motiveringen att utjämna mellan privatanställda och anställda i den offentliga sektorn som avtalsvägen förhandlat till sig fler semesterdagar.

År 1991 infördes 27 semesterdagar men drogs tillbaka redan 1993 bara två år senare för att spara pengar åt företagen under krisåren på 1990 talet

Då de anställda har ställt upp och tagit sitt ansvar för den ekonomiska utvecklingen i de företag som finns på den svenska arbetsmarknaden är det nu tid för att arbetarna får något tillbaka.

Partikongressen föreslås besluta:

A328:1 att Socialdemokraterna verkar för återinförandet av fler semesterdagar i semesterlagen

Håkan Kraby
Gotlands partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A329

MOTALA ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Inhyrd personal

I dagens Sverige ökar antalet inhyrda var dag, detta skapar ytterligare ett hinder för att få en trygg anställning. Människan blir flyttad från den ena till den andra arbetsplatsen med väldigt begränsad trygghet och är tvungen att ställa upp på vad som helst och vilket jobb som helst med väldigt kort varsel och man jobbar efter kundens perspektiv, där kortsiktiga vinster går före individens trygghet. Och eftersom det är de anställda på bemanningsföretagen som blir övertaliga vid en

nedgång är det de som får betala priset för företagens vinster. Vi ser i dagens samhälle att inhyrd arbetskraft blir en modern människohandel, vilket strider emot FN:s kärnkonventioner, där bemanningsföretaget tjänar enorma pengar på själva människan. Tidigare fanns en lag som reglerade möjligheten till privat arbetsförmedling och uthyrning av arbetskraft, och ett starkt skäl till att den fanns var att skydda arbetstagare emot arbetsgivares rovdrift.

Jag föreslår kongressen besluta ge partistyrelsen i uppdrag att verka för:

-att avskaffa möjligheten till bemanning/inhyrd personal och nyttja de befintliga anställningsformer som finns i LAS och kollektivavtal.

Om inte detta är möjligt föreslås följande

Partikongressen föreslås besluta:

A329:1 att bemanningsföretag ska investera i kompetensutveckling och förbättra arbetsmiljö och arbetsförhållandena för de anställda

A329:2 att bemanningsföretagen skall ha ett större ansvar för den anställdes trygghet

Jasmin Cosic
Motala arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A330

MOTALA ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Inhyrd personal

I dagens Sverige ökar antalet inhyrda var dag, detta skapar ytterligare ett hinder för att få en trygg anställning. Människan blir flyttad från den ena till den andra arbetsplatsen med väldigt begränsad trygghet och är tvungen att ställa upp på vad som helst och vilket jobb som helst med väldigt kort varsel och man jobbar efter kundens perspektiv, där kortsiktiga vinster går före individens trygghet. Och eftersom det är de anställda på bemanningsföretagen som blir övertaliga vid en nedgång är det de som får betala priset för företagens vinster. Vi ser i dagens samhälle att inhyrd arbetskraft blir en modern människohandel, vilket strider emot FN:s kärnkonventioner, där bemanningsföretaget tjänar enorma pengar på själva människan. Tidigare fanns en lag som reglerade möjligheten till privat arbetsförmedling och uthyrning av arbetskraft, och ett starkt skäl till att den fanns var att skydda arbetstagare emot arbetsgivares rovdrift.

Partikongressen föreslås besluta:

A330:1 att avskaffa möjligheten till bemanning/inhyrd personal och nyttja de befintliga anställningsformer som finns i LAS och kollektivavtal

Jasmin Cosic
Motala arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A331

ESKILSTUNA ARBETAREKOMMUN

Instegsjobb - en möjlighet för nyanlända

Instegsjobb är en arbetsmarknadsåtgärd som ger både privata och offentliga arbetsgivare möjlighet att med lönebidrag anställa personer som studerar SFI (Svenska för invandrare) och som fått uppehållstillstånd under de senaste 36 månaderna. Hur länge arbetsgivaren kan få ersättning baseras på tre scenarier:

Om din arbetstid är mindre än 51 procent kan arbetsgivaren få ersättningen så länge uppehållstillståndet gäller, dock högst 24 månader.

Om din arbetstid omfattar mer än 50 procent kan arbetsgivaren få ersättningen i högst 12 månader.

Om du är ny i Sverige och har en pågående etableringsplan kan arbetsgivaren få ersättning så länge etableringsplanen pågår.

Syftet med instegsjobben är bland annat att underlätta för den arbetssökande att snabbare etablera sig på arbetsmarknaden samtidigt som hen studerar svenska. Att underlätta möjligheten för hen att bli självförsörjande, och därmed inte längre i behov av försörjningsstöd. Att ge hen kunskaper om svenska arbetsplatser och svenskt näringsliv. Samt att träna språket och knyta kontakter för framtiden.

Denna arbetsmarknadsåtgärd är en anställning med särskilt anställningsstöd vilket innebär att de med instegsjobb inte är berättigade till arbetslöshetskassan. Således kan en person få arbeta i 24 månader utan att det ger så mycket som en minut av kvalificerad tid till arbetslöshetskassan. Enbart arbetsgivaren vinner på denna arbetsmarknadsåtgärd i nuläget.

Socialdemokratins grundläggande idé är att alla människor har lika värde – oavsett vem man är och vilken bakgrund man har. Därför borde det ligga i vårt gemensamma intresse att de

nyanlända får komma in på arbetsmarknaden på samma villkor. Instegsjobb är en ypperlig väg att gå och då borde även denna arbetsmarknadsåtgärd göras tryggare genom att arbetstagarna ges rätt till arbetslöshetskassan.

Partikongressen föreslås besluta:

A331:1 att Socialdemokraterna ska verka för att anställningsstödet instegsjobb ska vara arbetslöshetskassagrundande

SAP Social Innovation
Eskilstuna arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A332

SKÅNES PARTIDISTRIKT

Investeringar för jämlikhet – en inkluderande arbetsmarknad

Arbetsmarknaden har alltid varit central i socialdemokratisk politik. I denna motion presenterar vi åtgärder och förslag för att förbättra den politiken och knäcka arbetslösheten.

I fokus ligger att skattepengar ska användas för att skapa jobb med kollektivavtal, hjälpa nyanlända in i arbete, minska arbetsbördan för arbetare i offentlig sektor och samtidigt skapa nya jobb.

Socialdemokratin åtog sig en historisk uppgift när vi beslutade oss för att förändra samhället och världen. Vår åsikt var att arbete var det som skapade välstånd i samhället. Välstånd som kunde fördelas efter behov.

Vi menar att arbetet är centralt för att skapa ett sammanhållet samhälle med välfärd och välstånd för alla. I ett sådant samhälle har möjlighet att skapa sig ett eget liv med jobb och bostad. Vår politik förändrar vardagen till det bättre för alla. En bättre sjukvård, skola och omsorg gynnar alla. Men för att gynna alla så måste framför allt kvinnors ekonomiska villkor ytterligare förbättras. Vi kan helt enkelt inte ha ett samhälle som subventioneras av kvinnors låga löner i offentlig sektor. Om alla ska gynnas av politiken så gäller det också nyanlända flyktingar. Det finns ingen anledning att de ska stå utan jobb och kollektivavtal. En sådan ordning kommer att söndra samhället inifrån. Därför behöver vi vässa politiken för arbetsmarknaden ytterligare. Vi ser fram emot ett samhälle som håller ihop och vi vill vara med och skapa det.

Utmaningar i tiden
Arbetsmarknadspolitiken behöver vässas ytterligare. Snabbt skiftande förutsättningar på

arbetsmarknaden ställer högre krav på arbetslösa och på arbetsförmedlingen. Vid stora uppsägningar eller ett ökat antal nyanlända krävs att arbetsförmedlingen och andra myndigheter har verktyg att snabbt hitta nya jobb för dem.

Vi vet dessutom för lite om de kompetenser som människor bär med sig till Sverige just nu.

Att ensidigt försöka skapa nya jobb som enbart kräver grundskola är i förlängningen ett Sisyfosarbete.

Trots att fler arbeten av den här typen skapas så viker inte arbetslösheten nedåt mer än några procentenheter. I Sverige är det allt fler som går vidare till högskolestudier efter gymnasiet. Det är bra. Baksidan av myntet är att det behövs fler arbeten för högskolekompetenser. Antalet arbeten för gymnasiekompetenser har minskat och absorberar därför inte de med högskolekompetens som söker arbete. Istället konkurrerar allt fler om samma arbeten för grundskolekompetenser. Lösningen stavas därför inte att skapa fler jobb i den kategorin. Utan istället arbeten för ett brett spektrum av kompetenser.

I det här arbetet är fackförbunden och Arbetsförmedlingen viktiga samarbetspartners. När nya jobb skapas ska facket vara med för att förhandla villkor. Samtidigt ska Arbetsförmedlingen ta tag i att främst förmedla jobb med kollektivavtal. Den svenska modellen bygger på starka kollektivavtal som håller samman arbetsmarknaden och skapar ordning och reda.

Den svenska arbetsmarknaden har blivit mer flexibel och de korta anställningstiderna har ökat. Utveckling där arbetslösa som kommer i arbete snart står utan arbete igen. Rundgången på arbetsmarknaden gör det svårt för människor i den här kategorin att planera sitt liv och våga möta framtiden med tillförsikt. Utöver det skapas oreda. Otrygga anställningar med dåligt betalt konkurrerar mot trygga anställningar med anständiga löner. En sådan ordning kan vi aldrig vara för. I olika studier framkommer det att det inte finns en ensidig lösning på detta. Istället krävs det ett batteri av åtgärder.

För att inte låsas fast i långtidsarbetslöshet behövs vuxenutbildningar. Med 100 000 nya komvuxplatser kan vi skapa gott om utrymme för att skola om den som förlorat och validera kunskaper hos nyanlända. De snabba skiftena kräver också att arbetsförmedlare blir riktigt vassa på sina jobb. För att bättre matcha den arbetssökandes kunskaper mot arbetsmarknaden ska arbetsförmedlaren ha branschspecifik kompetens. Behöver den arbetssökande vidareutbildning? Finns det redan jobb som matchar hens kompetens? Är ett par frågor som en arbetsförmedlare ska kunna svara på.

Jobb i välfärden

Vårt parti ägnade decennier åt att bygga upp en generell välfärdsmodell. Det skapade trygghet för alla – oavsett hur mycket pengar du hade, att samhället finns där för dig när du behöver det. Vårt

historiska arv kräver att vi fortsätter utveckla välfärden i hela landet. Offentlig sektor är en av landet största arbetsgivare. Som politiker är vi alltså också i förlängningen arbetsgivare. Det vilar ett tungt ansvar på våra axlar att komma till rätta med en del av den oreda som råder på svensk arbetsmarknad. Det handlar om låga kvinnolöner, timanställningar och inte minst visstidsanställningar.

En del av de kvinnodominerade yrkena är inom just välfärden och offentlig sektor. Deras löner och antalet arbetstillfällen avgörs av politik. Det ligger därmed ett stort ansvar på oss politiker att förbättra löneutvecklingen på de områdena. Samtidigt är anställda inom offentlig sektor, kanske framför allt inom vård och omsorg, överarbetade och det råder på håll i landet ständig brist på personal. Högre löner kan visserligen göra jobben mer attraktiva men räcker inte för att behålla personalen i längden. Vi menar att ett breddat antal yrkeskategorier inom offentlig sektor kan leda till avlastning för personal med högre kompetenser. Det ger dubbla effekter: det skapar fler jobb och bättre arbetsvillkor för de som arbetar inom vård och omsorg.

I offentlig sektor finns även många av de första jobben, både för utrikes födda och nyutsprungna gymnasiestudenter. Därför ser vi ett fortsatt stort behov av investeringar i offentlig sektor. Inom överskådlig framtid kommer den svenska befolkningen att leva längre. På sikt innebär det att vi är friskare längre, men också att vi behöver allt mer vård när vi är riktigt gamla.

Inom välfärden finns fortfarande ett stort antal tillfälliga anställningar och timanställningar. I takt med att resten av ekonomin har effektiviserats har offentlig sektor också tvingats att spara. Tillfälliga anställningar och timanställningar är ett enkelt sätt att spara pengar för pressade ekonomier. Nya arbetare tas bara in vid hög belastning eller sjukdomsbortfall. I längden leder det till att institutionell kunskap faller bort och att stressen för de ordinarie anställda ökar. När undersökningar gjorts visar det sig att brukare inom framför allt omsorgen upplever stor frustration när de ständigt möter nya ansikten i sitt hem. Vår ena uppgift, som ett parti i arbetarrörelsen, är att se till att anställda har kollektivavtal och anständiga anställningar. Vår andra uppgift är att arbeta för att ständigt förvalta och utveckla välfärden. Ett led i detta är att göra oss av med timanställningarna och införa nya kollektivavtalsskyddade arbetskategorier så som vårdbiträde. Vårdbiträden kan rekryteras genom traineeprogram med femtio procents arbetsplatsförlagd praktik och femtio procent i skolbänken. Lönen ska vara enligt kollektivavtal och utbildningen ska leda till arbete.

I förlängningen innebär det en avlastning för undersköterskor och sjuksköterskor som idag inte har tid med det vård och omsorgsuppdrag som de ville ha när de utbildade sig. Vår viktigaste samarbetspartner i den här utvecklingen är fackförbunden. Vi vill säkra kollektivavtalen samtidigt som vi vill skapa fler yrkeskategorier för att avlasta.

Ny i Sverige

Att vara nyanländ till Sverige kan vara en förvirrande upplevelse. Lära sig språket är bara en del

av det sociala nät som är det svenska samhället. Myndigheter, socialförsäkringar, skatter och utbildningssystem fungerar annorlunda här än i hemlandet. Ansvaret ligger på myndigheterna att etableringen av nyanlända flyktingar går så snabbt, smidigt och effektivt som möjligt. Det individuella ansvaret är att fullfölja det som krävs av dig som asylsökande. Men vi ser också att det just nu ligger ett mycket stort ansvar på den enskilde. En högre grad av samordning mellan framför allt Migrationsverket och Arbetsförmedlingen gör att fler asylsökande kan bli sysselsatta tidigare. Sverige har en av Europas högsta siffror för sysselsättning av utrikes födda. Samtidigt tar det lång tid för nyanlända att få sitt första arbete. En åtgärd för att komma åt detta är att inskrivning på Arbetsförmedlingen sker parallellt med inskrivning på Migrationsverket.

Beredskapsjobben
Beredskapsjobben är en väg in till ett jobb. Om arbetslösheten ska knäckas behöver vi alla goda krafter för att lyckas. Offentligt ägda företag är en del av lösningen. Vi tror att det går att skapa en arbetsmarknad där alla får plats. Beredskapsjobben fyller en mycket viktig funktion för att få samhället att hänga ihop. Subventionerade anställningar har varit en viktig åtgärd i arbetet för att få ner arbetslösheten. Fel använda är subventionerade anställningar ett hot mot normanställningar. Unga som tvingas till arbetsförmedlingen för att få halva lönen därifrån är inte avsikten. En smart taktik är därför att begränsa de subventionerade anställningarna till de som har svårast att komma in på arbetsmarknaden. Lönebidrag, som det också kallas, kan skapa undanträngningseffekter. För att lönebidragen inte ska hamna på efterkälken i löneutvecklingen vill vi se en höjning till 25 000 kr för att sedan följa den svenska löneutvecklingen.

Offensiv mot arbetslösheten
De här utmaningarna är också möjligheter för att skapa välstånd för fler genom arbeten. Åtgärderna kommer inte att lösa allt men med en visionär och modig politik kan vi nå långt.

Det går att se till att alla får jobb. Utmaningen består i att göra det under ordnade former. Anställningar ska följa kollektivavtal och heltid samt tillsvidare ska vara normen för anställningar på den svenska arbetsmarknaden. Det är oacceptabelt att generationer nu skolas in i att förlita sig på timanställningar och visstid. En sådan otrygghet går aldrig att försvara. Vi har sett det redan och vi bekämpade det under hela 1900-talet. Låt det förbli på historiens skräphög.

Vi vill se investeringar i offentlig sektor och i infrastruktur för att nå målet om att ha Europas lägsta arbetslöshet. Det innebär en ny syn på offentlig skuldsättning. De pengar vi lånar för att sätta fler i arbete kommer vi att få igen redan efter två år i form av ökad tillväxt. I sin tur innebär det att vi är ett parti för framtiden, både i ord och handling. En låg skuldkvot har inget egenvärde i sig. Att ge människor ett innehållsrikt och värdigt liv betyder däremot allt, för individen och för samhället.

Offentlig sektor ska vara en mönsterarbetsgivare. Ordning och reda på arbetsmarknaden börjar med att kommuner, landsting och stat tar sitt ansvar. Varje krona som används till att anställa,

utbilda eller sätta i traineeverksamhet ska omfattas av fackliga avtal och kollektivavtal. För det krävs att Arbetsförmedlingen har en löpande dialog med fackföreningar om arbetsplatser med kollektivavtal.

Det är med andra ord ingen enkel uppgift vi står inför. Men vi väljer inte att göra det här för att det är enkelt. Vi väljer det för att det är en utmaning. Vi ska inte skygga för utmaningar. Vi ska anta dem.

Partikongressen föreslås besluta:

A332:1 att	genom ökade resurser bredda antalet yrkeskategorier inom offentlig sektor för att avlasta hårt arbetstyngda yrkesgrupper
A332:2 att	dubbla kunskapslyftet, skapa 100 000 utbildningsplatser inom vuxenutbildningen under kommande år
A332:3 att	personer med gymnasiekompetens ska ges rätt att utbilda sig via Komvux till en annan gymnasiekompetens
A332:4 att	arbetsförmedlingen inleder ett arbete med jobbväxling för att möjliggöra validering och komplettering av kunskaper och färdigheter till studielön för den antagne i programmet
A332:5 att	förtydliga arbetsförmedlingens uppdrag så att de matchar arbetssökandes förmåga med efterfrågan på arbetsmarknaden
A332:6 att	genomföra en jobbväxling för nyanlända och utrikesfödda med utländsk examen att under ett år validera sin utbildning, komplettera den och få möjlighet att delta i praktikperiod på ett arbete kopplat till utbildningen. Ett villkor ska vara att personen blir tjänstledig under perioden och att den vakans som skapas uppfylls av en arbetslös
A332:7 att	arbetsförmedlingen ges ett tydligt mandat att låta lokala förutsättningar styra fördelningen av resurser och hur de används
A332:8 att	inskrivning av asylsökande hos Migrationsverket sker parallellt med registrering hos Arbetsförmedlingen
A332:9 att	Migrationsverket och Arbetsförmedlingen ges direktiv att samarbeta för att asylsökande ska komma i arbete så snart som möjligt
A332:10 att	arbetsförmedlaren ska vara matchningsexpert från dag ett också för nyanlända
A332:11 att	en kraftfull satsning för subventionerade anställningar med högre kvalitet genomförs
A332:12 att	taket för anställningsstödets bidragsgrundande lön höjs till 25 000 kr för att sedan följa den allmänna löneutvecklingen i Sverige

A332:13 att statens etableringsansvar ska gälla under hela etableringstiden

A332:14 att arbetsmarknadsmarknadsutbildningar ska också ge möjlighet till studiefinansiering

Skånes partidistrikt
Skånes partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A333

VÄRNAMO ARBETAREKOMMUN

Investeringar i Humankapitalet

I princip så säger nästan alla företagare att företagets främsta resurs är de anställda. Om det nu är så varför investeras det så lite i personalen men när det gäller maskiner, utrustning, lokaler m.m så investeras det mycket mera. Företaget kalkylerar och räknar med att investeringen ska bli lönsam efter x tid. Men när det gäller investeringar i de anställda så är det mycket svårare att räkna hem den investeringen. Investering i individer kan vara kompetensutveckling, friskvård, rehabilitering, hälsovård, sjukvård, ledarskap m.m

Det finns några tidigare rapporter som visar att investeringar i t.ex kompetensutveckling är mycket lönsamma och ger mycket högre avkastning än t.ex investering i maskiner.

Men vår erfarenhet är att företagarna inte riktigt litar på deras resultat, därför är viktigt att forskningen görs av oberoende och som är godkända av företagarna och fackföreningar (arbetsmarknadens parter).

Idag så är en majoritet, minst 40 %, av alla sjukskrivningar att härleda till psykisk ohälsa. Det finns säkert många förklaringar men forskning har visat att dåligt ledarskap är en viktig orsak till det höga ohälsotalet. Här behövs det naturligtvis också forskning kring hur lönsamt det är att investera i friskvård, hälsovård, rehabilitering, sjukvård m.m

Det räcker naturligtvis inte med forskning det skulle också behövas någon form av "morötter" till företag som investerar i personalen. Idag kan företag göra avskrivningar på t.ex maskiner och inventarier, men hur kan man skattemässigt hantera investeringar i de anställda?
(företagets goodwill vet vi att man kan hantera)

Partikongressen föreslås besluta:

A333:1 att oberoende/godkänd forskning startas när det gäller lönsamheten av investering i personal

A333:2 att en utredning startas som undersöker möjligheter för någon typ av ”morötter” som kan ges till företag som investerar i personalen

S-föreningen IF Metallarna, Värnamo
Värnamo arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A334

LULEÅ ARBETAREKOMMUN

Jämlikhets- och mångfaldsplan och verksamhet i offentlig sektor

Vi, Socialdemokrater arbetar för att främja lika rättigheter oavsett kön, etnisk tillhörighet, religion eller annan trosuppfattning, funktionsnedsättning, sexuell läggning, könsidentitet, köns uttryck eller ålder.

Mångfald omfattas av kön, könsöverskridande identitet eller uttryck, etnisk tillhörighet, religion eller annan trosuppfattning, funktionshinder, sexuell läggning eller ålder. En del i mångfalden är jämställdhet som innebär att män och kvinnor ska ha samma rättigheter, möjligheter och skyldigheter. Att arbeta ur ett mångfalds- och jämställdhetsperspektiv innebär att förstå, värdesätta och tillvarata olikheter hos oss själva och människor i vår omvärld. Jämställdhet och mångfald är ett kvalitetsarbete som handlar om demokrati, rättvisa och att följa lagar och avtal.

Tyvärr finns det fortfarande diskriminering och särbehandling i arbetsplatser, skolor, idrott och många andra platser. Enligt Arbetsförmedlingens rapport drygt 40 procent av de utomnordiskt födda som inte var på arbetsmarknaden medan idag arbetslöshetsnivå i Sverige är 6,3 procent. Vi behöver ge möjligheten att ta dessa invånare i arbetsmarknaden. Om vi får mångfald i olika arbetsplatser kan vi inkludera dessa invånare i arbetsmarknaden och samhället samt bekämpa mot fördomar genom att ge mötesplats för att kunna träffas på riktigt. Därför behöver vi, socialdemokrater ta fram Jämlikhets- och mångfaldsplan och verksamhet i alla offentliga sektor samt i vårt parti.

Detta plan och arbete kommer vi, socialdemokrater att verka och för att offentliga sektor och vårt parti ska präglas av öppenhet, medvetenhet och ett normkritiskt förhållningssätt. Motionens andemening och mål är att göra den offentliga delen av arbetsmarknaden fri från diskriminering och särbehandling samt bekämpa mot fördomar genom att ge den riktiga mötesplatsen för att kunna träffas, arbetas och produceras tillsammans.

Partikongressen föreslås besluta:

A334:1 att alla offentliga sektorer, organisationer, förvaltningar, och nämnder ska ha jämlikhets- och mångfaldskommittén. Jämlikhets- och Mångfaldskommitténs arbete ska ha fokus på att öka medvetenheten, vara rådgivande, kartlägga, följa och uppmärksamma

A334:2 att alla offentliga sektorer, organisationer, förvaltningar, och nämnder ska kartlägga, ha jämlikhets- och mångfaldsplan och verksamhet. Samt ska kartlägga, ange könutdelningen och utomnordiska anställdas andel

A334:3 att alla företag som gör arbete eller lägger anbud i offentlig sektor ska ha jämlikhets- och mångfaldsplan. Dessa företag ska kartlägga, ange könutdelningen och utomnordiska anställdas andel

A334:4 att arbetsplats i offentlig sektor ska ha en jämlikhets- och mångfaldsombud som bevakar dessa frågor

A334:5 att alla företag som gör arbete eller lägger anbud i offentlig sektor ska ha en Jämlikhets- och mångfaldsombud som bevakar dessa frågor

A334:6 att alla offentliga sektorer, organisationer, förvaltningar, och nämnder ska ange årligen hur många kvinnor och utomnordiska de har av sina anställdas andel

Mehmet Tekin
Luleå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A335

GÖTEBORGS PARTIDISTRIKT

Jämställdhet

Rätten till arbetskläder
I många kvinnodominerade yrkesgrupper och branscher på svenska arbetsmarknaden saknas arbetskläder. Att ändra på detta, och att arbeta systematiskt för att man även i kvinnodominerade yrken skall ha tillgång till arbetskläder via arbetsplatsen är viktigt för att uppnå jämställdhet.

Socialstyrelsen har sedan januari 2016 infört basala hygienföreskrifter för alla som arbetar nom vård och omsorg även för de som arbetar inom ramen för Socialtjänstlagen. Tidigare har detta gällt för personal som arbetar inom hälso- och sjukvård, och innebär att alla skall ha tillgång till arbetskläder, och att de skall uppfylla vissa standardkrav – så som att de skall vara kortärmade och att de skall vara lätta att tvätta. Därtill skall arbetsgivaren skall ansvara för att hela processen för hantering av tvätt görs på ett sätt så att arbetskläderna inte riskerar att sprida smittor.

Förutom arbetskläder skall även skyddskläder bäras utanpå arbetskläderna i de arbetsmoment där kläderna kan kontamineras genom kontakt med patienter och vårdtagare.

Att detta kravet idag finns på personal att bära denna klädsel borde också betyda att arbetsgivaren har en skyldighet att förse personalen med korrekt klädsel. Att arbetsgivare lägger kostnaderna för arbetskläder på den anställde är helt orimligt.

Bättre vårdkedjor för kvinnor med bröstcancer
Strävan efter jämställdhet behöver också påverka hur vi utformar vården. Den medicinska utveckling har lett till att bröstcancer idag ofta kan behandlas på liknande sätt som andra kroniska sjukdomar, istället för att betraktas som en direkt dödlig sjukdom. Detta är mycket positivt.

Samtidigt krävs ofta långa och välfungerande vårdkedjor för att drabbade kvinnor skall kunna leva ett gott liv. Ett behov som tyvärr sällan möts till den utsträckning som dessa kvinnor skulle behöva. Bland annat beror detta på att flera landsting och regioner inte fullt ut tagit till sig av moderna behandlingsmetoder och arbetssätt.

Omhändertagandet i det akuta skedet fungerar oftast bra. På samma sätt är det med efterbehandlingen. Men vårdkedjan fungerar ofta sämre på längre sikt. Bröstcancerföreningen efterlyser därför bättre vårdkedjor. Det är därför mycket viktigt att Socialdemokraterna, som en del av en feministisk regering, driver på för att vårdkedjorna för dessa drabbade kvinnor förbättras.

Feministisk stadsplanering och rätten till trygghet i det offentlig
Inom stadsbyggnadsområdet har mycket ny kunskap tillkommit de senast åren, särskilt med hänsyn till hur det med enkla medel går att göra livsmiljöer bättre för fler. En av dessa kategorier av ny kunskap gäller det som går vid namnet ”feministisk stadsplanering”.

Det handlar delvis om att gångvägar till och från kollektivtrafik, lekplatser eller skolor skall vara belysta om kvällen. Detta skulle öka den upplevda tryggheten som kvinnor känner när de rör sig på allmänna ytor efter skymning, men skulle också påverka den faktiska brottsligheten. Till exempel har statistik från BRÅ visat att brottsligheten minskat med ungefär en femtedel på platser där belysningen förbättrats. Det gör att kvinnor kan röra sig friare i sin egen stad, men gäller självklart också andra grupper som utsätts för exempelvis hatbrott och förföljelse.

Detta perspektiv kan även appliceras på utformandet av lekplatser; där större lekytor och mer natur gör det möjligt för både pojkar och flickor att leka på lika villkor. Det kan också handla om att allmänna idrottsplatser i dagsläget är utformade med pojkars lek som utgångspunkt.

På samma sätt kan man arbeta för att jämställda villkor i umgänget på torg och allmänna samlingsplatser. I Husby har Svenska Bostäder samlat kvinnor som bor i området för att arbeta

med att minska den upplevda hotbild som uppstår vid uppgången till tunnelbanan. Samma arbetssätt kan appliceras på fler platser i landet.

Redovisa lön i uppdelat på arbetare och tjänstemän även för anställda i offentlig sektor
Medlingsinstitutet är den myndighet som har ansvar för Sveriges officiella lönestatistik. Myndigheten redovisar löpande lön för anställda uppdelade på arbetar och tjänstemän i privat sektor i den månadsvisa konjunkturlönestatistiken och den årliga lönestrukturstatistiken. Detta gäller dock inte för anställda i offentlig sektor.

Att det inte gör det innebär av naturliga skäl att det blir svårt att följa lönestatistiken för arbetare respektive tjänstemän i offentlig sektor, vilket i sin tur gör det svårare att göra några relevanta jämställdhetsanalyser utifrån denna statistik.

Detta blir särskilt angeläget eftersom många lågavlönade och kvinnodominerade yrken ligger just i offentlig sektor. För att bättre kunna följa utvecklingen av jämställdhet utifrån löner för till exempel kvinnor som arbetar inom vård och omsorg, är det därför avgörande att förbättra hur lönestatistiken i offentlig sektor genomförs och presenteras.

Tekniska innovationer inom offentlig sektor
Förutsättningarna för att avsätta kapital till forskning och utveckling inom kvinnodominerade branscher har länge varit betydligt sämre än för till exempel tillverkningsindustrin. Detta har systematiskt missgynnat kvinnor på arbetsmarknaden, och är ett problem både för kvaliteten i vård och omsorg, och för jämställdheten på sikt.

Kvinnor får oftare slitskador och tvingas gå i pension i förtid, och för att åtgärda det krävs breda lösningspaket. Men att då inte lägga vikt vid den roll som tekniska innovationer kan ha för att underlätta kvinnors arbetssituation vore både slösaktigt och fel. Därför krävs att man investerar kraftigt i nya tekniska innovationer som kan underlätta arbetet inom offentlig sektor.

Nej till surrogatmoderskap
I december 2015 tog Europaparlamentet ställning mot surrogatmoderskap. I resolutionen lyftes bland annat nämns risker för reproduktiv exploatering och en kommersialisering kvinnokroppen. Socialdemokratin borde dela de farhågorna, och alltid ställa kvinnors rätt att inte få sin reproduktiva förmåga exploaterad måste framför barnlösa pars rätt till genetiskt egna barn.

Att ett ofött barn kontrakteras bort innan det finns ett embryo bör heller inte borttas från att ses som människohandel. Ett aktivt ställningstagande mot surrogatmoderskap bör omfatta såväl kommersiellt som ”altruistiskt” sådan.

Detta då det inte går att kontrollera att pengar, gåvor eller andra påtrycknings- och maktmedel förekommer samt att även när surrogatmoderskapet anses vara "frivilligt" kvarstår det faktum att

kvinnans kroppsliga rättigheter i och med surrogatmoderskapet tas ifrån henne. Det bör även förtydligas att donering av ägg eller spermier givetvis inte bör likställas med att hyra ut sin kropp i 9 månader. Att samverka kring att motverka användandet av surrogatmoderskap såväl inom EU som internationellt är av yttersta vikt för att förhindra exploatering av särskilt utsatta kvinnor från utvecklingsländer.

I grund och botten är surrogatmoderskap ett uttryck för en av de äldsta patriarkala idéerna i världen, idén om att kvinnokroppen är ett redskap tillgängligt för andras bruk. Det bör vi som Socialdemokrater aldrig acceptera.

Partikongressen föreslås besluta:

A335:1 att arbetskläder, där sådana krävs, förses och tillhandahålls till den anställde av arbetsgivaren. Och att denna skyldighet skrivs in i arbetsmiljölagen

A335:2 att Socialdemokraterna i landsting och regioner verkar för tar fram vårdprogram för kvinnor med bröstcancer som även inkluderar vård över längre tid

A335:3 att motionen skickas vidare till den socialdemokratiska riksdagsgruppen, där den ges i uppdrag att överväga huruvida det behövs nationella riktlinjer i arbetet för bättre vårdprogram

A335:4 att Medlingsinstitutet får inskrivet i sitt uppdrag att redovisa lön för anställda inom offentlig sektor uppdelat på arbetare och tjänstemän. Och att detta uppdrag gäller både den månadsvisa konjunkturlönestatistiken samt den årliga lönestrukturstatistiken

A335:5 att det innovationspolitiska rådet får i uppdrag att fokusera på innovationer med feministisk profil, som kan underlätta arbetet i kvinnodominerade branscher

A335:6 att statliga innovationsstöd differentieras och höjas för innovationer med positiva jämställdhetseffekter

A335:7 att universitetet får tydligare statliga direktiv och ökade anslag för arbetslivsforskning riktad mot offentlig sektor och kvinnodominerade branscher

A335:8 att Socialdemokraterna verkar för en lag mot såväl kommersiellt som altruistiskt surrogatmoderskap

Göteborgs partidistrikt
Göteborgs partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A336

SANDVIKENS ARBETAREKOMMUN

Kollektivavtal vid statligt subventionerade anställningar

Bakgrund

Idag sker många anställningar, inte minst tidsbegränsade sådana, med olika typer av statliga subventioner via Arbetsförmedlingen. Exempel är Lönebidrag för personer med medicinskt nedsatt arbetsförmåga. Nystartsjobb som främst gäller personer som varit arbetslösa en längre tid. Nystartsjobb nyttjas flitigt av många arbetsgivare inom t.ex. restaurangbranschen och andra servicebranscher. Tyvärr utnyttjas detta stöd ofta på ett felaktigt sätt, där visstidsanställningar staplas på varandra, där den ena anställde med Nystartsjobb ersätts med en ny anställd med samma stöd på samma plats. Än värre är att uppsägningar sker på vaga grunder och då många av dessa företag saknar avtal med facklig organisation, finns ingen insyn i om lagarna som gäller anställningsskydd efterlevs, t.ex. uppsägningstid, rätten att åberopa rätten om återanställning osv. Detta vittnar många Arbetsförmedlare om. Ytterligare exempel på problem i detta, är att tillsvidareanställningar, eller ska vara sådan (men inte blir), avslutas på ett felaktigt sätt, oftast i samband med att bidraget upphör.

Problemställning

Arbetsförmedlingen och den enskilde arbetsförmedlaren har inte de resurser som krävs och sannolikt heller inte all kunskap som behövs, för att kunna kontrollera och i efterhand utreda om t.ex. en uppsägning har gått rätt till. Tilläggas ska att arbetsförmedlingen i princip alltid får informationen av den arbetssökande, när denne redan är uppsagt och slutat sin anställning.

Godkänns motionen skulle detta på ett helt annat sätt säkerställa att våra skattemedel används på ett avsevärt mer ansvarsfullt sätt och att det säkrar ordning och reda på arbetsmarknaden, då de fackliga organisationerna ges möjlighet att utreda och kontrollera att t.ex. uppsägningar följer gällande regler.

Partikongressen föreslås besluta:

A336:1 att det införs krav på kollektivavtal vid anställning med statliga subventioner

Anders Ericsson Lindelöf

Sandvikens arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A337

FALKENBERGS ARBETAREKOMMUN

Kommunalisera Arbetsförmedlingen

Arbetsförmedlingen har idag en budget på svindlande 78 miljarder. De har också stora och viktiga uppgifter i den svenska samhällsmodellen. Den aktiva arbetsmarknadspolitiken är en grundpelare som spelat stor roll för att Sverige gång på gång har klarat stora strukturomvandlingar på ett bra sätt. Ett viktigt instrument för detta har Arbetsförmedlingen varit. Tyvärr har Arbetsförmedlingens verksamhet inte anpassats till de stora förändringarna i det svenska samhället de sista åren och därför behövs en större reformering av den svenska arbetsmarknadspolitiken.

Arbetsförmedlingen har idag kontrollfunktionen för arbetslöshetsersättning och aktivitetsstöd. Dessutom ansvaret för etablering, arbetsmarknadsprogram, olika anställningsstöd och lönebidrag för personer med funktionsnedsättning och långtidsarbetslöshet. Till det kommer kärnuppdraget att matcha rätt person med rätt arbete. Om man räknar bort kostnaderna för a-kassa och aktivitetsstöd har Arbetsförmedlingen 50 miljarder att förmedla arbeten för. Trots det lyckas varje arbetsförmedlare i snitt endast förmedla 10 jobb per år. Det är uppenbart att det finns stora strukturella fel som ger förmedlarna dåliga förutsättningar att lyckas med sina jobb!

Det har funnits starka skäl till att arbetsmarknadspolitiken är en statlig angelägenhet. Det moderna Sverige ser annorlunda ut. Aktiv matchning och att kommunerna "byter" invånare med varandra, genom så kallad omflyttning, sker endast i liten omfattning genom Arbetsförmedlingen.

En kommun med stora arbetskraftsbehov kan tillsammans med de lokala arbetsgivarna organisera rekrytering i andra delar av landet utan att Arbetsförmedlingen agerar som mellanhand. Staten kan däremot behålla det strategiska ansvaret för att kartlägga arbetskraftsbehov i olika sektorer mm.

Eftersom att Arbetsförmedlingen inte kunnat leverera utifrån sitt uppdrag har de flesta svenska kommuner startat egna arbetsmarknadsavdelningar. De vänder sig ofta till de som står längst ifrån arbetsmarknaden och är föremål för flertalet av de stöd som stat och kommun ger till våra medborgare idag. Dessa kommunala ”arbetsförmedlingar” fungerar ofta bra och gör verkligen skillnad för de medborgare som allt för länge harvat runt i Arbetsförmedlingens olika delar. Kommunerna har tagit betydande ansvar och kostnader som borde åligga staten. Kommunerna har också mycket goda förutsättningar för att lyckas med detta då de inom sin verksamhet ofta har kommunal vuxenutbildning, SFI gymnasieskola, socialtjänst, näringslivsbolag, annan samhällsservice och dessutom är en mycket stor arbetsgivare.

Trelleborg, Sigtuna, Sundsvall, Solna och SDN Angered är bara några av de som kan uppvisa ett mycket gott arbete med att få långtidsarbetslösa tillbaka in på arbetsmarknaden. Ofta sker detta i tätt samarbete med Arbetsförmedlingen där kommunen är den mer aktiva parten.

2016 visade både SOM-institutet och en stor SIFO-undersökning att Arbetsförmedlingen fortsätter att prenumerera på sistaplatsen när man mäter förtroendet för svenska myndigheter. Detta är tyvärr inget som ”bättre dialog” eller ”kommunikationsinsatser” kan vända.

Arbetsförmedlingen förmedlar ungefär 10-15 % av alla jobb och lyckas dåligt med att förverkliga de insatser som bl.a. vår regering initierat. 2015 lämnade de dessutom tillbaka 2.9 miljarder av sin budget. Pengar som kommunerna hade kunnat använda mycket bättre för att minska utanförskapet. Har vår svenska samhällsmodell med stora utmaningar inom etablering och demografi råd att vänta tills staten har fått ordning på sitt ansvar eller ska de som arbetar närmast medborgarna och har de bästa verktygen få chansen?

Den socialdemokratiskt ledda regeringen har gjort ett förtjänstfullt arbete med att stärka tilliten mellan stat och kommun genom rejäla ökningar av de generella statsbidragen. Kommunerna står dock fortfarande inför stora utmaningar kopplade till etablering och demografi.

De utmaningarna har Arbetsförmedlingen idag mycket liten möjlighet att följa och leda. En kommunalisering av hela eller delar av Arbetsförmedlingen skulle innebära möjlighet att ta det direkta ansvaret för etablering och arbete med de som står längst från arbetsmarknaden.

De låga förtroendesiffrorna för myndigheten tyder på något som många kan vittna om. Arbetsmarknadspolitiken måste bli mer flexibel och anpassas mer utifrån varje individ med mindre byråkrati där resurserna kommer medborgarna till del till så stor del som möjligt.

Ett ökat kommunalt ansvar för arbetsmarknadspolitiken skulle också ge kommunerna, som har huvudansvaret för välfärden, en rejäl chans att klara av generationsväxlingen och rekryteringsbehovet i den egna verksamheten.

Partikongressen föreslås besluta:

A337:1 att Socialdemokraterna verkar för att hela eller stora delar av Arbetsförmedlingens ansvar flyttas till kommunerna

A337:2 att anta motionen som sin egen och skicka den till partikongressen 2017

Per Svensson och Peter Dygården
Falkenbergs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A338

ÖREBRO ARBETAREKOMMUN

Konkurrens på lika villkor

Det svenska konkurrensverket har till uppgift att arbeta för en effektiv konkurrens i privat och offentlig verksamhet till nytta för konsumenterna. De ska också arbeta för en effektiv offentlig upphandling till nytta för det allmänna och marknadens aktörer. Deras vision uttrycks som "Välfärd genom väl fungerande marknader". Detta görs bl.a. genom att bevaka att såväl svensk som EU-lagstiftning på området följs.

Genom åren har det visat sig att den svenska tolkningen av EU-lagstiftningen, som då grundar sig på konkurrensverkets uppfattning, är avsevärt skarpare än i andra, kanske alla, EU-länder. I deras arbete för att gagna marknadens aktörer verkar de ha överbalanserat nytta för företagen och därmed missgynnat arbetskraften. Exempel på detta, som nämnts i debatten under den senaste tiden, är när upphandlingar gjorts som innebär att taxichaufförer tvingats köra för 27 kronor i timmen eller lokalvårdare städa för 11 kr per timme.

Konkurrensverket har alltså medverkat till att arbetare nådens år 2016 i så hög grad konkurrerar med varandra att löner pressats ner till 11 kr/tim. Det kan knappast anses rymmas i visionen "Välfärd genom väl fungerande marknader". Att inte kunna ställa krav på kollektivavtal i upphandlingsunderlagen är ett svenskt påfund av Konkurrensverket som inte är absolut förhindrat i övriga EU, utan fullt möjligt.

Detta skall nu inte förväxlas med det arbete som nu pågår för att förändra svensk lagstiftning till att man ska ställa krav på kollektivavtalsliknande villkor vid offentlig upphandling.

Sverige har en lång tradition av att eftersträva att vara Bror Duktig i EU-sammanhang. Att göra som man kommit överens om och att snabbt införliva EU-direktiv i svensk lag. En strävan efter att vara bäst i klassen helt enkelt. Under det senaste året har det dock svängt något och vi har nu en Asyllagstiftning på EUs miniminivå. Därför borde det vara fullt rimligt att ha motsvarande ambitionsnivå för Konkurrensverket.

Företag kan inte vara viktigare än den som flyr för sitt liv – Sätt Människan före marknaden!

Partikongressen föreslås besluta:

A338:1 att Socialdemokraterna, om så behövs, också anpassar svensk lagstiftning på området i riktning mot EUs miniminivå

Jan Zetterqvist Vivalla-Lundby s-förening
Örebro arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A339

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Kortare arbetsvecka

Nu är det dags att förkorta veckoarbetstiden. Den senaste generella arbetstidsförkortningen skedde 1973 när 40 timmars infördes. Sedan dess har Sverige haft en mycket kraftig produktionsökning men den har inte följts av en proportionerlig reallöneökning eller arbetstidsförkortning.

Tvärtom har löneandelen sjunkit av det samlade produktionsresultatet sjunkit kraftigt. Det ryms alltså en arbetsförkortning med bibehållen lön inom ekonomin som helhet. Om arbetsförkortningen ska komma alla till del krävs en lagstiftning. Socialdemokraterna är ett feministiskt parti och en lagstadgad arbetstidsförkortning skulle gynna kvinnor och dessutom tjäna mänskliga och samhällsekonomiska värden.

Studier och pilotprojekt visar på flera positiva effekter såsom: lägre sjukskrivningstal, bättre upplevd hälsa, fler skulle orka arbeta till pension, fler arbetstillfällen inom vissa sektorer, ger större möjligheter till jämställdhet utanför arbetslivet.

Partikongressen föreslås besluta:

A339:1 att Socialdemokraterna verkar för att 35 timmars arbetsvecka ska genomföras senast 2022

Lennart Hallengren, SEKO S-förening
Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A340

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN

Krav på kollektivavtal

Idag finns det många arbetsgivare som har kollektivavtal enligt den svenska modellen. Detta innebär att de anställda har ett försäkringsskydd och är garanterade lägstalöner enligt avtal.

För att motverka osund konkurrens och lönedumpning på svensk arbetsmarknad skall kollektivavtal finnas vid offentliga upphandlingar och när en arbetsgivare får stöd via arbetsförmedlingen genom arbetsmarknadspolitiska program.

Partikongressen föreslås besluta:

A340:1 att de på AF förekommande arbetsmarknadspolitiska program endast ska gälla på kollektiv- avtalsbundna arbetsplatser

A340:2 att kollektivavtal ska finnas som grundkrav vid offentlig upphandling

IF Metall Östra Blekinge Karlskrona S-förening
Karlskrona arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A341

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN

Krav på kollektivavtal vid offentlig upphandling

Att det ska råda ordning o reda på Svensk arbetsmarknad kan vi vara överens om men det råder tydligen tveksamhet kring vad som skapar detta. Den svenskamodellen som vi även denna är överens om ska vårdas och gälla som ett sätt att utveckla samhället på ett tryggt och lugn sätt är beroende av vissa spelregler. Kollektivavtalet mellan arbetsmarknadens parter är ett utomordentligt verktyg att använda och en nödvändighet i samspelet för ordning o reda.

Kollektivavtalet är en förutsättning för att den svenska modellen ska fungera därför är det en självklarhet att det måste värnas och vårdas. Det är viktigt att så många som möjligt omfattas av ett kollektivavtal på svensk arbetsmarknad för vårt fina system ska fungera. Detta kan samhället själv bidra till genom att ställa krav på avtal istället för liknade villkor som bara reglerar vissa bitar i förhållandet mellan arbetstagare och arbetsgivare.

Partikongressen föreslås besluta:

A341:1 att gällande kollektivavtal för branschen ska finnas som krav på företag med anställda, vilka ska kunna komma ifråga vid offentlig upphandling

A341:2 att Socialdemokraterna verkar för en opinionsbildning bland övriga partier för att få en majoritet för en lagstiftning kring upphandlingsregler enligt motionen och inte avtalsliknade villkor

Trossö S-förening Roland Andreasson
Karlskrona arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A342

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN

Krav på kollektivavtal vid offentlig upphandling

Att det ska råda ordning o reda på Svensk arbetsmarknad kan vi vara överens om men det råder tydligen tveksamhet kring vad som skapar detta. Den svenskamodellen som vi även denna är överens om ska vårdas och gälla som ett sätt att utveckla samhället på ett tryggt och lugn sätt är beroende av vissa spelregler. Kollektivavtalet mellan arbetsmarknadens parter är ett utomordentligt verktyg att använda och en nödvändighet i samspelet för ordning o reda.

Kollektivavtalet är en förutsättning för att den svenska modellen ska fungera därför är det en självklarhet att det måste värnas och vårdas. Det är viktigt att så många som möjligt omfattas av ett kollektivavtal på svensk arbetsmarknad för vårt fina system ska fungera. Detta kan samhället själv bidra till genom att ställa krav på avtal istället för liknade villkor som bara reglerar vissa bitar i förhållandet mellan arbetstagare och arbetsgivare.

Partikongressen föreslås besluta:

A342:1 att gällande kollektivavtal för branschen ska finnas som krav på företag med anställda, vilka ska kunna komma ifråga vid offentlig upphandling

A342:2 att Socialdemokraterna verkar för en opinionsbildning bland övriga partier för att få en majoritet för en lagstiftning kring upphandlingsregler enligt motionen och inte avtalsliknade villkor

Handels S-förening Karlskrona/Ronneby Roland Andreasson
Karlskrona arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A343

HAGFORS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Krav på kollektivavtal vid offentlig upphandling och andra offentliga inköp

Den svenska modellen bygger på jämbördiga parter vars kollektivavtal täcker den absoluta merparten av arbetsmarknaden. Modellen upprätthålls av starka fackförbund men också av starka arbetsgivarorganisationer som ser egenintresset i att hålla bort företag utan avtal från sina branscher. Denna intressegemenskap mellan fack och arbetsgivare har tjänat Sverige väl i årtionden.

Detta samförstånd är utmanat. Bland arbetsgivarrepresentanter hörs idag regelbundet röster för att istället värna alla företag, inte bara dem med kollektivavtal, något som är det kanske allvarligaste hotet mot modellen. Socialdemokratin måste se och hantera denna utmaning och värna de kollektivavtalsbärande arbetsgivarnas intressen.

En viktig sådan åtgärd handlar om den offentliga upphandlingen. Under många år har den gängse uppfattningen inom den juridiska expertisen varit att det är oförenligt med regelverket att ställa som krav att företag måste ha kollektivavtal för att kunna tilldelas ett offentligt kontrakt. Istället har förslag presenterats för krav på villkor enligt kollektivavtal.

Socialdemokratin har i regeringsställning gjort verkstad av denna politik med relativ framgång. Men arbetet har också åskådliggjort strategins brister, framförallt att regelverket blir mycket krångligt och tekniskt.

Detta utan att frågan om ifall det verkligen alltid är oförenligt med regelverket att ställa krav på kollektivavtal är körd i botten. Här behöver olika sektorers förutsättningar analyserats djupare.

Partikongressen föreslås besluta:

A343:1 att Socialdemokraterna i regeringsställning ska utreda i fall det finns sektorer och branscher där det vore möjligt att ställa krav på kollektivavtalsbundenhet för att tilldelas ett offentligt kontrakt. Utgångspunkten för en sådan utredning ska vara att det som inte är uttryckligen förbjudet är tillåtet

A343:2 att om det visar sig vara möjligt införa en sådan obligatorisk reglering.

Jessica Larsson
Hagfors arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A344

LUDVIKA ARBETAREKOMMUN

Krav på kollektivavtal vid offentlig upphandling och andra offentliga inköp

Den svenska modellen bygger på jämbördiga parter vars kollektivavtal täcker den absoluta merparten av arbetsmarknaden. Modellen upprätthålls av starka fackförbund men också av starka arbetsgivarorganisationer som ser egenintresset i att hålla bort företag utan avtal från sina branscher. Denna intressegemenskap mellan fack och arbetsgivare har tjänat Sverige väl i årtionden.

Detta samförstånd är utmanat. Bland arbetsgivarrepresentanter hörs idag regelbundet röster för att istället värna alla företag, inte bara dem med kollektivavtal, något som är det kanske allvarligaste hotet mot modellen. Socialdemokratin måste se och hantera denna utmaning och värna de kollektivavtalsbärande arbetsgivarnas intressen.

En viktig sådan åtgärd handlar om den offentliga upphandlingen. Under många år har den gängse uppfattningen inom den juridiska expertisen varit att det är oförenligt med regelverket att ställa som krav att företag måste ha kollektivavtal för att kunna tilldelas ett offentligt kontrakt. Istället har förslag presenterats för krav på villkor enligt kollektivavtal.

Socialdemokratin har i regeringsställning gjort verkstad av denna politik med relativ framgång. Men arbetet har också åskådliggjort strategins brister, framförallt att regelverket blir mycket krångligt och tekniskt.

Detta utan att frågan om ifall det verkligen alltid är oförenligt med regelverket att ställa krav på kollektivavtal är körd i botten. Här behöver olika sektorers förutsättningar analyserats djupare.

Partikongressen föreslås besluta:

A344:1 att Socialdemokraterna i regeringsställning ska utreda i fall det finns sektorer och branscher där det vore möjligt att ställa krav på kollektivavtalsbundenhet för att tilldelas ett offentligt kontrakt. Utgångspunkten för en sådan utredning ska vara att det som inte är uttryckligen förbjudet är tillåtet

A344:2 att i det fall det visar sig vara möjligt införa en sådan obligatorisk reglering

Kommunal Bergslagen Sektion Ludvika
Ludvika arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A345

MARKS ARBETAREKOMMUN

Krav på kollektivavtal vid offentlig upphandling och andra offentliga inköp

Den svenska modellen bygger på jämbördiga parter vars kollektivavtal täcker den absoluta merparten av arbetsmarknaden. Modellen upprätthålls av starka fackförbund men också av starka arbetsgivarorganisationer som ser egenintresset i att hålla bort företag utan avtal från sina branscher. Denna intressegemenskap mellan fack och arbetsgivare har tjänat Sverige väl i årtionden.

Detta samförstånd är utmanat. Bland arbetsgivarrepresentanter hörs idag regelbundet röster för att istället värna alla företag, inte bara dem med kollektivavtal, något som är det kanske allvarligaste hotet mot modellen. Socialdemokratin måste se och hantera denna utmaning och värna de kollektivavtalsbärande arbetsgivarnas intressen.

En viktig sådan åtgärd handlar om den offentliga upphandlingen. Under många år har den gängse uppfattningen inom den juridiska expertisen varit att det är oförenligt med regelverket att ställa som krav att företag måste ha kollektivavtal för att kunna tilldelas ett offentligt kontrakt. Istället har förslag presenterats för krav på villkor enligt kollektivavtal.

Socialdemokratin har i regeringsställning gjort verkstad av denna politik med relativ framgång. Men arbetet har också åskådliggjort strategins brister, framförallt att regelverket blir mycket krångligt och tekniskt.

Detta utan att frågan om ifall det verkligen alltid är oförenligt med regelverket att ställa krav på kollektivavtal är körd i botten. Här behöver olika sektorers förutsättningar analyserats djupare.

Partikongressen föreslås besluta:

A345:1 att socialdemokraterna i regeringsställning ska utreda ifall det finns sektorer och branscher där det vore möjligt att ställa krav på kollektivavtalsbundenhet för att tilldelas ett offentligt kontrakt. Utgångspunkten för en sådan utredning ska vara att det som inte är uttryckligen förbjudet är tillåtet

A345:2 att om det visar sig vara möjligt införa en sådan obligatorisk reglering

Jessica Rodén
Marks arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A346

BORLÄNGE ARBETAREKOMMUN

Krav på kollektivavtal vid offentlig upphandling och andra offentliga inköp

Den svenska modellen bygger på jämbördiga parter vars kollektivavtal täcker den absoluta merparten av arbetsmarknaden. Modellen upprätthålls av starka fackförbund men också av starka arbetsgivarorganisationer som ser egenintresset i att hålla bort företag utan avtal från sina branscher. Denna intressegemenskap mellan fack och arbetsgivare har tjänat Sverige väl i årtionden.

Detta samförstånd är utmanat. Bland arbetsgivarrepresentanter hörs idag regelbundet röster för att istället värna alla företag, inte bara dem med kollektivavtal, något som är det kanske allvarligaste hotet mot modellen. Socialdemokratin måste se och hantera denna utmaning och värna de kollektivavtalsbärande arbetsgivarnas intressen.

En viktig sådan åtgärd handlar om den offentliga upphandlingen. Under många år har den gängse uppfattningen inom den juridiska expertisen varit att det är oförenligt med regelverket att ställa som krav att företag måste ha kollektivavtal för att kunna tilldelas ett offentligt kontrakt. Istället har förslag presenterats för krav på villkor enligt kollektivavtal.

Socialdemokratin har i regeringsställning gjort verkstad av denna politik med relativ framgång. Men arbetet har också åskådliggjort strategins brister, framförallt att regelverket blir mycket krångligt och tekniskt. Detta utan att frågan om ifall det verkligen alltid är oförenligt med regelverket att ställa krav på kollektivavtal är körd i botten. Här behöver olika sektorers förutsättningar analyserats djupare.

Partikongressen föreslås besluta:

A346:1 att Socialdemokraterna i regeringsställning ska utreda i fall det finns sektorer och branscher där det vore möjligt att ställa krav på kollektivavtalsbundenhet för att tilldelas ett offentligt kontrakt. Utgångspunkten för en sådan utredning ska vara att det som inte är uttryckligen förbjudet är tillåtet

A346:2 att om det visar sig vara möjligt införa en sådan obligatorisk reglering

S-Kommunal
Borlänge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A347

HÄSSLEHOLMS ARBETAREKOMMUN

Krav på kollektivavtal vid offentlig upphandling och andra offentliga inköp

Den svenska modellen bygger på jämbördiga parter vars kollektivavtal täcker den absoluta merparten av arbetsmarknaden. Modellen upprätthålls av starka fackförbund men också av starka arbetsgivarorganisationer som ser egenintresset i att hålla bort företag utan avtal från sina branscher. Denna intressegemenskap mellan fack och arbetsgivare har tjänat Sverige väl i årtionden.

Detta samförstånd är utmanat. Bland arbetsgivarrepresentanter hörs idag regelbundet röster för att istället värna alla företag, inte bara dem med kollektivavtal, något som är det kanske allvarligaste hotet mot modellen. Socialdemokratin måste se och hantera denna utmaning och värna de kollektivavtalsbärande arbetsgivarnas intressen.

En viktig sådan åtgärd handlar om den offentliga upphandlingen. Under många år har den gängse uppfattningen inom den juridiska expertisen varit att det är oförenligt med regelverket att ställa som krav att företag måste ha kollektivavtal för att kunna tilldelas ett offentligt kontrakt. Istället har förslag presenterats för krav på villkor enligt kollektivavtal.

Socialdemokratin har i regeringsställning gjort verkstad av denna politik med relativ framgång. Men arbetet har också åskådliggjort strategins brister, framförallt att regelverket blir mycket krångligt och tekniskt.

Detta utan att frågan om ifall det verkligen alltid är oförenligt med regelverket att ställa krav på kollektivavtal är körd i botten. Här behöver olika sektorers förutsättningar analyserats djupare.

Partikongressen föreslås besluta:

A347:1 att socialdemokraterna i regeringsställning ska utreda i fall det finns sektorer och branscher där det vore möjligt att ställa krav på kollektivavtalsbundenhet för att tilldelas ett offentligt kontrakt. Utgångspunkten för en sådan utredning ska vara att det som inte är uttryckligen förbjudet är tillåtet

A347:2 att om det visar sig vara möjligt införa en sådan obligatorisk reglering

Leif Nordin
Hässleholms arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A348

LULEÅ ARBETAREKOMMUN

Krav på kollektivavtal vid offentlig upphandling och andra offentliga inköp

Den svenska modellen bygger på jämbördiga parter vars kollektivavtal täcker den absoluta merparten av arbetsmarknaden. Modellen upprätthålls av starka fackförbund men också av starka arbetsgivarorganisationer som ser egenintresset i att hålla bort företag utan avtal från sina branscher. Denna intressegemenskap mellan fack och arbetsgivare har tjänat Sverige väl i årtionden.

Detta samförstånd är utmanat. Bland arbetsgivarrepresentanter hörs idag regelbundet röster för att istället värna alla företag, inte bara dem med kollektivavtal, något som är det kanske allvarligaste hotet mot modellen. Socialdemokratin måste se och hantera denna utmaning och värna de kollektivavtalsbärande arbetsgivarnas intressen.

En viktig sådan åtgärd handlar om den offentliga upphandlingen. Under många år har den gängse uppfattningen inom den juridiska expertisen varit att det är oförenligt med regelverket att ställa som krav att företag måste ha kollektivavtal för att kunna tilldelas ett offentligt kontrakt. Istället har förslag presenterats för krav på villkor enligt kollektivavtal.

Socialdemokratin har i regeringsställning gjort verkstad av denna politik med relativ framgång. Men arbetet har också åskådliggjort strategins brister, framförallt att regelverket blir mycket krångligt och tekniskt. Detta utan att frågan om ifall det verkligen alltid är oförenligt med regelverket att ställa krav på kollektivavtal är körd i botten. Här behöver olika sektorers förutsättningar analyserats djupare.

Partikongressen föreslås besluta:

A348:1 att Socialdemokraterna i regeringsställning ska utreda i fall det finns sektorer och branscher där det vore möjligt att ställa krav på kollektivavtalsbundenhet för att tilldelas ett offentligt kontrakt. Utgångspunkten för en sådan utredning ska vara att det som inte är uttryckligen förbjudet är tillåtet

A348:2 att om det visar sig vara möjligt införa en sådan obligatorisk reglering

Kommunals S-fackklubb
Luleå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A349

SKURUPS ARBETAREKOMMUN

Krav på kollektivavtal vid offentlig upphandling och andra offentliga inköp

Den svenska modellen bygger på jämbördiga parter vars kollektivavtal täcker den absoluta merparten av arbetsmarknaden. Modellen upprätthålls av starka fackförbund men också av starka arbetsgivarorganisationer som ser egenintresset i att hålla bort företag utan avtal från sina branscher. Denna intressegemenskap mellan fack och arbetsgivare har tjänat Sverige väl i årtionden.

Detta samförstånd är utmanat. Bland arbetsgivarrepresentanter hörs idag regelbundet röster för att istället värna alla företag, inte bara dem med kollektivavtal, något som är det kanske allvarligaste hotet mot modellen. Socialdemokratin måste se och hantera denna utmaning och värna de kollektivavtalsbärande arbetsgivarnas intressen.

En viktig sådan åtgärd handlar om den offentliga upphandlingen. Under många år har den gängse uppfattningen inom den juridiska expertisen varit att det är oförenligt med regelverket att ställa som krav att företag måste ha kollektivavtal för att kunna tilldelas ett offentligt kontrakt. Istället har förslag presenterats för krav på villkor enligt kollektivavtal.

Socialdemokratin har i regeringsställning gjort verkstad av denna politik med relativ framgång. Men arbetet har också åskådliggjort strategins brister, framförallt att regelverket blir mycket krångligt och tekniskt.

Detta utan att frågan om ifall det verkligen alltid är oförenligt med regelverket att ställa krav på kollektivavtal är körd i botten. Här behöver olika sektorers förutsättningar analyserats djupare.

Partikongressen föreslås besluta:

A349:1 att Socialdemokraterna i regeringsställning ska utreda i fall det finns sektorer och branscher där det vore möjligt att ställa krav på kollektivavtalsbundenhet för att tilldelas ett offentligt kontrakt. Utgångspunkten för en sådan utredning ska vara att det som inte är uttryckligen förbjudet är tillåtet

A349:2 att om det visar sig vara möjligt införa en sådan obligatorisk reglering

Jessica Möller, Pierre Esbjörnsson
Skurups arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A350

BORÅS ARBETAREKOMMUN

Krav på kollektivavtal vid offentlig upphandling och andra offentliga inköp

Den svenska modellen bygger på jämbördiga parter vars kollektivavtal täcker den absoluta merparten av arbetsmarknaden. Modellen upprätthålls av starka fackförbund men också av starka arbetsgivarorganisationer som ser egenintresset i att hålla bort företag utan avtal från sina branscher. Denna intressegemenskap mellan fack och arbetsgivare har tjänat Sverige väl i årtionden.

Detta samförstånd är utmanat. Bland arbetsgivarrepresentanter hörs idag regelbundet röster för att istället värna alla företag, inte bara dem med kollektivavtal, något som är det kanske allvarligaste hotet mot modellen. Socialdemokratin måste se och hantera denna utmaning och värna de kollektivavtalsbärande arbetsgivarnas intressen.

En viktig sådan åtgärd handlar om den offentliga upphandlingen. Under många år har den gängse uppfattningen inom den juridiska expertisen varit att det är oförenligt med regelverket att ställa som krav att företag måste ha kollektivavtal för att kunna tilldelas ett offentligt kontrakt. Istället har förslag presenterats för krav på villkor enligt kollektivavtal.

Socialdemokratin har i regeringsställning gjort verkstad av denna politik med relativ framgång. Men arbetet har också åskådliggjort strategins brister, framförallt att regelverket blir mycket krångligt och tekniskt.

Detta utan att frågan om ifall det verkligen alltid är oförenligt med regelverket att ställa krav på kollektivavtal är körd i botten. Här behöver olika sektorers förutsättningar analyserats djupare.

Partikongressen föreslås besluta:

A350:1 att Socialdemokraterna i regeringsställning ska utreda i fall det finns sektorer och branscher där det vore möjligt att ställa krav på kollektivavtalsbundenhet för att tilldelas ett offentligt kontrakt. Utgångspunkten för en sådan utredning ska vara att det som inte är uttryckligen förbjudet

Joakim Englund
Borås arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A351

NORRKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Krav på kollektivavtal vid offentlig upphandling och andra offentliga inköp

Den svenska modellen bygger på jämbördiga parter vars kollektivavtal täcker den absoluta merparten av arbetsmarknaden. Modellen upprätthålls av starka fackförbund men också av starka arbetsgivarorganisationer som er egenintresset i att hålla bort företag utan avtal från sina branscher.

Denna intressegemenskap mellan fack och arbetsgivare har tjänat Sverige väl i årtionden.

Detta samförstånd är utmanat. Bland arbetsgivarrepresentanter hörs idag regelbundet röster för att istället värna alla företag, inte bara dem med kollektivavtal, något som är det kanske allvarligaste hotet mot modellen. Socialdemokratin måste se och hantera denna utmaning och värna de kollektivavtalsbärande arbetsgivarnas intressen.

En viktig sådan åtgärd handlar om den offentliga upphandlingen. Under många år har den gängse uppfattningen inom den juridiska expertisen varit att det är oförenligt med regelverket att ställa som krav att företag måste ha kollektivavtal för att kunna tilldelas ett offentligt kontrakt. Istället har förslag presenterats för krav på villkor enligt kollektivavtal.

Socialdemokratin har i regeringsställning gjort verkstad av denna politik med relativ framgång. Men arbetet har också åskådliggjort strategins brister, framförallt att regelverket blir mycket krångligt och tekniskt.

Detta utan att frågan om ifall det verkligen alltid är oförenligt med regelverket att ställa krav på kollektivavtal är körd i botten. Här behöver olika sektorers förutsättningar analyserats djupare.

Partikongressen föreslås besluta:

A351:1 att Socialdemokraterna i regeringsställning ska utreda i fall det finns sektorer och branscher där det vore möjligt att ställa krav på kollektivavtalsbundenhet för att tilldelas ett offentligt kontrakt. Utgångspunkten för en sådan utredning ska vara att det som inte är uttryckligen förbjudet är tillåtet

A351:2 att om det visar sig vara möjligt införa en sådan obligatorisk reglering

A351:3 att bifalla motionen

Kommunals S-förening, LO:s S-förening
Norrköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A352

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Krav på kollektivavtal vid offentlig upphandling och andra offentliga inköp

Den svenska modellen bygger på jämbördiga parter vars kollektivavtal täcker den absoluta merparten av arbetsmarknaden. Modellen upprätthålls av starka fackförbund men också av starka arbetsgivarorganisationer som ser egenintresset i att hålla bort företag utan avtal från sina branscher. Denna intressegemenskap mellan fack och arbetsgivare har tjänat Sverige väl i årtionden.

Detta samförstånd är utmanat. Bland arbetsgivarrepresentanter hörs idag regelbundet röster för att istället värna alla företag, inte bara dem med kollektivavtal, något som är det kanske allvarligaste hotet mot modellen. Socialdemokratin måste se och hantera denna utmaning och värna de kollektivavtalsbärande arbetsgivarnas intressen.

En viktig sådan åtgärd handlar om den offentliga upphandlingen. Under många år har den gängse uppfattningen inom den juridiska expertisen varit att det är oförenligt med regelverket att ställa som krav att företag måste ha kollektivavtal för att kunna tilldelas ett offentligt kontrakt. Istället har förslag presenterats för krav på villkor enligt kollektivavtal.

Socialdemokratin har i regeringsställning gjort verkstad av denna politik med relativ framgång. Men arbetet har också åskådliggjort strategins brister, framförallt att regelverket blir mycket krångligt och tekniskt.

Detta utan att frågan om ifall det verkligen alltid är oförenligt med regelverket att ställa krav på kollektivavtal är körd i botten. Här behöver olika sektorers förutsättningar analyserats djupare.

Partikongressen föreslås besluta:

A352:1 att Socialdemokraterna i regeringsställning ska utreda i fall det finns sektorer och branscher där det vore möjligt att ställa krav på kollektivavtalsbundenhet för att tilldelas ett offentligt kontrakt. Utgångspunkten för en sådan utredning ska vara att det som inte är uttryckligen förbjudet är tillåtet

A352:2 att om det visar sig vara möjligt införa en sådan obligatorisk reglering

Kommunals S-fackklubb i Malmö
Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A353

VINDELNS ARBETAREKOMMUN

Krav på kollektivavtal vid offentlig upphandling och andra offentliga inköp

Den svenska modellen bygger på jämbördiga parter vars kollektivavtal täcker den absoluta merparten av arbetsmarknaden. Modellen upprätthålls av starka fackförbund men också av starka arbetsgivarorganisationer som ser egenintresset i att hålla bort företag utan avtal från sina branscher. Denna intressegemenskap mellan fack och arbetsgivare har tjänat Sverige väl i årtionden.

Detta samförstånd är utmanat. Bland arbetsgivarrepresentanter hörs idag regelbundet röster för att istället värna alla företag, inte bara dem med kollektivavtal, något som är det kanske allvarligaste hotet mot modellen. Socialdemokratin måste se och hantera denna utmaning och värna de kollektivavtalsbärande arbetsgivarnas intressen.

En viktig sådan åtgärd handlar om den offentliga upphandlingen. Under många år har den gängse uppfattningen inom den juridiska expertisen varit att det är oförenligt med regelverket att ställa som krav att företag måste ha kollektivavtal för att kunna tilldelas ett offentligt kontrakt. Istället har förslag presenterats för krav på villkor enligt kollektivavtal.

Socialdemokratin har i regeringsställning gjort verkstad av denna politik med relativ framgång. Men arbetet har också åskådliggjort strategins brister, framförallt att regelverket blir mycket krångligt och tekniskt.

Detta utan att frågan om ifall det verkligen alltid är oförenligt med regelverket att ställa krav på kollektivavtal är körd i botten. Här behöver olika sektorers förutsättningar analyserats djupare.

Partikongressen föreslås besluta:

A353:1 att Socialdemokraterna i regeringsställning ska utreda i fall det finns sektorer och branscher där det vore möjligt att ställa krav på kollektivavtalsbundenhet för att tilldelas ett offentligt kontrakt. Utgångspunkten för en sådan utredning ska vara att det som inte är uttryckligen förbjudet är tillåtet

A353:2 att om det visar sig vara möjligt införa en sådan obligatorisk reglering

Kommunals s-förening i Vindeln
Vindelns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A354

SANDVIKENS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Krav på kollektivavtal vid offentlig upphandling och andra offentliga inköp

Den svenska modellen bygger på jämbördiga parter vars kollektivavtal täcker den absoluta merparten av arbetsmarknaden. Modellen upprätthålls av starka fackförbund men också av starka arbetsgivarorganisationer som ser egenintresset i att hålla bort företag utan avtal från sina branscher. Denna intressegemenskap mellan fack och arbetsgivare har tjänat Sverige väl i årtionden.

Detta samförstånd är utmanat. Bland arbetsgivarrepresentanter hörs idag regelbundet röster för att istället värna alla företag, inte bara dem med kollektivavtal, något som är det kanske allvarligaste hotet mot modellen. Socialdemokratin måste se och hantera denna utmaning och värna de kollektivavtalsbärande arbetsgivarnas intressen.

En viktig sådan åtgärd handlar om den offentliga upphandlingen. Under många år har den gängse uppfattningen inom den juridiska expertisen varit att det är oförenligt med regelverket att ställa som krav att företag måste ha kollektivavtal för att kunna tilldelas ett offentligt kontrakt. Istället har förslag presenterats för krav på villkor enligt kollektivavtal.

Socialdemokratin har i regeringsställning gjort verkstad av denna politik med relativ framgång. Men arbetet har också åskådliggjort strategins brister, framförallt att regelverket blir mycket krångligt och tekniskt.

Detta utan att frågan om ifall det verkligen alltid är oförenligt med regelverket att ställa krav på kollektivavtal är körd i botten. Här behöver olika sektorers förutsättningar analyserats djupare.

Partikongressen föreslås besluta:

A354:1 att Socialdemokraterna i regeringsställning ska utreda i fall det finns sektorer och branscher där det vore möjligt att ställa krav på kollektivavtalsbundenhet för att tilldelas ett offentligt kontrakt. Utgångspunkten för en sådan utredning ska vara att det som inte är uttryckligen förbjudet är tillåtet

A354:2 att om det visar sig vara möjligt införa en sådan obligatorisk reglering

Kommunals S-fackklubb
Sandvikens arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A355

ARVIKA ARBETAREKOMMUN

Krav på kollektivavtal vid offentlig upphandling och andra offentliga köp

Den svenska modellen bygger på jämbördiga parter vars kollektivavtal täcker den absoluta merparten av arbetsmarknaden. Modellen upprätthålls av starka fackförbund men också av starka arbetsgivarorganisationer som ser egenintresset i att hålla bort företag utan avtal från sina branscher. Denna intressegemenskap mellan fack och arbetsgivare har tjänat Sverige väl i årtionden.

Detta samförstånd är utmanat. Bland arbetsgivarrepresentanter hörs idag regelbundet röster för att istället värna alla företag, inte bara dem med kollektivavtal, något som är det kanske allvarligaste hotet mot modellen. Socialdemokratin måste se och hantera denna utmaning och värna de kollektivavtalsbärande arbetsgivarnas intressen.

En viktig sådan åtgärd handlar om den offentliga upphandlingen. Under många år har den gängse uppfattningen inom den juridiska expertisen varit att det är oförenligt med regelverket att ställa som krav att företag måste ha kollektivavtal för att kunna tilldelas ett offentligt kontrakt. Istället har förslag presenterats för krav på villkor enligt kollektivavtal.

Socialdemokratin har i regeringsställning gjort verkstad av denna politik med relativ framgång. Men arbetet har också åskådliggjort strategins brister, framförallt att regelverket blir mycket krångligt och tekniskt.

Detta utan att frågan om ifall det verkligen alltid är oförenligt med regelverket att ställa krav på kollektivavtal är körd i botten. Här behöver olika sektorers förutsättningar analyserats djupare.

Partikongressen föreslås besluta:

A355:1 att Socialdemokraterna i regeringsställning ska utreda i fall det finns sektorer och branscher där det vore möjligt att ställa krav på kollektivavtalsbundenhet för att tilldelas ett offentligt kontrakt. Utgångspunkten för en sådan utredning ska vara att det som inte är uttryckligen förbjudet är tillåtet

A355:2 att om det visar sig vara möjligt införa en sådan obligatorisk reglering

Kommunals s-förening, Metalls s-förening
Arvika arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A356

LINKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Krav på kollektivavtal vid offentlig upphandling och offentliga inköp

Den svenska modellen bygger på jämbördiga parters parter vars kollektivavtal täcker den absoluta merparten av arbetsmarknaden. Modellen upprätthålls av starka fackförbund men också av starka arbetsgivarorganisationer som ser egenintresset i att hålla bort företag utan avtal från sina branscher. Denna intressegemenskap mellan fack och arbetsgivare har tjänat Sverige väl i årtionden.

Detta samarbete är utmanat. Bland arbetsgivarparter hörs idag regelbundet röster för att istället värna om alla företag, inte bara dem med kollektivavtal, något som kanske är det allvarligaste hotet mot modellen. Socialdemokratin måste se till och hantera denna utmaning och värna om de kollektivavtalsbärande arbetsgivarnas intressen.

En viktig åtgärd handlar om den offentliga upphandlingen. Under många år har den gängse uppfattningen inom den juridiska expertisen varit att det är oförenligt med regelverket att ställa som krav att företag måste ha kollektivavtal för att kunna tilldelas ett offentligt kontrakt. Istället har förslag presenteras för krav på villkor enligt kollektivavtal.

Socialdemokratin har i regeringsställning gjort verkstad av denna politik med relativ framgång. Men arbetet har också åskådliggjort strategins brister, framförallt att regelverket blir mycket krångligt och tekniskt.

Detta utan att frågan om ifall det verkligen alltid är oförenligt med regelverket att ställa krav på kollektivavtal är körd i botten. Här behöver olika sektorers förutsättningar analyseras djupare.

Partikongressen föreslås besluta:

A356:1 att Socialdemokraterna i regeringsställning ska utreda ifall det finns sektorer och branscher där det vore möjligt att ställa krav på kollektivavtalsbundenhet för att tilldelas ett offentligt kontrakt. Utgångspunkten för en sådan utredning ska vara att det som inte är uttryckligen förbjudet är tillåtet

A356:2 att om det visar sig vara möjligt införa en sådan obligatorisk reglering

Kommunal S-förening Rosen
Linköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A357

VALLENTUNA ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Krav på kollektivavtal vid offentliga upphandlingar

I Sverige upphandlar kommuner, landsting och staten tjänster, byggentreprenader och varor för ca 500 miljarder kr per år (Konkurrensverkets rapport Siffror och fakta om offentlig upphandling från 2011). Detta är ofantliga summor som varje år upphandlas. Problemet är dock att dessa upphandlingar oftast ges till det företag med lägst anbud, men som vi har sett i allt för många fall så är inte billigast alltid bäst.

Det finns ett klart samband mellan att när anbuden går ner, försämras arbetsförhållanden för de människor som ska utföra arbetet. Arbetsmiljön försämras och i vissa fall bortprioriteras då det ses som en kostnad att bedriva säkert arbete, när det i själva verket är billigare med säkra arbetsplatser då sjuk- och skadefrånvaron oftast är lägre på dessa arbetsplatser. Detta ser oftast företag inte eller ignorerar.

Ett annat problem är när det blir en lång kedja med underentreprenörer som i stor utsträckning tar in billigare arbetskraft från andra EU länder. Dessa människor kommer hit med otrygga anställningar, dålig lön och har en mycket dålig förhandlingsposition då arbetsmarknaden ser ut som den gör i världen idag. Detta har Byggnads fått igenom med sitt huvudentreprenörskap, detta är en bra början men ska gälla alla områden på den svenska marknaden, i alla fall när kommunen, landstinget och staten upphandlar. Man måste gå före och sätta standarden till den övriga marknaden.

Ofta påstås det att vi i facket är emot utländsk arbetskraft och den fria rörligheten som finns inom EU. Detta är absolut inget vi inom fackföreningsrörelsen tycker. Vi gillar den fria rörligheten men vi ska absolut inte ställa människor mot varandra. Vi ska inte ge människor olika förutsättningar och rättigheter bara för att dessa människor kommer från ett annat land. Detta strider dessutom mot de mänskliga rättigheterna då ingen människa får diskrimineras på grund av etnicitet. Vi går även Sverigedemokraterna till mötes då det ses som att ”invandrarna tar våra jobb” när det i själva verket är importerad arbetskraft som jobbar och inte människor som flytt krig, förföljelse och andra hemskheter. Vi ställer med andra ord arbetare mot varandra istället för mot företagen och kapitalet. Vi arbetare ska ju gemensamt jobba tillsammans mot detta för att få ett så bra arbetsliv som möjligt. Sverigedemokraterna ökade som bekant mest i riksdagsvalet

2014. De har alltså gynnats extremt mycket av Alliansens politik där man vill ha en så oorganiserad arbetskraft som möjligt.

Konkurrens ska användas för att få så bra kunskap och ett så bra resultat som möjligt och inte för att dumpa löner, försämra arbetsmiljön, få ett övertag på sina anställda genom otrygga anställningar och försvåra för facken att kräva den rätt som alla på den svenska arbetsmarknaden borde ha. Det händer att det ställs ett ultimatum på en utländsk arbetare. Gå ur facket eller få sparken. De människor som råkar ut för detta har en så pass dålig förhandlingsposition gentemot sin arbetsgivare att de allt för ofta faktiskt går ur facket för att få behålla jobbet. Det är inget vi vill se på den svenska arbetsmarknaden.

Partikongressen föreslås besluta:

A357:1 att socialdemokraterna verkar för en lagstiftning som innebär att svenska kollektivavtal ställs som krav vid en offentlig upphandling

A357:2 att alla företag som utför arbeten på en arbetsplats som vunnits genom en offentlig upphandling ska gå under svenska kollektivavtal

Henrik Hedman
Vallentuna arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A358

STOCKHOLMS PARTIDISTRIKT

Krossa arbetslösheten

Arbete ger människor tillhörighet, gemenskap och utveckling samtidigt som den egna försörjningen ger självständighet, trygghet och frihet att forma sitt liv och sin framtid. Arbetslöshet är ett slöseri med mänskliga resurser och hindrar samhällets utveckling. Full sysselsättning stärker löntagarna som kollektiv och skapar maktbalans på arbetsmarknaden. Med full sysselsättning kan vi gemensamt finansiera den välfärd som skapar den trygghet som är en förutsättning för alla människors frihet. Därför är full sysselsättning en förutsättning för socialdemokratins ide om det goda samhället.

Jobben är centrala i ett samhälle som håller samman. Socialdemokratisk tillväxtpolitik skapar goda förutsättningar för människors arbete, kreativitet och företagande, över hela landet. En stor andel av framtidens jobb kommer fortsättningsvis att skapas i privat sektor. Att skapa goda förutsättningar för småföretagande, start-ups, innovativa företag och företagskluster är därmed en viktig beståndsdel för framtida jobbskapande. För att uppnå målet med full sysselsättning måste

den offentliga sektorn delta som en aktiv part i samhällsbygget. Genom att investera i infrastruktur, bostäder och energi men även i den sociala infrastrukturen bidrar staten liksom kommunerna till att bygga ett starkare samhälle samtidigt som fler arbetstillfällen skapas. Den ekonomiska politiken är vårt viktigaste verktyg för att uppnå full sysselsättning.

Den globaliserade ekonomin skärper dock kraven på politiken för att nå full sysselsättning. I den hårdnande internationella konkurrensen ska Sveriges konkurrera med kunskap. Strukturomvandlingen av den svenska ekonomin till en kunskapsintensiv ekonomi med en stor tjänstesektor ställer krav på arbetsmarknadspolitiken. Det är i grunden positivt då det innebär att vi är konkurrenskraftiga och har förutsättningar för att möta framtidsutmaningarna. Det kräver samtidigt stora satsningar på utbildning, forskning och kompetensutveckling samt en aktiv arbetsmarknadspolitik.

En socialdemokratisk arbetslinje handlar inte om att piska den arbetslöse in i arbete genom att försämra dess förutsättningar. En socialdemokratisk arbetslinje handlar istället om att skapa förutsättningar för att alla som vill och kan ska ha möjlighet till arbete. Vi hävdar att människor vill arbeta och att den viljan är samhällets viktigaste tillgång. Alla har rätt till ett meningsfullt arbete.

Den socialdemokratiskt ledda regeringens arbetsmarknadspolitik har sedan valet varit mycket framgångsrik. Arbetslösheten sjunker och sysselsättningen ökar. Samtidigt är det tydligt att många personer som står långt ifrån arbetsmarknaden har det svårt att ta sig in.

Studiestöd
Dagens arbetsmarknad är kunskapsintensiv och ställer höga krav på utbildningsnivån hos de arbetssökande. Det är framförallt kortutbildade som har svårt att få arbete. Studiestödssystemet är ett hinder till utbildning för den här gruppen. Att redan ha använt sina studiemedelsveckor, risken för stora studieskulder och risken för återbetalningskrav vid avhopp verkar avskräckande. En statlig utredning visar att mellan 54 och 57 procent av de som tar lån för studier på grundskolenivå inte kan betala tillbaka, och får hela eller delar av årsbeloppet överlämnat till Kronofogdemyndigheten

(SOU 2013:20). Det är därmed en mycket stor risk att ta lån för grundläggande studier, trots att dessa i praktiken är en förutsättning för en långvarig etablering på arbetsmarknaden. Studiestartsstödet måste därför utformas på ett sådant sätt att människor som saknar grundskoleutbildning eller grundläggande kunskaper i svenska kan studera inom grundvux och SFI och samtidigt ha en försörjning som inte ger dem stora framtida skulder. Samma stöd behövs för att människor som saknar gymnasieutbildning ska ha möjlighet att läsa yrkesvux inom de yrkesutbildningar som riktar sig mot yrken där det finns brist på arbetskraft.

Rätt till Komvux
I Stockholm uppger tre av fyra företagare att brist på kvalificerad personal riskerar hindra deras tillväxt samtidigt som en tredjedel av tjugoåringarna i Stockholm saknar gymnasiekompetens. Detta är inte unikt för Stockholm, många städer i Sverige brottas med samma utmaning. Det är ett allvarligt hot mot Sveriges kompetensförsörjning och framtida konkurrenskraft. Därför är det bra att även Komvux på gymnasial nivå blir en rättighet för dem som saknar högskolebehörighet. Samma rättighet behövs dock även för arbetslösa personer som har en gymnasieutbildning men som vill ställa om och arbeta inom ett bristyrke genom att läsa på yrkesvux.

Arbete meriterande till YH-utbildningar
Yrkeshögskolan har ett enormt söktryck och är mycket effektiv vad gäller att få sina studerande i arbete. Vid sidan av för få platser sätter också antagningsreglerna stopp för många som skulle kunna tillgodogöra sig en YH-utbildning. Det finns ett behov av en ny variant av 25:4 regeln där personer som saknar fullständig gymnasiekompetens, men som har flera år yrkeserfarenhet, får möjlighet att söka in till yrkesutbildningar.

Kommuner bör ses som en del av statens verktygslåda
Anpassa arbetsmarknadsinsatserna efter personen som söker jobb. De arbetslösa är ingen homogen grupp utan alla har olika behov och förutsättningar. Det finns många effektiviseringsvinster att göra om man breddar paletten av tillgängliga insatser genom att låta Arbetsförmedlingen köpa tjänster och insatser av kommunerna. Det bör även gälla under etableringstiden.

Flexiblare anställningsstöd
År 2015 lämnade Arbetsförmedlingen tillbaka 1,3 miljarder kronor till staten som inte användes. Detta på grund av att det styrs centralt vilka typer av stöd som pengarna ska användas till. Låt arbetsförmedlarna lokalt själva utforma anställningsstödet efter förhandling mellan den arbetssökande, arbetsgivaren och facket. Anställningsstödet ska också kunna innefatta utbildning.

SFI från dag ett
Förra året sökte människor motsvarande Sveriges femte största stad asyl i vårt land. Vi måste alla tänka i nya banor för att utnyttja möjligheterna det innebär med att befolkningen ökar. SFI är en nyckel och vi måste gå längre än till frivilliga studiecirklar i svenska. Låt oss ta tillvara på asyltiden och göra den produktiv. Asyltiden bör ägnas åt att ge människor möjlighet till dokumenterade kunskaper i svenska samt en introduktion till det svenska samhället genom samhällsorientering. Detta kommer att korta etableringstiden och ge de nyanlända en bättre förberedelse för sitt nya liv i Sverige.

Individualisera etableringstiden
Idag uppgår Arbetsförmedlingens etableringsansvar till två år efter att en person blivit folkbokförd i en kommun. För många räcker dessa två år men för grupper som står långt från

arbetsmarknaden är det alldeles för kort tid. Det gäller till exempel personer som saknar grundskoleutbildning och som har behov av längre insatser för att komma ikapp och få en chans att komma in på arbetsmarknaden. Den enda framkomliga vägen för en kunskapsbaserad ekonomi är att satsa på mer utbildning, inte mindre. Etablerad är den person som har sysselsättning och bostad.

Ta till vara kompetensen
Vi måste bli bättre på att ta tillvara den kompetens som kommer till Sverige genom bättre och snabbare valideringssystem. Det gäller både tidigare studier och praktisk arbetslivserfarenhet. Personer med utländsk utbildning måste kunna utöva sitt yrke även i Sverige, allt annat är en samhällsekonomisk förlust. Därför måste det bli betydligt lättare och effektivare att få såväl tidigare utbildning som kunskap som förvärvats genom arbete validerad.

Tidiga satsningar på unga
En bra skola är den enskilt viktigaste förutsättningen för att rusta barn och unga för framtidens arbetsmarknad. Förutom utbildningspolitiken finns dock insatser vi kan göra tidigt för att öka ungas chanser att i vuxen ålder etablera sig på arbetsmarknaden. En viktig del i detta är det kommunala aktivitetsansvaret. Varje person som lämnar skolan i förtid är ett samhälleligt misslyckande, inte ett enskilt. En socialdemokratisk jobbpolitik för unga förpliktigar. En socialdemokratisk jobbpolitik ser att ungdomsarbetslösheten bottnar i strukturella problem snarare än lathet hos unga personer. För de unga som av någon anledning lämnar gymnasieskolan måste det finnas en bred palett av insatser som snabbt når individen. Att få möjlighet att läsa på folkhögskola, anpassad gymnasieskola, göra praktik eller under en period pröva på arbetsmarknaden ska vara möjligt oavsett var i landet man bor. Ingen kommun får misslyckas med aktivitetsansvaret. Att ha ett arbete är oftast nyckeln till att få ett nytt arbete. För unga blir detta ytterligare ett hinder för etableringen på arbetsmarknaden. Samhället bör ta ett större ansvar för att unga genom sommarjobb ges chansen till en första arbetslivserfarenhet och därmed bättre förutsättningar för att i framtiden få ett jobb. Därför ska kravet om sommarjobb för alla gymnasieungdomar som vill arbeta vara en del av den socialdemokratiska jobbpolitiken.

Partikongressen föreslås besluta:

A358:1 att	studiefinansiering ska inte vara ett hinder för att läsa grundvux, grundläggande SFI eller yrkesvux riktat mot bristyrken
A358:2 att	Komvux blir en rättighet för den som saknar färdig gymnasieutbildning eller har behov av att komplettera sin gymnasieutbildning för att etablera sig på arbetsmarknaden
A358:3 att	antagningsreglerna till yrkeshögskolan ses över och fler platser skapas
A358:4 att	lagstiftningen anpassas så att statliga myndigheter och verk är fria att samarbeta och köpa tjänster av kommuner utan upphandling

A358:5 att	anställningsstöden blir mer flexibla
A358:6 att	asylsökande får läsa SFI och samhällsorientering från dag ett
A358:7 att	etableringstiden individualiseras
A358:8 att	det ska bli lättare och gå snabbare att få utbildning såväl som yrkeserfarenhet validerad
A358:9 att	lagen anpassas så att gymnasieungdomar som får sin ferielön av kommunen kan ha placering i såväl privat näringsliv som ideell sektor
A358:10 att	Socialdemokraterna ska verka för att lagen anpassas för att möjliggöra ett utökat samarbete av feriearbeten mellan kommun, näringsliv och ideell sektor

Stockholms partidistrikt
Stockholms partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A359

HAGFORS ARBETAREKOMMUN

Krossa deltidsnormen

Den som arbetar deltid riskerar att bli fattig, både idag som ung och i framtiden som gammal. Det är en utveckling som vi Socialdemokrater inte vill medverka till. Vi vill införa heltid som norm där medarbetarna ska kunna leva på sin lön. Vi vill erbjuda trygga anställningar på friska arbetsplatser. Vi vill vara en attraktiv arbetsgivare som framtidens välfärdsarbetare söker sig till.

Våren 2016 tecknade Sveriges Kommuner och Landsting (SKL) tillsammans med Svenska Kommunalarbetareförbundet (Kommunal) ett historiskt kollektivavtal som innebär att införa heltid som norm i kommuner, landsting och kommunala bolag. Vi behöver skapa friska arbetsplatser som gör välfärdsjobben mer attraktiva. Det handlar om löner, arbetstider och arbetsmiljö. Nu är det dags att gå från ord till handling. Vi ska krossa deltidsnormen på kvinnodominerade arbetsplatser.

Nu har SKL tecknat ett avtal om heltid som norm för kommuner och landsting. Vi behöver arbeta vidare. Vårt arbete är inte slutfört. För att genomföra heltid som norm behöver vi formulera planer om hur heltid ska bli verklighet. Vi ska vara stolta över att hos oss finns Sveriges bästa jobb.

Partikongressen föreslås besluta:

A359:1 att Socialdemokraterna genomför, följer upp och implementerar heltid som norm i enlighet med centralt kollektivavtal i alla Sveriges kommuner och landsting under den resterande mandatperioden 2016-2018

Jessca Larsson/ Arbetarkommun
Hagfors arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A360

BORLÄNGE ARBETAREKOMMUN

Krossa deltidsnormen

Den som arbetar deltid riskerar att bli fattig, både idag som ung och i framtiden som gammal. Det är en utveckling som vi Socialdemokrater inte vill medverka till. Vi vill införa heltid som norm där medarbetarna ska kunna leva på sin lön. Vi vill erbjuda trygga anställningar på friska arbetsplatser. Vi vill vara en attraktiv arbetsgivare som framtidens välfärdsarbetare söker sig till.

Våren 2016 tecknade Sveriges Kommuner och Landsting (SKL) tillsammans med Svenska Kommunalarbetareförbundet (Kommunal) ett historiskt kollektivavtal som innebär att införa heltid som norm i kommuner, landsting och kommunala bolag. Vi behöver skapa friska arbetsplatser som gör välfärdsjobben mer attraktiva. Det handlar om löner, arbetstider och arbetsmiljö. Nu är det dags att gå från ord till handling. Vi ska krossa deltidsnormen på kvinnodominerade arbetsplatser.

Nu har SKL tecknat ett avtal om heltid som norm för kommuner och landsting. Vi behöver arbeta vidare. Vårt arbete är inte slutfört. För att genomföra heltid som norm behöver vi formulera planer om hur heltid ska bli verklighet. Vi ska vara stolta över att hos oss finns Sveriges bästa jobb.

Partikongressen föreslås besluta:

A360:1 att Socialdemokraterna genomför, följer upp och implementerar heltid som norm i enlighet med centralt kollektivavtal i alla Sveriges kommuner och landsting under den resterande mandatperioden 2016-2018

S-Kommunal
Borlänge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A361

HÄSSLEHOLMS ARBETAREKOMMUN

Krossa deltidsnormen

Den som arbetar deltid riskerar att bli fattig, både idag som ung och i framtiden som gammal. Det är en utveckling som vi Socialdemokrater inte vill medverka till. Vi vill införa heltid som norm där medarbetarna ska kunna leva på sin lön. Vi vill erbjuda trygga anställningar på friska arbetsplatser. Vi vill vara en attraktiv arbetsgivare som framtidens välfärdsarbetare söker sig till.

Våren 2016 tecknade Sveriges Kommuner och Landsting (SKL) tillsammans med Svenska Kommunalarbetareförbundet (Kommunal) ett historiskt kollektivavtal som innebär att införa heltid som norm i kommuner, landsting och kommunala bolag. Vi behöver skapa friska arbetsplatser som gör välfärdsjobben mer attraktiva. Det handlar om löner, arbetstider och arbetsmiljö. Nu är det dags att gå från ord till handling. Vi ska krossa deltidsnormen på kvinnodominerade arbetsplatser.

Nu har SKL tecknat ett avtal om heltid som norm för kommuner och landsting. Vi behöver arbeta vidare. Vårt arbete är inte slutfört. För att genomföra heltid som norm behöver vi formulera planer om hur heltid ska bli verklighet. Vi ska vara stolta över att hos oss finns Sveriges bästa jobb.

Partikongressen föreslås besluta:

A361:1 att socialdemokraterna genomför, följer upp och implementerar heltid som norm i enlighet med centralt kollektivavtal i alla Sveriges kommuner och landsting under den resterande mandatperioden 2016-2018

Leif Nordin
Hässleholms arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A362

ARVIKA ARBETAREKOMMUN

Krossa deltidsnormen

Den som arbetar deltid riskerar att bli fattig, både idag som ung och i framtiden som gammal. Det är en utveckling som vi Socialdemokrater inte vill medverka till. Vi vill införa heltid som norm där medarbetarna ska kunna leva på sin lön. Vi vill erbjuda trygga anställningar på friska

arbetsplatser. Vi vill vara en attraktiv arbetsgivare som framtidens välfärdsarbetare söker sig till.

Våren 2016 tecknade Sveriges Kommuner och Landsting (SKL) tillsammans med Svenska Kommunalarbetareförbundet (Kommunal) ett historiskt kollektivavtal som innebär att införa heltid som norm i kommuner, landsting och kommunala bolag. Vi behöver skapa friska arbetsplatser som gör välfärdsjobben mer attraktiva. Det handlar om löner, arbetstider och arbetsmiljö. Nu är det dags att gå från ord till handling. Vi ska krossa deltidsnormen på kvinnodominerade arbetsplatser.

Nu har SKL tecknat ett avtal om heltid som norm för kommuner och landsting. Vi behöver arbeta vidare. Vårt arbete är inte slutfört. För att genomföra heltid som norm behöver vi formulera planer om hur heltid ska bli verklighet. Vi ska vara stolta över att hos oss finns Sveriges bästa jobb.

Partikongressen föreslås besluta:

A362:1 att Socialdemokraterna genomför, följer upp och implementerar heltid som norm i enlighet med centralt kollektivavtal i alla Sveriges kommuner och landsting under den resterande mandatperioden 2016-2018

Kommunals s-förening, Metalls s-förening
Arvika arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A363

HUDIKSVALLS ARBETAREKOMMUN

Krossa deltidsnormen

Den som arbetar deltid riskerar att bli fattig, både idag som ung och i framtiden som gammal. Det är en utveckling som vi Socialdemokrater inte vill medverka till. Vi vill införa heltid som norm där medarbetarna ska kunna leva på sin lön. Vi vill erbjuda trygga anställningar på friska arbetsplatser. Vi vill vara en attraktiv arbetsgivare som framtidens välfärdsarbetare söker sig till.

Våren 2016 tecknade Sveriges Kommuner och Landsting (SKL) tillsammans med Svenska Kommunalarbetareförbundet (Kommunal) ett historiskt kollektivavtal som innebär att införa heltid som norm i kommuner, landsting och kommunala bolag. Vi behöver skapa friska arbetsplatser som gör välfärdsjobben mer attraktiva. Det handlar om löner, arbetstider och arbetsmiljö. Nu är det dags att gå från ord till handling. Vi ska krossa deltidsnormen på kvinnodominerade arbetsplatser.

Nu har SKL tecknat ett avtal om heltid som norm för kommuner och landsting. Vi behöver arbeta vidare. Vårt arbete är inte slutfört. För att genomföra heltid som norm behöver vi formulera planer om hur heltid ska bli verklighet. Vi ska vara stolta över att hos oss finns Sveriges bästa jobb.

Partikongressen föreslås besluta:

A363:1 att Socialdemokraterna genomför, följer upp och implementerar heltid som norm i enlighet med centralt kollektivavtal i alla Sveriges kommuner och landsting under den resterande mandatperioden 2016-2018

Elisabeth di Paolo Sandberg
Hudiksvalls arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A364

LULEÅ ARBETAREKOMMUN

Krossa deltidsnormen

Den som arbetar deltid riskerar att bli fattig, både idag som ung och i framtiden som gammal. Det är en utveckling som vi Socialdemokrater inte vill medverka till. Vi vill införa heltid som norm där medarbetarna ska kunna leva på sin lön. Vi vill erbjuda trygga anställningar på friska arbetsplatser. Vi vill vara en attraktiv arbetsgivare som framtidens välfärdsarbetare söker sig till.

Våren 2016 tecknade Sveriges Kommuner och Landsting (SKL) tillsammans med Svenska Kommunalarbetareförbundet (Kommunal) ett historiskt kollektivavtal som innebär att införa heltid som norm i kommuner, landsting och kommunala bolag. Vi behöver skapa friska arbetsplatser som gör välfärdsjobben mer attraktiva. Det handlar om löner, arbetstider och arbetsmiljö. Nu är det dags att gå från ord till handling. Vi ska krossa deltidsnormen på kvinnodominerade arbetsplatser.

Nu har SKL tecknat ett avtal om heltid som norm för kommuner och landsting. Vi behöver arbeta vidare. Vårt arbete är inte slutfört. För att genomföra heltid som norm behöver vi formulera planer om hur heltid ska bli verklighet. Vi ska vara stolta över att hos oss finns Sveriges bästa jobb.

Partikongressen föreslås besluta:

A364:1 att Socialdemokraterna genomför, följer upp och implementerar heltid som norm i enlighet med centralt kollektivavtal i alla Sveriges kommuner och landsting under den resterande mandatperioden 2016-2018

Kommunals S-fackklubb
Luleå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A365

SKURUPS ARBETAREKOMMUN

Krossa deltidsnormen

Den som arbetar deltid riskerar att bli fattig, både idag som ung och i framtiden som gammal. Det är en utveckling som vi Socialdemokrater inte vill medverka till. Vi vill införa heltid som norm där medarbetarna ska kunna leva på sin lön. Vi vill erbjuda trygga anställningar på friska arbetsplatser. Vi vill vara en attraktiv arbetsgivare som framtidens välfärdsarbetare söker sig till.

Våren 2016 tecknade Sveriges Kommuner och Landsting (SKL) tillsammans med Svenska Kommunalarbetareförbundet (Kommunal) ett historiskt kollektivavtal som innebär att införa heltid som norm i kommuner, landsting och kommunala bolag. Vi behöver skapa friska arbetsplatser som gör välfärdsjobben mer attraktiva. Det handlar om löner, arbetstider och arbetsmiljö. Nu är det dags att gå från ord till handling. Vi ska krossa deltidsnormen på kvinnodominerade arbetsplatser.

Nu har SKL tecknat ett avtal om heltid som norm för kommuner och landsting. Vi behöver arbeta vidare. Vårt arbete är inte slutfört. För att genomföra heltid som norm behöver vi formulera planer om hur heltid ska bli verklighet. Vi ska vara stolta över att hos oss finns Sveriges bästa jobb.

Partikongressen föreslås besluta:

A365:1 att Socialdemokraterna genomför, följer upp och implementerar heltid som norm i enlighet med centralt kollektivavtal i alla Sveriges kommuner och landsting under den resterande mandatperioden 2016-2018

Jessica Möller, Pierre Esbjörnsson
Skurups arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A366

FALKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Krossa deltidsnormen

Den som arbetar deltid riskerar att bli fattig, både idag som ung och i framtiden som gammal. Det är en utveckling som vi Socialdemokrater inte vill medverka till. Vi vill införa heltid som norm där medarbetarna ska kunna leva på sin lön. Vi vill erbjuda trygga anställningar på friska arbetsplatser. Vi vill vara en attraktiv arbetsgivare som framtidens välfärdsarbetare söker sig till.

Våren 2016 tecknade Sveriges Kommuner och Landsting (SKL) tillsammans med Svenska Kommunalarbetareförbundet (Kommunal) ett historiskt kollektivavtal som innebär att införa heltid som norm i kommuner, landsting och kommunala bolag. Vi behöver skapa friska arbetsplatser som gör välfärdsjobben mer attraktiva. Det handlar om löner, arbetstider och arbetsmiljö. Nu är det dags att gå från ord till handling. Vi ska krossa deltidsnormen på kvinnodominerade arbetsplatser.

Nu har SKL tecknat ett avtal om heltid som norm för kommuner och landsting. Vi behöver arbeta vidare. Vårt arbete är inte slutfört. För att genomföra heltid som norm behöver vi formulera planer om hur heltid ska bli verklighet. Vi ska vara stolta över att hos oss finns Sveriges bästa jobb.

Partikongressen föreslås besluta:

A366:1 att Socialdemokraterna genomför, följer upp och implementerar heltid som norm i enlighet med centralt kollektivavtal i alla Sveriges kommuner, landsting samt regioner

A366:2 att detta ska vara genomfört 31/12 2018

Johanna Svensson, Anki Bergström-Svahn, Helene Svensson, Lisbeth Nord
Falköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A367

MJÖLBY ARBETAREKOMMUN

Krossa deltidsnormen

Den som arbetar deltid riskerar att bli fattig, både idag som ung och i framtiden som gammal. Det är en utveckling som vi Socialdemokrater inte vill medverka till. Vi vill införa heltid som

norm där medarbetarna ska kunna leva på sin lön. Vi vill erbjuda trygga anställningar på friska arbetsplatser. Vi vill vara en attraktiv arbetsgivare som framtidens välfärdsarbetare söker sig till.

Våren 2016 tecknade Sveriges Kommuner och Landsting (SKL) tillsammans med Svenska Kommunalarbetareförbundet (Kommunal) ett historiskt kollektivavtal som innebär att införa heltid som norm i kommuner, landsting och kommunala bolag. Vi behöver skapa friska arbetsplatser som gör välfärdsjobben mer attraktiva. Det handlar om löner, arbetstider och arbetsmiljö. Nu är det dags att gå från ord till handling. Vi ska krossa deltidsnormen på kvinnodominerade arbetsplatser.

Nu har SKL tecknat ett avtal om heltid som norm för kommuner och landsting. Vi behöver arbeta vidare. Vårt arbete är inte slutfört. För att genomföra heltid som norm behöver vi formulera planer om hur heltid ska bli verklighet. Vi ska vara stolta över att hos oss finns Sveriges bästa jobb.

Partikongressen föreslås besluta:

A367:1 att Socialdemokraterna genomför, följer upp och implementerar heltid som norm i enlighet med centralt kollektivavtal i alla Sveriges kommuner och landsting under den resterande mandatperioden 2016-2018

Marie Särud Kommunals s-klubb, Elisabeth Moborg S-kvinnor
Mjölby arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A368

SÖDERHAMNS ARBETAREKOMMUN

Krossa deltidsnormen

Den som arbetar deltid riskerar att bli fattig, både idag som ung och i framtiden som gammal. Det är en utveckling som vi Socialdemokrater inte vill medverka till. Vi vill införa heltid som norm där medarbetarna ska kunna leva på sin lön. Vi vill erbjuda trygga anställningar på friska arbetsplatser. Vi vill vara en attraktiv arbetsgivare som framtidens välfärdsarbetare söker sig till.

Våren 2016 tecknade Sveriges Kommuner och Landsting (SKL) tillsammans med Svenska Kommunalarbetareförbundet (Kommunal) ett historiskt kollektivavtal som innebär att införa heltid som norm i kommuner, landsting och kommunala bolag. Vi behöver skapa friska arbetsplatser som gör välfärdsjobben mer attraktiva. Det handlar om löner, arbetstider och arbetsmiljö. Nu är det dags att gå från ord till handling. Vi ska krossa deltidsnormen på kvinnodominerade arbetsplatser.

Nu har SKL tecknat ett avtal om heltid som norm för kommuner och landsting. Vi behöver arbeta vidare. Vårt arbete är inte slutfört. För att genomföra heltid som norm behöver vi formulera planer om hur heltid ska bli verklighet. Vi ska vara stolta över att hos oss finns Sveriges bästa jobb.

Partikongressen föreslås besluta:

A368:1 att Socialdemokraterna genomför, följer upp och implementerar heltid som norm i enlighet med centralt kollektivavtal i alla Sveriges kommuner och landsting under den resterande mandatperioden 2016-2018

Barbro Andersson
Söderhamns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A369

MALMÖ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Krossa deltidsnormen

Den som arbetar deltid riskerar att bli fattig, både idag som ung och i framtiden som gammal. Det är en utveckling som vi Socialdemokrater inte vill medverka till. Vi vill införa heltid som norm där medarbetarna ska kunna leva på sin lön. Vi vill erbjuda trygga anställningar på friska arbetsplatser. Vi vill vara en attraktiv arbetsgivare som framtidens välfärdsarbetare söker sig till.

Våren 2016 tecknade Sveriges Kommuner och Landsting (SKL) tillsammans med Svenska Kommunalarbetareförbundet (Kommunal) ett historiskt kollektivavtal som innebär att införa heltid som norm i kommuner, landsting och kommunala bolag. Vi behöver skapa friska arbetsplatser som gör välfärdsjobben mer attraktiva. Det handlar om löner, arbetstider och arbetsmiljö. Nu är det dags att gå från ord till handling. Vi ska krossa deltidsnormen på kvinnodominerade arbetsplatser.

Nu har SKL tecknat ett avtal om heltid som norm för kommuner och landsting. Vi behöver arbeta vidare. Vårt arbete är inte slutfört. För att genomföra heltid som norm behöver vi formulera planer om hur heltid ska bli verklighet. Vi ska vara stolta över att hos oss finns Sveriges bästa jobb.

Partikongressen föreslås besluta:

A369:1 att Socialdemokraterna genomför, följer upp och implementerar heltid som norm i enlighet med centralt kollektivavtal i alla Sveriges kommuner och landsting under den resterande mandatperioden 2016-2018

Kommunals S-fackklubb
Malmö arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A370

ÖREBRO ARBETAREKOMMUN

Krossa deltidsnormen

Den som arbetar deltid riskerar att bli fattig, både idag som ung och i framtiden som gammal. Det är en utveckling som vi Socialdemokrater inte vill medverka till. Vi vill införa heltid som norm där medarbetarna ska kunna leva på sin lön. Vi vill erbjuda trygga anställningar på friska arbetsplatser. Vi vill vara en attraktiv arbetsgivare som framtidens välfärdsarbetare söker sig till.

Våren 2016 tecknade Sveriges Kommuner och Landsting (SKL) tillsammans med Svenska Kommunalarbetareförbundet (Kommunal) ett historiskt kollektivavtal som innebär att införa heltid som norm i kommuner, landsting och kommunala bolag. Vi behöver skapa friska arbetsplatser som gör välfärdsjobben mer attraktiva. Det handlar om löner, arbetstider och arbetsmiljö. Nu är det dags att gå från ord till handling. Vi ska krossa deltidsnormen på kvinnodominerade arbetsplatser.

Nu har SKL tecknat ett avtal om heltid som norm för kommuner och landsting. Vi behöver arbeta vidare. Vårt arbete är inte slutfört. För att genomföra heltid som norm behöver vi formulera planer om hur heltid ska bli verklighet. Vi ska vara stolta över att hos oss finns Sveriges bästa jobb.

Partikongressen föreslås besluta:

A370:1 att Socialdemokraterna genomför, följer upp och implementerar heltid som norm i enlighet med centralt kollektivavtal i alla Sveriges kommuner och landsting under den resterande mandatperioden 2016-2018

A370:2 att Socialdemokraterna i SKL med kraft ska verka för att heltid ska vara norm i verksamheter som kommuner och landsting lagt ut på privata utförare

Kommunals s-förening
Örebro arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A371

BORÅS ARBETAREKOMMUN

Krossa deltidsnormen

Den som arbetar deltid riskerar att bli fattig, både idag som ung och i framtiden som gammal. Det är en utveckling som vi Socialdemokrater inte vill medverka till. Vi vill införa heltid som norm där medarbetarna ska kunna leva på sin lön. Vi vill erbjuda trygga anställningar på friska arbetsplatser. Vi vill vara en attraktiv arbetsgivare som framtidens välfärdsarbetare söker sig till.

Våren 2016 tecknade Sveriges Kommuner och Landsting (SKL) tillsammans med Svenska Kommunalarbetareförbundet (Kommunal) ett historiskt kollektivavtal som innebär att införa heltid som norm i kommuner, landsting och kommunala bolag. Vi behöver skapa friska arbetsplatser som gör välfärdsjobben mer attraktiva. Det handlar om löner, arbetstider och arbetsmiljö. Nu är det dags att gå från ord till handling. Vi ska krossa deltidsnormen på kvinnodominerade arbetsplatser.

Nu har SKL tecknat ett avtal om heltid som norm för kommuner och landsting. Vi behöver arbeta vidare. Vårt arbete är inte slutfört. För att genomföra heltid som norm behöver vi formulera planer om hur heltid ska bli verklighet. Vi ska vara stolta över att hos oss finns Sveriges bästa jobb.

Partikongressen föreslås besluta:

A371:1 att Socialdemokraterna ska genomföra, följa upp och implementera heltid som norm i enlighet med centralt kollektivavtal i alla Sveriges kommuner och landsting under den resterande mandatperioden 2016-2018

Joakim Englund
Borås arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A372

LINKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Krossa deltidsnormen

Den som arbetar deltid riskerar att bli fattig, både idag som ung och i framtiden som gammal. Det är en utveckling som vi Socialdemokrater inte vill medverka till. Vi vill införa heltid som norm där medarbetarna ska kunna leva på sin lön. Vi vill erbjuda trygga anställningar på friska arbetsplatser. Vi vill vara en attraktiv arbetsgivare som framtidens välfärdsarbetare söker sig till.

Våren 2016 tecknade Sveriges Kommuner och Landsting (SKL) tillsammans med Svenska Kommunalarbetareförbundet (Kommunal) ett historiskt kollektivavtal som innebär att införa heltid som norm i kommuner, landsting och kommunala bolag. Vi behöver skapa friska arbetsplatser som gör välfärdsjobben mer attraktiva. Det handlar om löner, arbetstider och arbetsmiljö. Nu är det dags att gå från ord till handling. Vi vill krossa deltidsnormen på kvinnodominerade arbetsplatser.

Nu har SKL tecknat ett avtal om heltid som norm för kommuner och landsting. Vi behöver arbeta vidare. Vårt arbete är inte slutfört. För att genomföra heltid som norm behöver vi formulera planer om hur heltid ska bli verklighet. Vi ska vara stolta över att hos oss finns Sveriges bästa jobb.

Partikongressen föreslås besluta:

A372:1 att Socialdemokraterna genomför, följer upp och implementerar heltid som norm i enlighet med centralt kollektivavtal i alla Sveriges kommuner och landsting under den resterande mandatperioden 2016-2018

Kommunal S-förening Rosen
Linköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A373

GOTLANDS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Kvinnors ohälsa på arbetsmarknaden

Arbetsrelaterad stress och psykisk ohälsa och därmed en hög sjukfrånvaro ökar framförallt bland kvinnor i kvinnodominerade arbeten. Många kvinnodominerade yrken återfinns inom kommun och landsting. Därför bör kommun och landsting vara föregångare för att skapa den goda

arbetsplatsen.

Det kräver en sund arbetsmarknad med en sund arbetsmiljö och bättre arbetsvillkor för att förebygga ohälsa och minska sjukfrånvaron. Flera kommuner och även privata företag har permanent eller på försök infört 6-timmars arbetsdag med bibehållen lön. Vid de kommuner (bl.a. Umeå och Göteborg) och företag (bl.a. Toyota och konsultföretaget Brath AB) som hittills infört 6 h arbetsdag har det varit väldigt lyckat och populärt. I Göteborg har man t o m förlängt försöket.

6 timmars arbetsdag har hittills visat på markant sjunkande sjukfrånvaro, inga delade turer, bättre kontinuitet i personalstyrkan, få vikarier och fler har fått möjlighet att orka jobba kvar till pensionsåldern. Den lägre arbetstiden har inte blivit nämnvärt dyrare då man samtidigt sparar pengar på sjuklön och vikarier. Det kan troligtvis även leda till en lägre personalomsättning. En annan mycket positiv effekt har varit att då personalen på de äldreboenden försöken genomförts blivit piggare, gladare och fått mera energi så har det gett samma effekt på de boende. Vi är ett parti för arbetaren och bör därför kraftfullt verka för en så god arbetsmiljö som möjligt. Vad kan då vara bättre än att börja med våra välfärdsarbetare?¨

Partikongressen föreslås besluta:

A373:1 att Socialdemokraterna tar fram en strategi och arbetssätt för att förbättra kvinnors arbetsvillkor och ställning på arbetsmarknaden

A373:2 att denna strategi innehåller en plan för att införa 6 timmars arbetsdag framförallt inom vård och omsorg

S-kvinnor Gotland
Gotlands arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A374

GÄVLE ARBETAREKOMMUN

Lagen om anställningsskydd

LAS är en berättigad lag, men har haft några mindre bra ändringar. En är att arbetsgivaren, kan, i mindre företag sparka löntagare utan att motivera att han har satt turordningsreglerna ur spel genom ett ensidigt godtyckligt förfarande.

Partikongressen föreslås besluta:

A374:1 att verka för att undantaget tas bort

Hans Wahlström
Gävle arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A375

MOTALA ARBETAREKOMMUN

LAS

Regeringen införde ändringar i Las den 1 juli 2007 genom att arbetsgivaren själv fick rätten att bestämma om hur många de anställde på visstid. Likaså begränsningen försämrades på det viset att gränsen för hur länge man kan vara visstidsanställd ändrades från 12 månader till 24 månader. Genom denna, av regeringen kallade förenklingen, försämrades villkoren på arbetsmarknaden på det viset att den svenska fackföreningsrörelsen fick ett sämre läge i fortsatta förhandlingar med motparten. Konsekvensen blir att det skapas många otrygga anställningar där mestadels ungdomar drabbas. Otrygga anställningsformer skapar i dag problem på arbetsplatser runt om i landet, där människan inte kan planera sitt liv längre än anställningen sträcker sig, som i sin tur påverkar hela omgivningen man bor i dvs. familjen. Det svenska samhället förlorar på dessa reformer genom att hela konceptet med kapitalet är uppbyggt på att man ska ha en tillsvidareanställning om man ska låna pengar till att köpa hus, bil, mobilabonnemang med mera.

Partikongressen föreslås besluta:

A375:1 att ändra lagen till att den är som den var innan ändringen, arbetsgivaren kan visstidsanställa under minst 1 månad och max 12 månader

A375:2 att begränsa till max fem anställda i en sådan anställningsform

A375:3 att varje anställning är tillsvidareanställning om parterna på arbetsmarknaden inte kommer överens om annat

A375:4 att lagen om allmän visstid ska omfatta inhyrd personal i de delar att företaget kan inte har möjlighet att säga upp visstid på inhyrda med 14 dagars varsel

Jasmin Cosic
Motala arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A376

VÄRNAMO ARBETAREKOMMUN

Las måste förändras till löntagarnas bästa

Vi ser i dag hur arbetsgivarna utnyttjar vikariat, visstidsanställningar på alla tänkbara sätt. Samma personer får hoppa från visstid till vikariat fram och tillbaka i flera år utan att få en tillsvidare anställning. Det här måste få ett slut. Arbetsgivarna ljuger när man hävdar vikten av att kunna ha dessa former av anställningar. Det är ju faktiskt så att en person som inte har så lång anställningstid har 1 mån uppsägningstid och kan inte företagen planera sin verksamhet för att klara sin bemanning så bör inte den enskilde straffas för detta. Det måste bli förbud på att stapla olika anställningsformer på varandra som man gör i dag.

Partikongressen föreslås besluta:

A376:1 att lagen om anställningsskydd förbättras så att inte människor kan utnyttjas i otrygga anställningsformer

A376:2 att tillsvidareanställning ska vara norm

S-föreningen IF Metallarna, Värnamo
Värnamo arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A377

ASKERSUNDS ARBETAREKOMMUN

LOU

Motionen avser att man behöver göra en översyn av gällande upphandlingsregler som möjliggör för mindre aktörer att lämna anbud och även mindre verksamheter att göra förfrågan som kan gynna lokala leverantörer.

Motionen vill också ha en regeländring som gör det mer ”riskabelt” att överpröva en upphandling. Ett förslag är att det kan utkrävas skadestånd om det visar sig att upphandlingen var på rätt sätt. Hur höga belopp är svårt att föreslå, men de ska vara av betydande storlek.

Partikongressen föreslås besluta:

A377:1 att regelverket görs enklare för mindre/lokala verksamheter att lämna anbud

A377:2 att skadestånd ska kunna utkrävas av den som överprövar en upphandling som visar sig vara riktig

Rolf Karlsson
Askersunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A378

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Lärande i arbetslivet - för ett bättre Sverige

Socialdemokraterna behöver höja ambitionerna så att kompetensutveckling i arbetslivet når fler människor på fler arbetsplatser. Vi vill se stärkt finansiering av arbetsplatsernas insatser för lärande i arbetslivet, åtgärder för att främja yrkes- och branschinriktad validering samt insatser för att öka arbetsplatsernas tillgång till kompetenshöjande insatser.

Arbetsmarknadens parter är avgörande för att lärande i arbetslivet ska få genomslag och ge stora samhällsvinster. Politiken måste med i matchen och aktivt agera för att främja insatser av lärande i arbetslivet. Flera socialdemokratiska kongresser har understrukit vikten av det livslånga lärandet. Med en s-ledd regering är förutsättningarna goda för att gå från ord till handling – och att lärandet i arbetslivet blir verklighet.

Vi vill peka på några områden av betydelse för politikens engagemang. Områden som vi anser att socialdemokraterna behöver förhålla sig till och agera inom.

Resurser för ökat lärande i arbetslivet
Nationella resurser bör göras tillgängliga för att stödja arbetsplatsernas finansiering av kompetensutveckling. Socialdemokraterna bör ta initiativ till att kunskapsunderlag tas fram om hur ekonomiska stimulanser för kompetensutveckling i arbetslivet kan utformas.

Regeringens analysgrupp för Arbetet i framtiden presenterade våren 2016 förslag kring en kompetensförsäkring. Det är ett förslag som pekar på möjligheter för att öka medvetenheten, ge tillgång till vägledning och möjliggöra finansieringen av kompetenshöjande insatser. Vi menar att förslag, i samverkan med de avtalsbärande parterna på arbetsmarknaden, bör tas vidare så att en kompetensförsäkring kan bli realitet. Möjligheterna till avskrivningar för investeringar i personalutbildning bör också undersökas.

Stimulanser för lösningar som kompetensutveckling vid ekonomisk nedgång behöver komma på plats – då tiden för kompetensutveckling, men inte resurserna, finns på arbetsplatserna.

Parterna behöver känna trygghet i att systemet om statligt stöd till korttidsarbete vid allvarliga kriser även innehåller resurser för arbetsplatsernas kompetensutveckling. Staten bör därför titta närmare på möjligheten att utveckla lösningar motsvarande IF Metalls idé om ”100-lappen” – det vill säga att staten skjuter till runt en hundralapp i timmen för kompetensutveckling till arbetstagare som annars riskerar att bli uppsagda.

Att arbetsplatser utvecklar kompetens före att arbetstagare förlorar jobben måste vara en självklarhet för Socialdemokraterna.

Validering och kompetenskartläggning som motor för lärande i arbetslivet
Validering och kartläggning av reell kompetens är viktiga instrument för att främja lärande i arbetslivet, och är grunden för att effektivt kunna rikta nödvändiga kompetensutvecklade insatser.

Regeringen har engagerat sig för att främja validering och kompetenskartläggning för människor som redan har jobb. En valideringsdelegation har tillsatts kring validering som både rör utbildningsväsendet och arbetslivet. Det är bra. Socialdemokraterna bör gå vidare med nya steg för att genomslaget ska öka.

Den yrkes- och branschbaserade valideringen och kompetenskartläggningen är svagt utvecklad i Sverige. Samordningen behöver bli bättre och insatserna öka. En väg kan vara att Myndigheten för yrkeshögskolan får bättre förutsättningar att medverka till att modeller för yrkes- och branschinriktad validering och kompetenskartläggning utvecklas för större genomslag på fler arbetsplatser.

För att stärka genomslaget för valideringsinsatser behöver arbetsmarknads- och utbildningspolitiken få tydliga uppdrag och riktade resurser. Som exempel kan Arbetsförmedlingen få en roll att upphandla och genomföra valideringsinsatser. Stimulanser bör även riktas för att öka valideringen inför antagning till yrkeshögskoleutbildningar.

Det behövs också riktade resurser för att yrkes- och branschbaserad validering ska nå ut på små och medelstora företag. Socialdemokraterna därför bör verka för nationella program som stödjer hållbara processer för strategisk kompetensutveckling baserad på yrkes- och branschvalidering. Inledningsvis skulle satsningar kunna riktas till mindre och medelstora företag inom utvalda branscher, till exempel inom industrin. Med fördel i utvalda regioner som är pigga på att stärka arbetsplatsernas kompetensförsörjning.

Satsningen skulle kunna röra aktiviteter som ökar insikterna om valideringens och kompetensutvecklingens möjligheter för att möta de enskilda arbetsplatsernas behov, men även via riktade resurser så att branschernas parter på regional nivå kunde genomföra uppsökande

verksamhet.

Sverige bör också överväga möjligheten att införa ett system med valideringscheckar, med inspiration av de checkmodeller inom innovation och affärsmöjligheter som Vinnova och Tillväxtverket jobbar med.

Infrastruktur för lärande i arbetslivet
Sverige behöver en infrastruktur – alltså utbildningsutförare med lokaler, utrusning och kunniga lärare – som främjar lärande i arbetslivet. Arbetsplatserna behöver lokalt stöd i hur genomförandet av kompetensutveckling kan ske – från vägledning och valideringsinsats till utbildningsinsats. Resurser bör riktas till detta.

En framkomlig väg kan exempelvis vara att regioner som redan arbetar med kompetensplattformar får riktade resurser för att öka antalet utförare av kompetenshöjande insatser för anställdas kompetensutveckling. Insatser bör förverkligas i samverkan med parterna på arbetsmarknaden, för att nå ut även inom det privata näringslivet. Ett utvecklat genomförandestöd skulle också göra nytta för parternas medverkan i projekt finansierade via Europeiska Socialfonden.

Lärande i arbetslivet – en viktig del politiken för kompetensförsörjning
Samhällets insatser för att stärka lärande i arbetslivet måste ske med hänsyn till arbetsplatsernas kompetensbehov. Arbetsmarknads- och utbildningspolitiken bör väsentligt tydligare än idag stödja arbetsplatsernas kompetensförsörjning.

När resurserna i arbetsmarknads- och utbildningspolitiken tar hänsyn till arbetsplatsernas faktiska behov ökar förutsättningarna för att kompetenshöjande insatser faktiskt genomförs i praktiken.

Därför behöver arbetsmarknadspolitiken ha tydliga kompetensförsörjnings- och matchningsuppdrag, bli mer flexibel och omfatta fler yrkesinriktade arbetsmarknadsutbildningar som tas fram utifrån lokala och regionala behov.

Antalet yrkesvux-platser behöver bli fler och i större utsträckning göras tillgängliga för människor som ser en framtid i arbetslivet via omskolning till bristyrken.

Yrkeshögskolan behöver utvecklas, omfatta fler platser och ge mer långsiktig tillgång till utbildningar där det finns behov. Och högskolor och universitet få ett uppdrag, knutet till riktade resurser, att främja omställning och arbetslivets kompetensförsörjning.

Partikongressen föreslås besluta:

A378:1 att Socialdemokraterna tar initiativ till nationella system för främjandet av kompetensutveckling i arbetslivet

A378:2 att Socialdemokraterna som ett led i främjandet av kompetensutveckling i arbetslivet verkar för undersökningar av möjligheterna att i samverkan med arbetsmarknadens parter införa ett system för kompetensförsäkring, och utveckla lösningar där staten delfinansierar kompetensutveckling av arbetstagare som annars riskerar att bli uppsagda, samt att införa avskrivningsmöjligheter för företag som investerar i personalutbildning

A378:3 att Socialdemokraterna tar initiativ till förverkligandet av nationella system som främjar yrkes- och branschbaserad validering och kompetenskartläggning

A378:4 att utveckling och förverkligande av nationella system för kompetensutveckling och yrkes- och branschbaserad validering sker i samverkan med de avtalsbärande parterna på arbetsmarknaden

A378:5 att Socialdemokraterna medverkar till att undersöka möjligheten till nationella program som stödjer införande av hållbara processer för strategisk kompetensutveckling baserad på yrkes- och branschvalidering

A378:6 att Socialdemokraterna medverkar till att undersöka möjligheten att genomföra valideringscheckar

A378:7 att Socialdemokraterna verkar för nationella insatser som på lokal och regional nivå stärker samordningen och arbetsplatsernas tillgänglighet till stöd för validering och kompetenskartläggning samt utförandet av kompetenshöjande insatser

A378:8 att Socialdemokraterna verkar för att arbetsmarknads- och utbildningspolitiken medverkar till att möta arbetsplatsernas kompetensförsörjningsbehov

A378:9 att Socialdemokraterna verkar för att yrkesinriktad vuxenutbildning i ökad utsträckning görs tillgänglig för omskolning till bristyrken

A378:10 att Socialdemokraterna verkar för att Yrkeshögskolan utvecklas till omfatta utbildningar som erbjuds långsiktigt inom bristyrkesområden

A378:11 att Socialdemokraterna verkar för att högskola och universitet får ett uppdrag, knutet till riktade resurser, att medverka till omställning och främja arbetslivets kompetensförsörjning

IF Metall Södra Västerbotten S-förening
Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A379

AVESTA ARBETAREKOMMUN

Lärande i arbetslivet - för ett bättre Sverige

Socialdemokraterna behöver höja ambitionerna så att kompetensutveckling i arbetslivet når fler människor på fler arbetsplatser. Vi vill se stärkt finansiering av arbetsplatsernas insatser för lärande i arbetslivet, åtgärder för att främja yrkes- och branschinriktad validering samt insatser för att öka arbetsplatsernas tillgång till kompetenshöjande insatser.

Arbetsmarknadens parter är avgörande för att lärande i arbetslivet ska få genomslag och ge stora samhällsvinster. Politiken måste med i matchen och aktivt agera för att främja insatser av lärande i arbetslivet. Flera socialdemokratiska kongresser har understrukit vikten av det livslånga lärandet. Med en s-ledd regering är förutsättningarna goda för att gå från ord till handling – och att lärandet i arbetslivet blir verklighet.

Vi vill peka på några områden av betydelse för politikens engagemang. Områden som vi anser att socialdemokraterna behöver förhålla sig till och agera inom.

Resurser för ökat lärande i arbetslivet
Nationella resurser bör göras tillgängliga för att stödja arbetsplatsernas finansiering av kompetensutveckling. Socialdemokraterna bör ta initiativ till att kunskapsunderlag tas fram om hur ekonomiska stimulanser för kompetensutveckling i arbetslivet kan utformas.

Regeringens analysgrupp för Arbetet i framtiden presenterade våren 2016 förslag kring en kompetensförsäkring. Det är ett förslag som pekar på möjligheter för att öka medvetenheten, ge tillgång till vägledning och möjliggöra finansieringen av kompetenshöjande insatser. Vi menar att förslag, i samverkan med de avtalsbärande parterna på arbetsmarknaden, bör tas vidare så att en kompetensförsäkring kan bli realitet. Möjligheterna till avskrivningar för investeringar i personalutbildning bör också undersökas.

Stimulanser för lösningar som kompetensutveckling vid ekonomisk nedgång behöver komma på plats – då tiden för kompetensutveckling, men inte resurserna, finns på arbetsplatserna.

Parterna behöver känna trygghet i att systemet om statligt stöd till korttidsarbete vid allvarliga kriser även innehåller resurser för arbetsplatsernas kompetensutveckling. Staten bör därför titta närmare på möjligheten att utveckla lösningar motsvarande IF Metalls idé om ”100-lappen” – det vill säga att staten skjuter till runt en hundralapp i timmen för kompetensutveckling till arbetstagare som annars riskerar att bli uppsagda.

Att arbetsplatser utvecklar kompetens före att arbetstagare förlorar jobben måste vara en självklarhet för Socialdemokraterna.

Validering och kompetenskartläggning som motor för lärande i arbetslivet
Validering och kartläggning av reell kompetens är viktiga instrument för att främja lärande i arbetslivet, och är grunden för att effektivt kunna rikta nödvändiga kompetensutvecklade insatser.

Regeringen har engagerat sig för att främja validering och kompetenskartläggning för människor som redan har jobb. En valideringsdelegation har tillsatts kring validering som både rör utbildningsväsendet och arbetslivet. Det är bra. Socialdemokraterna bör gå vidare med nya steg för att genomslaget ska öka.

Den yrkes- och branschbaserade valideringen och kompetenskartläggningen är svagt utvecklad i Sverige. Samordningen behöver bli bättre och insatserna öka. En väg kan vara att Myndigheten för yrkeshögskolan får bättre förutsättningar att medverka till att modeller för yrkes- och branschinriktad validering och kompetenskartläggning utvecklas för större genomslag på fler arbetsplatser.

För att stärka genomslaget för valideringsinsatser behöver arbetsmarknads- och utbildningspolitiken få tydliga uppdrag och riktade resurser. Som exempel kan Arbetsförmedlingen få en roll att upphandla och genomföra valideringsinsatser. Stimulanser bör även riktas för att öka valideringen inför antagning till yrkeshögskoleutbildningar.

Det behövs också riktade resurser för att yrkes- och branschbaserad validering ska nå ut på små och medelstora företag. Socialdemokraterna därför bör verka för nationella program som stödjer hållbara processer för strategisk kompetensutveckling baserad på yrkes- och branschvalidering. Inledningsvis skulle satsningar kunna riktas till mindre och medelstora företag inom utvalda branscher, till exempel inom industrin. Med fördel i utvalda regioner som är pigga på att stärka arbetsplatsernas kompetensförsörjning.

Satsningen skulle kunna röra aktiviteter som ökar insikterna om valideringens och kompetensutvecklingens möjligheter för att möta de enskilda arbetsplatsernas behov, men även via riktade resurser så att branschernas parter på regional nivå kunde genomföra uppsökande verksamhet.

Sverige bör också överväga möjligheten att införa ett system med valideringscheckar, med inspiration av de checkmodeller inom innovation och affärsmöjligheter som Vinnova och Tillväxtverket jobbar med.

Infrastruktur för lärande i arbetslivet
Sverige behöver en infrastruktur – alltså utbildningsutförare med lokaler, utrusning och kunniga lärare – som främjar lärande i arbetslivet. Arbetsplatserna behöver lokalt stöd i hur genomförandet av kompetensutveckling kan ske – från vägledning och valideringsinsats till utbildningsinsats. Resurser bör riktas till detta.

En framkomlig väg kan exempelvis vara att regioner som redan arbetar med kompetensplattformar får riktade resurser för att öka antalet utförare av kompetenshöjande insatser för anställdas kompetensutveckling. Insatser bör förverkligas i samverkan med parterna på arbetsmarknaden, för att nå ut även inom det privata näringslivet. Ett utvecklat genomförandestöd skulle också göra nytta för parternas medverkan i projekt finansierade via Europeiska Socialfonden.

Lärande i arbetslivet – en viktig del politiken för kompetensförsörjning
Samhällets insatser för att stärka lärande i arbetslivet måste ske med hänsyn till arbetsplatsernas kompetensbehov. Arbetsmarknads- och utbildningspolitiken bör väsentligt tydligare än idag stödja arbetsplatsernas kompetensförsörjning.

När resurserna i arbetsmarknads- och utbildningspolitiken tar hänsyn till arbetsplatsernas faktiska behov ökar förutsättningarna för att kompetenshöjande insatser faktiskt genomförs i praktiken.

Därför behöver arbetsmarknadspolitiken ha tydliga kompetensförsörjnings- och matchningsuppdrag, bli mer flexibel och omfatta fler yrkesinriktade arbetsmarknadsutbildningar som tas fram utifrån lokala och regionala behov.

Antalet yrkesvux-platser behöver bli fler och i större utsträckning göras tillgängliga för människor som ser en framtid i arbetslivet via omskolning till bristyrken.

Yrkeshögskolan behöver utvecklas, omfatta fler platser och ge mer långsiktig tillgång till utbildningar där det finns behov. Och högskolor och universitet få ett uppdrag, knutet till riktade resurser, att främja omställning och arbetslivets kompetensförsörjning.

Partikongressen föreslås besluta:

A379:1 att	Socialdemokraterna tar initiativ till nationella system för främjandet av kompetensutveckling i arbetslivet
A379:2 att	Socialdemokraterna som ett led i främjandet av kompetensutveckling i arbetslivet verkar för undersökningar av möjligheterna att i samverkan med arbetsmarknadens parter införa ett system för kompetensförsäkring, och utveckla lösningar där staten delfinansierar kompetensutveckling av arbetstagare som annars riskerar att bli

uppsagda, samt att införa avskrivningsmöjligheter för företag som investerar i personalutbildning

A379:3 att Socialdemokraterna tar initiativ till förverkligandet av nationella system som främjar yrkes- och branschbaserad validering och kompetenskartläggning

A379:4 att utveckling och förverkligande av nationella system för kompetensutveckling och yrkes- och branschbaserad validering sker i samverkan med de avtalsbärande parterna på arbetsmarknaden

A379:5 att Socialdemokraterna medverkar till att undersöka möjligheten till nationella program som stödjer införande av hållbara processer för strategisk kompetensutveckling baserad på yrkes- och branschvalidering

A379:6 att Socialdemokraterna verkar för nationella insatser som på lokal och regional nivå stärker samordningen och arbetsplatsernas tillgänglighet till stöd för validering och kompetenskartläggning samt utförandet av kompetenshöjande insatser

A379:7 att Socialdemokraterna verkar för att arbetsmarknads- och utbildningspolitiken medverkar till att möta arbetsplatsernas kompetensförsörjningsbehov

A379:8 att Socialdemokraterna verkar för att yrkesinriktad vuxenutbildning i ökad utsträckning görs tillgänglig för omskolning till bristyrken

A379:9 att Socialdemokraterna verkar för att Yrkeshögskolan utvecklas till omfatta utbildningar som erbjuds långsiktigt inom bristyrkesområden

A379:10 att Socialdemokraterna verkar för att högskola och universitet får ett uppdrag, knutet till riktade resurser, att medverka till omställning och främja arbetslivets kompetensförsörjning

Stefan Palm / IF Metall S-fackklubb, Avesta
Avesta arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A380

HANINGE ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Lärlingsanställningar vid offentlig upphandling och utländska företag

Lärlingsplatser är viktiga för framtidens kompetens. Idag ställ en ung generation utanför möjligheten att delta i arbetslivet. De utländska företagen anställer inte lärlingar och de kommer undan med att det inte finns några tvingande åtgärder, för att de också måste ta sitt ansvar.

Vi vill att det ställs krav på lärlingsplatser, både från gymnasiet och för anställningar av

traditionella lärlingar vid all upphandling.

Det är en del av de sociala kraven vid upphandling som samhället måste ställa sig bakom. Det behövs samtidigt att partiet arbetar för att lagstiftningen gällande sociala krav vid upphandling ska anpassas till den verklighet, som slår sönder solidariteten mellan arbetare från olika länder.

Idag så blir det en underbudskonkurrens när vi endast kan ställa dessa krav på svenska företag.

Erfarenheterna från stora infrastrukturprojekt visar att det behövs riktade utbildningar för de yrken som behövs i de kommande objekten. Så säkrar vi kompetensförsörjningen och infriar löftet om att alla ungdomar ska kunna ha ett jobb att gå till.

Partikongressen föreslås besluta:

A380:1 att lärlingar bereds arbete på alla offentligt finansierade arbeten

A380:2 att lärlingar bereds arbete på alla utländska företag som utför offentliga arbeten

A380:3 att partiet arbetar för att säkra kompetensförsörjningen genom att arbeta för riktade utbildningar för de yrken som behövs i infrastrukturprojekten

A380:4 att skicka in motionen som enskild

Kent Johansson och Ingvar Tobiasson
Haninge arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A381

GISLAVEDS ARBETAREKOMMUN

Lönebidrag

Arbetsgivare kan idag få lönebidrag om de anställer en person med nedsatt arbetsförmåga eller funktionsnedsättning. Ersättningen ska kompensera för anpassningar av arbetet och arbetsplatsen. Syftet med ersättningen är att öka den arbetssökandes möjligheter att få ett arbete där hans eller hennes olika kompetenser och färdigheter kan tas tillvara.

Villkoren kan vara att en av företagets anställda börjar arbeta igen efter att ha haft hel aktivitetsersättning eller att arbetsförmågan hos en av de anställda försämras, eller att individen haft lönebidrag för mindre än 3 år sedan.

Detta medför att det kan uppstå problem vid ex. rehabilitering, då det skulle vara en fördel om villkoren inte var så styrda.

Partikongressen föreslås besluta:

A381:1 att regeringen ger arbetsförmedlingen direktiv att ändra villkoren så att redan anställda kan omfattas av lönebidrag

Fredrik Johansson Gislaveds Socialdemokratiska förening
Gislaveds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A382

EMMABODA ARBETAREKOMMUN

Lönebidrag

En arbetsgivare kan få lönebidrag om den anställer en person som har nedsatt arbetsförmåga på grund av en funktionsnedsättning. Ersättningen ska kompensera för anpassningar av arbetet och arbetsplatsen. Syftet med ersättningen är att öka den arbetssökandes möjligheter att få ett arbete där hans eller hennes kompetens och färdigheter tas vara. Villkoren kan vara att en av företagets anställda börjar arbeta igen efter att ha haft hel aktivitetsersättning eller att arbetsförmågan hos en av de anställda försämras och han eller hon haft lönebidrag för mindre än tre år sedan. Detta medför att det kan uppstå problem vid t.ex. rehabilitering då det skulle vara en fördel att villkoren inte är så styrda.

Partikongressen föreslås besluta:

A382:1 att regeringen ger arbetsförmedlingen direktiv att ändra villkoren så att redan anställda kan omfattas av lönebidrag

Simon Petersson
Emmaboda arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A383

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Lönebidragsanställningar

Idag är det många människor med begränsningar som har svårt att behålla sitt arbete. Det är viktigt att alla människor har möjlighet att delta på arbetsmarknaden utifrån sina egna förutsättningar. Då är lönebidragsformen en bra hjälp för att det ska var möjligt.

Vi anser att man bör överväga möjligheten att en anställd som drabbas av sjukdom som leder till begränsningar ska kunna få en lönebidragsanställning hos sin nuvarande arbetsgivare. Naturligtvis ska arbetsgivaren först genomföra en omfattande rehabilitering tillsammans med fackförbund och arbetsförmedling. Men konstateras det då att det finns kvarstående begränsningar bör lönebidrag övervägas.

Partikongressen föreslås besluta:

A383:1 att partistyrelsen ges i uppdrag att verka för att redan anställd ges möjlighet till lönebidragsanställning om andra möjligheter är uttömda för att undvika uppsägning av hälsoskäl

IF Metall Södra Västerbotten S-förening
Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A384

VALLENTUNA ARBETAREKOMMUN

Medlemsavgift till fack och a-kassa via skattsedeln

Den svenska modellen för arbetsmarknaden behöver utvecklas, inte avvecklas. En viktig grund för detta är starka parter. För fackföreningarna och a-kassorna handlar det framför allt om att upprätthålla en hög organisationsgrad. Idag skiljer sig graden av fackligt anslutna och medlemmar i a-kassan åt kraftigt mellan olika förbund och olika branscher.

Efter den borgerliga regeringens försämringar av a-kassan, slopande av avdragsrätten och införande av differentierade avgifter sjönk medlemsantalet kraftigt – framför allt inom LO-förbunden och deras respektive a-kassor. Bland arbetsgivarorganisationerna är anslutningsgraden desto större. Detta innebär en skevhet som skapar dåliga förutsättningar för att den svenska modellen ska kunna stärkas och utvecklas.

Eftersom hela samhället gynnas av att den svenska modellen fortsätter att fungera på ett bra sätt, finns det ett allmänintresse av att ha starka fackföreningar och att många är medlemmar i a-kassan i Sverige. Avgörande är givetvis att arbetstagare upplever att de får en arbetslöshetsförsäkring värd namnet. Ersättningsnivån och taken behöver höjas, så att inkomstbortfallsprincipen gäller även i denna försäkring – och för betydligt bredare grupper på arbetsmarknaden än idag.

Men alla som har varit aktiva i en medlemsstyrd och idéburen organisation vet att även sänkta

trösklar och enkelhet kring medlemsavgiften är avgörande för att få fler att ta steget och bli medlemmar respektive bestämma sig för att inte lämna. Idag tvingas svenska fackföreningar att skicka ut inbetalningskort eller – i bästa fall – få medlemmar att medge dragningar via autogiro. Vissa arbetsgivare sköter inbetalningen för de anställda som är fackligt anslutna, och drar av kostnaden för medlemsavgiften i samband med löneutbetalning. Men, återigen, det ser väldigt olika ut. Det har vuxit fram stora klyftor i den svenska modellen, som inte är långsiktigt hållbara för att denna ordning ska ha en god legitimitet.

För att stärka de fackliga organisationernas och a-kassorna möjligheter att upprätthålla en hög organisations-/anslutningsgrad kan det vara intressant att undersöka möjligheten att låta de fackförbund och a-kassor som så önskar dra in medlemsavgiften via skattsedeln.

Här finns ett intressant prejudikat: Svenska Kyrkan, som idag får dra in sin medlemsavgift via skattsedeln. Alla bedömare är överens om att det är en kraftigt bidragande orsak till att antalet medlemmar i det trossamfundet fortsätter att vara mycket högt. Trots en ständig ström av människor som lämnar sitt medlemskap i kyrkan är cirka sex miljoner svenskar fortfarande medlemmar. Skälet till att Svenska Kyrkan får dra in sin medlemsavgift via skattsedeln kan i och för sig diskuteras. Men ett vanligt argument är att det handlar om att kyrkan bedriver ceremoniella verksamheter vid barnavälkomnande/namngivning (dop), bröllop (vigsel) och dödfall (begravning), som anses innebära en stor nytta både för den enskilde och samhället.

Fackförbunden och a-kassorna bedriver också verksamhet som är av stor nytta både för den enskilde och samhället. Det är därför högst rimligt att även de får möjlighet att dra in sina medlemsavgifter via skattsedeln. Det skulle – tillsammans med en upprustning av själva försäkringen/medlemskapet – skapa förutsättningar för en kraftigt ökat medlemsantal också bland de branscher och förbund som idag har relativt låg anslutnings-/organisationsgrad. Det vore ett bra sätt att utveckla – inte avveckla – den svenska modellen.

Partikongressen föreslås besluta:

A384:1 att partiet ska verka för att avgiften för medlemskap i en fackförening och en arbetslöshetskassa ska vara avdragsgill

A384:2 att partiet ska verka för att taken och ersättningsnivån i arbetslöshetsförsäkringarna höjs stegvis så att de präglas av inkomstbortfallsprincipen för fler grupper på arbetsmarknaden

A384:3 att partiet ska verka för att avgiften för medlemskap i en fackförening och en arbetslöshetskassa ska kunna tas in via skattsedeln

Daniel Färm
Vallentuna arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A385

ÖRNSKÖLDSVIKS ARBETAREKOMMUN

Mer medel till arbetsmiljöarbete

För att få dom som arbetar i dag att klara sej så behöver vi satsa på arbetsmiljöarbetet ute på arbetsplatserna. Detta arbete skapar även jobb och ser till att dom som arbetar i dag kan fortsätta. Något som ser dystert ut i dag. Mellan 2005-2008 dog i snitt 70st/år fler än en i veckan. 2013 dog 33 personer av dessa var 7st lastbilschaufförer.

2013 rapporterades det in över 116000st arbetsskador o merparten av dessa är arbetsolyckor detta ökar. 1000st fler än 2012. Av dessa var det över 32000st som skadade sej så det blev sjukskrivning. Arbetssjukdomar är 40 % beroende på belastning. 2013 var 11000st hemma på grund av arbetssjukdomar och den siffran ökar hela tiden.

Vi har 1041057st företag i Sverige. Ca. 3.2 miljoner anställda i privata sektorn och ca. 1.2 miljoner anställda i offentlig sektor.

Sverige lever inte upp till FN-organet ILO:s standard. Enligt den ska det finnas en arbetsmiljöinspektör per 10000st anställda. Nu är det 0.6 inspektörer. Gämfört med Norge o Danmark som har 1.85 , 1.78 Norge har lägre antal olyckor. Mer pengar finns i s budgeten men man måste i den budgeten se till att det kan utföras fler arbetsmiljöinspektioner av en arbetsmiljöinspektör. Enligt ILO-normen bör det finnas minst en inspektör per 10 000 arbetstagare. Så man måste anställa fler.

Partikongressen föreslås besluta:

A385:1 att se över om man kan avsätta mer pengar till det regionala skyddsombudsarbetet som bedrivs med hjälp av den fackliga rörelsen

A385:2 att man ska i den budget som s har lagt kring arbetsmiljöverket verka för att det anställs fler arbetsmiljöinspektörer

Thomas Wahlström LO Sossen i Örnsköldsvik
Örnsköldsviks arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A386

MARKS ARBETAREKOMMUN

Minska andelen otrygga anställningar från bemanningsföretagen

Under de senaste 10 åren har stora företag successivt minskat ner på egen personal för att ersätta dem med personal från bemanningsföretag, särskilt inom lager och industri.

Många av de som anställs är unga och erbjuds ofta sämre villkor än de som är anställda på företaget. Att arbeta på bemanningsföretag är att likställas med "daglönearbetare", man vet inte om man har uppdrag varje dag i veckan, de dagarna man inte har ett uppdrag får man vakta telefonen om ifall chefen hittar ett nytt eller tillfälligt uppdrag.

Jag menar att antalet bemanningspersonal bör begränsas på arbetsplatserna för att skapa fler tryggare anställningar, man borde också begränsa hur länge man får jobba som bemanningspersonal på en arbetsplats utan att bli anställd på företaget där man har uppdraget.

Partikongressen föreslås besluta:

A386:1 att antalet personal från bemanningsföretag som företag tillåts anlita begränsas

A386:2 att begränsa tiden som en uppdragsgivare får anlita bemanningsföretag

Rebecca Berglund
Marks arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A387

NORRKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Minska arbetsvillkoren i A-kassan

Arbetsvillkoret i A- kassan bör sänkas till 40 timmars arbete i månaden alternativt ett genomsnitt på 40 timmar under en längre sammanhållen period. Idag krävs det 80 timmar arbete i sex månader under en tolv månaders period alternativ 480 timmar totalt arbetande timmar under en sammanhängande period på sex månader under de senaste tolv månaderna för att uppnå arbetsvillkoret. Det är allt för högt.

Att det krävs arbete på minst halvtid gör att en stor del v dem som arbetar deltid har svårt att kvalificera sig till A- kassan. En eller flera vabb- eller sjukdagar kan dessutom innebära att en

individ som jobbar just halvtid hamnar precis under strecket och inte kan tillgodoräkna sig månaden, Det är inte rimligt att människor som är med och betalar skatt till försäkringen inte har möjlighet att får något från den eftersom arbetsvillkoret är så högt satt.

Att sänka arbetsvillkoret skulle göra att fler skulle ha möjlighet att kvalificera sig till A- kassan. Det är angeläget att fler personer inkluderas av a-kassan. Idag har endast 40 procent av de arbetslösa ersättning från A- kassan vilket är en allt för låg andel.

Att sänka arbetsvillkoret skulle motivera fler att gå med i en A-kassa och berättiga fler att få ersättning därifrån.

Partikongressen föreslås besluta:

A387:1 att arbetsvillkoret i A- kassan sänks till 40 timmars arbete i månaden alternativt 40 timmar arbete under en längre sammanhängande period av sex månader

Kommunals S-förening, LO:s S-förening
Norrköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A388

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Minska arbetsvillkoret i A-kassan

Arbetsvillkoret i A-kassan bör sänkas till 40 timmars arbete i månaden alternativt ett genomsnitt på 40 timmar under en längre sammanhållen period. Idag krävs det 80 timmar arbete i sex månader under en tolv månaders period alternativ 480 timmars totalt arbetande timmar under en sammanhängande period på sex månader under de senaste tolv månaderna för att uppnå arbetsvillkoret. Det är allt för högt.

Att det krävs arbete på minst halvtid gör att en stor del av dem som arbetar deltid har svårt att kvalificera sig till A-kassan. En eller flera vabb- eller sjukdagar kan dessutom innebära att en individ som jobbar just halvtid hamnar precis under strecket och inte kan tillgodoräkna sig månaden. Det är inte rimligt att människor som är med och betalar skatt till försäkringen inte har möjlighet att få något från den eftersom arbetsvillkoret är så högt satt.

Att sänka arbetsvillkoret skulle göra att fler skulle ha möjlighet att kvalificera sig till A-kassan. Det är angeläget att fler personer inkluderas av a-kassan. Idag har endast 40 procent av de arbetslösa ersättning från A-kassan vilket är en allt för låg andel. Att sänka arbetsvillkoret skulle motivera

fler att gå med i en A-kassa och berättiga fler att få ersättning därifrån

Partikongressen föreslås besluta:

A388:1 att arbetsvillkoret i a-kassan sänks till 40 timmars arbete i månaden alternativt 40 timmar arbete under en längre sammanhängande period av sex månader

Alejandro Caviedes
Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A389

HAGFORS ARBETAREKOMMUN

Minska arbetsvillkoret i A-kassan

Arbetsvillkoret i A-kassan bör sänkas till 40 timmars arbete i månaden alternativt ett genomsnitt på 40 timmar under en längre sammanhållen period. Idag krävs det 80 timmar arbete i sex månader under en tolv månaders period alternativ 480 timmars totalt arbetande timmar under en sammanhängande period på sex månader under de senaste tolv månaderna för att uppnå arbetsvillkoret. Det är allt för högt.

Att det krävs arbete på minst halvtid gör att en stor del av dem som arbetar deltid har svårt att kvalificera sig till A-kassan. En eller flera vabb- eller sjukdagar kan dessutom innebära att en individ som jobbar just halvtid hamnar precis under strecket och inte kan tillgodoräkna sig månaden. Det är inte rimligt att människor som är med och betalar skatt till försäkringen inte har möjlighet att få något från den eftersom arbetsvillkoret är så högt satt.

Att sänka arbetsvillkoret skulle göra att fler skulle ha möjlighet att kvalificera sig till A-kassan. Det är angeläget att fler personer inkluderas av a-kassan. Idag har endast 40 procent av de arbetslösa ersättning från A-kassan vilket är en allt för låg andel. Att sänka arbetsvillkoret skulle motivera fler att gå med i en A-kassa och berättiga fler att få ersättning därifrån

Partikongressen föreslås besluta:

A389:1 att arbetsvillkoret i a-kassan sänks till 40 timmars arbete i månaden alternativt 40 timmar arbete under en längre sammanhängande period av sex månader.

Jessica Larsson/Arbetarkommun
Hagfors arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A390

STOCKHOLMS ARBETAREKOMMUN

Minska arbetsvillkoret i A-kassan

Arbetsvillkoret i A-kassan bör sänkas till 40 timmars arbete i månaden alternativt ett genomsnitt på 40 timmar under en längre sammanhållen period. Idag krävs det 80 timmar arbete i sex månader under en tolv månaders period alternativ 480 timmars totalt arbetande timmar under en sammanhängande period på sex månader under de senaste tolv månaderna för att uppnå arbetsvillkoret. Det är allt för högt.

Att det krävs arbete på minst halvtid gör att en stor del av dem som arbetar deltid har svårt att kvalificera sig till A-kassan. En eller flera vabb- eller sjukdagar kan dessutom innebära att en individ som jobbar just halvtid hamnar precis under strecket och inte kan tillgodoräkna sig månaden. Det är inte rimligt att människor som är med och betalar skatt till försäkringen inte har möjlighet att få något från den eftersom arbetsvillkoret är så högt satt.

Att sänka arbetsvillkoret skulle göra att fler skulle ha möjlighet att kvalificera sig till A-kassan. Det är angeläget att fler personer inkluderas av a-kassan. Idag har endast 40 procent av de arbetslösa ersättning från A-kassan vilket är en allt för låg andel. Att sänka arbetsvillkoret skulle motivera fler att gå med i en A-kassa och berättiga fler att få ersättning därifrån.

Partikongressen föreslås besluta:

A390:1 att arbetsvillkoret i a-kassan sänks till 40 timmars arbete i månaden alternativt 40 timmar arbete under en längre sammanhängande period av sex månader

Kommunal Stockholms läns socialdemokratiska förening, Polstjärnans socialdemokratiska förening, Fackliga utskottet
Stockholms Arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A391

BORLÄNGE ARBETAREKOMMUN

Minska arbetsvillkoret i A-kassan

Arbetsvillkoret i A-kassan bör sänkas till 40 timmars arbete i månaden alternativt ett genomsnitt på 40 timmar under en längre sammanhållen period. Idag krävs det 80 timmar arbete i sex månader under en tolv månaders period alternativ 480 timmars totalt arbetande timmar under en

sammanhängande period på sex månader under de senaste tolv månaderna för att uppnå arbetsvillkoret. Det är allt för högt.

Att det krävs arbete på minst halvtid gör att en stor del av dem som arbetar deltid har svårt att kvalificera sig till A-kassan. En eller flera vabb- eller sjukdagar kan dessutom innebära att en individ som jobbar just halvtid hamnar precis under strecket och inte kan tillgodoräkna sig månaden. Det är inte rimligt att människor som är med och betalar skatt till försäkringen inte har möjlighet att få något från den eftersom arbetsvillkoret är så högt satt.

Att sänka arbetsvillkoret skulle göra att fler skulle ha möjlighet att kvalificera sig till A-kassan. Det är angeläget att fler personer inkluderas av a-kassan. Idag har endast 40 procent av de arbetslösa ersättning från A-kassan vilket är en allt för låg andel. Att sänka arbetsvillkoret skulle motivera fler att gå med i en A-kassa och berättiga fler att få ersättning därifrån

Partikongressen föreslås besluta:

A391:1 att arbetsvillkoret i a-kassan sänks till 40 timmars arbete i månaden alternativt 40 timmar arbete under en längre sammanhängande period av sex månader

S-Kommunal
Borlänge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A392

HÄSSLEHOLMS ARBETAREKOMMUN

Minska arbetsvillkoret i A-kassan

Arbetsvillkoret i A-kassan bör sänkas till 40 timmars arbete i månaden alternativt ett genomsnitt på 40 timmar under en längre sammanhållen period. Idag krävs det 80 timmar arbete i sex månader under en tolv månaders period alternativ 480 timmars totalt arbetande timmar under en sammanhängande period på sex månader under de senaste tolv månaderna för att uppnå arbetsvillkoret. Det är allt för högt.

Att det krävs arbete på minst halvtid gör att en stor del av dem som arbetar deltid har svårt att kvalificera sig till A-kassan. En eller flera vabb- eller sjukdagar kan dessutom innebära att en individ som jobbar just halvtid hamnar precis under strecket och inte kan tillgodoräkna sig månaden. Det är inte rimligt att människor som är med och betalar skatt till försäkringen inte har möjlighet att få något från den eftersom arbetsvillkoret är så högt satt.

Att sänka arbetsvillkoret skulle göra att fler skulle ha möjlighet att kvalificera sig till A-kassan. Det

är angeläget att fler personer inkluderas av a-kassan. Idag har endast 40 procent av de arbetslösa ersättning från A-kassan vilket är en allt för låg andel. Att sänka arbetsvillkoret skulle motivera fler att gå med i en A-kassa och berättiga fler att få ersättning därifrån

Partikongressen föreslås besluta:

A392:1 att arbetsvillkoret i a-kassan sänks till 40 timmars arbete i månaden alternativt 40 timmar arbete under en längre sammanhängande period av sex månader

Leif Nordin
Hässleholms arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A393

ARVIKA ARBETAREKOMMUN

Minska arbetsvillkoret i A-kassan

Arbetsvillkoret i A-kassan bör sänkas till 40 timmars arbete i månaden alternativt ett genomsnitt på 40 timmar under en längre sammanhållen period. Idag krävs det 80 timmar arbete i sex månader under en tolv månaders period alternativ 480 timmars totalt arbetande timmar under en sammanhängande period på sex månader under de senaste tolv månaderna för att uppnå arbetsvillkoret. Det är allt för högt.

Att det krävs arbete på minst halvtid gör att en stor del av dem som arbetar deltid har svårt att kvalificera sig till A-kassan. En eller flera vabb- eller sjukdagar kan dessutom innebära att en individ som jobbar just halvtid hamnar precis under strecket och inte kan tillgodoräkna sig månaden. Det är inte rimligt att människor som är med och betalar skatt till försäkringen inte har möjlighet att få något från den eftersom arbetsvillkoret är så högt satt.

Att sänka arbetsvillkoret skulle göra att fler skulle ha möjlighet att kvalificera sig till A-kassan. Det är angeläget att fler personer inkluderas av a-kassan. Idag har endast 40 procent av de arbetslösa ersättning från A-kassan vilket är en allt för låg andel. Att sänka arbetsvillkoret skulle motivera fler att gå med i en A-kassa och berättiga fler att få ersättning därifrån

Partikongressen föreslås besluta:

A393:1 att arbetsvillkoret i a-kassan sänks till 40 timmars arbete i månaden alternativt 40 timmar arbete under en längre sammanhängande period av sex månader

Kommunals s-förening, Metalls s-förening
Arvika arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A394

SKURUPS ARBETAREKOMMUN

Minska arbetsvillkoret i A-kassan

Arbetsvillkoret i A-kassan bör sänkas till 40 timmars arbete i månaden alternativt ett genomsnitt på 40 timmar under en längre sammanhållen period. Idag krävs det 80 timmar arbete i sex månader under en tolv månaders period alternativ 480 timmars totalt arbetande timmar under en sammanhängande period på sex månader under de senaste tolv månaderna för att uppnå arbetsvillkoret. Det är allt för högt.

Att det krävs arbete på minst halvtid gör att en stor del av dem som arbetar deltid har svårt att kvalificera sig till A-kassan. En eller flera vabb- eller sjukdagar kan dessutom innebära att en individ som jobbar just halvtid hamnar precis under strecket och inte kan tillgodoräkna sig månaden. Det är inte rimligt att människor som är med och betalar skatt till försäkringen inte har möjlighet att få något från den eftersom arbetsvillkoret är så högt satt.

Att sänka arbetsvillkoret skulle göra att fler skulle ha möjlighet att kvalificera sig till A-kassan. Det är angeläget att fler personer inkluderas av a-kassan. Idag har endast 40 procent av de arbetslösa ersättning från A-kassan vilket är en allt för låg andel. Att sänka arbetsvillkoret skulle motivera fler att gå med i en A-kassa och berättiga fler att få ersättning därifrån

Partikongressen föreslås besluta:

A394:1 att arbetsvillkoret i a-kassan sänks till 40 timmars arbete i månaden alternativt 40 timmar arbete under en längre sammanhängande period av sex månader

Jessica Möller, Pierre Esbjörnsson
Skurups arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A395

UPPLANDS VÄSBY ARBETAREKOMMUN

Minska arbetsvillkoret i A-kassan

Arbetsvillkoret i A-kassan bör sänkas till 40 timmars arbete i månaden alternativt ett genomsnitt på 40 timmar under en längre sammanhållen period. Idag krävs det 80 timmar arbete i sex månader under en tolv månaders period alternativ 480 timmars totalt arbetande timmar under en sammanhängande period på sex månader under de senaste tolv månaderna för att uppnå arbetsvillkoret. Det är allt för högt.

Att det krävs arbete på minst halvtid gör att en stor del av dem som arbetar deltid har svårt att kvalificera sig till A-kassan. En eller flera v a b- eller sjukdagar kan dessutom innebära att en individ som jobbar just halvtid hamnar precis under strecket och inte kan tillgodoräkna sig månaden. Det är inte rimligt att människor som är med och betalar skatt till försäkringen inte har möjlighet att få något från den eftersom arbetsvillkoret är så högt satt.

Att sänka arbetsvillkoret skulle göra att fler skulle ha möjlighet att kvalificera sig till A-kassan. Det är angeläget att fler personer inkluderas av a-kassan. Idag har endast 40 procent av de arbetslösa ersättning från A-kassan vilket är en allt för låg andel. Att sänka arbetsvillkoret skulle motivera fler att gå med i en A-kassa och berättiga fler att få ersättning därifrån.

Partikongressen föreslås besluta:

A395:1 att arbetsvillkoret i a-kassan sänks till 40 timmars arbete i månaden alternativt 40 timmar arbete under en längre sammanhängande period av sex månader

Jessica P Klementsson och Thomas Klementsson
Upplands Väsby arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A396

MJÖLBY ARBETAREKOMMUN

Minska arbetsvillkoret i A-kassan

Arbetsvillkoret i A-kassan bör sänkas till 40 timmars arbete i månaden alternativt ett genomsnitt på 40 timmar under en längre sammanhållen period. Idag krävs det 80 timmar arbete i sex månader under en tolv månaders period alternativ 480 timmars totalt arbetande timmar under en sammanhängande period på sex månader under de senaste tolv månaderna för att uppnå

arbetsvillkoret. Det är allt för högt.

Att det krävs arbete på minst halvtid gör att en stor del av dem som arbetar deltid har svårt att kvalificera sig till A-kassan. En eller flera vabb- eller sjukdagar kan dessutom innebära att en individ som jobbar just halvtid hamnar precis under strecket och inte kan tillgodoräkna sig månaden. Det är inte rimligt att människor som är med och betalar skatt till försäkringen inte har möjlighet att få något från den eftersom arbetsvillkoret är så högt satt.

Att sänka arbetsvillkoret skulle göra att fler skulle ha möjlighet att kvalificera sig till A-kassan. Det är angeläget att fler personer inkluderas av a-kassan. Idag har endast 40 procent av de arbetslösa ersättning från A-kassan vilket är en allt för låg andel. Att sänka arbetsvillkoret skulle motivera fler att gå med i en A-kassa och berättiga fler att få ersättning därifrån

Partikongressen föreslås besluta:

A396:1 att arbetsvillkoret i a-kassan sänks till 40 timmars arbete i månaden alternativt 40 timmar arbete i genomsnitt under en längre sammanhängande period av sex månader

Marie Särud Kommunals s-klubb, Elisabeth Moborg S-kvinnor
Mjölby arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A397

BORÅS ARBETAREKOMMUN

Minska arbetsvillkoret i A-kassan

Arbetsvillkoret i A-kassan bör sänkas till 40 timmars arbete i månaden alternativt ett genomsnitt på 40 timmar under en längre sammanhållen period. Idag krävs det 80 timmar arbete i sex månader under en tolv månaders period alternativ 480 timmars totalt arbetande timmar under en sammanhängande period på sex månader under de senaste tolv månaderna för att uppnå arbetsvillkoret. Det är allt för högt.

Att det krävs arbete på minst halvtid gör att en stor del av dem som arbetar deltid har svårt att kvalificera sig till A-kassan. En eller flera vabb- eller sjukdagar kan dessutom innebära att en individ som jobbar just halvtid hamnar precis under strecket och inte kan tillgodoräkna sig månaden. Det är inte rimligt att människor som är med och betalar skatt till försäkringen inte har möjlighet att få något från den eftersom arbetsvillkoret är så högt satt.

Att sänka arbetsvillkoret skulle göra att fler skulle ha möjlighet att kvalificera sig till A-kassan. Det är angeläget att fler personer inkluderas av a-kassan. Idag har endast 40 procent av de arbetslösa

ersättning från A-kassan vilket är en allt för låg andel. Att sänka arbetsvillkoret skulle motivera fler att gå med i en A-kassa och berättiga fler att få ersättning därifrån

Partikongressen föreslås besluta:

A397:1 att arbetsvillkoret i a-kassan sänks till 40 timmars arbete i månaden alternativt 40 timmar arbete under en längre sammanhängande period av sex månader

Joakim Englund
Borås arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A398

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Minska arbetsvillkoret i A-kassan

Arbetsvillkoret i A-kassan bör sänkas till 40 timmars arbete i månaden alternativt ett genomsnitt på 40 timmar under en längre sammanhållen period. Idag krävs det 80 timmar arbete i sex månader under en tolv månaders period alternativ 480 timmars totalt arbetande timmar under en sammanhängande period på sex månader under de senaste tolv månaderna för att uppnå arbetsvillkoret. Det är allt för högt.

Att det krävs arbete på minst halvtid gör att en stor del av dem som arbetar deltid har svårt att kvalificera sig till A-kassan. En eller flera vabb- eller sjukdagar kan dessutom innebära att en individ som jobbar just halvtid hamnar precis under strecket och inte kan tillgodoräkna sig månaden. Det är inte rimligt att människor som är med och betalar skatt till försäkringen inte har möjlighet att få något från den eftersom arbetsvillkoret är så högt satt.

Att sänka arbetsvillkoret skulle göra att fler skulle ha möjlighet att kvalificera sig till A-kassan. Det är angeläget att fler personer inkluderas av a-kassan. Idag har endast 40 procent av dem arbetslösa en ersättning från A-kassan vilket är en allt för låg andel. Att sänka arbetsvillkoret skulle motivera fler att gå med i en A-kassa och berättiga fler att få ersättning därifrån.

Partikongressen föreslås besluta:

A398:1 att arbetsvillkoret i a-kassan sänks till 40 timmars arbete i månaden alternativt 40 timmar arbete under en längre sammanhängande period av sex månader

Kommunals S-fackklubb
Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A399

LINKÖPINGS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Minska arbetsvillkoret i A-kassan

Arbetsvillkoret i A-kassan bör sänkas till 40 timmars arbete i månaden alternativt ett genomsnitt på 40 timmar under en längre sammanhåller period. Idag krävs 80 timmars arbete i sex månader under en tolv månaders period alternativt 480 timmars totalt arbete under en sammanhängande period på sex månader under de senaste tolv månaderna för att uppnå arbetsvillkoret. Det är allt för högt.

Att det krävs arbete på minst halvtid gör att en stor del av dem som arbetar deltid har svårt att kvalificera sig till A-kassan. En eller flera VAB- eller sjukdagar kan dessutom innebära at en individ som jobbar just halvtid hamnar precis under sträcket och inte kan tillgodoräkna sig månaden. Det är inte rimligt att människor som är med och betalar skatt till försäkringen inte har möjlighet att få något från den eftersom arbetsvillkoret är så högt satt.

Att sänka arbetsvillkoret skulle föra att fler skulle ha möjligheten att kvalificera sig till A-kassan. Det är angeläget att fler personer inkluderas av A-kassan. Idag har endast 40 procent av de arbetslösa ersättning från A-kassan vilket är en allt för låg andel. Att sänka arbetsvillkoret skulle motivera fler at gå med i en A-kassa och berättiga fler att få ersättningen därifrån.

Partikongressen föreslås besluta:

A399:1 att arbetsvillkoret i A-kassan sänks till 40 timmas arbete i månaden alternativt 40 timmars arbete under en längre sammanhängande period av sex månader

Kommunal S-förening Rosen
Linköpings arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A400

SANDVIKENS ARBETAREKOMMUN

Minska arbetsvillkoret i A-kassan

Arbetsvillkoret i A-kassan bör sänkas till 40 timmars arbete i månaden alternativt ett genomsnitt på 40 timmar under en längre sammanhållen period. Idag krävs det 80 timmar arbete i sex månader under en tolv månaders period alternativ 480 timmars totalt arbetande timmar under en sammanhängande period på sex månader under de senaste tolv månaderna för att uppnå

arbetsvillkoret. Det är allt för högt.

Att det krävs arbete på minst halvtid gör att en stor del av dem som arbetar deltid har svårt att kvalificera sig till A-kassan. En eller flera vabb- eller sjukdagar kan dessutom innebära att en individ som jobbar just halvtid hamnar precis under strecket och inte kan tillgodoräkna sig månaden. Det är inte rimligt att människor som är med och betalar skatt till försäkringen inte har möjlighet att få något från den eftersom arbetsvillkoret är så högt satt.

Att sänka arbetsvillkoret skulle göra att fler skulle ha möjlighet att kvalificera sig till Akassan. Det är angeläget att fler personer inkluderas av a-kassan. Idag har endast 40 procent av de arbetslösa ersättning från A-kassan vilket är en allt för låg andel. Att sänka arbetsvillkoret skulle motivera fler att gå med i en A-kassa och berättiga fler att få ersättning därifrån

Partikongressen föreslås besluta:

A400:1 att arbetsvillkoret i a-kassan sänks till 40 timmars arbete i månaden alternativt 40 timmar arbete under en längre sammanhängande period av sex månader

Kommunals S-fackklubb
Sandvikens arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A401

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Minska den arbetsrelaterade psykiska ohälsan

Sjukskrivningar till följd av stress ökar år efter år och är den överlägset vanligaste orsaken till sjukskrivning. Organisationsförändringar, bristande ledarskap, otydliga krav, slimmade organisationer och osäkra anställningar är några exempel på vad som ses som de främsta anledningarna till den ökade psykiska ohälsan.

Stress, ångest och utmattningssyndrom ger i många fall långa sjukskrivningar och majoriteten som drabbas är kvinnor. Andelen kvinnor i åldrarna 30-40 år som drabbas av utmattningssyndrom har ökat kraftigt de senaste åren, enligt Försäkringskassan. Avantgarde Skåne ser flera anledningar till detta och anser att det behövs långsiktigt och genomgripande arbete som syftar till att minska den arbetsrelaterade psykiska ohälsan. Ett tungt ansvar vilar på arbetsgivaren. Därför bör den offentliga sektorn gå före och tydligt visa att arbetstagare ska ses som en resurs och inte som en förbrukningsvara. De faktorer som pekas ut som risker för arbetsrelaterad psykisk ohälsa är vanliga i många av arbetsmarknadens sektorer.

I kvinnodominerade sektorer som barn- och äldreomsorg går det mångdubbelt fler medarbetare per chef än inom mansdominerade sektorer. Det leder till bristande ledarskap och ökad arbetsbelastning på arbetstagarna. Kvinnor har i mycket högre grad osäkra anställningar eller arbetar visstid mot sin vilja, än vad män gör. Det skapar otrygghet och stress över hur framtiden kommer att se ut vilket leder till ohälsa som går ut över både arbete och privatliv. Det obetalda hemarbetet utförs fortfarande till största delen av kvinnor, vilket innebär minskade möjligheter till återhämtning. Denna nedåtgående spiral gör att stora mängder kompetens och erfarenhet inte kommer samhället till gagn. För att nå ett socialt hållbart och jämställt samhälle behöver vi skapa ett samhälle där alla orkar arbeta och delta.

Det krävs ett omtag när det gäller arbetsgivarnas ansvar för den organisatoriska och sociala arbetsmiljön. Det finns tyvärr i dag många bra föreskrifter på detta område som inte efterlevs i praktiken. Grundläggande strukturer måste luckras upp och det måste bli svårt för arbetsgivare att inte ta sitt ansvar. Precis som det är om det sker en olycka på en byggarbetsplats eller ett lager.

Partikongressen föreslås besluta:

A401:1 att Socialdemokraterna säkerställer att det långsiktiga arbetet som syftar till att minska den arbetsrelaterade psykiska ohälsan – som i stor uträckning drabbar kvinnor – stärks

A401:2 att arbetsvillkoren samt de organisatoriska förutsättningarna ska vara jämställda i enlighet med den nya arbetsmiljöföreskriften

A401:3 att det i kommunens och landstingets verksamheter ska råda balans mellan kraven i verksamheterna och de tilldelade resurserna

Avantgarde unga S-kvinnor Skåne
Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A402

BJUVS ARBETAREKOMMUN

Motverka arbetslöshet och utanförskap

Vi har sett att det i samhället finns en stor underbemanning lite överallt medan allt fler faller ur trygghetssystemen så stressas allt för få att springa allt fortare. Tidigare viljeinriktningar som plusjobb och arbetsmarknadsåtgärder verkar ha fallit i glömska. Vi yrkar på att SAP verkar för:

Partikongressen föreslås besluta:

A402:1 att få fler människor aktiverade i meningsfull sysselsättning på justa villkor

Walter Steffert, Kai Christiansen, Else Flink-Andersén och Hasse Henningsson
Bjuvs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A403

VÄXJÖ ARBETAREKOMMUN

Myndighet som granskar gästarbetares löne- och arbetsvillkor

Sverige har, som land, ansvar för gästarbetares löne-och arbetsvillkor. Detta ansvar har delegerats till fackföreningarna. Men med flera hundra tusen gästarbetare behövs att en myndighet övertar ansvaret för granskningen.

Det finns idag flera hundra tusen gästarbetare i Sverige. Denna uppskattning har Pia Bergman, samordnare vid Skatteverket för granskning av grov ekonomisk brottslighet, gjort.

Ansvaret för dessa gästarbetares löne-och arbetsvillkor ligger hos fackföreningarna. Detta framgår i förarbetena till utstationeringslagen.

”I Sverige är det arbetstagarorganisationerna som har huvudansvaret för att övervaka arbets-och anställningsvillkor för utstationerade arbetstagare” står det att läsa.

Samtidigt har de flesta av de utlandsregistrerade företagen inte kollektivavtal och gästarbetarna är inte medlemmar i facken. Det har varit svårigheter att rekrytera gästarbetare som medlemmar bland annat för att de är rädda att förlora sina jobb. En del blir till och med hotade av sin arbetsgivare om de tar kontakt med facken. Enligt utstationeringslagen måste utlandsregistrerade företag anmäla in alla gästarbetare som är här mer än fem dagar till utstationeringsregistret, vid vite om 20 000 kronor. Det här följs inte alls. Medan utstationeringsregistret har runt 8 000 registrerade gästarbetare per månad, har alltså Skatteverket en helt annan bild av verkligheten.

Dessutom, trots att fackförbund och privatpersoner, har anmält mängder med företag till utstationeringsregistret har inte ett enda företag behövt betala vite.

Andra svårigheter som uppkommer är att när de utlandsregistrerade företagen inte anmäler sig vid utstationeringsregistret kan inte facken ens känna till om företagen är här i landet.

Dessutom vittnar flera ombudsmän om svårigheter att få ut papper från de utlandsregistrerade företagen, för att kunna säkerhetsställa om gästarbetarnas löne-och arbetsvillkor är rätta eller inte.

Resultatet att facken ska ta ansvaret för gästarbetarna i Sverige är att:

- Facken ska, för medlemmarnas pengar, företräda icke-medlemmar. De arbetstyngda ombudsmännen ska alltså granska tusen utlandsregistrerade företag och se till att hundratusentals gästarbetare har rätta löne-och arbetsvillkor.
- Samtidigt kan inte facken föra gästarbetarnas ärenden till Arbetsdomstolen. Där är det bara medlemmar och kollektivavtalsbundna företag som avhandlas.
- Gästarbetare jobbar här i Sverige för löner som kan vara så låga som 16 kronor i timmen. Ett vanligt lönespann för gästarbetare är 16-60 kronor i timmen. Det är mer regel än undantag att gästarbetare har sexdagarsvecka och jobbar mer än åtta timmar per dag.

Sverige är skyldigt enligt utstationeringsdirektivet (EU-direktiv 96/71) att säkerställa att utstationerade arbetare (gästarbetare) har minst minimivillkoren i kollektivavtalet, den så kallade ”hårda kärnan”. För bemanningsföretag gäller samma villkor enligt Bemanningsdirektivet (EU-direktiv 2008/104).

Detta kan vi läsa i artikel 3 i utstationeringsdirektivet:
” 1. Medlemsstaterna skall, oavsett vilken lag som gäller för anställningsförhållandet, se till att de företag som anges i artikel 1.1 på följande områden garanterar de arbetstagare som är utstationerade inom deras territorium de arbets- och anställningsvillkor som i den medlemsstat inom vars territorium arbetet utförs är fastställda
- i bestämmelser i lagar eller andra författningar, och/eller
- i kollektivavtal eller skiljedomar som förklarats ha allmän giltighet enligt punkt 8, i den utsträckning som de rör de verksamheter som anges i bilagan:

a) Längsta arbetstid och kortaste vilotid.
b) Minsta antal betalda semesterdagar per år.
c) Minimilön, inbegripet övertidsersättning; denna punkt gäller dock inte yrkesanknutna tilläggspensionssystem.”

Det är bara att konstatera att Sverige inte fullföljer sina skyldigheter utan bryter mot direktivet.

I Norge är det Arbeidstilsynet (norska Arbetsmiljöverket) som har ansvar för gästarbetarnas villkor och gör granskningarna. Myndigheten kräver in de papper från det aktuella utlandsregistrerade företaget som den anser behövs för granskningen. Myndigheten kräver ändring från företaget. Blir det ingen ändring så stoppas företaget att bedriva verksamhet i Norge.

Partikongressen föreslås besluta:

A403:1 att en utredning tillsätts för att granska om en statlig myndighet ska ta över ansvaret att kontrollera att EU:s regler följs när det gäller gästarbetares löne-och arbetsvillkor

A403:2 att utredningen också undersöker om det finns andra alternativ för att Sverige ska kunna garantera sina gästarbetare rätt löne- och arbetsvillkor

Anna-Lena Norberg
Växjö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A404

SKURUPS ARBETAREKOMMUN

Ny heltidsnorm

Dagens heltid på 40 timmars arbetsvecka är baserad på mäns förutsättningar på arbetsmarknaden och är inte förenlig med utvecklingen av dagens samhälle. Gällande Arbetsmiljöföreskrifter förändrades senast 1973 och behöver anpassas till Arbetsmiljölagens intentioner som säger att arbetsförhållandena skall anpassas till människors olika förutsättningar både fysiskt och psykiskt. I mars 2016 började AFS 2015:4 gälla där det står att arbetsgivaren ska se till att motverka att arbetstidens förläggning leder till ohälsa hos arbetstagarna.

I vårt digitaliserade samhälle brer stressen ut sig och människor känner att de inte räcker till varken i arbetsliv eller i familjeliv vilket leder till ohälsa. Ohälsotalen stiger enligt SCB och kvinnorna står för den högsta andelen av långtidssjukskrivna. Man räcker helt enkelt inte till att både heltidsarbeta och sköta familjelivet. Det är viktigt i ett jämställdhetsperspektiv att kvinnor som till stor del arbetar deltid har möjlighet att arbeta heltid. Även för män är det viktigt att de också kan delta på lika villkor i hemmets sysslor Därför behöver heltidsnormen 40 timmars arbetsvecka ses över.

När nu partiet tillsammans med Landsorganisationen vill införa rätt till heltid är det också tid att se över heltidsnormen. Heltid ska vara en rättighet. Man måste kunna leva på sin lön men också orka med både arbetsliv, familjeliv och föreningsliv och få möjlighet till återhämtning. Därför måste heltidsnormen förändras.

Partikongressen föreslås besluta:

A404:1 att partiet tillsammans med de fackliga organisationerna ser över hur det är möjligt att införa en ny lägre heltidsnorm och hur den kan bli mer jämställd

Inger Wennhall
Skurups arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A405

BORLÄNGE ARBETAREKOMMUN

Ny styrning bortom New Public Management

De senaste decenniernas styrning, som inspirerats av det som brukar kallas New Public Management, har lett till en ökad administrativ börda och att yrkesprofessionernas roll försvagats.

Allt fler arbetsgivare inför digitala verktyg i hemtjänsten. Personalen upplever dock mer stress sedan systemen infördes. De som jobbar i hemtjänsten har knappt några pauser, jobben ligger på varandra. Vissa arbetsgivare använder systemen för att kontrollera sina anställda. Vi måste stoppa avprofessionaliseringen nu! Människor som arbetar i välfärden har gått från att vara självständiga professionella till att vara detaljstyrda utförare. Vi måste etablera en ny syn där de får större frihet och kan utnyttja sin yrkeskompetens. Detta skrev Stefan Löfven (S) i en debattartikel i DN 2013-11-15.

Stefan Löfven skrev även att många yrkesgrupper i välfärden slår i dag larm om att deras arbete har kidnappats av ekonomiska ersättningsmodeller, administration och detaljreglering. Marknadsexperiment har genomförts inom verksamheter som inte har något med marknader att göra. Teorierna om New Public Management, som var tänkta att effektivisera välfärden, har i många lägen i stället byråkratiserat den.

När människor som arbetar i välfärden går från att vara självständiga professionella till att vara detaljstyrda utförare riskerar vi en avprofessionalisering. Yrkena förlorar sin status, kompetensen kommer inte till nytta och yrkesetiken bakbinds.

Här nedan är två exempel som Stefan Löfven skrev om i sin artikel:
1 Skolan. Där har lärarna slagit larm om att allt mer av deras tid går till blanketter i stället för barn. Närvarorapportering, rapportering till myndigheter, individuella utvecklingsplaner, skriftliga omdömen och skriftliga åtgärdsprogram detaljstyr hur lärarna ska arbeta.

Administrationen måste minska. I ett första steg bör de individuella utvecklingsplanerna och kravet på en stor majoritet av de skriftliga åtgärdsprogrammen tas bort. Lärarna måste kunna fokusera på det som är viktigt: att utveckla undervisningen och ge varje elev det stöd han eller hon behöver. Det krävs för att vända de sjunkande kunskapsresultaten i skolan.

2 Sjukvården. Läkare, sjuksköterskor och undersköterskor utbildar sig för att ge människor vård och omsorg. Men på samma sätt som i skolan tar administrationen över inom sjukvården. På flera håll gör också påhittade marknadssystem att personalen nu tvingas bedöma lönsamheten i

en patient. Det måste göras tillsammans med vårdens professioner. För en högkvalitativ vård behöver vi också komma till rätta med bristen på personal inom sjukvården.

Vi behöver etablera en ny syn på välfärdsprofessionerna. Deras stora kunnande, erfarenhet och yrkesetik ska vara vägledande för att höja kvaliteten i välfärden. Det är centralt för att höja resultaten i skolan och förbättra vården. Ett nytt regelverk som sätter människa framför vinst och en ny styrning som utgår från de välfärdsprofessionellas kompetens och yrkesetik. Välfärdens proffs ska få vara proffs.

Partikongressen föreslås besluta:

A405:1 att Socialdemokratiska partiet arbetar aktivt med att få bort tidsmätningssystemen och låter välfärdsprofessionellas kompetens och yrkesetik styra

A405:2 att våra kommunstyrelser, ansvariga för god arbetsmiljö och omsorg tar till sig på allvar vad Stefan Löfven skrivit i DN 2013-11-15

Camilla Andersson
Borlänge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A406

HÖÖRS ARBETAREKOMMUN

Ny veckoarbetstid – 30 timmars arbetsvecka

När 8 timmars arbetsdag infördes i Sverige rasade många mot denna välfärdsreform. Men vi socialdemokrater stod upp för att det behövdes och idag ses 40 timmars arbetsvecka som det normala. Nu är dags att ta nästa steg mot framtiden. Det är dags att införa 30 timmars arbetsvecka med 6 timmars arbetsdag som norm.

De goda effekterna av kortare arbetstid innebär mycket gott för människor, och särskilt för människor inom vård- och omsorgsyrkena.

Det minskar stress, sjukdom och skador i arbetslivet. Kortare arbetstid ger mer tid för återhämtning och minskar sjukskrivningstalen samt den psykiska och fysiska ohälsan, vilket är en vinst för samhället.

Föräldrar kan umgås mer med sina barn. Människor har mer tid över för föreningsliv och socialt umgänge som ökar livskvaliteten och bidrar till en utvecklad demokrati. Kvinnor, som i dagsläget oftare än män arbetar deltid, kan arbeta heltid och därmed ha större ekonomisk frihet, särskilt

efter pensionen.

Fler och fler företag har nu gått över till att tillämpa 6 timmars arbetsdag och många har då sett en dramatisk minskning av sjukfrånvaro vilket har minskat kostnaderna. Personalen jobbar också mer effektivt när de är på arbetet och troligtvis kommer även arbetsskador och förslitningsskador minskas på längre sikt.

Idag pratar vi om att vi behöver skapa fler arbeten, samtidigt som en hel generation riskerar att bränna ut sig och gå i väggen på en arbetsmarknad som ställer högre och högre krav. I välfärdsyrken blir det allt svårare att rekrytera och behålla arbetskraft, samtidigt som arbetslöshet och sjukskrivningar blir mer kostsamma för samhället. Riskgrupper för personalbrist är sjuksköterskor, undersköterskor, lärare, socionomer och poliser – arbetsgrupper som bär vår välfärd måste orka, det är dags att trygga välfärden.

Vidare skapar 30 timmars arbetsvecka fler arbetstillfällen och ett bättre utbud i välfärdssektorn, ett exempel är det sjukhus som nu kan erbjuda fler operationstider med två arbetsteam och minskar därmed köer och vårdgarantin kan hållas.

En rad undersökningar visar på att det går, nu krävs det mod att förändra!

Partikongressen föreslås besluta:

A406:1 att Socialdemokraterna inför 30-timmars arbetsvecka med bibehållen lön

A406:2 att 6 timmars arbetsdag ska vara norm

S-Kvinnor Victoria
Höörs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A407

STOCKHOLMS PARTIDISTRIKT

Ordning och reda på svensk arbetsmarknad

Arbetet och arbetets villkor är centralt i många människors liv. Det formar oss, ger oss möjligheter eller begränsar oss. Arbetet och arbetets villkor är också centralt för arbetarrörelsen och det socialdemokratiska partiet. Maktförhållandena på arbetsmarknaden avgörs av flera olika faktorer där facklig organisationsgrad och facklig styrka är viktiga. Men själva möjligheten till arbete är också helt avgörande – hög arbetslöshet försvagar löntagarnas ställning och riskerar att leda till att människor tvingas acceptera allt otryggare och sämre villkor.

Socialdemokratin har satt jobben högst på dagordningen och satt upp ett mycket ambitiöst mål om EU:s lägsta arbetslöshet 2020. Det är bra. Utvecklingen går nu också i rätt riktning, sysselsättningen ökar kraftigt och arbetslösheten sjunker, andelen fasta tjänster ökar.

Trots detta är det fortfarande många som tvingas till otrygga villkor, dålig arbetsmiljö och en utsatt situation på jobbet, eller i väntan på ett sms i hopp om ännu en dags jobb. De sämsta villkoren drabbar oftast dem som är nytillträdande på arbetsmarknaden och ännu inte har en fast förankring. Det gäller inte minst unga och utrikes födda.

För oss socialdemokrater är det självklart att alla som jobbar i Sverige ska ha ett tryggt jobb med god arbetsmiljö där man inte blir utnyttjad eller utsliten. Den som kommer till Sverige från tredje land för att arbeta ska självklart kunna lita på att lönen i anställningsavtalet gäller. Inget företag ska bli utkonkurrerat av att andra har dåliga villkor för sina anställda. Det ska vara ordning och reda på den svenska arbetsmarknaden, helt enkelt. Alla som jobbar i Sverige ska ha goda villkor och en lön man kan leva på. I de fall arbetstagaren inte får den lön eller de villkor som angetts i anställningserbjudandet, och som ligger till grund för arbetstillstånd i Sverige, ska arbetsgivaren hållas ansvarig för detta.

Åtgärder för tryggare anställningar
Att regelverket för visstidsanställningar nyligen har skärpts är bra. Fler visstidsanställningar kommer nu kunna omvandlas till tillsvidareanställningar. Men fortfarande är det möjligt för arbetsgivare att anställa på allmän visstid istället för tillsvidareanställning utan någon form av motivering. Här behövs ytterligare lagändringar som tydliggör att det alltid ska finnas objektiva skäl för att kunna motivera en tidsbegränsad anställning.

Inom vissa branscher innebär dock inte ens en tillsvidareanställning en trygg anställning. Anställningsskyddet i LAS omfattar nämligen bara anställningen som sådan, inte sysselsättningsgraden. Det innebär att arbetsgivare idag har möjlighet att ta timmar från en anställd och ge till en annan anställd utan regelverket som gäller vid arbetsbrist blir tillämpligt. Här behövs en lagändring som förtydligar att sådan s.k. hyvling inte ska vara tillåten.

Företrädesrätten till återanställning som finns i LAS är viktig för att motverka ett kringgående av den enskildes anställningstrygghet. För att denna företrädesrätt ska få större verkan bör den tid det tar att kvalificera för rätt till återanställning kortas.

Den borgerliga regeringen ändrade reglerna för F-skattsedel så att det inte längre krävs minst två uppdragsgivare. Detta har lett till att anställda kan tvingas bli ofrivilliga egenföretagare och öppnar upp möjligheter att kringgå turordningsreglerna i LAS. Reglerna för att bevilja F-skatt bör därför skärpas för att maktmissbruket ska minska och hålen för turordningsreglerna ska fyllas.

Reglerna för att bevilja F-skatt bör därför skärpas för att förhindra missbruk.

Åtgärder mot delade turer och ofrivilliga deltider
Ett vanligt och ökande problem särskilt inom kvinnodominerade yrken är de delade turerna. Arbetsdagen delas upp i flera pass och lön betalas bara för den arbetade tiden. Den anställde får svårt att återhämta sig från arbetet och att överhuvudtaget planera sin tillvaro.

Allt för många tvingas idag jobba ofrivillig deltid. Det är svårt att få den låga deltidslönen att räcka och med rätta oroar man sig för hur pensionen ska bli. Rätten till heltid är också en jämställdhetsfråga eftersom det framförallt är kvinnor som drabbas.

SKL har nu tecknat ett avtal om heltid som norm för kommuner och landsting, vilket är mycket välkommet. Nu behöver det säkerställas att detta avtal också leder till förändring i verkligheten. Vi behöver skapa friska arbetsplatser som gör välfärdsjobben mer attraktiva. Deltidsnormen på kvinnodominerade arbetsplatser måste krossas.

Kollektivavtal och personalövertagande vid offentlig upphandling
Idag är det vanligt att privatanställda som arbetar på uppdrag av det offentliga förlorar sina arbeten efter en upphandling. Ett sätt att öka anställningstryggheten för dessa personer är att i upphandlingar ställa krav på så kallat personalövertagande, vilket innebär att det företag som vill lägga anbud måste åta sig att anställa den person som för närvarande arbetar på det företag som har kontraktet. Sådana krav har med framgång ställts av socialdemokrater i Dalarna, Umeå, Kalmar och Stockholm när det gäller kollektivtrafik med konsekvensen att många anställda kunnat vara säkra på att få nytt jobb hos den nya leverantören.

När verksamheter eller tjänster upphandlas ska kollektivavtalens villkor gälla på samma sätt som i verksamhet som utförs i egen regi. Detta gäller all upphandlad verksamhet, även sådan som offentlig sektor inte bedriver i egen regi.

Kortare veckoarbetstid
Idag är arbetstiden många gånger dåligt fördelad över arbetslivet. Många som är nytillträdande på arbetsmarknaden arbetar mindre än man vill göra, andra tvingas bort från arbetslivet i förtid. Samtidigt upplever många heltidsarbetande att det är svårt att få tiden att räcka till för familj, rekreation och annat som är viktigt. I takt med att samhällets samlade resurser ökar och produktivitetsutveckling i näringslivet tycker vi att frågan om kortare veckoarbetstid bör aktualiseras. Det är inte självklart att ökat välstånd ska tas ut helt och hållet som lön.

Bättre statistik för jämlika löner
Medlingsinstitutet redovisar idag löpande lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i privat sektor medan anställda i offentlig sektor redovisas som en grupp. Detta gör det svårt att följa löneutvecklingen bland arbetare, samt att jämföra dessa med gruppen tjänstemän. Frågan

har också en tydlig jämställdhetsdimension eftersom offentlig sektor är en stor arbetsgivare för kvinnliga arbetare. En redovisning av lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer skulle vara ett viktigt verktyg för att identifiera och komma tillrätta med en stor del av de skillnader som idag finns gällande lön, löneutveckling och lönespridning.

Partikongressen föreslås besluta:

A407:1 att	verka för att lön som anges i anställningserbjudande och som ligger till grund för arbetstillstånd i Sverige ska vara bindande lägsta lön om anställning träder i kraft
A407:2 att	verka för att lagen om anställningsskydd ändras så att allmän visstid tas bort så att det alltid ställs krav på objektiva skäl för att motivera visstidsanställningar
A407:3 att	verka för att LAS ändras så att regelverket gällande arbetsbrist blir tillämpligt om en arbetsgivare avser att omreglera den anställdes sysselsättningsgrad
A407:4 att	verka för att företrädesrätten enligt LAS uppnås redan efter nio månaders arbete
A407:5 att	reglerna för att bevilja F-skatt bör skärpas för att förhindra missbruk
A407:6 att	Socialdemokraterna inom SKL ska verka för att s k delade turer kan undvikas så långt som det är möjligt
A407:7 att	genomföra, följa upp och implementera heltid som norm i enlighet med centralt kollektivavtal i alla Sveriges kommuner och landsting under den resterande mandatperioden 2016-2018
A407:8 att	Socialdemokrater i kommuner och landsting ska ställa krav på kollektivavtal och personalövertagande vid offentliga upphandlingar
A407:9 att	verka för att produktivitetsförbättringar i större utsträckning än idag ska komma arbetstagarna till del inte bara genom ökade reallöner utan också i form av kortare veckoarbetstid
A407:10 att	verka för att den offentliga lönestatistiken ska redovisa lön för anställda uppdelat på arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer

Stockholms partidistrikt
Stockholms partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A408

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Ordning och reda på svensk arbetsmarknad

Vi har en gråsvart sektor på svensk arbetsmarknad. Många jobbar helt eller delvis svart, till låga löner och i dåliga arbetsförhållanden. Försäkringar och pensioner existerar ej. Denna gråsvarta sektor bidrar inte till vår gemensamma välfärd och hotar urholka samhällskontraktet.

Idag går det att köpa ett svenskt arbetstillstånd. Priset ligger på c:a en kvarts miljon. Orsaken ligger i de generösa regler för arbetskraftsinvandring som infördes av den förra borgerliga regeringen. Det är inte acceptabelt att den typen av korruption kan tillåtas existera i Sverige.

Åkeribranschen och dess anställda är utsatt för en förödande konkurrens från utländska åkare som kör illegalt i Sverige. De pressar priserna, dumpar lönerna och slår seriösa företag.

I Sverige ska löner och andra arbetsvillkor vara sjysta, dvs utifrån vad kollektivavtalen säger. Den svenska välfärdsmodellen bygger på att hög sysselsättning och att alla solidariskt bidrar till den gemensamma välfärden. En stor gråsvart sektor, mer eller mindre inkorporerad i det ekonomiska systemet, är på sikt ett allvarligt hot mot den svenska modellen och det svenska samhället.

En arbetsmarknad som karakteriseras av goda arbetsvillkor, goda löner och ordning och reda måste vara en absolut prioritet.

Partikongressen föreslås besluta:

A408:1 att arbetet för att stoppa svartarbete intensifieras

A408:2 att någon form av arbetsmarknadsprövning införs som ett sätt att stoppa handeln med arbetstillstånd

A408:3 att arbetet med att stoppa illegala åkare intensifieras

Peter Johansson, Möllevångens S-förening
Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A409

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN

Ordning och reda vid åtgärdsanställningar

Många som står långt ifrån arbetsmarknaden får olika åtgärdsanställningar. Det kan vara nystartsjobb, särskilt anställningsstöd, med flera. Ja, listan kan göras lång.

När någon kommer in i en sådan åtgärd så är det inte självklart att denna är A-kassegrundande. Ett speciellt problem som uppstår för den här gruppen är att de inte kvalificerar sig för arbetsvillkoret i a-kassan. Många i den här gruppen går från åtgärd till åtgärd. Vilket medför ett ökat missbruk från arbetsgivarnas sida av de olika anställningsstöden och detta leder inte till tillsvidareanställningar.

Vi är positiva till en aktiv arbetsmarknadspolitik men insatserna måste leda till en anställning utan stöd, så att det inte blir en osund konkurrensfördel för oseriösa arbetsgivare.

För den enskilde individen innebär en anställning med anställningsstöd oftast att man inte får en grundläggande ekonomisk trygghet och svårare att ingå avtal såsom telefonabonnemang, hyreskontrakt, banklån m.m.

Partikongressen föreslås besluta:

A409:1 att verka för att minimera antalet anställningsformer

A409:2 att alla anställningsformer på arbetsmarknaden ska vara a-kassegrundande

IF Metall Östra Blekinge Karlskrona S-förening
Karlskrona arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A410

SÖLVESBORGS ARBETAREKOMMUN

Ordning och reda vid åtgärdsanställningar

Det finns många olika åtgärdsanställningar som Arbetsförmedlingen förmedlar. Det kan vara nystartsjobb, särskilt anställningsstöd, med flera. Ja, listan kan göras lång (13st). Även de som jobbar med dem har svårt att hålla reda på dem. Det finns även arbetsgivare att de upplever att det är väldigt många och med olika krångliga villkor.

När någon kommer in i en sådan åtgärd så är det inte självklart att denna är A-kassegrundande. Ett speciellt problem som uppstår för den här gruppen är att de inte kvalificerar sig för arbetsvillkoret i a-kassan. Många i den här gruppen går från åtgärd till åtgärd. Vilket medför ett ökat missbruk från arbetsgivarnas sida av de olika anställningsstöden och detta leder inte till tillsvidareanställningar.

Vi är positiva till en aktiv arbetsmarknadspolitik men insatserna måste leda till en anställning utan stöd, så att det inte blir en osund konkurrensfördel för oseriösa arbetsgivare.

För den enskilde individen innebär en anställning med anställningsstöd oftast att man inte får en grundläggande ekonomisk trygghet och svårare att ingå avtal såsom telefonabonnemang, hyreskontrakt, banklån m.m.

Partikongressen föreslås besluta:

A410:1 att alla åtgärdsanställningsformer på arbetsmarknaden ska vara a-kassegrundande

Christer Skoog, Lennart Johansson
Sölvesborgs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A411

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN

Ordning och reda vid åtgärdsanställningar

Många som står långt ifrån arbetsmarknaden får olika åtgärdsanställningar. Det kan vara nystartsjobb, särskilt anställningsstöd, med flera. Ja, listan kan göras lång.

När någon kommer in i en sådan åtgärd så är det inte självklart att denna är A-kassegrundande. Ett speciellt problem som uppstår för den här gruppen är att de inte kvalificerar sig för arbetsvillkoret i a-kassan. Många i den här gruppen går från åtgärd till åtgärd. Vilket medför ett ökat missbruk från arbetsgivarnas sida av de olika anställningsstöden och detta leder inte till tillsvidareanställningar.

Vi är positiva till en aktiv arbetsmarknadspolitik men insatserna måste leda till en anställning utan stöd, så att det inte blir en osund konkurrensfördel för oseriösa arbetsgivare.

För den enskilde individen innebär en anställning med anställningsstöd oftast att man inte får en grundläggande ekonomisk trygghet och svårare att ingå avtal såsom telefonabonnemang,

hyreskontrakt, banklån m.m.

Partikongressen föreslås besluta:

A411:1 att minimera antalet anställningsformer

A411:2 att alla anställningsformer på arbetsmarknaden ska vara a-kassegrundande

A411:3 att alla arbetsmarknadsåtgärder ska vara A-kassegrundande

Avanti S-förening Louise Sabel, Ida Larsson, Sandra Ackefjord, Tajma Sisic, Tove Christensen, Lars Brissmalm
Karlskrona arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A412

RONNEBY ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Ordning och reda vid åtgärdsanställningar

Det finns många olika åtgärdsanställningar som Arbetsförmedlingen förmedlar. Det kan vara nystartsjobb, särskilt anställningsstöd, med flera. Ja, listan kan göras lång.(13st) Även de som jobbar med dem har svårt att hålla reda på dem.

Jag har även hört av arbetsgivare att de upplever att det är väldigt många och med olika krångliga villkor.

När någon kommer in i en sådan åtgärd så är det inte självklart att denna är A-kassegrundande. Ett speciellt problem som uppstår för den här gruppen är att de inte kvalificerar sig för arbetsvillkoret i a-kassan. Många i den här gruppen går från åtgärd till åtgärd. Vilket medför ett ökat missbruk från arbetsgivarnas sida av de olika anställningsstöden och detta leder inte till tillsvidareanställningar.

Vi är positiva till en aktiv arbetsmarknadspolitik men insatserna måste leda till en anställning utan stöd, så att det inte blir en osund konkurrensfördel för oseriösa arbetsgivare.

För den enskilde individen innebär en anställning med anställningsstöd oftast att man inte får en grundläggande ekonomisk trygghet och svårare att ingå avtal såsom telefonabonnemang, hyreskontrakt, banklån m.m.

Partikongressen föreslås besluta:

A412:1 att ge Partistyrelsen i uppdrag att verka för

A412:2 att minimera antalet åtgärdsanställningsformer

A412:3 att alla åtgärdsanställningsformer på arbetsmarknaden ska vara a-kassegrundande

Annette Rydell
Ronneby arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A413

ALE ARBETAREKOMMUN

Oseriösa företag ska inte få stöd från Arbetsförmedlingen

Det måste bli svårare för oseriösa arbetsgivare att få stöd från Arbetsförmedlingen för att anställa människor som står långt från den ordinarie arbetsmarknaden.

Nystartsjobb, lönebidrag, instegsjobb och särskilt anställningsstöd. Ja, Arbetsförmedlingens möjligheter att dela ut arbetsgivarstöd är många. Och det är ju bra — subventionerad anställning eller praktik är trots allt många människors enda chans att kanske kunna få ett jobb.

Men det betyder inte att vilken arbetsgivare som helst ska kunna få arbetsgivarstöd för att anställa. Det är därför samrådet med den fackliga organisationen är så viktigt. Enligt regelverket ska Arbetsförmedlingen alltid samråda med berört fackförbund innan arbetslösa anvisas till en arbetsgivare med ett arbetsgivarstöd.

Då är det fackets ansvar att kontrollera om arbetsgivaren har kollektivavtal eller inte. Har företaget inte kollektivavtal så bör de inte heller få anställa subventionerat.

Problemet är bara att handläggarna på Arbetsförmedlingen många gånger struntar i vad facket säger. De godkänner arbetsgivarna, trots att facket säger att företaget saknar kollektivavtal och därmed arbetsmarknadsanpassade försäkringar och villkor. Det är ett jätteproblem att oseriösa företag, utan vare sig kollektivavtal eller korrekta försäkringar, på så vis kan utnyttja både anställningsstöd och människor. Detta måste få ett slut.

Partikongressen föreslås besluta:

A413:1 att ge partistyrelsen i uppdrag att aktivt verka för att det fackliga inflytandet ökar kraftfullt i samband med Arbetsförmedlingens beslut om arbetsgivarstöd

A413:2 att ge partistyrelsen i uppdrag att aktivt verka för att kollektivavtal ska vara ett krav för att Arbetsförmedlingen ska bevilja arbetsgivarstöd

Björn Norberg och Lena Orstadius
Ale arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A414

YSTADS ARBETAREKOMMUN

Paradigmskifte i synen på arbetslöshet

1. Bakgrund.
Sedan 1990-talet har det rått en syn i samhället på arbetslösheten att grunden till arbetslösheten har berott på den arbetslöse själv. Det har medfört att politiken och arbetsmarknaden har satt in resurser på att den enskilde arbetslöse individen skall övervakas och utsättas för en allt mer rigorös kontrollapparat. Detta tänk har medfört att arbetsförmedlingen och arbetslöshetskassorna blivit en stelbent och byråkratiskt institution som har till uppgift att övervaka den enskilde. Deras uppgifter har så att säga blivit mer en piska än en morot.

2. Diskurs
Efter den lite kortare bakgrundsbeskrivningen ovan tänkte jag föra en liten diskussion om arbetslösheten. Låt oss en gång för alla slå fast att den enskilde inte är orsak till den egna arbetslösheten. Arbetslöshet orsakas endast av arbetsköparna. Det är arbetsköparnas vinstintresse som övervägande är orsak till att den enskilde blir arbetslös. Inte den arbetslöses lathet eller ovilja att arbeta.

När detta faktum är konstaterat måste en annan syn, paradigm utvecklas. Det är därför att en total förändring av hur den arbetslöse åter ska komma i arbete är en nödvändighet. Att som idag tvinga den arbetslöse att söka ett antal av arbetsförmedlingen fastställda lediga arbeten per vecka är helt horribelt. Det finns 100000 lediga arbeten och 350000 arbetssökande, det säger sig självt att även med en 100 % matchning inte alla skulle kunna få en anställning. Att sedan arbetsförmedlingen på något underligt vis har tilltro till de s.k jobbcoacherna är för mig en gåta. Det finns inte ett lyckat exempel på att dessa coacher har kunnat skaffa den arbetssökanden ett fast arbete. Men det är klart att bli skickad på kurs efter kurs för att lära sig skriva ett Cv skapar ju inga jobb, ej heller att gå på s.k. ”mindfullneskurser” eller andra flummiga kurser.

Låt oss först och främst konstatera att för att den arbetslöse skall kunna få ett arbete måste fler jobb skapas eller att vi med styrmedel minskar antalet som blir arbetslösa. Det går naturligtvis att med statliga medel stimulera näringslivet till att skapa fler arbeten, men ofta blir det bara marginella effekter av det. Däremot så finns det ett mycket effektivt medel som garanterat skapar näst intill full sysselsättning, men som det inte talas om och det är att om inflationen höjs till ca

10-15 % så får vi en arbetslöshet mellan 1-2 % eftersom enligt de flesta ekonomer inflationen är korrelerad till arbetslösheten. Men det är fy, fy att överhuvudtaget nämna detta faktum i dagens samhällsdebatt.

Vad innebär då nedanstående yrkanden, Jo:
• Att arbetsköparen får ett incitament att se till att den avskedade kommer snabbt i arbete.
• Att arbetsköparen inte lättvindigt avskedar utan tar mer ansvar för sina anställda.
• Att arbetstagarens intressen prioriteras över aktieinnehavarnas vinstintresse.
• Ansvaret för arbetslösheten läggs på den part som är ansvarig för denna.
• Arbetslöshetskassorna kan slopas och med det försvinner stora samhälleliga kostnader.
• Arbetsförmedlingen blir åter igen vad namnet säger, en arbetsförmedling. Dessutom minskas kostnaderna för denna. Vinsten kan läggas på t.ex. på utbildningsprogram för den arbetslöse.
• Den arbetssökande blir inte längre stigmatiserad som orsaken till sin egna arbetslöshet och hans ekonomi blir inte lidande.

Kostnaden för arbetsköparna kommer naturligtvis att öka men kan på något sätt kan de kompenseras för lite av de ökande kostnaderna. Man kan t.ex. flytta över de minskade kostnaderna av att slopa arbetslöshetskassorna och de minskade kostnaderna hos Arbetsförmedlingen till sänkt arbetsgivaravgift.

Partikongressen föreslås besluta:

A414:1 att Partikongressen klart och tydligt uttalar att det är arbetsköparna som har ansvar för att en person blir arbetslös inte den enskilde

A414:2 att Partikongressen beslutar om en utredning om hur en fond kan inrättas där arbetsköparna varje månad sätter in motsvarande månadslönen för den uppsagda personen tills denne erhållit arbete igen. Från fonden betalas den fulla tidigare lönen sedan ut till den arbetslöse

Lars Toftemar
Ystads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A415

BORLÄNGE ARBETAREKOMMUN

Personalövertagande vid offentlig upphandling

Lagen om offentlig upphandling har blivit en tvångströja på lokalpolitiken. I alltför många kommuner och landsting har diskussioner om vad som är ”lagligt” tillåtits överskugga vad som är

politiskt önskvärt och hur skattepengar ska användas. Det kväver det demokratiska samtalet och drabbar särskilt socialdemokratin som vill använda den gemensamma sektorn för att nå gemensamma mål.

En viktig sådan politisk fråga handlar om anställningstryggheten för de anställda i de upphandlande branscherna. Det är idag vanligt att privatanställda som arbetar på uppdrag av det offentliga förlorar sina arbeten efter en upphandling. Ordningen riskerar att underminera det skydd som följer av lagen om anställningsskydd och socialdemokratin behöver hitta en lösning som på ett bättre sätt säkrar de anställdas trygghet.

En sådan lösning är att i upphandlingar ställa krav på så kallat personalövertagande, vilket innebär att det företag som vill lägga anbud måste åta sig att anställa den personal som för närvarande arbetar på det företag som har kontraktet. Sådana krav har med framgång ställts av Socialdemokrater i Dalarna, Umeå, Kalmar och Stockholm när det gäller kollektivtrafik med konsekvensen att många anställda kunnat vara säkra på att få ett nytt jobb hos den nya leverantören.

Socialdemokraterna har i regeringsställning delvis förändrat synen på den offentliga upphandlingen och har även markerat stöd för uppfattningen att det inom kollektivtrafiken ska vara norm att personalen tas över av det inkommande företaget. Det är dock viktigt att kongressen slår fast denna inriktning och att det blir partiets hållning i samtliga kommuner och landsting.

Partikongressen föreslås besluta:

A415:1 att socialdemokrater i kommuner och landsting alltid ska ställa krav på personalövertagande vid kollektivtrafikupphandlingar

A415:2 att socialdemokrater i kommuner och landsting ska sträva efter att även i andra upphandlingar säkra de anställdas anställningstrygghet

A415:3 att socialdemokrater i regeringsställning ska verka för att lagar utformas och tolkas så att denna politik möjliggörs

S-Kommunal
Borlänge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A416

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Personalövertagande vid offentlig upphandling

Lagen om offentlig upphandling har blivit en tvångströja på lokalpolitiken. I alltför många kommuner och landsting har diskussioner om vad som är ”lagligt” tillåtits överskugga vad som är politiskt önskvärt och hur skattepengar ska användas. Det kväver det demokratiska samtalet och drabbar särskilt socialdemokratin som vill använda den gemensamma sektorn för att nå gemensamma mål.

En viktig sådan politisk fråga handlar om anställningstryggheten för de anställda i de upphandlande branscherna. Det är idag vanligt att privatanställda som arbetar på uppdrag av det offentliga förlorar sina arbeten efter en upphandling. Ordningen riskerar att underminera det skydd som följer av lagen om anställningsskydd och socialdemokratin behöver hitta en lösning som på ett bättre sätt säkrar de anställdas trygghet.

En sådan lösning är att i upphandlingar ställa krav på så kallat personalövertagande, vilket innebär att det företag som vill lägga anbud måste åta sig att anställa den personal som för närvarande arbetar på det företag som har kontraktet. Sådana krav har med framgång ställts av Socialdemokrater i Dalarna, Umeå, Kalmar och Stockholm när det gäller kollektivtrafik med konsekvensen att många anställda kunnat vara säkra på att få ett nytt jobb hos den nya leverantören. Socialdemokraterna har i regeringsställning delvis förändrat synen på den offentliga upphandlingen och har även markerat stöd för uppfattningen att det inom kollektivtrafiken ska vara norm att personalen tas över av det inkommande företaget. Det är dock viktigt att kongressen slår fast denna inriktning och att det blir partiets hållning i samtliga kommuner och landsting.

Partikongressen föreslås besluta:

A416:1 att Socialdemokrater i kommuner och landsting alltid ska ställa krav på personalövertagande vid kollektivtrafikupphandlingar

A416:2 att Socialdemokrater i kommuner och landsting ska sträva efter att även i andra upphandlingar säkra de anställdas anställningstrygghet

A416:3 att Socialdemokrater i regeringsställning ska verka för att lagar utformas och tolkas så att denna politik möjliggörs

Alejandro Caviedes
Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A417

LUDVIKA ARBETAREKOMMUN

Personalövertagande vid offentlig upphandling

Lagen om offentlig upphandling har blivit en tvångströja på lokalpolitiken. I alltför många kommuner och landsting har diskussioner om vad som är ”lagligt” tillåtits överskugga vad som är politiskt önskvärt och hur skattepengar ska användas. Det kväver det demokratiska samtalet och drabbar särskilt socialdemokratin som vill använda den gemensamma sektorn för att nå gemensamma mål.

En viktig sådan politisk fråga handlar om anställningstryggheten för de anställda i de upphandlande branscherna. Det är idag vanligt att privatanställda som arbetar på uppdrag av det offentliga förlorar sina arbeten efter en upphandling. Ordningen riskerar att underminera det skydd som följer av lagen om anställningsskydd och socialdemokratin behöver hitta en lösning som på ett bättre sätt säkrar de anställdas trygghet.

En sådan lösning är att i upphandlingar ställa krav på så kallat personalövertagande, vilket innebär att det företag som vill lägga anbud måste åta sig att anställa den personal som för närvarande arbetar på det företag som har kontraktet. Sådana krav har med framgång ställts av Socialdemokrater i Dalarna, Umeå, Kalmar och Stockholm när det gäller kollektivtrafik med konsekvensen att många anställda kunnat vara säkra på att få ett nytt jobb hos den nya leverantören.

Socialdemokraterna har i regeringsställning delvis förändrat synen på den offentliga upphandlingen och har även markerat stöd för uppfattningen att det inom kollektivtrafiken ska vara norm att personalen tas över av det inkommande företaget. Det är dock viktigt att kongressen slår fast denna inriktning och att det blir partiets hållning i samtliga kommuner och landsting.

Partikongressen föreslås besluta:

A417:1 att Socialdemokrater i kommuner och landsting alltid ska ställa krav på personalövertagande vid kollektivtrafikupphandlingar

A417:2 att Socialdemokrater i kommuner och landsting ska sträva efter att även i andra upphandlingar säkra de anställdas anställningstrygghet

A417:3 att Socialdemokrater i regeringsställning ska verka för att lagar utformas och tolkas så att denna politik möjliggörs

Kommunal Bergslagen Sektion Ludvika
Ludvika arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A418

HAGFORS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Personalövertagande vid offentlig upphandling

Lagen om offentlig upphandling har blivit en tvångströja på lokalpolitiken. I alltför många kommuner och landsting har diskussioner om vad som är ”lagligt” tillåtits överskugga vad som är politiskt önskvärt och hur skattepengar ska användas. Det kväver det demokratiska samtalet och drabbar särskilt socialdemokratin som vill använda den gemensamma sektorn för att nå gemensamma mål.

En viktig sådan politisk fråga handlar om anställningstryggheten för de anställda i de upphandlande branscherna. Det är idag vanligt att privatanställda som arbetar på uppdrag av det offentliga förlorar sina arbeten efter en upphandling. Ordningen riskerar att underminera det skydd som följer av lagen om anställningsskydd och socialdemokratin behöver hitta en lösning som på ett bättre sätt säkrar de anställdas trygghet.

En sådan lösning är att i upphandlingar ställa krav på så kallat personalövertagande, vilket innebär att det företag som vill lägga anbud måste åta sig att anställa den personal som för närvarande arbetar på det företag som har kontraktet. Sådana krav har med framgång ställts av Socialdemokrater i Dalarna, Umeå, Kalmar och Stockholm när det gäller kollektivtrafik med konsekvensen att många anställda kunnat vara säkra på att få ett nytt jobb hos den nya leverantören.

Socialdemokraterna har i regeringsställning delvis förändrat synen på den offentliga upphandlingen och har även markerat stöd för uppfattningen att det inom kollektivtrafiken ska vara norm att personalen tas över av det inkommande företaget. Det är dock viktigt att kongressen slår fast denna inriktning och att det blir partiets hållning i samtliga kommuner och landsting.

Partikongressen föreslås besluta:

A418:1 att Socialdemokrater i kommuner och landsting alltid ska ställa krav på personalövertagande vid kollektivtrafikupphandlingar

A418:2 att Socialdemokrater i kommuner och landsting ska sträva efter att även i andra upphandlingar säkra de anställdas anställningstrygghet

A418:3 att Socialdemokrater i regeringsställning ska verka för att lagar utformas och tolkas så att denna politik möjliggörs

Jessica Larsson
Hagfors arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A419

LULEÅ ARBETAREKOMMUN

Personalövertagande vid offentlig upphandling

Lagen om offentlig upphandling har blivit en tvångströja på lokalpolitiken. I alltför många kommuner och landsting har diskussioner om vad som är ”lagligt” tillåtits överskugga vad som är politiskt önskvärt och hur skattepengar ska användas. Det kväver det demokratiska samtalet och drabbar särskilt socialdemokratin som vill använda den gemensamma sektorn för att nå gemensamma mål.

En viktig sådan politisk fråga handlar om anställningstryggheten för de anställda i de upphandlande branscherna. Det är idag vanligt att privatanställda som arbetar på uppdrag av det offentliga förlorar sina arbeten efter en upphandling. Ordningen riskerar att underminera det skydd som följer av lagen om anställningsskydd och socialdemokratin behöver hitta en lösning som på ett bättre sätt säkrar de anställdas trygghet.

En sådan lösning är att i upphandlingar ställa krav på så kallat personalövertagande, vilket innebär att det företag som vill lägga anbud måste åta sig att anställa den personal som för närvarande arbetar på det företag som har kontraktet. Sådana krav har med framgång ställts av Socialdemokrater i Dalarna, Umeå, Kalmar och Stockholm när det gäller kollektivtrafik med konsekvensen att många anställda kunnat vara säkra på att få ett nytt jobb hos den nya leverantören.

Socialdemokraterna har i regeringsställning delvis förändrat synen på den offentliga upphandlingen och har även markerat stöd för uppfattningen att det inom kollektivtrafiken ska vara norm att personalen tas över av det inkommande företaget. Det är dock viktigt att kongressen slår fast denna inriktning och att det blir partiets hållning i samtliga kommuner och landsting.

Partikongressen föreslås besluta:

A419:1 att socialdemokrater i kommuner och landsting alltid ska ställa krav på personalövertagande vid kollektivtrafikupphandlingar

A419:2 att socialdemokrater i kommuner och landsting ska sträva efter att även i andra upphandlingar säkra de anställdas anställningstrygghet

A419:3 att socialdemokrater i regeringsställning ska verka för att lagar utformas och tolkas så att denna politik möjliggörs

Kommunals S-fackklubb
Luleå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A420

ARVIKA ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Personalövertagande vid offentlig upphandling

Lagen om offentlig upphandling har blivit en tvångströja på lokalpolitiken. I alltför många kommuner och landsting har diskussioner om vad som är ”lagligt” tillåtits överskugga vad som är politiskt önskvärt och hur skattepengar ska användas. Det kväver det demokratiska samtalet och drabbar särskilt socialdemokratin som vill använda den gemensamma sektorn för att nå gemensamma mål.

En viktig sådan politisk fråga handlar om anställningstryggheten för de anställda i de upphandlande branscherna. Det är idag vanligt att privatanställda som arbetar på uppdrag av det offentliga förlorar sina arbeten efter en upphandling. Ordningen riskerar att underminera det skydd som följer av lagen om anställningsskydd och socialdemokratin behöver hitta en lösning som på ett bättre sätt säkrar de anställdas trygghet.

En sådan lösning är att i upphandlingar ställa krav på så kallat personalövertagande, vilket innebär att det företag som vill lägga anbud måste åta sig att anställa den personal som för närvarande arbetar på det företag som har kontraktet. Sådana krav har med framgång ställts av Socialdemokrater i Dalarna, Umeå, Kalmar och Stockholm när det gäller kollektivtrafik med konsekvensen att många anställda kunnat vara säkra på att få ett nytt jobb hos den nya leverantören.

Socialdemokraterna har i regeringsställning delvis förändrat synen på den offentliga upphandlingen och har även markerat stöd för uppfattningen att det inom kollektivtrafiken ska

vara norm att personalen tas över av det inkommande företaget. Det är dock viktigt att kongressen slår fast denna inriktning och att det blir partiets hållning i samtliga kommuner och landsting.

Partikongressen föreslås besluta:

A420:1 att Socialdemokrater i kommuner och landsting alltid ska ställa krav på personalövertagande vid kollektivtrafikupphandlingar

A420:2 att Socialdemokrater i kommuner och landsting ska sträva efter att även i andra upphandlingar säkra de anställdas anställningstrygghet

A420:3 att Socialdemokrater i regeringsställning ska verka för att lagar utformas och tolkas så att denna politik möjliggörs

Ann-Sofie Alexandersson, Jeanette Andersson
Arvika arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A421

SKURUPS ARBETAREKOMMUN

Personalövertagande vid offentlig upphandling

Lagen om offentlig upphandling har blivit en tvångströja på lokalpolitiken. I alltför många kommuner och landsting har diskussioner om vad som är ”lagligt” tillåtits överskugga vad som är politiskt önskvärt och hur skattepengar ska användas. Det kväver det demokratiska samtalet och drabbar särskilt socialdemokratin som vill använda den gemensamma sektorn för att nå gemensamma mål.

En viktig sådan politisk fråga handlar om anställningstryggheten för de anställda i de upphandlande branscherna. Det är idag vanligt att privatanställda som arbetar på uppdrag av det offentliga förlorar sina arbeten efter en upphandling. Ordningen riskerar att underminera det skydd som följer av lagen om anställningsskydd och socialdemokratin behöver hitta en lösning som på ett bättre sätt säkrar de anställdas trygghet.

En sådan lösning är att i upphandlingar ställa krav på så kallat personalövertagande, vilket innebär att det företag som vill lägga anbud måste åta sig att anställa den personal som för närvarande arbetar på det företag som har kontraktet. Sådana krav har med framgång ställts av Socialdemokrater i Dalarna, Umeå, Kalmar och Stockholm när det gäller kollektivtrafik med konsekvensen att många anställda kunnat vara säkra på att få ett nytt jobb hos den nya leverantören.

Socialdemokraterna har i regeringsställning delvis förändrat synen på den offentliga upphandlingen och har även markerat stöd för uppfattningen att det inom kollektivtrafiken ska vara norm att personalen tas över av det inkommande företaget. Det är dock viktigt att kongressen slår fast denna inriktning och att det blir partiets hållning i samtliga kommuner och landsting.

Partikongressen föreslås besluta:

A421:1 att Socialdemokrater i kommuner och landsting alltid ska ställa krav på personalövertagande vid kollektivtrafikupphandlingar

A421:2 att Socialdemokrater i kommuner och landsting ska sträva efter att även i andra upphandlingar säkra de anställdas anställningstrygghet

A421:3 att Socialdemokrater i regeringsställning ska verka för att lagar utformas och tolkas så att denna politik möjliggörs

Jessica Möller, Pierre Esbjörnsson
Skurups arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A422

SÖDERHAMNS ARBETAREKOMMUN

Personalövertagande vid offentlig upphandling

Lagen om offentlig upphandling har blivit en tvångströja på lokalpolitiken. I alltför många kommuner och landsting har diskussioner om vad som är ”lagligt” tillåtits överskugga vad som är politiskt önskvärt och hur skattepengar ska användas. Det kväver det demokratiska samtalet och drabbar särskilt socialdemokratin som vill använda den gemensamma sektorn för att nå gemensamma mål.

En viktig sådan politisk fråga handlar om anställningstryggheten för de anställda i de upphandlande branscherna. Det är idag vanligt att privatanställda som arbetar på uppdrag av det offentliga förlorar sina arbeten efter en upphandling. Ordningen riskerar att underminera det skydd som följer av lagen om anställningsskydd och socialdemokratin behöver hitta en lösning som på ett bättre sätt säkrar de anställdas trygghet.

En sådan lösning är att i upphandlingar ställa krav på så kallat personalövertagande, vilket innebär att det företag som vill lägga anbud måste åta sig att anställa den personal som för närvarande arbetar på det företag som har kontraktet. Sådana krav har med framgång ställts av Socialdemokrater i Dalarna, Umeå, Kalmar och Stockholm när det gäller kollektivtrafik med

konsekvensen att många anställda kunnat vara säkra på att få ett nytt jobb hos den nya leverantören.

Socialdemokraterna har i regeringsställning delvis förändrat synen på den offentliga upphandlingen och har även markerat stöd för uppfattningen att det inom kollektivtrafiken ska vara norm att personalen tas över av det inkommande företaget. Det är dock viktigt att kongressen slår fast denna inriktning och att det blir partiets hållning i samtliga kommuner och landsting.

Partikongressen föreslås besluta:

A422:1 att Socialdemokrater i kommuner, regioner och landsting alltid ska ställa krav på personalövertagande vid kollektivtrafikupphandlingar

A422:2 att Socialdemokrater i kommuner och landsting ska sträva efter att även i andra upphandlingar säkra de anställdas anställningstrygghet

A422:3 att Socialdemokrater i regeringsställning ska verka för att lagar utformas och tolkas så att denna politik möjliggörs

Barbro Andersson
Söderhamns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A423

SJÖBO ARBETAREKOMMUN

Personalövertagande vid offentlig upphandling

Lagen om offentlig upphandling har blivit en tvångströja på lokalpolitiken. I alltför många kommuner och landsting har diskussioner om vad som är ”lagligt” tillåtits överskugga vad som är politiskt önskvärt och hur skattepengar ska användas. Det kväver det demokratiska samtalet och drabbar särskilt socialdemokratin som vill använda den gemensamma sektorn för att nå gemensamma mål.

En viktig sådan politisk fråga handlar om anställningstryggheten för de anställda i de upphandlande branscherna. Det är idag vanligt att privatanställda som arbetar på uppdrag av det offentliga förlorar sina arbeten efter en upphandling. Ordningen riskerar att underminera det skydd som följer av lagen om anställningsskydd och socialdemokratin behöver hitta en lösning som på ett bättre sätt säkrar de anställdas trygghet.

En sådan lösning är att i upphandlingar ställa krav på så kallat personalövertagande, vilket innebär

att det företag som vill lägga anbud måste åta sig att anställa den personal som för närvarande arbetar på det företag som har kontraktet. Sådana krav har med framgång ställts av Socialdemokrater i Dalarna, Umeå, Kalmar och Stockholm när det gäller kollektivtrafik med konsekvensen att många anställda kunnat vara säkra på att få ett nytt jobb hos den nya leverantören.

Socialdemokraterna har i regeringsställning delvis förändrat synen på den offentliga upphandlingen och har även markerat stöd för uppfattningen att det inom kollektivtrafiken ska vara norm att personalen tas över av det inkommande företaget. Det är dock viktigt att kongressen slår fast denna inriktning och att det blir partiets hållning i samtliga kommuner och landsting.

Partikongressen föreslås besluta:

A423:1 att socialdemokrater i kommuner och landsting alltid ska ställa krav på personalövertagande vid upphandlingar av verksamhet

A423:2 att socialdemokrater i regeringsställning ska verka för att lagar utformas och tolkas så att denna politik möjliggörs

Sjöbo arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A424

NORRKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Personalövertagande vid offentlig upphandling

Lagen om offentlig upphandling har blivit en tvångströja på lokalpolitiken. I alltför många kommuner och landsting har diskussioner om vad som är ”lagligt” tillåtits överskugga vad som är politiskt önskvärt och hur skattepengar ska användas. Det kväver det demokratiska samtalet och drabbar särskilt socialdemokratin som vill använda den gemensamma sektorn för att nå gemensamma mål.

En viktig sådan politisk fråga handlar om anställningstryggheten för de anställda i de upphandlande branscherna. Det är idag vanligt att privatanställda som arbetar på uppdrag av det offentliga förlorar sina arbeten efter en upphandling.

Ordningen riskerar att underminera det skydds som följer av lagen om anställningsskydd och socialdemokratin behöver hitta en lösning som på ett bättre sätt säkrar de anställdas trygghet.

En sådan lösning är att i upphandlingarna ställa krav på så kallat personalövertagande, vilket innebär att det företag som vill lägga anbud måste åta sig att anställa den personal som för närvarande arbetar på det företag som har kontraktet. Sådana krav har med framgång ställts av Socialdemokraterna i Dalarna, Kalmar och Stockholm när det gäller kollektivtrafik med konsekvensen att många anställda kunnat vara säkra på att få ett nytt jobb hos den nya leverantören.

Socialdemokraterna har i regeringsställning delvis förändrat synen på den offentliga upphandlingen och har även markerat stöd för uppfattningen att det inom kollektivtrafiken ska vara norm att personalen tas över av det inkommande företaget. Det är dock viktig att kongressen slår fast denna inriktning och att det blir partiets hållning i samtliga kommuner och landsting.

Partikongressen föreslås besluta:

A424:1 att Socialdemokrater i kommuner och landsting alltid ska ställa krav på personalövertagande vi kollektivtrafikupphandlningar

A424:2 att Socialdemokrater i kommuner och landsting ska sträva efter att även i andra upphandlingar säkra de anställas anställningstrygghet

A424:3 att Socialdemokrater i regeringsställning ska verka för att lagar utformas och tolkas så att denna politik möjliggörs

Kommunals S-förening
Norrköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A425

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Personalövertagande vid offentlig upphandling

Lagen om offentlig upphandling har blivit en tvångströja på lokalpolitiken. I alltför många kommuner och landsting har diskussioner om vad som är ”lagligt” tillåtits överskugga vad som är politiskt önskvärt och hur skattepengar ska användas. Det kväver det demokratiska samtalet och drabbar särskilt socialdemokratin som vill använda den gemensamma sektorn för att nå gemensamma mål.

En viktig sådan politisk fråga handlar om anställningstryggheten för de anställda i de upphandlande branscherna. Det är idag vanligt att privatanställda som arbetar på uppdrag av det

offentliga förlorar sina arbeten efter en upphandling. Ordningen riskerar att underminera det skydd som följer av lagen om anställningsskydd och socialdemokratin behöver hitta en lösning som på ett bättre sätt säkrar de anställdas trygghet.

En sådan lösning är att i upphandlingar ställa krav på så kallat personalövertagande, vilket innebär att det företag som vill lägga anbud måste åta sig att anställa den personal som för närvarande arbetar på det företag som har kontraktet. Sådana krav har med framgång ställts av Socialdemokrater i Dalarna, Umeå, Kalmar och Stockholm när det gäller kollektivtrafik med konsekvensen att många anställda kunnat vara säkra på att få ett nytt jobb hos den nya leverantören.

Socialdemokraterna har i regeringsställning delvis förändrat synen på den offentliga upphandlingen och har även markerat stöd för uppfattningen att det inom kollektivtrafiken ska vara norm att personalen tas över av det inkommande företaget. Det är dock viktigt att kongressen slår fast denna inriktning och att det blir partiets hållning i samtliga kommuner och landsting.

Partikongressen föreslås besluta:

A425:1 att Socialdemokrater i kommuner och landsting alltid ska ställa krav på personalövertagande vid kollektivtrafikupphandlingar

A425:2 att Socialdemokrater i kommuner och landsting ska sträva efter att även i andra upphandlingar säkra de anställdas anställningstrygghet

A425:3 att Socialdemokrater i regeringsställning ska verka för att lagar utformas och tolkas så att denna politik möjliggörs

Kommunals S-fackklubb i Malmö
Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A426

KUNGSBACKA ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Personalövertagande vid offentlig upphandling

Lagen om offentlig upphandling har blivit en tvångströja på den lokala politiken. I alltför många kommuner och landsting har diskussioner om vad som är "lagligt" tillåtits överskugga vad som är politiskt önskvärt och hur skattepengar ska användas. Det kväver det demokratiska samtalet och drabbar särskilt socialdemokratin som vill använda den gemensamma sektorn för att nå gemensamma mål.

En viktig politisk fråga handlar om anställningstryggheten för de anställda i de upphandlande branscherna. Det är idag vanligt att privatanställda som arbetar på uppdrag av det offentliga förlorar sina arbeten efter en upphandling. Ordningen riskerar att underminera det skydd som följer av lagen om anställningsskydd och socialdemokratin behöver hitta en lösning som på ett bättre sätt säkrar de anställdas trygghet.

En sådan lösning är att i upphandlingar ställa krav på så kallat personalövertagande, vilket innebär att det företag som vill lägga anbud måste åta sig att anställa den personal som för närvarande arbetar på det företag som har kontraktet. Sådana krav har med framgång ställts av Socialdemokrater i Dalarna, Umeå, Kalmar och Stockholm när det gäller kollektivtrafik med konsekvensen att många anställda kunnat vara säkra på att få ett nytt jobb hos den nya leverantören.

Socialdemokraterna har i regeringsställning delvis förändrat synen på den offentliga upphandlingen och har även markerat stöd för uppfattningen att det inom kollektivtrafiken ska vara norm att personalen tas över av det inkommande företaget. Det är dock viktigt att kongressen slår fast denna inriktning och att det blir partiets hållning i samtliga kommuner och landsting.

Partikongressen föreslås besluta:

A426:1 att Socialdemokraterna i kommuner och landsting alltid ska ställa krav på personalövertagande vid kollektivtrafikupphandlingar

A426:2 att Socialdemokraterna i kommuner och landsting ska sträva efter att även i andra upphandlingar säkra de anställdas anställningstrygghet

A426:3 att Socialdemokraterna i regeringsställning ska verka för att lagar utformas och tolkas så att denna politik möjliggörs

Helén Ung Le, LO-fackens Socialdemokratiska förening i Kungsbacka
Kungsbacka arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A427

LINKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Personalövertagande vid offentlig upphandling

Lagen om offentlig upphandling har blivit en tvångströja på lokalpolitiken. I alltför många kommuner och landsting har diskussioner om vad som är ”lagligt” tillåtits att överskugga vad

som är politiskt önskvärt och hur skattepengar ska användas. Det kväver det demokratiska samtalet och drabbar särskilt socialdemokratin som vill använda den gemensamma sektorn för att nå gemensamma mål.

En viktig politisk fråga handlar om anställningstryggheten för de anställda i de upphandlade branscherna. Det är idag vanligt att privatanställda som arbetar av det offentliga förlorar sina arbeten efter en upphandling. Ordningen riskerar att underminera det skydd sin följer av lagen om anställningsskydd och socialdemokratin behöver hitta en lösning som på ett bättre sätt säkrar de anställdas trygghet.

En sådan lösning är att upphandlingar ställa krav på så kallat personalövertagande, vilket innebär att det företag som vill lägga anbud måste åta sig att anställa den persona som för närvarande arbetar på det företag som har kontraktet. Sådana krav har med framgång ställts av Socialdemokraterna i Dalarna, Umeå, Kalmar och Stockholm när det gäller kollektivtrafik med konsekvensen att många anställda har kunnat vara säkra på att få ett nytt jobb hos den nya leverantören.

Socialdemokraterna har i regeringsställning delvis förändrat synen på den offentliga upphandlingen och har även markerat stöd för uppfattningen att inom kollektivtrafiken ska vara norm att personalen tas över av det inkommande företaget. Det är dock viktigt att kongressen slår fast denna inriktning och att det blir partiets hållning i samtliga kommuner och landsting.

Partikongressen föreslås besluta:

A427:1 att Socialdemokrater i kommuner och landsting alltid ska ställa krav på personalövertagande vid kollektivtrafiksupphandlingar

A427:2 att Socialdemokrater i kommuner och landsting ska sträva efter att även andra upphandlingar säkra de anställdas anställningstrygghet

A427:3 att Socialdemokrater i regeringsställning ska verka för att lagar utformas och tolkas så denna politik möjliggörs

Kommunal S-förening Rosen
Linköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A428

BORÅS ARBETAREKOMMUN

Personalövertagande vid offentlig upphandling

Lagen om offentlig upphandling har blivit en tvångströja på lokalpolitiken. I alltför många kommuner och landsting har diskussioner om vad som är ”lagligt” tillåtits överskugga vad som är politiskt önskvärt och hur skattepengar ska användas. Det kväver det demokratiska samtalet och drabbar särskilt socialdemokratin som vill använda den gemensamma sektorn för att nå gemensamma mål.

En viktig sådan politisk fråga handlar om anställningstryggheten för de anställda i de upphandlande branscherna. Det är idag vanligt att privatanställda som arbetar på uppdrag av det offentliga förlorar sina arbeten efter en upphandling. Ordningen riskerar att underminera det skydd som följer av lagen om anställningsskydd och socialdemokratin behöver hitta en lösning som på ett bättre sätt säkrar de anställdas trygghet.

En sådan lösning är att i upphandlingar ställa krav på så kallat personalövertagande, vilket innebär att det företag som vill lägga anbud måste åta sig att anställa den personal som för närvarande arbetar på det företag som har kontraktet. Sådana krav har med framgång ställts av Socialdemokrater i Dalarna, Umeå, Kalmar och Stockholm när det gäller kollektivtrafik med konsekvensen att många anställda kunnat vara säkra på att få ett nytt jobb hos den nya leverantören.

Socialdemokraterna har i regeringsställning delvis förändrat synen på den offentliga upphandlingen och har även markerat stöd för uppfattningen att det inom kollektivtrafiken ska vara norm att personalen tas över av det inkommande företaget. Det är dock viktigt att kongressen slår fast denna inriktning och att det blir partiets hållning i samtliga kommuner och landsting.

Partikongressen föreslås besluta:

A428:1 att Socialdemokrater i kommuner och landsting alltid ska ställa krav på personalövertagande vid kollektivtrafikupphandlingar

A428:2 att Socialdemokrater i kommuner och landsting ska sträva efter att även i andra upphandlingar säkra de anställdas anställningstrygghet

A428:3 att Socialdemokrater i regeringsställning ska verka för att lagar utformas och tolkas så att denna politik möjliggörs

Joakim Englund
Borås arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A429

NORRKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Redovisa lön uppdelat på arbetar och tjänstemän även för anställda i offentlig sektor

Medlingsinstitutet är den myndighet som är ansvarig för Sveriges officiella lönestatistik. Myndigheten redovisar löpande lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i privat sektor i den månadsvisa konjukturlönestatistiken och i den årliga lönestrukturstatistiken. Detta gäller dock inte för anställd i offentlig sektor som redovisas som en grupp.

Att det idag inte redovisas lönestatistik för arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer innebär bland annat svårigheter att följa löneutvecklingen bland arbetare, samt att jämföra dessa med gruppen tjänstemän.

En redovisning av lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer skulle tillföra såväl konjunkturlönestatistiken som lönestrukturstatistiken stort värde och ökad användbarhet då klass, i form av arbetare och tjänstemän, är en faktor som förklarar en stor del av de skillnader som idag föreligger gällande lön, löneutveckling och lönespridning.

Delegationen för jämställdhet i arbetslivet. JA- delegationen, föreslår i sitt slutbetänkande en förbättring av lönestatistiken för att kunna följa löneutvecklingen ur ett jämställdhetsperspektiv. Det föreslår:

”Medlingsinstitutet ges i uppdrag att tillsammans med arbetsmarknaden parter se över och utveckla riktlinjerna för insamling av könsuppdelad information till den officiella lönestatistiken. Bland annat bör möjlighet att redovisa löner per avtalsområde och/eller bransch övervägas.” (Ur JA- delegationens slutbetänkande)

Offentlig sektor är en stor arbetsgivare som bland annat ansvarar för lägre avlönade yrken i vilken en majoritet är kvinnor, exempelvis inom vård och omsorg. För att kunna följa utvecklingen av jämlikhet och jämställdhet i samhället är det därför avgörande att förbättra lönestatistiken.

Partikongressen föreslås besluta:

A429:1 att Socialdemokratiska paritet ska verka för att Medlingsinstitutet, i egenskap av ansvarig för Sveriges officiella lönestatistik, redovisar lön för anställda uppdelad på arbetare

och tjänstemän i samtliga sektorer i den månadsvisa konjunkturlönestatistiken och den årliga lönestrukturstatistiken

Kommunals S-förening
Norrköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A430

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Redovisa lön uppdelat på arbetare och tjänstemän även för anställda i offentlig sektor

Medlingsinstitutet är den myndighet som är ansvarig för Sveriges officiella lönestatistik. Myndigheten redovisar löpande lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i privat sektor i den månadsvisa konjunkturlönestatistiken och i den årliga lönestrukturstatistiken. Detta gäller dock inte för anställda i offentlig sektor som redovisas som en grupp.

Att det idag inte redovisas lönestatistik för arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer innebär bland annat svårigheter att följa löneutvecklingen bland arbetare, samt att jämföra dessa med gruppen tjänstemän.

En redovisning av lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer skulle tillföra såväl konjunkturlönestatistiken som lönestrukturstatistiken stort värde och ökad användbarhet då klass, i form av arbetare och tjänstemän, är en faktor som förklarar en stor del av de skillnader som idag föreligger gällande lön, löneutveckling och lönespridning.

Delegationen för jämställdhet i arbetslivet, JA-delegationen, föreslår i sitt slutbetänkande en förbättring av lönestatistiken för att kunna följa löneutvecklingen ur ett jämställdhetsperspektiv. De föreslår att:

”Medlingsinstitutet ges i uppdrag att tillsammans med arbetsmarknadens parter se över och utveckla riktlinjerna för insamling av könsuppdelad information till den officiella lönestatistiken. Bland annat bör möjligheten att redovisa löner per avtalsområde och/eller bransch övervägas.” (Ur JA-delegationens slutbetänkande)

Offentlig sektor är en stor arbetsgivare som bland annat ansvarar för lägre avlönade yrken i vilken en majoritet är kvinnor, exempelvis inom vård och omsorg. För att kunna följa utvecklingen av jämlikhet och jämställdhet i samhället är det därför avgörande att förbättra lönestatistiken.

Partikongressen föreslås besluta:

A430:1 att det socialdemokratiska partiet ska verka för att Medlingsinstitutet, i egenskap av ansvarig för Sveriges officiella lönestatistik, redovisar lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer i den månadsvisa konjunkturlönestatistiken och den årliga lönestrukturstatistiken

Alejandro Caviedes
Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A431

LUDVIKA ARBETAREKOMMUN

Redovisa lön uppdelat på arbetare och tjänstemän även för anställda i offentlig sektor

Medlingsinstitutet är den myndighet som är ansvarig för Sveriges officiella lönestatistik. Myndigheten redovisar löpande lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i privat sektor i den månadsvisa konjunkturlönestatistiken och i den årliga lönestrukturstatistiken. Detta gäller dock inte för anställda i offentlig sektor som redovisas som en grupp.

Att det idag inte redovisas lönestatistik för arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer innebär bland annat svårigheter att följa löneutvecklingen bland arbetare, samt att jämföra dessa med gruppen tjänstemän.

En redovisning av lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer skulle tillföra såväl konjunkturlönestatistiken som lönestrukturstatistiken stort värde och ökad användbarhet då klass, i form av arbetare och tjänstemän, är en faktor som förklarar en stor del av de skillnader som idag föreligger gällande lön, löneutveckling och lönespridning.

Delegationen för jämställdhet i arbetslivet, JA-delegationen, föreslår i sitt slutbetänkande en förbättring av lönestatistiken för att kunna följa löneutvecklingen ur ett jämställdhetsperspektiv. De föreslår att:

”Medlingsinstitutet ges i uppdrag att tillsammans med arbetsmarknadens parter se över och utveckla riktlinjerna för insamling av könsuppdelad information till den officiella lönestatistiken. Bland annat bör möjligheten att redovisa löner per avtalsområde och/eller bransch övervägas.” (Ur JA- delegationens slutbetänkande)

Offentlig sektor är en stor arbetsgivare som bland annat ansvarar för lägre avlönade yrken i vilken en majoritet är kvinnor, exempelvis inom vård och omsorg. För att kunna följa utvecklingen av

jämlikhet och jämställdhet i samhället är det därför avgörande att förbättra lönestatistiken.

Partikongressen föreslås besluta:

A431:1 att det socialdemokratiska partiet ska verka för att Medlingsinstitutet, i egenskap av ansvarig för Sveriges officiella lönestatistik, redovisar lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer i den månadsvisa konjunkturlönestatistiken och den årliga lönestrukturstatistiken

Kommunal Bergslagen Sektion Ludvika
Ludvika arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A432

HÄSSLEHOLMS ARBETAREKOMMUN

Redovisa lön uppdelat på arbetare och tjänstemän även för anställda i offentlig sektor

Medlingsinstitutet är den myndighet som är ansvarig för Sveriges officiella lönestatistik. Myndigheten redovisar löpande lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i privat sektor i den månadsvisa konjunkturlönestatistiken och i den årliga lönestrukturstatistiken. Detta gäller dock inte för anställda i offentlig sektor som redovisas som en grupp.

Att det idag inte redovisas lönestatistik för arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer innebär bland annat svårigheter att följa löneutvecklingen bland arbetare, samt att jämföra dessa med gruppen tjänstemän.

En redovisning av lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer skulle tillföra såväl konjunkturlönestatistiken som lönestrukturstatistiken stort värde och ökad användbarhet då klass, i form av arbetare och tjänstemän, är en faktor som förklarar en stor del av de skillnader som idag föreligger gällande lön, löneutveckling och lönespridning.

Delegationen för jämställdhet i arbetslivet, JA-delegationen, föreslår i sitt slutbetänkande en förbättring av lönestatistiken för att kunna följa löneutvecklingen ur ett jämställdhetsperspektiv. De föreslår att:

”Medlingsinstitutet ges i uppdrag att tillsammans med arbetsmarknadens parter se över och utveckla riktlinjerna för insamling av könsuppdelad information till den officiella lönestatistiken. Bland annat bör möjligheten att redovisa löner per avtalsområde och/eller bransch övervägas.” (Ur JA- delegationens slutbetänkande)

Offentlig sektor är en stor arbetsgivare som bland annat ansvarar för lägre avlönade yrken i vilken en majoritet är kvinnor, exempelvis inom vård och omsorg. För att kunna följa utvecklingen av jämlikhet och jämställdhet i samhället är det därför avgörande att förbättra lönestatistiken.

Partikongressen föreslås besluta:

A432:1 att det socialdemokratiska partiet ska verka för att Medlingsinstitutet, i egenskap av ansvarig för Sveriges officiella lönestatistik, redovisar lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer i den månadsvisa konjunkturlönestatistiken och den årliga lönestrukturstatistiken

Leif Nordin
Hässleholms arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A433

BORLÄNGE ARBETAREKOMMUN

Redovisa lön uppdelat på arbetare och tjänstemän även för anställda i offentlig sektor

Medlingsinstitutet är den myndighet som är ansvarig för Sveriges officiella lönestatistik. Myndigheten redovisar löpande lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i privat sektor i den månadsvisa konjunkturlönestatistiken och i den årliga lönestrukturstatistiken. Detta gäller dock inte för anställda i offentlig sektor som redovisas som en grupp.

Att det idag inte redovisas lönestatistik för arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer innebär bland annat svårigheter att följa löneutvecklingen bland arbetare, samt att jämföra dessa med gruppen tjänstemän.

En redovisning av lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer skulle tillföra såväl konjunkturlönestatistiken som lönestrukturstatistiken stort värde och ökad användbarhet då klass, i form av arbetare och tjänstemän, är en faktor som förklarar en stor del av de skillnader som idag föreligger gällande lön, löneutveckling och lönespridning.

Delegationen för jämställdhet i arbetslivet, JA-delegationen, föreslår i sitt slutbetänkande en förbättring av lönestatistiken för att kunna följa löneutvecklingen ur ett jämställdhetsperspektiv.

De föreslår att: ”Medlingsinstitutet ges i uppdrag att tillsammans med arbetsmarknadens parter se över och utveckla riktlinjerna för insamling av könsuppdelad information till den officiella lönestatistiken. Bland annat bör möjligheten att redovisa löner per avtalsområde och/eller bransch övervägas.” (Ur JA- delegationens slutbetänkande)

Offentlig sektor är en stor arbetsgivare som bland annat ansvarar för lägre avlönade yrken i vilken en majoritet är kvinnor, exempelvis inom vård och omsorg. För att kunna följa utvecklingen av jämlikhet och jämställdhet i samhället är det därför avgörande att förbättra lönestatistiken.

Partikongressen föreslås besluta:

A433:1 att det socialdemokratiska partiet ska verka för att Medlingsinstitutet, i egenskap av ansvarig för Sveriges officiella lönestatistik, redovisar lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer i den månadsvisa konjunkturlönestatistiken och den årliga lönestrukturstatistiken

S-Kommunal
Borlänge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A434

SKURUPS ARBETAREKOMMUN

Redovisa lön uppdelat på arbetare och tjänstemän även för anställda i offentlig sektor

Medlingsinstitutet är den myndighet som är ansvarig för Sveriges officiella lönestatistik. Myndigheten redovisar löpande lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i privat sektor i den månadsvisa konjunkturlönestatistiken och i den årliga lönestrukturstatistiken. Detta gäller dock inte för anställda i offentlig sektor som redovisas som en grupp.

Att det idag inte redovisas lönestatistik för arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer innebär bland annat svårigheter att följa löneutvecklingen bland arbetare, samt att jämföra dessa med gruppen tjänstemän.

En redovisning av lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer skulle tillföra såväl konjunkturlönestatistiken som lönestrukturstatistiken stort värde och ökad användbarhet då klass, i form av arbetare och tjänstemän, är en faktor som förklarar en stor del av de skillnader som idag föreligger gällande lön, löneutveckling och lönespridning.

Delegationen för jämställdhet i arbetslivet, JA-delegationen, föreslår i sitt slutbetänkande en förbättring av lönestatistiken för att kunna följa löneutvecklingen ur ett jämställdhetsperspektiv. De föreslår att:

”Medlingsinstitutet ges i uppdrag att tillsammans med arbetsmarknadens parter se över och utveckla riktlinjerna för insamling av könsuppdelad information till den officiella lönestatistiken.

Bland annat bör möjligheten att redovisa löner per avtalsområde och/eller bransch övervägas." (Ur JA-delegationens slutbetänkande)

Offentlig sektor är en stor arbetsgivare som bland annat ansvarar för lägre avlönade yrken i vilken en majoritet är kvinnor, exempelvis inom vård och omsorg. För att kunna följa utvecklingen av jämlikhet och jämställdhet i samhället är det därför avgörande att förbättra lönestatistiken.

Partikongressen föreslås besluta:

A434:1 att det socialdemokratiska partiet ska verka för att Medlingsinstitutet, i egenskap av ansvarig för Sveriges officiella lönestatistik, redovisar lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer i den månadsvisa konjunkturlönestatistiken och den årliga lönestrukturstatistiken

Jessica Möller, Pierre Esbjörnsson
Skurups arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A435

KALIX ARBETAREKOMMUN

Redovisa lön uppdelat på arbetare och tjänstemän även för anställda i offentlig sektor

Medlingsinstitutet är den myndighet som är ansvarig för Sveriges officiella lönestatistik. Myndigheten redovisar löpande lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i privat sektor i den månadsvisa konjunkturlönestatistiken och i den årliga lönestrukturstatistiken. Detta gäller dock inte för anställda i offentlig sektor som redovisas som en grupp.

Att det idag inte redovisas lönestatistik för arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer innebär bland annat svårigheter att följa löneutvecklingen bland arbetare, samt att jämföra dessa med gruppen tjänstemän.

En redovisning av lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer skulle tillföra såväl konjunkturlönestatistiken som lönestrukturstatistiken stort värde och ökad användbarhet då klass, i form av arbetare och tjänstemän, är en faktor som förklarar en stor del av de skillnader som idag föreligger gällande lön, löneutveckling och lönespridning.

Delegationen för jämställdhet i arbetslivet, JA-delegationen, föreslår i sitt slutbetänkande en förbättring av lönestatistiken för att kunna följa löneutvecklingen ur ett jämställdhetsperspektiv. De föreslår att:

”Medlingsinstitutet ges i uppdrag att tillsammans med arbetsmarknadens parter se över och utveckla riktlinjerna för insamling av könsuppdelad information till den officiella lönestatistiken. Bland annat bör möjligheten att redovisa löner per avtalsområde och/eller bransch övervägas.” (Ur JA- delegationens slutbetänkande)

Offentlig sektor är en stor arbetsgivare som bland annat ansvarar för lägre avlönade yrken i vilken en majoritet är kvinnor, exempelvis inom vård och omsorg. För att kunna följa utvecklingen av jämlikhet och jämställdhet i samhället är det därför avgörande att förbättra lönestatistiken.

Partikongressen föreslås besluta:

A435:1 att det socialdemokratiska partiet ska verka för att Medlingsinstitutet, i egenskap av ansvarig för Sveriges officiella lönestatistik, redovisar lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer i den månadsvisa konjunkturlönestatistiken och den årliga lönestrukturstatistiken

Anette Wernersson, Jesper Granér
Kalix arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A436

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Redovisa lön uppdelat på arbetare och tjänstemän även för anställda i offentlig sektor

Medlingsinstitutet är den myndighet som är ansvarig för Sveriges officiella lönestatistik. Myndigheten redovisar löpande lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i privat sektor i den månadsvisa konjunkturlönestatistiken och i den årliga lönestrukturstatistiken. Detta gäller dock inte för anställda i offentlig sektor som redovisas som en grupp.

Att det idag inte redovisas lönestatistik för arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer innebär bland annat svårigheter att följa löneutvecklingen bland arbetare, samt att jämföra dessa med gruppen tjänstemän.

En redovisning av lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer skulle tillföra såväl konjunkturlönestatistiken som lönestrukturstatistiken stort värde och ökad användbarhet då klass, i form av arbetare och tjänstemän, är en faktor som förklarar en stor del av de skillnader som idag föreligger gällande lön, löneutveckling och lönespridning.

Delegationen för jämställdhet i arbetslivet, JA-delegationen, föreslår i sitt slutbetänkande en förbättring av lönestatistiken för att kunna följa löneutvecklingen ur ett jämställdhetsperspektiv.

De föreslår att:
”Medlingsinstitutet ges i uppdrag att tillsammans med arbetsmarknadens parter se över och utveckla riktlinjerna för insamling av könsuppdelad information till den officiella lönestatistiken. Bland annat bör möjligheten att redovisa löner per avtalsområde och/eller bransch övervägas.” (Ur JA-delegationens slutbetänkande)

Offentlig sektor är en stor arbetsgivare som bland annat ansvarar för lägre avlönade yrken i vilken en majoritet är kvinnor, exempelvis inom vård och omsorg. För att kunna följa utvecklingen av jämlikhet och jämställdhet i samhället är det därför avgörande att förbättra lönestatistiken.

Partikongressen föreslås besluta:

A436:1 att det socialdemokratiska partiet ska verka för att Medlingsinstitutet, i egenskap av ansvarig för Sveriges officiella lönestatistik, redovisar lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer i den månadsvisa konjunkturlönestatistiken och den årliga lönestrukturstatistiken

Kommunals S-fackklubb
Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A437

UPPLANDS VÄSBY ARBETAREKOMMUN

Redovisa lön uppdelat på arbetare och tjänstemän även för anställda i offentlig sektor

Medlingsinstitutet är den myndighet som är ansvarig för Sveriges officiella lönestatistik. Myndigheten redovisar löpande lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i privat sektor i den månadsvisa konjunkturlönestatistiken och i den årliga lönestrukturstatistiken. Detta gäller dock inte för anställda i offentlig sektor som redovisas som en grupp.

Att det idag inte redovisas lönestatistik för arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer innebär bland annat svårigheter att följa löneutvecklingen bland arbetare, samt att jämföra dessa med gruppen tjänstemän.

En redovisning av lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer skulle tillföra såväl konjunkturlönestatistiken som lönestrukturstatistiken stort värde och ökad användbarhet då klass, i form av arbetare och tjänstemän, är en faktor som förklarar en stor del av de skillnader som idag föreligger gällande lön, löneutveckling och lönespridning.

Delegationen för jämställdhet i arbetslivet, JA-delegationen, föreslår i sitt slutbetänkande en

förbättring av lönestatistiken för att kunna följa löneutvecklingen ur ett jämställdhetsperspektiv. De föreslår att:

”Medlingsinstitutet ges i uppdrag att tillsammans med arbetsmarknadens parter se över och utveckla riktlinjerna för insamling av könsuppdelad information till den officiella lönestatistiken. Bland annat bör möjligheten att redovisa löner per avtalsområde och/eller bransch övervägas.” (Ur JA- delegationens slutbetänkande)

Offentlig sektor är en stor arbetsgivare som bland annat ansvarar för lägre avlönade yrken i vilken en majoritet är kvinnor, exempelvis inom vård och omsorg. För att kunna följa utvecklingen av jämlikhet och jämställdhet i samhället är det därför avgörande att förbättra lönestatistiken.

Partikongressen föreslås besluta:

A437:1 att det socialdemokratiska partiet ska verka för att Medlingsinstitutet, i egenskap av ansvarig för Sveriges officiella lönestatistik, redovisar lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer i den månadsvisa konjunkturlönestatistiken och den årliga lönestrukturstatistiken

Jessica P Klementsson och Thomas Klementsson
Upplands Väsby arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A438

SANDVIKENS ARBETAREKOMMUN

Redovisa lön uppdelat på arbetare och tjänstemän även för anställda i offentlig sektor

Medlingsinstitutet är den myndighet som är ansvarig för Sveriges officiella lönestatistik. Myndigheten redovisar löpande lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i privat sektor i den månadsvisa konjunkturlönestatistiken och i den årliga lönestrukturstatistiken. Detta gäller dock inte för anställda i offentlig sektor som redovisas som en grupp.

Att det idag inte redovisas lönestatistik för arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer innebär bland annat svårigheter att följa löneutvecklingen bland arbetare, samt att jämföra dessa med gruppen tjänstemän. En redovisning av lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer skulle tillföra såväl konjunkturlönestatistiken som lönestrukturstatistiken stort värde och ökad användbarhet då klass, i form av arbetare och tjänstemän, är en faktor som förklarar en stor del av de skillnader som idag föreligger gällande lön, löneutveckling och lönespridning.

Delegationen för jämställdhet i arbetslivet, JA-delegationen, föreslår i sitt slutbetänkande en förbättring av lönestatistiken för att kunna följa löneutvecklingen ur ett jämställdhetsperspektiv. De föreslår att: ”Medlingsinstitutet ges i uppdrag att tillsammans med arbetsmarknadens parter se över och utveckla riktlinjerna för insamling av könsuppdelad information till den officiella lönestatistiken. Bland annat bör möjligheten att redovisa löner per avtalsområde och/eller bransch övervägas.” (Ur JA-delegationens slutbetänkande)

Offentlig sektor är en stor arbetsgivare som bland annat ansvarar för lägre avlönade yrken i vilken en majoritet är kvinnor, exempelvis inom vård och omsorg. För att kunna följa utvecklingen av jämlikhet och jämställdhet i samhället är det därför avgörande att förbättra lönestatistiken.

Partikongressen föreslås besluta:

A438:1 att det socialdemokratiska partiet ska verka för att Medlingsinstitutet, i egenskap av ansvarig för Sveriges officiella lönestatistik, redovisar lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer i den månadsvisa konjunkturlönestatistiken och den årliga lönestrukturstatistiken

Kommunals S-fackklubb
Sandvikens arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A439

LINKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Redovisa lön uppdelat på arbetare och tjänstemän även för anställda i offentlig sektor

Medlingsinstitutet är den myndighet som är ansvarig för Sveriges officiella lönestatistik. Myndigheten redovisar löpande lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i privat sektor i den månadsvisa konjunkturlönestatistiken och i den årliga lönestrukturstatistiken. Detta gäller dock inte för anställda i offentlig sektor som redovisas som en grupp.

Att det idag inte redovisas lönestatistik för arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer innebär bland annat svårigheter att följa löneutvecklingen bland arbetare, samt att jämföra dessa med gruppen tjänstemän.

En redovisning av lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer skulle tillföra såväl konjunkturlönestatistiken som löneutvecklingen stort värde och ökad användbarhet då klass, i former av arbetare och tjänstemän, är en faktor som förklarar en stor del av de skillnader som idag föreligger gällande lön, löneutveckling och lönespridning.

Delegationen för jämställdhet i arbetslivet, JA-delegationen, föreslår i sitt slutbetänkande en förbättring av lönestatistiken ur ett jämställdhetsperspektiv. De föreslår att;

”Medlingsinstitutet ges i uppdrag att tillsammans med arbetsmarknadens parter se över och utveckla riktlinjer för insamling av könsuppdelad information till den officiella lönestatistiken. Bland annat bör möjligheten redovisa löner per avtalsområde och/eller bransch övervägas” (Ur JA-delegationens slutbetänkande)

Offentlig sektor är en stor arbetsgivare som bland annat ansvarar för lägre avlönade yrken i vilken majoritet är kvinnor, exempelvis inom vård och omsorg. För att kunna följa utvecklingen av jämlikhet och jämställdhet i samhället är det därför avgörande att förbättra lönestatistiken.

Partikongressen föreslås besluta:

A439:1 att det socialdemokratiska partiet ska verka för att Medlingsinstitutet, i egenskap av ansvarig för Sveriges officiella lönestatistik, redovisar lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer i den månadsvisa konjunkturlönestatistiken och den årliga lönestrukturstatistiken

Kommunal S-förening Rosen
Linköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A440

ARVIKA ARBETAREKOMMUN

Redovisa lön uppdelat på arbetare och tjänstemän även för anställda i offentlig sektor

Medlingsinstitutet är den myndighet som är ansvarig för Sveriges officiella lönestatistik. Myndigheten redovisar löpande lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i privat sektor i den månadsvisa konjunkturlönestatistiken och i den årliga lönestrukturstatistiken. Detta gäller dock inte för anställda i offentlig sektor som redovisas som en grupp.

Att det idag inte redovisas lönestatistik för arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer innebär bland annat svårigheter att följa löneutvecklingen bland arbetare, samt att jämföra dessa med gruppen tjänstemän.

En redovisning av lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer skulle tillföra såväl konjunkturlönestatistiken som lönestrukturstatistiken stort värde och ökad användbarhet då klass, i form av arbetare och tjänstemän, är en faktor som förklarar en stor del av de skillnader som idag föreligger gällande lön, löneutveckling och lönespridning.

Delegationen för jämställdhet i arbetslivet, JA-delegationen, föreslår i sitt slutbetänkande en förbättring av lönestatistiken för att kunna följa löneutvecklingen ur ett jämställdhetsperspektiv. De föreslår att:

”Medlingsinstitutet ges i uppdrag att tillsammans med arbetsmarknadens parter se över och utveckla riktlinjerna för insamling av könsuppdelad information till den officiella lönestatistiken. Bland annat bör möjligheten att redovisa löner per avtalsområde och/eller bransch övervägas.” (Ur JA- delegationens slutbetänkande)

Offentlig sektor är en stor arbetsgivare som bland annat ansvarar för lägre avlönade yrken i vilken en majoritet är kvinnor, exempelvis inom vård och omsorg. För att kunna följa utvecklingen av jämlikhet och jämställdhet i samhället är det därför avgörande att förbättra lönestatistiken.

Partikongressen föreslås besluta:

A440:1 att det socialdemokratiska partiet ska verka för att Medlingsinstitutet, i egenskap av ansvarig för Sveriges officiella lönestatistik, redovisar lön för anställda uppdelade på arbetare och tjänstemän i samtliga sektorer i den månadsvisa konjunkturlönestatistiken och den årliga lönestrukturstatistiken

Kommunals s-förening, Metalls s-förening
Arvika arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A441

NORRKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Redovisning av betalda löner och skatter

Utländska arbetsgivare måste anmäla utstationering och en kontaktperson till ett register i Sverige. Registret finns hos oss på Arbetsmiljöverket. De uppgifter som registreras är:

Arbetsgivarens namn, postadress och hemvist/säte

Kontaktuppgifter till en behörig företrädare för arbetsgivaren (kan vara i hemlandet).

Vilken typ av tjänster som ska erbjudas i Sverige.

Planerad tidsperiod.

Plats för tjänsternas utförande.

De utstationerade arbetstagarnas namn och personnummer/födelsedatum, adress.

Uppgifter om den utsedda kontaktpersonen, personnummer/födelsedatum, adress och telefonnummer i Sverige, e-postadress.

Kontaktpersonen ska också kunna visa handlingar där det framgår att kraven i utstationeringslagen är uppfyllda. Det kan t.ex. vara anställningsavtal som visar att arbetstagarna har de villkor som krävs enligt utstationeringslagen, nödvändig dokumentation enligt arbetsmiljölagen samt arbetstidsjournaler.

De som saknas för att säkerställa att den svenska modellen och för att inte länder inom EU ska gå miste om skattepengar så behöver man förstärka tillsynen. Den arbetsgivaren som har utstationerad arbetskraft ska till myndigheten också uppvisa uppgifter på inbetald skatt och utbetald lön för berörda arbetstagare.

Partikongressen föreslås besluta:

A441:1 att Socialdemokraterna utfärdar direktiv som säkerställer redovisning på utbetalda löner och betalda skatter vid utstationering i Sverige

LO:s S-förening
Norrköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A442

STENUNGSUNDS ARBETAREKOMMUN

Regionalisera arbetsmarknadspolitiken

När Länsarbetsnämnderna förstatligades och ombildades till Arbetsförmedlingen (AF) var de bärande motiven större effektivitet, mer enhetlighet och ökad rättssäkerhet. På goda grunder kan motiven ifrågasättas med hänsyn till erfarenheter och dagens verklighet. Det gäller också behovet av flexibilitet i resursanvändningen.

Centraliseringen medförde också att formerna för regional och kommunal medverkan i arbetsmarknadspolitiken raderades bort. Lekmannainflytandet i t.ex. lokala arbetsmarknadsnämnder upphörde, och det gällde även deltagande från företrädare i arbetslivet.

En nyorientering av arbetsmarknadspolitiken handlar om att denna är en ofrånkomlig del av den

regionala utvecklingspolitiken. Samtidigt är insikten utbredd om att behovet och omfattningen av olika arbetsmarknadsåtgärder varierar med hänsyn till lokala och regionala förhållanden vilket innebär att resursanvändning måste också bli mer flexibel.

Det är motsägelsefullt att både förfäkta centraliseringens fördelar och samtidigt hävda betydelsen av ett lokalt och regionalt ansvar, och samverkan kring arbetsmarknadspolitiken då inga befogenheter föreligger. En regionalisering av arbetsmarknadspolitiken måste bli därför bli tydlig och medföra befogenheter för bl.a. regionerna. I detta sammanhang måste nya former för lekmannainflytande framhålls mycket tydligt.

Förutsatt att riksdagen och regeringen beslutar om en ny länsindelning och en ny regionindelning i Sverige blir det ytterligare motiv för att regionerna ska inta en mycket mer aktiv roll i arbetsmarknadspolitiken.

Partikongressen föreslås besluta:

A442:1 att stärka regionernas roll i arbetsmarknadspolitiken

A442:2 att skapa nya fora för lekmannainflytande och deltagande från arbetslivet i den regionala och lokala utformningen av arbetsmarknadspolitiken

Christer Ahlen
Stenungsunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A443

HJO ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Rätt till arbetslöshetsersättning för instegsjobb.

Instegsjobb för nyanlända ges till nyanlända som är anmälda hos Arbetsförmedlingen och som inom de senaste 36 månaderna beviljats uppehållstillstånd eller uppehålls kort på grund av flyktingskäl eller i egenskap av anhöriginvandrare från tredje land. Anställningen ska kombineras med SFI-studier.

Instegsjobb är ett svenskt arbetsmarknadspolitiskt program som funnits sedan 2007. Systemet syftar till att nyanlända invandrare som erhållit uppehållstillstånd de senaste 36 månaderna snabbt ska komma ut på arbetsmarknaden och lära sig språket. Anställningen är lönesubventionerad till 80 % (dock max 800 kronor per dag) och gäller som längst 24 månader. Eftersom instegsjobb utgör ett särskilt anställningsstöd så ger det inte rätt till arbetslöshetsersättning (a-kasseersättning) vid eventuell arbetslöshet; se 14 § lag (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring.

Partikongressen föreslås besluta:

A443:1 att socialdemokraterna i riksdagen verkar för att ändra lagen så att instegsjobb ger rätt till arbetslöshetsersättning som vilken visstidsanställning som helst

Annelie Nilsson, Hjo arbetarekommun
Hjo arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A444

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN

Rätt till heltid, möjlighet till deltid

Deltidsanställning är tyvärr fortfarande en mycket vanlig företeelse i vårt samhälle. Vård och omsorg, handel och distribution är områden som speciellt utmärker sig med många deltidsanställda.

Många anställda som arbetar inom dessa grenar är dessutom kvinnor med ofta låga löner, vilket också medför att dessa grupper får en dålig pension. Det är viktigt att alla har rätt till heltidsarbete.

Partikongressen föreslås besluta:

A444:1 att lagstifta om rätt till heltid, möjlighet till deltid

IF Metall Östra Blekinge Karlskrona S-förening
Karlskrona arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A445

ÖDESHÖGS ARBETAREKOMMUN

Rätten att vara ideellt engagerad trots arbetslöshet

Föreningar som drivs på ideell basis eller som sociala kooperativ har styrelser som består av utomstående och styrelsemedlemmar från föreningen. Dessa uppdrag är av ideell art och oftast obetalda uppdrag och bedrivs av engagerade medlemmar.

Personer som sitter i dessa styrelser, oavsett typ av uppdrag, åtnjuter ingen ersättning för sitt

arbete. Dessa personer kan få problem med A-kassan vid arbetslöshet. Som mottagare av a-kasseersättning eller annan form av ersättning kan denna person tvingas lämna sitt uppdrag i den förening som denne har förtroendeuppdrag i för att få rätt till ersättning.

Skall vi kunna ha ett aktivt föreningsliv som drivs ideellt måste vi möjliggöra för alla att kunna delta i föreningslivet. Även de som är arbetslösa. Med dagens regler tvingas många föreningsaktiva att välja mellan föreningslivet eller sitt uppehälle.

Partikongressen föreslås besluta:

A445:1 att reglerna för a-kassan ses över så att det möjliggörs att kombinera ideella styrelseuppdrag med a-kasseersättning

Kjell Gauffin
Ödeshögs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A446

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Rätten till arbetskläder

I många kvinnodominerande yrkesgrupper och branscher på arbetsmarknaden saknas arbetskläder. På svensk arbetsmarknad är det tydligt att män utgör normen och kvinnor betraktas som undantag på olika områden. Det är nödvändigt att arbeta systematiskt för att uppnå jämställdhet och även beakta frågan om arbetskläder.

Socialstyrelsen har sedan januari 2016 infört Basala hygien föreskrifter för alla som deltar i vård och omsorgsarbetet även för de som arbetar under Socialtjänstlagen. Tidigare har detta gällt personal som arbetar inom Hälso- och sjukvård. Det innebär att man ska ha arbetskläder, de ska vara kortärmade, och kunna tvättas i 60 grader för att bli rena. Arbetsgivaren ska ansvara för att hela processen för hantering av tvätt, ren som smutsig transport och förvaring, görs på ett sätt så att arbetskläderna inte riskerar att sprida smitta. Förutom arbetskläder ska skyddskläder bäras utanpå arbetskläder i de moment där arbetskläderna kan förorenas genom direktkontakt med en person, dennes kroppsvätskor eller annat biologiskt material. Arbetskläderna får bara användas på arbetet och ska dessutom kunna bytas under arbetspasset om de blir smutsiga eller våta.

Det kan konstateras att arbetskläder inom all hälso- och sjukvård, vård och omsorg är ett krav idag. Kravet är ställt utom all tvivel att det handlar om att minska smittspridning och förebygga vårdrelaterade infektioner. Arbetsgivarna är skyldiga att följa Basala hygienföreskriften. Det handlar om att skydda både de som får utförd vård och omsorg och de som arbetar från ohälsa.

Att arbetsgivaren då skulle lägga kostnaderna för arbetskläder på den enskilde arbetstagaren är orimligt utan borde vara självklart att det faller inom arbetsmiljölagen.

I dag använder många arbetstagare privata kläder i sin yrkesutövning. Kläderna behöver tvättas ofta i dessa branscher och slits därför hårt och förbrukas osedvanligt snabbt. Det blir en orimlig kostnad för den enskilde individen.

Partikongressen föreslås besluta:

A446:1 att Socialdemokraterna tar initiativ till att driva frågan om arbetskläder för såväl män som kvinnor på arbetsmarknaden

A446:2 att Socialdemokraterna aktivt driver förändring av arbetsmiljölagen som reglerar arbetsgivarens skyldighet att tillhandahålla arbetskläder där det stipuleras att arbetskläder ska bäras

Alejandro Caviedes
Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A447

SOTENÄS ARBETAREKOMMUN

Rätten till arbetskläder

I många kvinnodominerade yrkesgrupper och branscher på arbetsmarknaden saknas arbetskläder. På svensk arbetsmarknad är det tydligt att män utgöt normen och kvinnor betraktas som undantag på olika områden. Det är nödvändigt att arbeta systematiskt för att uppnå jämställdhet och att även beakta frågan om arbetskläder. Den nya föreskriften från socialstyrelsen "Basala hygienföreskrifter" anger de krav som är för de som arbetar i vård och omsorgsarbeten men också för dem som arbetar under socialtjänstlagen.

Frågan är vad som är arbetskläder och vad som är skyddskläder? De nya föreskrifterna säger att man ska ha arbetskläder, de ska vara kortärmade och kunna tvättas i 60 grader. Arbetsgivaren ska ansvara för att de tvättas. Arbetskläder får bara användas i arbetet och ska dessutom kunna bytas under arbetspasset om de blivit smutsiga eller våta. Idag använder många arbetstagare sina privata kläder i sin yrkesutövning. Kläderna behöver tvättas ofta och slits därför extra hårt och förbrukas osedvanligt snabbt. Det blir en orimlig kostnad för den enskilda individen. Många har sina egna arbetskläder på si när de går hem från arbetet, de hämtar barn, handlar mat, träffar andra människor och sprider eventuella smittor innan de kommer hem och kan lägga dem i tvättmaskinen. Det handlar om att skydda både de som får vård och omsorg, personalen och

andra utanför arbetsplatsen för ohälsa.

Partikongressen föreslås besluta:

A447:1 att Socialdemokraterna tar initiativ till att drivafrågan om arbetskläder för såväl kvinnor som män på arbetsmarknaden

A447:2 att Socialdemokraterna aktivt driver förändring av arbetsmiljölagen som reglerar arbetsgivarens skyldighet att tillhandahålla arbetskläder där det stipuleras att arbetskläder ska bäras

A447:3 att Socialdemokraterna verkar för att Arbetsmiljöverket tar fram föreskrifter utifrån motionens intentioner

Therese Manchini, Petra Sundbladh, Annica Erlandsson
Sotenäs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A448

SKURUPS ARBETAREKOMMUN

Rätten till arbetskläder

I många kvinnodominerande yrkesgrupper och branscher på arbetsmarknaden saknas arbetskläder. På svensk arbetsmarknad är det tydligt att män utgör normen och kvinnor betraktas som undantag på olika områden. Det är nödvändigt att arbeta systematiskt för att uppnå jämställdhet och även beakta frågan om arbetskläder.

Socialstyrelsen har sedan januari 2016 infört Basala hygien föreskrifter för alla som deltar i vård och omsorgsarbetet även för de som arbetar under Socialtjänstlagen. Tidigare har detta gällt personal som arbetar inom Hälso- och sjukvård. Det innebär att man ska ha arbetskläder, de ska vara kortärmade, och kunna tvättas i 60 grader för att bli rena. Arbetsgivaren ska ansvara för att hela processen för hantering av tvätt, ren som smutsig transport och förvaring, görs på ett sätt så att arbetskläderna inte riskerar att sprida smitta. Förutom arbetskläder ska skyddskläder bäras utanpå arbetskläder i de moment där arbetskläderna kan förorenas genom direktkontakt med en person, dennes kroppsvätskor eller annat biologiskt material. Arbetskläderna får bara användas på arbetet och ska dessutom kunna bytas under arbetspasset om de blir smutsiga eller våta.

Det kan konstateras att arbetskläder inom all hälso- och sjukvård, vård och omsorg är ett krav idag. Kravet är ställt utom all tvivel att det handlar om att minska smittspridning och förebygga vårdrelaterade infektioner. Arbetsgivarna är skyldiga att följa Basala hygienföreskriften. Det handlar om att skydda både de som får utförd vård och omsorg och de som arbetar från ohälsa.

Att arbetsgivaren då skulle lägga kostnaderna för arbetskläder på den enskilde arbetstagaren är orimligt utan borde vara självklart att det faller inom arbetsmiljölagen.

I dag använder många arbetstagare privata kläder i sin yrkesutövning. Kläderna behöver tvättas ofta i dessa branscher och slits därför hårt och förbrukas osedvanligt snabbt. Det blir en orimlig kostnad för den enskilde individen.

Partikongressen föreslås besluta:

A448:1 att Socialdemokraterna tar initiativ till att driva frågan om arbetskläder för såväl män som kvinnor på arbetsmarknaden

A448:2 att Socialdemokraterna aktivt driver förändring av arbetsmiljölagen som reglerar arbetsgivarens skyldighet att tillhandahålla arbetskläder där det stipuleras att arbetskläder ska bäras

Jessica Möller, Pierre Esbjörnsson
Skurups arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A449

HAGFORS ARBETAREKOMMUN

Rätten till arbetskläder

I många kvinnodominerande yrkesgrupper och branscher på arbetsmarknaden saknas arbetskläder. På svensk arbetsmarknad är det tydligt att män utgör normen och kvinnor betraktas som undantag på olika områden. Det är nödvändigt att arbeta systematiskt för att uppnå jämställdhet och även beakta frågan om arbetskläder.

Socialstyrelsen har sedan januari 2016 infört Basala hygien föreskrifter för alla som deltar i vård och omsorgsarbetet även för de som arbetar under Socialtjänstlagen.

Tidigare har detta gällt personal som arbetar inom Hälso- och sjukvård. Det innebär att man ska ha arbetskläder, de ska vara kortärmade, och kunna tvättas i 60 grader för att bli rena. Arbetsgivaren ska ansvara för att hela processen för hantering av tvätt, ren som smutsig transport och förvaring, görs på ett sätt så att arbetskläderna inte riskerar att sprida smitta. Förutom arbetskläder ska skyddskläder bäras utanpå arbetskläder i de moment där arbetskläderna kan förorenas genom direktkontakt med en person, dennes kroppsvätskor eller annat biologiskt material. Arbetskläderna får bara användas på arbetet och ska dessutom kunna bytas under arbetspasset om de blir smutsiga eller våta.

Det kan konstateras att arbetskläder inom all hälso- och sjukvård, vård och omsorg är ett krav idag. Kravet är ställt utom all tvivel att det handlar om att minska smittspridning och förebygga vårdrelaterade infektioner. Arbetsgivarna är skyldiga att följa Basala hygienföreskriften. Det handlar om att skydda både de som får utförd vård och omsorg och de som arbetar från ohälsa. Att arbetsgivaren då skulle lägga kostnaderna för arbetskläder på den enskilde arbetstagaren är orimligt utan borde vara självklart att det faller inom arbetsmiljölagen.

I dag använder många arbetstagare privata kläder i sin yrkesutövning. Kläderna behöver tvättas ofta i dessa branscher och slits därför hårt och förbrukas osedvanligt snabbt. Det blir en orimlig kostnad för den enskilde individen.

Partikongressen föreslås besluta:

A449:1 att Socialdemokraterna tar initiativ till att driva frågan om arbetskläder för såväl män som kvinnor på arbetsmarknaden

A449:2 att Socialdemokraterna aktivt driver förändring av arbetsmiljölagen som reglerar arbetsgivarens skyldighet att tillhandahålla arbetskläder där det stipuleras att arbetskläder ska bäras

Jessica Larsson/Arbetarkommun
Hagfors arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A450

LUDVIKA ARBETAREKOMMUN

Rätten till arbetskläder

I många kvinnodominerande yrkesgrupper och branscher på arbetsmarknaden saknas arbetskläder. På svensk arbetsmarknad är det tydligt att män utgör normen och kvinnor betraktas som undantag på olika områden. Det är nödvändigt att arbeta systematiskt för att uppnå jämställdhet och även beakta frågan om arbetskläder.

Socialstyrelsen har sedan januari 2016 infört Basala hygien föreskrifter för alla som deltar i vård och omsorgsarbetet även för de som arbetar under Socialtjänstlagen. Tidigare har detta gällt personal som arbetar inom Hälso- och sjukvård. Det innebär att man ska ha arbetskläder, de ska vara kortärmade, och kunna tvättas i 60 grader för att bli rena. Arbetsgivaren ska ansvara för att hela processen för hantering av tvätt, ren som smutsig transport och förvaring, görs på ett sätt så att arbetskläderna inte riskerar att sprida smitta. Förutom arbetskläder ska skyddskläder bäras utanpå arbetskläder i de moment där arbetskläderna kan förorenas genom direktkontakt med en

person, dennes kroppsvätskor eller annat biologiskt material. Arbetskläderna får bara användas på arbetet och ska dessutom kunna bytas under arbetspasset om de blir smutsiga eller våta.

Det kan konstateras att arbetskläder inom all hälso- och sjukvård, vård och omsorg är ett krav idag. Kravet är ställt utom all tvivel att det handlar om att minska smittspridning och förebygga vårdrelaterade infektioner. Arbetsgivarna är skyldiga att följa Basala hygienföreskriften. Det handlar om att skydda både de som får utförd vård och omsorg och de som arbetar från ohälsa. Att arbetsgivaren då skulle lägga kostnaderna för arbetskläder på den enskilde arbetstagaren är orimligt utan borde vara självklart att det faller inom arbetsmiljölagen.

I dag använder många arbetstagare privata kläder i sin yrkesutövning. Kläderna behöver tvättas ofta i dessa branscher och slits därför hårt och förbrukas osedvanligt snabbt. Det blir en orimlig kostnad för den enskilde individen.

Partikongressen föreslås besluta:

A450:1 att Socialdemokraterna tar initiativ till att driva frågan om arbetskläder för såväl män som kvinnor på arbetsmarknaden

A450:2 att Socialdemokraterna aktivt driver förändring av arbetsmiljölagen som reglerar arbetsgivarens skyldighet att tillhandahålla arbetskläder där det stipuleras att arbetskläder ska bäras

Kommunal Bergslagen Sektion Ludvika
Ludvika arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A451

HÄSSLEHOLMS ARBETAREKOMMUN

Rätten till arbetskläder

I många kvinnodominerande yrkesgrupper och branscher på arbetsmarknaden saknas arbetskläder. På svensk arbetsmarknad är det tydligt att män utgör normen och kvinnor betraktas som undantag på olika områden. Det är nödvändigt att arbeta systematiskt för att uppnå jämställdhet och även beakta frågan om arbetskläder.

Socialstyrelsen har sedan januari 2016 infört Basala hygien föreskrifter för alla som deltar i vård och omsorgsarbetet även för de som arbetar under Socialtjänstlagen. Tidigare har detta gällt personal som arbetar inom Hälso- och sjukvård. Det innebär att man ska ha arbetskläder, de ska vara kortärmade, och kunna tvättas i 60 grader för att bli rena. Arbetsgivaren ska ansvara för att

hela processen för hantering av tvätt, ren som smutsig transport och förvaring, görs på ett sätt så att arbetskläderna inte riskerar att sprida smitta. Förutom arbetskläder ska skyddskläder bäras utanpå arbetskläder i de moment där arbetskläderna kan förorenas genom direktkontakt med en person, dennes kroppsvätskor eller annat biologiskt material. Arbetskläderna får bara användas på arbetet och ska dessutom kunna bytas under arbetspasset om de blir smutsiga eller våta.

Det kan konstateras att arbetskläder inom all hälso- och sjukvård, vård och omsorg är ett krav idag. Kravet är ställt utom all tvivel att det handlar om att minska smittspridning och förebygga vårdrelaterade infektioner. Arbetsgivarna är skyldiga att följa Basala hygienföreskriften. Det handlar om att skydda både de som får utförd vård och omsorg och de som arbetar från ohälsa. Att arbetsgivaren då skulle lägga kostnaderna för arbetskläder på den enskilde arbetstagaren är orimligt utan borde vara självklart att det faller inom arbetsmiljölagen.

I dag använder många arbetstagare privata kläder i sin yrkesutövning. Kläderna behöver tvättas ofta i dessa branscher och slits därför hårt och förbrukas osedvanligt snabbt. Det blir en orimlig kostnad för den enskilde individen.

Partikongressen föreslås besluta:

A451:1 att socialdemokraterna tar initiativ till att driva frågan om arbetskläder för såväl män som kvinnor på arbetsmarknaden

A451:2 att socialdemokraterna aktivt driver förändring av arbetsmiljölagen som reglerar arbetsgivarens skyldighet att tillhandahålla arbetskläder där det stipuleras att arbetskläder ska bäras

Leif Nordin
Hässleholms arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A452

BORLÄNGE ARBETAREKOMMUN

Rätten till arbetskläder

I många kvinnodominerande yrkesgrupper och branscher på arbetsmarknaden saknas arbetskläder. På svensk arbetsmarknad är det tydligt att män utgör normen och kvinnor betraktas som undantag på olika områden. Det är nödvändigt att arbeta systematiskt för att uppnå jämställdhet och även beakta frågan om arbetskläder.

Socialstyrelsen har sedan januari 2016 infört Basala hygien föreskrifter för alla som deltar i vård

och omsorgsarbetet även för de som arbetar under Socialtjänstlagen. Tidigare har detta gällt personal som arbetar inom Hälso- och sjukvård. Det innebär att man ska ha arbetskläder, de ska vara kortärmade, och kunna tvättas i 60 grader för att bli rena. Arbetsgivaren ska ansvara för att hela processen för hantering av tvätt, ren som smutsig transport och förvaring, görs på ett sätt så att arbetskläderna inte riskerar att sprida smitta. Förutom arbetskläder ska skyddskläder bäras utanpå arbetskläder i de moment där arbetskläderna kan förorenas genom direktkontakt med en person, dennes kroppsvätskor eller annat biologiskt material. Arbetskläderna får bara användas på arbetet och ska dessutom kunna bytas under arbetspasset om de blir smutsiga eller våta.

Det kan konstateras att arbetskläder inom all hälso- och sjukvård, vård och omsorg är ett krav idag. Kravet är ställt utom all tvivel att det handlar om att minska smittspridning och förebygga vårdrelaterade infektioner. Arbetsgivarna är skyldiga att följa Basala hygienföreskriften. Det handlar om att skydda både de som får utförd vård och omsorg och de som arbetar från ohälsa. Att arbetsgivaren då skulle lägga kostnaderna för arbetskläder på den enskilde arbetstagaren är orimligt utan borde vara självklart att det faller inom arbetsmiljölagen.

I dag använder många arbetstagare privata kläder i sin yrkesutövning. Kläderna behöver tvättas ofta i dessa branscher och slits därför hårt och förbrukas osedvanligt snabbt. Det blir en orimlig kostnad för den enskilde individen.

Partikongressen föreslås besluta:

A452:1 att Socialdemokraterna tar initiativ till att driva frågan om arbetskläder för såväl män som kvinnor på arbetsmarknaden

A452:2 att Socialdemokraterna aktivt driver förändring av arbetsmiljölagen som reglerar arbetsgivarens skyldighet att tillhandahålla arbetskläder där det stipuleras att arbetskläder ska bäras

S-kommunal
Borlänge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A453

FALKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Rätten till arbetskläder

I många kvinnodominerande yrkesgrupper och branscher på arbetsmarknaden saknas arbetskläder. På svensk arbetsmarknad är det tydligt att män utgör normen och kvinnor betraktas som undantag på olika områden. Det är nödvändigt att arbeta systematiskt för att uppnå

jämställdhet och även beakta frågan om arbetskläder.

Socialstyrelsen har sedan januari 2016 infört basala hygienföreskrifter för alla som deltar i vård och omsorgsarbetet även för de som arbetar under Socialtjänstlagen. Tidigare har detta gällt personal som arbetar inom Hälso- och sjukvård. Det innebär att man ska ha arbetskläder, de ska vara kortärmade, och kunna tvättas i 60 grader för att bli rena. Arbetsgivaren ska ansvara för att hela processen för hantering av tvätt, ren som smutsig transport och förvaring, görs på ett sätt så att arbetskläderna inte riskerar att sprida smitta. Förutom arbetskläder ska skyddskläder bäras utanpå arbetskläder i de moment där arbetskläderna kan förorenas genom direktkontakt med en person, dennes kroppsvätskor eller annat biologiskt material. Arbetskläderna får bara användas på arbetet och ska dessutom kunna bytas under arbetspasset om de blir smutsiga eller våta.

Det kan konstateras att arbetskläder inom all hälso- och sjukvård, vård och omsorg är ett krav idag. Kravet är ställt utom all tvivel att det handlar om att minska smittspridning och förebygga vårdrelaterade infektioner. Arbetsgivarna är skyldiga att följa Basala hygienföreskriften. Det handlar om att skydda både de som får utförd vård och omsorg och de som arbetar från ohälsa. Att arbetsgivaren då skulle lägga kostnaderna för arbetskläder på den enskilde arbetstagaren är orimligt utan borde vara självklart att det faller inom arbetsmiljölagen.

I dag använder många arbetstagare privata kläder i sin yrkesutövning. Kläderna behöver tvättas ofta i dessa branscher och slits därför hårt och förbrukas osedvanligt snabbt. Det blir en orimlig kostnad för den enskilde individen.

Partikongressen föreslås besluta:

A453:1 att Socialdemokraterna aktivt driver förändring av arbetsmiljölagen som reglerar arbetsgivarens skyldighet att tillhandahålla arbetskläder/arbetsskor där det krävs att arbetskläder ska bäras

Johanna Svensson, Anki Bergström -Svahn, Helene Svensson, Lisbeth Nord, Camilla Sjöberg
Falköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A454

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Rätten till arbetskläder

I många kvinnodominerande yrkesgrupper och branscher på arbetsmarknaden saknas arbetskläder. På svensk arbetsmarknad är det tydligt att män utgör normen och kvinnor betraktas som undantag på olika områden. Det är nödvändigt att arbeta systematiskt för att uppnå

jämställdhet och även beakta frågan om arbetskläder.

Socialstyrelsen har sedan januari 2016 infört Basala hygien föreskrifter för alla som deltar i vård och omsorgsarbetet även för de som arbetar under Socialtjänstlagen. Tidigare har detta gällt personal som arbetar inom Hälso- och sjukvård. Det innebär att man ska ha arbetskläder, de ska vara kortärmade, och kunna tvättas i 60 grader för att bli rena. Arbetsgivaren ska ansvara för att hela processen för hantering av tvätt, ren som smutsig transport och förvaring, görs på ett sätt så att arbetskläderna inte riskerar att sprida smitta. Förutom arbetskläder ska skyddskläder bäras utanpå arbetskläder i de moment där arbetskläderna kan förorenas genom direktkontakt med en person, dennes kroppsvätskor eller annat biologiskt material. Arbetskläderna får bara användas på arbetet och ska dessutom kunna bytas under arbetspasset om de blir smutsiga eller våta.

Det kan konstateras att arbetskläder inom all hälso- och sjukvård, vård och omsorg är ett krav idag. Kravet är ställt utom all tvivel att det handlar om att minska smittspridning och förebygga vårdrelaterade infektioner. Arbetsgivarna är skyldiga att följa Basala hygienföreskriften. Det handlar om att skydda både de som får utförd vård och omsorg och de som arbetar från ohälsa. Att arbetsgivaren då skulle lägga kostnaderna för arbetskläder på den enskilde arbetstagaren är orimligt utan borde vara självklart att det faller inom arbetsmiljölagen.

I dag använder många arbetstagare privata kläder i sin yrkesutövning. Kläderna behöver tvättas ofta i dessa branscher och slits därför hårt och förbrukas osedvanligt snabbt. Det blir en orimlig kostnad för den enskilde individen.

Partikongressen föreslås besluta:

A454:1 att Socialdemokraterna tar initiativ till att driva frågan om arbetskläder för såväl män som kvinnor där arbetet så kräver

A454:2 att Socialdemokraterna aktivt driver förändring av arbetsmiljölagen som reglerar arbetsgivarens skyldighet att tillhandahålla arbetskläder där det stipuleras att arbetskläder ska bäras

Kommunals S-fackklubb
Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A455

BORÅS ARBETAREKOMMUN

Rätten till arbetskläder

I många kvinnodominerande yrkesgrupper och branscher på arbetsmarknaden saknas arbetskläder. På svensk arbetsmarknad är det tydligt att män utgör normen och kvinnor betraktas som undantag på olika områden. Det är nödvändigt att arbeta systematiskt för att uppnå jämställdhet och även beakta frågan om arbetskläder.

Socialstyrelsen har sedan januari 2016 infört Basala hygien föreskrifter för alla som deltar i vård och omsorgsarbetet även för de som arbetar under Socialtjänstlagen. Tidigare har detta gällt personal som arbetar inom Hälso- och sjukvård. Det innebär att man ska ha arbetskläder, de ska vara kortärmade, och kunna tvättas i 60 grader för att bli rena. Arbetsgivaren ska ansvara för att hela processen för hantering av tvätt, ren som smutsig transport och förvaring, görs på ett sätt så att arbetskläderna inte riskerar att sprida smitta. Förutom arbetskläder ska skyddskläder bäras utanpå arbetskläder i de moment där arbetskläderna kan förorenas genom direktkontakt med en person, dennes kroppsvätskor eller annat biologiskt material. Arbetskläderna får bara användas på arbetet och ska dessutom kunna bytas under arbetspasset om de blir smutsiga eller våta.

Det kan konstateras att arbetskläder inom all hälso- och sjukvård, vård och omsorg är ett krav idag. Kravet är ställt utom all tvivel att det handlar om att minska smittspridning och förebygga vårdrelaterade infektioner. Arbetsgivarna är skyldiga att följa Basala hygienföreskriften. Det handlar om att skydda både de som får utförd vård och omsorg och de som arbetar från ohälsa. Att arbetsgivaren då skulle lägga kostnaderna för arbetskläder på den enskilde arbetstagaren är orimligt utan borde vara självklart att det faller inom arbetsmiljölagen.

I dag använder många arbetstagare privata kläder i sin yrkesutövning. Kläderna behöver tvättas ofta i dessa branscher och slits därför hårt och förbrukas osedvanligt snabbt. Det blir en orimlig kostnad för den enskilde individen.

Partikongressen föreslås besluta:

A455:1 att Socialdemokraterna tar initiativ till att driva frågan om arbetskläder för såväl män som kvinnor på arbetsmarknaden

A455:2 att Socialdemokraterna aktivt driver förändring av arbetsmiljölagen som reglerar arbetsgivarens skyldighet att tillhandahålla arbetskläder där det stipuleras att arbetskläder ska bäras.

Joakim Englund
Borås arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A456

LINKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Rätten till arbetskläder

I många kvinnodominerande yrkesgrupper och branscher på arbetsmarknaden saknas arbetskläder. På svensk arbetsmarknad är det tydligt att män utgör normen och kvinnor betraktas som undantag på olika områden. Det är nödvändigt att arbeta systematiskt för att uppnå jämställdhet och även beakta frågan om arbetskläder.

Socialstyrelsen har sedan januari 2016 infört Basala hygienföreskrifter för alla som deltar i vård- och omsorgsarbeten även för de som arbetar under Socialtjänstlagen. Tidigare har detta gällt personal som arbetar inom Hälso- och sjukvård. Det innebär att man ska ha arbetskläder, de ska bara kortärmade, och kunna tvättas i 60 grader för att bli rena. Arbetsgivaren ska ansvara för hela processen för hanteringen av tvätt, ren som smutsig transport och förvaring, görs på ett sätt att arbetskläderna inte riskerar att sprida smitta. Förutom arbetskläder ska skyddskläder bäras utanpå arbetskläder i de moment där arbetskläderna kan förorenas vid direktkontakt med en person, dennes kroppsvätskor eller annat biologiskt material. Arbetskläderna får bara användas på arbetet och ska dessutom kunna bytas under arbetspasset om de blir smutsiga eller våta.

Det kan konstateras att arbetskläder inom all häls och sjukvård, vård och omsorg är krav idag. Kravet är ställt utom all tvivel att det handlar om att minska smittspridningen och förebygga vårdrelaterade infektioner. Arbetsgivarna är skyldiga att följa Basala hygienföreskriften. Det handlar om att skydda både de som får utförd vård och de som arbetar från ohälsa. Att arbetsgivaren då skulle lägga ut kostnaderna för arbetskläder på den enskilde arbetstagaren är orimligt utan borde vara självklart att det faller inom arbetsmiljölagen.

Idag använder många arbetstagare privata kläder i sin yrkesutövning. Kläderna behöver tvättas ofta i dessa branscher och slits därför hårt och förbrukas osedvanligt snabbt. Det blir en orimlig kostnad för den enskilde individen.

Partikongressen föreslås besluta:

A456:1 att Socialdemokraterna tar initiativ att driva frågan om arbetskläder för såväl män som kvinnor på arbetsmarknaden

A456:2 att Socialdemokraterna aktivt driver förändring i arbetsmiljölagen som reglerar arbetsgivarens skyldighet att tillhandahålla arbetskläder där det stipuleras att arbetskläder ska bäras

Kommunal S-förening Rosen
Linköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A457

SANDVIKENS ARBETAREKOMMUN

Rätten till arbetskläder

I många kvinnodominerande yrkesgrupper och branscher på arbetsmarknaden saknas arbetskläder. På svensk arbetsmarknad är det tydligt att män utgör normen och kvinnor betraktas som undantag på olika områden. Det är nödvändigt att arbeta systematiskt för att uppnå jämställdhet och även beakta frågan om arbetskläder.

Socialstyrelsen har sedan januari 2016 infört Basala hygien föreskrifter för alla som deltar i vård och omsorgsarbetet även för de som arbetar under Socialtjänstlagen. Tidigare har detta gällt personal som arbetar inom Hälso- och sjukvård. Det innebär att man ska ha arbetskläder, de ska vara kortärmade, och kunna tvättas i 60 grader för att bli rena. Arbetsgivaren ska ansvara för att hela processen för hantering av tvätt, ren som smutsig transport och förvaring, görs på ett sätt så att arbetskläderna inte riskerar att sprida smitta. Förutom arbetskläder ska skyddskläder bäras utanpå arbetskläder i de moment där arbetskläderna kan förorenas genom direktkontakt med en person, dennes kroppsvätskor eller annat biologiskt material. Arbetskläderna får bara användas på arbetet och ska dessutom kunna bytas under arbetspasset om de blir smutsiga eller våta.

Det kan konstateras att arbetskläder inom all hälso- och sjukvård, vård och omsorg är ett krav idag. Kravet är ställt utom all tvivel att det handlar om att minska smittspridning och förebygga vårdrelaterade infektioner. Arbetsgivarna är skyldiga att följa Basala hygienföreskriften. Det handlar om att skydda både de som får utförd vård och omsorg och de som arbetar från ohälsa. Att arbetsgivaren då skulle lägga kostnaderna för arbetskläder på den enskilde arbetstagaren är orimligt utan borde vara självklart att det faller inom arbetsmiljölagen.

I dag använder många arbetstagare privata kläder i sin yrkesutövning. Kläderna behöver tvättas ofta i dessa branscher och slits därför hårt och förbrukas osedvanligt snabbt. Det blir en orimlig kostnad för den enskilde individen.

Partikongressen föreslås besluta:

A457:1 att Socialdemokraterna tar initiativ till att driva frågan om arbetskläder för såväl män som kvinnor på arbetsmarknaden

A457:2 att Socialdemokraterna aktivt driver förändring av arbetsmiljölagen som reglerar arbetsgivarens skyldighet att tillhandahålla arbetskläder där det stipuleras att arbetskläder ska bäras

Kommunals S-fackklubb
Sandvikens arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A458

ÖSTERGÖTLANDS PARTIDISTRIKT

Rätten till att behålla förtroendeuppdrag när du blir arbetslös eller sjukskriven

Politiska uppdrag är viktiga ur flera aspekter, dels för att vi ska ha en levande demokrati, det kräver många aktiva politiker med olika bakgrund och yrkeserfarenhet. Idag ser vi att många tyvärr får lämna sina politiska uppdrag på grund av att de blir arbetslösa. Det får konsekvenser på flera plan, inte nog med att en person råkar bli av med sitt arbete, hen skall alltså dubbelbestraffas genom att man efter en tid även måste lämna sina politiska uppdrag.

Vi vet att den sociala kontakten med omvärlden är viktig och att många gånger den avgörande faktorn att man återkommer i arbete. Naturligtvis ska man inte tacka nej om ett arbete erbjuds, men idag är det inte något problem om man är arbetslös.

Sjuttiofemdagarsregeln som den tidigare Alliansregeringen införde får även andra konsekvenser som vi ser inte leder tillbaka till arbete, utan i stället stänger in personer i arbetslöshet. Att behöva välja på att säga upp sig för att ha råd att leva kan aldrig vara ett alternativ för socialdemokratin, naturligtvis skall vi alltid eftersträva att anställningar skall vara på heltid, men verkligheten säger något annat idag. Då måste vi gå före och se till att oavsett anställningsgaranti så skall man ha en dräglig livssituation.

Partikongressen föreslås besluta:

A458:1 att ett förtroendeuppdrag inte jämställs med ett arbete, i den delen som gäller rätten till A-kassa

A458:2 att 75-dagarsregeln tas bort

Linköpings AK
Östergötlands partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A459

VÄRNAMO ARBETAREKOMMUN

Rätten till skatteavdrag för fackföreningsavgift och A-kasseförsäkring

Tidigare fick de som var medlemmar i ett fackförbund och därmed tillhörande A-kassa göra avdrag för en del av kostnaden för dessa försäkringar. Arbetsgivarna hade samma rättigheter vid medlemskap i en arbetsgivarorganisation.

Tyvärr har dessa rättvisor ändrats på. Arbetsgivarna har fortfarande rätten till avdrag för sitt medlemskap medan denna möjlighet tagits bort för löntagarna. En djupt orättvis förändring. Löntagarna får med egna pengar betala sina avgifter men arbetsgivarna betalar inte med pengar ur egen ficka. Vi måste få en rättvis behandling inom detta område alla ska ha samma rättigheter till avdrag.

Partikongressen föreslås besluta:

A459:1 att även löntagarna får rätt till avdrag för fack och A-kasseavgift som arbetsgivarna får göra

S-föreningen IF Metallarna, Värnamo
Värnamo arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A460

UDDEVALLA ARBETAREKOMMUN

Rätten till skyddskläder

I många kvinnodominerande yrkesgrupper och branscher på arbetsmarknaden saknas arbetskläder. På svensk arbetsmarknad är det tydligt att män utgör normen och kvinnor betraktas som undantag på olika områden.

Det är nödvändigt att arbeta systematiskt för att uppnå jämställdhet och även att beakta frågan om arbetskläder. Den nya föreskriften från socialstyrelsen Basala hygienföreskrifter för alla i vård och omsorgsarbete men också för de som arbetar under socialtjänstlagen.

Frågan är vad som är arbetskläder och vad som är skyddskläder?

De nya föreskrifterna säger att man ska ha arbetskläder, de ska vara kortärmade och kunna tvättas i 60 grader. Arbetsgivaren ska ansvara för att de ska tvättas.

Arbetskläder får bara användas i arbetet och ska dessutom kunna bytas under arbetspasset om de blir smutsiga eller våta.

Idag använder många arbetstagare sina privata kläder i sin yrkesutövning. Kläderna behöver tvättas ofta och slits därför extra hårt och förbrukas osedvanligt snabbt. Det blir en orimlig kostnad för den enskilde individen.

Många har sina egna arbetskläder på sig när de går hem ifrån arbetet, de hämtar barn, handlar mat, träffar andra människor och sprider eventuella smittor innan de kommer hem och kan lägga dem i tvättmaskiner.

Det handlar om att skydda både de som får vård och omsorg, personalen och andra utanför arbetsplatsen från ohälsa

Partikongressen föreslås besluta:

A460:1 att Socialdemokraterna tar initiativ till att driva frågan om skyddskläder för såväl kvinnor som män på arbetsmarknaden

A460:2 att Socialdemokraterna verkar för att AMV tar fram föreskrifter utifrån motionens intentioner

Carina Antonsson
Uddevalla arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A461

GISLAVEDS ARBETAREKOMMUN

Samhall utan vinstkrav

Nystartsjobben ändras och riktas tydligare mot människor långt från arbetsmarknaden. Dessutom ska arbetsgivarna ha villkor som följer kollektivavtal. Det står klart i och med regeringens höstbudget.

Arbetsmarknadsminister Ylva Johansson (S) presenterade ändringar inom området etablering av nyanlända i och med höstbudgeten. Bland annat kommer en av de mest omfattande subventionerade anställningsformer, de så kallad nystartsjobben som den tidigare Alliansregeringen införde 2007 att förändras.

På grund av att Samhalls verksamhet ändrades 1996 till att omfattas av vinstkrav ställs helt andra krav på personalen än tidigare. Många med olika funktionsnedsättningar klarar inte dagens krav om tempo, flexibilitet och byten av arbetsplatser. Verksamheten liknar idag i stort vilket bemanningsföretag som helst. Saknas det ambitioner att återställa reformen med anställningar vid Samhall i enlighet med dess ursprungsidé?

Det vill säga, att anställningar med statlig styrning utifrån den enskildes förutsättningar och utan vinstkrav.

Detta sett ut samhällsekonomiskt perspektiv är det värdigaste för den enskilde och samtidigt mest ekonomiska för samhället.

Partikongressen föreslås besluta:

A461:1 att vinstkravet tas bort

Eva Eliasson Gislaveds Socialdemokratiska förening
Gislaveds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A462

HANINGE ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Samma problem idag som igår – Intensifiera arbetet med arbetsvillkoren i arbetslivet

Arbetet med att efterleva mänskliga rättigheter vid kvinnodominerade arbetsplatser måste intensifieras. I internationell konvention om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter del III, artikel 7 står: ”konventionsstaterna erkänner rätten för var och en att åtnjuta rättvisa och gynnsamma arbetsvillkor … i synnerhet skall kvinnorna tillförsäkras arbetsvillkor som inte är sämre än männens och erhålla lika lön för lika arbete.”

Inom kontaktyrken i den kvinnodominerade offentliga hälso- och sjukvården har fokus på resultat och strävan efter effektivitet – ökat belastningen på de anställda. Och konsekvenser vi ser, efter införandet av industrins organisationsmodell ”Lean production” (ökad arbetstakt) i välfärdssektorn, är ökad risk för arbetsskaderelaterad ohälsa och arbetsskador.

Att dåtida forskning om kvinnors arbetsförhållanden inom vårdsektorn ofta sett kvinnligt kön som en riskfaktor - är en allvarlig markör för ett fasthållande av en könsmaktsordning. Idag säger forskare att vi får söka skillnaderna i kvinnors och mäns arbetsrelaterade besvär i deras olika villkor i arbetslivet. Och att det osynliga - emotionella arbetet, behöver en genuskritisk granskning.

Ett stort antal internationella studier har funnit att personaltätheten är lägre i äldreboenden som drivs som vinstsyftande verksamheter än i icke vinstsyftande regi. Och besparingsprogram som genomförs i delar av Europa slår ofta hårt och på flera nivåer mot kvinnor. I synnerhet drabbas arbetarklasskvinnor och migrantkvinnor. Facit är att genuskritisk analys måste göras, före beslut.

I Sverige har anmälningar av arbetssjukdom med sociala och organisatoriska orsaker ökat med drygt 70 procent mellan 2010 och 2014. Enligt Arbetsmiljöverket är det - betydligt mer - än för alla andra orsaker tillsammans. Anställda inom välfärdssektorn säger att de inte orkar arbeta heltid. Kvinnors arbetsförhållanden och arbetsmiljöer kopplas till ökad risk för ohälsa. Kvinnor och män exponeras för olika arbetsvillkor och miljöer, när de arbetar i samma yrken, och även när de arbetar på samma arbetsplats. Detta samtidigt som könsskillnaderna gällande kunskaper generellt sett är små och skillnaderna tenderar att vara till kvinnors fördel.

Vi ser samma problem idag som igår även gällande värdediskriminering mellan män och kvinnor på arbetsmarknaden. Att lönen är ett sätt att visa uppskattning och värdera kompetens och att en verkstadsarbetare tjänar i snitt 2 800 kronor mer i månaden än en undersköterska med likvärdig utbildning – går inte heller ihop med mänskliga rättigheter rörande gruppen kvinnor.

Arbetsmiljöverkets inspektioner av kvinno- och mansdominerad verksamhet i sex kommuner (AV 2015) visar att förekomsten av hög arbetsbelastning och stress, gör att endast 36 procent av personalen inom hemtjänsten bedömer att de kommer att orka arbeta fram till ordinarie pensionsålder. Motsvarande andel bland medarbetare på teknisk förvaltning var 83 procent.

Redan för ett kvarts sekel sedan beskrevs problematiken på ett liknande sätt som idag. Svenska regeringen föreslog för drygt 25 år sedan att OECD skulle belysa ”Women, work and health”. Rapporten är en statistisk sammanställning som ger ett tidsperspektiv på utvecklingen av kvinnors arbetsvillkor vid skiftet 1980 – 90 talet.

Merparten av innehållet i den svenska delrapporten känns dessvärre igen i dagens diskussion av kvinnors (arbets)liv i Sverige. Och det är oklart om förslagen till åtgärder har förverkligats och nyttiggjorts inom forskningen. Och om detta gjorts, vilken effekt arbetet gett på kvinnors arbetsliv.

Försäkringskassan skrev redan på 90 - talet att ”trots satsningar på forskning och förbättringar av arbetsmiljön förefaller det på många håll som att många av de grundläggande problem som

förorsakar sjukskrivningar inom främst vård- och omsorgssektorn kvarstår".

I arbetaryrken i den kvinnodominerade välfärdssektorn slutar var fjärde sitt arbete – varje år.

Välfärdens framtida personalförsörjning och kvalitet kan inte garanteras. Alltför många medborgare som är i behov av vård och omsorg vittnar om otrygghet och brister i kontinuiteten av personal.

Den 15 april 2016 infördes en förändring i förordningen till Socialtjänstlagen. Personal ska "utan dröjsmål" dygnet runt vid behov kunna ge stöd till demenspatienter eller andra personer som bor på äldreboenden. Sveriges Kommuner och Landsting - SKL, är de som starkast ställt sig emot bemanningskravet, för att nå upp till socialstyrelsens krav. SKL menar att skärpta bemanningskrav medför ökade kostnader för kommunerna.

Att problemen i princip stått oförändrade över lång tid kräver att vi möter dem med mer precisa förslag och åtgärder. Det är hög tid att intensifiera arbetet med arbetsvillkoren!

Partikongressen föreslås besluta:

A462:1 att	ställa sig bakom ett intensifierat arbete med att efterleva mänskliga rättigheter gällande arbetsvillkor vid kvinnodominerade arbetsplatser och att attsatserna beaktas i arbetet
A462:2 att	arbetsmiljökunskapen hos chefer, arbetsledare och skyddsombud kvalitetssäkras genom återkommande gemensam arbetsmiljöutbildning
A462:3 att	kunskap om lagen om organisatorisk och social arbetsmiljö (AFS 2015:4) kvalitetssäkras i hela arbetsorganisationer inom stat, kommun och landsting och att man tar fram en handlingsplan för tillämpning
A462:4 att	bakomliggande orsakssamband i kvinnodominerande arbetsmiljöer med kända höga risker för arbetsrelaterade besvär identifieras tillräckligt väl, för att ansvariga ska kunna genomföra mer precisa och riktade insatser
A462:5 att	uppdra till alla politiskt förtroendevalda inom stat, kommun och landsting att se till att alla anställda inom deras verksamheter har arbetsvillkor som är långsiktigt hållbara
A462:6 att	en idag svag förekomst av fokus på könsskillnader och ett genusteoretiskt perspektiv inom arbetsmiljöforskningen åtgärdas
A462:7 att	kunskaper från forskning och rapporter rörande kvinnors arbetsvillkor ska bättre tas tillvara och nyttiggöras framöver

A462:8 att det för arbetsmarknadens parter införs ett samlat kunskaps-/kompetenscentrum rörande arbetsmiljörisker och hur man kan undvika dem

A462:9 att gymnasiets yrkesprogram (och teoretiska program) återinför kursavsnitt om arbetsmiljö och hälsosamt arbete och att de som undervisar i ämnet ska inneha formell kompetens i arbetsmiljöfrågor

A462:10 att skicka in motionen som enskild

Marina Andersson
Haninge arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A463

VALLENTUNA ARBETAREKOMMUN

Sanktionsavgifter vid arbetsmiljööverträdelser

I dagsläget finns inga medel för Arbetsmiljöverket att driva in sanktionsavgifter från utländska företag när dessa brutit mot Arbetsmiljöverkets författningssamling.

Detta leder till en osund konkurrens på den svenska arbetsmarknaden på bekostnad av arbetares villkor.

På Socialdemokraternas hemsida kan man läsa följande: ”Socialdemokraterna har satt ett mål som är viktigare än alla andra: Till år 2020 ska Sverige öka antalet personer som arbetar och antalet arbetade timmar i ekonomin så mycket att vi når lägst arbetslöshet i EU.” ”Arbetsvillkor och arbetsmiljö behöver förbättras så att fler orkar arbeta fram till pensioneringen.”

För att få bukt på den osunda konkurrensen på svensk arbetsmarknad krävs att de utländska företagen som verkar i Sverige följer svenska arbetsmiljölagar/föreskrifter och straffas där efter om de inte följs.

Partikongressen föreslås besluta:

A463:1 att arbetsmiljöverket ska kunna utföra sanktionsmöjligheter mot utländska företag som arbetar i Sverige

A463:2 att socialdemokraterna verkar för att införa en nollvision för dödsfall i arbetslivet

Henrik Hedman
Vallentuna arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A464

HUDDINGE ARBETAREKOMMUN

Sanktionsavgifter vid arbetsmiljööverträdelser

I dagsläget finns inga medel för Arbetsmiljöverket att driva in sanktionsavgifter från utländska företag när dessa brutit mot Arbetsmiljöverkets författningssamling. Detta leder till en osund konkurrens på den svenska arbetsmarknaden på bekostnad av arbetares villkor. På Socialdemokraternas hemsida kan man läsa följande:

”Socialdemokraterna har satt ett mål som är viktigare än alla andra: Till år 2020 ska Sverige öka antalet personer som arbetar och antalet arbetade timmar i ekonomin så mycket att vi når lägst arbetslöshet i EU.” ”Arbetsvillkor och arbetsmiljö behöver förbättras så att fler orkar arbeta fram till pensioneringen.”

För att få bukt på den osunda konkurrensen på svensk arbetsmarknad krävs att de utländska företagen som verkar i Sverige följer svenska arbetsmiljölagar/föreskrifter och straffas där efter om de inte följs.

Partikongressen föreslås besluta:

A464:1 att Arbetsmiljöverket ska kunna utföra sanktionsmöjligheter mot utländska företag som arbetar i Sverige

A464:2 att Socialdemokraterna verkar för att införa en nollvision för dödsfall i arbetslivet

Claes Thim (fd Melkersson), Johnny Ekdahl
Huddinge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A465

SUNDSVALLS ARBETAREKOMMUN

Semesterlagen måste ändras då den är diskriminerande

Sjuka som uppbär halv sjukersättning, (tidigare förtidspension) med en 100 procentig tjänst i botten och arbetar 50 procent och gjort det i mer än två år, bestraffas genom att nedräkning av semesterdagar börjar gälla direkt vid första dagen i en sjukfrånvaro. För den som arbetar 100 procent påverkas semestern först efter 180 sjukdagar.

När man har en nedsättning med 50 procent får man bara 50 procent semester och det är naturligtvis helt rätt, men att straffas på detta sätt på grund av att man inte är 100 procent frisk är fruktansvärt diskriminerande. Om du blir sjuk en längre tid under året kan det hända att du blivit av med alla semesterdagar och du får börja betala för semesterledighet.

Att ha en 100 procentig tjänst i botten är ej av betydelse för den som aldrig kommer att bli så frisk så att man kommer upp till heltid i arbetslivet igen. Däremot är risken stor att personen bryts ner totalt när man tappar semesterdagar när man blir sjuk och det skapar en enorm oro att inte kunna ha semesterdagar för återhämtning. Något som inte drabbar den som orkar arbeta 100 procent och tillfälligt blir sjuk under 180 dagar.

Partikongressen föreslås besluta:

A465:1 att Socialdemokraterna verkar för att semesterlagen ändras så att samma regler ska gälla för personer med partiell/delvis sjukersättning som för personer med heltidsarbete, d.v.s. att antalet semesterdagar minskar först efter 180 dagars sjukfrånvaro

Ann-Britt Kihlström Sundsvalls s-kvinnor
Sundsvalls arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A466

UPPSALA ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Sex timmars arbetsdag för vårdpersonal

Att arbetsbelastningen är hög för landets vårdpersonal är allmänt känt. Det går aldrig någon längre tid utan att det rapporteras om vårdens ansträngda läge. Underbemanning, delade turer, och stressiga arbetsdagar är vardag för vårdpersonal inom äldre- och sjukvården. Att arbeta som vårdbiträde eller undersköterska innebär ett tungt fysiskt arbete, även om man har tillgång till vissa hjälpmedel som höj- och sänkbara sängar. Om vi socialdemokrater menar allvar med att heltid ska vara en rättighet och deltid en möjlighet bör vi se över hur realistiskt det är för all vårdpersonal att arbeta heltid.

De flesta kvinnor som arbetar inom vården arbetar deltid, vilket är ett feministiskt problem då dessa kvinnor därmed får lägre lön och pension än om de arbetat heltid. Att arbeta åtta timmar om dagen, fem dagar i veckan är dock svårt om man har ambitionen att arbeta ett helt yrkesliv. Även med kunskap om hur man ska genomföra tunga lyft med mera sliter det mycket på kroppen att ha ett så fysiskt tungt arbete. Tidspressen som präglar vården idag ökar dessutom risken för att lyft genomförs på fel sätt, vilket kan ge upphov till allvarliga skador och sjukskrivning. För att Sveriges hårt arbetande vårdpersonal ska ges möjlighet att arbeta heltid,

utan att riskera sin fysiska eller psykiska hälsa, bör därför sex timmars arbetsdag med bibehållen lön införas för dessa.

Partikongressen föreslås besluta:

A466:1 att en försöksverksamhet med sex timmars arbetsdag med bibehållen lön utreds och verkställs för undersköterskor och vårdbiträden som är anställda i offentlig regi

Anna Tryblom
Uppsala arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A467

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN

Skapa möjligheter för ökad transparens och samarbete mellan Arbetsmiljöverket och Försäkringskassan

Idag ser vi en alarmerande utveckling då det gäller antalet sjukskrivna i Sverige. En stor bakomliggande orsak till detta är problem både i den fysiska och psykosociala arbetsmiljön för många löntagare i Sverige.

Det görs mycket arbete kring att förbättra arbetsmiljön. Där gör inte minst fackföreningarnas skydds- och arbetsmiljöombud en avgörande insats.

Det övergripande ansvaret för att göra inspektioner av arbetsmiljön har statliga Arbetsmiljöverket. Idag har emellertid inte Arbetsmiljöverket och Försäkringskassan möjlighet att dela uppgifter. Om Försäkringskassan till exempel skulle få in alarmerande uppgifter om att många människor sjukskrivs på en särskild arbetsplats finns det inget system eller möjlighet för Försäkringskassan att delge detta till Arbetsmiljöverket.

Självklart borde det finnas möjligheter för dessa myndigheter att samarbeta och dela information kring till exempel antal sjukskrivningar på olika arbetsplatser.

Partikongressen föreslås besluta:

A467:1 att Socialdemokraterna ska arbeta för att skapa möjligheter för ökad transparens och samarbete mellan Arbetsmiljöverket och Försäkringskassan

Magnus Manhammar
Karlskrona arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A468

GOTLANDS PARTIDISTRIKT

Skatteavdrag för fackföreningar

Det tidigare skatteavdraget för fackföreningsavgifter togs bort av den tidigare alliansregeringen. Men arbetsgivaren får ännu dra av sin avgift till arbetsgivarorganisationen. Ur rättvisesynpunkt borde det gälla samma regler för bägge avgifterna.

Partikongressen föreslås besluta:

A468:1 att Socialdemokraterna ska verka för att skatteavdraget för fackföreningsavgifter återinförs

Håkan Kraby
Gotlands partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A469

TÄBY ARBETAREKOMMUN

Skattereduktion för fackföreningsavgiften

Efter valet år 2006 slopade den borgliga regeringen skattereduktionen för avgift till fackförening och arbetslöshetskassan. Motiveringen till åtgärden var att den skulle vara en del av finansieringen av jobbskatteavdraget. Samtidigt höjdes avgifterna till arbetslöshetskassan kraftigt. Resultatet blev att omkring en halv miljon löntagare lämnade arbetslöshetskassan då de inte hade råd med de höga avgifterna. Många står därmed helt skyddslösa. Detta sker samtidigt som det fortfarande är möjligt för företag och företagare att dra av sin medlemsavgift till arbetsgivarorganisationen.

Argumenten som därmed talar för ett återinförande av skattereduktionen för fackföreningsavgiften är att få en lika behandling av parterna på arbetsmarknaden.

Partikongressen föreslås besluta:

A469:1 att partikongressen ger partiet i uppdrag att verka för ett återinförande av skattereduktion för fackföreningsavgiften

Jan Aspefjord
Täby arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A470

HUDDINGE ARBETAREKOMMUN

Skattereduktion för fackligt- och a-kassemedlemskap

Bland de första sakerna som den borgerliga regeringen införde vid maktskiftet 2006 var att slopa skattereduktionen för avgifter till fackföreningar och a-kassan.

Därigenom skapades återigen ett ensidigt gynnande av ena parten på arbetsmarknaden, arbetsköparna. Då arbetsköparna fortfarande har rätt till att dra av sin avgift till arbetsköparorganisationer. Att det tillåts ske är högst anmärkningsvärt med tanke på att hela den svenska arbetsmarknadsmodellen bygger på ett jämbördigt förhållande mellan fackföreningar och arbetsgivarorganisationer. Att i praktiken höja kostnaden för medlemskap i fackföreningar är ett led till att försvaga den och skapa ett ojämlikt förhållande på den svenska arbetsmarknaden. Detta får fortgå trots att vi numera har en Socialdemokratisk regering.

Partikongressen föreslås besluta:

A470:1 att Socialdemokraterna verkar för att skattereduktion ska gälla för avgifter till fackföreningar och a-kassa

Claes Thim och Johnny Ekdahl
Huddinge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A471

UPPSALA ARBETAREKOMMUN

Skattereduktion på fackföreningsavgiften

Direkt efter valet 2006 slopade regeringen skattereduktionen för avgift till fackförening. I och med detta beslut ställde sig regeringen på arbetsgivarens sida eftersom det fortfarande är det möjligt för företag och företagare att dra av sin medlemsavgift till arbetsgivarorganisationer. Detta kan inte annat än ge uttryck för en medveten strävan att underminera fackens ställning på arbetsmarknaden. Ett återinförande av skattereduktion på fackföreningsavgiften skulle bidra till en likabehandling av parterna på arbetsmarknaden och skattereduktionen skulle också kunna bidra till att fler ansluter sig till fackföreningar.

Vi ska därför inte behålla den orättvisa som infördes av alliansen när de kom till makten.

Partikongressen föreslås besluta:

A471:1 att jobba för att återinföra skattereduktion på fackföreningsavgiften

Anders Gustafsson och Gamla Uppsala S-förening
Uppsala arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A472

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Skrota Allmän visstidsanställning

På svensk arbetsmarknad ställs idag åter arbetare mot arbetare. Under osunda livsförhållanden förväntas vi konkurrera med varandra för en möjlighet till arbete. Utan vetskap om vår framtida försörjning lever vi dag för dag, månad för månad och år för år i ovisshet. Den som svarar på ett sms först får tjänstgöra för dagen.

I Regeringsformen kapitel 1 §2 kan läsas att ”Den offentliga makten ska utövas med respekt för alla människors lika värde och för den enskilda människans frihet och värdighet (...) Den allmänna rätten till arbete, bostad och utbildning samt verka för social omsorg och trygghet. ”

Det som Svenskt Näringsliv kallar ”en fot in på arbetsmarknaden” är i verkligheten ett spindelnät där företrädesvis unga människor fastnar på väg mot en tillsvidareanställning och den trygghet och frihet en sådan innebär.

Partikongressen föreslås besluta:

A472:1 att Socialdemokraterna verkar för att den allmänna visstidsanställningen stryks ur Lagen om anställningsskydd

Stefan Pinjefors, Lorensborgs S-förening
Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A473

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN

Skyddsregeln i A-kassan

När en person har varit arbetslös i 300 dagar utvärderas den kommande ersättningen. Den blir antingen 65 procent av lönen när arbetslösheten började, eller 80 procent av den lön som tjänats in under arbetslöshetsperioden. Skyddsregeln ser till att det högsta beloppet av de två alternativen betalas ut.

Efter 600 dagar görs en ny beräkning på samma sätt, skyddsregeln gäller.

Men efter ytterligare 300 dagar faller skyddsregeln. Då beräknas ersättningen från a-kassan på den lön som man haft under de närmaste föregående tolv månaderna.

Reglerna urholkar ersättningen. Efter 900 dagar är det inte längre rätt att kalla a-kassan för en försäkring. Visserligen har taket i a-kassan höjts från 7 september 2015, men det är inte avgörande för att inte verka för att skyddsregeln skall vara kvar även efter 900 dagar.

Partikongressen föreslås besluta:

A473:1 att skyddsregeln i a-kassan ska finnas kvar även efter 900 dagar

IF Metall Östra Blekinge Karlskrona S-förening
Karlskrona arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A474

SÖLVESBORGS ARBETAREKOMMUN

Skyddsregeln i A-kassan

När en person har varit arbetslös i 300 dagar utvärderas den kommande ersättningen. Den blir antingen 65 procent av tidigare lön när arbetslösheten började, eller 80 procent av den lön som tjänats in under arbetslöshetsperioden, om man uppfyller villkoren till en ny ersättningsperiod. Skyddsregeln ser till att det högsta beloppet av de två alternativen betalas ut. Denna skyddsregel får användas högst 2 gånger.

Efter 600 dagar görs en ny beräkning på samma sätt, skyddsregeln gäller.

Men efter ytterligare 300 dagar faller skyddsregeln. Då beräknas ersättningen från a-kassan på den lön som man haft under de närmaste föregående tolv månaderna.

Reglerna urholkar ersättningen. Efter 900 dagar är det inte längre rätt att kalla A-kassan för en försäkring. Visserligen har taket i a-kassan höjts från 7 september 2015, men det är inte avgörande för att inte verka för att skyddsregeln skall vara kvar även efter 900 dagar.

Partikongressen föreslås besluta:

A474:1 att skyddsregeln i A-kassan ska finnas kvar även efter 900 dagar

Christer Skoog, Lennart Johansson
Sölvesborgs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A475

RONNEBY ARBETAREKOMMUN

Skyddsregeln i A-kassan

När en person har varit arbetslös i 300 dagar utvärderas den kommande ersättningen. Den blir antingen 65 procent av tidigare lön när arbetslösheten började, eller 80 procent av den lön som tjänats in under arbetslöshetsperioden, om man uppfyller villkoren till en ny ersättningsperiod. Skyddsregeln ser till att det högsta beloppet av de två alternativen betalas ut. Denna skyddsregel får användas högst 2 gånger.

Efter 600 dagar görs en ny beräkning på samma sätt, skyddsregeln gäller. Men efter ytterligare 300 dagar faller skyddsregeln. Då beräknas ersättningen från a-kassan på den lön som man haft under de närmaste föregående tolv månaderna.

Reglerna urholkar ersättningen. Efter 900 dagar är det inte längre rätt att kalla A-kassan för en försäkring. Visserligen har taket i a-kassan höjts från 7 september 2015, men det är inte avgörande för att inte verka för att skyddsregeln skall vara kvar även efter 900 dagar.

Partikongressen föreslås besluta:

A475:1 att skyddsregeln i A-kassan ska finnas kvar även efter 900 dagar

Annette Rydell
Ronneby arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A476

ÖRNSKÖLDSVIKS ARBETAREKOMMUN

Social upphandling

Partiet har som mål att ha Europas lägsta arbetslöshet till 2020. Vilket jag tycker är ett mycket bra initiativ för det svenska samhället. Min motion är ett förslag på hur vi som socialdemokrater står upp för detta mål. Integration och långtidsarbetslöshet är två stora områden som om vi kan bemästra dessa bidrar till att uppfylla målet. Båda dessa grupper kan stärkas av att vi aktivt inom partiet tillsammans med arbetsmarknadens parter jobbar för att införa i upphandlingar även lägger till en klausul om social upphandling.

Detta innebär att man i alla upphandlingar som vi kan påverka även tar upp om man kan tänka sig att ta sig an nån eller några personer ur dessa två grupper som praktikanter under en begränsad tid. Ett lysande exempel på ett sådant förfarande är Östersundshem och deras 'Innanförskapsakademin' där man både får ut personer i praktik samtidigt som man varvar detta med utbildning och annat. Känslan att bli sedd och vara behövd och samtidigt får möjlighet att använda det svenska språket i vardagen tror jag ger många goda effekter.

Att som individ få en sådan möjlighet kan också effekt på den egna hälsan och att stärka sin identitet. Dessutom kan nog möjligheten till anställning på längre sikt också öka.

Partikongressen föreslås besluta:

A476:1 att partiet tillsammans med arbetsmarknadens parter verkar för att införa social upphandling som en del inom svensk arbetsmarknad

A476:2 att för att stärka integrationen och få arbetslösa tillbaks till jobb och en meningsfull tillvaro

Torbjörn Westman
Örnsköldsviks arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A477

GÖTENE ARBETAREKOMMUN

Socialförsäkringsbalk (210:110)

I dag så är alla som arbetar försäkrade genom socialförsäkringsbalken för arbetsskador. Denna försäkring ska ersätta kostnader vid skador orsakade när du arbetar.

Om du skadar eller slår ut dina tänder så är det Försäkringskassan som ska utreda och ersätta denna skada. Man ansöker först hos Försäkringskassan om ersättning för skadan. Sedan ska kassan besluta om de ersätter skadan.

När man fått OK från kassan att dom ska ersätta skadan, så påbörjar man behandlingen. Man betalar till tandläkaren vad behandlingen kostar. Innan kassan betalar ut pengarna ska man skicka in kvitton på behandlingen och därefter får man tillbaka pengarna.

Det är inte ovanligt att en behandling kan kosta cirka 30 000 kronor som den skadade måste ligga ute med. Detta är pengar som inte alla har.

Partikongressen föreslås besluta:

A477:1 att Socialdemokraterna verkar för att ersättning för arbetsskador på tänder regleras direkt mellan tandläkaren och Försäkringskassan

Ulrika Karlsson
Götene arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A478

JÖNKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Stoppa skattefuskare på arbetsmarknaden

Bakgrund: Sverige är beroende av arbetskraftsinvandring från hela världen. Det saknas kompetens i flera branscher idag och det tar tid att utbilda ifatt för att fylla ut hålen. Men det har skapats en kriminell sektor under det lagliga paraplyet. En oseriös arbetsgivare kan ”sälja” jobb med kollektivavtal och försäkringar, enligt Migrationsverkets regler, till personer i andra länder som gärna vill komma till Sverige. Det kan presenteras som en genväg till medborgarskap för de som inte har asylskäl. Obs, att detta oftast handlar om de numera så kallade enkla arbeten som det sägs behövas fler av. Det råder ingen arbetskraftsbrist i låglönebranscher. Arbetsgivaren, som

t o m kan starta företag i syfte att fuska, låter sedan personerna som hen anställt betala tillbaka lönen. Dessutom kan också bidrag utgå från Arbetsförmedlingen och det lägger hen också beslag på. Arbetet kan sedan utföras av annan person till betydligt lägre lön och ofta helt svart. Dessutom har det upptäckts fall där personen blivit sjukskriven och fått sjukpenning från Försäkringskassan. Ett cyniskt utnyttjande av människor och mycket allvarlig ekonomisk brottslighet som det ser ut som om myndigheterna saknar verktyg att upptäcka och beivra. Den senast statistik över arbetskraftsinvandring som vi kunnat hitta visade att den största gruppen (7041 arbeten, år 2013) återfanns inom: Arbete utan särskild yrkesutbildning. Källa: http://www.migrationsverket.se/download/18.7c00d8e6143101d166ddaa/1390234122341/Beviljade+arbetstillst%C3%A5nd+2013+-+Work+permits+granted+2013.pdf 20160802

Det är just den typ av arbeten som ibland går under benämningen ”enkla” och som det finns behov av. Det föreligger alltså inget behov av arbetskraftsinvandring till de jobben. Tvärtom kan det finnas anledning att misstänka fusk med detta. Det måste ges möjlighet för myndigheterna att upptäcka och straffa denna verksamhet.

Partikongressen föreslås besluta:

A478:1 att Skatteverket, Migrationsverket, Arbetsförmedlingen och Försäkringskassan får samköra sina register där brottsmisstanke föreligger

A478:2 att en utredning tillsätts som kan lämna förslag på hur vi långsiktigt kan stoppa och förhindra att ovanstående kriminella upplägg förekommer

S-kvinnor i Jönköpings kommun Maria Hörnsten, ordförande och Anette Höglund, sekreterare Jönköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A479

VALLENTUNA ARBETAREKOMMUN

Stärk skyddsombudens roll och stötta dem bättre

Skyddsombud är utsedd att företräda medlemmarna på arbetsplatsen i deras strävan om bättre arbetsmiljö. Det ska skyddsombudet göra genom att samverka med sitt företag och alla andra aktörer som verkar på arbetsplatsen. På många arbetsplatser fungerar detta riktigt bra men tyvärr så är det på allt för många arbetsplatser det inte gör det på. Att vara skyddsombud i dagens Sverige är inte lätt. Företagen utsätts för mer och mer konkurrens som leder till pressade tider och priser.

När sådant sker måste företagen strama åt och se över vart de kan spara in pengar. Av erfarenhet

så brukar arbetsmiljö var bland de första områdena som försämras. Tyvärr ser många företag bara direkta kostnader. Att köpa in personlig skyddsutrustning ses som en kostnad istället för en investering för framtiden. Arbetare riskerar inte att skada sig lika mycket om de har schysst utrustning. För varje krona satsad på arbetsmiljö genererar det mer tillbaka i det långa loppet förstår alla bra företag.

Dem där bra företagen börjar sina i ungefär samma takt som priserna pressas neråt. Man fortsätter att trakassera och motarbeta skyddsombuden och har helt glömt bort att skyddsombuden ska ses som en tillgång för företaget. Som sagt, att vara skyddsombud i dagens Sverige är inte lätt och många drar sig för att ta på sig uppdraget. Inte för att man inte bryr sig om arbetsmiljö utan för att man vet att man hamnar i en väldigt utsatt situation.

Jag själv vet, jag har varit skyddsombud på det där lilla bygget, Mall of Scandinavia och vi skyddsombud som gick där mådde inte speciellt bra. Påtryckningar från chefer, huvudentreprenörer och beställarled gjorde att flera av skyddsombuden backade och ja, arbetsmiljön blev inte bättre kan man lugnt säga. Mall of Scandinavia var inte unikt på något sätt, så ser det nämligen ut i byggbranschen och många andra branscher. Det finns en lag som finns till för att skydda skyddsombuden, arbetsmiljölagen. Där står det ganska bra skrivet om hur man får behandla ett skyddsombud och vilka rättigheter hen har. Tyvärr räcker de inte till. Vad gör vi skyddsombud som blir utsatta, jo i första hand kontaktar vi våra respektive fackförbund men där kan företagen om de har skyddskommitté välja att stänga ute de fackliga regionala skyddsombuden (givetvis har alla stora företag skyddskommitté). Vad är då steg två för oss skyddsombud, jo vi kontaktar arbetsmiljöverket.

Regeringen har satsat extra mycket pengar på arbetsmiljö och då arbetsmiljöverket främst, riktigt positivt men tyvärr är dem fortfarande enormt underbemannade så de har inte kapacitet att utföra det arbete som skulle behövas.

Jag vet inte själv hur många gånger jag kontakta arbetsmiljöverket på olika sätt, ibland via en så kallad 6.6.a och handläggningstiden är otroligt lång. Lägger man en 6.7 (skyddsstopp) så kommer de givetvis ut omgående om arbetsgivaren så begär eftersom de är skyldiga att göra de. Tyvärr är det bara för att släcka bränder. Arbetsmiljöverket måste vara ute betydligt mer i förebyggande syfte och göra fler oannonserade besök. När de gör annonserade besök så är företagen inte dumma såklart så att just den dagen se till att allt är schysst men så fort arbetsmiljöverket går ut genom dörren så hamnar man i samma spår igen.

Jag tycker det rent ut sagt är pinsamt att inte ens när jag och många fler kontaktar arbetsmiljöverket och tipsar dem att dagen invigningen på det där lilla bygget, Mall of Scandinavia, så kommer arbetare jobba natt fast det inte är förhandlat om det. AV hade om dem bara velat kunna åka ut och samla in information och ge företagen dryga böter och samtidigt stoppat arbetet. Men nu var det ju bara 7 500 personer som jobbade på det där bygget så det

kanske inte var prioriterat. En kollega jobbade 24 h i sträck och fick uppsöka sjukvård direkt efter då hans kropp sa ifrån. Men det viktigaste var ju bara att de skulle bli klart, eller hur?

Absolut kan man hävda att detta var enskilda företeelser men när jag pratar med skyddsombud och andra fackliga så får man höra att detta är vardag. Jag tror på riktigt folk inte förstår hur illa det är där ute. Här måste de tas krafttag och jag är verkligen glad att vi har en regering som gjort mycket för att stärka arbetarrörelsen och arbetsmiljön men det är som sagt mycket kvar att göra.

Partikongressen föreslås besluta:

A479:1 att se över regelverket hur man kan stärka skyddsombuden i dess roll och ge dem ännu större skydd

A479:2 att ge ännu mer resurser till arbetsmiljöverket i deras arbete

A479:3 att ge tydligare direktiv till arbetsmiljöverket att deras roll är att göra ännu mer oannonserade besök på företagen och stötta de lokala skyddsombuden bättre

A479:4 att verka för att arbetsmiljöverket ska kunna utfärda sanktionsmöjligheter mot utländska företag som är och arbetar i Sverige

A479:5 att kongressen antar motionens att-satser för vidarebefordran till riksdagsgruppen

Henrik Hedman
Vallentuna arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A480

HUDDINGE ARBETAREKOMMUN

Stärk skyddsombudens roll och stötta dem bättre

Skyddsombud är utsedd att företräda medlemmarna på arbetsplatsen i deras strävan om bättre arbetsmiljö. Det ska skyddsombudet göra genom att samverka med sitt företag och alla andra aktörer som verkar på arbetsplatsen. På många arbetsplatser fungerar detta riktigt bra men tyvärr så är det på allt för många arbetsplatser det inte gör det på. Att vara skyddsombud i dagens Sverige är inte lätt. Företagen utsätts för mer och mer konkurrens som leder till pressade tider och priser.

När sådant sker måste företagen strama åt och se över vart de kan spara in pengar. Av erfarenhet så brukar arbetsmiljö var bland de första områdena som försämras. Tyvärr ser många företag bara direkta kostnader. Att köpa in personlig skyddsutrustning ses som en kostnad istället för en investering för framtiden. Arbetare riskerar inte att skada sig lika mycket om de har schysst

utrustning. För varje krona satsad på arbetsmiljö genererar det mer tillbaka i det långa loppet förstår alla bra företag.

Dem där bra företagen börjar sina i ungefär samma takt som priserna pressas neråt. Man fortsätter att trakassera och motarbeta skyddsombuden och har helt glömt bort att skyddsombuden ska ses som en tillgång för företaget. Som sagt, att vara skyddsombud i dagens Sverige är inte lätt och många drar sig för att ta på sig uppdraget. Inte för att man inte bryr sig om arbetsmiljö utan för att man vet att man hamnar i en väldigt utsatt situation.

Jag själv vet, jag har varit skyddsombud på det där lilla bygget, Mall of Scandinavia och vi skyddsombud som gick där mådde inte speciellt bra. Påtryckningar från chefer, huvudentreprenörer och beställarled gjorde att flera av skyddsombuden backade och ja, arbetsmiljön blev inte bättre kan man lugnt säga. Mall of Scandinavia var inte unikt på något sätt, så ser det nämligen ut i byggbranschen och många andra branscher. Det finns en lag som finns till för att skydda skyddsombuden, arbetsmiljölagen. Där står det ganska bra skrivet om hur man får behandla ett skyddsombud och vilka rättigheter hen har. Tyvärr räcker de inte till. Vad gör vi skyddsombud som blir utsatta, jo i första hand kontaktar vi våra respektive fackförbund men där kan företagen om de har skyddskommitté välja att stänga ute de fackliga regionala skyddsombuden (givetvis har alla stora företag skyddskommitté). Vad är då steg två för oss skyddsombud, jo vi kontaktar arbetsmiljöverket.

Regeringen har satsat extra mycket pengar på arbetsmiljö och då arbetsmiljöverket främst, riktigt positivt men tyvärr är dem fortfarande enormt underbemannade så de har inte kapacitet att utföra det arbete som skulle behövas.

Jag vet inte själv hur många gånger jag kontakta arbetsmiljöverket på olika sätt, ibland via en så kallad 6.6.a och handläggningstiden är otroligt lång. Lägger man en 6.7 (skyddsstopp) så kommer de givetvis ut omgående om arbetsgivaren så begär eftersom de är skyldiga att göra de. Tyvärr är det bara för att släcka bränder. Arbetsmiljöverket måste vara ute betydligt mer i förebyggande syfte och göra fler oannonserade besök. När de gör annonserade besök så är företagen inte dumma såklart så att just den dagen se till att allt är schysst men så fort arbetsmiljöverket går ut genom dörren så hamnar man i samma spår igen.

Jag tycker det rent ut sagt är pinsamt att inte ens när jag och många fler kontaktar arbetsmiljöverket och tipsar dem att dagen invigningen på det där lilla bygget, Mall of Scandinavia, så kommer arbetare jobba natt fast det inte är förhandlat om det. AV hade om dem bara velat kunna åka ut och samla in information och ge företagen dryga böter och samtidigt stoppat arbetet. Men nu var det ju bara 7 500 personer som jobbade på det där bygget så det kanske inte var prioriterat. En kollega jobbade 24 h i sträck och fick uppsöka sjukvård direkt efter då hans kropp sa ifrån. Men det viktigaste var ju bara att de skulle bli klart, eller hur?

Absolut kan man hävda att detta var enskilda företeelser men när jag pratar med skyddsombud och andra fackliga så får man höra att detta är vardag. Jag tror på riktigt folk inte förstår hur illa det är där ute. Här måste de tas krafttag och jag är verkligen glad att vi har en regering som gjort mycket för att stärka arbetarrörelsen och arbetsmiljön men det är som sagt mycket kvar att göra.

Partikongressen föreslås besluta:

A480:1 att se över regelverket hur man kan stärka skyddsombuden i dess roll och ge dem ännu större skydd

A480:2 att ge ännu mer resurser till arbetsmiljöverket i deras arbete

A480:3 att ge tydligare direktiv till arbetsmiljöverket att deras roll är att göra ännu mer oannonserade besök på företagen och stötta de lokala skyddsombuden bättre

A480:4 att verka för att arbetsmiljöverket ska kunna utfärda sanktionsmöjligheter mot utländska företag som är och arbetar i Sverige

A480:5 att kongressen antar motionens att-satser för vidarebefordran till riksdagsgruppen

Claes Thim (fd Melkersson), skyddsombud på Mall of Scandinavia samt medlem i Huddinge arbetarekommun, El-sossen, Flemingsberg/Glömsta S-förening, SSU och Elektrikerförbundet Huddinge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A481

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Ta bort allmän visstid i LAS

Frågan om att ta bort allmän visstid ifrån LAS har varit uppe på senaste partikongressen som beslutade att inte bifalla motionen. Regeringen har hörsammat protesterna och skärpt lagen, en skärpning som är tandlös, och allt annat än tillräcklig och som inte löser det grundläggande problemet! För frågan kvarstår! Hur kan vi ha en anställningsform som tillåter arbetsgivaren att använda tillfälliga jobb – i upp till sex år- trots att behovet av arbetskraft är permanent? Hur kan vi tillåta att man kan jobba i princip hur länge som helst utan att få någon som helst anställningstrygghet? Hur kan vi tillåta en arbetsmarknad där människor inte vågar ställa krav på att lag och avtal följs, inte vågar påtala missförhållanden, inte vågar organisera sig fackligt?

Det finns människor i dagens Sverige som är anställda på allmän visstid som lever i ekonomisk otrygghet, som inte kan planera sitt liv och som bara har en lös anknytning till arbetsplatsen.

Det finns uppenbarligen ett behov av stadigvarande arbetskraft när det är så många som jobbar

som allmän visstidsanställd dag ut och dag in.

Allmänna visstidsanställningen som arbetsgivarna kan ta till bara för att slippa undan att anställa tillsvidare, är inte en anständig anställningsform!

Tillsvidare anställning måste vara normen!

Partikongressen föreslås besluta:

A481:1 att Allmän visstidsanställning tas bort ifrån LAS

Erika Timar, Kommunals S-fackklubb
Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A482

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Ta bort Allmän visstidsanställning i LAS

Allt för många människor jobbar i dag med helt osäkra arbetsvillkor där man med kort varsel rings in till jobben för enstaka timmar, får låg lön och saknar tillräckligt skydd på jobbet. Framtidens jobb där människor vågar satsa, förutsätter ordning och reda på arbetsmarknaden.

Att stå med mössan i hand är inte den modell vi skall ha på arbetsmarknaden. Missbruket med tidsbegränsade anställningar måste begränsas genom ny lagstiftning. Denna fråga var föremål för en lång debatt på senaste Partikongressen. Vi kan konstatera att problemet med AVA kvarstår genom att arbetsgivaren staplar olika former av korta anställningar och därmed sätter trygghetsreglerna i LAS ur spel.

Partikongressen föreslås besluta:

A482:1 att allmän visstidsanställning tas bort i LAS

A482:2 att missbruket av tidsbegränsade anställningar begränsas genom ny lagstiftning

Eva Sjöstedt, SEKO S-Förening
Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A483

BORLÄNGE ARBETAREKOMMUN

Ta bort deltidsbegränsningen i A-kassan

Idag är antalet dagar med ersättning från A-kassan begränsade till 75 dagar om man är arbetslös på deltid. För heltidsarbetslöshet är ersättningsperioden i A-kassan däremot 300 dagar. Följderna av denna begränsning är orimlig och direkt kontraproduktiv. Det leder till att människor tvingas tacka nej till jobb och att fler utsätts för ekonomiskt lidande och fattigdom.

När de 75-dagarna är förbrukade blir man som deltidsarbetslös utförsäkrad vilket resulterar i att man inte längre får någon arbetslöshetsersättning. Andra deltidsarbetslösa väljer istället att tacka nej till arbetspass eller tjänster på deltid för att dagarna räcker längre som heltidsarbetslös. De har inte råd att jobba deltid och inte få någon ersättning för deltidsarbetslösheten och tjänar ekonomisk på att vara heltidsarbetslösa istället. Detta leder till att människor hamnar allt längre från arbetsmarknaden. Konsekvenserna av begränsningsregeln är direkt kontraproduktiv och behöver därför tas bort

Partikongressen föreslås besluta:

A483:1 att Socialdemokraterna ska verka för att deltidsbegränsningsregeln i A-kassan ska tas bort

S-Kommunal
Borlänge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A484

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Ta bort deltidsbegränsningsregeln i A-kassan

Idag är antalet dagar med ersättning från A-kassan begränsade till 75 dagar om man är arbetslös på deltid. För heltidsarbetslöshet är ersättningsperioden i A-kassan däremot 300 dagar. Följderna av denna begränsning är orimlig och direkt kontraproduktiv. Det leder till att människor tvingas tacka nej till jobb och att fler utsätts för ekonomiskt lidande och fattigdom.

När de 75-dagarna är förbrukade blir man som deltidsarbetslös utförsäkrad vilket resulterar i att man inte längre får någon arbetslöshetsersättning. Andra deltidsarbetslösa väljer istället att tacka nej till arbetspass eller tjänster på deltid för att dagarna räcker längre som heltidsarbetslös. De har

inte råd att jobba deltid och inte få någon ersättning för deltidsarbetslösheten och tjänar ekonomisk på att vara heltidsarbetslösa istället. Detta leder till att människor hamnar allt längre från arbetsmarknaden. Konsekvenserna av begränsningsregeln är direkt kontraproduktiv och behöver därför tas bort

Partikongressen föreslås besluta:

A484:1 att Socialdemokraterna ska verka för att deltidsbegränsningsregeln i A-kassan ska tas bort

Alejandro Caviedes
Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A485

HAGFORS ARBETAREKOMMUN

Ta bort deltidsbegränsningsregeln i A-kassan

Idag är antalet dagar med ersättning från A-kassan begränsade till 75 dagar om man är arbetslös på deltid. För heltidsarbetslöshet är ersättningsperioden i A-kassan däremot 300 dagar. Följderna av denna begränsning är orimlig och direkt kontraproduktiv. Det leder till att människor tvingas tacka nej till jobb och att fler utsätts för ekonomiskt lidande och fattigdom.

När de 75-dagarna är förbrukade blir man som deltidsarbetslös utförsäkrad vilket resulterar i att man inte längre får någon arbetslöshetsersättning. Andra deltidsarbetslösa väljer istället att tacka nej till arbetspass eller tjänster på deltid för att dagarna räcker längre som heltidsarbetslös. De har inte råd att jobba deltid och inte få någon ersättning för deltidsarbetslösheten och tjänar ekonomisk på att vara heltidsarbetslösa istället. Detta leder till att människor hamnar allt längre från arbetsmarknaden. Konsekvenserna av begränsningsregeln är direkt kontraproduktiv och behöver därför tas bort

Partikongressen föreslås besluta:

A485:1 att Socialdemokraterna ska verka för att deltidsbegränsningsregeln i A-kassan ska tas bort.

Jessica Larsson/Arbetarkommun
Hagfors arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A486

LUDVIKA ARBETAREKOMMUN

Ta bort deltidsbegränsningsregeln i A-kassan

Idag är antalet dagar med ersättning från A-kassan begränsade till 75 dagar om man är arbetslös på deltid. För heltidsarbetslöshet är ersättningsperioden i A-kassan däremot 300 dagar.

Tanken vid införandet av 75-dagarsregeln var förhoppningsvis att ”Den gode arbetsgivaren” skulle se till att personalen anställdes på ett fast heltidsarbete. Av detta märktes dock inget och nu är det dags att avsluta experimentet. När de 75-dagarna är förbrukade blir man som deltidsarbetslös utförsäkrad vilket resulterar i att man inte längre får någon arbetslöshetsersättning. Andra deltidsarbetslösa väljer istället att tacka nej till arbetspass eller tjänster på deltid för att dagarna räcker längre som heltidsarbetslös! De har inte råd att jobba deltid och inte få någon ersättning för deltidsarbetslösheten och tjänar ekonomisk på att vara heltidsarbetslösa istället. För arbetarrörelsen har arbetslinjen alltid varit ledstjärna. 75-dagars regeln tvingar människor att välja att vara helt arbetslösa, eller att klara sig på de strödagar de får jobba! Att välja mellan arbetslöshet och fattigdom det är inte rimligt!

Partikongressen föreslås besluta:

A486:1 att Socialdemokraterna ska verka för att deltidsbegränsningsregeln i A-kassan ska tas bort

Kommunal Bergslagen Sektion Ludvika
Ludvika arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A487

STOCKHOLMS ARBETAREKOMMUN

Ta bort deltidsbegränsningsregeln i A-kassan

Idag är antalet dagar med ersättning från A-kassan begränsade till 75 dagar om man är arbetslös på deltid. För heltidsarbetslöshet är ersättningsperioden i A-kassan däremot 300 dagar. Följderna av denna begränsning är orimlig och direkt kontraproduktiv. Det leder till att människor tvingas tacka nej till jobb och att fler utsätts för ekonomiskt lidande och fattigdom.

När de 75-dagarna är förbrukade blir man som deltidsarbetslös utförsäkrad vilket resulterar i att man inte längre får någon arbetslöshetsersättning. Andra deltidsarbetslösa väljer istället att tacka

nej till arbetspass eller tjänster på deltid för att dagarna räcker längre som heltidsarbetslös. De har inte råd att jobba deltid och inte få någon ersättning för deltidsarbetslösheten och tjänar ekonomisk på att vara heltidsarbetslösa istället. Detta leder till att människor hamnar allt längre från arbetsmarknaden. Konsekvenserna av begränsningsregeln är direkt kontraproduktiv och behöver därför tas bort.

Partikongressen föreslås besluta:

A487:1 att Socialdemokraterna ska verka för att deltidsbegränsningsregeln i A-kassan ska tas bort

Kommunal Stockholms läns socialdemokratiska förening, Polstjärnans socialdemokratiska förening, Fackliga utskottet
Stockholms Arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A488

HÄSSLEHOLMS ARBETAREKOMMUN

Ta bort deltidsbegränsningsregeln i A-kassan

Idag är antalet dagar med ersättning från A-kassan begränsade till 75 dagar om man är arbetslös på deltid. För heltidsarbetslöshet är ersättningsperioden i A-kassan däremot 300 dagar. Följderna av denna begränsning är orimlig och direkt kontraproduktiv. Det leder till att människor tvingas tacka nej till jobb och att fler utsätts för ekonomiskt lidande och fattigdom.

När de 75-dagarna är förbrukade blir man som deltidsarbetslös utförsäkrad vilket resulterar i att man inte längre får någon arbetslöshetsersättning. Andra deltidsarbetslösa väljer istället att tacka nej till arbetspass eller tjänster på deltid för att dagarna räcker längre som heltidsarbetslös. De har inte råd att jobba deltid och inte få någon ersättning för deltidsarbetslösheten och tjänar ekonomisk på att vara heltidsarbetslösa istället. Detta leder till att människor hamnar allt längre från arbetsmarknaden. Konsekvenserna av begränsningsregeln är direkt kontraproduktiv och behöver därför tas bort

Partikongressen föreslås besluta:

A488:1 att socialdemokraterna ska verka för att deltidsbegränsningsregeln i A-kassan ska tas bort

Leif Nordin
Hässleholms arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A489

SKURUPS ARBETAREKOMMUN

Ta bort deltidsbegränsningsregeln i A-kassan

Idag är antalet dagar med ersättning från A-kassan begränsade till 75 dagar om man är arbetslös på deltid. För heltidsarbetslöshet är ersättningsperioden i A-kassan däremot 300 dagar. Följderna av denna begränsning är orimlig och direkt kontraproduktiv. Det leder till att människor tvingas tacka nej till jobb och att fler utsätts för ekonomiskt lidande och fattigdom.

När de 75-dagarna är förbrukade blir man som deltidsarbetslös utförsäkrad vilket resulterar i att man inte längre får någon arbetslöshetsersättning. Andra deltidsarbetslösa väljer istället att tacka nej till arbetspass eller tjänster på deltid för att dagarna räcker längre som heltidsarbetslös. De har inte råd att jobba deltid och inte få någon ersättning för deltidsarbetslösheten och tjänar ekonomisk på att vara heltidsarbetslösa istället. Detta leder till att människor hamnar allt längre från arbetsmarknaden. Konsekvenserna av begränsningsregeln är direkt kontraproduktiv och behöver därför tas bort.

Partikongressen föreslås besluta:

A489:1 att Socialdemokraterna ska verka för att deltidsbegränsningsregeln i A-kassan ska tas bort

Jessica Möller, Pierre Esbjörnsson
Skurups arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A490

UPPLANDS VÄSBY ARBETAREKOMMUN

Ta bort deltidsbegränsningsregeln i A-kassan

Idag är antalet dagar med ersättning från A-kassan begränsade till 75 dagar om man är arbetslös på deltid. För heltidsarbetslöshet är ersättningsperioden i A-kassan däremot 300 dagar. Följderna av denna begränsning är orimlig och direkt kontraproduktiv. Det leder till att människor tvingas tacka nej till jobb och att fler utsätts för ekonomiskt lidande och fattigdom.

När de 75-dagarna är förbrukade blir man som deltidsarbetslös utförsäkrad vilket resulterar i att man inte längre får någon arbetslöshetsersättning. Andra deltidsarbetslösa väljer istället att tacka nej till arbetspass eller tjänster på deltid för att dagarna räcker längre som heltidsarbetslös. De har

inte råd att jobba deltid och inte få någon ersättning för deltidsarbetslösheten och tjänar ekonomisk på att vara heltidsarbetslösa istället. Detta leder till att människor hamnar allt längre från arbetsmarknaden. Konsekvenserna av begränsningsregeln är direkt kontraproduktiv och behöver därför tas bort.

Partikongressen föreslås besluta:

A490:1 att Socialdemokraterna ska verka för att deltidsbegränsningsregeln i A-kassan ska tas bort

Jessica P Klementsson och Thomas Klementsson
Upplands Väsby arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A491

SJÖBO ARBETAREKOMMUN

Ta bort deltidsbegränsningsregeln i A-kassan

Idag är antalet dagar med ersättning från A-kassan begränsade till 75 dagar om man är arbetslös på deltid. För heltidsarbetslöshet är ersättningsperioden i A-kassan däremot 300 dagar. Följderna av denna begränsning är orimlig och direkt kontraproduktiv. Det leder till att människor tvingas tacka nej till jobb och att fler utsätts för ekonomiskt lidande och fattigdom.

När de 75-dagarna är förbrukade blir man som deltidsarbetslös utförsäkrad vilket resulterar i att man inte längre får någon arbetslöshetsersättning. Andra deltidsarbetslösa väljer istället att tacka nej till arbetspass eller tjänster på deltid för att dagarna räcker längre som heltidsarbetslös. De har inte råd att jobba deltid och inte få någon ersättning för deltidsarbetslösheten och tjänar ekonomisk på att vara heltidsarbetslösa istället. Detta leder till att människor hamnar allt längre från arbetsmarknaden. Konsekvenserna av begränsningsregeln är direkt kontraproduktiv och behöver därför tas bort.

Partikongressen föreslås besluta:

A491:1 att Socialdemokraterna ska verka för att deltidsbegränsningsregeln i A-kassan ska tas bort

Sjöbo arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A492

MJÖLBY ARBETAREKOMMUN

Ta bort deltidsbegränsningsregeln i A-kassan

Idag är antalet dagar med ersättning från A-kassan begränsade till 75 dagar om man är arbetslös på deltid. För heltidsarbetslöshet är ersättningsperioden i A-kassan däremot 300 dagar. Följderna av denna begränsning är orimlig och direkt kontraproduktiv. Det leder till att människor tvingas tacka nej till jobb och att fler utsätts för ekonomiskt lidande och fattigdom.

När de 75-dagarna är förbrukade blir man som deltidsarbetslös utförsäkrad vilket resulterar i att man inte längre får någon arbetslöshetsersättning. Andra deltidsarbetslösa väljer istället att tacka nej till arbetspass eller tjänster på deltid för att dagarna räcker längre som heltidsarbetslös. De har inte råd att jobba deltid och inte få någon ersättning för deltidsarbetslösheten och tjänar ekonomisk på att vara heltidsarbetslösa istället. Detta leder till att människor hamnar allt längre från arbetsmarknaden. Konsekvenserna av begränsningsregeln är direkt kontraproduktiv och behöver därför tas bort

Partikongressen föreslås besluta:

A492:1 att socialdemokraterna ska verka för att deltidsbegränsningsregeln i A-kassan ska tas bort

Marie Särud Kommunals s-klubb, Elisabeth Moborg S-kvinnor
Mjölby arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A493

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Ta bort deltidsbegränsningsregeln i A-kassan

Idag är antalet dagar med ersättning från A-kassan begränsade till 75 dagar om man är arbetslös på deltid. För heltidsarbetslöshet är ersättningsperioden i A-kassan däremot 300 dagar. Följderna av denna begränsning är orimlig och direkt kontraproduktiv. Det leder till att människor tvingas tacka nej till jobb och att fler utsätts för ekonomiskt lidande och fattigdom.

När de 75-dagarna är förbrukade blir man som deltidsarbetslös utförsäkrad vilket resulterar i att man inte längre får någon arbetslöshetsersättning. Andra deltidsarbetslösa väljer istället att tacka nej till arbetspass eller tjänster på deltid för att dagarna räcker längre som heltidsarbetslös. De har

inte råd att jobba deltid och inte få någon ersättning för deltidsarbetslösheten och tjänar ekonomisk på att vara heltidsarbetslösa istället. Detta leder till att människor hamnar allt längre från arbetsmarknaden. Konsekvenserna av begränsningsregeln är direkt kontraproduktiv och behöver därför tas bort.

Partikongressen föreslås besluta:

A493:1 att Socialdemokraterna ska verka för att deltidsbegränsningsregeln i A-kassan ska tas bort

Kommunals S-fackklubb i Malmö
Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A494

NORRKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Ta bort deltidsbegränsningsregeln i A-kassan

Idag är antalet dagar mer ersättning från A- kassan begränsade till 75 dagar om man är arbetslös på deltid. För heltidsarbetslöshet är ersättningsperioden i A- kassan däremot 300 dagar. Följderna av denna begränsning är orimlig och direkt kontraproduktiv. Det leder till att människor tvingas tacka nej till jobb och att fler utsätts för ekonomiskt lidande och fattigdom.

När de 75- dagarna är förbrukade blir man som deltidsarbetslös utförsäkrad vilket resulterar i att man inte längre får någon arbetslöshetsersättning. Andra deltidsarbetslösa väljer istället att tacka nej till arbetspass eller tjänster på deltid för att dagarna räcker längre som heltidsarbetslös. De har inte råd att jobba deltid och inte få någon ersättning för deltidsarbetslösheten och tjänar ekonomisk på att vara heltidsarbetslös istället. Detta leder till att människor hamnar allt längre från arbetsmarknaden. Konsekvenserna av begränsningsregeln är direkt kontraproduktiv och behöver tas bort.

Partikongressen föreslås besluta:

A494:1 att Socialdemokraterna ska verka för att deltidsbegränsningsregeln i A- kassan ska tas bort

Kommunals S-förening, LO:s S-förening
Norrköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A495

VINDELNS ARBETAREKOMMUN

Ta bort deltidsbegränsningsregeln i A-kassan

Idag är antalet dagar med ersättning från A-kassan begränsade till 75 dagar om man är arbetslös på deltid. För heltidsarbetslöshet är ersättningsperioden i A-kassan däremot 300 dagar. Följderna av denna begränsning är orimlig och direkt kontraproduktiv. Det leder till att människor tvingas tacka nej till jobb och att fler utsätts för ekonomiskt lidande och fattigdom.

När de 75-dagarna är förbrukade blir man som deltidsarbetslös utförsäkrad vilket resulterar i att man inte längre får någon arbetslöshetsersättning. Andra deltidsarbetslösa väljer istället att tacka nej till arbetspass eller tjänster på deltid för att dagarna räcker längre som heltidsarbetslös. De har inte råd att jobba deltid och inte få någon ersättning för deltidsarbetslösheten och tjänar ekonomisk på att vara heltidsarbetslösa istället. Detta leder till att människor hamnar allt längre från arbetsmarknaden. Konsekvenserna av begränsningsregeln är direkt kontraproduktiv och behöver därför tas bort.

Partikongressen föreslås besluta:

A495:1 att Socialdemokraterna ska verka för att deltidsbegränsningsregeln i A-kassan ska tas bort

Åsa Forssell och Malin Flumé
Vindelns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A496

LINKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Ta bort deltidsbegränsningsregeln i A-kassan

Idag är antalet dagar med ersättning från A-kassan begränsade till 75 dagar om man är arbetslös på deltid. För heltidsarbetslöshet är ersättningsperioden i A-kassan däremot 300 dagar. Följderna av denna begränsning är orimlig och direkt kontraproduktiv. Det leder till att människor tvingas tacka nej till jobb och att fler utsätts för ekonomiskt lidande och fattigdom.

När de 75-dagarna är förbrukade blir man som deltidsarbetslös utförsäkrad vilket resulterar i att man inte längre får någon arbetslöshetsersättning. Andra deltidsarbetslösa väljer istället att tacka nej till arbetspass eller tjänster på deltid för att dagarna räcker längre som heltidsarbetslös. De har

inte råd att jobba deltid och inte få någon ersättning för deltidsarbetslösheten och tjänar ekonomisk på att vara heltidsarbetslösa istället. Detta leder till att människor hamnar allt längre från arbetsmarknaden. Konsekvenserna av begränsningsregeln är direkt kontraproduktiv och behöver därför tas bort

Partikongressen föreslås besluta:

A496:1 att Socialdemokraterna ska verka för att deltidsbegränsningsregeln i A-kassan ska tas bort

Kommunal S-förening Rosen
Linköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A497

BORÅS ARBETAREKOMMUN

Ta bort deltidsbegränsningsregeln i A-kassan

Idag är antalet dagar med ersättning från A-kassan begränsade till 75 dagar om man är arbetslös på deltid. För heltidsarbetslöshet är ersättningsperioden i A-kassan däremot 300 dagar. Följderna av denna begränsning är orimlig och direkt kontraproduktiv. Det leder till att människor tvingas tacka nej till jobb och att fler utsätts för ekonomiskt lidande och fattigdom.

När de 75-dagarna är förbrukade blir man som deltidsarbetslös utförsäkrad vilket resulterar i att man inte längre får någon arbetslöshetsersättning. Andra deltidsarbetslösa väljer istället att tacka nej till arbetspass eller tjänster på deltid för att dagarna räcker längre som heltidsarbetslös. De har inte råd att jobba deltid och inte få någon ersättning för deltidsarbetslösheten och tjänar ekonomisk på att vara heltidsarbetslösa istället. Detta leder till att människor hamnar allt längre från arbetsmarknaden. Konsekvenserna av begränsningsregeln är direkt kontraproduktiv och behöver därför tas bort

Partikongressen föreslås besluta:

A497:1 att Socialdemokraterna ska verka för att deltidsbegränsningsregeln i A-kassan ska tas bort

Joakim Englund
Borås arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A498

SANDVIKENS ARBETAREKOMMUN

Ta bort deltidsbegränsningsregeln i A-kassan

Idag är antalet dagar med ersättning från A-kassan begränsade till 75 dagar om man är arbetslös på deltid. För heltidsarbetslöshet är ersättningsperioden i A-kassan däremot 300 dagar. Följderna av denna begränsning är orimlig och direkt kontraproduktiv. Det leder till att människor tvingas tacka nej till jobb och att fler utsätts för ekonomiskt lidande och fattigdom.

När de 75-dagarna är förbrukade blir man som deltidsarbetslös utförsäkrad vilket resulterar i att man inte längre får någon arbetslöshetsersättning. Andra deltidsarbetslösa väljer istället att tacka nej till arbetspass eller tjänster på deltid för att dagarna räcker längre som heltidsarbetslös. De har inte råd att jobba deltid och inte få någon ersättning för deltidsarbetslösheten och tjänar ekonomisk på att vara heltidsarbetslösa istället. Detta leder till att människor hamnar allt längre från arbetsmarknaden. Konsekvenserna av begränsningsregeln är direkt kontraproduktiv och behöver därför tas bort

Partikongressen föreslås besluta:

A498:1 att Socialdemokraterna ska verka för att deltidsbegränsningsregeln i A-kassan ska tas bort

Kommunals S-fackklubb
Sandvikens arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A499

ASKERSUNDS ARBETAREKOMMUN

Tryggare anställningar

Enligt LAS kan en arbetsgivare idag fritt visstidsanställa från 0 till 24 månader, så kallad allmän visstidsanställning. Dessutom utan begränsning på antal.

Den situationen gör att många inte minst ungdomar får/har en väldigt otrygg anställning.

Vi vill att man går tillbaka till hur lagen såg ut innan 1 juli 2007 dvs att arbetsgivaren får visstidsanställa under kortast 1 månad och längst 12 månader och att en arbetsgivare max får ha 5 i den anställningsformen.

Om man genomför en sådan förändring så kommer många fler att få en tryggare tillsvidare anställning och tryggheten på arbetsmarknaden för inte minst ungdomar ökar

Partikongressen föreslås besluta:

A499:1 att verka för en förändring i motionens anda

IF Metallsossen i Askersund
Askersunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A500

SOLLENTUNA ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Tvinga in de sifferlösa avtalsområdenas parter under Medlingsinstitutets tillsyn!

FÖR ATT INTE UTVECKLINGEN MOT FLER OCH FLER lönearbetare som omfattas av löneavtal som är sifferlösa, dvs. där avtalen saknar angivna lönenivåer och löneförhöjningar utan de lämnas åt individuella eller lokala förhandlingar utan ramar ska urgröpa samhällssolidariteten och ansvarstagandet för allas löneutveckling är det dags att dessa branscher inrangeras i de övrigas avtalsförhandlingar och samordning.

Eftersom vi i grunden har fria avtalsförhandlingar men med ett visst samordnande för att åstadkomma en hållbar löne- och produktivitetsutveckling som inte stjälper hela samhällsekonomin bör det lagstiftas om en tillsyn även över de sifferlösas avtalsförhandlingar genom det statliga Medlingsinstitutets försorg.

Partikongressen föreslås besluta:

A500:1 att uppdra åt den socialdemokratiska riksdagsgruppen att verka för att de avtalsförhandlande parterna med »sifferlösa avtal« tvingas in under Medlingsinstitutets tillsyn

Alfonso Ramírez
Sollentuna arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A501

HÄRRYDA ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Upphandling av företagshälsovård

Företagshälsovård kan antingen bedrivas i egen regi eller anlitas externt. För att kunna bedriva företagshälsovård måste företaget vara godkänt. Det vill säga att företaget tillgodoser vissa funktioner såsom ergonom, beteendevetare, läkare, arbetsmiljöingenjör osv. Det företag som upphandlar avtal om företagshälsovård, söker via försäkringskassan bidrag som skall täcka halva kostnaden, upp till 7000kr per individ och insats. Vårdföretaget som bedriver hälsovård söker i sin tur bidrag för medicinska utlägg.

Själva upphandlingen av företagshälsovård skall behandlas i skyddskommittén och där fastställer man även riktlinjer om vad företagshälsovården skall tillse för tjänster. Detta styrs bland annat av Arbetsmiljöverket och socialförsäkringsbalken. I och med att det är företaget med bidrag av staten som betalar för de tjänster som företagshälsovården förser så visar verkligheten att företagshälsovården hamnar i en situation av beroendeställning. Det vill säga att företagshälsovården allt för ofta är tvungna att agera alltför företagsvänlig på grund av rädsla för att förlora upphandlingsavtalet. Detta medför att det inte finns en tillräckligt bra kvalitetskontroll när det kommer till företagshälsovårdens (arbetsplatsnära stöd) arbete. Som en följd av detta är risken stor att arbetstagare missgynnas när det kommer till rehabilitering, utbildning och arbetsmiljöärenden.

Partikongressen föreslås besluta:

A501:1 att regeringen stärker rätten till företagshälsovård för de mindre arbetsplatserna

A501:2 att regeringen ändrar nuvarande bidragsystem så att vårdföretaget undviker att hamna i en beroendeställning till det upphandlande företaget samt att vårdföretaget skall redovisa vilka insatser pengarna gått till

A501:3 att regeringen övervakar att företagshälsovården inte hamnar i beroendeställning och att företagshälsovården är opartiska i sin yrkesutövning

Adrian Avdullahu, Katrin Skagert, Anna Palmér-Hallén
Härryda arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A502

NYKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Upphandlingsmisär i framtiden

Vi ser överallt inom den statliga och kommunala sektorn att girighet och riskkapitalbolag går in med anbud vid upphandlingar. De priser som läggs är i allmänhet för låga och när man räknar baklänges räcker inte priset till för att täcka allmänna kostnader som lön, lokaler, bränsle och till och med skatter.

Det gör att utövaren av en tjänst hamnar förr eller senare i ekonomiska bekymmer med konkurs som enda utväg. Det som inträffar är att staten går in med lönekostnaden via statlig lönegaranti. Kommuner, landsting och staten förlorar på hela affären istället för att ha verksamheten inom organisationerna.

Vi behöver se över regelverket vid upphandlingar så det är möjligt att ställa krav på kollektivavtalslöner, företagsekonomi i balans, försäkringar, kvalitet, miljö och då även ge upphandlande organisation möjlighet att kunna kontrollera priset så inte det lägsta priset är det som vinner upphandlingarna. Lägst pris är inte alltid bäst när man vill att viktiga samhällsfunktioner ska fungera.

Vi ser även att någon som förlorat en upphandling går vidare och överklagar upphandlarens beslut. Det är för enkelt att överklaga beslut och det får till konsekvens att en upphandling som genomförts måste göras om och hela processen försenas. Ibland försenas upphandlingen med flera år och det kan inte vara tanken med att upphandla en tjänst eller vara.

Partikongressen föreslås besluta:

A502:1 att besluta att Socialdemokraterna ska driva frågan om ett förändrat regelverk vid upphandlingar som ger samhället större möjligheter att utvärdera ett upphandlingsanbud

A502:2 att besluta att Socialdemokraterna ska driva frågan om att ge kommuner, landsting och staten större möjligheter att välja om vissa viktiga samhällsfunktioner ska läggas ut på upphandling

A502:3 att besluta att Socialdemokraterna ska driva frågan om att förändra regelverket så det blir svårare att överklaga en avslutad upphandling

Jonny Fransson
Nyköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A503

BOTKYRKA ARBETAREKOMMUN

Utred konsekvenser av Arbetslivsinstitutets nedläggning

Efter maktskiftet 2006 beslutade alliansen att lägga ner myndigheten Arbetslivsinstitutet. Myndigheten lades ner år 2007.

Deras arbete handlade mycket om förebyggande arbete och många forskare var knutna till institutet.

Motivet enligt alliansen var att forskningen skulle ske på högskolorna och universiteten men de fick inga pengar för denna forskning.

Det är fortfarande många som blir skadade i arbetet och sjukskrivna. Den psykiska ohälsan ökar i Sverige. Vi behöver ett bra förebyggande arbete. Det behövs därför utredas vilka konsekvenser nedläggningen fick och hur vi kan förstärka det förebyggande arbetet.

Partikongressen föreslås besluta:

A503:1 att En utredning startas om hur man kan på bästa sätt stärka forskningen om arbetslivet

A503:2 att En utredning startas om hur man forska och föreslå saker för det förebyggande arbetet mot skador i arbetslivet

Diana Hildingsson
Botkyrka arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A504

HANINGE ARBETAREKOMMUN

Utredning angående sambandet mellan sämre arbetsvillkor och ökande sjuktal

Den svenska arbetarrörelsens politiska och fackliga gren har ända sedan sent 1800-tal kämpat för bättre och mera jämlika arbetsvillkor. Ända fram till början av 1970-talet rådde i praktiken arbetsgivarens envälde på arbetsmarknaden. Det var arbetsgivaren som hade rätten att fritt anställda och avskeda, samt leda och fördela arbetet. Den rätten inskränktes i praktiken av allt starkare fackföreningar som tack vare hög organisationsgrad och solidaritet mellan de anställda, med strejkvapnet som yttersta påtryckning, kunde tvinga arbetsgivarna till reella förhandlingar om

såväl löner som arbetsvillkor.

Men den fackliga rörelsen befann sig i ett juridiskt underläge och i början av 1970-talet genomfördes en serie arbetsrättsreformer som skapade ett mera jämlikt förhållande mellan partierna på arbetsmarknaden. De viktiga reformerna var Lagen om anställningsskydd, LAS, och Lagen om Medbestämmande, MBL. Men också Studieledighetslagen som utgjorde en grund för en omfattande folkbildning om arbetsmarknadens villkor. LAS innebar att anställningsformen i princip alltid skulle vara en fast anställning utan tidsbegränsning, samt rätt att förhandla om uppsägningar vid arbetsbrist enligt principen "sist in först ut". MBL innebar rätt att förhandla om hur arbetet ska organiseras.

Därmed skapades en större trygghet för alla anställda. Det medförde i sin tur en mycket bättre fungerande arbetsmarknad och produktion som ökade effektiviteten i näringslivet. Dessvärre har i praktiken stora delar av den arbetsrätten spolierats under de senaste decennierna, framförallt genom en lavinartad ökning av antalet tillfälliga anställningar på kort tid med mycket osäkra anställningsvillkor, samtidigt med sjunkande facklig organisationsnivå.

I vissa avseenden är villkoren på den svenska arbetsmarknadens tillbaka till det som gällde sent 1800-tal. Då tvingades stora grupper av arbetare dagligen stå i kö för att få ett arbete och arbetsgivarens representant kunde gå längs denna kö och plocka ut sådana som ansågs lämpliga för arbete under en dag - så kallade daglönare. Det upplevdes då som djupt förnedrande och tvingade människor till en nedgörande underkastelse. Idag gäller samma villkor för många unga människor på svensk arbetsmarknad, så kallade SMS-anställningar. Det är lika förnedrande och nedgörande som för mer än 100 år sedan.

Den ökade otryggheten, stressen och pressen på arbetsmarknaden är enbart destruktiv. Det visar sig i hög grad genom att ohälsan och sjukskrivningstalen ökar kraftigt i vårt land. Och det är framförallt stress-relaterade sjukdomar som ökar. Det drabbar kvinnor i ännu högre grad än män. Och det drabbar framförallt de som befinner sig i den ålder som borde vara som mest produktiv, mellan 30 och 39 års ålder - i motsats till sjukdomar i allmänhet som ökar med stigande ålder.

Psykisk ohälsa är idag den dominerande orsaken till sjukskrivning och svarar för 37,6 procent av alla sjukskrivningar 2014 och sjukskrivningar som beror på psykisk ohälsa ökar dessutom allra mest. Försäkringskassans statistik från tredje kvartalet 2014 visar att; av alla sjukfall så hade 41 procent av kvinnorna och drygt 30 procent bland männen en psykisk diagnos - en ökning med drygt tio procentenheter bland kvinnorna och närmare åtta bland männen jämfört med år 2005. Näst största grupp är sjukdomar i muskel och skelett som stod för 21,6 procent av sjukskrivningarna samma år.

Bland sjukskrivningar på grund av psykisk ohälsa dominerar ångestsyndrom, förstämningssyndrom, anpassningsstörning, reaktion på svår stress och utmattningsdepression.

Det är i praktiken närmast outhärdligt för den enskilde som drabbas. Många tar sina liv. Men sjukskrivningar är också hämmande för hela samhällets utveckling och den ekonomiska tillväxt som skapar grund för en ökad välfärd. Sjukskrivningar till följd av psykiska diagnoser varar exempelvis i regel längre än andra sjukskrivningar. Försäkringskassans uppgifter visar att medianlängden på en sjukskrivning när det gäller samtliga sjukfall är 43 dagar. Men medianlängden för psykisk diagnos är 75 dagar.

Det här drabbar dessutom dubbelt, eftersom det är de som arbetar inom så kallade kontaktyrken som löper större risk, d v s i sådana där man ofta möter människor i utsatta situationer som inom hälso- och sjukvården, socialtjänsten, behandlingsassistenter, präster och lärare. Den som ska hjälpa den som är sjuk eller som i lärarnas fall ska ge stöd till de ungdomar som har det svårt hemifrån blir alltså själv sjuka av stress och överbelastning.

Statens beredning för medicinsk utvärdering, SBU, har också visat att arbetsmiljön har betydelse för risken drabbas av psykisk ohälsa. SBU genomgång av forskningen visar tydligt samband mellan faktorer i arbetsmiljön och symtom på depression respektive symtom på utmattningssyndrom. Där konstateras bland annat känslan av att kunna påverka sitt arbete, att ha kontroll och uppleva att man blir rättvist behandlad har betydelse. Orimliga krav, bristande medmänskligt stöd eller för liten belöning för utfört arbete i förhållande till prestationen, är faktorer som ökar risken.

Partikongressen föreslås besluta:

A504:1 att hemställa till regeringen om att tillsätta en omfattande statlig utredning som belyser sambandet mellan den ökande stressen och otryggheten i arbetslivet och de växande sjuktalen beroende på såväl psykisk som fysisk ohälsa

A504:2 att organisera en heltäckande folkbildningskampanj om dessa samband och värdet både socialt och ekonomiskt av en väl organiserad, human och trygg arbetsmarknad där den anställde via sin fackförening har inflytande över sina arbetsvillkor och produktionens organisation

A504:3 att anta motionen som sin egen

Byggsossen; Byggnads Socialdemokratiska föreningen för Tyresö, Haninge och Nynäshamn Haninge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A505

TYRESÖ ARBETAREKOMMUN

Utredning ang. sambandet mellan sämre arbetsvillkor och ökande sjuktal

Den svenska arbetarrörelsens politiska och fackliga gren har ända sedan sent 1800-tal kämpat för bättre och mera jämlika arbetsvillkor. Ända fram till början av 1970-talet rådde i praktiken arbetsgivarens envälde på arbetsmarknaden. Det var arbetsgivaren som hade rätten att fritt anställda och avskeda, samt leda och fördela arbetet. Den rätten inskränktes i praktiken av allt starkare fackföreningar som tack vare hög organisationsgrad och solidaritet mellan de anställda, med strejkvapnet som yttersta påtryckning, kunde tvinga arbetsgivarna till reella förhandlingar om såväl löner som arbetsvillkor.

Men den fackliga rörelsen befann sig i ett juridiskt underläge och i början av 1970-talet genomfördes en serie arbetsrättsreformer som skapade ett mera jämlikt förhållande mellan partierna på arbetsmarknaden. De viktiga reformerna var Lagen om anställningsskydd, LAS, och Lagen om Medbestämmande, MBL. Men också Studieledighetslagen som utgjorde en grund för en omfattande folkbildning om arbetsmarknadens villkor. LAS innebar att anställningsformen i princip alltid skulle vara en fast anställning utan tidsbegränsning, samt rätt att förhandla om uppsägningar vid arbetsbrist enligt principen "sist in först ut". MBL innebar rätt att förhandla om hur arbetet ska organiseras.

Därmed skapades en större trygghet för alla anställda. Det medförde i sin tur en mycket bättre fungerande arbetsmarknad och produktion som ökade effektiviteten i näringslivet. Dessvärre har i praktiken stora delar av den arbetsrätten spolierats under de senaste decennierna, framförallt genom en lavinartad ökning av antalet tillfälliga anställningar på kort tid med mycket osäkra anställningsvillkor, samtidigt med sjunkande facklig organisationsnivå.

I vissa avseenden är villkoren på den svenska arbetsmarknadens tillbaka till det som gällde sent 1800-tal. Då tvingades stora grupper av arbetare dagligen stå i kö för att få ett arbete och arbetsgivarens representant kunde gå längs denna kö och plocka ut sådana som ansågs lämpliga för arbete under en dag - så kallade daglönare. Det upplevdes då som djupt förnedrande och tvingade människor till en nedgörande underkastelse. Idag gäller samma villkor för många unga människor på svensk arbetsmarknad, så kallade SMS-anställningar. Det är lika förnedrande och nedgörande som för mer än 100 år sedan.

Arbetsmarknaden inom välfärdssektorn har dessutom försämrats under de senaste decennierna. Slutet av 90-talet präglades i stor utsträckning av besparingar efter den stora ekonomiska kris som kulminerade 1992, de följande decenniernas privatiseringar och införande av New Public

Management som påverkat arbetsvillkoren inom välfärdssektorn. Den ökade otryggheten, stressen och pressen på arbetsmarknaden är enbart destruktiv. Det visar sig i hög grad genom att ohälsan och sjukskrivningstalen har ökat kraftigt sedan mitten av 00-talet. Två trender är tydliga, den ena är att sjukskrivningstalen ökar mest inom välfärdssektorn sektorn. Den andra är att inom alla yrkesgrupper drabbas kvinnor i ännu högre grad än män.

Det är framförallt stress-relaterade sjukdomar som ökar och det nya är att det också drabbar de som befinner sig i den ålder som borde vara som mest produktiv, mellan 30 och 39 års ålder - i motsats till sjukdomar i allmänhet som ökar med stigande ålder. Psykisk ohälsa är idag den dominerande orsaken till sjukskrivning och svarar för 37,6 procent av alla sjukskrivningar 2014 och sjukskrivningar som beror på psykisk ohälsa ökar dessutom allra mest. Försäkringskassans statistik från tredje kvartalet 2014 visar att; av alla sjukfall så hade 41 procent av kvinnorna och drygt 30 procent bland männen en psykisk diagnos - en ökning med drygt tio procentenheter bland kvinnorna och närmare åtta bland männen jämfört med år 2005. Näst största grupp är sjukdomar i muskel och skelett som stod för 21,6 procent av sjukskrivningarna samma år.

Bland sjukskrivningar på grund av psykisk ohälsa dominerar ångestsyndrom, förstämningssyndrom, anpassningsstörning, reaktion på svår stress och utmattningsdepression. Det är i praktiken närmast outhärdligt för den enskilde som drabbas. Men sjukskrivningar är också hämmande för hela samhällets utveckling och den ekonomiska tillväxt som skapar grund för en ökad välfärd. Sjukskrivningar till följd av psykiska diagnoser varar exempelvis i regel längre än andra sjukskrivningar. Försäkringskassans uppgifter visar att medianlängden på en sjukskrivning när det gäller samtliga sjukfall är 43 dagar. Men medianlängden för psykisk diagnos är 75 dagar.

Det här drabbar dessutom dubbelt, eftersom det är de som arbetar inom så kallade kontaktyrken som löper större risk, d v s i sådana där man ofta möter människor i utsatta situationer som inom hälso- och sjukvården, socialtjänsten, behandlingsassistenter, präster och lärare. Den som ska hjälpa den som är sjuk eller som i lärarnas fall ska ge stöd till de ungdomar som har det svårt hemifrån blir alltså själv sjuka av stress och överbelastning.

Statens beredning för medicinsk utvärdering, SBU, har också visat att arbetsmiljön har betydelse för risken drabbas av psykisk ohälsa. SBU genomgång av forskningen visar tydligt samband mellan faktorer i arbetsmiljön och symtom på depression respektive symtom på utmattningssyndrom. Där konstateras bland annat känslan av att kunna påverka sitt arbete, att ha kontroll och uppleva att man blir rättvist behandlad har betydelse. Orimliga krav, bristande medmänskligt stöd eller för liten belöning för utfört arbete i förhållande till prestationen, är faktorer som ökar risken.

Partikongressen föreslås besluta:

A505:1 att hemställa till regeringen om att tillsätta en statlig utredning som belyser sambandet mellan den ökande stressen och otryggheten i arbetslivet och de växande sjuktalen beroende på såväl psykisk som fysisk ohälsa

A505:2 att organisera en heltäckande folkbildningskampanj om dessa samband och värdet både socialt och ekonomiskt av en väl organiserad, human och trygg arbetsmarknad där den anställde via sin fackförening har inflytande över sina arbetsvillkor och produktionens organisation

A505:3 att uppdra åt den socialdemokratiska gruppen inom SKL att verka för att SKL ska offentliggöra statistisk som möjliggör jämförelser mellan kommuners sjukskrivningstal, inom olika yrkesgrupper

A505:4 att anmoda partistyrelsen att tillsätta en arbetsgrupp med representanter från olika politikområden med uppdrag att ta fram konkreta förslag för att motverka de ökande sjuktalen genom ökad trygghet på arbetsmarknaden och att därvid särskilt uppmärksamma kvinnors ställning på arbetsmarknaden i förening med kvinnors situation i vardagen

Bror Perjus
Tyresö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A506

HÖRBY ARBETAREKOMMUN

Utredning om möjligheten att införa basinkomst i Sverige

Basinkomst, eller som det tidigare benämndes medborgarlön, utgör ett offentligt trygghetssystem som skall garantera personer, som har rätt att ta del av Sveriges välfärdssystem, en grundinkomst. Grundinkomsten skall erhållas månadsvis, utan krav på motprestation. Införandet av basinkomst kan leda till såväl mikro- som makroekonomiska positiva effekter och har potential att ersätta behovsanpassade bidrag och minska utanförskapet i samhället. Det finns därför anledning att utreda möjligheten att införa basinkomst i Sverige och undersöka fördelar och nackdelar, om det är ekonomiskt möjligt, skattekonsekvenser och finansiering m.m.

Bakgrund
I Sverige finns olika behovsanpassade bidrag, som t ex arbetslöshetsstöd, försörjningsstöd, studiebidrag och bostadsbidrag. Behovsanpassade bidrag kräver stora ekonomiska och administrativa resurser och ramarna för bidragstagarna kan uppfattas som stigmatiserande och det finns även risk för att bidragstagare hamnar i utanförskap. En ekonomisk och social

bortkoppling från samhället kan innebära förödande konsekvenser för den enskilde och i förlängningen även få negativa konsekvenser för samhället.

Allt sedan 1700-talet har diskussioner om basinkomstidén förts. Bland annat skrev Thomas Paine om grundkapitalet i ”Agrian Justice” (1796) och Joseph Charlier om gemensamt ägande av naturresurser i ”Solutions du probléme social ou constituition humaniitaire” (1848). Philippe Van Parijs, professor i statsvetenskap vid Katholieke Universitet Leuven, känd som förespråkare och försvarare av basinkomstidén, var en av grundarna av nätverket Basic Income Earth Network - BIEN. Simon Birnbaum, fil dr i statsvetenskap och verksam som forskare vid statsvetenskapliga institutionen och Stockholms Resilience Centre, Stockholms universitet, skrev i Ekonomisk debatt nr 6 2013 årgång 41 ”Basinkomst – ett instrument för rättvisa och hållbarhet?” Han har också många andra publikationer om medborgarlön/basinkomst, (se Statsvetenskapliga Institutionen Stockholm Simon Birnbaum - www.statsvet.su.se/).

I Sverige skrev Per Janson en avhandling ”Den huvudlösa idén. Medborgarlön, välfärdspolitik och en blockerad debatt” år 2003. Avhandlingen tar sin utgångspunkt i att medborgarlön har tilldragit sig ett stort intresse inom den akademiska världen men däremot ett begränsat politiskt intresse. Så är det än idag 13 år senare.

Flera nobelpristagare i ekonomi (Sveriges Riksbanks pris i ekonomisk vetenskap till Alfred Nobels minne) har skrivit om basinkomst. Några exempel är Milton Friedman ”Capitalism and Freedom” (1962), James Meade ”Full employment regained” (1995), James Tobin (som har ett eget basinkomstförslag), Paul Samuelson, Herbert Simon, Robert Solow och Jan Tinbergen. Nobelpristagaren i litteratur Bertrand Russell har också visat stort intresse.

Finansiering

Det finns flera olika basinkomstförslag. Den tidigare EU-parlamentariker Christian Engström för diskussionen kring basinkomst med vad han benämner negativ inkomstskatt. En negativ inkomstskatt har samma effekt som basinkomst och utformas genom ett skattesystem som ersätter grundavdraget med ett skattefritt grundbidrag på 8 333 kr per månad. Grundbidraget är avsett för personer i åldern 19–64 år som står helt utan inkomster. Engström har gjort en beräkning som visar hur en basinkomst med 8 333 kr per månad och 100 000 kr per år skulle kunna finansieras. Ett grundbidrag på 8 333 kr/månad, baserat på så många personer som idag uppbär bidrag, skulle kosta 102 miljarder kronor om året. De personer som återgår i arbete får ett minskat grundbidrag med 33 % av arbetsinkomsten. Detta innebär en merkostnad. Det här basinkomstförslaget skulle då kosta 132 miljarder kronor per år i statsbudgeten. Brytpunkten, grundbidrag + arbetsinkomst är 18 200 kr per månad. Däröver utgår inget grundbidrag. Individen följer därefter samma skattesystem som finns dag. Det finns anledning att tro att detta system, dels kommer att gynna den som har mest behov av ekonomiskt bidrag, dels inte kommer att missgynna någon. Vidare bör det till stor del kunna finansieras med nuvarande bidragssystem. Se https://christianengstrom.wordpress.com/ ”Basinkomst ett konkret och genomräknat

förslag".

Följande länder har haft basinkomst i någon form. USA och Kanada hade basinkomst under 1960- och 1970-talet. I Indien testades basinkomst i åtta byar år 2011–2013. Alaska har haft basinkomst sedan år 1977, Namibia (Omaheke regionen) sedan år 2008, Iran sedan år 2011. I Brasilien pågår projektet Bolsa Familia. (Se vidare Simon Birnbaum, 2005, 2013 samt www.basicincome.org.)

Ett införande av basinkomst är aktuellt i Finland. Det avser ett begränsat urval av personer som har arbetsmarknadsstöd. I Finland har en regeringsproposition lämnat in till riksdagen och vid ett godkännande kommer basinkomst att träda i kraft 1 januari 2017 (Socialministeriet och hälsovårdsministeriet 25.08.2016 pressmeddelande 117/2016).

Nordeas styrelseordförande Björn Wahlroos är positivt inställd till basinkomst. Han har uttalat att basinkomst är att föredra framför minimilön och att en minimilön resulterar i sämre konkurrenskraft och därmed ett stort antal utslagna personer i samhället (YLE nyheter inrikes 11.09.2013). Guy Standing, brittisk professor vid Oriental and African Studies (SOAS), University of London och en av grundarna till Basic Income Earth Network – har fokuserat på det framväxande prekariatet och behovet av basinkomst. Miljontals människor har hamnat i ett svårt tillstånd med otrygghet beträffande inkomst, arbete och identitet. Standing menar att basinkomst kan komma att lösa en stor del av detta kommande stora politiska problem (www.guystanding.com/).

Basinkomst kan bli ett gott policyförslag. Det motsätter sig inte reciprocitetsprincipen (för att få något måste du bidra med något), i varje fall inte mer än många andra bidrag som t ex bostadsbidrag, försörjningsstöd, barnbidrag och garantipension. Det motsätter sig inte heller arbetslinjen (det är en skyldighet för arbetsdugliga att arbeta och bör vara en rättighet att kunna få meningsfulla arbetsuppgifter). Kritiker till basinkomst menar att arbetsföra personer skall arbeta oavsett arbetets art även om de avskyr sina arbetsuppgifter. I annat fall skall inga bidrag utgå. Kritikerna menar att arbetet i sig är en solidarisk skyldighet gentemot samhället. En basinkomst skall ha den nivån att det alltid skall löna sig att söka arbete och att utbilda sig. Basinkomsten minskar eller avslutas då personen får en annan inkomst.

Det är kompetenta tjänstepersoner som arbetar på arbetsförmedlingen och som ägnar en stor del av sin tid till att hjälpa personer att konkurrera om de arbeten som ständigt blir färre. I stället skulle de kunna koncentrera sina arbetsuppgifter på att skapa nya arbeten, nya vägar för nya jobb och hjälpa personer att skapa nya företag. Samhället har redan genomgått och kommer att genomgå stora strukturella rationaliseringar. Företag fortsätter att flytta stora delar av verksamheten till lågkostnadsländer. Detta får till följd att behovet av arbetskraft kommer att fortsätta minska i Sverige. Förändringarna kräver ett förändrat synsätt och nytänkande. Basinkomst kan vara en av många åtgärder.

Med basinkomst får alla en ekonomisk grundtrygghet och möjligheter till att t ex studera så länge de vill, eller att vara föräldralediga så länge de vill. De sociala trygghetssystemen kommer att vara minst lika bra som tidigare och personers inflytande över sitt liv kommer att öka. Basinkomst kostar troligen inte mer för samhället än nuvarande bidragssystem (se ovan under Finansiering). Tvärtom kan basinkomst leda till betydande positiva effekter, såväl ekonomiskt som socialt.

Människor som är trygga och känner att de har kontroll över det egna livet mår bättre, vilket leder till en känsla av sammanhang- KASAM. Basinkomst/medborgarlön bör både förhindra psykisk ohälsa och hjälpa till med återhämtning. Med vissheten om en ekonomiskt stabil grund att stå på, kan fler människor uppnå en social och ekonomisk grund. Människor som är friska och mår bra bygger ett friskt och välmående samhälle.

Partikongressen föreslås besluta:

A506:1 att en utredning tillsätts avseende införandet av basinkomst i Sverige

Susanne Meijer och Jan Axelsson
Hörby arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A507

JÖNKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Utveckla den svenska modellen med en sjätte semestervecka

Ett av de stora folkhälsoproblemen är psykisk ohälsa, i många fall orsakad av stress. Svenska medborgare uppger att de mer än något annat känner stress i vardagen – stress eftersom de varken känner att de hinner med en ökande arbetsbörda eller uppnå det de vill under sin lediga tid. Ett enkelt och välbeprövat sätt att minska stressen man känner inför arbete och fritid är utöka den lediga tiden. Tid borta från arbete ger möjlighet att både förverkliga drömmar utanför arbetslivet och att vila upp sig för att klara av att öka produktiviteten under den arbetade tiden. En fritidslinje för det goda arbetslivet. En utvecklad svensk modell kan inte bara innebära en restaurering befintliga system. Vi behöver också bryta ny mark. En sjätte semestervecka är ett lika pragmatiskt som radikalt förslag i helt rätt riktning.

Partikongressen föreslås besluta:

A507:1 att Socialdemokraterna aktivt verkar för införandet av en sjätte semestervecka via lagstiftning

Adrian Ericson SSU Vätterbygd
Jönköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A508

LULEÅ ARBETAREKOMMUN

Vi tar strid för den svenska modellen

Denna motion handlar om den svenska modellen. Vi föreslår att vi inom arbetarrörelsen gemensamt höjer och utvecklar vår kunskap om den svenska modellen. Vi föreslår också att vi formerar ett gemensamt förhållningssätt till den svenska modellens funktion för villkoren i arbetslivet.

”Vi tar strid för den svenska modellen”, säger vår partiordförande och landets regeringschef, Stefan Löfven. Det är bra. Huvudkonflikten i svensk politik står mellan å ena sidan dem som vill rasera den, och å andra sidan vi som vill bygga vidare och utveckla det som gör Sverige starkt.

Konflikten riktar uppmärksamhet på hur de fem högerpartierna i riksdagen ständigt tar nya steg för att angripa människors löner, trygghetssystem och välfärdstjänster. Samtidigt kommer alla de reformer som vår s-ledda regering nu genomför för att utveckla och värna den svenska modellen i ljuset. Reformer som tar sikte på den svenska modellens funktion för inkomsttrygghet och ett jämlikare samhälle, för jämställdhet mellan män och kvinnor samt en gemensam välfärdsfinansiering som är rättvis, effektiv och robust inför ekonomins svängningar.

I konflikten synliggörs också krafter som ser riksdagens lagstiftningsmakt som ett verktyg att vrida möjligheten ur fackföreningars och arbetsgivares händer när dessa vill reglera löner och arbetsvillkor på arbetsplatserna med kollektivavtal.

Den svenska modellen består, enkelt beskrivet, av en del som rör hur välfärden utformas för att medverka till att uppnå bredare samhällsmål. En annan del handlar om hur våra löner och villkor i arbetslivet sätts. I vår svenska modell är det kollektivavtalen som ger arbetstagarna rätt till rättvisa löner, inflytande på arbetsplatserna och makt över villkoren i arbetet. Utan kollektivavtalen är arbetstagarna utlämnade till marknaden och arbetsgivarnas intressen, eller till lagstiftning i enlighet med den för tillfället rådande riksdagsmajoritetens uppfattning.

Den svenska modellen innebär att välfärden är generell - tillgänglig för alla - och därför gemensamt finansierad ”av var och en efter förmåga, åt var och en efter behov” via rättvisa och effektiva skatter och avgifter.

Den svenska modellen handlar om forma välfärden till en drivkraft för människors utveckling i jämlikhet. Välfärden blir en kollektiv värn mot fördomar och rasism, och en kraft för solidaritet, jämställdhet mellan kvinnor och män, och den enskilda människans frigörelse. En jämlikhet som med Per Albin Hanssons ord betyder: ”… likställdhet men icke likformighet, lika rättigheter och möjligheter för alla och envar, men intet tvång till att använda dem på samma sätt /…/ Jämlikheten skall icke leda till jämnstrukenhet, den skall låta allting växa efter sin egenart.”

Den svenska modellen omfattar också ett förhållningssätt om hur löner och villkor sätts på den svensk arbetsmarknad. Från Saltsjöbadsavtalets sena 1930-tal och fram till dagens datum har parterna burit ett ansvar genom de kollektivavtal de tecknar. Ett ansvar som idag ger landets löntagare reallöneökningar, näringslivet konkurrenskraft och samhället stabila villkor för ekonomin. När parterna bär avtal blir svensk arbetsmarknad flexibel – anpassad till olika branschers verklighet och takt med tidens behov. Det ger Sverige en styrka framför länder där facken är tillbakapressade eller där politikens och juridikens makt tagit över greppet över arbetslivets utveckling.

I den svenska modellen bygger ansvaret på tillit mellan fack och arbetsgivare om de gemensamt bär de avtal som de förhandlat fram. När tilliten sviktar och fack och arbetsgivare hellre vänder sig till politikens makt för att uppnå det förhandlingarna inte gav då eroderar den svenska modellen.

Vi är på många sätt unika i Sverige genom att en utvecklad partsmodell. Den tjänar oss väl när den tillåts fungera, det ser vi idag. Men driver också landet in i farliga vatten då den hotas, det har vi sett historiskt. Lönebildningen fungerar idag utan politisk inblandning. Utgångspunkten att låta avtal gå före lagstiftning ger smidighet inför skiftande verkligheters behov, snarare än lagstiftningens fyrkantighet. Låt det så få fortsätta, och det är ett ansvar för både de fackliga och politiska grenarna av arbetarrörelsen.

Vi ser med oro på hur röster nu höjs för att flytta ansvaret från parterna över till regeringskanslier, riksdagskammare och juristernas lagtolkningar. Högerpartierna turas om att lägga försåtliga förslag om regleringar av ingångslönerna, i syfte att inte bara sänka lönerna för vanliga löntagare, utan också för att ge riksdagen en plats i svenska löneförhandlingarna. Om det blir verklighet innebär det början på slutet för den svenska modellen. Därför är det viktigt vi i arbetarrörelsen tar strid mot högerpartiernas angrepp på den svenska modellen. Men det är också viktigt att vi gemensamt i arbetarrörelsen har ett förhållningssätt till hur vi ser på hur regerings- och riksdagsmakt i praktiken används för att t.ex. möta krav på att vissa grupper av offentliganställda ska få upp sina löner. Den svenska modellens funktion för arbetsmarknaden, med självständiga parter, gäller även staten, landstingen och kommunerna.

Den förra högerregeringens tid innebar förvisso få, men likväl allvarliga angrepp på arbetsrätten.

Den nyligen genomförda justeringen av Lagen av Anställningsskydd, LAS, var därför nödvändig såväl för att leva upp till EU:s grundläggande krav som för att motverka att arbetstagare, och arbetsmarknaden som helhet, tar fortsatt skada av staplandet av otrygga anställningar.

Samtidigt är det ofrånkomligt att regleringar i arbetsrätten påverkar hela arbetsmarknaden och det skiftar fokus från avtal till lag. Därför är det viktigt att nya överväganden om justeringar av exempelvis LAS, eller EU-lagstiftning som utstationeringsdirektiv och Laval-lag sker med lyhördhet för de avtalsbärande parternas inställning, och med respekt för behovet av samsyn inom fackföreningsrörelsen.

Partikongressen föreslås besluta:

A508:1 att Socialdemokratiska partiet medverkar till att förverkliga ett folkbildningsarbete inom arbetarrörelsen om den svenska modellen och dess funktion för välfärden och villkoren i arbetslivet

A508:2 att Socialdemokratiska partiet värnar den svenska modellen genom att överväganden om justeringar i LAS, eller annan nationell eller EU-gemensam arbetsrätt, sker med lyhördhet för de avtalsbärande parternas inställning, och med respekt för behovet av samsyn inom fackföreningsrörelsen

Metalls (S)-fackklubbar i Luleå
Luleå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A509

SKINNSKATTEBERGS ARBETAREKOMMUN

Vi tar strid för den svenska modellen

Denna motion handlar om den svenska modellen. Vi föreslår att vi inom arbetarrörelsen gemensamt höjer och utvecklar vår kunskap om den svenska modellen. Vi föreslår också att vi formerar ett gemensamt förhållningssätt till den svenska modellens funktion för villkoren i arbetslivet.

”Vi tar strid för den svenska modellen”, säger vår partiordförande och landets regeringschef, Stefan Löfven. Det är bra. Huvudkonflikten i svensk politik står mellan å ena sidan dem som vill rasera den, och å andra sidan vi som vill bygga vidare och utveckla det som gör Sverige starkt.

Konflikten riktar uppmärksamhet på hur de fem högerpartierna i riksdagen ständigt tar nya steg för att angripa människors löner, trygghetssystem och välfärdstjänster. Samtidigt kommer alla de

reformer som vår s-ledda regering nu genomför för att utveckla och värna den svenska modellen i ljuset. Reformer som tar sikte på den svenska modellens funktion för inkomsttrygghet och ett jämlikare samhälle, för jämställdhet mellan män och kvinnor samt en gemensam välfärdsfinansiering som är rättvis, effektiv och robust inför ekonomins svängningar.

I konflikten synliggörs också krafter som ser riksdagens lagstiftningsmakt som ett verktyg att vrida möjligheten ur fackföreningars och arbetsgivares händer när dessa vill reglera löner och arbetsvillkor på arbetsplatserna med kollektivavtal.

Den svenska modellen består, enkelt beskrivet, av en del som rör hur välfärden utformas för att medverka till att uppnå bredare samhällsmål. En annan del handlar om hur våra löner och villkor i arbetslivet sätts. I vår svenska modell är det kollektivavtalen som ger arbetstagarna rätt till rättvisa löner, inflytande på arbetsplatserna och makt över villkoren i arbetet. Utan kollektivavtalen är arbetstagarna utlämnade till marknaden och arbetsgivarnas intressen, eller till lagstiftning i enlighet med den för tillfället rådande riksdagsmajoritetens uppfattning.

Den svenska modellen innebär att välfärden är generell - tillgänglig för alla - och därför gemensamt finansierad ”av var och en efter förmåga, åt var och en efter behov” via rättvisa och effektiva skatter och avgifter.

Den svenska modellen handlar om forma välfärden till en drivkraft för människors utveckling i jämlikhet. Välfärden blir en kollektiv värn mot fördomar och rasism, och en kraft för solidaritet, jämställdhet mellan kvinnor och män, och den enskilda människans frigörelse. En jämlikhet som med Per Albin Hanssons ord betyder: ”… likställdhet men icke likformighet, lika rättigheter och möjligheter för alla och envar, men intet tvång till att använda dem på samma sätt /…/ Jämlikheten skall icke leda till jämnstrukenhet, den skall låta allting växa efter sin egenart.”

Den svenska modellen omfattar också ett förhållningssätt om hur löner och villkor sätts på den svensk arbetsmarknad. Från Saltsjöbadsavtalets sena 1930-tal och fram till dagens datum har parterna burit ett ansvar genom de kollektivavtal de tecknar. Ett ansvar som idag ger landets löntagare reallöneökningar, näringslivet konkurrenskraft och samhället stabila villkor för ekonomin. När parterna bär avtal blir svensk arbetsmarknad flexibel – anpassad till olika branschers verklighet och takt med tidens behov. Det ger Sverige en styrka framför länder där facken är tillbakapressade eller där politikens och juridikens makt tagit över greppet över arbetslivets utveckling.

I den svenska modellen bygger ansvaret på tillit mellan fack och arbetsgivare om de gemensamt bär de avtal som de förhandlat fram. När tilliten sviktar och fack och arbetsgivare hellre vänder sig till politikens makt för att uppnå det förhandlingarna inte gav då eroderar den svenska modellen.

Vi är på många sätt unika i Sverige genom att en utvecklad partsmodell. Den tjänar oss väl när den tillåts fungera, det ser vi idag. Men driver också landet in i farliga vatten då den hotas, det har vi sett historiskt. Lönebildningen fungerar idag utan politisk inblandning. Utgångspunkten att låta avtal gå före lagstiftning ger smidighet inför skiftande verkligheters behov, snarare än lagstiftningens fyrkantighet. Låt det så få fortsätta, och det är ett ansvar för både de fackliga och politiska grenarna av arbetarrörelsen.

Vi ser med oro på hur röster nu höjs för att flytta ansvaret från parterna över till regeringskanslier, riksdagskammare och juristernas lagtolkningar. Högerpartierna turas om att lägga försåtliga förslag om regleringar av ingångslönerna, i syfte att inte bara sänka lönerna för vanliga löntagare, utan också för att ge riksdagen en plats i svenska löneförhandlingarna. Om det blir verklighet innebär det början på slutet för den svenska modellen. Därför är det viktigt vi i arbetarrörelsen tar strid mot högerpartiernas angrepp på den svenska modellen. Men det är också viktigt att vi gemensamt i arbetarrörelsen har ett förhållningssätt till hur vi ser på hur regerings- och riksdagsmakt i praktiken används för att t.ex. möta krav på att vissa grupper av offentliganställda ska få upp sina löner. Den svenska modellens funktion för arbetsmarknaden, med självständiga parter, gäller även staten, landstingen och kommunerna.

Den förra högerregeringens tid innebar förvisso få, men likväl allvarliga angrepp på arbetsrätten. Den nyligen genomförda justeringen av Lagen av Anställningsskydd, LAS, var därför nödvändig såväl för att leva upp till EU:s grundläggande krav som för att motverka att arbetstagare, och arbetsmarknaden som helhet, tar fortsatt skada av staplandet av otrygga anställningar.

Samtidigt är det ofrånkomligt att regleringar i arbetsrätten påverkar hela arbetsmarknaden och det skiftar fokus från avtal till lag. Därför är det viktigt att nya överväganden om justeringar av exempelvis LAS, eller EU-lagstiftning som utstationeringsdirektiv och Laval-lag sker med lyhördhet för de avtalsbärande parternas inställning, och med respekt för behovet av samsyn inom fackföreningsrörelsen.

Partikongressen föreslås besluta:

A509:1 att socialdemokratiska partiet medverkar till att förverkliga ett folkbildningsarbete inom arbetarrörelsen om den svenska modellen, och dess funktion för välfärden och villkoren i arbetslivet

A509:2 att socialdemokratiska partiet värnar den svenska modellen genom att överväganden om justeringar i LAS, eller annan nationell eller EU-gemensam arbetsrätt, sker med lyhördhet för de avtalsbärande parternas inställning, och med respekt för behovet av samsyn inom fackföreningsrörelsen

Tony Bölja IF Metall
Skinnskattebergs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A510

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Vi tar strid för den Svenska modellen inom arbetarrörelsen

Denna motion handlar om den Svenska modellen och att vi gemensamt utvecklar vår kunskap. Den borgerliga alliansen försämrade vår fackliga modell Svenska modell på ett fyrtiotal områden.

För att nämna ett begränsat antal områden som vi med socialdemokrater fått igenom tillsammans i facklig politisk samverkan. Se exempel på högerkrafterna försämrade under 2006-2014.

- Försämrad semesterlag. Nytt beräkningssätt leder till lägre ersättning. Dessutom förlorar sjuka och arbetsskadade upp till 25 semesterdagar.
- Avskaffat skatteavdrag för fackföreningsavgift.
- Avskaffat skatteavdrag för medlemsavgift i a-kassan.
- Försämrad jämställhet. Arbetsgivare behöver bara genomföra lönekartläggningar vart tredje år i stället för varje år.
- Sjukförsäkringen försämrades kraftigt, sjukpenningen tidsbegränsas, kraven för att få sjukersättning skärps och tidsbegränsad sjukersättning togs bort

Partikongressen föreslås besluta:

A510:1 att vi inom arbetarrörelsen höjer och utvecklar vår kunskap om den Svenska modellen

A510:2 att vi formerar ett gemensamt förhållningsätt till den Svenska modellens funktion för villkoren i arbetslivet

IF Metall Södra Västerbotten S-förening
Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A511

NYKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Värna svenska modellen

Fackets grundprincip är att människor inte är handelsvaror, de kan aldrig tillåta att människor får olika lön på grund av nationalitet eller etniskt ursprung, inte heller att det ska ske en social dumpning.

En sund konkurrens med justa arbetsförhållanden och möjlighet till kompetens är de villkor som ska gälla. Den svenska modellen bygger på att det finns avtal, att facken och arbetsgivaren tillsammans ska verka för en gemensam arbetsmarknad så att arbetsfred kan råda. Modellen står för tillit, jämlikhet, jämställdhet, trygghet och att alla har samma värde. Det stämmer inte riktigt idag när man ser hur upphandlingar och privatiseringar görs. Ju fler som arbetar utifrån sin förmåga desto fler bidrar till en fungerande välfärd. Grundbulten är att kräva ordentliga avtal i den svenska arbetsrätten.

Det är dags att ta ansvar för mina skattepengar vid upphandlingar och privatiseringar. Jag ser hur kamrater i olika branscher där detta sker så får de anställda sämre anställningsvillkor, sysselsättningsgraderna sänks, ersättningar bakas in i timlönerna, bemanningen blir sämre liksom arbetstiderna och därmed i många fall en mycket sämre arbetsmiljö. Ett dagsaktuellt exempel är personlig assistans där Svenskt Näringsliv inte ens vill ge de anställda löner enligt märket medan de största bolagen går med hundratals miljoner i vinst som kommer utav att man gör personalbesparingar. De som köper tjänsterna drabbas också av att det blir stora omsättningar på personal. Detta gäller inte enbart inom personlig assistans utan som jag tidigare nämnt andra branscher också.

I och med att sysselsättningsgraderna sänks så går det inte att försörja sig på ett arbete utan du måste ha flera för att kunna överleva. Därför anser jag att man behöver se över upphandlingsförfarandena inom kommuner och landsting. Det ska krävas att arbete som utförs inom offentlig upphandling eller när det privatiseras ska skriva avtal.

Partikongressen föreslås besluta:

A511:1 att det finns redogörelser om lön, semester, arbetstid, försäkringar, pensioner, hur arbetsmiljön säkerställs och vilka utbildningar som krävs och kan erbjudas

A511:2 att villkoren även ska gälla underleverantörer

A511:3 att det ska finnas ett vinsttak och en plan hur vinsten ska kunna återvinnas till verksamheten

Catarina Eriksson
Nyköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A512

STOCKHOLMS ARBETAREKOMMUN

Växla jobbskatteavdrag till avdragsrätt

Avdragsrätten för medlemsavgifterna i A-kassan och den fackliga organisationen avskaffades i budget propositionen för 2007. Arbetsgivaren har haft kvar möjligheten till avdrag för medlemskap i arbetsgivarorganisation vilket utgör en obalans i avdragsrätten.

Avskaffandet av dessa avdragsmöjligheter för löntagare var en del av finansieringen av jobbskatteavdragets första steg. Avskaffandet medförde ett omfattande utträde ur såväl A-kassor som fackliga organisationer.

Det är bra att löntagare är medlemmar i A-kassor, det ger viss trygghet och A-kassan fungerar i bästa fall som en omställningsförsäkring. Löntagare ska givetvis vara fackligt organiserade, det är bra för både individen och den gemensamma förhandlingsstyrkan på arbetsplatsen. Det är bra för staten och politiken att det finns organiserade intressen att föra dialoger med.

För att stärka socialförsäkringssystemets roll i välfärdsstaten och för att ge lika villkor i avdragsrätt för ar-betsgivare och arbetstagare så måste avdragsrätten för medlemsavgifterna i A-kassa och facklig organisation återinföras. Det stärker dessutom arbetslinjen, inte minst genom att underlätta rörligheten på arbetsmarknaden.

Detta är en reform som skulle kunna finansieras genom en generell reducering av jobbskatteavdraget som gjorde växlingen privatekonomiskt neutral för de löntagare som är medlemmar i A-kassa och facklig organisation. En tydlig signal sänds då också till den enskilde om betydelsen av socialförsäkringssystemen och av medlemskap i de organisationer som genom förhandlingar och avtal gör sitt för att välfärdsstaten och folkhemmet fungerar.

Reformkravet bör riktas mot sittande regering men även mot oppositionspartierna att ansluta sig till. AK bör verka för att denna reform vara på plats senast i budgetpropositionen för 2018.

Partikongressen föreslås besluta:

A512:1 att verka för att A-kasseavgiften och avgiften för fackligt medlemskap åter blir avdragsgilla

Handels-sossen, Fackliga utskottet
Stockholms Arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A513

SOTENÄS ARBETAREKOMMUN

Yrkes-SFI

Inom LO-s avtalsområden finns en stor del arbetare som har svenska som andraspråk. De har sökt sig till Sverige med hopp om en ljusare framtid och har sällan goda svenskkunskaper när de kommer. Allt de önskar är att få ett jobb för att kunna försörja sig och sin familj.

Många går trots det länge utanför arbetsmarknaden och när de väl lyckas komma inså är det ofta till de tyngsta och lägst betalda yrkeskategorierna, exempelvis inom Kommunal. På flera arbetsplatser går språkutvecklingen för dessa personer sakta framåt. Många av dem har gått SFI (svenska för invandrare) i samband med sina permanenta uppehållstillstånd men alltför få har fortsatt med ytterligare studier i svenska. Det här har inte bara effekt på arbetarnas yrkesliv och integration i det svenska samhället men också på de fackliga organisationerna och på Socialdemokraterna. Vi vill att våraförbund och vårt parti ska spegla samhället och att så många som möjligt blir medlemmar men utan språket så vågar få av dessa vara fackligt och/eller politiskt aktiva.

Dessutom så visar statistiken att det är just inom dessa yrkesgrupper som det råder och kommer att råda brist på arbetskraft. För att råda bot på detta borde Socialdemokraterna arbeta för yrkes-SFI, en möjlighet att läsa svenska på arbetstid. En språkundervisning anpassad till det yrke du valt. Det skulle minska segregationen, ge fler arbetare med kompetens till bristyrkena och få fler som deltar aktivt i den fackliga och politiska världen.

Partikongressen föreslås besluta:

A513:1 att Socialdemokraterna ska verka för att arbetstagare med svenska som andraspråk inom LO-s avtalsområden ska få rätt till språkutveckling på sina arbetsplatser

Therese Manchini, Petra Sundbladh, Annica Erlandsson
Sotenäs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A514

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Återförande av avdragsrätt för medlemskap i fackförening

Den samlade fackföreningsrörelsen har en oerhört viktig och samhällsbärande funktion på den svenska arbetsmarknaden och i samhället i stort. Det är fackförbunden som bär den svenska modellen och säkerställer ordning och reda på arbetsmarknaden. Fackföreningsrörelsen har genom sin värdegrund om allas lika värde och rätt, en nyckelroll i att skapa en maktbalans mellan arbetsgivarnas och den anställdas intressen.

Med stöd av lagstiftning och kollektivavtal ges fackförbunden möjlighet att upprätthålla lag och ordning och inte minst de grundläggande mänskliga rättigheterna som yttrandefrihet och demokrati. Under det senaste decenniet har insikten om fackföreningsrörelsens roll och funktion decimerats genom värderingsförskjutningar och antifacklig politik.

Skolväsendet och även den tredje statsmakten har valt att följa de antifackliga retorikernas logik genom att inte tala om de djupare grundläggande värderingsfrågorna utan istället utmåla fackföreningsrörelsen som ett särintresse med protektionism och rasism på agendan, då den står upp för likabehandling oavsett ursprung, ålder eller kön. Detta är djupt beklagligt och fullständigt grundlöst.

Parterna på arbetsmarknaden har ett ansvar att stå upp för och upprätthålla en hög organisationsgrad och en hög täckningsgrad på kollektivavtalen. Man har systematiskt undermінerat den svenska modellens grundfundament och försvårat och ifrågasatt medlemsrekrytering, avtalsbevakning och kollektivavtalsteckning. Man har gjort ett fackligt medlemskap dyrare och arbetslöshetsförsäkringen sämre.

Att företagare har rätt att dra av sina avgifter till arbetsgivarföreningar samtidigt som löntagare inte har rätt att dra av fackföreningsavgiften och a-kasseavgiften är en orättvis behandling av löntagarna. Det är rimligen lika viktigt för löntagare som det är för företagare att ha ekonomisk möjlighet att vara med i en intresseorganisation. Det är nu hög tid att återskapa balansen och göra det mera attraktivt med ett fackligt medlemskap.

Partikongressen föreslås besluta:

A514:1 att Sveriges Socialdemokratiska Arbetareparti verkar för att återinföra avdragsrätt för medlemskap i fackföreningen

A514:2 att Sveriges Socialdemokratiska Arbetareparti verkar för att återinföra avdragsrätt för medlemskap i a-kassan

Alejandro Caviedes
Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A515

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Återförande av avdragsrätt för medlemskap i fackförening och A-kassa

Den samlade arbetarrörelsen har en oerhört viktig och samhällsbärande funktion på den svenska arbetsmarknaden och i samhället i stort. Vi bär den svenska modellen och säkerställer ordning och reda på arbetsmarknaden. Fackföreningsrörelsen har genom sin värdegrund om allas lika värde och rätt, en nyckelroll i att skapa en maktbalans mellan arbetsgivarnas och den anställdas intressen. Med stöd av lagstiftning och kollektivavtal ges vi möjlighet att upprätthålla lag och ordning och inte minst de grundläggande mänskliga rättigheterna som yttrandefrihet och demokrati.

Under det senaste decenniet har insikten om fackföreningsrörelsens roll och funktion decimerats genom värderingsförskjutningar och antifacklig politik. Skolväsendet och även den tredje statsmakten har valt att följa de antifackliga retorikernas logik genom att inte tala om de djupare grundläggande värderingsfrågorna utan istället utmåla oss för att vara ett särintresse med protektionism och rasism på agendan, då vi står upp för likabehandling oavsett ursprung, ålder eller kön. Detta är djupt beklagligt och fullständigt grundlöst.

Parterna på arbetsmarknaden har ett ansvar att stå upp för och upprätthålla en hög organisationsgrad och en hög täckningsgrad på kollektivavtalen. Man har systematiskt underminerat den svenska modellens grundfundament och försvårat och ifrågasatt medlemsrekrytering, avtalsbevakning och kollektivavtalsteckning. Man har gjort ett fackligt medlemskap dyrare och arbetslöshetsförsäkringen sämre. Att företagare har rätt att dra av sina avgifter till arbetsgivarföreningar samtidigt som löntagare inte har rätt att dra av fackföreningsavgiften och a-kasseavgiften är en orättvis behandling av löntagarna.

Det är rimligen lika viktigt för löntagare som det är för företagare att ha ekonomisk möjlighet att vara med i en intresseorganisation. Det är nu hög tid att återskapa balansen och göra det mera attraktivt med ett fackligt medlemskap. Organiseringen och samhällsinformation om fackföreningar, prioriteras i vart förbund, men vi behöver utöva facklig politisk påverkan gemensamt i arbetarrörelsen.

Partikongressen föreslås besluta:

A515:1 att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för medlemskap i fackföreningen

A515:2 att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för arbetslöshetsförsäkringen

Fackliga Samhällsbyggarna
Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A516

SANDVIKENS ARBETAREKOMMUN

Återinför avdragsrätten för fackföreningsavgifter

I borgarnas strategi för att minska anställdas inflytande över sina arbets- och lönevillkor togs avdragsrätten för fackföreningsavgifter bort.

Idag väljer många, framförallt unga och lågavlönade visstidsanställda, bort medlemskap i facket. De mest utsatta grupperna i arbetslivet som har det största behovet av stöd av fackföreningen far ofta illa. Utnyttjas ofta med upprepade otillåtna visstidsanställningar, får inte ut sina intjänade löner, kan inte kräva kollektivavtal på sina arbetsplatser med hjälp av fackföreningen.

Partikongressen föreslås besluta:

A516:1 att Avdragsrätten för fackföreningsavgifter återinförs

Lena Åman
Sandvikens arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A517

HANINGE ARBETAREKOMMUN

Återinför avdragsrätten för medlemsavgift i facklig organisation

Under det borgerliga styret under föregående mandatperiod utsattes de fackliga organisationerna, särskilt i LO-sfären, för en ekonomisk attack. Avdragsrätten för medlemsavgifter till facken togs bort samtidigt som försäkringsliknande krav för a-kassorna infördes.

Attacken försvagade de fackliga organisationerna då effekten blev att medlemskap i a-kassor med hög arbetslöshet blev så dyr att många arbetstagare inte längre ansåg sig ha råd med detta skydd. Följden blev en stark avtappning av medlemmar i de fackliga organisationerna.

Vi behöver stärka de fackliga organisationerna i hela landet. I Stockholms län täcks mindre än hälften av arbetsplatserna av kollektivavtal. Ett av flera viktiga skäl är att medlemskapet ger ett skydd för de arbetstagare som är mest utsatta på arbetsmarknaden. Exempelvis är det bara ett lokalt fack som kan tillgodose lagkrav på dygnsvila. Och det är starka lokala fack som kan hindra överdrivna krav på hälsofarlig flexibilitet hos anställda i många branscher.

Ett aktivt facklig arbete är den främsta förebyggande insatsen mot orimliga arbetsförhållanden. Låga löner som betyder ekonomisk stress under arbetslivet och vid pension, liksom nedbemanning, delade turer, ofrivillig deltid, är alla faktorer som skapar grogrund för ökad stress, sjuknärvaro, arbetsrelaterad ohälsa samt problem att ta ledigt för kompetenshöjande utbildning. Där det senaste är viktigt för att betinga lönepåslag. Men också för att få till stånd en arbetsväxling mellan de som ska träda in i arbetslivet och de som vill stanna kvar hos sin arbetsgivare och få utvecklas genom kompetenshöjning.

De orimliga arbetsvillkoren ovan är verkliga villkor på många kvinnodominerade arbetsplatser. Faktorernas inverkan förstärker varandra och slår därmed hårdare mot arbetstagarna. Konsekvenserna är sjukdomsalstrande och en ovärdig exploatering av arbetstagarna. Hög facklig organisationsgrad är ett vasst verktyg i arbetet med att få ned ohälsotalen inom hela arbetarkollektivet.

Partikongressen föreslås besluta:

A517:1 att uppdra till partistyrelsen att snarast verka för att återinföra avdragsrätten för medlemsavgift i facklig organisation

A517:2 att anta motionen som sin egen

Marina Andersson
Haninge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A518

ÖREBRO ARBETAREKOMMUN

Återinför avdragsrätten för fackföreningsavgiften och A-kassan

Minns ni den tiden då fackavgiften var avdragsgill? Avdraget kom till för att skapa rättvisa mellan parterna. Arbetsgivarna hade nämligen sedan länge hittat ytterligare ett sätt att kringgå all skatt på avgifter de betalade till arbetsgivarorganisationerna.

Rättvisan upphörde dock strax efter Alliansens valseger 2006.

Som en av sina första arbetarfientliga åtgärder efter valet 2006 tog Alliansen bort avdragsrätten på fackavgifterna. Arbetsgivarna kunde dock fortsätta undvika skatt för motsvarande avgifter.

Trots regeringsskifte saknas förslag i budgeten 2017.

Partikongressen föreslås besluta:

A518:1 att avdragsrätten för fackföreningsavgiften och a-kassan bör återinföras snarast

Lars-Göran Hallenius
Örebro arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A519

VALLENTUNA ARBETAREKOMMUN

Återinförande av avdragsrätt för medlemskap i en fackförening

Den samlade arbetarrörelsen har en oerhört viktig och samhällsbärande funktion på den svenska arbetsmarknaden och i samhället i stort. Vi bär den svenska modellen och säkerställer ordning och reda på arbetsmarknaden. Fackföreningsrörelsen har genom sin värdegrund om allas lika värde och rätt, en nyckelroll i att skapa en maktbalans mellan arbetsgivarnas och den anställdas intressen. Med stöd av lagstiftning och kollektivavtal ges vi möjlighet att upprätthålla lag och ordning och inte minst de grundläggande mänskliga rättigheterna som yttrandefrihet och demokrati.

Under det senaste decenniet har insikten om fackföreningsrörelsens roll och funktion decimerats genom värderingsförskjutningar och antifacklig politik. Skolväsendet och även den tredje statsmakten har valt att följa de antifackliga retorikernas logik genom att inte tala om de djupare

grundläggande värderingsfrågorna utan istället utmåla oss för att vara ett särintresse med protektionism och rasism på agendan, då vi står upp för likabehandling oavsett ursprung, ålder eller kön. Detta är djupt beklagligt och fullständigt grundlöst.

Parterna på arbetsmarknaden har ett ansvar att stå upp för och upprätthålla en hög organisationsgrad och en hög täckningsgrad på kollektivavtalen. Man har systematiskt undermierat den svenska modellens grundfundament och försvårat och ifrågasatt medlemsrekrytering, avtalsbevakning och kollektivavtalsteckning. Man har gjort ett fackligt medlemskap dyrare och arbetslöshetsförsäkringen sämre. Att företagare har rätt att dra av sina avgifter till arbetsgivarföreningar samtidigt som löntagare inte har rätt att dra av fackföreningsavgiften och a-kasseavgiften är en orättvis behandling av löntagarna.

Det är rimligen lika viktigt för löntagare som det är för företagare att ha ekonomisk möjlighet att vara med i en intresseorganisation. Det är nu hög tid att återskapa balansen och göra det mera attraktivt med ett fackligt medlemskap. Organiseringen och samhällsinformation om fackföreningar, prioriteras i vart förbund, men vi behöver utöva facklig politisk påverkan gemensamt i arbetarrörelsen.

Partikongressen föreslås besluta:

A519:1 att socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för medlemskap i fackföreningen samt

A519:2 att socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för arbetslöshetsförsäkringen

Henrik Hedman
Vallentuna arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A520

HAGFORS ARBETAREKOMMUN

Återinförande av avdragsrätt för medlemskap i en fackförening

Den samlade arbetarrörelsen har en oerhört viktig och samhällsbärande funktion på den svenska arbetsmarknaden och i samhället i stort. Vi bär den svenska modellen och säkerställer ordning och reda på arbetsmarknaden. Fackföreningsrörelsen har genom sin värdegrund om allas lika värde och rätt, en nyckelroll i att skapa en maktbalans mellan arbetsgivarnas och den anställdas intressen. Med stöd av lagstiftning och kollektivavtal ges vi möjlighet att upprätthålla lag och ordning och inte minst de grundläggande mänskliga rättigheterna som yttrandefrihet och demokrati.

Under det senaste decenniet har insikten om fackföreningsrörelsens roll och funktion decimerats genom värderingsförskjutningar och antifacklig politik. Skolväsendet och även den tredje statsmakten har valt att följa de antifackliga retorikernas logik genom att inte tala om de djupare grundläggande värderingsfrågorna utan istället utmåla oss för att vara ett särintresse med protektionism och rasism på agendan, då vi står upp för likabehandling oavsett ursprung, ålder eller kön. Detta är djupt beklagligt och fullständigt grundlöst.

Parterna på arbetsmarknaden har ett ansvar att stå upp för och upprätthålla en hög organisationsgrad och en hög täckningsgrad på kollektivavtalen. Man har systematiskt undermінerat den svenska modellens grundfundament och försvårat och ifrågasatt medlemsrekrytering, avtalsbevakning och kollektivavtalsteckning. Man har gjort ett fackligt medlemskap dyrare och arbetslöshetsförsäkringen sämre. Att företagare har rätt att dra av sina avgifter till arbetsgivarföreningar samtidigt som löntagare inte har rätt att dra av fackföreningsavgiften och a-kasseavgiften är en orättvis behandling av löntagarna.

Det är rimligen lika viktigt för löntagare som det är för företagare att ha ekonomisk möjlighet att vara med i en intresseorganisation. Det är nu hög tid att återskapa balansen och göra det mera attraktivt med ett fackligt medlemskap. Organiseringen och samhällsinformation om fackföreningar, prioriteras i vart förbund, men vi behöver utöva facklig politisk påverkan gemensamt i arbetarrörelsen.

Partikongressen föreslås besluta:

A520:1 att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för medlemskap i fackföreningen samt

A520:2 att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för arbetslöshetsförsäkringen

Tomas Pettersson/Arbetarkommun
Hagfors arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A521

KRISTINEHAMNS ARBETAREKOMMUN

Återinförande av avdragsrätt för medlemskap i en fackförening

Den samlade arbetarrörelsen har en oerhört viktig och samhällsbärande funktion på den svenska arbetsmarknaden och i samhället i stort. Vi bär den svenska modellen och säkerställer ordning

och reda på arbetsmarknaden. Fackföreningsrörelsen har genom sin värdegrund om allas lika värde och rätt, en nyckelroll i att skapa en maktbalans mellan arbetsgivarnas och den anställdas intressen. Med stöd av lagstiftning och kollektivavtal ges vi möjlighet att upprätthålla lag och ordning och inte minst de grundläggande mänskliga rättigheterna som yttrandefrihet och demokrati.

Under det senaste decenniet har insikten om fackföreningsrörelsens roll och funktion decimerats genom värderingsförskjutningar och antifacklig politik. Skolväsendet och även den tredje statsmakten har valt att följa de antifackliga retorikernas logik genom att inte tala om de djupare grundläggande värderingsfrågorna utan istället utmåla oss för att vara ett särintresse med protektionism och rasism på agendan, då vi står upp för likabehandling oavsett ursprung, ålder eller kön. Detta är djupt beklagligt och fullständigt grundlöst.

Parterna på arbetsmarknaden har ett ansvar att stå upp för och upprätthålla en hög organisationsgrad och en hög täckningsgrad på kollektivavtalen. Man har systematiskt undermінerat den svenska modellens grundfundament och försvårat och ifrågasatt medlemsrekrytering, avtalsbevakning och kollektivavtalsteckning. Man har gjort ett fackligt medlemskap dyrare och arbetslöshetsförsäkringen sämre. Att företagare har rätt att dra av sina avgifter till arbetsgivarföreningar samtidigt som löntagare inte har rätt att dra av fackföreningsavgiften och a-kassaavgiften är en orättvis behandling av löntagarna.

Det är rimligen lika viktigt för löntagare som det är för företagare att ha ekonomisk möjlighet att vara med i en intresseorganisation. Det är nu hög tid att återskapa balansen och göra det mera attraktivt med ett fackligt medlemskap. Organiseringen och samhällsinformation om fackföreningar, prioriteras i vart förbund, men vi behöver utöva facklig politisk påverkan gemensamt i arbetarrörelsen.

Partikongressen föreslås besluta:

A521:1 att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för avgiften för medlemskap i fackföreningen

A521:2 att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för avgiften för medlemskap i arbetslöshetsförsäkringen

Thomas Andersson
Kristinehamns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A522

STENUNGSUNDS ARBETAREKOMMUN

Återinförande av avdragsrätt för medlemskap i en fackförening

Den samlade arbetarrörelsen har en oerhört viktig och samhällsbärande funktion på den svenska arbetsmarknaden och i samhället i stort. Vi bär den svenska modellen och säkerställer ordning och reda på arbetsmarknaden. Fackföreningsrörelsen har genom sin värdegrund om allas lika värde och rätt, en nyckelroll i att skapa en maktbalans mellan arbetsgivarnas och den anställdas intressen. Med stöd av lagstiftning och kollektivavtal ges vi möjlighet att upprätthålla lag och ordning och inte minst de grundläggande mänskliga rättigheterna som yttrandefrihet och demokrati.

Under det senaste decenniet har insikten om fackföreningsrörelsens roll och funktion decimerats genom värderingsförskjutningar och antifacklig politik. Skolväsendet och även den tredje statsmakten har valt att följa de antifackliga retorikernas logik genom att inte tala om de djupare grundläggande värderingsfrågorna utan istället utmåla oss för att vara ett särintresse med protektionism och rasism på agendan, då vi står upp för likabehandling oavsett ursprung, ålder eller kön. Detta är djupt beklagligt och fullständigt grundlöst.

Parterna på arbetsmarknaden har ett ansvar att stå upp för och upprätthålla en hög organisationsgrad och en hög täckningsgrad på kollektivavtalen. Man har systematiskt undermierat den svenska modellens grundfundament och försvårat och ifrågasatt medlemsrekrytering, avtalsbevakning och kollektivavtalsteckning. Man har gjort ett fackligt medlemskap dyrare och arbetslöshetsförsäkringen sämre. Att företagare har rätt att dra av sina avgifter till arbetsgivarföreningar samtidigt som löntagare inte har rätt att dra av fackföreningsavgiften och a-kasseavgiften är en orättvis behandling av löntagarna.

Det är rimligen lika viktigt för löntagare som det är för företagare att ha ekonomisk möjlighet att vara med i en intresseorganisation. Det är nu hög tid att återskapa balansen och göra det mera attraktivt med ett fackligt medlemskap. Organiseringen och samhällsinformation om fackföreningar, prioriteras i vart förbund, men vi behöver utöva facklig politisk påverkan gemensamt i arbetarrörelsen.

Partikongressen föreslås besluta:

A522:1 att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för medlemskap i fackföreningen samt

A522:2 att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för arbetslöshetsförsäkringen

Claes Olsson
Stenungsunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A523

HUDDINGE ARBETAREKOMMUN

Återinförande av avdragsrätt för medlemskap i en fackförening

Den samlade arbetarrörelsen har en oerhört viktig och samhällsbärande funktion på den svenska arbetsmarknaden och i samhället i stort. Vi bär den svenska modellen och säkerställer ordning och reda på arbetsmarknaden. Fackföreningsrörelsen har genom sin värdegrund om allas lika värde och rätt, en nyckelroll i att skapa en maktbalans mellan arbetsgivarnas och den anställdas intressen. Med stöd av lagstiftning och kollektivavtal ges vi möjlighet att upprätthålla lag och ordning och inte minst de grundläggande mänskliga rättigheterna som yttrandefrihet och demokrati.

Under det senaste decenniet har insikten om fackföreningsrörelsens roll och funktion decimerats genom värderingsförskjutningar och antifacklig politik. Skolväsendet och även den tredje statsmakten har valt att följa de antifackliga retorikernas logik genom att inte tala om de djupare grundläggande värderingsfrågorna utan istället utmåla oss för att vara ett särintresse med protektionism och rasism på agendan, då vi står upp för likabehandling oavsett ursprung, ålder eller kön. Detta är djupt beklagligt och fullständigt grundlöst.

Parterna på arbetsmarknaden har ett ansvar att stå upp för och upprätthålla en hög organisationsgrad och en hög täckningsgrad på kollektivavtalen. Man har systematiskt underminerat den svenska modellens grundfundament och försvårat och ifrågasatt medlemsrekrytering, avtalsbevakning och kollektivavtalsteckning. Man har gjort ett fackligt medlemskap dyrare och arbetslöshetsförsäkringen sämre. Att företagare har rätt att dra av sina avgifter till arbetsgivarföreningar samtidigt som löntagare inte har rätt att dra av fackföreningsavgiften och a-kasseavgiften är en orättvis behandling av löntagarna.

Det är rimligen lika viktigt för löntagare som det är för företagare att ha ekonomisk möjlighet att vara med i en intresseorganisation. Det är nu hög tid att återskapa balansen och göra det mera attraktivt med ett fackligt medlemskap. Organiseringen och samhällsinformation om fackföreningar, prioriteras i vart förbund, men vi behöver utöva facklig politisk påverkan gemensamt i arbetarrörelsen.

Partikongressen föreslås besluta:

A523:1 att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för medlemskap i fackföreningen

A523:2 att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för arbetslöshetsförsäkringen

Petter Johansson och Claes Thim
Huddinge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A524

UDDEVALLA ARBETAREKOMMUN

Återinförande av avdragsrätt för medlemskap i en fackförening

Den samlade arbetarrörelsen har en oerhört viktig och samhällsbärande funktion på den svenska arbetsmarknaden och i samhället i stort. Vi bär den svenska modellen och säkerställer ordning och reda på arbetsmarknaden. Fackföreningsrörelsen har genom sin värdegrund om allas lika värde och rätt, en nyckelroll i att skapa en maktbalans mellan arbetsgivarnas och de anställdas intressen. Med stöd av lagstiftning och kollektivavtal ges vi möjlighet att upprätthålla lag och ordning inte minst de grundläggande mänskliga rättigheterna som yttrandefrihet och demokrati.

Under det senaste decenniet har insikten om fackföreningsrörelsens roll och funktion decimerats genom värderingsförskjutningar och antifacklig politik. Skolväsendet och även den tredje statsmakten har valt att följa de antifackliga retorikernas logik genom att inte tala om de djupare grundläggande värderingsfrågorna utan istället utmåla oss för att vara ett särintresse med protektionism och rasism på agendan, då vi står upp för likabehandling oavsett ursprung, ålder eller kön. Detta är djupt beklagligt och fullständigt grundlöst.

Parterna på arbetsmarknaden har ett ansvar att stå upp för och upprätthålla en hög organisationsgrad och en hög täckningsgrad på kollektivavtalen. man har systematiskt undermінerat den svenska modellens grundfundament och försvårat och ifrågasatt medlemsrekrytering, avtalsbevakning och kollektivavtalsteckning. Man har gjort ett fackligt medlemskap dyrare och arbetslöshetsförsäkringen sämre. Att företagare har rätt att dra av sina avgifter till arbetsgivarföreningar samtidigt som löntagare inte har rätt att dra av fackföreningsavgiften och a-kasseavgiften är en orättvis behandling av löntagarna.

Det är rimligen lika viktigt för läntagare som det är för företagare att ha en ekonomisk möjlighet

att vara med i en intresseorganisation. Det är nu hög tid att återskapa balansen och göra det mera attraktivt med ett fackligt medlemskap. Organiseringen och samhällsinformation om fackföreningar, prioriteras i vårt förbund, men vi behöver utöva facklig påverkan gemensamt i arbetarrörelsen

Partikongressen föreslås besluta:

A524:1 att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för medlemskap i fackföreningen

A524:2 att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för arbetslöshetsförsäkringen

Stefan Skoglund
Uddevalla arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A525

SKÖVDE ARBETAREKOMMUN

Återinförande av avdragsrätt för medlemskap i en fackförening

Den samlade arbetarrörelsen har en oerhört viktig och samhällsbärande funktion på den svenska arbetsmarknaden och i samhället i stort. Vi bär den svenska modellen och säkerställer ordning och reda på arbetsmarknaden. Fackföreningsrörelsen har genom sin värdegrund om allas lika värde och rätt, en nyckelroll i att skapa en maktbalans mellan arbetsgivarnas och den anställdas intressen. Med stöd av lagstiftning och kollektivavtal ges vi möjlighet att upprätthålla lag och ordning och inte minst de grundläggande mänskliga rättigheterna som yttrandefrihet och demokrati.

Under det senaste decenniet har insikten om fackföreningsrörelsens roll och funktion decimerats genom värderingsförskjutningar och antifacklig politik. Skolväsendet och även den tredje statsmakten har valt att följa de antifackliga retorikernas logik genom att inte tala om de djupare grundläggande värderingsfrågorna utan istället utmåla oss för att vara ett särintresse med protektionism och rasism på agendan, då vi står upp för likabehandling oavsett ursprung, ålder eller kön. Detta är djupt beklagligt och fullständigt grundlöst.

Parterna på arbetsmarknaden har ett ansvar att stå upp för och upprätthålla en hög organisationsgrad och en hög täckningsgrad på kollektivavtalen. Man har systematiskt underminerat den svenska modellens grundfundament och försvårat och ifrågasatt medlemsrekrytering, avtalsbevakning och kollektivavtalsteckning. Man har gjort ett fackligt

medlemskap dyrare och arbetslöshetsförsäkringen sämre. Att företagare har rätt att dra av sina avgifter till arbetsgivarföreningar samtidigt som löntagare inte har rätt att dra av fackföreningsavgiften och a-kasseavgiften är en orättvis behandling av löntagarna.

Det är rimligen lika viktigt för löntagare som det är för företagare att ha ekonomisk möjlighet att vara med i en intresseorganisation. Det är nu hög tid att återskapa balansen och göra det mera attraktivt med ett fackligt medlemskap. Organiseringen och samhällsinformation om fackföreningar, prioriteras i vart förbund, men vi behöver utöva facklig politisk påverkan gemensamt i arbetarrörelsen.

Partikongressen föreslås besluta:

A525:1 att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för medlemskap i fackföreningen samt

A525:2 att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för arbetslöshetsförsäkringen

Byggnads socialdemokratiska förening i Skövde
Skövde arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A526

ARVIKA ARBETAREKOMMUN

Återinförande av avdragsrätt för medlemskap i en fackförening

Den samlade arbetarrörelsen har en oerhört viktig och samhällsbärande funktion på den svenska arbetsmarknaden och i samhället i stort. Vi bär den svenska modellen och säkerställer ordning och reda på arbetsmarknaden. Fackföreningsrörelsen har genom sin värdegrund om allas lika värde och rätt, en nyckelroll i att skapa en maktbalans mellan arbetsgivarens och den anställdes intressen. Med stöd av lagstiftning och kollektivavtal ges vi möjlighet att upprätthålla lag och ordning och inte minst de grundläggande mänskliga rättigheterna som yttrandefrihet och demokrati.

Under det senaste decenniet har insikten om fackföreningsrörelsens roll och funktion decimerats genom värdeförskjutningar och antifacklig politik. Skolväsendet och även den tredje statsmakten har valt att följa de antifackliga retorikernas logik genom att inte tala om de djupare grundläggande värderingsfrågorna utan att i stället utmåla oss för att vara ett särintresse med protektionism och rasism på agendan då vi står upp för likabehandling oavsett ursprung, ålder eller kön. Detta är djupt beklagligt och grundlöst.

Parterna på arbetsmarknaden har ett ansvar att stå upp för och upprätthålla en hög organisationsgrad och en hög täckningsgrad på kollektivavtalen. Man har systematiskt underminerat den svenska modellens grundfundament och försvårat och ifrågasatt medlemsrekrytering, avtalsbevakning och kollektivavtalstäckning. Man har gjort ett fackligt medlemskap dyrare och arbetslöshetsförsäkringen sämre. Att företagare får dra av sin avgifter till arbetsgivarföreningar samtidigt som löntagare inte har rätt att dra av fackföreningsavgiften och a-kasseavgiften är en orättvis behandling av löntagarna.

Det är lika viktigt för löntagare som det är för företagare att ha ekonomisk möjlighet att vara med i en intresseorganisation. Det är nu hög tid att återskapa balansen och göra det attraktivt med ett fackligt medlemskap. Organiseringen och samhällshållsinformation om fackföreningen prioriteras i vårt förbund. Men vi behöver utöva facklig politisk påverkan gemensamt i arbetarrörelsen.

Partikongressen föreslås besluta:

A526:1 att socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för medlemskap i fackföreningen

A526:2 att socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för arbetslöshetsförsäkringen

Rickard Dahlin
Arvika arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A527

KARLSTADS ARBETAREKOMMUN

Återinförande av avdragsrätt för medlemskap i en fackförening

Den samlade arbetarrörelsen har en oerhört viktig och samhällsbärande funktion på den svenska arbetsmarknaden och i samhället i stort. Vi bär den svenska modellen och säkerställer ordning och reda på arbetsmarknaden. Fackföreningsrörelsen har genom sin värdegrund om allas lika värde och rätt, en nyckelroll i att skapa en maktbalans mellan arbetsgivarnas och den anställdas intressen. Med stöd av lagstiftning och kollektivavtal ges vi möjlighet att upprätthålla lag och ordning och inte minst de grundläggande mänskliga rättigheterna som yttrandefrihet och demokrati.

Under det senaste decenniet har insikten om fackföreningsrörelsens roll och funktion decimerats genom värderingsförskjutningar och antifacklig politik. Skolväsendet och även den tredje statsmakten har valt att följa de antifackliga retorikernas logik genom att inte tala om de djupare

grundläggande värderingsfrågorna utan istället utmåla oss för att vara ett särintresse med protektionism och rasism på agendan, då vi står upp för likabehandling oavsett ursprung, ålder eller kön. Detta är djupt beklagligt och fullständigt grundlöst.

Parterna på arbetsmarknaden har ett ansvar att stå upp för och upprätthålla en hög organisationsgrad och en hög täckningsgrad på kollektivavtalen. Man har systematiskt undermierat den svenska modellens grundfundament och försvårat och ifrågasatt medlemsrekrytering, avtalsbevakning och kollektivavtalsteckning. Man har gjort ett fackligt medlemskap dyrare och arbetslöshetsförsäkringen sämre. Att företagare har rätt att dra av sina avgifter till arbetsgivarföreningar samtidigt som löntagare inte har rätt att dra av fackföreningsavgiften och a-kasseavgiften är en orättvis behandling av löntagarna.

Det är rimligen lika viktigt för löntagare som det är för företagare att ha ekonomisk möjlighet att vara med i en intresseorganisation. Det är nu hög tid att återskapa balansen och göra det mera attraktivt med ett fackligt medlemskap. Organiseringen och samhällsinformation om fackföreningar, prioriteras i vart förbund, men vi behöver utöva facklig politisk påverkan gemensamt i arbetarrörelsen.

Partikongressen föreslås besluta:

A527:1 att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för medlemskap i fackföreningen samt

A527:2 att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för arbetslöshetsförsäkringen

IF Metall S-förening
Karlstads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A528

ARVIKA ARBETAREKOMMUN

Återinförande av avdragsrätt för medlemskap i en fackförening

Den samlade arbetarrörelsen har en oerhört viktig och samhällsbärande funktion på den svenska arbetsmarknaden och i samhället i stort. Vi bär den svenska modellen och säkerställer ordning och reda på arbetsmarknaden. Fackföreningsrörelsen har genom sin värdegrund om allas lika värde och rätt, en nyckelroll i att skapa en maktbalans mellan arbetsgivarens och den anställdes intressen. Med stöd av lagstiftning och kollektivavtal ges vi möjlighet att upprätthålla lag ordning och inte minst de grundläggande mänskliga rättigheterna som yttrandefrihet och demokrati.

Under det senaste decenniet har insikten om fackföreningsrörelsens roll och funktion decimerats genom värdeförskjutningar och antifacklig politik. Skolväsendet och även den tredje statsmakten har valt att följa de antifackliga retorikernas logik genom att inte tala om de djupare grundläggande värderingsfrågorna utan att i stället utmåla oss för att vara ett särintresse med protektionism och rasism på agendan då vi står upp för likabehandling oavsett ursprung, ålder eller kön. Detta är djupt beklagligt och grundlöst.

Parterna på arbetsmarknaden har ett ansvar att stå upp för och upprätthålla en hög organisationsgrad och en hög täckningsgrad på kollektivavtalen. Man har systematiskt undermінerat den svenska modellens grundfundament och försvårat och ifrågasatt medlemsrekrytering, avtalsbevakning och kollektivavtalstäckning. Man har gjort ett fackligt medlemskap dyrare och arbetslöshetsförsäkringen sämre. Att företagare får dra av sin avgifter till arbetsgivarföreningar samtidigt som löntagare inte har rätt att dra av fackföreningsavgiften och a-kasseavgiften är en orättvis behandling av löntagarna.

Det är lika viktigt för löntagare som det är för företagare att ha ekonomisk möjlighet att vara med i en intresseorganisation. Det är nu hög tid att återskapa balansen och göra det attraktivt med ett fackligt medlemskap. Organiseringen och samhällshållsinformation om fackföreningen prioriteras i vårt förbund. Men vi behöver utöva facklig politisk påverkan gemensamt i arbetarrörelsen.

Partikongressen föreslås besluta:

A528:1 att socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för medlemskap i fackföreningen

A528:2 att socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för arbetslöshetsförsäkringen

Rickard Dahlin
Arvika arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A529

VÄSTERÅS ARBETAREKOMMUN

Återinförande av avdragsrätt för medlemskap i en fackförening

Den samlade arbetarrörelsen har en oerhört viktig och samhällsbärande funktion på den svenska arbetsmarknaden och i samhället i stort. Vi bär den svenska modellen och säkerställer ordning och reda på arbetsmarknaden. Fackföreningsrörelsen har genom sin värdegrund om allas lika värde och rätt, en nyckelroll i att skapa en maktbalans mellan arbetsgivarnas och den anställdas

intressen. Med stöd av lagstiftning och kollektivavtal ges vi möjlighet att upprätthålla lag och ordning och inte minst de grundläggande mänskliga rättigheterna som yttrandefrihet och demokrati.

Under det senaste decenniet har insikten om fackföreningsrörelsens roll och funktion decimerats genom värderingsförskjutningar och antifacklig politik. Skolväsendet och även den tredje statsmakten har valt att följa de antifackliga retorikernas logik genom att inte tala om de djupare grundläggande värderingsfrågorna utan istället utmåla oss för att vara ett särintresse med protektionism och rasism på agendan, då vi står upp för likabehandling oavsett ursprung, ålder eller kön.

Detta är djupt beklagligt och fullständigt grundlöst. Parterna på arbetsmarknaden har ett ansvar att stå upp för och upprätthålla en hög organisationsgrad och en hög täckningsgrad på kollektivavtalen. Man har systematiskt underminerat den svenska modellens grundfundament och försvårat och ifrågasatt medlemsrekrytering, avtalsbevakning och kollektivavtalsteckning.

Man har gjort ett fackligt medlemskap dyrare och arbetslöshetsförsäkringen sämre. Att företagare har rätt att dra av sina avgifter till arbetsgivarföreningar samtidigt som löntagare inte har rätt att dra av fackföreningsavgiften och a-kasseavgiften är en orättvis behandling av löntagarna. Det är rimligen lika viktigt för löntagare som det är för företagare att ha ekonomisk möjlighet att vara med i en intresseorganisation. Det är nu hög tid att återskapa balansen och göra det mera attraktivt med ett fackligt medlemskap. Organiseringen och samhällsinformation om fackföreningar, prioriteras i vart förbund, men vi behöver utöva facklig politisk påverkan gemensamt i arbetarrörelsen.

Partikongressen föreslås besluta:

A529:1 att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för medlemskap i fackföreningen samt

A529:2 att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för arbetslöshetsförsäkringen

6F Socialdemokratiska förening Västerås
Västerås arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A530

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN

Återinförande av avdragsrätt för medlemskap i en fackförening och arbetslöshetskassa

Arbetsmarknadens parter har en oerhört viktig och samhällsbärande funktion på den svenska arbetsmarknaden och i samhället i stort. Tillsammans bär parterna den svenska modellen och säkerställer ordning och reda på arbetsmarknaden. Svenska modellen bygger på en maktbalans mellan arbetsgivarnas och den anställdas intressen. Med stöd av lagstiftning och kollektivavtal ges möjlighet att upprätthålla lag och ordning och inte minst de grundläggande mänskliga rättigheterna som yttrandefrihet och demokrati.

Parterna på arbetsmarknaden har ett ansvar att stå upp för och upprätthålla en hög organisationsgrad och en hög täckningsgrad på kollektivavtalen. Man har, under de borgerliga åren, systematiskt underminerat den svenska modellens grundfundament, försvårat och ifrågasatt medlemsrekrytering, avtalsbevakning och kollektivavtalsteckning. Man har gjort ett fackligt medlemskap dyrare och arbetslöshetsförsäkringen sämre. Att företagare har rätt att dra av sina avgifter till arbetsgivarföreningar samtidigt som löntagare inte har rätt att dra av fackföreningsavgiften och a-kasseavgiften är en orättvis behandling av löntagarna.

Det är rimligen lika viktigt för löntagare som det är för företagare att ha ekonomisk möjlighet att vara med i en intresseorganisation. Det är nu hög tid att återskapa maktbalansen mellan arbetsmarknadens parter och göra ett fackligt medlemskap likvärdigt med ett medlemskap i en arbetsgivareorganisation.

Partikongressen föreslås besluta:

A530:1 att Socialdemokraterna ska arbeta för ett återinförande av avdragsrätt för medlemskap i en fackförening och arbetslöshetskassa

Magnus Manhammar
Karlskrona arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A531

SKURUPS ARBETAREKOMMUN

Återinförande av avdragsrätt för medlemskap i en fackförening samt a-kassa

Den samlade arbetarrörelsen har en oerhört viktig och samhällsbärande funktion på den svenska arbetsmarknaden och i samhället i stort. Vi bär den svenska modellen och säkerställer ordning och reda på arbetsmarknaden. Fackföreningsrörelsen har genom sin värdegrund om allas lika värde och rätt, en nyckelroll i att skapa en maktbalans mellan arbetsgivarnas och den anställdas intressen. Med stöd av lagstiftning och kollektivavtal ges vi möjlighet att upprätthålla lag och ordning och inte minst de grundläggande mänskliga rättigheterna som yttrandefrihet och demokrati.

Under det senaste decenniet har insikten om fackföreningsrörelsens roll och funktion decimerats genom värderingsförskjutningar och antifacklig politik. Skolväsendet och även den tredje statsmakten har valt att följa de antifackliga retorikernas logik genom att inte tala om de djupare grundläggande värderingsfrågorna utan istället utmåla oss för att vara ett särintresse med protektionism och rasism på agendan, då vi står upp för likabehandling oavsett ursprung, ålder eller kön. Detta är djupt beklagligt och fullständigt grundlöst.

Parterna på arbetsmarknaden har ett ansvar att stå upp för och upprätthålla en hög organisationsgrad och en hög täckningsgrad på kollektivavtalen. Man har systematiskt undermierat den svenska modellens grundfundament och försvårat och ifrågasatt medlemsrekrytering, avtalsbevakning och kollektivavtalsteckning. Man har gjort ett fackligt medlemskap dyrare och arbetslöshetsförsäkringen sämre. Att företagare har rätt att dra av sina avgifter till arbetsgivarföreningar samtidigt som löntagare inte har rätt att dra av fackföreningsavgiften och a-kasseavgiften är en orättvis behandling av löntagarna.

Det är rimligen lika viktigt för löntagare som det är för företagare att ha ekonomisk möjlighet att vara med i en intresseorganisation. Det är nu hög tid att återskapa balansen och göra det mera attraktivt med ett fackligt medlemskap. Organiseringen och samhällsinformation om fackföreningar, prioriteras i vart förbund, men vi behöver utöva facklig politisk påverkan gemensamt i arbetarrörelsen.

Partikongressen föreslås besluta:

A531:1 att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för medlemskap i fackföreningen samt

A531:2 att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för arbetslöshetsförsäkringen

Byggfackens S-förening
Skurups arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A532

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Återinförande av avdragsrätt för medlemskap i en fackförening samt a-kassa

Den samlade arbetarrörelsen har en oerhört viktig och samhällsbärande funktion på den svenska arbetsmarknaden och i samhället i stort. Vi bär den svenska modellen och säkerställer ordning och reda på arbetsmarknaden. Fackföreningsrörelsen har genom sin värdegrund om allas lika värde och rätt, en nyckelroll i att skapa en maktbalans mellan arbetsgivarnas och den anställdas intressen. Med stöd av lagstiftning och kollektivavtal ges vi möjlighet att upprätthålla lag och ordning och inte minst de grundläggande mänskliga rättigheterna som yttrandefrihet och demokrati.

Under det senaste decenniet har insikten om fackföreningsrörelsens roll och funktion decimerats genom värderingsförskjutningar och antifacklig politik. Skolväsendet och även den tredje statsmakten har valt att följa de antifackliga retorikernas logik genom att inte tala om de djupare grundläggande värderingsfrågorna utan istället utmåla oss för att vara ett särintresse med protektionism och rasism på agendan, då vi står upp för likabehandling oavsett ursprung, ålder eller kön. Detta är djupt beklagligt och fullständigt grundlöst.

Parterna på arbetsmarknaden har ett ansvar att stå upp för och upprätthålla en hög organisationsgrad och en hög täckningsgrad på kollektivavtalen. Man har systematiskt underminerat den svenska modellens grundfundament och försvårat och ifrågasatt medlemsrekrytering, avtalsbevakning och kollektivavtalsteckning. Man har gjort ett fackligt medlemskap dyrare och arbetslöshetsförsäkringen sämre. Att företagare har rätt att dra av sina avgifter till arbetsgivarföreningar samtidigt som löntagare inte har rätt att dra av fackföreningsavgiften och a-kasseavgiften är en orättvis behandling av löntagarna.

Det är rimligen lika viktigt för löntagare som det är för företagare att ha ekonomisk möjlighet att vara med i en intresseorganisation. Det är nu hög tid att återskapa balansen och göra det mera attraktivt med ett fackligt medlemskap. Organiseringen och samhällsinformation om fackföreningar, prioriteras i vart förbund, men vi behöver utöva facklig politisk påverkan gemensamt i arbetarrörelsen.

Partikongressen föreslås besluta:

A532:1 att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för medlemskap i fackföreningen

A532:2 att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för arbetslöshetsförsäkringen

Elektrikernas S-klubb och Lorensborgs S-förening
Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A533

UPPSALA ARBETAREKOMMUN

Återinförande av avdragsrätt för medlemskap i en fackförening

Den samlade arbetarrörelsen har en oerhört viktig och samhällsbärande funktion på den svenska arbetsmarknaden och i samhället i stort. Vi bär den svenska modellen och säkerställer ordning och reda på arbetsmarknaden. Fackföreningsrörelsen har genom sin värdegrund om allas lika värde och rätt, en nyckelroll i att skapa en maktbalans mellan arbetsgivarnas och den anställdas intressen. Med stöd av lagstiftning och kollektivavtal ges vi möjlighet att upprätthålla lag och ordning och inte minst de grundläggande mänskliga rättigheterna som yttrandefrihet och demokrati.

Under det senaste decenniet har insikten om fackföreningsrörelsens roll och funktion decimerats genom värderingsförskjutningar och antifacklig politik. Skolväsendet och även den tredje statsmakten har valt att följa de antifackliga retorikernas logik genom att inte tala om de djupare grundläggande värderingsfrågorna utan istället utmåla oss för att vara ett särintresse med protektionism och rasism på agendan, då vi står upp för likabehandling oavsett ursprung, ålder eller kön. Detta är djupt beklagligt och fullständigt grundlöst.

Parterna på arbetsmarknaden har ett ansvar att stå upp för och upprätthålla en hög organisationsgrad och en hög täckningsgrad på kollektivavtalen. Man har systematiskt underminerat den svenska modellens grundfundament och försvårat och ifrågasatt medlemsrekrytering, avtalsbevakning och kollektivavtalsteckning. Man har gjort ett fackligt medlemskap dyrare och arbetslöshetsförsäkringen sämre. Att företagare har rätt att dra av sina avgifter till arbetsgivarföreningar samtidigt som löntagare inte har rätt att dra av fackföreningsavgiften och a-kasseavgiften är en orättvis behandling av löntagarna.

Det är rimligen lika viktigt för löntagare som det är för företagare att ha ekonomisk möjlighet att vara med i en intresseorganisation. Det är nu hög tid att återskapa balansen och göra det mera attraktivt med ett fackligt medlemskap. Organiseringen och samhällsinformation om fackföreningar, prioriteras i vart förbund, men vi behöver utöva facklig politisk påverkan gemensamt i arbetarrörelsen.

Partikongressen föreslås besluta:

A533:1 att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för medlemskap i fackföreningen samt

A533:2 att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för arbetslöshetsförsäkringen

Byggsosens studiecirkelgrupp
Uppsala arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A534

TORSBY - NORDVÄRMLANDS ARBETAREKOMMUN

Återinförande av avdragsrätt för medlemskap i fackförening

Den samlade arbetarrörelsen har en oerhört viktig och samhällsbärande funktion på den svenska arbetsmarknaden och i samhället i stort. Vi bär den svenska modellen och säkerställer ordning och reda på arbetsmarknaden. Fackföreningsrörelsen har genom sin värdegrund om allas lika värde och rätt, en nyckelroll i att skapa en maktbalans mellan arbetsgivarnas och den anställdas intressen. Med stöd av lagstiftning och kollektivavtal ges vi möjlighet att upprätthålla lag och ordning och inte minst de grundläggande mänskliga rättigheterna som yttrandefrihet och demokrati.

Under det senaste decenniet har insikten om fackföreningsrörelsens roll och funktion decimerats genom värderingsförskjutningar och antifacklig politik. Skolväsendet och även den tredje statsmakten har valt att följa de antifackliga retorikernas logik genom att inte tala om de djupare grundläggande värderingsfrågorna utan istället utmåla oss för att vara ett särintresse med protektionism och rasism på agendan, då vi står upp för likabehandling oavsett ursprung, ålder eller kön. Detta är djupt beklagligt och fullständigt grundlöst.

Parterna på arbetsmarknaden har ett ansvar att stå upp för och upprätthålla en hög organisationsgrad och en hög täckningsgrad på kollektivavtalen. Man har systematiskt underminerat den svenska modellens grundfundament och försvårat och ifrågasatt

medlemsrekrytering, avtalsbevakning och kollektivavtalsteckning. Man har gjort ett fackligt medlemskap dyrare och arbetslöshetsförsäkringen sämre. Att företagare har rätt att dra av sina avgifter till arbetsgivarföreningar samtidigt som löntagare inte har rätt att dra av fackföreningsavgiften och a-kasseavgiften är en orättvis behandling av löntagarna.

Det är rimligen lika viktigt för löntagare som det är för företagare att ha ekonomisk möjlighet att vara med i en intresseorganisation. Det är nu hög tid att återskapa balansen och göra det mera attraktivt med ett fackligt medlemskap. Organiseringen och samhällsinformation om fackföreningar, prioriteras i vart förbund, men vi behöver utöva facklig politisk påverkan gemensamt i arbetarrörelsen.

Partikongressen föreslås besluta:

A534:1 att socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för medlemskap i fackföreningen

A534:2 att socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för arbetslöshetsförsäkringen

Stanley Nilsson
Torsby - Nordvärmlands arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A535

EKERÖ ARBETAREKOMMUN

Återinförande av avdragsrätt för medlemskap i en fackförening

Den samlade arbetarrörelsen har en oerhört viktig och samhällsbärande funktion på den svenska arbetsmarknaden och i samhället i stort. Vi bär den svenska modellen och säkerställer ordning och reda på arbetsmarknaden. Fackföreningsrörelsen har genom sin värdegrund om allas lika värde och rätt, en nyckelroll i att skapa en maktbalans mellan arbetsgivarnas och den anställdas intressen. Med stöd av lagstiftning och kollektivavtal ges vi möjlighet att upprätthålla lag och ordning och inte minst de grundläggande mänskliga rättigheterna som yttrandefrihet och demokrati.

Under det senaste decenniet har insikten om fackföreningsrörelsens roll och funktion decimerats genom värderingsförskjutningar och antifacklig politik. Skolväsendet och även den tredje statsmakten har valt att följa de antifackliga retorikernas logik genom att inte tala om de djupare grundläggande värderingsfrågorna utan istället utmåla oss för att vara ett särintresse med protektionism och rasism på agendan, då vi står upp för likabehandling oavsett ursprung, ålder eller kön. Detta är djupt beklagligt och fullständigt grundlöst.

Parterna på arbetsmarknaden har ett ansvar att stå upp för och upprätthålla en hög organisationsgrad och en hög täckningsgrad på kollektivavtalen. Man har systematiskt underminerat den svenska modellens grundfundament och försvårat och ifrågasatt medlemsrekrytering, avtalsbevakning och kollektivavtalsteckning. Man har gjort ett fackligt medlemskap dyrare och arbetslöshetsförsäkringen sämre. Att företagare har rätt att dra av sina avgifter till arbetsgivarföreningar samtidigt som löntagare inte har rätt att dra av fackföreningsavgiften och a-kasseavgiften är en orättvis behandling av löntagarna.

Det är rimligen lika viktigt för löntagare som det är för företagare att ha ekonomisk möjlighet att vara med i en intresseorganisation. Det är nu hög tid att återskapa balansen och göra det mera attraktivt med ett fackligt medlemskap. Organiseringen och samhällsinformation om fackföreningar, prioriteras i vart förbund, men vi behöver utöva facklig politisk påverkan gemensamt i arbetarrörelsen.

Partikongressen föreslås besluta:

A535:1 att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för medlemskap i fackföreningen samt

A535:2 att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för arbetslöshetsförsäkringen

Fredrik Sirberg
Ekerö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A536

ULLERUD - FORSHAGA ARBETAREKOMMUN

Återinförande av avdragsrätt för medlemskap i fackförening

Den samlade arbetarrörelsen har en oerhört viktig och samhällsbärande funktion på den svenska arbetsmarknaden och i samhället i stort. Vi bär den svenska modellen och säkerställer ordning och reda på arbetsmarknaden. Fackföreningsrörelsen har genom sin värdegrund om allas lika värde och rätt, en nyckelroll i att skapa en maktbalans mellan arbetsgivarnas och den anställdas intressen. Med stöd av lagstiftning och kollektivavtal ges vi möjlighet att upprätthålla lag och ordning och inte minst de grundläggande mänskliga rättigheterna som yttrandefrihet och demokrati.

Under det senaste decenniet har insikten om fackföreningsrörelsens roll och funktion decimerats

genom värderingsförskjutningar och antifacklig politik. Skolväsendet och även den tredje statsmakten har valt att följa de antifackliga retorikernas logik genom att inte tala om de djupare grundläggande värderingsfrågorna utan istället utmåla oss för att vara ett särintresse med protektionism och rasism på agendan, då vi står upp för likabehandling oavsett ursprung, ålder eller kön. Detta är djupt beklagligt och fullständigt grundlöst.

Parterna på arbetsmarknaden har ett ansvar att stå upp för och upprätthålla en hög organisationsgrad och en hög täckningsgrad på kollektivavtalen. Man har systematiskt undermin erat den svenska modellens grundfundament och försvårat och ifrågasatt medlemsrekrytering, avtalsbevakning och kollektivavtalsteckning. Man har gjort ett fackligt medlemskap dyrare och arbetslöshetsförsäkringen sämre. Att företagare har rätt att dra av sina avgifter till arbetsgivarföreningar samtidigt som löntagare inte har rätt att dra av fackföreningsavgiften och a-kasseavgiften är en orättvis behandling av löntagarna.

Det är rimligen lika viktigt för löntagare som det är för företagare att ha ekonomisk möjlighet att vara med i en intresseorganisation. Det är nu hög tid att återskapa balansen och göra det mera attraktivt med ett fackligt medlemskap. Organiseringen och samhällsinformation om fackföreningar, prioriteras i vart förbund, men vi behöver utöva facklig politisk påverkan gemensamt i arbetarrörelsen.

Partikongressen föreslås besluta:

A536:1 att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för medlemskap i fackföreningen

A536:2 att Socialdemokraterna verkar för att återinföra avdragsrätt för arbetslöshetsförsäkringen

Mats Lundberg
Ullerud - Forshaga arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A537

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Återupprätta arbetslivsinstitutet

Forskning kring kvinnors arbetsbelastning bedrivs idag vid ett antal institutioner både i Sverige och internationellt. Vad som oftast saknas är att forskare och de berörda på arbetsplatsen tillsammans formulerar problemen och tillsammans söker efter lösningar så att det verkligen blir förbättringar. Vi behöver återgå till en tradition där arbetsmarknadens parter och forskningen

tillsammans formulerar och löser problemen.

Arbetsmiljöinstitutet spelade tidigare en viktig roll i forskningen inom arbetsmarknad och arbetsrätt, arbetsorganisation, belastningsskador, arbetsmiljöteknik, ”hälsoeffekter av det nya arbetslivets psykosociala problem”, arbetsmedicin, allergier, påverkan på nervsystemet samt kemiska riskfaktorer och toxikologi.

I dagsläget är det upp till varje enskilt universitet och högskola att bedriva arbetslivsforskning. Det behövs ett samlat forskningsinstitut för dessa frågor där forskning om kvinnors arbetsbelastning också bedrivs.

Partikongressen föreslås besluta:

A537:1 att verka för att forskning kring kvinnors arbetsbelastning skapas

A537:2 att en samlad arbetsmiljöforskning återskapas

Malmö arbetarekommuns styrelse
Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A538

VÄSTERVIKS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Återupprätta tryggheten på arbetsplatsen

Att arbetsgivarna vill ha ung, fräsch personal är ingen nyhet så har det alltid varit. För att skydda de äldre på arbetsplatserna infördes LAS. LAS har givetvis blivit något som borgarna och arbetsgivarna klagat enormt över, så när borgarna fick makten gjorde de hål i LAS;en för att ”de skulle bli lättare att anställa” och äldre skulle inte drabbas. Trotts detta var det just det som hände.

Partikongressen föreslås besluta:

A538:1 att ge partistyrelsen i uppdrag att återinföra trygghetslagarna, så att LAS verkligen blir vad den var avsedd för så att vi äldre har trygghet på arbetsplatserna

Yngve Nilsson
Västerviks arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A539

HELSINGBORGS ARBETAREKOMMUN

Ändra lagen om uthyrning av arbetskraft

”När bransch- och arbetsgivarorganisationen Bemanningsföretagen, en del av Almega, för första gången mätte sina vårdmedlemmars fakturering 2001 var siffran i Skåne 111 miljoner kronor. Hittills i år har deras medlemmar fakturerat över 280 miljoner.” (Sydsvenskan 12/12-2015) http://8till5.se/2015/12/12/blomstrande-bemanningsbransch-tror-inte-pa-hyrstopp-i-varden/

På Icas lager i Helsingborg har man 700 anställda, man har dessutom 250 bemanningsanställda. Det har man haft de senaste 3 åren. Bemanningsföretag är en del av svensk arbetsmarknad sedan lite mer än 20 år tillbaka. Bemanningsföretag ska vara en hjälp till företag att få tag i tillfällig personal för att hantera arbetstoppar. Det ska inte vara möjligt att hyra in arbetstagare för att tillgodose att stadigvarande arbetskraftsbehov. En annan viktig princip är att företagen inte ska kunna säga upp personal för att sedan hyra in från bemanningsföretag för samma arbetsuppgifter. Det skapar en otrygg arbetsmarknad och urholkar principen om att tillsvidareanställning ska vara norm på arbetsmarknaden.

Partikongressen föreslås besluta:

A539:1 att Socialdemokraterna verkar för att Lagen om uthyrning av arbetskraft förstärkas med en skrivning som gör det otillåtet att hyra ut och hyra in arbetskraft för ett stadigvarande arbetskraftsbehov

Handels s-förening
Helsingborgs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A540

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Öka tryggheten på arbetsmarknaden

Sedan 90-talet har otryggheten på arbetsmarknaden ökat. Tidsbegränsade kontrakt, bemanningsföretag och egenföretagande har blivit allt vanligare och pågår allt längre perioder. Särskilt tydligt är detta inom kvinnodominerade tjänsteyrken. Inom handel och vård och omsorg arbetar över 30 procent av arbetarna på tidsbegränsade kontrakt. 1,5 procent av alla anställda på arbetsmarknaden arbetar idag för ett bemanningsföretag. För vissa högspecialiserade grupper kan egenföretagande eller korta kontrakt vara ett sätt att öka kontrollen över sin yrkesutveckling, men

för de allra flesta är det enbart en osäkerhetsfaktor.

Otrygghet får allvarliga konsekvenser på såväl ett individuellt som ett samhälleligt plan. Den enskilda anställda får svårt att planera sitt liv och saknar trygghet i sin försörjning, samtidigt som fackets ställning gentemot arbetsgivaren försvagas. Oron över att förlora arbetet hindrar personer från att uttrycka kritik eller gå med i ett fackförbund. Otrygghet gör också människor sjuka. Tidsbegränsat anställda löper högre risk att sjukskrivas för psykiska diagnoser än tillsvidareanställda. Det leder i förlängningen till färre fria och självständiga människor.

2008 infördes allmän visstid, en anställningsform som inte kräver att arbetsgivaren motiverar varför anställningen ska vara tidsbegränsad. 2009 infördes regelförändringar för F-skattesedel, som innebar att en person i praktiken kan arbeta för en och samma uppdragsgivare under lång tid, men utan den anställningstrygghet det innebär att vara anställd. Detta har gett företag möjlighet att flexibilisera arbetsstyrkan ytterligare i syfte att pressa kostnaderna för verksamheterna. De senaste sex åren har tidsbegränsade anställningar och ofrivilligt egenföretagande ökat drastiskt, särskilt inom offentligt finansierad verksamhet i privat regi.

Tidsbegränsade anställningar skapar en osund kultur av rädsla och utbytbarhet på landets arbetsplatser. Det är desto mer allvarligt när det rör sig om viktig samhällsservice som äldreomsorg, förskola, kultur och vård. Privatiseringar och konkurrensutsättning har bidragit till att minska anställningstryggheten i välfärden. Den höga personalomsättningen minskar kvaliteten på verksamheterna och riskerar medborgarnas tillit till välfärden. Dessutom belastas statens utgifter av höga kostnader för transfereringar inom sjukförsäkringssystemet, som följd av att kommuner och landsting inte är de föredömen som de borde vara när det kommer till arbetsgivarpolitik.

Den nya arbetsgivarstrukturen inom offentlig sektor med allt fler olika utförare och återkommande upphandlingar gör att personalen i praktiken får arbeta på olika osäkra kontrakt under allt längre tid. Därför behövs tydligare mål och verktyg för att personalplanera på central nivå i kommuner och landsting. Anställningstrygghet och långsiktig personalplanering är nödvändigt för att upprätthålla kvalitet, kompetensförsörjning och personalhälsa i välfärden. Det är målsättningar som måste prägla all offentligt finansierad verksamhet, oavsett driftsform.

Otrygga jobb är i förlängningen ett hot mot den svenska modellen, eftersom maktbalansen mellan arbetsmarknadens parter rubbas. Socialdemokraterna har ett ansvar att på alla politiska plan motverka otryggheten på svensk arbetsmarknad och värna styrkan i den svenska modellen. 2015 års kongress beslutade att det ska föreligga ett objektivt skäl till att tidsbegränsa anställningar och regeringen har också infört skärpningar av stapling av visstider. Det har visat sig vara långt ifrån tillräckligt. Nu behövs krafttag för att öka tryggheten på arbetsmarknaden.

Partikongressen föreslås besluta:

A540:1 att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS

A540:2 att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att företrädesrätten, återanställningskravet och konverteringsregeln i LAS ska räknas utifrån hur länge en person arbetat för en viss huvudman istället för en viss arbetsgivare, förutsatt att det är arbete inom samma yrkeskategori

A540:3 att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att det införs procentmål om att det inom ingen yrkeskategori i offentlig verksamhet får vara mindre än 90 procent tillsvidareanställda

A540:4 att Socialdemokraterna i regeringsställning återställer självständighetskriteriet i inkomstskattelagen till att kräva minst två uppdragsgivare och till att inte bevilja F-skatt för uthyrning vid tillfälliga arbetstoppar

Alejandro Caviedes
Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A541

LUDVIKA ARBETAREKOMMUN

Öka tryggheten på arbetsmarknaden

Sedan 90-talet har otryggheten på arbetsmarknaden ökat. Tidsbegränsade kontrakt, bemanningsföretag och egenföretagande har blivit allt vanligare och pågår allt längre perioder. Särskilt tydligt är detta inom kvinnodominerade tjänsteyrken. Inom handel och vård och omsorg arbetar över 30 procent av arbetarna på tidsbegränsade kontrakt. 1,5 procent av alla anställda på arbetsmarknaden arbetar idag för ett bemanningsföretag. För vissa högspecialiserade grupper kan egenföretagande eller korta kontrakt vara ett sätt att öka kontrollen över sin yrkesutveckling, men för de allra flesta är det enbart en osäkerhetsfaktor.

Otrygghet får allvarliga konsekvenser på såväl ett individuellt som ett samhälleligt plan. Den enskilda anställda får svårt att planera sitt liv och saknar trygghet i sin försörjning, samtidigt som fackets ställning gentemot arbetsgivaren försvagas. Oron över att förlora arbetet hindrar personer från att uttrycka kritik eller gå med i ett fackförbund. Otrygghet gör också människor sjuka. Tidsbegränsat anställda löper högre risk att sjukskrivas för psykiska diagnoser än tillsvidareanställda. Det leder i förlängningen till färre fria och självständiga människor.

2008 infördes allmän visstid, en anställningsform som inte kräver att arbetsgivaren motiverar

varför anställningen ska vara tidsbegränsad. 2009 infördes regelförändringar för F-skattesedel, som innebar att en person i praktiken kan arbeta för en och samma uppdragsgivare under lång tid, men utan den anställningstrygghet det innebär att vara anställd. Detta har gett företag möjlighet att flexibilisera arbetsstyrkan ytterligare i syfte att pressa kostnaderna för verksamheterna. De senaste sex åren har tidsbegränsade anställningar och ofrivilligt egenföretagande ökat drastiskt, särskilt inom offentligt finansierad verksamhet i privat regi.

Tidsbegränsade anställningar skapar en osund kultur av rädsla och utbytbarhet på landets arbetsplatser. Det är desto mer allvarligt när det rör sig om viktig samhällsservice som äldreomsorg, förskola, kultur och vård. Privatiseringar och konkurrensutsättning har bidragit till att minska anställningstryggheten i välfärden. Den höga personalomsättningen minskar kvaliteten på verksamheterna och riskerar medborgarnas tillit till välfärden. Dessutom belastas statens utgifter av höga kostnader för transfereringar inom sjukförsäkringssystemet, som följd av att kommuner och landsting inte är de föredömen som de borde vara när det kommer till arbetsgivarpolitik.

Den nya arbetsgivarstrukturen inom offentlig sektor med allt fler olika utförare och återkommande upphandlingar gör att personalen i praktiken får arbeta på olika osäkra kontrakt under allt längre tid. Därför behövs tydligare mål och verktyg för att personalplanera på central nivå i kommuner och landsting. Anställningstrygghet och långsiktig personalplanering är nödvändigt för att upprätthålla kvalitet, kompetensförsörjning och personalhälsa i välfärden. Det är målsättningar som måste prägla all offentligt finansierad verksamhet, oavsett driftsform.

Otrygga jobb är i förlängningen ett hot mot den svenska modellen, eftersom maktbalansen mellan arbetsmarknadens parter rubbas. Socialdemokraterna har ett ansvar att på alla politiska plan motverka otryggheten på svensk arbetsmarknad och värna styrkan i den svenska modellen. 2015 års kongress beslutade att det ska föreligga ett objektivt skäl till att tidsbegränsa anställningar och regeringen har också infört skärpningar av stapling av visstider. Det har visat sig vara långt ifrån tillräckligt. Nu behövs krafttag för att öka tryggheten på arbetsmarknaden.

Partikongressen föreslås besluta:

A541:1 att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS

A541:2 att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att företrädesrätten, återanställningskravet och konverteringsregeln i LAS ska räknas utifrån hur länge en person arbetat för en viss huvudman istället för en viss arbetsgivare, förutsatt att det är arbete inom samma yrkeskategori

A541:3 att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att det införs procentmål om att det inom ingen yrkeskategori i offentlig verksamhet får vara mindre än 90 procent tillsvidareanställda

A541:4 att Socialdemokraterna i regeringsställning återställer självständighetskriteriet i inkomstskattelagen till att kräva minst två uppdragsgivare och till att inte bevilja F-skatt för uthyrning vid tillfälliga arbetstoppar

Kommunal Bergslagen Sektion Ludvika
Ludvika arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A542

HAGFORS ARBETAREKOMMUN

Öka tryggheten på arbetsmarknaden

Sedan 90-talet har otryggheten på arbetsmarknaden ökat. Tidsbegränsade kontrakt, bemanningsföretag och egenföretagande har blivit allt vanligare och pågår allt längre perioder. Särskilt tydligt är detta inom kvinnodominerade tjänsteyrken. Inom handel och vård och omsorg arbetar över 30 procent av arbetarna på tidsbegränsade kontrakt. 1,5 procent av alla anställda på arbetsmarknaden arbetar idag för ett bemanningsföretag. För vissa högspecialiserade grupper kan egenföretagande eller korta kontrakt vara ett sätt att öka kontrollen över sin yrkesutveckling, men för de allra flesta är det enbart en osäkerhetsfaktor.

Otrygghet får allvarliga konsekvenser på såväl ett individuellt som ett samhälleligt plan. Den enskilda anställda får svårt att planera sitt liv och saknar trygghet i sin försörjning, samtidigt som fackets ställning gentemot arbetsgivaren försvagas. Oron över att förlora arbetet hindrar personer från att uttrycka kritik eller gå med i ett fackförbund. Otrygghet gör också människor sjuka. Tidsbegränsat anställda löper högre risk att sjukskrivas för psykiska diagnoser än tillsvidareanställda. Det leder i förlängningen till färre fria och självständiga människor.

2008 infördes allmän visstid, en anställningsform som inte kräver att arbetsgivaren motiverar varför anställningen ska vara tidsbegränsad. 2009 infördes regelförändringar för F-skattesedel, som innebar att en person i praktiken kan arbeta för en och samma uppdragsgivare under lång tid, men utan den anställningstrygghet det innebär att vara anställd. Detta har gett företag möjlighet att flexibilisera arbetsstyrkan ytterligare i syfte att pressa kostnaderna för verksamheterna. De senaste sex åren har tidsbegränsade anställningar och ofrivilligt egenföretagande ökat drastiskt, särskilt inom offentligt finansierad verksamhet i privat regi.

Tidsbegränsade anställningar skapar en osund kultur av rädsla och utbytbarhet på landets arbetsplatser. Det är desto mer allvarligt när det rör sig om viktig samhällsservice som äldreomsorg, förskola, kultur och vård. Privatiseringar och konkurrensutsättning har bidragit till att minska anställningstryggheten i välfärden. Den höga personalomsättningen minskar kvaliteten på verksamheterna och riskerar medborgarnas tillit till välfärden. Dessutom belastas statens utgifter av höga kostnader för transfereringar inom sjukförsäkringssystemet, som följd av att kommuner och landsting inte är de föredömen som de borde vara när det kommer till arbetsgivarpolitik.

Den nya arbetsgivarstrukturen inom offentlig sektor med allt fler olika utförare och återkommande upphandlingar gör att personalen i praktiken får arbeta på olika osäkra kontrakt under allt längre tid. Därför behövs tydligare mål och verktyg för att personalplanera på central nivå i kommuner och landsting. Anställningstrygghet och långsiktig personalplanering är nödvändigt för att upprätthålla kvalitet, kompetensförsörjning och personalhälsa i välfärden. Det är målsättningar som måste prägla all offentligt finansierad verksamhet, oavsett driftsform.

Otrygga jobb är i förlängningen ett hot mot den svenska modellen, eftersom maktbalansen mellan arbetsmarknadens parter rubbas. Socialdemokraterna har ett ansvar att på alla politiska plan motverka otryggheten på svensk arbetsmarknad och värna styrkan i den svenska modellen. 2015 års kongress beslutade att det ska föreligga ett objektivt skäl till att tidsbegränsa anställningar och regeringen har också infört skärpningar av stapling av visstider. Det har visat sig vara långt ifrån tillräckligt. Nu behövs krafttag för att öka tryggheten på arbetsmarknaden.

Partikongressen föreslås besluta:

A542:1 att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS.

A542:2 att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att företrädesrätten, återanställningskravet och konverteringsregeln i LAS ska räknas utifrån hur länge en person arbetat för en viss huvudman istället för en viss arbetsgivare, förutsatt att det är arbete inom samma yrkeskategori.

A542:3 att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att det införs procentmål om att det inom ingen yrkeskategori i offentlig verksamhet får vara mindre än 90 procent tillsvidareanställda.

A542:4 att Socialdemokraterna i regeringsställning återställer självständighetskriteriet i inkomstskattelagen till att kräva minst två uppdragsgivare och till att inte bevilja F-skatt för uthyrning vid tillfälliga arbetstoppar.

Jessica Larsson/Arbetarkommun
Hagfors arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A543

LULEÅ ARBETAREKOMMUN

Öka tryggheten på arbetsmarknaden

Sedan 90-talet har otryggheten på arbetsmarknaden ökat. Tidsbegränsade kontrakt, bemanningsföretag och egenföretagande har blivit allt vanligare och pågår allt längre perioder. Särskilt tydligt är detta inom kvinnodominerade tjänsteyrken. Inom handel och vård och omsorg arbetar över 30 procent av arbetarna på tidsbegränsade kontrakt. 1,5 procent av alla anställda på arbetsmarknaden arbetar idag för ett bemanningsföretag. För vissa högspecialiserade grupper kan egenföretagande eller korta kontrakt vara ett sätt att öka kontrollen över sin yrkesutveckling, men för de allra flesta är det enbart en osäkerhetsfaktor.

Otrygghet får allvarliga konsekvenser på såväl ett individuellt som ett samhälleligt plan. Den enskilda anställda får svårt att planera sitt liv och saknar trygghet i sin försörjning, samtidigt som fackets ställning gentemot arbetsgivaren försvagas. Oron över att förlora arbetet hindrar personer från att uttrycka kritik eller gå med i ett fackförbund. Otrygghet gör också människor sjuka. Tidsbegränsat anställda löper högre risk att sjukskrivas för psykiska diagnoser än tillsvidareanställda. Det leder i förlängningen till färre fria och självständiga människor.

2008 infördes allmän visstid, en anställningsform som inte kräver att arbetsgivaren motiverar varför anställningen ska vara tidsbegränsad. 2009 infördes regelförändringar för F-skattesedel, som innebar att en person i praktiken kan arbeta för en och samma uppdragsgivare under lång tid, men utan den anställningstrygghet det innebär att vara anställd. Detta har gett företag möjlighet att flexibilitet arbetsstyrkan ytterligare i syfte att pressa kostnaderna för verksamheterna. De senaste sex åren har tidsbegränsade anställningar och ofrivilligt egenföretagande ökat drastiskt, särskilt inom offentligt finansierad verksamhet i privat regi.

Tidsbegränsade anställningar skapar en osund kultur av rädsla och utbytbarhet på landets arbetsplatser. Det är desto mer allvarligt när det rör sig om viktig samhällsservice som äldreomsorg, förskola, kultur och vård. Privatiseringar och konkurrensutsättning har bidragit till att minska anställningstryggheten i välfärden. Den höga personalomsättningen minskar kvaliteten på verksamheterna och riskerar medborgarnas tillit till välfärden. Dessutom belastas statens utgifter av höga kostnader för transfereringar inom sjukförsäkringssystemet, som följd av att kommuner och landsting inte är de föredömen som de borde vara när det kommer till arbetsgivarpolitik.

Den nya arbetsgivarstrukturen inom offentlig sektor med allt fler olika utförare och återkommande upphandlingar gör att personalen i praktiken får arbeta på olika osäkra kontrakt

under allt längre tid. Därför behövs tydligare mål och verktyg för att personalplanera på central nivå i kommuner och landsting. Anställningstrygghet och långsiktig personalplanering är nödvändigt för att upprätthålla kvalitet, kompetensförsörjning och personalhälsa i välfärden. Det är målsättningar som måste prägla all offentligt finansierad verksamhet, oavsett driftsform.

Otrygga jobb är i förlängningen ett hot mot den svenska modellen, eftersom maktbalansen mellan arbetsmarknadens parter rubbas. Socialdemokraterna har ett ansvar att på alla politiska plan motverka otryggheten på svensk arbetsmarknad och värna styrkan i den svenska modellen. 2015 års kongress beslutade att det ska föreligga ett objektivt skäl till att tidsbegränsa anställningar och regeringen har också infört skärpningar av stapling av visstider. Det har visat sig vara långt ifrån tillräckligt. Nu behövs krafttag för att öka tryggheten på arbetsmarknaden.

Partikongressen föreslås besluta:

A543:1 att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS

A543:2 att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att företrädesrätten, återanställningskravet och konverteringsregeln i LAS ska räknas utifrån hur länge en person arbetat för en viss huvudman istället för en viss arbetsgivare, förutsatt att det är arbete inom samma yrkeskategori

A543:3 att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att det införs procentmål om att det inom ingen yrkeskategori i offentlig verksamhet får vara mindre än 90 procent tillsvidareanställda

A543:4 att Socialdemokraterna i regeringsställning återställer självständighetskriteriet i inkomstskattelagen till att kräva minst två uppdragsgivare och till att inte bevilja F-skatt för uthyrning vid tillfälliga arbetstoppar

Kommunals S-fackklubb
Luleå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A544

LINKÖPINGS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Öka tryggheten på arbetsmarknaden

Sedan 90-talet har otryggheten på arbetsmarknaden ökat. Tidsbegränsade kontrakt, bemanningsföretag och egenföretagande har blivit allt vanligare och pågår allt längre perioder. Särskilt tydligt är detta inom kvinnodominerade tjänsteyrken. Inom handel och vård och omsorg arbetar över 30 procent av arbetarna på tidsbegränsade kontrakt. 1, 5 procent av alla anställda på

arbetsmarknaden arbetar idag för ett bemanningsföretag. För vissa högspecialiserade grupper kan egenföretagande eller korta kontrakt vara ett sätt att öka kontrollen över sin yrkesutveckling, men för de allra flesta är det enbart en osäkerhetsfaktor.

Otrygghet får allvarliga konsekvenser på såväl ett individuellt som ett samhälleligt plan. Den enskilda anställda får svårt att planera sitt liv och saknar trygghet i sin försörjning, samtidigt som fackets ställning gentemot arbetsgivaren försvagas. Oron över att förlora arbetet hindrar personer från att uttrycka kritik eller gå med i ett fackförbund. Otrygghet gör också människor sjuka. Tidsbegränsat anställda löper högre risk att sjukskrivas för psykiska diagnoser än tillsvidareanställda. Det leder i förlängningen till färre fria och självständiga människor.

2008 infördes allmän visstid, en anställningsform som inte kräver att arbetsgivaren motiverar varför anställningen ska vara tidsbegränsad. 2009 infördes regelförändringar för F-skattesedel, som innebar att en person i praktiken kan arbeta för en och samma uppdragsgivare under lång tid, men utan den anställningstrygghet det innebär att vara anställd. Detta har gett företag möjlighet att flexibilisera arbetsstyrkan ytterligare i syfte att pressa kostnaderna för verksamheterna. De senaste sex åren har tidsbegränsade anställningar och ofrivilligt egenföretagande ökat drastiskt, särskilt inom offentligt finansierad verksamhet i privat regi.

Tidsbegränsade anställningar skapar en osund kultur av rädsla och utbytbarhet på landets arbetsplatser. Det är desto mer allvarligt när det rör sig om viktig samhällsservice som äldreomsorg, förskola, kultur och vård. Privatiseringar och konkurrensutsättning har bidragit till att minska anställningstryggheten i välfärden. Den höga personalomsättningen minskar kvaliteten på verksamheterna och riskerar medborgarnas tillit till välfärden. Dessutom belastas statens utgifter av höga kostnader för transfereringar inom sjukförsäkringssystemet, som följd av att kommuner och landsting inte är de föredömen som de borde vara när det kommer till arbetsgivarpolitik.

Den nya arbetsgivarstrukturen inom offentlig sektor med allt fler olika utförare och återkommande upphandlingar gör att personalen i praktiken får arbeta på olika osäkra kontrakt under allt längre tid. Därför behövs tydligare mål och verktyg för att personalplanera på central nivå i kommuner och landsting. Anställningstrygghet och långsiktig personalplanering är nödvändigt för att upprätthålla kvalitet, kompetensförsörjning och personalhälsa i välfärden. Det är målsättningar som måste prägla all offentligt finansierad verksamhet, oavsett driftsform.

Otrygga jobb är i förlängningen ett hot mot den svenska modellen, eftersom maktbalansen mellan arbetsmarknadens parter rubbas. Socialdemokraterna har ett ansvar att på alla politiska plan motverka otryggheten på svensk arbetsmarknad och värna styrkan i den svenska modellen. 2015 års kongress beslutade att det ska föreligga ett objektivt skäl till att tidsbegränsa anställningar och regeringen har också infört skärpningar av stapling av visstider. Det har visat sig vara långt ifrån tillräckligt. Nu behövs krafttag för att öka tryggheten på arbetsmarknaden.

Partikongressen föreslås besluta:

A544:1 att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS

A544:2 att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att företrädesrätten, återanställningskravet och konverteringsregeln i LAS ska räknas utifrån hur länge en person arbetat för en viss huvudman istället för en viss arbetsgivare, förutsatt att det är arbete inom samma yrkeskategori

A544:3 att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att det införs procentmål om att det inom ingen yrkeskategori i offentlig verksamhet får vara mindre än 90 procent tillsvidareanställda

A544:4 att Socialdemokraterna i regeringsställning återställer självständighetskriteriet i inkomstskattelagen till att kräva minst två uppdragsgivare och till att inte bevilja F skatt för uthyrning vid tillfälliga arbetstoppar

Kommunal S-förening Rosen
Linköpings arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A545

HÄSSLEHOLMS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Öka tryggheten på arbetsmarknaden

Sedan 90-talet har otryggheten på arbetsmarknaden ökat. Tidsbegränsade kontrakt, bemanningsföretag och egenföretagande har blivit allt vanligare och pågår allt längre perioder. Särskilt tydligt är detta inom kvinnodominerade tjänsteyrken. Inom handel och vård och omsorg arbetar över 30 procent av arbetarna på tidsbegränsade kontrakt. 1,5 procent av alla anställda på arbetsmarknaden arbetar idag för ett bemanningsföretag. För vissa högspecialiserade grupper kan egenföretagande eller korta kontrakt vara ett sätt att öka kontrollen över sin yrkesutveckling, men för de allra flesta är det enbart en osäkerhetsfaktor.

Otrygghet får allvarliga konsekvenser på såväl ett individuellt som ett samhälleligt plan. Den enskilda anställda får svårt att planera sitt liv och saknar trygghet i sin försörjning, samtidigt som fackets ställning gentemot arbetsgivaren försvagas. Oron över att förlora arbetet hindrar personer från att uttrycka kritik eller gå med i ett fackförbund. Otrygghet gör också människor sjuka. Tidsbegränsat anställda löper högre risk att sjukskrivas för psykiska diagnoser än tillsvidareanställda. Det leder i förlängningen till färre fria och självständiga människor.

2008 infördes allmän visstid, en anställningsform som inte kräver att arbetsgivaren motiverar varför anställningen ska vara tidsbegränsad. 2009 infördes regelförändringar för F-skattesedel, som innebar att en person i praktiken kan arbeta för en och samma uppdragsgivare under lång tid, men utan den anställningstrygghet det innebär att vara anställd. Detta har gett företag möjlighet att flexibilisera arbetsstyrkan ytterligare i syfte att pressa kostnaderna för verksamheterna. De senaste sex åren har tidsbegränsade anställningar och ofrivilligt egenföretagande ökat drastiskt, särskilt inom offentligt finansierad verksamhet i privat regi.

Tidsbegränsade anställningar skapar en osund kultur av rädsla och utbytbarhet på landets arbetsplatser. Det är desto mer allvarligt när det rör sig om viktig samhällsservice som äldreomsorg, förskola, kultur och vård. Privatiseringar och konkurrensutsättning har bidragit till att minska anställningstryggheten i välfärden. Den höga personalomsättningen minskar kvaliteten på verksamheterna och riskerar medborgarnas tillit till välfärden. Dessutom belastas statens utgifter av höga kostnader för transfereringar inom sjukförsäkringssystemet, som följd av att kommuner och landsting inte är de föredömen som de borde vara när det kommer till arbetsgivarpolitik.

Den nya arbetsgivarstrukturen inom offentlig sektor med allt fler olika utförare och återkommande upphandlingar gör att personalen i praktiken får arbeta på olika osäkra kontrakt under allt längre tid. Därför behövs tydligare mål och verktyg för att personalplanera på central nivå i kommuner och landsting. Anställningstrygghet och långsiktig personalplanering är nödvändigt för att upprätthålla kvalitet, kompetensförsörjning och personalhälsa i välfärden. Det är målsättningar som måste prägla all offentligt finansierad verksamhet, oavsett driftsform.

Otrygga jobb är i förlängningen ett hot mot den svenska modellen, eftersom maktbalansen mellan arbetsmarknadens parter rubbas. Socialdemokraterna har ett ansvar att på alla politiska plan motverka otryggheten på svensk arbetsmarknad och värna styrkan i den svenska modellen. 2015 års kongress beslutade att det ska föreligga ett objektivt skäl till att tidsbegränsa anställningar och regeringen har också infört skärpningar av stapling av visstider. Det har visat sig vara långt ifrån tillräckligt. Nu behövs krafttag för att öka tryggheten på arbetsmarknaden.

Partikongressen föreslås besluta:

A545:1 att socialdemokraterna aktivt ska verka för att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS

A545:2 att socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att företrädesrätten, återanställningskravet och konverteringsregeln i LAS ska räknas utifrån hur länge en person arbetat för en viss huvudman istället för en viss arbetsgivare, förutsatt att det är arbete inom samma yrkeskategori

A545:3 att socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att det införs procentmål om att det inom ingen yrkeskategori i offentlig verksamhet får vara mindre än 90 procent tillsvidareanställda

A545:4 att socialdemokraterna i regeringsställning återställer självständighetskriteriet i inkomstskattelagen till att kräva minst två uppdragsgivare och till att inte bevilja F-skatt för uthyrning vid tillfälliga arbetstoppar

Leif Nordin
Hässleholms arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A546

SKURUPS ARBETAREKOMMUN

Öka tryggheten på arbetsmarknaden

Sedan 90-talet har otryggheten på arbetsmarknaden ökat. Tidsbegränsade kontrakt, bemanningsföretag och egenföretagande har blivit allt vanligare och pågår allt längre perioder. Särskilt tydligt är detta inom kvinnodominerade tjänsteyrken. Inom handel och vård och omsorg arbetar över 30 procent av arbetarna på tidsbegränsade kontrakt. 1,5 procent av alla anställda på arbetsmarknaden arbetar idag för ett bemanningsföretag. För vissa högspecialiserade grupper kan egenföretagande eller korta kontrakt vara ett sätt att öka kontrollen över sin yrkesutveckling, men för de allra flesta är det enbart en osäkerhetsfaktor.

Otrygghet får allvarliga konsekvenser på såväl ett individuellt som ett samhälleligt plan. Den enskilda anställda får svårt att planera sitt liv och saknar trygghet i sin försörjning, samtidigt som fackets ställning gentemot arbetsgivaren försvagas. Oron över att förlora arbetet hindrar personer från att uttrycka kritik eller gå med i ett fackförbund. Otrygghet gör också människor sjuka. Tidsbegränsat anställda löper högre risk att sjukskrivas för psykiska diagnoser än tillsvidareanställda. Det leder i förlängningen till färre fria och självständiga människor.

2008 infördes allmän visstid, en anställningsform som inte kräver att arbetsgivaren motiverar varför anställningen ska vara tidsbegränsad. 2009 infördes regelförändringar för F-skattesedel, som innebar att en person i praktiken kan arbeta för en och samma uppdragsgivare under lång tid, men utan den anställningstrygghet det innebär att vara anställd. Detta har gett företag möjlighet att flexibilisera arbetsstyrkan ytterligare i syfte att pressa kostnaderna för verksamheterna. De senaste sex åren har tidsbegränsade anställningar och ofrivilligt egenföretagande ökat drastiskt, särskilt inom offentligt finansierad verksamhet i privat regi.

Tidsbegränsade anställningar skapar en osund kultur av rädsla och utbytbarhet på landets arbetsplatser. Det är desto mer allvarligt när det rör sig om viktig samhällsservice som äldreomsorg, förskola, kultur och vård. Privatiseringar och konkurrensutsättning har bidragit till att minska anställningstryggheten i välfärden. Den höga personalomsättningen minskar kvaliteten på verksamheterna och riskerar medborgarnas tillit till välfärden. Dessutom belastas statens utgifter av höga kostnader för transfereringar inom sjukförsäkringssystemet, som följd av att kommuner och landsting inte är de föredömen som de borde vara när det kommer till arbetsgivarpolitik.

Den nya arbetsgivarstrukturen inom offentlig sektor med allt fler olika utförare och återkommande upphandlingar gör att personalen i praktiken får arbeta på olika osäkra kontrakt under allt längre tid. Därför behövs tydligare mål och verktyg för att personalplanera på central nivå i kommuner och landsting. Anställningstrygghet och långsiktig personalplanering är nödvändigt för att upprätthålla kvalitet, kompetensförsörjning och personalhälsa i välfärden. Det är målsättningar som måste prägla all offentligt finansierad verksamhet, oavsett driftsform.

Otrygga jobb är i förlängningen ett hot mot den svenska modellen, eftersom maktbalansen mellan arbetsmarknadens parter rubbas. Socialdemokraterna har ett ansvar att på alla politiska plan motverka otryggheten på svensk arbetsmarknad och värna styrkan i den svenska modellen. 2015 års kongress beslutade att det ska föreligga ett objektivt skäl till att tidsbegränsa anställningar och regeringen har också infört skärpningar av stapling av visstider. Det har visat sig vara långt ifrån tillräckligt. Nu behövs krafttag för att öka tryggheten på arbetsmarknaden.

Partikongressen föreslås besluta:

A546:1 att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS

A546:2 att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att företrädesrätten, återanställningskravet och konverteringsregeln i LAS ska räknas utifrån hur länge en person arbetat för en viss huvudman istället för en viss arbetsgivare, förutsatt att det är arbete inom samma yrkeskategori

A546:3 att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att det införs procentmål om att det inom ingen yrkeskategori i offentlig verksamhet får vara mindre än 90 procent tillsvidareanställda

A546:4 att Socialdemokraterna i regeringsställning återställer självständighetskriteriet i inkomstskattelagen till att kräva minst två uppdragsgivare och till att inte bevilja F-skatt för uthyrning vid tillfälliga arbetstoppar

Jessica Möller, Pierre Esbjörnsson
Skurups arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A547

ANEBY ARBETAREKOMMUN

Öka tryggheten på arbetsmarknaden

Sedan 90-talet har otryggheten på arbetsmarknaden ökat. Tidsbegränsande kontrakt, bemanningsföretag och egenföretagande har blivit allt vanligare och pågår allt längre perioder. Särskilt tydligt är detta inom kvinnodominerande tjänsteyrken. Inom handel och vård och omsorg arbetar över 30 procent av arbetena på tidsbegränsade kontrakt. 1,5 procent av alla anställda på arbetsmarknaden arbetar i dag för et bemanningsföretag. För vissa högspecialiserade grupper kan egenföretagande eller korta kontrakt vara ett sätt att öka kontrollen över sin yrkesutveckling, men för de allra flesta är det enbart en osäkerhetsfaktor.

Otryggheten får allvarliga konsekvenser på såväl ett individuellt som ett samhälleligt plan. Den enskilda anställda får svårt att planera sitt liv och saknar trygghet i sin försörjning, samtidigt som fackets ställning gentemot arbetsgivaren försvagas. Oron över att förlora arbetet hindrar personer från att uttrycka kritik eller gå med i ett fackförbund. Otryggheten gör också människor sjuka. Tidsbegränsade anställda löper högre risk att sjukskrivas för psykiska diagnoser än tillsvidareanställda. Det leder i förlängningen till färre fria och självständiga människor.

2008 infördes allmän visstid, en anställningsform som inte kräver att arbetsgivaren motiverar varför anställningen ska vara tidsbegränsad. 2009 infördes regelförändringar för F-skattsedel, som innebar att en person i praktiken kan arbeta för en och samma uppdragsgivare under lång tid, men utan den anställningstrygghet det innebär att vara anställd. Detta har gett företag möjlighet att flexibilisera arbetsstyrkan ytterligare i syfte att pressa kostnaderna för verksamheterna. De senaste sex åren har tidsbegränsade anställningar och ofrivilligt egenföretagande ökat drastiskt, särskilt inom offentligt finansierad verksamhet i privat regi.

Tidsbegränsade anställningar skapar en osund kultur av rädsla och utbytbarhet på landets arbetsplatser. Det är desto mer allvarligt när det rör sig om viktig samhällsservice som äldreomsorg, förskola, kultur och vård. Privatiseringar och konkurrensutsättning har bidragit till att minska anställningstryggheten i välfärden. Den höga personalomsättningen minskar kvaliteteten på verksamheterna och riskerar medborgarnas tillit till välfärden. Dessutom belastas statens utgifter av höga kostnader för transfereringar inom sjukförsäkringssystemet, som följd av att kommuner och landsting inte är de föredömen som de borde vara när det kommer till arbetsgivarepolitik.

Den nya arbetsgivarstrukturen inom offentlig sektor med allt fler olika utförare och återkommande upphandlingar gör att personalen i praktiken får arbete på olika osäkra kontrakt

under allt längre tid. Därför behövs det tydligare mål och verktyg för att personalplanera på central nivå i kommuner och landsting. Anställningstrygghet och långsiktig personalplanering är nödvändigt för att upprätthålla kvalitet, kompetensförsörjning och personalhälsa i välfärden. Det är målsättningar som måste prägla all offentligt finansierad verksamhet, oavsett driftsform.

Otrygga jobb är i förlängningen en hot mot den svenska modellen, eftersom maktbalansen mellan arbetsmarknadens parter rubbas. Socialdemokraterna har ett ansvar att på alla politiska plan motverka otryggheten på svensk arbetsmarknad och värna styrkan i den svenska modellen. 2015 års kongress beslutade att det ska föreligga objektivt skäl till att tidsbegränsa anställningar och regeringen har också infört skärpningar av stapling av visstider. Det har visat sig vara långt ifrån tillräckligt. Nu behövs krafttag för att öka tryggheten på arbetsmarknaden.

Partikongressen föreslås besluta:

A547:1 att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS

A547:2 att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att företrädesrätten, återanställningskravet och konverteringsregeln i LAS ska räknas utifrån hur länge en person arbetat för en viss huvudman i stället för en viss arbetsgivare, förutsatt att det är arbete inom samma yrkeskategori

A547:3 att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL, aktivt ska verka för att det infört procentmål om att det inom ingen yrkeskategori i offentlig verksamhet får vara mindre än 90 procent tillsvidareanställda

A547:4 att Socialdemokraterna i regeringsställning återställer självständighetskriteriet i inkomstskattelagen till att kräva minst två uppdragsgivare och till att inte bevilja F-skatt för uthyrning vid tillfälliga arbetstoppar

Birgitta Svensson
Aneby arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A548

ÖREBRO ARBETAREKOMMUN

Öka tryggheten på arbetsmarknaden

Sedan 90-talet har otryggheten på arbetsmarknaden ökat. Tidsbegränsade kontrakt, bemanningsföretag och egenföretagande har blivit allt vanligare och pågår allt längre perioder. Särskilt tydligt är detta inom kvinnodominerade tjänsteyrken. Inom handel och vård och omsorg arbetar över 30 procent av arbetarna på tidsbegränsade kontrakt. 1,5 procent av alla anställda på

arbetsmarknaden arbetar idag för ett bemanningsföretag. För vissa högspecialiserade grupper kan egenföretagande eller korta kontrakt vara ett sätt att öka kontrollen över sin yrkesutveckling, men för de allra flesta är det enbart en osäkerhetsfaktor.

Otrygghet får allvarliga konsekvenser på såväl ett individuellt som ett samhälleligt plan. Den enskilda anställda får svårt att planera sitt liv och saknar trygghet i sin försörjning, samtidigt som fackets ställning gentemot arbetsgivaren försvagas. Oron över att förlora arbetet hindrar personer från att uttrycka kritik eller gå med i ett fackförbund. Otrygghet gör också människor sjuka. Tidsbegränsat anställda löper högre risk att sjukskrivas för psykiska diagnoser än tillsvidareanställda. Det leder i förlängningen till färre fria och självständiga människor.

2008 infördes allmän visstid, en anställningsform som inte kräver att arbetsgivaren motiverar varför anställningen ska vara tidsbegränsad. 2009 infördes regelförändringar för F-skattesedel, som innebar att en person i praktiken kan arbeta för en och samma uppdragsgivare under lång tid, men utan den anställningstrygghet det innebär att vara anställd. Detta har gett företag möjlighet att flexibilisera arbetsstyrkan ytterligare i syfte att pressa kostnaderna för verksamheterna. De senaste sex åren har tidsbegränsade anställningar och ofrivilligt egenföretagande ökat drastiskt, särskilt inom offentligt finansierad verksamhet i privat regi.

Tidsbegränsade anställningar skapar en osund kultur av rädsla och utbytbarhet på landets arbetsplatser. Det är desto mer allvarligt när det rör sig om viktig samhällsservice som äldreomsorg, förskola, kultur och vård. Privatiseringar och konkurrensutsättning har bidragit till att minska anställningstryggheten i välfärden. Den höga personalomsättningen minskar kvaliteten på verksamheterna och riskerar medborgarnas tillit till välfärden. Dessutom belastas statens utgifter av höga kostnader för transfereringar inom sjukförsäkringssystemet, som följd av att kommuner och landsting inte är de föredömen som de borde vara när det kommer till arbetsgivarpolitik.

Den nya arbetsgivarstrukturen inom offentlig sektor med allt fler olika utförare och återkommande upphandlingar gör att personalen i praktiken får arbeta på olika osäkra kontrakt under allt längre tid. Därför behövs tydligare mål och verktyg för att personalplanera på central nivå i kommuner och landsting. Anställningstrygghet och långsiktig personalplanering är nödvändigt för att upprätthålla kvalitet, kompetensförsörjning och personalhälsa i välfärden. Det är målsättningar som måste prägla all offentligt finansierad verksamhet, oavsett driftsform.

Otrygga jobb är i förlängningen ett hot mot den svenska modellen, eftersom maktbalansen mellan arbetsmarknadens parter rubbas. Socialdemokraterna har ett ansvar att på alla politiska plan motverka otryggheten på svensk arbetsmarknad och värna styrkan i den svenska modellen. 2015 års kongress beslutade att det ska föreligga ett objektivt skäl till att tidsbegränsa anställningar och regeringen har också infört skärpningar av stapling av visstider. Det har visat sig vara långt ifrån tillräckligt. Nu behövs krafttag för att öka tryggheten på arbetsmarknaden.

Partikongressen föreslås besluta:

A548:1 att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS

A548:2 att Socialdemokraterna i regeringsställning återställer självständighetskriteriet i inkomstskattelagen till att kräva minst två uppdragsgivare och till att inte bevilja F-skatt för uthyrning vid tillfälliga arbetstoppar

Kommunals s-förening
Örebro arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A549

SÖDERHAMNS ARBETAREKOMMUN

Öka tryggheten på arbetsmarknaden

Sedan 90-talet har otryggheten på arbetsmarknaden ökat. Tidsbegränsade kontrakt, bemanningsföretag och egenföretagande har blivit allt vanligare och pågår allt längre perioder. Särskilt tydligt är detta inom kvinnodominerade tjänsteyrken. Inom handel och vård och omsorg arbetar över 30 procent av arbetarna på tidsbegränsade kontrakt. 1,5 procent av alla anställda på arbetsmarknaden arbetar idag för ett bemanningsföretag. För vissa högspecialiserade grupper kan egenföretagande eller korta kontrakt vara ett sätt att öka kontrollen över sin yrkesutveckling, men för de allra flesta är det enbart en osäkerhetsfaktor.

Otrygghet får allvarliga konsekvenser på såväl ett individuellt som ett samhälleligt plan. Den enskilda anställda får svårt att planera sitt liv och saknar trygghet i sin försörjning, samtidigt som fackets ställning gentemot arbetsgivaren försvagas. Oron över att förlora arbetet hindrar personer från att uttrycka kritik eller gå med i ett fackförbund. Otrygghet gör också människor sjuka. Tidsbegränsat anställda löper högre risk att sjukskrivas för psykiska diagnoser än tillsvidareanställda. Det leder i förlängningen till färre fria och självständiga människor.

2008 infördes allmän visstid, en anställningsform som inte kräver att arbetsgivaren motiverar varför anställningen ska vara tidsbegränsad. 2009 infördes regelförändringar för F-skattesedel, som innebar att en person i praktiken kan arbeta för en och samma uppdragsgivare under lång tid, men utan den anställningstrygghet det innebär att vara anställd. Detta har gett företag möjlighet att flexibilisera arbetsstyrkan ytterligare i syfte att pressa kostnaderna för verksamheterna. De senaste sex åren har tidsbegränsade anställningar och ofrivilligt egenföretagande ökat drastiskt, särskilt inom offentligt finansierad verksamhet i privat regi.

Tidsbegränsade anställningar skapar en osund kultur av rädsla och utbytbarhet på landets arbetsplatser. Det är desto mer allvarligt när det rör sig om viktig samhällsservice som äldreomsorg, förskola, kultur och vård. Privatiseringar och konkurrensutsättning har bidragit till att minska anställningstryggheten i välfärden. Den höga personalomsättningen minskar kvaliteten på verksamheterna och riskerar medborgarnas tillit till välfärden. Dessutom belastas statens utgifter av höga kostnader för transfereringar inom sjukförsäkringssystemet, som följd av att kommuner och landsting inte är de föredömen som de borde vara när det kommer till arbetsgivarpolitik.

Den nya arbetsgivarstrukturen inom offentlig sektor med allt fler olika utförare och återkommande upphandlingar gör att personalen i praktiken får arbeta på olika osäkra kontrakt under allt längre tid. Därför behövs tydligare mål och verktyg för att personalplanera på central nivå i kommuner och landsting. Anställningstrygghet och långsiktig personalplanering är nödvändigt för att upprätthålla kvalitet, kompetensförsörjning och personalhälsa i välfärden. Det är målsättningar som måste prägla all offentligt finansierad verksamhet, oavsett driftsform.

Otrygga jobb är i förlängningen ett hot mot den svenska modellen, eftersom maktbalansen mellan arbetsmarknadens parter rubbas. Socialdemokraterna har ett ansvar att på alla politiska plan motverka otryggheten på svensk arbetsmarknad och värna styrkan i den svenska modellen. 2015 års kongress beslutade att det ska föreligga ett objektivt skäl till att tidsbegränsa anställningar och regeringen har också infört skärpningar av stapling av visstider. Det har visat sig vara långt ifrån tillräckligt. Nu behövs krafttag för att öka tryggheten på arbetsmarknaden.

Partikongressen föreslås besluta:

A549:1 att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS

A549:2 att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att företrädesrätten, återanställningskravet och konverteringsregeln i LAS ska räknas utifrån hur länge en person arbetat för en viss huvudman istället för en viss arbetsgivare, förutsatt att det är arbete inom samma yrkeskategori

A549:3 att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att det införs procentmål om att det inom ingen yrkeskategori i offentlig verksamhet får vara mindre än 90 procent tillsvidareanställda

A549:4 att Socialdemokraterna i regeringsställning återställer självständighetskriteriet i inkomstskattelagen till att kräva minst två uppdragsgivare och till att inte bevilja F-skatt för uthyrning vid tillfälliga arbetstoppar

Barbro Andersson
Söderhamns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A550

BORÅS ARBETAREKOMMUN

Öka tryggheten på arbetsmarknaden

Sedan 90-talet har otryggheten på arbetsmarknaden ökat. Tidsbegränsade kontrakt, bemanningsföretag och egenföretagande har blivit allt vanligare och pågår allt längre perioder. Särskilt tydligt är detta inom kvinnodominerade tjänsteyrken. Inom handel och vård och omsorg arbetar över 30 procent av arbetarna på tidsbegränsade kontrakt. 1,5 procent av alla anställda på arbetsmarknaden arbetar idag för ett bemanningsföretag. För vissa högspecialiserade grupper kan egenföretagande eller korta kontrakt vara ett sätt att öka kontrollen över sin yrkesutveckling, men för de allra flesta är det enbart en osäkerhetsfaktor.

Otrygghet får allvarliga konsekvenser på såväl ett individuellt som ett samhälleligt plan. Den enskilda anställda får svårt att planera sitt liv och saknar trygghet i sin försörjning, samtidigt som fackets ställning gentemot arbetsgivaren försvagas. Oron över att förlora arbetet hindrar personer från att uttrycka kritik eller gå med i ett fackförbund. Otrygghet gör också människor sjuka. Tidsbegränsat anställda löper högre risk att sjukskrivas för psykiska diagnoser än tillsvidareanställda. Det leder i förlängningen till färre fria och självständiga människor.

2008 infördes allmän visstid, en anställningsform som inte kräver att arbetsgivaren motiverar varför anställningen ska vara tidsbegränsad. 2009 infördes regelförändringar för F-skattesedel, som innebar att en person i praktiken kan arbeta för en och samma uppdragsgivare under lång tid, men utan den anställningstrygghet det innebär att vara anställd. Detta har gett företag möjlighet att flexibilisera arbetsstyrkan ytterligare i syfte att pressa kostnaderna för verksamheterna. De senaste sex åren har tidsbegränsade anställningar och ofrivilligt egenföretagande ökat drastiskt, särskilt inom offentligt finansierad verksamhet i privat regi.

Tidsbegränsade anställningar skapar en osund kultur av rädsla och utbytbarhet på landets arbetsplatser. Det är desto mer allvarligt när det rör sig om viktig samhällsservice som äldreomsorg, förskola, kultur och vård. Privatiseringar och konkurrensutsättning har bidragit till att minska anställningstryggheten i välfärden. Den höga personalomsättningen minskar kvaliteten på verksamheterna och riskerar medborgarnas tillit till välfärden. Dessutom belastas statens utgifter av höga kostnader för transfereringar inom sjukförsäkringssystemet, som följd av att kommuner och landsting inte är de föredömen som de borde vara när det kommer till

arbetsgivarpolitik.

Den nya arbetsgivarstrukturen inom offentlig sektor med allt fler olika utförare och återkommande upphandlingar gör att personalen i praktiken får arbeta på olika osäkra kontrakt under allt längre tid. Därför behövs tydligare mål och verktyg för att personalplanera på central nivå i kommuner och landsting. Anställningstrygghet och långsiktig personalplanering är nödvändigt för att upprätthålla kvalitet, kompetensförsörjning och personalhälsa i välfärden. Det är målsättningar som måste prägla all offentligt finansierad verksamhet, oavsett driftsform.

Otrygga jobb är i förlängningen ett hot mot den svenska modellen, eftersom maktbalansen mellan arbetsmarknadens parter rubbas. Socialdemokraterna har ett ansvar att på alla politiska plan motverka otryggheten på svensk arbetsmarknad och värna styrkan i den svenska modellen. 2015 års kongress beslutade att det ska föreligga ett objektivt skäl till att tidsbegränsa anställningar och regeringen har också infört skärpningar av stapling av visstider. Det har visat sig vara långt ifrån tillräckligt. Nu behövs krafttag för att öka tryggheten på arbetsmarknaden.

Partikongressen föreslås besluta:

A550:1 att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS

A550:2 att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att företrädesrätten, återanställningskravet och konverteringsregeln i LAS ska räknas utifrån hur länge en person arbetat för en viss huvudman istället för en viss arbetsgivare, förutsatt att det är arbete inom samma yrkeskategori

A550:3 att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att det införs procentmål om att det inom ingen yrkeskategori i offentlig verksamhet får vara mindre än 90 procent tillsvidareanställda

A550:4 att Socialdemokraterna i regeringsställning återställer självständighetskriteriet i inkomstskattelagen till att kräva minst två uppdragsgivare och till att inte bevilja F-skatt för uthyrning vid tillfälliga arbetstoppar

Joakim Englund
Borås arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A551

FALKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Öka tryggheten på arbetsmarknaden

Sedan 90-talet har otryggheten på arbetsmarknaden ökat. Tidsbegränsade kontrakt, bemanningsföretag och egenföretagande har blivit allt vanligare och pågår allt längre perioder. Särskilt tydligt är detta inom kvinnodominerade tjänsteyrken. Inom handel och vård och omsorg arbetar över 30 procent av arbetarna på tidsbegränsade kontrakt. 1,5 procent av alla anställda på arbetsmarknaden arbetar idag för ett bemanningsföretag. För vissa högspecialiserade grupper kan egenföretagande eller korta kontrakt vara ett sätt att öka kontrollen över sin yrkesutveckling, men för de allra flesta är det enbart en osäkerhetsfaktor.

Otrygghet får allvarliga konsekvenser på såväl ett individuellt som ett samhälleligt plan. Den enskilda anställda får svårt att planera sitt liv och saknar trygghet i sin försörjning, samtidigt som fackets ställning gentemot arbetsgivaren försvagas. Oron över att förlora arbetet hindrar personer från att uttrycka kritik eller gå med i ett fackförbund. Otrygghet gör också människor sjuka. Tidsbegränsat anställda löper högre risk att sjukskrivas för psykiska diagnoser än tillsvidareanställda. Det leder i förlängningen till färre fria och självständiga människor.

2008 infördes allmän visstid, en anställningsform som inte kräver att arbetsgivaren motiverar varför anställningen ska vara tidsbegränsad. 2009 infördes regelförändringar för F-skattsedel, som innebar att en person i praktiken kan arbeta för en och samma uppdragsgivare under lång tid, men utan den anställningstrygghet det innebär att vara anställd. Detta har gett företag möjlighet att flexibilisera arbetsstyrkan ytterligare i syfte att pressa kostnaderna för verksamheterna. De senaste sex åren har tidsbegränsade anställningar och ofrivilligt egenföretagande ökat drastiskt, särskilt inom offentligt finansierad verksamhet i privat regi.

Tidsbegränsade anställningar skapar en osund kultur av rädsla och utbytbarhet på landets arbetsplatser. Det är desto mer allvarligt när det rör sig om viktig samhällsservice som äldreomsorg, förskola, kultur och vård. Privatiseringar och konkurrensutsättning har bidragit till att minska anställningstryggheten i välfärden. Den höga personalomsättningen minskar kvaliteten på verksamheterna och riskerar medborgarnas tillit till välfärden. Dessutom belastas statens utgifter av höga kostnader för transfereringar inom sjukförsäkringssystemet, som följd av att kommuner och landsting inte är de föredömen som de borde vara när det kommer till arbetsgivarpolitik.

Den nya arbetsgivarstrukturen inom offentlig sektor med allt fler olika utförare och återkommande upphandlingar gör att personalen i praktiken får arbeta på olika osäkra kontrakt

under allt längre tid. Därför behövs tydligare mål och verktyg för att personalplanera på central nivå i kommuner och landsting. Anställningstrygghet och långsiktig personalplanering är nödvändigt för att upprätthålla kvalitet, kompetensförsörjning och personalhälsa i välfärden. Det är målsättningar som måste prägla all offentligt finansierad verksamhet, oavsett driftsform.

Otrygga jobb är i förlängningen ett hot mot den svenska modellen, eftersom maktbalansen mellan arbetsmarknadens parter rubbas. Socialdemokraterna har ett ansvar att på alla politiska plan motverka otryggheten på svensk arbetsmarknad och värna styrkan i den svenska modellen. 2015 års kongress beslutade att det ska föreligga ett objektivt skäl till att tidsbegränsa anställningar och regeringen har också infört skärpningar av stapling av visstider. Det har visat sig vara långt ifrån tillräckligt. Nu behövs krafttag för att öka tryggheten på arbetsmarknaden.

Partikongressen föreslås besluta:

A551:1 att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS

A551:2 att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att det införs procentmål om att det inom offentlig verksamhet inte får vara mindre än 90 procent tillsvidareanställda

Johanna Svensson, Anki Bergström -Svahn, Helene Svensson, Lisbeth Nord, Lina Ahl
Falköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A552

UPPLANDS VÄSBY ARBETAREKOMMUN

Öka tryggheten på arbetsmarknaden

Sedan 90-talet har otryggheten på arbetsmarknaden ökat. Tidsbegränsade kontrakt, bemanningsföretag och egenföretagande har blivit allt vanligare och pågår allt längre perioder. Särskilt tydligt är detta inom kvinnodominerade tjänsteyrken. Inom handel och vård och omsorg arbetar över 30 procent av arbetarna på tidsbegränsade kontrakt. 1,5 procent av alla anställda på arbetsmarknaden arbetar idag för ett bemanningsföretag. För vissa högspecialiserade grupper kan egenföretagande eller korta kontrakt vara ett sätt att öka kontrollen över sin yrkesutveckling, men för de allra flesta är det enbart en osäkerhetsfaktor.

Otrygghet får allvarliga konsekvenser på såväl ett individuellt som ett samhälleligt plan. Den enskilda anställda får svårt att planera sitt liv och saknar trygghet i sin försörjning, samtidigt som fackets ställning gentemot arbetsgivaren försvagas. Oron över att förlora arbetet hindrar personer från att uttrycka kritik eller gå med i ett fackförbund. Otrygghet gör också människor sjuka.

Tidsbegränsat anställda löper högre risk att sjukskrivas för psykiska diagnoser än tillsvidareanställda. Det leder i förlängningen till färre fria och självständiga människor.

2008 infördes allmän visstid, en anställningsform som inte kräver att arbetsgivaren motiverar varför anställningen ska vara tidsbegränsad. 2009 infördes regelförändringar för F-skattsedel, som innebar att en person i praktiken kan arbeta för en och samma uppdragsgivare under lång tid, men utan den anställningstrygghet det innebär att vara anställd. Detta har gett företag möjlighet att flexibilisera arbetsstyrkan ytterligare i syfte att pressa kostnaderna för verksamheterna. De senaste sex åren har tidsbegränsade anställningar och ofrivilligt egenföretagande ökat drastiskt, särskilt inom offentligt finansierad verksamhet i privat regi.

Tidsbegränsade anställningar skapar en osund kultur av rädsla och utbytbarhet på landets arbetsplatser. Det är desto mer allvarligt när det rör sig om viktig samhällsservice som äldreomsorg, förskola, kultur och vård. Privatiseringar och konkurrensutsättning har bidragit till att minska anställningstryggheten i välfärden. Den höga personalomsättningen minskar kvaliteten på verksamheterna och riskerar medborgarnas tillit till välfärden. Dessutom belastas statens utgifter av höga kostnader för transfereringar inom sjukförsäkringssystemet, som följd av att kommuner och landsting inte är de föredömen som de borde vara när det kommer till arbetsgivarepolitik.

Den nya arbetsgivarstrukturen inom offentlig sektor med allt fler olika utförare och återkommande upphandlingar gör att personalen i praktiken får arbeta på olika osäkra kontrakt under allt längre tid. Därför behövs tydligare mål och verktyg för att personalplanera på central nivå i kommuner och landsting. Anställningstrygghet och långsiktig personalplanering är nödvändigt för att upprätthålla kvalitet, kompetensförsörjning och personalhälsa i välfärden. Det är målsättningar som måste prägla all offentligt finansierad verksamhet, oavsett driftsform.

Otrygga jobb är i förlängningen ett hot mot den svenska modellen, eftersom maktbalansen mellan arbetsmarknadens parter rubbas. Socialdemokraterna har ett ansvar att på alla politiska plan motverka otryggheten på svensk arbetsmarknad och värna styrkan i den svenska modellen. 2015 års kongress beslutade att det ska föreligga ett objektivt skäl till att tidsbegränsa anställningar och regeringen har också infört skärpningar av stapling av visstider. Det har visat sig vara långt ifrån tillräckligt. Nu behövs krafttag för att öka tryggheten på arbetsmarknaden.

Partikongressen föreslås besluta:

A552:1 att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS

A552:2 att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att företrädesrätten, återanställningskravet och konverteringsregeln i LAS ska räknas

utifrån hur länge en person arbetat för en viss huvudman istället för en viss arbetsgivare, förutsatt att det är arbete inom samma yrkeskategori

A552:3 att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att det införs procentmål om att det inom ingen yrkeskategori i offentlig verksamhet får vara mindre än 90 procent tillsvidareanställda

A552:4 att Socialdemokraterna i regeringsställning återställer självständighetskriteriet i inkomstskattelagen till att kräva minst två uppdragsgivare och till att inte bevilja F-skatt för uthyrning vid tillfälliga arbetstoppar

Jessica P Klementsson och Thomas Klementsson
Upplands Väsby arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A553

VINDELNS ARBETAREKOMMUN

Öka tryggheten på arbetsmarknaden

Sedan 90-talet har otryggheten på arbetsmarknaden ökat. Tidsbegränsade kontrakt, bemanningsföretag och egenföretagande har blivit allt vanligare och pågår allt längre perioder. Särskilt tydligt är detta inom kvinnodominerade tjänsteyrken. Inom handel och vård och omsorg arbetar över 30 procent av arbetarna på tidsbegränsade kontrakt. 1,5 procent av alla anställda på arbetsmarknaden arbetar idag för ett bemanningsföretag. För vissa högspecialiserade grupper kan egenföretagande eller korta kontrakt vara ett sätt att öka kontrollen över sin yrkesutveckling, men för de allra flesta är det enbart en osäkerhetsfaktor.

Otrygghet får allvarliga konsekvenser på såväl ett individuellt som ett samhälleligt plan. Den enskilda anställda får svårt att planera sitt liv och saknar trygghet i sin försörjning, samtidigt som fackets ställning gentemot arbetsgivaren försvagas. Oron över att förlora arbetet hindrar personer från att uttrycka kritik eller gå med i ett fackförbund. Otrygghet gör också människor sjuka. Tidsbegränsat anställda löper högre risk att sjukskrivas för psykiska diagnoser än tillsvidareanställda. Det leder i förlängningen till färre fria och självständiga människor.

2008 infördes allmän visstid, en anställningsform som inte kräver att arbetsgivaren motiverar varför anställningen ska vara tidsbegränsad. Tidsbegränsade anställningar skapar en osund kultur av rädsla och utbytbarhet på landets arbetsplatser. Det är desto mer allvarligt när det rör sig om viktig samhällsservice som äldreomsorg, förskola, kultur och vård. Privatiseringar och konkurrensutsättning har bidragit till att minska anställningstryggheten i välfärden. Den höga personalomsättningen minskar kvaliteten på verksamheterna och riskerar medborgarnas tillit till

välfärden. Dessutom belastas statens utgifter av höga kostnader för transfereringar inom sjukförsäkringssystemet, som följd av att kommuner och landsting inte är de föredömen som de borde vara när det kommer till arbetsgivarpolitik.

Den nya arbetsgivarstrukturen inom offentlig sektor med allt fler olika utförare och återkommande upphandlingar gör att personalen i praktiken får arbeta på olika osäkra kontrakt under allt längre tid. Därför behövs tydligare mål och verktyg för att personalplanera på central nivå i kommuner och landsting. Anställningstrygghet och långsiktig personalplanering är nödvändigt för att upprätthålla kvalitet, kompetensförsörjning och personalhälsa i välfärden. Det är målsättningar som måste prägla all offentligt finansierad verksamhet, oavsett driftsform.

Otrygga jobb är i förlängningen ett hot mot den svenska modellen, eftersom maktbalansen mellan arbetsmarknadens parter rubbas. Socialdemokraterna har ett ansvar att på alla politiska plan motverka otryggheten på svensk arbetsmarknad och värna styrkan i den svenska modellen. 2015 års kongress beslutade att det ska föreligga ett objektivt skäl till att tidsbegränsa anställningar och regeringen har också infört skärpningar av stapling av visstider. Det har visat sig vara långt ifrån tillräckligt. Nu behövs krafttag för att öka tryggheten på arbetsmarknaden.

Partikongressen föreslås besluta:

A553:1 att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS

A553:2 att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att företrädesrätten, återanställningskravet och konverteringsregeln i LAS ska räknas utifrån hur länge en person arbetat för en viss huvudman istället för en viss arbetsgivare, förutsatt att det är arbete inom samma yrkeskategori

A553:3 att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att det införs procentmål om att det inom ingen yrkeskategori i offentlig verksamhet får vara mindre än 90 procent tillsvidareanställda

Kommunals s-förening i Vindeln
Vindelns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A554

BORLÄNGE ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Öka tryggheten på arbetsmarknaden

Sedan 90-talet har otryggheten på arbetsmarknaden ökat. Tidsbegränsade kontrakt, bemanningsföretag och egenföretagande har blivit allt vanligare och pågår allt längre perioder. Särskilt tydligt är detta inom kvinnodominerade tjänsteyrken. Inom handel och vård och omsorg arbetar över 30 procent av arbetarna på tidsbegränsade kontrakt. 1,5 procent av alla anställda på arbetsmarknaden arbetar idag för ett bemanningsföretag. För vissa högspecialiserade grupper kan egenföretagande eller korta kontrakt vara ett sätt att öka kontrollen över sin yrkesutveckling, men för de allra flesta är det enbart en osäkerhetsfaktor.

Otrygghet får allvarliga konsekvenser på såväl ett individuellt som ett samhälleligt plan. Den enskilda anställda får svårt att planera sitt liv och saknar trygghet i sin försörjning, samtidigt som fackets ställning gentemot arbetsgivaren försvagas. Oron över att förlora arbetet hindrar personer från att uttrycka kritik eller gå med i ett fackförbund. Otrygghet gör också människor sjuka. Tidsbegränsat anställda löper högre risk att sjukskrivas för psykiska diagnoser än tillsvidareanställda. Det leder i förlängningen till färre fria och självständiga människor.

2008 infördes allmän visstid, en anställningsform som inte kräver att arbetsgivaren motiverar varför anställningen ska vara tidsbegränsad. 2009 infördes regelförändringar för F-skattesedel, som innebar att en person i praktiken kan arbeta för en och samma uppdragsgivare under lång tid, men utan den anställningstrygghet det innebär att vara anställd. Detta har gett företag möjlighet att flexibilisera arbetsstyrkan ytterligare i syfte att pressa kostnaderna för verksamheterna. De senaste sex åren har tidsbegränsade anställningar och ofrivilligt egenföretagande ökat drastiskt, särskilt inom offentligt finansierad verksamhet i privat regi.

Tidsbegränsade anställningar skapar en osund kultur av rädsla och utbytbarhet på landets arbetsplatser. Det är desto mer allvarligt när det rör sig om viktig samhällsservice som äldreomsorg, förskola, kultur och vård. Privatiseringar och konkurrensutsättning har bidragit till att minska anställningstryggheten i välfärden. Den höga personalomsättningen minskar kvaliteten på verksamheterna och riskerar medborgarnas tillit till välfärden. Dessutom belastas statens utgifter av höga kostnader för transfereringar inom sjukförsäkringssystemet, som följd av att kommuner och landsting inte är de föredömen som de borde vara när det kommer till arbetsgivarpolitik.

Den nya arbetsgivarstrukturen inom offentlig sektor med allt fler olika utförare och återkommande upphandlingar gör att personalen i praktiken får arbeta på olika osäkra kontrakt

under allt längre tid. Därför behövs tydligare mål och verktyg för att personalplanera på central nivå i kommuner och landsting. Anställningstrygghet och långsiktig personalplanering är nödvändigt för att upprätthålla kvalitet, kompetensförsörjning och personalhälsa i välfärden. Det är målsättningar som måste prägla all offentligt finansierad verksamhet, oavsett driftsform.

Otrygga jobb är i förlängningen ett hot mot den svenska modellen, eftersom maktbalansen mellan arbetsmarknadens parter rubbas. Socialdemokraterna har ett ansvar att på alla politiska plan motverka otryggheten på svensk arbetsmarknad och värna styrkan i den svenska modellen. 2015 års kongress beslutade att det ska föreligga ett objektivt skäl till att tidsbegränsa anställningar och regeringen har också infört skärpningar av stapling av visstider. Det har visat sig vara långt ifrån tillräckligt. Nu behövs krafttag för att öka tryggheten på arbetsmarknaden.

Partikongressen föreslås besluta:

A554:1 att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS

A554:2 att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att företrädesrätten, återanställningskravet och konverteringsregeln i LAS ska räknas utifrån hur länge en person arbetat för en viss huvudman istället för en viss arbetsgivare, förutsatt att det är arbete inom samma yrkeskategori

A554:3 att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att det införs procentmål om att det inom ingen yrkeskategori i offentlig verksamhet får vara mindre än 90 procent tillsvidareanställda

A554:4 att Socialdemokraterna i regeringsställning återställer självständighetskriteriet i inkomstskattelagen till att kräva minst två uppdragsgivare och till att inte bevilja F-skatt för uthyrning vid tillfälliga arbetstoppar

S-Kommunal
Borlänge arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A555

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Öka tryggheten på arbetsmarknaden

Sedan 90-talet har otryggheten på arbetsmarknaden ökat. Tidsbegränsade kontrakt, bemanningsföretag och egenföretagande har blivit allt vanligare och pågår allt längre perioder. Särskilt tydligt är detta inom kvinnodominerade tjänsteyrken. Inom handel och vård och omsorg arbetar över 30 procent av arbetarna på tidsbegränsade kontrakt. 1,5 procent av alla anställda på

arbetsmarknaden arbetar idag för ett bemanningsföretag. För vissa högspecialiserade grupper kan egenföretagande eller korta kontrakt vara ett sätt att öka kontrollen över sin yrkesutveckling, men för de allra flesta är det enbart en osäkerhetsfaktor.

Otrygghet får allvarliga konsekvenser på såväl ett individuellt som ett samhälleligt plan. Den enskilda anställda får svårt att planera sitt liv och saknar trygghet i sin försörjning, samtidigt som fackets ställning gentemot arbetsgivaren försvagas. Oron över att förlora arbetet hindrar personer från att uttrycka kritik eller gå med i ett fackförbund. Otrygghet gör också människor sjuka. Tidsbegränsat anställda löper högre risk att sjukskrivas för psykiska diagnoser än tillsvidareanställda. Det leder i förlängningen till färre fria och självständiga människor.

2008 infördes allmän visstid, en anställningsform som inte kräver att arbetsgivaren motiverar varför anställningen ska vara tidsbegränsad. 2009 infördes regelförändringar för F-skattesedel, som innebar att en person i praktiken kan arbeta för en och samma uppdragsgivare under lång tid, men utan den anställningstrygghet det innebär att vara anställd. Detta har gett företag möjlighet att flexibilisera arbetsstyrkan ytterligare i syfte att pressa kostnaderna för verksamheterna. De senaste sex åren har tidsbegränsade anställningar och ofrivilligt egenföretagande ökat drastiskt, särskilt inom offentligt finansierad verksamhet i privat regi.

Tidsbegränsade anställningar skapar en osund kultur av rädsla och utbytbarhet på landets arbetsplatser. Det är desto mer allvarligt när det rör sig om viktig samhällsservice som äldreomsorg, förskola, kultur och vård. Privatiseringar och konkurrensutsättning har bidragit till att minska anställningstryggheten i välfärden. Den höga personalomsättningen minskar kvaliteten på verksamheterna och riskerar medborgarnas tillit till välfärden. Dessutom belastas statens utgifter av höga kostnader för transfereringar inom sjukförsäkringssystemet, som följd av att kommuner och landsting inte är de föredömen som de borde vara när det kommer till arbetsgivarpolitik.

Den nya arbetsgivarstrukturen inom offentlig sektor med allt fler olika utförare och återkommande upphandlingar gör att personalen i praktiken får arbeta på olika osäkra kontrakt under allt längre tid. Därför behövs tydligare mål och verktyg för att personalplanera på central nivå i kommuner och landsting. Anställningstrygghet och långsiktig personalplanering är nödvändigt för att upprätthålla kvalitet, kompetensförsörjning och personalhälsa i välfärden. Det är målsättningar som måste prägla all offentligt finansierad verksamhet, oavsett driftsform.

Otrygga jobb är i förlängningen ett hot mot den svenska modellen, eftersom maktbalansen mellan arbetsmarknadens parter rubbas. Socialdemokraterna har ett ansvar att på alla politiska plan motverka otryggheten på svensk arbetsmarknad och värna styrkan i den svenska modellen. 2015 års kongress beslutade att det ska föreligga ett objektivt skäl till att tidsbegränsa anställningar och regeringen har också infört skärpningar av stapling av visstider. Det har visat sig

vara långt ifrån tillräckligt. Nu behövs krafttag för att öka tryggheten på arbetsmarknaden.

Partikongressen föreslås besluta:

A555:1 att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS

A555:2 att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att företrädesrätten, återanställningskravet och konverteringsregeln i LAS ska räknas utifrån hur länge en person arbetat för en viss huvudman istället för en viss arbetsgivare, förutsatt att det är arbete inom samma yrkeskategori

A555:3 att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att det införs procentmål om att det inom ingen yrkeskategori i offentlig verksamhet får vara mindre än 90 procent tillsvidareanställda

A555:4 att Socialdemokraterna i regeringsställning återställer självständighetskriteriet i inkomstskattelagen till att kräva minst två uppdragsgivare och till att inte bevilja F-skatt för uthyrning vid tillfälliga arbetstoppar

Kommunals S-fackklubb i Malmö
Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A556

SANDVIKENS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Öka tryggheten på arbetsmarknaden

Sedan 90-talet har otryggheten på arbetsmarknaden ökat. Tidsbegränsade kontrakt, bemanningsföretag och egenföretagande har blivit allt vanligare och pågår allt längre perioder. Särskilt tydligt är detta inom kvinnodominerade tjänsteyrken. Inom handel och vård och omsorg arbetar över 30 procent av arbetarna på tidsbegränsade kontrakt. 1,5 procent av alla anställda på arbetsmarknaden arbetar idag för ett bemanningsföretag. För vissa högspecialiserade grupper kan egenföretagande eller korta kontrakt vara ett sätt att öka kontrollen över sin yrkesutveckling, men för de allra flesta är det enbart en osäkerhetsfaktor.

Otrygghet får allvarliga konsekvenser på såväl ett individuellt som ett samhälleligt plan. Den enskilda anställda får svårt att planera sitt liv och saknar trygghet i sin försörjning, samtidigt som fackets ställning gentemot arbetsgivaren försvagas. Oron över att förlora arbetet hindrar personer från att uttrycka kritik eller gå med i ett fackförbund. Otrygghet gör också människor sjuka. Tidsbegränsat anställda löper högre risk att sjukskrivas för psykiska diagnoser än tillsvidareanställda. Det leder i förlängningen till färre fria och självständiga människor.

2008 infördes allmän visstid, en anställningsform som inte kräver att arbetsgivaren motiverar varför anställningen ska vara tidsbegränsad. 2009 infördes regelförändringar för F-skattesedel, som innebar att en person i praktiken kan arbeta för en och samma uppdragsgivare under lång tid, men utan den anställningstrygghet det innebär att vara anställd. Detta har gett företag möjlighet att flexibilisera arbetsstyrkan ytterligare i syfte att pressa kostnaderna för verksamheterna. De senaste sex åren har tidsbegränsade anställningar och ofrivilligt egenföretagande ökat drastiskt, särskilt inom offentligt finansierad verksamhet i privat regi.

Tidsbegränsade anställningar skapar en osund kultur av rädsla och utbytbarhet på landets arbetsplatser. Det är desto mer allvarligt när det rör sig om viktig samhällsservice som äldreomsorg, förskola, kultur och vård. Privatiseringar och konkurrensutsättning har bidragit till att minska anställningstryggheten i välfärden. Den höga personalomsättningen minskar kvaliteten på verksamheterna och riskerar medborgarnas tillit till välfärden. Dessutom belastas statens utgifter av höga kostnader för transfereringar inom sjukförsäkringssystemet, som följd av att kommuner och landsting inte är de föredömen som de borde vara när det kommer till arbetsgivarpolitik.

Den nya arbetsgivarstrukturen inom offentlig sektor med allt fler olika utförare och återkommande upphandlingar gör att personalen i praktiken får arbeta på olika osäkra kontrakt under allt längre tid. Därför behövs tydligare mål och verktyg för att personalplanera på central nivå i kommuner och landsting. Anställningstrygghet och långsiktig personalplanering är nödvändigt för att upprätthålla kvalitet, kompetensförsörjning och personalhälsa i välfärden. Det är målsättningar som måste prägla all offentligt finansierad verksamhet, oavsett driftsform.

Otrygga jobb är i förlängningen ett hot mot den svenska modellen, eftersom maktbalansen mellan arbetsmarknadens parter rubbas. Socialdemokraterna har ett ansvar att på alla politiska plan motverka otryggheten på svensk arbetsmarknad och värna styrkan i den svenska modellen. 2015 års kongress beslutade att det ska föreligga ett objektivt skäl till att tidsbegränsa anställningar och regeringen har också infört skärpningar av stapling av visstider. Det har visat sig vara långt ifrån tillräckligt. Nu behövs krafttag för att öka tryggheten på arbetsmarknaden.

Partikongressen föreslås besluta:

A556:1 att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS

A556:2 att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att företrädesrätten, återanställningskravet och konverteringsregeln i LAS ska räknas utifrån hur länge en person arbetat för en viss huvudman istället för en viss arbetsgivare, förutsatt att det är arbete inom samma yrkeskategori

A556:3 att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att det införs procentmål om att det inom ingen yrkeskategori i offentlig verksamhet får vara mindre än 90 procent tillsvidareanställda

A556:4 att Socialdemokraterna i regeringsställning återställer självständighetskriteriet i inkomstskattelagen till att kräva minst två uppdragsgivare och till att inte bevilja F-skatt för uthyrning vid tillfälliga arbetstoppar

Kommunals S-fackklubb
Sandvikens arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A557

KUNGSBACKA ARBETAREKOMMUN

Öka tryggheten på arbetsmarknaden

Sedan 90-talet har otryggheten på arbetsmarknaden ökat. Tidsbegränsade kontrakt, bemanningsföretag och egenföretagande har blivit allt vanligare och pågår allt längre perioder. Särskilt tydligt är detta inom kvinnodominerade tjänsteyrken. Inom handel och vård och omsorg arbetar över 30 procent av arbetarna på tidsbegränsade kontrakt. 1,5 procent av alla anställda på arbetsmarknaden arbetar idag för ett bemanningsföretag. För vissa högspecialiserade grupper kan egenföretagande eller korta kontrakt vara ett sätt att öka kontrollen över sin yrkesutveckling, men för de allra flesta är det enbart en osäkerhetsfaktor.

Otrygghet får allvarliga konsekvenser på såväl ett individuellt som ett samhälleligt plan. Den enskilda anställda får svårt att planera sitt liv och saknar trygghet i sin försörjning, samtidigt som fackets ställning gentemot arbetsgivaren försvagas. Oron över att förlora arbetet hindrar personer från att uttrycka kritik eller gå med i ett fackförbund. Otrygghet gör också människor sjuka. Tidsbegränsat anställda löper högre risk att sjukskrivas för psykiska diagnoser än tillsvidareanställda. Det leder i förlängningen till färre fria och självständiga människor.

2008 infördes allmän visstid, en anställningsform som inte kräver att arbetsgivaren motiverar varför anställningen ska vara tidsbegränsad. 2009 infördes regelförändringar för F-skattesedel, som innebar att en person i praktiken kan arbeta för en och samma uppdragsgivare under lång tid, men utan den anställningstrygghet det innebär att vara anställd. Detta har gett företag möjlighet att flexibilisera arbetsstyrkan ytterligare i syfte att pressa kostnaderna för verksamheterna.

De senaste sex åren har tidsbegränsade anställningar och ofrivilligt egenföretagande ökat

drastiskt, särskilt inom offentligt finansierad verksamhet i privat regi. Tidsbegränsade anställningar skapar en osund kultur av rädsla och utbytbarhet på landets arbetsplatser. Det är desto mer allvarligt när det rör sig om viktig samhällsservice som äldreomsorg, förskola, kultur och vård. Privatiseringar och konkurrensutsättning har bidragit till att minska anställningstryggheten i välfärden. Den höga personalomsättningen minskar kvaliteten på verksamheterna och riskerar medborgarnas tillit till välfärden. Dessutom belastas statens utgifter av höga kostnader för transfereringar inom sjukförsäkringssystemet, som följd av att kommuner och landsting inte är de föredömen som de borde vara när det kommer till arbetsgivarpolitik.

Den nya arbetsgivarstrukturen inom offentlig sektor med allt fler olika utförare och återkommande upphandlingar gör att personalen i praktiken får arbeta på olika osäkra kontrakt under allt längre tid. Därför behövs tydligare mål och verktyg för att personalplanera på central nivå i kommuner och landsting. Anställningstrygghet och långsiktig personalplanering är nödvändigt för att upprätthålla kvalitet, kompetensförsörjning och personalhälsa i välfärden. Det är målsättningar som måste prägla all offentligt finansierad verksamhet, oavsett driftsform.

Otrygga jobb är i förlängningen ett hot mot den svenska modellen, eftersom maktbalansen mellan arbetsmarknadens parter rubbas. Socialdemokraterna har ett ansvar att på alla politiska plan motverka otryggheten på svensk arbetsmarknad och värna styrkan i den svenska modellen. 2015 års kongress beslutade att det ska föreligga ett objektivt skäl till att tidsbegränsa anställningar och regeringen har också infört skärpningar av stapling av visstider. Det har visat sig vara långt ifrån tillräckligt. Nu behövs krafttag för att öka tryggheten på arbetsmarknaden.

Partikongressen föreslås besluta:

A557:1 att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att anställningsformen allmän visstid tas bort ur LAS

A557:2 att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att företrädesrätten, återanställningskravet och konverteringsregeln i LAS ska räknas utifrån hur länge en person arbetat för en viss huvudman istället för en viss arbetsgivare, förutsatt att det är arbete inom samma yrkeskategori

A557:3 att Socialdemokraterna i kommun, landsting och riksdag samt SKL aktivt ska verka för att det införs procentmål om att det inom ingen yrkeskategori i offentlig verksamhet får vara mindre än 90 procent tillsvidareanställda

A557:4 att Socialdemokraterna i regeringsställning återställer självständighetskriteriet i inkomstskattelagen till att kräva minst två uppdragsgivare och till att inte bevilja F-skatt för uthyrning vid tillfälliga arbetstoppar

Helén Ung Le, LO-fackens Socialdemokratiska förening i Kungsbacka
Kungsbacka arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A558

YSTADS ARBETAREKOMMUN

Ökad frihet i livet

Den 1 juli 2007 införde alliansregeringen RUT-avdraget. Det var ett svar på de problem som löntagare runt om i Sverige hade i sina liv. Ökad stress i livet, svårt att hinna med arbete och hem, svårt att få tiden att gå ihop, allt med press i livets olika delar. Det vittnades om detta och väljarna ville se konstruktiva lösningar som skulle göra deras liv bättre.

Socialdemokratins svar på det var att protestera mot RUT och ville ha bort det. Det fanns inget annat alternativ som partiet kom med som hade gjort att människor kunnat göra ett aktivt val mellan vilka alternativ som just de ansåg skulle vara bäst.

RUT finns kvar men alla kan inte använda sig av det. Problemen som RUT var tänkt att lösa finns fortfarande kvar. Löntagare vittnar i dag om än mer stress och press på jobbet, att det inte går att koppla av från jobbet, att jobbet når en på fritiden, svårt att få ihop arbete och livet, svårt hinna med hemmet med mera. Löntagare blir sjukskrivna, slits ut, mår dåligt. Löntagare orkar inte arbeta till sin 65-årsdag. Föräldrar hinner inte med sina familjer. Barnen blir lidande. Läkemedelsbolagen kommer med än den ena och än den andra medicinen som människor ska ta för att klara av sina liv. Dagens samhälle kräver än mer av var och en av oss. Tiden har nåtts för en förändring.

Det är därmed dags för socialdemokratin att formulera en ny reform i Sverige som ger människor åter makten över sina liv. En reform som bygger på att ge verklig frihet som kommer alla till del. Det är dags att arbeta för en arbetstidsförkortning.

Den 4 juni 1919 togs det beslut om åtta timmars arbetsdag. 1971 infördes fem dagars arbetsvecka med 40 timmar. 45 år senare befinner vi oss nu på 2010-talet. Det är därmed dags för nästa arbetstidsreform som ger människor mer frihet.

Partikongressen föreslås besluta:

A558:1 att socialdemokraterna arbetar för att införa en ny arbetstidsreform där målet är att arbetstiden ska minska

Roger Jönsson
Ystads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A559

NYKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Ökade insatser för att validera nyanländas yrkeskunskaper

Det svenska samhället tar inte tillvara de nyanländas kunskaper på ett praktiskt och effektivt sätt. Detta faktum är dokumenterat av en rad myndigheter. Arbetsmarknaden har en uttalad brist på kvalificerad arbetskraft. Otillräckliga resurser för validering av de nyanländas yrkeskunskaper är dels en förlust för arbetsmarknaden och försvårar den enskildes försörjningsmöjligheter, dels en brist på respekt för den enskildes vilja och möjligheter att göra rätt för sig i Sverige.

Följande är fakta:
1. Invandringen subventionerar den svenska arbetskraften: varje utbildningsår som har betalats av något annat land innebär en besparing för Sverige.

2. Kostnaden för att utbilda en inrikes född akademiker är ungefär åtta gånger så stor som kostnaden för att validera en utländsk akademisk examen.

Partikongressen föreslås besluta:

A559:1 att de ekonomiska och personella resurserna för validering ökar kraftigt

Ulf-Göran Widqvist och Cajsa Widqvist
Nyköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A560

LJUSNARSBERGS ARBETAREKOMMUN

Översyn av etableringsprocessen!

Många mindre kommuner har fått ett antal nya medborgare. 2015 års stora inströmning av flyktingar ledde till att placering/boende för nyanlända på grund av tidsbrist inte kunde matchas med arbetsmarknaden. Detta ledde till att orter med mycket tomma bostäder fick ett stort mottagande oavsett hur arbetsmarknaden ser ut på orten. Många av kommunerna är mindre och resurserna och möjligheterna är därmed begränsade. Detta kommer med största sannolikhet leda till en etableringsprocess som kan bli mycket lång.

Den 1 december 2010 reformerades etableringsprocessen för nyanlända. Huvudansvaret fördes från kommunerna över till staten och ansvaret för samordningen och de arbetsmarknadsinriktade

insatserna lades på Arbetsförmedlingen, kommunerna har kvar ansvaret för sfi (svenska för invandrare), samhällsinformation och bostäder. Tanken med reformen var god då det var arbetsmarknadsinriktningen som skulle stärkas och det antog man att arbetsförmedlingen skulle lyckas bättre med än kommunerna trots att kommunerna ytterst är de som har de ekonomiska incitamenten för att snabba på processen.

I dag kan nyanlända få en två årig etableringsersättning och har man då inte egen försörjning och kommit in på arbetsmarknaden så förs man över till andra ersättningar/åtgärder, vanligtvis bland annat kommunernas försörjningsstöd.

Problemet med etableringsersättningen är att den i många fall är alldeles för kort. De nyanlända ska snabbt ta sig in på arbetsmarknaden eller vidare till studier men då krävs också att den kompetens man bär med sig snabbt valideras och att svenskundervisningen ytterligare effektiviseras. Små kommuner har inte alltid egen förmåga att få en tillräckligt differentierad svenskundervisning eller göra avancerade valideringar av tidigare kunskaper. I mindre kommuner är tillgången till praktikplatser begränsat, arbetsställen och arbetsplatser mycket färre och sfi-verksamheterna förhållandevis små.

Syftet med vårt förslag är att få en effektiv och mänsklig etablerings- och integrationsprocess som också kan anpassas till både individen och möjligheterna i kommunerna. Rapporter idag visar med stor tydlighet att det tar lång tid för alltför många nyanlända att etablera sig på arbetsmarknaden. För vissa individer är två år tillräcklig men för andra är den alldeles för kort och idag tas bara hänsyn till de som har en kort väg in på arbetsmarknaden.

Partikongressen föreslås besluta:

A560:1 att en mer flexibel etableringsprocess/ersättning som utgår utifrån individens egna förutsättningar.

A560:2 att svenskundervisningen för invandrare förbättras och att staten säkerställer ekonomiskt att alla kommuner kan erbjuda en differentierad SFI och en kvalificerad validering

Ewa-Leena Johansson
Ljusnarsbergs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A561

HÄSSLEHOLMS ARBETAREKOMMUN

Övertagande av personal vid offentlig upphandling

Lagen om offentlig upphandling har blivit en tvångströja på lokalpolitiken. I alltför många kommuner och landsting har diskussioner om vad som är ”lagligt” tillåtits överskugga vad som är politiskt önskvärt och hur skattepengar ska användas. Det kväver det demokratiska samtalet och drabbar särskilt socialdemokratin som vill använda den gemensamma sektorn för att nå gemensamma mål.

En viktig sådan politisk fråga handlar om anställningstryggheten för de anställda i de upphandlande branscherna. Det är idag vanligt att privatanställda som arbetar på uppdrag av det offentliga förlorar sina arbeten efter en upphandling. Ordningen riskerar att underminera det skydd som följer av lagen om anställningsskydd och socialdemokratin behöver hitta en lösning som på ett bättre sätt säkrar de anställdas trygghet.

En sådan lösning är att i upphandlingar ställa krav på så kallat personalövertagande, vilket innebär att det företag som vill lägga anbud måste åta sig att anställa den personal som för närvarande arbetar på det företag som har kontraktet. Sådana krav har med framgång ställts av Socialdemokrater i Dalarna, Umeå, Kalmar och Stockholm när det gäller kollektivtrafik med konsekvensen att många anställda kunnat vara säkra på att få ett nytt jobb hos den nya leverantören.

Socialdemokraterna har i regeringsställning delvis förändrat synen på den offentliga upphandlingen och har även markerat stöd för uppfattningen att det inom kollektivtrafiken ska vara norm att personalen tas över av det inkommande företaget. Det är dock viktigt att kongressen slår fast denna inriktning och att det blir partiets hållning i samtliga kommuner och landsting.

Partikongressen föreslås besluta:

A561:1 att socialdemokrater i kommuner och landsting alltid ska ställa krav på personalövertagande vid kollektivtrafikupphandlingar

A561:2 att socialdemokrater i kommuner och landsting ska sträva efter att även i andra upphandlingar säkra de anställdas anställningstrygghet

A561:3 att socialdemokrater i regeringsställning ska verka för att lagar utformas och tolkas så att denna politik möjliggörs

Leif Nordin
Hässleholms arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A562

MOTALA ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Övertid

Under längre tid har vi nu sett hur arbetsgivare utnyttjar sin möjlighet att tvinga våra arbetskamrater att arbeta övertid. Från att ha styrt vår arbetstid har de mer och mer också velat styra vår fritid, vilket de alltså lyckats med. Dessutom utnyttjas övertid även som ett sätt att undvika nyanställningar och utnyttja befintlig personal till bristningsgränsen. Denna övertid riskerar att leda till både fysisk och psykisk ohälsa. I dag lider lag att vi är skyldiga att jobba 150 timmar övertid under ett år samt de 150 timmar kan räcka långt om arbetsgivare beordrar några timmar per veckan. Med tanke på att idag ser vi överallt inom industri inom handels kommunal verksamhet att det är mer och mer slimmade bemanning och att vi är tvungna att utföra mer och mer arbetsuppgifter och ställa upp på övertiden utan att kunna säga mycket om. Vi riskerar att unga människor kommer att hamna i både psykisk och fysisk ohälsa i framtiden och där med ökar kostnader för samhälle.

Vi anser att det är dags att vi tar tillbaka makten över vår egen fritid och vårt eget välbefinnande.

Vi föreslår partikongressen besluta ge partistyrelsen i uppdrag att verka för att ändra lagen

Partikongressen föreslås besluta:

A562:1 att övertid ska vara frivilligt att utföra för den enskilde

A562:2 att övertid bara ska kunna tas ut efter överenskommelse mellan arbetsgivare och arbetstagare

A562:3 att minska taket på övertidstimmar till 100 per år

Jasmin Cosic
Motala arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION A563

ASKERSUNDS ARBETAREKOMMUN

Övertidsuttaget

I dag är övertiden så billig att den används istället för att anställa. Inte ens "böter" för brott mot övertidsreglerna avskräcker.

Vi vill att man höjer ersättningen för övertid med minst det dubbla och att böterna för brott mot övertidsreglerna blir riktigt kännbara.

Vi anser att om man höjer kostnaderna för uttag av övertid väsentligt så att övertidskostnaden känns hos arbetsgivarna och att "böterna" för brott mot arbetstids reglerna blir mer kännbar kommer uttaget av övertid att minska, och det kommer att anställas fler.

Partikongressen föreslås besluta:

A563:1 att se över möjligheten att höja övertidsersättningen för att minska övertidsuttaget

A563:2 att verka för att böterna vid brott mot övertidsreglerna blir mer kännbara

IF Metallsossen i Askersund
Askersunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION A564

TRANEMO ARBETAREKOMMUN

"KomHall", en kommunal verksamhet

Samhall fick 2006 ett vinstkrav som medförde att människor med psykisk ohälsa, arbetslösa med olika hinder och de språksvaga i våra kommuner hamnade utanför arbetsmarknaden och socialt sammanhang.

Dessa personer är inte berättigade till sjukersättning men har ändå så stora hinder att de inte får en plats på den reguljära arbetsmarknaden. Därmed befinner de sig ofta i gränslandet mellan våra arbetsmarknadspolitiska program, socialförsäkringssystem och socialtjänsten.

För att skapa motivation, bryta isolering och skapa en inkluderande miljö/arbetsplats för dessa personer behövs en verksamhet där man kan ta tillvara på människors resurser utifrån deras egna

förutsättningar. Målsättningen är att personerna får stöd mot en meningsfull anställning med trygghet, stabilitet och långsiktighet.

För att klara av frågan kring var personer med dessa stora hinder ska kunna få ett anpassat arbete måste vi starta ”KomHall” som ska drivas i kommunal regi.

Partikongressen föreslås besluta:

A564:1 att socialdemokraterna beslutar inrätta ett kommunalt ”KomHall” i varje kommun

Madde Lind
Tranemo arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

SVENSKA MODELLEN SKA UTVECKLAS INTE AVVECKLAS

Socialdemokraterna

FRAMTIDSPARTIET